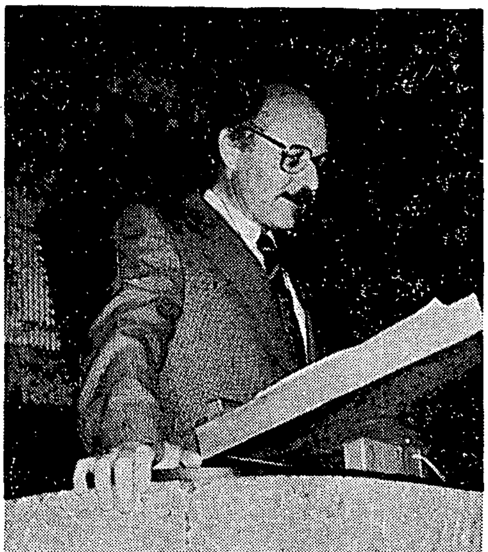
dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 1 - 5 januari 1979

Ds. J. Broertjes,
voorzitter van de Unie-Commissie

Nieuwjaarsgedachten van de UC - voorzitter

Moedig de toekomst in

Terugzien op wat zich afspeelde kan ons diep bewogen maken en ons zowel ontroeren als verheugen. Dat gebeurde bij Paulus volop in zijn afscheidsrede tegenover de „oudsten" van Epheze, toen hij hen op doorreis naar Jeruzalem in Milete ontmoette. Bovendien keek hij de naaste toekomst in. Die zag er voor hem somber uit. Dat weerhield hem niet om moedig te blijven en anderen moed in te spreken.

Bij de jaarwisseling '78-'79 kan het gebeuren in Milete ons helpen om los van het verleden te komen en met vertrouwen de toekomst in te gaan.

Gemeenschap trekt

Op reis naar Jeruzalem heeft Paulus behoefte aan gemeenschap met de leiding van de gemeente, waar hij het langst gewerkt heeft. Hij laat de broeders - om geen tijd te verliezen - naar hem toekomen en zij zijn bereidwillig genoeg om de afstand af te leggen. Broederschap trekt. Daarvoor is geen moeite te veel.

Kunnen we dat nu nog zeggen? Of vinden we de afstand naar de kerk, de gewestelijke of landelijke konferenties een bezwaar? We hebben de gemakkelijkste vervoermiddelen om ons bij elkaar te brengen. Met ontmoetingen dienen we elkaar en onszelf. De Heer ziet met vreugde de gemeenschap van zijn volgelingen.

Paulus spreekt er zijn moeilijkheden en ervaringen uit. Die waren niet gering. Door ze in enkele woorden te vertellen geeft hij de anderen de kans tot meeleven.

De ziekenrubrieken in onze gemeentebladen, de berichten van onderdrukking en vervolging elders geven ons diezelfde mogelijkheid nu. We laten anderen delen in onze vreugde, maar laten we binnen de gemeenschap van gelovigen en binnen de Unie-gemeenschap onze persoonlijke of gemeentelijke zorgen ook maar vertellen. Sobere bewoordingen zijn al voldoende. Dan kunnen we met elkaar meeleven en meedragen.

Tegelijkertijd laat Paulus weten, dat hij geen angst in die gevaren kende. Niet om te pochen, maar om in de praktijk te laten zien, waartoe de Heer hem in staat stelde. Een getuigenis van wat de Héér kan doen in pijnlijke en verdrietige omstandigheden.

Paulus hangt niet eigen vroomheid buiten, maar wel de grootheid van de Heer. Hij vertelt, hoe hij de Heer zonder terughoudendheid diende. In het stille luisteren van de „oudsten" ondervindt hij een diepe sympathie, die hem het bewijs geeft, dat hij niet vergeefs arbeidde.

Geen mens kan buiten zulke steun. Je hebt een kring, een luisterend oor nodig om je werk en belevenissen aan anderen door te geven. Onze bladen met gemeenteberichten, de verslagen van onze kommissies en gemeenten zijn in feite uitnodigingen, om met liefde en begrip de anderen tegemoet te treden en er de Heer voor te danken. Ze geven een stuk bemoediging.

Zo raakt Paulus los van het verleden. Hij kan het kwijt aan de „afgevaardigden" van Epheze. Hij legt er „rekening en verantwoording" van af.

Een jaarvergadering van de gemeente - een Algemene Vergadernig van de Unie, daar lijkt het op. De oudsten van Epheze aanvaarden het grootse werk, dat de Heer door zijn knecht Paulus deed. Het verslag is bewaard gebleven. Niet als een stukje voorbije geschiedenis, weggestopt in een dik boek, maar als een inspirerend gebeuren, dat laat zien, hoe volle toewijding, hoe het weggeven van eigen leven waarde heeft en waarde houdt.

Velen hebben hun levenswerk gevonden in de dienst van de Heer. Ook onder ons. Ze zijn er in opgegaan, ze hebben er zich aan overgegeven. De Heer en de gemeente betekenden alles voor hen. De geschiedenisboeken van gemeenten en Unie vermelden hun namen.

Bij deze jaarwisseling en bij het naderend „eeuwfeest" van onze Unie (in 1981) mogen de lichtende sporen van velen, die voorheen het grote nieuws van

Gods genade brachten, ons moed geven verder te gaan. Dan is niet enkel aan voorgangers te denken, maar ook aan de zeer, zeer velen, die jong en oud met dit bevrijdende Nieuws in aanraking brachten.

Niet bij het verleden staan blijven

Paulus' optreden in Milete brengt de „oudsten" terug tot de werkelijkheid van het voortgaande leven. Hoe diep aangrijpend het verleden ook geweest mag zijn, hij blijft er niet bij staan. Wil het werk zijn waarde houden, dan zullen de „oudsten" op zichzelf en op de hun toevertrouwde kudde moeten letten.

Ziet toe op u zelf - wees op uw hoede. Tijd voor jezelf, voor eigen bezinning staat hier voorop. Dat is een gezonde volgorde. Wie alleen aan anderen denkt en zich niet om eigen innerlijk leven bekommert, slaat een étappe over. Allen die in de gemeente bezig zijn, behoeven niet zó te hollen en te draven, dat ze zichzelf geestelijk en lichamelijk verwaarlozen. Je moeite geven voor

> **„...ik vertrouw u toe aan de Heer";**
> **Handelingen 8 : 17-38**

anderen, en het zorgen voor de gemeente moeten wel gebeuren, maar pas in de tweede plaats.

Bij het „weiden van de kudde" behoort mede het terechtwijzen van elkaar. Dat moet voor „ieder afzonderlijk" geschieden. We vergeten dat nogal eens en zetten zo gemakkelijk iemand op zijn plaats, waar anderen bij zijn. Het is één van de moeilijkste onderdelen van het pastorale werk. Paulus heeft het onder tranen gedaan. Wel een teken, hoe zwaar gemeentedienst is.

Ook, hoe vruchtbaar. Want zo heeft Paulus de Epheziërs gevormd tot gelovigen, die de weg naar de toekomst kunnen gaan.

Moedig de toekomst in

Voor Paulus is de toekomst somber: boeien en verdrukkingen. Ook de „oudsten" wacht geen gemakkelijk lot. De interne spanningen binnen de gemeente zullen losbreken en waakzaamheid is geboden. Voor Paulus van buitenaf en voor de „oudsten" van binnen uit.

Maar dan gebeurt er iets groots.

Paulus vertrouwt hen toe aan de Heer. Zoals je geld aan de bank toevertrouwt. Dat betekent het: in bewaring geven bij de Heer. Hij is bij machte wat van ons te maken en met ons te doen: te bouwen en een erfdeel te geven.

Hoe kijken wij nu tegen de toekomst aan? De zeventiger jaren, die haast voorbij zijn, hebben heel wat problemen naar voren laten komen: verdrukking en onvrijheid in vele landen, armoede en honger in grote gebieden, uitputting van de grondstoffen door onze overvloed, groeiende werkeloosheid, onzekerheid op vele terreinen; ziekten, rampen, doden. Durven we daar moedig doorheen te leven? Hebben we een bevrijdende boodschap voor heel de mensheid? Want door welke krachten laat de samenleving zich leiden?

Onwillekeurig denken we aan de besluiten, die we in Arnhem namen tot uitbreiding van onze gezamenlijke mankracht voor het evangelisatie- en jeugdwerk. De broeders **R. Reiling** en **P. Brongers** kunnen zich nu met de tientallen plaatselijke voorgangers geheel wijden aan het verkondigen van „al de raad Gods", zoals Paulus zijn werk betitelde.

Moeten we het maar aan hen overlaten? Of laten we ons in hun werk betrekken? Kunnen zij bij ons terecht, zoals Paulus bij zijn broeders van Epheze terecht kon? Is ons eigen leven een getuigenis van de krachten van liefde en genade, die God ons ter beschikking stelt?

Gebeurt bij ons dat grote, dat we de kwetsbare levens van de velen, om ons heen bij de Heer in bewaring geven, omdat we van zijn bouwende arbeid aan wereld en mensen alles verwachten?

Moed voor de toekomst vinden we niet in ons zelf, in ons eigen kunnen - ofschoon we ons wel mogen geven zonder ons eigen leven te tellen en kostbaar te achten voor onszelf. Moed voor de toekomst vinden we alleen in de Heer. Hij laat zijn schepping niet ongebruikt liggen, maar zal daaruit een nieuwe hemel en aarde herscheppen. Als we elkaar bij Hem in bewaring geven, is Hij bij machte ons leven zinvol in te passen in zijn heilsplannen.

Zó kunnen we moedig de toekomst in.

Broertjes

SCHRIFTELIJKE BIJBELKURSUS IN RUSLAND

MOSKOU - Ongeveer 50 kandidaten hebben in oktober „toelatingsexamen" gedaan voor de schriftelijke bijbelkursus van de Russische Baptisten Unie. Dr. Isam E. Ballenger, president van Baptist Theological Seminary in Rüschlikon, Zwitserland was gast-docent tijdens de openingsbijeenkomst van het nieuwe kursusjaar, gehouden op het Uniebureau te Moskou. Dominee Michael Zhidkov, voorganger van de baptistengemeente in Moskou is leider van de schriftelijke kursus.

Ds N. J. VAN BEEK MET EMERITAAT

Om gezondheidsredenen zal aan ds N. J. van Beek, sinds mei 1972 voorganger van de baptistengemeente Amsterdam-Centrum, vervroegd emeritaat worden verleend. Ds Van Beek hoopt op 18 september a.s. 65 jaar te worden.

Br N. J. van Beek, na aanvankelijk bij het onderwijs werkzaam te zijn geweest, studeerde te Groningen en Utrecht theologie. Op 7 september 1947 werd hij als voorganger verbonden aan de baptistengemeente te Delfzijl, waar enkele maanden eerder een Noodkerk - door bemiddeling van de Wereldraad van Kerken verkregen ter vervanging van het in de laatste oorlogsdagen verwoeste kerkgebouw - in gebruik was genomen. In 1952 werd een geheel nieuw gebouwenkomplex aan het Van der Komputplein in gebruik genomen en in 1957 een semi-permanent gebouw in het Noorden van de zich uitbreidende havenstad.

Na er twaalf jaar gewerkt te hebben vertrok ds Van Beek in de zomer van 1960 naar Alkmaar welke gemeente hij - opnieuw na een periode van twaalf jaar - in 1972 verwisselde voor de oude gemeente in de Amsterdamse binnenstad.

„GEROEPEN TOT HOOP"

Onder dit thema worden van 13 tot 17 juni 1979 in Neurenberg de volgende Duitse Evangelische Kerkedagen gehouden. De aantrekkingskracht van deze lekenmanifestatie - eens in de twee jaar - neemt toe. Dit keer zijn 538 groepen uit kerk en samenleving - bijna tweemaal zoveel als 1977 in Berlijn - betrokken bij de thematische voorbereidingen en de ‚Markt der Möglichkeiten'.

Het thema voor Neurenberg is voortgekomen uit de Berlijnse kerkedagen. Ditmaal gaat het er om: Wat betekent geloven in onze tijd, wat is de grond van onze hoop waartoe we geroepen zijn?

In de werkgroepen en bijbelstudies zal het o.a. gaan over:

Geloof ervaren: religie, theologie, kerk (oekumene, jeugdreligies, meditatie, kommuniteiten, joden en christenen, diakonaat, basisgroepen);

Hoop ontvouwen: de verantwoordelijkheid als burger (anti-apartheid, nieuwe levensstijl, vredeswerk, ontwikkelingspolitiek, mensenrechten, milieu);

In de liefde blijven: jong en oud, geëmancipeerd en verbonden (jeugdwerk, broederschappen, solidariteit, emancipatie man en vrouw).

Ook de identifikatie van het Neurenberg van nu met de toenmalige plaats van de nazi-rassenwetten, de ‚rijkspartijdagen' en de processen zullen niet uit de weg worden gegaan, omdat er nog veel van dit verleden niet verwerkt is.

Lezen en Luisteren

Dringen om de troon

Ook wat dat betreft is alles gelijk gebleven sedert het begin: vechten om de eerste, hoogste plaats. Absalom probeerde het via een revolutie en nu is het Adonia die zichzelf en anderen voorbereidt op het kapen van de troon, die David niet meer lang zal bezetten. Leest u zelf wat er allemaal in 't geheim klaargestoofd wordt.

In het eerste boek der koningen. Maar Nathan is wakker en hij schuift Bathseba tot voor Davids legerstede, om daarna zelf op een beslissend ogenblik binnen te komen en de laatste stoot te geven. Hoe boeiend en soms slim zijn mensen als het om de macht gaat. Adonia's plannen vallen in duigen. Hij redt z'n leven door de hoornen van het altaar te grijpen. Salomo, inmiddels tot koning uitgeroepen, laat hem halen en zegt dan tegen z'n mededinger: Ga naar uw huis. De wijsheid van Salomo breekt naar buiten.

In het tweede hoofdstuk reeds wordt Adonia toch omgebracht, want hij had zijn streven naar de troon nog niet opgegeven. Zo zijn de wegen van de politiek.

In het derde hoofdstuk kunt u het gebed van de jonge vorst lezen: het gebed om wijsheid. Geen lang leven vraagt hij, geen rijkdom, geen overwinningen op het slagveld. Om wijsheid bidt hij. Dat was wijs. Hoe intelligent hij was bewijst ook zijn rechtspraak inzake de twee moeders die om het nog levend kind strijden. Steeds meer groeiden zijn macht en rijkdom.

Salomo stuurt een gezant naar Hiram, de koning van Tyrus, met de opdracht cederen van de Libanon te verwerven voor de tempelbouw. David droomde er al van maar de Heer liet het hem niet toe. Hij had teveel oorlogen gevoerd. Hiram gaat in op het verzoek van Salomo om handelsbetrekkingen aan te knopen. Over de tempelbouw informeert hoofdstuk 6 en 7.

Ik raad u aan nog eens het inwijdingsgebed te lezen (8). De koningin van Scheba, die ook eens door Jezus aangehaald wordt, komt over en wordt overstelpt door wat zij ziet en hoort.

Het zijn sterke benen die de weelde kunnen dragen. Salomo's benen waren ook niet sterk genoeg. De ekonomie leek wel gezond, maar Salomo bezweek. Zijn vele vrouwen verleidden zijn hart. Het geschiedde namelijk, toen Salomo oud geworden was, dat zijn vrouwen zijn hart meevoerden achter andere goden, zodat zijn hart de Heer, zijn God, niet volkomen was toegewijd gelijk dat van zijn vader David. Het levensgebouw van Salomo begon te scheuren. Gouden schilden waarborgen geen geluk en geestelijk verval ondermijnt altijd de kracht van een volk.

De onvrede groeit door steeds zwaarder wordende belastingen en over de grenzen versterken zich de tot dusver zwijgende vijanden. Salomo's einde betekent in feite ook het einde van het rijk dat David bouwde.

Toch zullen we Salomo niet kunnen vergeten. Zoals zijn vader liederen dichtte en zong, zo formuleerde hij spreuken die louter levenswijsheid verraden. Bladert u eens in het boek Spreuken. Nu en dan zult u lezen en verder lezen. Vrouwen komen er in voor. Gevaarlijke vrouwen. En luie mannen, drinkende mannen. Och, waarom zou u op de verjaardag van uw vrouw niet het 31e hoofdstuk lezen, ook al heeft Salomo het niet geschreven.

Wij rekenen, zonder onszelf rekenschap te geven waarom, het boek Prediker ook meestal afkomstig te zijn van Salomo. Dat is begrijpelijk want het boek staat dadelijk achter de Spreuken en de schrijver noemt zich ook zoon van David. Nergens vindt u de naam Salomo. Of het veel uitmaakt? Overweegt u de woorden van de prediker. Er staan prachtige gedachten op u te wachten.

Gisteravond ontdekte ik in een vergadering dat mijn schrijftijd in ons weekblad in de herfst eindigt. Geen mens weet hoe de dag van morgen zijn zal, maar het komt mij voor dat het beter is niet meer te starten met de profeten. Halverwege zou ik er dan mee moeten stoppen. In elk geval had u gelegenheid een tijdje te Lezen en te Luisteren naar wat de woorden fluisterden.

Huizinga

Ds Heinze Sikkema

IN MEMORIAM

Op 30 december jl., thuiskomend van een bidstond in de gemeente in zijn woonplaats, overleed op 71-jarige leeftijd broeder Heinze Sikkema, emeritus-voorganger te Heemskerk.

Broeder Heinze Sikkema, telg uit een baptisten-geslacht in het Friese Noordbergum. Met hart, ziel en verstand verbonden aan het werk van de Heer en van Christus' gemeente.

Na eerst werkzaam te zijn geweest in België arbeidde hij vanaf januari 1946 als voorganger in onze gemeenten: tot augustus 1955 te Heerenveen, van 1955 tot 1967 te Pernis-Hoogvliet en van 1967 tot aan zijn emeritering in 1972 te Haulerwijk. Geruime tijd maakte br Sikkema deel uit van de Unie Zendings Commissie en gedurende enkele jaren was hij lid van de Commissie der Unie.

Buiten onze Uniegemeenschap zette de overledene zich o.a. in voor het godsdienstonderwijs op scholen (in het verband van de Ikos en van het werk van de Interkerkelijke Commissie voor de geestelijke verzorging aan boord van passagiersschepen). Voor zijn vele verdiensten, ook op maatschappelijk terrein, werd br Sikkema na zijn emeritering door de koningin benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau.

Gedurende zijn laatste levensjaren, waarin het echtpaar Sikkema in Heemskerk woonde, bewees hij zowel de gemeente in Heemskerk als de gemeente te Haarlem zeer gewaardeerde diensten als konsulent.

Dominee Heinze Sikkema was een voorganger die met grote ernst en toewijding zijn dienst verrichtte. Hij wist, dat voor het vervullen van zijn hoge taak en roeping voortdurende bezinning en veel studie nodig waren. Zijn prediking en onderwijs legden daarvan dan ook een duidelijk getuigenis af.

De ledige plaats zal vooral door zijn vrouw - zijn trouwe metgezellin en medewerkster in de arbeid -, kinderen en kleinkinderen worden ervaren. Het zij hen tot troost, dat Heinze Sikkema heenging als een arbeider in 's Heren Wijngaard die bezig kon blijven - bijna tot aan zijn laatste ademtocht. Er is veel om in dankbaarheid op terug te zien.

Onze God, die een God van levenden is, heeft Zijn kind Heinze Sikkema thuis doen komen.
Zijn plaats was bereid. Nu aanschouwt hij Hem in Wie hij geloofde en Die hij in getrouwheid diende.

v. D.

De begrafenis vond plaats op donderdag 4 januari 1979 te Heemskerk, voorafgegaan door een dienst van gedachtenis in de gereformeerde Morgensterkerk aldaar.

VIETNAM: help de bootvluchtelingen

Reeds enige jaren onderhoudt de Wereldraad van Kerken verschillende kontakten in Vietnam, onder meer met de kerken daar. Ds Van Lelyveld, sekretaris van de Stichting Oecumenische Hulp aan Kerken en Vluchtelingen te Utrecht, maakte deel uit van delegatie van de Wereldraad van Kerken en de Aziatische kerken, die Vietnam bezocht in november 1978. Hier onder volgt een interview.

Wat is nu uw indruk van dit bezoek?
Dat is wel op de man af gevraagd, voor een bezoek in wat wel de moeilijkste tijd voor dit land van 50 miljoen inwoners is. Als je moeilijkheden in je familie hebt, dan praat je daar niet zo maar even over met buitenstaanders. Zo is het ook in Vietnam. Nu heeft indertijd in het algemeen het protest van de kerken tegen de onmenselijke oorlog en vooral de veroordeling van de Amerikaanse bombardementen op de dijken van de Gele Rivier in Noord-Vietnam, blijvende indruk gemaakt op de Vietnamezen. We zijn in hun ogen dus anders dan de rest van de wereld met het opgeheven vingertje. Daarom hoorden we ook andere geluiden dan de officiële lijn. Mijn indruk is dat de regering radeloos, het volk redeloos en het land reddeloos is, om een gevleugeld woord uit onze eigen geschiedenis na de 80-jarige oorlog aan te halen. Net als Nederland toen, moet men voortleven. En in Nederland kwam er een gouden eeuw. Dat vragen de Vietnamezen ook. Laat ons met rust om er van te maken wat we kunnen.

Wat bedoelt u met een radeloze regering?
Vietnam is moe en in ernstige moeilijkheden. Na 30 jaar oorlog leek het land na de val van Saigon in 1975 een adempauze te krijgen. Er was toen in Saigon nog maar voor 15 dagen voedsel voor 2 miljoen inwoners. De stad is te groot geworden voor wat in wezen een agrarisch land is. De industrie die er is, is afhankelijk van Amerikaanse onderdelen, grondstoffen en ligt dus stil. En dan het leger van Saigon met 1 miljoen mensen. Hoe pas je die mensen weer in? Wat doe je met de mensen, de losgeslagen jeugd, de 20.000 prostituees, de drugverslaafden, kortom hoe verander je een oorlogsekonomie in een vredesekonomie?
Twee jaar later had het land te kampen met grote droogte en een insektenplaag. In 1978 verwoest de ergste overstroming sedert 1904 de rijstoogst. Tenslotte raakt Vietnam dan nog verstrikt in een grensoorlog met Cambodja. Pratend over deze problemen voel je dan dat zelfrespekt en gevoelens van eigenwaarde op de proef worden gesteld bij je gastheren. Er zijn dan dingen die ongezegd moeten blijven maar die je overal ziet en in de woorden hoort: met de rug tegen de muur, met de moed die wanhoop je geeft.

Maar wat bedoelt u met redeloos en reddeloos?
U vroeg naar een algemene indruk van dit moment. Leg niet meer in die woorden alstublieft. Als je vraagt naar de toekomst, dan moet je eerst goed tot je laten doordringen hoe men in hun situatie doet wat men kan, de honger gelijkelijk verdeelt, en met groot doorzettingsvermogen de voedselproduktie bevordert.
Elke centimeter grond is gelijk aan goud, hoor je telkens op de Vietnamese radio. We hebben telkens mensen ontmoet die in onmogelijke omstandigheden strijd voeren tegen bijvoorbeeld chemisch gif, dat nog jaren de oogsten zal verzieken, bommen en natuurrampen en toch doorgaan. En dat zijn kleine mensen waarom het gaat.

Vietnamese vluchtelingen spoelen letterlijk aan in Maleisië. Begin van dit jaar waren het er 1.500 per maand. Nu in september en oktober zijn het er 70.000. Wie zijn het? En waarom vluchten ze?
Op die vraag kun je alleen antwoorden als je een aantal puzzlestukjes bij elkaar legt en dan kom je nog tot de konklusie dat je centrale stukjes toch mist. Wie zijn het? Het zijn voor tachtig procent Vietnamezen van Chinese afkomst. Men zegt wel eens dat de Chinezen buiten China de Joden van het Oosten zijn. Altijd onzeker, nooit geheel geaksepteerd, altijd op de wip en het eerste slachtoffer van ethnische spanningen. Ze zijn indertijd geëmigreerd als gevolg van hongersnood in China. Dat ze nu vluchten voor de honger, dat weten ze uit familieverhalen van overgrootvader. Maar ze vluchten ook omdat de Vietnamese regering hen voor de gedwongen keuze stelde: Saigon uit en in een nieuwe ekonomische zone het bergland ontginnen. Dat is een hard leven en voorlopig nog jarenlang armoede. Uit andere gegevens maak ik op dat ze niet in de eerste plaats gevlucht zijn om direkt politieke redenen. Maar deze groep kan gewoon deze gedwongen keuze, de honger en de onzekerheid niet aan. En daarbij komt nog de onzekerheid en de angst voor diskriminatie die ik eerder noemde. Overigens niet alleen Vietnamezen van Chinese origine worden met overreding, diskussies er toe gebracht om in nieuwe landbouwkolonies een bestaan op te bouwen. In elk Aziatisch land bestaan deze transmigratieprogramma's op papier. Het tragische is dat Vietnam op dit moment er ernst mee moet maken omdat het land geen andere keuze heeft. Die tragiek van het hele volk kun je heel moeilijk afwegen tegenover de tragiek van de bootvluchtelingen, die menen dat ze moeten kiezen voor een 50% kans dat ze de overtocht levend halen, met als toekomstperspektief een uitzichtloos bestaan in de vluchtelingenkampen. Pas als je de totale precaire situatie van het land in het oog houdt, kun je ook de verhalen over overtochttickets, in goud te betalen aan de Vietnamese autoriteiten, in proporties zien, al zijn die verhalen waarschijnlijk waar. Ook korruptie van de beste kaders in deze armoede is dan wel begrijpelijk.

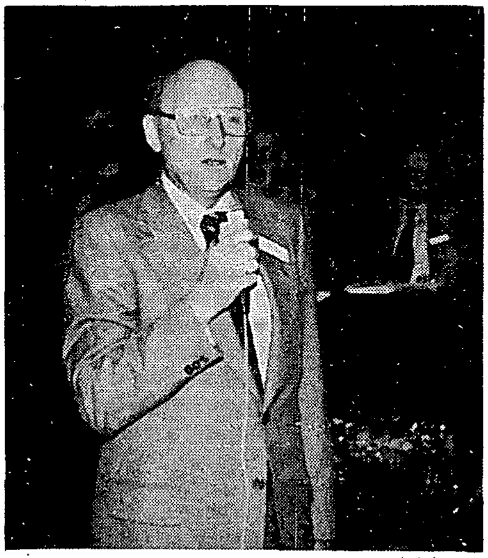
Maar wat is de toekomst van deze vluchtelingen?
De Verenigde Naties zegt terecht altijd: Het vluchtelingenprobleem is alleen uitzichtloos als u dat ook denkt. Pas in november is de internationale opinie wakker geworden en moesten met name Amerikanen ingaan op dat verwijt van bijvoorbeeld Maleisië, dat deze buurlanden niet verantwoordelijk zijn voor het probleem en er dus niet mee kunnen worden opgescheept.
Gevolg: een slechte pers voor die ‚hardvochtige' Maleisiërs die vluchtelingen weer de zee opsturen. Ik geloof dat internationaal aktie nodig is en die komt op gang. Anderzijds zal ook Vietnam zijn 2.000 km lange kustlijn beter moeten afsluiten. Als je daarover denkt zoek je weer naar dat ontbrekende stukje, dat met alles te maken heeft. Dat stukje heet verzoening tussen volkeren en met name tussen Amerika en Vietnam. En daar gaat het in de oekumene en bij deze bezoeken aan projekten ook om. Ik hoop dat ook de Nederlandse kerken hierbij betrokken willen blijven.

Wat kan men konkreet doen in Nederland?
In Nederland niet veel. Maar we kunnen bijvoorbeeld wel de interkerkelijke hulporganisatie CIMADE in Frankrijk steunen, die reeds jarenlang Vietnamese vluchtelingen opvangt. Men vraagt misschien: Kunnen die Fransen dat zelf niet betalen, zoals de gemeenschap hier ook de opvang betaalt?
Ieder in het welzijnswerk weet dat niet-subsidiabele kosten vaak de hoofdpijn en moeilijkheden opleveren voor de hulpverleners en de vluchtelingen. Zo is bijvoorbeeld vreemd maar waar, dat het taalonderwijs aan de Vietnamese vrouwen en kinderen niet gesubsidieerd is in Frankrijk.
En vooral is hulp nodig voor de kinderen, die door deze ellende zijn heengekomen, door peuterzalen op te richten. Daardoor maak je het mogelijk dat de moeders het taalonderwijs kunnen volgen.

Giften voor deze hulp kan men storten op giro 81255 van Rampenfonds van de Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin - met vermelding Vietnamese vluchtelingen.

1 januari: nieuw startpunt voor NBJB en ECU

Het is wel een zaak om even bij stil te staan: sinds 1 januari jl. kunnen zowel ds R. Reiling als ds P. Brongers al hun tijd besteden aan het werk van de gezamenlijke gemeenten. Br Reiling als evangelist en br Brongers als jeugdkonsulent.

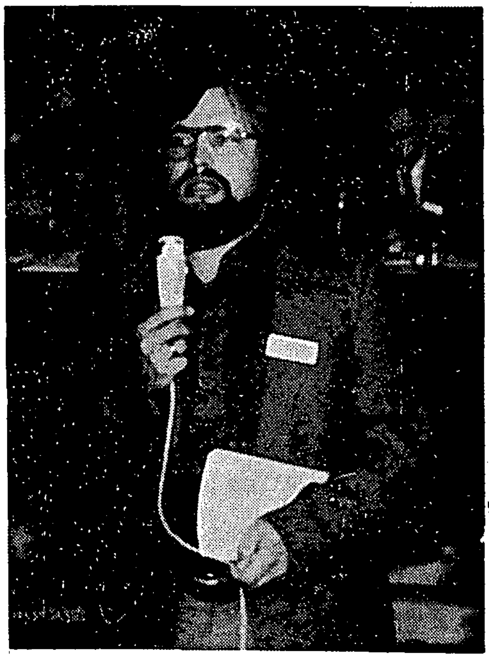

ds R. Reiling

Eigenlijk is de opdracht waarmee br Brongers is belast niet iets geheel nieuws in onze Uniegemeenschap. Toen in 1965 ds M. G. Boeschoten benoemd werd tot „algemene vormingsleider" - zoals deze funktionaris toen genoemd werd - betrof het óók een volledig dienstverband. Het verschil is, dat de benoeming van br Piet Brongers tot full time jeugdkonsulent een zaak is geweest waarbij de Algemene Vergadering nauwer betrokken was dan eerder bij dergelijke aanstellingen gebeurde.

Die direkte betrokkenheid hebben we in het verleden eigenlijk een gemis gevonden. De zelfstandigheid van onze Nederlandse Baptisten Jeugdbeweging (NBJB) maakte een dergelijke betrekkelijk autonome beslissing mogelijk, ook al omdat er toen geen beroep gedaan behoefde te worden op de financiën van de Uniegemeenschap. Zoals men weet is dat laatste veranderd: er wordt nu wél een beroep gedaan op financiële steun van de gemeenten. Het kan helpen - van beide zijden - om voor elkaars arbeid verantwoordelijkheid te dragen. Dat mag een gunstige ontwikkeling genoemd worden, vinden we.

Hoe het ook zij, we willen graag de arbeid van br Brongers - die zondag 7 januari a.s. van de gemeente Drachten-Elim als voorganger afscheid neemt - hartelijk in de belangstelling en voorbede van onze gemeenten aanbevelen. In de tijd waarin br Brongers slechts een deeltaak had in de NBJB, met name ten behoeve van het werk onder de rijpere jeugd, heeft hij met goede resultaten mogen voortbouwen op het pionierswerk dat zijn voorganger ds Boeschoten verrichtte. Dat wat er uitgekomen is geeft vertrouwen voor de toekomst.

drs P. Brongers

Hoe belangrijk het stimuleren en begeleiden van het jeugdwerk der gemeenten is behoeft hier niet gezegd te worden. Elke jeugdleider, ook in zondagsschool- en klubwerk, weet ervan hoe groot de behoefte is aan een landelijke begeleiding van zijn werk, zowel voorlichtend en informerend als op het terrein van vorming en materiaalvoorziening.

Wel nieuw - althans binnen de Unie - is de opdracht waarmee ds R. Reiling is belast en waarmee hij zich voor een deel van zijn tijd reeds sinds 1976 mocht bezig houden: evangelist ten behoeve van al onze gemeenten.

Het is eigenlijk vreemd, dat onze gemeenten niet eerder tot het aanstellen van een evangelist-in-algemene-dienst zijn overgegaan. Evangelisatie behoort immers niet alleen theologisch tot de essentie van onze gemeenten, ook „gevoelsmatig" - laten we dat woord maar gebruiken - heeft het de voorliefde van baptisten.

Het is natuurlijk niet zo, dat er niet geëvangeliseerd werd. Het tegendeel is waar. Vanaf het begin kreeg die opdracht van de gemeente voortdurend aandacht en uitvoering. Als baptisten, ook in Nederland, staan we in een traditie die voor een niet onbelangrijk deel gebed is in de opwekkingsbeweging, een traditie waaruit vermaarde opwekkingspredikers zijn voortgekomen.

De laatste jaren evenwel werd zowel in de gemeenten als binnen de Evangelisatie Commissie der Unie (ECU) de vraag gesteld: doen we het wel goed? Zijn we niet bezig met het voortdurend herhalen van oude methoden en gebruiken - misschien hier en daar wel wat aangepast, maar toch eigenlijk nog steeds een voortzetting van overgeleverde methoden en gebruiken. „Het wil niet meer", zeiden we dan om daarmee een alibi te hebben voor onze vaak zo vruchteloze pogingen en inspanningen. Het gevolg ervan was - althans: dat dreigde - dat bij velen in de gemeente evangelisatie tot een soort hobby werd van enkelingen die van tijd tot tijd iets organiseerden waar een deel van de gemeente - plichtsgetrouw, dat wel - dan ook maar acte de présence gaf.

Intussen bleek dat „het" elders nog wel wilde. Ook dat stemde tot nadenken.

Om een lang verhaal kort te houden: binnen de ECU groeide de overtuiging, dat de Heer aan de gemeenten niet alleen herders en leraars geeft maar ook evangelisten „om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het Lichaam van Christus" (Ef. 4 : 11, 12).

Die toerusting is de primaire taak van br Reiling. We hebben als gemeenten die in de Unie verbonden zijn met de benoeming van br Reiling uitgesproken, dat we de gave die de Heer de gemeenten in hem heeft gegeven hebben erkend en aanvaard. Er ligt een wijd veld voor hem.

Het is niet de bedoeling, dat de opdracht tot evangelisatie die elke gemeente heeft nu kan worden gedelegeerd naar de evangelist der gemeenten. Wie dat meent heeft het verkeerd begrepen.

Het is de taak van br Reiling om de gemeenten te helpen bij het uitvoeren van de eigen opdracht, om ze „toe te rusten, tot opbouw van het Lichaam van Christus". Dat zal veel tijd kosten, niet alleen om de gemeenten te bezoeken maar ook om te studeren - door o.a. kennis te nemen van wat elders op dit terrein is bedacht en gebeurt - en om te publiceren.

Ook br Reiling moge zich ervan overtuigd weten, dat de gemeenten met gebed en daadwerkelijke belangstelling achter zijn arbeid - die onze gemeenschappelijke arbeid is - staan!

v. D.

BIJZONDERE DIENST TE HOOGEVEEN TER GELEGENHEID VAN ZILVEREN JUBILEUM Ds J. H. BLENKERS

Op zondag 21 januari a.s. zal te Hoogeveen een bijzondere avonddienst worden gehouden ter gelegenheid van het feit dat ds J. H. Blenkers 25 jaar geleden er als voorganger werd bevestigd.

Na de dienst, die om 7.00 uur begint is er gelegenheid de jubilaris te feliciteren.

Onze Unievergaderingen door 'vreemde ogen' bekeken

In Die Gemeinde van 17 december jl. vertelde dr Wiard Popkes, als vertegenwoordiger van de Duitse Bond op de in oktober jl. te Arnhem gehouden Algemene Vergadering van de Unie aanwezig, enkele indrukken van deze Unievergadering. Het leek ons interessant voor onze lezers om kennis te nemen van wat ,vreemde ogen' opmerkten; - red.

Het gebruik om vertegenwoordigers uit de buurlanden uit te nodigen voor Algemene Vergaderingen schijnt school te maken. Zo nam ik van 11 tot en met 13 oktober deel aan de Algemene Vergadering van de Nederlandse Unie die in Arnhem werd gehouden. Ik heb me zeer over deze mogelijkheid verheugd en ik ben dan ook met een hele reeks van indrukken teruggekeerd.

Ter informatie enkele gegevens: De Nederlandse Unie omvat thans 81 gemeenten (er werden twee nieuwe gemeenten in de Unie opgenomen) met ongeveer 12.000 leden. Het jaarverslag vermeldde een toename van 338 met een aantal dopelingen van 493. Veel gemeenten zijn betrekkelijk klein (de openingstoespraak stelde dit feit nog eens als een van de problemen): 34 gemeenten tellen minder dan 100 leden; 4600 baptisten behoren tot gemeenten met minder dan 150 leden. De Algemene Vergadering werd door 209 afgevaardigden en ongeveer evenveel gasten bijgewoond.

Centraal in de beraadslagingen stonden de volgende onderwerpen: bouwplannen voor het Uniecentrum De Vinkenhof, uitbreiding van het docentenkorps, de aanstelling van een full time evangelist in dienst van de Uniegemeenschap en de aanstelling van een full time jeugdkonsulent (Jugendpastor). Dat zijn vragen die zowel de personele als de financiële draagkracht van de gemeenten aangaan. Dienovereenkomstig was de diskussie over het voorstel om bovendien tegelijkertijd een bijbelschool te stichten. De zorgen waaraan uitdrukking werd gegeven waren: is de Unie er voor de gemeenten of omgekeerd? Worden niet te veel voorgangers tot bijzondere diensten geroepen terwijl vele gemeenten nog voorgangers behoeven? Ligt de Unie nog binnen het bereik van de enkeling. Letten we wel voldoende op het grondvlak? Vervreemdt de voorgangersopleiding van de gemeenten?

Het viel mij op hoe er telkens weer om vertrouwen gevraagd moest worden - met resultaat, geloof ik - en ook met welk een moed soms desnoods werd afgestemd bij tegengestelde opvattingen.

De indiensttreding ten behoeve van de evangelisatie (R. Reiling, voordien half time) en het jeugdwerk (P. Brongers) werd goedgekeurd; het voornemen om te bouwen bevestigd; ook de uitbreiding van het docentenkorps werd goedgevonden hoewel de financiële dekking en het tijdstip waarop nog open zijn gebleven.

Natuurlijk stonden er nog vele andere punten op de agenda (er waren 70 punten). Uit oogpunt van methode is het interessant, dat de erkenning van nieuwe voorgangers en de toelating tot het seminarium door de Algemene Vergadering wordt beslist *).

Bij de verkiezingen spaart men tijd omdat de eerste stembriefjes reeds vanuit de gemeente worden meegenomen. Vermeldenswaard is ook de werkverdeling van de beraadslagingen. De eerste plenaire zitting had vooral het Jaarverslag van de Unie als belangrijkste punt; de vragen daarover werden verzameld om dan de dag daarna in alle rust te worden beantwoord. De vele agendapunten werden in twee gelijktijdig gehouden sektievergaderingen behandeld, die hun bevindingen daarna voorlegden aan de plenaire vergadering. Er leek mij een goed gevonden evenwicht te zijn tussen plenaire en sektievergaderingen.

De totale opzet van de vergadering beviel me erg goed. De Nederlanders behartigen de oude wijsheid van Israël dat de dag 's avonds begint: om 18.00 uur registratie en staande koffie, van 19.30 tot 21.00 uur openingsbijeenkomst, met veel muziek (bij het zingen geeft men het beste!) en de toespraak van de Unievoorzitter J. Broertjes (die toespraak was de volgende dag al afgedrukt in het baptistenweekblad aanwezig!). De beraadslagingen begonnen pas de volgende dag.

De tweede dag werd 's morgens besteed aan allerlei diskussies; de middag had een heel ander karakter: het seminarium stelde zich voor. 's Avonds werd met de plaatselijke gemeente het avondmaal gevierd. De derde dag waren er opnieuw diskussies. En dat alles in een niet aflatende familiaire sfeer, ook van de kant van de Unie Commissie. Men gunde zichzelf lange middagpauzes; donderdagsmiddags om vijf uur werd aangekondigd: „De politie is er om u op te halen...", namelijk de kolonne van ongeveer 100 auto's om ergens buiten een feestelijke maaltijd te houden.

Uit de toespraken nog de volgende notities. J. Broertjes wees op de noodzaak van evangelisatie, gemeente-opbouw en verantwoordelijkheid voor de wereld en dat vooral met het oog op de vragen van de jongere generatie. J. van Dam, de sekretaris van de Unie legde er nadruk op

Dr Wiard Popkes, docent aan het seminarium te Hamburg en namens de Duitse Bond in oktober jl. aanwezig op onze Unievergadering beschrijft zijn indrukken van deze vergadering in nevenstaand artikel.

dat God geen uniformiteit wil maar zich verheugt in het spel der kleuren onder ons.

Voor mij was deze vergadering nog een nieuwe ervaring bij de vele andere in deze herfst die alle onder één noemer stonden: het is iets geweldigs om tot de wereldwijde familie Gods te behoren!

---

*) *Het is geen wonder, dat een niet-ingewijde als de Duitse vertegenwoordiger de toegepaste procedure zó uitlegt; in werkelijkheid ligt het wat ingewikkelder, zoals de wèl-ingewijden weten...; v. D.*

GODSDIENSTIGE GEZINDHEID IN US-KONGRES

Met 129 afgevaardigden is de rooms-katholieke kerk het sterkst in de beide Huizen van het 96ste Kongres van de Verenigde Staten vertegenwoordigd. Op de tweede plaats staan de methodisten met 75, gevolgd door de episkopalen met 70. Daarop volgen de presbyterianen met 60 afgevaardigden, de baptisten met 57, de joden met 30 en de luthersen met 19 afgevaardigden.

Gereformeerde doopdiensten in baptistenkerk

Ook het bekende blad „Kerknieuws" (van Scheps) heeft in zijn oudejaarsnummer, waarin jaaroverzichten van de diverse kerk- en geloofsgemeenschappen worden gegeven, in het overzicht over de Unie van Baptisten Gemeenten er melding van gemaakt: „In het kerkgebouw in Emmen werd een dienst gehouden door de Gereformeerde Kerk van Nieuw-Amsterdam; een lid van deze kerk wilde nl. door onderdompeling gedoopt worden".

Afgezien van de vraag of deze notitie thuishoort in het aan de Unie gewijde Jaaroverzicht - „Kerknieuws" had naar onze mening kunnen volstaan met de mededeling ervan in het aan de Gereformeerde Kerken - gewijde overzicht - willen we enkele regels wijden aan deze gebeurtenis die intussen ook de pagina's van de dagbladpers heeft bereikt.

Wat - althans voorzover ons bekend - niet in de kranten heeft gestaan, en ook niet in „Kerknieuws", vermelden we nu hier volledigheidshalve ook maar: een dergelijke Gereformeerde „onderdompelingsdienst" vond enkele weken geleden ook in Delfzijl plaats waarvoor men de beschikking had over de baptistenkerk ter plaatse.

Hoe moeten we als baptisten een dergelijke gereformeerde doopdienst beoordelen? Moeten we ons er in verheugen, dat - al gaat het nog maar om enkele gevallen - nu ook in gereformeerde kringen ingezien wordt dat de doop door onderdompeling voltrokken dient te worden?

Het is niet onze zaak om te trachten een antwoord te vinden op de vraag hoe onze gereformeerde broeders deze „doopdiensten" kerkrechtelijk en vooral ook theologisch moeten inpassen in hun kerkbeschouwing en doopopvatting. Het lijkt ons erg moeilijk te zijn.

Laten we het meteen maar zeggen: persoonlijk staan we niet te juichen nu zich hier en daar enkele gereformeerde gelovigen door onderdompeling laten dopen.

We stellen ons dan ook voor, dat de betrokken baptistengemeenten met gemengde gevoelens er in hebben toegestemd om hun kerkgebouw - waarbij het uiteraard vooral om het doopvont ging - voor dergelijke diensten beschikbaar te stellen. Immers, het ligt voor de hand om te veronderstellen dat op deze wijze een niet juist aksent wordt gelegd op de vorm van de doop. We zouden er slechts enkele regels aan wijden, schreven we hierboven. Welnu, voor baptistengemeenten is niet de doopvorm primair, ook al achten we die niet onbelangrijk. Waar het ons in de eerste plaats om gaat is de zichtbaar-making van de gemeente van Jezus Christus die per definitie gemeente van gelovigen is. De doop, als het zichtbare teken van dat geloof, voegt aan die zichtbare gemeente toe.

Aan de baptistische doopopvatting ligt een gemeentebeschouwing ten grondslag. Die doop is geen privé-gebeurtenis, waarbij het alleen maar gaat om het eigen geweten - al is het waar, dat de doop de bede is van een goed geweten tot God (1 Petrus 3 : 21).

De doop is gemeentevormend.

Die notie missen we in de „onderdompelingsdiensten" die onlangs in Delfzijl en Emmen plaats vonden.

v. D.

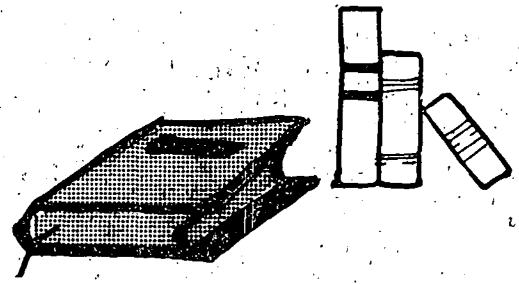
DUITSTALIGE BAPTIST SUPERINTENDENT IN SOVJET UNIE

Pastor Traugott Quiring is onlangs zijn werk begonnen als superintendent binnen de Al Unie Raad van Evangelische Christenen-Baptisten in de U.S.S.R. voor de Sovjet-republieken Turkmen, Tadzhik en Uzbeck.

Hij is de eerste Duitstalige superintendent die door de Al Unie Raad is aangewezen.

Voordien maakte Quiring deel uit van de Al Unie Raad om de Duitstalige mennonieten in het presidium te vertegenwoordigen.

Dezer weken werd Pastor Sergei Nikolaev, voordien assistent-voorganger van de baptistengemeente te Leningrad door de Al Unie Raad benoemd tot superintendent voor het gebied, waarin de steden Moermansk, Archangel, Karelia, Pskow, Vologda en Novgorod. Pastor Nikolaev is met zijn 29 jaar de jongste superintendent ooit benoemd.

Wat zullen we lezen:

zondag	7 januari	Psalm 1	Twee wegen...
maandag	8 januari	Marcus 1 : 1- 8	Bereidt de weg van de Heer
dinsdag	9 januari	Marcus 1 : 9-13	De Gedoopte beproefd in de woestijn
woensdag	10 januari	Marcus 1 : 14-15	Het rijk Gods is nabij
donderdag	11 januari	Marcus 1 : 16-20	Volgzame medewerkers
vrijdag	12 januari	Marcus 1 : 21-28	Iedereen stond verbaasd
zaterdag	13 januari	Psalm 33 : 1-11	Gods wonderbare goedheid

SPAANDERS

Alle kleine zekerheden ingeruild tegen de ene grote Zekerheid

Als Abraham wegtrekt uit (vader-)land, maagschap en het „huis van zijn vader", geeft hij daarmee alle menselijke zekerheden prijs. Hoe kan hij zoiets wagen? Omdat Gods belofte daar tegenover staat: dat hij een nieuwe woonplaats zal aangewezen krijgen, dat hij daar gezegend zal worden en tot zegen zijn; ja, dat hij tot een groot volk zal uitgroeien en in hem alle geslachten van de aarde gezegend zullen worden. Die ene goddelijke belofte is hem meer waard dan alle aardse zekerheden die hij reeds heeft. Zo gaat deze man „uit" en leeft voortaan uit het geloof dat God Zijn beloften waar zal maken. Dagen, nachten, weken, maanden, jaren moet hij het daarmee doen. En met niets anders. Het door God beloofde en de werkelijkheid rondom staan diametraal tegenover elkaar. De gelovige waagt het met zijn God.

Een stukje belofte wordt werkelijkheid

Als na vele jaren wachten eindelijk Isaak geboren wordt, wordt een stukje belofte zichtbare, tastbare werkelijkheid. Geloven gaat hier over in aanschouwen. Over Isaak wordt van Godswege gezegd: „Door hem zal men van uw nageslacht spreken", (Gen. 21 : 12). Wat een stimulans voor de gelovige Abraham, om nu eindelijk ook eens iets te mogen *zien.*

Alles wordt weer uit zijn handen geslagen

Niet zovele jaren daarna komt er een schokkend woord uit de hemel, dat het zichtbaar geworden heil weer teniet dreigt te doen:

„Neem toch uw zoon, uw enige, die gij liefhebt, Isaak, en ga naar het land Moria en offer hem aldaar..."

Abraham heeft zich in de loop van een

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds C. van Wier en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 36,— per jaar, *f* 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland *f* 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten-Gemeenten, Amsterdam.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

aantal jaren aan zijn zoon gehecht. Die zoon is een stuk van zijn eigen leven geworden. Hij heeft hem lief. Moet hij die nu uit dat leven wegscheuren?
Enige tijd geleden hoorde ik hierover iemand preken. Met dramatische kracht werd ons duidelijk gemaakt hoe Abraham hier moest lijden, en *dat hij nu moest kiezen* tussen Zijn God en Isaak die hij liefhad.

Moest Abraham kiezen?

Als Abraham zou weigeren Isaak te offeren, zou hij inderdaad zijn God verliezen. Ondanks het feit dat Isaak dan bij hem zou zijn, zou hij een eenzame, oude, gedesillusioneerde man geworden zijn. Een uitgedoofde.
Als Abraham bereid zou zijn Isaak te offeren, en daarmee Isaak prijs te geven en een streep te zetten door alle hoge verwachtingen die hij van hem had, dan... zou hij daarmee zijn geloof in Gods beloften hebben prijsgegeven. En zou hij dan daarmee ook zijn God niet verloren hebben?

☆

Abraham kiest niet. Hij *gehoorzaamt* aan een opdracht die alle menselijke redelijkheid mist. Hij beklimt de offerberg, samen met zijn zoon.
Daarmee beklimt hij de hoogste berg van de wereld: de offerberg.
En... hij blijft tegen alle menselijke redelijkheid in vasthouden aan de belofte die God eenmaal gaf: „Door Isaak zal men van uw nageslacht spreken". Hij blijft geloven dat via Isaak God Zijn heil aan de wereld zal brengen. Terwijl hij bereid is te gehoorzamen, geeft hij hem tegelijkertijd niet prijs. Dat is het paradoxale van zijn geloof. Hij houdt daarin tegelijk God en Isaak vast.
Hebben wij dat aardig verzonnen?
O nee.
Fijn, dat de Hebreeënbrief ons op dit spoor zette.
„Door het geloof heeft Abraham Isaak ten offer gebracht, en hij, die de beloften aanvaard had, wilde zijn enige zoon offeren, hij, tot wie gezegd was: Door Isaak zal men van nageslacht *van U spreken. Hij heeft overwogen dat God bij machte was hem zelfs uit de doden op te wekken, en daaruit heeft hij hem ook, bij wijze van spreken, teruggekregen".*
In het meest kritieke moment van zijn leven stond hij op Gods beloften.

H. v. d. Werf

AFSCHEID Ds P. BRONGERS

In een bijzondere dienst op 7 januari a.s. in ons kerkgebouw, Zuidkade 54, hoopt ds P. Brongers afscheid te nemen als voorganger van de baptistengemeente ‚Elim' te Drachten en te worden bevestigd als predikant in bijzondere dienst van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland ten behoeve van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging (NBJB). Wij nodigen hartelijk uit tot bijwoning van deze dienst, die zal beginnen om 16.00 uur.
Tijdens een informeel samenzijn na de dienst is er gelegenheid om persoonlijk van ds Brongers afscheid te nemen.

W. R. Korthof, sekretaris

EERSTE VERTALING SINDS WILLIAM CAREY

Het onlangs in gewone omgangstaal gepubliceerde Nieuwe Testament in het Bengaals is de eerste nieuwe vertaling van het Nieuwe Testament in deze taal sinds de vertaling in 1801 van William Carey. Reeds bij voor-intekening was de helft van de oplage van 15.000 exemplaren verkocht.

Fam. W. Feenstra te Alphen a/d Rijn wenst alle Broeders en Zusters een voorspoedig en gezegend 1979.

Ps. 90 : 3
Onverwacht heeft de Heer thuisgehaald onze broeder en dienstknecht
H. SIKKEMA
in de leeftijd van 71 jaar.
30 december 1978
Baptistengemeente Heemskerk

Voor ons zo onverwacht nam God tot Zich Zijn dienstknecht, onze lieve zorgzame man, vader en opa

HEINZE SIKKEMA
echtgenoot van W. Bloemsma

„Die tot het eind volhardt schenkt Hij de zegekroon"

Heemskerk: W. Sikkema-Bloemsma
Bloemendaal: C. Barends-Sikkema
T. Barends
Joop, Willeke
Pernis: F. Sikkema
P. Sikkema-Bijl
Corrie, Hans
Lelystad: H. Sikkema
L. Sikkema-Valster
Hetty, Matty
Heiloo: T. Sikkema
L. Sikkema-Brakenhoff
Ivo, Tialda
Bilthoven: Th. Poortenaar-Sikkema
M. Poortenaar
Rutger, Bastiaan

Heemskerk, 30 december 1978
Maerelaan 62

De begrafenis heeft plaatsgevonden op donderdagmiddag 4 januari 1979 te Heemskerk, voorafgegaan door een dienst ter gedachtenis in de Morgensterkerk.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 2 - 12 januari 1979

JAAR VAN HET KIND

-hebben onze kinderen ermee te maken?

1979 is uitgeroepen tot het Jaar van het Kind. Een of andere organisatie binnen de Organisatie van de Verenigde Naties heeft aldus besloten en de publiciteitsmedia zijn begonnen er veel aandacht aan te schenken.

Voor de Duitse televisie zagen we al enkele van de programma's die men aan het Jaar van het Kind zal wijden (misschien is de Nederlandse tv er ook al mee begonnen, maar die programma's zijn ons dan ontgaan). Het waren aangrijpende beelden die we zagen. Verwaarloosde en hongerige kinderen in de Derde Wereld. Kinderen die door hun ouders in de steek zijn gelaten en nu in de steden van die arme landen hun vertier zoeken: vechtend en rovend om aan de kost te komen.
Wat moet er van die kinderen terecht komen? werd gevraagd. Wie de vraag stelt kent het antwoord: misdaad en prostitutie moeten wel het voorland zijn van deze in-de-steek-gelatenen.
„Mogen wij ze nu ook in de steek laten", was de vraag waarmee de dokumentaire werd besloten.
Het zal de programmamakers niet veel moeite kosten om veel van dergelijke films te maken. Het materiaal er voor ligt (letterlijk!) in de straten van de steden van Afrika, Azië en Amerika.
Ook in Europa? In Nederland?

☆

Als je zulke aangrijpende programma's ziet gaat het door je heen, hoe goed onze kinderen het hebben. Tenminste hier, in Noord-Europa, in Nederland. Wat zich elders in de wereld afspeelt is hier onvoorstelbaar. Hier geen honger, geen materiële verwaarlozing. Waar ouders hun plichten verzuimen grijpen allerlei instanties in.
Wat hebben onze kinderen het goed. In materieel en fysiek opzicht: ze kunnen elk soort onderwijs krijgen dat wenselijk of noodzakelijk wordt geacht; niemand heeft gebrek, noch aan voedsel, noch aan kleding; er is medische verzorging, ook preventief. Allemaal dingen om geweldig dankbaar voor te zijn.
Er is reden voor om in het Jaar van het Kind alle aandacht te vestigen op de kinderen, elders in de wereld, die in de steek gelaten zijn en voor wie we ons hebben in te zetten. Het is een goede zaak om daarvoor geld en fondsen bijeen te brengen, mensen en materiaal beschikbaar te stellen. Wij mogen ze niet in de steek laten.

☆

En toch...
Hebben onze kinderen het werkelijk zo goed?
We zijn het ons bewust, dat een vergelijking met de kinderen in de zogenaamde Derde Wereld bijna onmogelijk is, omdat de omstandigheden waarin zij leven eigenlijk onvergelijkbaar zijn. Het gaat ons dan ook niet om die vergelijking.
We willen slechts de gestelde vraag: mogen we ze in de steek laten, óók op ‚onze' kinderen van toepassing brengen. Want dát komt ook in ons land voor.
Nee, we doelen nu niet op die gevallen waarin van duidelijke kinderverwaarlozing of kindermishandeling sprake is. Er zijn ook situaties waarin die verwaarlozing en mishandeling minder duidelijk zijn en waarvan de gevolgen pas veel later aan het licht komen.

☆

Uit allerlei gegevens is gebleken, dat zowel krimineel gedrag als psychiatrische ziekten verhoudingsgewijs het meest voorkomen bij mensen die in hun jeugd tekort gekomen zijn. Vaak kinderen van ouders wier huwelijk slecht was, waar gescheiden werd; vaak kinderen die door moeder alleen moesten worden ‚groot gebracht', nadat het huwelijk was ontbonden.

Het huwelijk is in een krisis terecht gekomen. Hoe dat zo gekomen is is nu niet

aan de orde, al zou het belangwekkend en interessant zijn daar op dit moment nader op in te gaan. Het aantal echtscheidingen neemt toe. Bij jongeren is het (vrijblijvende) ‚samen wonen' voor het wettige huwelijk in de plaats gekomen.
Is het overdreven om op grond daarvan te veronderstellen dat het aantal tekortkomende kinderen, in-de-steek-gelaten kinderen nu ook zal toenemen?
Nee, het zal hen in onze verzorgingsmaatschappij aan weinig ontbreken. Alleen dat éne - liefde, geborgenheid, vertrouwen, trouw - dát kan die maatschappij niet geven. En dat is nu juist van zo grote betekenis voor het gezond volwassen worden.

Jaar van het Kind.
Een goede zaak.
Maar laten we vooral óók aandacht schenken aan ónze kinderen. Waar het huwelijk op de tocht staat doet men zijn kinderen tekort. Daarom is het in het Jaar van het Kind ook nodig, dat we - ook en vooral als christenen - de waarde van het christelijke huwelijk weer ontdekken. Om ons eigen geluk en welzijn, maar toch vooral ook om dat van onze kinderen.

v. D.

E.O.-UITZENDING VANUIT ALBLASSERDAM

Zaterdag 13 januari zal de Evangelische Omroep in het programma ‚U zij de rustdag gewijd' via de radio een dienst uitzenden vanuit Alblasserdam. De tijd is 22.00 uur. Voorganger dr W. Hessels.
Medewerking wordt verleend door het zangkoor De Blijde Stemmen, onder leiding van de heer H. M. M. van Olderen.

A. C. van Well

LZC-DAG 1979!

Waar: in de baptistenkerk De Samenhof in Zwolle.
Wanneer: 27 januari van plm. 10 tot plm. 4 uur; koffie vooraf.
Wat doen we: o.a. een lied leren. Praten over een verhaal. Bezig zijn met verschillende verwerkingsvormen bij dat verhaal. In groepen praten over verschillende vragen, rondom de vertelling, de verwerking en geloofsvragen.
Kosten: f 5,—.
Tussen de middag is er gelegenheid om materiaal en boeken van verschillende uitgeverijen te bekijken en te kopen.
We rekenen op uw komst!
Namens de werkgroep,

A. Pots-v. d. Veen

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Eindhoven, A. J. van der Wetering te Vriescheloo.

„WAAR BLIJFT MIJN GOEIE GELD DAN?"

Pleister op de wonde . . . maar waar blijft mijn goede geld dan? Waar is dat geld naar toe gegaan, van al die pleisters dit ik verkocht heb?

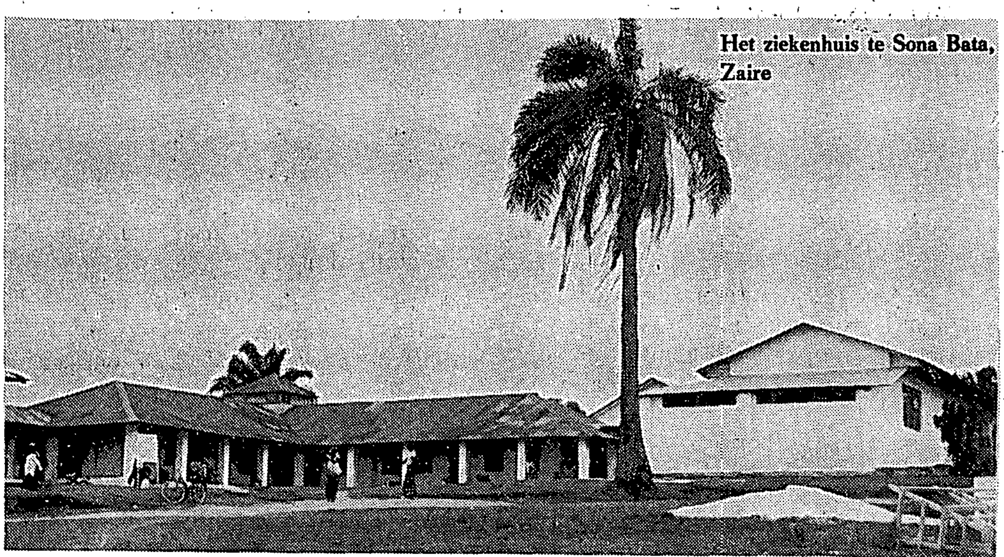
Dat zullen veel kinderen zich afvragen. Nou, daar wil ik graag een woordje over schrijven. Dat goeie geld komt in de vorm van medicijnen in Sona Bata (Zaire) terecht. Voor velen een onbekende plaats, anderen onder u kunnen er het nodige over vertellen.
In Sona Bata staat sinds 1923 een tropenhospitaal met 100 bedden, dat toebehoort aan de CBZO (Communauté Baptistes du Zaire Ouest).
Als Nederlanders hebben vroeger **Sietso Edens, Jan ter Braak** en **Corry Brouwer** hier gewerkt. Vervolgens **Kees van Grootheest** die wij in maart 1977 opvolgden. Wij, dat wil zeggen, **Gert** en **Marieke Roelofsen** die een gezinnetje van 3 dochtertjes en een tijdelijk geadopteerd Zairees jongetje hebben.
In het ziekenhuis bestaat de leiding uit Kimpiatu, de algemeen direkteur, een Zairese hoofdverpleger die door zijn 20-jarige ervaring en stage in Amerika beter opereert dan ik. Vervolgens dr Minuku, mijn Zairese kollega die verantwoordelijk is voor de interne- en kinderafdeling en tevens direkteur van de verpleeg(st)ersschool. En dan is er een „mundele" (is blanke) dr Gert die ‚medecin direkteur' op zijn naam heeft staan en verantwoordelijk is voor de chirurgie, verloskunde en de Santé Puplique.
Wij doen zo'n 350 grote en 700 kleine operaties per jaar. Heel bijzonder in vergelijk met de ziekenhuizen rondom is dat we het ziekenhuis op zichzelf draaiende houden. We hebben geen financiële hulp van buitenaf nodig.
Let wel, het ziekenhuis, want veel belangrijker momenteel is het werk in de brousse, wat veel geld kost om dat op poten te zetten. Dáár bevindt zich het merendeel van de bevolking die vaak bij gebrek aan transport van de lokale medische hulpverlening afhankelijk is.
In de hele zone Kasangulu, de provincie ten Zuiden van Kinshasa (zo groot als Overijssel) staan zo'n 40 dispensaires waar ik de supervisie over heb en waar een verpleger het „blote-voeten-dokter" werk doet. Hij legt zich naast het kuratieve werk vooral toe op hygiëne, moeder-kindzorg en preventie. Zo houdt hij éénmaal per week een zwangeren- en kinderkliniek. Op deze wijze trachten we de meest vatbare laag van de bevolking te bereiken. Het is toch te gek dat de helft van de kinderen in de eerste 5 jaar van

Door bemiddeling van onze Unie Zendings Commissie en onder auspiciën van Dienst over Grenzen werkt de arts Gert Roelofsen in Sona Bata, Zaire.

De zondagsscholen van onze gemeenten voerden onlangs onder het motto „Pleister op de wonde" een aktie voor het medische werk in Sona Bata. Dokter Roelofsen vertelt in nevenstaand artikel over de uitwerking van de aktie; - red.

De „voedingsbrigade" (om o.a. voedingsvoorlichting te geven) met „docteur Gert"

Het ziekenhuis te Sona Bata, Zaire

hun leven sterft! Momenteel wijst onze statistiek uit dat 30% van de gekontroleerde kinderen nog onder de maat is.

Met de Landrover trekt onze „équipe de nutrition" enkele dagen per week de dorpen in de omgeving door, om de kinderkontroles te doen en voedingsvoorlichting respektievelijk demonstraties te geven.

Om het zo aansprekend mogelijk te maken, gebruiken ze een „boîte d'image" een groot platenboek waarin alles zeer eenvoudig uitgebeeld staat.

Kerkelijke liederen zijn omgeturnd met andere woorden tot Santé liederen, zodat iedereen ze gemakkelijk mee kan zingen. Het wegen van de kinderen gebeurt met een weegschaal „alleen voor handelsdoeleinden" die opgehangen is aan een boomtak en waaraan op zijn beurt het kind in een zak hangt. Een kostelijk gezicht. Tijdens zo'n kontrole krijgen ze de malariaprofylaxe en de vaccinaties ook.

Het grote knelpunt hier is de medicijnenvoorziening. Ook al heb je eventueel het geld wel, dan blijft het een probleem: want het land hééft geen medicijnen.

Toen wij in 1977 arriveerden, was de helft van de kisten gevuld met een lading medicijnen, geschonken door Simavi. Een goudmijn in dit land vol ellende. Maar dat gaat razend snel. Dankzij Marieke die de kontrole op de apotheek doet, zijn de „tussendoorslippers" aan banden gelegd en kunnen we dus nog behandelen zoals het behoort en dat is een enorme luxe hier!

Afgelopen jaar zaten we erg omhoog met de bloedtransfusies en er komen hier veel ernstige bloedarmoedes voor. Vooral vanwege de slechte voeding en de worminfekties.

Als de nood het hoogste is, dan is de redding nabij. En dat was zo. Want van de Baptistenunie uit Nederland mochten we een bestelling doen en op 1 september stonden er twee enorme kisten met bloedtransfusieflessen op de stoep. Een enorme pleister op de wonde! En zojuist kregen we bericht dat we nog voor 7.500 gulden aan medicijnen mogen bestellen in Nederland! Lieve mensen, jullie weten niet half hoe blij we hiermee zijn.

Uit naam van alle mensen aan de andere zijde van de evenaar: Ntondele! Ntondele Gebeni (Hartelijk dank!).

Wij wensen iedereen een heel goed gezegend komend jaar toe.

Gert en Marieke Roelofsen,
via CBZO BP 4728 Kinshasa, Zaire
Sona Bata, Hôp. Evangélique,

WANNEER GIJ RECHTS OF WANNEER GIJ LINKS ZOUDT WILLEN GAAN

Een slimmerik zegt misschien: Je kunt ook rechtdoor gaan. Dus drie mogelijkheden: links, rechts, rechtdoor. Hoe dan ook, een mens moet gaan. Leven is: bewegen, bewogen worden, voorwaarts gaan, voorwaarts gedreven worden. Leven is geen stilstand. De mens is onderweg. Ook in 1979. Op weg, waarheen? Die vraag moet in velerlei opzicht onbeantwoord blijven.

Gods kinderen zeggen: Wij zijn onderweg naar de eeuwigheid. Naar Gods Koninkrijk. Dus naar Jezus' wederkomst. Of - waarschijnlijk - naar onze dood. Eén ding is echter zeker: Er leidt geen rechte weg naar die toekomst. Links en rechts, en ook nog rechtdoor, ja, maar in ieder geval ook: linksaf en rechtsaf.

Wanneer gij links of wanneer gij rechts wilt gaan...

U kunt dit woord vinden in de bijbel, in Jesaja 30 : 21. Het is een onderdeel van de heilsbeloften voor Sion, die beginnen met de woorden: Daarom verlangt de Here er naar u genadig te zijn, vs 18.

Zie, hoe de weg ook mag gaan, dan eens links, dan eens rechts, over heuvels en door dalen, door rivieren en door woestijnen, er is een God die ons begeleidt.

Deze God, de God van Israël, de Vader van onze Here Jezus Christus, en ook onze Vader, deze God begeert ons Zijn ontfermingen te doen ervaren. Daarom zal er ook een stem, Zijn stem achter ons zijn. Zijn stem zal spreken: Dit is de weg, wandelt daarop.

Welke weg? Zeker en allereerst: Jezus Christus. Hij is de Weg. De enige weg tot de Vader. We kunnen de Vader niet hebben zonder de Zoon. De genade, die God ons wil schenken, is de genade die zichtbaar geworden is in de kruisdood van de Heiland. Dat betekent: Er is geen reden om te twijfelen aan de liefde van God, ook niet in 1979, ook niet als het door diepten gaat. Niemand weet door welke diepten u en ik zullen moeten gaan, maar één ding is zeker: God begeert genadig te zijn.

Hij wil zijn liefde die Hij zichtbaar maakte in Jezus' dood, bevestigen over ons en voortzetten in ons leven. Welke weg? De weg achter Jezus aan? Dat is een weg die door het doopvont en langs de avondmaalstafel gaat.

Dat is een weg die tot in de gemeente leidt. In 1979 wil God ons genadig zijn in de gemeente die door het bloed van de Zoon gekocht en betaald is. In 1979 wil God Zich in de wereld zichtbaar maken door het lichaam van Zijn geliefde Zoon, en door de gemeente wil Hij in deze wereld zeggen: Hoort naar Hem. De weg achter Jezus aan is de weg van de belijdenis, van het getuigenis. Voor vele kinderen Gods elders in de wereld zelfs de weg van het martelaarschap. In ieder geval altijd de weg van de strijd.

Welke weg? De weg van de liefde, van de naastenliefde. Van het dienen. Van het geschikbaar zijn. Van het er-voor-elkaar-zijn.

Kun je dan links of rechts gaan? Kun je marchanderen met God? In geen geval! Kun je het met God op een akkoordje gooien? Probeer het eens en u zult ervaren dat dat kan!

Neen, je kunt niet links of rechts gaan. De stem achter ons zegt: Dit is de weg. Rechtdoor. De weg Gods. Onze levensweg zal wellicht bochtig zijn, maar ons geloof en ons belijden blijven recht, rechtdoor, rechtuit. Geen kompromis. Geen gesjacher met het heilige, met de Heilige.

De stem achter u. Het woord achter u. Die stem zullen we horen. Er zijn situaties dat de stem van een mens ons niet meer bereiken kan. Maar Gods stem kan ons altijd bereiken. Het is de stem van de stervende Heer: Het is volbracht! Het is de stem van de verhoogde Heer: Hebt goede moed; Ik heb de wereld overwonnen! Het is de stem van de komende Heer: Ik zal u geven de kroon des levens!

Ook in 1979 zal het er op aankomen, de oren open te houden, opdat we de stem van de goede Herder kunnen horen.

Ploeger

Het herstellingsoord De Strubben te Schoonloo

De Strubben is een stichting, die uitgaat van de landelijke Stichting Tabitha te 's-Gravenhage, stichting voor diakonaal werk van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland.

De Strubben is een tehuis voor rust-behoevenden en herstellenden. De naam De Strubben is ontleend aan het natuurreservaat waarin ons huis is gelegen. Strubben betekent laag struikgewas ten behoeve van de boeren in vroeger tijden voor de houtvoorziening ten gerieve van de boerderij en o.a. takkebossen voor de broodovens.

Het huis staat open voor ieder, ongeacht zijn maatschappelijke positie, leeftijd of gezindte, zowel voor vrouwen als voor mannen.

Graag wil ik enkele karakteristieken van ons huis noemen. Om niet een lange opsomming te geven noem ik u een tiental kort geformuleerde punten.

De opname criteria zijn incidenteel, o.a. de indikatie is: somatisch, pscyhosomatisch, psychisch of psycho-sociaal.

Er zijn 21 bedden: 15 éénpersoons en 3 tweepersoonskamers. De tweepersoonskamers zijn voor echtparen of gasten die liever gezelschap hebben.

DE STRUBBEN
Bij dit artikel over De Strubben te Schoonloo (Dr.), uitgaande van Tabitha, tekent br W. Hemmen aan dat men graag bereid is op Zusterhulpavonden, etc. iets te vertellen over het werk dat er gedaan wordt. Men stelle zich in verbinding met: de heer W. Hemmen, Hoofdstraat 4, 9443 TJ Schoonloo; tel. 05920-380.

Het gastenbestand is verschillend en bij de opname moet door middel van een ,intake' de opgenomene wel in de groep passen.

De staf bestaat uit: W. Hemmen, direkteur-manager/begeleider; zr A. Oppenhuizen (A-verpleegkundige); hr F. Smit, begeleider; hr J. de Jonge, begeleider. Zij begeleiden de gasten en worden allen getraind in o.a. het begeleiden en in gesprekstechnieken. Het verdere personeel bestaat uit hoofdhuishouding, kookster, dames voor de huishouding. Een onderhoudsdeskundige.

Aan ons huis is een huisarts verbonden die drie keer per week spreekuur heeft voor de gasten, terwijl hij 24 uur per dag te bereiken is. Zij die hem willen spreken en/of overleg met hem willen plegen worden daarvoor uiteraard in de gelegenheid gesteld. Met de arts worden ook alle aangevraagde opnames besproken, en zaken als verlenging en bijvoorbeeld verwijzingen naar specialisten enz.

Op dinsdagmorgen en vrijdagavond komt er een gediplomeerde bezigheidstherapeute, die met medewerking van een staflid werkt aan verschillende projekten - individueel of in groepsverband. Het bezig zijn wordt met grote nadruk aangemoedigd, graag in overleg met de verwijzers. In de praktijk is nl. gebleken dat deze mogelijkheden het samenzijn in de groep positief beïnvloeden en o.a. medewerken tot de opbouw en herstel van ieder persoonlijk.

De psychosociale revalidatie bestaat o.a. uit het voeren van groeps- of tweegesprekken door de begeleiders of de geestelijke verzorger waarbij er vooral op gelet wordt of er ook door verwezen moet worden naar andere instanties. Het blijkt soms tijdens het verblijf in ons huis, dat wij kontakt moeten opnemen met bv. SPD, psychiaters, psychologen, andere specialisten, en bv. met een bureau voor huwelijks- en gezinsmoeilijkheden, konsultatiebureau enz enz.

De rekreatiemogelijkheden zijn: wandelen, fietsen, zo mogelijk eens per week zwemmen, sport en spel, in de tuin werken, film, dia's, muziek (passief zowel als aktief), zanggroepjes, toneel enz. terwijl aan verjaardagen en andere feestdagen ruime aandacht wordt geschonken.

Op vrijdagavond wordt er een weeksluiting gehouden van 7.00 uur tot plm. kwart voor acht, die verzorgd wordt door predikanten en sprekers uit de omliggende plaatsen, uit verschillende kerken in de omgeving.

Zorg voor de gasten, zo zouden we het voorgaande gedeelte gedeeltelijk hebben kunnen noemen.

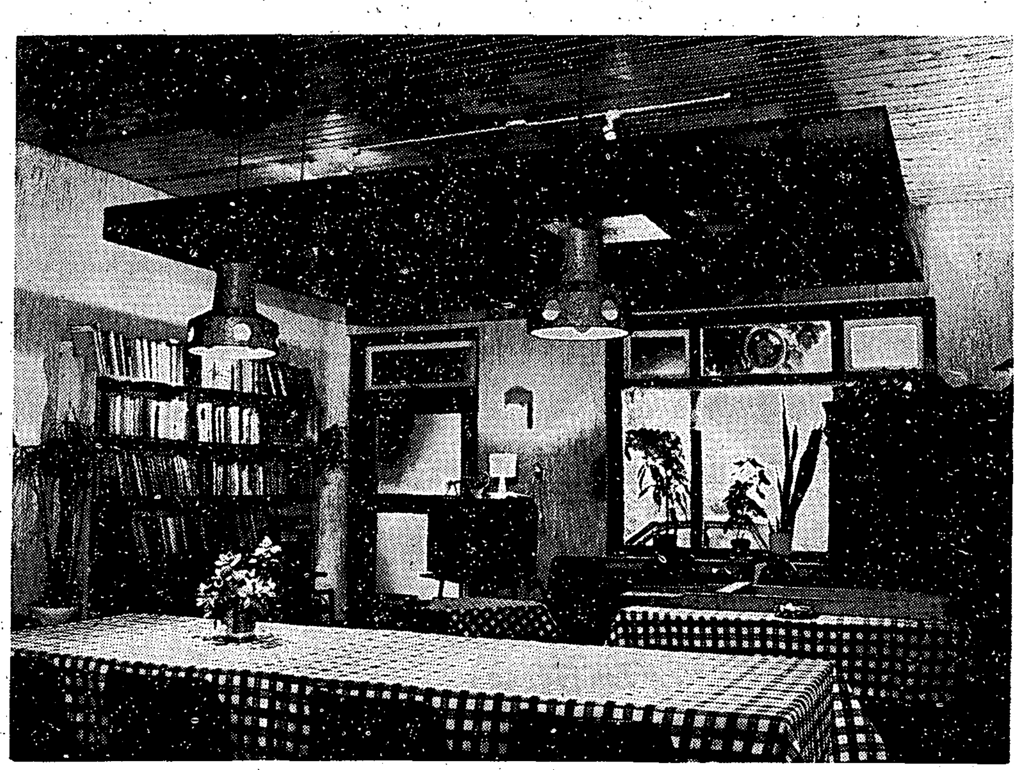
Tenslotte nog enkele opmerkingen over de nazorg of pré-nazorg. Onder nazorg verstaan wij de zorg voor de gast die, na een periode van verblijf in ons herstellingsoord, weer gekonfronteerd wordt met het leven van alle dag. Ons inziens heeft deze periode een voorbereiding nodig, die wij pré-nazorg noemen. Deze periode begint dan ook op de dag waarop de gast bij ons binnenkomt, en duurt voort tot de gast weer vertrekt. Wij zijn ons dan ook terdege bewust dat onze begeleiding hierop afgestemd moet zijn.

De wijze van begeleiding tijdens de verblijfsperiode is ten zeerste afhankelijk van het standpunt van de gast. Hiermee bedoelen wij de motivatie om in De Strubben te verblijven (of juist het ontbreken van de motivatie) èn het verwachtingspatroon dat de gast heeft.

Verwachtingspatronen komen voor bij zowel gemotiveerden als niet-gemotiveerden en zijn te ondescheiden in:

a. de verwachtingen die een gast heeft en die in overeenstemming zijn met wat De Strubben biedt. Dit kan bevorderd worden door goede dokumentatie en juiste voorlichting.

b. de verwachtingen die in het geheel niet overeenstemmen met wat De Strubben biedt. Dit kan veroorzaakt worden door 1. slechte voorlichting, door ons of door

Huiskamer van het Tabitha Herstellingsoord De Strubben te Schoonloo (Drente)

de verwijzende instantie, 2. een zelf gekonstrueerde voorstelling van de gast waarin de goede voorlichting geen enkele of slechts minimale verandering kan brengen (het zgn. vooroordeel).

Als laatste en zeker niet als het onbelangrijkste punt zou ik dat willen noemen wat wij in De Strubben de mensen kunnen bieden en waar ze ook in hun leven van alle dag mee door kunnen gaan, of op terug kunnen vallen, indien dat ze willen.

Wat wij aan kunnen bieden wil ik weer willen onderverdelen in dat wat de gast persoonlijk gericht is en dat wat gericht is op de verhouding gast-leefgenoten (leefgenoten kan in de ruimste zin genomen worden, daarbij opmerkende dat het één het andere beïnvloedt.

1. De op de gast persoonlijk gerichte zorg kan zowel fysieke als psychische (waarmee ik doel op de mentale en de emotionele funktie) en geestelijke zorg zijn.

Geen der delen kan optimaal funktioneren als er geen eenheid tussen bestaat of als er één der delen onder of over belicht wordt.

Als zorg voor de fysieke mens zou ik als verplicht willen noemen de eet- en rusttijden. Daarnaast gelegenheid geven en aanmoediging tot sport en spel, wandelen, fietsen en al de eerder genoemde zaken die hierop van toepassing zijn. Als laatste, maar niet minst belangrijke de fysiek-medische kant.

Als zorg voor de psyche zou ik de gesprekken willen noemen met de gast persoonlijk of in al dan niet spontane groepsgesprekken.

De derde funktie met betrekking tot het persoonlijk funktioneren van de gast mogen en kunnen wij het niet onthouden.

Wij in De Strubben wijzen de gasten op dit geestelijke deel van de mens door open en eerlijk te wijzen op God, onze Helper en Redder door persoonlijke gesprekken en door het bidden en bijbellezen aan tafel. Wij wijzen er op, dat elk mens persoonlijk en geheel vrijwillig zal moeten beslissen hierop in te gaan of niet. Dit deel van de mens kan daarom ook ongevuld blijven en een steeds aanwezige faktor van disharmonie zijn.

W. Hemmen

AFSCHEID Ds N. J. VAN BEEK

Op zondagmiddag 28 januari a.s. zal ds N. J. van Beek wegens verkregen emeritaat afscheid nemen van de baptistengemeente Amsterdam-Centrum.

De afscheidsdienst begint om 4.00 uur en zal gehouden worden in de M. Luther Kingkapel in de Kerkstraat.

In verband met deze middagdienst zal de morgendienst op deze zondag vervallen.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Een nieuw begin

Het is niet de eerste keer dat we in gesprek gewikkeld raken over een onderwerp, dat praktisch alle baptisten boeit. Tenminste, dat zeggen en denken anderen van ons.
Maar we gaan wel een nieuw begin maken met deze gesprekken, die werden opgeschort omdat de tijd begon te ontbreken in een dubbele taak.
Vanaf 1 januari mag ik mij nu helemaal bezig houden met alle dingen die betrekking hebben op de 'grote' opdracht aan de gemeente toevertrouwd.
Op mijn prioriteitenlijstje staat 't kontakt met de gemeenten hoog genoteerd. Want zonder een goed verstaan van wat er leeft in ons midden en wat er nodig is zal het onmogelijk zijn om een echte hulpverlening te bieden voor de arbeid. Van mijn kant wil ik m'n best doen voor een geregeld en nauwgezet luisteren naar wat u mij te zeggen hebt. Daarvoor hoop ik regelmatig voorgangers, evangelisatiewerkgroepen, raden en gemeenten te bezoeken. Als u zo'n gesprek wilt, hoor ik dat graag van u en doe mijn best om te komen, omdat ik geloof dat we elkaar iets te vertellen hebben. Ook stel ik het op prijs uw gemeentebode te ontvangen (graag op m'n nieuwe adres!). Ik speur daarin nauwgezet naar aktiviteiten op het terrein van de evangelisatie.
Het werk, waartoe de Uniegemeenschap mij nu geroepen heeft, geschiedt onder verantwoordelijkheid van de ECU. Dat is geen holle frase. De leden van de ECU bezinnen zich zeer serieus op de dingen, die aan de orde zijn en vormen samen met de evangelist een hecht team. Dat moet ook, want alleen dan kan het werk echt gediend worden. Behalve de ECU is er ook een zeer intensieve samenwerking binnen de Werk en Studiegroep voor Evangelisatie. Deze werkgroep is door de ECU samengesteld om vooral de inhoudelijke kant van evangelisatie door onze gemeenten te bestuderen. Dat is een belangrijke opdracht en er wordt in dit verband zeer hard gewerkt.
Voor uw oriëntatie: in de ECU hebben zitting de brs W. J. Blanken (voorzitter), H. G. de Winkel (sekretaris), W. Hessels, J. Bouritius en als adviseurs br W. v. d. Hoef en br J. van Dam.
De Werk- en Studiegroep voor Evangelisatie wordt gevormd door de brs R. Reiling (voorzitter), K. Corporaal (sekretaris), Chr. Eijer, W. Hessels en A. de Vries.
Verder is er één voortdurend overleg met de staf van De Vinkenhof nodig. En met het seminarium, maar dat is weer een ander hoofdstuk, waarover ik later nog wat hoop te schrijven.
Voor de eerste keer is dit wel weer genoeg. Waar het om gaat is: niemand kan iets alleen tot stand brengen. We hebben elkaar nodig en samen zijn we afhankelijk van de Heer.
Laten we elkaar helpen en voor elkaar bidden!

Uw evangelist,
Romke Reiling,
Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam;
tel. 010-213335

GERRIT DE VRIES, PIONIER IN HAULERWIJK

Onlangs is bij de Europese Bibliotheek te Zaltbommel. het boek verschenen „Kent u ze nog... Die van Haulerwijk". Iemand uit de lezerskring (hartelijk dank, br S. D.), maakte ons er op attent en zond een knipsel uit een krant, waarin dit boek werd aangekondigd en besproken. Daaruit het volgende citaat:

> In 1864 vestigden zich in de kleine veenkolonie Haulerwijk Gerrit de Vries (zie foto uit omstreeks 1914) en zijn vrouw Gertje van Meerlo. Ze kwamen vanuit Leeuwarden, waar Gerrit de Vries was geboren op 14 december 1834. Hij was van beroep koopman in kruidenierswaren, lapjes, potten en pannen. Hun winkel begonnen ze dicht bij de Kromme Elleboog.
> Hij gaf bijbellezingen voor volwassenen en zondagsschool vóor de kinderen. In 1867 werd de Vrije Evangelische Gemeente gesticht. G. de Vries, een werker van het eerste uur, zette zich voor de Baptisten Gemeente helemaal in, maar ook voor de vooruitgang van het dorp Haulerwijk.
> Als mede-oprichter en eerste president van de vereniging voor plaatselijk belang, „Vooruitgang" (1871) vocht hij voor de verbetering van de levensomstandigheden van de inwoners van het dorp. Hij was een voorvechter voor o.a. de leerplicht, was tegen drankmisbruik, was een der eerste opperbrandmeesters van de plaatselijke brandweer en ook voorzitter van de kommissie „Kunstweg".

☆

Het zal vele van onze lezers bekend zijn, dat meerdere gemeenschappen van gelovigen die in deze periode van de vorige eeuw ontstonden zich vrij(e) evangelische gemeenten noemden. Later werden enkele ervan baptistengemeenten; zo ook in Haulerwijk.
Overigens, het bovenstaande citaat toont nog eens aan hoezeer onze pioniers uit de 19e eeuw zich ook verantwoordelijk wisten voor samenleving en maatschappij.

v. D.

uit het Uniebureau

Nieuwjaarsgroeten

De nieuwjaarswensen die op het Uniebureau van buitenlandse Unies werden ontvangen waren natuurlijk niet in de eerste plaats bedoeld voor hen die er werken maar voor heel onze gemeenschap. Daarom noemen we ze hier, zodat men weet dat in elk geval de Unies (Bonden) van Tsjechoslowakije, de Duitse Demokratische Republiek, de Duitse Bondsrepubliek en American Baptist Churches (de vroegere Noordelijke Baptistenkonventie, USA) aan onze gemeenten zegenwensen zonden voor het jaar 1979.

Het jaar 1979

Voor de gemeentebladen zonden we in de reeks De Unie dicht(er) bij een artikeltje dat als titel meekreeg **Als een athleet voor de sprong.** We bedoelden er in te zeggen, dat 1979 voor onze Unie een belangrijk jaar zal blijken te zijn: een grote sprong moet worden gemaakt!

Oordeel zelf:

Ingaande 1 januari van dit jaar is de ECU-evangelist, ds. R. Reiling volledig in dienst van de gemeenten gekomen. Evenzo ds P. Brongers, jeugdkonsulent van de NBJB. Aldus werd door de gemeenten goedgekeurd en besloten op de Unievergadering van 1978.

Het betekent konkreet óók, dat de gemeenten in dit jaar - overeenkomstig de aanvaarde begrotingen - de genomen besluiten ,hard' zullen moeten maken. Dat is inderdaad een ,grote sprong'.

We herinneren er ook aan, dat dezelfde Algemene Vergadering zijn goedkeuring hechtte aan het voornemen van de Commissie voor de Opleiding om over te gaan tot de benoeming van een tweede docent aan ons seminarium - al moet de datum van ingang nog worden vastgesteld.

Inderdaad, ons gemeenschappelijk werk groeit. Wat een uitdaging ligt daarin! We hebben als baptistengemeenten vandaag de dag grote kansen. Allereerst in de plaatselijke gemeenten en daarom ook in de Unie.

Toerustingswerk

Ook in ander verband hebben we er op gewezen: de mogelijkheden die we in onze tijd hebben beklemtonen nog eens de urgentie van het vormingswerk in de gemeenten.

De Commissie Toerusting binnen de Unie is daarvan ook doordrongen. Onlangs vergaderde deze kommissie en er werd zeer intensief gediskussieerd. Ook al omdat er al denkende en sprekende een, wat je zou kunnen noemen, ,totaal-plan' ontstond. Een plan, dat zowel plaatselijk, regionaal als landelijk kan gaan funktioneren.

De voorbereiding en definitieve uitwerking kosten nog enige tijd. In maart komt de Toerustingskommissie opnieuw bijeen. Hopelijk zullen daarna meer en konkretere gegevens bekend gemaakt kunnen worden. In elk geval weet men nu, dat ook deze zaak aandacht krijgt.

J. van Dam, Uniesekretaris

LUISTEREN IS EEN KUNST!

. . . ieder mens moet snel zijn om te horen, langzaam om te spreken . . .
Jac. 1 : 19

Luisteren is een kunst. Eigenlijk moet volgens onze tekst iedere christen een kunstenaar zijn, die goed kon luisteren. Maar de meesten kunnen het niet en oefenen er zich ook niet in.

Ik heb in het buitenland een predikant gekend, die zelden of nooit in de dienst kwam als hij niet zelf een spreekbeurt had. Luisteren viel hem zwaar als het niet was naar zijn eigen stem. Overigens was hij een goed spreker.

Wij denken vaak dat van ons verwacht wordt dat wij altijd iets zeggen. Een voorbeeld: Wij zitten aan het avondmaal waarvan de Here Jezus gezegd heeft: „Doe dit tot Mijn gedachtenis".

Maar wij zitten **in gebed** in plaats van **in gedachten(is)** aan wat Jezus gedaan heeft. Gedurende het avondmaal, één van de weinige gelegenheden dat wij moeten luisteren, zitten wij te praten - zij het dan tot de Heer. Er zijn bijeenkomsten, waarin men de heilige Geest wil laten spreken, maar waar zoveel door mensen gedaan en gepraat wordt, dat de Geest helemaal niet aan het woord komt.

Er wordt een oproep gedaan in een evangelisatiedienst. De predikant heeft reeds 30-45 minuten gesproken. Maar nu moeten de hoorders met gebogen hoofden nog 5 minuten luisteren naar de stem van de predikant, terwijl eigenlijk Gods Geest eerlijk aan de beurt is. Wij luisteren niet en kunnen derhalve anderen ook niet leren luisteren.

Het ergste is nog wel, dat wij denken dat God even slecht luistert als wij. Jezus heeft gezegd: „Gebruik bij uw gebed geen omhaal van woorden, want uw hemelse Vader weet wat gij van node hebt". Maar in de openbare bidstond luisteren wij vaak niet naar wat een ander bidt of wij zijn van mening dat hij het verzoek bij God niet goed genoeg aangedikt heeft en gaan breedvoerig hetzelfde bidden met nog indringender woorden en nog gevoeliger intonatie.

U weet wat Samuel tegen Saul zei: Gehoorzamen is beter dan slachtoffers, **luisteren** beter dan het vette der rammen. En u weet op welk spoor Saul terecht kwam **door het slechte luisteren.**

Spurgeon heeft gezegd: Wij hebben twee oren en één mond om tweemaal te luisteren en éénmaal te spreken.

God geve ons ons te leren bekwamen **in** het luisteren.

G. J. E. H.

Bovenstaand artikeltje lazen we in de Gemeentebode van de baptistengemeente te Paramaribo, Suriname; - red.

OPNIEUW BAPTISTENKERKEN BESCHADIGD DOOR OORLOGSGEWELD IN LIBANON

Tijdens de jongste gevechten tussen Syrische legereenheden en de militia van **de** rechter vleugel zijn twee baptistenkerken in Beiroet beschadigd.

De baptistenkerk in de Badarostraat **werd** voor de tweede maal beschadigd. Drie granaten troffen de benedenetage en het appartement van de voorganger.

De Baptist School te Beiroet en het Arabische baptisten-theologisch seminarium konden geopend blijven. Ook het werk van de gemeenten op het terrein van radio en publiciteit kon, hoewel gehinderd door het uitvallen van de posterijen, worden voortgezet

MEER ZENDELINGEN GEVRAAGD

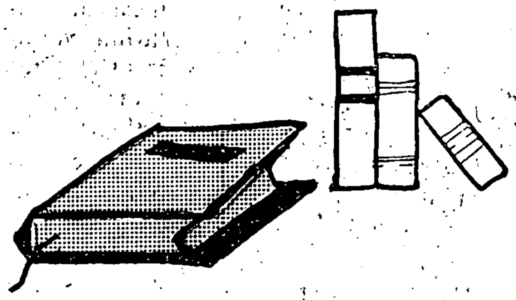
De Baptisten Gemeenschap van Zaire heeft Baptist Missionary Society te Londen onmiddellijk gevraagd om 53 zendelingen.

Tot deze aanvraag werd besloten op een vergadering van de Communauté Baptiste du Fleuve Zaire (CBFZ). Leidinggevende personen van de BMS hebben meegedeeld dat 13 nieuwe zendelingen op het ogenblik in opleiding zijn voor dienst in Zaire of reeds naar dit Afrikaanse land onderweg.

Er werken reeds 65 BMS-zendelingen in de gemeenten van CBFZ.

Bij de nog ontbrekende 40 zendelingen is plaats voor werktuigbouwkundigen, een theologisch docent en bevoegde leraren.

Het verzoek van de Zairiaanse gemeenten is te meer belangrijk tegen de achtergrond van het feit dat het BMS-werk in Zaire - het voormalige Belgische Kongo - thans honderd jaar oud is.

Wat zullen we lezen ?

zondag	14 januari	Psalm 33 : 12-22	Voor allen die Hem vrezen
maandag	15 januari	Marcus 1 : 29-31	De schoonmoeder van Petrus
dinsdag	16 januari	Marcus 1 : 32-39	Iedereen zoekt U
woensdag	17 januari	Marcus 1 : 40-45	Zij komen van alle kanten
donderdag	18 januari	Marcus 2 : 1-12	Het bed van een zondaar
vrijdag	19 januari	Marcus 2 : 13-17	Een zondaar wordt apostel!
zaterdag	20 januari	Psalm 83	Listige vijanden

NIEUWS VAN HET BIJBELGENOOTSCHAP

Dezer dagen verscheen het 25ste deeltje in de serie „Wat de bijbel ons vertelt".

Met zijn penseel „vertelt" de schilder Kees de Kort dit maal het verhaal van de twaalfjarige Jezus die meegaat met zijn ouders om in Jeruzalem het paasfeest te vieren. Het kreeg daarom de titel: „De twaalfjarige Jezus".

Deze serie boekjes is oorspronkelijk ontworpen voor geestelijk gehandikapten, die het lezen niet of nauwelijks machtig zijn. Maar steeds meer blijkt dat ze ook kleuters en jonge kinderen aanspreken.

Het bijbelverhaal wordt in kleurrijke platen verteld. De boekjes zijn gebonden in een extra sterke band en gedrukt op stevig papier. Achterin wordt

Titel	: De twaalfjarige Jezus - nr. 25 in de serie „Wat de bijbel ons vertelt"
Illustrator	: Kees de Kort
Formaat	: 20 x 20 cm
Omvang	: 28 pagina's
Bestelnummer	: 325
Prijs	: ƒ 5,50 (exclusief verzendkosten)
Uitgave	: Nederlands Bijbelgenootschap, Haarlem en Katholieke Bijbelstichting, Boxtel, 1978

zo mogelijk de volledige bijbeltekst van het verhaal opgenomen. Indien dit niet mogelijk is omdat de tekst te lang is, wordt aangegeven welke bijbelgedeelten het verhaal weergeeft. Dit helpt ouders en begeleiders die zelf het verhaal willen vertellen.

Deze hulp werd voor het eerst gegeven door het Japans Bijbelgenootschap, toen men in dat land ontdekte dat de boekjes in handen van heel veel niet-christenen kwamen.

Deze boekjes vormen een bijzonder mooi cadeau om te geven aan gezinnen met geestelijk gehandikapte of met jonge kinderen. Alle 25 deeltjes zijn te verkrijgen, ook het eerste dat het kerstverhaal in beeld brengt. Bij aankoop van het 25ste deeltje ontvangt men gratis een poster.

De serie wordt dit jaar nog verder uitgebreid.

Jan J. van Cappelleveen

LEZERS AAN HET WOORD

VRIJMOEDIGHEID

God is met u in alles wat gij doet. (Gen. 21 : 22b)

Nieuwjaarswensen zijn - zoals zo vele andere dingen - een traditie geworden, waarin het h a r t eigenlijk niet zozeer tot uitdrukking komt. We werken ook wel met goede voornemens en daar komt dan meestal niet veel van terecht. Ik heb mijzelf er menigmaal op betrapt. Dit geldt helaas ook voor ons getuigenis in de duistere wereld waarin we leven en waar vaak meer vijandschap dan vriendschap wordt gevonden met betrekking tot het Evangelie van Jezus Christus. Hij is immers het unieke Licht der wereld waarbij alle vorm van kunstlicht verbleekt, ook het romantische kerstlicht, dat nu weer voor een jaar is gedoofd...

Het bijbels getuigenis kan geen uitstel lijden

Ja, hoe staat het met ons aller getuigenis ten opzichte van het waarachtige Licht? We hebben bijvoorbeeld een kans laten voorbijgaan en dan zeggen wij tegen onszelf: „De volgende keer is er misschien een betere gelegenheid om te getuigen".

En dan blijft het vaak bij dit ongetwijfeld „goede voornemen". Ik geloof dan ook, dat de duivel debet is aan die influisteringen. Hij is immers een meester in het propageren van het u i t s t e l.

De meeste zegswijzen bevatten een kern van waarheid. Zo ook het hier toepasselijke: VAN UITSTEL KOMT AFSTEL!

E e n b e l o f t e

Voor het Nieuwe Jaar, dat we pas zijn ingetreden, wil ik u echter een bijzondere wens doorgeven, die ik mocht ontvangen over de post. Deze luidde: - Aan u zal ik **vrijmoedigheid** geven om te midden van hen te spreken. En zij zullen weten, dat Ik de HERE ben. - Deze belofte uit Ezechiël 29 vers 21 heeft mij persoonlijk getroffen als een grote bemoediging en zekerheid. De geciteerde levenswoorden zullen ons, als de Heer vertoeft, het gehele jaar door mogen vergezellen!

Ook als we menen geen vrijmoedigheid te bezitten, kunnen we dit uit Gods woord leren en een betere bron bestaat er niet.

O n z e a f h a n k e l i j k h e i d v a n G O D

De houding welke wij moeten innemen is die van Nehemia toen hij tegenover koning Arthahsasta stond en moest spreken. Vóór hij het aandurfde „bad hij tot GOD van den hemel", zo lezen we in Nehemia 2 vers 5a. Toen ontving hij de **vrijmoedigheid** die nodig was om te zeggen wat hij op zijn hart had. En als wij nu in het jaar van onzes Heren 1979 ons temidden van de mensen bevinden, mogen wij óók in stilte tot G o d bidden en om vrijmoedigheid vragen...

De o p d r a c h t tot getuigen is onveranderd

Hoe zou het komen, broeders en zusters, dat onze aktiviteit in dit opzicht altijd weer dreigt te verflauwen? Dit komt mijns inziens omdat een getuige van Jezus Christus meer moet rekenen op hoon en spot dan op waardering. Doch de opdracht van de Heiland b l i j f t dezelfde en is gericht tot a l l e gelovigen:

Gaat dan heen... predikt het evangelie... aan alle schepselen!

We mogen dit g o e d e N i e u w s dus niet verzwijgen!

Bovendien kunnen we door het uitreiken van een traktaat óók getuigen. En dit alles zal ons ook gemakkelijker vallen als wij vers 35 van Hebreeën 10 op ons laten inwerken: „Geeft dan uw **vrijmoedigheid** niet prijs, die een ruime vergelding heeft te wachten".

Mogen wij allen t r o u w bevonden worden op de plaats waar we ons bevinden om, als de gelegenheid zich voordoet, deze aan te grijpen - na biddend opzien tot de Almachtige God - om te getuigen van het eeuwig heil, dat de Heer Jezus heeft bereid.

O, wondere g e n a d e t i j d!

Dubbeldam, 2-1-'79. W. J. van der Leer

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds C. van Wier en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 36,— per jaar, *f* 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland *f* 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Geachte redaktie,

Graag wil ik reageren op de artikelen van ds Ploeger (DC 24-11), R. J. Roffel (DC 8-12) en zr L. Reiling (DC 22-12) betreffende de artikelen alkohol-misgebruik, rechten van de metns en alkohol-gebruik bij avondmaalsvieringen.

Als eerste wil ik - zelf zwaar ex-alkoholist - antwoord geven op de vraag die ds Ploeger stelt in DC van 8-12, nl.: maakt de alkohol in de wijn het wezen van de wijn uit?

Dan zeg ik nee! De wijn gebruiken we als symbool voor het vergoten bloed van onze Heer en Heiland, Jezus Christus. Wie bij een avondmaalsviering nog bijgedachten heeft anders dan aan het nieuwe verbond dat Jezus met ons sloot kan beter geen avondmaal vieren. Ik vraag me dan ook af of zij die dan weer „doorzakken" wel echt bevrijd zijn.

Zelf was ik bij mijn overgave (1e kerstdag 1973) nog niet alkoholvrij en ook bij mijn doop op 3 februari 1974 nog niet - een doop die ik onder volledige belijdenis van mijn zonden mocht ondergaan.

En toch mocht en kon ik daarna, terwijl ik in de kracht van de Heer bezig was, volledig van de alkohol af komen, deelnemen aan het avondmaal (met wijn) wat mij dan ook alleen bepaalde bij hetgeen onze Here Jezus Christus voor ons heeft volbracht door Zijn vergoten bloed wat wij dan symboliseren in wijn.

Hiermee kom ik dan direkt bij zr L. Reiling terecht, die schrijft dat er in de bijbel staat: „Vrucht des wijnstoks" en dat zou druivensap betekenen. Dat lees ik niet. Ik lees in de Encyclopedie: nieuwe wijn, dat is gegist druivensap; en gegist is alkoholhoudend, zij het dan in lichte mate. Ik vraag mij dan ook af wat zr Reiling bij haar doop heeft beloofd: Geen wijn of geen sterke drank?

Hier zit op bijbelse gronden wel degelijk verschil in en als zr Reiling bij het avondmaal in de wijn zuiver en alleen het vergoten bloed van onze Heiland ziet, zit zij wel op waardige wijze aan.

Waren de discipelen van Jezus Nazireeërs? Neen, alleen Johannes de Doper. Maar dat was geen discipel en ook niet de schrijver van het Evangelie. En Hij mocht juist geen wijn drinken, wat er ook weer duidelijk op wijst dat „wijn" in de bijbel alkoholhoudend was en nog wel in verschillende mate ook.

Ik geloof ook dat er verschil is tussen het Pascha van het Oude Testament en de avondmaalsviering zoals die door Jezus is ingesteld. Daarom geloof ik dat zr Reiling nogal wat dingen door elkaar haalt. R. J. Roffel wil ik er tenslotte nog op wijzen, dat een alkoholist geen alkoholist blijft. Het is medisch bewezen dat een lichaam (naar de mens gesproken) ten hoogste 10 jaar nodig heeft om van de zwaarste verslaving volledig te genezen en dat zijn dan ook nog drugs. Daarna is het lichaam weer in zijn normale doen. Met alkohol zou dat dus nog een paar jaar korter zijn. Ik zelf ben nu 4½ jaar alkohol-vrij en heb er ook geen enkele behoefte aan en hoop het ook nooit meer te gebruiken.

Ik wilde hier alleen iets vertellen van wat een zwaar ex-alkoholist voor ervaring heeft: alleen alles in de kracht van de Heer.

Rotterdam, 24-12-'78 F. Koster

VERANDERING IN HET ADRESSENBOEKJE

Blz. 43. H. G. de Winkel, Hendrik Stevinstraat 6, 3841 KB Harderwijk wordt Chrysantstraat 60, 9521 EV in Nw. Buinen.

Aan Zijn boezem vind ik vrede en volmaakte zielerust.

Op 4 januari heeft de Heer uit zijn lijden verlost, en thuisgehaald mijn innig geliefde zoon, onze lieve broer, zwager en oom

FREDERIK WILHELMUS FABER

geliefde echtgenoot van Christina op den Dijk, op de leeftijd van 53 jaar.

Veendam: S. Faber-de Vries
Muntendam: T. Boiten-Faber
S. Boiten
m.b. „Eben Haëzer": H. Bilder-Faber
E. Bilder
Muntendam: G. H. Faber
H. Haan-Faber
neven en nichten

De begrafenis heeft maandag 8 januari plaatsgehad vanuit de baptistenkerk te Muntendam.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 3 - 19 januari 1979

John Bunyan

Twaalf jaar in de gevangenis - en de schrijver van een boek, dat werd vertaald in meer dan 120 talen ...

John Bunyan

Op de 30e november jl. was het 350 jaar geleden dat John Bunyan geboren werd. En 300 jaar terug verscheen zijn wereldberoemd geworden boek: **„De christenreis naar de eeuwigheid".**

Er bestaat een oude plaat uit de dagen van Bunyan, waarop de winkel te zien is van Bunyans uitgever, Nathanael Ponder. Een schooljongen komt naar buiten, met in zijn hand Bunyans boek, terwijl een boer, de schep nog in de hand, naar binnen gaat om zich dat boek aan te schaffen. Bij de winkeldeur staat een heel gezelschap, dames uit de betere kringen, eenvoudige arbeidersvrouwen, ouderen en jongeren. Ze zijn allemaal verdiept in het boek dat ze zojuist in de boekwinkel hebben gekocht...
Een plaat die je haast profetisch zou kunnen noemen. Want inderdaad is Bunyan er in geslaagd om een zeer grote kring van bewonderaars om zich heen te verzamelen. Niet alleen reeds in zijn eigen tijd, maar ook in de eeuwen na zijn dood. Het is een nog niet beantwoorde vraag, welk boek, na de bijbel, het meest vertaalde mag worden genoemd: Thomas à Kempis' „De navolging van Christus", óf het boek van de Engelse ketellapper en predikant, John Bunyan.
En het waren niet alleen christenen die zich door „De christenreis" aangesproken voelden. Ook op vele niet-gelovigen maakte het boek diepe indruk. De Duitse dichters Wieland en Schiller memoreerden dankbaar wat zij aan dit boek te danken hadden. Bunyans boek is „klassiek" geworden en kenners hebben vergelijkingen getrokken tussen dit boek en de werken van Dante, Virgilius en Shakespeare.

☆

Men heeft Bunyan wel genoemd „een kind van de storm", omdat het niet te ontkennen valt, dat de tijd waarin hij leefde, een tijd van heftige godsdienstoorlogen, een duidelijk stempel op hem heeft gezet. Hij was „de onsterfelijke dromer", hoe heftig zijn uitingen als mens soms ook waren.
Enige opleiding heeft Bunyan nauwelijks gehad; hij was een naief genie en het behoeft niemand te verwonderen, dat vele van zijn tijdgenoten geen oog hebben gehad voor het licht dat hij om zich heen deed schijnen. Evenals Pascal kon Bunyan zeggen: „Ik sta alleen!"

☆

In het dorpje Elstow, onder de rook van Bedford, werd John Bunyan geboren op 30 november 1628. Zijn ouders behoorden tot de armsten uit de arbeidende klasse. Vader verdiende de kost voor zijn gezin met ketellappen en moest daarvoor veel reizen en trekken. Hoewel schoolgaan in die dagen voor een kind uit de armste kringen tot de uitzonderingen behoorde, leerde John lezen en schrijven. Al vroeg echter moest hij mee op pad met zijn vader.
Als tiener kon hij zich zeer goed redden. Hij kon zijn tong bijzonder goed gebruiken en samen met zijn kameraden haalde hij heel wat streken uit, waarvan vele niet direkt tot het onschuldige kattekwaad konden worden gerekend. Bunyan verklaarde later zelf, dat hij zijn jeugd op een erg goddeloze manier had doorgebracht.
„Er waren niet velen die mij konden evenaren met vloeken, liegen en het bespottelijk maken van God"... schreef hij.
Toch liet zijn geweten hem nooit met rust en dikwijls droomde hij 's nachts dat de duivel hem kwam halen... Pas later besefte hij dat God hem bijzonder genadig was geweest door enkele keren zijn leven in groot gevaar te sparen. Hij leed een keer schipbreuk, en een andere keer viel hij in slaap in zijn wankele boot op de rivier bij Bedford.
Na de dood van zijn moeder en zijn zuster, toen hij 16 jaar oud was, nam John dienst in het leger van Olivier Cromwell en raakte hij betrokken bij de burgeroorlog die Engeland teisterde. Ook tijdens deze oorlog ontsnapte hij ternauwernood aan de dood, toen een vriend, die een gevaarlijke opdracht in Johns plaats uitvoerde,

door een kogel dodelijk getroffen werd. Kort daarop nam hij ontslag uit het leger en keerde terug in Elstow.

Dankzij de invloed van een gelovig meisje, met wie hij in het huwelijk trad, begon Bunyan zijn levenswijze te veranderen. Hij ging de kerkdiensten bijwonen en las verschillende christelijke boeken. Maar van een werkelijke bekering was nog geen sprake. Heel wat restanten uit zijn goddeloos verleden speelden in zijn leven nog een grote rol.

Toen hij op een zondagmiddag, nadat hij 's morgens een ernstige preek had gehoord over het heiligen van de rustdag, met zijn vrienden bezig was met allerlei pleziertjes, gebeurde er iets dat hem geweldig aangreep. Hij vertelt zelf: „Midden onder het balspel klonk er in mijn ziel een stem, als uit de hemel: Wil je je zonden loslaten en naar de hemel gaan, of wil je doorgaan en in de hel belanden?"...

Hierdoor ontbrandde er in zijn ziel een hevige strijd. Hij werd aangegrepen door een diep zondebesef, waardoor hij zowel geestelijk als lichamelijk dreigde te bezwijken. Hij maakte nu persoonlijk door, wat hij in zijn meesterlijke allergorie de hoofdpersoon Christen, laat ervaren.

Evenals Christen voelde hij de loodzware last van zijn zonden op de schouders drukken en uit zijn hart steeg de angstige vraag op: „Wat moet ik doen?"... Met verschrikkelijk veel moeite worstelde hij zich door het moeras „Wankelmoedigheid" en meer dan eens ontkwam hij ternauwernood aan de greep van de twijfel. Een toevallig gesprek van enkele gelovige vrouwen, waarin ze vertelden over de steun die zij van Godswege ondervonden in hun strijd tegen zonde en duivel, bracht hem opnieuw tot het besef dat hij nog lang niet was waar hij zijn moest.

Toch duurde het nog enkele jaren, voor Bunyan Gods volle vrede ontving bij het kruis op Golgotha. Zijn geluk en vrede werden nu even groot en diep als eerder zijn vertwijfeling en angst.

In 1653, op vijfentwintigjarige leeftijd, sloot hij zich aan bij een baptistengemeente in Bedford. De plek in de rivier waar hij zich liet dopen, kan men vandaag nog aanwijzen.

Spoedig ontdekte de voorganger van deze gemeente Bunyans uitzonderlijke talenten en het duurde niet lang of hij stond op de kansel en verkondigde het evangelie van de bevrijding, waarvan hij de waarheid persoonlijk zo intens beleefd had.

Waar hij sprak waren de kerken en zalen al heel gauw tot de laatste plaats gevuld. Bekend is het verhaal van een student, die op een dag kwam om eens te horen wat „die ketellapper" wel te zeggen had. Diep gegrepen verliet hij de samenkomst:.. Niet lang daarna verkondigde hij zelf het blijde nieuws van Gods liefde...

☆

Na Cromwells dood kwam de reaktionaire koning Karel II aan de macht en daarmee kwam er een eind aan de vrijheid van godsdienst die was ingevoerd in Cromwells dagen. Naast de Episcopaalse kerk werd geen andere kerk geduld.

Toen Bunyan op 12 november 1660 een spreekverbod negeerde werd hij gearresteerd: Ondanks de bedreiging met de dood door ophanging verklaarde hij: „Wanneer men mij vandaag loslaat, zal ik morgen weer prediken!"

Het vonnis luidde: gevangenisstraf. Twee maal kwam hij voor korte tijd vrij en zijn totale verblijf in de vunzige donkere cellen van de Engelse gevangenissen duurde twaalf jaar...

Wat dit voor een vrijheidslievend mens als Bunyan moet zijn geweest, is moeilijk te beschrijven. Te groter was zijn zorg, omdat zijn gezin (hij was, na de dood van zijn eerste vrouw opnieuw getrouwd en had o.a. een blind dochtertje, Mary) onverzorgd achterbleef. Simpele dingen, die Bunyan in de gevangenis maakte, o.a. veters en touw, werden door zijn vrouw bij de gevangenispoort te koop aangeboden...

Een enkele keer kreeg zijn vrouw toestemming om hem te bezoeken. Toch vermocht al dit verdriet niet Bunyan er toe te bewegen om ontrouw te worden aan zijn opdracht tot prediken. Met een simpele belofte om voortaan zijn evangelieverkondigingen te zullen staken had hij zijn vrijheid kunnen herkrijgen... Maar hij deed dit niet...

Integendeel, ook in de gevangenis greep hij elke kans aan om iets van zijn opdracht te vervullen. Eén van die gelegenheden was het schrijven van vele artikelen, verhandelingen en boeken. Zo, onder deze omstandigheden, werd ook zijn beroemdste boek geboren: „De christenreis". Het is zeer de vraag, of hij, in vrijheid zijnde, ooit de tijd gevonden zou hebben voor het schrijven ervan.

In 1675 kwam eindelijk de definitieve vrijlating, waarna spoedig „De christenreis" in druk verscheen.

Nog dertien jaar was het Bunyan vergund om al zijn tijd en krachten in dienst van zijn Heer te besteden. Toen kwam, na een korte ziekte, in 1688 het einde. Hij bereikte de leeftijd van 60 jaar.

In Londen werd hij begraven op het kerkhof van Bunhill. De belangstelling was onvoorstelbaar groot. Een indrukwekkend grafmonument kreeg hij niet. Maar ook zonder zo'n gedenkteken zal Bunvan niet licht in het vergeetboek raken. Zijn klassieke „bestseller" zal hem zeker bewaren voor dat lot.

☆

Wat voor een boek is „De christenreis" eigenlijk? We zouden kunnen zeggen, dat Bunyan bij het schrijven het voorbeeld van zijn Meester voor ogen heeft gehad. Jezus vertelde belangrijke stukken van zijn boodschap in de vorm van gelijkenissen, waarbij Hij, via voor ieder begrijpelijke beelden uit het dagelijkse leven, de zin er van aan zijn hoorders duidelijk maakte. John Bunyans boek is ook zo'n „allegorie". Het is de gelijkenis van een man, Christen, die zijn woonplaats, de stad „Verderf" verlaat, teneinde te trachten het komende oordeel te ontlopen en de hemelstad te bereiken.

Christen

In allerlei, aan het gewone leven ontleende beelden beschrijft hij met welke moeilijkheden een christen op zijn reis te kampen krijgt, maar ook op welke manier God zijn kinderen in de strijd ondersteunt en voorthelpt. Het boek eindigt dan ook met de beschrijving van de glorieuze intocht van de beide pelgrims, Christen en Hoop, in de stad met de straten van goud.

Bijzonder typerend en veelzeggend zijn de namen die Bunyan gebruikt voor allerlei soorten mensen die Christen op zijn reis ontmoet. Om maar enkele te noemen: Plooibaar, Halsstarrig, Wereldwijs, de heer Wettisch, Bijoogmerk, Demas... maar ook Uitlegger, Evangelist, Getrouw, Hoop. Andere zaken als: de poel Wankelmoedigheid, het kasteel van reus Wanhoop, de heuvel der moeilijkheden, de kermis der ijdelheid, spreken ook voor zichzelf.

☆

Het boek is bijzonder boeiend en met veel fantasie geschreven. De stijl is levendig, niet in de laatste plaats dankzij het feit, dat Bunyan de vorm van een dialoog, een tweegesprek, veelvuldig gebruikt. Maar, waarschijnlijk schuilt de belangrijkste oorzaak van de populariteit van „De christenreis" toch wel in de omstandig-

De Unie van Baptisten in de Sovjet-Unie sloot bij zijn jaarlijkse groet ter gelegenheid van kerst en jaarwisseling o.a. deze foto van een doopsbediening in de Oekraine in.
Verleden jaar, zo werd bericht, vonden in de gemeenten in de Sovjet-Unie vele doopsbedieningen plaats - zowel in open water als in de kerkgebouwen.

heid, dat er op zo'n eenvoudige manier gesproken wordt over de diepe grondwaarheden van het christelijk geloof. Eenvoudiger kan het nauwelijks. Men behoeft het beslist niet in alle opzichten met de schrijver eens te zijn, om toch door zijn verhaal bijzonder gezegend, bemoedigd en... onderwezen te worden.

Het moge ook in onze tijd weer eens onderstreept worden, dat God, via een man als Bunyan, zijn kinderen heel wat te zeggen en te geven heeft.

En het ware te wensen, dat velen, ook vandaag, de rijke geschenken in ontvangst wilden nemen door „De christenreis" te gaan lezen en... herlezen.

C. v. Wier

LOFZANGEN EN GEBEDEN IN GROTE LETTER?

Binnenkort hopen we de raden der gemeenten via ons Uniebureau een brief toe te zenden, waarin we aandacht vragen voor onze bundel Lofzangen en Gebeden, uitgevoerd in grote druk lettertype ten behoeve van slechtzienden.

Graag willen we daarvoor de speciale aandacht van onze zusters en broeders, die moeite hebben met het lezen van de normale bundel. Een proefpagina zal dan tevens worden ingesloten.

Voor de goede orde geven we nog even door, dat we nog voldoende losse Supplementen in voorraad hebben.

Namens de Z.B.C.,

J. Germeraad,
administrateur-penningmeester,
A. Verweystraat 21, 7552 ME Hengelo (O.)

Teraardebestelling van ds H. Sikkema

Op donderdagmiddag 4 januari jl. heeft vanuit de Morgensterkerk te Heemskerk de teraardebestelling plaatsgevonden van ds H. Sikkema.

Ondanks de slechte weersomstandigheden was de dienst, die geleid werd door ds J. van Dam (algemeen sekretaris van de Unie) bijzonder goed bezet.

De tekst van de prediking van br J. van Dam was genomen uit Openbaring 2 : 6, „Wees getrouw tot de dood en Ik zal u de kroon des levens geven".

In het bijzonder bleef br Van Dam stilstaan bij de woorden: „getrouw tot de dood", omdat het juist deze woorden zijn die zo toepasselijk waren op het leven van br H. Sikkema doordat hij enkele ogenblikken na de bidstond plotseling door Zijn Heer werd thuisgehaald.

Tevens legde hij er de nadruk op, dat het vele zegenrijke werk dat ds Sikkema tot zijn dood voor zijn Heer verricht heeft niet zo zeer lag in zijn natuurlijke kapaciteiten (al waren die zeker aanwezig), maar voortgekomen zijn uit zijn geloof in de levende Heer en dat door dit feit de kroon die hier op volgt geen verdienste - maar een genade kroon is.

Tot slot werden er nog woorden van deelneming en gedachtenis gesproken: namens de Unie door ds J. Broertjes (voorzitter van de Commissie van de Unie), namens de gemeente door br J. Pasveer, voorzitter van de raad van de baptistengemeente te Heemskerk.

Moge God de lege plaats die br Sikkema heeft achtergelaten bij zijn vrouw, kinderen en familie, maar zeer zeker ook in onze Unie, vullen met Zijn troostrijke en barmhartige liefde.

D. M. S.

L.Z.C. DAG TE ZWOLLE

27 januari in De Samenhof

informatie - gesprek - praktisch bezig zijn

U komt toch ook!

Nieuws van de zomerkampen

Buitenlandse reis voor jongeren

Heb jij er al eens aan gedacht naar het buitenland te gaan?
Samen met anderen van je eigen leeftijd.
Genieten van dingen die indrukwekkend zijn, waar je nu van droomt en met jaloerse blikken plaatjes van bekijkt?
Dan is er dit jaar een unieke gelegenheid voor jou om dit alles van dichtbij mee te maken.
De N.B.J.B. heeft een reis georganiseerd tot in het hartje van Zwitserland, de omgeving van Meiringen.
De prijs is f 675,— (inklusief alle excursies en entreegelden), voor 14 dagen vakantieplezier.
Helaas de deelname is beperkt.
Haast je dus om je zelf te verzekeren van deelname.
Vraag een kampfolder aan voor verdere informatie (de sekretaris van de gemeente of jeugdgroep heeft er wel één).
Graag **vóór 1 februari a.s.** willen we weten hoeveel er meegaan.
Insturen naar Jeugdburo N.B.J.B., Zuiderdwarsvaart 25, 9203 HW Drachten.

De kampkommissie

AFSCHEID Ds H. G. DE WINKEL

Onze voorganger, ds H. G. de Winkel, nam het beroep aan naar de baptistengemeente te Nieuw Buinen.
Op D.V. 4 februari zal hij afscheid nemen van onze gemeente in een dienst, die gehouden wordt in de Bethelkerk, de Wittenhagen te Harderwijk.
De aanvang is 15.00 uur.
Wij nodigen hartelijk uit deze dienst bij te wonen.
Namens de raad der baptistengemeente te Harderwijk, J. Schuil, sekretaris

---

Ds G. H. W. PFLAUM OPNIEUW IN ZIEKENHUIS OPGENOMEN

Verleden week is ds G. H. W. Pflaum, voorganger van de gemeente te Hoogezand opnieuw in het Academisch Ziekenhuis te Groningen opgenomen, teinende er - naar alle waarschijnlijkheid - een operatie te ondergaan.

AFSCHEID Ds H. C. SCHAAP

Zondag 28 januari a.s. hoopt onze voorganger ds H. C. Schaap afscheid te nemen van de baptistengemeente 2e Exloërmond.
Hierbij nodigen wij hartelijk uit tot het bijwonen van deze dienst, welke wordt gehouden in de baptistenkerk en aanvangt om 14.30 uur.

W. v. d. Veen, sekretaris

S. A. WIJCHERS, LEREND-OUDERLING TE ZUIDLAREN

Op zondag 11 februari a.s. zal br S. A. Wijchers te Delfzijl worden bevestigd tot lerend-ouderling van de baptistengemeente te Zuidlaren, in een dienst die 's avonds om 7.00 uur zal worden gehouden in De Rank, Westeind 10 te Zuidlaren.
Voorganger in deze dienst is ds Jac. Schouten van Delfzijl.

MEDEDELINGEN

△ Het adres van O. Oldenburger, voorganger van de baptistengemeente te Valthermond is thans: Bolsterlaan 1, 7876 GA Valthermond; tel. 05996-1985.
△ Om gezondheidsredenen moet ds H. P. de Boer te Zutphen helaas voorlopig afzien van het vervullen van predikbeurten in de gemeenten en zich moet beperken tot zijn werk in de tehuizen waaraan hij als geestelijk verzorger verbonden is.

40 JAAR ‚ZONDAGSSCHOOLMEESTER'

Aan het gemeentebericht van de baptistengemeente te Stavoren ontlenen we het bericht dat er tijdens de kerstfeestviering van de zondagsschool, op 26 december jl., aandacht geschonken werd aan het feit dat br J. Brandenburgh 40 jaar ‚zondagsschoolmeester' was geweest.

Namens de gemeente en de zondagsschoolleiding werd de jubilaris toegesproken door twee van zijn oud-leerlingen, die nu zelf reeds kinderen op de zondagsschool hebben. Ter herinnering aan dit jubileum werd br Brandenburgh - die met zijn zondagsschoolwerk in Workum begon - een barometer aangeboden.

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Harderwijk: P. Jager te Noordbergum.

Drs D. Slort in gesprek met lezers over

De vrouw in het ambt

Ds D. Slort publiceerde in DC van 15 december jl. een artikel over De vrouw in het ambt. Hieronder volgen de reakties van enkele lezers. Tot slot geven we br Slort de gelegenheid om erop in te gaan en zijn standpunt nog eens uiteen te zetten; - red.

Geachte redaktie:
Hierbij neem ik de vrijheid om te reageren op het artikel De vrouw in het ambt, van drs Slort in ons weekblad De Christen van 15 december jl.
Inderdaad is het zo, dat wij vanuit de Schrift geen enkele aanleiding kunnen vinden ten aanzien van een zekere diskriminatie of minderwaardigheid van de vrouw. Spreekt de bijbel over het herstel van de gevallen mens, in het beeld van God door het geloof in Christus Jezus, dan is er geen verschil tussen Jood en Griek, slaaf en vrije of man en vrouw, (Gal. 3 : 28). Positioneel is de vrouw dus volkomen gelijkwaardig aan de man. Maar dat de vrouw positioneel gelijkwaardig is aan de man wil absoluut nog niet zeggen dat dit op het funktionele vlak ook het geval is. De verwarring in dit betoog over de plaats van de vrouw en de man in het huwelijk, in de christelijke gemeente en in de maatschappij komt omdat er mijns inziens geen onderscheid wordt gemaakt tussen de **positionele en funktionele** positie van de vrouw. Dat de vrouw volgens de Schrift geen „ambt" mag bekleden ligt niet in het feit, dat de bijbel haar dan positioneel minderwaardig zou moeten achten maar in het feit dat haar funktie anders is **(zie Genesis 1 en 2)**. Zij zijn in funktie verschillend in die zin, dat Adam de **initiatiefnemer** is; of omdat hij eerst geschapen werd ook de **verantwoordelijke** positie inneemt; zie Paulus' argument in 1 Tim. 2 : 13, „Want eerst is Adam geformeerd en daarna Eva".
Om dit argument van Paulus te degraderen tot een Joodse hoogmoedige gedachtengang (zie betoog drs Slort) in plaats van een door God geïnspireerde uitspraak vind ik in dit geval bijzonder triest. Dat zij in funktie verschillen blijkt uit:
A. God vanuit de eenzaamheid van de man besluit *hem een helper te schenken* (vs 18). Dus verwijst dit vers er naar dat de **funktie** van Eva primair een hulp is, terwijl ze dus positioneel niet gelijkwaardig is met Adam.
B. Dat Adam Eva noemt. Niet, dat hij beseft dat zij minder is. Het geven van de naam die op zijn naam is gebaseerd (Mannin) is juist zijn inzicht dat hier een gelijke tot hem gebracht wordt, maar uit het feit dat **hij haar noemt** blijkt dat hij in initiatief en verantwoordelijkheid bóven haar staat.
C. In vers 24 blijkt ook dat het de **man** is die zijn vader en moeder zal verlaten om zijn vrouw aan te hangen.
Om een gelijke situatie te geven: In de Triniteit voor zover wij die mogen verstaan uit Gods Woord, is er gelijkheid in die zin dat de drie personen in alle eigenschappen en in wezen totaal en volledig God zijn, terwijl er in hun **funktie** verschil is. Want het is de Zoon die de Vader gehoorzaamt, en het is de Geest die Christus en niet Zichzelf openbaart.
De gelijkwaardigheid van de vrouw blijkt m.i. niet zoals drs Slort beweert uit het bidden, profeteren en leren (dus het funktionele) maar uit het feit dat zij beiden schepselen zijn en uit het besluit van God om hen te scheppen zijn voortgekomen!
Als ik zeg dat de vrouw geen onderricht of een onderwijzende funktie mag uitoefenen in de zin van voorganger of ouderling van een gemeente dan tast ik daar niet mee haar gelijkwaardige positie ten opzichte van de man aan, maar wijs ik haar op haar funktionele positie die volgens 1 Tim. 2 : 12 onderricht of gezag over de man niet toelaat.
Dat we de teksten niet klakkeloos over kunnen nemen en dat deze verhouding man-vrouw niet meer in onze tijd zou passen ben ik niet met drs Slort eens, want het argument dat Paulus geeft in het 13e vers van 1 Tim. 2: dat de vrouw geen onderricht of gezag mag uitoefenen over de man, vloeit mijns inziens niet voort uit een kulturele overweging, maar vindt zijn basis in een duidelijk door God ingestelde scheppingsorde, met daarnaast nog het feit dat de vrouw door de verleiding in de overtreding is gevallen.
Nergens in de Schrift kan op een direkte wijze aangetoond worden dat de funktie van opziener, ouderling en diaken aan de vrouw in de gemeente toekomt. Wel kunnen wij op een direkte wijze vanuit de Schrift zien dat deze funkties specifiek door mannen uitgeoefend worden. (zie 1 Tim. 3 : 1-7; Titus 1 : 5-9 en Hand. 6 : 1-6). Jammer dat juist deze klassieke Schriftgedeelten over het

aanstellen van oudsten en diakenen in een plaatselijke gemeente in het betoog van drs Slort niet voorkwamen of genoemd werden.
Haulerwijk (Fr.) D. M. Stichter

☆

Geachte redaktie,
In De Christen van 15 december las ik een artikel van onze Eerwaarde ds D. Slort, De vrouw in het ambt.
Ik moet eerlijkheidshalve zeggen, dat het erg mooi en theologisch weergegeven is. Maar ik deel de mening van ds D. Slort allerminst.
Ik vind, dat God en Zijn woord onveranderlijk zijn èn blijven. Zijn Woord geldt te allen tijde. Wij mensen kunnen misschien proberen, om het op onze manier, zoals wij dat graag willen, te interpreteren, maar dan moet het wel met dat Woord in overeenstemming zijn.
Ik erken graag, dat zusters in het diakonale werk zegenrijk gewerkt hebben, maar nergens lees ik dat ze onderricht gaven. Wel lees ik van apostel Paulus in 1 Tim. 2 : 9-15 dat hij beveelt aan Timotheüs, dat hij niet **toelaat dat een vrouw onderricht** (oude vertaling: **leering geeft**) in de gemeente. Dat is niet zo maar geschreven. Het is het geïnspireerde woord, door de Heilige Geest in gegeven. Dit kan mijns inziens toch niet ontkend worden?
Als we het Woord Gods periodiek kunnen vertalen, waar is dan het einde? Dit is ten enemale onmogelijk.
Zijn Woord en God Zelf zijn de Onveranderlijken. **maar wij mensen, de veranderlijken.**
Laat ons ervoor oppassen, dat we niet in de strik raken, die Paulus weergeeft in Philippenzen 1 : 15-17 (? red.), want dan zijn we al ver van huis.
Treebeek H. Niemeijer Sr.

☆

Geachte broeder,
Naar aanleiding van uw artikel in De Christen van 15 december jl. het volgende: In het eerste gedeelte schrijft u, dat er een andere kultuur en maatschappij is als vroeger. U haalt aan wat Petrus schrijft over slaven. Hierover zeg ik graag het volgende: Gods woord houdt waarde en kracht, ook nu er werknemers en werkgevers zijn. Als werkgevers en werknemers van nu hun standpunt eens bepaalden op grond van de bijbel zou de huidige situatie er heel anders uitzien.
Ook de verhouding man-vrouw past niet meer in onze samenleving zoals de bijbel dat aangeeft, schrijft u. U noemt als voorbeeld Abraham en Sara. Graag wil ik nog een stap verder terug gaan en wel naar Adam en Eva. In Gen. 2 : 18 spreekt God: „Ik zal hem een hulpe maken". Is dit woord van God thans niet meer van kracht?
Over de vrouw in het N.T. schrijft u over Maria, de moeder van de Here Jezus, Tamar, Rachel, enz. Dit heeft niets te maken met de vrouw in de gemeente. In Hand. 1 : 14 is ook nog geen gemeente gesticht. Priscilla en Aquilla, die aan Apollos de weg Gods nauwkeuriger wilden uiteen zetten vormden geen gemeente.
Dan schrijft u over Febe als diakones. In de meeste vertalingen wordt ze een dienares genoemd, wat veel aannemelijker is. Moet elke zuster in de gemeente geen dienares zijn zoals God de Heer dat bedoeld heeft: „Een hulpe tegenover hem zijn". Wat ook duidelijk blijkt uit Rom. 16 : 3 en 4, Priscilla en Aquilla en Euodia en Syntyche in Philip. 4 : 3 en Rom. 16 : 12. Dat Nympha een huisgemeente bezat verklaart geenszins dat ze daar een diakonale taak had. Mijn moeder heeft jaren een huisgemeente gehad, maar ze nam haar plaats in zoals Gods woord dat zegt. Het weduwenambt (1 Tim. 5 : 9) waar u over schrijft geeft niet aan dat ze ouderling of diaken is geweest, maar wel dat ze een dienende taak had, vooral onder de zusters.
Vervolgens haalt u 1 Kor. 2 : 5 aan. Als u het gehele gedeelte leest kunt u daar niet uit halen, dat Paulus dat in de gemeente bedoelt. Zou dan de apostel Paulus zichzelf tegenspreken? Zie 1 Kor. 14 : 34 en 1 Tim. 2 : 11-12, waar Paulus heel duidelijk is in zijn uitspraak.
U vertaalt in 1 Kor. 14 : 34 het woord spreken met lallen. Dat vind ik diskriminerend voor onze zusters in de gemeente, want lallen is dronkemanstaal en dat etiket zouden dan de zusters opgeplakt krijgen. Bovendien als Paulus zou bedoelen: „spreken wat niet ter zake is", zoals u aanhaalt, dan zou dat zowel voor mannen als vrouwen gelden. Hieraan gaan de zusters beslist niet alleen mank, maar ook de mannenbroeders. Omdat ikzelf geen Grieks ken citeer ik nu de heer J. G. Fijnvandraat: „Het woord spreken in 1 Kor. 14 : 14 is hetzelfde woord als dat in vers 27 en 29 en in Petrus 4 : 11, „Als iemand spreekt die spreke als de woorden Gods". Vertaalt u dit dan ook als volgt: „Als iemand lalt die lalle als de woorden Gods"?
In Hand. 18 : 19 kan ik niet lezen dat vrouwen misbruik hebben gemaakt van hun vrijheid. Dan haalt u het huwelijk aan en eindigt als volgt: „Dan heeft het verbod zijn basis verloren". Met andere woorden: Gods woorden gelden niet meer voor nu.
Die uitspraak van u heeft mij zeer verontrust, want dat houdt in dat hele gedeelten uit de bijbel niet meer van toepassing zijn, zodat ik ze eruit kan scheuren. Zoals Ef. 5 : 22-33 enz. Het is een ontkrachting van Gods Woord. Van hetgeen u schrijft over 1 Kor. 11 : 14 staat juist het tegenovergestelde in de bijbel.
Verder schrijft u dat mannen en vrouwen in de maatschappij en gemeente de zaken zullen moeten klaren. Zeer juist! Maar dan wel op de plaats die de Heer aan een ieder heeft toebedeeld. Is het geen geweldige grote opdracht dat de Heer de zusters heeft geroepen tot vrouwen en moeders. Dat de moeder haar kinderen opvoedt in de vreze

Werkboek voor Gemeente en Evangelisatie

De A.V. gaf het groene licht

Op de A.V. in Arnhem stelden de gemeenten de E.C.U. in de gelegenheid om een losbladig Werkboek voor Gemeente en Evangelisatie uit te geven. Voor deze mogelijkheid zijn we dankbaar, omdat nu de weg vrij is voor een stukje dienstverlening, die zeker zijn waarde zal bewijzen.

Er is een kommissie van redaktie, die wordt gevormd door de leden van de Werk- en Studiegroep voor Evangelisatie (W.S.E.). De abonnementsprijs is (ter introduktie) nog slechts *f* 10,— per jaar; de verschijningsdatum plm. eind februari, begin maart 1979.

De abonnees ontvangen dan de band met eerste gegevens. In de loop van het jaar volgen nieuwe materialen, in totaal plm. 80 à 100 bladzijden.

Waaruit zal de inhoud bestaan?

In de eerste plaats denken we er over om alle reeds bestaande programma's hierin onder te brengen en ze regelmatig aan te vullen en te vernieuwen vanuit de in de praktijk gebleken behoeften.

Nieuwe ideeën uit binnen- en buitenland en met name in eigen gemeenten opgedane ervaringen! Zo ontwikkelen we een eigen evangelisatie-strategie en helpen als gemeenten elkaar verder.

Maar we willen ook verwijzen naar instanties, die materialen uitgeven of waardevolle methoden toepassen.

Daarnaast is het natuurlijk belangrijk om ons voortdurend te bezinnen op de bijbels-theologische grondprincipes voor onze opdracht, op mensen en meningen, die we tegen komen en aan wie we een antwoord hebben te geven. Stof voor studie en bezinning, voor doen en denken.

Het aantrekkelijke van een dergelijke opzet is dat het mogelijk is om het materiaal fris en levend te houden. Bovendien wordt het een stukje gemeenschappelijke arbeid.

Voor wie is dit bedoeld?

Wie hopen we nu als abonnee te verkrijgen? In de eerste plaats de voorgangers, raadsleden en alle leden van evangelisatie werkgroepen. Zij staan samen voor de dagelijkse verantwoordelijkheid en zullen graag willen weten hoe anderen daar mee klaarkomen.

We doen het vaak al zo lang op dezelfde manier. Wordt het geen sleur en doen we het wel goed? Uiteindelijk maakt men in elke gemeente een eigen keuze, maar hoe die uit zal vallen hangt samen met onze kennis van zaken.

Natuurlijk kan iedereen zich abonneren, rechtstreeks of via de plaatselijke gemeente. Het Uniebureau neemt graag uw intekening in ontvangst en zorgt voor een prompte aflevering.

„Gedraagt u als wijzen ten opzichte van hen, die buiten staan, maakt u de gelegenheid ten nutte, Kol. 4 : 5".

Tenslotte nog het volgende, meer algemene bericht:

The great commission voor het eerst naar Nederland

Het Instituut voor Evangelisatie gaat in nauwe samenwerking met Continental Sound een evangelisatie toernee opzetten van The Great Commission, een nieuwe Amerikaanse muziekgroep met een stijl, die aan de Continental Singers doet denken. Deze muziekgroep zal veel kerken de gelegenheid geven om buitenkerkelijken te benaderen.

De toernee loopt van 22 maart t.e.m. 2 april. Voor verdere informatie belle men: 010-211098, Continental Sound, Postbus 81065 te Rotterdam.

Uw evangelist,

Romke Reiling,
Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam;
tel. 010-21 33 35

uit het Uniebureau

AV-1979 in Haarlem

De komende Algemene Vergadering van de Unie - op 17, 18 en 19 oktober a.s. - zal D.V. in Haarlem worden gehouden. De gemeenten Haarlem en IJmuiden hebben de aanstaande Unievergadering uitgenodigd en graag aanvaardde de UC deze invitatie.

De vergadering zal weliswaar in Haarlem worden gehouden, maar beide genoemde gemeenten hebben de voorbereidende organisatie ervan op zich genomen.

De laatste - en ook enige keer - dat de Unievergadering in Haarlem werd gehouden was in 1957.

Werkgroep voor gemeentezang en -muziek

We maakten er reeds melding van: de UC besloot de taak van de Zangbundelkommissie te verbreden en deze, na toevoeging van enkele nieuwe leden, Werkgroep voor gemeentezang en -muziek te noemen. De nieuwe leden zijn de brs H. Prins, Ridderkerk; A. de Vries, Leeuwarden en S. van der Werf, Zwolle. Andere leden van de Werkgroep zijn de leden van de tot nu fungerende Zangbundelkommissie: de brs J. A. Brandsma, Groningen; Jac. Germeraad, Hengelo; Chr. Eijer, Amstenrade en Joh. Fischer, Almelo. In de vakature van br H. van der Werf, Delfzijl benoemde de UC onlangs br A. Nijland te Stavoren.

De nieuwe Werkgroep zal maandag 22 januari voor zijn eerste vergadering bijeenkomen. We nemen aan, dat men zich binnenkort wel aan de gemeenten zal presenteren.

Zangbundelkommissie

Met de instelling van de nieuwe Werkgroep is er een eind gekomen aan het bestaan van de Zangbundelkommissie. Deze kommissie heeft ten behoeve van onze gemeenten veel en belangrijk werk gedaan. De invoering van onze bundel Lofzangen en Gebeden, de verspreiding ervan, etc. was het werk van deze kommissie.

Eén naam is daar in het bijzonder aan verbonden, die van br Jac. Germeraad. Br Germeraad heeft ongeveer 25 jaar o.a. het sekretariaat van de Zangbundelkommissie waargenomen, en óók was zijn adres het besteladres van Lofzangen en Gebeden.

Welnu: als sekretaris van de nieuwe Werkgroep zal br A. Nijland te Stavoren optreden. Br Germeraad blijft evenwel bereid om voor de bestellingen te blijven zorgen. Men neme daar goede nota van!

De nu ontbonden Zangbundelkommissie bedanken voor het verrichte werk hoeft eigenlijk niet: de kommissie zet zijn arbeid, al is het onder een andere naam, eigenlijk gewoon voort. Een woord van dank aan het adres van br Germeraad is natuurlijk wel op zijn plaats! En dat doen we bij dezen...

Sprekerslijst

De dezer dagen aan de gemeenten toegezonden nieuwe Sprekerslijst dient op voordracht van de gemeente Drachten-Bethel aangevuld te worden met:

B. Bloksma, De Ee 30, 9201 BJ Drachten; tel. 05120-14583;
S. Houwink, Sûderheawei 10, 9283 SB Surhuizum; tel. 05123-568;
J. Luik, Vallaatsterend 4, 9203 ZB Drachten; tel. 05120-10729.

We herhalen nog eens: niet de Commissie der Unie draagt voor de Sprekerslijst de verantwoordelijkheid maar de gemeenten die deze lijst hebben samengesteld.

Algemene beroepbaarstelling

De gemeenten zijn er dezer dagen van in kennis gesteld, dat de Commissie der Unie, met inachtneming van het in het Reglement inzake voorgangers bepaalde, aan br G. van Mameren, voorganger van de gemeente te Leiden, algemene beroepbaarstelling heeft verleend.

Moge br Van Mameren ook in de toekomst tot zegen gesteld worden in onze gemeenten!

J. van Dam, Uniesekretaris

---

des Heren? Is dat diskriminatie voor de vrouw ten opzichte van de man, die in het zweet zijns aanschijns het brood moet verdienen? Integendeel! Het is wel een andere taak, maar niet minder. Als de vrouwen hun taak door God opgelegd veronachtzamen wat komt er dan van onze kinderen terecht?

U schrijft het ambt van opziener ouderling of diaken komt ook aan de vrouw toe. Dit is in lijnrechte tegenspraak met Gods woord; zie 1 Tim. 3, waar duidelijk staat „mannen".

Wat u van dr H. Kraemer citeert is Gods woord krachteloos maken, eraan afdoen. Maatschappij en kultuur kunnen veranderen maar de bijbel als Gods woord houdt zijn waarde en kracht.

Zelhem A. G. Hobelman

Ds Slort antwoordt:

> Vooraf een rektifikatie. De bronvermelding aan het slot van mijn artikel van 15/12/78 is niet van Dr. Kramer, maar Kraemer.

D.M.S. te H.: U gaat uit van het standpunt, dat **positioneel** de vrouw gelijkwaardig is aan de man (Gal. 3 : 28), maar niet **funktioneel.** - Mijn bezwaar: wij moeten de bijbel - een oud-oosters boek en tegelijk Gods Woord - niet benaderen met modern-westerse onderscheidingen.

U meent voor uw uitgangspunt steun te vinden in Gen. 1 en 2. - Deze hoofdstukken gaan echter vooràf aan de zondeval - wij leven nà de zondeval. Het gaat in Gen. 1 en 2 over **de mens in het algemeen.**

A. De **hulp** betekent in dit verband „huwelijkspartner", man en vrouw schiep Hij hen. „De liefde is de oorspronkelijke, door God bedoelde verhouding van man en vrouw; zij is op hem aangelegd en hij zal haar aanhangen" (monogamie).

B. het argument „dat **Adam** zijn vrouw Eva noemt", is niet steekhoudend. Er staat (Gen. 2 : 23): „toen zeide de **mens** (ha-adam), dit is nu eindelijk been van mijn gebeente...". Zie ook Gen. 3 : 20: en **de mens** noemde zijn vrouw Eva". Eerst in Gen. 5 komt Adam voor als persoonsnaam, als stamvader.

C. Het feit, dat „de man zijn vader en moeder zal verlaten", is de normale gang van zaken in een huwelijk.

Na de zondeval is er in de **huwelijksverhouding** verandering gekomen (Gen. 3 : 16). De vrouw wordt dan in de positie van de afhankelijke gesteld. „Hij zal over u heersen", zoals een vorst heerst. De vrouw die eerst náást de man stond, staat nu ónder hem. „Door de val is de harmonische verhouding van man en vrouw ontwricht, 'n verhouding die bij de oude oosterse volken wel de allerscherpste vorm aannam, waarbij de vrouw tenslotte weinig meer verschilde van een slavin".

Dit wordt ook openbaar bij de patriarchiale verhoudingen, waarin aan de vrouw in het huwelijk een ondergeschikte rol werd toebedeeld. Denk aan Abraham, die zijn knecht uitzendt, om een vrouw voor Izak te zoeken.

De invloed van Israëls godsdienst wordt openbaar in de gunstige verandering van de positie van de vrouw, die bij Israël veel beter was dan bij de overige oosterse volken. Nog sterker is de invloed van het Christendom. Tegen de vernedering van de vrouw: „onder de man staan", haar vanwege de zonde opgelegd, hebben we te strijden, evenals tegen de andere gevolgen van de zonde, als ziekte en dood. Gestreefd moet worden, de verhouding man-vrouw zoveel mogelijk terug te voeren naar de oorspronkelijke verhouding, waarbij ieder volkomen zichzelf blijft (vgl. G. Chr. Aalders, De Goddelijke openbaring in de eerste drie hoofdstukken van Genesis; Kok Kampen-1932 p. 525-528).

In mijn artikel werd gewezen op het feit, dat achter de verbodsbepalingen het huwelijk stond, in het geval dat de vrouw over de man heerste en de boventoon voerde. Buiten de verbodsbepalingen stond de ongehuwde vrouw.

U gaat voorbij aan hetgeen ik schreef over de vrouw in Handelingen en in de brieven van Paulus.

U betreurt, dat ik Hand. 6 : 1-6; 1 Tim. 3 : 1-7

en Titus 1 : 5-9 niet heb genoemd. Daar is echter alleen sprake van **mannen.** Zouden we iets anders kunnen verwachten? In de dagen van Paulus was er geen emancipatie van de vrouw. Hij was een man van zijn tijd, met een Joodse achtergrond en in zijn denken gevormd door de beroemde Rabbi Gamaliël (Hand. 22 : 3). Zijn persoonlijkheid en wijze van argumenteren en Schriftuitleg werden niet aangetast. God eerbiedigt de mens, die naar Zijn beeld is geschapen. De Heilige Geest heeft Paulus geïnspireerd. D.w.z. de Here sprak **Zijn** woord door de mond van Zijn apostel; zó, dat deze een woord sprak dat aansloot bij de situatie en de tijd, waarin hij leefde. Een woord te rechter tijd en op de rechte plaats.

Enige opmerkingen.

1) De *smart* bij het baren wordt als *straf op de zonde* aangemerkt. Ook de man - letterlijk de mens - ontkomt niet aan de straf. (Gen. 3 : 17).

2) In 1 Tim. 3 : 1 wordt gesproken van opzienersambt, *niet van funktie.*

3) In 1 Tim. 3 : 11 staat niet „hun" vrouwen, maar vrouwen (hun is daarom tussen haakjes geplaatst). Daar diakonos zowel man als vrouw kan betekenen, kan hiermee ook de vrouw in het ambt bedoeld worden.

4) Volgens Prof. Vriezen hangt in 1 Tim. 2 : 14 de verleiding van de vrouw samen met de laatisraëlitische waardering van de vrouw, als het zedelijk (seksueel) zwakke vat.

5) Wat betreft het feit, dat het beeld van de gevallen mens door het geloof in Christus is hersteld bedenke men, dat na de zondvloed de bijbel leert (Gen. 9 : 6), dat de mens beelddrager Gods is gebleven, zoals ook in Gen. 1 wordt beschreven. Zie ook Jac. 3 : 9. In het „beelddragen" wordt de bijzondere verhouding tot God aangeduid.

Mijn antwoord geldt ook **H.N. te T.:**

U hanteert de Schrift als een wetboek! Volgens 1 Tim. 3 : 9-15 mag de vrouw geen ambt bekleden. Zo gebruikte onze Heer de Schrift niet! De Joden hadden gelijk, het stond naar de letter in Gods woord: een vrouw, in overspel gegrepen, moest gestenigd worden. Maar de Heer maakt Zich lòs van de letter. Evenzo als de Schriftgeleerden zich beroepen op het gebod van de sabbat. Daar toont de Heer de diepere zin: de sabbat is er voor de mens!

Door de letter heen lezend, moeten we de bedoeling, de zin er van verstaan, om zó Gods Woord tot ons, hier en nu, te horen.

Br A.G.H. te Z. Dat u van „meesters en huisslaven" overgaat tot *„werkgevers en werknemers"*, is een „vertalen" van de letterlijke tekst, zoals deze past in onze tijd. Daarmee erkent u de „tijdgebondenheid" en de noodzaak, u niet vast te *bijten in de letter* (zie mijn antwoord aan H.N. te T.).

Wat de „hulp" aangaat, zie mijn reaktie aan D.M.S. te H., onder A. en B. In Gen. 2 : 18 gaat het *niet om Adam en Eva, maar om de* **mens.** Mijn schrijven over de vrouw in het Nieuwe Testament heeft tot doel, het kader waarin de vrouw leefde aan te duiden, om tegen dié achtergrond de plaats van de vrouw in de Handelingen en in de brieven, nader te bepalen. Het gaat niet aan, teksten uit „het geheel" los te maken en aldus op eens de gaven als profeteren (Hand. 21 : 9) en onderwijzen (18 : 26; Rom. 12 : 7), die de Heer schonk aan vrouwen, buiten te sluiten.

Dat Aquila en Priscilla een gemeente vormden, is door mij niet gezegd. Wèl waren het leden van de *gemeente* (1 Kor. 16 : 19).

Phebe was diakonos, het Griekse woord voor diaken. De onderscheiding „diakones" is van latere datum. Het woord diakonos is afgeleid van een werkwoord, dat dienen betekent en in het Nieuwe Testament verbonden wordt met het bedienen van aanzittenden aan de tafel bij de liefdemaaltijden en bij het „breken des broods" (vgl. Handelingen 2 : 46).

De gemeenten waren nog klein, men kwam in huizen bijéén. Tot de gaven, die de Heilige Geest in de gemeente uitdeelt aan broeders én zusters (vgl. Joël 2 : 28), behoren (Rom. 12 : 7, 8): het dienen, profeteren; onderwijzen; het leiding geven - taak van de oudsten (ouderlingen). De eerste gemeenten hadden Jeruzalem als moedergemeente, overwegend bestaande uit Joden. Het ambt van oudste is daaruit verklaarbaar. Ik zie niet in, waarom vrouwen wèl mogen profeteren, maar geen leiding mogen geven. Principieel is er geen bezwaar.

De schijnbare tegenstelling tussen 1 Kor. 14 : 31 en 1 Kor. 14 : 34; 1 Tim. 2 : 11, 12, werd door mij uitvoerig behandeld.

De betekenis van „lalein" moet worden vastgesteld uit het verband. In 1 Petrus 4 : 11; 1 Kor. 14 : 4, 27, 29 is het in gunstige zin gebezigd. Het komt heel bijzonder voor bij het spreken in tongen, waarbij - **volgens toehoorders of ongelovigen,** 1 Kor. 14 : 23 - „wartaal" gesproken werd. Het woord „dronkemanstaal" werd door mij noch gebruikt noch bedoeld. Het was lalein in **ongunstige zin:** een spreken, dat niet te volgen, niet terzake was. Belangrijker was, dat bij dàt spreken de positie van de man werd aangetast. Hand. 18 : 19 is een verklaring van het vragen stellen bij 1 Kor. 14 : 35, nl. „opheldering vragen". Dat ordeverstoring plaatsvond, blijkt uit Paulus' vermaning: „Gij kunt allen (mannen en vrouwen) één voor één profeteren".

U schrijft: „Gods woorden gelden niet meer voor nu" en „gedeelten uit de bijbel scheuren" - daarvan is geen sprake! (zie mijn antwoord aan H.N. te T.).

Wat 1 Tim. 3 betreft „alleen mannen", zie mijn weerwoord aan D.M.S. te H.

Wat is er door de maatschappelijke struktuur in Paulus' dagen veel verloren gegaan aan inbreng en zegen, door diskriminatie van de vrouw!

Zonder haar taak in huis te verwaarlozen, zullen we daarnáást, vandaag onze zusters de mogelijkheid moeten geven, de haar van God geschonken gaven van hoofd en hart in dienst te stellen van de Heer der Gemeente - ook in het ambt!

☆

Het komt mij voor, dat de **kern** van de zaak ligt in het **gebruik van de Schrift** en de **Schriftopvatting.** M.i. is een juist verstaan van de inhoud niet mogelijk, zonder vooraf kennis te nemen van de plaats en de tijd, waarin geschreven werd (de tijdgebondenheid) - en de vraag te stellen: wat bedoelde de schrijver? Hoe hebben zijn lezers dit woord verstaan? Daarná volgt dan, wat vaak genoemd wordt „het vertalen" in onze tijd. Hierover hoop ik t.z.t. een artikel te schrijven.

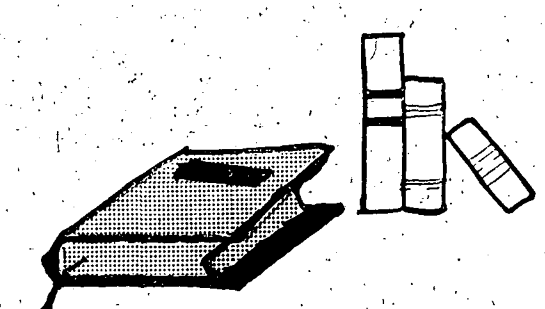
Broeders, dank voor uw reaktie.

D. Slort

Korrespondentie

Br J.v.T. te S.: Uw reaktie op het artikel van br Slort ontvingen we nadat we de andere reakties uit de lezerskring ter beoordeling en beantwoording aan de schrijver hadden doorgezonden.

Hoewel we aannemen, dat ook u met bovenstaande antwoord hebt gekregen zonden we uw schrijven toch nog door; red.

Wat zullen we lezen:

zondag	**21 januari**	**Psalm 85**	**God echter gunt ons het leven**
maandag	**22 januari**	**Marcus 2 : 18-22**	**Jonge wijn in nieuwe zakken**
dinsdag	**23 januari**	**Marcus 2 : 23-28**	**De mens is meer waard dan de sabbat**
woensdag	**24 januari**	**Marcus 3 : 1- 6**	**Goed doen op „de" sabbat...**
donderdag	**25 januari**	**Marcus 3 : 7-19**	**De eerste heidenen melden zich**
vrijdag	**26 januari**	**Marcus 3 : 20-35**	**Onbegrijpelijke weerstand**
zaterdag	**27 januari**	**Psalm 105 : 1-27**	**Gods reddende naam**

GEMEENTEBERICHTEN

AFSCHEID Ds P. BRONGERS

Drachten-Elim - (W.R.K.). Zondag 7 januari was voor onze gemeente een gedenkwaardige dag, die werd gekenmerkt door barre, winterse omstandigheden, een morgendienst, waarin twee jonge mensen werden gedoopt en een bijzondere middagdienst, waarin afscheid werd genomen van ds P. Brongers, als voorganger van de geemente en hij in zijn nieuwe funktie als landelijk konsulent van de NBJB werd bevestigd.

Ondanks het feit, dat velen de reis naar Drachten te riskant vonden i.v.m. te verwachten gladheid was ons kerkgebouw in beide diensten goed bezet. De ochtenddienst droeg een meer *intiem karakter,* mede omdat twee jonge mensen, kinderen van leden onzer gemeente, door de doop werden opgenomen in onze gemeenschap. Wat is het altijd weer een door ieder ervaren blijdschap als mensen, jong of oud, zich hebben overgegeven aan de Heer, en dit door de doop, als teken van gehoorzaamheid laten bevestigen. Dit werd nog *eens onderstreept toen beide jonge mensen* aan het avondmaal welkom werden geheten.

De middagdienst toonde een geheel ander beeld al werd ook hier de verbondenheid in Christus *gevoeld en benadrukt.*

Aan de hand van Mattheüs 13, de verzen 44-52 hield ds Brongers zijn afscheidspreek, waarin hij tot uitdrukking bracht, dat dit afscheid hem zwaar viel. Terugziend op de ruim 6½ jaar, die hij als voorganger de gemeente „Elim" diende, stelde hij vast, dat die tijd hem ervaringen rijker had gemaakt, die hij als kostbare parels bij zich draagt. Het geloof is geen theorie, maar levende werkelijkheid, die we iedere dag opnieuw beleven: God maakt rijk en is er voor iedereen. Bij monde van de sekretaris nam de gemeente afscheid van haar herder en leraar en werd hem een album overhandigd, dat in woord en beeld uitdrukking geeft aan wat in de gemeente leeft en wordt gevoeld. Daarna werd br Brongers „overgedragen" aan de NBJB, vertegenwoordigd door br A. Scheerhoorn uit Stadskanaal. Deze dankte de gemeente „Elim" voor het feit, dat zij afstand heeft willen doen van haar voorganger ten behoeve van de NBJB. Hij schetste daarbij het grote belang van het werk ten behoeve van de jeugd en toonde zich verheugd over de benoeming van ds Brongers.

Ds J. H. Hofman, eveneens uit Stadskanaal, die zowel de UC als de NBJB vertegenwoordigde,

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds C. van Wier en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie 'De Christen', Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling ƒ 36,— per jaar, ƒ 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland ƒ 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

vroeg daarna een zegen over br Brongers en diens nieuwe taak, alsmede over de thans vakant zijnde gemeente.
Namens de Friese Bond sprak br M. G. de Vink enige gevoelvolle woorden, terwijl br H. Prins, oud voorzitter van „Elim" de rij der sprekers sloot met een beroep op de gemeente om niet te versagen maar in de wetenschap dat alles in Gods hand is, de toekomst met vertrouwen tegemoet te gaan. De Heer heeft br Brongers de kracht gegeven om de gemeente tot zegen te zijn. Na de officiële dienst bleven velen nog na om met br Brongers enige woorden te wisselen en een kop koffie te gebruiken.
Zo was 7 januari een zondag die in de herinnering zal voortleven als een bijzondere dag. Al werd dan afscheid genomen van een voorganger, die midden in de gemeente stond; al was dat een afscheid, dat wel enige moeite kostte - wij danken God voor de zegen, die wij in de tijd dat ds Brongers ons voorging mochten ervaren. Biddend gaan wij verder, vertrouwend op de leiding van de Heer, ons gelukkig prijzend dat br Brongers lid van onze gemeente blijft en haar voor de komende tijd als konsulent wil blijven dienen.

OOK IN MUSSELKANAAL VEEL AKTIVITEITEN

Musselkanaal - (Korr.). De laatste vier maanden van 1978 gonsde het van aktiviteit in en om de gemeente. Zondag 10 september vond de officiële start van het winterwerk plaats onder het motto „De vruchten van de Geest". Eind september hadden wij een fijn en gezegend bezinningsweekend met het onderwerp „wereldgelijkvormigheid en levensheiliging". Uitvoerig werd gesproken over de diepste betekenis van deze woorden en hun praktische uitwerking. Daarbij zijn veel problemen aan de orde geweest en ons werd opnieuw duidelijk hoe moeilijk het is om in deze tijd een werkelijk christelijke levensstijl te bewaren - en ook, hoe we de hulp van elkaar nodig hebben om onze gezinnen te bewaren in de weg van Jezus.
De week daarop werd al zingend en folderend in ons dorp aandacht gevraagd voor de jaarlijkse Sing Inn. Groot was de belangstelling. Het was overvol. Door middel van de musical „Mensen onderweg" werd het evangelie zeer duidelijk en treffend gebracht.
Ook oogst-dankdag was als altijd een hoogtepunt in onze gemeente. Terwijl de ouderen na de dienst samen koffie dronken, brachten de kinderen de fruitmandjes naar bejaarden en zieken. 's Avonds werd de film „Naderend onheil" vertoond, die een zeer ernstige prediking bevatte. Het verblijdde ons allen dat die avond twee zusters tot geloof kwamen en ook de doop aanvroegen.
Uit ons zelf kunnen wij het natuurlijk niet. Alleen in de kracht van de Heer is het mogelijk. Elke vrijdagavond komen wij daarom met velen samen om te bidden.
Buitengewoon gezegende kerstdagen hebben wij gehad. Velen mochten de blijde boodschap horen. Een tiental kwam daarop tot geloof, waarvan zes de doop aanvroegen.
Met velen hebben wij 1000 kerstnummers van De Zaaier verspreid. Dat wil zeggen dat op elke drie huizen één Zaaier verspreid werd.

EEN JAAR VOL GEBEURTENISSEN

Groningen-Noord - (I.C.B.). We willen proberen u deelgenoot te maken van de belangrijkste gebeurtenissen in onze gemeente gedurende 1978. Zoals bekend beschikken we over twee gebouwen, De Cirkel - meer in het Noordelijke centrum van de stad, en De Vuursteen, in de nieuwe wijk Vinkhuizen. In beide gebouwen is iedere week een goede opkomst. Steeds ontdekken we nieuwe gasten. Iedere week hebben we twee sprekers nodig en u kunt begrijpen, hoe gelukkig we zijn, dat naast onze eigen voorganger, ds J. Broertjes meestentijds ds Lindeman en ook andere broeders de diensten verzorgen. Daardoor ondervinden we veel steun in onze arbeid. Warmte en liefde worden verspreid, die de stabiliteit en de gemeenschapszin bevorderen.
In de wintermaanden hebben we iedere maand een speciale dienst. In De Cirkel noemen we die „Kom Binnen Dienst"; sprekers en medewerkers van elders helpen ons daarbij. In Vinkhuizen organiseren we deze diensten als Samen Werkende Kerken Vinkhuizen, nu eens in de Geref. Kerk, De Regenboog dan weer in onze eigen Vuursteen. We hadden onze landelijke evangelisatiepredikant ds R. Reiling een avond in ons midden, die ons op overtuigende wijze voorlichting gaf over „Operatie Agapè" - die in onze gemeente al eerder van start was gegaan - en de daaropvolgende aktie „Stap voor stap". Mede als vrucht daarvan mochten we verschillende keren feestelijke doopdiensten hebben, waarvan de laatste - zondag 7 januari - meteen de eerste zegeningen in 1979 deed zien.
Ons gemeentekoor Jubilate Deo verleent hooggewaardeerde medewerking in de diensten (tweemaal per maand) en heeft bovendien prachtige zang- en muziekavonden georganiseerd. In mei was het koor uit de gemeente Wermelskirchen - waarmede we een regelmatig kontakt onderhouden - bij ons te gast en we beleefden een fijne gemeenschap rondom de mooie liederen en in verbondenheid met de Heer.
In mei hebben we op bescheiden wijze herdacht, dat we vijf jaar geleden De Vuursteen in gebruik genomen hebben. In november is het 40-jarig bestaan van onze jongens en meisjesklubs (J.M.C.) van Zuid en Noord gezamenlijk gevierd in de kerk aan de Meeuwerderweg.
Het „gewone werk" loopt prima. Er zijn gespreksgroepen voor alle leeftijden, uren van bezinning en gebed, bijeenkomsten voor onze oudere leden en vrienden rondom pasen en kerst (georganiseerd door „Zusterhulp") een rommelmarkt en verkoopavond, ook opgezet door de zusters. Het bouw- en spaarfonds funktioneert uitstekend.
Jaarlijks hebben we een enquête gehad over wensen en ideeën in de gemeente, waaruit verschillende plannen zijn voortgekomen: een bijbelkursus met veel deelname, wijkavonden, medewerk(st)ers voor diverse takken van arbeid.
De evangelisatie-werkgroep is druk bezig met de voorbereidingen voor de appèl-avonden op 16, 17 en 18 maart, die een apart en afwisselend karakter zullen hebben. Te weten dat al het werk gedragen wordt door onze Heer op het gebed van onze broeders en zusters, moedigt ons aan stap voor stap verder te gaan.

In aansluiting op de nieuwe regelingen, die de Algemene Vergadering van de Unie heeft vastgesteld voor voorgangers, besloot onze gemeente ds Ph. Lindeman te beschouwen als voorganger in bijzondere dienst van onze gemeente, met als taak het geven van godsdienstonderwijs.

Ook voor 't jeugdwerk hopen we binnenkort extra steun te kunnen krijgen van br J. Huisman, die zich naast zijn dagelijkse werk beschikbaar heeft gesteld om heel de arbeid onder jongeren te helpen koördineren en stimuleren.
Bruist het in onze gemeente van aktiviteiten, daarnaast zijn ook droeve gebeurtenissen te vermelden. We moesten in het achterliggende jaar nogal eens de tocht naar het kerkhof maken, vooral ook in het laatste gedeelte van 1978. We verloren twee van onze raadsleden: br B. de Wit en br H. Middelberg, die kort na elkaar hun aardse huis verlieten voor hun eeuwige woning bij de Heer. Dit gemis heeft voor de achterblijvenden de feestdagen overschaduwd. De Heer kent ons allen en zijn rijke troost doet ons voelen, dat het een tijdelijk gemis is, waarin Hij ons nooit alleen laat.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 4 - 26 januari 1979

Gemeenschap

In de besprekingen van de Werkgroep Unie Structuren werd de behoefte gesignaleerd aan een doorlichting van de teksten in het Nieuwe Testament, die ons iets zouden kunnen leren over de samenlevingsvormen en organisatie van de gemeenten in die dagen.

Zo'n doorlichting is geen eenvoudige taak. Niet alleen is de situatie van de gemeente en de maatschappij sindsdien wel wat veranderd, maar ook stond de totale gemeenschap nog in haar kinderschoenen en kende ze dan ook andere problemen dan wij in onze tijd, terwijl ook wij te maken hebben met andere praktische zaken waarover we moeten beslissen - dan de nieuwtestamentische gemeente.
Toch vinden we daar de vorm van gemeentezijn, waarnaar we ons willen richten voor zover we dat kunnen; niet alleen en zozeer naar de vorm als wel naar de instelling en geloofsbeleving. Nieuwtestamentisch christendom is voor onze gemeenschap nog steeds het ideaal en daarom is het niet vreemd, dat we in de bijbel op zoek gaan naar inlichtingen en raadgevingen of zelfs voorschriften, die ons kunnen helpen onze organisatiestruktuur beter te laten funktioneren. Niet alleen beter, in de zin van effektiever maar ook vooral in de zin van meer passend bij de inhoud van het evangelie.
Als voorlopig eerste resultaat van de gevraagde doorlichting vindt men hier een artikel betreffende het begrip **Gemeenschap** (koinoonia).

Tekstenmateriaal:

Het woord Koinoonia (voor de rest van het verhaal vertaald met gemeenschap) komt 19 keer voor in het Nieuwe Testament, verdeeld over 16 plaatsen. Het kan op twee manieren vertaald worden. In de eerste groep teksten kun je het woord omschrijven als: **Met iemand deel hebben aan iets.** In de tweede groep heeft het meer de betekenis: **Iemand deel geven aan iets.** Dat is op zich natuurlijk nog erg vaag. We moeten wat nauwkeuriger naar de teksten kijken om te zien wat er allemaal precies mee bedoeld wordt en hoe het begrip wordt ingevuld.

a. Met iemand deel hebben aan iets

1 Kor. 1 : 9, „God is getrouw, door wien gij zijt geroepen tot gemeenschap met zijn Zoon Jezus Christus, onze Here".
Gemeenschap is levenseenheid met Gods Zoon, Jezus Christus. God roept mensen op om deel te krijgen aan het zoonschap, de redding, het lijden en de heerlijkheid opgesloten in de persoon Jezus. Omdat God roept en 't zijn initiatief is, mag men over deze gemeenschap niet lichtvaardig of minachtend denken. Er kan ook geen twijfel aan bestaan, of het wel zo is. Verder vindt elke vorm van christelijke gemeenschap hier zijn basis: in het persoonlijk roepen van God en het persoonlijk antwoorden van de mens. Vanuit deze persoonlijke geloofsrelatie lopen direkte lijnen naar de meervoudsbeleving van gemeenschap.

1 Kor. 10 : 16, „Is niet de beker der dankzegging... een gemeenschap met het bloed van Christus? Is niet het brood... een gemeenschap met het lichaam van Christus?"
De viering van het avondmaal is uitdrukking van de lotsverbondenheid met de lijdende en stervende Heer en van het opgenomen zijn in zijn heilssfeer en levenssfeer. De viering van het avondmaal is een van de belangrijkste vormen van het beleven van de gemeenschap. Ze mag daarom nimmer achterwege blijven op langere termijn, noch mogen de lijdensimplikaties ervan ontkend of ontlopen worden. Gemeenschap is levenseenheid met de lijdende en stervende Heer en zijn gemeente.

Filippenzen 3 : 10, „Dit alles om Hem te kennen en de kracht zijner opstanding,

en de gemeenschap aan zijn lijden..."
Opnieuw wordt het begrip gemeenschap gespecificeerd door het lijden van Jezus. Voor Paulus betekent dat het afleggen van de oude mens met al zijn deugden, talenten en ijver. Het lijden aan zichzelf omwille van Christus, wordt gekoppeld aan het ervaren van de kracht van zijn opstanding, omdat beide begrippen kernelementen zijn van het heilshandelen van God in Jezus, maar ook in de gelovige.

2 Kor. 13 : 13, „De genade des Heren Jezus Christus en de liefde Gods en de gemeenschap des Heiligen Geestes zij met u allen."

Filipp. 2 : 1, „indien er enige gemeenschap is des Geestes..."
De gemeenschap is niet alleen deel hebben aan Jezus maar ook aan de Geest, die de individuele gelovigen samenbindt tot een groter en samenhangend geheel. Ook hiervan mag gezegd worden, dat het een initiatief God is, waarover geen twijfel of minachting of ontkenning mag worden uitgesproken. Bovendien is deze gemeenschap in de Heilige Geest basis van het beroep, dat gelovigen op elkaar mogen doen. De gemeenschap in de Geest is basis van wederzijds dienstbetoon.

1 Joh. 1 : 3, „Hetgeen wij gezien en gehoord hebben, verkondigen wij u ook, opdat ook gij met ons gemeenschap zoudt hebben. En onze gemeenschap is met de Vader en met zijn Zoon Jezus Christus.
Gemeenschap komt voort uit de aanvaarding van de verkondiging en leidt zelf weer tot verkondiging. De verkondiging is de uitnodiging de levenseenheid tussen Vader en Zoon mee te beleven. Gemeenschap in christelijke zin kan niet bestaan zonder deze levensverbondenheid met Vader en Zoon. Ze ontleent aan Hem haar kracht en inhoud, zonder welke ze niets meer zou zijn dan menselijk saamhorigheidsgevoel.

Galaten 2 : 9, „En toen zij de genade, die mij geschonken was, opmerkten, reikten Jacobus, Céphas en Johannes... mij en Barnabas de broederhand".
Hier betekent gemeenschap broederlijke saamhorigheid, ondanks het verschil van mening en de ongelijke inzichten betreffende de noodzaak voor niet-Joden zich al dan niet te laten besnijden, voor ze gedoopt werden.

> De gemeenschap is in staat dergelijke principiële meningsverschillen voorlopig te verdragen, in de hoop en de verwachting dat de leidende Geest voor verdere opheldering zal zorgen.

Er is in de gemeenschap ruimte voor verschillen: de eenheid der gemeente wordt niet gewaarborgd door gelijkluidende opvattingen in alles, maar ze is te verstaan als spanningsvolle verdraagzaamheid, waarvoor de kracht door de Heilige Geest (die samenbindt) wordt verschaft.

2 Kor. 6 : 14, „Wat heeft de gerechtigheid gemeen met wetteloosheid of welke gemeenschap heeft het licht met de duisternis?"

1 Joh. 1 : 6, 7, „Indien wij zeggen, dat wij gemeenschap met Hem hebben en in de duisternis wandelen, dan liegen wij en doen de waarheid niet; maar indien wij in het licht wandelen gelijk Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkander".
De gemeenschap is niet onbegrensd, zij kent haar grenzen. Wie in het licht wandelt is afbeelding van Gods trouw en standvastigheid. In de duisternis wandelen is te verstaan als verkeerd gedrag op zedelijk en religieus gebied. Bovendien is de onwetendheid en de onkunde van wie in duisternis wandelt niet onschuldig: het is een schuldige onwetendheid, voortvloeiend uit de verantwoordelijkheid voor de zonde. In scherpe termen worden de grenzen hier getrokken, zelfs gekonstateerd, om dat licht en duisternis principieel verschillend van elkaar zijn. Wie in de gemeenschap leeft, dient zich van deze grenzen welbewust te zijn, niet alleen wat betreft opvattingen, maar ook en vooral wat betreft het handelen.

Filipp. 1 : 4, 5, „In al mijn gebeden bid ik telkens voor u allen met blijdschap, wegens uw deel-hebben aan de prediking van het evangelie..."
De verkondiging van het evangelie is vrucht van de gemeenschap, maar ook funktie van de gemeenschap (zie 1 Joh 1 : 3). Ook verkondiging is geen partikuliere bezigheid (evenmin als geloven of liefhebben), maar een gebeuren, dat verworteld is in de door Gods Geest bijeengebrachte levensgemeenschap.
Filemon: 6, „Biddende dat uw gemeenschap in het geloof zich werkzaam tone in een grondig kennen van al het goede, dat in ons naar Christus uitgaat".

Gemeenschap is het samen delen van het geloof, niet als een rustsituatie, maar als een steeds groeiende, sterker wordende levenshouding en praktijk. Onmisbaar daarin is het samen delen, uitwisselen, over en weer doorgeven van de ervaringen in het geloofsleven. Het gaat om een grondig doordenken en kennen van het nieuwe leven, dat gericht is op Christus, niet slechts rationeel of intellektualistisch, maar totaal, met het hele bestaan.

Afsluitend:

In deze groep teksten worden de basiselementen genoemd van de gemeenschap waarin we samen delen. Gemeenschap is:

— met Gods Zoon, Jezus Christus onze Heer;
— met het bloed en het lichaam van de Heer;
— aan zijn lijden levensgelijkvormig worden;
— met de Heilige Geest;
— vanuit en tot de verkondiging van het evangelie;
— gebaseerd op en begrensd door de Vader en de Zoon;
— broederlijke spanningsvolle saamhorigheid;
— wederzijds delen van het geloof.

Alle elementen hebben met elkaar te maken en vloeien uit elkaar voort.
Voor een goed verstaan en beleven van de gemeenschap is het nodig, dat alle aspekten hun plaats hebben en dat geen er van wordt veronachtzaamd.
Het is niet mogelijk een van de elementen weg te laten zonder het totaal van de gemeenschap te ondermijnen.
De laatstgenoemde teksten gaan in betekenis al over naar de tweede groep.
Daarover in een volgend artikel.

(Wordt vervolgd).

Anne de Vries

KORREKTIE

Het telefoonnummer van De Strubben, Schoonloo is: 05925-3801.

15 stellingen over zending (in Nederland)

In de herfst van 1978 heeft een aantal mensen Een appèl, 15 stellingen over zending gepubliceerd. Aanleiding was de publiciteit die het oekumenisch projekt Zending in Nederland had gekregen.
Onder hen die hun instemming met dit Appèl betuigden bevonden zich ook enkele van onze voorgangers, t.w. ds W. Hessels, ds G. van Mameren en ds G. van 't Wout.
Met name de stellingen 2, 4, 7 en 12 roepen bij ons vragen op:
bij stelling 2: welke soort samenleving heeft men nu konkreet voor ogen - is die samenleving een historische realiteit?
bij stelling 4: Waarom wordt er over een wereld zonder God gesproken en niet over de wereld? Bedoelt men daarmee de wereld van nu, in tegenstelling tot een niet-gesekulariseerde wereld (zie stelling 3)? Met andere woorden: geldt stelling 4 ook voor een niet-gesekulariseerde wereld, of misschien in mindere mate?
bij stelling 7: kan/moet die gerechtigheid van Christus ook politiek, sociaal en ekonomisch vertaald worden? Hoe luidt dan die vertaling?
bij stelling 12: verzoening tussen mensen valt niet samen met verzoening van de mens met God; inderdaad. Maar omgekeerd dan? Vervolgens: politieke bevrijding is niet gelijk aan het heil waarover de bijbel spreekt. Akkoord. Maar is er geen enkele relatie?
We zeiden het reeds: enkele vragen. In stellingen kun je niet alles zeggen, weten we. Misschien dat ze ook anderen aan het denken zetten. Daarom publiceren we de 15 stellingen ook hier; - v. D.

15 stellingen over zending

Sinds de Tweede Wereldoorlog hebben zending en evangelisatie in ons land niet zo sterk in het centrum van de belangstelling gestaan als thans het geval is. Enerzijds is er - zowel binnen als buiten de kerken - sprake van een opleven van het oude zendings-élan, anderzijds hebben zich grote verschuivingen binnen het denken over en de uitvoering van onze zendingstaak voltrokken.
In het algemeen is echter de verwarring en de verlegenheid toegenomen.
Aanleiding tot het publiceren van deze stellingen over Zending in Nederland is het gelijknamige oekumenische projekt, zoals dat vorig jaar begon en dit jaar (1978) in kerken en gemeenten, als ook op een gemeenschappelijke synodevergadering van de Gereformeerde Kerken en de Nederlandse Hervormde Kerk, aan de orde wordt gesteld [1]).
In het materiaal, dat bij het projekt wordt aangeboden, valt eenzijdig alle nadruk op de noodzaak de maatschappij te analyseren alvorens te komen tot zending in Nederland.
Ook de wijze waarop de maatschappij geanalyseerd is en gesuggereerd wordt daarmee bezig te blijven is eenzijdig [2]).
Het zijn met name deze uitgangspunten die ons diep verontrusten en met zorg vervullen.
Daarom vragen we alle aandacht voor het werk van de Heilige Geest (Joh. 15 : 18 - 16 : 15).

De Geest overtuigt...

De Geest getuigt en de levende gemeente getuigt (Joh. 15 : 26, 27; 16 : 8 - 11). Met het oog op de opdracht tot zending en evangelisatie, die de gemeente van Christus in de wereld heeft, is het werk van de Heilige Geest onontbeerlijk.
Deze houdt het getuigenis gaande en overtuigt tenslotte Zelf.
Slechts de Geest breekt door alle weerstand en verzet heen. Ontmaskerend en overredend brengt Hij mensen in de tegenwoordigheid van de levende God en leert hen van genade leven. Daardoor is er hoop en toekomst. Dit werk achten wij wezenlijk en beslissend voor mensen en strukturen.

De Geest overtuigt de wereld van zonde

1 Bij onze taak van zending en evangelisatie in Nederland dienen wij ons voortdurend te bezinnen op de visie van de bijbel op mens en samenleving.
Als christenen kunnen wij hierbij niet volstaan met de visie van ekonomen, sociologen, politikologen of welke deskundigen ook. Telkens wanneer blijkt, dat normen en waarden gehanteerd worden, welke niet ontleend worden aan of gekorrigeerd worden door het gezaghebbend Woord van God, mogen wij als christenen daar over niet zwijgen.

2 Met name dient te worden gewezen op de misleiding welke schuilt in de mening dat alle kwaad in de huidige samenleving valt te herleiden tot verkeerde strukturen. Strukturen worden immers door zondige mensen opgebouwd. Wanneer wij niet de zonde als diepste nood ontdekken en menen dat wij bij verandering van strukturen vanzelfsprekend een betere samenleving zullen krijgen, miskennen wij de ernst, de draagwijdte en de kracht van de zonde.
Geen enkel maatschappelijk systeem staat garant voor een rechtvaardige samenleving. Een samenleving - welke dan ook - die zich niet laat overtuigen van de ernst van haar ongeloof en de daaraan verbonden wijze van denken en leven, draagt Gods goedkeuring niet weg en is vanuit zichzelf niet in staat blijvende vrede en gerechtigheid te brengen.
Een samenleving daarentegen die zich laat leiden door het Woord van God mag vertrouwen op Zijn zegen.

3 De Geest overtuigt van zonde, omdat de wereld niet gelooft dat Jezus de Christus is. Blijkens Joh. 16 : 8-11 staat het zendings- en evangelisatiewerk in het kader van het rechtsgeding van God met onze wereld. De wereld bevindt zich in de greep van de boze.
Daarvan heeft de wereld geen weet of zij ontkent dat. Als gevolg daarvan leven velen in volslagen duisternis en valse hoop. Het is duidelijk dat in het voortgaande proces van sekularisatie [3]) het ongeloof zich meer en meer manifesteert.
Wanneer wij als christenen hierover geen getuigenis geven, staan wij schuldig tegenover God en onze medemensen.
Wij belemmeren dan immers anderen de weg naar het ware leven te vinden. Slechts de Geest is bij machte dit ongeloof te doorbreken en te overwinnen. De Geest doet dat door middel van het Woord en maakt daarbij vooral gebruik van de gemeente, die van en naar dit Woord leeft. Als deze gemeente geen getuigenis meer over deze zaken geeft, wie zal het dan wel doen?

4 De Heilige Geest verricht een fundamentele analyse van de werkelijkheid, waarbij vergeleken analyses van welke zijde dan ook oppervlakkig zijn. Een wereld zonder God is een ernstiger situatie dan die waarin politieke, sociale of andere nood ons brengen kan. Een wereld zonder God is een wereld onder het oordeel. Een wereld zonder God mist het uitzicht op het ware leven.
Zij leeft onder de bedreiging van eeuwige duisternis, zonder toekomst.

5 De Heilige Geest overtuigt de wereld van zonde. Hij doet dat door het Woord, waarin de levende Christus, die als Redder en Rechter de Here der wereld is, centraal staat. De Geest stelt Christus, Wie Hij is, wat Hij deed en wat Hij doen zal, present.
Voor Hem zal alle knie zich buigen. Konfrontatie met Hem is beslissend, zowel ten aanzien van behoud als van oordeel. In dit kader past het huidige spreken over universele verzoening en een universele werking van de Heilige Geest niet; dat spreken vindt de Schrift niet aan zijn zijde.

6 Ook de gemeente dient zich voortdurend onder de tucht van het Woord en het ontdekkende werk van de Heilige Geest te stellen.

Hoewel de gemeente niet van de wereld is, verkeert zij wel midden in haar en ondergaat als gevolg daarvan tal van buitenbijbelse invloeden. Als de gemeente zichzelf niet aan deze hoogste norm onderwerpt, verwereldlijkt zij en wordt daardoor ongeschikt voor haar taak.

De Geest overtuigt de wereld van gerechtigheid

7 De Geest overtuigt de wereld van gerechtigheid. Dat is de gerechtigheid van Christus. God rechtvaardigt Zijn Zoon voor het aangezicht van de wereld. Hoewel de wereld Hem verwerpt en veroordeelt, spreekt de Vader Hem vrij. In die weg, welke voert langs kruis en opstanding, komt de ware gerechtigheid aan het licht. Aan deze gerechtigheid krijgen wij slechts deel door geloof en bekering. De Schrift zegt: „Indien dan de Zoon u zal vrijgemaakt hebben, zo zult gij waarlijk vrij zijn" (Joh. 8 : 36). Christus is onze gerechtigheid. Slechts deze gerechtigheid en bevrijding brengen ons in gemeenschap met en in de juiste verhouding tot God.
Op grond daarvan kunnen we het juiste zicht op schepping en samenleving herkrijgen. Deze persoonlijke vernieuwing is in de eerste plaats nodig. Zij komt voort uit de verkondiging van het evangelie in en door de gemeente van Christus. Zij wil haar uitwerking hebben in alle levensverbanden.
Door Zijn gemeente, die Zijn lichaam is, richt Christus Zich tot de gehele wereld in al haar strukturen. Als we deze vernieuwing niet kennen, verzandt ons bezig zijn in een aktivisme, dat tot hopeloosheid is gedoemd. Het bouwen van een nieuwe gemeenschap, waarin recht en gerechtigheid heersen, is volgens de Schrift geen proces van verwerkelijking door mensen, maar het werk van Christus, die door Zijn Geest mensen inschakelt en gebruikt als Zijn mede-arbeiders. Jezus heeft duidelijk gezegd, temidden van de noden en zorgen van de samenleving van zijn tijd: „Maar zoekt eerst het Koninkrijk Gods en zijn gerechtigheid en al deze dingen zullen u toegeworpen worden" (Mat. 6 : 33).

8 Op grond van het bovengestelde is het niet juist om bij zending in Nederland alleen aandacht te vragen voor maatschappelijke vragen en deze in tegenstelling te zien tot persoonlijke troost en verlossing. In belangrijke mate heeft de vervreemding van het Evangelie geleid tot doelloosheid, eenzaamheid, angst, gebrokenheid en tal van andere vormen van maatschappelijke ellende. Mede daarom dienen wij de mensen van onze tijd voor alles het Evangelie te verkondigen, opdat zij zullen kunnen ontkomen aan en zich te weer stellen tegen de vele anti-christelijke en onmenselijke machten van deze tijd.

9 De gemeente verwacht naar Gods belofte nieuwe hemelen en een nieuwe aarde waar gerechtigheid woont (2 Petr. 3 : 13). Van deze hoop en verwachting legt zij met woord en daad getuigenis af. Zij is de woonplaats van God in de Geest (Ef. 2 : 22) en voorlopige gestalte van het Koninkrijk Gods.
In haar midden mag een nieuwe levensstijl verwacht worden, welke tot uitdrukking komt in verantwoord rentmeesterschap met betrekking tot samenleving en natuur. Niet anders dan met grote ootmoed kunnen wij de wereld hierop wijzen, want de verdeeldheid en geestelijke armoede onder christenen is groot. Desondanks: de lofzeggende, getuigende, belijdende en dienende gemeente is er. Door haar heen wilde de Here nog steeds werken.
Wanneer we voorbijgaan aan deze gemeente zoals zij leeft rond Woord en Sakramenten, miskennen wij het werk van Christus en de Geest. Christus is er immers niet zonder Zijn lichaam. De Geest werkt door in het lichaam. Hij geeft aan de gemeente bewogenheid met de wereld in nood.
Hij rust haar toe tot getuigenis en dienstbetoon en dringt tot een bijbels profetisch getuigenis tegen onrecht. Aan de krachtige doorwerking van de Geest in de gemeente en haar vernieuwing, die daarvan een gevolg is, is het al dan niet welslagen van zending in Nederland verbonden.
Tot het gebed om deze Geest en Zijn werk roepen wij kerken, gemeenten, groepen, bewegingen en individuele gelovigen op.

De Geest overtuigt van oordeel

10 Hoewel het Koninkrijk van God gestalte aanneemt in de wereld en hoewel christenen geroepen worden in navolging van hun Meester overal waar mogelijk recht en gerechtigheid te doen, zegt Jezus toch nadrukkelijk: „Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld" (Joh. 18 : 36). Het Koninkrijk van God is van een andere aard en herkomst en heeft een andere toekomst dan onze menselijke koninkrijken. Daarom is het een heilloze zaak om het Koninkrijk van Gods in het verlengde te zien van onze gebroken en zondige wereld. Daarbij maken we van het Rijk van God een ideologie zonder bijbelse fundering.

11 Het Rijk van God komt door het oordeel heen. Maar het komt, want de overste dezer wereld, de vorst van de duisternis, de vader van de leugen is geoordeeld. In deze krisis, in dit oordeel blijkt het te gaan om de allesbeslissende tegenstelling tussen het vóór of tegen Christus zijn, hetgeen een scheiding der geest met zich meebrengt op alle terreinen van het leven.
Aan de verkondiging van dat Rijk, welke oproept tot bekering en geloof, mogen we ons niet onttrekken. Die is ons geboden. Slechts langs die weg gaan mensen in het Gods Rijk, ontkomen zij aan het oordeel, wordt hun toekomst ontsloten en vinden zij eeuwig leven.

12 Het Evangelie van het Koninkrijk laat ons duidelijk onze verantwoordelijkheid met betrekking tot de nood der wereld zien. De zendingsopdracht stelt weliswaar allereerst het hart van de zaak, de verkondiging van Christus' kruis en opstanding, zonder welke er geen behoud is, aan de orde, maar doet ons tevens door de gerechtigheid en liefde van Christus ons inzetten voor het welzijn van individu en gemeenschap. Langs deze weg richt God weliswaar tekenen op van Zijn Koninkrijk, maar deze vormen het volle Rijk niet.
Dat ligt in de toekomst en de tekenen verwijzen daarheen. Op deze wijze laat God zien wat aanstaande is. Op grond daarvan moeten wij voor ogen houden dat verzoening tussen mensen niet samenvalt met verzoening van de mens met God.
Ook is sociale aktie niet gelijk te stellen met evangelisatie.
Evenmin staat politieke bevrijding gelijk aan het heil waarover de bijbel spreekt.
Niet door kracht en niet door geweld, maar door Mijn Geest zal het geschieden, leert ons de Schrift (Zach. 4 : 6). Zonder bij het hart van de zaak te beginnen, kan er geen wezenlijke doorwerking van de kracht van het Evangelie in gemeente en samenleving plaatsvinden.

13 Het uitvoeren van de opdracht tot zending en evangelisatie zal uit een in het Woord gefundeerde en met de Geest vervulde gemeente als vanzelf voortkomen. Wanneer de gemeente geen zendingsgemeente is, weerspreekt zij haar eigen bestaan en dooft zij de Geest. Ondanks alle zorg over de gemeente van Christus, blijven Gods beloften gelden.
Hij zal Zijn werk volvoeren. De Geest getuigt en overtuigt. Hij houdt het getuigenis gaande. Hij wil het ook opnieuw doen ontstaan. Wij roepen daarom alle christenen op zich te verootmoedigen en onder het bewind van Christus zich aaneen te sluiten en het alleen van de onstuitbare vernieuwende kracht van Zijn Geest te verwachten bij de verdere aanpak en uitvoering van het zendingswerk in Nederland.
Om deze reden roepen we alle gelovigen op om te volharden in het gebed met het oog op de geestelijke vernieuwing van de gemeente en de nood van de wereld.

14 Wij hebben het recht niet zending en evangelisatie voortijdig af te breken. Het Evangelie van het Rijk zál, naar Gods belofte, alom in de wereld verkondigd worden en dan zal het einde komen (Matt. 24 : 14). Wanneer wij letten op de miljoenen in ons land en daarbuiten, die Christus niet kennen, weten we ons door Zijn liefde gedrongen om mensen te winnen voor Hem (1 Kor. 9 : 15-27). We worden geroepen in deze, ons aangewezen weg te volharden.

15. Vervuld met levende hoop, welke gefundeerd is in de opstanding van Jezus Christus uit de doden en de belofte van Zijn wederkomst, willen wij op deze wijze rekenschap afleggen van ons geloof in de zendende God en in wat Hij wil doen door Zijn gemeente. God is ook nu aan het werk en daarom is de arbeid waartoe wij geroepen worden niet onmogelijk. Immers, Hij heeft beloofd:
„...gij zult ontvangen de kracht van de Heilige Geest, die over u komen zal; en gij zult mijn getuigen zijn, zo te Jeruzalem als in geheel Judea en Samaria en tot aan het uiterste der aarde" (Hand. 1 : 8).
In het uitvoeren van deze opdracht weten wij ons als mensen van diverse kerken, bewegingen en achtergronden, verbonden. Door middel van dit appèl roepen wij anderen en elkaar tot dit getuige zijn op.

De Geest overtuigt...

De Vader zond Zijn Zoon en Zijn Geest tot een getuigenis van Hem.
Zonder Zijn getuigenis is ons getuigenis tevergeefs.
Hij overtuigt van zonde, gerechtheid en van oordeel.
In dat spoor wordt Zijn gemeente geroepen ook nu verder te gaan, totdat Hij komt.

1. Eind vorig jaar bezocht een negental buitenlandse christenen ons land teneinde de nederlandse kerken te toetsen op hun missionaire kwaliteit. Dit bezoek van buitenlanders is op zichzelf een goed initiatief, maar daarmee is niet alles gezegd, noch ten aanzien van de samenstelling van het team, noch ten aanzien van de gevolgde werkwijze.

2. Het materiaal is neergelegd in het tijdschrift Wereld en Zending.
Het werkboek vindt u in de 6e jaargang, nr 3.
Het verslagboek van de visitatie in de 7e jaargang, nr 1.
Besteladres: N.Z.R., Prins Hendriklaan 37, Amsterdam.
Zie voor een uitvoerig antwoord op dit rapport: „Een kritische analyse van het rapport Zending in Nederland", in Schakels Extra, aug. 1978. Besteladres: Joh. v. Oldenbarneveltlaan 10, Amersfoort.
Hoewel analyse van de maatschappij waarin zendingsarbeid wordt verricht van bijzonder groot belang is, blijft toch de visie vanuit welke deze geschiedt, bepalend.

3. Onder sekularisatie verstaan we het onttrekken van het leven in al zijn facetten aan het gezaghebbend Woord van God.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Bezinning

Evangelisatie is niet alleen een kwestie van aktie.
Zo komt het misschien wel eens bij ons over, vooral wanneer we zelf geen aktief deelnemer zijn. Dan krijgen we soms de indruk alsof die evangelisatie-maniakken ons voortdurend met iets aan de gang willen hebben. Dan gaan bij ons de stekels overeind staan. We laten ons niet zo maar voor een karretje spannen.
Wat we dan meestal niet weten is hoeveel hoofdbrekens, hoeveel nadenken en plannen maken er aan vooraf is gegaan. Als je niet écht gemotiveerd bent houd je het in een evangelisatie-werkgroep niet lang uit!
Er zijn gemeenten, waar men ten aanzien van evangelisatie zichzelf vragen stelt. Moeten we eigenlijk wel zo nodig?
Doen we het wel op de goede manier of zijn er ook nog andere wegen voor ons open?
Dat noemen we dan bezinning.
Het weekend van 27 en 28 januari is door de gemeente te Westerhaar uitgekozen als zo'n bezinningsweekend.
Zaterdagmiddag, om half vier, is de eerste bijeenkomst. Daar komt natuurlijk eerst de bijbelse opdracht aan de orde. In kleinere groepen wordt daar over gepraat. Het thema is: **„Rentmeesters van Gods genade"**. Hoe kunnen we goede beheerders zijn over wat ons is toevertrouwd?
Daarna gaan we met elkaar eten in de kerk. Dat is op zichzelf al een goede zaak. Aan tafel ontstaan de beste gemeenschappen. In het Oude Testament wordt menige afspraak tijdens de maaltijd bevestigd of ontworpen. De eerste gemeenten hadden geregeld hun liefdemalen. Er is dus alle reden voor om dat ook nu te doen.
In de avondbijeenkomst verdiepen we ons dan nog eens opnieuw in de opdracht van de Heer. Hoe kunnen we dit nu het beste doen in onze eigen situatie en vanuit onze eigen gemeente?
Zondagmorgen staat de dienst natuurlijk ook in het teken van de bezinning op evangelisatie. In de middag verzamelen we ons opnieuw. De laatste voorbereidselen worden getroffen, de laatste vragen komen aan de orde. Dan willen we ons ook wijden aan de dienst en bidden om Gods zegen.
In de daarop volgende dagen is er gelegenheid om in de praktijk te doen wat we ons hebben voorgenomen. Aktie-Andersom treedt in werking. Dus, zo konkludeert u, toch weer aktie!
Ja, dat wel, maar met elkaar en na bezinning en toerusting. We plannen ook nog een avond om samen te komen en de „resultaten" te bespreken. Misschien is het wel zo bemoedigend dat ook andere gemeenten deze kombinatie van denken en doen, bezinnen en uitvoeren, bidden en werken eens aan den lijve willen beproeven.

Het kan ook „eenvoudiger". De gemeente Zwolle bereidt een zondag van bezinning voor op 11 februari. Na de morgendienst en de koffiepauze wordt een bijeenkomst gehouden, waarin praktisch gesproken wordt over het onderwerp: **Gaat dan heen!** Ook in Zwolle wordt gemeenschappelijk gegeten en daarna een afsluitende bijeenkomst gehouden, waarin vragen gesteld en suggesties gedaan kunnen worden.
Zo wordt het een zaak van de hele gemeente, tenminste van veel meer mensen dan van een kleine werkgroep, die vaak erg geïsoleerd moet werken.
En het i s een zaak van de hele gemeente! Geen liefhebberij van „maniakken".
Evangelisatie is opdracht van God, delen in het werk van Christus. Dat kun je niet afschrijven zonder je geestelijke erfenis op het spel te zetten!

Hartelijke groeten van uw evangelist,
Romke Reiling,
Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam;
tel. 010-21 33 35

GEMEENTE HOOGEVEEN 25 JAAR

Op 25 februari 1979 is het 25 jaar geleden dat de baptistengemeente te Hoogeveen werd opgericht. Wij hopen dit feit te gedenken op zondag 11 februari a.s.
De morgendienst om 10 uur zal een herdenkingsdienst zijn, terwijl 's avonds om 7.00 uur de gemeente in een informeel samenzijn bijeenkomt. Beide diensten worden gehouden in ons kerkgebouw „Bethel", Boekweitlaan 65a.
Oud-leden die een en ander met ons willen meebeleven zijn van harte welkom.

K. de Lange

SPREKERSLIJST

Het telefoonnummer van J. Niemeijer te Tweede Exloërmond, voorkomende op de Sprekerslijst, is thans: 05997-1733.

DOCENTEN SITE-PROGRAMMA

Docenten aan de eerste kursus van het Zomer Instituut voor Theologische Opleiding (Site) van het seminarium te Rüschlikon, Zwitserland — 6 mei t.e.m. 2 juni 1979 — zijn:

Oude Testament: dr Jean Vincent, Lens, Frankrijk;

Nieuwe Testament: dr Günter Wagner, Rüschlikon, Zwitserland;

Kerkgeschiedenis: dr Wayne Pipkin, Rüschlikon, Zwitserland;

Systematische theologie: dr Joseph Nagy, Boedapest, Hongarije;

Pastorale theologie: dr Rudolf Thaut, Hamburg, West-Duitsland.

uit het Uniebureau

Geschiedenis van het baptisme
Voortdurend wordt gevraagd naar het boek Geschiedenis van het baptisme in Nederland. Zoals bekend is de eerste druk van dit werk, die eind 1970 verscheen, reeds geruime tijd uitverkocht. Derhalve werd besloten tot een tweede druk.
Deze tweede druk - die hier en daar verbeterd is en waaraan twee nieuwe hoofdstukken zijn toegevoegd - is op het ogenblik bij de drukker. Het streven om er in januari mee klaar te komen kon helaas niet gerealiseerd worden, maar we hopen toch dat de publikatie ervan niet te lang meer op zich zal laten wachten.

Pastoraal werker
Br P. G. Kroeze te Nieuw Weerdinge - en voordien werkzaam in de gemeente te Nieuw Buinen - is door de Commissie der Unie benoemd tot pastoraal werker. Met deze eerste benoeming, waartoe een besluit van de vorige Algemene Vergadering mogelijkheden schiep, heeft deze nieuwe „figuur" nu officieel zijn intrede gedaan op ons Unie-erf.

DB-UC en andere vergaderingen
Op woensdag 31 januari a.s. zal het Dagelijks Bestuur van de Unie-Commissie zijn eerste vergadering van dit jaar houden. In de afgelopen week vergaderden de Evangelisatie Commissie der Unie (ECU) en de Commissie voor de Opleiding (CvdO). De Unie Zendings Commissie (UZC) zal op 19 februari a.s. in vergadering bijeen komen.

Statistiekformulieren
Met de regelmaat van de klok komen nu de statistiekformulieren, door de gemeenten ingevuld, hier op het Uniebureau binnen. Men heeft nog tot 31 januari de gelegenheid om dit te doen en daarom herinneren we de sekretarissen er in deze rubriek nog eens aan. Hoe eerder de formulieren ingevuld terug zijn hoe eerder de gegevens volledig zijn. Voor een tijdige verschijning van het Adressenboekje 1979 is dat bijvoorbeeld erg belangrijk. Als de reeds ontvangen gegevens een indikatie mogen zijn voor het geheel dan kan verwacht worden dat ook in het afgelopen jaar het ledental van de bij de Unie aangesloten gemeenten opnieuw is gegroeid.

UC-afvaardigingen
Nog steeds ontvangen we op het Uniebureau uitnodigingen van gemeenten om - in voorkomende gevallen - aanwezig te zijn bij het afscheid van hun voorganger. Natuurlijk wordt die uitnodiging wel op prijs gesteld, maar - en we herhalen het hier nog maar eens - de UC heeft niet de gewoonte zich in dergelijke diensten te laten vertegenwoordigen. Wel bij intrede's, jubileavieringen, etc. Natuurlijk is de UC ook graag aanwezig wanneer een voorganger bijvoorbeeld wegens emeritering afscheid neemt van de dienst der gemeenten.

J. van Dam, Uniesekretaris

Martin Luther King — prediker van geëngageerde naastenliefde

gedachten bij zijn 50ste geboortedag

In Die Gemeinde van 14 januari jl. troffen we onderstaand artikel aan van de hand van Karl-Heinz Walter. Ook onze lezers zullen er met belangstelling kennis van willen nemen. Dr Martin Luther King Jr. maakte tijdens zijn leven grote indruk op gelovigen en ongelovigen en stellig zullen velen onder ons zich nog zijn medewerking herinneren aan het Europese Baptistenkongres dat in 1964 in Amsterdam werd gehouden; - red.

Data

15 januari 1929
Hij werd als zoon van de baptistenvoorganger Martin Luther King in Atlanta geboren. Reeds als kind onderging hij de gevolgen van de rassenscheiding.

18 juni 1953
Na zijn veelzijdige studie (theologie en filosofie) huwde hij met Coretta Scott; uit dit huwelijk werden vier kinderen geboren. Zijn vrouw werd zijn naaste medewerkster.

1 september 1954
Ondanks verleidelijke aanbiedingen van verschillende universiteiten besluit hij gewoon voorganger van een gemeente te zijn in Montgomery.

1 december 1955
Door een busstaking komt hij zonder het voorzien te hebben in de vrijheidsbeweging terecht. Hij wordt tot leider van de „Christelijke Zuidelijke Leiderskonferentie" gekozen.

28 augustus 1963
Zijn geweldloze demonstraties in de bolwerken van de rassenfanatici lopen uit in de ‚stermars' van meer dan 200.000 mensen naar Washington. Daar houdt hij zijn beroemde vrijheidsrede, I have a Dream.

10 december 1964
Het stemrecht wordt officieel verkregen, maar inplaats van ontspanning volgt de ‚hete zomer' in het Noorden met het begin van de Black-Power-beweging.

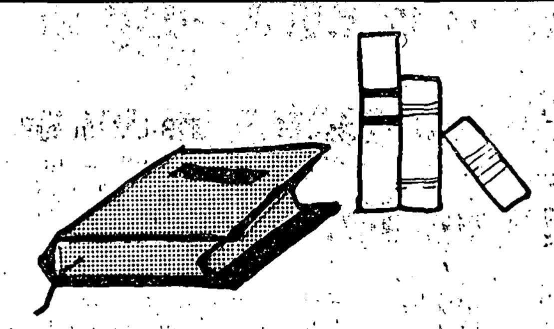
December 1966
In een kritische beoordeling van de Vietnamoorlog komt King tot de konklusie dat er een samenhang bestaat tussen rassisme, armoede en militarisme. Hij roept op tot een ‚revolutie der waarden': de overgang van een op-de-dingen-gerichte maatschappij naar een op-personen-gerichte maatschappij.

4 april 1967
Voor de vredesmars met 125.000 tegenstanders van de Vietnam-oorlog in New York houdt King een fundamentele toespraak over Vietnam en de strijd voor de rechten van de mens.

4 april 1968
Martin Luther King wordt in Memphis vermoord.

Tot begrip van zijn werk
In een persoonlijk gesprek met de vader van Martin Luther King, in november 1974, zei deze op een desbetreffende vraag: de beweging is niet dood. De idee van de geweldloosheid is in de harten geplant. Wat nodig is zijn nieuwe leidende persoonlijkheden. Dat is ons eigenlijke probleem.

Hoe was de toestand van de zwarte bevolking in de Verenigde Staten?
Volgens de wet waren vrijheid, gerechtigheid en gelijkheid volledig gewaarborgd. De praktische toepassing er van had op vele plaatsen de situatie echter niet werkelijk veranderd.

Wat zullen we lezen:

zondag	28 januari	Psalm 105 : 28-45	Daar valt voor iedereen van te leven
maandag	29 januari	Marcus 4 : 1- 9	Luisteren naar een Zaaier
dinsdag	30 januari	Marcus 4 : 10-20	Maar niet met dichte oren...
woensdag	31 januari	Marcus 4 : 21-25	Alleen open oren krijgen gehoor!
donderdag	1 februari	Marcus 4 : 26-34	Het grote geheim van het kleinste zaadje
vrijdag	2 februari	Marcus 4 : 35-41	Angst door gebrek aan geloof
zaterdag	3 februari	Psalm 78 : 1-33	God blijft trouw tegen alle ongeloof in

Martin Luther King trof onder zijn mensen in 1959 drie fundamentele houdingen aan waar hij het niet mee eens was:
1. eens overheerste de wens om zich nergens mee te bemoeien en om te volharden in de oude rol van de slaaf;
2. vele ontwikkelde negers streefden er naar zich tot iedere prijs aan te passen bij de wereld van de blanken;
3. het was de tijd waarin veel groeperingen ontstonden die probeerden hun recht met gebruikmaking van geweld te verkrijgen.

Voor welke opvatting koos King?

Het ging er allereerst om het verzet tegen het onrecht te mobiliseren. Het was zijn doel om de enkeling tot nieuwe initiatieven te aktiveren en te bevrijden uit de negatieve, terughoudende passiviteit.

Het ging hem er om duidelijk te maken, welke macht aan de enkeling is gegeven en over welke invloed een gemeenschap van gelijkgezinden beschikt. Zijn doel: aansporing tot het eigen doen.

Zijn beginsel was dat van de geweldloosheid als het principe van een aktieve liefde. Het is onjuist om dit konsept simpelweg gelijk te stellen met dat van Ghandi: „King als voorvechter van de geweldloosheid wist, dat het risiko van de neger moest worden overgenomen. Hij nam de leer van de ‚blanke zendeling' van het standvastige dulden over en verbond die met Ghandi's opvatting van het verlossende lijden. De gedachtenverbinding die hieruit ontstond onderwierp hij aan praktische gezichtspunten waarbij hij hoopte de overtreder voor overtredingen te kunnen beschermen. Belangrijk was om duidelijk de eigen goede wil te demonstreren, zelfs dan wanneer de tegenstand zonder twijfel onrecht bedreef".

Gelijkheid betekende niet gelijk recht maar broederschap. De blanke was niet de vijand maar de broeder. Inplaats van het passieve lijden bij Ghandi ontwikkelde hij de opvatting van het positieve handelen temidden van de konkrete problemen. Zijn politieke handelen had te maken met zowel het persoonlijke leven als de nationale aspekten van een probleem. Op de vraag: moet ik mijns broeders hoeder zijn? antwoordde Martin Luther King met een helder ‚ja!'

Het geheim van zijn persoonlijkheid

Hij was een baptist die door het Amerikaanse Zuiden was bestempeld, met een diepe persoonlijke toewijding aan de levende Heer Jezus. Zijn grootvader en zijn vader waren aktieve strijders voor een geëngageerd geloof, open naar de wereld. Daarbij kwam nog de eigen ondervinding van persoonlijke vernederingen die hij als iemand die tot het zwarte ras behoorde dagelijks onderging. Bovendien was hij geworteld in de bijbel, een basis die hij nooit heeft losgelaten.

Hij was een van de Geest begiftigde leider, in een tijd waarin men bereid was tot nieuwe ondernemingen. Hij vond een groot aantal gelijkgezinde medestrijders. De protestsongs en hun makers speelden onder de blanken een grote rol, bijvoorbeeld het lied We shall overcome.

Zijn theologie had op de beweging een blijvende invloed:
1. In de eerste plaats door zijn strikte bijbelgetrouwheid. „Omdat de bijbel het zegt", is een zinswending die men vaak in zijn toespraken kon horen. Martin Luther King is allereerst prediker van het evangelie gebleven. Het was hem echter er steeds om te doen om zijn verkondiging toe te passen in de praktijk.
2. Door zijn studie aan de Harvard Universiteit verwierf hij zich een grote theologische openheid. Van de theologen die bij hem een grote rol speelden kunnen worden genoemd: Herbert Richardson, Paul Tillich en Walter Rauschenbusch. Ook de bestudering van de geschriften van Karl Marx behoorde daar bij.
3. De alles bewegende kracht bleef evenwel Jezus' liefdesethiek, zonder dat hij ook maar eenmaal weggleed in humanisme.

Wat moeten wij van Martin Luther King leren?

Martin Luther King was geen ‚Uebermensch', maar een gehoorzame christen, die zich evenwel niet van de problemen van zijn tijd terugtrok. Er zijn vele pogingen geweest om hem op grond van zijn menselijke zwakheden te diskwalificeren. De enkeling wordt tot handelen opgeroepen. In hem zijn door de bijstand van de kracht van de Heilige Geest de bronnen tot verandering aanwezig.

Het gaat er om met fanatasie tegenakties te vinden, om het geweldloze verzet of de aanval der liefde te beginnen, tegen mensen en verhoudingen die de waarde en de levensmogelijkheid van de mens verstoren. Met andere woorden: geen massief dulden maar geweldloos overwinnen.

„Wij zijn er toe opgeroepen om de barmhartige Samaritaan aan de wegkant van het leven te spelen", zei Martin Luther King, „maar dat kan slechts het voorspel zijn. Eens moet de hele weg naar Jericho zo veranderd zijn, dat de mens op zijn levensreis niet meer geslagen en beroofd wordt. Echt medelijden betekent meer dan een bedelaar een cent toewerpen; het is het weten, dat een huis dat mensen tot bedelaars maakt omgebouwd moet worden".

PERSONALIA

☆ Ds G. H. W. Pflaum, voorganger van de gemeente te Hoogezand heeft verleden week donderdag in het Academisch ziekenhuis te Groningen met goed gevolg een operatie aan de slokdarm ondergaan.

☆ Verleden week zaterdagavond is ds A. Visscher te Delft weer in het Bethel-ziekenhuis in zijn woonplaats opgenomen ter bestrijding van een ontsteking, die het gevolg was van een in november jl. ondergane operatie.

MEDEDELINGEN

△ Sekretaris van de baptistengemeente Almelo - Nieuwstraat is thans: W. Klopenburg, Grimberglaan 7, 7602 BL Almelo; tel. 05490-66705.
Voorzitter van raad en gemeente is thans: W. Steenkamp, M. Hobbemastraat 52, Almelo; tel. 05490-50819.

△ Het telefoonnummer van W. van der Veen, sekretaris van de baptistengemeente te Tweede Exloërmond is thans: 05997-1562.

4 Februari is BWA-dag in 114.627 gemeenten in meer dan 100 landen

WASHINGTON - Verwacht wordt, dat baptistengemeenten in 120 landen op zondag 4 februari de BWA-zondag zullen houden door nadruk te leggen op internationale gemeenschap, op meditatie en gebed.

Het is een jaarlijkse ,viering', die bedoeld is om iets zichtbaars toe te voegen aan de wezenlijke eenheid de baptisten in de Heer Jezus Christus', aldus dr Robert S. Denny, algemeen sekretaris van de Baptisten Wereldalliantie.

David Y. K. Wong uit Hong Kong, president van de Alliantie (1975-'80) heeft er bij alle 114.627 gemeenten die verbonden zijn in de 111 lid-organisaties van de BWA op aangedrongen om aan deze dag aandacht te schenken in de kerkdiensten en om - indien mogelijk - op internationaal niveau gedurende deze week gebeurtenissen te organiseren. „De betekenisvolle gelegenheid om baptisten-unies en andere organisaties in de dienst van Christus tot eenheid te brengen behoort tot de unieke mogelijkheden van de Baptisten Wereldalliantie", aldus dr Wong. „De BWA heeft niet ten doel om programma's uit te voeren die reeds door de Unies worden gedaan, maar om deze Unies aan te sporen om samen te werken binnen het kader van reeds bestaande programma's en bronnen". „De Baptisten Wereldalliantie heeft ons veel te zeggen, wanneer we trachten de Boodschap van Christus aan deze wereld te verkondigen. Als we Gods Licht tot in alle hoeken van deze aarde willen brengen zullen we niet verdeeld mogen zijn. We kunnen niet alleen werken, we moeten het samen doen".

LEZERS AAN HET WOORD

Geachte redaktie,

Broeder Koster vraagt in DC 12-1-79 wat ik heb beloofd. Ik beschik niet over de statuten van de gemeente Nieuw-Weerdinge die toen golden. Ik werd gedoopt op 7-12-30. Leden van deze gemeente en van Emmercompascuüm stichtten later de gemeente te Emmen. In hun huishoudelijk reglement art. 2 staat:

> Bij aanneming van doopkandidaten wordt hen, na hun getuigenis aangaande hun geloof en bekering, het volgende voorgehouden en daarmede **hun instemming gevraagd:**
> a. **Onthouding van alkoholhoudende dranken** wordt voorgestaan;"

Waarschijnlijk werd in 1930 iets soortgelijks gevraagd. Toen was ieder er van overtuigd dat gen sommige leden dat dit niet het geval is. We willen daar niet over twisten. Wie meent wijn te mogen gebruiken en dit ook wil hebben bij het avondmaal, drinke. Maar m.i. behoort deze gemeente alkoholvrij te schenken, in ieder geval aan wie dat wenst.

Als br Koster zwaar ex-alkoholist is geweest, dan is hij een voorbeeld waaruit blijkt dat bij God mogelijk is, wat bij mensen onmogelijk is. Waarschijnlijk zullen deskundigen dit bestrijden door te verklaren dat br Koster nooit alkoholist is geweest maar een ex-dronkaard is.

Waarom de vertalers Jezus laten zeggen dat Hij niet meer zal **drinken** van de vrucht des wijnstoks is mij niet bekend. Het is een vreemde zin. Normaal worden de vruchten **gegeten.** (De druiven zijn de vruchten). Die zijn alkoholvrij, ook het sap. Zoals van melk karnemelk en boter kan worden gemaakt, zo kan van dit sap wijn worden gemaakt. Zoals een groot deel van de melk zo gedronken wordt, wordt ook de vrucht des wijnstoks voor een groot deel zo gegeten of als sap gedronken, tot jam gekookt of tot rozijnen gedroogd enz. We willen daarover niet twisten, er is geen enkel bewijs dat Jezus bij het avondmaal alkoholhoudende drank gaf. Maar evenmin is te bewijzen dat het ongegist, dus alkoholvrij was.

Als baptist meen ik goed te doen alkoholvrij te alle gebruik **„verboden" was.** Tegenwoordig zegvragen terwille van hen, die door gebruik van alkohol, gevaar lopen terug te vallen. Vandaag, gelogeerd bij mijn zuster te Emmen, laat ik de beker voorbijgaan in de hoop en het vertrouwen dat een volgende keer mij (en de velen die dat wensen) alkoholvrij wordt aangeboden.

14-1-79 Lammy Reiling

Van de redaktie: Hoewel we de diskussie over wijn of vruchtensap bij het avondmaal reeds met het vorige ingezonden stuk van zr Reiling als gesloten achtten (de materie onder de aandacht van de raden der plaatselijke gemeente brengend) vonden we ook, dat inzendster het „recht" had om nog in te gaan op de opmerkingen van br K., die zijdelings met het onderwerp te maken hadden. Maar nu is de diskussie echt gesloten; - red.

dc

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

94e jaargang - nummer 5 - 2 februari 1979

4 februari BWA-zondag

WAT IS DE BAPTISTEN WERELDALLIANTIE?

door dr Robert S. Denny, sekretaris generaal van de Baptisten Wereldalliantie

De mensen vragen me vaak: wat is het doel van de Baptisten Wereldalliantie? Dat is altijd een goede vraag, maar vooral als we ons bezighouden met de BWA-zondag op de eerste zondag van februari.

Het antwoord op de vraag luidt: De doelstellingen van de BWA zijn dezelfde als die van uw eigen plaatselijke gemeente. De Alliantie is feitelijk een ‚uitbreiding' van uw eigen plaatselijke gemeente, een ‚uitbreiding' van uw eigen kerkgebouw heenreikend tot aan de einden der aarde.

Onze wereldwijde gemeenschap - de (gedoopte) leden van de bij de BWA aangesloten gemeenten - telt ongeveer 29 miljoen mensen in 120 landen. Daaronder zijn vrije landen; andere worden door atheïstische regeringen geregeerd of worden gekontroleerd door staatsgodsdiensten. Er zijn ongeveer 114.000 gemeenten in de 111 nationale baptisten Unies/Bonden die geaffilieerd zijn met de Alliantie.

Al deze gemeenten proberen ieder voor zich het model van de nieuwtestamentische gemeente te volgen; dat is vooral moeilijk in landen waar het christendom een minderheidsreligie is of waar de baptisten slechts een minderheidsgroep vormen.

Zoals in uw eigen gemeente is de eerste doelstelling van de Baptisten Wereldalliantie het winnen van mensen voor Christus. De bijbel zegt, dat God ons de bediening der verzoening heeft toevertrouwd. Baptisten in vele landen, levend onder verschillende omstandigheden, hebben evangelisatie: het winnen van mensen voor Jezus, tot hun eerste prioriteit gemaakt.

De tweede doelstelling van de BWA is aan te sporen tot bijbelstudie. God kan zichzelf aan de mensheid openbaren zonder de bijbel, maar de meeste mensen zijn er toe gekomen om Jezus te volgen door het onderwijs dat neergelegd is in de Heilige Schrift. Kleine kinderen kunnen onderwezen worden in de fundamentele beginselen van het christelijk geloof, zoals God is liefde, en Verhinder de kinderen niet tot Mij te komen want hunner is het Koninkrijk van God, enz. Anderzijds, niemand wordt ooit zo ,groot' dat hij de bijbel niet meer nodig heeft en hoe meer men de bijbel bestudeert hoe meer men ontdekt die nodig te hebben. Daarom is bijbelstudie essentieel, zowel voor als na iemands bekering, tot verdieping van het geloof en tot versterking van de gelovige.

De derde doelstelling van de Alliantie is de zorg voor elkaar. Jezus zei: Ik ben ziek geweest en gij hebt Mij bezocht; Ik was hongerig en gij hebt Mij gevoed. Wat gij aan een van deze geringsten hebt gedaan hebt gij aan Mij gedaan.

Daarna komen materiële hulpverlening en hulp bij de bouw van kerken en huizen. Maar het allereerste is de zorg voor elkaar.

De BWA-afdeling voor hulpverlening heeft voortdurend kontakt met andere hulpverleningsorganisaties en met onze medegelovigen in heel de wereld, zodat als een krisis zich voordoet de Afdeling ervan op de hoogte is wat de beste manier is om de hulp te verlenen die nodig is. Om een voorbeeld te geven: als er ergens hongersnood is in een gebied waar rijst het voornaamste voedsel is dan is het zenden van meel een slecht surrogaat. De samenwerking tussen allerlei hulporganisaties betekent, in het algemeen gesproken, een goed beheer over de materialen, het geld en het inzetten van mankracht.

Nummer één van uw BWA is het winnen van mensen voor Christus; nummer twee is bijbelonderricht en nummer drie is zorgen voor mensen.

Als we samenwerken ontwikkelen we gemeenschapszin, een geest van mededeelzaamheid en samenwerking. We moeten veel van elkaar leren!

Dat werk kent geen grenzen. De BWA is eigenlijk een kanaal waardoor uw gemeente en 114.000 andere gemeenten in staat gesteld worden om te helpen de geboden van Jezus te vervullen.

Laten we op BWA-zondag God voor dit kanaal danken en laten we haastig voortgaan om Gods wil te doen, letterlijk tot aan de einden der aarde!

Evangelische Alliantie opnieuw in Nederland

Vrijdag 26 januari jl. vond in het kerkelijk centrum De Brug te Amersfoort de oprichtingsvergadering plaats van de Evangelische Alliantie in Nederland.
De leiding van de bijeenkomst berustte bij prof. dr K. Runia (Kampen); Gordon Landreth, algemeen sekretaris van de Evangelische Alliantie in Europa, gaf een toelichting op de doelstellingen en de werkzaamheden van de Alliantie en het internationale verband van de World Evangelical Fellowship *).

De doelstelling van de Alliantie, overeenkomstig de Statuten: „De Evangelische Alliantie wil voor christenen en organisaties die zich op basis van een gemeenschappelijke basisverklaring kunnen vinden, samenbinden in een werkgemeenschap die stimulerend en koördinerend bezig wil zijn ten dienste van de evangelie-verkondiging en de opbouw van het geestelijk leven. Zij weet zich hierin verbonden met allen die verenigd zijn in de World Evangelical Fellowship". In art. IV van de Statuten wordt gezegd: „De Alliantie stelt uitdrukkelijk voorop de rechtstreekse verantwoordelijkheid van haar leden tegenover de Heer der Kerk. Zij wil zich daarom niet mengen in de uitvoering van ieders werk, maar treedt hierin stimulerend en koördinerend op. Zij wil de eenheid der christenen met name bevorderen door:

☆ informatie omtrent de verschillende facetten van Gods werk binnen en buiten Nederland;

☆ het bevorderen van - en waar nodig ook het nemen van initiatieven om te komen tot - samenwerking op het terrein van zending, evangelisatie, jeugdwerk, lektuurwerk en theologische studie e.d.;

☆ een gezamenlijke bezinning over aktuele problemen, met als mogelijkheid om met een gemeenschappelijk standpunt naar buiten te treden;

☆ het verhogen van de efficiëntie en het voorkomen van doublures op het gebied van administratie, financiën, aktiviteiten, mankracht, publikaties enz.

De Alliantie richt zich niet tegen bestaande eenheidsbewegingen binnen het Christendom, maar meent naast deze bewegingingen in een behoefte te voorzien, met name voor hen die niet bij deze bewegingen betrokken zijn".

De Evangelische Alliantie kan de oudste oekumenische beweging genoemd worden en bestaat - sinds 1846! - al meer dan 130 jaar. Reeds spoedig na zijn oprichting in Liverpool was er een Nederlandse afdeling, waaraan ook verschillende baptistenvoorgangers, J. Horn e.a., hun medewerking verleenden. Het is ons onbekend wanneer deze (eerste) Nederlandse afdeling van de Evangelische Alliantie werd opgeheven.

Van enkele buitenlandse Unies/bonden van Baptistengemeenten weten we, dat zij - hetzij als organisatie, hetzij via leidinggevende figuren - behoren tot de Alliantie; in sommige landen naast het lidmaatschap van de nationale Raad van Kerken.

v. D.

———

We vernemen alsnog dat de voorgenomen oprichting tijdens de bijeenkomst van vrijdag 26 januari jl. pas op een eind mei te houden vergadering definitief zal zijn.
De jl. vrijdag gehouden vergadering werd het, ook wegens tijdgebrek nog niet eens over de definitieve beginselverklaring en doelstelling.

In het voorlopige bestuur dat werd gevormd heeft o.a. ds G. van 't Wout, voorganger van de baptistengemeente te Arnhem, zitting. Andere leden zijn: prof. dr ir J. H. van Bemmel (hervormd); dr Th. Kunst (Bijbelinstituut, België); dr G. Nienhuis (gereformeerd); T. J. v. d. Weele (Evangelische Zendingsalliantie); drs R. v. d. Berg (Ger. Confessioneel Beraad); ds W. J. Bouw (hervormd); ds H. P. Brandsma (chr. gereformeerd); mevr. L. Helsloot-de Vries (Hospital Christian Fellowship); R. H. Matzken (docent diverse bijbelscholen); mevr. A. Phipherons (Evangelische Gemeente) en mevr. N. Visser-Martinow (gereformeerd - vrijgemaakt).

*) Uit goede bron weten we, dat de Unie geen uitnodiging heeft ontvangen om aanwezig te zijn bij deze oprichtingsvergadering. Op grond van het feit dat we wel persoonlijk een uitnodiging ontvingen - helaas slechts enkele dagen vóór de 26ste januari - veronderstellen we, dat er meerdere persoonlijke uitnodigingen in onze gemeenten zijn ontvangen.

GROEP SILO MET NIEUWE MUSICAL

Zondagavond 11 februari zal de Groep Silo de eerste uitvoering geven van een nieuwe musical die de naam draagt Geloof in uitvoering. De première van deze musical, die ongeveer een uur duurt, zal plaatsvinden in kerkgebouw Silo, Herenstraat 34, Utrecht; aanvang 8 uur.
De Groep Silo trad in 1974 voor het eerst op met de musical Het wordt al laat; in februari 1976 volgde Groot Nieuws!
Voor nadere inlichtingen en afspraken: Jos van der Leur, Thomas à Kempisweg 92, 3532 CD Utrecht; tel. 030-946376.

DOOPDIENST OP POSTZEGEL

Verleden jaar april gaven de Zweedse Posterijen een serie zegels uit met afbeeldingen uit het leven van de Vrije Kerken. De afbeeldingen zijn van boven naar beneden: tentsamenkomst van pinkstergemeente; uit de Zweedse Zendingsgemeente; uit de zendingsarbeid van de Evangelische Vaderlandsstichting; een doopdienst in een baptistengemeente en tenslotte het Leger des Heils.

NOORS BAPTISTENWEEKBLAD 100 JAAR

Tijdens een bijeenkomst van baptistenvoorgangers in Bergen in het jaar 1878 werd aan Per Zakarias Helbostad gevraagd of hij eindredakteur wilde worden van een baptistenblad voor Noorwegen.
Het eerste nummer verscheen in november van dat jaar onder de naam „Unionsbanneret" (Uniebanier).
Omdat dominee Helbostad ook „reizend prediker" was en niet veel tijd had om het blad te maken duurde het tot januari 1880 voor de tweede uitgave verscheen. Met uitzondering van een korte periode trad Helbostad gedurende 18 jaar op als eindredakteur.
Sinds 1 januari 1964 is Pastor Knut J. Andersen eindredakteur van „Banneret" dat nu wekelijks verschijnt.

Beleidsverandering kan verzachting in betrekking kerk en staat betekenen, meent EBF-president

KOPENHAGEN (EBPS) - De laatst ontvangen vergunning voor de invoer van bijbels in de Sovjet Unie kan een van de bewijzen er voor zijn dat er met betrekking tot de kerk-staat verhouding bij de Sovjet-autoriteiten van verzachting gesproken kan worden. Aldus meent Pastor Knud Wümpelmann, president van de Europese Baptisten Federatie.

Wümpelmann in een artikel in ,Baptisternes Ugeblad', het weekblad van de Deense baptisten: terwijl Oosteuropese landen als Polen en de DDR wel voorzien zijn van bijbels en losse bijbeldelen is de schaarste van bijbels en liederenbundels in de USSR een van de grootste problemen geweest waarmee de gelovigen er werden gekonfronteerd.

Wümpelmann herinnert er aan, dat ongeveer drie jaar geleden twee hooggeplaatste Sovjetautoriteiten verklaarden dat het 'bijbelbeleid' was gewijzigd. „Er is veel dat deze verklaring nu steunt", aldus Wümpelmann in zijn artikel. Als algemeen sekretaris van de Deense Unie en als de huidige president van de Raad van de EBF mag hij beschouwd worden als iemand die voortdurend zich bezig houdt met kerk-en-staat verhoudingen en de trends met betrekking tot het werk van zending en evangelisatie.

Hij noemt verscheidene recente aktiviteiten die te maken hadden met de voorziening van bijbelse lektuur, waarvan enkele zich aankondigden tijdens zijn eigen reizen in de Sovjet Unie...

☆ In 1974 werd het drukken van 20.000 Nieuwe Testamenten met de Psalmen toegestaan. Ze werden verspreid onder de deelnemers die uit alle delen van het land gekomen waren om deel te nemen aan een baptistenkonferentie in Moskou.

☆ In het najaar van 1976 werden 100.000 'jubileum-bijbels' gedrukt (10.000 er van waren bestemd voor de baptisten), ter herinnering aan het feit dat het 100 jaar geleden was dat de gehele bijbel werd vertaald in het Russisch.

☆ In 1977 werd vergunning ontvangen om in dat jaar 3.000 Duitse bijbels te zenden en 5.000 in het jaar daarna.

☆ Het laatste en tot nu toe grootste transport vond onlangs plaats toen 25.000 bijbels en 5.000 bijbelkonkordanties aankwamen. Deze verzending werd *gearrangeerd door de Verenigde Bijbelgenootschappen en gefinancierd door de Baptisten Wereldalliantie.*

☆ Niet alleen voor bijbels wordt vergunning afgegeven maar ook voor liederenbundels. Met hulp van de Verenigde Bijbelgenootschappen werden in 1977 20.000 liederenbundels in het Russisch ingevoerd en in 1978 10.000 liederenbundels in het Duits. Gedurende de laatste twee jaar werden 10.000 liederenbundels gedrukt, 5.000 in het Estisch en 5.000 in de taal van de republiek Lithauen.

Indien de Sovjetregering inderdaad zijn beleid ten opzichte van de bijbel heeft gewijzigd, aldus Wümpelmann in zijn artikel, dan moet dit gezien worden als een teken van verzachting in de betrekkingen tussen kerk en staat. Maar tegelijk worden daardoor de baptisten elders in de wereld voor een vraag geplaatst, deze: op welke wijze kunnen wij nu onze medegelovigen in de Sovjet Unie het beste helpen?

In memoriam broeder E. Schalkwijk

Op 25 januari jl. overleed te Zutphen broeder Eudokius Schalkwijk op de leeftijd van eenenvijftig jaar. Na zijn opleiding tot voorganger aan het seminarium te Hamburg diende hij de gemeente te Ter Apel van 1953 tot 1955 als voorganger. Omdat hij zich niet in staat achtte de last van het voorgangerschap zowel geestelijk als lichamelijk te dragen, legde hij zijn ambt neer. Toen echter in 1958 de gemeente te Zutphen, waar br Schalkwijk zich metterwoon had gevestigd, hem vroeg om naast zijn werkkring het voorgangerschap op zich te nemen, gaf hij daaraan toch weer gehoor omdat zijn hart naar dit werk uitging. Na vier jaren echter kon hij deze arbeid ook niet meer verrichten. Kort daarop verhuisde het gezin Schalkwijk naar Bunnik. Br Schalkwijk werd al spoedig gekozen tot ouderling van de gemeente te Utrecht, zodat hij zich opnieuw kon geven aan de pastorale arbeid die hem zo lief was. Ook was hij van 1963 tot 1967 lid van de Commissie voor de Opleiding.

Broeder Schalkwijk had een zwakke gezondheid. Het was zijn aard om alle werk dat hij deed met zeer grote intensiteit te doen, zozeer dat het zijn krachten vaak al spoedig te boven ging. Daardoor was zijn levensweg er een van veel lijden. Toen bijna tien jaren geleden bleek dat hij leed aan een ernstige slepende ziekte en wellicht niet lang meer zou hebben te leven, trok hij zich noodgedwongen van alle arbeid terug en verhuisde weer naar Zutphen. Daar is hij thans ontslapen.

Zij die het voorrecht hebben gehad met hem te mogen samenwerken, hebben hem leren kennen als een diep gevoelig mens, een hartstochtelijk zoeker naar wat echt was, uiterst kwetsbaar en worstelend om het geloof te mogen behouden.

Hij wilde graag veel van anderen ontvangen en wist veelal niet hoeveel hij in de ontmoeting aan anderen gaf.

J. Reiling

BEROEPINGSWERK

Aangenomen: naar Eindhoven, A. J. v. d. Wetering te Vriescheloo.

Beroepen: te Dordrecht, G. van Mameren te Leiden.

OMGAAN MET DE ANDER

Op de jeugdavond maar ook in het leven heb je met anderen te maken:
soms zijn ze gehandikapt
soms zijn ze in de put
soms zijn ze vervelend
soms zijn ze eigenwijs
soms zijn ze in nood.

Toch heb je met ze te maken, moet je met ze omgaan, wil je ze helpen of zou je dolgraag kontakt wensen.

Daarom willen we een weekend wijden aan dit thema. Om er samen mee bezig te zijn, met als doel, inzicht in de ander en middelen om met de ander (inklusief onszelf) om te gaan.

Jeugdleid(st)ers en aktieve leden van de jeugdgroep zijn welkom om dit weekend op de bekende plaats „De Bron" in Dalfsen mee te maken.

Tijd: van vrijdag 16 februari, ongeveer 20.00 uur tot zaterdag 17 februari 16.00 uur.

Plaats: De Bron, Oudleusden.

Kosten: *f* 25,— (inklusief warme maaltijd).

Aanmelding: Graag vóór 12 februari a.s. bij het Jeugdburo NBJB, Zuiderdwarsvaart 25, 9203 HW Drachten; tel. 05120-15687 b.g.g. 05120-19732.

Na aanmelding ontvang je op tijd het programma.

Het spreekt vanzelf dat dit weekend erg nuttig en belangrijk voor jou kan zijn! Kom dus ook, en blijf deze keer niet thuis.

Gemeenschap (slot)

De tweede groep teksten waar het begrip „koinoonia (gemeenschap)" in te vinden is, leert gemeenschap verstaan als:

b. Deel geven aan iets

Handelingen 2 : 42, „En zij bleven volharden bij het onderwijs der apostelen en de gemeenschap, het breken van het brood en de gebeden".

Hier gaat het om de volharding in de praktische levensgemeenschap van de christelijke gemeente, die tot uitdrukking komt en beleefd wordt in het onderwijs, de gezamenlijke maaltijdsviering en de gebeden. Het in deze tekst beschrevene is geen incidenteel gebeuren, maar voortdurende praktijk. In dit gebeuren betekent het deel hebben aan de gemeenschap ook het aan elkaar geven van wat men aan geestelijke of materiële rijkdom bezit, het aan elkaar geven van eigen aanwezigheid en geloofsinbreng, geloofsbeleving, gebedsinspanning en liefdebetoon.

Bij deze praktijkomschrijving wordt het al duidelijk, dat het begrip gemeenschap tweezijdig is, twee stromen kent, twee richtingen heeft, namelijk: ontvangen (van God en de ander) en geven (jezelf aan God en de ander). De gemeenschap is alleen dan levend en evenwichtig ontwikkeld, indien beide stromen ervaren worden.

Romeinen 15 : 26, „Want Macedonië en Achaje hebben goedgevonden een handreiking te doen aan de armen onder de heiligen te Jeruzalem".

Wat in deze tekst met handreiking vertaald wordt, is hetzelfde woord koinoonia. Hier betekent het de geldelijke deelname aan de levenslasten van de arme christenen te Jeruzalem. Het is de financiële konsekwentie van wat in ander teksten geestelijk wordt beleefd, ervaren en als taak ontdekt. Gemeenschap is niet een onaards begrip, waarbij dagelijkse armoe of nood een onbelangrijke rol zouden spelen. Uit alles blijkt het tegendeel. Uit de beleefde gemeenschap met de Heer en het deel krijgen aan Gods rijkdom volgt heel konsekwent het deel geven aan elkaar, van datgene wat er aan aardse rijkdom beschikbaar is.

Deze handreiking is een teken van broederlijke saamhorigheid, die niet halt houdt voor geld en financiële zaken, maar dat alles er bij betrekt. Gemeenschap strekt zich uit over de gehele aardse werkelijkheid.

2 Kor. 8 : 4, „ze vroegen met alle aandrang, uit eigen beweging van ons de gunst, deel te mogen nemen aan het dienstbetoon voor de heiligen..."

Ook in deze tekst wordt gemeenschap verstaan als financieel dienstbetoon aan elkaar. Paulus noemt in één adem: geloof, spreken, kennis, volkomen toewijding, liefde en dit liefdewerk — het dienstbetoon aan de heiligen. Indien de andere elementen van het geloofsleven overvloedig zijn, behoren christenen ook in de offervaardigheid als kenmerk van de gemeenschap overvloedig te zijn. Paulus vertelt met vreugde, dat de Macedoniërs uit eigen beweging en ondanks hun eigen problemen en verdrukking deel willen nemen aan dit dienstbetoon. Hij vindt het billijk, dat de overvloed van de ene het gebrek van de ander ten goede komt, waarbij hij zelfs ongelijksoortige grootheden met elkaar durft vergelijken, zoals geestelijke en materiële rijkdom (vergelijk Rom. 15 : 27): Die veel verzameld had, had niet over en die weinig verzameld had, had niet tekort. (2 Kor. 8 : 15).

Ook dat is gemeenschap: Een evenwichtig en eerlijk en vrijwillig-blijmoedig dragen van andermans lasten, indien daartoe de gelegenheid gegeven wordt. De gemeentelijke en intergemeentelijke financiële verhoudingen en regelingen moeten naar deze spelregels van de gemeenschap gestruktureerd worden.

2 Kor. 9 : 13, „Want door dit duidelijk blijk van hulpbetoon prijzen zij God om uw gehoorzaam belijden van het evangelie van Christus en om uw onbekrompen delen met hen en met allen..."

Hier wordt gesproken over hetzelfde dienstbetoon: eenvoudige en vrijgevige deelname aan de kollekte voor Jeruzalem. Wie zo geeft, wordt verrijkt, „tot alle onbekrompenheid", beleeft „de buitengewone genade Gods" als een geschenk om door te geven — ongetwijfeld aan anderen in de gemeenschap van de Heer.

Hebreeën 13 : 16, „En vergeet de weldadigheid en de mededeelzaamheid niet, want in zulke offers heeft God een welgevallen".

Ook hier worden dezelfde aspekten van gemeenschap aangemoedigd, met een verwijzing naar de soort offers waarin God een welgevallen heeft.

Dat welgevallen is er niet omwille van een juiste techniek van offeren of om wille van een enorme omvang van de offers, maar vanwege de juiste instelling waarmee geofferd wordt: Wie eenmaal Gods vrijgevigheid heeft beleefd, wordt zelf ook vrijgevig.

Afsluitende konklusies:

In de tweede groep teksten komt de praktische betekenis van gemeenschap nadrukkelijk naar voren. Gemeenschap is hier:

— volharding in de geloofsmatige en sociale levenspraktijk van de gemeente;
— geldelijke deelname aan de lasten van andere gelovigen of gemeenten.

In totaal is duidelijk, dat het begrip gemeenschap start bij dat wat God geeft in Jezus Christus en de Heilige Geest. Waar het door mensen wordt geaccepteerd, wordt het tot een levende, totale, door mensen beleefde en doorgegeven werkelijkheid, die zijn konsekwenties heeft in het totale levensgebied. Het begrip wordt gekarakteriseerd door de beide stroomrichtingen die het kent: De gevende richting (God geeft zichzelf, gelovigen geven zichzelf in navolging) en de ontvangende richting (gelovigen ontvangen van God en de andere gelovige). De gemeenschap kan alleen groeien en versterkt worden, indien beide richtingen gelijkmatig aanwezig zijn en beleefd worden. Ze hangen rechtstreeks met elkaar samen: Alleen wie geeft, ontvangt en alleen wie heeft ontvangen, leert werkelijk geven.

Verder moet gezegd worden, dat de gemeenschap niet onbegrensd is: Wat niet in het licht thuishoort, niet verworteld is in Gods grote gave Jezus Christus, hoort ook niet in de gemeenschap thuis en moet er zelfs buiten blijven. De gemeenschap wordt door Jezus gekonstitueerd en begrensd; ze ontleent niet alleen haar kracht, maar ook haar levenspatroon aan Hem.

Praktische toepassingen

Voor het bestaan van onze uniegemeenschap als zakelijke federatie valt veel te zeggen. De autonomie en vrijheid om eigen verantwoordelijkheid te dragen, wordt voor elke gemeente gewaarborgd.

Anderzijds is het duidelijk, dat het begrip gemeenschap veel meer inhoudt dan „zakelijke samenhang". Gemeenschap is een Godsgeschenk, en een levenshouding en mentaliteit van saamhorigheid, die uitgaat boven zakelijke afspraken en verplichtingen.

Omdat gemeenschap tweezijdig is, kan er van twee kanten het gevaar van de eenzijdigheid zich voordoen. Het is duidelijk, dat dit dubbele gevaar ook onze uniegemeenschap kan binnensluipen.

De ene eenzijdigheid zou zijn, als we zouden menen, dat gemeenschap alleen betekent een puur geestelijke, onaardse zaak, die te beleven valt op konferenties, toogdagen en soortgelijke samenkomsten. We mogen en kunnen vanwege het totaalbegrip „gemeenschap" de zakelijke samenhang niet minderwaardig achten of zelfs ontbinden, omdat we denken dat we er wel zonder kunnen. De kreet „wat kan ons de Unie schelen" of zelfs „altijd dat gezeur over centen" is bezien vanuit dit begrip een onbijbelse kreet. Ook elke vorm van laatdunkend of denigrerend spreken over de gezamenlijke financiële inspanningen is als onbijbels te beschouwen. Gemeenschap betekent ook: Zonder morren, blijmoedig elkaars financiële lasten dragen.

De tweede eenzijdigheid is, als men meent, dat de Unie beslist niet meer mag zijn dan zakelijke samenhang, een federatie van gemeenten, een organisatie, die alleen op grond van gezamenlijke afspraken zich bezig mag houden met gezond huishoudkundig beleid, maar verdere geestelijke

zaken moet laten liggen. Het is duidelijk, dat gemeenschap veel meer impliceert. Wie denkt aan de gemeenschap deel te hebben door het voldoen aan de verplichtingen, miskent evenzeer de grote draagwijdte van dit kernbegrip voor de gemeenten. Misschien moeten we ook zeggen: Onze Unie is een te zakelijke instelling en dat hebben we zelf zo gewild. Binnen het organisatorisch kader moet niet alleen bezinning kunnen plaatsvinden over belangrijke geestelijke zaken (en die bezinning is er gelukkig steeds meer) maar er moeten ook geldige en bindende dingen gezegd kunnen worden, bindend in de betekenis: voor elke gemeente geldig op grond van het gezamenlijk beleden en beleefd geloof.

Ik pleit niet voor een van boven gedirigeerd, synodaal kerksysteem. Maar wellicht is onze angst daarvoor zo groot, dat we ook dingen vermijden, die we wel zouden moeten doen binnen het gebeuren van onze Unie. Op grond van de bindende gemeenschap in Jezus Christus kunnen we geestelijk niet vrijblijvend met elkaar omgaan.

Die gemeenschap stelt ons de eis in broederlijke solidariteit naast elkaar te staan en met elkaar intensief te geloven en te leven.

Wellicht moeten we de Unie anders construeren, zodanig, dat er meer ruimte en energie is voor het doordenken en uitvoeren van dat wat uit het samenbindend karakter van de gemeenschap als dwingend wordt ervaren. Misschien kan dat ook buiten de Unie om en buiten de organisatie om. Dat laatste betwijfel ik. Ook dan zal er organisatie nodig zijn. Ook dan kan gemeenschap niet vrijblijvend zijn.

In elk geval: Opnieuw ligt de uitdaging van de gemeenschap voor ons en misschien moet ik ook zeggen: het kruis van de gemeenschap.

Laten we proberen met man en macht adequater antwoord te geven op de vraag, hoe we die gemeenschap moeten ordenen en beleven, opdat we nog meer dan voorheen overvloedig en onbekrompen zullen mogen delen in de rijkdom, die God geeft in zijn Zoon.

Anne de Vries

P.S. Het ware wellicht te overwegen de tekst: Die veel verzameld had, had niet over en die weinig verzameld had, had niet tekort, van toepassing te laten zijn op de financiële bronnen van de permanente kommissies, in die zin, dat wellicht alle voor de arbeid binnengekomen gelden, maar in elk geval alle reserves in een gezamenlijke pot gestort werden en er naar behoefte gebruik van gemaakt zou kunnen worden, al naar gelang de arbeid dat behoefde.

MEDEDELINGEN

△ Ds H. C. Schaap woont thans: Omloop 83, 9502 RH Stadskanaal.

△ Het sekretariaat van de Bond van Baptistengemeenten in de regio Oost-Overijssel berust thans bij: A. Kortenhoeve, Lavendelhof 5, 2641 GG Woerden.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Praten met de voorzitter

We zaten bij elkaar en dachten hardop over de arbeid van de ECU. Met name overwogen we de ontwikkelingen betreffende de evangelist. Br W. J. Blanken is een zeer nauwgezet man. Hij houdt er niet van om maar een beetje uit de losse hand te improviseren. Er moet goed en degelijk gewerkt worden. Eerst samen denken, voordat je aan de slag gaat.

En zo moet het ook in de wijngaard van de Heer. Allerlei aspekten kwamen aan de orde. We waren beide dankbaar voor de ontwikkelingen van de laatste acht jaar. We mochten echt een stap voortwaarts doen! Dat was alleen mogelijk door het vertrouwen, dat de gemeenten aan de ECU hebben gegeven. Wij van onze kant zullen ons tot het uiterste inspannen om dit vertrouwen niet te beschamen. Een agenda, die steeds voller wordt, is daar het bewijs van.

Geldzorgen?

Natuurlijk spraken wij als goede baptisten ook over de financiën. Dat is niet onchristelijk, zoals sommigen denken. We moeten de kosten berekenen en met wijsheid onze gelden beheren. Het zijn niet onze middelen. Ze zijn van de gemeenten. Liever gezegd: het is Gods kapitaal! Want het is Zijn werk, waarin we bezig zijn. Laten we ons daarvan ook als gemeenten goed bewust zijn. Evangelisatie is niet goedkoop. Het is onze opdracht en ons voorrecht daarvoor te mogen offeren. Het zijn offers van een heel leven, van veel tijd maar ook van geld. Een broeder zei op de A.V. tegen mij: Denk nu maar niet, dat al die mensen, die hun hand opgestoken hebben, hun financiële bijdrage ook nakomen!

Zou hij gelijk hebben? Moeten wij ons daar als ECU zorgen over maken? Dan zouden we moeten veronderstellen dat onze gemeenten mensen uitzenden en ze vervolgens vergeten. Is dat al eerder voorgekomen onder ons? Niet zover ik weet!

Daarom: met wijsheid en zorg onze gelden beheren, maar geen geldzorgen. Onze gemeenten zullen hun woord houden en meer dan dat. **Zij zullen niet falen!** Misschien gaan de penningmeesters wel zo ver, dat zij dit jaar per kwartaal hun bijdragen overmaken. Goed zo broeders, we zijn u daar dankbaar voor!

Dr W. H. Jackson was in Amsterdam

Vrijdag 26 januari hadden we een ontmoeting met br Jackson uit Dallas, direkteur van World Evangelism Foundation. Hij vertelde dat de staf was verdrievoudigd en dat men goede hoop had om nu echt te kunnen voldoen aan de verlangens van gemeenten in het buitenland in de Interland Samen Evangelisatie-arbeid. Voor ons land zijn nog geen nadere afspraken gemaakt. In heel voorlopige zin is gesproken over 1981, maar dat is nog een heel eind weg. Wel zijn er mogelijkheden voor Nederlandse baptisten om mee te werken aan campagnes in Europa en daar buiten. Wat zou u er van denken om mee te helpen aan een internationale inzet in **Joegoslavië** (20 mei-13 juni), **Italië** (17-31 oktober), **Spanje** (31 oktober-14 november)? Of gaat u mee naar Indonesië (eind juli), of volgend jaar naar Duitsland (20 april-7 mei)? U denkt aan een grapje? Neen, het is echt waar.

Dit wordt Interland Samen Evangelisatie „nieuwe stijl". Internationale teams van baptisten trekken er op uit om samen met andere geloofsgenoten vanuit een plaatselijke gemeente te werken, dienend en lerend. Als u er meer van wilt weten kunt u bij mij alle inlichtingen ontvangen.

En kunt u zich een mooiere, zinvoller vakantiebesteding indenken?

Feest in Westerhaar

Het is zondagavond en we zijn juist teruggekeerd uit Westerhaar, waar we meegewerkt hebben aan een bezinningskonferentie over evangelisatie.

Na voortreffelijke voorbereidingen van de evangelisatiewerkgroep hebben we in vier bijeenkomsten samen nagedacht over de opdracht om uit te gaan. Een groep van meer dan twintig broeders en zusters stelde zich beschikbaar om daadwerkelijk te gaan. Het was een diep ontroerend moment, toen ze door ds W. Kos staande voor het front van de gemeente werden opgedragen.

„We zijn geen elitetroep", had één van hen gezegd, „velen van u doen ander en wellicht belangrijker werk, maar we hebben gevoeld, dat we nu ja moesten zeggen en ons beschikbaar stellen". Als „rentmeesters van Gods genade" willen ze gaan uitdelen van Gods kapitaal aan anderen, die hier nog geen deel aan hebben.

Ik denk, dat we er nog meer van zullen horen, maar dit weet u alvast.

Het was bemoedigend en inspirerend voor de hele (vakante) gemeente en ik ben blij er een aandeel in te mogen hebben vervullen.

Dan vergeet je mist en gladheid en gaat je weg met vreugde.

Tot de volgende week!

Uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling,

Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam;
tel. 010 - 21 33 35

uit het Uniebureau

Uitgesteld

De verleden week in deze rubriek genoemde vergaderingen van de Evangelisatie Commissie der Unie en van Commissie voor de Opleiding - die die week zouden plaatsvinden - zijn door de weg- en weersomstandigheden uitgesteld. Wanneer de ECU-vergadering wordt gehouden is nog niet bekend; de vergadering van de C.v.d.O. wordt nu zaterdag 3 februari gehouden.

Statistiekformulieren

Waren we verleden week toch te optimistisch?

Hoe ook, op dit moment hebben ruim 30 sekretarissen nog niet het statistiekformulier 1978 ingevuld teruggezonden aan het Uniebureau. We dringen er op aan, dit nu zo spoedig mogelijk te doen. Niet alleen omdat men ook in den lande benieuwd is hoe de gemeenten al of niet gegroeid zijn in het afgelopen jaar maar ook, omdat er dan verder gewerkt kan worden aan het nieuwe Adressenboekje.

Het had eigenlijk vóór 31 januari al binnen moeten zijn...!

Radenkonferentie Groninger Bond

Kennis nemend van het programma van de Radenkonferentie van de Groninger Bond van Baptisten Gemeenten - die op 17 februari a.s. wordt gehouden - ontdekten we, dat een van de onderwerpen is: ds R. Reiling, evangelist van de Unie, behandelt met ons het onderwerp ,,Nieuwe mensen door bijbelstudie'. We weten natuurlijk hoe dit onderwerp behandeld zal worden, maar het bracht ons in elk geval wel op de idee om nog eens de aandacht te vestigen op één van de uitgaven van onze Publiciteitskommissie, getiteld: **Nieuwe mensen voor een nieuwe wereld door Jezus Christus - Handleiding bij het BWA-jaar van de bijbel.** Deze uitgave is à *f* 2,75 (plus portokosten) bij het Uniebureau te bestellen.

We wachten, dat het voor de deelnemers aan de Groninger Radenkonferentie in elk geval een goede voorbereiding zou zijn wanneer zij zich in het bezit gingen stellen van deze uitgave. En als men toch gaat bestellen - de portokosten worden er relatief lager door - bestel dan meteen **Werven of sterven** (toespraak, gehouden door ds R. Reiling op 14 oktober 1977 op de ECU-middag van de 97ste Algemene Vergadering). Dezelfde prijs als de Handleiding.

En om helemaal volledig te zijn: beide publikaties zijn bij uitstek geschikt om in gespreksgroepen te behandelen!

J. van Dam, Uniesekretaris

Geen beperkingen godsdienstvrijheid in Indonesië?

De kulturele attaché van de Indonesische ambassade in Washington heeft de Baptisten Wereldalliantie de verzekering gegeven, dat de nieuwe wetten met betrekking tot het zendingswerk in zijn land ,,niet ten doel hebben de godsdienstvrijheid te beperken".

Dr Robert S. Denny, algemeen sekretaris van de BWA bezocht prof. T. M. Soelaiman van de Indonesische ambassade, nadat zendingsorganisaties in Australië en de Verenigde Staten hun zorg er over hadden uitgedrukt, dat twee nieuwe wetten in Indonesië proselitisme zouden verbieden en ook op andere wijze het zendingswerk zouden beperken.

Prof. Soelaiman verklaarde tegenover dr Denny en Charles F. Wills, een toegevoegd sekretaris van de Alliantie, dat de mensen vrij zijn om van godsdienst te veranderen. De besluiten hadden ten doel de belangen van de gelovigen te beschermen en op te komen voor hun onderlinge harmonie.

De Alliantie tekent aan, dat de bevolking van Indonesië voor 90 procent moslim is, voor 5 procent uit christenen bestaat en voor 3 procent uit hindoes.

Eén nieuwe wet zegt, dat zendingswerk zich niet mag richten tot mensen die reeds een godsdienst bezitten, maar professor Soelaiman citeerde de Indonesische minister voor godsdienstige zaken, Alamayah Ratut Perwirabegara die verklaard had: Indien iemand vrijwillig van godsdienst wenst te veranderen is hij daarin vrij, want daartoe heeft hij het recht.

De tweede wet ,,regelt materiële en financiële hulp aan godsdienstige organisaties, ook de personele hulp", en professor Soelaiman voegde er aan toe: ,,Buitenlanders die uitgezonden zijn om hier godsdienstige organisaties te helpen zullen vallen onder de regels die voor immigratie gelden. De overheid wenst te weten uit welk land ze komen en hoe lang ze hier zullen blijven". De attaché zei ook, dat men informatie wil hebben over de soort hulp die geboden wordt en die gezonden worden door het buitenland aan de godsdienstige organisaties in Indonesië, over het land waar die hulp vandaan komt en over het gebruik van de hulp: ,,Dat is allemaal bedoeld om er zeker van te zijn, dat de hulp een goede bestemming vindt".

Dr J. D. Williams, algemeen sekretaris van het Australische Baptisten Zendingsgenootschap had zijn zorg met betrekking tot deze wetten tot uitdrukking gebracht, omdat deze wetten als ze eenmaal volledig van kracht waren, ,,het zendingswerk in Indonesië en de kerken met geweld zouden kunnen beëindigen".

De Australische baptisten hebben zondag 11 februari a.s. aangewezen als een gebedsdag opdat de nieuwe wetten het zendingswerk niet zullen belemmeren. De Australische baptisten hebben 25 zendelingen in Indonesië, 21 in Irian Jaya (voormalig Nieuw Guinea) en 4 in Timor. De Zuidelijke Baptistenkonventie (USA) hebben 118 zendelingen in Indonesië en exploiteren er tevens scholen en ziekenhuizen.

PRESIDENT CARTER ONTVING MARTIN LUTHER KING-PRIJS

Jimmy Carter, president van de Verenigde Staten heeft ter gelegenheid van de 50ste geboortedag van de vermoorde negerleider en Nobelprijswinnaar dr Martin Luther King de prijs voor geweldloze vrede ontvangen die genoemd is naar dr King.

Aan de plechtigheid namen eveneens deel Mrs. Coretta Scott King en zijn vader Rev. Martin Luther King Sr. De bijeenkomst werd gehouden in de Ebenezer Baptistenkerk te Atlanta, waar King Sr. voorganger is.

Het is de tweede vredesprijs die president Carter in die week ontving. De Dahlberg-vredesprijs 1979, ingesteld door American Baptist Churches (de vroegere Noordelijke Baptistenkonventie, USA) werd ook aan Carter aangeboden.

MEDEDELING

△ Voor alle telefoonnummers met het kengetal 078 (Dordrecht en omgeving) moet het cijfer 1 geplaatst worden; men wordt verzocht hiervan goede nota te nemen.

1979 - Internationaal jaar van het kind

Zo neemt u een kind voor uw rekening

(Ingezonden)

De Verenigde Naties vragen aandacht voor de rechten van het Kind op het gebied van onderwijs, voedsel, gezondheid, geborgenheid en geluk. De situatie van onze kinderen is anders dan die van één miljard kinderen in de ontwikkelingslanden. Hier is er voor kinderen veel te doen en dat is belangrijk.

Maar veel mensen willen voor kinderen daar ook wat aan doen. Ze willen een kind in de Derde Wereld adopteren. Ook de Stichting Oecumenische Hulp krijgt dergelijke verzoeken.

Na uitvoerige studie en op grond van lange ervaring, meent SOH dat de nadelen van individuele adoptie te groot zijn. Binding aan dat ene kind werkt aan beide zijden verkeerd. We maken het ontvangende kind afhankelijk van ons. Kerkelijke leiders uit de Derde Wereld vragen ons: „Isoleer kinderen niet als voorwerp van uw hulp, maar help ze in verband van hun gemeenschap".

Bovendien kost individuele adoptie de hulpverleners hier en daar veel tijd, geld en administratieve rompslomp.

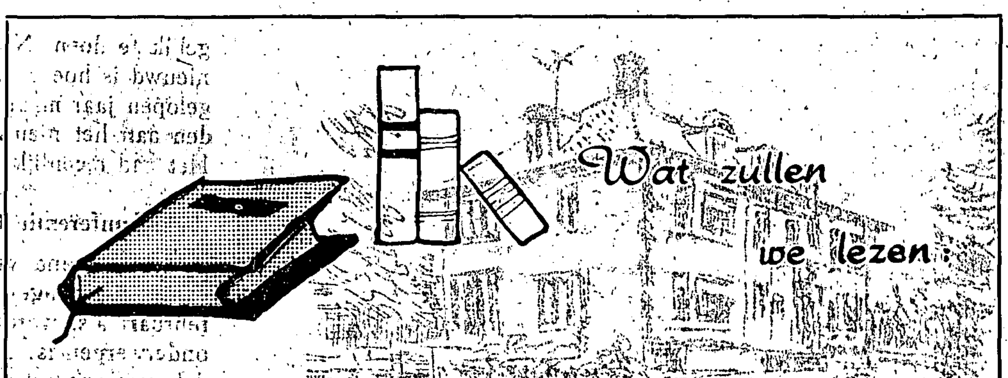
Sommige mensen stellen het namelijk op prijs eens per jaar een brief met foto van „hun" kind te krijgen. Wij zouden u dat graag gunnen, maar op de plaatsen waar hulp echt nodig is, is veelal geen papier of schrijfmachine. Stelt u zich voor hoe een dorpshoofd in Malawi, waar water voor de kinderen het meeste nodig is, u en honderden anderen een brief moet schrijven! Hoe moeten kinderen in een vluchtelingenkamp, waar ze bij gebrek aan papier, rekenen en schrijven in het zand leren, u bericht zenden? Wij vragen u daarom: maak het hun s.v.p. niet moeilijker dan ze het al hebben.

Zo neemt u een kind voor uw rekening

Veel mensen begrijpen deze bezwaren ook wel, maar willen toch een stukje medeverantwoordelijkheid dragen voor kinderen in ontwikkelingslanden. Dat kan, maar SOH stelt u voor dit in een breder verband te doen. Naamloos, maar wel gericht en betrokken bij een leefgemeenschap.

U kunt door een maandelijkse bijdrage kinderen „voor uw rekening nemen", die deel uitmaken van een leefgemeenschap in nood.

Inlichtingen over het alternatieve adoptieplan kunt u krijgen bij SOH, Corn. Houtmanstraat 17, 3572 LT Utrecht. Of bel even 030-710614.

zondag	4 februari	Psalm 78 : 34-51	Ongelovigen hebben niets aan wonderen
maandag	5 februari	Marcus 5 : 1-20	Duivels die met velen zijn . . .
dinsdag	6 februari	Marcus 5 : 21-43	Uitgelachen tussen twee gelovigen
woensdag	7 februari	Marcus 6 : 1-6a	Ongelovigen in eigen huis
donderdag	8 februari	Marcus 6 : 6b-13	Op tocht voor het Evangelie
vrijdag	9 februari	Marcus 6 : 14-29	Onthoofd voor het Evangelie
zaterdag	10 februari	Psalm 50 : 1-13	Wat God kan missen

VERANTWOORDING BIJDRAGEN VOOR HET ‚10-CENTS-FONDS' VAN DE UBS

Sedert de laatste verantwoording zijn in de maanden november en december 1978 de volgende bijdragen voor het ‚10-cents-fonds (= onze gezamenlijke hulp aan gemeenten met kerkbouwlasten) ontvangen: Amsterdam-Centrum 78,33, Dokkum 109,56, Hengelo 270,—, Stavoren 45,—, Winschoten 140,—, Vroomshoop 200,—, Harlingen 25,—, Rotterdam-Centrum 140,90, Eindhoven 262,61, Coevorden 50,—, Alkmaar 153,40, Emmen 309,69, Zutphen 132,20, Maassluis 250,—, Doetinchem 123,—, Haulerwijk 220,—, Krommenie 40,95, IJmuiden 1.020,79, Haulerwijk 39,80, RM,V 2,—, TdJ,P 47,—, CP,A 25,—, PWB,D 25,—, mej. WZ,U 120,—, mej. HR,M 320,—, DJB,A 401,68, W,A 480,63.

Hartelijk dank aan alle gevers en geefsters!

Totaal is in 1978 voor het „10-cents-fonds" bijeengebracht: door gemeenten *f* 13.876,77, door partikulieren *f* 952,68 en door diversen *f* 480,73, tezamen is dat *f* 15.310,08. Dat is niet helemaal het streefbedrag voor 1978 (*f* 16.000,—), maar het komt er dichtbij. En daar zijn we gelukkig en dankbaar mee. Het stemt ons ook weer hoopvol voor het nieuwe jaar betreffende het meedoen van onze gemeenten!

De waarnemend administrateur van de UBS,

T. Jansma,
Duistervoordestraat 1,
6825 KL Arnhem

Postgiro 1504 t.n.v. Bouwstichting der Unie, Amsterdam.

Bankrekening 55.21.69.714 bij de ABN-bank te Bilthoven t.n.v. Bouwstichting der Unie, Duistervoordestraat 1, Arnhem.

ZWITSERSE BAPTISTEN BESTUDEREN ‚DE PLAATS VAN HET KIND IN DE GEMEENTE'

De plaats van het kind in de gemeente, was het onderwerp waarmee de Zwitserse baptisten zich onlangs bezig hielden op de jaarlijkse konferentie Gemeinde Unterwegs (Gemeente Onderweg), die in Rüschlikon werd gehouden.

Dr Claus Meister, president van de Zwitserse Unie en docent aan het seminarium te Rüschlikon introduceerde het thema bij hen die aan de konferentie deelnamen.

In diskussiegroepen werd vervolgens gesproken over de opdracht van kinderen in de gemeente; kunnen baptisten peet zijn van kinderen in andere kerken; de leeftijd voor bekering en doop; het kind in de eredienst en de godsdienstige opvoeding, thuis en in de gemeente.

Men had voor dit thema gekozen in verband met het Internationale Jaar van het Kind - 1979.

KORREKTIE

Het zal de aandachtige lezer niet ontgaan zijn, dat in de rubriek Lezers aan het woord van verleden week één regel op een verkeerde plaats is terecht gekomen; gelezen moet worden:

Waarschijnlijk werd in 1930 iets soortgelijks gevraagd. Toen was ieder er van overtuigd dat alle gebruik **„verboden"** was. Tegenwoordig zeggen sommige leden, enz.

De laatste alinea luidt dan:

Als baptist meen ik goed te doen alkoholvrij te vragen, enz. - red.

KORRESPONDENTIE

Zr L.R. te N.P. Uw schrijven met betrekking tot het *onderwerp „De vrouw in het ambt"* hebben we doorgezonden aan de door u genoemde broeders.

Verder: het komt ons voor, dat er de laatste maanden in ons blad ruimschoots aandacht geschonken is aan het door u zo ernstig gesignaleerde probleem van het alkoholgebruik. Bladert u de jaargang 1978 nog maar eens door!

Tenslotte: Nadrukkelijk hebben we uw opvatting ten aanzien van alkoholvrije drank bij het avondmaal onder de aandacht van de raden der plaatselijke gemeenten gebracht. Dáár - in de gemeenten - zal men moeten beslissen. - red.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds. M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds C. van Wier en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds. J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 36,— per jaar, f 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland f 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457, - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

ANGOLEES BIJBELGENOOTSCHAP BENOEMDE BAPTIST TOT SEKRETARIS

Pastor Joao Makondekwa, voorganger van een baptistengemeente in Angola, is benoemd tot uitvoerend sekretaris van het Bijbelgenootschap van Angola. De post was vakant sinds 1976.

Pastor Makondekwa (46) studeerde aan Spurgeon's College te Londen en aan de fakulteit voor Oosterse en Afrikaanse studies van de Universiteit van Londen.

Van 1972 tot 1974 was hij direkteur van het Bijbelinstituut in Beneden Zaire.

Bevestigings- en intrededienst H. G. de Winkel te Nw. Buinen.

De raad van de baptistengemeente te Nieuw Buinen nodigt u hartelijk uit bovengenoemde dienst bij te wonen. Deze dienst wordt gehouden op zondag 18 februari in de Ned. Herv. Kerk, Kerklaan, te Nieuw Buinen om 3 uur.

De bevestigingsdienst wordt geleid door onze oud-voorganger br P. G. Kroeze van Nieuw Weerdinge.

„De Heer is mijn Herder"
14 januari 1979 nam de Heer tot Zich onze broeder
HARM ENGELSMAN
op de leeftijd van 82 jaar.
Baptistengemeente Delfzijl

Op 25 januari jl. nam de Heer tot Zich onze oud-voorganger en lid van de gemeente
E. SCHALKWIJK
op de leeftijd van 51 jaar.
Hebreeën 13 : 7
Baptistengemeente Zutphen

9 januari jl. werd door de Heer der gemeente thuisgehaald onze zuster,
ANTJE OOSTERHOF-DE JONG
korstondig weduwe van Geert Oosterhof op de leeftijd van 76 jaar.
Baptistengemeente Leeuwarden

Dankbaar voor de jaren nog gegeven, is hedenmorgen berustend van ons heengegaan mijn lieve man, onze goede vader en grootvader
EUDOKIUS SCHALKWIJK
op de leeftijd van 51 jaar.

„Keer weder, mijn ziel, tot uw rust, omdat de Here u heeft welgedaan". Ps.116 : 7

Zutphen, 25 januari 1979
De Braamkamp 233

Harmke Schalkwijk-van Dijk
Henk en Elles
Geert en Ingrid
Frans
Eudo
Peter
Annemiek
Marciëlla en Olaf

De begrafenis heeft inmiddels plaats gevonden.

Nog onverwacht heeft de Heer thuisgehaald onze broeder
JACOBUS DIRK VAN DEN BOS
in de leeftijd van 83 jaar.
Gedurende vele jaren heeft hij in ons midden mogen zijn en de gemeente mogen dienen, onder anderen als ouderling en als koster.
25 januari 1979
Baptistengemeente Leiden

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 6 - 9 februari 1979

DE PASTORALE WERKER

In het nummer van DC van 26 januari heeft het officiële bericht gestaan dat de UC broeder P. Kroeze benoembaar heeft verklaard *) als pastoraal werker. Dat is een nieuwe ontwikkeling in onze gemeenschap van gemeenten en het is de moeite waard om er eens wat uitvoeriger bij stil te staan. De laatste Algemene Vergadering van de Unie heeft door een uitbreiding van het reglement inzake de voorgangers de mogelijkheid van zo'n benoeming geschapen. Daaraan is een periode van zoeken en overleg vooraf gegaan.

Het was uit allerlei wel duidelijk geworden dat er in het werk van de gemeenten zowel behoeften als mogelijkheden bestonden voor werkers die niet de lange weg van vooropleiding en opleiding voor voorganger konden afleggen en die toch door de Heer met gaven waren toegerust die de gemeenten nodig hebben. Omdat wij een volkje van orde zijn, hebben we dat niet aan de wildgroei overgelaten maar gezocht naar een bedding waarlangs deze gaven in de arbeid van de gemeenten konden worden ingebracht.

Het voorgangerschap

Het is de moeite waard om iets dieper in de geschiedenis te duiken. Bij onze gemeenteopvatting past een zeer funktionele ambtsopvatting. Vanaf het begin hebben we ons gehouden aan twee ambten, dat van ouderling en dat van diaken. Natuurlijk was het gewoonlijk zo dat een van de ouderlingen voorzitter en voorganger was. Een domineesstand kenden we niet. In de meeste gevallen was de ouderling-voorganger ook niet vrijgesteld: hij moest zijn eigen boterham verdienen en in zijn vrije tijd de gemeente dienen. Natuurlijk waren er ook wel al in een vroeg stadium vrijgestelde voorgangers. Feisser en De Liefde waren beiden predikant voordat ze baptist werden. Later kwam de figuur van de vrijgestelde voorganger steeds meer voor. Sinds de jaren negentig van de vorige eeuw werden de voorgangers ook zoveel mogelijk voor hun werk opgeleid. Hamburg, later ook Rüschlikon en daarna De Vinkenhof waren en zijn de kweekplaatsen voor nieuwe voorgangers. Toch zijn er naast de opgeleide voorgangers altijd broeders geweest die niet een opleiding hadden gevolgd en toch als voorganger werkten. De meesten ook als vrijgestelden, een aantal ook als vrije tijd-werkers. Steeds werden de eisen van een deugdelijke opleiding en een openstaan voor alle gaven die de Heer der gemeenten ons gaf zoveel mogelijk gekombineerd.

Nuttig?

Is het hebben van een goed opgeleid korps van voorgangers voor onze gemeenten nuttig geweest? Diep in ons hart houden we niet van beroepsmensen in Gods koninkrijk. De Geest waait waarheen Hij wil en heeft geen opleidingsinstituten nodig.
Toch moet deze vraag bevestigend worden beantwoord. Het is voor de gemeenten zeer nuttig geweest. Het voorgangerskorps heeft een stuk vastheid en hechtheid in onze soms wat losse gemeenten gebracht. Dat is van grote betekenis. Het heeft ook een geest van openheid en verdraagzaamheid gebracht, omdat onze voorgangers doorgaans geen mannen van een bepaalde theologische snit waren die vooral de eigen opvattingen predikten. Het was, opgeleid of niet opgeleid, een evangelisch voorgangerskorps in de beste zin van het woord. We mogen met dankbaarheid konstateren dat God ze gebruikt heeft en nog gebruikt tot opbouw en groei van de gemeenten.
Toch zit er aan het hebben van voorgangers voor de gemeente ook een problematische kant. Hoe gemakkelijk wordt de voorganger niet door de gemeente gezien en beleefd als de man die „het werk" doet. Hij is er voor opgeleid en vrijgesteld en men laat het werk voor uitvoering èn inhoud aan hem over. De gemeente wordt dan geestelijk van de voorganger afhankelijk. Zolang hij er is gaat het goed maar krijgt hij een beroep en hij gaat weg, dan zakt het werk in elkaar. Men mist niet alleen de uitvoerder in volledige dienst maar men mist ook de inspirator en de plannenmaker.

Anderen

Als ik het goed zie, is er iets aan de gang als een reaktie tegen de domineesgemeente. Er is veel meer dan vroeger belangstelling voor en behoefte aan scholing en toerusting om aktief in de gemeente te kunnen werken. Elders noemt men dat de basis, maar ik houd niet van dat woord omdat de basis ook nog altijd weer een top veronderstelt. In ieder geval is de trend duidelijk en wij zijn nog maar net begonnen voor de toerusting van de gemeente het kader aan te geven.

Terug nu naar de pastorale werker. De praktijk, die onverbeterlijke lerares, heeft laten zien dat er in de gemeente soms gaven aanwezig zijn die de gemeente en haar dienst ten goede kunnen komen maar de dragers van die gaven zijn niet in de gelegenheid om de lange weg van de opleiding te gaan. Hoe kunnen deze mensen toch hun gaven inzetten? Zij kunnen dat natuurlijk in de eerste plaats doen in de gemeente waarvan ze lid zijn. Dat is ook altijd het geval. Als de eigen gemeente de gaven niet heeft herkend, omdat ze alleen in andere gemeenten getoond en ingezet worden, dan is er iets mis. Maar als de gemeente ze herkent, dan zal zij er zeker ook gebruik van willen maken. Maar wanneer een andere gemeente behoefte heeft aan nu juist de gaven die broeder A van de gemeente te B heeft en als broeder A graag zich helemaal wil geven aan het werk van de gemeente, hoe moet het dan? De weg van de opleiding is niet begaanbaar. Studietaken die de broeder klaar moeten maken voor een soort examen op grond waarvan hij dan toch nog beroepbaar kan worden gesteld, blijken in de praktijk niet goed te werken. Zijn dan soms de eisen voor een beroepbaarstelling als voorganger te hoog? Moeten we die eisen dan maar wat verlagen opdat meer mensen er aan kunnen voldoen. Met hoeveel maten moeten we dan wel gaan meten wanneer we van hen die zich voor de opleiding melden heel veel eisen maar van anderen die niet meer een aantal jaren student kunnen worden de drempel behoorlijk verlagen?

Dat moeten we niet doen. Gelukkig hoeft het ook niet. We hebben geen ambtsbegrip dat het ons onmogelijk maakt om een andere oplossing te vinden. Die is nu gevonden door de invoering van de pastorale werker. Natuurlijk staat het iedere gemeente vrij om te beroepen en van een werkkring vrij te stellen ieder die naar zij meent haar door de Heer is aangewezen. Even natuurlijk is het dat dat niet betekent dat de gemeenschap van gemeenten de visie van die gemeente deelt en de betrokken voorganger meteen aanvaardt als potentieel voorganger voor alle gemeenten. Daarom is het goed dat er deugdelijke afspraken worden gemaakt. Die bestonden al voor de beroepbaar gestelde voorgangers en die bestaan nu ook voor de pastorale werker. Deze regels houden in dat de Commissie der Unie op voorstel van de Commissie voor de Opleiding iemand benoembaar kan verklaren als pastoraal werker. Dat kan gebeuren op verzoek van een gemeente en dat kan ook op verzoek van de betrokken broeder zelf. Wanneer een gemeente iemand als pastoraal werker wil aanstellen, dan wordt dat overlegd met de C.v.d.O.

Deze commissie is er ook verantwoorelijk voor dat de pastorale werker niet aan zijn lot wordt overgelaten maar een goede begeleiding ontvangt. Zo'n benoeming geldt voor een periode van vijf jaren en kan dan worden verlengd. Ook kan na die vijf jaren een andere gemeente een benoeming uitbrengen. Aan de C.v.d.O. is hierbij dus duidelijk een begeleidende rol toegedacht. Van de mogelijkheid om pastorale werkers aan te stellen wordt ook gebruik gemaakt door studenten die in de laatste fase van hun studie zijn waarin zij de nodige praktijkervaring op moeten doen.

Nog anderen?

Tot dusverre gaat het uitsluitend over mensen die door de gemeente die zij dienen worden vrijgesteld van een werkkring. Maar in wezen maakt het geen verschil of iemand in volledige dienst van een gemeente staat dan wel voor een gedeelte van zijn werktijd of alleen in zijn vrije tijd. Sommige gemeenten kennen de figuur van de lerend ouderling. Waar die term vandaan komt weet ik niet maar het is geen passende term voor onze verhoudingen. De lerend-ouderling is in feite een niet vrijgestelde ouderling die voorgaat in de kerkdiensten. Waarom zouden we die term niet afschaffen en vervangen door die van pastorale werker? Dan zou duidelijk worden dat het gaat om iemand die zonder speciale opleiding, zonder vrijstelling zich voor de gemeente beschikbaar stelt. Is niet het enige woord in het Nieuwe Testament dan een samenvattende aanduiding van wat wij de ambten noemen, het woord *diakonia*, dienst? Wat is de voorganger? Wat is de pastorale werker, de ouderling, de diaken en diakones anders dan een die dient?

Mochten we toch nog eens doorstoten naar een „ambtsbegrip" waarin alle ambtelijkheid, alle tegenover-de-gemeente-staan is uitgezuiverd en er niets meer over is dan een dienen in nederigheid, zoals de Zoon des Mensen niet kwam om gediend te worden maar om te dienen en zijn leven te geven als een losprijs voor velen.

J. Reiling

---

*) Benoembaar verklaard, dat is inderdaad de juiste aanduiding. In de rubriek Uit het Uniebureau van 26 januari jl. stond het eigenlijk onjuist; - red.

GEWESTELIJKE JEUGDDIENST IN ROTTERDAM-CENTRUM

Op zondagavond 18 februari a.s. om 7.00 uur wordt door de oudere jeugdgroep van Rotterdam-Centrum een gewestelijke jeugddienst georganiseerd in de Proveniersstraat 52b, Rotterdam-Centrum.

Ds A. v. d. Berg zal spreken over „Is er nog hoop voor de toekomst?" en de muziekgroep „New Life" uit Schiedam verleent medewerking.

Baptistengemeente Hoogeveen 25 jaar

„DE ZEGEN VAN EEN ZICHZELF STEEDS VERNIEUWENDE VRIENDENKRING",

zegt ds G. Brongers

Op 11 februari a.s. wordt in de baptistengemeente te Hoogeveen herdacht, dat 25 jaar geleden, op 25 februari 1954, de gemeente werd geïnstitueerd. De kleine gemeente telde toen ongeveer 20 leden. Nu, 25 jaar later, 272!

In Geschiedenis van het baptisme in Nederland (1970) wordt over de aanvang van het werk in Hoogeveen verteld, dat de families Schuil, Brongers en Habing „die zich in en na de oorlog in het Drentse **Hoogeveen** vestigden" ervan overtuigd waren, „dat er in hun nieuwe woonplaats, die inderdaad alleszins godsdienstig was, beslist mogelijkheden waren voor het getuigenis van de baptistengemeente. Al spoedig werd met het houden van huissamenkomsten - geleid door J. A. Scholte en G. W. Tijman - begonnen. In 1950 nam G. Bouritius (in Zwolle werkzaam) de leiding van de kleine groep op zich, die voortaan eens in de 14 dagen op vrijdagavond bijeen kwam. Spoedig werd de behoefte gevoeld om op zondag bijeen te komen. Na eerst nog een zaal gehuurd te hebben - zaal Rump - kreeg men reeds ingaande juli 1951, voor een huur van *f* 185,— per jaar!, de beschikking over de voormalige Joodse school in de Schutstraat. J. Broertjes leidde de eerste dienst in dit ,eigen' gebouw. Op 4 november 1951 werden reeds de eerste vijf gelovigen gedoopt".

Na het beloftevolle begin

De beloften van dit prille begin gingen in vervuling. Ongeveer 20 leden tellende werd de gemeente - de verantwoordelijkheid ervoor berustte bij de gemeente te Stadskanaal - als zelfstandige gemeente geïnstitueerd. Reeds dadelijk kreeg men de beschikking - samen met de eveneens jonge gemeente te Assen - over een eigen voorganger, ds H. H. Blenkers, die kort ervoor zijn studie aan het seminarium in Hamburg had voltooid. De voormalige Joodse school in de Schutstraat kon in 1958 worden verlaten, nadat men met behulp van de Unie Bouw Stichting de beschikking had gekregen over het gebouw Irene aan 't Haagje, aan de rand van het centrum.

In 1962 verliet voorganger Blenkers het groeiende werk om zijn werk in Staveren - een oude gemeente - voort te zetten. De gemeente in Hoogeveen was intussen reeds gegroeid van 20 leden tot ongeveer 70!

Ook onder Blenkers opvolger, ds E. J. Huizing - voordien voorganger te Deventer - zetten de groei en uitbreiding zich voort: toen ds Huizing in 1970 van Hoogeveen afscheid nam - ook hij vertrok naar Staveren om daar opnieuw ds Blenkers op te volgen... - telde de gemeente reeds ruim 100 leden.

Op 23 augustus 1970 deed ds G. Brongers, komende van Leeuwarden, er zijn intrede. In de binnenkort verschijnende tweede (en aangevulde) druk van **Geschiedenis van het baptisme in Nederland** wordt over deze periode het volgende geschreven: „Reeds geruime tijd bleek het gebouw aan 't Haagje, dat men in 1958 graag had ingewisseld voor de lokalen van de oude Joodse school, te klein te zijn. Bovendien was het gemeentebestuur van het zich dynamisch ontwikkelende Hoogeveen van plan de buurt waarin het pand stond aan de rand van het gebied dat winkelcentrum moest worden, te saneren. Een en ander leidde er toe, dat op 9 november 1974 een geheel nieuw gebouwd gemeentecentrum in gebruik kon worden genomen".

Zoals hierboven reeds gezegd, nu - dat wil zeggen: op 1 januari van dit jaar - telt de gemeente reeds 272 leden. „En", zo vertelde de voorganger ons, „eigenlijk zou Bethel - zo heet het nog geen 5 jaar oude kerkgebouw - weer vergroot moeten worden, want we kunen vaak de mensen die komen geen goede plaats meer bieden".

„De zegen van een zichzelf steeds vernieuwende vriendenkring",

Vele van onze gemeenten hebben de afgelopen jaren een duidelijke numerieke groei te zien gegeven. Dat was vooral in de - laten we zeggen - jonge gemeenten het geval, hoewel het ook van enkele gemeenten, die in de vorige eeuw ontstonden gezegd kan worden.

Wie de geschiedenis van onze gemeente een beetje kent, weet dat de expansieve groei van een baptistengemeente - zowel vroeger als tegenwoordig - vaak te danken is aan een, wat we plegen te noemen, opwekking. De gemeente in Groningen werd in 1880 gesticht door een handjevol baptisten. Tien jaar later, in 1890, telde de gemeente in de Warmoesstraat al ruim 200 leden, dankzij de opwekking waaraan de namen van Van Beek - voorganger in Groningen - Kloekers, Horn en Roeles verbonden waren. Datzelfde beeld, minder opvallend overigens, was in die tijd ook in enkele andere gemeenten te zien.

„In Hoogeveen kennen we de zegen van een zichzelf steeds vernieuwende vriendenkring", zegt ds Brongers als hem naar het ,geheim' van deze konstant voortdurende groei gevraagd wordt.

Van-huis-uit zijn baptisten mensen van de opwekkingsbeweging. Ons hart gaat open wanneer we van geloofsbeslisingen horen; hoe meer hoe liever het ons is. Maar tegelijk hebben we moeten vaststellen dat er méér moet zijn dan het vuur van de opwekking dat weliswaar velen kan meeslepen maar waarvan toch óók vaak gezegd moet worden, dat het het zaaien van zaad was, dat viel „op steenachtige bodem, waar het niet veel aarde had, en terstond schoot het op, omdat het geen diepe aarde had. Maar toen de zon opging, verschroeide het, en omdat het geen wortel had, verdorde het" (Marcus 4, 5/6).

Gelukkig - zeggen we - is de golfslag van de opwekkingsbeweging, niet de enige weg waarlangs mensen tot geloof en de gemeente komen. Daar is óók het samenwonen van broeders en zusters, wier geloof, hoop en liefde zo aanstekelijk zijn dat anderen erdoor worden getrokken en geboeid. „De zegen van een zichzelf steeds vernieuwende vriendenkring..."

Nog in januari jl. was er in Hoogeveen een doopdienst. Vier mensen werden er gedoopt; drie ervan behoorden tot die vriendenkring.

Het zilveren feest van de gemeente Hoogeveen wordt zondag 11 februari gevierd. 's Morgens om tien uur is er een herdenkingsdienst; 's avonds om zeven uur komt de gemeente in een informeel samenzijn bijeen. We wensen de gemeente in Hoogeveen een gouden dag toe!

v. D.

JAARBOEKJES

Ook nu weer ,won' de gemeente Heerenveen de race en zond ons als eerste het nieuwe jaarboekje. Die van andere gemeenten zullen in de loop van de komende weken verschijnen. We stellen de toezending ervan op hoge prijs.

Dat van Heerenveen - dat voor de 6e keer verscheen - bevat het jaarverslag van de sekretaris, verschillende financiële verslagen, de ledenlijst van de gemeenten en een overzicht van diverse andere belangrijke gegevens. Het geheel ziet er opnieuw erg verzorgd uit en zou - wat dat betreft - als voorbeeld kunnen dienen voor gemeenten die nog niet (hoe bestaat het) tot de uitgave van een jaarboekje besloten.

v. D.

Nationale Bijbelweek 1979 in teken van het „Jaar van het Kind"

De Nationale Bijbelweek, die van 2 t/m 8 september 1979 door de gezamenlijke kerken, geloofsgemeenschappen en bijbelorganisaties wordt gehouden, draagt de titel: „...worden als kinderen..."

De Begeleidingskommissie, die voor deze week is ingesteld door de organiserende instantie, de Raad voor Contact en Overleg betreffende de Bijbel (RCOB), heeft met deze titelkeuze de bedoeling om de Bijbelweek een plaats te geven in het kader van wat zich afspeelt in het internationale „Jaar van het Kind".
De Bijbelweek is geen afzonderlijke aangelegenheid, waarbij slechts in de desbetreffende week ekstra aandacht op de betekenis van de bijbel valt. Van deze week moeten juist impulsen uitgaan, die het gehele jaar doorwerken en die de waarde van het bijbelgebruik voor het gehele leven onderstrepen.
Deze opzet komt al tot uiting in de gekozen data aan het begin van het „winterseizoen". De Bijbelweek kan dan de eerste fundamentele aktiviteit zijn: bezinning rondom de bijbel, zodat al het kerkewerk en alle verenigings- en groepenarbeid zo sterk mogelijk op de bijbel betrokken wordt.
Door bovendien in te haken op het „Jaar van het Kind" kan met behulp van beschikbaar te stellen materialen de betekenis van de bijbel op konkrete wijze aan de orde komen.
Op de te verwachten brede publiciteit kan de Bijbelweek op eigen wijze inspelen.
De manier, waarop dat gebeurt, kan een voorbeeld bieden voor andere toepassingen.
Bij het zorgzaam zoeken naar een thema, dat inhoud en bedoeling van de Bijbelweek op aansprekelijke wijze zou weergeven, heeft men zich sterk laten leiden door de tekst uit de brief van Paulus aan de Romeinen hoofdstuk 15 vers 4:

> „Al wat namelijk te voren geschreven is, werd tot ons onderricht geschreven, opdat wij in de weg der volharding en van de vertroosting der Schriften de hoop zouden vasthouden".

In deze tekst is een aantal elementen opgesloten, waarmee een cyclus is op te bouwen voor een serie achtereenvolgende bijbelweken in de komende jaren. De Nationale Bijbelweek wordt om de twee jaren gehouden.

Als doel van de Schriften komt daarin het vasthouden van de hoop naar voren. In de gekozen titel „...worden als kinderen..." kan deze gedachte volop meeklinken.
In de Begeleidingscommissie hebben zitting dr. H. C. Laan, voorzitter; ds P. Boomsma; ds C. van Gelder; dr A. de Kuiper; mgr dr A. J. Simonis; dr O. F. ter Reegen; drs L. van den Bogaard; dr J. J. van Deemter en mw A. P. van Woudenberg. Het sekretariaat is in handen van ds. J. Broertjes, Planetenlaan 113, 9742 HD Groningen; tel. 050-777777.
De RCOB heeft zich daarmee verzekerd van veelzijdige kontakten en bijdragen rondom de Bijbelweek.
Het is de bedoeling zowel aan de kerken als aan de pastores, aan onderwijs- en jeugdinstanties handreikingen ter beschikking te stellen, die elk op eigen wijze kan uitwerken en gebruiken.

BEROEPINGSWERK

Aangenomen: naar Harderwijk, P. Jager te Noordbergum.

Dominee Gottfried Osei-Mensah van Nairobi, uitvoerend sekretaris van de Lausanne Konferentie voor Wereld-evangelisatie is een van de belangrijke sprekers op het kongres van de Europese Baptisten Federatie, dat van 29 juni tot 1 juli 1979 in Brighton, Engeland wordt gehouden. Men verwacht er plm. 3.000 baptisten uit heel Europa.
Aanmeldingsformulieren zijn aan te vragen bij het Uniebureau (Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457).

GEMEENTE IN ARCHANGEL (USSR) ZESTIG JAAR

ARCHANGEL - Gelovige christenen kwamen in het midden van december jl. in de baptistenkerk van Archangel bijeen om het 60-jarig jubileum van de gemeente te vieren.
Archangel, een van de oudste Russische steden, werd gesticht in 1584. Het is nu een centrum van kultuur en handel.
De gemeenten van Evangelische Christenen-Baptisten werd 60 jaar geleden gesticht, in 1918 toen na de Revolutie aan alle godsdiensten gelijke rechten werden gegeven. In het begin waren er slechts 20 personen, nu telt de gemeente meer dan 100 leden.
Neemt men ogenschouw dat Archangel in het verre Noorden ligt, dan kan men de Heer alleen maar dankbaar zijn, dat Hij Zijn gemeente heeft gesticht en gezegend in dit grimmige deel van de wereld.
Bij de jubileumdienst waren verscheidene gasten uit andere kerken en steden aanwezig. Zij deelden in de vreugde van de gelovigen en boden bij deze gelegenheid gelukwensen en groeten aan.
Pastor M. Melnik uit Kiev, pastor A. Sokolov uit Moskou, pastor S. Nikolaev uit Leningrad en pastor N. Deviatkin, plaatselijk voorganger, predikten tijdens de jubileumdienst.
Pastor Deviatkin vertelde iets van de geschiedenis der gemeente en vestigde er de aandacht op, dat in de laaste jaren vele nieuwe bekeerlingen tot de gemeenten waren toegetreden en dat de kerk was herbouwd.
De vreugde tijdens de dienst werd nog groter toen twee nieuwe zielen tijdens de jubileumdienst tot bekering kwamen.

Anatoly Sokolov

VEERTIG JAAR VOOR DE ZONDAGSSCHOOL

In De Lens, gemeenteblad van Enschede lazen we:
In 1939 begon de heer R. Smit op 16-jarige leeftijd als zondagsschoolleider. Hij heeft het werk in de zondagsschool altijd met veel vreugde verricht. Door zijn muzikale kwaliteiten en door zijn boeiende manier van vertellen, wist hij de kinderen op een bijzondere wijze bezig te houden. Hierbij mocht hij vele kinderen de weg wijzen naar de Heer. Jarenlang is hij penningmeester en bestuurslid geweest.
Wij zijn hem zeer erkentelijk voor het vele werk dat hij in al die jaren voor de zondagsschool heeft verricht. Hij was dan ook zeer verrast toen hem op de eerste kerstdag, op het kerstfeest, de door het bestuur van de NZV toegekende vergulde erespeld werd uitgereikt. Ook zijn vrouw werd hierbij betrokken en ontving een prachtig bloemstukje.
Wij hopen en bidden van de Heer, dat de heer Smit nog vele jaren met zijn gaven het zondagsschoolwerk mag dienen om zodoende ook het evangelie aan de kinderen door te geven.

ZANGBUNDELKOMMISSIE

Eén dezer dagen geeft de ZBC een lijst uit van psalmen en gezangen met dezelfde melodieën.

Het komt wel eens voor, dát mooie liederen, die in „Lofzangen en Gebeden" staan nooit gezongen worden, terwijl andere psalmen of gezangen van dezelfde melodie wel in onze samenkomsten gehoord kunnen worden. Wie kent niet: Psalm 89 ('k Zal eeuwig roemen, Heer, uw goedertierenheid).

Gezang 9 (Wij loven U, o God, wij prijzen uwen naam) is op dezelfde melodie geschreven. Velen weten wel van deze dubbel voorkomende melodieën.

Br H. H. Prins, lid van de ZBC, heeft nu een lijst gemaakt, waarin dit op systematische wijze in kaart is gebracht.

Mogen wij allen hiermee onze winst doen opdat wij met psalmen, gezangen en geestelijke liederen onze Heer de lof, dank en aanbidding kunnen brengen.

Genoemde lijst is bedoeld voor: organisten, voorgangers, pastoraal werkers, sprekers (al of niet voorkomend op de sprekerslijst) en verder voor allen die in onze samenkomsten voorgaan of de zang begeleiden.

A. Nijland, ZBC-sekretaris

RADENKONFERENTIE GRONINGER BOND

De voorjaarskonferentie van de Groninger Bond van baptistengemeenten wordt D.V. 17 februari a.s. te Zuidlaren gehouden; plaats van samenkomst: Westeind 10; aanvang 14.00 uur.

De agenda vermeldt o.a.:

☆ Mededelingen uit de Unie, ds J. van Dam
☆ Zendingswerkgroepen, br S. A. Wijchers
☆ Hoe gaat het bij ons in de gemeente, Hoogezand
☆ Plannen Landdagkommissie, br J. de Vries

en als hoofdthema:

☆ Nieuwe mensen door bijbelstudie, ds R. Reiling

Sluiting plm. 17.00 uur.

M. J. A. Heijnen, sekretaris

BEVESTIGING S. A. WIJCHERS

De raad van de baptistengemeente te Zuidlaren nodigt uit om de bevestiging en intrededienst van evangelist S. A. Wijchers bij te wonen op zondag 11 februari 1979, 's avonds 7 uur in het kerkgebouw „De Rank", Westeind 10 te Zuidlaren.

R. Huisman, sekretaris

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Kontakt gezocht

Dat lees je wel eens in een advertentie. De sekretarissen van onze gemeenten hebben ook een brief ontvangen, waarin om kontakt werd gevraagd. De ECU zou graag willen, dat elke gemeente twee kontaktpersonen aanwees voor evangelisatie. Liefst mensen, die zitting hebben in de evangelisatiewerkgroep of de raad. Beide mag natuurlijk ook.

We hopen, dat de antwoorden op dit verzoek in de loop van februari binnenkomen op het Uniebureau, zodat we een plan voor een aantal gewestelijke of regionale ontmoetingen kunnen opzetten.

Ervaringen in de voorbereiding van Interland Samen Evangelisatie 1979 hebben aangetoond hoe waardevol alleen al een ontmoeting en samenspreking is, wanneer die tenminste op gezette tijden kan plaatsvinden. Er gaat een geweldige stimulans van uit, maar het is ook een belangrijke bron van inlichtingen voor de oplossing van plaatselijke problemen.

Op deze manier hopen we ook een duidelijker inzicht te krijgen in de behoeften, die er leven. Het is immers de bedoeling om daaraan te werken. Dat mag niet een langs elkaar heen werken worden, maar een echt evangelisch samenspel van gaven en krachten. Het gaat niet om ons, maar om het werk van de Heer, waarover we rentmeesters zijn.

Dalfsen 1979

De voorbereidingen voor de jaarlijkse **Werkbijeenkomst voor Gemeente en Evangelisatie** zijn al weer in volle gang. De data zijn maandag 24 tot en met woensdag 26 september. Uit elke gemeente kunnen ten hoogste 5 deelnemers aanwezig zijn. Als elke gemeente overigens van dat recht gebruik zou maken, waren we wel samen met ongeveer 400 personen. Maar dat zal wel niet gebeuren. Sommige gemeenten sturen nooit een afgevaardigde. Ze hebben blijkbaar geen interesse. Misschien gaat het in hun gemeente zo goed, dat ze geen goede raad meer nodig hebben of gemeenschappelijke bezinning overbodig is geworden.

Geregeld ontvangen we berichten, waaruit blijkt dat mensen, die een keer meegedaan hebben in Dalfsen nieuwe moed en vaak ook nieuwe mogelijkheden hebben opgedaan. Daarom werken we met vreugde aan de volgende bijeenkomst. Reserveer deze data tijdig. U kunt u nu al opgeven bij het Uniebureau.

Werken en studeren

Dat evangelisatie een beroep doet op onze aktiviteit is wel bekend. Tegenwoordig noemen de meeste evangelisatiekommissies zich dan ook „werkgroepen". Als de vlag de lading dekt is dat een hele stap vooruit! Toch is het vaak zo, dat de werkgroepen hetzelfde doen als vroeger de kommissies. Hun taak is bijna helemaal omschreven met het organiseren van bijzondere/evangelisatie diensten, met muzikale en vokale medewerking. Daarnaast wordt dan nog de verspreiding van De Zaaier ter hand genomen.

Kun je dan nog meer doen?

Een wedervraag: Bent u tevreden met de resultaten van uw werk? Of hebt u vaak het verlammende gevoel, dat u alleen staat. Dat de gemeente en soms zelfs de raad u maar wat laat aanmodderen! En bereikt u ook werkelijk de mensen, die buiten Christus leven?

Vragen, die soms benauwen, maar die ons ook roepen tot bezinning, zelfs tot studie.

Daarover de volgende week wat meer.

Uw evangelist

Romke Reiling,
Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam;
tel. 010-21 33 35

BEVESTIGING EN INTREDE VAN Ds H. C. SCHAAP TE STADSKANAAL-ZUID OP 11 FEBRUARI A.S.

De raad van de baptistengemeente Stadskanaal-Zuid nodigt hartelijk uit bovengenoemde diensten bij te wonen.

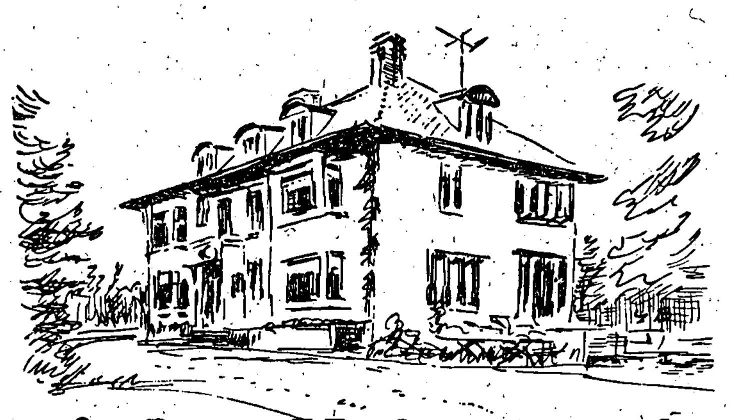
De bevestiging zal plaatsvinden 's morgens om half tien in ons centrum 't Kruispunt door ds O. Oldenburger Rzn., oud-voorganger van onze gemeente. De intrededienst zal zijn 's middags om half drie.

U. G. Buwalda, sekretaris

BEVESTIGINGS- EN INTRREDE-DIENST VAN Ds H. G. DE WINKEL TE NIEUWBUINEN

De raad van de baptistengemeente te Nieuw Buinen nodigt hartelijk uit tot het bijwonen van bovengenoemde dienst, die gehouden wordt op zondag 18 februari a.s. in de Ned. Herv. Kerk, Kerklaan te Nieuw Buinen; aanvang 15.00 uur.

De bevestigingsdienst wordt geleid door onze oud-voorganger br P. G. Kroeze van Nieuw Weerdinge.

uit het Uniebureau

Ten behoeve van voorgangers en organisten

Dezer dagen zullen de sekretarissen der gemeenten een aantal exemplaren ontvangen van een ‚Register van gelijke melodieen', voorkomende in onze zangbundel Lofzangen en Gebeden. De sekretarissen willen er wel voor zorgen dat deze Registers aan hen ter hand worden gesteld voor wie ze bedoeld zijn: voorgangers, organisten en zij die op de Sprekerslijst zijn geplaatst.

Handreiking

Met dezelfde post ontvangen de sekretarissen een Handreiking met betrekking tot eventueel nieuwe Statuten van de gemeenten in verband met de komende Wet op de Verenigingen. In een begeleidend schrijven is een en ander nader uiteengezet. Mensen die in een vereniging van de gemeente leiding geven - vooral die verenigingen die eigendommen hebben (bijvoorbeeld een muziekvereniging) - sporen we aan zich met de raad der gemeente hier over in verbinding te stellen; omdat de nieuwe Wet op de Verenigingen óók op hun vereniging van toepassing kan zijn.

Naar Sierra Leone

Op verzoek van de Unie en de gemeenten in Sierra Leone, Afrika is ds. Th. van der Laan jl. donderdag opnieuw naar dit land gereisd om er volgende week mee te werken aan een vierdaagse studiekonferentie van voorgangers en evangelisten. Br. Van der Laan hoopt tegen het einde van de volgende week weer terug te zijn.

Uitgestelde ECU-vergadering

De door weg- en weersomstandigheden afgelaste vergadering van de Evangelisatie Commissie der Unie (ECU) zal nu op woensdag 28 februari a.s. worden gehouden.

Verkiezing één lid van de ECU

Voor de vervulling van een vakature in de Evangelisatie Commissie der Unie zullen dezer dagen aan de gemeenten stembriefjes worden gezonden. De volgende kandidaten zijn gesteld: (in alfabetische volgorde) ds Chr. Eijer (Treebeek); br H. Lamain (Harderwijk); zr A. Scheerhoorn-de Haan (Stadskanaal-Zuid); br J. Chr. Schipper (Leiden); br N. Schipper (Sneek). Aan elke gemeente zijn evenveel stembriefjes verzonden als het aantal afgevaardigden dat men naar de Algemene Vergadering kan zenden. De stemming sluit op 20 maart a.s.; de stembriefjes dienen derhalve vóór die datum op het Uniebureau aanwezig te zijn.

J. van Dam, Uniesekretaris

UIT EEN BRIEF VAN ZENDELING MAX STAUBLI

... In het algemeen gaat het de zendelingen zowel geestelijk als lichamelijk erg goed, ofschoon we moeten konstateren dat velen tegenwoordig meer te lijden hebben van de malaria dan vroeger - zelfs in een mate die vroeger nauwelijks voorkwam. De indruk bestaat dat ook in Afrika een zekere resistentie tegen malaria-bestrijdingsmiddelen is ontstaan, zoals dat ook - naar bericht wordt - in Zuid-Amerika het geval is...

... De christenen in Noord-Kameroen staan van tijd tot tijd onder sterke druk van de mohammedaanse regeringsambtenaren. Zeer onlangs kwam er antwoord van de minister van binnenlandse zaken op een protest van de Unie tegen de vernieling van enkele kerkjes. Het protest werd door de minister afgewezen. Ondanks deze spanningen heeft men in Maroua plannen voor een stadszending, een onderneming die tot nu toe uniek is. De gelovigen daar hebben onze voorbede nodig om kracht en moed voor hun getuigenis...

... Het streven van de Europese Baptisten Zending is de zo spoedig mogelijke onafhankelijkheid van de Afrikaanse gemeenten. Daarom zijn we erg dankbaar dat dit jaar de voorgangersopleiding in Maroua met een nieuw kursusjaar kon beginnen...

(Max en Susy Stäubli verlieten onlangs Kameroen na er 15 jaar in dienst van de Europese Baptisten Zending te hebben gewerkt. Bovenstaande regels ontleenden we aan Die Gemeinde, waarin het echtpaar Stäubli een ‚brief' aan de gemeenten in Duitsland schreef. Het werk in dit gebied interesseert ook ons, omdat onze beide verpleegkundige zendelingen, Janca Loot en Janneke van Oosten dit voorjaar weer naar Noord-Kameroen zullen terugkeren; red.).

MEDEDELING

△ Het telefoonnummer van ds H. C. Schaap te Stadskanaal is: 05990-15579.

PERSONALIA

☆ Ds G. H. W. Pflaum, voorganger van de gemeente te Hoogezand, is maandag 29 januari weer naar zijn gezin teruggekeerd na in het Akademisch Ziekenhuis te Groningen een operatie te hebben ondergaan.

☆ Ds A. Visscher, voorganger te Delft, werd donderdag 1 februari weer uit het ziekenhuis ontslagen; br Visscher werd er behandeld voor een ontsteking die het gevolg was van een verleden jaar ondergane operatie. Hij hoopt binnenkort weer met zijn werk te kunnen beginnen.

1929 WERELDGEBEDSDAG 1979

WERELDGEBEDSDAG 2 MAART 1979

Op vrijdag 2 maart zal voor de vijftigste maal in Nederland de Wereldgebedsdag gevierd worden. In de loop van een halve eeuw is deze viering in ons land een beleven geworden, dat niet meer weg te denken is: één dag per jaar verbonden zijn met miljoenen over de gehele wereld door het vieren van dezelfde liturgie. Kerkmuren vallen daarbij weg, grenzen tellen dan niet. Eén dag één zijn in de verwachting, dat daardoor deze wereldwijde verbondenheid zal uitgroeien tot intensievere kontakten en praktische hulpverlening. Voor dit laatste doel worden in alle diensten gelden ingezameld voor missionaire projekten. Dit jaar o.a. in Zambia en Tanzania.

De liturgie voor 1979 rondom het thema „Groei in de Geest" is samengesteld door een groep vrouwen uit verschillende Amerikaanse landen, die in 1976 deelnamen aan een kursus in „Mindolo", het oekumenisch centrum voor Afrika in Zambia. De eindredaktie was tenslotte in handen van deelneemsters aan de kursus 1977, die afkomstig waren uit Zwaziland, Uganda, Kenia en Liberia.

Aan de Nederlandse liturgie zijn voor het eerst de handreikingen toegevoegd voor de bijbelstudies bij dit thema. Deze zijn ook opgesteld in Mindolo en voorzien van vragen, die uitermate geschikt zijn om in een aantal keren in groepen, kringen en verenigingen vóór of eventueel na de gebedsdag behandeld te worden.

Zo kan het beleven van de Wereldgebedsdag een duurzame betekenis krijgen.

Beschikbaar is ook een aantrekkelijke jeugdliturgie voor scholen en jeugdgroepen, alsmede een eenvoudig blad met het thema en enkele gegevens voor wat oudere jongeren, die zelf een liturgie willen samenstellen.

Verzoeken om inlichtingen aan de sekretaresse van het Nederlands Comité Wereldgebedsdag, mevrouw J. G. Broertjes-Gijsbers, Planetenlaan 113, 9742 HD Groningen, tel. 050-77 77 77.

GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN

RONDOM AFSCHEID VAN Ds H. C. SCHAAP

Tweede Exloërmond - (W.v.d.V.). In het eerste nummer van ons gemeenteblaadje van 1978 schreef ds Schaap het volgende: „1978 is nog maar pas begonnen, nog maar enige dagen oud. Het leven zal ons leren wat het ons zal brengen in ons persoonlijk leven, in het leven der gemeente".

Nu we er achter staan kunnen we zeggen: dank u Heer, voor Uw nabijheid, voor Uw trouw, voor Uw rijke zegen ons geschonken.

Naast de evangelisatiediensten in eigen gemeente, was toch wel het hoogtepunt de aktie Interland Samen. Een zeer drukke maar, wat meer is, een zeer gezegende tijd. Mede door de huis-aan-huis-kolportage en de grote samenkomsten die elke avond werden gehouden, werden velen met het evangelie bereikt. Twee jonge mensen kozen voor Jezus.

Ook de evangelisatieweekends, die samen met Valthermond worden gehouden zijn gezegende dagen.

Maar ook droefheid werd ons niet bespaard. Twee zusters gingen van ons heen en mochten hun Heer begroeten, van Wien zij zo vaak hadden getuigd.

In oktober ontving onze voorganger twee beroepen. Wat we niet wensten gebeurde toch. Stadskanaal-Zuid kreeg op haar roepen het begeerde antwoord.

28 januari, dag van afscheid. In de morgendienst vulde het jeugdkorps Jong Harmonie met 40 kinderen het podium. Dit korps is de oogappel van ds Schaap en het was dan zeker voor hem een grote verrassing. 's Middags waren vele genodigden gekomen om deze afscheidsdienst bij te wonen. Ds Schaap had als Schriftgedeelte gekozen Joh. 3 : 1-21, en zei o.m.: Ik sta op het perron van het leven en sta op het punt te vertrekken. God wil de mens in het hart sluiten. De grond is dat God mij in het hart heeft gesloten. Willen wij de liefde ontvangen, dan moeten wij naar Golgotha. Als jonge voorganger ben ik door u goed opgevangen. Geweldig te ervaren dat u mij in uw hart sloot. Dat we elkaar in het hart mochten sluiten en dat we samen de daden van God mochten verkondigen. In Jezus kom je toch Gods liefde tegen. De Heer zij geprezen. Br ouderling Van Klinken sprak dankwoorden tot ds en mevrouw Schaap. Van de genodigden voerden sommigen het woord, onder wie br A. Scheerhoorn van Stadskanaal-Zuid.

's Avonds afscheid in meer intieme kring. Allen werkten mee en ondanks het afscheid hadden we toch een goede avond, waarbij goede wensen vergezeld gingen van mooie kado's. Tot slot sprak ds Schaap nog woorden van dank aan iedereen en hij kon niet nalaten nogmaals te wijzen naar Jezus waar redding is voor de verloren zondaren. Met de Zegenbede, uitgesproken door ds Schaap, werd deze dag besloten. Nu is de gemeente vakant; hoelang? Dat blijft voorlopig nog de vraag. Wij hopen echter dat het niet lang zal zijn. We mogen nu reeds al weer vooruit zien. Voor mei zijn de tentsamenkomsten al weer vastgesteld, evangelisatie-samenkomsten worden elke maand gehouden en verblijdend is ook dat de bidstond steeds beter wordt bezocht. Wanneer de gemeente trouw is, zal de Heer ons zeker zegenen.

GOED BEGIN IN 1979

Workum - (H.G.). Het jaar 1979 is in onze gemeente goed begonnen. Zondag 7 januari mochten we een doopdienst houden: Een broeder van 70 jaar had te kennen gegeven zich op zijn belijdenis te laten dopen. Het was een fijne en gezegende dienst. Tijdens het avondmaal werd deze broeder welkom geheten door br ouderling H. P. de Boer.

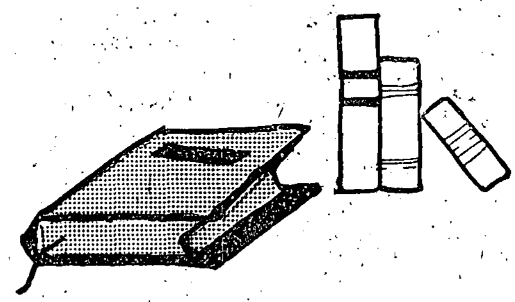
Na bijna 3 uren was het moeilijk uitéén te gaan. We voelden allen de bijzondere gemeenschap met onze Heer. We hopen dat door dit getuigenis nog velen dit voorbeeld zullen volgen.

De komende jaarvergadering van de gemeente zal br J. Bijlsma de raad verlaten. 25 jaar heeft hij de gemeente gediend als diaken. We zijn dankbaar wat hij in de afgelopen jaren heeft gedaan voor de gemeente.

We mochten ons verheugen in een groei van het kerkbezoek; ook tijdens de laatst gehouden evangelisatiedienst was de kerk geheel bezet.

We mogen terugzien op een goed en gezegend 1978.

„Looft de Heer want Hij is goed".

Wat zullen we lezen:

zondag	11 februari	Psalm 50 : 14-23	Waar het voor ons om gaat
maandag	12 februari	Marcus 6 : 30-44	Het Evangelie brood voor duizenden
dinsdag	13 februari	Marcus 6 : 45-56	Angst door onbegrip
woensdag	14 februari	Marcus 7 : 1-16	De hardste tegenstanders
donderdag	15 februari	Marcus 7 : 17-23	Toont meer begrip dan zij . . .
vrijdag	16 februari	Marcus 7 : 24-37	Een heidin die wel begrip had
zaterdag	17 februari	Psalm 65	Gods zorg voor al wat leeft

OPNIEUW KORREKTIE

Het telefoonnummer van De Strubben, Schoonloo is: 05925-380.

VERANDERINGEN IN HET ADRESSENBOEKJE:

ds H. G. de Winkel, Hendrik Stevinstraat 6, 3841 KB Harderwijk wordt Chrysantstraat 60, 9521 EV Nieuw Buinen.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds C. van Wier en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE Bilthoven; tel. 030-786247.

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 36,— per jaar, *f* 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland *f* 46,— per jaar.

Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - *postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten* Gemeenten, Amsterdam.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

In volle zekerheid des geloofs overleed op de leeftijd van 71 jaar onze broeder
DIRK NIJHOF
25 januari 1979.

Baptistengemeente Enschede

„De Heer is mijn Herder"
Op 14 januari 1979 nam de Heer tot Zich onze broeder
HARM ENGELSMAN
op de leeftijd van 82 jaar.

Baptistengemeente Delfzijl

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 7 - 16 februari 1979

Wie zijn marxistisch?

De laatste jaren hoor je steeds meer het woord „marxistisch" vallen. En dan niet door marxisten zelf, die zijn er niet zo veel, doch door een bepaalde groep christenen die met die term de oorsprong van alle kwaad menen te hebben ontdekt.

Wat bedoelt men er eigenlijk mee? Zelf heb ik er nogal wat moeite voor moeten doen om daar enigszins achter te komen. Bij de EO en anderen schijnt het allemaal duidelijk te zijn.
Bij alle onduidelijkheid mijnerzijds valt wel op dat er een ruime definitie gehanteerd wordt. Er moeten in Nederland hele horden rond lopen die voor het etiket „marxistisch" in aanmerking komen.
Naar mijn mening bereik je met deze toch wel wat hetzerige manier van spreken heel weinig. Je verduidelijkt er niets mee. Wel wordt er ingespeeld op bestaande angstgevoelens, waardoor de behoefte aan ongenuanceerde argumenten zal toenemen.
Met de ruime definitie van het begrip „marxistisch" blijkt op de één of andere manier een enge opvatting van het woord „christen" samen te hangen. Om zonder voorbehoud als medechristen erkend te worden, dat gaat niet zo gemakkelijk. Maar mensen die zich nooit marxist zouden noemen, krijgen dit etiket tegen wil en dank opgeplakt.
Hier deugt toch iets niet. Vooral degenen die graag willen begrijpen wat er in de wereld omgaat, zonder direkt de behoefte te hebben zich te profileren door anderen een negatief etiket op te plakken. Door die etikettenplakkerij dreigt er bovendien een psychologisch verenigingsproces dat de zaak van het evangelie in niet geringe mate kwaad kan doen. Echte gedachtenwisseling wordt zo onmogelijk.
De hier gesignaleerde ontwikkeling is m.i. een teken dat het in bepaalde kringen van de „evangelischen" aan politieke visie ontbreekt. Of men verengt de maatschappelijke problemen tot louter persoonlijke levensvragen of men geeft blijk van een soort christelijk-nationalisme met een hang naar vervlogen tijden.
We leven in een ingewikkelde wereld waarin de ideeën van vele verschillende stromingen van invloed zijn. Bovendien is het christendom in onze samenleving steeds minder vanzelfsprekend. De ingewikkeldheid en de diversiteit in oriëntatie op mens en maatschappij leiden ertoe dat men op grond van het evangelie alleen geen afgeronde visie op wat is en hoe het zou moeten zijn, kan opbouwen. De opkomst van de Westerse wetenschap is in sterke mate gebaseerd op verklaringen in termen van oorzaak en gevolg. De waarneembare werkelijkheid krijgt hierdoor een sterk autonoom karakter, waardoor verklaringen vanuit de geloofstraditie ontoereikend worden. De langzame doorbreking van de verzuiling in Nederland leidt er bovendien toe dat de ideologische grenzen vervagen. Christenen doen mee in allerlei verschillende politieke richtingen en ook is er meer aandacht voor elkaars gedachten en argumenten.
Bij dit alles is het van belang je bewust te zijn van de veronderstellingen en waarde-oordelen die vigerende theorieën met zich meebrengen. Hoewel niemand de wijsheid in pacht heeft, is het toch onvermijdelijk dat je bepaalde keuzen doet. Daarbij mag verwacht worden dat je bereid bent te verantwoorden hoe die keuzen zich verhouden tot jouw keuze voor Jezus Christus.

Dat in dit proces van meningsvorming ook aandacht aan Marx besteed wordt, behoeft geen verbazing te wekken. Hij was een knap filosoof die een scherp waarnemer was van de maatschappij waarin hij leefde. Op een aantal punten heeft Marx ook gedachten gelanceerd die vanuit bijbels gezichtspunt van belang zijn. In dit

verband citeer ik graag uit een artikel in het blad **„Vuur"**, van de hand van dr K. J. Kraan:

> „Marx heeft een geweldige stap gedaan toen hij als ‚verlicht' akademikus de keus deed voortaan in al zijn filosoferen en ageren alles vanuit de optiek van de onderdrukten te bezien. Hij was dan ook een Jood.
> Heel de Wet - de Tora - (en ook het evangelie) gaat van deze optiek uit. De arme, de vreemdeling, de weduwe, de wees, de zieke is de representant van het volk. God bekijkt alle verhoudingen door hun ogen".
> „Marx heeft een geweldige stap gedaan; alles bezien vanuit de gezichtshoek der verdrukten. Vanuit de optiek der proletariërs. Goed bijbels! Maar deze proletariërs zouden volgens Marx door ekonomische wetmatigheid gedwongen worden de macht te grijpen en wereldverlossers te worden. In de bijbel zijn het echter de rechtvaardigen, die medeverlossers met God mogen en moeten zijn. Zij verbrijzelden, wie verdrukt (Ps 72).
> Dit rechtvaardig handelen is **de** toetssteen van **bekering"**.

Dr Kraan kon wel eens gelijk hebben als hij stelt dat er in Nederland een schuwen van de boven aangeduide evangelische radikaliteit te ontdekken valt. Hieraan is het mede te wijten dat men weigert de keuze die bepaalde christenen doen voor verdrukten in de wereld als legitiem evangelisch geïnspireerde keuze te erkennen.

In dit verband wil ik graag herinneren aan een artikel in DC (17-11-'78) over de anabaptisten Balthasar en Elisabeth Hubmaier. Hierin wordt een samenvatting gegeven van wat de anabaptisten onder het discipelschap verstonden. Naast nadruk op de bewuste beslissing voor Christus en de noodzaak tot zending, vond men bij hen een kritische houding ten opzichte van de maatschappij en de kultuur. Het christelijk geloof beperkt zich niet tot individualisme en privé religieuze ervaringen of leerstellige overtuigingen. Geloof en werken, geloof en sociale aktie vormen daarom geen tegenstellingen.

Mogelijk kan een heroriëntatie op de anabaptisten voor ons openingen bieden voor een vernieuwd verstaan van het discipelschap. Al zou het resultaat alleen maar zijn dat de aan de gang zijnde polarisatie overwonnen wordt. Een polarisatie die, zoals dr Kraan het stelt, broeders van elkaar vervreemdt door het hanteren van allerlei zwart-witschema's en het werken met valse tegenstellingen.

TW

De gemeente in de wereld

In DC van 26 januari zijn de vijftien stellingen over zending in Nederland afgedrukt die enkele maanden tevoren reeds waren gepubliceerd en in ruime mate verspreid. Deze stellingen zijn als tegen-stellingen tegen meningen over zending in Nederland, neergelegd in het verslag van een oekumenisch projekt waarbij o.a. een aantal buitenlanders zijn mening over dit onderwerp ten beste gaf. Het boekje met de vijftien stellingen geeft daarvan geen samenvatting maar geeft duidelijk aan hoe en waar men in het bezit kan komen van dit materiaal waartegen stelling wordt genomen.

Toch kan het niet de bedoeling van de opstellers zijn geweest dat hun werk alleen wordt beoordeeld als tegen-stem. Zij kondigen het immers aan als een appèl en dat is een positief woord. Bovendien bevat de op kunstdrukpapier gedrukte verkorte weergave van de inhoud van het manifest geen verwijzing naar de aktuele aanleiding en daaruit blijkt dat de opstellers ook in positieve zin willen worden aangesproken op hun stellingen. Daarin hebben zij niet alleen hun kritiek maar ook hun eigen visie neergelegd.
Omdat in onze kring het gevaar op sleeptouw te worden genomen door iets dat oekumenisch heet niet zo bijster groot is, ga ik aan de kritiek die daarop in de stellingen wordt gehoord niet in. Ik heb een paar dingen op mijn hart die betrekking hebben op de eigen visie die uit de stellingen naar voren komt.
Toen ik de stellingen eind verleden jaar voor het eerst las was ik eigenlijk diep teleurgesteld. Met veel wat er in staat ben ik het van harte eens. Gods Woord en Geest moeten het zendingswerk doen en niet wij in ons sociaal of politiek engagement. Wij, de gemeente, moeten zelf leven uit de waarheid van het Woord en de kracht van de Geest, anders kan er niet evangelistisch of medemenselijk geëngageerd zijn. De diepste nood van de mens is dat hij een zondaar is tegenover God en als hij niet met God verzoend is dan helpt geen verandering van maatschappij of staat hem aan vrede. Dat alles en nog veel meer is mij uit het hart gegrepen.
En toch teleurgesteld. Ook na een paar maanden is die teleurstelling nog niet verdwenen. Nu de stellingen ook in ons blad zijn gepubliceerd wil ik proberen mijn gevoelens onder woorden te brengen, in de hoop daarmee iets bij te dragen tot een gesprek in eigen kring over de vragen rondom de gemeente en wereld. Want daar ligt toch het kernpunt. Heel veel verschillen van inzicht tussen christenen zijn tot een tegengestelde visie over gemeente en wereld te herleiden.

Strukturen

Er bestaat een opvatting dat alle kwaad in de samenleving te herleiden valt tot verkeerde strukturen. Die opvatting is onjuist. Als ik het goed zie, dan begint dit inzicht ook door te dringen in de sociale wetenschappen. Niet omdat ze dat van de theologen hebben geleerd maar omdat de ervaring hun dat duidelijk maakt. De theologen hielden vast aan de opvatting dat de strukturen het werk van mensen zijn. Zo staat het ook in stelling 2: Strukturen worden door zondige mensen opgebouwd. Als de mensen veranderen en zich laten leiden door het Woord van God veranderen ook de strukturen. Zo'n samenleving mag vertrouwen op Gods zegen.
Daarachter ligt de opvatting: de mens schept zijn strukturen. Deze opvatting is niet specifiek bijbels maar stamt uit de achttiende en negentiende eeuw. Er ligt een mensbeeld aan ten grondslag dat de mensen in de eerste plaats wil zien als een individu en niet als deel van een gemeenschap.
De bijbelse visie op de mens is, als ik het goed zie, toch nog even anders. Het feit van de zonde maakt zo'n eenvoudige indeling onmogelijk. De zonde zit in de mens als enkeling maar evengoed in de gemeenschap. Strukturen zijn meer dan alleen afspraken die mensen met elkaar maken ter inrichting van de samenleving. Strukturen zijn machten, soms goed, soms slecht en meestal beide. De werkelijkheid van de opstandige schepping is altijd goed èn kwaad. De enkele mens is onlosmakelijk verstrengeld met de samenleving en met de strukturen. Hij maakt ze niet alleen, ze maken (en breken!) hem ook.
Achter de roep om andere strukturen kan ook iets schuil gaan van een verlangen naar bevrijding van de machten waaraan wij zijn onderworpen. Als we praten over de strukturen, hebben we het niet alleen over mensenwerk, maar ook over bovenof benedenmenselijke machten. Van strukturen naar demonen is soms maar een stap.

Sekularisatie

Wij leven in een gesekulariseerde wereld. Iedereen weet 't, iedereen zegt 't, maar lang niet altijd wordt hetzelfde bedoeld. In de derde stelling wordt een verband gelegd tussen de sekularisatie en het groeiende ongeloof. Dat verband is ongetwijfeld aanwezig. Toch is daarmee nog niet diep genoeg gepeild. In een voetnoot wordt sekularisatie omschreven als het onttrekken van het leven in al zijn facetten aan het gezaghebbende Woord van God.
Bij zo'n omschrijving voel ik mij op vreemde grond. Zij veronderstelt dat er ooit een situatie is geweest waarin het leven in al zijn facetten wel onder het be-

slag van het Woord van God is geweest, een echte christelijke samenleving dus. Welnu, als rechtgeaarde doper geloof ik dat niet. Een samenleving waarin het Woord van God elk facet van het leven bepaalt is er nog nooit geweest en zal er voor de komst van het Koninkrijk ook niet zijn. Wat er wel is geweest is een samenleving waarin de christelijke volks- of staatskerk, protestants of katholiek bepalend was. Dat kan - hoogstens voor een deel? - samenvallen met de heerschappij van het Woord van God, maar juist de dopers weten beter dan wie ook hoe twijfelachtig zo'n kerk is.

Sekularisatie is daarom vaak tweeërlei: zich onttrekken aan de voogdij van de kerk en zich losmaken van God. Niet altijd gaan die twee samen. Er is kerkelijk leven dat van binnen zo is uitgehold dat Gods Woord niet meer bepalend is. Er is verzet tegen de kerk vanuit een verlangen om trouw aan Gods Woord te zijn. Maar er is nog meer aan de hand. Ongeloof is niet alleen een gevolg van de sekularisatie in engere zin, want dan zou alle ongeloof een bewuste afkeer van God zijn. Was het dat maar, want dan zou het bespreekbaar zijn. Waarom geloven zoveel mensen niet? Omdat ze niet willen? Omdat ze er niets van weten? Omdat ze niet kunnen? En waarom kunnen ze dan niet?

Er is aan de sekularisatie nog een heel andere kant. Soms bekruipt mij de bange vrees dat wij christenen de tijd waarin wij leven grondig misverstaan. Wij wantrouwen de analyses van de politikologen en sociologen omdat zij niet van de juiste visie uitgaan. Wij menen op een beter spoor te zijn wanneer wij deze tijd zien als een tijd van afval en wetteloosheid bij lang na niet diep genoeg peilen. Is onze kultuur niet sinds eeuwen verwikkeld in een proces waarin de mens maat aller dingen en heer aller dingen is? Is ons hele levensklimaat niet doortrokken van de mens die de schepping onderwerpt en beheerst en daarbij God steeds minder nodig blijkt te hebben?

Ik heb het niet over de ervaringen van enkelingen of kleine groepen maar over de grondtoon van het leven van de westerse mens, die reeds in de zeventiende en achttiende eeuw hoorbaar wordt en via de technische revoluties van de negentiende en de twintigste eeuw steeds sterker wordt tot er nauwelijks andere tonen hoorbaar zijn. Het levensklimaat van onze tijd is a-theïstisch, God speelt er geen rol meer in. Wie niet gelooft heeft daar misschien niet zoveel moeite mee, althans dat zouden wij kunnen denken. Maar onder hen die geloven zijn zeer velen wier geloof in God voortdurend niet aansluit op hun ervaring in heel veel dingen van het leven, omdat in die dingen God geen rol speelt, niet in hun beroepsleven en niet in hun huishouden, niet in de ekonomie en niet in de techniek, niet in het weer en niet in het verkeer. Sluiten wij misschien onze ogen voor zulke ervaringen? Zijn wij misschien daarom zo snel klaar met sekularisatie en ongeloof. Het zijn vragen die mij niet loslaten. Ik kan er niet voor terecht bij sociologen en andere wetenschappers. Ik ben er niet gerust op of ik er wel mee kan aankomen bij de medebroeders in Christus, die de vijftien stellingen ontwierpen of ondersteunen.

Niet van de wereld

Maar, hoor ik mezelf zeggen, is dat nu juist niet het geheim van de gemeente van Christus, dat zij niet van de wereld is en daarom deze ervaringen niet heeft? Zij is immers van de duisternis overgegaan in het licht en heeft met de duisternis niets meer gemeen. Wel verkeert zij midden in de wereld en ondergaat zij als gevolg daarvan tal van buitenbijbelse invloeden, aldus stelling 6. Betekent dit dat als de gemeente maar hermetisch van de wereld zou kunnen worden afgesloten, die - verkeerde - buitenbijbelse invloeden haar niet zouden bereiken en dus ook geen schade doen?

Hier stoten we voor mijn besef op de diepste vraag: waar loopt de grens tussen zonde en gerechtigheid? Loopt die tussen de gemeente en de wereld? Of loopt die ook, ja juist vanwege de wedergeboorte, dwars door de mens heen? Zondigt de christen alleen omdat hij of zij van buitenaf uit de wereld wordt besmet of omdat in zijn eigen hart de strijd tussen vlees en Geest, tussen ik en God nog niet volstreden is?

De mens is schepsel, de gelovige ook en de schepping is een gevallen schepping. Heeft de gelovige nog deel aan de gevallen schepping of heeft hij dat helemaal achter zich gelaten?

Ik denk van niet. Wij verwachten het kindschap, de verlossing van ons lichaam. Wij zitten nog midden in de spanning tussen zonde en verlossing. Die zonde is geen externe besmetting maar zit diep in ons. Daarom is heiliging niet een kwestie het neutraliseren van buitenbijbelse invloeden maar van hernieuwde overgave aan de Heer en vernieuwing door de Heilige Geest.

Er zijn nog heel wat vragen meer te stellen, met name wat betreft het bijbels profetische getuigenis tegen onrecht, de verhouding tussen evangelisatie en sociale aktie. Daar ga ik maar aan voorbij. De vragen die hierboven zijn gesteld zijn geboren uit echte verontrusting. Verstaan wij de tijd? Niet sociologisch of politiek maar theo-logisch? Vanuit God, de God en Vader van onze Heer Jezus Christus.

J. Reiling

MEDEDELINGEN

△ Het sekretariaat van de baptistengemeente te Noordbergum berust thans bij: de heer B. Steenbergen, Rijksstraat 64, 9257 DV Noordbergum; tel. 05110-2788.

△ Korrektie op mededeling van DC 2 februari: de heer Kortenhoeven, sekretaris van de Bond van Baptistengemeenten in de regio Oost-Overijssel woont niet in Woerden, maar in Wierden.

△ Ds H. G. de Winkel woont thans: Chrysantstraat 60, 9521 EV Nieuw-Buinen; tel. 05990-17387.

HOLOCAUST=BRANDOFFER

Of u het op de tv hebt kunen volgen weet ik niet, maar op Duitsland 3 hebben wij, samen met miljoenen Duitsers (West en Oost) plus waarschijnlijk Oostenrijkers, Zwitsers, vier avonden in één week, per avond ruim anderhalf uur, kunnen kijken naar een Amerikaanse tv-film, die het lot der Joden gedurende de Hitlertijd uitbeeldde.

Ik heb ergens gelezen dat deze serie ook in ons land zal worden uitgezonden. *) Als u tijd hebt moest u wel gaan kijken. Niet dat u vele dingen al niet wist, maar het is goed om te zien waarheen een goddeloos, genadeloos regeringssysteem mensen leidt. Er zal wel lang door diverse instanties bij onze buren gepraat zijn over het wel of niet uitzenden van dit drama, met name duidelijk gemaakt aan het lot van de familie Weiss. Onmiddellijk na elke uitzending was er een gesprek tussen zes mensen, Duitsers, waarvan sommigen zelf ook jaren in een konsentratiekamp hadden gezeten en anderen, die door hun studie op de hoogte waren van een verschrikkelijk stuk geschiedenis. Een stuk dat nooit uit de historie van dit volk zal kunnen worden ‚ausradiert'.

Duizenden belden naar het station van uitzending, elke avond, tijdens en na de vertoning en ook nog de dagen erna. Al die reakties werden aan het gespreksteam in hoofdlijnen doorgegeven. Er waren er bij die van boosheid getuigden, omdat ze opnieuw gekonfronteerd werden met hun eigen zonden of met die der vaderen. Herhaaldelijk was er de vraag: Hoe heeft dit alles kunnen gebeuren onder onze eigen ogen? Dat hebben wij niet geweten! Waarom boden de Joden geen weerstand toen ze massaal werden afgevoerd naar verre plaatsen en van wie dan niets meer werd gehoord? Waar waren de kerken, de rooms-katholieke en lutherse, die toch dit infernaal gebeuren hadden kunnen en moeten stoppen?

Waarschijnlijk zult u deze gesprekken niet horen. Ze duurden lang en soms ook verdwaalden de sprekers in de donkere spelonken van een geraffineerde leugenpropaganda.

Wat mij het meest intrigeerde was: hoe kan praktisch een heel volk zo ingepakt worden dat ze blind raken voor de werkelijkheid en als ‚bezetenen' de Führer en zijn benden volgen, waar ze ook heen gaan. Hoe raken velen zo willoos dat ze zich als schapen ter slachting laten leiden. of anderen koelbloedig afslachten.

Is die blinde gehoorzaamheid, dat slaafs volgen, het kritiekloos vereren van een pseudo-heiland typisch voor het Duitse volk? Zeker, ook onder hen waren uitzonderingen. Enige predikanten, enige priesters, enige sociaal-demokraten, kommunisten, enige vakbondsleiders. De meesten bogen de knieën en hoofden. De terreur was groot.

Wat mij intussen evenzeer bezighield was de vraag: weet je ooit op welke boot je zit? We varen allen op het schip van de Staat der Nederlanden, al lijkt het er meer op dat we ons in een konvooi van schepen bevinden, dat aangevoerd wordt door een of twee forse zeebodems, die de koers uitstippelen. We worden niet op staande voet en duidelijk zichtbaar bedreigd als we protesteren tegen de richting, maar wel wordt aangenomen dat we er verder het zwijgen toe doen. We bevinden ons in het westelijk machtsblok. We lezen van steeds klimmende bedragen die aan bewapening worden besteed en we laten het over ons heen gaan alsof ons dat niet aangaat. In elk geval zijn we van mening dat we daartegen toch niets kunnen doen. En meerderen onder de christenen verdedigen zelfs het opvoeren van militaire macht te land, ter zee en in de lucht. We moeten dat want de anderen doen het ook. Die anderen herhalen dezelfde zin en leggen het volk hetzelfde juk op.

> Er is weinig fantasie voor nodig om dezelfde woorden te horen - nadat de brandoffers gebracht zijn - : Hoe heeft dit alles kunnen gebeuren onder onze eigen ogen? Waarom hebben christenen geen weerstand geboden? Waar waren de kerken, die toch verzamelingen zeggen te zijn van het volk van God?

Vindt u dit denken te simplistisch, te eenvoudig, te kinderlijk? Stelt u mij dan gerust en maak mij duidelijk dat we op de goede weg zijn naar het land waar voor ieder werk is en brood en een woning en waar niemand meer de oorlog leert.

> *Vaart dit land een goede koers? Varen de kerken op een goed kompas? Of zijn we ingepakt, ziende blind en horende doof, niet meer in staat de tekenen te onderkennen. Wat zal men doen met het zout dat zijn kracht heeft verloren?*

Huizinga

*) Waarschijnlijk eind april, begin mei.

HOLOCAUST

televisie—uitzendingen

Enige tijd geleden heeft de TROS een televisie-serie aangekocht die door de N CRV werd afgewezen.

De serie handelt op een gedramatiseerde wijze over de verschrikkingen van de jodenvervolging, de massa-slachting van 6.000.000 joodse mannen, vrouwen en kinderen.

Een paar dagen geleden zag ik via een Duits televisienet de film „Uit een Duits leven". De film is gemaakt met de hulp van het boek „De dood is mijn beroep" van Robert Merle. Deze Merle schreef dit boek aan de hand van aantekeningen die Rudolf Höss maakte van zijn werk als kommandant van het vernietigingskamp Auschwitz. Onder zijn leiding zijn in de jaren '41 tot '44 miljoenen mensen om het leven gebracht. Twee zaken kwamen in deze film op een opmerkelijke manier uit de verf. Ten eerste hoe een mens door zijn opvoeding zo gekonditioneerd kan worden dat elk bevel aan een „hoger" geplaatste opgevolgd moet worden. Als dan op een bepaald moment de vrouw van deze kommandant vraagt of hij zelfs in staat is in opdracht van hogerhand zijn eigen zoon te doden, antwoordt hij daarop bevestigend. „Befehl ist Befehl". Het is niet te geloven...

Het tweede opmerkelijke feit was dat een Duits televisiestation ertoe besloot een dergelijke film uit te zenden. In de wetenschap dat er nog ontelbare Nazi's rondlopen in Duitsland die nog zo fanatiek hun afschuwelijke idiologie aan de man proberen te brengen vind ik het verbazingwekkend dat een dergelijke film toch wordt uitgezonden. Dit geldt evenzeer, of nog meer, voor de uitzending van de Duitse versie van Holocaust. De reakties die daarop zijn gekomen zijn vaak zeer emotioneel en ingrijpend van aard.

Mensen heben elkaar, na het zien van de film, het vertrouwen opgezegd. Huwelijken zijn gesprongen; gezinnen uit elkaar gevallen. Enz. enz.

Ik vind het opmerkelijk en bemoedigend dat men er in Duitsland toch (opnieuw) mee bezig wil zijn. Ik denk dat de opvoedkundige waarde van dergelijke ondernemingen erg groot is.

Negatieve reakties en een antwoord daarop

Afgezien van de vraag of de TROS er goed aan doet Holocaust uit te zenden, gelet op de open wonden van vele oorlogsslachtoffers, zal ook de uitzending in Nederland reakties oproepen. Het is meermalen gebleken dat wanneer het jodendom wordt beschreven in het verband van lijden

en vervolging dit een negatieve reaktie oproept: „Als ze dan altijd vervolgd zijn, dan moet dat òòk aan hen hebben gelegen". Elie Wiesel schrijft in zijn „Pleidooi voor de overlevenden" hoe slachtoffers soms schuldig worden verklaard:

> „De slachtoffers hebben niemand gedood en ... wie hebben zij gedood alvorens zij zijn omgebracht?"

Niet alleen door Nazi's maar ook in Belgische scholen werd wel gezegd: „De scènes uit de vernietigingskampen zijn latere vervalsingen: de lijken zijn van papier-maché".

Overigens is ons het beeld van de bange, weerloze jood overbekend. De geschiedenis leert ons echter dat groepen joden, ook al stonden ze tegenover een grote overmacht, verzet boden en in opstand kwamen.

Enkele feiten:

Begin 1942 ontstaan in Oost-Europa steeds meer joodse verzetsgroepen.

Nadat 300.000 joden uit het getto van Warschau werden gedeporteerd naar het vernietigingskamp Treblinka, wordt het joodse verzet georganiseerd. Begin 1943 vinden vier dagen achtereen straatgevechten plaats tussen joden en bezetters. April 1943 begint de alles-omvattende opstand van de joden in het getto van Warschau. Wekenlang duurt de strijd, dan is het afgelopen en op 16 mei 1943 wordt het getto geliquideerd. Een maand later zal Himmler de opdracht geven alle getto's in Polen te liquideren. In de maanden die daarop volgen verlaten honderden joodse partizanen de getto's en verzamelen zich in de bossen om van daaruit het verzet tegen de Duitsers voort te zetten.

2 augustus 1943 ontstaat er een nieuwe opstand, nu in het koncentratiekamp Treblinka. 16 augustus van hetzelfde jaar een opstand in het getto van Bialystok.

Meestal werd er geen verzet geboden omdat dit onmogelijk en volslagen zinloos was. Bovendien verkeerden ook veel joden bij hun deportatie in de veronderstelling dat ze te werk zouden worden gesteld in Duitsland. De vernietiging, door, bv. de gaskamers, werd zo lang mogelijk met redelijk resultaat geheim gehouden, ook voor de bevolking van Duitsland. En dan nu te weten dat in sommige vernietigingskampen 20.000 mensen per dag de gasovens in gingen...

Daar waar joden zich konden verzamelen èn organiseren daar is op vele plaatsen een heroische strijd geleverd.

M. Cohen

(informatie heb ik ontleend aan „Tijdschrift voor Documentatie van en Bezinning op het Christelijk Onderwijs", uitgaande van de Stichting Unie „School en Evangelie", bulletin 2.

Wie meer informatie wenst kan zich richten tot drs. Willem Zuidema, studiesekretaris voor de joods-christelijke betrekkingen van de Gereformeerde kerken, Gerardus Gullaan 7, Hilversum; tel. 035-11548.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Het probleem van de evangelisatie-werkgroepen

De vorige week eindigden we ons gesprek met een paar vragen over de zin van ons werk in de evangelisatiewerkgroep. Twee problemen noemden we: 1) Het vaak geringe meewerken en meeleven van de gemeente; 2) de vraag naar de uitwerking van al onze inspanningen.

Op beide vragen wil ik graag eens ingaan.

1. *Waarom leven de gemeenten zo weinig mee in de evangelisatie-arbeid?*

Dat is niet overdreven, de goeden niet te na gesproken. Het is een probleem, waar toegewijde werkers vaak onder gebogen gaan. Tenslotte worden ze moedeloos en trekken zich terug.

Ik geloof, dat er nooit een bereidheid tot evangeliseren in een gemeente zal zijn, wanneer niet tenminste de voorganger en de raad een duidelijke visie hebben voor de plaats van het bevel van Christus om de goede boodschap uit te dragen in het geheel van het gemeentelijk leven. Wanneer de leiding van de gemeente al z'n energie nodig heeft om de schaapjes bij elkaar te houden en dan aan het eind van zijn krachten is gekomen, kan men nauwelijks verwachten dat de gemeenteleden bereid zullen zijn om als aktieve evangelisten op te treden. Men is dan gewoon te veel met zichzelf bezig. Misschien moeten we nog eens goed nadenken over de gelijkenis van het ene, verloren schaap en de negen en negentig die in de wildernis werden achtergelaten!

Ik denk dat het grootste probleem gelegen is in het feit, dat we als gemeenten veel te introvert, naar binnen gericht zijn. We zingen wel, dat we een woord voor de wereld hebben, maar we praten toch het meest met elkaar. Dat heeft veel verder strekkende gevolgen dan dat we onze roeping om te getuigen verwaarlozen. Het is een ziekte, waaraan de gemeente langzaam maar zeker geestelijk dood gaat, omdat het strijdt met haar wezen.

Wanneer deze situatie bij ons aanwezig is, moeten we ons ernstige zorgen maken.

2. *Waarom bereiken we zo weinig echte buitenstaanders?*

Het eerste en voornaamste is al onder 1 gegeven. Daaraan wil ik niets afdoen, want zelfs wanneer met zeer verouderde en ondoeltreffende methoden wordt gewerkt, zal er toch aantrekkingskracht van uit gaan, als er een levende, bezielde gemeente achter staat!

Maar... de methode is niet onbelangrijk. Wanneer we bv. in een evangelisatiesamenkomst met 100 „eigen mensen" in de dienst zitten en er zijn 10 volledige buitenstaanders, dan is dat al niet gek. Maar wanneer 50 „eigen mensen" toegerust en wel er diezelfde avond op uit zouden zijn getrokken om ieder één mens te bereiken met het evangelie, zouden niet alleen vijf keer zoveel mensen zijn bereikt, maar ze zouden ook veel intensiever en persoonlijker zijn aangesproken. Wanneer we het geld, dat we nu uitgeven aan advertenties, folders en medewerkers zouden besteden aan toerusting en aan materiaal om te overhandigen, zou het dan misschien toch zinvoller besteed zijn?

Ik heb de indruk, dat we het veel beter kunnen dan nu vaak wordt gedaan. We lopen om het probleem heen of schuiven het voor ons uit, wanneer we niet de koppen bij elkaar steken en gaan zoeken naar een betere, doeltreffender manier om het brood des levens te breken, te vermenigvuldigen en vooral uit te delen dan we het tot nu toe hebben gedaan!

Maar er komt nog heel wat meer voor kijken en voordat u mij ingezonden brieven stuurt: let op wat de volgende week onder deze rubriek te lezen staat!

Uw evangelist, Romke Reiling,
Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam;
tel. 010-21 33 35

RADIODIENST

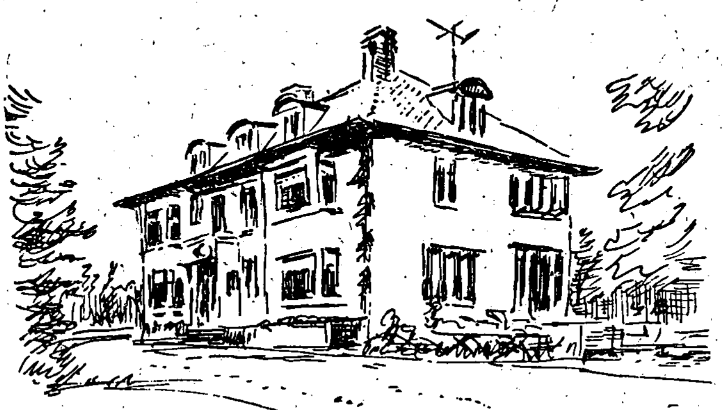
In de Zendtijd voor de Kerken zal zondagmiddag om 5.00 uur een dienst worden uitgezonden van de baptistengemeente te Delfzijl, waarin voorgaat de plaatselijke voorganger ds. Jac. Schouten.

50 JAAR 'ZUSTERHULP' IN NIEUWE PEKELA

In verband met het 50-jarig jubileum van de baptisten-vrouwenvereniging Zusterhulp te Nieuwe Pekela zal er op 11 maart a.s. in de kerk aan de Oldenburgerstraat te Nieuwe Pekela om half tien een herdenkingsdienst worden gehouden. Na de dienst is er een receptie in de zaal achter de kerk.

Oud-leden en andere belangstellenden zijn van harte welkom.

Namens het bestuur van Zusterhulp,
K. de Mooij-Fokker, sekretaresse
(Ds. S. Tjadenstraat C 56, 9663 RC Nieuwe Pekela)

uit het Uniebureau

Vrijwillige bijdragen 1978

In het afgelopen jaar zijn voor de Permanente Commissies en de Nederlandse Baptisten Jeugdbeweging de volgende vrijwillige bijdragen van de gemeenten hieronder - in afgeronde bedragen - op het Uniebureau binnengekomen:

Evangelisatie Commissie der Unie (ECU)	*f* 66.200
Commissie voor de Opleiding (CvdO)	*f* 66.000
Unie Zendings Commissie (UZC)	*f* 152.900
Nederlandse Baptisten Jeugdbeweging (NBJB)	*f* 19.300

De begrotingscijfers (dus wat verwacht werd) waren: ECU *f* 69.200; CvdO *f* 70.000; UZC *f* 169.750; NBJB *f* 29.000. Wie deze cijfers vergelijkt met de ontvangen bedragen kan konstateren, dat de begrote bedragen in 1978 niet werden gerealiseerd.

Vergeleken met de in 1977 ontvangen bijdragen kan evenwel in de meeste gevallen tóch van een stijging worden gesproken: ECU plm. 8% (resultaat 1977: *f* 61.000); UZC plm. 6% (resultaat 1977 144.000); NBJB plm. 104%! (resultaat 1977: *f* 9.500). Ten aanzien van de voor de CvdO ontvangen bijdragen moet helaas worden vastgesteld (resultaat 1977: *f* 65.800) dat er van een stijging geen sprake is - percentueel gezien, dus ook gelet op de groei van de gemeenten in 1977-'78 is er eigenlijk een lichte achteruitgang geweest.

De sterke stijging van bijdragen voor de NBJB - met maar liefst 104% - valt natuurlijk bijzonder op. Het zal ieder die de jeugd van onze gemeenten en het jeugdwerk een warm hart toedraagt - en wie doet dat niet - natuurlijk erg verheugen. Voor die stijging is waarschijnlijk een voor de hand liggende reden aan te wijzen: het was bekend - zo was immers ,besloten' - dat de NBJB ingaande 1 januari 1979 de beschikking zou moeten krijgen over een volledig vrijgestelde.

Datzelfde geldt min of meer óók voor de ECU, waarvoor de bijdragen in 1978 op drieduizend gulden na het gestelde doel hebben bereikt. De CvdO heeft in 1978 vierduizend gulden minder ontvangen dan werd gevraagd en had praktisch dezelfde ontvangsten als in 1977.

Met betrekking tot de Unie Zendings Commissie is wel eens gezegd, dat die arbeid geheel afzonderlijk beschouwd zou kunnen worden: wat de andere PC's eventueel méér ontvangen gaat meestal niet ten koste van de zendingsbijdragen. Dat zou best eens waar kunnen zijn.

We brengen deze cijfers graag onder de aandacht van allen die zich verantwoordelijk weten voor onze gemeenschappelijke arbeid. Daarbij brengen we nog eens in herinnering, dat het een goede zaak is wanneer men, ook in de raden der gemeenten, de onderlinge samenhang van al onze ,deeltaken' blijft zien. Ook elders hebben we er wel eens op gewezen, dat alle onderdelen van onze arbeid even belangrijk zijn. Wie één van die onderdelen minder belangrijk acht en dus verwaarloost ondermijnt het geheel - dus uiteindelijk ook dat onderdeel dat men gekoesterd heeft! Je kunt niet straffeloos een spaak uit het wiel halen...

Misschien kunnen de raden der gemeenten eens één uur van hun vergadertijd uittrekken om over die onderlinge samenhang te spreken en na te denken? De hierboven genoemde cijfers - en het aandeel van de eigen gemeente daarin - zouden misschien de aanleiding tot zulk een gesprek kunnen zijn?

J. van Dam, Uniesekretaris

Nieuws van het bijbelwerk

IN 1660 TALEN

Althans één bijbelboek is nu vertaald in 1660 talen, 29 meer dan een jaar geleden. Voor het eerst verscheen de volledige bijbel in twee talen, het Nieuwe Testament in 36 en de eerste bijbelboeken in 28 talen. Dit is zojuist meegedeeld door de Wereldbond van Bijbelgenootschappen in Stuttgart.

Toen 175 jaar geleden het eerste bijbelgenootschap werd opgericht was de bijbel nog maar vertaald in 71 talen. In 1900 was althans één bijbelboek verschenen in 485 talen. Daarna is het aantal talen snel toegenomen. Alleen in de jaren zeventig werden tot nu toe 229 talen aan de lijst toegevoegd.

De volledige bijbel kan nu gelezen worden in 268 talen, het Nieuwe Testament in 453 en minstens één bijbelboek in 939 talen. In de wereld worden waarschijnlijk minstens 5.000 talen gesproken. Toch kan de bijbel al gelezen worden door 95 procent van de wereldbevolking in een taal die de mensen kunnen begrijpen.

De eerste volledige bijbels verschenen in het Kate van Papoea Nieuw-Guinea en het Mofa van Kameroen. In de eerste taal verscheen al een bijbelboek in 1919, in de laatste pas in 1958.

Zowel in Papoea Nieuw-Guinea als in Mexico verscheen het Nieuwe Testament in zes talen, in Nigerië en India in vier. In Indonesië verscheen het Nieuwe Testament voor het eerst in de taal die op Bali wordt gesproken.

Het ziet er niet naar uit dat aan het uitgebreide vertaalwerk van de bijbelgenootschappen spoedig een einde zal komen. In het begin van de jaren zeventig heeft de Wereldbond van Bijbelgenootschappen geprobeerd zijn vertaalprogramma af te remmen. Deze bond wilde voorkomen dat het moment aanbrak dat hij nieuwe vertaling niet meer zou kunnen publiceren door gebrek aan geld.

Kerken, missie en zendingsorganisaties hebben evenwel zo'n sterke druk op de bijbelgenootschappen uitgeoefend en vragen zo veelvuldig om hulp bij vertalingen in nieuwe talen dat het gevolg is dat op dit moment niet minder dan 700 vertaalprojekten worden gefinancierd of gesubsidieerd. In de komende tien jaar zal het Nieuwe Testament in Afrika in twintig talen gepubliceerd moeten worden.

Het gevolg is dat het vertalen, drukken en verspreiden van de bijbel steeds meer geld vraagt. Het Nederlands Bijbelgenootschap heeft daarom besloten om zijn internationale bijdrage met een kwart te verhogen.

Om dit te kunnen doen en om het eigen groeiende werk te kunnen financieren gaat het in de eerste week van april een beroep doen op lidmaten van kerken om dit werk mee te gaan steunen. Ongeveer 20.000 vrijwilligers zullen zo'n 200.000 adressen bezoeken in het kader van de aktie ,Doorgeven'.

Congres christelijke hulpverlening

(Ingezonden)

Van 5 tot en met 7 april zal er in het konferentiecentrum De Bron te Oudleusen een kongres gehouden worden met als thema: „Christelijke Hulpverlening'. Met de bijbel als uitgangspunt zal in lezingen, bijbelstudies en groepsdiskussies geprobeerd worden meer inzicht te krijgen op dit thema. In een aantal lezingen zal o.a. worden ingegaan op vragen rond ‚bijbelse hulpverleningsmodellen' (door drs Theo Kruisman van het Internationaal Christelijk Studiecentrum) en ‚mensbeeld in bijbel en wetenschap' (door prof. dr J. D. Dengerink, hoogleraar Wijsbegeerte te Groningen).

Naast dit plenaire programma zal er ook een aantal malen in gespreksgroepen uiteen worden gegaan. Hier komen thema's aan de orde als ‚hulp aan verslaafden', ‚volwassen worden', ‚homofilie', ‚christen in hulpverlening in een niet-christelijke organisatie', ‚groepstrainingen', etc.

Onder leiding van verschillende deskundigen wordt via een inleiding op het onderwerp ruim gelegenheid geboden om hierover met elkaar van gedachten te wisselen. De korte bijbelstudies zullen verzorgd worden door de heer J. C. Graaff (oud-direkteur van het Pastoraal Centrum De Hezenberg) en handelen over ‚geloof in het dagelijks leven'.

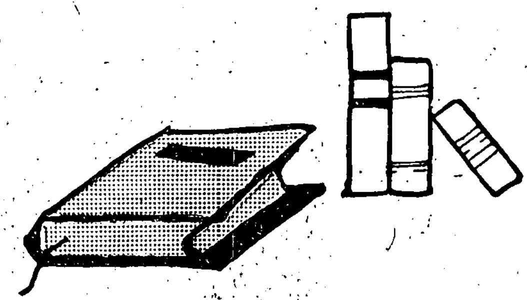
Naast de reeds genoemde personen, zullen ook nog andere sprekers te horen zijn, zoals drs W. G. Rietkerk van l'Abri, Krijn de Jong van de Vereniging ‚Tot Heil des Volks', dr M. Helsloot als specialist van het Diaconessenhuis in Utrecht, Bart van Empel van Youth for Christ-Nederland en drs D. A. van Wijnen van Philadelphia.

Meer informatie: Ab Berger, Dr Hermansstraat 13, 3971 CJ Driebergen; tel. 03438-5744.

OPWEKKINGSBEWEGING IN POLEN

Door de evangelisatiecampagne van Billy Graham in Polen in oktober verleden jaar is in het land een opwekkingsbeweging ontstaan. Dat vertelde de algemeen sekretaris van de Poolse Baptisten Unie Adam Piasecki toen hij onlangs in West-Duitsland was. Vooral in het gebied van Kattowiz zijn bijbel- en gebedskringen ontstaan die vooral door jongemensen worden bezocht.

„Men is in alle denominaties tot het besef gekomen, dat de toekomst van de kerken in de evangelisatie ligt", aldus Piasecki. Waarschijnlijk heeft het bezoek van Graham er ook toe bijgedragen, dat de uit Krakau afkomstige paus Johannes Paulus II zich positief opstelde tegenover evangelisatie. In dit verband maakte de baptistenleider ook melding van een groeiende samenwerking tussen de katholieke kerk en de evangelische groepen in Polen. Hoewel de laatstgenoemden een kleine minderheid vormen worden ze gerespekteerd. Piasecki zelf had nog onlangs in 20 katholieke kerken inleidingen gehouden over het thema evangelisatie. De katholieken willen van de evangelischen leren hoe men moet evangeliseren, zo zei Piasecki.

Wat zullen we lezen:

zondag	18 februari	Psalm 145	Hij is nabij aan allen
maandag	19 februari	Marcus 8 : 1-10	Het rijk Gods: elke mond gevuld
dinsdag	20 februari	Marcus 8 : 11-13	Hardnekkige twijfelaars
woensdag	21 februari	Marcus 8 : 14-21	Doet niet als zij
donderdag	22 februari	Marcus 8 : 22-26	Geloof opent je de ogen
vrijdag	23 februari	Marcus 8 : 27-30	De vraag waar het op aan komt
zaterdag	24 februari	Psalm 34 : 1-11	De vromen gaat het goed

Doopbegeleiders

In Die Gemeinde lazen we het hierna volgende en we vroegen ons af of het misschien ook navolging verdient in onze gemeenten; - red.

1. Waarom een doopbegeleider en wie kan het zijn?

Wie bewust christen is geworden en aan het begin van de navolging staat heeft meer dan wie ook een doopbegeleider nodig. De doopbegeleider wordt door de voorganger en degene die doop heeft verzocht sámen uitgezocht.
Doopbegeleid(st)er kan iéder zijn die tot de gemeente behoort en zijn christenzijn, naar is gebleken, ernstig neemt.

2. Taak van de begeleider tot aan de doop

Kontakt zoeken met degene die de doop heeft verzocht, hem bij zich thuis nodigen of thuis bezoeken. Hem naar zijn ervaringen met Jezus Christus vragen en naar de motieven waarom hij zich wil laten dopen en in de gemeente opgenomen wil worden. Proberen zich een beeld te vormen van zijn innerlijke geestelijke houding. Hem in deze persoonlijke gesprekken ook een blik geven in de eigen leiding van de Heer. Inlichtingen geven over het leven als christen in de gemeente en in de wereld. Tips geven over de taken in de gemeente, de medewerking, de gemeentelijke huishouding (bijdragen aan de gemeente), enz.
Met hem spreken over het getuigenis dat hij tegenover de gemeente gaat afleggen en hem helpen bij de formulering (eventueel ook schriftelijk) ervan. De voorganger helpen bij het zoeken naar de dooptekst.

3. Tijdens de doopdienst

De doopbegeleider zit in de doopdienst naast ‚zijn' dopeling, leidt hem naar de doopvont, leest - nadat de dopeling naast de voorganger in het doopvont is gaan staan - de dooptekst voor. Na de doop, bij het avondmaal, zit hij opnieuw naast zijn dopeling. Hij biedt hem na de opname in de gemeente een boeket bloemen aan, namens de gemeente.

4. Na de doop

Helpen zich te oefenen in de navolging en bij het zich thuis voelen in de plaatselijke gemeente. Zich ook verder voor zijn partner verantwoordelijk weten, hem vragen naar het bijbellezen en gebedsleven.
Het moet de begeleider als eerste opvallen wanneer zijn partner op een zondag mist in de kerk of wanneer er moeilijkheden zijn in zijn geestelijk leven.
De doopbegeleider heeft zijn taak volbracht wanneer zijn partner in staat is zelf doopbegeleider van iemand te worden.

(We geven graag toe, dat de naam „doopbegeleider" - vertaling van het Duitse Taufbegleiter - niet zo erg mooi klinkt. Misschien zouden wij liever van „mentor" spreken? - red.)

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds C. van Wier en drs T. J. J. B. Wolters: Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE Bilthoven; tel. 030-786247.

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 36,— per jaar, *f* 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland *f* 46,— per jaar.

Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; **tel.** 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

DE CHRISTEN

WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Op 4 februari heeft de Heer thuis gehaald onze geliefde moeder, schoondochter zuster, schoonzuster en tante

JANTIENA OORBURG-PINKSTER

op de leeftijd van 60 jaar, weduwe van Joh. Oorburg.

Delfzijl:
Zwolle: mw. Oorburg-Rustebiel
Zwolle: fam. J. Timmer
Zwolle: fam. M. Weiland
Amsterdam: fam. F. Drost
fam. C. Oorburg

De begrafenis heeft 9 februari plaatsgehad te Zwolle.

„Ik ben reizend naar die stad"
Gez. 557

In volle zekerheid des geloofs is van ons heengegaan mijn lieve vrouw, onze lieve moeder en oma

ANJE KOERTS-VAN DER VEEN

op de leeftijd van 69 jaar.

Groningen, 9 februari 1979
Bedumerweg 76

A. Koerts
Piet en Annie
Rennie en Wander
Tjaard
Ginie
Babs en Piet
Klein- en achterkleinkinderen

Wij zullen u nooit vergeten.

De begrafenis heeft inmiddels plaatsgevonden.

KORRESPONDENTIE

Zr X.Y. te Z. Omdat uit uw schrijven nergens blijkt dat u het bedoeld heeft om als „ingezonden stuk" te dienen menen we er goed aan te doen - wellicht hebben meer lezers dezelfde vraag - er hier op deze wijze op in te gaan.

U heeft zich eigenlijk afgevraagd waarom we schreven - het ging over „Gereformeerde doopdiensten in baptistenkerk" - „persoonlijk staan we niet te juichen nu zich hier en daar enkele gereformeerde gelovigen door onderdompeling laten dopen". U heeft wel gejuichd en u veronderstelt, dat ook in de hemel gejuichd werd: „Hier heeft nl. een mens al bijbellezend zich *bekeerd en heeft de roep die van het N.T. uit* gaat gevolgd en zich laten dopen (er is maar één bijbelse vorm) en werd daardoor de (bruids) gemeente toegevoegd".

Welnu, ons persoonlijke „bezwaar" tegen deze doopdiensten is o.a. dat de doop hier niet gemeentevormend is, maar „slechts" de privé-gehoorzaamheid - als het zo gezegd kan worden - van één gelovige. De doop is het zichtbare teken dat toevoegt aan de zichtbare, plaatselijk geopenbaarde gemeente. Het gemeentebegrip dat u, dunkt ons, hanteert is dat van de „onzichtbare", de universele gemeente die gevormd wordt door alle ware kinderen Gods. En waaraan wij toevoegen: al of niet door onderdompeling gedoopt... Dat die gemeente er is - zeg liever: Volk Gods - wordt door ons niet betwijfeld. Integendeel.

Wat wij beweren is, dat de doop in deze gereformeerde diensten is versmald tot een privé-zaak. De doop is, en dat is altijd door ons als baptisten geleerd, méér.

Als dat niet zo was hadden Feisser en de zijnen *niet tot het vormen van een baptistengemeente* (Gemeente van Gedoopte Christenen) behoeven over te gaan. En ook thans zouden we stellig als „doperse modaliteit" alsnog ruimte kunnen verkrijgen binnen bijvoorbeeld de nederlandse hervormde kerk.

Aan het eind van uw schrijven zegt u: „En zo - door deze diensten, wordt bedoeld - wordt onder Christenen (navolgers van Christus) een stuk **wanorde** opgeruimd. Is dat niet om te juichen?"

Het komt ons voor, dat dit juist de wanorde vergroot. Want, wat is orde?

Orde is daar waar het gelijksoortige bijeen is, waar licht en donker van elkaar worden gescheiden. Dat is Gods orde, reeds kenbaar in Zijn Schepping.

Wat we hiermee in dit verband willen zeggen is dit: de Heer wil dat Zijn gemeente gemeente van gelovigen is, Zijn Lichaam, Dat is per definitie niet de gereformeerde kerk, die een verbondskerk wil zijn (waartoe ook de onbekeerden op grond van een „natuurlijk" verbond behoren, „totdat het tegendeel blijkt"). Het zal duidelijk zijn, dat we daarmee beslist niet beweren dat er geen gelovigen in de gereformeerde kerk (of welke kerk ook) zouden zijn. Dat moet uit het bovenstaande trouwens al eerder duidelijk zijn geworden.

v. D.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 8 - 23 februari 1979

Over een atoomoorlog

door Rev. Charles F. Wills

Onlangs bezocht ik een konferentie waar gesproken werd over een nukleaire oorlog. De konferentie werd gehouden in Washington, DC en was belegd door een groep deskundigen waarvan sommigen op dit terrein vanaf het begin hadden gewerkt aan de ontwikkeling van de atoombewapening.

Daar waren gepensioneerde militaire leiders onder die betrokken waren geweest bij de ontwikkeling van deze wapens en ook enkele specialisten die zich hadden bezig gehouden met de medische aspekten ervan.

Deze mensen spraken over het probleem vanuit hun eigen disciplines (vakregels; red.). Na elke inleiding was er een panel van deskundigen waaraan vragen konden worden gesteld. Ongeveer 275 mensen, onder wie ook vertegenwoordigers van de nieuwsmedia, waren op deze konferentie aanwezig. Ik was er als de vertegenwoordiger van de Baptisten Wereldalliantie bij de Organisatie van de Verenigde Naties (UNO).

Twee indrukken nam ik van deze konferentie mee. De ene heeft te maken met de vrije diskussie over het aantal en de types van de atoomwapens die zich in ons wapenarsenaal bevinden en de strategie met betrekking tot de ontwikkeling van deze wapens.

Gedurende vele jaren was dit soort informatie alleen beperkt tot hen, „die het moesten weten". Zoals het nu lijkt weet iedereen er van. En dat is beter; ieder mens heeft er mee te maken en dient dientengevolge de grimmige feiten te kennen. En die feiten zijn grimmig: de twee supermachten in de wereld bezitten voldoende atoomwapens en de mogelijkheden om ze met precisie af te vuren naar de verschillende doelen om alle menselijk en dierlijk leven verscheidene malen te vernietigen.

Mijn tweede indruk is, dat een nukleaire slachting het gevolg zal zijn van het gebruik van slechts één nukleair wapen door de landen van de Noordatlantische Verdragsorganisatie (NATO), die van het Warschaupakt, of door China. Een ‚beperkte' atoomoorlog zal snel eskaleren tot het over en weer lanceren van strategische raketten. Dat zal het einde van alles betekenen. Dan zal er geen ontkoming aan de dood zijn en zij die sterven in het ‚Land Zero' zullen de gelukkigen zijn... De voorzegging van II Petrus 3, 10 over de vernietiging van de aarde zal letterlijk in vervulling gaan.

☆

Wat is het uitzicht van de christenen ten aanzien van de angstwekkende mogelijkheid? Petrus schreef er op de volgende wijze over: „Daar al deze dingen aldus vergaan, hoedanig behoort gij dan te zijn?", (II Petrus 3, 11).

Het haalt niets uit wanneer we alleen maar jammeren en klagen over de ontwikkeling van de atoomkracht. God heeft het uitgevonden en gebruikt die kracht om zijn Schepping van energie te voorzien. Wij kunnen het niet ongedaan maken. Ons probleem is niet een wetenschappelijk vraagstuk. Ons probleem is van geestelijke aard, zoals al zo vaak is gezegd. Indien er op aarde alleen maar goede mensen zouden wonen zou niemand bevreesd behoeven te zijn voor de ‚bom'.

☆

Hoedanig behoren wij te zijn, om met Petrus' woorden te spreken. Ik stel voor, dat wij als baptisten leren te bidden voor de vrede zoals we nooit eerder ervoor gebeden hebben. We moeten de armen steunen van hen die werken voor de vrede en onszelf wijden aan elke poging om volkeren met elkaar te verzoenen. En, als laatste, opdat we dat niet vergeten, we behoren mensen te zijn die anderen willen vergeven inplaats van hen te kwetsen. Geen van deze gedachten is nieuw en geen er van is gemakkelijk. Het is moeilijk om christen te zijn. Maar onze Heer heeft ons

dit bevel gegeven en de wereld waarvoor Hij stierf heeft juist nu onze inzet nodig. Eens zal de wereld eindigen. God zal de ‚boekrol der geschiedenis' afsluiten. In de wereld vol dreiging waarin wij leven kan dat zijn over 30 minuten na nu. Dat is de tijd die er nodig is om beschaving en leven te doen opgaan in vuur en rook. Wij, christenen, hebben een hoop te doen. Geve God ons de genade om het te doen!

(De schrijver van dit artikel, dr Charles F. Wills is toegevoegd sekretaris van de Baptisten Wereldalliantie. Het artikel verscheen ook in het januarinummer van The Baptist World).

BAPTISTENGEMEENTE ‚ILLEGAAL' IN TURKIJE

In een officiële mededeling van de Turkse regering is de Engelstalige Baptistengemeente te Ankara „illegaal" verklaard. De gemeente, die sinds 1966 in de Turkse hoofdstad bestaat werd tot eind verleden jaar geleid door dominee James F. Leeper, zendeling van de Baptistenkonventie (USA). Leeper werd uit Turkije uitgewezen op 29 september na eerst gearresteerd te zijn geweest. Aanvankelijk leek het erop, dat het de Turkse autoriteiten vooral ging om dominee Leeper hoewel er tegen hem geen officiële aanklacht was ingediend. De mededeling die telegrafisch werd verzonden aan het departement van buitenlandse zaken van de Ver. Staten toont aan, dat het om het bestaan van de gemeente gaat.

Hoewel Leeper na zijn uitwijzing reeds voor een periode van 20 dagen naar Turkije mocht terugkeren om zijn gezin en bezittingen op te halen is het duidelijk, dat het bestaan van de gemeente op het spel staat.

TOENADERING

Voor de eerste keer nadat in 1930 in de Zweedse Baptisten Unie zich een scheiding voltrok hebben voorgangers van de twee baptisten-groepen elkaar in december te Oerebro ontmoet voor gezamenlijke studiekonferentie.

Gedurende vier dagen hebben de 400 deelnemers samen gediskussieerd over doop, gemeentevernieuwing en een doeltreffende prediking van het evangelie, De voorgangers kwamen uit gemeenten van de Baptisten Unie en van de Oerebro Baptisten Zending. Ook nam een delegatie van de Zweedssprekende baptisten in Finland deel aan de konferentie.

Een volgende konferentie zal in 1980 in Stockholm worden gehouden.

DISTRIBUTIE OP GANG GEKOMEN.....

De distributie van de 25.000 bijbels en 5.000 konkordanties, die aan het eind van verleden jaar door de Verenigde Bijbelgenootschappen gezonden zijn naar de Baptisten Unie in Sovjet-Rusland is op gang gekomen. Aldus schrijft Walter Bottoms in de (Britse) Baptist Times van 1 februari jl. nadat hij een telefoongesprek had gehad met Alexei Bichkov, algemeen sekretaris van de Russische Unie in Moskou. In dat telefoongesprek verzocht Bichkov aan Bottoms allen te danken die deze zending mogelijk maakten.

Deze dank gold in het bijzonder de Baptisten Wereldalliantie die een en ander zo snel wist te organiseren en het geld beschikbaar stelde zodat de Verenigde Bijbelgenootschappen de verzending konden regelen.

Bottoms: „Ik vroeg hem hoe de bijbels en konkordanties nu worden verspreid". Het antwoord luidde: ‚Ze worden gedistribueerd over onze 52 distrikt-opzieners overeenkomstig het aantal gemeenteleden in elk distrikt; ze worden daar gegeven waar de nood het grootst is". „De bijbels worden gratis aangeboden, hoewel iedereen die dat kan ertoe wordt aangespoord vrijwillig iets te geven voor christelijke arbeid. Gezinnen die al een bijbel hebben wordt verzocht geen bijbel aan te nemen maar er mee in te stemmen dat die gegeven wordt aan hen die geen bijbel hebben". „De bijbels worden alleen aan leden van de baptistengemeenten gegeven en niet aan anderen".

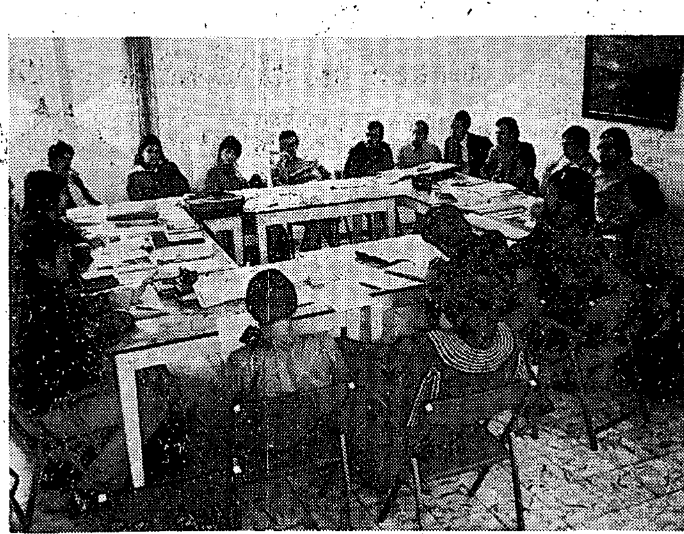
Walter Bottoms in Baptist Times: „Mr Bichkov vertelde me dat ze ook zendingen bijbels hadden ontvangen in voorgaande jaren. Daar waren bijbels bij - ze kwamen uit Duitsland - in het Russisch en ook Duitse voor de Duitstalige baptisten in enkele van hun gemeenten". „We zijn altijd blij met de ontvangst van meer bijbels voor onze mensen, maar we hopen dat we spoedig zelf in de gelegenheid zijn om er meer uit te geven. De „platen" die door de Verenigde Bijbelgenootschappen gebruikt zijn voor de laatste zending zijn door ons voor het drukken uitgeleend. We zullen ze terugkrijgen en we hopen dat we zelf meer bijbels kunnen drukken".

Bottoms beëindigt zijn artikel in Baptist Times als volgt: „Dr Robert Denny, sekretaris van de Baptisten Wereldalliantie vertelde me, dat meer dan de helft van $ 74.000 waarom de Alliantie voor deze zending bijbels was gevraagd reeds bijeen was gebracht".

RADENKONFERENTIE UITGESTELD

De radenkonferentie van de Groninger Bond van Baptisten Gemeenten die jl. zaterdag 17 februari in Zuidlaren zou worden gehouden kon vanwege de weersomstandigheden geen doorgang vinden. Deze konferentie zal nu op zaterdag 7 april a.s. worden gehouden.

1981—Europese Baptisten Jeugdkonferentie?

Onder de „jeugdsekretarissen" bevond zich ook ds P. Brongers van de Nederlandse Baptisten Jeugdbeweging.

Tijdens de van 29 januari tot 4 februari jl. in Denia, Spanje gehouden bijeenkomst van de vrijgestelden voor het jeugdwerk van de Baptisten Unies in Europa werden o.a. plannen gemaakt voor een Europese Jeugdkonferentie die eind juli 1981 gehouden zou moeten worden. Naar verwachting zouden ongeveer 2000 jongeren aan zulk een konferentie deelnemen.

De vergadering, waaraan meer dan 25 vrijgestelden deelnamen o.w. ds P. Brongers van de Nederlandse Baptisten Jeugdbeweging, herkoos Jörg Swoboda van de Duitse Demokratische Republiek als vicepresident en Terry Dunnel uit Engeland als secretaris-penningmeester. De bijeenkomsten werden geleid door Pastor Lars Georg Sahlin uit Zweden. Dr Claas van Hamburg was namens de Europese Baptisten Federatie aanwezig.

Eveneens herkozen als vertegenwoordiger van de jeugd werd Klaas Touwen uit Nederland; als nieuwe vertegenwoordiger van de jeugd kreeg Traudi Runkel uit West-Duitsland zitting.

De aanwezige jeugdsekretarissen kwamen uit de Baptisten Unies van Nederland, de D.D.R., Engeland, Denemarken, Polen, Noorwegen, Spanje, U.S.S.R., Zweden (zowel de Baptisten Unie als de Oerebrozending), Roemenië, Portugal, Duitse Bondsrepubliek, Hongarije en Wales.

ONTMOETING MET ZWEEDSE BAPTISTEN

In de afgelopen zomer hadden wij het voorrecht onze vakantie in Skandinavië door te brengen. Onze bestemming was Zweden.

In de laatste jaren is de belangstelling voor deze streken als vakantieland zeer toegenomen. De toeristisch informatie belooft veel, maar die beloften worden ook inderdaad ingelost. Een land van ongekende schoonheid, rijke bloemenweelde, schitterende meren en een enorme uitgestrektheid. Aantal inwoners: plm. 8 miljoen. Dit houdt in dat er één Zweed op twintig vierkante kilometer woont. Zweden kent (nog) een staatskerk. Iedereen behoort tot de Lutherse kerk, of men dat nu wil of niet. Het bevolkingsregister is namelijk een Lutherse aangelegenheid: alle pas geborenen moeten bij de Lutherse kerk in het register ingeschreven worden. Daarnaast ontmoet je de „vrije kerken". Vrij, omdat zij geen binding hebben of willen hebben met de staat (een doperse gedachte). De Pinkstergemeenten behoren hiertoe en zijn de grootste der vrije kerken: plm. 100.000 leden. Iets kleiner in het Svenska Missionsförbundet: plm. 90.000 leden. En vervolgens de baptisten met ongeveer 45.000 leden. Wanneer we daar nog al de andere vrije kerken bijtellen, dan is het juist opvallend hoe velen er tot de vrije kerken behoren. De tijd, waarin Zweden nog Luthers genoemd kan worden, is voorbij. De staatskerk heeft het ontstaan der vrije kerken niet juichend begroet.

Ontstaan Zweedse baptisme

Een Zweeds zeeman, Fredrik Olaus Nilsson was in Amerika met baptisten in kontakt gekomen. Hij liet zich in 1847 te Hamburg dopen en terug gekeerd naar Zweden reisde hij als kolporteur-evangelist rond. Dit leidde tot de stichting van de eerste baptistengemeente in 1848 te Vallersvik aan de Westkust. Deze groep werd door de staat(skerk) vervolgd, hetgeen resulteerde in de verbanning van Nilsson uit Zweden. Maar het zaad van het baptisme was gestrooid en de groep breidde zich uit tegen de verdrukking in. In 1866 kon zelfs het eerste theologische seminarie der baptisten in Europa gesticht worden. Het Bethelseminarie te Bromma (Stockholm).

In 1886 bewees ook een schilder van nationale bekendheid eer aan de moed van de eerste baptisten in Zweden.

Gustaf Cederström, de schilder van het in Zweden zeer bekende schilderij „de begrafenis van Karel de Twaalfde", legde zijn bewondering voor de baptisten op het doek vast. Dit schilderij is getiteld „Baptisterna" (de baptisten) en meet 2.17 x 1.52 m. Het stelt een doopdienst voor aan de Ekoln, een inham van de Mälaren. Een reproduktie hiervan hangt in het Uniebureau op De Vinkenhof, terwijl het origineel te vinden is in het Bethelseminarie te Bromma *).

Twee stromingen

In het jaar 1913 en in de dertiger jaren ontstonden er scheidingen in het Zweedse baptisme, waardoor de hoofdstroom in twee stromingen uiteen ging: de (Unie) Baptisten en de Orebro (een zendingsbeweging ontstaan te Orebro). De verschillen tussen beide stromingen zijn tegenwoordig niet of nauwelijks merkbaar meer. Er is weer een grote mate van samenwerking, de seminaries houden er gelijke studieprogramma's op na.

De baptistenunie telt plm. 25.000 leden en de Orebromissionen plm. 20.000 leden.

Persoonlijk mochten wij van de laatstgenoemden velen ontmoeten en we willen u daarvan nog een paar dingen doorgeven.

Een bezoek aan Liljeholmen

In de buurt van Rimforsa (Ostergotland) hebben de baptisten een volkshogeschool gesticht met een bijbehorend konferentiecentrum. Dit behoort toe aan de gemeenten uit deze streek. Andere gemeenten hebben hun eigen centra. Op de rotsachtige hellingen, vol van lelietjes der dalen liggen de houten gebouwen, de kerk en de konferentieruimten. Vorig jaar mochten we op dezelfde plaats staan en daar een gebouw in aanbouw zien. Elke gemeente zorgde bij toerbeurt voor bouwlieden, die twee weken de bouw voor hun rekening namen. Na één jaar zagen we het resultaat: een houten gebouw, waarin ook 's winters groepen gehuisvest kunnen worden. En dan te bedenken dat de Orebromissionen meerdere van deze centra hebben...

Ons kwam het beeld van De Vinkenhof voor ogen, een ontmoetingscentrum met vele mogelijkheden.

Op de zaterdagavond gaf het muziekkamp, dat die week gehouden werd een uitvoering. Het was een kamp voor strijkinstrumenten. Van jong tot oud werd er gemu-

siceerd op viool, cello, bas en wat dies meer zij. Ook werd een typisch Zweeds instrument bespeeld: de sleutelviool. We hoorden werken van Mozart, Vivaldi, Zweedse volksmuziek, en geestelijke liederen. We mochten „Store Gud" meezingen; in het Nederlands „Grote God wij loven u". Midden in de schitterende natuur werd nog het oude Zweedse lied „Hoe groot zijt gij" gezongen en we zagen de grootheid Gods, die uit alle natiën en talen Zijn kinderen kent. Twee broers Gustavson waren vijf jaar geleden met dit muziekkamp begonnen; de één is muziekleraar aan een gymnasium en de ander is vioolleraar van beroep. Ze vertelden ons dat er in Zweden een ware renaissance is van deze muziek. En zij wilden dit gebruiken en dienstbaar maken ook voor de gemeenten. In de diensten wordt vaak niet alleen met orgelbegeleiding gezongen, maar ook bij strijkinstrumenten.

Ontmoeting

Het is alsof je een andere wereld binnenstapt. Veel dingen zijn je vreemd, ook wanneer je de zondagsdienst in de gemeente bezoekt. Maar je doet dan die geweldige ontdekking, dat ook daar broeders en zusters in de Heer zijn. Het is een ontmoeting, die je iets doet denken aan al die mensen uit alle volk en stammen en natiën en talen, die voor de troon en voor het Lam zullen staan. Het is heerlijk één te zijn met elkaar in die ene Heer, die ons allen samenbindt.

A. Nijland

---

*) Het Bethelseminarie leende het onlangs nog uit voor een tentoonstelling van de werken van de beroemde Zweedse schilder in het Legermuseum te Stockholm. - red.

ZANGBUNDELCOMMISSIE

Het is de ZBC gebleken, dat er belangstelling bestaat voor een eventuele uitgave van de bundel in braille.

Graag willen we daarom nagaan of de belangstelling voor een dergelijke uitgave de produktie van een braillebundel rechtvaardigt. We willen daarom graag weten hoeveel blinden onze gemeenten tellen.

Willen daarom *alle* raden der gemeenten of voorgangers een bericht aan ondergetekende sturen of opbelen en mededelen hoeveel blinde broeders en/of zusters uw gemeente telt.

We stellen er hoge prijs op, dat u allen hierin meewerkt, opdat we kunnen bezien of het ook mogelijk is om onze blinde broeders en zusters van dienst te zijn.

A. Nijland, ZBC-sekretaris

Ds A. Nijland, Voorstraat 81, 8715 HX Stavoren; tel. 05149-229

Waarom ga je naar de kerk?

Waarom ben je lid van de gemeente?

Waarom zul je lid worden?

Regelmatig ontmoet ik mensen die niet meer naar de kerk gaan, omdat hen iets dwars zit.

Ze gaan niet naar de kerk om de bespiedende ogen van familie of anderen te ontlopen.

Ze gaan niet omdat ze in konflikt met iemand leven.

Enkelen blijven weg, omdat ze vroeger eens iets gehad hebben met een gemeentelid.

Er zullen ook mensen niet komen omdat de opzet van de dienst hen niet zint, of de preken, of de predikant.

Voor al die redenen heb ik begrip. Ik kan mij die houding voorstellen.

Maar ik kan, ik mag die houding niet goedkeuren. Voor mijn gevoel blijven deze mensen steken op een punt, dat nooit doorslaggevend mag zijn voor je houding. Als je zo inhaakt op de mensen om je heen, als je zo je leven laat blokkeren door mensen om je heen, wordt je leven ernstig bedreigd.

Ik ga naar de kerk, ik ben of ik word lid van de gemeente, om Jezus.

Ik kom niet of ik blijf niet weg om mensen.

We doen iets, of we laten iets na om Jezus.

Het gaat om Jezus.

Heb ik hem lief, en daarom..!.

We staan voor Jezus. Hem zijn we verantwoording schuldig. Hij vraagt van ons. Hij verwacht van ons.

Tegen Jezus gaat het niet op om te zeggen: Maar hij... of zij... en daarom...

Eva heeft mij...

Mooi is het en moedig, als je ondanks wat en wie ook, komt, of terugkeert in de gemeente.

J. H. Hofman

één dag, verschillende manieren

HAMBURG - (EBPS). De BWA-zondag werd op verschillende manieren in de baptistengemeenten in Europa gevierd maar de eenheid van geest en doelstelling was uniek. Voorbeelden van de verschillende ervaringen van baptistengemeenten op de vierde februari:

☆ In Boekarest, Roemenië werd in de baptistengemeente in Titulescustraat een doopdienst gehouden waarin meer dan 80 nieuwe bekeerlingen werden gedoopt. Volgens het verslag van Pastor Ioachim Tunea waren de meesten van hen jongemensen.

☆ In Rüschlikon, Zwitserland ging in de dienst van de baptistengemeente dr Athol Gill uit Australië (gastdocent aan het seminarium) voor; hij zei o.a.: „De BWA geeft informatie over onze eenheid in Christus, en met de kennis komt de verantwoordelijkheid want op grond van die kennis worden we uitgedaagd tot doen".

☆ In Barcelona, Spanje ging dr Gerhard Claas, sekretaris van de Europese Baptisten Federatie en wonende in Hamburg, W.-Duitsland voor; hij preekte over 1 Kor. 12 : 2-10, en zei o.a.: „Als er één zaak is die we gemeenschappelijk hebben dan is het zeker: Als ik zwak ben dan ben ik machtig". Claas vertelde in zijn prediking van de baptisten, mannen en vrouwen, die hij de laatste maanden had bezocht en die slachtoffer waren van honger, geweldpleging en martelingen. Soms kwam die vervolging van autoriteiten, soms van de oppositie zelfs van familieleden die verontwaardigd waren over een familielid dat Christus had aanvaard.

BAPTISTEN IN AZIË BIJEEN

Van 8 tot 14 januari jl. werd in Hyderabad, India het Eerste Aziatische Baptistenkongres gehouden waaraan door ongeveer 6000 mensen uit 35 verschillende landen werd deelgenomen. Thema van het kongres was Eén gemeenschap, één geloof, één focus (brandpunt). De plaats van samenkomst was 'n veelkleurige 'shamyana' (tent) van plm. 45 bij 58 meter, opgebouwd op de campus van een school in de hoofdstad van Andhra Pradesh, India. Schijnwerpers wierpen 's avonds hun gekleurd licht op de voorzijde van het bouwsel waarop het woord Welkom, zowel in het Engels als in Telegu.

Aan de bijeenkomsten werkten koren uit geheel Azië mee en bekende sprekers uit zowel Azië als Amerika.

Bij de gemeenschap zijn 13.292 baptistengemeenten aangesloten, met totaal 1.6 miljoen leden. De deelnemers waren gekomen per voet, per bus en zelf per gecharterde trein. Eén trein werd onderweg onklaar en arriveerde drie dagen te laat. Beter was het met de speciale trein uit Nagaland, die in Hyderabad bleef staan gedurende het kongres en als „hoteltrein" diende.

Onder de sprekers waren BWA-president David Y. K. Wong, Geoffrey Blackburn van Australië, Lewis Drummond en W. A. Jones uit de Ver. Staten, dr Wickramasinghe en dr C. Ronald Goulding, direkteur van de BWA-afdeling voor Evangelisatie en Vorming.

Tot nieuwe president van de Gemeenschap werd Johnny de la Feunte uit Iloilo, Philippijnen gekozen, die dr Wickramasinghe uit Sri Larka (het vroegere Ceylon) opvolgde.

RADIODIENST UIT DELFZIJL WEEK UITGESTELD

De radiodienst die zondag 18 februari jl. vanuit Delfzijl zou worden uitgezonden is één week uitgesteld en zal nu zondag 25 februari om 5.00 uur nm. worden uitgezonden. De weg- en weersomstandigheden maakten het de mensen van de N.O.S. onmogelijk om zondag jl. in Delfzijl te komen.

KORREKTIE

In het artikel De Gemeente in de wereld, in DC van 16 februari jl. is door het wegvallen van enkele regels een storende fout geslopen. De derde alinea in de eerste kolom op blz. 3 moet als volgt luiden:

Er is aan de sekularisatie nog een heel andere kant. Soms bekruipt mij de bange vrees dat wij christenen de tijd waarin wij leven grondig misverstaan. Wij wantrouwen de analyses van politikologen en sociologen omdat zij niet van de juiste visie uitgaan. Wij menen op een beter spoor te zijn wanneer wij deze tijd zien als een tijd van afval en wetteloosheid **waartegen wij ons teweer moeten stellen. Maar ik vrees dat woorden als afval en wetteloosheid bij lange na niet diep genoeg peilen.** Is onze kultuur, etc.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Als God werkt...

Dit is het derde artikel in suksessie, dat ik schrijf op één middag. Het is allemaal begonnen met die opmerking over „werken en studeren". Toen vloog me de nood van vele evangelisatie-werkgroepen naar de keel. En dat is geen verzinsel, geen opgeschroefd verhaal. Misschien zitten uw eigen mensen dieper in de problemen dan u denkt. Daarom probeerde ik een paar notities op papier te krijgen. Veel te weinig natuurlijk. Hoogstens genoeg om te dienen als aanleiding tot een gesprek van een hele avond, of voor een weekend van bezinning.

Het zou een stap vooruit zijn, als onze evangelisatie-werkgroepen ook begonnen te studeren op de problemen die er liggen. Zowel binnen als buiten de deur. Daar zou de raad en de hele gemeente in moeten worden betrokken. Het zou een nieuw begin kunnen worden.

Maar het is niet genoeg, natuurlijk. Want als de Here het huis niet bouwt, tevergeefs zwoegen de bouwlieden. Het gaat niet om ons werk, maar om Gods werk. Wij kunnen wel aktie ontplooien, organiseren en eventueel mensen enthousiast maken. Maar dat is dan ook het begin en het eind. En geestelijk is er dan nog niets gebeurd!

De betekenis van het gebed

De grootste opwekkingen vonden altijd plaats tegen de donkerste achtergronden! Het begon eigenlijk altijd met het gebed van verontruste mensen. Daarom moet ik ook hier over schrijven als het gaat om een nieuwe doorbraak in ons plaatselijk evangelisatiewerk. Onze werkgroepen zouden ook gebedsgroepen moeten zijn. Dat is meer nog dan samen bidden aan het begin, voordat we ons laten overstromen door allerlei zakelijke vraagstukken. Dat zit wel goed, denk ik. Maar het kan nog anders. dieper zou ik haast willen zeggen. Als de nood op je begint te vallen, als je het eigenlijk niet meer ziet zitten en je wilt toch de strijd niet staken, dan ga je anders bidden.

Laten we niet vergeten: God antwoordt op gebed! Dat is geen vrome kreet, maar een geloofswaarheid, die klinkt als een klok. Het brengt ons zelf in de krisis van het geloof. Wat verwacht ik van mijzelf, wat verwacht ik van de Heer? U denkt misschien: Maar je moet niet op de Heer afschuiven, wat jezelf behoort te doen. En dat is waar, maar je moet ook niet denken dat er waarheid ligt in de spreuk: Help uzelf, dan helpt u God! Dat klinkt mooi, maar het slaat nergens op. Ons aktivisme, onze wil om door te zetten kan ook wel eens een grote hindernis zijn voor de werking van Gods Geest!

De betekenis van bijbelstudie

Daarnaast is er nog een andere bron, waaruit kracht en leven komt. Het is de bijbel. Wie vanuit de verlegenheid van het ogenblik begint te studeren in de Handelingen der Apostelen, krijgt een geweldige hoeveelheid aanwijzingen over hoe het verder moet.

Daar liggen de grondgedachten voor de verkondiging van het evangelie opgestapeld.

Het is niet de bedoeling dat we een dode afdruk van die werkelijkheid proberen te worden. De principes van de Handelingen moeten uitgewerkt worden in de praktijk van 1979. De inhoud, het wezen van het evangelie is onveranderlijk Jezus Christus, die is en die was en die komen zal. Maar het „hoe" verschilt en je vind in de bijbel een onuitputtelijke voorraad van aanwijzingen, waar je vandaag je winst mee kunt doen.

Niet hopeloos!

Onze taak is niet hopeloos of onuitvoerbaar. We **kunnen** verder en we kunnen **samen** een weg vinden. Laten we het proberen in vertrouwen op de Meester en in elkaar!

Uw evangelist

Romke Reiling,
Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam;
tel. 010 - 21 33 35

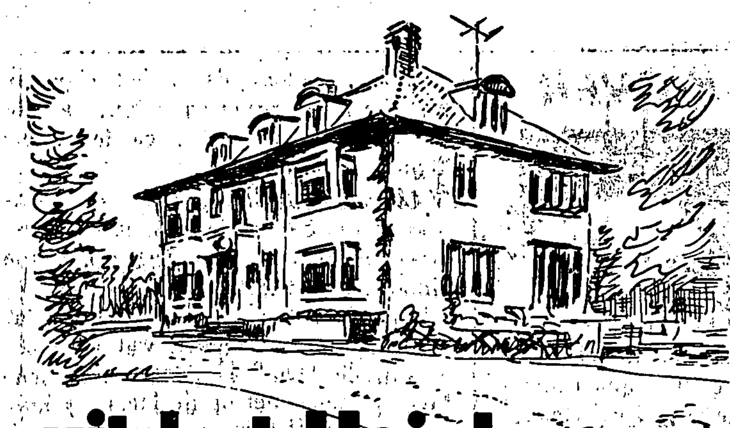
GEZAMENLIJKE PUBLIKATIE

In januari verscheen de 125ste jaargang van The Canadian Baptist. In december verleden jaar verscheen de 175ste jaargang van The American Baptist Magazine, uitgave van American Baptist Churches (vroegere Northern Baptist Convention) te Valley Forge, Pennsylvania.

Beide bladen gaven een gezamenlijk blad uit in januari jl. onder de titel ,De eerste 300 jaar'.

MEER GELD VOOR EVANGELISATIE IN GROOT BRITTANNIE

De gemeenten van de Baptisten Unie van Groot Brittannië en Ierland zien zich geplaatst voor een begroting van de Evangelisatie Commissie der Unie (Home Mission Fund) van totaal £ 575.000. In '78 werd het rekord bedrag van £ 476,710 ontvangen. De nieuwe begroting is 16% hoger.

uit het Uniebureau

Vergaderingen
De Commissie der Unie komt vrijdag 2 maart a.s. te Zwolle in vergadering bijeen. Het is de eerste UC-vergadering in het nieuwe jaar. De vergadering van de Unie Zendings Commissie die aanvankelijk maandag 19 februari zou worden gehouden is uitgesteld tot maandag 26 maart a.s.
Zoals het er nu voorstaat - ons klimaat maakt deze winter vele afspraken onzeker - zal de Evangelisatie Commissie der Unie (ECU) woensdag 28 februari vergaderen. Ook dit is een vergadering die eerder door weersomstandigheden moest worden uitgesteld.

Geschenkabonnement DC
Van tijd tot tijd wordt ons gevraagd hoe het gaat met de proefneming van de geschenkabonnementen op DC. Welnu, het blijkt dat er inderdaad behoefte is geweest aan een dergelijke abonnee-werving. Enkele gemeenten hebben de toegezonden voorraad al moeten aanvullen!
Zij die dit lezen en niet precies weten waar het over gaat kunnen zich op de hoogte stellen door de sekretaris van hun gemeente. Informeer maar eens!
De aandacht van de sekretarissen wordt er overigens op gevestigd, dat men op het Uniebureau nieuwe exemplaren kan bestellen, wanneer men door de eerste voorraad heen is.

Notulen AV 1978
Dezer dagen zullen aan de gemeenten enkele aanvullingen en wijzigingen van de reeds eerder toegezonden koncept-notulen van de Algemene Vergadering 1978 worden gestuurd. Deze aanvullingen en wijzigingen zijn aangebracht door de Notulenkommissie, in enkele gevallen mede op grond van ingediende opmerkingen.
Met deze enkele aanvullingen en wijzigingen zijn de Notulen van de AV 1978 nu definitief vastgesteld.

Bootvluchtelingen
Mede naar aanleiding van een artikel in DC over de nood van de Vietnamese 'bootvluchtelingen', maar ook daartoe aangespoord door de vele publikaties in andere media, worden er regelmatig bijdragen voor dit doel ontvangen op het gironummer van het Rampenfonds van de Unie.
Dezer dagen zal de Commissie der Unie het definitieve bedrag vaststellen dat ten behoeve van de 'bootvluchtelingen' zal worden gebruikt.
Men doet er goed aan eventuele giften voor deze hulpverlening over te maken op postgironummer 81255, Rampenfonds van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland (met vermelding van de bestemming).

J. van Dam, Uniesekretaris

GEMEENTEBERICHTEN

DANKBARE EN FEESTELIJKE HERDENKING IN HOOGEVEEN

Hoogeveen - (H. de V.). Op 9 februari 1979 was het 25 jaar geleden, dat de baptistengemeente te Hoogeveen werd geïnstitueerd, en dat werd op zondag 11 februari dankbaar en feestelijk herdacht. De morgendienst en de avonddienst leverden beide een volle kerk plus zijzaal op.
De morgendienst stond in het teken van grote dankbaarheid, maar ook van vooruitzien. De voorganger, ds G. Brongers, sprak over „Gedenken en Gewagen", woorden uit Psalm 77 : 12 en 13. Dankbaar gedenken moet ook aansporen tot vrijmoedig doorgeven van de Blijde Boodschap. De vier koren die onze gemeente telt zongen gezamenlijk twee liederen.
Twee echtparen van het allereerste uur (zie De Christen van 9 februari) waren de hele dag onder ons; ook het eerste voorgangersechtpaar, ds en mevr. Blenkers die nu weer in Hoogeveen wonen. De tweede voorganger (ds E. J. Huizing te Harlingen) en zijn vrouw moesten zich verontschuldigen wegens belangrijke diensten in eigen gemeente, wat ons erg speet.
Bij de verwelkoming van br S. Edens namens de Unie werd gememoreerd, dat de Hoogeveense gemeente heel veel te danken heeft aan belangstelling en steun van de ECU en de Unie-Bouwstichting. De gemeente Stadskanaal-Noord, „moeder" van onze gemeente, en andere naburige gemeenten hadden ook afgevaardigden gestuurd. De burgerlijke gemeente was vertegenwoordigd door één van de wethouders, en hem werd gezegd dat de belangstelling harerzijds bij alle belangrijke gebeurtenissen, en de goede verstandhouding, door ons zeer gewaardeerd worden. De Interkerkelijke Evangelisatiekommissie en de Gemeenschap van kerken lieten ook van hun belangstelling blijken.
De avonddienst had een feestelijk en ongedwongen karakter. Daarin gaf het pas opgerichte jeugdkoor zijn eerste optreden, maar ook zong het dubbelkwartet, dat in de vijftiger jaren bestond (voorloper van het huidige gemengd koor). Verschillende leden wonen niet meer in Hoogeveen, maar ze waren er nu allemaal weer, en zongen een paar liederen van vroeger. Een oud lid en een jongere getuigden van wat de gemeente vóór hen betekend heeft en nog betekent. De achttien verenigingen, klubs en koren werden gepresenteerd. Daarbij werden nog een stuk of wat groepen genoemd die weliswaar geen speciale naam dragen, maar wel goede diensten verrichten, zoals de organisten, de crècheleidsters, de tuinploeg, de rijders van de ophaaldienst voor bejaarden. De „bidders" werden speciaal genoemd, omdat het gebed een grote kracht verleende en nog verleent.
Aan gemeente, oprichters en voorgangers werd een jubileumboekje aangeboden, samengesteld door enkele broeders die in de eerste tijd in de gemeente kwamen. Het is een keurig geïllustreerd boekje van 36 bladzijden. Daarin worden ontstaan en leven van de gemeente in de eerste kwart eeuw vastgelegd voor nu en later.
De dienst eindigde met een oproep en met gebed voor een nieuwe toewijding, zowel persoonlijk als gezamenlijk.

Er werd een jubileumgave ingezameld, niet ten eigen bate maar voor de herbouw van een baptisten-kerkgebouw in Chelm, in het Oosten van Polen. De oude kerk moest worden afgebroken wegens stadsuitbreiding, en voor de bouw van een nieuwe kerk wil de overheid „harde valuta" zien. Er werd boven verwachting gegeven: het benodigde bedrag van ƒ 6.500,— werd met bijna duizend gulden overschreden.

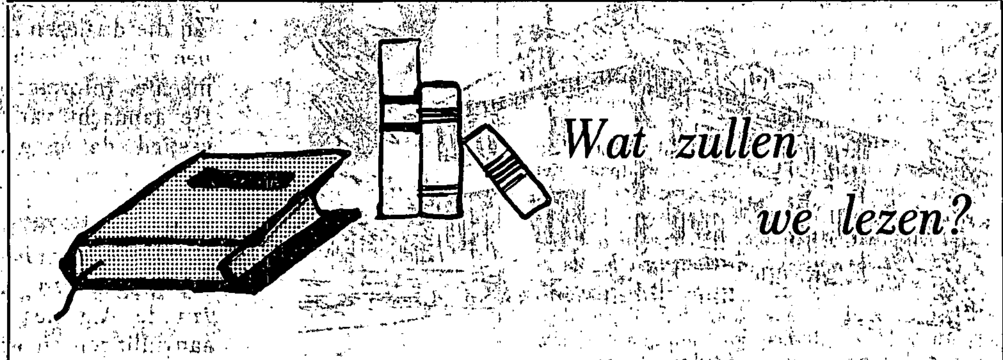
AFSCHEID Ds N. J. VAN BEEK

Amsterdam-Centrum - (D.K.). Zondag 28 januari was het dan zover, dat ds N. J. van Beek zijn ambt als voorganger ging neerleggen. 's Middags om vier uur begon de dienst, nadat we vooraf Lied 7 gezongen hadden: Groot en verheven en hoog te loven is Hij, Die 't al geschapen heeft. Br D. Koehoorn opende de dienst waarna gezongen werd: Lied 5, Vreugde, vreugde, louter vreugde. Hij zei, dat men geen droeve en verdrietige dienst wilde hebben want dat men met vreugde en dankbaarheid kon terugzien op de tijd waarin ds Van Beek de gemeente Amsterdam-Centrum had gediend.
We waren erg gespannen geweest of er veel bezoek zou komen, want de weersomstandigheden waren niet zo goed. Maar velen waren gekomen, uit diverse streken van ons land.
Meegedeeld werd, dat er in deze afscheidsdienst op verzoek van ds Van Beek gekollekteerd zou worden voor een speciaal zendingsdoel in Kameroen (de aktie 4 x 5 van Gewest Holland); deze kollekte (met enkele giften die per giro werden ontvangen) bracht ruim ƒ 1.000,— op.
Ds Van Beek richtte zich in een persoonlijk woord tot de bezoekers en bracht dank aan de broeders en zusters van alle Amsterdamse gemeenten voor de goede tijd die hij hier heeft mogen werken als voorganger. Speciale dank bracht hij nog aan de raad van Amsterdam-Centrum en aan de kommissie die deze afscheidsdienst had willen voorbereiden.
Br Koehoorn vervolgde de dienst door te lezen uit Lukas 9 en Lukas 19; in het bijzonder stond hij stil bij Lukas 9 : 62, „Maar Jezus zeide tot hem: Niemand die de hand aan de ploeg slaat en ziet naar hetgeen achter hem ligt, is geschikt vóór het Koninkrijk Gods". Het onderwerp waarover ds Van Beek zijn afscheidsprediking zou houden luidde: Het leven ligt voor ons. Br Koehoorn merkte op, dat dit voor een voorganger die met emeritaat gaat een zeer moedig onderwerp is. Maar iedere gelovige mag weten, dat het Leven - met een hoofdletter - inderdaad vóór ons ligt.
Het zangkoor Credo zong Psalm 27, De Heer is mijn licht en mijn heil. Hierna begon ds Van Beek de verkondiging waarin hij teruggreep op het verleden, wees op het heden en dacht aan de toekomst. Ds Van Beek zei blij te zijn dat dit geen droeve dienst was alhoewel hij gaarne tot aan

zijn 65-jarige leeftijd had willen doorgaan; helaas was hem dit niet mogelijk.
Hierna kregen enkele broeders de gelegenheid om de voorganger en zijn vrouw toe te spreken. Allereerst was dit br G. Planting namens Amsterdam-Centrum, die o.a. opmerkte dat ds Van Beek steeds op zo duidelijke wijze het Woord had gebracht. Steeds weer was het belangrijkste in zijn boodschap: Jezus, de Heiland en Redder van mensen. Ook bedankte hij mevrouw Van Beek voor de vele uren die zij haar man had moeten afstaan voor de gemeente, voor huisbezoeken of vergaderingen. Namens de gemeente bood hij mevrouw Van Beek een fraaie plantenbak aan en dominee Van Beek een komplete autoradio met platenbonnen. Br Planting bracht tevens dank aan ds J. van Dam die als adviseur in de komende tijd de gemeente Amsterdam-Centrum wil helpen. De volgende spreker was br P. W. Brongers uit Delfzijl, daartoe aangewezen door de kerkeraad van Delfzijl. Br Brongers memoreerde de goede tijd waarin ds Van Beek in Delfzijl werkzaam was geweest; het was zijn eerste gemeente en het was een zegenrijke periode. Hij wenste ds Van Beek en echtgenote een goede tijd toe, evenals de gemeente die hij veel sterkte wenste; hij spoorde aan toch vooral trouw te blijven. Hierna sprak br K. Buntjer namens alle Amsterdamse gemeenten en de gemeenten Alkmaar en Krommenie. Hij bedankte ds Van Beek voor het vele werk dat hij had gedaan om de drie Amsterdamse gemeenten dichter bij elkaar te brengen. De laatste spreker was ds Van Dam, namens de Unie Commissie. Hij maakte er o.a. op attent dat het deze dag precies 102 jaar geleden was dat de grootvader van ds Van Beek zijn werk als voorganger in Haulerwijk begon. Hij zei verder, dat achter de uiterlijke rust van ds Van Beek veel ijver en liefde voor het werk van de Heer schuil was gegaan; namens de Unie wenste hij het scheidende voorgangersechtpaar een fijne en gelukkige tijd toe.
Hierna zong het zangkoor dominee en mevrouw Van Beek toe: Wandel maar stillekens achter Hem aan. Ds Van Beek herkreeg het woord en bedankte de sprekers en de gemeente Amsterdam-Centrum voor het kado. Na gebed en zegenbede werd nog gezongen Lied 526 : 4, Verblijdt u in Jezus, uw Heer.
Na afloop van de dienst kon men onder het genot van een kopje koffie met koek nog persoonlijk afscheid nemen van ds Van Beek en echtgenote. Al met al kunnen we terugzien op een goede, gezegende en blijde dienst.

HET IS EEN BEZIG JAAR IN DOKKUM GEWEEST

Dokkum - (H.W.). Het is alweer ruim een jaar geleden dat men in deze rubriek een bericht vanuit de gemeente te Dokkum kon lezen. We willen daarom nu graag weer het een en ander uit onze gemeente doorgeven. Op het moment dat dit bericht geschreven wordt ligt 1978 alweer enkele weken achter ons en als we terugblikken ontdekken we dat er bij ons in de gemeente veel is gebeurd. Er is veel reden om de Heer te danken voor de zegeningen die het afgelopen jaar ons deel werden. Elke zondag mochten we als gemeente en vrienden samenkomen rondom het geopende Woord van onze Heer. De diensten werden goed bezocht en ds J. W. v. d. Craats, sinds begin vorig jaar onze voorganger, bracht elke keer weer een fijne en goede boodschap. Verschillende keren hadden we een doopdienst. Zondag 5 februari 1978 getuigde een zuster dat ze gehoorzaam wilde zijn aan de roepstem van Jezus en onder grote belangstelling werd ze gedoopt. Op 29 oktober was er opnieuw vreugde in de gemeente: nu mochten we er getuige van zijn dat een echtpaar en een zuster afdaalden in het watergraf.
Nog meer vreugde werd ons deel: Een zuster die al jaren trouw met de gemeente samen kwam en aktief meewerkte in verschillende verenigingen, ontdekte dat de Heer volle gehoorzaamheid van haar vroeg. Zondag 3 december werd ze gedoopt. Elke keer was het weer feest in de gemeente toen we met vele aanwezigen - de kerk was steeds volledig bezet - deze doopdiensten mochten beleven. We mochten ervaren dat de Geest van

zondag	25 februari	Psalm 34 : 12-23	Al is het leven vaak hard
maandag	26 februari	Marcus 8 : 31-39	Je leven voor het Evangelie
dinsdag	27 februari	Marcus 9 : 1-13	Tot welke heerlijkheid dat leidt
woensdag	28 februari	Marcus 9 : 14-29	O ongelovig geslacht
donderdag	1 maart	Marcus 9 : 30-41	De eerste: als dienaar van allen
vrijdag	2 maart	Marcus 9 : 42-50	De toegang tot het rijk Gods
zaterdag	3 maart	Psalm 127	Alle goed komt van God

onze Heer in ons midden woont en werkt. Vreugde, blijdschap en dankbaarheid waren er ook toen we met vele gasten het avondmaal vierden en onze nieuwe leden in de gemeente welkom werden geheten.
Tijdens een bijzondere dienst op zondagmorgen 23 april namen we het „supplement" officieel in gebruik. Het zangkoor van de baptistengemeente te Sneek was voor deze gelegenheid uitgenodigd en zij leerden ons een aantal liederen uit het supplement. Ook brachten zij enkele prachtige andere liederen uit hun repertoire ten gehore. Ook die morgen beleefden we een fijne morgen tot eer van onze Heer.
Zondag 5 november herdachten we dat 25 jaar geleden met de arbeid van de gemeente in Dokkum werd begonnen. In deze herdenkingsdienst sprak ds J. van Dam uit Bilthoven n.a.v. Zach. 4: „Niet door kracht noch door geweld, maar door mijn Geest! zegt de Heer der Heerscharen". Onder leiding van ds Van Dam werd op 1 november 1953 de eerste kerkdienst van de baptisten in Dokkum gehouden. In zijn toespraak gaf ds Van Dam nog een korte nabeschouwing over het ontstaan en de opbouw van de gemeente. Het zangkoor „Immanuël" van de gemeente te Sneek werkte ook nu weer mee in deze dienst, met solozang van br Van Dam jr. Na afloop vierden we als gemeente met de vele gasten het avondmaal, dat werd bediend door ds D. Boschma, ds J. W. v. d. Craats en ds J. van Dam. Het was een gezegend samenzijn, waarin we de Heer hebben gedankt voor 25 jaren arbeid in Dokkum onder Zijn leiding.
Ook hielden we in het afgelopen jaar geregeld een „evangelisatiedienst" op zondagavond. We verheugen ons dat we in deze diensten geregeld mensen ontmoeten van buiten de gemeente. Zondagavond 17 september hielden we een dienst in gebouw „'t Bolwerk". Medewerking verleenden de zangeres Truus Simons en een Gospelgroep. Het was een goede dienst waarin enkele honderden mensen het „blijde nieuws" hoorden. In de weken voor de kerstdagen hebben we in Dokkum en omgeving 1000 kerstnummers van De Zaaier mogen verspreiden.
Ook het verenigingswerk onder jong en oud, zondagsschool, jeugd, jonggehuwdenklub en Zusterhulp, ging gestadig door. Onder leiding van zr Van der Craats komt sinds kort een groepje ouderen uit de gemeente regelmatig samen op hun maandelijkse kontaktmiddag.
Iedere week, de ene week in Dokkum de andere week in Damwoude, hebben we onder leiding van onze voorganger een bijbelbespreking en bidstond. Het is een groot voorrecht dat we nog de gelegenheid hebben om in alle vrijheid samen te komen om Gods Woord te bestuderen en te overdenken, Zijn naam te loven en te danken, te bidden voor de nood en zorg om ons heen in gemeenschappelijk gebed.
De zusters van Zusterhulp zijn op het ogenblik druk bezig om voorbereidingen te treffen voor het 25-jarig bestaan dat ze binnenkort hopen te vieren. Wellicht zal men daar te zijner tijd nog wel het een en ander over lezen of horen.
Ook de evangelisatiecommissie is al weer druk bezig om evangelisatiediensten te plannen voor het komende najaar. En zo gaan we hier in Dokkum verder arbeiden op Zijn akker om Zijn naam groot te maken.
Naast vreugde en blijdschap zijn er natuurlijk ook wel eens zorgen, maar dankbaar gaan we voort in de overtuiging, dat alles wat gedaan wordt uit liefde voor de Heer der gemeente, waarde heeft en vrucht draagt.

EEN BLIJDE EN GEZEGENDE DAG IN MUSSELKANAAL

Musselkanaal - (S.H.). Mochten we in de morgendienst van 21 januari getuige zijn van de doop van Jaap Veldman, zondag 4 februari was het weer een hoogtijdag voor onze gemeente: er werden die dag zeven zusters gedoopt.
Onze voorganger bepaalde ons bij Handelingen 9 : 19, de geschiedenis van Saulus, die eerst de gemeente van Christus vervolgde, later op zijn geloof werd gedoopt.
Ds Bouritius kon een goed gevulde kerk verwelkomen, zowel gemeente als vrienden en familieleden van de dopelingen.
Zuster De Haan zong na de prediking een mooi toepasselijk lied, wat we trouwens van haar gewoon zijn.
Wat was het een indrukwekkende aanblik toen de zeven zusters in hun hagelwitte bruiloftskleed voor het doopvont stonden en hun duidelijk jawoord klonk op de vragen die hen werden gesteld. Hierna gingen de dopelingen één voor één het watergraf in, waar ze met Christus werden begraven om al het oude te begraven en om weer op te staan met Hem, tot een geheel ander en nieuw leven.
Het is geheel in overeenstemming met wat onze voorganger zei: „De Heer staat nog te wachten met geopende armen". Wij, als gemeente, weten zeker dat de Heer doorgaat met Zijn verlossingswerk. Ook weten wij, dat er geen grenzen zijn aan Jezus' macht. Smeken we de Heer of Hij door wil breken met Zijn Geest.
's Avonds werd het avondmaal gevierd, waar ook de acht nieuwe leden mee aanzaten. Br J. Muthert riep hen een hartelijk welkom toe en onze voorganger reikte de doopkaarten uit. Het was opnieuw een gezegende zondag.

CHILEENS VLUCHTELINGEN-ECHTPAAR IN HEERENVEEN GEDOOPT

Heerenveen - (H.B.). De leden en vrienden van de baptistengemeente in Heerenveen werden allen in hun eigen taal welkom geheten, toen op de morgen van de eerste kerstdag 1978 onze voorganger ons begroette in het Nederlands, Fries,

Gronings, Spaans, Engels en Hebreeuws, de taal die Jezus gesproken heeft op aarde. En ook op ons familiekerstfeest, op tweede kerstdag, werd Lukas 2 gelezen door een Fries, een Amerikaan, een Chileen en een Israeliër. De laatste was een logé van een van de leden; een Amerikaans baptistengezin uit Oregon (USA) woont onder ons gedurende ongeveer drie jaar.

Ook een Chileens vluchtelingen gezin is in Heerenveen komen wonen, een echtpaar met vier zoontjes. Deze broeder en zuster hadden in het laatst van 1978 de wens kenbaar gemaakt, dat ze gedoopt wilden worden: „Wij willen graag gedoopt worden, wat is daarvoor nodig?"

Op deze simpele vraag kon het eenvoudige antwoord gelden: „Indien gij van ganser harte gelooft, is het geoorloofd", Hand. 8 : 37. Er was echter een moeilijkheid waardoor het nog enige maanden duurde, voordat de doop kon plaats vinden. Niemand van onze gemeente spreekt Spaans, en het Nederlands van onze broeder en zuster was nog zo (hoewel het steeds beter gaat) dat een gesprek zeer moeizaam verloopt.
Eindelijk was toch op zondag 4 februari de grote dag aangebroken. Om alles goed te laten verlopen was er een tolk aanwezig. Immers, onze dopelingen moesten niet later, als ze onze taal beter beheersen, kunnen zeggen: „Ja, maar zò hebben we dat nooit begrepen". Br De Ruiter uit Amersfoort, die voor Youth for Christ werkzaam is onder Chileense vluchtelingen, was met enkele van zijn medewerkers over gekomen, om het getuigenis van de dopelingen en ook de „doopvragen" te vertalen. Daar hij als zendeling in Colombia heeft gewerkt, waar ook Spaans wordt gesproken, beheerst hij die taal volkomen.
Het was ontroerend te luisteren naar het getuigenis van de beide mensen, die een lange moeilijke weg hebben moeten gaan, voor zij in Nederland een toevlucht vonden, vrijheid en rust. Beiden waren ze in hun vaderland aktief in de kommunistische partij. Hij: „Omdat ik zoveel armoede en onderdrukking om mij heen zag en zoveel nood, en daar wilde ik graag wat aan doen". Zij: „Omdat ik de leegte in mijn hart, die er van jongs af was, wilde opvullen, heb ik veel aan sport gedaan". Beiden ontdekten dat de nood niet werd gelenigd, de leegte niet werd gevuld, hoewel ze na hun huwelijk het gevoel hadden, „samen" te gaan. Het christendom, de R.K.-kerk, betekende voor hen het zelfde als de rijkdom, dus onderdrukking en uitbuiting.
Na hun vlucht uit Chili kwamen ze in Argentinië in kontakt met een pinkstergroep en met een baptistengemeente. Daar ondervonden ze een praktisch christendom, een hulp en een liefde die ze niet kenden. Ze leerden de bijbel lezen en kwamen na langdurige ziekte van de moeder en een ernstig ongeluk van een van de kinderen, tot geloof in de levende Heer. De leegte in hun leven had plaats gemaakt voor vrede en vreugde, hoewel nog vele omzwervingen hen wachtten. Toen zij zich eindelijk in Heerenveen vestigden (hun komst was al gemeld door eerder genoemde br De Ruiter) werden ze meteen door onze gemeente opgevangen. De taalmoeilijkheden waren vooral in het begin groot, maar er was een goed kontakt.
Dankbaar en ontroerd waren we getuige van de doop van deze twee mensen, van hun vreugde, van hun eenvoudig kinderlijk geloof.
Mogen de leden van de gemeente Heerenveen, de verantwoording voor deze twee nieuwe leden extra zwaar laten wegen, zodat deze steeds, zoals nu, hun weg met blijdschap kunnen gaan. Opdat door dit alles de Naam van onze Heer wordt geprezen en groot gemaakt.

AFSCHEID Ds H. G. DE WINKEL

Harderwijk - (M.L.). Zondag, 4 februari was een dag voor de gemeente Harderwijk om niet licht te vergeten. We mochten afscheid nemen van onze voorganger, ds H. G. de Winkel.
Afscheid nemen geeft altijd een beetje weemoed, maar de weemoed werd overstemd door grote dankbaarheid en blijdschap. Harderwijk was de eerste gemeente van ds De Winkel. Hij diende de gemeente aanvankelijk als part-timer en later als full-time herder en leraar. De gemeente Harderwijk is eigenlijk ondenkbaar zonder hem. In de acht jaar dat hij onze voorganger mocht zijn is de gemeente rijk gezegend en sterk gegroeid (bij zijn intrede 45 leden, thans is het aantal leden de 120 gepasseerd). Grote dank aan God onze Heer dat hij ons acht jaar mocht dienen. Om 10.00 uur kwamen wij samen voor de laatste morgendienst, waarin ds De Winkel nog een jonge broeder mocht dopen. Vóór de prediking maakte hij aan de gemeente bekend, dat ds P. Jager het beroep naar Harderwijk had aangenomen.
Bij de prediking bepaalde hij ons bij het lopen in de loopbaan, naar aanleding van Hebr. 12 : 2. Alleen het oog op Jezus houden, zó lopen naar de finish. Alle last afleggen die ons kan belemmeren. Het bestrijden van bepaalde zonden kenmerkte hij ook als een belemmering; je wordt dan teveel in beslag genomen door de zonden. Zien op Jezus die de baan heeft uitgelopen en de overwinning heeft behaald. Een wolk van getuigen vuurt ons aan om de loop tot een goed einde te brengen. Na prediking en doopsbediening gebruikten wij brood en wijn aan des Heren tafel.
Om 3.00 uur 's middags waren we weer present voor de officiële afscheidsdienst in de hervormde Bethelkerk te Harderwijk, waar alle genodigden werden welkom geheten door ds De Winkel, o.a. burgemeester Van Boeien, plaatselijke predikanten en vertegenwoordigers van samenwerkingsverbanden.
De tekst voor de predikatie was gekozen uit Rom. 15 : 5 en 6. Hij gaf ons als laatste vermaning mee vooral eensgezind te zijn naar het voorbeeld van onze Here Jezus Christus, zodat wij eendrachtig uit één mond de God en Vader van onze Here Jezus Christus mogen verheerlijken.
Na de prediking werd ds De Winkel nog kort toegesproken door br A. Niesing van het IJsselgewest, ds Van 't Wout namens het voorgangerskonvent, br Anne v. d. Bijl namens de Stichting Kruistochten, br Steenstra uit de gemeente Nieuw Buinen en tot slot dankte br H. Lamain namens raad en gemeente voor alles wat ds De Winkel in de gemeente mocht wezen.
's Avonds om 7.30 uur moesten we voor de 3e maal aantreden voor een gezellige en ongedwongen samenkomst van gemeente en vrienden om ons voorgangersechtpaar met gezin op een zeer hartelijke en verwarmende wijze uit te zwaaien. De mavo-aula was afgeladen vol.
Beladen met stoffelijke en geestelijke herinneringen aan de gemeente Harderwijk ging de fam. De Winkel om plm. 11.30 uur huiswaarts.
Wij wensen hen Gods zegen toe in Nieuw Buinen en geven hen de verzekering mee, dat we hen niet zullen vergeten.

Op 5 februari 1979 nam de Heer tot Zich onze broeder
H. RIKSTEN
op de leeftijd van 79 jaar.
Baptistengemeente Deventer

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 9 - 2 maart 1979

Allerhande soorten mensen

Vooruitstrevenden - behoudenden
eksperimentisten - safety first karakters
avantgardisten - huisbewaarders
opportunisten - beginselridders
baanbrekers - wegenbouwers
windveren - rotsblokken
dromers - nadenkers
ratelpopulieren - eikebomen

Vult u de lijst rustig aan. Er zullen nog wel een paar tegenstellingen - want zo zijn ze wel bedoeld - te vinden zijn. Laat u niet verleiden jeugdigen en ouderen tegen elkaar uit te spelen. Niet alle jeugdigen passen in de eerste kolom, niet alle ouderen in de tweede.

Nu moet er eigenlijk een uitleg komen van waarmee ik begon, dat wil zeggen in de loop van dit artikeltje. En dat valt inderdaad niet mee is mij gebleken. Want omdat iedereen duidelijk te maken moet je namen noemen van mensen, bewegingen of partijen en daarmee kom je dán op glad ijs.

Er zijn allerhande soorten mensen. Ik bedoel daarmee de binnenkant. U kunt het aflezen in het opgestelde rijtje. Links - en dat is toevallig en heeft verder geen achtergrond of bijbedoeling - links staan zij die graag volop gas geven ,zelfs als de te rijden weg niet helemaal in kaart gebracht is; rechts staan zij die hand- en voetrem binnen bereik hebben. Het gaat de laatstgenoemden allemaal te ondoordacht; zij vrezen dat de konsekwenties niet overwogen zijn. Zij willen ook wel torens bouwen, maar dan wel eerst de kosten overrekenen. De eersten leven meer bij de zinspreuk: komt tijd, komt raad.

Ze zijn meer, waarschijnlijk meer dan ze beseffen, produkten van hun tijd en laten zich drijven door eigentijdse winden en stromingen. Het woord nieuw fascineert hen: een nieuwe tijd, nieuwe wegen, nieuwe normen, we zijn onderweg naar nieuwe vormen, op welk terrein ook.

Het politieke veld laten we buiten beschouwing; ofschoon je bijna niets meer zeggen kunt of het wordt in die richting uitgelegd. Hier bewegen zich onze gedachten meer op kerkelijk terrein. In de meeste kerken is het onrustig, zowel op het gebied van het geloof (bijbelbeschouwing, doop, avondmaal, oekumene) als op dat van het leven (huwelijk, seksueel leven, abortus, euthanasie). Ik noem maar een paar in het oog vallende sektoren.

Het schijnt dat gelovigen her en der bereid zijn oude formuleringen en vormen radikaal overboord te zetten. Hun kerk lijkt hun een kerker te zijn geworden. Die geest wordt met name bij de rooms-katholieken openbaar en dat is in deze revolutionaire tijd niet zo verwonderlijk. Gezag, van welke kant ook, ligt niet hoog in koers. Maar ook andere kerken staan in dezelfde tijd en stormen. Overal staan mensen op die om verandering roepen, zelfs al hebben ze geen duidelijke voorstelling van hoe het leven na die verandering eruit zal moeten zien. Ze nemen zonder meer aan dat verandering ook vernieuwing betekent en vernieuwing ook verbetering. En dat roept reakties op bij hen die in de tweede kolom vermeld staan.

Voor beide stemmen hebben we begrip. Indien het protest der eersten alleen uiterlijkheden betreft is er niets aan de hand. Waarom zou men niet eens een nieuw lied mogen zingen of een nieuwe orde van dienst mogen opstellen. Als echter in een gemeenschap dieper liggende ,waarheden' worden aangetast, groeit er bezorgdheid, komen er vermaningen. Dat zal tot uiteenzettingen leiden. Wanneer er dan geen bereidheid meer is om de andere aan het woord te laten en naar dat woord ook echt te luisteren; indien er dan geen taal meer wordt gesproken die de andere kan verstaan, zal de vervreemding toenemen en daarmee, als het goed is, ook het leed.

Ik zal u zeker, maar dan wel jaren geleden, eens verteld hebben dat de gemeente, die ik toen diende, de mogelijkheid had haar kerkgebouw te verhuren aan een kerkgemeenschap die de kinderdoop uitoefende. Verreweg het grootste deel der gemeente had geen bezwaren om die gemeente tegemoet te komen. Eén broeder zei dat hij het er moeilijk mee had; dat zijn geweten hem geen rust liet. Terwille van die ene broeder werd afwijzend op het verzoek geantwoord. Fout? Goed?

Al het nieuwe is niet slecht, al het oude niet goed. En al het nieuwe is niet goed en al het oude is niet slecht. De in de beide kolommen genoemden hebben elkaar nodig, de lichte dromers en de zware denkers. Als beiden zich onderwerpen aan het Woord en de Geest zullen ze trouw samen verder reizen.

Huizinga

BIDDEN HELPT.....NIET ALTIJD!!

Vanaf het begin der schepping heeft de mens gebeden. Soms was het gebed bedoeld als een lofprijzing van de Schepper, die zich, voor het oog dat zien wil, openbaart als oneindig wijs en goed. Vaker echter was het gebed een vlucht voor allerlei dreiging en het zoeken van bescherming:

„Bij U, o Here, schuil ik; laat mij nimmer beschaamd worden" (Ps. 71 : 1)

De dreiging was van velerlei aard: natuurgeweld, armoede, ziekte en dood, geweld van andere mensen. Maar dikwijls ook kwam de dreiging van binnenuit, vanuit een geweten dat aanklaagde:

„Als Gij, Here, de ongerechtigheden in gedachtenis houdt, Here, wie zal bestaan"? (Ps. 130 : 3)

Het bidden werd een roep om genade, om erbarming. En de wondere inhoud van de bijbelse boodschap is, dat, wanneer de bede om vergiffenis gepaard gaat met een eerlijke schuldbelijdenis, God degene is die graag vergeeft:

„Ik zei: Ik zal de Here mijn overtredingen belijden, en . . . Gij vergaaft de schuld mijner zonde" (Ps. 32 : 5)

Allen, wie ze ook waren en wanneer ze ook geleefd hebben, die zo in hun bidden een veilige toevlucht zochten, hebben die gevonden. Grotere onrust dan die, welke door een schuldig geweten veroorzaakt wordt, is nauwelijks denkbaar. Maar ook: een grotere opluchting, een wonderbaarlijker bevrijding dan die, welke een mens ten deel valt dank zij de radikale vergeving die God schenken wil, is niet in te denken...

„Gij omringt mij met jubelzangen van bevrijding", zingt David in diezelfde 32ste psalm (v 7).

Het zou te wensen zijn, dat meer psychiaters in onze tijd hun patiënten van deze rust konden vertellen! De rust en vrijheid die Jezus geeft: „Als de Zoon u vrijgemaakt heeft, dan zult gij waarlijk vrij zijn".

Bidden helpt! Het is een veilige toevlucht. Het geeft rust! Maar... niet altijd!!
Om bij ps 32 terug te komen: David heeft lange tijd in onrust geleefd. Waarom? Bad hij dan niet? O jawel! Maar... hij bad niet eerlijk. Hij was niet bereid om eerlijk toe te geven waar de onrust in zijn binnenste vandaan kwam. Er waren bij hem onbeleden zonden. Misschien geen grote (zijn er eigenlijk wel grote en kleine zonden...?).
Waarschijnlijk ging het om wat van die alledaagse dingetjes, u weet wel, waar iedereen zich geregeld schuldig aan maakt. En als je nou met al die kleinigheden naar God toe moet stappen, nou, dan kun je wel aan de gang blijven en God het hoofd dol maken...
Toch kwam David er niet onderuit. Zijn bidden hielp geen zier. Wanneer hij van zijn knieën opstond, was er nog dat ellendige, knagende en onrustige gevoel.
De opluchting, de verwondering was er niet meer. Hij probeerde te danken voor al de goede dingen die hij dagelijks in zijn leven ontdekte; hij prees God er voor... Tevergeefs! God leek niet thuis te zijn! Om zo te zeggen: de telefoon aan de andere kant werd niet opgenomen!
Toen kwam, eindelijk en goddank, de ontknoping: „Mijn zonde maakte ik U bekend..." (v 5). En na deze kapitulatie, na de ervaring dat ook de kleine zonden scheiding maken tussen God en de mens, keerde de vreugde terug; God was er weer; de verbinding was hersteld!

Bidden helpt! Maar niet... als de lijn gestoord is! Niet, wanneer het gebed komt uit een hart dat niet eerlijk is voor God!
Een zwarte gelovige vertelde een zendeling dat zijn hart onrustig was de laatste tijd. Na aandringen van de zendeling biechtte hij een zonde op. „Ik heb een stuk touw van mijn buurman gestolen", bekende hij... „Belijd dat dan ook eerlijk voor God", luidde het advies, „dan zul je rustig worden..." Maar een paar dagen later was de man terug. „Het helpt niet", zei hij verdrietig. De zendeling keek hem aan en vroeg: „Heb je misschien meer dat je vertellen moet?" Toen kwam het hoge woord er uit: „Er zat aan dat stuk touw een koe..."

Ons bidden moet een eerlijke zaak zijn. Wat we aan God zeggen moet overeenstemmen met wat we diep in ons hart gevoelen en denken.
Een voorganger bekende eens eerlijk: „Ik heb soms, in samenkomsten, gebeden om de bekering van mensen, maar er heimelijk bijgedacht: Ik hoop dat er vanavond maar niemand komt, want anders wordt het zo laat..."
Iemand anders zei: „Ik heb tijden gekend, dat ik weliswaar bad om de vergeving van mijn zonden, maar niet bereid was om ze bij name te noemen. Ik wist, dat ik dan dingen zou moeten belijden die ik in feite niet wilde doen of nalaten. Ik wist dat ik een broeder van harte zou moeten vergeven en aanvaarden. Maar ik kon daar niet toe komen..."
„Goed bidden", zei iemand, „is een opsomming van de hele waarheid over onszelf, kompleet met al onze dwaasheden en ongerechtigheden, onze gevoelens tegenover onze medemens en tegenover God. Zelfs onze gevoelens van woede, opstandigheid of ongeloof".
„Toen ik zweeg, kwijnde mijn gebeente weg", beleed David eerlijk. Pas na een eerlijke belijdenis en de vraag om kracht van boven, zal de vrede van God weer een mensenhart kunnen vervullen.
„Je moet er mee leren leven", zeggen artsen tegenwoordig van allerlei lichamelijke ongemakken waarvan ze hun patiënten niet kunnen afhelpen. Maar wanneer een kind van God probeert te leren leven met het gemis aan innerlijke vrede, zal hij er achter komen dat hij bezig is om te leren leven met de dood in de schoenen...
Bidden is een innerlijke houding tegenover God, Jezus. Pas wanneer die innerlijke houding er een is van volkomen eerlijkheid en overgave, zal Gods kind merken dat bidden waarachtig helpt.

C. van Wier

GEMEENTELIJKE STEUN BIJ KERKBOUW IN NIEUW-AMSTERDAM

Het gemeentebestuur van Emmen heeft onlangs op voorstel van het college van B & W besloten om de Vrije Baptisten Gemeente te Nieuw-Amsterdam ,ten behoeve van het stichten van een gebouw voor verenigingsaktiviteiten aan de Wijkstraat' een subsidie van *f* 30.000,— toe te kennen. Ook werd een lening ad *f* 30.000,— verstrekt à 2%, af te lossen in 25 jaar op basis van annuïteit.

LZC-VERGADERING NU IN EMMERCOMPASCUUM

De LZC-vergadering van 20 maart in Hoogeveen is verschoven naar 1 april a.s. om 8.00 uur n.m. in Emmercompascuum in de baptistenkerk aldaar.
Op deze avond zijn ook de klubleiders/sters hartelijk welkom.

D. K.-T.

RADIODIENST UIT DELFZIJL OPNIEUW UITGESTELD

De al eerder uitgestelde radiodienst vanuit Delfzijl moest jl. zondag 25 februari opnieuw worden afgelast. De redenen hiervan liggen bij de NOS, die door mist en slechte wegen niet naar het Noorden van het land wilde.

De dienst vanuit Delfzijl zal nu later in het jaar worden uitgezonden.

„KERK IN HET HART VAN ROTTERDAM"

„Kerk in het hart van Rotterdam", onder deze titel hebben de kerkgemeenschappen uit de binnenstad van Rotterdam - waaronder ook de baptistengemeente Rotterdam-Centrum - een prachtig uitgevoerd informatieblad uitgegeven, waarin voor de belangstellenden allerlei informatie over deze kerkgemeenschappen wordt gegeven. Het is een uitgave van de Werkgroep Kerk en binnenstad.

NIEUWS VAN DE ZOMERKAMPEN

Het gaat goed met de aanmeldingen. Sommige kampen zijn al aardig vol. Andere wachten nog op meerdere jongeren en ouderen die hun vakantie nog niet vastgelegd hebben.
Wacht niet te lang. Vraag een folder bij uw sekretaris, bij je jeugdleider, of bij het Jeugdburo NBJB.
De stand van zaken is als volgt:

1. **Het buitenlandse kamp**
gaat in elk geval door. Er zijn nog een paar plaatsen vrij. Dus als je er al mee verzoend was dat je te laat was met de aanmelding, wees er dan snel bij. Bekijk de reis in de kampfolder en zie hoe je op een geweldige manier **14 dagen** in het hartje van Zwitserland kunt doorbrengen voor *f* 600,—.

2. **De Ouderenkampen**
stromen gestaag vol. Hebt u zich al aangemeld? Of weet u nog niet dat u een erg fijne week te wachten staat. Volledig pension en gezelligheid toe voor slechts *f* 200,—.

3. **De Gezinskampen**
zijn bijna vol. Alleen de tweede gezinsweek (21-28 juli) heeft nog ruimte voor 1 à 2 gezinnen. Wilt u het toch meemaken, haast u dan voor het te laat is.

4. **De tentenkampen**
Het eerste **D-kamp** (12-14 jaar) is bijna vol.
Het tweede (D3: 21-28 juli) zijn nog een aantal plaatsen vrij.
De **C-kampen** (14-16 jaar) zijn allemaal vol. De paar aanmeldingen die onderweg zijn kunnen nog geboekt worden, maar dan is het afgelopen.
In de B-kampen (17 jaar en ouder) is nog plaats genoeg.
Jongeren vanaf 17 jaar worden uitgenodigd om ook in Nederland een geweldige vakantie te beleven.
Meestal gebeuren er dingen (verwacht of onverwacht) waar je de rest van het jaar en soms ook de rest van je leven met plezier aan terug denkt.
We maken het tot een geweldig feest.
Zorg dat je er bij bent.
Aanmeldingen naar het Jeugdburo NBJB, Zuiderdwarsvaart 25, 9203 HW Drachten; tel. 05120-15687.

De kampkommissie

MEDEDELING

△ Het sekretariaat van de gemeente Treebeek berust thans bij: J. Poutsma, Engerstraat 5, 6421 XH Heerlen; tel. 045-218770.

Op deze pagina hopen we in de komende weken, onder de titel „Onvergetelijke woorden vanaf het kruis", van de hand van ds H. Ploeger meditaties over de Kruiswoorden te plaatsen; - red.

Onvergetelijke woorden vanaf het kruis (1)

Lucas 23 : 34, „Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen".
Genesis 3 : 13, „Wat hebt gij daar gedaan?"

Heeft Jezus echt niet de waarheid gesproken? Hebben ze het niet geweten? Echt niet geweten?
Wat is weten? Alleen ergens kennis van hebben? Of een diepe overtuiging? Hebben Adam en Eva echt geweten, diep in hun hart geweten wat zij deden toen zij Gods gebod overtraden?
Overziet een mens de draagwijdte, de reikwijdte van zijn daden? Adam en Eva hebben deze draag- en reikwijdte niet beseft. Wat zij deden was nooit eerder voorgevallen. Ze konden de uitkomst van hun daad niet meten aan die van anderen.

De mensen die Jezus veroordeelden, konden hun daad meten aan die van anderen. Dat hebben ze ook beseft. Ze hebben naarstig gezocht naar een rechtelijk-verantwoorde veroordelingsgrond. Hun daad moest juridisch onaantastbaar zijn. Onrecht is immers gevaarlijk.
Dàt hun daad juridisch aanvechtbaar is geweest, verhelen de evangelisten niet. Het getuigenis der beschuldigers klopt niet.

Klopte het volgens Jezus wel? „Zij weten niet wat zij doen". Echt niet? Petrus spreekt later: „En nu, broeders, ik weet dat gij uit onkunde gehandeld hebt" (Hd. 3 : 17).

Paulus schrijft aan de gemeente in Korinthe: „Indien zij van haar (= van de verborgen wijsheid Gods) geweten hadden, zouden zij de Here der heerlijkheid niet gekruisigd hebben" (1 Kor. 2 : 8).
Sprak Jezus echt de waarheid?
Hij richtte zich tot Zijn Vader in de hemel. Als Jezus niet kon overzien wat zijn vijanden deden, overzag de Vader in de hemel het dan ook niet? Kon Jezus op verhoring rekenen bij Zijn Vader toen Hij pleitte voor vergeving wegens onwetendheid?

Wat is vergeving? Toch zeker: afstand doen van het recht om zich te wreken. „Mij komt de wrake toe, spreekt de Here" (Rom. 12 : 19). God heeft het recht zich te wreken. Om vergelding te eisen. Jezus zegt: Vergeef hun, dat is: Maak van uw recht geen gebruik.

Vergeving, dat is: kwijtschelding. Afzien van het recht om terugbetaling te eisen: „De heer van die slaaf (die tienduizend talenten schuldig was) kreeg medelijden met hem en hij liet hem vrij en schold hem de schuld kwijt" (Mt. 18 : 27). De vraag of Jezus de werkelijke waarheid gesproken heeft, is hier niet van belang. Jezus wist: geen mens kan leven met een onbetaalbare schuld. Geen mens heeft toekomst met een verleden dat tegen God gericht was.

Het eerste kruiswoord geeft een blik in Jezus' hart. Zò was Zijn hart. Niet gericht op wraak, maar op vergeving. Niet gericht op afbraak maar op herstel. Niet gericht op de dood, maar op het leven.
Niemand anders was zó nauw betrokken bij de kruisiging van Jezus dan Hijzelf. Niet anderen hebben gevraagd: „Vader, vergeef het hun", maar Jezus zelf. Jezus liet het kwaad, de zonde, het boze, de boze, uitwoeden op en in Zijn lichaam. Als er één het recht zou hebben gehad om wraak te roepen, dan was Hij het. Maar ook: Als er één het recht gehad heeft, om vergeving te bidden, dan was Jezus het. Het ging Hem aan.

Hij riep om Gods barmhartigheid. Alleen als God Zijn barmhartigheid openbaart en laat gelden, heeft een mens toekomst. Jezus stierf niet enkel aan het kruis om het verleden van mensen in orde te maken, maar om voor hen een toekomst open te breken. Ja, juist omdat Hij mensen toekomst wilde geven, moest het verleden in orde gemaakt worden. Ook het verleden van de onrechtvaardige veroordeling van een onschuldige.
Als het Joodse volk toekomst heeft, dan is het vanwege deze bede.
Als u en ik toekomst hebben, dan is het vanwege deze bede.

„'t En zijn de Joden niet, Heer Jesu, die U kruisten.
Ik ben 't, o Heer, ik ben 't, die U dit heb gedaan!"

Ploeger

Bijbelschool in Ndiki (Kameroen) heropend

„Institut Biblique de Ndiki (IBN)" - dat is een bekende klank voor de gemeenten van de Unie van Baptisten Gemeenten in Kameroen (UEBC).
Alle hoop voor de zo noodzakelijke nieuwe generatie van voorgangers in de gemeenten is op deze school gevestigd. Want tien voorgangers, die in de gemeenten in Zuid-Kameroen werken zullen uiterlijk volgend jaar met pensioen gaan (het totale aantal voorgangers in de Unie bedraagt op het ogenblik 60). De gemiddelde leeftijd van de overige voorgangers ligt zeer hoog zodat in de nabije toekomst gerekend moet worden met een groot aantal pensioengerechtigden. Ook veel evangelisten (hulppredikers) zijn al in de buurt van die leeftijdsgrens. De heropening van de bijbelschool in Ndiki is daarom dringende eis van dit moment.

Kleine terugblik

In 1972 werd besloten het tot dat moment als bijbelschool funktionerend opleidingsinstituut te veranderen in Bijbelinstituut. Was voordien voor de dienst van de evangelist de opleiding aan een bijbelschool voldoende, op dat moment werd ingezien dat deze opleiding moest worden verdiept. In de plaats van de één-, soms tweejarige opleiding van de bijbelschool kwam nu het Bijbelinstituut met verplicht vier jaren studie.

Met Pastor R. Mangamba als direkteur en 14 studenten begon het eerste kursusjaar. Helaas kon door moeilijkheden, veroorzaakt door ziekte, deze eerste kursus niet met een vierde jaar worden afgesloten. Pastor R. Mangamba moest Ndiki na het derde kursusjaar in 1975 verlaten. Het Instituut moest voorlopig worden gesloten. De studenten beëindigden hun opleiding door een praktijkstage van één jaar onder leiding van een ervaren voorganger.

Daarmee was een oplossing gevonden voor de studenten maar de verantwoordelijke mensen van de Unie en van de Europese Baptisten Zending zagen zich voor de vraag geplaatst: sluiten of heropening in afzienbare tijd. Om aan heropening te kunnen denken moest onder ongeveer 50 voorgangers één gevonden worden die opgewassen zou zijn tegen de taak om het Instituut te leiden. Bovendien moest hij bereid zijn om naar Ndiki te gaan en ook moest er een theologisch docent gevonden worden. Beide vragen vonden in de loop van 1976-'77 een oplossing.

Als nieuwe direkteur van het Instituut werd Pastor Martin Nséké Kotto aangetrokken en als nieuwe docent Pastor Erhard Elchmann. De heropening van het Instituut kon pas in de herfst van 1978 plaatsvinden omdat Pastor Elchmann tot januari 1978 nog bezig was de taal te leren.

1 oktober - een feestdag

Met grote vreugde voor alle deelnemers vond op 1 oktober 1978 de openingsdienst voor de tweede kursus plaats. Het was een bijzonder vreugde, dat deze dienst door Pastor R. Mangamba, de vroegere direkteur van de school en nu algemeen sekretaris van de Unie, kon worden geleid. Zijn prediking had als uitgangspunt Matheus 4, 19: „Volg Mij, Ik zal u vissers van mensen maken".

Alle aanwezigen werd duidelijk, dat de autoriteit waarmee dit bevel werd uitgesproken alleen *geworteld is in de persoon* van Jezus. Slechts vanuit de persoon van Jezus ontvangt dit bevel zijn onvergelijkbaar karakter. En dit bevel heeft een doel: het is de roeping tot het gezonden zijn. Niet alleen de daarvoor opgeleide, de evangelist of de voorganger is zulk een gezondene maar iedere christen is drager van deze roeping en daarmee een gezondene. De prediking vond plaats na de feestelijke bevestiging van Pastor Martin Nséké als nieuwe direkteur van het Instituut en daaropvolgend het voorstellen van de 14 nieuwe studenten.

Na de dienst kwamen alle uitgenodigde gasten voor een feestelijke maaltijd met de studenten bij elkaar. De namiddag was bestemd voor een klein, bijna familiair feest. Met de studenten vierden we de ‚Intocht in het Beloofde Land'. De tocht door de woestijn (polonaise over het terrein van de zendingspost), het verblijf bij de Sinai (een quiz over de tien geboden), de verdeling van manna, de doortocht door de Jordaan (over het kleine zwembad heen op een evenwichtsbalk) en de intocht in het beloofde land (de feestelijke mars naar het gebouw van het Instituut) gaven aan deze dag een feestelijk afsluiting.

De opleiding

Wie in het Bijbelinstituut opgenomen wil worden moet een voltooide lagere schoolopleiding hebben gehad en zich onderwerpen aan een toelatingsexamen. Daar zijn 22 deelnemers doorgekomen. De betrekkelijk lage eisen ten aanzien van de voor-opleiding maakt het mogelijk om ook hen tot het Instituut toe te laten die ver verwijderd van de grote centra als Douala wonen en tengevolge daarvan niet zo goed opgeleid zijn. Ook moeten ze een aanbevelingsbrief van een voorganger van een gemeente in de Unie kunnen tonen.
Het lesprogramma omvat twee grote eenheden: ten eerste de theologische opleiding en ten tweede algemene vorming die gebaseerd is op dat wat men op de lagere school leerde. De studenten worden op deze school opgeleid tot evangelist.
Zij die de opleiding met bijzonder goede resultaten afsluiten hebben de mogelijkheid om verder te studeren aan de Theologische School, die met de evangelische (Hervormde) kerk wordt gedreven, verder te studeren.

Vooruitzichten

Van de 22 die door het toelatingsexamen zijn gekomen zijn thans 14 gearriveerd. Hoeveel van hen zullen het reeds in het eerste jaar opgeven? Hoeveel zullen de

Studenten van de bijbelschool in Ndiki

kursus met goed resultaat beëindigen? Hoeveel zullen daarna nog verder studeren aan de Theologische School? Dat zijn vragen die met hoop en met zorg worden gesteld.

Help de Unie in Kameroen als u in uw gebeden de Bijbelschool in Ndiki, zijn nieuwe studenten en zijn docenten gedenkt!

Erhard Ilchmann
(in Die Gemeinde)

Uitbreiding voor baptistenkerk

(uit Nieuwsblad voor de Eemsmond, 20 januari 1979)

DELFZIJL - De baptistengemeente van Delfzijl kan zich verheugen in het vooruitzicht, een ruimere kerk te krijgen. Het gebouw, dat momenteel in de steigers staat, zal groter en moderner worden.

Deze verbouwing is nodig om de vele kerkgangers van deze gemeente te bergen. Terwijl over het algemeen de kerkgang terug loopt, mag de baptistengemeente zich verheugen in het feit dat de kerk te klein is geworden. Wij spraken hierover met de predikant van deze kerk, ds J. Schouten.

Als een van de oorzaken voor dit feit gaf de predikant dit antwoord:

„De persoonlijke prediking van het evangelie is een grote bijdrage aan dit geheel. Vooral de jeugd betrekt de baptistenkerk hierin. Want over hen heen preken, is niet wat wij doen. De jeugd is niet veranderd. Ze horen er bij en onze bijbelse boodschap is ook heel erg bestemd voor hen. Ondanks de enorme aardverschuivingen in de kerk, is bij de baptistenkerk het dan ook een feit dat de kerken uitgebreid moeten worden".

Een geloofwaardige verklaring, want inderdaad blijkt het uit gesprekjes met jongeren dat deze de kerk een warm hart toedragen. Het vele jeugdwerk dat deze gemeente heeft is daar ongetwijfeld een flinke bijdrage aan. Daarom heeft men besloten tot uitbreiding van deze kerk.

Het zal ongetwijfeld een mooie kerk worden. Zo'n honderdtwintig zitplaatsen komen bij het reeds bestaande aantal.

Volgens ds Schouten zal over enkele jaren dit waarschijnlijk opnieuw te weinig zijn. Een optimistisch vooruitzicht. Men had de kerk nu al wel groter willen maken, doch hiervoor is geen plaats op het huidige terrein.

Ook een viertal zalen worden bij deze kerk gebouwd. Dit om tegelijk met de kerkdienst een zondagsschooldienst te houden. Een brede gang tussen de kerkzaal en deze andere zalen garanderen de nodige ruimte, die nodig is, om geen hinder van elkaar te hebben.

In deze baptistengemeente is een onderlinge band duidelijk aanwezig. Ook ds Schouten heeft dit reeds ondervonden.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Winterweer

Het was een „ouderwetse" winter in de afgelopen maand. De Zaaier begon nog wel met de vraag: „Zijn de winters niet meer wat ze waren?" Nu, het antwoord kon luiden: Nou, en of! Het was menig keer gibberen en glijden geblazen op de tochten door het land. Soms gingen we door een dichte mist. De laatste keer - het was avond - raakte ik bijna het spoor kwijt en ik maakte me werkelijk zorgen of ik wel op m'n bestemming zou komen, toen ik ineens in een konvooi van automobilisten terecht kwam. Dan ervaar je weer eens hoeveel mensen aan elkaar kunnen hebben! Dat is in de gemeenschap ook zo. Samen verder, dat is de beste oplossing.

Ik leerde nog iets. Een hele tijd werd de kolonne geleid door iemand, die té bang was. Dat gaf niet, maar hij bleef krampachtig voorop rijden. Had hij eerder z'n plaats aan de kop prijs gegeven, dan waren we allemaal vlotter opgeschoten en zelf had hij ook wat ontspannender kunnen rijden.

Dat gaat ook in de samenleving wel eens zo. Je moet de moed hebben om je plaats in te nemen of af te staan aan een ander. Daar is iedereen mee gediend en je hebt er zelf alleen maar voordeel van!

In kontakt met gemeenten

Het kontakt met de gemeenten breidt zich uit. Ik had het voorrecht met verschillende voorgangers, evangelisatiewerkgroepen en gemeenteleden te mogen overleggen over hun arbeid. Een stukje werk, dat meer en meer belangstelling krijgt, is het houden van bezinningsdagen over evangelisatie, waarbij de hele gemeente betrokken wordt. In Zwolle werd dat belegd op zondag 11 februari. Er bestond een goede belangstelling voor en zeker zal het bijgedragen hebben tot een verdieping van het besef, dat de gemeente een duidelijke opdracht heeft om de blijde tijding uit te dragen. In andere gemeenten worden voorbereidingen tot een dergelijk gebeuren getroffen. Ik geloof, dat hier een belangrijk stukje werk kan worden verricht om zoveel mogelijk gemeenteleden te betrekken bij de gedachtenwisseling.

In kontakt met de studenten

De afgelopen maanden zijn ook de gesprekken over evangelisatie met een aantal studenten aan De Vinkenhof begonnen. De eerste keren hebben we gesproken over zeer fundamentele principia, die bij evangelisatie aan de orde komen.

Bijna iedere baptist heeft wel eens nagedacht over de grote opdracht en zeker bij de jongemensen, die zich voorbereiden op de dienst van het evangelie, is dat het geval.

Ik hoop en vertrouw, dat de gesprekken, die over deze arbeid gehouden worden, hun vruchten zullen afwerpen in latere dienst.

Tot zover deze keer.

Uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling,
Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam;
tel. 010-213335

BREEK ER EENS UIT!

Eindelijk is het zover!

We gaan beginnen met het *Breek er eens uit-programma.*

Vorig jaar hebben we het al aangekondigd en is het ook al besproken op de jaarvergadering van de R.J.C. in Zwolle.

Nu zijn we bezig om alle voorbereidingen af te ronden zodat we in het komende najaar echt van start kunnen gaan.

Wat is de bedoeling?

Jongeren in de gelegenheid stellen om kennis te maken met en zich in te zetten op het vlak van de omgang met de naaste.

Veel jongeren groeien op met alle mogelijke nadruk op verstand, geld, prestatie en hoge positie en zitten met het probleem: „Hoe zou ik vanuit het geloof het beste mijn leven kunnen inrichten?"

Het ontbreekt hen dan aan ervaringen en belevenissen waarin ze persoonlijke dingen ontdekken die voor hun leven belangrijk zijn.

Daarom wordt hen een periode van 8 maanden aangeboden (niet op basis van verstand, geld, prestatie enz.), waarin zij zich kunnen inzetten in verschillende situaties van dienst- en hulpverlening.

Met ingang van 1 oktober kun je dan 3 of 4 verschillende werksituaties meemaken (van minimaal 2 maanden).

Na elke periode van 2 maanden is er een weekend waarin ervaringen uitgewisseld kunnen worden.

Verder is er in elke werksituaties iemand aanwezig bij wie je altijd terecht kunt.

Voorbeelden van werksituaties:

— Inrichting voor lichamelijk gehandicapten.
— Inrichting voor geestelijk gehandicapten.

— Bejaardentehuis.
— Verzorgingstehuis.
— Rusthuis.
— Baptistengemeente.
— Evangelisatieaktie enz.

Wie mag er mee doen?
Onze hoop is dat dit Breek er eens uit projekt zal uitgroeien tot een groots opgezet programma waaraan door heel wat van onze jongeren deelgenomen zal worden.
Het eerste jaar durven we het nog niet zo groots aan.
Daarom is er ruimte voor 10 á 15 jongeren vanaf ongeveer 18 jaar om deel te nemen.
Heb je belangstelling?
Ben jij iemand die nog niet weet wat je wil?
Ben jij iemand die wel eens uit die voorgekauwde sleur en levensloop wil breken?
Ben jij iemand die genoeg heeft van alles wat met televisiementaliteit en goedkoop genoegen te maken heeft?
Ben jij iemand die bereid is om je in te zetten in verschillende situaties, met ogen en oren wagenwijd open?
Geef je dan op.
Je zult er geen spijt van hebben.
Geld overhouden zul je niet, maar wel een stuk ervaring die je leven rijker maakt en de moeite waard, zodat je meer zicht krijgt op jezelf en meer zin in de toekomst.

Geld?
Hoe staat het met de financiën?
Het projekt is zodanig opgezet dat rekening gehouden wordt met *kost* en *inwoning* en een zakgeld (*f* 300,— per maand).

Aanmelding:
Stuur een briefje naar het Jeugdburo waarin je aangeeft waarom je graag in aanmerking wilt komen voor dit projekt. Vertel dan maar gewoon een beetje over jezelf.
Met iedereen wordt persoonlijk kontakt opgenomen om te zien hoe hij/zij het beste ingepast kan worden in het programma. Dan kunnen ook verdere vragen beantwoord worden.
Met alle deelnemers wordt zelf overlegd welke werksituatie het meest geschikt zijn.
Wacht niet te lang met de aanmelding, anders zijn anderen je misschien voor.
Je hebt tijd tot 1 april a.s.
Schrijf naar N.B.J.B., Breek er eens uit, Zuiderdwarsvaart 25, 9203 HW Drachten.

Namens de werkgroep Breek er eens uit
Bert Wijchers,
Piet Brongers

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Rotterdam-Zuid, B. Stuut te Heerenveen.
Beroepen: te Emmen, Chr. Eijer te Treebeek.
Aangenomen: naar Dordrecht, G. van Mameren te Leiden.

HET GEZAG VAN DE BIJBEL (1)

Wat is de bijbel? Waaraan ontleent hij zijn gezag?

De bijbel is allereerst een boek - of juister - een verzameling van boeken (het Oude- en Nieuwe Testament). Hij is niet kant en klaar uit de lucht komen vallen. Er zijn eeuwen verlopen, voordat het Oude Testament zoals wij het kennen, tot stand kwam.
Aan de op-schrift-stelling is een periode van mondelinge overlevering vooraf gegaan. Na de verwoesting van Jeruzalem in 70 na Christus, was in Jamnia „de zetel van het Joodse gerechtshof en een beroemde school van geleerden". Daar kwam ongeveer 100 na Christus de vaststelling van de oudtestamentische canon tot stand. „Canon betekent van huis uit lijst, catalogus, ook regel waaraan men zich moet houden".
Wij ontvingen het Oude Testament van de Joden. Tussen de periode van het verzamelen der geschriften en de vaststelling van wat in de canon thuishoorde, met andere woorden wat „canoniek" was, is een hele tijd verlopen. „In dit verzamelen is van meetaf aan het Goddelijk gezag, dat aan deze boeken werd toegeschreven, werkzaam geweest". Het vaststellen van de canon ging serieus toe. Zo is lang gediskussieerd, of het Hooglied wel in de canon thuishoorde. Door met een allegorische verklaring het huwelijk tussen Salomo en Sulamith toe te passen op het huwelijk tussen Jahwe en Zijn volk Israël (vgl Hos 2 : 18; Jer 3 : 14, 31 : 32 o.v.), werd het Hooglied opgenomen. Ook over de opname van Prediker en Esther zijn diskussies gevoerd.
Hooglied, Prediker en Esther worden in het Nieuwe Testament nergens aangehaald.
In de 17e en 18e eeuw werd het gezag van de Schrift aangetast door de filosofie (Descartes, Spinoza).
Wat het Oude Testament betreft, werd bij geleerden de **menselijke kant** het objekt van onderzoek. In de 19e en 20e eeuw werd vooral door de historische kritiek de Goddelijke faktor geheel buiten beschouwing gelaten. Maar - veel resultaten van de historisch-kritische richting bleken onhoudbaar. De kultische wetten bleken beter te passen in de tijd, waarin het Oude Testament ze dateert en niet zoals de kritiek leerde, in de tijd na de ballingschap (prof. dr B. J. Oosterhoff, De bijbel in het geding. Callenbach, Nijkerk - 1968. p. 43). Ook de komplete rol van Jesaia bij de Dode Zee gevonden, toont aan dat er geen eerste, tweede en derde Jesaia hebben bestaan (zie René Pache, Inspiratie en het gezag van de bijbel; Buyten en Schipperhein, Amsterdam - 1977, p. 176). De wetenschap is steeds onderhevig aan verandering en wordt telkens voor nieuwe vragen gesteld.

Waar komt uiteindelijk het gezag van de bijbel vandaan?
De kerk **verleende** niet het gezag, zij **erkende** het gezag van het Woord. Luther stelde: „alles wat „Christum treibt". Calvijn ging uit van de Heilige Geest, Die in onze harten getuigenis geeft, dat de Schrift van God is.
Hier komt het gevaar, dat mensen zich op de Heilige Geest gaan beroepen en zich losmaken van de Schrift, dat wil zeggen de Heilige Geest als een instantie náást de Schrift gaan stellen.
De onlangs overleden prof. dr A. R. Hulst: „Nu moeten we echter goed weten, dat aan de H. Schrift, het Oude- en het Nieuwe Testament beide en samen, nimmer achteraf een gezag **wordt toegekend** door wie dan ook. Wie zou dat kunnen? De kerk bv. verleent aan de Schrift niet het gezag, het is m.i. veeleer zo, dat de kerk in haar belijden erkent het gezag, dat de Schrift in zichzelf heeft. Het is het aanvaarden van iets dat er was, niet een scheppen van iets dat tevoren nog niet bestond. Ik kan het gezag niet „bewijzen", uit de bijbel klinkt een gezaghebbend woord mij tegen, dat ik in geloof aanvaard" (a.w. De bijbel in het geding, p. 99).
Het Nieuwe Testament. De apostelen hebben het woord van Christus ontvangen en doorgegeven (zie Joh. 21 : 24, 25). Na hun sterven begreep de gemeente dat het wenselijk was, op schrift te stellen, wat tot dan door mondelinge overlevering bekend was (Luc. 1 : 1; Hd. 1 : 1). Dit gebeurde na ongeveer één generatie.
Uit de Paasbrief van Athanasius van 367 blijkt, dat de zevenentwintig boeken van het Nieuwe Testament als canoniek werden beschouwd. Daarmee werd de canon afgesloten, althans in het Oosten. Op de synoden van Hippo Regius (393) en Carthago (397 en 419) is deze canon ook door het Westen overgenomen, waarbij de brief aan de Hebreeën (terecht) niet als van Paulus werd beschouwd. Het blijkt, dat mensen niet zijn uitgeschakeld; vandaar dat we kunnen zeggen dat de bijbel een menselijke kant heeft: hij is door mensen **geschreven.**

Ook in onze tijd wordt het gezag van de Schrift aangetast. Wat vroeger zonder meer aanvaard werd, wordt nu niet meer als vanzelfsprekend aangenomen. Achter de „onfeilbaarheid" wordt een vraagteken gezet. Dat houdt verband met de ontwikkeling van wetenschap, kultuur en maatschappij. Er is een proces gaande van vervreemding van de Heilige Schrift. De bijbel wordt niet meer als Gods woord aanvaard, omdat hij in strijd zou zijn met de wetenschap. Copernicus had geleerd,

dat de aarde om haar as draait, met als gevolg het ontstaan van dag en nacht. Zij draait in één jaar om de zon. Galilei, die de leer van Copernicus aanhing, werd veroordeeld en gedwongen deze af te zweren, op straffe van excommunicatie. De bijbel leert dat de aarde plat is, een schijf, die in een onderaardse zee op zuilen rust (Ps 104 : 5; Job 9 : 6) en dat de zon haar loop volbrengt van het ene einde naar het andere aan de hemel (Mal. 1 : 11; Mt 5 : 45). De aarde is echter geen plat vlak, maar een bol en is niet in het middelpunt van het heelal gesteld. Hierbij merk ik op, dat **de bijbel geen handboek is voor wetenschappen.**
Hij geeft het wereldbeeld uit de tijd, waarin hij ontstond. Dit heeft echter met de bijbelse boodschap als zodanig, niets van doen. De bijbel wil de mens aanspreken in zijn geweten, zoals ook de **verkondiging** van het woord dat wil doen, oproepen tot bekering en geloof. In de bijbel komt de boodschap tot ons, dat God Zich bemoeit met de mensen, waarop de mens een antwoord moet geven: geloven óf verwerpen.

(Wordt voortgezet). D. Slort

FRIESE ONTMOETINGSDAG
ZATERDAG 21 APRIL A.S.
TE
LEEUWARDEN

RADENKONFERENTIE N.W.-NEDERLAND

De Bond van Baptistengemeenten in N.W.-Nederland houdt op DV zaterdag 10 maart a.s. in de baptistenkerk te Heemskerk een radenkonferentie. Aanvang 10.00 uur; sluiting plm. 15.00 uur.

De agenda vermeldt o.a.:

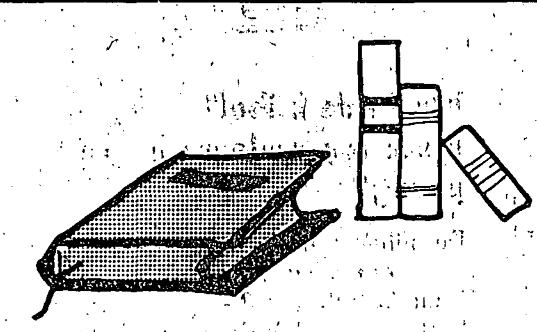
- De opleiding van onze voorgangers, ds Th. van der Laan;
- Onze zending, ingeleid door ds G. van Mameren en drs T. J. J. B. Wolters;
- Voorstel Gemeentedag op 5 mei;
- Kursusdagen;
- Verkiezing bestuurslid (kandidaat ds J. A. Scholte te Haarlem).

Ook niet-raadsleden zijn hartelijk welkom.

J. Korf

VERANDERING IN HET ADRESSENBOEKJE

Blz. 39. Y. Postma, van Beymastraat 17, in Noordbergum wordt van Beymastraat 13, 9257 WB Noorbergum. Tel. 05110-3968.

Wat zullen we lezen?

zondag	**4 maart**	**Psalm 128**	**Het gezegend huishouden**
maandag	**5 maart**	**Marcus 10 : 1-12**	**Evangelie en huwelijk**
dinsdag	**6 maart**	**Marcus 10 : 13-16**	**Geloven als kinderen**
woensdag	**7 maart**	**Marcus 10 : 17-22**	**Geld kan gevaarlijk zijn**
donderdag	**8 maart**	**Marcus 10 : 23-27**	**Alles prijs geven?**
vrijdag	**9 maart**	**Marcus 10 : 28-31**	**Het wordt dubbel gezegend**
zaterdag	**10 maart**	**Psalm 92**	**Rechtvaardigen zijn als palmbomen**

GEMEENTEBERICHTEN

INTREDE Ds H. C. SCHAAP

Stadskanaal-Zuid (U.G.B.). Zondag 11 februari was voor de gemeente Stadskanaal-Zuid een feestelijke dag. Na zo'n anderhalfjaar vakant geweest te zijn mochten we ons nieuw voorgangersechtpaar binnenhalen.
Om half tien 's morgens begon de bevestigingsdienst. Deze dienst werd geleid door ds O. Oldenburger Rzn., oud-voorganger van onze gemeente, en medewerking werd verleend door 't Kruispuntkoor. Voor de prediking zong dit koor: „Zing de Heer".
In de prediking stond Handelingen 20 : 28 centraal: De taak van de voorganger is, opziener te zijn over de kudde, waarover de Heilige Geest hem gesteld heeft. Duidelijk werd verder, dat de gemeente er niet op mocht rekenen, de harp nu maar aan de wilgen te kunnen hangen, nu er een nieuwe voorganger is.
Na de prediking zong het koor „De gaven Gods". Daarna vond de bevestiging plaats waaraan bij de handoplegging door twee broeders van de raad deelgenomen werd.
's Middags om half drie begon de intrededienst waarin het thema van de prediking luidde: Hemel en aarde met elkaar verbonden, naar aanleiding van Philippenzen 2 : 1-11. Aan de hand van het lied „Er ruist langs de wolken een lieflijke Naam", liet ds Schaap weten dat hij bezig wilde zijn in de gemeente in verbondenheid met Christus. Met een citaat uit een dagboek van ds Buskes liet hij ons verder duidelijk zien, dat de aarde alleen niets meer is dan een hel en bekijk je alleen de hemel, dan is dat niet meer dan een showroom. Dat de aarde alleen, niets meer is dan een hel kun je elke dag zien in het journaal op de tv. En wat de hemel betreft, daar kun je alleen maar naar uitzien. „Er is ook een hier en nu en daar wil ik in werken, hier in de gemeente, als navolger van Hem, Jezus Christus, die hemel en aarde met elkaar verbindt", aldus ds Schaap. (Het koor zong vervolgens een welkomslied).
Na de preek kwamen er verschillende sprekers aan het woord. Ds Van Dam sprak namens de Unie, over het krijgen van een nieuwe voorganger, waarin voor de gemeente een zekere verzoeking kan liggen: Als een gemeente een poos vakant geweest is zijn verschillende gemeenteleden aktiever geworden, waardoor een gemeente echt gaat leven. Het mag niet zo zijn dat deze mensen, nu er een nieuwe voorganger gekomen is, achter over gaan liggen in een luie stoel.
Burgemeester A. Beckering-van Rhijn, namens de burgerlijke overheid sprak uitnodigend om aktief mee te werken in de welzijnsplanning die enige tijd geleden van start is gegaan in de Welzijnsraad. Ook op die manier kan er op een zinvolle wijze gewerkt worden door een kerkelijke gemeente. Verder sprak hij ook de hoop uit, dat er in de gemeente gebeden zou worden voor het gemeentelijk apparaat. Als kado bood hij het voorgangersechtpaar een informatiegid en een exemplaar van het nieuwe fotoboek van Stadskanaal aan.
Ds J. H. Hofman sprak vervolgens namens de „moeder"-gemeente, Stadskanaal-Noord; br Jager namens de Groninger Bond van Baptistengemeenten, ds Baldee namens het Convent van Pastores, hr Veldman namens de gemeente 2e Exloërmond en ds Hooyer namens de plaatselijke Raad van Kerken.
's Avonds hebben we als gemeente in een vrije, ongedwongen sfeer de komst van ons nieuwe voorgangersechtpaar gevierd.

BEVESTIGING EN INTREDE VAN S. A. WIJCHERS

Zuidlaren - (R.H.). De baptistengemeente van Zuidlaren mocht zondagavond 11 februari jl. in „De Rank", die overvol was, haar nieuwe voorganger, br S. A. Wijchers van Delfzijl begroeten. Ds Jac. Schouten van Delfzijl bevestigde hem na een prediking uit Handelingen 20 : 28. Hierin kwam vooral naar voren, dat de herder ook op zichzelf moet letten, dat hij vooral zelf gaat naar de Bron voordat hij naar de schapen omziet. De gemeente werd gewezen op haar verantwoordelijkheid, dat het werk niet alleen door br Wijchers gedaan moet worden maar door allen. Vooral het gebed van de gemeente is noodzakelijk.
Hierna volgde de bevestiging waarop de gemeente en aanwezigen hem toezong:

Heer, beziel hem, die gereed staat,
maak hem vurig door Uw Geest;
Doe hem met Uw heil beklaad gaan,
maak hem moedig onbevreesd.
Laat uw maaiers, laat uw maaiers
garven zaam'len voor Uw feest!

De tekst voor de intredepreek was 1 Petrus 2 : 19, „Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk Gode ten eigendom, om de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht: u, eens niet zijn volk nu echter Gods volk; eens zonder ontferming, nu in zijn ontferming aangenomen.
Bij dat uitverkoren geslacht behoor ik, zei br Wijchers, God heeft me geroepen om Zijn grote daden te verkondigen. Dat hoop ik, met Gods hulp, hier in Zuidlaren waar te maken.
Namens de gemeente Zuidlaren sprak br R. Huisman een woord van welkom en dankbaarheid. Iets wat onmogelijk leek is werkelijkheid geworden.
„U hebt het beroep van de kleinste baptisten-

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds C. van Wier en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE Bilthoven; tel. 030-786247.

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 36,— per jaar, *f* 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland *f* 46,— per jaar.

Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

gemeente in Nederland aangenomen, aangemoedigd door uw vrouw, kinderen en vrienden. We zien hier gods leidende hand in, Hij is het die ons bijelkaar bracht en onze dank gaat dan ook uit naar onze Heer". Br Huisman sloot zich aan bij ds Schouten en riep de gemeente op om samen biddend achter br Wijchers te staan.

Ds J. van Dam, sekretaris van de Unie, betoonde zijn blijdschap en bracht de felicitatie over van de Unie-gemeenschap, die ook voor de kleinste gemeente toekomst zag. Hij wees op het ontstaan van de baptistengemeenten in Nederland, in Gasselternijveen: Daar is men met maar 7 mensen begonnen, zij met een doctor in de Godgeleerdheid, u hier met een „van-God-geleerde", „maar", zo zei ds Van Dam, „Ook de doctor in de Godgeleerdheid die Feisser was, moest eerst een van-God-géleerde worden alvorens hij voorganger kon zijn van een kleine baptistengemeente".

Br S. G. Huisman van Delfzijl was de volgende spreker. Hij zei: „we zijn een klein beetje bedroefd bij het vertrek van br Wijchers en z'n gezin, maar wel dankbaar dat hij verbonden is aan de gemeente Zuidlaren. Hij wenste hem, z'n vrouw en gezin een rijke tijd toe en Gods onmisbare zegen. De gemeente werd erop gewezen dat ze haar voorganger moest volgen en dat hij achter de Here Jezus aan moest gaan. Met een variant op een bekende sticker zei hij: „wees wijs met Wijchers".

Br Wijchers bedankte de sprekers met een kort woord, dankte allen, ook die door hun aanwezigheid aan deze blijde dag hun medewerking hadden gegeven, ook het zangkoor „Giol" en zijn dirigent, dat twee keer met toepasselijke liederen deze dienst afwisselde en br Aissing voor z'n orgelbegeleiding.

Het was voor onze voorganger, br Wijchers, zijn vrouw, gezin en familie, onze gemeente en alle aanwezigen een onvergetelijke avond.

INTREDE Ds H. G. DE WINKEL

Nieuw-Buinen - (Korr.). Na een jaar vakant te zijn geweest was het 18 februari een blijde dag voor de gemeente Nieuw-Buinen. Ondanks de slechte weersomstandigheden werd in een goed bezochte, plm. 2 uur durende bevestigings- en intrededienst ds H. G. de Winkel door br P. G. Kroeze aan onze gemeente verbonden.

Hoewel veel genodigden verstek moesten laten gaan, kunnen wij toch terugzien op een zeer bijzondere dag. Verschillende sprekers onder wie de burgemeester en paatselijke predikanten spraken woorden van welkom tot ds De Winkel en zegden toe gaarne te zullen samenwerken.

Mede namens de Unie sprak ds J. H. Hofman van Stadskanaal-Noord zijn blijdschap uit over de weer gevulde predikantsplaats in Nieuw-Buinen.

's Avonds werd in ons eigen kerkgebouw de gemeentelijke begroetingsavond gehouden in een totaal bezette kerk. Alle verenigingen, klubs, zangkoor, enz. presenteerden zich ieder op zijn eigen manier, zodat de fam. De Winkel een indruk kreeg wie en wat de gemeente Nieuw-Buinen is. Met Gods zegen zal de gemeente Nieuw-Buinen ongetwijfeld een goede tijd tegemoet gaan.

Onze bouw ligt al sedert half december stil vanwege vorst en sneeuw. Geprobeerd zal worden in de loop van dit jaar het af te werken.

Ook willen wij langs deze weg alle sprekers die in de vakante tijd in onze gemeente voorgingen danken voor hun medewerking.

Hemelvaartsdag 24-5-79 : Nationale Toogdag NBJB

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 10 - 9 maart 1979

HANGT GOD U DE KEEL UIT?...

Bidden kan moeilijk zijn. Zo moeilijk, dat je er doodgewoon niet aan begint! Zwijgen schijnt dan de beste oplossing te zijn, want als je tegen God zou gaan spreken... dan zou, zachtjes uitgedrukt, datgene wat je uit het hart gegrepen is wel eens erg oneerbiedig kunnen overkomen... Misschien zelfs wel ronduit godslasterlijk...

Als mens tegenover mens verstaan de meesten van ons de kunst om beleefd te blijven, zelfs wanneer je een diepe innerlijke behoefte gevoelt om de ander eens ongezouten te zeggen hoe je over hem denkt. Een enkele keer breekt een mens door zijn remmen heen en komt er uit wat er in zit... De gevolgen zijn dan vaak erg onplezierig. Soms ook klaren de onderlinge verhoudingen er door op...

Maar tegenover God kun je zoiets toch niet maken? Je weet immers met Wie je te doen hebt? Wanneer Job door de Almachtige ter verantwoording wordt geroepen vanwege verschillende gewaagde uitlatingen, dan krimpt hij ineen en „herroept en doet boete in stof en as". (Job 42 : 6)

Nee, wanneer het tussen jezelf en God niet al te best botert, dan kun je maar beter het zwijgen er toe doen: „Gij zijt de Maker, ik slechts het leem..."

In dit licht gezien kun je geen kant uit met de uitspraak van een Franse aartsbisschop uit de 17e eeuw: Je durft nauwelijks neer te schrijven wat hij eens zei... „Als God u de keel uithangt, zeg Hem dat dan!"... Hoever moet een mens wel niet eerst gekomen zijn, voor en aleer hij zoiets durft zeggen!

Toch zijn blijkbaar mensen ooit zover gekomen. De heilige Teresa moet eens, vol verbittering, hebben gezegd: „Het verbaast mij niet, God, dat U zo weinig vrienden hebt, gezien de manier waarop U ze behandelt!"

Je zou eigenlijk verwachten, dat zulke mensen onmiddellijk door het vuur van Gods heilige toorn zouden zijn verteerd. Maar..., dat gebeurde niet.

In de bijbel vinden we meerdere voorbeelden van mensen, die het met God volslagen oneens zijn en die dan, waarschijnlijk weliswaar na een enorme innerlijke strijd, dat Hem ook midden in zijn gezicht zeggen. We noemden al even de grote lijder uit het Oude Testament, Job. Hij is bepaald niet onduidelijk in zijn verwijten aan Gods adres. Het komt ongeveer neer op: „Dit heb ik niet verdiend! U bent onrechtvaardig!" Ik denk ook aan Ps. 44 : 24. Wat daar gezegd wordt klinkt niet direkt eerbiedig: „God, U bent een slaapkop! Wanneer wordt U eindelijk eens wakker?"

En wat voor woorden zou Asaf gebruikt hebben, toen hij er over tobde, waarom het de goddeloze voor de wind ging en hem, trouwe dienaar van Israëls God, de ene slag na de andere trof? Het 21ste vers van Ps. 73 doet vermoeden, dat Asaf harde woorden heeft gesproken...

Zouden we hier ook de woorden van onze Heiland zelf mogen gebruiken? „Eloï, Eloï... God, U hebt mij in de steek gelaten!" Het klinkt als een fel verwijt. En het komt uit een onvoorstelbaar zwaar beproefd hart.

Moeten Gods kinderen, wanneer ze bidden, persé en altijd met een vriendelijke glimlach om de mond naar God omzien, ook wanneer hun hart verscheurd wordt door twijfel, angst of opstandigheid? Hebben ze dan niet te maken met Hem, die het mensenhart door en door kent en die menselijke woorden, angstkreten, weet te waarderen naar wat ze in feite bedoelen?

God vraagt eerlijkheid vóór alles. Immers, Hij kijkt dwars door onze woorden heen en weet of die woorden werkelijk dekken wat diep in ons hart leeft. Wat zou het een kind van God baten, wanneer hij Jezus' bede na zei: „Uw wil geschiede", terwijl alles in hem daar dwars tegen in schreeuwt! God weet, hoe oneerlijk mooie gebeden soms kunnen zijn en hoe oprecht bittere woorden, omdat ze zoeken naar het hart van Hem...

Hangt God u de keel uit? Het is cru gezegd. Te cru wellicht. Nee, zó is het niet. Maar moeilijk kan het allemaal wel zijn. En dan maar niet bidden? In doffe, zwijgende opstandigheid verder leven?

Nee, wel bidden. Gods aangezicht zoeken. Hem in de ogen kijken en eerlijk zijn. Ik las: „Bidden behoort een uitstorting en reiniging van het hart te zijn. Gebed van

HET GEZAG VAN DE BIJBEL (2)

Wat is de bijbel? Waaraan ontleent hij zijn gezag?

De bijbel gaat met de geschiedenis mee. Hij plaatst ons vele malen in de geschiedenis van Gods volk en van de mensheid. De tijd van de aartsvaders, een volk dat als Nomaden leefde; de periode van het ontstaan van een volk, waarbij de verschillende stammen tot één volk samensmolten. De tijd van Mozes, de overgang van het nomadenleven naar het leven in een kultuurland; van de Koningen, Profeten en tot in het N.T. keizer Augustus, Pilatus, enz. „Een soort reis van het menselijk leven door een groot aantal eeuwen heen" (C. H. Dodd). De geschiedenis van God met de mensen, met Zijn volk, draagt een historisch karakter. Zij is *openbaringsgeschiedenis,* waarin de leiding Gods met Israël wordt gezien. De geschiedenis van Israël spreekt alléén aan door het openbaringswoord van Mozes en de Profeten. De Rabbijnen noemden daarom de *historische* boeken Jozua, Richteren, Samuël en Koningen „de vroege *profeten*" (vgl Luc. 16 : 29). De geschiedschrijving moet derhalve beoordeeld worden naar een andere maatstaf dan die van de andere volken. „De oosterse trant is nu eenmaal niet de westerse; die der oudheid niet die van de nieuwere tijd. Beide moeten uit elkaar gehouden en naar 'eigen maatstaf beoordeeld worden" (Prof. dr J. J. P. Valeton. Het Oude Testament en de critiek, Hollandia Drukkerij, Baarn-1906, p. 29). In de bijbel vinden we proza en poëzie, verhalen, persoonlijke belevenissen, spreuken, gelijkenissen; zelfs een fabel, die van Jotham (Richteren 9 : 7-15). We vinden er strijd, twijfel en overwinning en alles wat menselijk is. De H. Schrift is een menselijk getuigenis en toch - *Goddelijk.* Wie de bijbel leest, bemerkt dat het een godsdienstig boek is, dat ons telkens op de achtergrond God doet zien. De bijbel heeft een doel, nl. ons bij God te brengen. *Het gezag berust bij Hem.* Het gaat niet om een boek-religie, een dode letter, maar om geloof, vertrouwen en gehoorzaamheid, door de H. Geest bewerkt. De Geest is het, Die levend maakt. Het geloof is niet een verstandelijk aanvaarden van bijbelse waarheden, maar een *beleven* van de heerlijkheid, waarvan de bijbel spreekt. De bijbel krijgt gezag en wint aan gezag, naarmate we door de boodschap die hij brengt, getroffen worden en ons daaraan gevangen geven. M.a.w. het getuigenis van de bijbel, „de inhoud", leidt ons tot een dieper geloof, hetgeen wordt bewerkt door de inspiratie van de Heilige Geest.

Het gezag is niet los te maken van de inspiratie.

Over de inspiratie is verschillend gedacht. Onjuist is de mening, dat de schrijver passief was, dat hij een dictaat opnam, of - modern uitgedrukt - niet meer was dan een bandrecorder. Een dergelijke opvatting vinden we bij de Mohammedanen: „De Koran daalde op aarde neer, nadat hij in de hemel al volledig in het arabisch opgesteld was. Om deze reden hebben zij lange tijd geen toestemming willen geven, om de Koran te vertalen" (R. Pache a.w. p. 61). Daar werd de menselijke faktor geheel uitgesloten.

De inspiratie is niet mechanisch. Adolph Saphir, een christen-jood schrijft: „de mechanische diktering is nonsens". Het bewaard worden voor dwaling en vergissingen betekent niet, dat de schrijver zijn individualiteit of zijn originaliteit verliest. De inspiratie houdt in, dat God de mens aanzette tot schrijven. Zo beval Hij aan Mozes (een Egyptische naam, zoon van de Nijl), Zijn woorden op te schrijven. Mozes, opgevoed in al de wijsheid der Egyptenaren, was daartoe een goed instrument (Hd. 7 : 21). *God paste zich aan* bij de gesteldheid van Mozes. „En Mozes schreef al de woorden des Heren op" (Ex. 24 : 4, 34 : 27). Na de overwinning op Amalek: „En de Here zeide tot Mozes: schrijf dit ter gedachtenis in een boek" (Ex. 17 : 14). Het woord dat Mozes schreef, was Gods woord. We vinden eveneens, tot tweemaal toe, een bevel aan Jeremia: „Neem een boekrol en schrijf..." (Jer. 36 : 1, 2, 28). Wat opgeschreven werd als woord des Heren, bedoelde Gods volk te brengen tot bekering.

Zo is de bijbel het door God geïnspireerde middel om ons tot Hem te brengen.

De bijbel is Gods woord - èn mensenwoord. Dit is een mysterie, dat op het hoogste niveau verwerkelijkt werd in Jezus, *het* Woord: Zoon van God en tegelijk Zoon des mensen. Het woord is vlees geworden en het is schrift geworden.

Naast het schriftwoord is er ook het *verkondigend woord,* dat niet anders mag zijn dan Gods woord. Niet alleen in Exodus, ook in Leviticus (meer dan vijftig keer) lezen we: „de Here sprak tot Mozes". Hij sprak tot hem en zeide: *Spreek* tot de kinderen Israëls en zeg hun...". Zo sprak Paulus tot Timotheüs: „Predik het woord". Wij spreken met woorden, die niet door menselijke wijsheid, maar door de Geest geleerd zijn (1 Kor. 2 : 13).

(Slot volgt) D. Slort

---

zulk een diepe oprechtheid leidt tot grotere zelfkennis. Het kan tevens een grondige geneeswijze zijn".

Grotere zelfkennis... een grondige geneeswijze... Was het dát wat Asaf ervoer bij het schrijven van Ps. 73? Hij heeft God aangeklaagd, hard, maar eerlijk. Toen deed God hem het levenseinde van de ongelovigen, de God-vijandigen, zien. En het resultaat is v. 21 vv:

„... ik was een redeloos dier bij U,
een grote dwaas, zonder verstand!"
„Nochtans zal ik bestendig bij U zijn,
Gij hebt mijn rechterhand gevat;
Gij zult mij leiden..."

Wees niet vromer dan u bent! Zeg God wat u denkt! Hij kan er tegen! Hij is en blijft uw Vader. Hij begrijpt!

En Hij zal, ondanks alles, het redeloze dier dat wij vaak zijn, het dier dat van links noch rechts, van goed noch kwaad, van winst noch schade weet, leiden door zijn raad!

C. van Wier

Dit artikel kan worden beschouwd als een vervolg op het artikel „Bidden helpt... niet altijd" van dezelfde schrijver in DC van verleden week; - red.

FRIESE ONTMOETINGSDAG
ZATERDAG 21 APRIL A.S.
TE
LEEUWARDEN

---

18 MAART ONTMOETINGSDAG GROOT-ROTTERDAMSE GEMEENTEN

„Samen Onderwerg" is het thema van de Ontmoetingsdag die wij als Groot-Rotterdamse Gemeenten D.V. hopen te houden op zondag 18 maart a.s. van 16.00-20.00 uur.

Ds W. Hessels en ds A. v. d. Berg zijn de sprekers. Een vijftal zangkoren en een jeugdgroep zorgen voor de vokale medewerking. Br A. Beekman begeleidt de samenzang en het „korenzingen".

Ds Chr. Eijer zal met jeugdigen een musical verzorgen. Wij hopen en bidden, dat het een geweldige ontmoeting zal mogen worden en dat het thema werkelijk tot uitdrukking mag komen die dag, maar ook dat we echt samen onderwerg zijn.

De voorbereidingskommissie is al dagen bezig om allen die komen een enorm goede en gezegende ontmoeting te bezorgen; crèche aanwezig.

Er zullen verschillende lektuurstands aanwezig zijn.

De plaats van samenkomst is: „Het Nieuwe Verbond", Jagerslaan 9, de kerk van de baptistengemeente Rotterdam-Zuid.

J. Tessers

BAPTISTEN OP VOORUITGESCHOVEN POSTEN

door dr C. Ronald Goulding

Zou het mogelijk zijn dat de volgende grote ‚opwekking' in die gebieden van de wereld begint waar het christelijke geloof zich gekonfronteerd ziet met een aktief humanistische atheisme?

Deze vraag is niet zo vreemd als sommigen misschien menen. Er zijn mensen die er van overtuigd zijn, dat de hierboven gestelde vraag nu al met ‚ja' kan worden beantwoord.

Honderdtwintig jaar geleden begon het baptistenwerk in Polen. In 1858 werden 26 gelovigen gedoopt en werd de eerste gemeente gesticht. Daarmee begon een lange strijd vol moeilijkheden om als baptisten te blijven bestaan.

Het is moeilijk je voor te stellen hoe in een land waar 95% van de bevolking roomskatholiek is en waar ongeveer 80% ook werkelijk praktiserend gelovige is een kleine protestantse minderheid kan bestaan en overleven. En dat deden ze, en zelfs meer dan dat!

God werkte op machtige wijze in en door deze beweging en de levende Heer gebruikte generatie na generatie van toegewijde gelovigen waardoor het werk kon voortgaan ondanks zware tegendruk.

De herdenkingsdiensten die van 5 tot 12 november verleden jaar het 120-jarig bestaan markeerden waren er het symbool van dat het werk van de Poolse baptisten vandaag de dag op levendige en enthousiaste wijze wordt voortgezet.

De BWA-afdeling voor Evangelisatie en Vorming was uitgenodigd om mee verantwoordelijk te zijn voor de organisatie van een konferentie over evangelisatie en gemeente-opbouw. Voor deze konferentie waren vertegenwoordigers van alle Unies uit de Oosteuropese landen uitgenodigd. Het werd een inspirerende en zelfs overrompelende gebeurtenis.

Totaal 113 afgevaardigden en andere deelnemers uit tien landen waren een week bijeen om overdag samen van gedachten te wisselen en om 's avonds in evangelisatie-bijeenkomsten te getuigen en te spreken. Uit alle avondbijeenkomsten werd gemeld, dat er mensen tot geloof in Christus waren gekomen.

Uit de rapporten en andere bijdragen van de Oosteuropese afgevaardigden werd duidelijk, dat de mogelijkheden voor evangelisatie toenemen en dat de gemeenten in deze streken zich bezig houden met het benutten ervan.

Als moed, ijver en evangelistisch élan de ingrediënten zijn dan zullen onze broeders en zusters er in de voorste linies staan van een evangelistische vernieuwing.

Onvergetelijke woorden vanaf het kruis (2)

Lucas 23 : 43 Voorwaar, Ik zeg u, heden zult gij met Mij in het paradijs zijn.
Genesis 3 : 24 En Hij verdreef de mens en Hij stelde . . . cherubs met een flikkerend zwaard . . . om de weg tot de boom des levens te bewaken.

Op die dag hingen er drie aan een kruis. Althans, op Golgotha werden drie mannen gekruisigd. Wat er elders in Palestina gebeurde op die dag, weten we niet. De Romeinen waren niet bepaald zachtzinnig met tegenstanders, en ze waren niet bepaald karig met het ter dood brengen van vijanden.

Twee misdadigers werden met Jezus gekruisigd. Jezus hing in het midden. De deugd in het midden, zei men later. Waar hadden ze anders met Jezus heen gemoeten?

Eén van Jezus' kruisgenoten ontdekte dat zijn buurman een vreemde figuur was. Hij bad om vergeving voor zijn vijanden omdat ze niet zouden weten wat ze deden (Lucas 23 : 34).

Geen woord van vervloeking, geen woord van pijn kwam van zijn lippen. Deze Jezus van Nazareth moest wel een bijzonder man zijn.

Eén van Jezus' kruisgenoten nam de moed om Jezus aan te spreken. Als Jezus voor Zijn pijnigers om vergeving bad, zou Hij dan ook niet gehoor willen geven aan een lotgenoot?

Het was niet veel wat hij vroeg: „Jezus, gedenk mijner, wanneer Gij in uw koninkrijk komt" (vs 42). Niet: Jezus, bevrijd mij. Niet: Jezus, laat God ons verlossen. Neen. Hij vroeg zelfs niet om eeuwige redding. Hij vroeg alleen: Jezus, denk straks aan mij. Als het voorbij is, als ons lijden achter de rug is, als U binnen bent gekomen in uw koninkrijk, denk aan mij.

Neen, hij vroeg niet veel. Maar toch kennelijk genoeg om rustig te kunnen sterven. Om de kruisdood als gerechtvaardigde straf voor begane misdaden te aanvaarden. Machtig heeft Jezus deze man verhoord. „Heden zult gij met Mij in het paradijs zijn". Door het hoofd van de gekruisigde misdadiger kon geen andere gedachte gaan dan die aan de oertijd der mensheid. Vóór de zondeval leefden Adam en Eva in het paradijs. In Gods hof. In Gods koninkrijk. Ná de zondeval werden Adam en Eva verdreven. Bij God vandaan gedreven. Uit Gods hof verbannen. Niet meer geduld in Gods koninkrijk.

Als Jezus aan deze misdadiger de toegang tot het paradijs toezegt, dan betekent dat meer dan een mens in een paar minuten kan beseffen. Meer vooral dan een gepijnigde kruiseling kon beseffen.
Wat zei Jezus dan wel?

Dat Hij terug zou keren tot God. Want God is nog altijd de God van het paradijs. De God van het koninkrijk. Kon deze misdadiger dan zo maar terugkeren tot het paradijs? Neen.

Maar Jezus ging mee. Alleen Jezus brengt een mens, brengt de mensheid terug naar het paradijs. Naar de gemeenschap met God.

Want Jezus heeft de macht van de zonde overwonnen. Aan het einde van Zijn lijdensweg zal Jezus uitroepen: Het is volbracht. En de moordenaar-buurman, maar inmiddels een paradijs-ganger, zal het horen, en hij zal zich eindeloos verblijden.

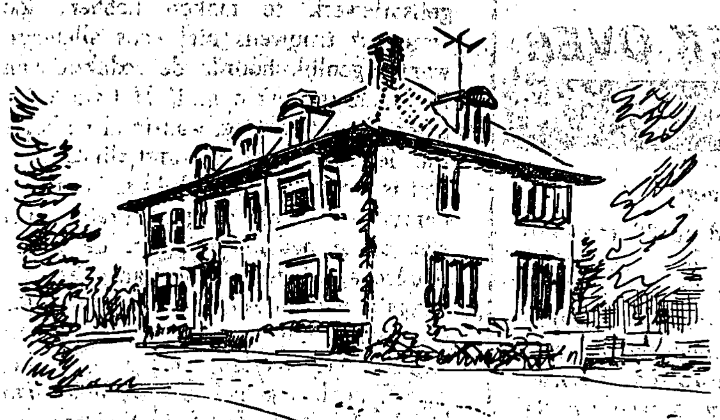
De dood heeft niet het laatste woord. Omdat de zonde niet het laatste woord heeft. Vergeving zal triomferen. Daarom zal het verleden van de misdadiger geen hindernis meer vormen voor deze toekomst.

Het einde van de weg is de binnenkomst in Gods huis. „In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen", sprak Jezus (Joh. 14 : 2). De misdadiger, uitgerekend een moordenaar, is de eerste (in ieder geval: één der eersten) aan wien Jezus' toezegging waarheid wordt.

Of hij binnengegaan is? Jezus heeft de sleutels van de dood en van het dodenrijk. (Openb. 1 : 18). Wie de sleutels heeft, heeft de macht. Die heeft ook het recht uit te sluiten, of binnen te laten.

Ik zie een poort wijd open staan . . .
die poort staat open, ook voor mij.

Ploeger

uit het Uniebureau

Lichte groei in 1978

Hoewel er in 1978 *482* personen in onze gemeenten werden gedoopt (verleden jaar *493)* groeiden de bij de Unie aangesloten gemeenten verleden jaar met totaal *184* leden (verleden jaar was de zuivere toename *496).* Deze geringere toename is vooral veroorzaakt door 't grote aantal van hen die zich aan de gemeenschap hebben onttrokken, nl. *316.*
Bovenstaande gegevens blijken uit de statistiek van de Unie over 1978 die dezer dagen gereed kwam.
Andere gegevens zijn:
wederopgenomen *44 (41);* uit andere gemeenschappen *128* (114); overleden *156* (142); uitgesloten *19* (16). Het totale aantal leden van de gemeente bedraagt thans *11.803* (11.619). De tussen haakjes genoemde cijfers hebben betrekking op 1977.
Binnenkort zullen uitvoerigere gegevens uit de nieuwe Unie-statistiek in ons weekblad worden gepubliceerd.

Nadere analyse

Bovenstaande gegevens hadden uiteraard, ook de aandacht van de Unie-Commissie die verleden week vrijdag in Zwolle vergaderde. De Commissie besloot hieraan ruimere aandacht te schenken nadat een analyse van de statistische gegevens over een meer-jaren periode, waartoe reeds eerder werd besloten, gereed is gekomen.
Verwacht mag worden, dat de resultaten van zowel deze analyse als van de bestudering ervan t.g.t. aan de gemeenten zal worden meegedeeld.

Benoemingen

Tijdens zijn laatste vergadering besloot de Unie-Commissie tot de volgende benoemingen:
Tot lid van de Jeugdraad der Nederlandse Baptisten Jeugdbeweging, namens de Commissie der Unie (in de vakature A. Scheerhoorn): ds H. Ploeger te Arnhem;
tot lid van het bestuur van het Pensioen en Invaliditeitsfonds (in de vakature C. Mostert, deelnemer): ds W. G. van Berkel te Winschoten;
tot leden van het bestuur van de Stichting Tabitha (in de vakatures G. Veenstra en W. Vos): zr C. Brouwer te Hengelo en br W. Koster te Arnhem.

J. van Dam, Uniesekretaris

De wereld open voor het evangelie

„De wereld ligt open voor de proklamatie van het evangelie". Aldus verklaarde dr Robert S. Denny, algemeen sekretaris van de Baptisten Wereldalliantie in zijn verslag aan de jaarvergadering van het Uitvoerend Comité van de BWA dat 20-22 november 1978 in Kansas City (USA) bijeen was.

Dr Denny vertelde o.a. dat hij in oktober de gelegenheid had een bezoek te brengen aan de DDR, Polen en de Sovjet Unie en het voorrecht had om te spreken over evangelistische onderwerpen en zelfs om mensen uit te nodigen tot geloof te komen. „Vergeet wat u las over de noodzaak voor ,ondergronds evangelisatie'; we hebben nu de gelegenheid op ,bovengronds' te evangeliseren in Oost-Europa", aldus dr Denny.

„Er is geen noodzaak om bijbels Oost-Europa binnen te smokkelen", zei dr Denny; „ons probleem is om geld te vinden voor de bijbels die we mogen importeren".

Denny sprak ook over de mogelijkheid van ,open deuren' voor het evangelie in China, en hij herinnerde aan de kans die William Tolbert Jr., president van Liberia en oud-president van de BWA kreeg om een gemeente van Chinese christenen te ontmoeten in Nanking in Juli.

Dr Denny maakte er verder gewag van, dat de baptisten in Birma, een kommunistisch land op één dag in december '77 6.215 mensen hadden gedoopt en hij citeerde uit 'n brief van Arthur Kinyanui in Kenia – een van de vice-presidenten van de Alliantie – waaruit bleek, dat 1.275 bekeringen plaatsvonden tijdens een twee weken durende evangelisatiecampagne in Kigali, Rwanda, in juni 1978.

Dr C. Ronald Goulding, toegevoegd sekretaris van de Alliantie en direkteur van de BWA-afdeling voor Evangelisatie en Vorming, vertelde dat evangelisatiekonferenties waar zowel voorgangers als niet-voorgangers werden getraind konden worden gehouden in het afgelopen jaar op verschillende plaatsen in Europa, Afrika, Azië en Zuid-Amerika.
Charles Roselle uit Nashville vertelde van de baptisten-wereldjeugdkonferentie in juli 1978 te Manilla, Philippijnen waar 1500 jonge mensen uit 36 verschillende landen bijeen waren; „ik heb nooit eerder gezien hoezeer jongemensen geïnteresseerd zijn in geloofszaken dan vandaag de dag".

De vergadering van het Comité, die drie dagen duurde, nam ook kennis van de verslagen van de kommissies die bezig zijn met de voorbereiding van het 14de Baptisten Wereldkongres dat 8-13 juli 1980 in Toronto, Canada zal worden gehouden.

GEWESTELIJKE ZONDAGSSCHOOLKONFERENTIE TE ROTTERDAM

Op 17 maart D.V. zal er weer een gewestelijke zondagsschoolkonferentie te Rotterdam-Centrum worden gehouden. Mevrouw C. van Beek zal een inleiding houden over het onderwerp:
„Hoe vertellen we de kinderen over het sterven en de opstanding van de Here Jezus?"
Verder leren we een nieuw paaslied en ook zullen er enkele voorbeelden van paaswerkjes aanwezig zijn.
Alle leiders en leidsters in het gewest Zuid-Holland worden hierbij hartelijk uitgenodigd!
Het adres is: Proveniersstraat 52. De aanvang is om 2 uur n.m.

MEDEDELINGEN

△ Het sekretariaat van de baptistengemeente te Maassluis berust thans bij: N. de Jongste, Burg. Zaneveldstraat 393, Maassluis; tel. 01899-19884.

△ Het sekretariaat van de baptistengemeente te Alblasserdam is in handen van: L. Boers, Douwes Dekkerlaan 13, 3351 CH Papendrecht; tel. 078-150246.

instruktieweekend jongerenevangelisatie 23/24 maart

Onderwerp: „Evangeliseren met je jeugdgroep"

Er zijn jeugdgroepen die denken aan koffiebarwerk maar nog niet weten hoe ze het aan moeten pakken.

Er zijn jongeren die graag mee willen doen aan akties met een grote tent of een camping, maar nog een laatste duwtje in de rug nodig hebben.

Er zijn jeugdgroepen en jongeren die een schuldgevoel hebben met betrekking tot evangelisatiewerk: ze zouden er eigenlijk meer aan willen doen.

Kom dan naar het instruktieweekend jongerenevangelisatie dat 23/24 maart op De Bron in Dalfsen wordt gehouden. Neem iedereen mee, (desnoods de hele jeugdgroep) die geïnteresseerd is in evangelisatie-werk.

Samen zullen we dan praten over mogelijkheden en moeilijkheden van evangelisatie door jongeren voor jongeren.

Ook zullen er heel praktische afspraken gemaakt kunnen worden voor diverse akties tijdens de komende zomer.

Evangeliseren kan een last zijn als je het in je eentje doet, maar een feest als je het samen met anderen aanpakt.

Geef je op tijd op, dan ontvang je van te voren een programma!

Gegevens: Tijd: vrijdag 23 maart plm. 20.00 uur tot zaterdag 24 maart 16.00 uur. Plaats: De Bron, Oudleusden.

Aanmelding: Graag vóór 19 maart a.s. bij het Jeugdburo NBJB, Zuiderdwarsstraat 25, 9203 HW Drachten; tel. 05120-15687, b.g.g. 05120-19732.

Kosten: *f* 25,— (inkl. warme maaltijd).

Namens de Werkgroep Jongerenevangelisatie,

P. Brongers

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Een lange dag in Amersfoort

Dat was het inderdaad op 28 februari! We begonnen met de Werk- en Studiegroep, die zich boog over twee belangrijke onderwerpen. In de eerste plaats kwam de werkbijeenkomst voor Gemeente en Evangelisatie aan de orde. We hebben een paar waardevolle en belangrijke motieven vastgesteld, die de inhoud van deze dagen gaan bepalen. Centraal zal staan: Wat is de rol, die *de gemeente in de grote opdracht van* Christus moet vervullen en hoe zetten we dat om in de praktijk van ons gemeentelijk leven?

Daarmee raken we wel aan een kernprobleem, waar veel gemeenten mee worstelen. Het is daarom te hopen, dat velen zich weer vrij zullen maken voor 24, 25 en 26 september, want dan is het weer zo ver.

Vervolgens kwam het werkboek aan de beurt. Ook daarover konden definitieve besluiten worden genomen en het ziet er naar uit, dat de eerste aflevering binnen een paar weken kan worden verzonden. Velen hebben reeds te kennen gegeven zo'n buitenkansje niet te willen missen. Ze hebben zich voor *f* 10,— geabonneerd en dat opgegeven aan het Uniebureau. Is uw aanmelding daar ook al bij? Het is niet alleen om iets te hebben en te krijgen! Het gaat hier om een stukje gemeenschappelijk werk, iets waaraan al onze gemeenten ten behoeve van anderen mee kunnen doen. Wilt u daaraan in uw gemeente ook nog eens aandacht besteden?

Een voltallig beraad

Daarna verzamelden zich in dezelfde ruimte ook de leden van de E.C.U. en van de Werkgroep Jongeren-Evangelisatie.

Het was een zichtbaar teken, hoeveel mensen onder ons direkt met het evangelisatiewerk te maken hebben. Ze waren er trouwens niet eens allemaal, want eigenlijk hoorde de redaktie van De Zaaier er ook nog bij. Het werd een boeiende ontmoeting, waarin al na korte tijd de ideeën over de tafel flitsten.

Dat is trouwens bijna altijd zo, wanneer baptisten met elkaar gaan praten over wat er te bedenken is om de goede boodschap uit te dragen. Onze gemeenten zijn wat dat betreft goudmijnen, die nog lang niet genoeg geëxploiteerd worden! De meesten van ons zullen het gevoel hebben gehad, dat we nog maar aan het begin staan, hoewel er al zo veel is gedaan. Soms lig ik daar 's nachts van wakker, als ik begin te denken wat de ruim 11.000 baptisten samen zouden kunnen betekenen voor de zaak van Christus in dit land en daarbuiten. Aan de ene kant is er reden om dankbaar te zijn voor alles wat al gedaan is en wordt. Maar het zou tien keer zoveel kunnen zijn! Misschien niet eens met tien keer zoveel inspanning, mogelijk zelfs met minder. Vaak is het gewoon een kwestie van aanpak. Of is het meer een kwestie van „er geloof voor hebben?"

Heeft het te maken met toewijding en dienstbetoon? Verschillende antwoorden zijn mogelijk, maar het beste antwoord is altijd dat van gelovig handelen.

De laatste loodjes

De dag werd afgesloten met een vergadering van de E.C.U. Het zal niemand verwonderen dat daarbij vooral de organisatorische en financiële aspekten van het werk de aandacht kregen. Maar zelfs cijfers en regels worden boeiend, als ze maar in de juiste samenhang worden gesteld. Die samenhang is het levende *werk van de gemeente*, waar dat samenvalt met het werk van Gods Geest. De Heilige Geest beweegt mensen om uit te gaan en te getuigen en om alles te doen wat de voortgang van deze arbeid mogelijk moet maken.

Uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling,

Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam;

tel. 010-213335

FRIESE VOORJAARS RADEN KONFERENTIE

Op D.V. zaterdag 17 maart a.s. wordt de Voorjaars Radenkonferentie van de Friese Bond van Baptisten-Gemeenten gehouden in de zalen van de baptistengemeente, Willem Lodewijkstraat te Sneek.

In het ochtendprogramma zal „Het Opleidingswerk" centraal staan, terwijl in het middagprogramma allerlei praktische zaken de aandacht zullen vragen.

We beginnen om 10.00 uur en eindigen om 16.00 uur.

Iedereen die belangstelling heeft, is van harte welkom.

M. J. G. de Vink, sekretaris

PERSONALIA

☆ Ds A. Visscher te Delft moest helaas op 28 februari jl. weer in het Bethel-ziekenhuis in zijn woonplaats worden opgenomen voor de behandeling van een ontsteking. Ds Visscher was intussen al weer met verschillende werkzaamheden in de gemeente begonnen.

☆ Ds G. H. W. Pflaum te Hoogezand, die onlangs te Groningen werd geopereerd kon verleden week weer enkele van zijn taken hervatten. Zondag jl. mocht hij weer voorgaan in de avondmaalsdienst.

GEMEENTEBERICHTEN

„DOOPFEEST" IN DRACHTEN-„BETHEL"

Drachten-Bethel - (HOTel). In december 1978 mochten wij een doopdienst beleven, waarbij 9 broeders en zusters - waarvan 6 jonge mensen - hun geloof in de Here Jezus door de doop mochten belijden. Van dit feest werd melding gemaakt in De Christen onder het hoofd „Het feest gaat door".

Dat nu opnieuw van een doopfeest wordt gewaagd,

moge niet worden uitgelegd, alsof wij ons op de borst slaan! Integendeel: wanneer wij ons realiseren, welk een strijd gevoerd is in de harten van de broeders en zuster (echtpaar), omdat zoveel banden moesten worden doorgesneden; wat het de broeder gekost heeft, om „midden uit de wereld" de drempel over te komen, om te kunnen horen, wat hij gezien had in zijn vrouw, die de Heer eerst heeft thuisgehaald..., dan worden wij stil; stil tot God, Die alleen kan doen, wat geen mens ooit zou kunnen.

Daarom dit bericht, om allen deelgenoot te maken van de vreugde en de dankbaarheid over de grote daden Gods, die Hij ook in onze gemeente heeft willen doen blijken toen wij op zondag 4 februari jl. weder 2 broeders en zusters (behalve bovengenoemde drie ook nog een jonge zuster; haar man werd vanuit een andere gemeenschap tegelijkertijd lid van onze gemeente, die hij tevens mag dienen als organist) door de doop het getuigenis mochten horen en zien afleggen, dat zij met Christus zijn gestorven en opgestaan.

Door de sekretaris werd hun op de gebruikelijke wijze een herinneringskaart aangeboden, waarbij schrijver dezes bijzonder werd getroffen door de woorden: **„blijf in Mij, gelijk Ik in u"** (Joh. 15 : 4), immers omdat Hij Zijn Woord gestand doet!

Prijst met ons de Heer; het is onze innige bede, dat wij allen mogen groeien in het geloof, niet in het minst deze dopelingen en zij, die nog maar zo kort op de weg zijn. Bidt ook voor ons.

LEZERS AAN HET WOORD

Geachte redaktie,

Met verbazing en ontsteltenis heb ik dezer dagen het artikel van br. T. Wolters in De Christen van 16-2-1979 gelezen. Verbazing enerzijds, omdat tijdens de lezing van het artikel de vraag rees: wat beoogt onze broeder eigenlijk hiermee? Weet hij het inmiddels zelf al, of is de onduidelijkheid, waarvan hij in de aanhef gewag maakt, nog steeds aanwezig?

Van een redakteur van De Christen - het blad dat dient tot opbouw, informatie en **versterking van de onderlinge banden** - mag je toch enig inzicht verwachten, alvorens hij ergens over gaat schrijven. Verbazing ook, omdat blijkens het slot één van de doelstellingen van dit artikel moest zijn, mensen te helpen uit heilloze polarisatie en zwart-wit-schema's los te komen.

Nu moet me van het hart, dat zwart-wit schema's soms zeer goed bruikbaar en verhelderend zijn. Je weet dan in ieder geval waar je aan toe bent, wat je van veel grauw en amorf intellektualisme niet kunt zeggen. Trouwens, ook de bijbel zelf werkt niet zelden met het Licht-of-duisternis-schema (de vader der leugen en de Vorst der Waarheid staan diametraal - verder dan welke polen ook - tegenover elkaar).

Maar dat er een (heilloze) polarisatie kan plaatsvinden, op valse tegenstellingen of oneigenlijke uitgangspunten wil ik niet bestrijden. Om te proberen dat te overstijgen is een loffelijke zaak. Maar dat zal wel niet de bedoeling van br Wolters geweest zijn. Waarom zou hij anders eerst „een bepaalde groep christenen" (wie zou hij daarmee bedoelen, vraag je je dan vol nieuwsgierigheid af - oh ja, 't staat er in: je vindt ze „bij de E.O. en anderen" - ik ook dus) ervan betichten; op een „hetzerige manier" te spreken met „ongenuanceerde argumenten" bij name bij onwetende zielen „angstgevoelens" op te roepen en bezig te zijn met mensen „die zich nooit marxist zouden noemen" etiketten op te plakken?

Wie polariseert hier eigenlijk? Wie roept er eigenlijk: houdt de dief? Wie is hier de beroerder Israëls?

Dat laatste schrijf ik vooral, doelend op de feitelijke inhoud van het artikel. Er worden daarin stellingen geponeerd, die vreemd aan Gods woord zijn en daarom onaanvaardbaar voor ons gezamenlijk blad (als we tenminste het doel hebben dat in zoveel mogelijk handen te zien).

Als het evangelie geen afgeronde visie geeft, op wat is en hoe het zou moeten, dan is dat evangelie dus inadequaat voor de moderne mens. Dan devalueert dat evangelie onvermijdelijk, tot - maximaal - inspiratiebron voor politieke ideeën of (eerder nog) tot teksten - en verhalenarsenaal ter ondersteuning van mijn politieke en maatschappelijke overtuiging. Maar dan is het in ieder geval principieel een bijwagen geworden. Het moderne levensgevoel, de waan van de dag, de bovenliggende geestesstroming krijgt het dan voor 't zeggen, en de bijbel mag ja-knikken. (En waar ze dermate stug is, dat ze niet in dàt systeem past, wordt ze verdonkeremaand of (veelal) tijdgebonden verklaard).

Dat Karl Marx een knap filosoof was lijdt geen twijfel. Maar christenen dienen te weten en ermee te rekenen, dat hij weliswaar een Jood was, maar noch met het Jodendom, noch met het Christendom als openbarings-religies iets van doen wilde hebben. Het citaat van dr. Kraan annexeert Marx dan ook volkomen ten onrechte als man van fundamenteel (toch wel) christelijke inspiratie.

Te stellen dat God alle verhoudingen door de ogen van de verdrukte bekijkt, is onjuist en wezenlijk anders van inhoud dan wat de bijbel zegt, nl. dat de Heer zich over de verdrukte ontfermt en wil dat de rechtvaardigen zich over hen ontfermen.

Falikant ernaast is de opmerking, dat dit rechtvaardig handelen t.o.v. „de proletariërs" (over ombuiging en falsifikatie van termen gesproken!) de toetssteen is van de bekering. Dat is niet „goed bijbels", maar **zeer on-bijbels!**

Rom. 10 : 9 zegt: „indien gij met uw mond belijdt dat Jezus Heer is, en met uw hart gelooft dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zult gij behouden worden". Wie dàt geloof en die belijdenis achterwege laat of sekundair stelt, predikt een evangelie dat geen evangelie is.

Wat ànders is, dat het waarachtig geloof werken voortbrengt, die aan dat geloof beantwoorden. Maar die werken losmaken van de geloofsinhoud en dan ook nog verheffen tot dè toetssteen is (eeuwig) levensgevaarlijk bedrog. Bedoelen dr. Kraan of br Wolters dat? Ik wil zonder meer aannemen van niet, maar 't wordt wel zwaar gesuggereerd!

Een gerechtigheidsdefinitie, die niet primair Gods woord en handelen in Jezus Christus als maatstaf en bron neemt, verdient niet de naam evangelische radikaliteit, maar is vleselijke eigengerechtigheid. Dat is weldoordacht volgen van de Here Jezus Christus sociale en politieke konsekwenties had en heeft, lijdt geen twijfel.

Ik meen er echter zeker van te kunnen zijn, dat anabaptisten als Balthasar en Elisabeth Hubmaier, een vereenzelviging of annexering tot een atheïstische levensbeschouwing als de (neo)marxistische, met nog véél meer verontwaardiging dan wij, van de hand zouden wijzen.

En héél zeker is, dat de centrale opdracht van de gemeente van Jezus Christus niet een politieke bewustmaking is, maar de prediking van de verlossing en de verzoening, **enkel** om des Middelaars bloed.

Als dàt gebrek aan politieke visie wordt genoemd, moge dat dan nog lang zo blijven! Kol. 3 : 1 zegt niet, voor niets: „Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, **zoekt** de dingen die **boven** zijn waar Christus is".

Het zou verheugend zijn, als br Wolters en de overige redaktieleden van De Christen, daar in de toekomst véél aandacht aan willen besteden. Dan vermijden we polarisatie, dan benadrukken we hetgeen ons samenbindt, en ontmoedigen we elkaar niet, maar inspireren we elkaar om voort te gaan, zoekende wat Hem welbehagelijk is, totdat Hij komt.

Met dank voor plaatsing en onverminderd hartelijke broedergroeten,

Muntendam, 23-2-1979 G. Bosveld

In antwoord op brief van ds Bosveld:

1. De door mij gesignaleerde tendens om politieke uitingen in ruime mate van het etiket „marxistisch" te voorzien, was voor mij aanleiding om in de pen te klimmen. Mijn aarzeling om hierover te schrijven werd overwonnen door het aangehaalde artikel van de bekende charismaticus (en Marxkenner) dr Kraan. In dat artikel werden bezwaren tegen de genoemde tendens verwoord op een wijze die mij uit het hart gegrepen waren.

Nu kan je in een DC-artikel slechts in kort bestek uiteen zetten wat je bedoelt. Dit gegeven vraagt van de lezers een zekere clementie bij de uitleg van het gelezene. Het spijt me zeer dat bij ds Bosveld hiervan geen sprake is. In mijn artikel had ik gesteld de overwinning van polarisatie voor ogen te hebben. Ds Bosveld beweert echter: „dat zal wel niet de bedoeling van br Wolters geweest zijn".

Dit is een wijze van polemiek die mij vreemd is.

2. Zwart-witschema's kunnen bij het doordenken van een bepaald probleem nuttig zijn. Het gaat dan om een vereenvoudigde voorstelling van zaken met als doel op een bepaald aspekt van de werkelijkheid grip te krijgen. Ook in de wetenschap gebeurt dit in ruime mate, bv. door het werken met modellen. Intellektualisme ontstaat dan wanneer men hierdoor problemen niet meer kan verbinden met de totaliteit van de bestaanservaring. In plaats daarvan worden ze slechts gereduceerd tot hun „logische" struktuur. Intellektualisme kan zich zowel uiten in een relativistisch gedaante (amorf, zoals br Bosveld het uitdrukt, je kunt alle kanten op) doch ook in een dogmatisch gedaante (alleen eigen standpunt is maatgevend).

Wat in dit kader van belang is, is het gebruik van zwart-witschema's bij het typeren (oordelen) van **mensen**. Daar gaat het hier om. Hoe gemakkelijk delen we mensen vaak in, en schrijven we hen af, met behulp van oppervlakkige argumenten, die ons nu eenmaal goed uitkomen. Dit is weliswaar een algemeen verschijnsel. In de door mij gesignaleerde ontwikkeling echter meende ik oprecht dit verschijnsel te herkennen. Hoewel de bijbel belangrijke kontrasten uitdraagt, vindt men daarin ook dat de door (godsdienstige) mensen gehanteerde tegenstellingen doorbroken of gerelativeerd worden (in het Nieuwe Testament om Jezus' wil), bv. de tegenstelling tussen Joden en heidenen, kinderen en ouderen, zieken en gezonden, rechtvaardigen en zondaars. Hierbij komt de oproep uit de evangeliën niet te oordelen, bv. Lucas 6 : 36-38: „Weest barmhartig, gelijk uw Vader barmhartig is. En oordeelt niet en gij zult niet geoordeeld worden. En veroordeelt niet en gij zult niet veroordeeld worden; laat los en gij zult losgelaten worden".

Nu lijken mij deze woorden niet zo gemakkelijk uit te leggen, maar ik proef er iets in van de majesteit van God in wiens tegenwoordigheid onze zwart-witschema's om mensen in te delen, niet stand houden.

4. Ik houd vol dat het evangelie geen afgeronde visie geeft op de werkelijkheid. De geschiedenis bewijst dit, door te laten zien dat ook het denken van christenen over allerlei zaken in de loop der eeuwen sterk aan veranderingen onderhevig is geweest. Bovendien zien we een niet-geringe invloed van buiten-bijbels gedachtengoed, bv. de Griekse filosofie.

Ook de visie van christenen is door de moderne wetenschap diepgaand beïnvloed.

Hoewel op grond van de behoefte aan duidelijkheid, deze konstatering een „tegenvaller" kan zijn, is hij van groot belang. Indien nl. de bijbel een afgeronde visie gaf op de werkelijkheid, dan zou deze alleen van belang zijn voor de tijd van 2000 en langer geleden. Generaties na ons zullen over een heleboel dingen anders denken dan wij, ook in de Gemeente. Maar ook dan nog zal de bijbel er zijn, en kunnen funktioneren als Woord van God.

Het evangelie is het fundament van ons leven, waarop in iedere tijd in geloof en naar beste weten gebouwd moet worden.

5. Met het bovenstaande hangt samen mijn overtuiging dat christelijk denken pur sang niet bestaat. Wel natuurlijk denken van christenen, die de

bijbelse boodschap willen laten horen. Ook dit „christelijk denken" kent z'n beperkingen en zijn buiten-bijbelse invloeden. Daarom staat al het menselijk denken, ook die van christenen, onder het oordeel Gods. De kritiek van het evangelie kan zelfs leiden tot de konklusie dat soms niet-christenen bepaalde dingen in evangelische zin beter gezien hebben dan christenen. Dat wil in genen dele zeggen, dat we dan tot annexatie overgaan door van niet-christenen in eens christenen te maken. Dat is m.i. ook niet de bedoeling van dr Kraan t.a.v. Marx. Ook de erkenning van waarheidselementen bij niet-christelijke denkers wordt aangegeven door het evangelie zelf.

6. De scherpe tegenstelling die ds Bosveld meent te zien in dr Kraan's uitspraak dat God alle verhoudingen door de ogen van de verdrukte bekijkt en zijn eigen formulering, nl. dat de Heer zich over de verdrukte ontfermt, begrijp ik niet. Bij gerechtigheid in de bijbel gaat het om de konkrete menselijke verhoudingen en de konkrete verhouding van God tot de mensen. Gerechtigheid wil zeggen: in de konkrete verhoudingen de ander tot zijn recht te laten komen en bovendien pleitbezorger te zijn van de slachtoffers van ongerechtigheid. Behalve de verhoudingen in de persoonlijke levenssfeer, gaat het ook om de maatschappelijke verhoudingen. Bv. in Amos 5 : 23-24 lezen we; „Doe van mij weg het getier van uw liederen, het getokkel van uw harpen wil Ik niet horen. Maar laat het recht als water golven, en gerechtigheid als een immer vloeiende beek".

Van falsifikatie van termen is bij dr Kraan geen sprake (wel van beknoptheid). In de tijd van Marx waren de proletariërs de slachtoffers van ongerechtigheid. In onze tijd liggen de verhoudingen anders, en in zoverre zijn de slachtoffers ook anderen.

7. Voor alle duidelijkheid wil ik stellen dat mijn hele betoog de waarheid van Romeinen 10 : 9, door ds Bosveld aangehaald, vooropstelt. Het gaat dan, vervolgens om de vraag wat betekent de belijdenis dat Jezus Heer is voor de positie van de gemeente in de wereld? De uitweg die ds Bosveld aanwijst door uit Kolossenzen te citeren, is slechts schijn. Met „zoekt de dingen die boven zijn", wordt niet bedoeld dat wij ons van de aarde onttrekken. Paulus keert zich in deze brief tegen de praktijk dat men het verlossingswerk van Christus wil aanvullen met allerlei riten en voorschriften. Wat Paulus wil zeggen is dat we Christus niet te beperkt moeten zien. Het Hoofd der Gemeente is ook de Heer der wereld. Vanuit deze stelling behoudt de vraag naar de positie van de Gemeente in de wereld haar aktualiteit.

☆

Nadat ik de brief van ds Bosveld ontvangen had en een antwoord op papier had gezet, kwamen er nog een aantal reakties binnen. Veelal kwamen dezelfde punten naar voren. Deze schrijvers hoop ik binnenkort per brief te antwoorden. Toch zou ik hier nog even ter verduidelijking een paar opmerkingen willen maken.

In de binnengekomen reakties wordt niet tot uitdrukking gebracht dat het me niet om het marxisme-op-zich ging, doch om onze eigen positie. Voor de lezers van DC behoeft het, dacht ik, geen betoog dat het marxisme in zijn absolute aanspraken door de gemeente afgewezen moet worden. Bij het uitoefenen van kritiek echter zijn twee zaken erg belangrijk, nl. de inhoud van de kritiek en de eigen positie.

Wat betreft de inhoudelijke kant, heb ik de indruk dat de kennis van zaken vaak te gering is waardoor de door mij gesignaleerde „etikettering" een loos karakter dreigt te krijgen of reeds heeft.

Ook de genoemde ruime definitie leidt tot inhoudelijke vaagheid. Zo beantwoordt een briefschrijver de vraag „wie is marxistisch?" als volgt: „Dat zijn zij, die, of ze zich zo noemen of niet en mogelijk zelfs met de bijbel in de hand, theorieën naar voren en in de praktijk brengen zonder werkelijke overgave aan Christus en zonder reiniging door Zijn bloed". Inhoudelijk gezien is deze omschrijving zo afwijkend van wat er gewoonlijk onder verstaan wordt, dat het gebruik ervan wel tot misverstand moet leiden. Daarom zou, alleen al uit een oogpunt van verstaanbaarheid, een andere terminologie op z'n plaats zijn.

Kritiek heeft tevens als funktie de eigen positie te markeren. Waar staan we zelf, als gemeente in de wereld? Het ruime gebruik van het woord „marxisten" wekt ook ten aanzien van de eigen positie-keuze vraagtekens op.

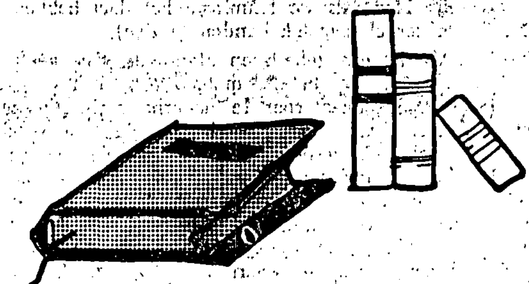
Het marxisme dient nl. als ideologie gesteld te worden tegenover de ideologie die ten grondslag ligt aan het kapitalisme.

De versluiering van deze samenhang kan uitgelegd worden in die zin dat men zich kennelijk (bewust of onbewust) vereenzelvigt met de kapitalistische ideologie.

Beide ideologieën zijn vanuit christelijk standpunt onaanvaardbaar. Maar wat nu? Ik meen dat het eerlijk is te stellen dat ook onder ons niet éénsluidend gedacht wordt over hoe we als gemeente en als individueel gelovige tegen de wereld moeten aankijken. Ikzelf heb daar ook geen uitgekristalliseerd beeld van. Om het eens wat plastisch te zeggen: ik word zowel door de lijn van Billy Graham als die van Martin Luther King aangesproken. Ik geloof dat beide lijnen ook in onze gemeenschap ruimte moeten krijgen.

Om na te denken hoe de beide lijnen samen kunnen gaan, heb ik ervoor gepleit ons te bezinnen op *ons dopers erfgoed* (dat wel wat ondergesneeuwd is geraakt). Hierbij gaat het niet om imitatie zonder meer. We kunnen ons wel de vraag stellen: hoe kunnen we vanuit een doperse grondhouding onze positie als gemeente in de wereld van nu bepalen?

TW

Wat zullen we lezen?

zondag	11 maart	Psalm 93	Door Gods woord dat betrouwbaar is
maandag	12 maart	Marcus 10 : 32-45	Groot zijn door te dienen
dinsdag	13 maart	Marcus 10 : 46-52	Vragen om open ogen
woensdag	14 maart	Marcus 11 : 1-11	Gehuldigd door kleingelovigen
donderdag	15 maart	Marcus 11 : 12-19	Hoe het kleingelovigen vergaat
vrijdag	16 maart	Marcus 11 : 20-26	Geloof verzet bergen
zaterdag	17 maart	Psalm 46	Oog hebben voor Gods werken

Op de leeftijd van 68 jaar werd door zijn Heer thuisgehaald onze broeder
C. VERMEIJS
op 27 februari 1979
Baptistengemeente 's-Gravenhage

Op 11 februari 1979 werd onze broeder
ALBERT LUBBEN
op de leeftijd van 59 jaar, door de Heer thuisgehaald.
Zijn vrouw, en zijn getuigenis maakte op velen een goede indruk.
Johannes 11 : 25-27
Baptistengemeente Klazienaveen

TEGEN ABORTUS-WETSONTWERP

Ons wordt verzocht mee te delen, dat er via Postbus 33095 te Rotterdam briefkaarten aan H.M. de Koningin te bestellen zijn waardoor men als partikulier zich tot ons staatshoofd kan wenden „met het verzoek om het desbetreffende ontwerp niet te ondertekenen".

Reformatorisch dagblad

Mevr. J. van Toor,

Archimedesstraat 8,

HOOG EN LAAG SAPPER.

APELDOORN, 7 maart 1979.

Ref. direktie.

Geachte mevrouw Van Toor,

Natuurlijk mevrouw laten wij bij het R.D. ook wel eens een steekje vallen. Hoe kan het ook anders. Elke dag zitten we in een verveling van nieuwsberichten en enerverende zaken die op ons af komen. Soms zien we door de bomen bijna het bos niet meer. Elke dag proberen we met ons personeel de situatie goed te beheersen. En het lukt. Dat bewijst ook het feit, dat we nog steeds in de groei zitten. Het R.D. is een dagblad dat stevig op weg is naar de 50.000 abonnees.

Dat is trouwens niet de belangrijkste reden waarom we zo groeien. Het geheim ligt in het feit, dat we een dagblad trachten te brengen, dat duidelijk rekening houdt met Gods Woord. In allerlei situaties. Op kerkelijk en maatschappelijk terrein. Dat ook in allerlei ethische zaken de lijn van de bijbel wil vasthouden.

Wij zijn u bijzonder dankbaar voor het nemen van een abonnement. Een gezamenlijk positief geluid vooral op deze terreinen is inderdaad, zoals u schreef, broodnodig.

Ook van uw laatste alinea hebben we met dank kennis genomen. De beste reklame voor uw omgeving en voor ons is inderdaad, dat u zelf uw mening dat het R.D. "de beste hedendaagse krant voor het christelijke gezin is" vertelt.

Wij wensen u nog vele goede jaren leesgenot toe.

Hoogachtend,

Het Reformatorisch Dagblad B.V.

Stationsstraat 52 Apeldoorn Postbus 670 Telefoon 055-215202 (8 lijnen) Telex 49445 (RD-APD) Postgiro 2 03 29 01

NEDERLAND 55 CENTS

Ook ik vind dat mevr. Van Toor de juiste beslissing heeft genomen. Ik wil met haar het positief christelijke geluid in onze samenleving versterken en geef me hierbij op als abonnee.

Voor het opgeven van een kwartaal- of jaarabonnement ontvangt de aanbrenger naar keuze een prachtige bijbelomslag of een mooie portemonnee. Ook wanneer de proefabonnee na drie weken abonnee wordt, ontvangt de aanbrenger het gewenste cadeau.

Bon in open envelop zonder postzegel zenden naar Reformatorisch Dagblad, Antwoordnummer 92, 7300 VB Apeldoorn.

Naam: ....

Adres: ....

Postcode en woonplaats: ....

wenst:

☐ een kwartaalabonnement voor ƒ 44,—

☐ een jaarabonnement voor ƒ 172,20 (2 weken gratis)

☐ het RD 3 weken op proef te ontvangen voor de halve prijs (ƒ 5,10). Zonder tegenbericht noteren wij u daarna als abonnee.

Bijbelomslag portemonnee zenden aan:

Naam: ....

Adres: ....

Postcode en woonplaats: ....

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 11 - 16 maart 1979

Geschiedenis van het baptisme

Tweede en aangevulde druk komt binnenkort van de pers

Drukkerij Weissenbach in Sneek legt op het ogenblik „de laatste hand" aan de tweede druk van het boek Geschiedenis van het baptisme in Nederland, waarvan de eerste druk in 1970 verscheen.
De nieuwe uitgave, die 336 bladzijden gaat tellen is met twee hoofdstukken aangevuld. De laatste pagina's van het boek laten we hier volgen, teneinde onze lezers iets van de inhoud te laten „proeven".
Zodra de verschijningsdatum, de prijs - waarschijnlijk rond f 20,— - etc. bekend zijn volgen ook in DC nadere bijzonderheden; v. D.

„Een steen in het water", noemde het bestuur van de **Stichting Tabitha** het gedenkschriftje, dat op 30 mei 1978 - geschreven door H. Ploeger - bij de herdenking van het 40-jarig bestaan van het Tabithawerk verscheen. Een goed gekozen titel; dat wat als een onaanzienlijke gebeurtenis eind mei 1938 plaatsvond, de officiële opening van het ‚gastenhuis' Tabitha - meer was het toen nog niet - bleek werkelijk grote gevolgen te hebben. Na de vestiging van tehuizen in Stadskanaal (1964) en in Schoonloo (1968) volgde in 1971 de ingebruikneming van het Tabitha-bejaardenoord te Lunteren. Begin 1972 werden de eerste patiënten in het geriatrisch-psychiatrisch verpleeghuis Tabitha - met ongeveer 180 bedden - in Amsterdam-West opgenomen. In 1976 werd het sinds 1967 gebruikte pand aan de Amstelveenseweg verlaten om het Pieter van Foreesthuis - een voormalige partikuliere kliniek - in Amsterdam-Buitenveldert te betrekken. In begin 1978 kon reeds het derde Tabithahuis - een nieuw gebouwd bejaardentehuis voor 150 mensen - in Amsterdam-Watergraafsmeer - in gebruik worden genomen.

En nog rimpelde het water verder - tenminste in Amsterdam - want daarna werd begonnen met de akkommodatieverbetering van het Pieter van Foreesthuis en gingen de gedachten van het bestuur al weer uit naar de mogelijke vestiging van een vierde Tabithahuis in de hoofdstad van het land.

Werkten aanvankelijk al de tehuizen van Tabitha - met een uitzondering voor die in Amsterdam - onder uiteindelijke verantwoordelijkheid van de landelijke Stichting, de laatste jaren werden de plaatselijke besturen omgezet in volkomen zelfstandige stichtingen.

Deze wijziging in het beleid van Tabitha - deels veroorzaakt door de veranderende beleidsopvattingen van de overheid - betekende dat het bestuur van Tabitha zich graag wilde belasten met andere diakonale taken. In een gesprek tussen Tabitha en de Unie Commissie, in het begin van 1978, werden de mogelijkheden daarvoor genoemd, o.a. als algemeen diakonaal voorlichtingsbureau van de bij de Unie aangesloten gemeenten.

(Vooral twee ‚subkommissies' van de Unie deden in de hier beschreven periode van zich horen: de Zangbundelkommissie, die in 1977 de gemeente verzocht om op zondag 15 mei aandacht te willen schenken aan het feit dat de bundel ‚Lofzangen en Gebeden' vijfentwintig jaar in gebruik was, liet in 1974 een Supplement van 50 liederen verschijnen als een aanvulling op de reeds zo rijke liederenschat; en de Publiciteitskommissie; in 1976 in het leven geroepen ter vervanging van het reeds lange tijd niet meer bestaande ‚Lectuurfonds', die sindsdien voor enkele uitgaven zorg droeg).

In 1971 besloot M. G. Boeschoten zijn werk als algemeen vormingsleider van de **Nederlandse Baptisten Jeugdbeweging** (N.B.J.B.) om zijn loopbaan als justitiepredikant te vervolgen. Zijn opvolger werd P. Brongers, die in mei 1972 als half time voorganger aan de gemeente Drachten-Elim werd verbonden. Tijdens de daarna volgende periode werden door de N.B.J.B., met name door de Rijpere Jeugd Centrale (R.J.C.) nieuwe initiatieven ontwikkeld die goede impulsen gaven aan het plaatselijke jeugdwerk. De landelijke konferenties - jaarlijks op Hemelvaartsdag gehouden - vonden in deze jaren plaats op het terrein van De Vinkenhof. In 1975 werd in de IJsselhal te Zwolle het 50-jarig jubileum van de N.B.J.B. gevierd. In 1977 bood de N.B.J.B. - als ‚zelfstandige neven-organisatie ook in deze jaren nog niet geïntegreerd in de Unie, hoewel er door meerderen steeds meer op aangedrongen werd - de Algemene Vergadering een motie aan, waarin de gemeenten om steun werd gevraagd om het mogelijk te maken een tweede part timer voor het landelijke jeugdwerk, in het bijzonder het kinderwerk van de Landelijke Zondagsschool Centrale, te benoemen. De motie werd aanvaard.

Ook binnen de **Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging ‚Zusterhulp'** werd, evenals binnen de N.B.J.B., steeds sterker de behoefte gevoeld aan vormingswerk. In 1974, nadat twee leden van het hoofdbestuur op uitnodiging van de Duitse zusters kennis gemaakt hadden met het vormingswerk dat daar verricht werd, besloot het hoofdbestuur dit voorbeeld te volgen. Er werd een drie-daagse ‚kursus' georganiseerd op De Bron, bij Dalfsen en het werd een sukses. Nadien werden om de twee jaren dergelijke drie-daagse ‚kadertrainingen' gehouden - in 1978 zelfs tot drie maal toe. Het totale aantal deelneemsters was ongeveer honderdtachtig, 10% van het totale ledenbestand!

In 1977 vergaderde de Algemene Raad van de Europese Baptisten Vrouwen Unie - waarvan een Nederlandse zuster als sekretaresse optrad - in Nederland. Het hoofdbestuur greep het feit, dat er zoveel zusters uit geheel Europa en het Midden-Oosten in het land waren aan om zijn in die week te houden Nationale Konferentie een internationaal karakter te geven. De aanwezigheid van o.a. dames uit de Sovjet-Unie gaf aan deze bijeenkomst in Apeldoorn uiteraard veel publiciteit.

Ondanks de belangstelling die van de zijde van ‚buitenstaanders' werd ontvangen, betoonde de Unie ook in deze jaren wei-

beslist hier het geloof" (J. J. Stam, Schriftgezag, Utrecht - 1921, p. 13).
Prof. dr B. J. Oosterhoff: „Bij alle Schriftkritiek is het verbazingwekkend om te zien, hoe dwars door alles heen, het gezag der Schrift zich steeds weer gelden doet. Wat dat betreft hoeven we voor de toekomst zo bang niet te zijn. God bewaart en handhaaft alle eeuwen dóór, Zijn eigen woord" (a.w. De bijbel in het geding, p. 51).

De Schrift is norm en bron voor het leven en voor de leer. Paulus schrijft als apostel, niet vanwege mensen, maar door Jezus Christus: „Vervloekt die afwijkt van hetgeen wij u verkondigd hebben" (Gal. 1 : 9).

Aan de gemeente de taak, het woord van God te prediken en zorg te dragen, dat geen ander evangelie wordt verkondigd!

D. Slort

Geprolongeerd

VAKANTIE VOOR ANDEREN

(Ingezonden)

Evenals vorig jaar gaan er ook dit jaar duizenden Nederlanders op vakantie in Duitsland. En vaak zeggen ze daarmee voor een paar weken hun geloof vaarwel en leven er rustig op los.

Hieraan willen we iets doen, door met verschillende teams op verschillende kampeerplaatsen te werken.

Ons doel is mensen met elkaar en met God in gesprek te brengen. Om dit doel bereikbaar te maken hebben we internationale teams samengesteld die op kampeerplaatsen ingezet zullen worden.

De verschillende praktijkvelden zijn: kinderwerk, met zingen, spelen, bijbelse vertellingen, schilderen, knutselen, gezinsdiensten, jeugdwerk, met o.a. koffiebars, gespreks- en diskussiegroepen, sport, jeugddiensten, kampvuur, volwassenen, met o.a. gespreksavonden, kampvuur, knutselen, gezinswandelingen en gezinsdiensten.

Welke aktieve jonge christenen willen zich voor drie weken inzetten voor dit stukje werk in Gods Koninkrijk?

We verwachten van onze medewerkers dat ze zelf proberen vanuit de Goede Boodschap te leven. Gevraagd worden dan ook niet alleen woorden maar ook een, vanuit de Liefde Gods geïnspireerd begrip voor de medemens die om verschillende redenen het kontakt met de kerk des Heren verloren en het bidden verleerd heeft.

Organisator: Amt für Mission und Evangelisation der Ev. Kirche van Kushessen-Waldeck.

Informatiedag: 19 mei 1979 a.s., aanvang 10.00 uur in het Instituut voor Kerk en Wereld, De Horst te Driebergen (voor eten wordt gezorgd).

Aanmelding en inlichtingen: Rolf Venema, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin (tel. 030-79103).

Onvergetelijke woorden vanaf het kruis (3)

Johannes 19 : 27 Vrouw, zie, uw zoon.
Zie, uw moeder.
Genesis 4 : 9 Ben ik mijns broeders hoeder?

We hoeven het niet aan katholieken over te laten, met diepe dankbaarheid dit woord van Jezus te overdenken. Natuurlijk, Maria, de moeder van Jezus, staat hier in het middelpunt van de aandacht. Jezus heeft voor haar gezorgd. Jezus heeft aandacht voor haar toekomst gehad.

Dat hoeft niet te verwonderen. Jezus' ganse zending als Zoon van God op deze aarde richtte zich op de toekomst van de mens. Hij wilde de mens redden van de dood, van de verlorenheid. Dood, verlorenheid, dat was (en dat is) de enige mogelijkheid die een zondaar zonder twijfel overgebleven is. Jezus wilde een betere toekomst voor zondaren en zondaressen verwerven. En dan niet alleen een toekomst in het paradijs, waarin Hij de ene moordenaar reeds heeft laten delen, maar ook een toekomst op aarde.
Jezus heeft voor een menswaardig bestaan van mensen geleden.

Dat wordt ons duidelijk als wij Zijn zorg voor Zijn moeder stellen tegenover de hondse brutaliteit van Kaïn. „Ben ik mijns broeder hoeder?" Als je niet de hoeder van je broeder bent, dan ben je blijkbaar onontkoombaar de moordenaar van je broeder.

De verhouding tussen Kaïn en Abel was gestoord. Door Kaïn's jaloersheid. Door Kaïn's wrokkende afgunst. De verhouding tussen beide broers werd door Kaïn vereeuwigd: hij sloeg zijn broer dood. De dood is de grote belemmering om gestoorde verhoudingen te herstellen.

Jezus pleitte voor een goede toekomst van Zijn moeder. Van haar heeft Hij veel goeds ondervonden. Ongetwijfeld. Maar ze heeft Hem ook in de weg gestaan. Was Maria er niet bij toen Zijn naastbestaanden kwamen om Hem te halen „want zij zeiden: Hij is niet bij Zijn zinnen" (Markus 3 : 21)? De Joden deelden die mening: „Hij is bezeten en waanzinnig" (Johannes 10 : 20).

Jezus pleitte ook voor een goede toekomst van Johannes, Zijn volgeling. En over het hoofd van Johannes heen geldt Zijn aandacht ons allen. Ons aller toekomst stond Hem voor ogen. Onze aardse toekomst.

Sprak Hij niet reeds veel eerder over de gemeente die Hij zou bouwen? Dat zou een gemeenschap van mensen zijn. Van mensen, jawel, van mensen. Gebouwd op het fundament van apostelen en profeten. Van feilbare mensen met hun hebbelijkheden en onhebbelijkheden. Van haantje-de-voorsten en kalmaandoeners, van praatgragen en zwijgzamen. Niet één van hen zou volkomen zijn, ieder aan hen zou wel de één of andere bijzonderheid (lees: afwijking) hebben. Voor Zijn gemeente zou Hij Zijn leven geven.

Heeft Jezus veel vriendschap ondervonden van mensen? Van volgelingen? In de kring der discipelen was afgunst, jaloezie. Er waren echt wel mensen die Hem liefhadden, Maar toen de krisis kwam, lieten ze Hem allemaal in de steek. Eén heeft Hem zelfs verraden, een ander heeft Hem verloochend. Allemaal geen bemoedigende ervaringen voor iemand die mensen wilde maken tot hoeders van hun broeders.

De zonde heeft niet alleen een breuk gebracht tussen God en mens, maar ook tussen mens en mens. Adam schoof de schuld van zich af: „De vrouw die Gij mij gegeven hebt" (Genesis 3 : 12). Ja ja, God ook nog maar de schuld geven van de ellende. Als God het maar anders gedaan had, een andere vrouw aan zijn zijde gesteld had!

Jezus wil(de) de breuk tussen mensen herstellen. Dat moet in Zijn gemeente tot uitdrukking komen. Als het dáár niet tot uitdrukking komt, waar dan wel? Misschien moeten we wel zeggen, dat juist dit kruiswoord, dat een gebod is, wel het minst in acht genomen is.

Als de gemeente gelooft in Jezus, de Gekruisigde (en dat doet zij en daarom, en inzover als zij dit doet), is Jezus het middelpunt. Het centrum van waaruit de omtrek, de omgeving, beïnvloed moet worden. Het kruis verenigt.

Bewaart op aard de broederband,
in Christus zijt gij één,
en wandelt waardig naar Gods wil,
lankmoedig, zonder strijd.

Ploeger

Leven en werken van de baptisten in Polen

De broeders Michael Stankiewicz en Adam Piasecki, resp. voorzitter en algemeen sekretaris van de Poolse Baptisten Unie zonden ons onderstaand verslag over het leven en werken van de gemeenten in hun land. Zij deden hun artikel vergezeld gaan van de volgende woorden:
„Allereerst willen we u onze beste groeten zenden en wensen we u vele zegeningen van onze God. We willen u onze hartelijk dank zeggen voor uw gebeden en voor uw vriendelijke belangstelling voor de ontwikkeling van het werk der baptisten in Polen. Het was ons een voorrecht om in het afgelopen jaar meerdere persoonlijke ontmoetingen te hebben met broeders uit andere landen"; - red.

Evangelisatie

Gedurende de laatste jaren werden in al onze plaatselijke gemeenten evangelisatieweken gehouden. Maar de grootste gebeurtenis in de geschiedenis van de evangelisatie in Polen was de campagne met Billy Graham.

Hij bezocht Warschau, Bialystok, Poznan, Wroclaw, Katowice, Oswiecim, Krakau en gedurende tien dagen nog eens Warschau. Hij preekte in vier roomskatholieke kerken, één keer in de Poolse Nationale Katholieke Kerk, in de Hervormde Kerk, Lutherse kerk en drie keer in baptistenkerken - tesamen 10 diensten.

Het was voor het eerst in Polen, dat alle christelijke kerken samenwerkten op het terrein van de evangelisatie, maar het waren onze mensen die alle last van de organisatie op hun schouders namen. We verheugen ons erin, dat God ons bidden en vasten heeft aanvaard en dat Hij zijn zegeningen aan ons land heeft gegeven. Ook waren we blij, dat dr Denny (van de Baptisten Wereldalliantie; red.) in deze tijd in ons land kon zijn.

Voor de campagne van Graham drukten we:

— een brochure waarin de persoon en het werk van dr B. Graham werden beschreven, 10.000 eksemplaren;
— ‚Het Woord der Waarheid', ons blad dat de boodschap van Graham, foto's en biografische gegevens van alle medewerkers van Graham die meewerkten in Polen bevatte, zowel in september als in oktober telkens 10.000 eksemplaren;
— ‚Vrede met God', ‚Hoe word ik wedergeboren?', ‚De zeven doodzonden' - van elk boek 5.000 eksemplaren;
— Klein liederenboek, te gebruiken tijdens de campagne (vooral in de roomskatholieke kerk), 5.000 eksemplaren;
— posters waarin de campagne werd aangekondigd werden geplaatst in alle gebouwen waar samenkomsten werden gehouden.

Het is te moeilijk om alles wat er gebeurde te beschrijven. We zijn bezig om een speciale brochure te schrijven over de campagne.

Verleden jaar stichtten we twee nieuwe gemeenten, in Glokow en in Klodzko. We hebben nu 54 plaatselijke gemeenten en 97 predikplaatsen.

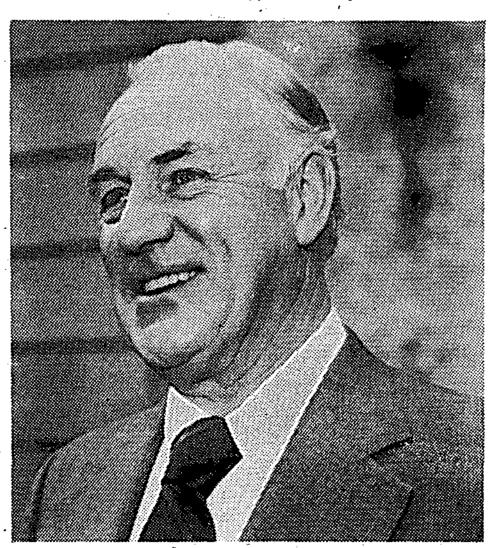
Opleiding en vorming

Twee keer per jaar, in februari en in november, hebben we een ‚voorgangerskonferentie. In november verleden jaar herdachten we het 120-jarig bestaan van het werk in Polen. We organiseerden een evangelisatie-symposium gedurende een week in november en nodigden afgevaardigden uit van alle Oosteuropese landen en uit het Westen dr R. Goulding, dr A. MacRae, EBF-president K. Wumpelmann, dr John Hopper (van het seminarium in Rüschlikon; red.) en anderen.

Voor het eerst bezochten broeders uit Bulgarije ons. Er waren totaal 31 personen uit het buitenland en ongeveer 100 uit Polen.

In december hadden we een afsluitingsdienst van ons baptistenseminarium, waarin 11 studenten (twee meisjes en negen jongens) hun driejarige studie beëindigden. Negen studenten die hun studie voltooiden zijn bevestigd als voorganger in de gemeenten. We hebben nog meer mensen nodig om evangelisatiewerk te doen. We hebben meerdere studenten in het Christelijke Theologisch Seminarie en één op het Internationale Seminarie in Rüschlikon.

Dr Goulding van de BWA werkte mee aan evangelisatie-symposium in Warschau

Publikaties

Ons maandelijks blad Slowo Prawdy (Het Woord der Waarheid) is gegroeid van 24 tot 32 pagina's. Van tijd tot tijd geven we speciale edities uit.

In 1978 zijn we begonnen met het drukken van het Commentaar op het Nieuwe Testament van W. Barclay. Nu drukken we het Evangelie naar Mattheus, de Romeinenbrief, de Korinthiërs en Handelingen. Volgende delen zijn in voorbereiding. We drukken elk jaar drie, vier boeken. Op het ogenblik zijn we bezig met een nieuw liederenboek.

Wij zijn de Baptisten Wereldalliantie erg dankbaar voor het papier. Het stelt ons in staat onze publikaties uit te geven.

Radiowerk

Sinds 5 december verzorgt Trans World Radio in Monte Carlo, een 15 minuten durend radioprogramma ‚Slowo Prawdy z Warszawy' (Stem der Waarheid uit Warschau) dat gemaakt is door de Poolse Baptisten Unie. We hebben nu twee radioprogramma's. Aan de luisteraars zenden we bijbels en lektuur.

Bejaardenhuis in Narewka

Ons bejaardenhuis in Narewka verzorgt nu 20 zusters en broeders. In 1978 zijn we begonnen met de bouw van een nieuw bejaardenhuis in Bialystok. Dit nieuwe huis is nu ‚onder de pannen'. Het zal dit jaar gereed komen, hopen we.

Internationale kontakten

Onze Unie en de gemeenten werden bezocht door verscheidene delegaties en door individuele personen. Met hen hadden we een fijne gemeenschap.

In begin augustus hadden we bezoek van een jeugdkoor uit Texas, Amerika - tweehonderd stemmen tellende. Ze zongen in drie kerken: de roomskatholieke, de Lutherse en de baptistenkerk. Het was een grootse ervaring, zulk een baptisten muziek- en zangfestival in onze hoofdstad Warschau. We zijn dominee dr Criswell, de dirigent van het koor Gary Moore en alle koorleden erg dankbaar voor het evangelisatiewerk dat zij door hun liederen in ons land hebben gedaan. Moge de Heer hen zegenen voor hun bijzonder mooi werk!

Onze projekten

We werken op het ogenblik aan verscheidene kerkbouwprojekten. We denken, dat de bouw in Krynica, Bielsk-Podlanski en misschien ook het huis in Bialystok dit jaar zullen gereedkomen.

De volgende projekten zijn in voorbereiding: Gdansk, Elblag, Chelm, Katowice. Natuurlijk zouden we hieraan ook de renovatie van kerkgebouwen moeten toevoegen.

Het is een groot werk. Onze financiën zijn erg beperkt. We zijn erg dankbaar voor de hulp van alle soort. Met grote

waardering krijgen we steun van de Baptisten Wereldalliantie, de Europese Baptisten Federatie, de American Convention en van anderen. Wij hopen dat onze Heer ons door u zal helpen.

De driejaarlijkse konferentie

Overeenkomstig het besluit van de laatste vergadering, die in 1975 werd gehouden, zijn we met de voorbereidingen bezig van de nieuwe driejaarlijkse konferentie van de Unie. We denken dat die in Warschau aan het eind van dit jaar zal worden gehouden, of in het begin van 1980. Overeenkomstig onze Statuten moeten er nieuwe leiders worden gekozen. We bidden er voor en zijn er van verzekerd, dat de Heer ons ook dan zal helpen.

Tenslotte

We zijn erg dankbaar voor uw gebeden. We willen allen danken die ons in de laatste jaren hebben geholpen. We gaan langzaam maar zeker voorwaarts met Gods hulp en die van onze broeders en zusters.

Adam Piasecki, algemeen sekretaris — *Michael Stankiewicz, voorzitter*

FRIESE ONTMOETINGSDAG
ZATERDAG 21 APRIL A.S.
TE
LEEUWARDEN

„EVANGELISATIE 79"

(Ingezonden)

D.V. 31 maart wordt weer onze bekende kontakt- en informatiedag voor evangelisatie gehouden in kultureel centrum „De Flint", Coninckstraat 60 te Amersfoort. Om 10.00 uur gaan de deuren voor de bezoekers open. Vanaf 10.15 uur worden in het theater van „De Flint" direkt de nieuwste evangelisatiefilms vertoond.
Iedereen die voor een evangelisatiedienst of een koffiebaravond een film wil huren kan daar de nieuwste films komen bezien.
In de gangen van het kultureel centrum treft men een groot aantal stands van verschillende evangelisatie-instellingen aan, die bezoekers over hun tak van evangelisatie inlichten.
In de middag staan er twee bijeenkomsten in de grote stadshal op het programma nl. om 13.15 en 15.45 uur. Sprekers zijn Rev. J. W. v. d. Hoeven en evangelist J. J. Frinsel. In de ene dienst wordt medewerking verleend door de groep „Discipel" met een uniek programma van eigen liederen in verschillende stijlen. De groep bestaat uit circa 30 personen, die samen een heel orkest vormen. Er wordt uitsluitend in het hollands gezongen.
In de andere dienst werkt Carl Heinsius mee, die zichzelf begeleid aan de piano terwijl een tekenaar via een overheadprojektor aan het gezongene illustraties toevoegt.
John van de Meulen de zangleiding, bijgestaan door Mannus van Essen, orgel en Hans Lieberton, piano.
De gehele dag is er een crèche, tijdens de middagdiensten is er een fijn programma voor de wat grotere kinderen in hun eigen kindersamenkomsten.
Iedereen die zich op een of andere wijze ten dienste van de Heer Jezus wil stellen is hartelijk welkom. Men wordt geadviseerd de gehele dag te komen. Om circa 17.15 uur is alles afgelopen.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Een kleine, vakante gemeente...

Daar zaten we om de tafel in het vriendelijke kerkje van één van onze kleine vakante gemeenten. Zo zijn er verschillende en misschien is daarom dit verhaal vóór enkelen van hen een soort vingerwijzing. De evangelisatiewerkgroep zag hét niet meer helemaal. Ze hadden allerlei aktiviteiten ontwikkeld, aanvankelijk ook met sukses. Buitenstaanders hadden hun gospelkonserten bezocht; maar het had geen doorstroming naar de gemeente veroorzaakt. Trouwens, de belangstelling van de gemeenteleden was vooral tegengevallen. Een klein groepje kwam, de rest liet het langs zich heenglijden. Zo praatten we wat en luisterden naar de bekende melodie, die op vele plaatsen te beluisteren valt. Het probleem, dat ons het meeste hindert bij evangelisatiewerk, is niet de ontoegankelijkheid of onbereikbaarheid van de buitenstaander. Wij zijn zelf het probleem! Wij, dat is de gemeente in haar geheel, maar ook de leden ieder in zijn persoonlijke levenssfeer.

Is een nieuw begin mogelijk?

Een reden, waarom ik graag iets wil doen voor vakante gemeenten is, dat ze vaak juist in dit opzicht heel grote problemen hebben. Het hoeft niet, maar als je al jaren zonder voorganger zit en er is ook geen uitzicht, dat in die toestand binnen afzienbare tijd verandering komt, als je bovendien geen stevig kader hebt dan is het vaak niet eenvoudig om de moed er in te houden. En toch is het mogelijk om een nieuw begin te maken. Dat hangt niet van de aanwezigheid van een voorganger af, maar van de gemeente zelf en vooral van de Heer!
Het eerste is: praat als evangelisatiewerkgroep en raad van de gemeente met elkaar. In het Werkboek voor Gemeente en Evangelisatie vindt u een bijdrage, die speciaal is bedoeld voor zo'n gesprek.
Daarom is het zo belangrijk dat ieder lid van de raad en van de werkgroep zelf een abonnement heeft op deze waardevolle ondersteuning van het plaatselijk werk.
Heus, één abonnement per gemeente is niet voldoende. Het geld kan niet bezwaarlijk zijn: wat is nu een tientje per jaar?
Praten met de raad, met de gemeente, met God, zo moet het beginnen.
Luisteren naar de bijbel, naar de ervaring van anderen en samen een programma opstellen, waarbij **het eigenlijke probleem** (de aktivering van de gemeente) niet wordt omzeild, maar centraal gesteld.

Kun je het leren?

Nog steeds zijn er mensen, die denken dat evangelisatie een gave is, die bovendien voornamelijk aan christenen met een afwijking is geschonken. Dat is natuurlijk onzin. Als God ons ergens toe roept - en dat doet Hij - dan is dat ook bereikbaar. Hij, die roept is getrouw! De heilige Geest helpt ons niet als we berustend met de armen in de schoot zitten wachten op betere tijden. Maar zodra we onze roeping aanvaarden en op weg gaan, is de Geest daar en ontsluit de wondere mogelijkheden van het Koninkrijk van God.
In de praktijk betekent dit: ga aan het werk en verdiep u in het kernvraagstuk, dat betrekking heeft op de aktivering en toerusting van de gemeenteleden.
Het materiaal is aanwezig, hulp kunt u krijgen, geld is er nauwelijks voor nodig. Laat eens iets van u horen; het is nu tijd om op te staan en in de naam van Jezus een woord van verlossing en bevrijding door te geven.
En besef wel: de beste evangelisatie kost het minste geld en ligt binnen handbereik ook van de kleinste en zwakste gemeente.

Uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling,
Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam;
tel. 010-213335

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te 2e Exloërmond, A. Nijland te Stavoren.

Bedankt: voor Emmen, Chr. Eijer te Treebeek.

uit het Uniebureau

Bootvluchtelingen

De Commissie der Unie heeft op zijn onlangs gehouden vergadering besloten *f* 10.000,— uit het Noodfonds beschikbaar te stellen voor de Vietnamese „bootvluchtelingen”.
Zij die hieraan willen bijdragen worden herinnerd aan de mogelijkheid om te storten op giro 81255, Noodfonds van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Bosch en Duin.

Rampenfonds - Noodfonds

Zij die erg meelevend zijn zullen na lezing van het bovenstaande zich afvragen waarom bij het noemen van het gironummer 81255 niet het Rampenfonds wordt genoemd.
Welnu, om zo duidelijk mogelijk te zijn heeft de UC op zijn laatste vergadering óók besloten om het woord Rampenfonds - dat sinds enkele jaren náást de aanduiding Noodfonds werd gebruikt - te laten vervallen en voortaan alleen te spreken over Noodfonds.
Voor alle duidelijkheid zij hier meegedeeld - het is ook in een schrijven aan de gemeenten uitvoerig bericht - dat dit Noodfonds gebruikt zal worden om de nood te lenigen die tengevolge van rampen ontstaan èn om tegemoet te komen aan bijzondere noden die eigenlijk niet met woord „ramp” zijn aan te duiden (bijvoorbeeld steun aan een theologisch student uit Oost-Europa).
Dus voortaan: giro 81255, *Noodfonds* van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland - Bosch en Duin; doe er wat aan!

‚Geschiedenis van het baptisme in Nederland’

Zoals uit een aantekening bij het „frontartikel” in dit nummer duidelijk wordt is de voorbereiding van de tweede (en aangevulde) druk van Geschiedenis van baptisme in Nederland in ver gevorderd stadium. Verleden week heeft de schrijver de beide nieuwe hoofdstukken op pagina kunnen korrigeren en is hij gereed gekomen met de noodzakelijk geworden aanvullingen op de naam- en gemeenteregisters.
Kort voor de verschijningsdatum zullen nadere berichten volgen, o.a. over de prijs en de wijze waarop besteld kan worden.

Vergaderingen

Volgende week donderdag (22 maart) komt de Evangelisatie Commisie der Unie weer bijeen, o.a. om de jaarstukken 1978 te bespreken en de aan de komende Algemene Vergadering voor te leggen begroting. Maandag 26 maart hoopt de Unie Zendings Commissie te vergaderen; ook de financiële stukken van deze PC zullen dan besproken worden. Het Dagelijks Bestuur van de UC komt weer bijeen woensdag 4 april.

J. van Dam, Uniesekretaris

MEDEDELINGEN

△ Het sekretariaat van de baptistengemeente Makkum berust thans bij: A. Reinsma, Kerkeburen 17 A, 8754 CZ Makkum; tel. 05158-1861.

△ Sekretaris van de baptistengemeente te Sneek is nu: N. Schipper, Meliere 6, 8604 BM Sneek; tel. 05150-14000.

△ Sekretaris van de baptistengemeente te Harlingen is: M. de Jong, P. J. Troelstrastraat 142, 8862 AV Harlingen; tel. 05178-3892.

ONTMOETINGSDAG

GROOT ROTTERDAM

18 MAART A.S.

VANAF HALF VIER IN

„HET NIEUWE VERBOND”

ROTTERDAM-ZUID

„De Heer heeft ons geen kalme reis beloofd, maar wel een behouden thuiskomst".

Heden heeft de Heer thuis gehaald, mijn lieve man, onze zorgzame vader en opa

LAMMERT MEUKEN

op de leeftijd van 69 jaar.

M. E. Meuken-van der Schaaf
E. Meuken
C. J. Meuken-Planting
Martin, Ingrid en Raymond
Tj. J. Meuken
Th. Meuken-Baartse
Richard, Monique en Patrick
J. Prins-Meuken
J. Prins
Jeroen en Sandra

Haarlem, 6 maart 1979
Pieter Maritzstraat 18 zw.

De begrafenis heeft inmiddels plaats gevonden.

Zalig zijn zij die in de Here sterven, want hun werken volgen hen na.

Op Zijn tijd en wijze nam God tot Zich onze broeder

L. MEUKEN

op de leeftijd van 69 jaar.

Hij ging ons voor in trouw en verdraagzaamheid.

Baptistengemeente Haarlem

Romeinen 8 : 38 en 39

Voor ons zo onverwacht nam God tot Zich, mijn lieve man, onze lieve en zorgzame vader en opa

SALOMAN VAN GELDEREN

op de leeftijd van 73 jaar.

Want als ik zwak ben, dan ben ik machtig.

Apeldoorn: M. van Gelderen-Sikkema
Hoogezand: Tea en Steven
Boroko (Nw. Guinea): Philip en Margareth
Vierakker: Taube en John
Apeldoorn: Greetje en Folly
Feie en Ans
Joke en Wietze
Zutphen: Rob en Truus
kleinkinderen

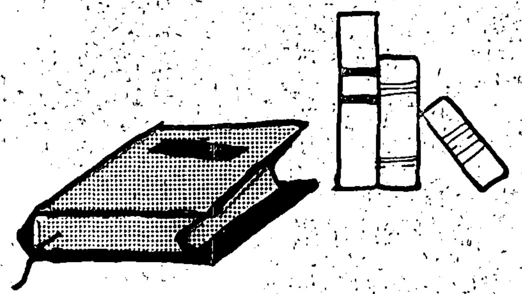
Apeldoorn, 4 maart 1979
Raadsherenveld 219

Op 4 maart 1979 werd door zijn Heer en Heiland thuis geroepen onze broeder

SALOMAN VAN GELDEREN

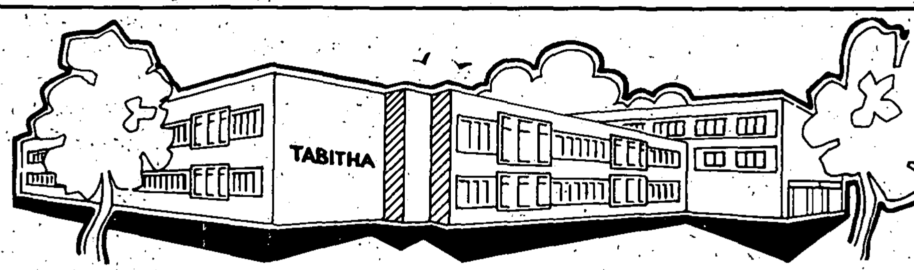
Hij bereikte de leeftijd van 73 jaar.

Baptistengemeente Apeldoorn

Wat zullen we lezen?

zondag	18 maart	Psalm 66	Kijkt en ziet!
maandag	19 maart	Marcus 11 : 27-33	Verbeten ongeloof
dinsdag	20 maart	Marcus 12 : 1-12	Ongeloof staat voor niets
woensdag	21 maart	Marcus 12 : 13-17	Gelovigen geven ieder het zijne
donderdag	22 maart	Marcus 12 : 18-27	Een God van levenden
vrijdag	23 maart	Marcus 12 : 28-34	Het voornaamste
zaterdag	24 maart	Psalm 110	Tussen vijanden

In ons Verpleeghuis voor bejaarden die door hun ouderdom hulp nodig hebben in hun geestelijk en lichamelijk funktioneren, beginnen jaarlijks plusminus 35 jongeren aan de

opleiding tot ziekenverzorgende

Voor jonge mensen die in deze vorm van hulpverlening hun toekomst zoeken, houden wij op donderdag 12 april a.s.

oriëntatiemiddag

Aanvang 14.00 uur.

Als je belangstelling hebt ben je hartelijk welkom.
De eerstvolgende opleidingen beginnen in augustus en november 1979.

De minimale toelatingseisen zijn:

— leeftijd 17 jaar
— diploma MAVO, lager beroepsonderwijs (LHNO, LTS) met 2 examenvakken op C-nivo en 4 examenvakken op B-nivo
— V.A.
— INAS (nieuwe stijl)

Vanzelfsprekend hechten wij veel waarde aan een gefundeerde evangelische levensinstelling.
Voor de oriëntatiemiddag kun je je schriftelijk of telefonisch aanmelden.
Reiskosten buiten Amsterdam worden vergoed.
Wij sturen je vooraf een informatiebrochure.
Graag verwachten wij jouw reaktie op onze afdeling Personeelszaken.

Stichting verpleeg- en verzorgingshuizen „Tabitha"

Jan Bongastraat 5, Amsterdam
Telefoon 020-110011

Reformatorisch dagblad

Mevr. J. van Toor,

Archimedesstraat 8,

HOOG EN LAAG SAPPER.

APELDOORN, 7 maart 1979.

Ref. direktie

Geachte mevrouw Van Toor,

Natuurlijk mevrouw laten wij bij het R.D. ook wel eens een
steekje vallen. Hoe kan het ook anders. Elke dag zitten we
in een werveling van nieuwsberichten en enerverende zaken,
die op ons af komen. Soms zien we door de bomen bijna het
bos niet meer. Elke dag proberen we met ons personeel de
situatie goed te beheersen. En het lukt. Dat bewijst ook
het feit, dat we nog steeds in de groei zitten. Het R.D.
is een dagblad dat stevig op weg is naar de 50.000 abon-
nees.

Dat is trouwens niet de belangrijkste reden waarom we zo
groeien. Het geheim ligt in het feit, dat we een dagblad
trachten te brengen, dat duidelijk rekening houdt met Gods
Woord. In allerlei situaties. Op kerkelijk en maatschappe-
lijk terrein. Dat ook in allerlei ethische zaken de lijn
van de bijbel wil vasthouden.

Wij zijn u bijzonder dankbaar voor het nemen van een abon-
nement. Een gezamenlijk positief geluid vooral op deze ter-
reinen is inderdaad, zoals u schreef, broodnodig.

Ook van uw laatste alinea hebben we met dank kennis genomen.
De beste reklame voor uw omgeving en voor ons is inderdaad,
dat u zelf uw mening dat het R.D. "de beste hedendaagse
krant voor het christelijke gezin is" vertelt.

Wij wensen u nog vele goede jaren leesgenot toe.

Hoogachtend,

Het Reformatorisch Dagblad B.V.

Stationsstraat 52 Apeldoorn Postbus 670 Telefoon 055-215202 (8 lijnen) Telex 49445 (RD-APD) Postgiro 2 03 29 01

Ook ik vind dat mevr. Van Toor de juiste beslissing heeft genomen. Ik wil met haar het positief christelijke geluid in onze samenleving versterken en geef me hierbij op als abonnee.

Voor het opgeven van een kwartaal- of jaarabonnement ontvangt de aanbrenger naar keuze een prachtige bijbelomslag of een mooie portemonnee. Ook wanneer de proefabonnee na drie weken abonnee wordt, ontvangt de aanbrenger het gewenste cadeau.

Bon in open envelop zonder postzegel zenden naar Reformatorisch Dagblad, Antwoordnummer 92, 7300 VB Apeldoorn.

Naam: ....

Adres: ....

Postcode en woonplaats: ....

wenst:

☐ een kwartaalabonnement voor f 44,—

☐ een jaarabonnement voor f 172,20 (2 weken gratis)

☐ het RD 3 weken op proef te ontvangen voor de halve prijs (f 5,10). Zonder tegenbericht noteren wij u daarna als abonnee.

Bijbelomslag portemonnee zenden aan:

Naam: ....

Adres: ....

Postcode en woonplaats: ....

CH2

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 12 - 23 maart 1979

De Commissie der Unie deelt met groot verdriet mee het verlies van de algemeen sekretaris der Unie

br Jan van Dam

op de leeftijd van 53 jaren.

Zijn grote werkkracht, zijn vruchtbare pen, zijn doordacht geloofsgetuigenis, zijn pastorale zorg en zijn hartelijke broederlijke omgang hebben veel voor onze Gemeenten en de Unie betekend.

Midden uit het werk, dat hem zo lief was, is deze getrouwe dienstknecht ingegaan in de vreugde van zijn Heer.

De begrafenis vindt zaterdag 24 maart plaats in Sneek na een rouwdienst die om 13.00 uur aanvangt in de baptistenkerk aan de Willem Lodewijkstraat.

Voorafgaand aan deze dienst is er van 11.45 uur tot 12.45 uur gelegenheid in deze kerk afscheid van de overledene te nemen.

J. Broertjes, voorzitter
O. Oldenburger Rzn., waarnemend sekretaris

Bosch en Duin, 21 maart 1979

18 APRIL - BROEDERSCHAPSDAG VAN VOORGANGERS

Op 18 april a.s. zal in De Samenhof, Zamenhofsingel 15 te Zwolle de volgende broederschapsdag gehouden worden. Deze bijeenkomst zal het karakter hebben van een studiedag.

De morgensessie is gewijd aan de paragrafen 1 t.e.m. 17 van H. Berkhofs boek ,Christelijk Geloof'. 's Middags komt het onderwerp ,ambt, gemeente en Geest' aan de orde. Het wordt ingeleid door dr J. Reiling.

Voor deze dag - die om 10.00 uur begint - zullen **persoonlijke uitnodigingen** worden verzonden. Tevens ontvangen de deelnemers nog aanvullende informatie.

J. Schuil

GEEF ALS GESCHENK EEN ABONNEMENT OP DC!

Een geschenk-abonnement is bij de sekretaris van de plaatselijke gemeente verkrijgbaar

IETS VOOR OUDERS DIE HUN GEHUWDE KINDEREN (bijvoorbeeld) EEN ZINVOL GESCHENK WILLEN GEVEN!

BWA STEUNT MULTI-RACIAAL SEMINARIUM IN ZUID-AFRIKA

De Baptisten Wereldalliantie zal financiële steun verlenen bij de bouw van een baptisten theologische school in Johannesburg, Zuid-Afrika waar ,blank, mensen uit India en kleurlingen op gelukkige wijze samenwerken'.

Dr Chester Jump, voorzitter van het BWA-comité voor hulp en ontwikkeling maakte bekend dat een bijdrage van £.6000 zal worden gegeven voor de konversatiezaal van de studenten. De kosten van de nieuwe school bedragen totaal £75.000.

NATIONALE TOOGDAG NBJB

DOE JE MEE OF KIJK JE TOE? is het thema van de Nationale Toogdag van de NBJB op Hemelvaartsdag 24 mei 1979 op De Vinkenhof.

Aanvang 10.00 uur, einde plm. 16.00 uur.

Medewerking is er o.a. van ds Anne de Vries, ds Joop Bouritius, Challengers, Nutshell, een buitenlandse gast.

Voor de kinderen is er weer een apart programma.

Toegangsprijzen:
0-6 jaar gratis; 6-12 jaar *f* 1,—; 12-16 jaar *f* 5,—; vanaf 16 jaar *f* 7,50; gezinskaart *f* 17,50.

Jong en oud zijn welkom, kom je ook?

VERBETERINGEN

△ Het telefoonnummer van ds Sj. van der Laan (Biesbosch 35, 1112 KA Diemen) moet zijn 020-900265 (staat onjuist in Adressenboekje 1978).

△ De naam van ds F. J. Visscher (te Krommenie) moet als hier vermeld worden geschreven (staat onjuist gespeld in Adressenboekje 1978).

ZENDINGSDAG IN HOOGEZAND

Op zondag 25 maart a.s. zal er door de zendingswerkgroepen van de gemeenten van de Groninger Bond een Zendingsdag worden belegd in de baptistenkerk te Hoogezand, Beukemastraat 26.

Deze dienst begint om 17.00 uur en zal om ongeveer 21.00 uur afgelopen zijn.

Als sprekers zijn uitgenodigd zr J. v. Oosten en zr J. Loot, beiden zendelinge in aktieve dienst.

Verder zal in de middagdienst ds J. van Dam spreken over ,wat is zending vandaag?', terwijl in de avonddienst het woord zal zijn aan mevr. Kos-Servaas over hetzelfde onderwerp.

Muzikale medewerking wordt verleend door zangkoor Giol uit Delfzijl; ook de jeugd van Hoogezand zal aan deze dienst medewerking verlenen.

Er zal worden gezongen uit Lofzangen en Gebeden.

Voor koffie wordt ook gezorgd, als men zelf zijn avondboterham wil meebrengen.

A. Boiten-Buntjer,
sekretaresse

NIEUW UNIEBUREAU IN DENEMARKEN

Niet ver verwijderd van het oude Uniebureau betrok het Bureau van de Baptisten Unie van Denemarken nieuwe kantoren in Kopenhagen waar men de beschikking heeft gekregen over drie maal zoveel ruimte. Het nieuwe adres luidt: Laerdalsgade 7, Mezz. / 2300 Copenhagen S.

Alle kopij voor De Christen dient voortaan gezonden te worden aan de redactie p.a. De Vinkenhof

„De bijbel is populairder dan ooit, niet alleen onder de gelovigen maar ook onder de niet-gelovigen", verklaarde Bichkov. „Mijn ideaal - en ik heb het verteld aan iedereen en het is ook bij de autoriteiten bekend - is om 1 miljoen bijbels te drukken, het zou een bestseller in ons land worden", aldus Pastor Bichkov.

EEN GRANDIOOS IDEE?

Mettmann is een kleine stad, met 30.000 inwoners, in de buurt van Düsseldorf. Er is een grote katholieke kerk, een grote lutherse kerk en een baptistengemeente met ruim 100 leden.

Onlangs preekte ik daar en maakte kennis met een idee, dat ik graag doorgeef. Om 12.15 uur vond op die zondag een ,Spenden-Essen' plaats, waartoe mijn vrouw en ik werden uitgenodigd.

Wat was er aan de hand?

Elke maand komen leden van deze drie kerkelijke gemeenschappen bijeen voor een gezamenlijke éénpansmaaltijd, meest soep. Deze soep wordt door verschillende gezinnen gekookt, in de keuken van de lutherse kerk opgewarmd en naar believen aan de deelnemers van de maaltijd uitgedeeld. Aan het einde van de maaltijd wordt een kollekte gehouden en het is de bedoeling dat men daarin doet wat men gespaard heeft op de eigen maaltijd thuis. Dit geld wordt besteed aan een konkreet projekt in de zending.

Deze maand mocht de lutherse kerk dit projekt noemen. Zij wilde geld hebben voor twee schrijfmachines ten behoeve van de Christoffel-Blinden-Mission voor ergens in Afrika. De vorige maand mocht de baptistengemeente een projekt noemen: een motorfiets voor een zendeling in Tanzania. Beide keren werd een kleine *f* 2.000,— ingezameld.

Bijkomende belangrijke zaak is dat christenen van verschillende kerken met elkaar kennis maken en van elkaars interessen op de hoogte komen.

Een voorbeeld ter navolging?

Ploeger

Hemelvaartsdag 24-5-79 : Nationale Toogdag NBJB

DE NATIONALE TOOGDAG VAN DE NBJB 1979

Hemelvaartsdag 1979 komt al weer in zicht. En dat betekent: de Nationale Toogdag van de NBJB staat er weer aan te komen! Op 24 mei a.s. is het weer zover. De nationale toogdagen van de NBJB mogen zich verheugen in een groeiende belangstelling. Enige jaren geleden bereikten we een dieptepunt, maar nu zit de groei er weer volop in. Dat geldt niet alleen het aantal jongeren dat op zo'n dag aanwezig is, maar ook het programma.

Het vorig jaar werd een nieuw rekord gevestigd. Er waren maar liefst 1100 bezoekers en dat terwijl de RJC rond de 1400 jongelui heeft geregistreerd die via de afdelingen zijn aangesloten.

Verheugend was ook het aantal jonggehuwden dat vorig jaar aanwezig was. Het kinderprogramma dat er naast het hoofdprogramma was, zal hieraan zeker hebben bijgedragen.

In 1979 willen we de lijn van het vorig jaar voortzetten. Dat betekent, dat er een hoofdprogramma zal zijn met vele bekende en bijzondere gasten. Maar ook zal er weer een apart kinderprogramma zijn.

Ook wat de kosten betreft zetten we de lijn van vorig jaar voort: er zullen weer gezinstoegangskaarten verkrijgbaar zijn.

Onlangs in De Christen hebt u al kennis kunnen nemen van het thema dat voor dit jaar gekozen is: Doe je mee of kijk je toe. En eerlijk gezegd verwachten we, dat nog meer jongelui dan vorig jaar zullen meedoen en komen dan het voorgaande jaar.

Uiteindelijk mochten we vorig jaar ervaren, dat zij die er waren door God rijk gezegend werden. En waarom zou Hij ons die dit jaar onthouden? We mogen daarop toch biddend vertrouwen.

Daarom, noteer alvast de datum en de plaats in je agenda: 24 mei 1979 op De Vinkenhof de Nationale Toogdag van de NBJB.

Namens de voorbereidingskommissie,

Wessel Kloppenburg,
Grimberglaan 7, Almelo;
tel. 05490-66705

Onvergetelijke woorden vanaf het kruis (4)

Markus 15 : 34 Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?
Genesis 2 : 18 Het is niet goed dat de mens alleen zij.

Het vierde kruiswoord is het middenstuk. Voor en na volgen drie andere. Het vierde kruiswoord heeft alleen met God te maken. Alleen God had te antwoorden op deze vraag. Geen mens kon of kan voor God de beantwoording verrichten.

Maar er wordt geen antwoord vermeld. Er is geen antwoord gegeven dus? In ieder geval niet een antwoord, dat ons bekend gemaakt is. Als wij deze vraag, deze hartverscheurende, ja het hele bestaan rakende vraag zouden willen beantwoorden, is het risiko levensgroot, dat we ernaast grijpen.

Ons past derhalve een eerbiedig zwijgen. En een dankbaar aanvaarden van de zekerheid dat de verlating niet eeuwig duurde. God heeft Zich voor een ogenblik afgewend, maar niet voor eeuwig.

Jezus voelde zich verlaten. In de steek gelaten. Overgegeven, prijsgegeven. Er waren geen liefderijke beschermende handen meer. Er waren geen ogen meer die naar Hem blikten. „Mijn God, Mijn God".

Niemand beter dan God wist immers, hoezeer een mens een mens nodig heeft. Het is niet goed dat de mens alleen is, zei God. Dat zei God. Adam had er nog geen kijk op.

Niemand beter dan God wist immers, hoezeer een mens God nodig heeft. Wie kan leven zonder God? Als God de mens verlaat, dan moet de mens sterven. Als God Zijn Zoon verlaat, dan moet de Zoon sterven. Dan moet de Zoon de scheiding ingaan. Dan blijft de Zoon hangen in de onmetelijke ruimte waarin Gods Aangezicht niet zichtbaar en waarin Gods Stem niet hoorbaar is. Jezus zou dan blijven hangen in het immense ledige. Tussen hemel en aarde. Door beiden niet begeerd. Maar waar moet een mens blijven, die van de aarde verstoten is en door de hemel niet gewenst wordt?

De verduistering was een beeld, een teken van de godverlatenheid. Maar ze was evenzeer een werkelijkheid. Wie lijdt, wie ziek is, weet hoe beangstigend de nacht, de duisternis is. Als Lukas een schipbreuk beschrijft, die alle beschrijving tartte, horen wij: „en wij baden dat het dag mocht worden" (Hd. 27 : 29).

Een zieke zoekt in de duisternis van de nacht naar een kier tussen de gordijnen om daglicht te ontwaren. Als er een licht gloren merkbaar wordt, ademt de zieke op. Jezus' oog vond geen hechtpunt meer. Verlaten. Van God en mensen verlaten . . .

Niettemin, Jezus' bede om een antwoord had een adres. Een goed adres: Mijn God, Mijn God. Neen, hoe smartelijk het lichamelijke en geestelijke lijden van Jezus ook geweest moge zijn, Hij heeft het geloof aan Zijn Zender niet verloren. Hij richtte zich met een woord van de dichter van psalm 22 tot de God, Die Hij op aarde bekend gemaakt heeft als de Vader Die in de hemelen is.

Jezus verbond zich met dit psalmwoord. En daarmee verbond Hij zich met het volk, dat als Gods uitverkoren volk bestond. Dat volk, dat zijn uitverkiezing zo vaak verloochend had. Dat door God in ballingschap en in verstrooiing gestuurd werd. Dat van God verlaten leek te zijn. En dat niettemin Gods volk bleef. Terwijl God niettemin de God van het volk, van dit volk bleef.
Mijn God, mijn God.

De laatste, de diepste grond bleef. Hoe eenzaam, hoe verlaten ook, deze eenzaamheid en verlatenheid vinden hun grens aan Gods aanwezigheid. Jezus kan vallen maar de val wordt gestuit, gestuit door Gods handen. De Vader heeft de doorboorde handen van de Zoon genomen. Daarom eindigde de Zoon zijn aards bestaan met de woorden: Vader, in Uw handen beveel Ik mijn Geest (Lc. 23 : 46).

Als de Zoon is opgestaan en Hij de aarde en de zijnen „verlaat", spreekt Hij: Ik ben met u alle dagen tot aan de voleinding der wereld (Mt. 28 : 20).

Nooit zag ik een Vriend die zo trouw was als Jezus,
neen, nooit één!

Ploeger

uit het Uniebureau

Uitgaven van de Unie

De laatste weken worden er hier op het Uniebureau minder bestellingen ontvangen van de door de Publiciteitskommissie uitgegeven lektuur. Daarom brengen we die uitgaven nog eens onder de aandacht:
in de serie Kort Gezegd (folders):
een beetje informatie over baptisten;
,Ja, maar ik ben al gedoopt';
Autonomie;
Unie? ja! uniformiteit? nee!
Deze folders kosten slechts *f* 0,15 per stuk; bij grotere hoeveelheden belangrijk minder.
Verder zijn er nog voldoende exemplaren voorradig van de Infobrochure, ,De baptistengemeenten'; dit 8 pagina's tellende boekje kost slechts *f* 0,60.

We vestigen ook de aandacht op de studie **,De voorganger'**, van wijlen ds K. Reiling; ook hiervan zijn nog enkele exemplaren à *f* 5,— aanwezig.
Tenslotte: in de verleden week als frontartikel in DC afgedrukte passages uit het binnenkort te verschijnen boek Geschiedenis van het baptisme in Nederland (2e druk) wordt het jubileumboekje van Tabitha - **Een steen in het water** - genoemd; welnu, dit boekje is ook nog verkrijgbaar (*f* 1,— per stuk).
Het spreekt vanzelf dat bij genoemde prijzen nog de portokosten komen.
Bestellingen aan het Uniebureau (Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin).

Over het ,attestatie-verkeer der gemeenten'

Dezer weken heeft de Commissie der Unie aan de sekretarissen der plaatselijke gemeenten een Nota gezonden, waarin gesproken wordt over het ,attestatie-verkeer der gemeenten'.
Verwacht wordt, dat deze Nota in elke raad aanleiding is tot een nader gesprek over deze materie. We kunnen elkaar alleen maar dienen wanneer eventuele op- of aanmerkingen op deze Nota ter kennis van de Unie Commissie gebracht worden.

Tenslotte

Volgende week maandag (26 maart) zal de Unie Zendings Commissie zijn uitgestelde vergadering houden. In de afgelopen week vergaderde de Evangelisatie Commissie der Unie.
Op 4 april a.s. vergadert het Dagelijks Bestuur van de Unie Commissie.

Denk eens aan de vergaderende zusters en broeders - zij geven tenslotte veel van hun vrije tijd voor onze gemeenschappelijke arbeid!

J. van Dam, Uniesekretaris

„Wees getrouw tot de dood en Ik zal u geven de kroon des levens"
Openb. 2 : 10

Heden nam God van ons weg, Zijn dienaar, onze lieve man, vader en opa

JAN VAN DAM

op de leeftijd van 53 jaar.

Bilthoven: W. A. M. van Dam-Deursen
Emmen: Piet en Janny
Jos en Peter
Sneek: Luilf en Wobbie

Bilthoven, 21 maart 1979

De rouwdienst zal worden gehouden op zaterdag 24 maart om 13.00 uur in het kerkgebouw van de baptistengemeente te Sneek.

Aansluitend vindt de teraardebestelling plaats op de algemene begraafplaats, daarna is er gelegenheid tot condoleren.

Voorafgaande aan de rouwdienst is er in het kerkgebouw van 11.45-12.45 uur gelegenheid van de overledene afscheid te nemen.

Tot onze diepe droefheid overleed geheel onverwacht onze geliefde zoon, broer, zwager en oom

ds J. VAN DAM

Groningen: J. van Dam-Veen
H. van Dam
R. A. van Dam-Hoekzema
en kinderen
IJ. A. van Dam
en kinderen

Groningen, 21 maart 1979

Op 21 maart is geheel onverwacht overleden de algemeen sekretaris van de Unie en eindredakteur van De Christen

ds JAN VAN DAM

Hij was nog maar 53 jaar.

Onze verslagenheid is groot, groter nog het plotselinge verdriet van zijn vrouw en kinderen.

Naar hen gaat ons medeleven en ons gebed in de eerste plaats uit, en niet alleen dé onze maar die van onze gehele gemeenschap waarin br Van Dam zo'n grote plaats innam.

Namens allen van De Vinkenhof,

J. Reiling

In het volgende nummer van ons blad hopen wij ds Van Dam uitvoeriger te gedenken.

UITVOEREND COMITE VAN EUROPESE BAPTISTENFEDERATIE VERGADERDE IN HAMBURG

Onlangs, in februari, vergaderde het Uitvoerend Comité van de Europese Baptisten Federatie te Hamburg. Belangrijkste onderwerpen waren het Zomer Instituut voor Theologische Vorming (SITE-programma) in Rüschlikon, het kongres van de Federatie in Brighton aanstaande zomer en het hulpprogramma van de Federatie.

Dr Denton Lotz, direkteur van SITE-programma deelde mee, dat er op dat moment voor Sfr. 36.000 aan giften voor studiebeurzen was binnengekomen en dat er nog ongeveer Sfr. 13.000 moest komen. Nog ongeveer tien personen kunnen deelnemen aan de eerste kursus.

De bouw van de Bethelkerk in Oost-Berlijn is het meest urgente projekt op het hulpprogramma van de Federatie.

Met de bouw van de kerk kan niet eerder worden begonnen dan, nadat 400.000 Mark is ontvangen. Hoewel de Unie in de DDR op het ogenblik in staat is elders in het land kerken te bouwen is men voor de bouw van de Bethelkerk voor het grootste deel afhankelijk van geld uit het Westen.

De Bethelkerk werd in de tweede wereldoorlog door bommen verwoest. Sindsdien kwam de gemeente bijeen in een gehuurde fabriek nadat de oorspronkelijke plaats tot een kinderspeelplaats was gemaakt.

Met verslagenheid heeft de Studentenvereniging „John Smyth" kennis genomen van het bericht van het plotseling overlijden van

ds J. VAN DAM

Door zijn werk op De Vinkenhof hadden wij een bijzondere band met hem.

Zijn vrouw en kinderen bidden we Gods kracht en nabijheid toe.

Uit naam van alle studenten,

Nico van der Leer, voorzitter
Vera Huizing-Cnossen, sekr.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Zeeland

De afgelopen dagen zijn ds J. van Dam, sekretaris van de Unie, en ik begonnen met het afleggen van enige bezoeken in Zeeland bij aldaar wonende baptisten. Het zou nog een beetje te vroeg zijn om hierover al te berichten in ons blad, maar u mag wel weten, dat de eerste stappen zijn gezet. Wat daarbij o.a. opviel was, dat in dezelfde plaats of buurt baptisten woonden, afkomstig uit verschillende gemeenten, die niet eens van elkaars bestaan wisten! Het was een echte verrassing elkaar te leren kennen en dan soms ook nog allerlei gemeenschappelijke kennissen en familieleden te ontdekken!

Mogen we nog eens ons verzoek herhalen om namen en adressen door te geven van leden en vrienden van onze gemeenten, die de laatste tijd verhuisd zijn naar Zeeland?

Nu de zaak eenmaal draait, kunt u dat misschien het beste aan mijn adres verzenden. Het minste wat we kunnen doen is toch om mensen met elkaar in kontakt te brengen, want velen hebben het toch wel wat moeilijk in een zo andere omgeving als ze gewend waren.

Het werkboek voor gemeente en evangelisatie

De werkelijk zeer smaakvol verzorgde banden zijn op het Uniebureau afgeleverd. Een indrukwekkende stapel, die niet zo gemakkelijk was op te bergen. Maar dat is natuurlijk ook niet de bedoeling. Ze moeten naar de gemeenten en we hebben voldoende om iedereen gelukkig te maken.

De eerste inhoud-sets zijn bij de drukker en zodra die klaar zijn kan met de verzending begonnen worden. Op het ogenblik, dat u dit leest hebben we ongeveer 250 abonnees. Sommige gemeenten hebben een bestelling geplaatst, die er duidelijk op wijst, dat men er samen iets mee wil doen! Ook zijn er gemeenten die kennelijk erg voorzichtig zijn: ze bestellen één exemplaar voor de hele raad en of evangelisatiewerkgroep! Ik zou er toch nog eens op willen aandringen dit wat ruimer op te zetten. U zult beslist veel meer profijt van een en ander hebben, wanneer ieder lid van de raad en van de werkgroep zijn eigen abonnement heeft. Beschouw het dan maar als uw vakliteratuur en dat hebt u toch ook nodig voor dit belangrijke werk.

Tenslotte, beste broeders en zusters, zijn er sekretarissen van gemeenten en zelfs voorgangers, die nog helemaal niets van zich hebben laten horen! Vergeten? Ja, dat zal toch wel de reden zijn, want het is nauwelijks aan te nemen, dat iemand dit voor zichzelf of voor z'n gemeente zou willen missen. Dus... even een briefkaartje naar het Uniebureau met een fikse bestelling. Voor de prijs hoeft u het niet te laten: *f* 10,— voor een heel jaar!

De Zaaier

Deze week ontvingen we een stapel schitterende foto's voor ons evangelisatieblad. We zijn daar wel zeer dankbaar voor en u zult het met ons eens zijn, wanneer u ze binnenkort zult zien afgedrukt. Misschien zijn er onder de lezers van De Christen wel meer amateurfotografen, die iets van hun werk willen afstaan voor De Zaaier. Mag ik dan eens iets van u horen en of zien?

Soms bellen verontruste verspreiders mij op over een of ander artikel. Ik heb daar begrip voor en houdt rekening met wat mensen graag willen verspreiden. Aan de andere kant moeten we wel blijven bedenken, dat het gaat om die buitenstaander, die zonder God leeft. Die kijkt tegen veel dingen anders aan dan wij en daarmee moeten we toch heel goed rekening houden.

Wilt u het ook eens van die kant bekijken? Maar het is in elk geval goed om iets te laten horen, als u denkt dat dat nodig is. Het hoeft niet alleen te gebeuren als het naar uw mening fout zit. Daarover later nog eens wat meer.

Met vriendelijke groet, uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling,
Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam;
tel. 010 21 33 35

STUDENTEN SCHENKEN BIJBELS AAN SEMINARIUM IN HONGARIJE

Zoals men vorig jaar in De Christen heeft kunnen lezen is een groepje studenten van ons seminarium op studiereis geweest naar Hongarije.

Bij die gelegenheid werd ook het baptistenseminarium in Boedapest bezocht.

Bij dit bezoek kwam o.a. naar voren, dat er een tekort aan bijvoorbeeld Griekse Nieuwe Testamenten was: er waren maar 3 exemplaren op 50 studenten. Men weet dat het niet zo gemakkelijk is om in een Oostblokland bijbels te kopen.

Daarom heeft de baptisten studentenvereniging 'John Smyth' - de studentenvereniging van ons seminarium De Vinkenhof - het initiatief genomen om het seminarium in Boedapest 7 Griekse Nieuwe Testamenten te schenken.

We hopen, dat we hierdoor een beetje hebben mogen helpen aan de verkondiging van het evangelie in een ander land.

Namens de Studentenvereniging 'John Smyth', Rolf Venema

GROND VOOR NIEUWE KERK IN PERNIS

Verleden week heeft de baptistengemeente Pernis/Hoogvliet besloten tot aankoop van een perceel grond aan de Ring te Pernis teneinde er een gemeentecentrum en beheerderswoning te bouwen.

Op het aangekochte terrein staat nu nog een boerderij, die - hoewel ook de mogelijkheid tot renovatie bestaat - waarschijnlijk zal worden afgebroken.

De gemeente Pernis/Hoogvliet is al vele jaren bezig met plannen voor de bouw van een nieuwe kerk. Reeds geruime tijd worden de diensten gehouden in het Gereformeerde Jeugdgebouw, omdat het eigen gebouw hiervoor veel te weinig ruimte biedt.

Het enthousiasme en de dankbaarheid van de gemeente, nu de plannen verwerkelijkt gaat worden zijn groot. Dat blijkt ook uit het feit; dat enkele dagen na het besluit om het bouwterrein te kopen van een gemeentelid reeds een gift van *f* 10.000,— werd ontvangen. De gemeente heeft in de loop der jaren reeds een behoorlijk bouwkapitaal weten te verwerven.

SPAANSE GEMEENTE BEGON VIERDE EVANGELISATIE-POST

In 1921 werd enkele uren voor zonsopgang in de Spaanse stad Denia na een in het geheim gehouden doopdienst de baptistengemeente in deze plaats gesticht. Eerdere pogingen om die doopdienst te houden waren geweldddadig verhinderd door de politie.

De gemeente telt er nu 220 leden en begon onlangs zijn vierde evangelisatiepost in de havenwijk van de stad. In de nieuwe post zal vooral aandacht besteed worden aan bijbelstudie, sociaal werk, vrouwenwerk en natuurlijk regelmatige prediking.

Denia is een vissersplaats met veel toerisme. De Spaanse Baptisten Unie heeft er in de buurt een konferentiecentrum en een radiostudio. Voorganger van de gemeente is sinds 1977 Pastor Antonio Calero.

FRIESE ONTMOETINGSDAG
ZATERDAG 21 APRIL A.S.
TE
LEEUWARDEN

MEDEDELINGEN

△ Voorzitter van de Bond van Baptisten Gemeenten in Noord-West Nederland is thans: ds J. A. Scholte, voorganger van de baptistengemeente te Haarlem.

△ Het sekretariaat van de baptistengemeente Haulerwijk berust thans bij: R. Oostingh, Norgerweg 32, 8433 LN Haulerwijk; tel. 05161-1101.

△ Sekretaris van de baptistengemeente Drachten-Bethel is thans: K. de Boer, Wendtsteinweg 58-60, 9363 AP Marum (Gr.).

PERSONALIA

Ds A. Visscher te Delft, zou zoals het zich in het begin van deze week liet aanzien, een dezer dagen uit het ziekenhuis worden ontslagen na er behandeld te zijn aan een ontsteking.

We verheugen ons hartelijk in zijn herstel en hopen en bidden met hem en de zijnen dat nu spoedig de arbeid hervat kan worden! - red..

NIEUWS VAN DE ZOMERKAMPEN

Het buitenlandse kamp is dat nog wat voor jou?
14 dagen naar Zwitserland!
Samen met een aantal anderen die er al zin in hebben.
Wat staat je te wachten?

— Het hartje van Zwitserland met de mooiste bergtoppen.
— Bezoek aan de Aereschlucht.
— Onvergetelijke drie-passen tocht (Furka, Grimsel, Susten) met inbegrip van een bezoek aan een gletsjergrot.
— Boottocht naar Interlaken.
— Tocht met een stoomtrein.

Enzovoorts.

Tijd voor beleven, voor ontspanning en samen ontdekken van dat wat voor jezelf waardevol is.

Er zijn nog ongeveer 5 plaatsen vrij. Geef je gauw op.

Vraag een kampfolder of stuur een berichtje aan het Jeugdburo NBJB, Zuiderdwarsvaart 25, 9203 HW Drachten.

De kampkommissie

STUDENTENVERENIGING ‚JOHN SMYTH'

In het bestuur van de Studentenvereniging ‚John Smyth' hebben zich enkele wisselingen voorgedaan. In de plaats van Gert de Jonge, Dick van 't Wout en Hetty de Winkel hebben thans zitting: Nico van der Leer, Vera Huizing-Cnossen en Rolf Venema.

PAAS-APPELDIENST VAN DE GRONINGER BOND

U had dit al genoteerd?
Op tweede paasdag van tien uur tot half een te Stadskanaal.
Voor de ochtend geen andere afspraken maken!
's Middags is er volop tijd over voor andere bezoeken.
En op de terugreis kunt u 's avonds nog kijken naar de paasvuren.
U kunt de tweede paasdag als volgt indelen:
's morgens - paasappèldienst te Stadskanaal.
's middags - even naar die en die.
tegen de avond - naar de paasvuren.
daarna - gezellig een avondje thuis.

J. H. Hofman

SPREKERSLIJST

Aanvulling op de sprekerslijst: K. Kruit, Meeuwenstraat 94, 7523 XW Enschede.

ZWART STAAT HEM TOCH ZO GOED

Schwarz steht ihm doch so gut

Meine Kollegen, Prediger des Evangeliums, wenn sie ein fesselndes Buch über einen Amtsbruder, über den nachdenklichen Mann namens Kummer, lesen möchten, so kann ich euch unbeschwert empfehlen das 200 Seiten zählende Buch von Dietrich Mendt zu kaufen. Teuer ist es nicht. Ungefähr Fl. 17,-.

Het bovenstaande is in de Duitse taal aangekondigd. Als u, predikant of niet, dat lezen kunt, kunt u dit boek ook lezen dat een stuk uit het leven van een dienaar des Woords beschrijft, die op zekere zondag in de dienst zijn toga aflegt omdat een der gemeenteleden zelfmoord heeft gepleegd. Hij is er diep van overtuigd tekort te zijn geschoten.

In het boek worden tientallen mensen door een journalist, die toevallig deze dienst bijwoonde, door een interview aan het woord gelaten om hun mening van deze dominee te kennen te geven. Hun oordeel is zeer gevarieerd.

Het wordt duidelijk dat deze prediker veel meer heeft afgelegd dan zijn toga. Niet het evangelie. Integendeel. Wel allerlei opvattingen over het ambt, formuleringen en plechtige gebruiken. „Zwart staat hem toch zo goed"; hij wil geen kleed, hij worstelt om de werkelijkheid, om de totale betekenis van het evangelie. Geloof moet doordringen in alle delen van zijn persoonlijkheid en in het leven van de volksgemeenschap. Hij woont en werkt in de D.D.R. (Oost-Duitsland) en heeft ontdekt dat men zijn Heer en de mensen het beste dient door naar Hem te luisteren en tussen hen te leven.

De dialogen die hij soms voert met kerkelijke en onkerkelijke figuren zijn goed om te lezen; zelfs in Nederland. Hij spaart niemand, want hij spaart zichzelf niet. Een geloofwaardige man, die daarom wat zeggen kan. Hij heeft iets in zich van Wiegen, de dromer, uit Oostloorn en van Kierkegaard, de denker uit het Noorden.

Als hier een klein beeld gegeven wordt van wat in de Lutherse kerk in de D.D.R. gaande is, kan men zich slechts verheugen en hopen dat in alle landen de koperen schilden worden weggeworpen om van God de gouden toevertrouwd te krijgen. Met schijn, hoe schoon ook, redt niemand het op den duur. (1 Kon. 14).

Al liggen de zaken in de Evangelisch Lutherse kerk in meerdere opzichten wat anders dan in ons land, in werkelijkheid is het leven overal nagenoeg gelijk. Ook van predikanten. Leest het boek, broeders. U komt uzelf wel tegen.
In de D.D.R. was het boek snel uitverkocht. In overleg met het Kreuz Verlag in Stuttgart is nu een tweede editie uitgekomen. Voor uw boekverkoper: Kreuz Verlag, Breitwiesenstr. 30, 7000 Stuttgart 80, West. Duitsland.

Huizinga

GEMEENTEBERICHTEN

VREUGDE IN AMSTERDAM-WEST

Amsterdam-West - (KdV). „Groot is Uw trouw, o Heer", daarmee mochten we zingend de zondagmorgendienst op 4 maart jl. beginnen. Wat een vreugde om met zovelen rond het open doopvont samen te komen; wat een belevenis, bemoediging en aansporing om drie jonge mensen te zien afdalen in het watergraf om als nieuw te herrijzen: *je kind van de Heer te weten!*

Ds Sj. van der Laan bepaalde ons in zijn prediking bij 2 Kor. 5 : 11-21; „Wat drijft de apostel Paulus? Wat drijft ons? Wat bezielt ons om met de Heer op weg te gaan? Omdat de Heer te vrezen is, omdat de liefde van Christus ons dringt, omdat wij tot het inzicht gekomen zijn dat één voor allen gestorven is. Er is een nieuwe relatie met Jezus Christus ontstaan, we treden een andere levensorde binnen, we zijn een nieuwe schepping geworden. Het oude is voorbijgegaan, zie het nieuwe is gekomen. In die nieuwe relatie met God en Jezus Christus kun je van alles tegenkomen, ook verdriet en moeilijkheden, maar je kunt dan met je problemen naar Jezus gaan. Want je weet dat je leven geborgen is met Jezus in God; dat de dood is overwonnen, dat je mag leven zelfs in eeuwigheid".

Met een duidelijk „ja" op de aan hen gestelde vragen gaven drie jonge mensen te kennen de Heer te willen volgen.
Na de doopsbediening nodigde ds Van der Laan een ieder uit: Er is nog plaats. Kom, laat u samenbinden met Hem die U lief heeft. Laat u met God verzoenen.
En aan deze roepstem werd gehoor gegeven. Enkele dagen later reeds kwam een jongeman tot de konklusie dat Jezus Christus ook voor hem was gestorven.
„Hoor, Jezus noodt u, kom tot het feest", zo zong ons zangkoor Credo. Velen zullen nog komen omdat de Heer ook in Amsterdam zijn werk door laat gaan.
Bij het avondmaal, dat we met vele gasten mochten vieren, werden onze drie zusters welkom geheten door jeugdouderling br Boonstra: Blijf in Mij, gelijk Ik in u. Een broeder en zuster die wederopname in de gemeente hadden gevraagd werden eveneens hartelijk welkom geheten.

Zo gaan we als gemeente samen door met een blik op het kruis, want dan is er leven en heil, voor u, voor mij.

LEVENSTEKEN UIT ZWOLLE

Zwolle - (H.d.B.). Na lange tijd weer eens een levensteken uit Zwolle. Graag wil ik het afgelopen jaar even de revue laten passeren en met u een blik werpen in het lopende jaar.

1978 begon voor de gemeente Zwolle met 166 leden. Met attestatie kwamen binnen 10 personen, terwijl ook 10 personen met attestatie vertrokken. Helaas moesten wij van 5 personen vernemen dat ze geen prijs meer stelden op het lidmaatschap van de gemeente. Dat zijn altijd trieste berichten. Verblijdend is het echter wanneer in de gemeente bekend kan worden gemaakt dat iemand zich aan de Heer heeft gegeven en de doop heeft aangevraagd.
Zo mochten wij in 1978 6 doopdiensten houden waarin 12 personen werden gedoopt.

Er zijn in 1978 2 personen overgekomen uit een andere geloofsgemeenschap.
Het werk in Zwolle heeft bepaald niet stil gelegen. Vorig jaar heeft u al een verslag in De Christen kunnen lezen van de „interland evangelisatieweek". Een week waarin de boodschap is gebracht door onze Amerikaanse broeders en zusters en door onze eigen gemeente. In deze week koos ook een aantal mensen voor de Heer.

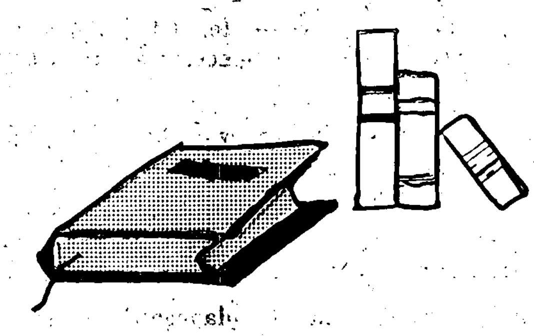
Zo zijn we als gemeente op geestelijk gebied aktief geweest. Maar ook op andere wijze zijn we als gemeente bezig geweest: Er moest nodig een liftvoorziening in ons gebouw komen. Het daarvoor benodigde geld lag bepaald niet voor het oprapen, dus werden er akties gevoerd.

Om er een paar te noemen: We zijn als marktlieden bezig geweest met het verkopen van druivenstruiken; ook kammen en pennen werden verkocht.

Daarnaast zijn we met een grote ploeg mensen enkele weken 's avonds aan 't werk geweest bij 'n zeepfabriek om zo een flinke portie bij elkaar te verdienen voor de lift. Inmiddels is de lift gereed gekomen en het benodigde geld geheel bij elkaar gebracht.

Ook dit jaar staat weer van alles op het programma. Een van de belangrijkste zaken is wel een tentcampagne die we in de na-zomer hopen te houden.

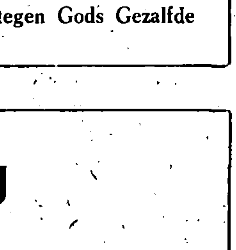
Laten wij allen bidden om een zegen voor het werk dat in de gemeenten wordt gedaan, want aan een biddende gemeente zal God zijn zegen niet onthouden.

Wat zullen we lezen?

zondag	25 maart	Psalm 116	In de ban van de dood
maandag	26 maart	Marcus 12 : 35-44	Farizeeën en een weduwe
dinsdag	27 maart	Marcus 13 : 1-10	De ondergang van een tempel
woensdag	28 maart	Marcus 13 : 11-23	Redding voor Gods uitverkorenen
donderdag	29 maart	Marcus 13 : 24-27	Leven in waakzaamheid
vrijdag	30 maart	Marcus 13 : 28-37	Verzameld uit alle windstreken
zaterdag	31 maart	Psalm 2	Samenzwering tegen Gods Gezalfde

LEZERS AAN HET WOORD

Geachte redaktie,
Zijn wij met Christus gestorven en opgestaan? Ja! Mat. 7 : 12: „Alles nu wat gij wilt, dat u de mensen doen, doet gij hun ook aldus; want dit is de wet en de profeten".
Er komen telkens mensen met problemen; zij vragen: „wat moet ik nu doen? Ik weet het niet". Dikwijls antwoord ik in zo'n geval: „U weet het eigenlijk diep in uw hart eigenlijk wel, indien u eens even stil en rustig het Woord van Jezus overdenkt en toepast: Alles wat gij wilt dat u de mensen doen, doet gij hun aldus, want dit is de wet en de profeten".
Verplaats u nu eens in de positie van die ander. Wat zou u nu willen als u in zijn of haar situatie zich bevond. Meestal weet men het dan wel.
De fout is dat wij teveel ons vastzetten in onze positie, ons gelijk, ons belang. We zijn dan bewegenloze standbeeldjes geworden: ik sta waar ik sta. Maar Jezus verzoekt ons van onze plaats af te komen en naar de ander te gaan. En het resultaat ervan geven we in Gods hand.
Neem de wereld,
geeft ons Jezus.
Zaandam, 12.3.'79 H. Schipper

POSTZEGELS VOOR DE ZENDING

Br K. Kuperus, onze „postzegelman" schrijft: Wat na 9 december jl. is binnengebracht heeft f 1.100,— opgebracht. Ons streefbedrag: op 23 februari, nadat de aktie 5 jaar bestond, f 15.000,— bij elkaar, is gehaald!

Zoals men misschien weet was ik dezer weken in het ziekenhuis, maar gelukkig wordt het nu elke dag beter. We gaan door met sparen (postzegels voor de zending en kaarten voor het gehandikapte kind) en op 24 april hopen we weer in Zwolle te zijn op de AV van Zusterhulp.

In volle vrede naar Huis gegaan, onze lieve zorgzame vader en opa

STOFFER HOITZING

Ridder in de Orde van Oranje Nassau, in de ouderdom van 70 jaar, sinds 13 december 1966 weduwnaar van Antje van der Wijk.

„Vaste Rots van mijn behoud".

Stadskanaal, 16 maart 1979
Utrechtselaan 12

Stadskanaal: H. Hoitzing
G. J. Hoitzing-Lok
Hengelo: R. Lannoy-Hoitzing
E. L. Lannoy
Peter en Stefan

De begrafenis vond plaats op woensdag 21 maart jl. te Stadskanaal.

Heden behaagde het de Here in Zijn Heerlijkheid op te nemen onze zuster

ANNA TEN HOFF-WELTJE

op de leeftijd van 69 jaar.

Uw Woord is een lamp voor mijn voet en een licht voor mijn pad.

Eindhoven, 11 maart 1979

Baptistengemeente Eindhoven

Op zondag 11 maart is in zijn Heer en Heiland overleden onze broeder

LIEUWE FLISYN

op de leeftijd van 69 jaar.

Baptistengemeente Zwolle

---

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 13 - 30 maart 1979

IN DIT NUMMER
Veel aandacht voor het heengaan van onze eindredakteur ds J. van Dam.
Een impressie van de begrafenis, de toespraak van de voorzitter van de Unie, ds J. Broertjes, en de prediking gehouden tijdens de rouwdienst.

Jan van Dam

dienaar van Christus,
beheerder van de geheimenissen van God

1 Kor. 4 : 1-5
Mattheüs 25 : 14-23

„Zo moet men ons beschouwen . . ."

1 Kor. 4 : 1

I

Ja, zo moeten wij hem beschouwen: dienaar van Christus! Hij was de man van Lien, de vader van Jannie en Luilf, de schoonvader van Piet en Wobbie, de opa van Jos en Peter, zoon en broeder, vriend en broeder van velen en wij allen die vandaag hier zijn gedenken hem in herinnering aan die ervaringen die wij met hem hebben gehad: unieke ervaringen, die niet met anderen gedeeld kunnen worden, ervaringen ook waarin zeer velen hebben gedeeld. Maar als alles is gedacht en gezegd, dan blijft er nog iets staan. In al die persoonlijke en gedeelde ervaringen gaat hij niet op. Wie hem echt wil verstaan, moet hem zo beschouwen. Jan van Dam was ten laatste en ten diepste dienaar van Christus.
Dat is geen eretitel maar een dienstverhouding. Dat wordt nog duidelijker wanneer we Paulus' woord nog iets anders vertalen: niet dienaar maar helper, hulpje van Christus. Geen zelfstandig ondernemer in het Koninkrijk van God maar handlanger van Christus, aan Hem ondergeschikt. Dat word je niet voor de aardigheid, ook Jan van Dam niet. Wij willen hem volgen op de weg die hem bracht tot zijn baan in de dienst van Jezus Christus.
Als zoon van het gezin Van Dam ging hij na de lagere school verder leren. Het lag haast wel voor de hand dat hij in de handel zou gaan. Hij had een goed verstand en kon ook goed leren maar had in het schoolgaan eigenlijk ook niet zo veel zin. Hij was meer een man om te doen. In de gemeente was hij daarom al vroeg aktief. De liefde voor de gemeente was hem thuis voorgeleefd en ingeprent. Maar daar kwam al spoedig iets bij, dat je niet van thuis mee kunt krijgen en dat ook niet zo maar in je natuur ligt. Jan van Dam moest voorganger worden, want hij moest helper van Christus worden. Waarom? Wel, eenvoudig omdat Christus dat wilde. Daaraan viel niet te ontkomen en dat wilde hij ook niet. Hij wist best dat dat voor hem een minder komfortabel leven betekende dan hij gewend was. Want één ding stond voor hem meteen vast. Dienaar van Christus worden betekende voor hem voorganger worden in de baptistengemeenten. Het voorgangerschap was voor hem de enige manier om Christus' helper te zijn. Daarom meldde hij zich aan voor de opleiding, werd aangenomen en ging studeren.
Hij studeerde om voorganger te worden en greep elke gelegenheid aan om al tijdens de studie een stukje voorgangerswerk te doen. Voor een student betekende dat preken, en dat deed hij dan ook gretig en met vuur. Hij vergat daarbij niet zich terdege op de hoogte te stellen van het wel en wee van de gemeente waar hij was en die informatie werd thuis uitgewisseld met die van de kollega's, want de gemeenten hadden een heel grote plaats in onze harten. Daarover werd gepraat, niet alleen onderling maar ook in de gemeenten. Vele mensen vonden ons eigenwijs en Jan van Dam niet in de laatste plaats. Ze hadden gelijk. Ze werden er nog in bevestigd toen hij als voorganger zijn intrede op de Algemene Vergadering van de Unie deed, precies vier dagen na zijn bevestiging in Ter Apel. Hij was meteen een veelgehoord spreker. Want de gemeente was voor hem ook altijd gemeente in het meervoud en dat meervoud was de Unie.
Maar de voorganger Jan van Dam die zich zo vaak in de Algemene Vergadering verhief om het woord te voeren, bleef een helper die de orders van de baas opvolgde. Hij deed dat op zijn manier, toegewijd en trouw en ook een beetje lakoniek. Hij deed nooit populair en liet z'n gevoelens liever niet blijken. Maar hij wist wel wie de dienst uitmaakte. Toen hij in 1932 een beroep kreeg naar de gemeente te Zandbulten, nam hij het aan hoewel hij wist dat er moeilijkheden waren door pinksterinvloeden en hij besefte dat hij niet de man was die de mensen daar in hun geloofsbeleving echt

zou kunnen aanspreken. Maar een voorganger was nodig en anderen deden het niet en daarom ging Jan van Dam er heen. Wij zullen nu niet verder bij zijn loopbaan stilstaan. De voorzitter van de Unie heeft dat reeds gedaan. Wij willen verder luisteren naar de woorden uit de Schrift die gaan over de dienaar en zijn dienst.

II

De helper van Christus, zo leert ons Paulus, is een beheerder. Hem is iets toevertrouwd en daar gaat het om. Dan komt ons voor de geest dat verhaal van de beheerders waarvan de Heer zelf spreekt in de gelijkenis van de toevertrouwde talenten. Tot de opdracht van een beheerder behoort het te werken met de talenten die hij heeft gekregen.

Jan van Dam was een man van vele gaven. Hij sprak goed en gemakkelijk, hij schreef vlot, was helder in zijn denken, kon ongelooflijk hard werken en was niet bang om beslissingen te nemen en verantwoordelijkheid te dragen. Hij heeft zijn talenten niet verstopt maar ze gebruikt op de wijze die bij hem paste. Daarin was hij een trouw dienaar van Christus.

Maar dat is tenslotte niet waar het op aankomt. Aan de beheerder is meer toevertrouwd.

Dat zijn de geheimenissen van God. Wat zijn dat?

God is voor ons geen open boek. Heel veel van wat Hij doet is voor ons niet alleen verborgen maar een raadsel. Zijn handelen is zo vaak ondoorgrondelijk. We hebben dat juist in deze dagen smartelijk ervaren. Waarom dit?, hebben we tegen elkaar gezegd; waarom Jan van Dam? De man die we toch eigenlijk helemaal niet kunnen missen. Wij begrijpen het niet en wij zullen het ook niet begrijpen. Geen menselijk verstand of gevoel kan iets bedenken dat ons de betekenis van zijn heengaan duidelijk maakt! Er bestaat geen boek met antwoorden op de raadsels van God. Er bestaat wel een boek dat ons inwijdt in de geheimenissen van God, want die zijn open en voor iedereen te kennen. In dat boek gaat het om de geheimen van Gods hart. Zijn hart, zijn inborst, ja zijn hele wezen is liefde, een liefde die uit is op het heil en het geluk van zijn schepping, van ons, zijn kinderen. Liefde heeft geen eigen belangen en de liefde van God eerst recht niet. Die liefde botst voortdurend op het lijden van de mensen, op dat wat overmacht hen aandoet, op dat wat ze elkander aandoen, op dat wat ze zichzelf aandoen. Gods liefde botst op dit lijden want Hij wil dit lijden van zijn schepping niet. Hij botst ook op die diepere laag, op dat wat achter en onder dit leed zit, op de schuld en de zonde van de mensen tegenover God en elkaar. Die botsing is het kruis van Jezus Christus, de galg waaraan mensen, vromen en onvromen, Hem hebben gehangen omdat ze die botsing met de liefde van God niet konden verdragen. Maar God maakt deze misdaad tot een daad van heil, van verzoening van de zonde en van de zondaren, want Hij wekte Jezus de Gekruisigde op uit de dood en maakte Hem tot Heer. Dat zijn de geheimenissen van God, de open geheimenissen van zijn liefde in Christus Jezus waarvan niets ons kan scheiden, ook de dood niet.

Van deze geheimenissen is Jan van Dam beheerder geweest. Hij heeft ze uitgedeeld in zijn preken, in zijn pastorale gesprekken, in zijn artikelen. Hij zat er vol van! Zat hij er werkelijk zo vol van? Waar het hart vol van is, daar stroomt de mond van over. Stroomde zijn mond er van over? Sommigen vonden van niet: ze vonden hem ook in zijn prediking wat afstandelijk, ze misten het gevoel, het warme gevoel dat anderen zo in hun woorden konden laten doorklinken. Ze hadden een beetje gelijk, want Jan van Dam was een rationeel ingesteld mens. Hij had behoefte aan redelijkheid en aan helderheid, bij anderen en bij zichzelf. Hij beschouwde nuchterheid als een evangelische deugd.

Toch hadden ze meer dan een beetje ongelijk, want Jan van Dam besefte heel diep dat je de geheimenissen Gods niet kunt uitdelen als je er zelf niet in bent ingewijd en er in deelt. Wat heb je de mensen te vertellen van de liefde van Christus als je er zelf niet in bent opgenomen? Een kwart eeuw geleden leidden wij samen een soort bijbelstudiekamp op Renderloo. Een van de gedeelten die we bespraken was 2 Kor. 5 : 11-21. Ik had in een inleiding iets gezegd over de bekende tekst „de liefde van Christus dringt ons". Hij ging er op in toen we nog wat met z'n tweeën napraatten. Wij waren niet gewoon persoonlijke getuigenissen tegen elkaar af te steken. Maar in dat gesprekje, want meer was het niet, lichtte mij ineens iets op vanaf de bodem van het hart van die koele en nuchtere Jan van Dam en ik herkende hem als een man die gedrongen werd door de liefde van Christus en die daarom deze liefde als een goed beheerder van Gods geheimenissen moest uitdragen.

Maar daarmee was voor hem de boodschap van het evangelie niet uitgeput. Want de liefde van Christus is voor wie er door wordt gegrepen wel een persoonlijke zaak, een zaak van het hart, maar niet een individuele zaak die ons alleen doet staan. Het is een gemeenschappelijke zaak, een gemeente-zaak. Waar de liefde van Christus wordt beleden, daar is gemeenschap, daar is Lichaam van Christus, gemeente. Daar wordt gedankt, getuigd en gedeeld. Daarom was Jan van Dam als beheerder van de geheimenissen van God een gemeenteman, een voorganger. Dat hoorde er voor hem zo wezenlijk en zo vanzelfsprekend bij dat het niet te scheiden was. Daarom kostte het hem heel wat om de gemeente los te laten toen hij algemeen sekretaris werd. Daarom vulde hij voor zichzelf die taak zo in, dat hij zoveel mogelijk met de gemeenten in levende verbinding bleef. Daarom hoopte hij ook tegen het eind van zijn loopbaan weer naar de gemeente terug te gaan. Want de gemeente had een plaats in de geheimenissen van God en Jan van Dam heeft niet nagelaten daarop te wijzen en daaruit te leven.

Maar ook daarmee was het laatste woord van de boodschap nog niet gezegd. Het evangelie van de liefde van God in Christus Jezus vraagt meer dan aanvaarding en geloof en ook meer dan toetreding tot de gemeente. De Here Jezus wil ook dat wij in zijn voetsporen treden en Hem navolgen. Dat weet ieder christen maar wij beperken dat zo vaak tot de kleine schaal van lief zijn voor elkaar. Duidelijker dan de meesten zag Jan van Dam dat dit niet genoeg was. Jezus Christus is immers de Heer van het leven, van het gehele leven, ook van de samenleving en de staat. Daarom komt een christen onherroepelijk te staan voor sociale en politieke beslissingen, die wij maar al te vaak nemen door ze niet te nemen. Als redakteur van DC heeft hij van deze konsekwenties van het evangelie dikwijls blijk gegeven en het werd hem niet steeds in dank afgenomen. Met name was hij konsekwent als het ging om het gebruik van geweld. Hij was overtuigd pacifist omdat hij er diep van overtuigd was dat het evangelie het gebruik van geweld ook in de verhouding van staten en volkeren uitsloot.

III

Zo was hij in ons midden en zo hebben wij hem gekend: helper van Christus en beheerder van de geheimenissen van God, het geheim van de verzoening, het geheim van de gemeente en het geheim van de navolging. Moeten wij nu van deze dienst de balans opmaken?

Paulus zegt dat het hem zeer weinig kan schelen of hij al door enig menselijk gericht wordt beoordeeld. Hun balans van zijn dienst interesseert hem niet. Ik denk dat Jan van Dam dat ook wel met Paulus zou willen zeggen, misschien niet helemaal zo zeker als de apostel maar toch wel een heel eind. Evenmin is Paulus bezig met zelfbeoordeling. Kan een mens zichzelf beoordelen? Er is heel wat voor nodig om jezelf in de ogen te zien. Er is nog veel meer voor nodig om nog verder te gaan en te zeggen: ik beoordeel me zelf niet. Daarvoor is nodig dat je leeft uit de genade en daaruit leefde ook Jan van Dam. Daarom kon hij zichzelf relativeren en als 't nodig was een beetje om zichzelf lachen. Ik denk dat hij 't wel met Paulus had durven zeggen: ik beoordeel mezelf niet.

Maar is het dan geen ernstige zaak? Gaat Paulus dan niet verder met de woorden: die mij oordeelt is de Heer? En zal de Heer dan niet hetgeen in de duisternis verborgen is aan het licht brengen en de raadslagen der harten openbaar maken? Dat is toch een hoogst ernstige zaak!

Dat is het zeker en het komt er dan maar op aan of de beheerder van de geheimenissen van God betrouwbaar is geweest! Wanneer we vandaag hier deze vraag stellen dan beseffen we dat wij niet geroepen

zijn om het laatste oordeel uit te spreken. Wij kunnen niet anders dan 'n beetje vóór onze beurt praten, vóór de tijd dat de Heer komt. Wij praten in alle voorlopigheid zoals mensen over mensen praten. Want wij kunnen de vraag niet ontwijken: is Jan van Dam een betrouwbare beheerder geweest?
Ik denk dat allen die hem in zijn dienst hebben gadegeslagen daar weinig moeite mee zullen hebben. Betrouwbaar was hij, als mens - maar daar gaat het nu eigenlijk niet om - maar ook als uitdeler van de geheimenissen van God, ja zo hebben wij hem gekend.

IV

En nu heeft voor hem ineens dat laatste woord van de Heer geklonken: ga in in het feest van uw Heer. Het heeft hem bereikt op een moment dat niemand daaraan dacht, hijzelf ook niet, want hij had nog veel plannen. Was hij er klaar voor?, vraag je dan. Klaar voor deze abrupte en onverwachte ingang in het feest van de Heer? Niemand heeft het in die laatse sekonden van zijn leven van hem gehoord. In een van zijn laatste artikelen in DC van 29 december '78 schreef hij naar aanleiding van de versregel „al het heden wordt verleden, schoon 't ons toegerekend blijft" deze woorden:

> „Het is moeilijk je verleden te verwerken... Christenen vormen daarop geen 'uitzondering, althans niet zo maar. Ook zij komen hun verleden telkens weer tegen en kunnen er de gevangenen van zijn... Wie tegen het verleden aanleunt, erop staat als ware het zijn verdienste, is een gevangene van het verleden, van zichzelf. Wie er tegen aanschopt, schopt tegen de tralies aan die de rand van het eigen bestaan be-palen, afpalen... Wie zijn verleden heeft beleden heeft geen verleden meer. Alleen maar een heden en een toekomst".

Voor hem is woensdagmorgen het heden afgesneden en daarom is er voor hem nu alleen maar toekomst. Een toekomst die nu reeds vervuld is van het feest van de Heer. Daarom danken wij God voor Jan van Dam, beheerder van de geheimenissen van God, helper van Christus met vele talenten, de goede en getrouwe dienstknecht. Wij weten hem veilig in de hand van zijn Meester.

J. Reiling

ALGEMEEN SEKRETARIAAT

Het algemeen sekretariaat wordt waargenomen door ds O. Oldenburger Rzn., Zijlroede 18, 8604 BB Sneek; tel. 05150-11042.
Voor dringende aangelegenheden dient u zich met hem in verbinding te stellen.
Korrespondentie bestemd voor de Commissie der Unie gelieve u te zenden naar het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin.

Een werker ging heen naar het huis van zijn meester

Woord van gedachtenis bij het overlijden van broeder JAN VAN DAM, voorganger onzer gemeenten, laatstelijk sekretaris onzer Unie namens onze gehele Uniegemeenschap uitgesproken in de rouw dienst te Sneek, zaterdag 24 maart 1979.

Een golf van verdriet ging door heel Baptist Nederland, toen woensdagmorgen 21 maart kort na 9 uur vanuit ons centrum „De Vinkenhof" het ontstellende bericht bekend werd, dat onze Unie-sekretaris broeder Jan van Dam op de leeftijd van 53 jaren volkomen onverwacht was heengegaan.

Welgemoed was hij - naar zijn gewoonte - vroeg naar zijn bureau gegaan om te werken. 's Avonds zou hij weer in het Noorden van 't land moeten zijn. De avond tevoren had één onzer voorgangers nog een belangrijk telefoongesprek met hem gehad, dat beslist een spoedig vervolg vereiste. Maar de agenda was zó vol, dat er geen ruimte voor was. Woensdagmorgen was die agenda ineens leeg...

De medewerksters van ds Van Dam vonden hem in een plotselinge benauwdheid en een ogenblik later stierf hij midden in zijn werk, dat hem zo na aan het hart lag. Een welbesteed en toegewijd leven werd door de dood afgesneden, maar - zo weten wij in geloof - tegelijk door de Heer opgevangen en tot heerlijkheid gevoerd. Zalig zijn immers de doden, die in de Here sterven! Ja, zegt de Geest, dat zij rusten van hun moeiten, want hun werken volgen hen na (Openb. 14 : 13)! Want over de „laatste vijand", die ons aller leven voortdurend bedreigt, heeft Christus gezegevierd. In deze zegepraal deelt nu ten volle deze getrouwe dienaar van de Heer - broeder Jan van Dam. Aan hem is verwerkelijkt, wat hij meer dan dertig jaren predikte en getuigde.

Hoe groot ook de droefheid is, die ons bij dit verscheiden vervult, gróter is dit blijde weten, dat hij - overwinnaar in Christus' kracht - de krans der rechtvaardigheid heeft ontvangen, beloofd aan allen, die de verschijning van de Heer liefhebben. Een werker kwam thuis in het huis van zijn Meester.

Naast het diepe medeleven, dat allereerst uitgaat naar zr Van Dam, naar de kinderen, naar moeder Van Dam in Groningen en naar allen, die ds Van Dam liefhadden, is er déze troost, die God ons in Zijn liefde schenkt.

Als we nu naar het aardse leven van broeder Van Dam terugkijken, ontdekken we wat God in het leven van een geroepene tot stand heeft gebracht, en zien we ook, wat de gemeente als lichaam van Christus aan inspiratie en vorming vóór de geroepene in zich bergt.

Het eerste gesprek, dat ik - 35 jaren geleden - met broeder Van Dam voerde, toen hij me op mijn studentenkamer in Groningen kwam vragen, of ik nog „verzekeringen" nodig had, ging al snel over onze gemeenten en vooral over de Unie.

Achteraf gezien geen wonder bij twee van zulke jongens. Hij had kritiek op de gang van zaken tijdens de eerste algemene vergadering, die hij had meegemaakt. Ik probeerde hem uit te leggen, dat je zulke dingen niet te zwaar moest nemen, er was toch ook heel wat goeds en Gods werk gáát nu eenmaal langs de soms wat hobbelige menselijke wegen.

Ons láátste gesprek ging ook over Uniezaken, maar dan vooral over de zorgen in één van onze gemeenten. Samen overlegden we, hoe het mogelijk zou zijn Gods werk te laten doorgaan, ondanks de hobbels. Tussen die twee gesprekken ligt aan het begin de ingreep van God, die deze jongeman riep om Zijn boodschap uit te dragen en uit te leven als dienaar van het Evangelie.

Hoorde hij zondag aan zondag niet in de kerk aan de Meeuwerderweg in Groningen de prediker Louw de grote daden Gods verkondigen! Wie zijn roeping aanvaardt en gehoorzaamt, ziet de hobbels als uitdagingen, om daar dwars doorheen 's Heren weg te gaan.

Wat me bij alle beslissingen van br Van Dam opviel, was, dat hij zich niet door eigen belangen en wensen liet leiden, maar wel door die van het werk, waaraan hij zich met hart en ziel gaf. Zo voerde zijn pad in 1950 - na zijn studie in Utrecht en Groningen - naar Ter Apel, toen geen gemakkelijke opdracht voor 'n jongeman. Vandaar naar Zandbulten, dat hij met nog maar twee jaren voorgangerservaring aandurfde, omdat het voor zijn besef moést. Vervolgens naar Haarlem, waar hij eerst zijn taak rondom het projekt IJmond afrondde, voor hij tegen het tweemaal roepende Sneek „ja" zei.

Sneek werd zijn grote tijd en als oud-Sneker voorganger kan ik dat begrijpen en ten volle waarderen. Een oude gevestigde gemeente met een voorganger uit een bekend baptisten geslacht. In deze kerk, waar we nu zijn, heeft 16 jaren lang zijn stem geklonken tot zegen en vreugde van honderden, die hier kwamen en er hun Heer en Heiland vonden en beleden. 's Morgens en 's middags en wat later 's avonds nog in Bolsward predikte hij op zijn bekende weldoordachte en aansprekende manier. De Heer bevestigde Zijn roeping op grootse wijze. Wat br Van Dam uit liefde tot Jezus

deed, is in het leven en geloven van deze gemeente bewaard en zal niet meer vergaan.
In dit alles stond zijn vrouw, die hem uit de stad Groningen volgde waarheen hij ook trok, steeds aan zijn zijde. Hun gezamenlijk leven en werken was verweven met het wondere gebeuren, dat zich alleen kan afspelen, waar de Heer geloofd en gediend wordt met liefde en toewijding: in de gemeente van de Heer.
Naast deze sterke betrokkenheid op het gemeentewerk, dat vóór alles ging, was er de diepe belangstelling voor het landelijk samenwerken, het bouwen aan landelijke organisaties, zowel in jeugd- en vrouwenbeweging als vooral in de Unie. De NBJB kreeg in hem een Jeugdraadslid, dat zich inzette voor de totstandkoming van goede reglementen als neerslag van een organisatieschema, dat nu eigenlijk nog gevolgd wordt. Maar liever dan „organisatie" was hem het schrijven van vormende artikelen en boekwerkjes. Zo kwam tenslotte ons weekblad „De Christen" onder zijn zorg. Reeds op 26 juni 1959 kon men daarin lezen, dat „voortaan" alle kopij aan ds Van Dam gezonden moest worden. Met enkele onderbrekingen heeft dit ‚voortaan' tot deze week geduurd. Als eindredakteur heeft hij in talloze artikelen het gebeuren in gemeente en Unie beschreven en had daarbij steeds oog voor hetgeen maatschappelijk en geestelijk elders aan de orde was.
Hij hielp ons doordenken wat onze houding als christenen en gemeenten in deze wisselende tijden moest zijn.
Op de algemene vergadering was hij veelvuldig woordvoerder, kritisch, bedachtzaam, maar steeds invloedrijker. De algemene vergadering 1972, in deze kerk gehouden, koos hem in de Uniecommissie, waarvan hij in 1975 voorzitter werd, tot hij in 1976 tot algemeen sekretaris van de Unie werd benoemd.
Ook dat was niet zijn diepste wens, maar het volgen van het „moeten", waarvoor zelfs 't geliefde Sneek moest wijken. Wel kon hij een wens - ooit vertrouwde hij me eens toe, dat hij zich best geheel aan de publicistische arbeid onzer gemeenten wilde wijden -- daarmee kombineren: hij bleef perssekretaris, auteur, redakteur. Hij bracht „de Unie dicht(er)bij". Ook met zijn woord, zijn persoon, zijn prediking, zijn inzet. Waar moeilijkheden en mogelijkheden zich aandienden, was onze Uniesekretaris present. Pastor voor de pastores: samen met zijn vrouw kwam hij in de pastorieën, wat door hen, die dit hebben ervaren, hogelijk is gewaardeerd.
De hobbelige wegen van papiermassa's doorstond hij moedig, blijmoedig. De weerbarstigheden van onze Unie-organisatie waren hem even lief als de vreugdetonen op toogdagen van jong en oud. Heel ons Unieleven is diepgaand begeleid en beïnvloed, voortgestuwd door de op volle toeren werkende, getuigende, predikende, schrijvende broeder Van Dam.
Waar hij buiten onze Unie optrad, werd hij in radio- en zendingskringen gewaardeerd om zijn overwogen, analyserende en wegwijzende opmerkingen.
Zijn leven draaide om de Heer en niet om „J. van Dam". Daarom is het zo'n vruchtbaar leven geworden: de Heer heeft door hem heen kunnen werken. Daarom was hij zo'n fijne echtgenoot, zo'n echte vader, een trotse opa, een broeder, op wie je rekenen kon. Daarom valt er zo'n groot gat in zijn gezin en familie, in de Vinkenhofgemeenschap, in heel de Unie.
Maar de Heer zal uitkomst geven! We weten niet hoe. Maar de Heer zal zr Van Dam allereerst Zijn grote liefde betonen en ook de kinderen en kleinkinderen en allen, die hem liefhebben.
Tenslotte zal de Heer Zich ook ontfermen over de voortgang van het werk in de Uniegemeenschap, het terrein, waarop Hij werkers en werksters zal blijven roepen en inspireren. Ze zullen misschien met tranen nu en dan zaaien, maar met gejuich terugkeren met de schoven in hun armen.
We danken de Heer voor wat Hij deed voor en door dominee Jan van Dam, een werker, die thans is heengegaan naar het huis van zijn Meester.

J. Broertjes
voorzitter van de Commissie der Unie

De begrafenis van ds Jan van Dam

Proberende wat impressies weer te geven en orde te brengen in de velerlei gevoelens die bij ons boven kwamen tijdens de rouwdienst en de teraardebestelling, dringt zich telkens weer een woord uit het boek van de Prediker naar voren:

> „Het is beter te gaan naar een huis van rouw, dan te gaan naar een huis van feestgelag..." (Pred. 7 : 2)

Want daar waar verdriet is over een leven dat voorbij ging, zal een mens eerder en duidelijker oog krijgen voor die dingen die waarlijk belangrijk zijn en houvast geven, in leven en sterven, dan daar waar in een vreugderoes geleefd wordt...
Welnu, we hebben verschillende van die levensbelangrijke dingen ervaren, tijdens de rouwdienst en daarna.
Toen we afscheid namen van de overledene, opgebaard voor de kansel vanaf welke hij zestien jaren lang Gods goede boodschap verkondigde, ervoeren we, met de vele, vele honderden anderen, hoe sterk de banden kunnen zijn van geloof, vriendschap, waardering en respekt, die broeders en zusters aan elkaar binden, en hoezeer deze het leven verrijken. We ervoeren onze verbondenheid in Christus, die de dood wel onderstrepen maar niet verbreken kan, toen, lang voor het tijdstip waarop de rouwdienst zou aanvangen, de kerkzaal al tot de laatste plaats gevuld was en de vele later komenden een plaats in de bijzalen gewezen kregen. Er heerste een eerbiedige stilte tot het orgel, kort voor de aanvang, inzette en liederen speelde van geloofszekerheid, troost en verwachting.
Het verdriet, de verslagenheid, waarden rond, maar niet de wanhoop, het niet-begrijpen, maar niet de opstandigheid. En ook dit ervoeren we als een van die rijkdommen die God zijn kinderen leert zien in het huis van rouw...
De rouwdienst zelf onderstreepte dit alles nog eens. Er werd gezongen... „Loof, loof den Heer, mijn ziel, met al uw krachten"! En dat was eigenlijk ook de inhoud van geheel de kerkdienst. God werd geprezen. Er waren momenten dat woorden bijna verstikten in tranen... Maar Jezus Christus werd verheerlijkt! En is dat ook niet iets wat het huis van rouw tot een huis van vreugde kan maken? „Wij roemen, zelfs in de verdrukking".
Ds O. Oldenburger leidde de dienst op een beheerste wijze. Namens de Unie herdacht ds J. Broertjes de overleden algemeen sekretaris terwijl dr J. Reiling de prediking verzorgde vanuit 1 Kor. 4 : 1-5. Het waren woorden van broeders, van vrienden. Eerlijke woorden, woorden van grote waardering en dankbaarheid vanwege het vele dat ds J. van Dam gedaan en betekend heeft in het midden van onze gemeenten.
Daarbij werd niet verzwegen dat de overledene een mens was, die zijn begrenzingen en zonden had en die zelf ook kende. Maar hij wist zich een geroepene van die Heer, die er recht op heeft dat zijn dienaren betrouwbaar blijken te zijn. En opnieuw ervoeren we de zegen van het huis van rouw daarin, dat wij een Heer hebben die, juist op het moment waar alle mensenmachten breken, de almachtige is, die zijn dienaren nodigt om in te gaan tot Gods feest!

Het was, al met al, een sobere dienst. Maar daardoor kwam des te duidelijker naar voren welke plaats Jan van Dam innam in de harten van velen en in het werk der gemeenten, en wat meer zegt, welke plaats Jezus Christus innam in hart en leven van hem die van ons heen ging.
Door de vele, vele mensen (men sprak van 800 à 900) en de grote afstand, konden we 't gebeuren op de begraafplaats moeilijk volgen. Maar we begrepen, dat ds Oldenburger, vanuit 1 Thess. 4 wees naar de grote morgen, waarop de graven open zullen gaan en de in Christus ontslapenen hun Heer zullen aanschouwen. En waar wordt deze geweldige toekomst heerlijker gezien, dan juist weer in het huis van rouw?

We kunnen niet nalaten om tenslotte onze waardering uit te spreken voor de wijze waarop de broeders van de baptistengemeente in Sneek ongetwijfeld in samenwerking met de leider van de begrafenis, alles hebben geregeld. Ook de politie van Sneek komt waardering toe voor de wijze waarop zij de schier onafzienbare rij volgauto's door het drukke verkeer van Sneek leidde.

C. van Wier

INTERNATIONAAL MEELEVEN BIJ HET HEENGAAN VAN Ds VAN DAM

In de rouwdienst en bij de begrafenis van ds Van Dam was dr David Russell uit Londen aanwezig. Dr Russell is vice-president van de Europese Baptisten Federatie en algemeen sekretaris van de Britse Baptisten Unie.

Bovendien is vanuit Washington D.C. aan het adres van de Unie het volgende telegram ontvangen (vertaalde tekst):

Baptisten uit de gehele wereld treuren met u over de dood van Jan van Dam.

We danken God voor zijn jaren van christen-dienst.

David Y. K. Wong, President
Robert S. Denny,
Algemeen Sekretaris Baptisten Wereld Alliantie

Engelse tekst:

Baptists of the world grieve with you over the death of Jan van Dam. We thank God for his years of christian service.

Uit de tegenwoordigheid van de burgemeester van Sneek bleek wel de grote plaats, die ds Van Dam innam bij de Sneker burgerij.

SITE-PROGRAMMA MEER INSCHRIJVINGEN DAN WERD VERWACHT

De direkteur van het Zomer Instituut voor Theologische Vorming (SITE) in Rüschlikon, Zwitserland heeft meegedeeld dat meer studenten dan werden verwacht zich reeds meldden voor deelname aan de eerste kursus die van 6 mei tot 2 juni a.s. in het baptistenseminarium te Rüschlikon wordt gehouden.
Het SITE-programma is bedoeld voor voorgangers en niet-voorgangers die geen volledige theologische opleiding hebben ontvangen of die hun opleiding wensen aan te vullen. Deelnemers uit Westeuropese landen moeten voor de kursus Sfr. 700 betalen. Voor studenten uit andere landen zijn beurzen beschikbaar.
Voor zover bekend zal er dit jaar tenminste één Nederlandse deelneemster zijn.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Een groot verlies

In dit nummer van De Christen zal ongetwijfeld veel geschreven worden over de betekenis van ds J. van Dam, die ons zo plotseling is ontvallen. Ik kan echter niet nalaten ook hier een paar woorden aan hem te wijden. Tenslotte hebben we de laatste dagen onze gedachten nauwelijks in een andere richting kunnen dwingen.
We zullen hem als persoon missen. Hij was een mens, bij wie je je veilig kon voelen. Een echte vriend, maar ook een man, die achter de schermen een geweldige stimulans was om je in te zetten voor de evangelisatie-arbeid.
Jan van Dam was een man, die de samenhang tussen gemeente en evangelisatie zo duidelijk zag en als weinigen begreep hoe belangrijk het was om deze visie in de gemeenten in te dragen. Toen we bezig waren aan de voorbereiding van een konferentiemiddag op de Algemene Vergadering, die gewijd zou zijn aan onze evangelisatie-arbeid, droeg hij een motto aan.
Hij zei: Jullie moeten spreken over „Werven of Sterven!"
Dat hebben we dan ook gedaan, omdat het precies onder woorden bracht, wat we bedoelden.
Jan van Dam was een man van visie en vaart. Hij zag de dingen en was direkt bereid om er aan te beginnen. In een arbeid die zoveel kreativiteit en nieuwe initiatieven vraagt als het evangelisatiewerk betekende hij een geweldige steun. Ja, we zullen hem missen en we realiseren ons dit met groot verdriet in ons hart.

Berichten uit het buitenland

Er kwamen twee brieven, waarvan ik u iets meer wil vertellen. De eerste was verzonden uit Bad Homburg in Duitsland en getekend door dr Günther Wieske. Hij vertelt van een Interland Samen Evangelisatie aktie, die gepland is voor eind april 1980 in West Duitsland. „We zouden ons zeer verheugen als het nu eens tot een partnership evangelisatie op brede basis kon komen", schrijft br Wieske en bedoelt daarmee, dat ook graag om medewerking uit de Europese Baptisten Unies wordt gevraagd. Een soortgelijk verzoek ligt al langer op onze tafel vanuit Oostenrijk (speciaal voor jongeren) in de zomertijd en voor Italië (alle leeftijden) in oktober van dit jaar. Daarover schreef ik in De Christen van 2 februari 1979, maar er zijn nog geen aanmeldingen binnen. Waarom eigenlijk niet? Is het niet geweldig om op deze manier er eens uit te zijn en toch helemaal ingeschakeld in de verbreiding van het evangelie in een heel ander land, waar men u nodig heeft?
Maar misschien wordt deze rubriek door de meesten overgeslagen...?
De andere brief kwam van dr W. H. Jackson uit Dallas. Hij schrijft: „Als de Heer ons een gelegenheid zou geven voor een volgende Interland Samen Evangelisatieaktie in september 1981, dan hoop ik dat we dat met elkaar zullen doen". Nu, dat hoop ik ook en wel vooral in die zin, dat we dan echte internationale teams zullen krijgen met medewerkers uit vele landen.
Om dan samen die ene taal te spreken, de taal van de liefde van God.
We weten niet of we de gelegenheid zullen krijgen, zelfs niet of we er dan nog zullen zijn. Dat is ons nu wel weer heel duidelijk geworden.
Maar als we toch plannen maken, laten we het dan doen voor de Heer. Onze tijden zijn in Zijn hand.
Leggen we onze plannen daar dan maar bij!

Uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling,
Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam;
tel. 010-213335

MEDEDELING VAN DE REDAKTIE

Kopij voor het nummer van DC 6 april moet gestuurd worden aan De Vinkenhof, met vermelding: redaktie De Christen.
Kopij voor het nummer van 13 april en volgende nummers aan de tijdelijk sekretaris van de redaktie ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Advertenties als steeds aan de administratie van De Christen, De Vinkenhof.

J. Reiling,
waarnemend eindredakteur

VOORJAARSKONFERENTIE GRONINGER BOND VAN BAPTISTENGEMEENTEN

Door de weersomstandigheden kon onze voorjaarskonferentie niet doorgaan op 17 februari.
De nieuwe datum is nu 7 april a.s.
De agenda is niet gewijzigd en de plaats van samenkomst blijft Westeind 10 te Zuidlaren. Aanvangstijd 14.00 uur.
We hopen dat het nu een echte voorjaarskonferentie wordt.
Hartelijk groetend en D.V. tot ziens in Zuidlaren, namens het bestuur,

M. J. A. Heijnen, sekretaris

HET HUWELIJK IN DISCUSSIE

De traditionele opvatting over het huwelijk wordt door een aantal mensen niet meer aanvaard. Er hoeft geen stadhuis met „boterbriefje" meer aan te pas te komen, en de opvatting één man-één vrouw in levenslange verbintenis wordt als een te enge mogelijkheid beschouwd, er zijn veel meer vormen van samenleven mogelijk.

Dagblad Trouw vermeldt in dit verband: „De door socialisten en liberalen al veel langer verkondigde opvatting, dat duurzame relaties zonder huwelijksband naar rechten en plichten gelijkgesteld moeten worden aan het gezin, heeft in AR-kring sterk veld gewonnen". Dit is een doorbraak van een van de punten uit het CDA-program, nl. dat „het gezin een onmisbare pijler is van onze samenleving en het meest passende opvoedingsklimaat schept voor onze kinderen". De zes AR-werkgroepen die zich met dit thema bezighielden, beschouwen deze visie als diskriminerend voor andere duurzame samenlevingsverbanden.

Dit is dan een van de stemmen, die opgaan om naast de traditionele opvatting van het huwelijk ook andere samenlevingsvormen als gelijkwaardig erkend te krijgen. Onder de titel „Samenwonenden horen met of zonder boterbriefje erbij" gaf Trouw een verslag van een konferentie, gehouden door de Gereformeerde Raad voor Samenlevingsaangelegenheden. Onderwerp was de vraag of het samenwonen van man en vrouw zonder huwelijk een misstap van enkelingen is of een maatschappelijk verschijnsel, dat toekomst heeft.

In de Radenkonferentie van het IJsselgewest is dit thema al op twee avonden aan de orde geweest; een studiegroep houdt zich er mee bezig en het ziet er nog niet naar uit dat het gesprek spoedig en met aller instemming kan worden afgerond - het ligt niet zo gemakkelijk.

We kunnen dan ook niet anders doen dan een aantal dingen weergeven zoals we ze op dit moment zien en konstateren, met de bedoeling dat we er met meerderen eens over denken.

Mensen die samenwonen, op welke wijze dan ook, kunnen twee standpunten innemen: Als wij willen samenwonen, heeft daar niemand iets mee te maken, ook de overheid niet. Dat is een privézaak. Anderen zeggen: Wij willen onze eigen vorm van samenwonen kiezen, maar willen daarbij wel een wettelijke basis hebben. In dit laatste geval wil men dus toch een beroep kunnen doen op rechtsregels van overheidswege. Als we ons niet vergissen neemt deze vraag naar wettelijke regeling toe. Het onwettig en onverplicht samenwonen voldoet toch blijkbaar niet. Het is een wat merkwaardige ontwikkeling, dat mensen die geen „boterbriefje" willen halen, toch hun relatie wettelijk geregeld willen zien. De huwelijkssluiting volgens de Nederlandse wet bedoelt immers niet anders dan de relatie tussen de partners officieel en onder getuigen vast te leggen en daarmee ook hun rechten en verplichtingen te bevestigen. Hieraan kan men zo veel of zo weinig ceremonieel verbinden als men wil - zakelijk beschouwd komt het neer op het vastleggen van de relatie en de wederzijdse aanvaarding van de rechten en plichten, hieraan verbonden.

Het verzet tegen het traditionele huwelijk kan zich dus voor deze tweede kategorie niet richten tegen de wettelijke status, die het in onze wetgeving meekrijgt. Waartegen richt zich dat verzet dan? Dit verzet moet zich haast wel richten tegen de huwelijksopvatting zelf.

Huwelijk is in de Nederlandse wetgeving een duurzame verbintenis tussen één man en één vrouw, die weliswaar in noodgevallen ontbonden kan worden. (Het aantal „noodgevallen" neemt wel sterk toe!). Men wenst andere vormen van samenleven als gelijkwaardig erkend te zien.

Daarbij is te denken aan: kommunes (diverse mannen wonen samen met diverse vrouwen), één man heeft meerdere vrouwen of omgekeerd (al zal dit laatste nauwelijks voorkomen), homofiele relaties, en dan tenslotte het paar van man en vrouw, dat samenwoont, al dan niet met duurzame bedoeling, maar niet met de opzet deze relatie te zien als huwelijk in de traditionele zin.

Sommigen zouden in deze reeks misschien ook de familiebanden willen zien, bijvoorbeeld het samenwonen van ongehuwde broers of zusters, die gezamenlijk huishouden.

Daar tussen ligt echter een bepaalde grens, gevormd door de seksuele omgang. Deze zal normaliter niet voorkomen in laatstgenoemde groep van familieleden, en valt daarom buiten dit kader.

Wie wijst een weg?

We weten nu hoe liberalen, socialisten en zelfs een deel van de CDA'ers er over denken. Bovendien zullen allerlei mensen in onze omgeving - misschien onze eigen kinderen of familieleden wel - er hun zegje over zeggen.

Zegt de bijbel er iets over? Als wij deze aanvaarden als de maatstaf voor ons denken en handelen, gaat zijn gezag boven de mening van mensen, politieke partijen en konferenties uit.

Omdat de bezwaren van vele „andersdenkenden" zich niet zozeer richten tegen het wettig vastleggen van de relatie, doch op de vorm en de inhoud van die verbintenis die wij „huwelijk" noemen, zullen we ons moeten afvragen wat de bijbel bedoelt met huwelijk, en vervolgens moeten zien of deze opvatting ook diverse vormen toelaat. Bij het lezen van de bijbel zullen we het bekende onderscheid moeten maken tussen altijddurende en tijdgebonden uitspraken. Het advies van Paulus in 1 Cor. 7 : 25-31 om in verband met de te verwachten verdrukking liever niet te trouwen, zouden wij vandaag niet direkt overnemen!

Wat wij in de bijbel lezen over het huwelijk, blijkt van begin (Genesis 2 : 24) tot eind (bijv. Efeziërs 5 : 31; Hebr. 13 : 4) ongewijzigd te blijven.

Hetgeen in de hoofdstukken 1 en 2 van Genesis geschreven staat over de mens, kunnen we beschouwen als de fundamentele doelstelling, waartoe God de mens bestemd heeft. Hij is beelddrager van God, met de opdracht om vruchtbaar te zijn en de aarde te vervullen en te onderwerpen.

De schepping van Eva uit Adam, beschreven in Genesis 2 : 18 en verder, toont op prachtige wijze hoe de man zijn vrouw moet zien als zijn eigen vlees en bloed, en dus zijn vrouw ook moet liefhebben als zijn eigen lichaam - zie Efeziërs 5 : 28. Dit beeld wordt nog versterkt door de relatie van Christus met zijn gemeente ten voorbeeld te stellen voor het huwelijk. Dezelfde opofferende liefde, die Christus toonde, moet de basis zijn van het huwelijk. In Genesis 2 : 24 wordt de bedoeling van de Schepper voor het huwelijk weergegeven: „Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en zij zullen tot één vlees zijn". Op dit woord grijpt Jezus terug in Mattheüs 19 : 5, en Paulus in 1 Cor. 6 : 16 en Efeziërs 5 : 31.

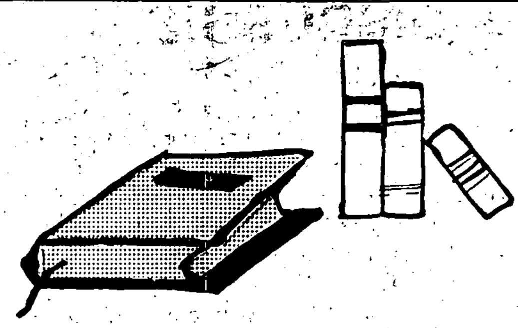
Hier zijn dus drie aspekten: Voor de man komt nu de vrouw duidelijk op de eerste plaats te staan, boven het ouderlijk huis. Er wordt nu een nieuw gezin gesticht, hij zal zijn vrouw aanhangen, „aankleven" zegt de Statenvertaling met een goede term, die doet denken aan lijmen, aanhechten, zich verbinden. Deze twee verbinden zich, sluiten een verbond. Ten derde zullen deze twee tot één vlees zijn, zij zullen een eenheid vormen waarin deze twee zo verschillende mensen elkaar aanvullen. Elk brengt hier zijn eigen specifieke lichamelijke en geestelijke geaardheid in, en de twee „wederhelften" vormen samen een sluitend geheel. (Dat de zonde de aansluiting van de twee helften van het paar wat in de weg kan staan, doet aan de bedoeling niets af). Deze aaneensluiting is enerzijds vanaf het moment van de huwelijkssluiting een feit, maar anderzijds een voortdurend groeiproces.

Centraal staat in deze tekst de gedachte van het zich verbinden; er wordt, naar de vooropgezette bedoeling van de Schepper, een verbond gesloten. We spreken dan ook van „echtverbintenis". In dit licht moeten we mogelijk ook de woorden van Mattheüs 19 : 6 verstaan, hetgeen dan

God samengevoegd heeft, namelijk hetgeen op deze wijze naar Gods scheppingsbedoeling samengevoegd is, scheide de mens niet.
Huwelijk is dus een verbintenis waarin één man en één vrouw elkaar door de liefde trouw beloven. Welke uitwassen het huwelijk onder de Oudtestamentische gelovigen ook gekend heeft, bijvoorbeeld bij Salomo, het monogame huwelijk blijft de opzet - zie bijvoorbeeld 1 Timotheüs 3 : 2 en Titus 1 : 6.
Trouw en liefde zijn niet te scheiden; in dit gesloten verbond dragen man en vrouw samen lief en leed.
Twee gelovigen, die gaan trouwen, zullen wellicht beseffen dat hun natuurlijke liefde ingebed moet worden in de agapè, de liefde van God, die een vrucht van de Heilige Geest is. Deze liefde is niet in de eerste plaats uit op de bevrediging van de eigen verlangens, maar streeft naar het goede voor de ander. Deze agapè-liefde heeft een onvoorstelbare elasticiteit, genoeg om de ander te blijven volgen en vast te houden.
In de huwelijksregels voor Israël behoorde geslachtsgemeenschap duidelijk binnen het huwelijk thuis, zelfs terwijl er tussen de jongen en het meisje juridisch vóór het huwelijk een veel sterkere band was dan bij ons.
Een meisje dat zich aan een jongen verbonden had, doch zich eens aan een andere man gaf, had officieel reeds overspel gepleegd!
Het is duidelijk dat de bijbel geen andere, met het huwelijk vergelijkbare samenlevingsvormen kent. De elementen van één man en één vrouw, die zich voor elkaar afzonderen om zich aan elkaar te verbinden in duurzame trouw, om zich dan als een twee-eenheid te openbaren, zijn niet op andere wijze in te vullen. Binnen deze verbintenis behoort ook nieuw leven te ontstaan en zich te ontwikkelen, tot het naar zijn zelfstandigheid toegegroeid is.

Het boterbriefje

Men kan zich afvragen of deze verbintenis wettelijke bevestiging nodig heeft. De Burgerlijke Stand bestond in het paradijs nog niet.
Toch zijn er diverse aanwijzingen dat het huwelijk niet alleen een kwestie tussen twee mensen was, waarmee de maatschappij niet te maken had. Een huwelijk werd door de wet erkend, zie bijv. Exodus 20 : 14 en 17.
In onze samenleving heeft een huwelijk zoveel konsekwenties voor de omgeving, niet in het minst voor de eventuele kinderen, dat een wettige erkenning wel nodig is. De maatstaven van de Nederlandse wet volgen de bijbelse lijn: Eén man en één vrouw kunnen huwen. Zij zijn gehuwd als zij ten overstaan van de ambtenaar van de Burgerlijke Stand en in tegenwoordigheid van de getuigen verklaard hebben „dat zij elkander aanvaarden tot echtgenoten en dat zij getrouw alle plichten zullen vervullen die door de wet aan de huwelijkse staat wordt verbonden". De Nederlandse huwelijkswetgeving vertoont geen punten, waartegen de christen gewetensbezwaren zou kunnen hebben en die hem zouden dwingen om deze procedure te ontgaan.

Wat zullen we lezen?

zondag	1 april	Psalm 3	Samenzweerders zijn er velen
maandag	2 april	Marcus 14 : 1-11	Judas Iskariot
dinsdag	3 april	Marcus 14 : 12-31	Het bloed van het verbond: voor velen
woensdag	4 april	Marcus 14 : 32-52	De doodskus
donderdag	5 april	Marcus 14 : 53-65	Het doodvonnis
vrijdag	6 april	Marcus 14 : 66-72	Iemand doodzwijgen....
zaterdag	7 april	Psalm 22 : 1-19	De Verlatene

Wat is er tegen een wettig huwelijk?

Mensen, die andere (intieme) relaties willen aangaan dan de één-man-één-vrouw verbintenis zullen daarvoor in de bijbel geen aanknopingspunten kunnen vinden.
Soms spelen financiële voordelen een rol mee bij het besluit om maar te gaan samenwonen, maar men kan dit moeilijk een christelijk motief noemen.
Ook kan de reden zijn dat men de relatie niet duurzaam wil vastleggen. Veronderstel, dat het vroeg of laat fout gaat, dan kan men weer gemakkelijk van elkaar af. Vermoedelijk slaat dat „gemakkelijk" dan alleen op de juridische kant. De wond, die een scheiding nalaat in de ziel van de partners, is na enkele jaren samenwonen niet minder dan na een huwelijk. Is er echter wel sprake van echt vertrouwen en van tot trouw bereide liefde, als de relatie bij voorbaat al niet wordt vastgelegd?
Maatschappelijk gezien is de positie van de partners die ongehuwd samenwonen zwak. Zullen mensen, die - liefhebben, elkaar dit willen aandoen?
In de vraag over trouwen of samenwonen zal de christen vooral eens goed dienen na te denken over de bijbelse basisbegrippen van het huwelijk!

H. G. de Winkel

LEERTOCHT DOOR ISRAEL

(Ingezonden)

In januari 1980 zal voor de zesde maal een leertocht door Jeruzalem en Israël worden ondernomen door theologen uit België en Nederland. Er is gelegenheid voor een dertigtal deelnemers om mee te gaan.
Zij kunnen zich, wat **Nederland betreft, aanmelden bij** de instanties die de reis organiseren:

- Interkerkelijk Contact Israël, Jac. van Ruisdaelstraat 62, Utrecht
  óf
- Instituut voor Internationale Excursies, postbus 54, Bergen (NH);

en voor wat België aangaat:
Jeruzalem-Seminaars, p/a D. Rouges, Marialei 62, 2000 Antwerpen.

Het **thema** van het seminaar is: **„De uiterste beproeving** - Genesis 22 in joodse en christelijke traditie".
De verschillende aspekten hiervan worden door hoogleraren van de hebreeuwse universiteit in een vijftal kolleges belicht. Zeer waarschijnlijk zal ook ditmaal een volledige sjabbat-viering in een kibboets worden ingevoegd.
Het is de bedoeling dat een aantal exkursies wordt ondernomen voor ontmoetingen met vertegenwoordigers van verschillende stromingen in het land en de kennismaking met historische plaatsen.
Dr J. Schoneveld te Jeruzalem is de studieleraar en gastheer, terwijl de algehele en praktische leiding in handen is van de heer M. J. Groeneveld te Bergen (NH).
Wie kunnen meedoen? De uitnodiging gaat door middel van dit bericht naar leden van alle kerken in België en Nederland, die een theologische opleiding hebben genoten en/of beroepshalve bij het onderwerp betrokken zijn. Zij die hun funktie uitoefenen in kerk of school genieten de voorkeur. Men dient ook over voldoende kennis van Engels en Duits (de voertalen) te beschikken.
De deelnemers verplichten zich het gehele programma te volgen.
Zij, die zich als gegadigde willen melden, kunnen dit het beste doen door een briefje te sturen naar één van bovenstaande adressen. Hun wordt dan één inschrijfformulier toegezonden, dat na invulling zo spoedig mogelijk geretourneerd moet worden.
De **aanmelding** dient te geschieden **vóór 25 mei** a.s.
In geval van een overvloedige aanmelding zal een selektie moeten worden toegepast.
De reis begint op woensdag, 2 januari en eindigt op donderdag, 17 januari 1980. Men houde ook rekening met een voorbereidingsbijeenkomst in het najaar van vrijdagmiddag tot zaterdagmiddag in Dordrecht of Roosendaal.
De reissom bedraagt ƒ 950,—. **Een viertal dagen valt buiten het gemeenschappelijk programma en dit bedrag.** Men kan deze dagen benutten voor privé-doeleinden, maar de groep kan ook een gemeenschappelijk programma opstellen. Eventuele tariefsverhogingen zullen moeten worden doorberekend.
Elke deelnemer ontvangt zo spoedig mogelijk een uitgebreid programma en een literatuurlijstje.

MEDEDELINGEN

△ Met ingang van heden berust het sekretariaat van de baptistengemeente Almelo - Geraniumstraat bij: J. G. J. van Baren, Theo van Doesburgstraat 9, 7606 KJ Almelo; tel. 05490-14676.

△ Met ingang van heden is tijdelijk het telefoonnummer van het Jeugdburo gewijzigd in 05120-19732.

FRIESE ONTMOETINGSDAG
ZATERDAG 21 APRIL A.S.
TE
LEEUWARDEN

Het plotseling heengaan van

ds J. VAN DAM

treft ons allen diep.

Met dankbaarheid denken wij terug aan zijn warme vriendschap en inzet voor de N.B.V.B.

Ons diep meeleven gaat uit naar mevrouw Van Dam en de kinderen en wij wensen hen van harte de troost en de nabijheid toe van de levende Heer.

Het hoofdbestuur en de leden van de Nederlandse Baptisten Vrouwenbeweging „Zusterhulp".

Sneek, 21 maart 1979

Geheel onverwacht en voor ons onbegrijpelijk heeft de Heer op Zijn tijd tot Zich geroepen. Zijn dienstknecht, onze oud-voorganger

ds. J. VAN DAM

op de leeftijd van 53 jaar.

Op blijmoedige wijze en met grote toewijding en liefde diende hij onze gemeente van 1960 t.e.m. 1976.

In dankbaarheid aan God denken wij terug aan de vele zegeningen die we door en in hem mochten ontvangen.

De kracht van de gekruisigde en opgestane Heer, die hij steeds heeft gepredikt, trooste zijn vrouw en kinderen.

Baptistengemeente Sneek

Wij buigen eerbiedig ons hoofd.

Onze Vader in de hemel nam tot Zich, om eeuwig bij Hem te wonen, Zijn kind, mijn geliefde vrouw, onze zorgzame moeder, grootmoeder en overgrootmoeder

T. M. HEIJNEN-DE WIND

op bijna 86-jarige leeftijd, na een echtverbintenis van ruim 60 jaren.

Groningen, 24 maart 1979

J. A. Heijnen
kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen

Zij is verlost. God heeft haar welgedaan.

De begrafenis heeft in familiekring plaatsgevonden.

Korespondentie-adres: M. J. A. Heijnen, Piet Heinstraat 17, 9934 HJ Delfzijl.

15 maart jl. is door de Heer der Gemeente thuisgehaald onze broeder

CORNELIS KOEHOORN

op de leeftijd van 79 jaar.

Baptistengemeente Leeuwarden

WIJ ZIJN SCHULDIG
elkander lief te hebben.
Kan dat betekenen dat wij uit LIEFDE geen alkohol schenken??

Chien J. van Beek

Op Zijn tijd is door haar Heer thuisgehaald onze jonge zuster

BETTIE ROTHMAN

op de leeftijd van 24 jaar.

„Mijn genade is U genoeg".

maart 1979

Baptistengemeente Stadskanaal-Zuid

Na een moedig gedragen lijden is door haar Heer en Heiland thuisgehaald mijn lieve vrouw

BETTIE FISCHER

op de leeftijd van 24 jaar.

„Mijn genade is U genoeg".

Onstwedde, 23 maart 1979

Vledderhuizen 26 G. H. Rothman

De krematie heeft reeds plaatsgevonden.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 14 - 6 april 1979

EEN 'VERZAMELING SPROOKJES'....

door Helge Kjollesdal

(Helge Kjollesdal is verbonden als verslaggever aan het christelijk dagblad Vårt Land in Noorwegen. Hij was in Moskou toen de zending van 25.000 bijbels er arriveerde. United Bible Societies zorgde voor de verspreiding van het hier volgende artikel, dat een samenvatting is van zijn oorspronkelijke verslag; - red.).

MOSKOU — „Ik geloof dat we straks een toename zullen hebben van de import van bijbels en andere religieuze lektuur. De Verenigde Bijbelgenootschappen zullen gevraagd worden om ons opnieuw te helpen, misschien volgend jaar al". Aldus Pastor Alexei Bichkov, algemeen sekretaris van de Al-Unie Raad van Evangelische Christenen-Baptisten tegenover een Noorse journalist die juist op bezoek in Moskou was toen een zending van 25.000 Russische bijbels werd afgeleverd.

De bijbels - en 5.000 konkordanties - kwamen net voor kerstmis in Moskou aan, maar de distributie ervan werd enkele weken vertraagd door problemen met de Sovjetbureaukratie. Westerse bronnen verklaarden, dat deze vertragingen gewoon zijn omdat er een soort „staat van oorlog" is tussen verschillende overheidsinstanties.

Dit was de eerste grote zending Russische bijbels naar de Sovjet-Unie. De vergunningen die eerder waren verstrekt betroffen kleinere zendingen, inklusief enkele Duitse bijbels voor Duitstalige gemeenten. Voor het eerst in de geschiedenis van de Verenigde Bijbelgenootschappen hebben ze nu ook liederenbundels geproduceerd voor de Russische gemeenten.

De 5.000 geregistreerde baptistengemeenten die de bijbels hebben ontvangen hebben ongeveer 1.5 miljoen leden, maar daar komen nog de mensen bij die zich tot „vrienden van de gemeente" rekenen - in dat geval totaal 2.5 miljoen. *)

☆

„Ieder van u moet nu zorgvuldig nagaan of hij een bijbel nodig heeft of niet. Als u al een bijbel heeft moet u zich niet automatisch opgeven voor een nieuwe. We moeten proberen deze bijbels te verdelen onder de mensen die ze het meest nodig hebben", aldus Yakov Doukhonchenko, superintendent van een distrikt in de Oekraine tegenover een gemeente in Kiev waar ik op bezoek was. Een andere voorganger in Kiev zei, dat hij een toewijzing van 17 bijbels zou krijgen voor zijn 200 leden tellende gemeente.

Leidende baptisten in Moskou zeiden, dat de vroegere Europa-sekretaris van de Verenigde Bijbelgenootschappen dominee Sverre Smaadahl, een beslissende rol had gespeeld bij het verkrijgen van de vergunning om deze bijbels in te voeren, „Wat we nu beleven is een vruchtbare samenwerking met de Bijbelgenootschappen, een samenwerking die voortdurend beter werd", aldus algemeen sekretaris Bichkov.

Volgens de statistieken is er gemiddeld één bijbel per baptistengezin. Ik vroeg aan Doukhonchenko of de behoefte aan bijbels in de USSR mogelijk ook overdreven werd in het Westen. „Er zijn mensen die het overdreven hebben", antwoordde hij; „in onze centrale gemeente (in Kiev) met ongeveer 1.500 leden hebben we 55 aanvragen gekregen voor een nieuwe bijbel. Dat betekent dat de meesten van ons de mogelijkheid hebben om een bijbel te lezen. Maar ik wil benadrukken, dat dit alleen maar de gemeenteleden geldt. Wat de gehele bevolking betreft is het beeld geheel anders".

Aan de verslaggever van Vårt Land werd telkens weer verteld, dat er een nog grotere behoefte is aan andere godsdienstige lektuur dan aan bijbels, vooral aan kommentaren op de bijbel en aan prekenbundels. Het was niet toevallig, dat men zich zo had ingespannen om met de laatste verzending ook bijbelkonkordanties mee te versturen.

„Is dit de dageraad van een nieuwe tijd met betrekking tot de bevoorrading van bijbels in de Sovjet-Unie?", vroeg ik aan Pastor Bichkov. „Ik zou erg blij zijn als we een miljoen bijbels konden krijgen", zei hij lachend. Maar, benadrukte hij, om realistisch te zijn moet men op twee verschillende bronnen voor de bevoorrading

letten: import èn plaatselijke produktie. Dat laatste wordt nog beperkt op grond van papierschaarste en drukkapaciteit. „Het is mijn overtuiging, dat de jongste vergunning een resultaat is van de overeenkomsten van Helsinki", voegde Bichkov eraan toe.

Maar hij herinnert ook aan de aspekten van het officiële publiciteits-beleid die wijzen op een meer positieve houding gedurende de laatste tien jaar. Op het ogenblik wordt een uit 200 delen bestaande serie uit de beste werken van de wereldliteratuur uitgegeven. De uitgevers kozen daarvoor enkele boeken uit het Oude Testament, zoals Genesis, Job, de Psalmen, het Hooglied - vervat in een deel van de literatuur uit het Midden-Oosten.

„Dat werd dadelijk een bestseller", zegt Bichkov met een glimlach. „Voor zover ik het kan beoordelen is het een goede vertaling. Mij werd op de universiteit verteld, dat zij die bij dit projekt betrokken waren van plan zijn om ook andere delen van het Oude Testament uit te geven, en dat in een versie van de omgangstaal".

Toen ik het departement van de overheid voor godsdienstzaken bezocht, vroeg ik de heer Igor Sokolov van de afdeling kommunikaties of de invoervergunning een nieuw standpunt van de autoriteiten was. Nogal nadrukkelijk zei hij, dat dat niet het geval was en dat de 25.000 bijbels voor de baptisten de zesde of zevende vergunning was die was verstrekt.

„Zoals u misschien zult hebben opgemerkt hebben we enkele problemen met betrekking tot het drukken en de papiervoorraad. Daarom beschouwen we de import als een verstandige oplossing die ertoe kan bijdragen dat we met onze eigen produktie niet in moeilijkheden komen", aldus de heer Sokolov.

Ik vroeg hem ook of de bijbel nog altijd gezien werd als een kontroversieel boek in de Sovjet-Unie en of dat de reden was voor de strenge kontrole op de bevoorrading.

Hij antwoordde lachend: „Nee, we beschouwen het uitsluitend als een verzameling sprookjes".

———

*) *Het officiële ledental, dat door de Unie verstrekt wordt bedraagt 550.000; - red..*

☆

BIJ DEN DOOP

In een oud geschriftje, De Wonderlijke Gebeurtenis - een uitgave van de „Unie van Gemeenten van Gedoopte Christenen in Nederland" (een uit het „Hoogduitsch" vertaald werkje over de doop der gelovigen) lazen we óók het navolgende vers. De ondertekening doet vermoeden, dat het gemaakt werd door voorganger H. Z. Kloekers te Nieuwe Pekela.

We laten de tekst van het 15 coupletten tellende vers hier volgen; - v. D.

Bij den doop

Wijze: Ziet, daar komt Hij met de wolken.

„Die gelooft, en zich laat doopen,
die wordt zalig", sprak de Heer.
Ik geloof, ik laat mij doopen,
'k Word dus zalig, Hem zij d'eer.
Ja, 'k verblijd mij, *(bis, bis).*
Nu reeds in Zijne reine leer.

,k Weet de doop, - beeld van 't begraven
Van den ouden mensch in mij,
Leert mij tevens om te leven
Trouw aan mijns Verlossers zij;
Dies verlang ik, *(bis, bis).*
Dat Zijn wil mijn wille zij.

'k Wil de zonde doen begraven;
Leugen, onrecht, huichelarij,
Alles, alles zij bestreden,
Wat niet waar, niet heilig zij.
'k Leve immer, *(bis, bis).*
Immer van de zonde vrij.

'k Wil de wetten doen begraven
Zóó, dat zelfs geen Jood die vindt.
Want een Mozes kan slechts leiden
Tot - maar Hij, door mij bemind,
Leidt m'in Kanaän, *(bis, bis).*
't Geest'lijk Kanaän als Gods kind.

Of het dienen van twee heeren
Half een Jood - half Christen zijn,
Of half Heiden en half Christen
is des Satans sluw venijn;
Weg die halfheid, *(bis, bis).*
Zij berokkent eeuw'ge pijn.

'k Heb den Heer alléén gekozen,
U, mijn Jezus! gansch en al;
Gij verlost volmaakt van zonde,
En van wet; van heel den val;
En voor vrijheid, *(bis, bis).*
Staat Uw woord en waarheid pal.

'k Heb uw heiligheid gekozen;
Liefde, waarheid; heel uw beeld
In mijn wandel te vertoonen
Is wat mij het meeste streelt.
Heer! ik wijd mij, *(bis, bis).*
U te volgen, onverdeeld.

'k Zoek de lief'lijke gemeenschap
Met uw heil'gen hier op aard,
Die geloof en doop vergaarde
Tot één lichaam, Uwer waard.
Hoofd des lichaams! *(bis, bis).*
Leid hen, die Gij hebt vergaard.

'k Weet de doop tot zulk een leven
Baart veel boosheid, smaad en spot
Van de wereld: Jood en Heiden,
en de halfheid; maar, mijn God!
Uw gemeenschap, *(bis, bis).*
Troost mijn ziel, geeft rein genot.

Zoet het teeken, dat herinnert,
Heiland! aan Uw moed en strijd;
Zoeter nog de trouw der liefde,
Die door Uw' genâ zich wijdt -
Wijdt ten doode, *(bis, bis).*
Wijdt ten dood in U verblijd.

Schenk mij, Heiland! Uw gemeenschap
Sterk mijn krachten door Uw' Geest,
Leid mij Heiland! in uw waarheid,
U te dienen allermeest;
Maak mij heilig, *(bis, bis).*
'k Leef dan veilig, onbevreesd.

'k Leef dan veilig in Uw liefde,
Veilig van den ouden mensch,
Veilig ook bij spot en smaadheid,
Veilig Heer! naar hartewensch;
Heilig, veilig, *(bis, bis).*
U ter eer, Gods Zoon en mensch!

En als straks de dood mij nadert,
Trouw, gehoorzaam, U geloofd,
En geleefd in Uw gemeenschap,
Drukt Gij mij de kroon op 't hoofd -
Kroon der eere *(bis, bis).*
Aan Uw' dienaar vast beloofd.

En dan zing ik, en dan juich ik
Jub'lend aan mijns Heeren zij;
En vereend met alle heil'gen,
Voel 'k mij van de zonde vrij;
God der liefde, God der waarheid, God mijns levens,
'k Zing U hemel-melodij.

„Die gelooft, en zich laat doopen,
Die wordt zalig" sprak de Heer.
Ik geloof, ik laat mij doopen,
Zoo spreek' elk tot Jezus eer;
Want 't is zalig, en doet heilig, dus ook veilig
Wand'lend naar Zijn reine leer.

N.P. Kl.

BIJBELS IN RUSLAND

Alexei Bichkov, algemeen sekretaris van de Baptisten Unie in de Sovjet Unie heeft het Uitvoerend Comité van de Europese Baptisten Federatie tijdens zijn onlangs in Hamburg gehouden vergadering meegedeeld, dat de autoriteiten toestemming hebben verleend om nog dit jaar in het land zelf 20.000 liederenbundels en 5.000 koorboeken te drukken.

„De bijbel is populairder dan ooit, niet alleen onder de gelovigen maar ook onder de niet-gelovigen", verklaarde Bichkov.

„Mijn ideaal - en ik heb het verteld aan iedereen en het is ook bij de autoriteiten bekend - is om 1 miljoen bijbels te drukken, het zou een bestseller in ons land worden", aldus Pastor Bichkov.

Hemelvaartsdag 24-5-79 : Nationale Toogdag NBJB

DE TOEGANGSPRIJZEN VAN DE NBJB-TOOGDAG 1979

In één van de voorbereidende vergaderingen voor de toogdag van de NBJB op Hemelvaartsdag 24 mei a.s. kwamen de toegangsprijzen, die onlangs in De Christen werden vermeld, ter sprake.

Het ging niet over de hoogte van de prijzen. Dat de toegangsprijs voor een hele dag waarop zo veel geboden wordt, zeker niet te hoog is, is eigenlijk geen punt meer.

Bij ieder die in het verleden de berichten hierover gevolgd heeft, is allang duidelijk dat de toegangsprijzen gezien de kosten die gemaakt moeten worden zeker niet onbillijk zijn en eigenlijk nog te laag zijn. Kostendekkend zijn ze in ieder geval nog niet! Ook de spaarregelingen die meerdere jeugdgroepen hebben ingevoerd om de reis- en toegangsprijzen wat gemakkelijker betaalbaar te maken waren amper een punt van diskussie. We juichen dat alleen maar toe.

Het eigenlijke punt van diskussie was de manier waarop de prijzen vermeld waren. Betaalt een kind van 6 jaar nu niets of *f* 1,—. En betaalt een 16-jarige nu *f* 5,— of *f* 7,50. Ondergetekende dacht, dat hij het er allemaal glashelder ingezet had, maar de diskussie hierover bewees anders. Hij bedoelde natuurlijk tot 6 jaar en tot 16 jaar, maar ja, tussen wat de één bedoelt en wat de ander erin leest kan soms een groot verschil bestaan. Daarom zullen de prijzen in het vervolg wat anders vermeld worden, zodat alle misverstand nu hopelijk is uitgesloten.

Het lijstje van toegangsprijzen ziet er nu als volgt uit:

0 t/m 5 jaar:	gratis
6 t/m 11 jaar:	*f* 1,—
12 t/m 15 jaar:	*f* 5,—
vanaf 16 jaar:	*f* 7,50
gezinskaart:	*f* 17,50

Iedereen blijft even welkom, dat is niet gewijzigd. O ja, wat ook niet gewijzigd is: voor de kinderen is er weer een apart programma!

Namens de voorbereidingskommissie,

Wessel Kloppenburg, Grimberglaan 7, Almelo; tel. 05490-66705.

Onvergetelijke woorden vanaf het kruis (6)

Johannes 19 : 30 Toen Jezus dan de zure wijn genomen had, zei Hij: Het is volbracht!

Genesis 1 : 31 En God zag alles, wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed.

Wellicht is dit het meest bekende en meest herhaalde kruiswoord. Daarin wordt heel het verlossingswerk van Jezus tot uitdrukking gebracht. Het is volbracht. Dat betekent niet: Het is gelukkig voorbij (ook dát is het). Dat betekent niet: Ik heb het gehad (ook dát is het). Dat betekent niet: Ik heb het goddank achter de rug (ook dát is het).

Het is een triomfkreet. Een overwinningsjubel. Een viktoriebazuin. Het is volbracht. Het is in orde. Het is tot een goed einde gebracht. Het is gelukt.
Wat?

Zijn roeping, Zijn opdracht, Zijn taak.
Zijn herscheppingswerk.

Dat herscheppingswerk was nodig omdat het scheppingswerk Gods gebroken was. God heeft alles goed gemaakt. Het was alles zeer goed. Het was heel. Het was vruchtbaar. De mens kon de aarde bebouwen en bewaren. Hij zou er zich op en in kunnen uitleven.

Maar de zonde bracht de dood. De dood in het leven van de mens. Ook de dood in de schepping.

God wilde dat niet zo houden. God ging niet akkoord met de aanwezigheid van de zonde, met de aanwezigheid van de dood in Zijn schepping. Die dood en die zonde, die moesten er weer uit. De schepping moest hersteld worden.
Dat was de wil van God.

Jezus is gekomen om die wil Gods ten uitvoer te brengen: „Zie, hier ben Ik - in de boekrol staat van Mij geschreven - om uw wil, o God, te doen" (Heb. 10 : 7, Ps. 40 : 8).

Wat is volbracht? De wil van God. Het was Jezus' spijze de wil des Vaders te doen (Joh. 4 : 34). Waarom? Omdat Hij wist, omdat Hij daarvan diep overtuigd was, dat de wil des Vaders het leven van de zondaar is. God wil niet dat een zondaar zal sterven, maar dat Hij zal leven (Ez. 18 : 23).

Daarom heeft Jezus aan de aanvang van Zijn werk reeds Zijn volgelingen leren bidden: Uw wil geschiede (Mt. 6 : 10). Want als Gods wil geschiedt, dan heeft een zondaar de dood achter zich, dan leeft hij en zal hij leven.

Jezus heeft de wil des Vaders volbracht. En daarin heeft Hij Zijn taak, Zijn opdracht, Zijn roeping volbracht.

De versperringen zijn weggebroken. De kloof is overbrugd. Jezus heeft de zonde en hem die het geweld van de dood had, de boze, overwonnen. De werken des satans, de tegenstander van God, zijn verbroken.
Hij heeft overwonnen, voor u, voor mij.

☆

Het is volbracht. Dat is niet, dat nu de deur naar het verleden op slot gaat. Dát is het ook. Jezus' dood maakt het mogelijk dat in het leven van een mens zijn verleden van zijn werking beroofd wordt. De zonde heerst niet meer in het leven van de gelovige. Daarom kan de zonde niet tot voltooiing komen in het leven van een gelovige. Jezus plaatst zich er tussen, tussen ons verleden en onze toekomst.

Onze toekomst wordt bepaald door Jezus' volbrachte werk. Anders hébben wij geen toekomst. Toekomst is wat nieuws. Echt toekomst heeft alleen een gelovige. Een ongelovige wacht alleen een voltooid verleden.

Het is volbracht. De deuren naar de toekomst gaan open. De deuren van het koninkrijk gaan open. Ze zwaaien met een brede zwier open. De schepping zal hersteld worden. De mens wordt gered. God heeft het laatste woord.
Het is volbracht. Dat is het begin van het einde van de oude bedeling.
Wie in Christus is, die is een nieuwe schepping.

Toen riep Uw liefdestem in onze nacht:
Het is volbracht!

Ploeger

Korte geschiedenis van de baptisten in Denemarken

Het christendom werd bij de Vikings van Denemarken geïntroduceerd in 826 door de benediktijner monnik Ansgar uit Noord-Frankrijk. De lutherse reformatie werd onder geringe tegenstand in 1536 ingevoerd - voornamelijk tengevolge van de bemoeienissen van burgers en boeren.

In het begin van de 19e eeuw vond er een nieuw geestelijk ontwaken plaats onder het gewone kerkvolk, bijeenkomend in woningen om de bijbel te bestuderen en om gemeenschap met elkaar te beoefenen. Dit ontwaken werd uitgedragen door verschillende stromingen, zoals pietisme, door een kulturele en politieke vernieuwing (de demokratie brak ook in deze periode door) en door de ernstige kritiek op de staatskerk (Sören Kierkegaard en N. F. S. Grundtvig). Het resulteerde in twee hoofdstromingen binnen de Lutherse kerk: de inwendige zending (pietistisch, de bekering benadrukkend) en het ‚Grundtvigianisme' (kultureel, opvoedkundig met het aksent op de sakramenten: kinderdoop en avondmaal), en: het baptisme (de oudste ‚vrije kerk' in Denemarken - in de zin van vrij van afhankelijkheid van de staat).

Dikwijls wordt de vrijkerkelijke beweging in Denemarken beschouwd als iets dat vanuit het buitenland is geïmporteerd - en daarom ‚vreemd' en ‚anders' (niet geworteld in de eigen Deense kultuur), zoals de mormonen en de Jehova's Getuigen bijvoorbeeld.

Dit geldt evenwel niet voor de baptisten zoals in het voorgaande al bleek. Sinds de Lutherse reformatie in 1536 hebben Deense dominees en gewone mensen telkens weer geprobeerd de doop der gelovigen in te voeren nadat ze door persoonlijke bijbelstudie tot deze baptistische overtuiging waren gekomen. Maar tot in het midden van de 19e eeuw werd elke poging daartoe reeds gesmoord tijdens de geboorte.

Op 30 oktober 1839 werd in Kopenhagen de Eerste Baptisten Gemeente gesticht, met 11 leden. De leider van deze gemeente, Peder Christian Mönster, was voordien kerkeraadslid van een Lutherse kerk. Gedurende een korte tijd had hij een groepje mensen om zich heen gehad, die net als hijzelf geschrokken waren door de situatie waarin de staatskerk zich bevond en door de onzorgvuldige praktijk van de kinderdoop.

Op een dag werd deze groep zonder aankondiging bezocht door de zoon van een Joodse rabbi, Julius Köbner. Julius had Denemarken verlaten om naar Hamburg te gaan. Daar ontmoette hij Oncken, de pionier van het baptisme op het Europese vasteland. Hij werd een lid van diens gemeente. Drie maanden na dit bezoek werd de eerste baptistengemeente in Skandinavië gesticht.

In die tijd was het tegen de wet om een gemeente te stichten in Denemarken, náást de Lutherse kerk. Gedurende de daarop volgende 10 jaren werden de Deense baptisten daarom streng vervolgd (gevangenisstraf, zware boetes, doop van hun kinderen onder dwang). De nietsontziendheid waarmee de baptisten werden vervolgd trok de aandacht in het buitenland en velen - onder wie Elisabeth Fry - deden ten behoeve van hen een beroep op de Deense koning.

In het begin van 1975 waren er 6.612 leden in 41 baptistengemeenten, met 76 kerkgebouwen.

Er zijn totaal 71 zondagsscholen met 2.344 kinderen en 478 personeelsleden. De ‚zondagsschool voor alle leeftijden' is meerdere keren geprobeerd maar tot nu toe zonder enig sukses.

Het padvinderswerk heeft bewezen een zeer waardevolle aktiviteit in de gemeente te zijn. Ongeveer 2/3 van de 2.252 padvinders komen uit gezinnen die niet tot de gemeente behoren. Het vrouwenwerk telt 58 kringen met 1.763 leden.

De plaatselijke baptistengemeenten werken samen op het terrein van de evangelisatie, lektuurvoorziening, schoolwerk en buitenlandse zending. De evangelisatie heeft ook betrekking op steun aan kleine gemeenten, sekretariaten voor zondagschool- en jeugdwerk. Het Skandinavische Zeemanshuis in San Francisco (USA), internationale en oekumenische samenwerking (door het lidmaatschap van de BWA, de Wereldraad van Kerken, de Evangelische Alliantiem Bijbelgenootschap, etc.).

Het lektuurwerk houdt ook in de uitgave van het baptistenweekblad ‚Baptist' en verschillende andere periodieken, boeken, traktaten, etc.

Het schoolwerk is gekoncentreerd in het scholencentrum te Töllöse, waar totaal 225 mensen betrokken zijn bij onderwijs van verschillende types en waar ook een theologisch seminarium in nieuwe gebouwen is gevestigd (voor een deel geschonken door de beide grote Amerikaanse konventies).

Wat de buitenlandse zending betreft: Deense baptisten begonnen in 1928 hun eigen zendingswerk in Burundi-Rwanda in Centraal Afrika. Er zijn nu 20.000 tot 25.000 baptisten in deze twee kleine en arme landen. In 1960, twee jaar voor ze hun nationale zelfstandigheid verkregen, werd een zelfstandige Baptisten Unie, van Rwanda-Burundi gesticht (in 1962 opgesplitst in twee Unies, één in elk land); met deze Unies hebben de Deense baptisten nog altijd een nauwe samenwerking, in het bijzonder door de 15-20 zendelingen (één zendeling op elke 350-450 leden in Denemarken).

Het is algemeen aanvaard, dat de invloed van de ‚vrije kerken' in Denemarken groter is dan hun ledental doet vermoeden (ongeveer 50.000 maximaal).

Maar, hoewel een kleine minderheid in een overwegend Luthers land is hun situatie toch in vele opzichten verschillend van die welke in een gemeenschap wordt ervaren waar de baptisten sterk vertegenwoordigd zijn.

't Is niet waar wat u zei ......

De kerk stroomde leeg en ik stond aan de oever van die stroom om deze en gene de hand te geven. Nu en dan gleed er een glimlach van herkenning over mijn en het andere gezicht: wij kennen elkaar nog, van vroeger. Ik was namelijk die morgen een invaller in de gemeente, die nogal wat leden telt die van elders kwamen.

Nu was een oudere mevrouw aan de beurt. Ze was wat kleiner, of korter als u wilt, dan ik. Ze keek naar me op en zei: „'t Is niet waar wat u zei. God heeft het niet verloren!" Ze wilde nog verder gaan maar werd voortgestuwd en ik was te verbaasd om haar wat achterna te roepen.

In de trein zat ik over de kreet na te denken en zei tegen mezelf: ze heeft wel de eerste helft van de toespraak gehoord, maar raakte daardoor zo onthutst dat de rest aan haar voorbij is gegaan. Wat jammer.

De eerste Schriftlezing was die morgen uit Jes. 5 : 1-7. God spreekt door deze bode over zijn ontzettende teleurstelling. Hij heeft een prachtige wijngaard aangelegd met de beste wijnstokken. Wat is het resultaat? Eén brok ellende.

Is Israël, zo ongewoon bevoorrecht boven andere volken, gekomen tot een model samenleving? Inplaats van goed bestuur: bloedbestuur; inplaats van rechtsbetrachting: rechtsverkrachting.

Uit diezelfde dagen zullen ook de woorden stammen: „Ik haat, veracht uw feesten en kan uw samenkomsten niet luchten... doe van mij weg het getier van uw liederen, het getokkel van uw harpen".

Eeuwen later zijn de woorden gevallen:

„Wij hebben voor u op de fluit gespeeld en gij hebt niet gedanst; we hebben klaagliederen gezongen en gij hebt geen misbaar gemaakt". Dat zei Jezus. Verspilde liefde, verloren energie. „En toen Jezus nog dichterbij gekomen was en de stad zag, weende hij over haar..." „Hoe dikwijls heb ik uw kinderen willen vergaderen - en gij hebt niet gewild".

God heeft de slag verloren. Profeten zijn omgebracht en de zoon is buiten de wijngaard gedood.

Israël heeft in de naam van zijn God God verstoten, het zwijgen opgelegd.

De schone kerstnacht, lichter dan de dagen, is verkeerd in uiterste duisternis.

Tot zover heeft zij geluisterd en wellicht daarna niet meer. Ze heeft alleen de vloek gehoord die de prachtig bebladerde vijgeboom, die geen vrucht gaf, deed verdorren. En niet meer vernomen dat dadelijk daarop Jezus sprak van een macht die over de doodsgrens heenreikt. Er dringt een ongelimiteerde kracht deze wilde wereld binnen. Geloof!

Ezechiël zag het toen hij in het dal stond dat vol doodsbeenderen lag. God zegt hem te profeteren over deze beenderen, over de mors-doden. En onweerstaanbaar wordt de laatste vijand terzijde geschoven. Jeremia, wiens jeremiëren wij kennen, gaat naar het huis van de pottenbakker en ziet de dag der totale verlossing komen, want het Kind, de Zoon, heeft namen als: Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst.

God neemt geen roemloos einde, ook al brengen wij Hem dagelijks om.

De door God geschapen en beminde wereld eindigt niet in eindeloze opstand en nacht.

Maar dat niet dankzij ons voor wie het verbond dat God met ons sloot tot een verflenste relatie is geworden.

,Onze lippen vormen Uw naam
achteloos als een glimlach,
die voor iedereen is -
ook wel voor U...

Want wij kenden U niet,
niet meer dan een verre verwant
ergens in een vreemde stad.
Misschien is hij al dood. -
Tot Gij kwaamt!'

Toen was het Paasfeest. Want God kwam terug. Hij zal telkens terug komen. Tot de dag aanbreekt van de definitieve afrekening en de totale verlossing.
„En te dien dage zult gij mij niets vragen".
Aan God is immers het laatste woord.

Huizinga

BEROEPINGSWERK

Ds A. Nijland, Stavoren heeft het beroep naar 2e Exloërmond aangenomen.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Het Werkboek voor Gemeente en Evangelisatie is bijna gereed

Door verschillende oorzaken is de verschijning van het Werkboek wat verlaat. Dat spijt ons, maar het is niet anders. Wanneer u nog geen opgave voor abonnement hebt gedaan aan het Uniebureau, doe het dan snel! Kosten bedragen slechts *f* 10,— per jaar en daarvoor krijgt u een stuk oriëntatie, waar u zeker uw voordeel mee kunt doen.

Het Werkboek is geen wonderboek!!

Zoiets als een pasklare oplossing voor alle problemen, maar het is wel een steeds groeiende voorraadkamer waaruit werkers in evangelisatie kunnen putten.

Eigenlijk zou iedere baptist met enige interesse voor de opdracht van de Heer een abonnement moeten nemen. Wat zou er een stuk zinvoller overlegd kunnen worden bij de opbouw van goede plannen voor eigen gemeente.

Mag ik een voorstel doen? Bestel een aantal eksemplaren voor uw boekentafel en wijs de mensen op de waarde van dit werkboek! Voorgangers, zeg er nog iets over in uw gemeenteblad of vanaf de kansel. Er zijn nu plm. 275 abonnementen geplaatst.

Ons streefgetal is 1000!

Bijbels voor buitenlanders

Werk onder buitenlandse gasten wordt onder ons niet meer zo intensief gedaan. Dat ligt aan plaatselijke mogelijkheden en... interesse. Hier en daar laat toch de gedachte aan deze mensen, die onder ons wonen en leven, de gelovigen niet met rust. Waarom wèl zendelingen over oceanen sturen naar vreemde landen, maar achteloos voorbij leven aan de vreemdelingen, die vlak naast ons wonen?

Het Nederlands Bijbelgenootschap heeft een vrij ruim aanbod van bijbels in vreemde talen. Ook zijn er evangeliën te verkrijgen en er bestaat een uitvoerige prijslijst van. Als u dit interesseert schrijf dan eens naar het NBG, Postbus 620, 2003 RP Haarlem; tel. 023-259501.

In gesprek met gemeenten

Het gesprek met gemeenten over evangelisatie-arbeid is een belangrijk onderdeel van het werk. De laatste tijd waren er zulke ontmoetingen in Muntendam, Heemskerk, Utrecht-Centrum, Utrecht-Noord, Apeldoorn, Eindhoven, en Nieuw Weerdinge.

Kontakten met andere gemeenten zijn in voorbereiding en het is altijd weer vreugdevol om samen bezig te zijn met de grote opdracht van Jezus Christus, onze Heer. Zijn bevel is onze vreugde, want de diepste levensvervulling wordt gevonden in de trouw aan zijn marsorder. Problemen zijn er natuurlijk genoeg, maar wie gelooft en werkt komt daar een heel eind mee in het reine.

Wie wacht op betere tijden, kan lang wachten. Wijlen ds J. Louw placht te zeggen: „Betere tijden worden al werkende verkregen!" Dat geldt ook voor evangelisatie.

Op reis

Om u maar vast op de schok voor te bereiden: van 19 april tot 11 mei hoop ik door de USA te reizen en te leren.

Dat vindt met name plaats in Atlanta, Nashville, Houston en Dallas. Ook dit keer gaat het weer in gezelschap van een aantal Duitse zusters en broeders, maar tot mijn vreugde reist ook br H. C. Schaap uit Stadskanaal mee. We kunnen dus ook nog even op z'n „dubbel-Dutch" van gedachten wisselen!

U hoort van ons, bij leven en gezondheid.

Voorlopig weer hartelijk gegroet door uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling,
Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam;
tel. 010-213335

U KUNT DIT LEZEN, ZIJ NIET!

Langs deze weg herhalen wij de oproep van de Zangbundelcommissie om aan ons door te geven of uw gemeente al dan niet blinde broeders en of zusters telt. In een eerder bericht hebben we gemeld, dat de ZBC op verzoek een onderzoek wil instellen naar de mogelijkheid om te komen tot een uitgave van Lofzangen en Gebeden in braille. Daartoe is het nodig dat wij het aantal eventuele gegadigden hiervoor weten.

Vandaar deze herhaling. Onze blinde broeders en zusters kunnen dit niet lezen, u wel! U kunt de telefoon opnemen of schrijven naar ondergetekende. Zij kunnen dat niet. Wilt u daarom zo spoedig mogelijk in hun plaats kontakt met ondergetekende opnemen?

Namens de zangbundelkommissie,
A. Nijland, ZBC-sekretaris

Ds A. Nijland, Voorstraat 81, 8715 HX Stavoren; tel. 05149-229.

uit het Uniebureau

Algemeen sekretariaat

Het algemeen sekretariaat wordt waargenomen door ds O. Oldenburger Rzn., Zijlroede 18, 8604 BB Sneek; 05150-11042.

Voor dringende aangelegenheid stelle men zich met hem in verbinding.

Korrespondentie bestemd voor de Commissie der Unie zende men naar het Uniebureau, „De Vinkenhof", Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin.

Plaatselijke beroepbaarstelling

De Commissie der Unie heeft op voorstel van de Commissie voor de Opleiding een plaatselijke beroepbaarstelling voor de gemeente te Kollumerzwaag gegeven aan br M. G. J. de Vink te Bergum, overeenkomstig artikel 5 van het Reglement inzake Voorgangers.

Ds A. Visscher

Ds A. Visscher te Delft/Den Haag is op 21 maart jl. uit het ziekenhuis ontslagen. Hij heeft inmiddels zijn werk mogen hervatten.

Uitzendingsdienst

De Unie Zendings Commissie en de baptistengemeente te Emmen nodigen u hierbij uit de zendingsdienst bij te wonen van

zr Janca Loot en zr. Janneke van Oosten

die als zendelingen namens de gemeenten aangesloten bij de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland binnenkort hun arbeid in Kameroen opnieuw ter hand hopen te nemen binnen het kader van de Europese Baptisten Zending.

De uitzendingsdienst zal plaatsvinden op zondag 29 april 1979, 's avonds om 7.00 uur in de Ned. Herv. kerk „De Voorhof", Statenlaan 2 te Emmen.

Na afloop van de dienst is er voor genodigden gelegenheid om persoonlijk afscheid te nemen in de baptistenkerk „Het Baken", Kerspellaan 2 te Emmen.

A. van den Hoef

Russische baptisten begroet in Onckenkerk, Hamburg

HAMBURG - (EBPS). Johann Gerhard Oncken zou zich verblijd hebben wanneer hij de overvolle naar hem genoemde kerk zou hebben gezien tijdens de verwelkoming van een delegatie van de baptistengemeenten in de Sovjet Unie in een speciale dienst op 28 februari jl. Tot deze delegatie behoorden de president van de Unie, Pastor Andrei Klimienko, de algemeen sekretaris Pastor Alexei Bichkov; Pastor A. Saveliev, namens de afdeling internationale zaken van de Unie; Pastor Traugott Quiring, superintendent van het distrikt Tashkent en Pastor Philp Würz. Pastor Erhard Rockel, voorganger van de Onckengemeente en Wilhelm Gerwig, direkteur van het Jeugdseminarie in Hamburg spraken welkomstwoorden.

Het koor van de gemeente en het jeugdkoor werkten tot vreugde van de Sovjetbezoekers aan de dienst mee.

Pastor Bichkov zei in een toespraakje, dat de christenen in de Sovjet Unie over tien jaar het feit gaan herdenken van 1000 jaar christendom in hun land, waarbij sinds bijna 120 jaar ook het getuigenis der baptisten. Hij zei verder, dat de betrekkingen met de staat zijn verbeterd en dat de mensen zich verheugden in de vergemakkeling van de beperkende maatregelen met betrekking tot de invoer van bijbels en konkordanties. Men hoopt er nog steeds op vergunning te krijgen om zelf bijbels te drukken.

Superintendent Quiring van het distrikt Tashkent zei diep bewogen te zijn door de gedachte nu te zijn in de kerk die naar Oncken genoemd werd. Hij hoorde voor het eerst van deze kerk en gemeente tien jaar geleden, toen hij studeerde via de schriftelijke voorgangersopleiding.

Hij merkte ook op, dat velen in zijn distrikt de Islam aanhangen maar dat er levendige baptistengemeenten zijn.

President Klimienko maakte in zijn toespraakje melding van de vele jongemensen die op het ogenblik de doop hebben aangevraagd.

Andere sprekers tijdens deze bijeenkomst waren Pastor Rolf Dammann van Oost-Berlijn en dr Gerhard Claas van Hamburg. De lange dienst werd beëindigd met het zingen van 'Gezegend zij de band', in ieders eigen taal. De baptistendelegatie keerde op 1 maart terug naar de Sovjet Unie.

Het getuigenis van Johanne Gerhard Oncken heeft ook in vele delen van de Sovjet Unie in de vorige eeuw veel vrucht voortgebracht en het was goed om deze broeders te horen spreken over de vooruitgang ondanks moeilijkheden.

RADENKONFERENTIE GEWEST ZUID HOLLAND

Op zaterdag 7 april a.s. Aanvang 11.00 uur in de baptistenkerk „Het Nieuwe Verbond", Jagerslaan 9 te Rotterdam-Zuid. Onderwerp: Levensklimaat van de baptisten in deze tijd door Prof. J. Reiling.

PAAS-APPELDIENST OP TWEEDE PAASDAG TE STADSKANAAL

Voor ouders en ouderen wordt in de baptistenkerk te Stadskanaal-Noord (Handelsstraat) een vrolijke zang- en luisterdienst gehouden. Iedereen is van harte welkom.

Naar aanleiding van het onderwerp ,Alles wordt nieuw" zullen de predikanten J. Schouten en H. G. de Winkel een toespraak houden. De „Singing Followers" zullen door middel van zang en muziek hun getuigenis aan ons doorgeven. En samen willen we met elkaar koren en mooie liederen zingen. Ruimschoots is er ook gelegenheid in de pauze rond koffie met koek, met elkaar te praten.

De kinderen zullen in de baptistenkerk „'t Kruispunt", De Wilgen 1, op een plezierige wijze beziggehouden worden.

U neemt uw kinderen maar mee naar de kerk aan de Handelsstraat, en wij brengen uw kinderen dan naar de juiste plaats.

Even na twaalven zullen de kinderen terug gebracht worden en nog het slot van de paasappèldienst meemaken.

Wij rekenen op uw komst.

De dienst begint om tien uur en is om half een afgelopen.

J. H. Hofman

FRIESE ONTMOETINGSDAG
ZATERDAG 21 APRIL A.S.
TE
LEEUWARDEN

LOFZANGEN EN GEBEDEN IN GROTE DRUK

Vandaag schrijven we 29 maart en op ons rondschrijven van 6 februari jl. om opgave van het aantal L & G bundels in groot lettertype uitgevoerd, vóór 1 april, hebben slechts 14 gemeenten gereageerd, waarvan 14 positief, goed voor 80 bundels.
Willen we tot een mogelijke uitgave komen, dan moeten toch ook de resterende gemeenten hun spoedig antwoord inzenden, waarbij we nog op onze gemeenschappelijke taak willen wijzen, voor de slechtzienden, die onze diensten bezoeken en dikwijls bij het zingen verstek moeten laten gaan en daarbij een belangrijk stuk van ons gemeenschappelijk belijden en lofzingen moeten missen.
Mogen we een beroep op u doen, nu omgaand uw antwoord in te zenden?
Met dank voor uw medewerking verblijven we,
gaarne de uwen,
Namens de Z.B.C.
J. Germeraad, administrateur-pennm.
A. Verweystraat 21, 7552 ME Hengelo (Ov.), tel. 05400-21911

RJC JEUGDDAG Z.O. DRENTHE

Op 8 april a.s. is er een ‚rijpere' jeugddag in Musselkanaal.
Deze jeugddag begint om 15.00 uur en heeft als thema: De ander aksepteren.

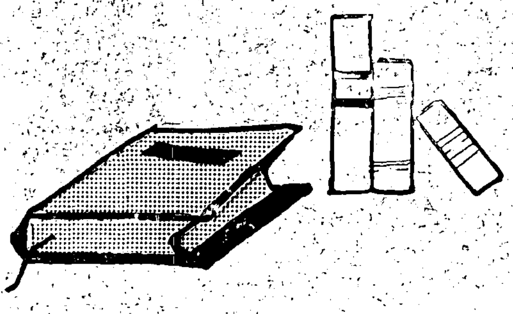
MEDEDELINGEN

△ Sekretaris van de gemeente te Harlingen is thans: M. de Jong, P. J. Troelstrastraat 142, 8862 AV Harlingen; tel. 05178-3892.
△ Sekretaris van de gemeente te Hoogeveen is thans: J. van der Poll, Nadirlaan 45, 7904 GJ Hoogeveen.

GEMEENTEBERICHTEN

ONGEVEER 530 BEZOEKERS ONTMOETINGSDAG GROOT ROTTERDAMSE GEMEENTEN

Rotterdam - (J.T.). Het was zondag 18 maart een machtige manifestatie voor de Heer, toen de zeven baptistengemeenten van Groot-Rotterdam met jong en oud bijeen waren in het „Het Nieuwe Verbond" aan de Jagerslaan 9. Ruim 500 aanwezigen, - een Gewestelijke dag zou het al waardig zijn - zongen blij de liederen en genoten van de gemeenschap met elkaar en met de Here.
„Dat moeten we meer doen" zei de één; en een ander meende, dit te lang gemist te hebben. Lof werd er geuit t.o.v. de voorbereidingskommissie, maar bovenal aan de Here, die alles zo heerlijk leidde.
Ds W. Hessels en ds A. v. d. Berg brachten een korte maar krachtige Boodschap, de één over „Samen", de ander over „Onderweg" met als totale thema: „Samen Onderweg".
Wat was de samenzang en het „koren"-zingen o.l.v. van br A. Beekman een machtig moment! De vijf zangkoren van Rotterdam-Centrum, Rotterdam-Zuid, Alblasserdam, Dordrecht en Pernis-Hoogvliet, het was prachtig! Ook het jeugdkoor van Spijkenisse zette het beste beentje voor. Eén hoogtepunt was zeker het fijne van de ontmoeting, dat was duidelijk. Enorm enthousiast en getuigend werd een Musical gebracht door een 50-tal jongeren uit Treebeek o.l.v. ds Chr. Eijer. Wat een bezieling ging er uit van ds Eijer achter de piano, de zangleider en de sprekende en zingende jeugd! Ds Chr. Eijer doet hier wel een machtig stuk werk voor de jeugd zelf, maar ook voor hen die luisteren en voor God!
Een pluim voor hen die over de crèche waakten en daardoor veel moesten missen, is hier zeker juist.
De wekenlange voorbereidingen werden bekroond door een prachtig gemeenschapsfeest.

Wat zullen we lezen?

zondag	8 april	Psalm 22 : 20-32	Redder van alle volken
maandag	9 april	Markus 15 : 1-15	Een heiden als pleitbezorger
dinsdag	10 april	Markus 15 : 16-20	Als koning gehuldigd
woensdag	11 april	Markus 15 : 21-28	Onder de booswichten gerekend
donderdag	12 april	Markus 15 : 29-32	Door eigen volk gehoond
vrijdag	13 april	Markus 15 : 33-47	Door een heiden geprezen
zaterdag	14 april	Psalm 75	Als de tijd daar is

VERBOUWING VAN 'T VENSTER BEGONNEN

Hengelo (Ov.) - (L.d.V.). Onlangs is men begonnen met de verbouwing van het kerkgebouw 't Venster. De duur van de werkzaamheden is gepland op zes maanden zodat de vergrote kerk voor het volgende seizoen in gebruik kan worden genomen. Na de verbouwing is het aantal zitplaatsen toegenomen van 150 naar 300. Om dat te bereiken wordt de kerk zo'n zeven meter verlengd. Ook wordt er een grote hal gerealiseerd, met een verzwaard laag plafond. Daarop is een balkon geprojekteerd. Een schuifwand zal gedeeltelijk zorgen voor een scheiding tussen zaal en hal. Zodoende kan bij grote manifestaties het aantal zitplaatsen met veertig worden uitgebreid. In de hal komt een zitkuil, die plaats biedt aan 25 tot 30 mensen. Men zal trachten de verbouwingskosten binnen de twee ton te houden.
Tot zover luidt ongeveer het bericht in de Twentsche Courant, waaruit gekonkludeerd mag worden dat 't Venster te klein geworden is en de wijkgemeente gegroeid is.
Mede door de grote, eenzijdige stadsuitbreidingen heeft er zich, globaal gezien, een verschuiving voorgedaan van de gemeente van 't Centrum naar 't Venster. Een rigoureuze verlegging van de grens tussen de beide wijken, waardoor een deel van de leden van 't Venster over zouden moeten gaan naar 't Centrum was niet haalbaar en werd ook niet wenselijk geacht voor de toch nog altijd kleinere gemeente van 't Venster.
Wij zijn blij dat de kosten van de verbouwing door de beide wijkgemeenten worden gedragen.
Naast de aktiviteiten voor de verbouwing gaat het normale werk gestadig verder onder de energieke en bezielende leiding van onze jonge voorganger ds P. Wijchers. Veel leden zijn betrokken in de diverse takken van arbeid.
We zijn de laatste jaren door middel van verschillende akties veel met de gemeente en onszelf bezig geweest. In beginsel werd de gehele gemeente aangesproken om oog voor elkaar te hebben en om elkaar op te bouwen in het geloof teneinde beter gemotiveerd en toegewijd te worden voor de taak van de evangelisatie. Wij hebben ervaren dat de vruchten van de toewijding dan niet uitblijven.
Af en toe worden we verrast dat iemand zich meldt om gedoopt te worden.
Zo mochten we op zondag 4 maart in een uiteraard veel te kleine kerk weer een doopdienst beleven waarin twee jonge broeders werden gedoopt. Dit was het resultaat van intensieve persoonlijke kontakten en toegewijd gebed. Op de viering van het Heilig Avondmaal werden we daarom ook bepaald bij de eerste christengemeente te Jeruzalem, waar de gelovigen hun huizen voor elkaar openstelden en alles deelden met elkaar.
Op eerste paasdag mogen we ons wederom verheugen op een doopdienst. Op verzoek van een der doopkandidaten is de opstandingsmorgen gekozen.
Echter moeten we toch ook konstateren dat er leden zijn die niet meer zo trouw zijn. Enkelen bedankten als lid, anderen zien we bijna nooit meer in de diensten. Dit maakt ons steeds weer bewust dat we nooit genoeg kunnen doen en dat we vooral ook de nieuwe leden goed moeten opvangen. Zo hebben we voor een groep „pasgedoopten" een reeks introduktie-avonden gehouden die bedoeld waren om de nieuwe leden verder op weg te helpen in het geloof, ook is ruime aandacht besteed aan het eigene van de baptisten, hun opvattingen en organisatie. De reakties van de betrokkenen waren erg positief. We zijn blij dat we binnenkort met een nieuwe groep kunnen starten.
Door de verbouwing gaan we een rommelige periode tegemoet, evenwel met het uitzicht daarna weer ruimte te hebben om volop verder te groeien.

MEDEDELING VAN DE REDAKTIE

Alle kopij voor DC moet voortaan worden gezonden aan de tijdelijke sekretaris van de redaktie ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.

Alle korrespondentie bestemd voor de kommissie van redaktie voorlopig te zenden aan dr J. Reiling, Merellaan 5, 3722 AK Bilthoven.

Advertenties als steeds aan de administratie van De Christen, De Vinkenhof.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds. M. Cohen, dr J. Reiling, ds C. van Wier en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de tijdelijk sekretaris ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 36,— per jaar, *f* 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland *f* 46,— per jaar.

Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

LEZERS AAN HET WOORD

Geachte redaktie,

Met een gevoel van wantrouwen heb ik in DC van 9-3-1979 gelezen „de wereld open voor het evangelie", vooral wantrouwen t.a.v. de persoon van dr Robert S. Denny die verklaringen heeft afgelegd waarmee de gelovigen in Oost-Europa niet gediend zijn.
Zijn uitspraak „Vergeet wat u las over de noodzaak voor ondergrondse evangelisatie; we hebben nu de gelegenheid om bovengronds te evangeliseren in Oost-Europa".
Dr Denny mag dit dan zelf ervaren hebben in zijn rondreis in Oost-Europa en de Sovjet-Unie, *er zijn toch te veel betrouwbare berichten, tijdschriften en boeken in omloop die het tegendeel vertellen.* Dr Denny trekt m.i. te veel en te mooie konklusies uit zijn eigen ervaringen die slechts gebaseerd zijn op korte bezoeken.
Ook zijn uitspraak in het vervolg van het artikel is enigszins bezijden de waarheid: „Er is geen noodzaak om bijbels Oost-Europa binnen te smokkelen; *ons probleem is om geld te vinden* voor de bijbels die we mogen importeren".
Inderdaad mochten 25000 Russische bijbels geïmporteerd worden. Het feit echter alleen al dat de regering slechts mondjesmaat toestaat dat er **gratis** bijbels geïmporteerd mogen worden wijst er niet op dat de regering de gelovigen zo goedgezind is. We moeten daarom uiterst kritisch blijven. *De toestemming diende m.i. meer als een* welgeslaagde propagandastunt dan dat tegemoet werd gekomen aan de werkelijke behoefte aan bijbels.
Het probleem om geld te vinden voor de bijbels die geïmporteerd mogen worden is niet zo groot blijkens een bericht in het blad van het NBG, „Met de bijbel de wereld in" van februari 1979, waarin te lezen viel dat veel geld voor de 25000 Russische bijbels spontaan binnenkwam.
Ik vind dat de berichten en artikelen in De Christen de situatie van de gelovigen in Oost-Europa vaak te eenzijdig en rooskleurig belichten. Het kritiekloos publiceren van de verklaringen van dr Denny is hier een voorbeeld van.
De (tweede) wereld ligt helaas niet zo open voor de proklamatie van het evangelie als dat vaak gesuggereerd wordt in De Christen. De gelovigen hebben het er veelal zwaar te verduren. Ook hier zou meer een direkter aandacht aan besteed moeten worden.

Met dank voor plaatsing en welgemeende broedergroeten,

Hengelo (O.) L. de Veen

Naschrift:
Wantrouwen tegen de persoon van dr Robert S. Denny is ten enenmale ongerechtvaardigd. Hij is een zeer integer mens en christen. Hij en vele andere officiële vertegenwoordigers van de BWA en de EBF hebben de gelovigen in de tweede wereld dikwijls onschatbare diensten bewezen waarover nooit een regel is gepubliceerd omdat dat niet kon. Wij moeten als christenen een beetje zuinig zijn op elkaar.

J. R.

Geachte heer Slort,

Hoewel wat laat, wil ik toch even reageren op uw artikel in De Christen van 2 maart jl.
Daarin schrijft u: „Aan de op-schrift-stelling is een periode van mondelinge overlevering vooraf gegaan".
Graag wil ik u erop wijzen, dat dit een onbewezen stelling is.
In „Ontdekkingen over Genesis" van P. J. Wiseman heb ik gelezen, dat er kleitabletten gevonden zijn, die ongeveer 5000 jaar oud zijn en tele vóór de zondvloed moeten zijn ontstaan. De schrijver, die zelf nauw betrokken is geweest bij opgravingen, zet uiteen, dat de opbouw van Genesis doet vermoeden, dat de inhoud oorspronkelijk niet mondeling, maar d.m.v. kleitabletten is overgeleverd.
Blijkbaar weten de mensen, die de door u weergegeven stelling onderschrijven, weinig of niets van bedoelde archeologische vondsten af?
Ik zou het op prijs stellen, als u in DC aandacht besteedde aan het bovenstaande.
Met vriendelijke groet,

Leeuwarden mevr. A. A. de Jong

BIJBELLEZEN

Is een persoonlijke omgang met de Heer moeilijk? De leidraad is de bijbel.
Er zijn mensen die zeggen: „de bijbel is mij te moeilijk om te begrijpen".
Nu, de I.B.B.: „Internationale Bijbel Bond", geeft eenvoudige kleine boekjes uit, „als hulpmiddel", om de bijbel begrijpelijk te maken.
Er zijn verschillende: dat geeft u 3 maanden bij het dagelijks lezen van de bijbel een rijke zegen.

Inhoud:
1. Voor elke dag één tekst.
2. Konkrete uitleg van de tekst.
3. Vraag: Heeft dit gedeelte je persoonlijk aangeraakt en hoe?
4. Gebed: daarbij aansluitend.

T. van Bruggen, P. C. Boutenslaan 149, 3842 BD Harderwijk; tel. 03410-22472
Internationale Bijbelbond Postbus 170 2200 AD Noordwijk; tel. 02523-2040

Op 26 maart jl. werd door de Heer plotseling opgenomen onze broeder
TJALLING POSTMA
op de leeftijd van 76 jaar.
Baptistengemeente Leeuwarden

Donderdag 29 maart jl. is in de Heer ontslapen ons oudste gemeentelid, onze zuster
ANTJE DOKTER-OLDENBURGER
op de leeftijd van 93 jaar.
Joh. 14 : 1-3
Baptistengemeente Enschede

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 15 - 13 april 1979

Pasen, verborgen overwinning

Pasen is een geweldige belofte van God aan de mensen. God zegt in de opstanding van Jezus Christus, dat Hij aan onze kant staat. God heeft zijn JA gezegd tot alle mensen. Nu, en alle dagen. Dat is zijn belofte. Deze belofte zal Hij houden.

Het Nieuwe Testament laat er geen twijfel over bestaan: Jezus' opstanding is het beslissende element in de prediking van het Evangelie. Jezus' opstanding is immers de beslissende, de allesbeslissende gebeurtenis in het leven van Jezus. En daarmee in het bestaan der mensheid.

De kruisdood heeft de discipelen van Jezus in grote verlegenheid gebracht. Zó hadden ze het zich niet voorgesteld. Iets anders. Veel glorieuzer. Niet zo triest, niet zo dodelijk. Dat Jezus ééns zou sterven, dát was hun wel duidelijk. Maar zo jong, zo vroeg, en onder zulke omstandigheden? Dat niet! Alles viel aan stukken. Alles brak uiteen. Er was niets meer heel van hun gedachten, van hun ideeën en idealen.

Dan staat Jezus op. Hij wordt opgewekt. Hij verlaat het graf. Hij komt tot zijn discipelen. Hij brengt deze mannen en vrouwen tot de overtuiging, dat Hij leeft. Dat de dood is overwonnen.

Deze ontmoeting wentelt hun bestaan over de kop. Ze komen weer op voeten van overtuigend geloven, van onverwoestbaar vertrouwen te staan. De teleurstelling en verbijstering wijken.

Eerst worden zij door deze ontmoeting met Jezus overvallen door vrees. Ze kunnen geen woord van vreugde uitbrengen. Het gaat hun begrijpen te boven. Het is té overrompelend. Ze denken het slachtoffer van dromen, van gezichtsbedrog te zijn. Jezus, de opgestane, handelt echter aan hen als een echte zielzorger, Hij wil medewerker aan hun vreugde zijn. Hij geeft - met bijna eindeloos geduld, zou men willen zeggen - telkens weer onderricht. Aanschouwelijk onderricht zelfs. Dan dringt de gewisheid steeds sterker in de diepste lagen van hun bewustzijn door: Jezus leeft. Hij is verrezen.

Met een niet te temmen ijver en volharding hebben de eerste christenen de opstandingsboodschap gebracht. In hun prediking bewogen de apostelen zich niet aan de rand, maar in het hart van het evangelie. Dwars tegen alle Joodse overtuigingen en wensen in hielden zij vast aan wat zij gehoord en gezien hadden.

Vanuit de prediking van Jezus tijdens zijn omwandeling op aarde werd het hun steeds duidelijker: Er is onder de hemel geen andere naam gegeven waardoor mensen gered kunnen worden.

Het verbazingwekkende van dit alles is, dat de eerste christenen meteen over alle grenzen van volken en landen heenbraken. Het heil Gods geldt álle schepselen. Alle volken worden uitgenodigd. Alle volkeren van alle tijden zullen mogen delen in de heilbrengende genade Gods.

Dat wil zeggen: Op pasen 1979 wordt geen historisch feit-zonder-meer verteld. Neen, pasen 1979 is gewoon de voortzetting van het handelen Gods van alle eeuwen sinds het eerste pasen dat de wereld gekend heeft.

De wereld waarin wij leven, kan met deze zaak niet uit de voeten. Het wil er bij de mensen niet in, dat een gebeurtenis van 2000 jaar geleden nu nog van doorslaggevende betekenis is voor het bestaan van mensen en volken. Terugblikkend naar het verleden menen zij van Jezus' overwinning over de macht van zonde en satan niets, of zeer weinig, te kunnen ontdekken. De kracht van Jezus' opstanding is veelal een verborgen kracht. Zijn overwinning een verborgen overwinning.

Aan ons derhalve de opdracht, in de gemeente en daar buiten, duidelijk te maken wat Jezus' opstanding voor ons betekent: Niet alleen maar een overtuiging, maar een overtuiging, die ons tot nieuwe, wedergeboren mensen heeft gemaakt. Die het **oude achter zich gelaten hebben** om zich naar het nieuwe uit te strekken.

P.

ZENDING IN DE JAREN 80

door Stephen Neill *)

In de christelijke wereld hebben zich de laatste vijftig jaar grote veranderingen voorgedaan.

De eerste is de opmerkelijke groei van het aantal leden van de christelijke gemeenten. In Afrika bedraagt de toename door bekering 3,1% per jaar. Maar zelfs in India blijkt uit volkstellingscijfers uit 1971 dat de christelijke kerken het snelst groeiende religieuze instituut in het land is. Adrian Hastings heeft ons gewaarschuwd dat deze snelle groei de totstandkoming van een massa gedoopte heidenen kan betekenen. Met dit gevaar moet serieus rekening worden gehouden. Maar er is geen reden om aan te nemen dat de groei tot aan het eind van deze eeuw zal afnemen.

De tweede verandering is de verschuiving van het machtscentrum in de kerken in de derde wereld. In het begin van deze eeuw was bijna alles in handen van buitenlanders; nu is overal het bewind overgegaan in de handen van nationale leiders. Sommigen zijn van mening dat deze verandering zich minder ver heeft doorgezet dan zou moeten; maar de werkelijkheid van deze ontwikkeling op zich wordt nergens aangevochten.

Dit gegeven leidt tot de vraag wat de rol van buitenlanders in de kerken van de toekomst zal zijn. Er wordt veel gesproken over een moratorium (een misbruikte term) met betrekking tot zendelingen. Dit is een twistpunt in de kerken in de derde wereld zelf. Sommigen zeggen: „we willen het werk zelf doen, ongeacht de prijs die we daarvoor moeten betalen". Anderen zeggen: „we willen dat het werk gedaan wordt, en we maken er niet zozeer een punt van door wie het gedaan wordt".

> De theologische opleiding echter moet wel toereikend zijn om het werk te volbrengen. In Kenia, bijvoorbeeld, zijn niet alle christenen ervan overtuigd dat de belangen van de kerk het best gediend worden als de opleiding van voorgangers beperkt wordt tot het niveau dat nauwelijks uitgaat boven dat van vroegere dorpscatheceten; terwijl de nationale theologische fakulteit opleidt tot op het doktoraatsniveau.
> In India heeft men geen moeite met deze zaak. De mensen van India zijn niet op zoek naar hun identiteit; zij hebben die gewoon al. Toen onlangs een theologische hogeschool in India geen gekwalificeerde Indiase leraar Nieuwe Testament kon vinden, werd er geen moment geaarzeld om een gepensioneerde zendeling terug te laten komen om voor een tijdje zijn oude positie weer in te nemen. Er zijn kerken die bij gebrek aan eigen mensen buitenlanders als leiders kiezen. Het zal echter nog enige tijd duren voordat ook kerken in andere gebieden een gelijke rijpheid aan de dag zullen leggen; in de tussentijd zullen er zich waarschijnlijk spanningen voordoen.

Er is een moratorium nodig, maar dan in de andere richting. Er zijn niet zo veel leiders in de kerken van de derde wereld, en niet één van hen kan op zijn of haar post gemist worden. Het is een gewoonte geworden dat westerse organen vertegenwoordigers van kerken in de derde wereld uitnodigen om in het westen funkties te vervullen, ongetwijfeld met de beste bedoelingen. Vaak wordt verondersteld dat zulke leiders onmiddellijk worden vervangen door andere leiders van hetzelfde ras. Maar dat is niet zo. Het onttrekken van kader aan de kerken in de derde wereld dient op te houden.

Hetzelfde geldt voor studenten. Veel te veel studenten uit de derde wereld studeren in het westen. Op geen enkel ander punt heeft de financiële kracht uit het westen de kerken in ontwikkeling erger kwaad gedaan. Het geld had veel beter besteed kunnen worden aan het creëren van mogelijkheden om in eigen land te studeren, waar het hoger onderwijs telkens is verbeterd. In

MISSIONAIRE NOTITIES

zo'n situatie kunnen dan weloverwogen bepaalde studenten naar het westen gaan om te studeren, bv. wanneer het gaat om studierichtingen die in eigen land niet gerealiseerd zijn.

> De teleurstelling die bestaat over de ontwikkeling van de theologie in de derde wereld is deels te wijten aan de opleidingen in het verleden. We hadden gehoopt op belangrijke nieuwe theologische inzichten uit de kerken in de derde wereld; maar de oogst tot nu toe is jammerlijk klein geweest. De theologie die de grootste aandacht heeft getrokken is de zogeheten bevrijdingstheologie uit Zuid-Amerika. Dit feit verdient de nauwlettende aandacht van vrienden in andere delen van de wereld. Maar de vraag of hier, in de strikte zin van het woord, sprake is van theologie, is nog niet definitief beantwoord.
> We moeten niet haastig zijn; en wij in het westen moeten een groot deel van het verwijt verantwoordelijk te zijn voor de verwestelijking van veel van onze vrienden aksepteren.

We hebben de kerken in de derde wereld opgezadeld met in hoge mate verwesterde instellingen; het ziet er bij tijden naar uit dat deze gevestigde organisatievormen niet geschikt zijn om nieuwe eksperimenten en avonturen in evangelisatie voort te brengen, terwijl de tijd er rijp voor is.

Een van de meest opmerkelijke bewegingen in het westen is Taizé. Toen Roger Schüz en Max Thurian de aanzet gaven tot „religieus leven" in een Protestants kader, zetten zij zich niet af tegen de gevestigde kerken, maar evenzeer geldt dat zij niet wachtten op de zegen van de officiële leiders; ze gingen gewoon door, en deden wat volgens hen de wil van God was. Misschien hebben we in de derde wereld wel zoiets als 50 Taizé's nodig, niet als imitatie, doch als ontwikkeling in antwoord op wat God vandaag van ons vraagt. Het is belangwekkend dat een beweging zoals die van de Unie van Gebedsvrienden in India, zonder hulp van de gevestigde kerk, is uitgegroeid op zodanige wijze dat er plannen zijn om in elk van de 220 distrikten waar momenteel geen doeltreffend christelijk getuigenis is, twee Indiase zendelingen te plaatsen. Iets van de dapperheid van Hudson Taylor lijkt zich in deze jonge India-ers te weerspiegelen.

De dialoog met belijders van andere godsdiensten moet doorgaan en andere vormen aannemen. Tot op zekere hoogte gebeurt dit al.

Christenen realiseren zich nu hoe moeilijk het is om gesprekspartners te vinden die bereid zijn tot een diepgaand zelfonderzoek, - wat echte dialoog inderdaad is - er zijn er maar weinigen onder christenen, maar nog minder kandidaten zijn te vinden bij andere godsdiensten.

Men is steeds meer gaan beseffen dat de vraag naar waarheid niet weggedrukt kan blijven. Mensen behoren tot één of andere vorm van godsdienst omdat zij geloven dat die wáár is - en wáár voor alle mensen. Er komt een moment dat men met relativisme niet meer uit de voeten kan.

> Een nieuwe faktor is de schade die niet-christelijke godsdiensten hun eigen imago de laatste tijd hebben aangericht. Moslimse apologeten zijn in verlegenheid gebracht door de nadruk op de toepassing van het Islamitische Recht in Saudi Arabië, inklusief het toepassen van straffen zoals kastijding in het openbaar en het afhakken van ledematen als straf voor diefstal.
> In India heeft men duidelijk gefaald waar het gaat om het probleem van de paria's op te lossen. Officieel heeft de wet aan de pariastatus een eind gemaakt, maar elke dag kun je in de Indiase kranten lezen over wandaden tegen mensen van een lagere sociale status gepleegd door een groep die meent op religieuze gronden gerechtigd te zijn 80 miljoen mensen in een staat van armoede en vervreemding te houden, in vergelijking waarmee apartheid zoals in Zuid-Afrika bestaat, nog mee blijkt te vallen. De moderne wereld is pragmatisch en houdt zich aan de regel: „aan hun vruchten zult ge hen kennen". Dialoog die zulke problemen, en andere in de westerse wereld, van de diskussie uitsluit, heeft er geen recht op geheel eerlijk te heten.

Vele dingen veranderen. In essentie blijft de taak van alle kerken gelijk. Zoals een groot zendeling in India het zei: „het doel van al uw prediking moet zijn dat uw toehoorders een duidelijk beeld van Jezus Christus krijgen". Dit geldt voor alle delen ter wereld. De eerste zorg van de kerk moet uitgaan naar dat derde deel van wereldbevolking dat nog nooit van de naam van Jezus Christus gehoord heeft. Maar nu reeds zijn er aanwijzingen dat de Verhoogde mannen en vrouwen tot zich trekt ver buiten het bereik van de kerken. De herontdekking van Jezus van Nazareth

door de Joodse wereld en het begin van een vernieuwde aandacht voor hem van de kant van Marxisten, zijn opmerkelijke verschijnselen.
Met de Kerst worden er in vele Indiase steden Christi-jayantis, feesten van de geboorte van Christus, gevierd waarbij Hindus, Sikhs en anderen getuigen wat Jezus Christus voor hen is gaan betekenen. Zelfs uit de Mohammedaanse wereld komt een zwakke stem, zeggende dat „Jezus Christus voor ons Moslims erg belangrijk is", en niet alleen als een figuur in de Koran.
Deze gegevens moeten een bemoediging zijn voor christenen die bij tijden verward en ontmoedigd zijn door de veelheid van hun eigen problemen. Het is van vitaal belang dat we ontdekken dat Christus in het middelpunt staat, hoe weinig misschien we in feite van hem weten. Hij zal zijn belofte nakomen, in de tachtiger jaren en daarna, dat hij, als hij verhoogd is, alle mensen tot zich zal trekken.

*) vertaald en hier en daar bekort, uit de Occasional Bulletin of Missionary Research, jan. '79. T.W.

PAAS-APPELDIENST VAN DE GRONINGER BOND

Thema: Alles wordt nieuw.
U weet nog steeds niet wat u moet doen op tweede paasdag? De laatste jaren hebben we goede paasbondsdagen met een volle kerk. De dienst is om 10.00 uur tot 12.30 uur in de baptistenkerk, Handelsstraat 8a, Stadskanaal.
Voor de kinderen is een nevendienst in de baptistenkerk 't Kruispunt, De Wilgen 1, Stadskanaal.
Er is een grote groep mensen die jaarlijks komt en de kerk vult. We zouden ook graag eens anderen ontmoeten.
U is van harte welkom.
Dit geldt natuurlijk ook voor de jeugd. Zij zal zich er zeker thuisvoelen.
Het programma bevat het volgende:
— zang van het jeugdkoor van Hoogezand en van de Singing Followers.
— toespraken van de voorgangers J. Schouten en H. G. de Winkel.
— in de pauze koffiedrinken.

Tot ziens in Stadskanaal.

J. H. Hofman

GEMEENTEDAG
GEWEST N.W. NEDERLAND
ZATERDAG 5 MEI 1979
AMSTERDAM

Onvergetelijke woorden vanaf het kruis (7)

Lucas 23 : 46 Vader, in Uw handen beveel IK Mijn geest.
Genesis 3 : 19 Stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren.

De dood is Jezus' laatste ervaring geweest in het vlees. Als de Vleesgewordene was Hij sterfelijk. Hij is gestorven. Hij heeft de geest gegeven. Hij heeft het aardse bestaan beëindigd.

Niemand onzer kent de dood uit eigen ervaring. Wij zijn tot nu toe alleen aanschouwers geweest van het sterven van anderen. Tot nu toe heeft alleen de dood van anderen ons leven (min of meer, soms helemaal niet) beïnvloed.
Wat Jezus meemaakte toen Hij stierf, kunnen we niet vergelijken met een ervaring onzerzijds.

Het onbegrijpelijke van Jezus' leven en lijden is, dat het zóver heeft kunnen komen. Dat Jezus, de Levensvorst, heeft kunnen sterven. Ooit heeft Jezus gesproken over Zijn dood als het teken van Jona (Mt. 16 : 4). De Ninevieten hebben het uit Jona's mond gehoord, hoe hij door God in de diepten is gebracht, maar teruggeroepen werd.

Jezus is in de diepte gebracht. Hij stierf. Hij is dood geweest. Hij is echt en helemaal dood geweest. Zonder twijfel. Toch heeft men getwijfeld. Toch werden er in de geschiedenis der kerk stemmen gehoord, die beweerden, dat Jezus niet werkelijk gestorven was.

Thomas, die ten onrechte de twijfelaar genoemd wordt, wist er alles van. Hij wist hoe belangrijk de dood van Jezus was. Als Jezus niet is opgestaan, dan is Jezus niet gestorven. Dan is de man die uitgeroepen heeft: Het is volbracht, niet gestorven. Dan is het heilswerk Gods niet echt. Dan is niet echt Gods wil uitgevoerd. Daarom wilde Thomas zijn vingers in Jezus' wonden leggen. Pas als hij Jezus' wonden zou zien, zou hij kunnen geloven: De Gekruisigde is opgestaan.

Jezus stierf niet van uitputting. Hij koos zelf het ogenblik. Jezus is - als zijn dood alleen bekeken wordt vanuit de lichamelijke hoek - voortijdig gestorven. Hij is als een zwakkeling gestorven: de misdadigers die met Hem gekruisigd werden, hebben het langer volgehouden (Joh. 19 : 31-37). Jezus legde zijn leven af, zoals Hij voorzegd had (Joh. 10 : 18). Zijn dood was Zijn daad.

Om deze daad aan te kondigen, sprak Hij: „Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn geest". Men zegt, dat het het gebed is dat Joodse kinderen voor het slapen gaan opzeiden. Ouderen zullen dat evenzo gedaan hebben. Wie de nacht ingaat, waarin de vijand zó dichtbij kan komen, zoekt bescherming.
Bij wie beter dan bij God?

Jezus heeft gehuiverd, toen Hij de dood moest ondergaan. Hij kon niet alleen die nacht ingaan. Hij had iemand nodig. Zijn Vader. Hoewel Hij kort tevoren geroepen had: Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten, is Hij er nu heel zeker van, dat Zijn Vader Hem zal begeleiden.

Het laatste kruiswoord is genomen uit Psalm 31 : 6. Het gaat verder met de onverwoestbare zekerheid: Gij verlost mij, Here, getrouwe God.
Wie zó kan sterven, voor die verliest de dood zijn laatste verschrikking.

Voor de omstanders was dat wat Jezus zei, een godslastering. Hoe durfde Hij! Want vervloekt is een ieder die aan het hout hangt, zeiden de Joden. Die kan niet rekenen op Gods bescherming.

Jezus rekende op Gods bescherming. Op de bescherming van de getrouwe God. Daarin straalt Jezus" opstandingsgeloof door. Wat Hij altijd gezegd had, bleef Hem bij, tot het einde: De Zoon des mensen zal na drie dagen opstaan. Gewis.

Tegen de moordenaar sprak Hij: Heden zult gij met Mij in het paradijs zijn. Hij gaf Zijn geest in de handen van de Vader. Hij ging naar het paradijs. Naar de hof Gods.

'k Weet, wien ik mij kan toevertrouwen,
al wisselen ook dag en nacht.

Ploeger

WETENSCHAP ALS GELUK EN ONGELUK

Onlangs, op een avond toen ik wat spullen aan het opruimen was, ontdekte ik tussen een zendingstijdschrift kopij voor DC. Ik herinnerde mij dat ik het eens geschreven had, misschien wel een jaar geleden, voor de serie „de bijbel tot op vandaag". Maar toen ik het af had, besloot ik van inzending af te zien. Het was te moeilijk, te problematisch. Voor velen onleesbaar. En die het kunnen begrijpen, ach, voor hen is het toch geen nieuws. Maar nu, na zo'n lange tijd, laat ik m'n scepsis varen. Niet omdat ik het nu zo geweldig vind. Wel omdat ik het onderwerp ook voor dé Gemeente van belang vind. Omdat ik moeilijke vragen niet uit de weg wil gaan. Omdat ik anderen wil aansporen om mee te denken. Omdat ik vind dat kernvragen iedereen aangaan. Omdat, ja wie weet, anderen het misschien kunnen doorvertellen, en dat misschien wel op een veel duidelijker manier dan ik het kan verwoorden.

Wie zou willen tegenspreken dat de wetenschap in onze tijd enorme vorderingen heeft gemaakt op velerlei gebied?
Ten aanzien van veel dingen heeft de wetenschap de waarheid aan het licht gebracht en op velerlei gebied heeft men de resultaten van wetenschappelijk onderzoek kunnen toepassen op het gebied van techniek en organisatie. Het is echter merkwaardig dat het aanvankelijk optimisme dat we aan 't begin van het tijdperk van de moderne wetenschap konden ontwaren, zeker in de westerse wereld, nagenoeg verdwenen is.

De wetenschap zou inleiden tot de waarheid. Echter hoe verder de theorievorming voortschreed, des te sterker werd de vraag: wat is waarheid?

De verwachting bestond dat men de fysische werkelijkheid door het ontdekken van keiharde objektieve natuurwetten zou kunnen doorgronden. Men had het volste vertrouwen in de aanpak van de natuurwetenschap, zo zelfs dat men ook lange tijd in de menswetenschappen deze benadering trachtte toe te passen.

Tegenwoordig erkent men meer en meer dat ook in de natuurwetenschap een zuiver objektieve en waardevrije aanpak niet mogelijk is. Men heeft een andere kijk op wetten en feiten. Feiten zijn niet slechts objektieve gegevenheden in de natuur, doch tevens voortbrengselen van de menselijke geest die op de natuur inspeelt, met andere woorden feiten kunnen tot op zekere hoogte gemaakt worden. In deze benadering zijn wetten niet zomaar in de natuur voorhanden, ze zijn veeleer de formulering van een aantal regels door middel waarvan men een veld van verschijnselen tracht te beheersen; de grens tussen wet en hypothese is vervaagd.

Gevolg van deze kijk op de wetenschap is dat de verbinding van wetenschap en waarheid van dubbelzinnige aard blijkt te zijn. Nu de eenheid van wetenschap en waarheid verbroken is, is er sprake van een krisis: wat is de zin van dit alles?

Nu zouden we de zin kunnen zoeken in de toepassingen van de wetenschap, waarvan een ieder van ons genoeg voorbeelden kan vinden, zoals radio, tv, auto's, vliegtuigen, computers, bouwwerken, bruggen, tunnels, medische apparatuur, maanlanders, kernenergie.
Het grootste nut van de techniek is daarbij gelegen in de mogelijkheid om het armoedeprobleem op te lossen. Dankzij de techniek kon de arbeidsproduktiviteit zodanig verhoogd worden dat een zekere welvaart niet voorbehouden bleef aan een kleine élite, doch dat de brede massa hierin kon delen. Dit is een prestatie die nog nooit eerder gehaald was. Op deze wijze heeft de techniek bijgedragen tot het geluk der mensheid en hij biedt tevens uitzicht op geluk aan de miljoenen die nog buiten staan. Door een gestaag proces van ontwikkeling zullen eens de arme landen delen in de zegen van de technische verworvenheden: het gaat tenslotte om de „greatest happiness for the greatest number of people". Op deze gronden is geloof in vooruitgang gerechtvaardigd. En wat de vraag naar waarheid betreft, ach, is eigenlijk niet dat te zien als waarheid wat ons geluk dient?
De waarheidsvraag kan zo pragmatisch opgelost worden.
Helaas gaat dit verhaal ook niet op. Door een rechtlijnig doorzetten van bepaalde ontwikkelingen heeft de technische ontwikkeling ons voor grote problemen gesteld. Reeds vele jaren lang is met name de wapenindustrie de motor van de technische vernieuwingen. Duizenden ingenieurs en andere wetenschappers zijn ingeschakeld om steeds maar betere vernietigingswapens uit te dokteren. Uit deze vindingen kunnen wel civiele toepassingen voortvloeien, maar de onderzoeker zou zich voor de gek houden indien hij daarmee het nut van zijn werk bewezen acht. Het militair-industrieel komplex, zowel in west als oost, heeft er toe geleid dat er zoveel vernietigingskracht aanwezig is dat daarmee de mensheid zichzelf van de aardbodem kan doen vegen.
Bovendien blijkt ons produktieapparaat nogal wat nadelige reperkussies te hebben. De rijke landen tesamen gebruiken zoveel van de natuurlijke bronnen van de aarde dat al om die reden de arme landen (met het grootste deel der wereldbevolking) nooit een vergelijkbaar niveau kunnen halen.
De wapentechnologie heeft het schrikbeeld van een totale vernietiging opgeroepen. De industrielanden hebben zoveel grondstoffen nodig, dat de arme landen niet genoeg zullen hebben om op gelijk niveau te produceren. Bovendien gaat de behoefte aan niet onuitputtelijke grondstoffen in de industrielanden nog steeds in stijgende lijn. De kloof tussen arm en rijk neemt toe, zeker na de laatste energiekrisis waarvan de arme landen het meest de dupe zijn geworden.
De milieukrisis is een wereldwijd probleem geworden. ‚Red het oerwoud, spaar de wereld' is misschien een leuze die u misschien wel eens tegen gekomen bent. Er is nog zoveel te redden, maar het is twijfelachtig of we dan op de huidige voet kunnen doorgaan.
De twijfel heeft betrekking op de vraag of we er niet te veel vanuit zijn gegaan dat we onze problemen met behulp van de techniek kunnen oplossen. De techniek kan bv. niet bepalen welke noden voorrang krijgen en hoe de beschikkingsmacht over haar produkten moet zijn geregeld. Het verdeelprobleem is lange tijd op de achtergrond gebleven door de ekonomische groei. Als je gewoon een tijdje wacht, krijg je vanzelf wat je wilde, zonder dat er een herverdeling behoefde plaats te vinden. Nu de ekonomische groei afneemt of zelfs stagneert, lijdt het geen twijfel dat de strijd om de verdeling zal toenemen, zowel op nationaal als op internationaal niveau. Hier stuiten we op het probleem van de ekonomische orde: wie bepaalt wat er geproduceerd, gekonsumeerd wordt en hoe het verdeeld wordt. Het wordt echter duidelijk dat de problematiek niet alleen een kwestie is van ekonomische orde, omdat geloof in de moderne technologische aanpak in feite door alle maatschappelijke klassen gedeeld wordt. Daarom gaat het niet alleen om 'n strijd om de macht doch ook om een strijd om de waarheid. ‚De waarheid zal u vrijmaken' (Joh. 8 : 32b).
Willen we nieuwe wegen kunnen aanwijzen, dan hebben we inderdaad een stuk vrijmaking nodig, vrij van de nagejaagde utopieën, van angsten die heroriëntatie tegenhouden en van de machten die de relativering van het bestaande trachten af te straffen.
We komen dan toch meer terecht bij de bijbel om de waarheid van Jezus Christus.

TW

REV. ALBERT EIKENAAR OVERLEDEN

In Canada is op de leeftijd van 82 jaar overleden br Albert Eikenaar, afkomstig uit Amsterdam waar de familie Eikenaar een grote plaats in de baptistengemeente innam. Als jongen van vijftien jaar ging hij naar Canada en reeds op achttienjarige leeftijd ging hij voor voorganger studeren. Hij is bijna een halve eeuw, tot zijn zeventigste jaar in aktieve dienst geweest. Dikwijls trad hij op als kontaktpersoon tussen het moederland en de Canadese Unie van Baptisten Gemeenten. Hij was een broer van zr. Zerbst-Eikenaar uit Utrecht die in 1977 is overleden.

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Ter Apel, G. Bosveld te Muntendam.

ZAND EN ZAAD

Haas of haan?

Uit partikuliere korrespondentie ontneem ik een paar regels met toestemming van de schrijver:

„Is er werkelijk zoiets als devaluatie van waarden gaande? Als je sommige politici ziet laveren en modderen, weet je niet meer wat je van hoog-geplaatsten denken moet. Er schijnen laag-vliegers bij te zijn. Ook al bij het CDA uit welke kringen het etisch reveil zou komen. Misschien hebben ze gevoeld dat ze er in eigen kring zelf grote behoefte aan hadden en hebben. Of interesseer je je niet meer voor deze ondermaa(t of n)se dingen. Maar bovenmaa(t of n)se dingen liggen zover weg om te kunnen overwegen en beschrijven. Terwijl we weten dat juist die dingen ons moeten besturen in denken en handelen. We hangen wel tussen hemel en aarde; prefereren de eerste en worstelen met de tweede. En daar gaat nou net luidend de melkboer voorbij en ik weet niet of er wat genomen moet worden. Daar heb je de lieve aarde die ik vanmorgen al wel in de vorm van brood binnen haalde.

Al mag je er dan niet alleen bij leven zoals je wel weet. De geest is gewillig, maar het vlees is soms wat zwak. En Aantjes maar glad strijken. Ik zal het verwijs naar het openbare leven, zo vaak zo geheim gehouden, staken want misschien staat je hoofd er niet naar. En voor het hart vind je niet veel opbouwends in het aardse bedrijf. Ik hoop dat je goede zon- en feestdagen hebt beleefd. De feestdagen zijn soms zo opgepoetst. Wie denkt er nou nog aan het kerstfeest. Het is maar goed dat er een middenstand is die er op attendeert. Zij het wel met andere oogmerken. De paashazen vielen bijna door de etalageruiten. Waarom hazen vraag ik me af. Een haan zou ik me nog kunnen voorstellen".

Tot zover uit het bonte verhaal dat naast me ligt.

Ik zal hier op die politieke steken en streken niet ingaan. Wij vermijden die ‚hoger' gelegen gebieden in de regel, want daar wil wel eens ademnood optreden. Eigenlijk jammer want dat is ook een stuk van de lieve aarde waarop u en ik moeten leven en werken.

Dus grijp ik naar het einde van het citaat waar haas en haan ten tonele gevoerd worden. Om u de waarheid te zeggen: waar die haas vandaan komt weet ik niet. Ik had beter de krant zullen lezen, want die doen zulke dingen uit de doeken. Ze moeten toch ergens over schrijven. Vermoedelijk uit de hoek waaruit ook de paasvuren stammen. Die zullen niets te maken hebben met 't vuurtje waarbij Petrus zich in een nachtelijk uur poogde te warmen.

Zijn naam brengt mij bij de haan en ik zal er voor waken nu niet bij de Vara terecht te komen of in Frankrijk, want overal liggen landmijnen voor een schrijver die zich vooral met henielse dingen bezig moet houden. Die dan wel alstublieft op aarde moeten geschieden.

De haan dus. De haan van Petrus. Die tweemaal kraaide en een wereld ineen liet storten. Die haan staat nu op honderden kerktorens. Te hoog, te stom.

Het was een heel gewone morgen in Jeruzalem. Overal kraaien in de morgen hanen. Wij vragen ons af of dat wat voorstelt en wat dan wel. Deze keer was het nog heel vroeg. Er is een verhoor gaande.

Petrus heeft zich binnen de poort gewaagd. Toen moet al die haan gekraaid hebben. Heeft hij het niet gehoord? Of niet willen horen? Terwijl het woord van Jezus als het ware nog in de lucht hing.

Pas nadat de haan voor de tweede keer kraaide hoorde Petrus wat Jezus hem gezegd had. Gaat het te ver als ik zeg: God heeft ook de haan in de hand. Moet ik zeggen: de Heer bindt zijn uitspraken aan tekenen uit de hele wereld, ook die der dieren?

Je luistert nooit scherp genoeg als de Heer wat tegen je zegt.

Huizinga

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Bekering, wel of niet nodig

Wel nodig, zegt u?

Ja, dat vinden wij ook. Wij, dat zijn de leden van de Werk- en Studiegroep voor Evangelisatie (WSE), die woensdag 4 april bij elkaar kwamen om na te denken over de voorbereidingen voor de a.s. werkbijeenkomst voor gemeente en evangelisatie in Dalfsen. Ook de inhoud van het werkboek is aan deze werkgroep toevertrouwd. Maar elke vergadering trekken we tijd uit om samen te studeren op onderwerpen, belangrijke boeken over evangelisatie etc.

Daarbij kwam de bekering ter sprake, een woord dat in de bijbel tot de centrale begrippen hoort, wanneer het gaat over onze verhouding met God. Voor velen is de bekering een proces, dat zich doorzet, zolang er sprake is van een verbinding met God. Dat is ook wel zo, wanneer het gaat om een positieve verbinding. Het is ook mogelijk dat iemands relatie tot God een negatief karakter draagt. Dan is er geen sprake van bekering, maar van verharding.

Er is in de bekering telkens sprake van beslissende momenten. Het eerste, meest fundamentele is dat moment, waarin een mens besluit zich zeer bewust te verbinden aan Jezus Christus en zijn gemeente. Het komt wel eens voor, dat dit ene moment gezien wordt als een totale bekering. Dat is niet zo, maar het is wel noodzakelijk niet over te slaan in een relatie met de Heer. Ook daarna keren in het leven van een gelovige geregeld beslissende ogenblikken terug, waarin hij de deur opent voor verdere verdieping en vervulling, of - als hij niet tot een beslissing wil komen - de weg naar verstarring en verharding inslaat.

Dat eerste moment, daarover gaat het nu.

De „kinderen van de gemeente"?

Voor kinderen uit gelovige ouders is dit een belangrijke zaak. Zij voelen zich er vaak al helemaal bij betrokken. De gemeente is soms bijna een verlengstuk van het ouderlijk huis, geloven doen ze al zolang als ze zich kunnen herinneren. Toch moeten ook zij een bewuste keuze maken zich met Christus en zijn gemeente verbinden. Dat zal vaak samenvallen met hun doop.

Maar het is van wezenlijk belang, dat zij dan de betekenis van de doop - met Christus sterven en opstaan - niet alleen duidelijk zien, maar ook praktisch aanvaarden. Hier ligt een taak voor heel het gemeeentelijk onderricht en ook voor het jeugdwerk. Onze kinderen moeten dit heel duidelijk weten, en ze moeten ook voor de keuze gesteld worden.

Het beslissende moment komt niet in de plaats van heel dat proces van de bekering. Dat was al begonnen en gaat ook daarna verder. Maar de keuze voor Christus en zijn gemeente moet gepredikt en geleerd worden als onmisbaar, beslissend, wezenlijk.

En, naast de prediking mag de nodiging ook in het openbaar niet ontbreken.

Uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling,
Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam;
tel. 010 - 21 33 35

uit het Uniebureau

Algemene Vergadering

Zoals reeds eerder vermeld zal de Algemene Vergadering dit jaar op 17, 18 en 19 oktober D.V. worden gehouden te Haarlem/IJmuiden. De zittingen vinden plaats in de Ontmoetingskerk aan de Frankrijklaan te Haarlem. Een eerste gesprek van de A.V. kommissie werd reeds gehouden. Voorstellen voor deze A.V. dienen *uiterlijk* 1 juni 1979 te zijn ingediend bij de Commissie der Unie.

Eén dezer dagen werd een mededeling over de vakatures in de kommisies en besturen reeds aan de gemeenten gezonden.

Verkiezingen

De uitslag van de verkiezing van een lid in de ECU (vakature H. L. Nieman) luidt als volgt:
ds Chr. Eijer, Treebeek 121 stemmen; br. H. Lamain, Harderwijk 21 stemmen; zr A. Scheerhoorn-de Haan, Stadskanaal 22 stemmen; br. J. Chr. Schipper, Leiden 12 stemmen en br. N. Schipper, Sneek 12 stemmen. Uit deze uitslag blijkt dat ds Chr. Eijer is gekozen.

Vergaderingen

Een deel van de jaarvergaderingen heeft in de afgelopen maanden reeds plaats gevonden. De Unie Bouw Stichting hield zijn vergadering op 9 februari, het bestuur van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds kwam bijeen op 12 maart. De U.Z.C. vergaderde op maandag 26 maart, maar moest enkele extra data voor vergaderingen plannen onder meer vanwege nader overleg met de E.B.M. Op woensdag 28 maart kwam de E.C.U. bijeen voor zijn jaarvergadering. In deze vergadering werden zowel het jaarverslag als de financiën waaronder subsidie-aanvragen, besproken.

De kommissie had geen vrijmoedigheid alle subsidie-aanvragen toe te kennen.

Voor een verder gesprek met de broeders en zusters in Zeeland werd besloten dat br W. Hessels de opengevallen plaats, wegens het overlijden van br J. van Dam, zal innemen. De brs R. Reiling en W. Hessels zullen nu samen de verdere kontakten onderhouden.

A. van den Hoef
O. Oldenburger Rzn.

VAN DE UNIE-BOUW-STICHTING

Allereerst geef ik u de verantwoording van de in het eerste kwartaal voor het 10-centsfonds (onze gezamenlijke hulp aan gemeenten met kerkbouwlasten) ontvangen bijdragen:
Arnhem 164,79; Alblasserdam 150,—; Rotterdam-Zuid 206,55; Amsterdam-N. 24,15; Winschoten 116,—; Amsterdam-Centrum 22,60; EH,H 12,—.
Onze dank aan de gevers!

Het is echter nog niet zo'n bemoedigend begin. Verleden jaar was namelijk de ontvangst in het eerste kwartaal veel hoger. En we moeten in dit jaar aan *f* 17.000,— toekomen. Toch blijven we in verwachting leven, dat alle gemeenten nog van zich zullen laten horen door een mooie bijdrage. En dan komen wij er werkelijk wel.

Wat het voorzitterschap aangaat, ds W. Veenstra heeft verzocht om medische redenen daarvan ontheven te worden. Het bestuur is hem ter wille geweest onder hartelijke dank voor het vele goede dat hij in die funktie voor de Unie-Bouw-Stichting heeft gedaan en daarmee voor de betrokken gemeenten. Als tijdelijk voorzitter is door het bestuur gekozen br J. Veltens te Groningen. Ds Veenstra blijft lid van het bestuur van de U.B.S. tot de A.V. der Unie; dan is zijn 2de periode van bestuurslid beëindigd en is hij niet herkiesbaar.

Het sekretariaat en de financiële administratie van de U.B.S. zouden per 1 april weer naar br A. v. d. Hoef teruggaan. Maar door de tengevolge van het onverwacht overlijden van ds J. van Dam op het Unie-buro ontstane omstandigheden, zullen sekretariaat en administratie op verzoek nog een aantal maanden door mij worden waargenomen. Onze gemeenten, in het bijzonder de U.B.S.-gemeenten, willen hiermee met hun korrespondentie en met het overmaken van gelden wel rekening houden: het blijft voor de U.B.S. dus voorlopig nog Duistervoordestraat 1, 6825 KL Arnhem.

De waarnemend sekr.-adm. van de U.B.S.

T. Jansma

BRIEF VAN JOYCE VAN VEEN

Na vijf maanden zwijgen meen ik dat het juist is iets van mij te laten horen. Het zijn geen gemakkelijke maanden geweest voor mij, hoewel ik mij erg op mijn plaats voel in deze kraamkliniek. De omschakeling naar het weer leerling-zijn, het gareel van een ziekenhuisroutine, de aanpassing aan Engelse systemen, normen en gedragspatronen èn de nogal pittige studie zijn niet ongemerkt aan mij voorbijgegaan.

De sfeer in het ziekenhuis is fijn, er zijn veel christenen, maar door gebrek aan personeel heeft men ook in deze kliniek van het Leger des Heils toch veel ongelovigen moeten aantrekken, wat vaak spanningen geeft.

Het eerste deel van de studie hebben we achter de rug en momenteel ben ik drie maanden in de wijk, wat ik ervaar als een fijne ontspannen tijd.

Eind mei zullen we weer in het ziekenhuisgareel terugvallen voor de laatste periode met als afsluiting het eindexamen op DV 12 september (schriftelijk) en 4 oktober (mondeling).

De wijk waarin het „Mother's Hospital" staat, is een zendingsterrein op zichzelf. Er heerst geweldig veel nood, geestelijk zowel als lichamelijk en financieel, in deze omgeving. Ik ben dan ook erg dankbaar buiten het ziekenhuis in dit stadsdeel een kleine (hoewel geen baptisten) gemeente gevonden te hebben, waar ik ook kan en mag meedoen met diverse „outreaches", zoals het bezoeken van bejaarden, zingen en evangeliseren in tehuizen, straat-evangelisatie, enz.

Er is een erg fijne baptistengemeente in Oost-Londen, maar daar die niet naast de deur is, kan ik er niet te vaak komen en voel mij steeds meer opgenomen in deze kleine wijkgemeente.

Met hartelijke groeten en Gods rijke zegen toegewenst, uw

Joyce van Veen

FRIESE ONTMOETINGSDAG 1979

Baptisten zijn mensen die van gezelligheid en ontmoeting houden. Op zaterdag 21 april a.s. kunt u elkaar weer ontmoeten op de Friese Ontmoetingsdag te Leeuwarden.

Natuurlijk gaat het niet alleen om de gezelligheid en de ontmoeting met elkaar. Wij zijn bij elkaar onder het thema: „Hij is Heer - is Hij Heer?"

We willen bij elkaar zijn in Zijn naam en hopen ook werkelijk een ontmoeting met die Heer te beleven.

Graag nodigen wij u uit om met het hele gezin aanwezig te zijn.

Voor de kinderen in de zondagsschoolleeftijd is er een apart programma in een school vlakbij de Parkkerk, waar de hoofdprogramma's gehouden worden. Uw kinderen worden ook eerst in de kerk verwacht en gaan vandaar gezamenlijk naar de school. Tijdens de pauzes en het tussenprogramma zijn de kinderen in de kerk.

Voor de allerkleinsten is er in één van de bijzalen een kindercrèche ingericht.

Programma:

10.00-10.30 uur: Voorprogramma met muziekkorps „Hosannah".

10.30-12.00 uur: Ochtendprogramma. Leiding ds Evert J. Huizing; spreker ds Fred Nijland; medewerking: Grootkoor, gevormd door 9 Friese koren; Evelyn Fisher.

13.15-14.15 uur: Tussenprogramma verzorgd door ds Piet Brongers.

15.00-16.00 uur: Slotprogramma. Leiding ds Marinus J. G. de Vink; spreker ds Berend Stuut; medewerking „Kurios combo", echtpaar Nijland.

Er zullen verschillende stands zijn.

U kunt koffie, thee en soep verkrijgen.

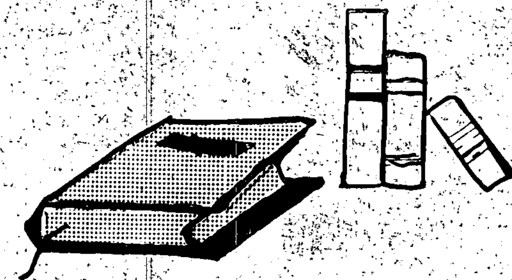
Hoe bereikt u de Parkkerk?

De Parkkerk is gemakkelijk te bereiken via de rondweg. Vanuit de richting Harlingen enz.: Europaplein, rechtsaf: Heliconweg, Stephensonviaduct (over de spoorlijnen), Julianaplein, vanaf het viaduct de 5e straat links (bij de Kurioskerk), daarna 1e straat links.

Vanuit de richting Sneek, Heerenveen enz.: Direkt na stoplichten: linksaf: Julialaan, 3e straat rechts (bij de Kurioskerk), daarna 1e straat links.

U kunt in één van de straten rond de kerk, of op de ventweg naast de Julianalaan uw auto parkeren.

FRIESE ONTMOETINGSDAG
ZATERDAG 21 APRIL A.S.
TE
LEEUWARDEN

Wat zullen we lezen?

zondag	15 april	Psalm 81	Een paaslied
maandag	16 april	Markus 16 : 1- 8	Hij is verrezen
dinsdag	17 april	Markus 16 : 9-11	Zij geloofden het niet
woensdag	18 april	Markus 16 : 12-13	Twee teleurgestelde getuigen
donderdag	19 april	Markus 16 : 14-18	Ongelovigen tot boodschappers gemaakt
vrijdag	20 april	Markus 16 : 19-20	Hij schonk kracht aan hun woord
zaterdag	21 april	Psalm 19	Zegetocht van het woord

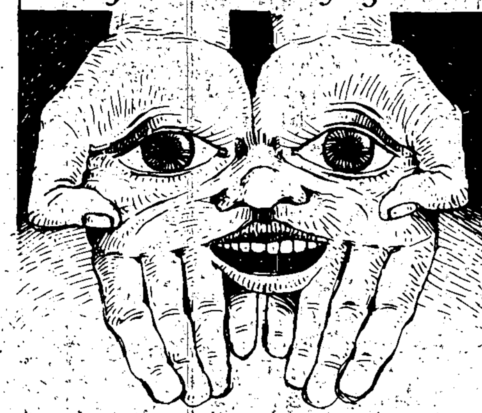
EVANGELISATIE-SAMENKOMST ROTTERDAM-CENTRUM

Op 22 april 1979 om 19.00 uur wordt er een evangelisatiesamenkomst gehouden in de baptistengemeente te Rotterdam-Centrum, Provenierssstraat 52 (achterzijde Centraal Station).

Medewerking zal verleend worden door Adrian Snell. Ds A. v. d. Berg zal die avond spreken over Eenzaamheid.

Allen hartelijk welkom.

DOE JE MEE OF KIJK JE TOE

Hemelvaartsdag 24-5-79 · Nationale Toogdag NBJB

24 MEI A.S.: NATIONALE TOOGDAG VAN DE N.B.J.B.

Plaats en tijd: De Vinkenhof, Bosch en Duin, 10-16.15 uur.

Programma

leiding: ds Anne de Vries, Leeuwarden.

muziek: Challengers, Velp Nutshell, Londen/Glasgow, GB

woord: ds Joop Bouritius, Musselkanaal; drs Jan ter Braak, Utrecht en een buitenlandse gast.

spel: Marinus v. d. Werf, Doetinchem.

Toegangsprijzen

0- 5 jaar:	gratis
6-11 jaar:	*f* 1,—
12-15 jaar:	*f* 5,—
vanaf 16 jaar:	*f* 7,50
gezinskaart:	*f* 17,50

Er is een apart kinderprogramma

Iedereen is welkom: jong en oud!

ZENDINGSAKTIE VAN DE ZONDAGSSCHOLEN

De aktie voor de „school met de bijbel" in Paramaribo hebben we nu afgesloten. Het totaal bedrag van 6.730,44 is aangevuld tot 10.000,— en overgemaakt op de rekening van de WIN-groep der Unie.

Allen die hieraan meegewerkt hebben hartelijk dank.

Maar nu-

Natuurlijk stoppen we niet, we gaan door met een voedsel-projekt in Kameroen en Sierra-Leone.

Het jaar 1979 is het jaar van het kind, vandaar dat we uw aandacht vragen voor de schoolkinderen van Mokolo en Mambolo.

De scholen in Mokolo en Mambolo willen graag maaltijden verstrekken, daar door de grote voedselschaarste, de kinderen één of zelfs geen maaltijd per dag krijgen.

Vooral de schoolgaande kinderen hebben (ze werken niet) hier onder te lijden. Vandaar dit voedsel-projekt.

Wij vertrouwen er op dat, zoals altijd, ieder weer zal meewerken aan het slagen van dit stukje werk.

Mocht u zeggen: bij mij komt niemand aan de deur, en ik wil toch geven, dan kunt u dit doen op giro 3781655 t.n.v. J. Dragstra, Spoorstraat 67, 6421 TZ Heerlen, onder vermelding: „L.Z.C. aktie voedsel".

Bij voorbaat onze dank,

Gods zegen toegewenst,

Namens de L.Z.C.

J. Dragstra

MEDEDELING

△ Penningmeester van de baptistengemeente Spijkenisse is thans: J. F. Grootveld, Eeweg 15, Oudenhoorn.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds. M. Cohen, dr J. Reiling, ds C. van Wier en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de tijdelijk sekretaris ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie „De Christen", Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 36,— per jaar, *f* 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland *f* 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

VAKANTIE AL ROND

Of ben je iemand die het altijd op het laatste ogenblik aan laat komen?
Neem geen risiko en meld je aan voor een N.B.J.B.-tentenkamp.
Het wordt een heerlijke week, waar je geen spijt van zult krijgen.

Jongeren van 17 jaar en ouder: voor jullie is er nog plaats in de periode van 7-28 juli.
Neem een vriend of vriendin mee.
We doen ons best er een groot feest van te maken.

Verder is er ook nog plaats voor *jongeren van de Tussenjeugd* (12-14 jaar) in de periode van 14-28 juli.

Een goed programma en een leiding die er zin in heeft, staan op jullie te wachten.
En dan nog een bericht voor *Ouderen* (nou ja!). We bedoelen eigenlijk hen die al een dagje ouder zijn, maar toch nog wel een beetje van het leven willen genieten.

Wij bieden u een heerlijke vakantie-week aan op de Bron in Dalfsen (alles volledig verzorgd, 2 persoonskamers).

Een fijne leiding zorgt voor een goede sfeer, waarin u samen kunt lachen èn ook samen ernstig kunt zijn. (U weet wel: uit, en toch thuis!)

Kies uit twee weken (23-30 juni of 30 juni-7 juli).

Inlichtingen en aanmeldingen: Jeugdburo N.B.J.B., Zuiderdwarsvaart 25, 9203 HW Drachten. (Tel. 05120-15687; b.g.g. 05120-19732)

de Kampkommissie

P.S. Misschien is er voor de laatste liefhebber nog een plaatsje vrij voor de *Buitenlandse reis* (2-15 juli).

„De Here is mijn banier"

Met deze tekst uit Exodus 17 : 15 werd voor 40 jaar terug op 22 april 1939 ons huwelijk ingezegend door ds. J. W. Weenink.

Dankbaar zijn wij dat wij dit met onze kinderen en kleinkinderen mogen gedenken.

B. Gringhuis
R. Gringhuis-Onrust

April 1979
Boersehaplaan 98, 2824 NG Emmen

TE HUUR:
Stacaravan op kleine rustige camping in Rijssen aan rand van bos te bevragen bij: L. Groeneveld, Nijenrodelaan 17[1], Utrecht; tel. 030-446657.

De LIEFDE doet de naaste geen kwaad.
al eens overdacht dat het schenken van ALKOHOL voor uw naaste GROOT KWAAD kan betekenen?

Chien J. van Beek

Voor geestelijke en lichamelijke rust
Camping DE BETTELD, Zelhem
Telefoon 08342-1935

TE HUUR STAVOREN (Fr.):
Riant gelegen 6 pers. Recr. bungalow aan water nabij IJsselmeerstrand en bossen.
Idem leuk Friesch 8 pers. huisje aan IJsselmeer.
Beide ideaal voor sportvissers, veilig voor kinderen en alle komfort. Hond toegestaan.
Nog vrij enkele weken in mei-juni en na 7/9.
Tel. 05100-25186.

Jonge vrouw gescheiden, 40 jaar, 178 cm. verpl. zoekt kennismaking met wedn. of gesch. man van 40-50 jr. als levenspartner van christelijke beginselen.
Brieven onder nummer 5925.

Aangeboden pension aan bosrand in Emmen.
Logies met ontbijt voor 2 personen, eigen entree, zitslaapkamer, douche en W.C., dicht bij zwembad, station en centrum.
Inlichtingen telefonisch 05910-11421.

GEEF ALS GESCHENK
EEN ABONNEMENT OP DC!

Een geschenk-abonnement is bij de sekretaris van de plaatselijke gemeente verkrijgbaar

IETS VOOR OUDERS
DIE HUN GEHUWDE KINDEREN (bijvoorbeeld)
EEN ZINVOL GESCHENK WILLEN GEVEN!

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 16 - 20 april 1979

HOLOCAUST en HERLEVING

Onlangs las ik een artikel van F. E. Huizinga waarin hij het woord HOLOCAUST vertaalde met BRANDOFFER. Misschien is er zelfs geen betere vertaling te vinden!

In het boek „Gods Partner" van Willem Zuidema lees ik:

„Maar daar waar het doden was gekonstateerd in een vernietigingskamp als Auschwitz, schat het totaal in de gaskamers van dit kamp gedoden op 2½ miljoen. Tweederde van het vernietigingsprogram werd uitgevoerd in 1943. De gaskamers van Auschwitz hebben twee jaar en tien maanden op volle aktiviteit gefunktioneerd, met een top van 20.000 doden per dag, terwijl de verbrandingsovens ongeveer 3500 tot 5000 lijken per dag konden verwerken. Daarom verbrandde men ook in putten". „En toen, op een bepaalde dag, begonnen ze hen te verbranden". (Het gaat hier om enkele duizenden kinderen). De gasovens waren vol met volwassenen en daarom werden die kinderen niet vergast maar levend verbrand".

Hitler vond het nodig, zoals hij het noemde, het Joodse vraagstuk op te lossen. Hij slaagde erin voor 1/3 van het wereldjodendom.

Hoe is het mogelijk dat mensen zover konden komen eigenhandig talrijke medemensen doelbewust de dood in te jagen en dat te doen via een bijna perfekt uitgedacht plan?

Vergiftigd in het denken

Van 1933 is men begonnen de kinderen in te prenten dat joden dieven, leugenaars, verkrachters zijn. Dat zij gezien moeten worden als een bedreiging voor het ekonomische en kulturele bestaan van het „superieure" Duitsland. Dit leverde aan het begin van de tweede wereldoorlog een generatie Duitsers op die blindelings de Führer volgden in zijn drang naar vernietiging van het Jodendom.

Verder streefden de Nazi's naar een „zuiver" ras. Een nieuw soort mensen, heldhaftig, onbevreesd en gewelddadig en met de schoonheid van jonge roofdieren. Daarbij waren de uiterlijke kenmerken ook van groot belang. Tallozen zijn slachtoffers geworden van zogenaamde „medische" experimenten. Vele Duitsers begonnen in die jaren ook te denken en te spreken in termen van Ariër-verklaringen.

De Joden hebben achter zich een geschiedenis van 17 eeuwen anti-semitisme, voor een belangrijk deel christelijk anti-semitisme. Ook vandaag nog zijn er volgens theologen anti-semitische elementen te herkennen in de christelijke theologie en veel kategetisch onderricht.

Het christendom staat met haar voeten tot over haar enkels in het Jodendom, maar houdt er over het algemeen weinig rekening mee.

Je zou de christenen de kost moeten geven die de Joden nog steeds als de moordenaars van de Messias, de God-moordenaars, zien.

Velen zijn de mening toegedaan dat de Joden hun verkiezing (tot dienst aan de wereld) eigenhandig ongedaan hebben gemaakt.

Wist u dat er, ook tussen christenen soms, nog gediskussieerd wordt over de vraag of men doop-bewijzen ofwel niet-Jood verklaringen, moet afgeven ten behoeve van de handel met Arabische landen?

Wist u dat, terwijl veel theologen van reformatorische en rooms katholieke huize in Nederland zich opnieuw bewust worden van de waarde van een christendom dat is voortgekomen uit het jodendom en de verkiezing van Israël zien als een vast bijbels gegeven, het grootste deel van het christendom niet kunnen bereiken met deze (opnieuw) ontdekte bijbelse boodschap? Het DENKEN van deze mensen is weinig toegankelijk vanwege de theologische en politieke gevolgen die dan onontkoombaar zijn. Begrijpt u hoe onveilig veel Joden zich voelen bij mensen die als christenen de God van Abraham, Izak en Jakob, de God van Israël, belijden?

Her-leving

De ongelofelijke kracht van de relatie tussen God en Zijn volk Israël dringt zich naar voren in de tekst van psalm 4. Een tekst die een herhaling heeft gevonden in het geloofsgetuigenis van een Jood in het ghetto van Warschau. In vers 9 van psalm 44 zegt de dichter: „In God roemen wij de ganse dag, uw Naam zullen wij loven voor altijd".

Maar verder zegt dezelfde dichter: „Nochtans hebt Gij ons verstoten en te schande gemaakt..."

„Gij hebt ons overgeleverd als slachtvee, ons onder de volken verstrooid. Gij hebt Uw volk verkocht voor een spotprijs..."
„Gij hebt ons tot een spreekwoord onder de volken gesteld..."
„De hele dag staat mijn schande mij voor ogen en bedekt schaamte m'n gezicht..."
„DIT ALLES IS ONS OVERKOMEN, MAAR WIJ VERGATEN U NIET..."
„Waarlijk, om Uwentwil worden wij de gehele dag gedood,
wij worden gerekend tot slachtschapen.
Waak op! Waarom slaapt U Heer?
Ontwaak! Verstoot niet voor eeuwig!
Waarom verbergt U Uw aangezicht, vergeet U onze ellende en verdrukking? Want onze ziel is in het stof gebogen,
ons lijf kleeft aan de grond.
Sta op, ons ter hulpe,
Verlos ons om Uwer goedertierenheid wil".

De HER-LEVING zat al opgesloten in de laatste woorden van Rabbi Israël Sjapira toen hij met een aantal Joden het vernietigingskamp Treblinka werd binnengebracht: „Luistert, mijn broeders en zusters, volk van God, het is niet aan ons om Gods daden te bekritiseren, en indien besloten is dat wij op dit moment de offeranden moeten zijn van de messiaanse weeën in deze fase van de verlossing, en geslachtofferd moeten worden op het altaar, zalig wij, die daartoe verwaardigd moeten worden.

Onze wijzen zeiden: „De Messias zal komen, maar ik verlang er niet naar de messiaanse weeën te doorstaan om Hem te zien".

Dat zeiden zij zolang zij die tijd nog niet bereikt hadden. Maar wij die dat tijdperk wel bereikt hebben, moeten ons erover verheugen, want wij zijn verwaardigd dat onze as het gehele volk van Israël mag reinigen. Daarom is het een opdracht voor ons dat wij niet aarzelen en niet wenen op onze gang naar de gasovens, maar gaat met vreugde en met de melodie van IK GELOOF...

De gemeenschap voldeed aan zijn heilige woorden en met de melodie van IK GELOOF en met het reciteren van het „HOOR ISRAEL, DE HERE IS ONZE GOD, DE HERE IS EEN, heiligden zij de naam van God in het openbaar".

Her-leving (II)

Maar wat kan er nog komen na de HOLOCAUST?
Wan-hoop. Steeds weer terugkerende herinneringen.
Zal het nog weer dag worden? Zal de zon nog weer opgaan? Zal er een dag komen dat de zon zal opgaan, zonder weer onder te gaan?
Als Job probeert op te staan van zijn „holocaust" zegt hij: „Nadat mijn huid aldus geschonden is, zal ik uit mijn vlees God zien". (Job 19 : 26).
Er is een Joods Nationaal Tehuis.
Na de tweede wereldoorlog werd op internationaal niveau de beslissing genomen. Er is een land en een volk en samen zullen ze opnieuw de plaats moeten willen innemen die God aan hen gegeven heeft.
Na de Holocaust is er van elke vier joden in Europa één overgebleven.
Dorre doodsbeenderen zijn de restanten. Ezechiël een profeet van het volk Israël werd door de Heer naar een dal geleid vol dorre doodsbeenderen (hoofdstuk 37). Ezechiël moest er helemaal omheen lopen, zodat het verdriet en de wanhoop van een dergelijk gezicht diep tot hem door moest dringen. En de Heer vraagt dan aan Ezechiël: MENSENKIND, KUNNEN DEZE BEENDEREN HERLEVEN?
Ezechiël antwoordde: Heer, U weet het. De Heer spreekt opnieuw tot Ezechiël en zegt:
„Mensenkind, deze beenderen zijn het gehele huis Israëls.
Zie, zij zeggen: Onze beenderen zijn verdord en hoop is vervlogen; het is met ons gedaan.
Daarom profeteer en zeg tot hen: Zo zegt de Here Here, zie Ik open uw graven en zal u uit uw graven doen opkomen, o mijn volk, en u brengen naar het land Israëls. En gij zult weten dat Ik de Here ben, wanneer Ik uw graven open en u uit uw graven doe opkomen, O, MIJN VOLK. Ik zal mijn Geest in u geven, zodat u HER-LEEFT en Ik zal u doen wonen in uw land; en u zult weten, dat Ik, de Here, het gesproken en gedaan heb, luidt het woord van de Heer".

Slot-overweging

Hoe zal het zijn als de verwachting in Israël en de kerk in vervulling zal zijn gegaan, en de Messias Zijn Messiaanse rijk zal hebben gevestigd?

M. Cohen

NATIONALE BIJBELWEEK

De Nationale Bijbelweek die van 2 t.e.m. 8 september 1979, door de gezamenlijke kerken, geloofsgemeenschappen en bijbelorganisaties wordt gehouden, draagt de titel „...worden als kinderen..."
De Begeleidingskommissie, die voor deze week is ingesteld door de organiserende instanties, de Raad voor Contact en Overleg betreffende de Bijbel (RCOB), heeft met deze titelkeuze de bedoeling om de Bijbelweek een plaats te geven in het kader van wat zich afspeelt in het internationale „Jaar van het Kind".
De Bijbelweek is geen afzonderlijke aangelegenheid, waarbij slechts in de desbetreffende week extra aandacht op de betekenis van de bijbel valt. Van deze week moeten juist impulsen uitgaan, die het gehele jaar doorwerken en die de waarde van het bijbelgebruik voor het gehele leven onderstrepen.
Deze opzet komt al tot uiting in de gekozen data aan het begin van het „winterseizoen". De Bijbelweek kan dan de eerste fundamentele aktiviteit zijn: bezinning rondom de bijbel, zodat al het kerkewerk en alle verenigings- en groepenarbeid zo sterk mogelijk op de bijbel betrokken wordt.
Door bovendien in te haken op het „Jaar van het Kind" kan met behulp van beschikbaar te stellen materialen de betekenis van de bijbel op konkrete wijze aan de orde komen. Op de te verwachten brede publiciteit kan de Bijbelweek op eigen wijze inspelen. De manier, waarop dat gebeurt, kan een voorbeeld bieden voor andere toepassingen.

Bij het zorgzaam zoeken naar een thema, die inhoud en bedoeling van de Bijbelweek op aansprekelijke wijze zou weergeven, heeft men zich sterk laten leiden door de tekst uit de brief van Paulus aan de Romeinen hoofdstuk 15 vers 4:

> „Al wat namelijk te voren geschreven is, werd tot ons onderricht geschreven, opdat wij in de weg der volharding en van de vertroosting der Schriften de hoop zouden vasthouden".

In deze tekst is een aantal elementen opgesloten, waarmee een cyclus is op te bouwen voor een serie achtereenvolgende bijbelweken in de komende jaren. De Nationale Bijbelweek wordt om de twee jaren gehouden.
Als doel van de Schriften komt daarin het vasthouden van de hoop naar voren. In de gekozen titel „...worden als kinderen..." kan deze gedachte volop meeklinken.
In de Begeleidingskommissie hebben zitting dr H. C. Laan, voorzitter; ds P. Boomsma; ds C. van Gelder; dr A. de Kuiper; mgr dr A. J. Simonis; dr O. F. ter Reegen; drs L. van den Bogaard; dr J. J. van Deemter en mevr. A. P. van Woudenberg. Het sekretariaat is in handen van ds J. Broertjes, Planetenlaan 113, 9742 HD Groningen; tel. 050-777777.
De RCOB heeft zich daarmee verzekerd van veelzijdige kontakten en bijdragen rondom de Bijbelweek.
Het is de bedoeling zowel aan de kerken als aan de pastores, aan onderwijs- en jeugdinstanties handreikingen ter beschikking te stellen, die elk op eigen wijze kan uitwerken en gebruiken.

Schijn en zijn

Op een morgen, enige weken voor het Paasfeest, zat ik bijbellezend na te denken wat op zondagmorgen aan de gemeente gezegd zou worden. We waren dus in de „lijdensweken", een woord dat ik niet graag gebruik omdat het lijden niet zelden gekoppeld wordt aan het lichaam dat al de last dier plagen met goddelijk geduld moest dragen. Zeker, ook dat lijden was er, maar groter leed lag elders. En het duurde langer dan een week.
De missie was mislukt.
Er zijn klaagliederen gezongen, er is op de fluit gespeeld, maar er is niet geweend noch gedanst. Er was geen respons. Ze hebben Jezus met al zijn liefde en goede wil in de kou laten staan. Er is geen triester afgang te bedenken.
De afkeer van deze bleke Jood vond bekroning in de kruisiging.
Ze: de geestelijkheid, de overheid, het volk - ze moesten hem niet.
Het zou pas later duidelijk worden dat ze allen tegen God streden.
Bij het scheiden van deze markt van aanbod en weigering heeft Jezus zijn verdriet verwoord, met name aan het adres van de ortodokse vertegenwoordigers. Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, gij huichelaars. Jullie godvruchtigheid is godslasterlijk. Toppunt van zelfbedrog. Dieptepunt van zelfrechtvaardiging.
Toen Jezus al zijn leed had uitgesproken ging hij de tempel uit en vertrok. Definitief.
En zijn discipelen kwamen tot hem *om hem op de gebouwen van de tempel te wijzen.* Ze attendeerden hem op de schone stenen en wijgeschenken.
Zo'n tempel, en deze van Herodes was nieuw en prachtig, zo'n tempel zegt toch wel wat. Wat een investeringen aan gedachten en aan geld. Wat een mooi huis voor God. En garantie voor vroomheid. In onze taal gesproken heeft Jezus toen gezegd: Waardeloos, mannen, want God staat op het punt het voorhangsel te scheuren. Lees maar wat Amos zei over de erediensten. Wat is de oogst van alle openbaringen, welke de vrucht van het verbond? Dit volk is verre van God. Het heeft wel een godsdienstig kleed, maar geen godsdienstig hart. Er zal hier geen steen op de andere blijven.
Waartoe ook? Tempels van goud, harten van hout. Verterend vuur is niet ver meer. Dat moet de mannen hebben geraakt. Geen tempel meer. Dat is het hart wegsnijden uit het volk, de stad. Dat moet het einde betekenen.
Jezus heeft scherp gescheiden tussen schijn en wezen. Het evangelie naar Mattheüs begint met: Zalig zijn de armen van geest, de treurenden, de zachtmoedigen, de hongerenden en dorstenden. Het eindigt met: Wee u, bijbelkundigen, nauwgezetten. Daartussen ligt ook de onthutsende ontdekking dat vroomheid een verschrikkelijk bedrog kan verhullen. Dat ontroerende liederen niet verder kwamen dan de traanbuizen. Dat voor de oude ruïne er hooguit een halfsteens geveltje werd gemetseld. Een totale vernieuwing zou te duur komen te staan. Daarom hebben ze hem allen verlaten en slechts een geringe rest heeft zich tot hem gewend om vervuld te worden met de heilige Geest. Een tempel van levende stenen.
Gebouwd op het fundament van apostelen die door alle diepten zijn gegaan en van de helderziende profeten, terwijl Jezus Christus zelf de hoeksteen is.
Wat een verschil kan er zijn tussen de tempel der heren en die des Heren.
Wat een kloof tussen schijn en zijn.

Huizinga

Thomas heeft het goed begrepen

Johannes 20 : 29b: „Zalig zij, die niet gezien hebben en toch geloven".

Ten onrechte dunkt mij, wordt Thomas de ongelovige genoemd. We spreken ook niet over de ongelovige Petrus of Andreas of Johannes, hoewel alle apostelen toch de boodschap van de opstanding van de Meester aanvankelijk niet geloofden (Lukas 24 : 11).
Thomas heeft begrepen dat het in de opstandingsboodschap gaat om ons ganse bestaan. Maar het gaat evenzeer om de waarheid van Jezus' prediking tijdens zijn leven! De bijbelse boodschap laat er geen twijfel over bestaan dat al het werken in Jezus Christus zijn bekroning vindt.
Als Jezus niet is opgestaan, dan heeft dat werken Gods geen zin, en ook geen toekomst. Dan heeft God dus tevergeefs gewerkt in de roeping van Abraham en in de bevrijding van Israël uit Egypte. En ook in Jezus van Nazareth.
Met nadruk moet gezegd worden: Als Jezus *niet is opgestaan. Thomas heeft zomin als de andere apostelen getwijfeld aan de mogelijkheid van de opstanding der doden.*
Maar waarom het ging, was of de gekruisigde Jezus was opgestaan. Vervloekt is een ieder die aan het hout hangt, deelt Paulus mee, Gal. 3 : 13. Naar het gevoelen der Joden was Jezus zeker een vervloekte. Een godslasteraar. Zulke mensen hadden - alweer naar het gevoelen der Joden - geen toekomst. Geen eeuwig leven. Als Jezus, de gekruisigde, is opgewekt, dan kan daarvoor slechts één verantwoordelijk gesteld worden: God. Slechts God kan de doden opwekken. Als God Jezus van Nazareth, de gekruisigde, heeft opgewekt, dan is Jezus kennelijk niet een door God vervloekte! Meer nog: dan heeft God zich aan de kant van Jezus gesteld. Dan, in dat geval dus, mag je ook aannemen, dat God zich akkoord verklaart met de boodschap van Jezus. Met deze boodschap nl., dat Jezus zijn leven gegeven heeft tot een losprijs voor velen, Markus 10 : 45.
Dat betekent dan dus óók, dat het bloed van Jezus ons reinigt van alle zonden. Dat de vergeving dus wáár is. Dat er dus een nieuwe toekomst mogelijk is voor mensen. Dat Gods Koninkrijk dus komt, omdat het gekomen is.
Als Jezus, de gekruisigde, is opgewekt, dan is het Evangelie waar. Het Evangelie der liefde. Het Evangelie, dat een blijde, goede boodschap is.
Dan is de overwinning over de macht van de dood waar. Dan heeft de dood niet het laatste woord. Dan is het leven niet zinloos.
Als Jezus, de gekruisigde, uit de doden is opgewekt, dan is het ook waar dat Jezus alle macht ontvangen heeft. Dat er in wezen slechts één heerser, slechts één Heer is.
Dan is het ook waar, dat deze Jezus weer zal komen om het rijk van God in alle volheid en volledig en definitief te brengen.
Dan is het ook waar, dat alle mensen zich moeten bekeren tot Jezus, omdat er slechts één weg is tot de Vader.
Thomas wilde heilszekerheid. Hij had Jezus' onderricht heel goed begrepen. Beter wellicht dan de andere apostelen. Met alle nadruk heeft Jezus verkondigd, dat er geen andere mogelijkheid tot behoud is dan de mogelijkheid van geloof in Jezus, de gekruisigde én de opgestane. Die twee zijn één.
Het ging Thomas om de beantwoording van die vraag: Is de gekruisigde opgestaan? Om dat zeker te kunnen weten, had hij Jezus' wonden nodig. Als de opgestane de wonden van de gekruisigde zichtbaar draagt, dan is geen twijfel meer mogelijk.
Toen niet, en eigenlijk nooit niet meer. Jezus heeft Thomas zijn wonden laten zien. Wij kunnen ze niet meer zien. Maar we weten, in geloof, dat de gekruisigde en de opgestane één en dezelfde persoon is.
Daarom is het ook waar, dat als wij de gekruisigde prediken, wij de opgestane prediken. Dood en opstanding zijn niet te scheiden.

Ploeger

KADERCURSUS JEUGDWERK

Oktober'78—maart'79

Een 10-tal zaterdagen waren we bijelkaar. Jeugdwerkers uit haast alle delen van Baptist-Nederland.
Een pluriforme groep.
Warm kloppende harten voor het jeugd- en jongerenwerk in onze gemeenten.
Het waren fijne ervaringen.

Samen bezig zijn met onderwerpen als:

- — de samenhang tussen geloof en leven,
- — het onder woorden brengen van ervaringen in de kommunikatie met God,
- — betekenis en funktie van de taal van het geloof,
- — richtlijnen voor de omgang met God, de ander en jezelf,
- — plaats en funktie van de bijbel in ons (geloofs)leven.

Regelmatig werden we gekonfronteerd met vragen als:

- — wie ben je wel dat je aan anderen/jongeren het Evangelie brengt,
- — wat heeft Gods woord je zelf gedaan,
- — zijn werkelijk je eigen ervaringen met God de basis van wat je aan de jongeren wilt overdragen,
- — wat is belangrijker: een persoonlijke ervaring of een verhaal uit de bijbel,
- — was is bidden eigenlijk.

De aandachtige lezer van dit verslag zal tussen de regels van deze opsomming opmerken dat in deze kursus iets wezenlijks gebeurde.
Terug naar de Bron zou je kunnen zeggen.
Hoe ging dat nou, op die zaterdagen?
Altijd: Kwartiertje koffie vooraf.
Hartelijke begroetingen over en weer (zo gaat dat nog steeds onder ons).
Dick en Jannie van 't Wout waren op de Vinkenhof steeds paraat en verwenden ons. Ook met de heerlijke soep in de middagpauze.
Onze „grote broers" hadden de collegezaal nodig voor hun zaterdagse seminariestudie, wij maakten dankbaar gebruik van de gastvrijheid van „De Nieuwe Koppel", de goede Vinkenhof-buurman.
De heldere bijbel-inleiding door ds Piet Brongers; klare taal. Gods Woord kwam steeds heel dichtbij.
Meestal: Heerlijke (korte) wandelingen in de Bosch en Duin-natuur. Mooi weer, want als het te bar winter was kwamen we niet.
De ontspannende kwinkslagen van onze Limburgse broeders.
En: je moest nog de groeten hebben van die en die...
Soms: Maakten de jonge predikanten (wat hebben we daar overigens veel van...) al echte dominees-grapjes, waarbij wij net deden alsof we ze niet begrepen.
Was het zware kost, moesten we kontaktuele drempels overwinnen en hadden we 't zelfde gevoel als Jezus' discipelen die vijfduizend mensen moesten voeden met maar 5 broden en 2 vissen...
En ook: de eerwaarde dr Elias Feisser werd via de Vinkenhof, van Noord naar West - en later retour - getransporteerd; we hadden hem (zijn beeltenis) even in ons midden.

Niet alle verwachtingen kwamen uit.
Sommigen van ons hadden liever panklare - of zelfs al gebakken - vis verwacht, maar kwamen er later met de anderen achter dat de aangereikte hengel een fijn stuk gereedschap is.
We zijn geïnspireerd geworden.
't Was net een ontdekkingsreis.
Nee, niet naar verre landen.
Ook geen museum-bezichtiging.
De inleiders bleken in dezelfde wereld te leven als wij.
Zoals ook God, de Heer van ons leven in deze wereld reëel aanwezig is.
Hij is bij ons, overal en altijd.
Deze ervaringen maakten ons rijker.
En hoe rijker je bent, hoe meer je kunt weggeven.
De kursus zat inhoudelijk goed in elkaar en heeft beantwoord aan het doel waarvoor zij was opgezet.
We waren overigens nog lang niet uitgepraat...
Tijdens de evaluatie werd de behoefte naar meer van deze kursussen uitgesproken.
En dit zal gebeuren ook, maar dan waarschijnlijk gewestelijk, dichter bij de afdelingen.
Op de laatste zaterdag, 31 maart, reikte ds Jannes Hofman zo'n 30 mooie certifikaten uit als bewijs van trouwe deelname en toewijding aan deze kursus.
God geve ieder in haar of zijn gemeente kracht en vreugde in het dienstbaar zijn bij het leiden van jongeren tot Hem en Zijn Gemeente.
Tenslotte: Veel dank aan de inleiders, br Jan Baptist, ds Jannes Hofman, br Jur Kruizinga, ds Berend Stuut, ds Anne de Vries, ds Peet Wychers en voor de goede leiding en koördinatie van ds Piet Brongers.
Namens de kursisten,

Luppo G. Nobbe

Hemelvaartsdag 24 5 79, Nationale Toogdag NBJB

IMPRESSIE VAN EEN TOOGDAG

We hebben ds Anne de Vries uit Leeuwarden gevraagd, onder woorden te brengen wat een nationale toogdag van de NBJB voor hem betekent. Zoals bekend, heeft hij de komende nationale toogdag op Hemelvaartsdag op de Vinkenhof - gezinsomstandigheden voorbehouden! - de hele dag de leiding van de programma's.
Hier volgt zijn reaktie:
Een nationale toogdag, weet je wat dat is?
Dat is voor mij:

— 's Morgens vroeg uit bed en slaperig op reis.

— Op het terrein van de Vinkenhof meegetrond worden in de steeds groeiende rij van bekenden en onbekenden langs het kronkelende pad naar het „voetbalveld".

— Vele zich spontaan vormende groepjes van mensen, die altijd hardnekkig elkaars handen schudden en elkaar bijna altijd bij de goeie naam noemen.

— Een grote tent met heel veel stoelen, die een beetje stoffig zijn en soms scheef staan.

— Samen inzingen, loszingen en op dreef komen, zodat het geluid door de tent heen barst en er soms agenten komen luisteren.

— Een zeer informeel programma meemaken, dat op een wat losse wijze de gebeurtenissen aaneen voegt.

— In de pauzes verbijsterd ronddwalen langs de fotowanden van de toogdag van het vorige jaar en je zelf voortdurend afvragen: „Ben ik dat nu of niet?" en „Wie was dat ook al weer?".

— Broodjes eten met koffie op het gras in de zon (als die schijnt en dat is meestal zo).

— Nog meer goeie en minder goeie bekenden tegenkomen, kopstukken en bescheiden mensen, met harde en zachte stemmen en altijd met een brede grijns.

— Ronddwalen door het (helaas te) beperkte bos.

— Langs de boeken- en platenstands schuifelen, prachtige dingen zien liggen en er iets van kopen.

— Nog eens een keer ervoor gezet worden, voor de boodschap van Jezus de Heer.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Eén pen te veel!

Na mijn laatste rondreis ben ik met één pen meer thuis gekomen dan ik was vertrokken. Soms gebeurt dat ook wel eens andersom. Waar deze bezitsuitbreiding heeft plaaatsgevonden zou ik niet kunnen zeggen, maar mocht iemand zich ernstig benadeeld voelen, hij weet nu waar de schuldige zich bevindt: in Amerika! Overigens de handelswaarde van mijn nieuwe bezit is gering, maar hij schrijft fijn. Wil de eigenaar hem terug, laat hij even een seintje geven. Zo niet: hartelijk bedankt!

Nu het toch over pennen gaat; terwijl br H. C. Schaap en ik op speurtocht in de U.S.A. zijn, gaat deze rubriek gewoon door. De twee volgende weken kunt u hier een pennevrucht van ds K. Corporaal aantreffen. Hij sprak over dit onderwerp in Utrecht-C op zondag 18 maart. M.i. is dit heldere betoog voor ons allemaal de moeite van het lezen waard.

Inleiding ds K. Corporaal

Vele evangelisatiewerkgroepen in onze gemeenten zitten met hetzelfde probleem: „Hoe wordt de gemeente meer betrokken bij evangelisatie".

Er zijn werkgroepen die het gevoel hebben, dat zij alleen het evangelisatiewerk in de gemeente moeten doen. Het is een foute gedachte, wanneer we denken dat het evangelisatiewerk uitbesteed kan worden aan een kommissie en het enige dat we nog doen moeten is wat geven voor evangelisatie. We merken wel, dat dit niet klopt.

Je komt dan bij de vraag: hebben we als gemeente nog zicht op evangelisatie. Evangelisatie wil zeggen, de blijde boodschap, het evangelie in deze wereld verkondigen.

Zending en evangelisatie behoren onlosmakelijk tot het leven en sterven van de gemeente. De gemeente die niet evangeliseert sterft op de duur.

Het is een levensvoorwaarde voor de gemeente. En met evangelisatie bedoel ik nu niet een rij van evangelisatiediensten, maar het staan van de gemeente in de redding van verlorenen.

Evangelisatie behoort zowel bij de leden als ook bij de voorganger van de gemeente

We hebben wel de neiging evangelisatie af te schuiven naar de voorganger. Die moet maar een paar evangelisatiediensten houden, of de werkgroep moet maar een bepaalde aktie doorvoeren. Maar we leven nu in de tijd, dat de gemeente gewekt moet worden tot evangelisatie. De gemeente is in deze „een slapende reus", die wakker gemaakt moet worden. En die slapende reus, dat zijn de vele leden die niet aktief in de opdracht van de Heer staan, om het evangelie bekend te maken in de wereld. Waar wij als leden niet de opgaven van evangelisatie ervaren, daar komen we alleen naar de kerk om de predikant toehoorders te geven, of ons door hem te laten stichten.

We gaan naar de dienst, niet alleen om ons te laten stichten, maar om onderwezen te worden, toegerust te worden en gesterkt, opdat we als christenen in de wereld kunnen funktioneren en het evangelie over kunnen brengen op de ander.

De geweldige uitbreiding van het christendom in de eerste tijd gebeurde door het getuigenis van eenvoudige mensen. God gebruikte de zwakke, onvolmaakte mensen, opdat nergens op geroemd kon worden, opdat duidelijk zou worden dat zijn werk niet door geweld of kracht tot stand kwam, maar door zijn Geest, die in zijn kinderen werkt. En de taak van de voorganger met anderen van de gemeente ligt hierin: de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus (Efeze 4 : 12).

Evangelisatie is opgave van de gemeente

Paulus schrijft aan de gemeente te Filipi (2 : 15, 16), die in een moeilijke omgeving staat, om alles te doen zonder te morren... opdat gij onbesmet moogt zijn, onbesproken kinderen van God te midden van een ontaard en verkeerd geslacht, waaronder gij schijnt als lichtende sterren in de wereld, het woord des levens vasthoudende... De gemeente is als een lichtende ster geplaatst in onze stad. Zij wil laten zien door haar wandel en betuigen met woorden, dat Jezus mensen met God verzoent. Aan dit plaatselijk getuigenis moet elk lid deel hebben. De plaatselijke gemeente is het evangelisatiecentrum van de omgeving. God heeft elke gemeente deze verantwoordelijkheid gegeven. Het is zijn wil, om als werktuigen van Hem ons te laten gebruiken, waardoor Hij mensen tot zich roept. Dit kan niet vervangen worden door diensten waar wij een evangelist uitnodigen of één of ander team laten opdraven.

Deze gebeurtenissen kunnen wel het evangelisatiewerk van de gemeente ondersteunen, maar niet vervangen. De gemeente staat konstant in de opdracht. Een evangeliserende gemeente is een biddende gemeente,

is een gemeente waar liefde heerst waar men de mensen van de wereld liefheeft zonder de wereld lief te hebben. Een evangeliserende gemeente is een gemeente waar men voor de zaak van de Heer g e e f t. Zij is een gemeente waar de heilige Geest zijn kracht betoont in de leden der gemeente.

Vanuit de verte groetend, uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; tel. 010-213335

Voor dringende vragen bij geen gehoor s.v.p. het Uniebureau bellen.

Soms voor het eerst en vaak opnieuw ja zeggen tegen Hem.

— Nog meer goeie groepen, liederen, teksten en woorden horen, in eén bonte rij getuigend van de kleurenrijkdom van het Evangelie.

— Meedoen met een daverende afsluiting, die je kompleet raakt en een totaalervaring geeft van de grote gemeenschap van hen die God zoeken en door God gevonden worden.

— Met een spijtig gevoel na afloop naar de auto of bus terugsloffen, nadat voor de laatste keer talloze handen zijn gedrukt.

— Thuis het stof wegpoetsen, zonder dat het gevoel wordt weggepoetst dat het weer schitterend was.

— En stiekem in jezelf „Dank U wel, Lieve Heer" zeggen.

A.V. N.B.V.B. A.V.

Dinsdag 24 april a.s. is het weer zover. De jaarlijkse „Algemene Vergadering" van de N.B.V.B. in De Samenhof te Zwolle. Afgevaardigden van alle afdelingen van „Zusterhulp" komen die dag bij elkaar om samen het wel en wee van het landelijk werk te bespreken.

Belangstellenden die deze dag graag mee willen maken zijn vanzelfsprekend hartelijk welkom!

Het Hoofdbestuur

A.V. A.V.

ATTENTIE!

Br Kuperus, Simsonstraat 5', 1076 VG Amsterdam schrijft:

Geachte zusters,

Op 24 april hopen we weer aanwezig te zijn in Zwolle om uw meegebrachte spullen in ontvangst te nemen. Ik ben nog niet naar de markt geweest, maar nu het weer beter wordt, zullen we het gaan proberen.

Ik ben nog niet helemaal beter, maar het gaat steeds beter. Met de zegen van Hem die alles regeert hopen we ons werk voort te zetten. Ik ben nu aan het uitzoeken en ik wacht op 24 april op uw bijdragen daar mijn voorraad op is.

Met hartelijke groeten, en Gods zegen gewenst;

fam. Kuperus

BEROEPINGSWERK

Aangenomen: naar Rotterdam-Zuid ds B. Stuut te Heerenveen.

uit het Uniebureau

Handreiking bij Statutenwijzigingen

Begin februari 1979 hebben de gemeenten van de Uniesekretaris wijlen ds Van Dam een „Handreiking" ontvangen, en ook een dringend verzoek om zich zo spoedig mogelijk met een notaris in verbinding te stellen, in verband met eventueel nodige statutenwijzigingen. In het DB is afgesproken dat br Klein Haneveld deze zaken verder zal begeleiden.
Hem is nu gebleken dat er op 12 februari 1979 een gesprek is geweest tussen ds Van Dam, onze notaris Nagtzaam te Bilthoven, en onze adviseur mr Van Spaendonck van het Interkerkelijk Contactorgaan in Overheidszaken. Naar aanleiding van dat gesprek is inmiddels komen vast te staan, dat het niet nodig is, en ook niet gewenst, om notarissen in den lande thans te betrekken in deze aangelegenheid. Raden van gemeenten hebben namelijk generlei wettelijke verplichting om vóór 26 juli 1979 iets te doen. Een gesprek met de notaris zal dan ook onnodige vragen oproepen.
Gemeentesekretarissen zullen na de DB-vergadering van 20 april a.s. een nieuwe „Handreiking" ontvangen. Die kan men rustig afwachten. Men neme vooral geen kontakt op met de notaris van onze Unie te Bilthoven, want dat zou hem onnodig werk bezorgen. Zou men intussen toch nadere informatie of uitleg wensen, dan is het beter br Klein Haneveld te Enschede te bellen.
Met betrekking tot onze Stichtingen en Nevenorganisaties valt er naar aanleiding van de bespreking op 20 februari nog wel een en ander te regelen. Het fijne daarvan zal op 4 mei a.s. verder met de notaris van de Unie worden uitgezocht door br Klein Haneveld en mr Van Spaendonck, en dit komt daarna nog in de UC-vergadering van 18 mei aan de orde.
Er is kans op een regeling die een burgerlijke rechtspersoonlijkheid naast de kerkelijke rechtspersoonlijkheid overbodig maakt. Intussen worden de sekretarissen van onze landelijke organen hierbij verzocht, niet naar een eigen notaris te gaan, want het is raadzaam dat de notaris van de Unie een en ander voor alle landelijke organen van de Unie en haar nevenorganisaties in samenhang met elkaar regelt.

O. Oldenburger Rzn.
A. v. d. Hoef

ZAND EN ZAAD

DE DIENST DER GENEZING (1)

Sommigen beweren dat je om hier zinnig over te kunnen praten terug moet gaan naar de tijd van het Nieuwe Testament.

Ik waag het desondanks om wat dichter bij huis te beginnen. Onze vragen en onzekerheden over de dienst der genezing liggen nl. niet in dat N.T. maar in beweringen van christenen om ons heen in de trant van:

> God wil geen ziekte.
> Jezus genas de mensen.
> Hij is dezelfde nu en door zijn striemen is ons genezing geworden.

Daarom is genezing geen mogelijkheid maar een zekerheid. Het is ons beloofd: Bid en U zal gegeven worden.

Als je dus bidt en gelooft zul je genezen. Deze geluiden keren steeds weer terug in de bewegingen die zich groeperen rondom de kernwoorden: „goddelijke genezing", „gebedsgenezing" of „dienst der genezing".
Natuurlijk zijn er onderscheidingen.

Sommige groepen verwerpen alle menselijke geneeskunst en verklaren dat dokters uit de duivel zijn. Anderen menen dat God ook de medici als instrument gebruikt.
De meesten van u zullen gehoord hebben van massa-meetings rondom Hermann Zaiss uit Duitsland in het begin van de jaren vijftig.

Daarna waren er de campagnes van T. L. Osborn.
In mijn studententijd was ik zelf in een voorbereidende campagne van Oral Roberts. En ook vandaag zijn er her en der in ons land samenkomsten waar Luc Goeree, Ben Hoekendijk of Johan Maasbach verkondigen dat Jezus geneest en bevrijdt.

Het onderwerp: „Dienst der genezing" is aan de orde gesteld n.a.v. een bespreking van de Charismatische Beweging in een Twentse Radenkonferentie nu twee jaar geleden. Daarin werd gesteld dat ook de dienst der genezing een onderdeel van de gaven is die de Heer aan zijn Gemeente heeft gegeven.

Nu valt dat in zijn algemeenheid nog wel te aksepteren, maar als dat de vormen gaat aannemen als boven omschreven, worden we kopschuw.

Daarvoor hebben we te veel teleurstellingen en wanhoop gezien bij mensen die er mee in aanraking kwamen.
De vraag is wat we er tegenover stellen. Ik had eens een gesprek met een kollega die zei:
„De dienst der genezing funktioneert uitstekend bij ons. Als er iemand ziek is bij ons, bidden we voor hem in de kerk en natuurlijk bidden we ook voor hem als we bij hem op bezoek komen".
Wel, zo funktioneert het ook bij ons en ik denk ook bij u in de gemeente.
En toch vraag ik me soms af: Mag en moet je niet méér doen?
Ziek zijn is een probleem voor het christelijk geloof.

Het is niet alleen maar een storing in een aards levenspatroon, maar een dwingende vraag aan ons geloof. Hoe is het mogelijk, dat Jezus overwonnen heeft en dat wij toch nog zó onderworpen zijn aan de dood, de ziekten en zoveel andere machten?
Wat is ziekte eigenlijk?
De bijbel spreekt er niet theoretisch over. We ontmoeten ook in de bijbel zieke mensen, die gezond gemaakt worden.
Sterker: we ontmoeten een verziekte wereld waarover Gods heil verkondigd wordt en dat heil brengt op een of andere wijze ook gezondheid mee.
Ziekte wordt in de bijbel bijna alleen beschreven binnen de lichtkring van Gods werkzaamheid.
„Ziekte is in de bijbel belangrijk met het oog op haar genezing onder de zegening van het Koninkrijk Gods, dat in de Here Jezus Christus verschenen is en komen zal. Gezondheid wordt dan een vorm van gered zijn uit banden die ons binden en die ons „ziek" maken". (A. Hijmans, Geloofsgenezing p. 13).

Misschien is het dan niet te boud gesproken als je zegt dat in Gods bedoeling met de mens gezondheid het normale is. Natuurlijk kun je ook in ziekte dicht bij God zijn (volgens sommiger ervaring dan zelfs dichter dan in gezondheid).

Maar misschien is dat dan een van Gods befaamde rechte slagen met een kromme stok.

Er zijn duizenden zieken die tot de ontdekking kwamen dat hun ziekte hen tot inkeer „tot terugkeer" naar God bracht. Maar er zijn óók duizenden die daardoor vertwijfeld raakten.

Ik heb eens horen zeggen dat het genade is als ziekte je dichter bij God brengt omdat het tegen de natuur van ziekte ingaat: ziekte is een Gods vijandige macht. In de bijbel lees je voortdurend over verzet tegen ziekte en dood.

De psalmen zijn er vol van.

Men klaagt en schreit en roept God zelfs ter verantwoording...

Maar tegelijkertijd schuilt men ook bij Hem tegen ziekte en dood.

Er is het besef dat God iets te maken heeft met de ziekte, maar je leest nergens dat men er maar in moet berusten.

Toch loop je, ik denk ook onder ons, steeds weer tegen zo'n stuk berusting aan:

> „God weet wel wat goed voor me is".
> „Ik zeg maar zo: 't Is geen mens die 't me aandoet".

Soms heb ik de neiging om dan maar botweg te vragen: „Wie dan wel?"

„En als 't dan zo goed voor je is, waarom haal je er dan een dokter bij?"

Er wordt nergens in de bijbel zonder meer gezegd dat God het ziekzijn zou willen...

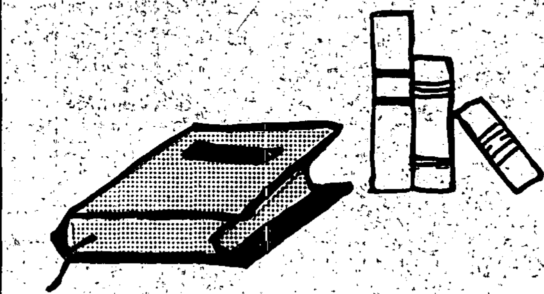
Een enkele tekst zou in die richting kunnen wijzen dat God ziekte zendt, maar als het in zijn algemeenheid waar was, dan zijn de evangeliën er een stuk getuigenis van dat het Koninkrijk van God tegen zichzelf verdeeld zou zijn.

Want voor Jezus is ziekte nl. duidelijk iets van de tegenstander van God. Als Jezus een vrouw geneest, die helemaal verkromd is dan zegt Hij: „Moest deze vrouw, welke de satan 18 jaar gebonden had, niet losgemaakt worden?" (Lukas 13 : 16).

En tegen Cornelius zegt Petrus: „Gij weet van Jezus van Nazareth, hoe God Hem met de Heilige Geest en met kracht gezalfd heeft, Hij is rondgegaan weldoende en genezende allen, die door de duivel overweldigd waren, want God was met Hem" (Hand. 10 : 38).

Er is wel op gewezen dat Jezus nergens de zieken zalig spreekt: Hij geneest ze. Hoe het dan komt dat mensen toch denken in de richting van: God zendt ziekte? Het zou kunnen komen door de traditionele prediking en de katechismus, misschien ook door de zangbundel.

Vooral zondag 10 uit de Heidelbergse Katechismus mag dan wel een theologisch bedrijfsongeval heten dat nog velen op een dwaalspoor brengt. Daarin wordt o.m. gezegd dat God de aarde geschapen heeft en onderhoudt op zo'n wijze dat o.a. „gezondheid en krankheid, rijkdom en armoede, en alle dingen niet bij geval, maar van Zijn vaderlijke hand ons toekomen". In tegenspoed mogen we geduldig zijn en in voorspoed dankbaar. We mogen met vertrouwen de toekomst ingaan „aangezien

Wat zullen we lezen?

zondag	22 april	Psalm 29	Het woord is vol kracht
maandag	23 april	Ezechiël 1 : 1-28	Visioen van de grootheid Gods
dinsdag	24 april	Ezechiël 2 : 1-3 : 3	Gezonden tot een volk van rebellen
woensdag	25 april	Ezechiël 3 : 4-15	Sprakeloos tussen de ballingen
donderdag	26 april	Ezechiël 3 : 16-21	Waarschuwen om te behouden
vrijdag	27 april	Ezechiël 3 : 22-27	Een weerspannig volk
zaterdag	28 april	Psalm 135	Hoedt u voor afgoden

alle schepselen alzo in Zijn hand zijn, dat zij tegen Zijn wil zich noch roeren, noch bewegen kunnen" (vraag 27 en 28).

In de katechismus wordt als voorbeeld voor de ziekte die dan uit Gods vaderlijke hand ontvangen zou zijn Joh. 9 geciteerd, over de blindgeborene. Maar wie dat gedeelte leest ziet dat niet de ziekte tot Gods vaderhand wordt herleid, maar juist de genezing.

In de ziekte van de man moet volgens Jezus „de werken Gods" openbaar worden. Dat gebeurt in de genezing!

De kortsluiting die gemaakt wordt is deze: God kan alles!

Als er dus iets gebeurt doet God dat of 't is in elk geval zijn wil. Maar het is een heidens idee dat „God" achter alle dingen staat. Het primitieve heidendom heeft voor alle sektoren van het bestaan aparte goden.

Dr K. J. Kroon geeft in zijn boek „Opdat u genezing ontvangt" het volgende gesprek weer:

„Sinds Bonifatius is de evangelisatiemethode een kompromismethode geweest. Wat er aan religieus bewustzijn in het bloed zat werd niet ontmaskerd als heidendom, maar dit werd gebruikt als nestje, waarin het „christelijke" ei werd gelegd. Een gesprek ontwikkelde zich dan ongeveer (zeer gesimplificeerd) zo:

Bonifatius: Wat hebben jullie toch veel goden.

Heiden: Ja, we krijgen alles van boven. En dat is heel veel.

B: Maar waarom hebben jullie dan zoveel goden?

H: Iedere god zorgt voor zijn eigen terrein.

Zo hebben we een god voor het weer en een god voor het licht enz.

B: Mijn boodschap is simpel: er zijn niet vele goden, maar er is er maar één. En al die goden van jullie zijn niets meer dan knechtjes van die ene god, die ik jullie verkondig. Alles komt niet van verschillende goden, maar van één en dezelfde God", p. 197.

M.a.w. De waren komen niet uit verschillende godenwinkeltjes, maar alles komt uit de ene grote supermarkt: God.

En zo is deze God toch ook in wezen heidens, al probeerde men wel Hem de trekken van de God en Vader van Jezus Christus te geven.

„Van Hem komt gelukkig niet alles. We zingen wel: Van U zijn alle dingen, van U, o God, alleen.

Maar dan volgt een duidelijke beperking: Van U de *zegeningen*, o Hoorder der gebeên / Uw liefde en zorg omringen mijn wandelende schreên / en wat w'ooit goeds ontvingen, dat is van U *alleen*", Kroon p. 197/98.

Mensen die beweren dat er in de wereld niets gebeurd zonder de wil van God zien over het hoofd dat volgens de Schrift de hele schepping in opstand is en zich tegen Gods wil in begeeft.

Er gebeuren verschrikkelijk veel dingen die God *niet* wil.

Er staat in de bijbel dat er oorlogen en hongersnoden en rampen zullen zijn...

Maar er staat nergens dat God dat wil, laat staan dat Hij ze doet.

En tóch gebeuren ze.

Ik kan daar alleen maar iets van begrijpen als ik let op de verscheurdheid van de hele schepping.

En dan is er toch het weten dat God in Jezus Christus de strijd heeft aangebonden met die verschrikking.

Zou het kunnen zijn dat God ons in die strijd betrekt?

„Als ziekte niet „uit" God is, niet „naar zijn wil", dan wil dat niet zeggen dat God en ziek-zijn niets met elkaar te maken

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds M. Cohen, dr J. Reiling, ds C. van Wier en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de tijdelijk sekretaris ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 36,— per jaar, f 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland f 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

zouden hebben. Als dat zo was, dan zouden wij in ons ziek-zijn volkomen alleen zijn, van God verlaten.

Terecht zou een mens in zijn wanhoop dan kunnen vragen: maar ben ik dan in de handen van de duivel? Het antwoord van de bijbel is: mét ons ziek-zijn, zo goed als met alle afzonderlijke dingen in ons leven, zijn wij in Gods hand! Hetzij om mét Hem dat ziek-zijn te bestrijden, te overwinnen: hetzij om het te leren verwerken en een plaats in ons leven te geven, zodat wij ondanks het ziek-zijn toch getroost verder kunnen gaan" (Geloofsgenezing, p. 17).

En toch denk ik dat ook dan het gevoel blijft: Dit zou eigenlijk niet zo moeten zijn.

Ziekte en dood zijn vreemde elementen waar de bijbel voor mijn gevoel nergens vrede mee sluit.

Er is een strijd, waar we als gemeente van de Heer in betrokken zijn. Want ook in ons midden zijn mensen ziek.

Onze ziekenzorg komt vaak hierop neer dat we elkaar er toe opwekken om de moed er in te houden, niet in opstand te komen en braaf te doen wat de dokter zegt. Ik hoorde iemand zeggen: We aaien elkaar over de bol met een paar vrome woorden, beloven elkaar voorbede en laten de zaak zoals die is...

De spreker wist trouwens ook niet zo te zeggen wat er dan wel aan die zaak gedaan moest worden...

G. Liebe

(Slot volgt)

GEMEENTEDAG
GEWEST N.W. NEDERLAND
ZATERDAG 5 MEI 1979
AMSTERDAM

GEMEENTEBERICHTEN

„GROOT IS UW TROUW O HEER"

Tweede Exloërmond - (W.v.d.V.) Zondagmiddag 1 april hebben we het in de doopdienst samen gezongen: Groot is uw trouw o Heer, mijn God en Vader. We mogen ervaren dat onze Heer getrouw is en dat Hij die trouw aan ons betoont. Na het vertrek van ds Schaap vinden we steeds broeders bereid om in de diensten voor te gaan, waarvoor we zeer dankbaar zijn.

Zondag 1 april was een hoogtijdag voor de gemeente. Twee jongemensen, Greetje Bolk en Gert Tent aanvaardden Jezus als hun Heer en ook was hun begeerte de Heer te volgen in de doop. Ds Schaap was gaarne bereid in deze dienst voor te gaan. In de prediking stelde hij dat het kruis centraal moet staan en dat men van daaruit moet leven. Het was een plechtig moment toen eerst Greetje en nadien Gert afdaalden in het watergraf om in nieuwigheid des levens op te staan en daarmee ook te getuigen tegenover de velen die deze middag waren gekomen, dat ze voortaan met Jezus door dit leven willen gaan.

Bij het Heilig Avondmaal werden beide pasgedoopten welkom geheten door onze jeugdouderling br R. Veldman.

Een zevental brs en zrs moesten hun dank en blijdschap onder woorden brengen. Ook werd br W. Dol in deze dienst in het ambt bevestigd als diaken. In de morgendienst was er reeds grote vreugde, toen onze voorzitter br Van Klinken ons kon vertellen, dat ds Nijland van Stavoren gehoor had gegeven aan de roep van onze gemeente. Zeker denken we ook aan hen, die hun voorganger moeten missen, maar wij weten dat ook daar God Zijn trouw en liefde wil betonen.

Onze bouwkommissie bewijst steeds weer zijn waarde. Werden het vorig jaar de gebouwen geschilderd en het orgel gerestaureerd, nu hebben ze het plan de toren, die ons door de werkers van het eerste uur is nagelaten, te vernieuwen. Daar het enorm veel moest kosten, hebben de brs vaklui besloten het werk zelf uit te voeren. We hebben het volste vertrouwen dat het zal lukken.

Brs en zrs, dit moesten we even aan u doorgeven. Ook wij lezen graag uw berichten. Zegene de Heer u allen en dat velen de gekruiste en opgestane Heer mogen aanvaarden.

Op 7 april jl. haalde de Heer der Gemeente plotseling uit ons midden weg, onze broeder ouderling

GERHARDUS DOKTER

op de leeftijd van 71 jaar.

Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb het geloof behouden; voorts ligt voor mij gereed de krans der rechtvaardigheid.

Baptistengemeente Enschede

81255
is het gironummer van
NOODFONDS
van de
Unie van Baptisten
Gemeenten, Bosch en Duin
Doe er wat aan !

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 17 - 27 april 1979

DRIE KEER BIJBELSEMINARIE

Zaterdag 21 april begaven de kursisten van het bijbelsemenarie zich voor de laatste keer naar „De Vinkenhof". Zij hebben deelgenomen aan de derde kursus van het bijbelseminarie die twee jaar heeft geduurd. Dit keer waren de samenstelling en de opzet van de kursus wat anders dan de eerste twee keren maar daarover straks meer.

Bijbelseminarie is de naam van de zaterdagkursus die „De Vinkenhof" al sinds 1972 aanbiedt. De naam is gekozen om duidelijk te maken dat het hier een aktiviteit betreft van het seminarie voor de voorgangersopleiding en om te laten uitkomen dat de bijbel programmatisch in het middelpunt van het onderwijs staat. Zo kwamen we op het woord bijbelseminarie dat u tevergeefs in de woordenboeken zult zoeken.

Het is echter de aanduiding van iets dat bestaat. Dat kunnen de deelnemers aan de drie kursussen die nu gehouden zijn u wel duidelijk maken.

Samenwerking

Het seminarie bestaat al sinds 1958. Vanaf het begin stond ons duidelijk voor ogen dat een voorgangersopleiding in onze gemeenschap niet alleen predikanten zou moeten opleiden maar ook iets zou moeten doen aan de opleiding van broeders en zusters die leiding geven in de gemeenten. Reeds in 1959 werd daarom gestart met een vrijdagavondkursus die gehouden werd in een van de zalen van Silo te Utrecht. Dit kon echter niet lang worden volgehouden omdat de staf van het seminarium gereduceerd werd tot een man. Toen in 1971 het Uniesekretariaat van Arnhem naar „De Vinkenhof" verhuisde werd wel niet de staf van het seminarie uitgebreid (dat gebeurde pas in 1977) maar wel werd samenwerking tussen de beide vrijgestelden mogelijk op het gebied dat zo lang niet bewerkt was geweest. Zo kon in oktober 1972 de eerste kursus van het bijbelseminarie van start gaan.

Het is de klacht van predikanten en gemeenten in heel veel kerkgemeenschappen dat de afstand tussen opleiding en gemeente te groot is. Of deze klacht in alle gevallen juist is laat ik hier in het midden. Feit is dat er uit een oogpunt van scholing en toerusting tussen de voorgangers en het „kader" van de gemeente een kloof ligt. In handelstermen uitgedrukt: er zit een gat in de markt. De voorgangers zijn opgeleid maar de meeste leden van het gemeentelijke kader moeten het van hun natuurtalenten hebben en voorganger en kaderleden samen zijn aangewezen op de heilige Geest. De Geest wordt ons echter niet gegeven om opleiding en toerusting overbodig te maken maar - omgekeerd - om ze vruchtbaar en dienstbaar te maken voor de gemeente. Het bijbelseminarie is een eerste poging om dat gat op te vullen. Een aangename bijwerking is tevens dat een - jammer genoeg maar beperkt - aantal gemeenteleden in staat is de docenten van de voorgangersopleiding nader te leren kennen in hun onderwijs. Zij kunnen dan ook beter dan de meesten weten of de docenten het geestelijk klimaat van de gemeenten verstaan of niet.

Ontdekkingsreis

De eerste kursus die drie jaren duurde was een ontdekkingsreis. In allerlei opzichten. Docenten en kursisten ontdekten elkaar. In hun verbondenheid en in hun verscheidenheid. Het was eerst een beetje zoeken en tasten maar er was al heel spoedig een band en er was vertrouwen. Bovendien ontdekten en doorleefden docenten en kursisten samen de stof. Ook dat was een reis met vele onbekende en onverwachte ontmoetingen.

De morgen (van 10 tot 1) was gewijd aan de bijbel. Geschiedenis en inhoud van de Schrift, het ontstaan van de afzonderlijke boeken en nog veel meer kwamen aan de orde. Sommige bijbelboeken werden nader uitgelegd. Soms werden ook onderwerpen naar aanleiding van bijbelgedeelten behandeld. De middagen waren meer voor de praktijk van de gemeente. Verschillende onderdelen zoals zending en evangelisatie kwamen aan de orde. Er werd ook gesproken over de gemeente als groep en als gemeenschap. Voor de bijbelse vakken waren er zelfs schriftelijke tentamens!

Toen de eerste ronde van drie jaren voorbij was werd besloten de kursusduur terug te brengen tot twee jaren. Zodoende zouden er in de loop der jaren meer mensen van het bijbelseminarie gebruik kunnen maken. We rekenden aanvankelijk wel op een wat kleinere toeloop en waren dan ook aangenaam verbaasd toen bleek dat we de tweede ronde met een groep van vijftig mensen konden starten. We konden niet eens op „De Vinkenhof" terecht, want de kollegezaal was daarvoor niet groot genoeg. De buren, het Nederlands Bijbel-Instituut, verleenden ons gastvrijheid en zo konden we alle aanmeldingen honoreren. Toch bleek toen wel heel duidelijk dat dit aantal te groot was. Voor een intensief kontakt tussen docent en kursisten tijdens de lessen ligt de grens toch wel bij ongeveer dertig mensen. Wordt het gezelschap veel groter dan gaat de wisselwerking verloren en ontstaat een eenrichtingsverkeer van docent naar leerlingen. Dat betekent verschraling van hun verhouding terwijl aard en opzet van het bijbelseminarie nu juist een grote mate van wisselwerking vereisen. Overigens betekent dit niet dat de dagen van de tweede groep in zuchten en roepen op afstand verliepen. We hebben ook toen zeer goede uren gehad.
Toen we voor de derde keer plannen gingen maken bereikte ons het verzoek van de Unie-Commissie om eens te denken aan de (vele) broeders en (weinige) zusters die min of meer geregeld door de gemeenten worden uitgenodigd om voor te gaan. Zo besloten we om de derde kursus voor hen in te richten en het aantal te beperken tot twintig.
Daarmee kwam de opzet ook te veranderen. Eerst werden vier zaterdagen gegeven die voor de groep als geheel waren bestemd. Daarna volgden voor een groep van telkens tien deelnemers een zitting die geheel was gewijd aan door de deelnemers gehouden preken.
De dagen voor de hele groep stonden 's morgens in het teken van de tocht die iedere prediker moet maken van de bijbeltekst naar de preek. Elke keer werd een ander gedeelte van te voren bestudeerd en in gezamenlijke bespreking nader onderzocht om te komen tot een preekonderwerp of tot een ontwerp. Het spreekt vanzelf dat daarbij vrijwel allerlei dingen aan de orde kwamen die niet voorzien waren maar waarover juist met het oog op de preek en de gemeente wel moest worden gesproken. Zo was het elke keer weer een belevenis met nieuwe ervaringen.
's Middags werd er meer gestruktureerd gewerkt en dat bracht de stof ook mee. Drs O. H. de Vries behandelde dan het thema van het Koninkrijk van God en dat van de gemeente systematisch. Deze werkwijze was voor de deelnemers wel even wennen maar al spoedig was de aansluiting gevonden.

Na de vier gezamenlijke dagen volgden de groepsdagen uiteraard onder leiding van ds Th. van der Laan. De deelnemers waren in twee groepen verdeeld, de „groenen" en de „gelen". Iedere deelnemer bracht op zijn beurt een bandje mee waarop een dienst was opgenomen met een eigen preek. De tekst van de preek was vermenigvuldigd en na afloop van de bandopname gaven de deelnemers hun indrukken van de preek en van de prediker. Dit laatste bracht nog wel eens dingen aan het licht waarvan de prediker zelf geen flauw vermoeden had want wie kan zijn eigen hart doorgronden en zijn eigen optreden voor anderen beoordelen? Toch wilden allen er na de eerste ronde beslist mee doorgaan.

Afsluiting

Zo zijn we twee jaren en dertig zaterdagen met elkaar bezig geweest. We zullen elkaar wel een beetje missen na de 21ste. Maar lang zal dat gevoel niet kunnen duren want de arbeid wacht. Voor de docenten en voor de deelnemers. De laatsten zijn immers vrijwel allen aktief in hun gemeenten en van die arbeid krijg je nooit lang vakantie.

Wat er nu gaat gebeuren? Het zou een heel nieuw artikel vragen om te vertellen wat er in de Werkgroep Toerusting aan plannen leeft voor de toekomst. Het „gat" waarvan eerder sprake was is nog lang niet gevuld. Het is trouwens ook nog veel groter want wat gebeurt er aan toerusting binnen de gemeenten? Hoe staat het met de bijbelkennis en met het bijbelinzicht in onze gemeenten? Daar liggen nog veel grotere gaten die onmogelijk met behulp van kursussen op „De Vinkenhof" kunnen worden gedicht. Er moet zoiets komen als een omvattende strategie van de toerusting en dat is geen kleinigheid. Aan plannen in die richting werkt de Werkgroep nu. Maar in 1979 kan met de uitvoering daarvan nog geen begin worden gemaakt. Daarom ligt het in de bedoeling om in de herfst van dit jaar een kursus van één jaar te starten in dezelfde lijn als die van de afgelopen twee jaren.
Daarover later meer. Vooreerst zijn we dankbaar voor wat nu achter ons ligt. Als docenten en deelnemers zijn we gezegend. Dat wilde ik als leider van de kursus en uit naam van allen u maar even doorgeven.

J. Reiling

Irema—een stukje geschiedenis

Op 21 maart jl. is ds J. ter Braak voor een werkbezoek naar Zaïre afgereisd. Hij hoopt daar met verschillende mensen te spreken over projekten in dat land. Misschien zou hij ook iets kunnen horen over IREMA, onze (voormalige) baptisten zendingspost, waarvoor we als baptisten in de jaren '58-'60 meerdere akties hebben gevoerd (o.a. het verzamelen van gereedschap en brillen). Herinnert u zich dat nog of is dit stukje recent verleden al weer weggezakt? Voor de wat oudere generatie is IREMA misschien nog een bekende klank, maar voor de jongere? Daarom een stukje geschiedenis:

IREMA was (en is) een zendingspost in Kongo - wat nu Zaïre heet -. Al vóór de Tweede Wereldoorlog is het zendingswerk daar begonnen door de engelse zendeling Mill: hij verkondigde daar het evangelie en degenen die in die tijd gedoopt werden leidde hij op en zond hen uit om ook in de dorpen rondom Irema te evangeliseren. 2x per jaar gaf hij een trainingskursus. Alle begin is moeilijk, maar gelukkig werd Mill bijgestaan door meerdere dorpsgenoten.

In 1946 moest Mill om gezondheidsredenen helaas zijn werk staken en was er niemand die direkt zijn werk kon voortzetten! Wèl kwamen er zo af en toe zendelingen uit Stanleyville om daar hun vakantie te besteden en met de mensen in IREMA te spreken, maar in één week kon natuurlijk nooit het werk voor een heel jaar gedaan worden!

De mensen in IREMA hielden echter het huis vrij: er mocht eens een nieuwe zendeling komen...
IREMA: een verlaten zendingspost.
Maar 13 jaren later. In mei 1959 vertrekt ds G. van 't Wout met zijn vrouw en 2 kinderen naar IREMA om daar het werk weer opnieuw op te zetten en de gemeente daar op te bouwen.

In september komen zij in IREMA aan, waar hen een geweldige ontvangst ten deel valt. De mensen noemden hem „Vata Atayaka": vader is gekomen; wij waren zonder vader, nu u gekomen bent zijn we geen wezen meer. Ds van 't Wout krijgt de eretitel: Vader van de dorpen.

De situatie was niet al te best: de wegen naar het dorp toe leken net snelstromende rivieren, in de vele dorpen rondom stonden een paar kleine schooltjes, één ziekenhuis (met maar 2 artsen) en het huis voor de „nieuwkomende" zendeling was van binnen en buiten even nat, de kerk was ingestort, zodat de diensten in het schooltje gehouden moesten worden etc.

Eenvoudige mannen gaven leiding aan de gemeente, maar wisten nog erg weinig van de bijbel. In Nederland wordt dan aktie gevoerd om gereedschapskisten samen te stellen voor de opbouw van kerk en huis. Ondertussen is ook br Edens in Zaïre gearriveerd en begonnen met medisch werk in Yakusu, waar hij veel ervaring opdoet. Al vrij gauw begint hij buitenwerk in Irema: het is werken van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat. In februari 1960 komt

br Edens fulltime naar IREMA om ds van 't Wout te assisteren.
Het werk krijgt langzaam meer body: in oktober '59 waren er al 11 doopkandidaten geweest en in februari '60 32! Ook in omliggende dorpen komen kleine gemeentes; het schoolwerk komt ook van de grond - in Irema zijn ongeveer 50 leerlingen - en een aantal woningen zijn gebouwd, evenals een kliniek en een timmerwerkplaats.
Br Edens krijgt op één dag soms meer dan 500 visites te verwerken!
Een ander heugelijk feit: in mei 1960 wordt het gezin Van 't Wout uitgebreid met een meisje, dat de toepasselijke naam Irema krijgt!
In juni 1960 wordt ook de fam. Ter Braak-Hondelink naar Irema uitgezonden. Maar 30 juni wordt Kongo een zelfstandige staat en daardoor verandert er veel: er wordt besloten dat alle zendelingen het land moeten verlaten. Oók ónze zendelingen moeten Irema verlaten! De gemeente daar is erg teleurgesteld en wil ook niet dat de zendelingen Irema verlaten, maar hun vertrek moést wel plaatsvinden door de anti-blanken stemming.
Op 22 juli 1960 keren de kinderen en vrouwen van Van 't Wout en Edens naar Europa terug. Ds Van 't Wout en Ter Braak gaan eerst nog naar Nairobi in de hoop snel terug te kunnen keren (wat Irema graag zou willen): in oktober moeten ook zij terug naar Nederland.
Gelukkig is het werk in IREMA niet ingestort: Lifenja (evangelist van Irema) zet het werk voort en zorgt er ook voor dat de huizen van de zendelingen niet geplunderd worden.
De 60-er jaren is men moeizaam doorgekomen, maar de gemeente komt er nu weer bovenop en breidt zich gestadig uit o.l.v. pasteur Atcholo.
Ook het medische werk in het gebied rond Irema komt weer op gang onder de dagelijkse leiding van een gediplomeerd hulpverpleger Loititikimoto.
Maar hoe de situatie nu precies is is niet bekend. Hopenlijk komt ds Ter Braak er meer over te weten en misschien kunnen wij weer iets doen voor de gemeente in Irema. We zijn benieuwd; u zult er vast nog wel meer van horen!

Wout Huitzing

In het nummer van 30-3-1979 (dat gewijd was aan de nagedachtenis van ds J. van Dam) werd de vijfde meditatie uit de reeks „Onvergetelijke woorden vanaf het kruis" niet opgenomen. Dat gebeurt dan bij dezen alsnog.

Onvergetelijke woorden vanaf het kruis (5)

Johannes 19 : 28 Mij dorst.
Genesis 2 : 10 Er ontsprong in Eden een rivier om de hof te bevochtigen en daar splitste hij zich in vier stromen.

Honger en dorst begeleiden de mens op zijn levensweg. Door honger en dorst wordt de levensweg menigmaal tot een lijdensweg. Voor een kwart van de huidige wereldbevolking bestaat het levenslijden uit honger en dorst.

Mij dorst. Dat heeft Hij gezegd. Die u en mij heeft leren bidden: Geef ons heden (of: elke dag) ons dagelijks brood. Hij heeft dorst gehad. Aan de vrouw bij de bron van Jakob bij Sichar vroeg Hij: Geef Mij te drinken (Joh. 4 : 7). In datzelfde gesprek openbaarde Hij zich als het water des levens.
Dat bewustzijn leefde in Jezus. Later kon Hij daarom zeggen: Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke (Joh. 7 : 37).

O ja, het is duidelijk dat het hierbij om twee soorten dorst en om twee soorten water gaat. Maar de materiële dorst is een beeld voor de geestelijke dorst, zoals het stoffelijke water een beeld is voor het geestelijke water.
Wie een beker koud water geeft, doet een weldaad aan een mens. Wie het water des levens biedt aan mensen, is een Weldoener zonder weerga. Jezus zou zich geven aan heel de wereld als het water des levens.
Dat water des levens hebben mensen nodig. Daar zonder sterven zij. Zoals zij sterven als water hun ontbreekt.
De zonde heeft materiële nood gebracht. Er was overal water in het paradijs. God, de Schepper, heeft geweten wat mensen nodig hadden. Wat de natuur nodig had.

Jezus heeft Zijn dorst wereldkundig gemaakt „opdat de schrift vervuld zou worden". Die „schrift" is dan wel Ps. 69 : 22 „Ja, zij gaven mij gif tot spijze, en lieten mij in mijn dorst azijn drinken". Het eerste deel van dit vers richt zich wel op wat wij lezen in Mc. 15 : 23: „En zij gaven Hem wijn, met mirre gemengd, doch Hij nam dien niet". Wijn met „gal", zegt Mt. 27 : 34. Enige barmhartigheid wilden de wreedaards bij een kruisiging toch nog laten gelden. 1 korrel wierook (anderen zeggen myrrhe) in een beker wijn, zei het Sanhedrin. Dat gaf een verdovende drank. Gif, zei de psalmist. Maar Jezus nam die niet. Hij wilde bewust, en niet verdoofd, of bedwelmd, Zijn lijden ondergaan.

Ná alles volbracht te hebben echter, maakte Hij zijn lichamelijk lijden duidelijk. Koorts, brandende zon en het lange vasten (na de paschaviering heeft Hij wel niet meer gegeten noch gedronken, dus zeker 18 à 20 uur niet) herhaalden het lijden van een psalmdichter: „Verdroogt als een scherf is mijn kracht; mijn tong kleeft aan mijn gehemelte" (Ps. 22 : 16).
Hij kreeg azijn te drinken, dat is zure wijn. Soldatenwijn, zei men. Een vaak erg slechte kwaliteit. Verschaald. Vóór het drinken meestal ook nog verdund met water.

Het is niet zonder symbolische betekenis dat Jezus deze zure wijn te drinken kreeg. Nimmer heeft Jezus zich de wijn des levens genoemd. Wèl noemde Hij zich de ware wijnstok. Daarmee sloot Hij aan bij de overtuiging der Joden, dat de boom des levens, die in het paradijs was, een wijnstok geweest is. Wat Hij aan het einde van zijn stervend leven te drinken kreeg, was een karrikatuur van wat de wijnstok, de boom des levens, eigenlijk zou moeten geven. Ook dit lijden heeft Jezus gedragen.

Wie aan Jezus' dorst denkt, wordt met vreugde vervuld als hij Openb. 22 : 1 vv leest: „En hij toonde mij een rivier van water des levens, helder als kristal, ontspringende uit de troon van God en van het Lam . . ."

Hij, die eenmaal zalig sprak de hongerenden en dorstenden naar de gerechtigheid (Mt. 5 : 6), was zelf een Hongerende en Dorstende naar de gerechtigheid. Om de vervulling te kunnen bereiken, nam Hij ook „dorst" op in zijn lijdensweg.

O, zee van Gods liefde, zo peilloos en wijd,
verlossing, zo grensloos, voor mij hier bereid.

Ploeger

De dienst der genezing (slot)

In de afgelopen weken ben ik verschillende keren met ziekte gekonfronteerd.
Een jonge vrouw voor wie veel gebeden is, is gestorven.
Een man die erg veel pijn heeft kreeg van de dokter te horen dat hij daar mee zal moeten leren leven...
Een suikerpatiënt die zich nu moet spuiten met insuline zei me het gevoel te hebben dat ze nu aan de ketting gelegd is...
Twee van onze gemeenteleden moeten volgende week geopereerd worden en anderen wachten nog op een afspraak met de chirurg.
En dan moet je een toespraak voorbereiden over de dienst der genezing.
En je leest de gegevens weer na:
1/7 van de evangelieën gaat over genezing.
Jezus geneest en bevrijdt.
En er is sprake van 12 discipelen die in zijn voetsporen treden...
Er is sprake van 70 volgelingen die werken in dezelfde stijl...
Allemaal als onderstreping van de boodschap dat het rijk van God nabij is gekomen.
Wat voor Jezus gold, geldt dat ook voor ons?
Waren die 12 en die 70 iets bijzonders of zijn ze ook in dit opzicht vertegenwoordigers van dat nieuwe volk dat God zich roept uit alle volken? Geldt Christus' opdracht om te genezen ook vandaag nog? Gebeuren er nog wonderen?
Gelden zijn beloften voor vandaag?
Heeft de gemeente hier een taak?
Hoe kunnen we de zieken helpen?
Het is duidelijk dat onder Gods zegen medische behandelingen genezing brengen aan gelovigen en ongelovigen. Heeft de vervolmaking van de medische zorg er toe geleid dat God nu anders werkt dan in de eerste gemeente?
Ik dacht aan het lied:

> Welk een vriend is onze Jezus,

waarin in de Joh. de Heerbundel o.a. gezongen wordt:

> Jezus biedt ons aan genezing...

In L. & G. hebben wij 't vervangen door:

> Jezus staat ons steeds terzijde
> Hij alleen is 't die ons schraagt.

Is het er een teken van dat we een stapje teruggegaan zijn? Genezing durven we nauwelijks verwachten.
Zijn nabijheid zijn we nog wel van overtuigd!
Laten we samen eens wat in de bijbel bladeren:
Ex. 15 : 26 „Indien gij aandachtig luistert naar de stem van de Here uw God en doet wat recht is in zijn ogen, en uw oor neigt tot zijn geboden en al zijn inzettingen onderhoudt, zal Ik u geen enkele van de kwalen opleggen, die Ik de Egyptenaren opgelegd heb. Want Ik, de Here, ben uw Heelmeester".
Volgens Karl Barth is dit het Magna Charta, het grote handvest in alle gezondheidsvragen: God zegt: Ik, de Here, ben uw Heelmeester...
Een enkel psalmwoord:
Here mijn God, tot U riep ik om hulp en Gij hebt mij genezen (30 : 3).
Loof de Heer, mijn ziel, die al uw ongerechtigheden vergeeft en al uw krankheden geneest (103 : 3).
Mat. 8 :16 en 17: Jezus dreef de geesten uit met zijn woord en die ernstig ongesteld waren genas Hij allen opdat vervuld zou worden, hetgeen gesproken is door de profeet Jesaja toen hij zei:

> Hij heeft onze zwakheden op zich genomen en onze zieken heeft Hij gedragen...

En als Johannes de Doper laat vragen of Jezus werkelijk de beloofde Messias is dan antwoordt Jezus met een 'aanhaling' uit Jesaja:

> Boodschap Johannes wat je hoort en ziet. Blinden worden ziende en lammen wandelen.
> Melaatsen worden gereinigd en doven horen en doden worden opgewekt en armen ontvangen het evangelie (Mt. 11 : 4).

„Omdat ik door de Geest Gods de boze geesten uitdrijf is het Koninkrijk over u gekomen", zegt Jezus tegen de Farizeeën (Mt. 12 : 28).
Er waren de 70 die uitgezonden werden met de opdracht van verkondiging en genezing (Luc. 10 : 10).
Na Pinksteren lees je in Handelingen over genezingen door apostelen, maar ook door de diaken Filippus en waarschijnlijk ook door Stephanus.
De opdracht en de volmacht waren kennelijk niet beperkt tot die ene groep en die ene keer.
In Jakobus 5 lees je over de taak van oudsten, je zou kunnen zeggen: de raad der gemeente.
Als ze daartoe gevraagd worden moeten ze over de zieken een gebed uitspreken en ze zalven met olie en dan staat er „het gelovige gebed zal hem gezond maken en de Heer zal hem oprichten".
Als je in 1 Kor. 12 : 9, 28 en 30 leest over gaven van genezing is er geen aanleiding om dat alleen tot de ambtsdragers van toen te beperken.
Als laatste tekst noem ik hier nog Mc. 16 het slot, waar Jezus over gelovigen zegt dat o.a. deze tekenen hen zullen volgen:
„In mijn naam zullen ze boze geesten uitdrijven.
Op zieken zullen ze de handen leggen en zij zullen genezen".
En het slot is: „En zij gingen heen en predikten overal, terwijl de Here medewerkte en het woord bevestigde door tekenen die er op volgden.
Je zou kunnen zeggen dat in het N.T. zowel het grote aantal zieken opvalt als het getal van genezingen...
Als toen ergens de kracht van God geopenbaard kon worden, dan was dat wel in de wereld van het mateloos lijden der zieken.
Veel van wat toen hopeloos was kan nu goed worden behandeld. Vandaar dat nu gezegd wordt: Wat de dokter kan doen moet je aan God niet vragen.
Ik las ergens de stelling dat het van onbijbels denken zou kunnen getuigen als je stelt dat juist de gaven van genezingen nog in dezelfde mate en op dezelfde wijze in de gemeente horen te funktioneren als toen bij Jezus. Het zou bijbels kunnen zijn om te erkennen dat de gaven die nodig zijn in het Lichaam van Christus nu andere gestalten kunnen en moeten hebben. De praktijk van het gemeentelijk leven laat immers ook zien dat genezingen en andere tekenen in de na-nieuwtestamentische tijd zijn afgenomen in omvang.
De vraag is alleen of dat afnemen in omvang verklaard moet worden uit een verschuiving in Gods manier van werken of uit een stuk verlegenheid van latere geslachten.
Als ik verslagen lees over ervaringen van anderen neig ik er toe om eerder te denken aan een stuk verlegenheid in Gods gemeente dan aan een verandering bij God.
Wij zingen toch ook: Er is geen schaduw van omkeer bij U?
Sinds de laatste wereldoorlog zien wij in de hele wereld een grote belangstelling voor de dienst der genezing.
In de laatste 30 jaren zijn er meer dan 200 boeken verschenen over dit onderwerp, waaronder kerkelijke rapporten en wetenschappelijke studies. Uit internationale rapporten blijkt dat er een golf van z.g. genezingsdiensten door de wereld gaat. Er zijn diverse organisaties die zich ermee bezig houden.
In Engeland is er bv. de Churches' Council of Healing, de interkerkelijke raad van genezing, waarvan ook de Britse Maatschappij voor Geneeskunst (!) deel uitmaakt.
Wereldwijd werkt de Lucasorde, een gemeenschap van Christenen die geloven dat de opdracht tot genezing ook nu nog geldt voor de gemeente.
Sommige artsen zijn daar ook lid van.
Met name in vrije groepen is er in de diensten van de gemeente vaak gelegenheid om voorbede te vragen en te krijgen te midden van de gemeente o.a. voor genezing. Ook het roepen van de oudsten als in Jakobus 5 is daar niet onbekend.
In de Anglicaanse kerk is de dienst der genezing een niet ongewoon onderdeel van de dienst van de priesters.
In Den Haag wordt al tientallen jaren door de Herv. Kerk in de week voor Pinksteren een zg. Week der Genezing belegd.
Op twee voorbereidingsavonden wordt er gesproken over wat de bijbel zegt over ziekte en genezing.
Op Pinksterzondag is er een avondmaals-

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

De opdracht van Christus

Christus zegt tot zijn discipelen: Gij zijt het zout der aarde... Gij zijt het licht der wereld (Matt. 5 : 13, 14). Daar, achter de discipelen, staan wij. Die uitspraak komt tot ons. Het licht dat wij moeten laten schijnen ontvangen we van Hem die het ware Licht der wereld is. De schrijver van de Hebreeënbrief noemt ons: „Deelgenoten der hemelse roeping". We hebben deel aan Christus, maar ook deel aan de hemelse roeping. Hoofdstuk 3 : 1 zegt: „Daarom heilige broeders, deelgenoten der hemelse roeping, richt uw oog op de apostel en hogepriester onzer belijdenis, Jezus". In dit woord wordt erop gewezen, dat Jezus zelf het onderwerp en de inhoud van de evangelisatie is.

De brief aan de Hebreeën roept de Jood-christen op om samen met de heiden-christen één familie, één huis, één leger van Christus te vormen. Wij worden opgeroepen een leger van Christus te vormen die de opdracht: „Maakt al de volkeren tot mijn discipelen" wil uitvoeren.

Toen Christus aan het eind van zijn leven hier op aarde stond, heeft Hij zijn zaak toevertrouwd aan zijn discipelen. Vandaag heeft Christus zijn zaak toevertrouwd aan zijn Gemeente. U en ik vormen die gemeente mee. In verschillende gelijkenissen spreekt de Heer er over dat Hij zijn zaak heeft toevertrouwd aan zijn knechten.

Wij denken even weer aan de uitspraak van Christus: „Gij zijt het licht der wereld". Wij zijn er niet voor onszelf. Wij zijn er voor de wereld. *Licht der wereld.* Daarvan moeten we doordrongen zijn.

Wij zijn getuige. We zijn het niet alleen wanneer wij over het evangelie spreken. Wij getuigen met ons leven. Met ons spreken, met onze houding. Deze twee horen bij elkaar. Wij kunnen ons er soms gemakkelijk van afmaken door te zeggen, dat wij met onze houding getuigen zijn. Maar de verkondiging van het evangelie gaat nog altijd van mond tot mond.

Onze houding met het getuigenis wat we spreken onderstrepen.

Wanneer wij verzaken het evangelie te verkondigen, evangeliserend op te treden, dan gaan we aan onze roeping voorbij en dan gaat langzaam het licht op de kandelaar uit.

Waar vindt de konfrontatie met de wereld plaats? In de evangelisatiediensten? Neen, we zijn al blij wanneer een paar buitenstaanders bereikt worden. De konfrontatie met de wereld vindt plaats waar wij de ander ontmoeten, op werk, op straat, in de omgang met anderen. En funktioneer ik daar als christen? Zoals God het *van mij vráágt.* Deel hebben aan *de roeping van Christus.* Deelgenoten; dat moet ik me bewust maken.

Toerusting

Wanneer we van de kansel verkondigen: wij moeten een getuige van Christus zijn, dan zullen we ook moeten verkondigen hoe men dat moet doen.

Daar komen de vragen: Hoe zeg ik het en wat zeg ik? We ontdekken dan: we hebben hulp nodig bij evangeliserend bezig zijn. Die hulp moeten we in de gemeente vinden.

We hebben drempelvrees, we durven niet. We kunnen niet goed praten. Komt 't wel over. Zegt 't de mensen nog wel iets. Zijn ze niet allemaal vijandig? Hoe kijken we tegen de opdracht aan? We weten vaak wel dat daar staat: „Gaat heen, maakt al de volkeren tot mijn discipelen..." maar weten we ook dat deze opdracht tussen twee geweldige uitspraken van Christus staat. Christus zegt eerst: „Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde" en na het zendingsbevel: „En zie, Ik ben met u al de dagen".

Die machtige Christus heeft beloofd met ons te zijn. Dat wordt ook verwezenlijkt door het ontvangen van de heilige Geest.

Zo gauw wij over evangelisatie spreken, spreken we ook over *toerusting.* Niet om alleen maar geleerd te worden hoe we kunnen evangeliseren, maar ook om zelf te groeien in het geloof. Zijn wij gegroeid in het geloof sinds we tot het geloof gekomen zijn en lid van de gemeente geworden? In onze gemeentelijke arbeid moet een stuk nazorg ingebouwd worden, waardoor wij in het geloof groeien; daardoor kunnen we beter spreken over datgene wat we bezitten. Het woord moet eerst aan o n s gewerkt hebben, voordat we er over kunnen spreken met een ander.

Deze twee elementen: nazorg (toerusting) en evangelisatie lopen parallel, die gaan samen. Wanneer dat niet gebeurt, dan organiseren we een aktie, hebben mooie dagen en daar blijft het bij. Er is geen beweging gekomen, maar we zijn wel moe geworden.

Konklusies:

1. De raad, de werkgroep voor evangelisatie en zending en de gehele gemeente moeten zich bezinnen op de vraag: „Waarvoor zijn wij gemeente in deze wereld?" Het voorwerk zal in de raad en de werkgroep moeten gebeuren.
2. Wanneer we daar zicht op hebben gekregen, dan moeten we ons bezinnen op de vraag: „Hoe kunnen we daarin optimaal funktioneren?" Daar hebben we de vraag rondom de nazorg, toerusting.
3. We zullen tegen elkaar moeten zeggen: *het moet en het kan!* We hebben ook de kracht van boven ontvangen om ons evangelistisch op te stellen en dat doen we als lichaam van Christus, *waar elk lid nodig is.* Ontbreken er enkelen of wellicht zelfs velen, dan funktioneert het lichaam niet optimaal. We hebben allen elkaar nodig.
   Jezus zegt: „Gelijk de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u".

K. Corporaal

Nog steeds zwervend en dolend, uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; tel. 010-213335.

Voor dringende vragen bij geen gehoor s.v.p. het Uniebureau bellen.

---

dienst en op Pinkstermaandag een voorbededienst met handoplegging.

De praktijk is dat men daar niet alleen komt om genezing voor lichaam, ziel en geest.

Men kan naar voren komen voor alle nood, ook voor persoonlijke schuldbelijdenis of huwelijksnood, zorg over de kinderen of alleen maar voor versterking van eigen geloof en voor de kracht om te getuigen of om anderen te helpen.

Men getuigt van veel zegen, ook in die gevallen dat iemand niet lichamelijk genas of zijn situatie zag veranderen.

Veel vragen zijn open gebleven, andere niet eens gesteld.

Schrijver dezes kent ook niet alle antwoorden.

Maar het zou een gezonde zaak zijn als deze zaak onder christenen een goede aandacht had.

G. Liebe

MEDEDELING

△ De nieuwe penningmeester van de gemeente te Stavoren is: J. Brandenburgh, Burg. Albertsstraat 6, 8715 JE Stavoren. (geen telefoon).

GEMEENTEDAG
GEWEST N.W. NEDERLAND
ZATERDAG 5 MEI 1979
AMSTERDAM

18 maart 1979—Voorjaarskonferentie van de Broederschap van Baptisten Voorgangers

Te oordelen naar de vrolijke stemming waarin de aanwezige broeders verkeerden, hadden ze het voorjaar in het hoofd. Mogelijk is ook dat de te bespreken onderwerpen aanleiding gaven tot vrolijkheid. Of was het gewoon omdat we blij waren weer eens een dag bij elkaar te zijn? Er waren overigens niet zoveel broeders aanwezig als we gehoopt hadden. Hoewel niet ieder zijn afwezigheid had verklaard, kwamen we wel te weten dat sommigen al weer verplichtingen op school hadden, anderen niet konden komen om gezondheidsredenen, één een trouwdienst moest leiden en er ook enige naar het heilige land waren vertrokken.
Onze voorzitter, br J. Broertjes, memoreerde het heengaan van de broeders Heinze Sikkema en Jan van Dam. Hij merkte daarbij op hoe belangrijk het is om de gelegenheden die we hebben om bij elkaar te zijn, te gebruiken om goed voor elkaar te zijn.
We hadden ons voorgenomen om deze dag aandacht te geven aan de eerste honderd bladzijden van het boek van H. Berkhof „Christelijk Geloof". Die waren persoonlijk of in gewestelijke konventen bestudeerd. Wij wilden ter afronding daarvan samen daarover nog eens praten.
Onze eigen professor had een aantal interessante diskussievragen opgesteld, en na een uitgebreide toelichting werd daarover in diskussiegroepen gesproken. Twee vragen waren opgesteld naar aanleiding van een stelling uit Berkhofs' boek: „de openbaring van God in Christus is niet exclusief, wel normatief". De vraag was: geldt dit ook t.o.v. de openbaring van God vóór de verschijning van Christus, aan Abraham enz. of is alle bijbelse openbaring van God in laatste instantie openbaring van Christus? De volgende vraag was: Hoe moeten we dit verstaan i.v.m. de scheppingsopenbaring of de niet-christelijke godsdiensten? Deze stelling en deze vragen brachten ons bij een zaak die tot en met aktueel is, en het is niet verwonderlijk dat de diskussiegroepen zich vooral hierop wierpen.
Verder werd nog wat aandacht gegeven aan een filosofische term „zinbepalend primaat", zeg maar: hoogste norm waaraan andere normen ondergeschikt zijn, en waarvan ze zijn afgeleid.
Ook spraken we nog over onze traditie van uitleg en toepassing van de Schrift, die kan staan tegenover de Schrift. Daarbij werd door br Reiling opgemerkt dat alle verschillen in theologisch denken niet terug te voeren zijn tot een verschil in Schriftbeschouwing. Want gelijke Schriftbeschouwing levert toch wel verschillende inzichten op, bijv. t.a.v. de doop. Achter de Schriftbeschouwing ligt een bepaalde godsbeschouwing en een bepaald zelfverstaan. Dit werkt door in de Schriftbeschouwing. Daarom brengt een diskussie over de Schriftbeschouwing ons niet zoveel verder, en bovendien garandeert het ons ook geen goede schriftuitleg, zoals de praktijk uitwijst.
Al met al hadden we een boeiend gesprek met elkaar over erg belangrijke dingen. Er ging zelfs meer tijd in zitten dan we hadden gedacht, zodat we het onderwerp „Ambt, Gemeente en Geest" niet meer konden behandelen.
We hebben besloten om weer een stuk uit het bovengenoemde boek van H. Berkhof te gaan bestuderen, zodat we aan de hand daarvan indringend met elkaar over een aantal belangrijke onderwerpen kunnen spreken.
Het welslagen van de dag was mede te danken aan de gastvrijheid van de gemeente te Zwolle, en de voortreffelijke zorg van het kostersechtpaar, dat ons zelfs een broodmaaltijd bij kaarslicht verzorgde.
Bovenal gaat onze dank naar onze Heer, die ons aan elkaar geeft en ons in de gemeenten in zijn dienst wil gebruiken.

P. van der Werf

Ds T. JANSMA 70 JAAR

Niet alleen onze Landsvrouwe maakt op 30 april a.s. haar 70 jaren vol, ook onze vroegere algemeen sekretaris valt deze vreugde ten deel.
Ds Tije Jansma, geboren te Haulerwijk, begon aan zijn opleiding aan het seminarie te Hamburg, zijn dienst onder ons in Nieuwe Pekela in 1933. In 1943 toog het echtpaar Jansma naar Haarlem.
In 1946 besloot de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland ds Jansma te benoemen tot algemeen sekretaris. Deze funktie heeft hij met verve en vlijt vervuld. Na de benoeming van ds Th. van der Laan tot algemeen sekretaris (1967) kon ds Jansma zich vooral bezig houden met de financiën. Per 1 oktober 1971 werd hij vervroegd gepensioneerd. Sedertien bleef hij echter - tot op vandaag - enkele stichtings-administraties verzorgen.
Wij wensen het echtpaar Jansma (Duistervoordestraat 1, Arnhem) een fijne 30e april toe.
De Heer moge hen zegenen!

P.

GEMEENTEDAG GEWEST N.W.-NEDERLAND

Op zaterdag 5 mei a.s. wordt in de Herdenkingskerk aan de Postjesweg te Amsterdam-West de gemeentedag van het gewest N.-W.-Nederland gehouden.
Het thema van de dag is:
„Bevrijding, wat betekent dat voor de gemeente?"
Vanaf 10.00 uur is er de ontmoeting met elkaar onder het genot van een kopje koffie.
De morgendienst begint om 10.30 uur en staat o.l.v. ds C. Molema uit Den Helder; spreker is ds A. H. Agtereek, IJmuiden.
Medewerking van de zangkoren uit het gewest.
Plm. 12.00 uur middagpauze, gelegenheid tot het nuttigen van het meegebrachte broodje, voor koffie wordt gezorgd.
Om 14.00 uur is de middagdienst, deze dienst staat in het teken van de jeugd; de leiding is bij ds Sj. v. d. Laan, Amsterdam-West, die ook zal spreken.
Medewerking van:
Freedom Sound, Heemskerk
Jesus Redeemed, Haarlem en blazers uit IJmuiden.
Kinderoppas in gebouw bij de kerk, kinderdiensten in de Koningin Julianaschool nabij de kerk.

J. Korf
sekretaris Bond van Baptistengemeenten N.W.-Nederland; Kerkplein 2, 1981 BH Velsen-Zuid; tel. 02550-14747

Voor u gelezen

DDR
De tegenzin tegen het militair onderwijs op de scholen in Oost-Duitsland neemt toe. De leiding van de evangelische kerk pleit bij de overheid voor meer verdraagzaamheid jegens de jongeren die aan dit onderwijs niet wensen deel te nemen.

☆

Siberië
is een der koudste gebieden ter wereld. Maar dat blijkt geen belemmering te zijn voor een bloeiend geloofs- en kerkelijk leven. Het bisdom Irkoetsk is daarvan een voorbeeld. Bisschop Serapion moet in deze diocese een afstand van 5000 km afleggen als hij van het ene uiterste naar het andere uiterste wil reizen. In dit immense gebied heeft hij echter slechts 23 kerken.
In de stad zelf is een bloeiende baptistengemeente. De leiding van de kerk bestaat uit jonge broeders, die veel werk voor de jeugd verrichten.

P.

MEDEDELINGEN

Vakantiegangers let op!
Als u uw vakantie gaat doorbrengen op Texel of in Den Helder en omstreken, dan is het volgende bericht voor u van belang:
De baptistengemeente te Den Helder begint met het houden van diensten op Texel. De eerste op zondag 29 april en de tweede op 20 mei en daarna elke 1e en 3e zondag van de maand.
De diensten worden gehouden in de Doopsgezinde kerk in Den Burg, aanvang 19.00 uur.
In Den Helder hebben we elke zondag om 10.00 uur dienst in ons gebouw aan de Spoorgracht 40.
Iedereen is hartelijk welkom!

H. E. J. Stuut, sekretaris

Hoogezand

△ Penningmeester van de gemeente te Hoogezand is nu br J. Kraster, Westerlaan 20, 9601 BC Hoogezand; tel. 05980-96860.

Harderwijk

△ Ds. P. Jager zal op 20 mei a.s zijn intrede doen in zijn nieuwe gemeente. Nadere mededelingen volgen.

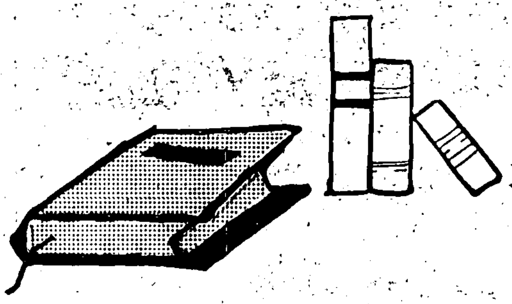
Vroomshoop

△ Het sekretariaat van de baptistengemeente te Vroomshoop maakt bekend, dat in verband met de verbouwingswerkzaamheden van het kerkgebouw aan de Hammerstraat, de diensten vanaf 22 april in het Gereformeerd Verenigingsgebouw „Irene", Julianastraat 18 te Vroomshoop zullen plaatsvinden.
Aanvangstijden zijn, 's morgens 9.30 uur en 's avonds om 7 uur.
Iedereen is daar ook van harte welkom.

W. Wuite, sekretaris

△ De nieuwe penningmeester van de gemeente te Amsterdam-West is: W. J. Moederzoon, Sonderbuur 2 hs, 1068 AH Amsterdam; tel. 020-193406.

△ 22 mei hoopt de Gemeente van Gedoopte Christenen te Hengelo (O.) het feit te herdenken dat 100 jaar geleden de gemeente gesticht werd.
Ter gelegenheid hiervan wordt D.V. op vrijdagavond 18 mei a.s. een gedenkdienst gehouden in het Concertgebouw aan de Beursstraat te Hengelo (O.). Aanvang van deze dienst 19.30 uur.
Ieder, die dit met ons wil gedenken, is van harte welkom.

Wat zullen we lezen?

zondag	29 april	Psalm 141	Roept om de Heer
maandag	30 april	Ezechiël 4 : 1-14	De nabije val van Jeruzalem
dinsdag	1 mei	Ezechiël 5 : 1-17	Jeruzalem slechter dan de heidenen
woensdag	2 mei	Ezechiël 6 : 1-14	Een rest blijft behouden
donderdag	3 mei	Ezechiël 7 : 1- 9	Straf die tot geloof zal leiden
vrijdag	4 mei	Ezechiël 7 : 10-27	Zware rampen gaan er aan vooraf
zaterdag	5 mei	Psalm 4	Ruimte voor benauwden

Hemelvaartsdag 24-5-79 : Nationale Toogdag NBJB

Op Hemelvaartsdag, 24 mei 1979, bent u welkom op de Nationale Toogdag van de NBJB op De Vinkenhof

Thema: Doe je mee of kijk je toe.
Medewerkenden: The Challengers, Nutshell, ds Joop Bouritius, dr Masamba ma Mpolo, drs Jan ter Braak, een spelgroep onder leiding van Marinus v. d. Werf, ds Piet Brongers en ds Anne de Vries.
Entree: 0 t/m 5 jaar gratis; 6 t/m 11 jaar: *f* 1,—; 12 t/m 15 jaar: *f* 5,—; vanaf 16 jaar: *f* 7,50; gezinskaarten: *f* 17,50.
Het wordt weer een blijde dag vol van evangelisatie, ontmoeting, goede muziek, toespraken en hopelijk weer veel mensen.
Verder: foto's van de toogdag van vorig jaar en een uitgebreide boeken-, platen- en informatiemarkt.
Voor de kinderen is er een speciaal programma!
Iedereen is welkom: jong en oud.

OMGAAN MET DE ANDER

Besten mensen,
Op de jeugdavond maar ook in het leven heb je met anderen te maken:
soms zijn ze gehandikapt
soms zijn ze in de put
soms zijn ze vervelend
soms zijn ze eigenwijs
soms zijn ze in nood.
Toch heb je met ze te maken, moet je met ze omgaan, wil je ze helpen of zou je dolgraag kontakt wensen.
Daarom willen we een weekend wijden aan dit thema. Om er samen mee bezig te zijn, met als doel, inzicht in de ander en middelen om met de ander (inklusief onszelf) om te gaan.
Jeugdleid(st)ers en aktieve leden van de jeugdgroep zijn welkom om dit weekend op de bekende plaats „De Bron" in Dalfsen mee te maken.
Tijd: van vrijdag 18 mei ongeveer 20.00 uur tot zaterdag 19 mei 16.00 uur.
Plaats: De Bron, Oudleusden.
Kosten: *f* 25,— (inkl. warme maaltijd).
Aanmelding: Graag vóór 12 mei a.s. bij het Jeugdburo N.B.J.B., Zuiderdwarsvaart 25, 9203 HW Drachten; tel. 05120-15687; b.g.g. 05120-19732.
Het spreekt vanzelf dat dit weekend erg nuttig en belangrijk voor jou kan zijn.
Kom dus ook, en blijf deze keer niet thuis.
Namens de werkgroep, P. Brongers

N.B.: Dit weekend zou eerst gehouden worden op 16 en 17 februari maar kon toen door barre weersomstandigheden niet plaatsvinden.

GEMEENTEBERICHTEN

Amsterdam-West - (L.A.). De vorige maand mochten we u deelgenoot maken van een blijde dienst in onze gemeente, waarbij drie jonge zusters, die de Here Jezus als hun Heiland hadden leren kennen, Hem volgden in de doop.

Het stemde tot dankbaarheid, dat spoedig daarop een jonge broeder het verlangen te kennen gaf, eveneens door de doop aan de gemeente te worden toegevoegd. Voor ons was het een vreugde zijn duidelijk en beslist geloofsgetuigenis te mogen beluisteren.

Afkomstig uit een gereformeerd gezin had het hem veel strijd gekost om los te komen uit de traditie van de kerk. Met liefde en begrip mocht hij zijn ouders tegemoet treden, waarbij het er niet om ging afbreuk te doen aan hun oprecht bedoelde opvattingen overeenkomstig de „voorzeide leer". Maar tot het inzicht gekomen zijnde van de doop, overeenkomstig Gods Woord (Rom. 6 : 4) werd hij bereid zich los te maken van de traditie, om in gehoorzaamheid aan Jezus' bevel de oude mens af te leggen in het watergraf.

Op de Paasmorgen mochten we getuigen zijn van zijn doop, als een prachtige illustratie van de betekenis van deze feestdag: met Christus gestorven, maar ook met Hem opgewekt tot een nieuw leven door de majesteit des Vaders.

Onze voorganger, br Van der Laan, bepaalde ons bij het heilsfeit der opstanding naar Matth. 28 en bij de daaruit voortvloeiende, allesomvattende gevolgen, zoals beschreven in 1 Kor. 15.

Bij het avondmaal mochten gasten uit binnen- en buitenland worden begroet. Een extra feestelijk accent kreeg de dienst door bloemenkorsages, aangeboden aan iedere bezoeker, alsmede door een prachtig opgemaakt bloemstuk op het podium.

Aan een ieder van ons de vraag, of de bloemenpracht alleen een middel was om de feestvreugde te verhogen, of een uitdrukking van een diepe, innerlijke blijdschap over de opgestane Heer zelf, die ons leven met Zijn opstandingskracht wil vervullen.

Zo de Heer wil hopen onze ouders

H. WEVER

en

P. WEVER-VEERSMA

op 5 mei 1979 hun 25-jarig huwelijksfeest te gedenken.

Er is gelegenheid hen te feliciteren op zaterdag 5 mei van 19.30 uur tot 21.00 uur in „Het Open Hof", Pieter Kalandlaan 101, Amsterdam.

Hartelijk welkom namens de kinderen:

Herman, Truus, Sytze, Marinanne Pity

Wie nog genieten wil van het mooie voorjaar. Zomerhuisje te huur. In mei en juni nog vrij. H. Bröring, Kwakstraat 10, 7054 AN Westendorp; tel. 08359-261.

Voor geestelijke en lichamelijke rust

Camping DE BETTELD, Zelhem

Telefoon 08342-1935

Jong stel zoekt etage of huis te huur in Zeist of omgeving. Korrespondentie te richten aan: R. A. van Wijngaarden, Emmastraat 81, 3701 XC Zeist.

Na een moedig gedragen lijden is door zijn Heer en Heiland Thuisgehaald onze broeder

JANS KUIPER

op de leeftijd van 62 jaar.

20 april 1979

Baptistengemeente Vriescheloo

Op dinsdag 17 april is in haar Heer en Heiland overleden onze zuster

JANTJE HARBERS-VAN OOSTEN

in de leeftijd van 57 jaar.

Zalig zijn die genodigd zijn tot het bruiloftsmaal des Lams.

Openbaring 19 : 9

Baptistengemeente Treebeek

Heden werd door zijn Heer en Heiland thuisgehaald onze onvergetelijke vader, schoonvader, groot- en overgrootvader

TIJS GOEREE

weduwnaar van Janna Hendriks op de leeftijd van 76 jaar.

Openbaring 22 : 17

Namens de kinderen,
klein- en achterkleinkinderen
van de gemeente Alblasserdam.

Hendrik Ido Ambacht, 22 april 1979
Mauritsstraat 111

De begrafenis vond plaats op 27 april op de begraafplaats „Vredehof" te Ridderkerk.

BENT U STERK? FIJN!

maar dan mag u de „zwakken" niet vergeten
ALKOHOL is voor vele zwakken de ondergang! !
Help hen en schenk en drink niet meer.

Chien J. van Beek

TE HUUR: Gasselte (Dr.)

4 pers. Stacaravan met 2 slaapkamers + w.c., koelkast, TV, water en elektra. Op pr. Camping met grote rekreatievijver. Bezet van 14 juli tot 4 augustus. Inlichtingen: tel. 05987-20103.

Wij buigen nogmaals eerbiedig ons hoofd. Na een werkzaam leven dat gegrond was in Jezus Christus en de Gemeente werd, op 83-jarige leeftijd, kort na zijn geliefde vrouw, onze mama en oma, uit ons leven hier, thuisgehaald, onze zorgzame vader, grootvader en overgrootvader

JACOB ADRIANUS HEIJNEN

Hij getuigde: Jezus is bij mij als de zon in 't westen daalt.

Groningen, 18 april 1979

Minnetonka USA:
J. H. Boertjens-Heijnen
J. C. Boertjens
Joop en Marchie Boertjens, Alan Tonia en Ron Carlson, Tricia Carl

Alphen a/d Rijn:
J. M. Ambachtsheer-Heijnen
P. C. Ambachtsheer
Paula en Wim Oranje, Ramon
Jacqueline en Jan van Wijk, Monique, Diana Marjon en Ad Op de Beke
Jenny en André

Delfzijl:
M. J. A. Heijnen
E. Heijnen-Oosterhuis
Pia en Willy Kort, Elske, Wietse
Jack en Iepie
Peter

Groningen:
H. R. J. Schultz-Heijnen
R. E. Schultz
Chris en Annie Schultz, Rienk, Iman, Lukas, Mariëtte en Fokko Bos, Wendy, Susan en Ate Gjaltema

Maarssenbroek:
C. G. v. d. Mei-Heijnen
C. v. d. Mei
Marike
Joeke
André
Kees

Hij is verlost, God heeft hem welgedaan. De begrafenis heeft plaatsgehad op 23 april jl. vanuit het midden der baptistengemeente Groningen-Noord.

Korrespondentieadres: M. J. A. Heijnen, Piet Heinstraat 17, 9934 HJ Delfzijl.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 18 - 4 mei 1979

Zo........ zo........ of zo.....?

(Over het lid zijn van de gemeente)

Bij de ingekomen stukken op de raadsvergadering was een brief van een echtpaar, sinds enkele jaren lid van de gemeente.

In enkele regels deelden ze mee, dat ze niet langer lid van de gemeente wensten te zijn.

Verdere toelichting ontbrak. Zoals te doen gebruikelijk is, werd besloten dat twee ouderlingen aan het echtpaar een bezoekje zouden gaan brengen.

Niet zonder enige tegenzin aksepteerden de man en vrouw het bezoek. Liever hadden ze per brief de hele zaak willen afhandelen. Het gesprek verliep dan ook aanvankelijk stroef, zodat de ouderlingen het zweet in de handen hadden staan.
Maar tenslotte kwam de aap uit de mouw. Ze voelden zich allebei in de gemeente teleurgesteld. Er was geen kontakt, ze voelden zich niet opgenomen. Er was hoegenaamd geen belangstelling voor hen geweest. Een groet voor, tijdens of na de kerkdienst kon er bij de allermeesten niet eens af. Toen ze vanwege ziekte een paar maanden niet in de diensten konden komen, was er ook niet één geweest die ooit eens had geïnformeerd. O ja, één keer was er iemand aan de deur geweest, maar dat ging om een geldelijke bijdrage voor de restauratie van de kerk... De man had verder nergens over gepraat...

Ietwat verlegen met de situatie keken de ouderlingen elkaar aan.
Een zekere grond van waarheid konden ze in de klachten van deze mensen niet ontkennen. Inderdaad, deze dingen kwamen voor... Toch vonden ze de moed om het echtpaar te vragen: „Maar moet het daarom nu zó?"... Hun argumenten klonken wat zwakjes tegenover de felle verwijten van de teleurgestelde mensen, maar ze konden toch niet na laten om hen te vragen: „Is uw eigen houding eigenlijk wel voldoende positief geweest? Hebt u niet teveel afgewacht wat die anderen zouden doen? Hebt u ooit echt zelf geprobeerd kontakten te leggen? Zocht u zieken en alleenstaanden op? Sprak u ooit vreemden aan in de kerk?... Kortom: hoeveel christelijke liefde straalde er van u zelf uit naar anderen toe?"

Maar al deze argumenten konden niet verhinderen dat twee ietwat ontmoedigde ouderlingen die avond huiswaarts keerden, zonder iets bereikt te hebben...

— x —

De volgende avond bezochten de beide ouderlingen een gezin dat sinds enkele maanden de diensten van de gemeente bezocht. Ze voelden zich bijzonder aangesproken, zowel door de prediking (die tenminste verstaanbaar was, eenvoudig en recht op de man af...) als door de sfeer in de gemeente, de onderlinge kontakten en de manier van met elkaar omgaan. Ze voelden zich echt opgenomen, want meerderen hadden hen aangesproken en ze hadden zelfs al op diverse plaatsen koffie gedronken. Op een gegeven moment kwam het hoge woord er uit: „Wij overwegen eigenlijk om ons te laten dopen en ons bij uw gemeente aan te sluiten".
Toen de beide broeders ouderlingen elkaar aankeken, wisten ze van elkaar precies wat ieder dacht: Hoe bestaat dat nu... Gaat het hier over dezelfde gemeente als gisteravond?

De verleiding was groot om, gevleid door al deze positieve woorden, de zaak met deze mensen snel af te ronden en hen te adviseren om maar gauw hun voornemen uit te voeren. Toch weerstonden zij deze verleiding. Ze waagden het zelfs om de vraag te stellen: „Bent u er zeker van, dat het zó moet? Vindt u uw argumenten om lid te willen worden, wel voldoende sterk en juist?

Immers, de toekomst zou u kunnen leren, dat wij ook maar gebrekkige mensen zijn die behoorlijk kunnen tegenvallen. Niet iedereen is even aardig en spontaan. En er gebeuren nog wel eens dingen, die de sfeer behoorlijk kunnen ondermijnen. Als u lid zou worden vanwege deze toch wel wat menselijke motieven, die eigenlijk alleen maar gericht zijn op de bevrediging van uw eigen wensen, is het gevaar erg groot, dat u, vroeg of laat, van uw beslissing spijt zult krijgen".

— x —

Nee, niet zó... Maar evenmin zó... Hoe dan wel?
Is er nog een andere motivering? Wij dachten van wel, namelijk die, welke te vinden is in bijv. 1 Kor. 12.

In dit gedeelte leert de Schrift ons, dat, wanneer mensen gehoorzaam zijn geworden aan de oproep van het evangelie, wanneer zij zich hebben omgekeerd en naar God zijn terug gegaan, wanneer zij zijn vergeving en liefde hebben aanvaard en zich hebben laten dopen, als teken en realisering van hun levensvernieuwing, zij daardoor onverbrekelijk één zijn geworden met al die anderen die in hun leven hetzelfde wonder hebben beleefd.

Dát immers is de betekenis van vers 13: „Want door één Geest zijn wij allen tot één lichaam gedoopt..." Wie bij Jezus hoort, hoort bij zijn lichaam, de gemeente!

Nu kan de gelovige op twee manieren reageren wat betreft deze bijbelse zaak.

Hij kan, wellicht vanwege verschillende motieven, weigeren de konsekwentie uit dit feit te aanvaarden. Hij kan zich buiten het lichaam, de gemeente, opstellen, zich afzijdig houden. Dan valt hij blijkbaar onder de kategorie van mensen die Paulus aanduidt in vers 21 en is hij iemand die er van uit gaat dat hij tegen de hand en de voet zeggen kan: „Ik heb u niet nodig en jullie kunnen het wel zonder mij stellen".

Maar de gezonde, bijbelse reaktie in deze zaak is toch duidelijk die van: „Heer, wat wilt U dat ik in en met de gemeente doe?" „God heeft de leden elk in het bijzonder hun plaats in het lichaam aangewezen" zegt vers 18. En wat kan een gehoorzaam christen anders doen, dan die door God aangewezen plaats ook te betrekken?

Dát lijkt ons de enig juiste motivatie om lid te worden van de (een) gemeente. Niet zó, dat je weggaat, omdat mensen het je niet naar de zin doen... Niet zó, dat je lid wordt omdat de mensen zo prettig overkomen en zekere behoeften die je hebt bevredigd worden... Maar zó, dat je de konsekwenties van je keuze voor Christus aksepteert en temidden van broeders en zusters probeert zijn zaak te dienen, tot zegen en steun te zijn voor anderen en een levend getuige in deze wereld!

De gemeente, de gemeenschap, is de plaats waar wij kunnen en mogen voldoen aan die eveneens door en door bijbelse oproep: „Stelt u dan ten dienste van God, als mensen die dood zijn geweest, maar thans leven..." (Rom. 6 : 13).

En dat alles (vanwege de teleurstellende en tekortschietende mensen die wij allemaal zijn...) vanuit 1 Kor. 13 zo nadrukkelijk omschreven liefde. De liefde, die: lankmoedig, goedertieren, niet afgunstig, niet praalziek, niet opgeblazen, niet kwetsend, niet zelfzuchtig, niet verbitterd, niet haatdragend is, maar wel: blij met de waarheid, alles bedekkend, alles gelovend, alles hopend, alles verdragend...

C. van Wier

Redenen om de vlag uit te steken

Sommigen van ons herinneren zich nog de dag der bevrijding.
We wisten dat die dag nabij was. We wisten niet wanneer precies.
Maar het uur naderde. Ik stond bij het hertenkamp in Veendam in een toenemende stilte, die aan 'n onweersbui voorafgaat. Er kwam een kleine Duitse auto in kamouflagekleuren aan. Er werd gestopt en een paar soldaten sprongen er uit. Bij de wagen bleef één staan met het pistool in de hand. Een paar anderen holden naar een school en sleepten er allerlei voorraden uit, die ze in de auto laadden. Alles in razende haast. En opeens waren ze weg. Oostwaarts.

Om de hoek, westelijk van het gebouw, ronkte een tank naderbij. Het kon niet waar zijn. Het was onvoorstelbaar. Die ons jaren onderdrukten waren verdwenen en de bevrijders staarden we met glazen ogen aan. We schreeuwden niet eens. Ik rende naar het huis dat ons gastvrijheid bood en stotterde daar iets over wat ik gezien had. Het wilde nog geen werkelijkheid worden. Zou het echt waar zijn? Wij waren als degenen die droomden.

Alleen zij die de bezetting gekend hebben, het boze en benauwende van die jaren, kunnen ook nu nog de ont-zetting vieren. Die na ons kwamen weten er niet van. Ze steken misschien wel een vlag uit, maar er is geen opgetogen besef over de verlossing, geen lading van gevoelens van vreugde in het 't is alles voorbij!

Is al het vergankelijke slechts een gelijkenis? Elk jaar vieren wij de grote daden Gods. Wij buigen bij een kribbe en krimpen samen onder een kruis. Wij vatten niet wat hier gebeurt. God levert een slag met de vorst der duisternis en verliest. Het zwaargeladen schip breekt op de heuvel Golgotha. In de stilte die volgt kan niemand ademhalen. Jezus is dood. De Leidsman ten leven is omgebracht. Leugen en geweld hebben het pleit gewonnen en de mensheid kan het koninkrijk van God wel vergeten. Voortaan heersen hier onrecht en ontbinding. De dood is onze vensters binnen geklommen. De aarde en die daarop wonen, is verloren.
En dan is het Paasmorgen. Zondagmorgen. Het is allemaal onbegrijpelijk. Niemand heeft het overigens gezien. Maar Jezus wandelt in Jozef's tuin. Alsof er nooit een Kajafas en Pilatus, nooit een kruisdood geweest zijn. In de berichten daarover schrijft Lukas: Deze woorden schenen hun zotteklap en ze geloofden de vrouwen niet. God haalt uit. Recht moet worden gedaan aan Jezus van Nazaret. Veroordeeld en ontluisterd moeten worden die hem veroordeelden en ontluisterden. God staat op, zijn vijanden worden verstrooid, zijn haters vluchten voor zijn aangezicht.
Wij moeten nog een christelijke vlag uitvinden, die we op Paasmorgen kunnen uitsteken op alle kerken. Jammer dat we de boog uit Genesis en de Openbaringen hebben overgelaten aan de „wereld". Of vindt u dat overdreven? Ofschoon u wel daverend door de kerk laat galmen: Nu jaagt de dood geen angst meer aan!
En ook de schuld niet meer van dit verscheurd bestaan. Want alles, alles is voldaan.
Laten we niet hét geloven maar Hém. Looft God de Heer met zingen ende spelen, en roept vrijuit tezaam met luider kelen: had ons de Heer, Hem zij de eer, alzo niet bijgestaan, wij waren lang, ons was zo bang, al in de druk vergaan.

Huizinga

CAMPING EVANGELISATIE- EN REKREATIEWERK TE HARDERWIJK

In de maand juli a.s. zal er onder auspiciën van de Interkerkelijke Evangelisatiekommissie „Het Baken" te Harderwijk, weer campingevangelisatie- en rekreatiewerk worden gedaan op de camping „De Dennenhoek" te Hierden.

Gedurende twee periodes, namelijk van 7 tot en met 21 juli en van 21 juli tot en met 4 augustus a.s. is er een team nodig van ongeveer 10 jongemensen om dit belangrijke werk te kunnen doen. De teamleden zullen tijdens deze 14 dagen worden gehuisvest in „Het Honk", dit is het gebouwtje dat voor dit doel op de camping beschikbaar is. Het team krijgt de beschikking over de middelen die nodig zijn voor het werk, dat onder andere bestaat uit het leiden van kinderklubs, het houden van zgn. koffiebars, het mede begeleiden van de kampdiensten op de zondag en het organiseren van rekreatiewerk.

Als voorbereiding op het werk worden 2 instruktieweekenden gehouden die bedoeld zijn om elkaar als teamleden wat beter te leren kennen en uiteraard als voorbereiding op het campingwerk.

Jongemensen vanaf de leeftijd van 17 jaar die voor dit werk voelen kunnen voor het verkrijgen van nadere inlichtingen kontakt opnemen met Jannette Petersen, Oosteinderweg 44a te Nunspeet; telefoon 03412-6117.

(Namens de baptistengemeente te Harderwijk heeft zitting in de bedoelde kommissie br B. T. van der Meer, P. C. Boutenslaan 191, 3842 BE Harderwijk).

MEDEDELING

△ De nieuwe penningmeester van de gemeente Vriescheloo is: L. Timpener, Beukenweg 12, Onstwedde (geen telefoon).

EUROPEES BAPTISTEN KONGRES BRIGHTON

We herinneren onze lezers nogmaals aan dit kongres dat van woensdag 27 juni tot en met zondag 1 juli gehouden wordt in de Zuid-Engelse stad Brighton. Het kongresthema luidt: „So weak... and so strong".

De aanvang is - als gebruikelijk bij deze konferenties - woensdagavond om 20.00 uur. Zondags eindigt het kongres met een kerkdienst die om 9.30 uur begint.

Eén der inleidsters zal mevrouw Milada Pohlova uit Praag zijn (zie foto).

Voor nadere inlichtingen kan men zich tot het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin (Post Bilthoven) wenden.

LANDDAG GRONINGER BOND

Op de 2e Pinksterdag dd 4 juni a.s. zal zoals gewoonlijk weer de landdag van de Groninger Bond gehouden worden. Deze dag zal plaatsvinden op een ander terrein als voorgaande jaren, omdat we voor Schipborg geen toestemming kregen. Dit nieuwe terrein is gesitueerd nabij Oude Molen, plm 4 km van Schipborg verwijderd. Ook hier is weer veel natuurschoon aanwezig, er is iets meer ruimte en een betere parkeergelegenheid, zodat we er in ieder geval niet op achteruit gegaan zijn. Ook met het programma zit het volgens ons weer helemaal goed. Er is gedacht aan iedereen, van jong tot oud. Voor de jeugd vanaf 12 jaar wordt een speciaal programma in elkaar gezet. Verder worden er een morgen- en middagmeeting gehouden. Sprekers zijn ds Van Berkel en ds Leuvenink.

We vertrouwen er op dat we een gezegende dag zullen hebben en dat de zon zal schijnen, ook in ons hart. Het is fijn om te weten dat God ook op deze wijze in ons midden kan en wil zijn.

Als landdagkommissie zijn we er vanuit gegaan dat iedereen komt en vrienden of kennissen meeneemt. Dus tot ziens op de landdag in OUDE MOLEN!

De Landdagkommissie van de Groninger Bond

CHRISTUS' GESTALTE

Galaten 4 : 19. „...totdat Christus in u gestalte verkregen heeft".

Wat Paulus wel bedoeld heeft met de gestalte van Christus? In geen geval de uiterlijke gestalte van de Heer. Die was na Jezus' heengaan alleen in woorden te beschrijven. Een schilderij of een beeldhouwwerk was er niet. Alle schilderingen en beeldhouwwerken die nu zeggen Christus uit te beelden berusten op fantasie. De lijfelijke gestalte van Jezus kón in zijn volgelingen geen gestalte krijgen. En hoefde in hen geen vorm te vinden.

Elk schilderij van een persoon, en evenzo elk beeldhouwwerk, wil het wezenlijke van die persoon tot uitdrukking brengen. Het wordt dan - noodgedwongen - altijd het wezen, het echte, het eigenlijke, zoals de schilder, de beeldhouwer, die meent te zien.

Met dat woord „wezen" komen we aardig in de buurt van wat Paulus bedoeld heeft.

Het wezen van Christus moet in de gelovigen zichtbaar worden. Dat wat Jezus tot de unieke en onvergelijkbare figuur uit de wereldgeschiedenis maakt, dát moeten we zien op de sporen. Nu, ik denk dat het bijzondere en weergaloze van Jezus zijn volkomen gelijkwillendheid met de Vader is geweest. Hij kon zeggen dat zijn spijze was de wil des Vaders te doen. Een mens leeft van de spijze die hij tot zich neemt. Jezus leefde van de wil Gods. Van wat God wilde.

Hij is in de wereld gekomen om de wil des Vaders te volbrengen. Hij leerde zijn jongeren bidden: Uw wil geschiede. In de hof van Gethsemané bad hij: Niet mijn wil maar uw wil geschiede.

Jezus' wezen werd door zijn bereidheid om de wil Gods uit te voeren bepaald. In deze bereidheid om de wil Gods te doen, was Jezus ten diepste de mens zoals God die bedoeld heeft bij de schepping. Niet een mens die tegen Hem in opstand zou komen, maar een mens die uit liefde bereid zou zijn de wil te doen van de Schepper. De mens die naar Gods beeld geschapen was, zou naar het bedoelen Gods een mens moeten zijn, die in de gehoorzaamheid aan de wil van zijn God zijn vreugde zou beleven.

Als Christus in ons gestalte moet krijgen, dan kan dat welhaast niet anders betekenen dan dat wij mensen onze opstandigheid en onwillendheid jegens God laten varen.

De wedergeboorte is het begin van het proces waarin de mens meer en meer eenswillend wordt met God. Zonder waarachtige bekering gaat dat proces niet beginnen noch voort. Bekering is - naast vele andere dingen - ook dit dat de mens zich bereid verklaart om de wil van God te doen.

Het kan overbodig schijnen erop te wijzen dat met „de wil van God" niet bedoeld wordt de willekeur van God. Willekeur is een wilsoplegging uit machtswellust. De wil van God, zoals we die in de bijbel ontdekken, is altijd de wil van de liefde van God. Niet een „machtige" wil (ook dat!), maar een liefdevolle wil (en vooral dat!)

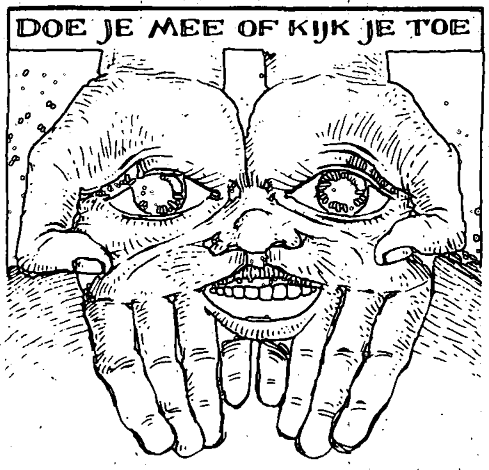
Als Christus in ons gestalte moet krijgen (en het kán niet anders!), dan krijgt die Christus in ons gestalte die de vleesgeworden liefde van God is. In wiens leven wij telkens op de liefde stoten.

Een christen is een mens der liefde. In navolging van Jezus kan hij niet anders dan voorrang te geven aan de wil van de liefde van God. Wat men ook van Jezus zou willen beweren, men kan nooit met recht en reden beweren dat de haat in zijn leven enige ruimte had.

Wat Jezus ook vreemd was, dat was ongeïnteresseerdheid in het welzijn van mensen. Hij zag de scharen die als schapen zonder herder waren. Voortgejaagd en afgemat. En Hij werd met barmhartigheid over hen bewogen.

Als Jezus in ons gestalte moet krijgen, dan zullen wij deze trekken van Jezus zichtbaar moeten maken. Deze zorg om de medemens, dit meeleven met hen wier leven bedreigd wordt, behoort tot de kenmerken van de christen.

P.

Hemelvaartsdag 24-5-79 Nationale Toogdag NBJB

De „gastarbeiders" op de toogdag van de NBJB

Ieder jaar verschijnen op het podium op de toogdag van de NBJB op Hemelvaartsdag mensen die niet uit de eigen gelederen komen. Deze „gastarbeiders" vullen vaak een belangrijk deel van het programma, en niet ten onrechte. Ze worden namelijk uitgekozen vanwege het bijzondere dat ze hebben te bieden.

Ook dit jaar hebben we op de toogdag enkele gastarbeiders, die overigens bij een belangrijk deel van baptist Nederland bekend zullen zijn. In de eerste plaats zijn dit de muziekgroepen „The Challengers" en „Nutshell".

Verder zal uw aandacht wel al gevangen zijn door de bijna onuitspreekbare naam van Masamba ma Mpolo. Nu Hemelvaartsdag in het zicht komt, willen we deze drie voorzover dat nog nodig is, wat nader bij u bekend maken. De andere medewerkers - ds Joop Bouritius, ds Anne de Vries, Marinus v. d. Werf, Jan ter Braak en ds Piet Brongers - kent u al naar we mogen veronderstellen.

The Challengers komen uit Velp. De muziekgroep telt 16 leden en is één van de betere gospelgroepen die er op het moment in Nederland zijn. Ze hebben 4 l.p.'s op hun naam staan. Deze l.p.'s worden regelmatig gedraaid in de gospelmuziekprogramma's voor de radio. De groep geniet ook in Duitsland en België grote bekendheid en is ook in deze landen regelmatig op toernee. Op hun repertoire staan veel Nederlandse liedjes, zodat ze veel mensen op een heel direkte manier aanspreken. We zijn blij, dat we u deze groep enthousiaste jonge mensen op deze toogdag kunnen laten horen.

Nutshell is een Engelse groep met 3 beroepsmusici. Het is verheugend te ontdekken dat er ook beroepsmusici zijn, die hun gaven in dienst van de Heer willen stellen. Paul Field, de leider van de groep komt uit Londen. Maureen McCafferty en Annie McCaig die Paul assisteren, komen uit Glasgow. De kwaliteit van de groep laat zich het best afmeten uit het feit, dat hun laatste l.p. „Begin Again" momenteel de best verkochte gospel-l.p. in Europa is.

Als de groep op toernee in Nederland is, zijn ze vaak niet alleen op de radio te horen, maar wordt er ook een t.v.-optreden aan vastgeknoopt. De groep is in mei en juni op toernee in Nederland en komt ook op de Toogdag. Voor hen die het Engels niet machtig zijn, wijzen we erop, dat voor een vertaler is gezorgd.

De beide groepen treden zowel in het morgen- als het middagprogramma op.

Dr. Masamba ma Mpolo is de laatste gast, die we bij u willen introduceren. Een vast onderdeel van de toogdagen is de zending. Ook dit jaar hebben we hiervoor ruimte in het programma gemaakt. Gelet op het thema van de dag kan het ook bijna niet anders. Ons meedoen in de zendingslanden staat bij dit onderdeel van het programma centraal. Maar, hoe doen we mee? Zijn we met ons zendingswerk op de goede weg? Hoe ervaart de inwoner in het zendingsland onze Nederlandse, Europese of Amerikaanse zendingshulp? Het zijn vragen, waarover we dr. Masamba aan het woord willen laten. Opdat ons meedoen nog beter gefundeerd zal zijn. Dr. Masamba is een vooraanstaand baptist uit Zaïre, die momenteel voor het departement Afrika van de Wereldraad van Kerken in Genève werkt. Jan ter Braak, die dr. Masamba nog kent van de tijd toen hij als zendeling in Zaïre (het v.m. Belgisch Kongo) heeft gewerkt, zal hem vertalen en begeleiden.

Hangen in uw kerk al de affiches van de toogdag? En hebt u de stickers en strooibijetten al gezien? Belangrijker nog: hebt u al besloten ook te gaan op Hemelvaartsdag? We zullen u graag ontmoeten en begroeten met de vele anderen die zullen komen. Maar, niet het aantal of de kwaliteit van het programma, de gezellige en blije sfeer of de vele ontmoetingen beslissen over het slagen van de dag: de ontmoeting met de Heer is allesbeslissend.

Met vriendelijke groeten,

Wessel Kloppenburg

INTREDE Ds P. JAGER

Zondag 20 mei 1979 zal de baptistengemeente te Harderwijk haar nieuwe voorganger ontvangen.

De raad der gemeente nodigt belangstellenden hartelijk uit tot deelneming aan de bevestigings- en intrededienst om 15.00 uur in de Bethelkerk, de Wittenhagen te Harderwijk.

De bevestiging van ds P. Jager zal geschieden door de oud-voorganger der gemeente, ds H. G. de Winkel te Nieuwbuinen.

Ik geloof op mijn manier

Dat wordt (mij) vaak gezegd. Als regel in antwoord op de al of niet uitgesproken vraag aan de ander: Bent u lid van een kerk? Bent u gelovig?

Vaak is het anwoord: Neen, ik ben geen lid van een kerk, maar ik geloof wel. Maar ik geloof op mijn manier!

Vraag je door: Wat betekent dat dan eigenlijk?, dan volgt er geen antwoord. Of zelden. Je moet dus zelf verder denken en vaststellen: Het zal dus wel betekenen dat de betrokkene wil zeggen: Ik ben geen godloochenaar.

Dat is dan mooi meegenomen, zou je zo denken. Fijn, dat een mens niet een godloochenaar wil zijn. Want met de godloochenaar is immers zo vreselijk moeilijk te praten? Hij ontkent het bestaan van (een) God. Hij ontkent zelfs de mogelijkheid van het bestaan van (een) God. Wat moet je met zo'n mens beginnen?

De vraag is of de erkenning dat er „iets" is, dat er „iets" kan bestaan, een christen in het gesprek met een niet-christen zoveel verder brengt. Kun je de erkenning dat er wel een „Opperwezen" zal bestaan, beschouwen als de eerste voorwaarde waaraan moet worden voldaan om een christen te worden? Is deze erkenning, is dat religieuze gevoel, een voorportaal van het huis-des-geloofs? Of anders gezegd: Is het christelijk geloof de kroon op het algemene geloven? Is het christelijk geloof de bekroning voor (en van) het zoeken van de mens naar antwoorden op zijn vragen?

Ik geloof op mijn manier.

Zeker is dat in zo'n gezegde duidelijk verklaard wordt: Ik doe dat buiten de kerk om. Ik heb de kerk niet nodig om te geloven.

Merkwaardig is dat de bijbel voor velen die zo spreken een open boek is, dat af en toe gelezen wordt. Waaraan men ook veel gedachten ontleent. Dat niet als een sprookjesboek terzijde wordt geschoven. De inhoud kan best waar zijn. Maar datzelfde kan ook gelden van de Koran. Waarom zou God zich alleen bekendmaken door de bijbel en niet door de boeken van de andere godsdiensten?

Een twistgesprek daarover (en in een ziekenhuiskamer, bedoel ik) heeft weinig zin. Je konstateert gewoon een algemeen verschijnsel. Probeer je er door vragen achter te komen wat de reden is van deze levenshouding, dan blijken drie dingen duidelijk naar voren te springen:

men heeft geen vertrouwen in de kerk.

Men is teleurgesteld in de kerk. De mensen van de kerk laten een te brede kloof zien tussen leer en leven. Ze doen er te weinig aan. Als Jezus werkelijk in de kerk zou leven, zou de kerk de plaats van de triomferende liefde zijn. Nu is de kerk dat niet. Integendeel, kerkmensen

staan tegenover elkaar. Ze doen mee aan de vernietiging van mensen in oorlogen en revoluties; ze houden de verschillen tussen rijken en armen, tussen rijke en arme landen in stand. De sociale ongerechtigheid is door de kerk vaak bevorderd. De kerk houdt de mensen dom.

Een tweede reden voor deze levenshouding is heel vaak de gezinssituatie waarin men opgegroeid is. „Vader was protestant en moeder katholiek, dus gingen we nergens heen". Met andere woorden: Als de kerk voor de ouders geen rol speelde, speelt de kerk in het leven der kinderen ook geen rol. Als het in het leven van de ouders tenslotte alleen draait om een stuk algemene religieusiteit, is dat bij de kinderen ook vaak zo.

Ten derde moet als reden genoemd worden een ontstellend gebrek aan kennis van de bijbel en van andere godsdienstige boeken. Men wéét gewoon niet waarom het gaat in de bijbel. Er zijn een massa meningen over de godsdienst, en de gewone man en vrouwen worden daaruit geen wijs.

Men komt tot de slotsom, dat als er zóveel verschillende kerken en zóveel verschillende godsdienstige overtuigingen zijn, in feite iedereen gelooft op zijn eigen wijze. Waarom dan hij niet?

Wat is een christen? Dat is - in het licht van het bovenstaande - iemand die niet op zijn eigen wijze gelooft. Dat is iemand die zich onderworpen heeft aan het gezag van de bijbel. Aan het gezag van God, die zich in de bijbel bekend maakt. Wat dat inhoudt, daarover een volgende keer.

P.

RADIO-KERKDIENST

Zondag 6 mei zal om 17.00 uur vanuit de baptistenkerk te Sneek via Hilversum II een dienst worden uitgezonden.
Voorganger is ds O. Oldenburger.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Op reis in Nederland

Terwijl ik deze regels schrijf is de „Amerika-reis" nog niet begonnen. Vooreerst dus liggen de herinneringen aan de vorige week nog boven op de stapel. Het is een duidelijk voorrecht om de mensen, die het werk in de gemeenten doen, te mogen ontmoeten en samen te spreken en hardop te denken over de mogelijkheden van het evangelisatie-werk ter plekke.

Het ligt overal gelijk en toch ook weer verschillend. Pan-klare sukses-methoden bestaan niet. Trouwens in de meeste gevallen liggen de plannen al in grote trekken op tafel. Tijdens onze gesprekken worden ze nog eens doorgenomen en zo nodig aangevuld of wat bijgesteld. Waar het steeds weer om gaat is de vraag naar toerusting en motivering. Daarover wat meer in een volgend gesprek. Nu eerst een paar indrukken.

Terug naar Nieuw Weerdinge

Terug, want daar ben ik geboren! Toen was het een toon-aangevende gemeente in baptist Nederland. Sindsdien zijn stromen mensen - onder wie veel baptisten - uit de venen weggetrokken en de daar gevestigde gemeenten hebben een hele aderlating ondergaan. Daarom alleen al is het nuttig om eens het licht te laten vallen op een gemeente als Nieuw Weerdinge.

Br P. Kroeze werkt daar als voorganger en hij doet het werk van een evangelist. Zijn hartverwarmende persoonlijkheid, aangevuld en ondersteund door een groep toegewijde leden van de raad en de evangelisatie-werkgroep, zijn van grote waarde voor deze gemeente. Er zijn daar trouwens heel wat medewerkers. Let u maar eens op de volgende, indrukwekkende lijst van aktiviteiten.

Vele aktiviteiten

De gemeente beschikt over drie gebouwen en een eigen pastorie, nl. de kerk (ong. 300 zitplaatsen), een vrijstaand jeugdgebouw (75 zitplaatsen) en een evangelisatie-gebouw (plm. 150 zitplaatsen) in een nieuwbouw-wijk. Daarin worden behalve de „gewone" diensten de volgende takken van arbeid uitgevoerd: zondagsschool (50-60 kinderen); meisjesklubs (120-130 meisjes); oudere jeugd (30 jongelui); bijbelstudie voor de jeugd (15 deelnemers); bijbellezingen en bidstond voor iedereen (25-30 personen); Zusterhulp (plm. 35 personen); ouderengroep (35 personen van verschillende pluimage); gespreksgroep 20-30 jaar (20-25 personen); zangkoor (45 leden); muziekgroep I (20-30 leden); muziekgroep II (11 leden).

Daarnaast: Eredienst (120-130 bezoekers; evangelisatiedienst elke maand (plm. 140 bezoekers); openluchtwerk 8 x per jaar; Interkerkelijk tentwerk; Zaaier-kolportage (200 stuks).

Als u dan bedenkt, dat de gemeente ongeveer 100 leden telt, krijgt u een indruk hoe groot de toewijding in deze gemeente moet zijn! Op mij maakte het een diepe indruk en ik verheug mij er dan ook op om begin oktober samen met deze broeders en zusters een paar dagen van toerusting en toewijding te mogen beleven.

Nog steeds, ver van huis en haard, uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; tel. 010-213335.

Voor dringende vragen bij geen gehoor s.v.p. het Uniebureau bellen.

Voor u gelezen

China

Robert Denny, sekretaris-generaal van de Baptisten Wereld Alliantie, heeft kontakt opgenomen met officiële persoonlijkheden in China teneinde te bereiken dat een kleine baptisten delegatie een bezoek kan brengen aan baptisten in de volksrepubliek China.

Een tweetal leden van de afdeling voor internationale zaken van de Amerikaanse baptistengemeenten heeft van 3-19 februari 1979 reeds een bezoek gebracht aan dit immense land. Zij namen enkele exemplaren van een nieuwe chinese vertaling van het Nieuwe Testament mee.

☆

Adolf Klaupiks

overleed op 27 maart jl. in Applebachsvillem USA op de leeftijd van 79 jaar. Het leven van deze broeder stond in het teken van de nood van de politieke vluchteling (lees: verschoppeling). Geboren in Letland, werd hij in de eerste wereldoorlog gevangen genomen en naar Rusland gebracht, waar hij tien jaren verbleef. Tijdens de tweede wereldoorlog verbleef hij meerdere jaren in Tsjechoslowakije en West-Duitsland. Van 1947 tot 1968 werkte hij voor de Baptisten Wereld Alliantie als leider van het werk onder de destijds zogeheten verplaatste personen. Naderhand werd hij steeds meer betrokken bij de BWA-hulpverlening in alle kontinenten, of het nu om slachtoffers van oorlog en revolutie, droogte, aardbevingen of vloeden ging, br Klaupiks wist ervan en zette zich in.

Een begenadigd en begaafd man, die de nood van de politieke vluchteling aan de lijve ondervond, is opgenomen in de heerlijkheid van zijn Heer.

☆

Tenslotte

Een moeder bracht haar zoon naar een rabbi en zei: Mijn zoon is zeer verstandig. De rabbi: Mijn jongen, ik geef je een gulden als je me zegt waar God woont. De jongen: En ik geef u twee gulden indien u me zegt waar God niet woont! (naar Martin Buber)

GEMEENTEDAG
GEWEST N.W. NEDERLAND
ZATERDAG 5 MEI 1979
AMSTERDAM

uit het Uniebureau

Eén dezer dagen zal het bekende en veel gebruikte boekje met adressen en statistische gegevens van de pers komen.
We vinden het erg fijn dit boekje onder uw aandacht te mogen brengen, met de aanmoediging er gebruik van te maken.
U zult in het boekje onder het hoofd „Eervol ontheven" geen namen aantreffen, omdat zich niemand, noch bij de CvdO noch bij de UC heeft gemeld met het verzoek aanspraak te willen maken op art. 12 zoals dat op de AV te Arnhem is aangenomen.

Kongres Europese Baptisten Federatie

Brighton, Engeland 27 juni-1 juli 1979.
Thema: „Zo zwak... en toch sterk".

Programma:

Woensdag 27 juni:
20.00 uur openingssamenkomst onder leiding van dr Morris West, president Baptisten Unie van Groot Brittannië.
Appèl.

Donderdag 28 juni:
9.00 uur bijbelstudies in verschillende talengroepen.
10.15 uur samenkomst, spreekster mevrouw Milada Pohlova, Tsjechoslowakije; onderwerp „Goed nieuws voor de gebroken mens.
14.30-15.30 uur diskussiegroepen.
20.00 uur konsert met medewerking van o.a. Cliff Richard. Kongres koren en ensembles.

Vrijdag 29 juni:
9.00 uur bijbelstudies.
10.15 uur samenkomst, spreker dr Thorwald Lorenzen, Rüschlikon; onderwerp „Goed nieuws voor een gebroken kerk".
14.30-15.30 uur diskussiegroepen.
20.00 uur samenkomst, spreker ds Lars Georg Sahlin, EBF Jeugd Comité; onderwerp „Goed nieuws voor alle leeftijden".

Zaterdag 30 juni:
9.00 uur bijbelstudies.
10.15 uur samenkomst, verslag van de diskussiegroepen. Presentatie van het nieuwe hoofdbestuur van de EBF.
14.00 uur grote vrouwen rally in de Congress Hall.
Herdenking 30 jaar Europese Baptisten Vrouwen Unie.
Spreeksters o.a. mevrouw Marie Mathis, vrouwen wereld presidente. Mevrouw Nell Alexander, ex-presidente Baptisten Unie Groot Brittannië.
14.00 uur grote jeugdmanifestatie „Spel zonder grenzen".
20.00 uur samenkomst, spreker ds Gottfried Osei, Mensai, Nairobi, onderwerp „Goed nieuws voor een gebroken wereld".

Zondag 1 juli:
9.30 uur slotsamenkomst onder leiding van dr David Russell, president EBF.
Spreker dr Glen Garfield Williams, Genève.

Aanmelding tot deelname aan de konferentie is uitsluitend mogelijk via het Uniebureau „De Vinkenhof", Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin.

Kosten £18,— (plm. *f* 72,—).

Bij het aanmeldingformulier ontvangt u tevens het aanvraagformulier voor onderdak.

O. Oldenburger Rzn.
A. van den Hoef

Houten broek - glazen huis

Een direkteur van een groot bedrijf zei enige tijd geleden tegen me: Ik ben misschien eigenwijs, maar ik weiger te geloven dat een predikant meer verstand van ekonomie en politiek heeft dan ik. Als ik naar de kerk ga, wil ik het Evangelie horen, geen tweederangs kollege over politiek en ekonomie.

Daar kunnen ze het dan mee doen, denk je bij jezelf. Al die predikanten, die menen dat ze het Evangelie moeten begeleiden met maatschappij-kritische opmerkingen. Waarom wagen ze zich ook op glad ijs?
Een lerares: Als in de prediking van het Evangelie niet duidelijk gemaakt wordt, dat deze boodschap haaks op onze huidige maatschappij staat, is een preek voor mij leeg. Het Evangelie moet handen en voeten krijgen, anders heeft het geen zin. Je kunt politiek niet uit de kerk verbannen, als je tenminste christen wilt zijn naar Jezus' voorbeeld.

Daar kunnen ze het dan mee doen, denk je bij jezelf. Al die predikanten, die menen dat het Evangelie alleen maar zegt hoe mensen in de hemel kunnen komen.
Een psycholoog: Dat predikanten psychologie studeren, is goed. Maar ze hoeven geen kollege in psychologie te geven. De mensen weten echt wel, hoe ze van binnen zijn. Wat ze willen horen, is of er een macht is, die sterker is dan de machten in hen. Die macht is er, Jezus Christus. Laat toch dát verkondigd worden.
Daar kunnen ze het mee doen, denk je bij jezelf. Al die predikanten die alle zondagen maar weer aan psychologische ontleedkunde doen. Die romanschrijvers zus en zo erbij slepen om hun betogen te ondersteunen.
Een predikant: Wie in een glazen huisje zit, moet niet met stenen gooien. Wie zondag op zondag op de kansel staat, weet hoe groot de verzoeking is om eens een krachtig woord te zeggen over sociale misstanden en politieke dwaasheden. Met name als je daarmee op de lijn van het maatschappelijk denken van de meeste gemeenteleden zit.
En stof tot maatschappij-kritische opmerkingen is er genoeg. De toenemende goddeloosheid en zedelijke verwording en instortende huwelijksmoraal en onrechtvaardigheid en uitbuiterij en rassenhaat en agressiviteit en terrorisme en oorlogszucht geven zondag op zondag aanleiding om open aanmerkingen te plaatsen.

Maar het is ongetwijfeld waar, dat we ons wel eens een weten aanmeten dat we niet bezitten. Dat we wel eens kennis voorwenden die we niet bezitten. Dat we wel eens met een gezag spreken dat op geen stukken na gerechtvaardigd is. Maar wat wil je, we zijn ook maar mensen.

Daarmee is dan de spijker op z'n kop geslagen. Het zijn maar mensen die het Woord van God doorgeven in deze wereld. Maar mensen. Met al hun zwakheden. Met al hun gebrekkigheden. Met hun bijkans grenzeloze verscheidenheid en inzichten en doorzichten. Met hun beperktheid om over de eigen heg heen te kijken en tegelijk met de allure van een adelaar die zweeft over de dalen. Het wonder is, dat Jezus Christus de prediking van zijn Evangelie aan mensen heeft toevertrouwd. Dat Hij daarmee zichzelf aan mensen heeft toevertrouwd.

Dat Hij zijn werk aan mensen heeft toevertrouwd. Aan mensen die fouten kunnen maken. Aan mensen die het verkeerd, helemaal verkeerd kunnen doen. En die Hij toch telkens weer aanspoort en moed geeft om door te gaan.

Jezus heeft zichzelf aan mensen, aan zijn volk, toevertrouwd. Zijn werk. Hij moet daarom de inhoud van de prediking zijn.

Hij is de blijde boodschap. Van het begin tot het einde. Hij, zowel in gesprek met een overspelige vrouw als met een zoon, die de erfenis voortijdig wil ontvangen om vrij te zijn en te kunnen doen en laten wat het zondige hart begeert. Hij, staande bij het graf van Lazarus, en staande onder de boom waarin Zacheüs zich een plaatsje verworven heeft. Jezus, zijn boodschap, moet de kern zijn van elke prediking. Niet een (wat mij betreft) gouden rand om een nog zo mooi gedachtenbouwsel.

Jezus is de redder. Dát moet gezegd worden. Want dát moeten mensen weten. Dat daarbij de situatie van de aangesproken mens niet verwaarloosd hoeft te worden leert het Evangelie duidelijk. Jezus zág de mensen, en daarom verkondigde Hij hun Gods wil. Je kunt niet preken als je de mensen niet ziet.

P.

A.V. N.B.V.B. A.V.

Vooral de laatste B was duidelijk zichtbaar die dinsdag de 24e april jl. Al vroeg zette Zusterhulp zich in *Beweging.* Van alle kanten kwamen afgevaardigden en belangstellenden naar de Samenhof in Zwolle om de A.V. bij te wonen.

Al was het een drukke dag waarin o.a. werd gesproken over statistieken, rechtspersoonlijkheid en begrotingen, toch mogen we met dankbaarheid terug zien op een goede Algemene Vergadering 1979.

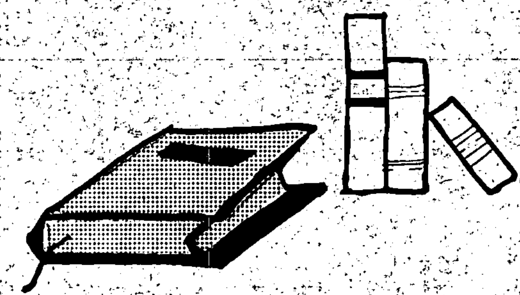
Het hoofdbestuur

VERZOEK VAN DE REDAKTIE

Kopij (ook gemeenteberichten, ingezonden stukken e.d.) mag slechts aan één kant beschreven zijn. Door u hieraan te houden, voorkomt u vertraging van de berichtgeving en verlicht u het werk van de redaktie. Graag dus uw aandacht hiervoor.

AFSCHEID Ds VAN DE WETERING

De raad der gemeente te Vriescheloo nodigt belangstellenden vriendelijk uit tot bijwoning van de dienst waarin ds A. J. van de Wetering afscheid zal nemen wegens vertrek naar Eindhoven.
Deze dienst zal worden gehouden op 13 mei a.s. om 15.00 uur in het kerkgebouw der gemeente, Wedderweg, Vriescheloo.
Eventuele korrespondentie kan gericht worden aan br P. J. Dijk, Dorpsstraat 137, 9699 PG Vriescheloo; tel. 05974-257.

Wat zullen we lezen?

zondag	6 mei	Psalm 5	Als de Heer ons leidt
maandag	7 mei	Ezechiël 8 : 1- 6	Afgoderij in Jeruzalem
dinsdag	8 mei	Ezechiël 8 : 7-18	Gruweldaden in de tempel
woensdag	9 mei	Ezechiël 9 : 1-11	De man met de inktkoker
donderdag	10 mei	Ezechiël 10 : 1-21	Het visioen van de cherubs
vrijdag	11 mei	Ezechiël 11 : 1-24	Gods zwaard en zijn belofte
zaterdag	12 mei	Psalm 112	Gelukkig zij die God vrezen

MEDEDELINGEN

Doetinchem

△ Penningmeester is thans br. F. A. Boontje, Geleynsestraat 6, 7009 KD Doetinchem; tel. 08340 23356.

Heemskerk

△ Sekretaris is thans br N. Mik, van Riemsdijklaan 18, Beverwijk; tel. 02510-34278.

Ds. H. G. te Winkel te Nieuw-Buinen is vorige week voor een operatie opgenomen in het ziekenhuis te Assen.

LEZERS AAN HET WOORD

Geachte mevr. De Jong,
Uw late reaktie in DC van 6 april nr 14, op mijn artikel van 2 maart jl., kwam na mijn verblijf in de V.S. mij eerst nu onder ogen.
U vroek mij aandacht te willen schenken aan de stelling, dat aan de op-schrift-stelling een periode van mondelinge overlevering is vooraf gegaan. Het zou een te vak-theologisch en te uitgebreid artikel worden, dat niet past in DC.
Ik verwijs u naar: Dr. Th. C. Vriezen en Dr. S. A. van der Woude, Literatuur van Oud-Israël, 4e druk 1973, Servire/Wassenaar.
Hieruit het volgende citaat: „Door zijn arabistische studies was H. S. Nyberg, semitist in Uppsala, tot de overtuiging gekomen, dat de mondelinge traditie in de semitische wereld een veel grotere rol speelde voor, naast, en na de schriftelijke fixering dan ooit was gedacht" (p. 120).
Het door u genoemde boek van P. J. Wiseman: Ontdekkingen over Genesis, is mij niet onbekend en heeft een plaats in mijn bibliotheek. De auteur komt - zoals u schreef - tot een vermoeden, dat de inhoud van Genesis oorspronkelijk niet mondeling, maar d.m.v kleitabletten is overgeleverd.
De bekende nederlandse theoloog wijlen Dr. G. Ch. Aalders: Oud-Testamentische Kanoniek 1952 Kok/Kampen, wijst - ondanks de waardering voor Wiseman - diens opvating af (p. 86).
Verder maak ik u opmerkzaam op het uitstekend werk van Prof. Dr. Ernst Wright: De bijbel ontdekt in aarde en steen, 2e druk Wereldvenster/ Baarn.
Met vriendelijke groet,

D. Slort

DE GEMEENTE IN DE WERELD

In DC van 16 februari las ik een artikel over bovengenoemd onderwerp. Niet dat ik het met de strekking ervan oneens zou zijn maar wel dat die lang niet ver genoeg ging deed mij de pen ter hand nemen. Temeer daar uitgerekend pas in de afsluitende passage de fundamentele vragen geraakt schijnen te worden: ...„Er zijn nog heel wat meer vragen te stellen, met name wat betreft het bijbels profetisch getuigenis tegen onrecht, de verhouding tussen evangelisatie en sociale aktie.

Daar ga ik maar aan voorbij..." Hier zou ik, met dank aan de schrijver van het voorafgaande juist verder willen gaan.

Het valt mij op dat veel gelovigen vandaag dreigen te vergeten dat het woord „evangelie" stamt uit de sfeer van de publieke verkondiging en dat de apostelen dát woord juist om die betekenis van „publieke verkondiging van een boodschap die de wereld aangaat" hebben gekozen. De evangelieverkondiging die aan de gemeente is toevertrouwd behoort dus gericht te zijn op de mens in zijn wereld en niet tot de mens die eerst die wereld achter zich moet laten en afleggen, zeker niet tot de mens die dat woord van de wereld wil afschermen, het voor zich wil hebben en het voor zijn kringetje wil reserveren. We ontkomen er niet aan dat de verkondiging van het evangelie een zich midden in de wereld, met al zijn politieke-, sociale- en maatschappelijke dimensies, voltrekkende gebeurtenis is.

Nu besef ik maar al te zeer welke weerstand de begrippen „politiek" en „maatschappij" in relatie tot de evangelie-verkondiging oproepen. Niemand loopt de kerk uit omdat hij als zondaar wordt aangesproken maar wel als er iets over de zonde van de moderne bewapening wordt gezegd. De verkondiging van het evangelie en de uitlegging van de bijbel dient a-politiek te zijn en zich zorgvuldig te onthouden van maatschappij-kritiek.

Eén en ander wordt in de regel verdedigd met een beroep op de geestelijke nood waarmee mensen in de gemeente komen en waarin zij hulp verwachten. Het gaat dan om de vragen naar de zin van het leven, de angst voor de dood, over schuld en vergeving. Het gaat om vragen als de onrust van het bestaan en de genezing van de wonden die het leven in de moderne technokratische maatschappij slaat in het bestaan van de enkeling. In deze persoonlijke, geestelijke, religieuze problematiek zou de gemeente dankzij de haar toevertrouwde verkondiging van het evangelie bijzonder deskundig zijn. Maar van de maatschappelijke achtergronden van deze geestelijke nood, van de ziekmakende faktoren van onze samenleving dient zij af te zien. Op dat terrein zou ze bijzonder ondeskundig zijn. Wederom wordt het onbesproken laten van maatschappelijke

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds M. Cohen, dr J. Reiling, ds C. van Wier en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de tijdelijk sekretaris ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 36,— per jaar, *f* 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland *f* 46,— per jaar.

Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel: 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

achtergronden en oorzaken van geestelijke nood volgens het voorschrift „geen politiek of maatschappij-kritiek op de kansel" in de regel met een voor mij onnavolgbaar beroep op het bijbels getuigenis gerechtvaardigd.

Willen we niet meer zien dat de bijbel in overwegend politieke beelden Gods grote daden in de geschiedenis van zijn omgang met mensen vertelt? God kiest een volk dat hij bevrijdt uit slavernij en hij belooft ze een land. Hij geeft hun een wet waarin ook hun sociale en politieke gedrag wordt geregeld. Denk hierbij maar eens aan de bergrede, de wetgeving in het boek Levitikus met name het Jubeljaar. Kennelijk blijkt hij diep geïnteresseerd te zijn in machts- en bezitsverhoudingen waarvan hij verordent dat ze telkens gekorrigeerd dienen te worden. Hij korrigeert koningen via profeten. Zo bezien schijnen wij bijbelse dimensies te vergeten en hebben we alzo de verkondiging geontpolitiseerd.

In de geschiedenis gebeurde dit dikwijls tot grote vreugde van regeerders die het graag zo zien:

De zaligheid voor de kerk en de wereld voor de politici die beslissen over oorlog en vrede, recht en onrecht, verdeling van macht en bezit. Zaken waarin het evangelie niet geïnteresseerd is omdat God er niet in geïnteresseerd zou zijn. Maar die God is dan niet de God van Israël. Wie zegt dat dat wel zo is moet heel wat uit de bijbel schrappen.

Willen we niet meer weten dat de verkondiging van de gekruisigde Jezus als de Opgestane gebeurde met politiek geladen titels als Heer (Kurios) en Heiland (Sotèr). Ze werden verstaan als een politieke uitdaging. Er bestaat immers geen misverstand over in de evangeliën en de vroege kerkgeschiedenis dat de Romeinse keizers en hun vertegenwoordigers de verbreiding van het geloof in de Heer en Heiland ervoeren als een bedreiging van hun macht. Ofwel Christus ofwel Caesar. De keuze tussen de vergoddelijkte mens Caesar en de mensgeworden God Christus was ook een politieke keuze tegen het leger en voor de vredevorst, tegen de bezittende machthebbers en voor het recht der armen. Onze keuze voor Christus heeft nog steeds ook daarmee te maken.

Ik realiseer me zeer wel welke weerstanden het bespreekbaar maken van de politieke, sociale en maatschappelijke dimensies van het evangelie oproept. Vooral wanneer het gaat om de konsekwenties en onze gewetensvorming. Vooral als we worden opgeschrikt door een konfrontatie met wat ons een andere dan de ons vertrouwde bijbel blijkt te zijn. Ook hier zal wel gelden dat het evangelie niet naar de mens is. Het voorbijgaan aan deze vragen betekent echter een vervorming van het bijbelse getuigenis.

De gemeente staat in de wereld en die wereld is ook een sociaal, politiek gegeven. Daar waar het aan de gemeente toevertrouwde bijbels-getuigenis staat tegenover de sociale en politieke strukturen van die wereld daar behoort het handelen van de gemeente gericht te zijn op de verandering van die strukturen. Daar zal de gemeente het evangelie laten klinken als een boodschap van hoe het anders door God bedacht en bedoeld is.

Wat zou er al veel gewonnen zijn als de weerstanden onder woorden gebracht en bespreekbaar werden gemaakt op de gespreksgroepen, de gemeente-avonden of de pastorale gesprekken.

J. W. Bok

GEMEENTEBERICHTEN

„HIJ LAAT NIET VAREN HET WERK ZIJNER HANDEN"

Kollumerzwaag. - (BvdM). Gemeenteberichten zijn meestal goed nieuws en worden meestal eerst gelezen.

De gemeente Kollumerzwaag is lange tijd afwezig geweest in deze rubriek, maar dat wil niet zeggen dat het werk niet doorging. Ja, dat is geschied met hoogtepunten: toen telde de gemeente 80 leden met een nieuw kerkgebouw. Maar ook zijn we door de diepten gegaan. We telden nog 39 leden met schulden bij de U.B.S. Menselijk gesproken een verloren zaak, maar vertrouwend op Gods beloften zijn we steeds bijeen gekomen rondom Zijn woord en getuigenis. We hebben ervaren dat er ook wonderlijke uitkomsten zijn. Br M. de Vink was de man die naar Kollumerzwaag moest, om ons van Godswege te dienen. Wij zijn allen steeds dankbaar dat deze br in ons midden mag werken om de geheimenissen Gods door te geven. De Heer geeft ook zijn zegen op deze arbeid. Het kerkbezoek is enorm toegenomen; de evangelisatiediensten zijn geweldig te noemen. Ook het verenigingswerk bloeit weer: zusterhulp, zangvereniging, jonge jeugd, meisjesklub, en de bijbelstudie. We mochten groeien en tellen nu weer 56 leden, een toename door doop, attestatie en wederopname.

Op 1 april mochten we weer getuige zijn van het feit dat er nog mensen tot de gemeente worden toegevoegd. Een broeder werd op zijn geloof in een volle kerk gedoopt. Ds De Vink mocht aan velen verkondigen dat we geen kinderdoop en geen volwassendoop prediken, maar dát wat er aan voorafgaat, nl. de bekering.

Onze gemeente is alle gemeenten dankbaar voor de plaatselijke beroepbaarstelling van br. De Vink, welke de UC zonder bezwaren kon geven. We zijn dankbaar dat we mogen vertellen hoe wonderlijk de Here in Kollumerzwaag heeft gewerkt.

We staan straks voor het pinksterfeest. Ook in Dienst te Velde te Veenklooster werkt onze kleine gemeente mee. De pinkstersamenkomst van dit komité wordt gewoonlijk bezocht door zo'n 20.000 mensen.

Wij hopen en bidden dat het echt Pinksteren mag worden waar velen zullen vragen: Wat moeten we doen om behouden te worden?

We hopen dat onze voorganger, welke nu nog bij het onderwijs is, straks geheel in dienst van de gemeente kan werken.

Naar een oplossing wordt gezocht, maar ook dit mogen we leggen in de handen van Hem die de gemeente bouwt en bewaart.

Moge dit stukje een bemoediging zijn voor allen die moeilijkheden ervaren; wees trouw aan wat u eens heeft beleden. Het kan moeilijk werken wezen, als alles je bij de handen afbreekt. Maar groot is het dan te ervaren, dat er nieuw leven ontkiemt. Dan kan men ook danken voor de beloften Gods die ja en amen zijn.

Op donderdag 26 april jl. waren onze lieve zuster en broeder

OOSTING-HEMMES

60 jaar getrouwd.

De Heer komt toe, alle lof, dank en aanbidding, onze bede is, dat de Heer hen ook in de toekomst wil zegenen en tot een zegen wil stellen.

De naamgenoten

Op vrijdag 11 mei D.V. hopen wij met onze lieve ouders, pake en beppe

LIEUWE BOKSMA
en
STIJNTJE BOONSTRA

de dag te herdenken dat ze 50 jaar geleden in het huwelijk zijn getreden.

Gelegenheid tot feliciteren 's avonds van 8-10 uur in hotel E 10 te Zwartewegseind.

Zondag 13 mei om 2 uur 's middags hopen we samen een dankdienst te houden in de baptistengemeente te Noordbergum, deze dienst zal geleid worden door ds M. de Vink.

Dat ze nog lang voor elkaar en voor ons allen gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen, klein- en achterkleinkinderen.

Rijperkerk, mei 1979
Oosterdijk 8

Op maandag 26 maart jl. is in haar Heer en Heiland ontslapen onze zuster

MARIA JAGER

in de leeftijd van 69 jaar.

Ps. 23
„De Here is mijn Herder"

Baptistengemeente Haulerwijk

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 19 - 11 mei 1979

EEN MINDERHEID HEEFT OOK EEN TAAK

Europa is geen christelijk werelddeel meer. Nederland is geen christelijke natie meer. De tijd waarin de kerk de dienst uitmaakte, de lakens uitdeelde, en vooral het diakonale brood, is voorbij. Sociale voorzieningen op wettelijke basis hebben de taak van de diakonie overgenomen. Predikanten en priesters zijn niet meer - samen met de arts, de notaris en de burgemeester - de enig akademisch gevormden in stad of dorp. Leerplicht en leerrecht, keuzemogelijkheden en kansengelijkheid, permanent inkomen en oudedagsverzorging hebben de mensen onafhankelijk gemaakt.

De christelijke kerk is een minderheid geworden Ze is een minderheid aan het worden. De kerken brokkelen af. Niet alleen de grote, ook de kleine. Van geslacht tot geslacht wil God zijn trouw bewijzen, maar de geslachten sluiten niet meer zo goed op elkaar aan. Opvoeden is moeilijk geworden. Het gezag der ouders is niet vanzelfsprekend meer. Trouwens, welk gezag nog wel?

Een minderheid heeft ook een taak. Vooral een minderheid heeft een taak. Niet dat de meerderheid dat zo ziet. In geen enkel opzicht valt dat te bewijzen. De meerderheid is juist van mening dat de mening van de minderheid onjuist is. Een minderheid te zijn, betekent in feite afwijkend te zijn. Afwijkend in de leer en in de beschouwing der dingen. Afwijkend vaak ook in gedrag en gewoonten. Dat een minderheid een opdracht heeft, een taak moet vervullen, kan alleen zij aanvaarden. Die taak en die opdracht worden haar niet door de meerderheid opgelegd. Zij legt zichzelf die taak en die opdracht op.

De gemeente van Jezus Christus ontleent haar opdracht aan het bevel van haar Heer. Zij erkent geen ander gezag dan het Zijne. Voor haar is niet doorslaggevend of de meerderheid op haar boodschap zit te wachten. Enige wegwijzer in de tijd en in de wereld is het gebod van haar Meester.

Die Meester had het op heel de wereld voorzien. Met minder gaf Hij zich niet tevreden. Voor minder ging Hij immers ook niet in de dood. Zijn bloed is er voor álle mensen van álle tijden van álle werelddelen.

De minderheid heeft in dezen niet de opdracht om de meerderheid van haar ongelijk te overtuigen. Dat de gemeente als minderheid het volgens de meerderheid verkeerd ziet, werd reeds eerder opgemerkt. Dat is niet zonder gesprek, niet zonder (soms heftige) diskussie gegaan. Het „moderne heidendom" is niet uit zomaar opgekomen. Neen, overtuigen gaat moeilijk. Dat kan volgens Jezus ten diepste alleen maar de Heilige Geest doen. Die kan overtuigen van zonde, van gerechtigheid, van oordeel. Daarmee heeft Jezus denkelijk toch willen zeggen dat de vraag of een mens Zijn boodschap aanvaardt of verwerpt, ten slotte niet een kwestie is van het verstand: O zeker, het evangelie gaat niet aan het verstand en het verstandelijk betrachten voorbij. Maar de beslissing valt niet op dit terrein, die valt elders. Die valt op het veld van het leven. Die heeft te maken met de vraag naar de zin van het leven. Naar de zinvulling van het leven.

De christen, de gemeente, zij hebben tot taak aan de meerderheid voor te leven de omgang met de Schepper van hemel en aarde, van mens en mensheid. Vanuit die omgang met God moet het leven van de Christus-belijder vulling en volheid, blijdschap en kracht, offervaardigheid en dienstwilligheid, gods- en naastenliefde ontvangen.

Het evangelie van Jezus belijden is niet (is immers niet) een bepaalde overtuiging aanhangen. Het is een wijze van leven. Het is een manier van bestaan. Het is een stijl van zijn. Christen-zijn is een bepaalde manier om met de dingen van het leven om te gaan. Het is niet een drijven op de golven van sentiment of traditie, het is niet een doordrijven van eigen ideeën, het is veelmeer en eigenlijk alleen een gedreven worden.

Als dit waar is - en het is waar, van God uit! - dan is de taak van de minderheid een belangrijke taak. Niet dat de minderheid haar invloed moet vergroten en de meerderheid moet afbreken. Neen, de minderheid (de gemeente) moet ruim baan maken voor de kracht van de Geest Gods om in de meerderheid in te dringen. Wie in het zog van deze Geest komt, wordt niet meer gehinderd door gedachten over minderheden of meerderheden. Die ziet alleen maar een veld, wit om te oogsten.

P.

"STUDENT VERTELT" (1)

50.000 km

Dat zal de afstand ongeveer zijn die ik de afgelopen 4 jaar heb afgelegd om de studie te volgen aan de Vinkenhof en aan de Universiteit te Utrecht. Als we uitgaan van 70 km per uur gemiddeld dan betekent dat afgerond 715 uur of wel 90 werkdagen (van 8 uur) in de auto. Juist deze uren van heen en weer rijden van huis naar kollegezaal waren voor mij de ogenblikken om wat na te denken over de studie waar ik mee bezig ben. U zult misschien denken, wat onverstandig doet die man, maar als je elke dag hetzelfde trajekt aflegt dan dwalen je gedachten gauw af. Ook de inhoud van dit stukje is op deze wijze ontstaan.

Met mijn vrouw en kinderen (2 jongens en 1 meisje) wonen wij in Den Haag, dichtbij duinen en strand. Op dit moment zijn wij ekonomisch gebonden aan Den Haag, omdat wij een dameskonfektiezaak hebben. Mijn vrouw heeft daarbij de dagelijkse leiding, terwijl ik gedeeltelijk de inkoop alsmede de gehele administratie voor mijn rekening neem. Daarnaast ben ik verbonden aan een scholengemeenschap, waar ik één dag in de week godsdienstles geef. De rest van mijn tijd gebruik ik voor mijn studie en ik moet u zeggen, dat er niet veel tijd meer overblijft.

Voordat ik met de studie begon, was ik werkzaam bij een groot buitenlands bedrijf en wel in de kommerciële sektor. Bij dit bedrijf heb ik 10 jaar zeer plezierig gewerkt.

Toch heb ik gemeend met dit werk te moeten stoppen, omdat ik het niet zag als een levensvervulling.

Daar ik ouderling was in de baptistengemeente Den Haag, werd het mij steeds meer duidelijk, dat mijn bestemming wel eens het werk binnen de gemeenschap kon zijn. Mijn belangstelling ging (en gaat) daarbij vooral uit naar het pastoraat om samen met mede-gelovigen antwoorden te vinden op de vragen van deze tijd.

Vier jaar geleden ben ik met de studie begonnen en in het begin was het voor mij wel wennen. Ik was bv. gewend rond te stappen in een keurig kostuum, maar dat heb ik maar gauw afgeschaft, omdat medestudenten aan mij vroegen welk vak ik doceerde.

Ook was het studeren in het begin een vreemde aangelegenheid, daar ik ruim elf jaar daarvoor de middelbare school had verlaten.

Het heeft een tijd geduurd voordat ik het juiste ritme had gevonden. Op dit moment dat ik deze woorden op papier zet, moet ik nog twee weken kollege lopen en daarna zal het nog alleen thuis-studeren zijn. Deze zomer hoop ik de tentamens van de Universiteit af te sluiten, zodat ik vanaf dat moment al mijn aandacht kan richten op het behalen van het Vinkenhof-diploma, hopelijk medio 1980.

Nu wordt mij wel eens gevraagd hoe ik de studie tot nu toe ervaren heb. Ten aanzien van het gedeelte, dat op de universiteit wordt gedaan, kan ik zeggen, dat daar een gedegen opleiding wordt gegeven. Dit deel van de studie heeft een algemeen karakter, waarbij volgens mij het accent ligt op kennisvermeerdering. Dit laatste vind ik ook voor onze gemeenschap belangrijk, omdat het kennisniveau vooral bij jonge mensen in onze gemeenten een stijgende lijn vertoont.

De studie aan de universiteit biedt tevens de mogelijkheid om ook eens kennis te maken met andere christenen, die niet tot onze gemeenschap behoren.

De studie aan de Vinkenhof heeft een ander karakter. Deze is duidelijk gericht op het werk in de gemeente en is daarom veel meer praktisch gericht. Ik heb dit deel van de studie als positief ervaren, omdat je in de gelegenheid bent met mensen, die hetzelfde doel voor ogen hebben, reeds in de studiefase een klein beetje van de praktijk te proeven. Uit gesprekken met studenten uit andere geloofsgemeenschappen is mij gebleken, dat zij pas ná hun studie op de universiteit nog een dergelijke opleiding krijgen, zoals bij ons op de Vinkenhof, maar dan slechts voor de duur van één jaar.

Volgens mij is de totale studie bij ons een betere voorbereiding op het voorgangerschap dan bij de andere geloofsgemeenschappen, hoewel ons programma wel eens wat zwaar belast is.

Tot slot wil ik nog een paar opmerkingen maken over mijn verwachtingen voor de toekomst, nadat de studie voltooid is.

Door mijn werk als godsdienstleraar heb ik het als pijnlijk moeten ervaren, dat voor vele jongeren het geloof in God en in Zijn Zoon Jezus Christus niets meer betekent. Vaak komt dat door de voor hen onbegrijpelijke taal, die in vele kerken gesproken wordt.

Daar zie ik voor mijzelf een opdracht om de Goede Boodschap door te vertellen in een taal, die ook voor mensen, die God nog niet kennen, begrijpelijk is.

Daarnaast hoop ik in een gemeente te kunnen gaan werken om samen met de andere gemeenteleden het geloof in God door woord en daad uit te dragen. Ik hoop daarbij mensen te ontmoeten, die bereid zijn te luisteren, om te beginnen naar de bijbel, maar ook naar elkaar om samen antwoorden te vinden op vragen van deze tijd.

Dat lijkt me best de moeite waard.

Karel M. Gerritsen

VOORGANGERS IN OPLEIDING

Twee vragen worden doorgaans gesteld wanneer ik in een gemeente kom of op een radenkonferentie verschijn. De eerste is: hoeveel studenten zijn er nu? en de tweede: wie komen er van 't jaar klaar? Maar zelden wordt gevraagd wie er nu allemaal studeren. Die vraag werd vroeger trouwens ook nauwelijks gesteld omdat het aantal studenten toen zo gering was dat de meesten in de gemeenten wel bekend waren. Nu het aantal in de laatste jaren verdrievoudigd is, is het niet goed meer bij te benen. Zoiets heet in de maatschappij schaalvergroting en we kunnen dagelijks in de krant lezen dat dat kan leiden tot vervreemding. Zo voelen wij op De Vinkenhof het ook wel een beetje en daarom willen we graag wat dichterbij komen. Nieuws hebben we niet zo veel te melden en zo hoort het ook. Een school die vaak in het nieuws is verkeert doorgaans in moeilijkheden.

Maar wel zijn we een gemeenschap van mensen die zich met elke vezel van hun bestaan verbonden weten met onze gemeenten en die daarom toch wel graag zouden willen dat die gemeenschap niet alleen iets meer van ons weet maar vooral iets verneemt van wat ons beweegt.

Daarom willen we in de komende maanden de studenten zichzelf laten voorstellen. Voor uw gemak plaatsen we er een foto bij. En de rubriek heet: 'student vertelt.

J. Reiling

INTREDE Ds A. J. VAN DE WETERING

Op zondag 20 mei a.s. hoopt ds A. J. van de Wetering zich als herder en leraar te verbinden aan de baptistengemeente te Eindhoven.

De bevestiging zal in de morgendienst om 10.30 uur plaatsvinden in de baptistenkerk Marconilaan 70 door ds R. J. Voorhaar. In deze dienst zal ds Van de Wetering tevens zijn intrede doen.

Afgevaardigden van andere gemeenten worden vriendelijk verzocht om 10.00 uur aanwezig te zijn.

's Middags om 17.00 uur zal er voor de gemeente een begrotingsbijeenkomst zijn waarin tevens alle verenigingen en klubs zich zullen presenteren.

Parousia

Bij velen onzer is dit zendingsgenootschap bekend. Het is verbonden met de Christian and Missionary (CAMA).

Volgens mededelingen van de voorzitter, Adriaan Stringer (vroeger zendeling in o.a. Vietnam) zijn er vanuit Parousia enkele gemeenten gesticht in Nederland, zo in Den Bosch, Zoetermeer en Nijmegen.

LOFZANGEN EN GEBEDEN GROTE DRUK

In aansluiting op ons bericht in De Christen van 6 april jl., kunnen we melden, dat we dd. heden 26 april, van 26 gemeenten bericht hebben ontvangen. Deze vertegenwoordigen met elkaar 4919 leden en zijn goed voor 211 exemplaren L & G Grootdruk.

Van sommige gemeenten kregen we het verheugende bericht: *momenteel geen behoefte, willen bij uitgave wel het aantal van 10 bundels per 120 leden ontvangen.* Graag bevelen we deze opmerking nog eens bij u aan.

Maar met de binnengekomen berichten van 28 gemeenten kunnen we niet uit de voeten. Graag willen we de resterende 52 gemeenten met klem opwekken, alsnog per omgaande te berichten over hun deelneming (al of niet) en het aantal bundels dat men denkt te nemen, wanneer het antwoord positief is.

Met de nu ontvangen opgave, wordt het projekt te duur. En zouden we af moeten haken. En dat willen we toch onze slechtziende zusters en broeders niet aan doen. Zij horen er ook bij! Het mee kunnen zingen in een wezenlijk aandeel in onze erediensten en samenkomsten. Dit moeten we niet onderschatten.

Met vertrouwen zien we uw gunstig antwoord tegemoet en verblijven,
gaarne de uwen,

Namens de Z.B.C.,

J. Germeraad, administrateur-pen.m.
A. Verweystraat 21, 7552 ME
Hengelo (Ov.)

INTREDE Ds P. JAGER

Zondag 20 mei 1979 zal de baptistengemeente te Harderwijk haar nieuwe voorganger ontvangen.

De raad der gemeente nodigt belangstellenden hartelijk uit tot deelneming aan de bevestigings- en intrededienst om 15.00 uur in de Bethelkerk, de Wittenhagen te Harderwijk.

De bevestiging van ds P. Jager zal geschieden door de oud-voorganger der gemeente, ds H. G. de Winkel te Nieuwbuinen.

LIEFDE EN ZONDE

1 Petrus 4 : 8 „... want de liefde bedekt tal van zonden"

En dát moet juist niet, menen velen. Bedekte zonden zijn als zweren die onderhuids blijven doorwoekeren. Zachte dokters maken stinkende wonden. Neen, het kwaad moet meteen genadeloos worden bestraft, menen velen.

Petrus had veel ervaring met de zonde. Met de karrière van de zonde in zijn eigen leven had hij zeer onaangename ervaringen. Ook in zijn gemeentelijke arbeid is hij de zonde tegenkomen. Zeer tot zijn eigen schade, en tot schade van andere volgelingen van Jezus.

Petrus heeft ook ervaringen met de liefde opgedaan. Net als de andere volgelingen van Jezus. Petrus leefde van de vergeving zijner zonde vanwege de liefde van zijn Meester.

Bedoelde Petrus dát alles wat fout is maar onder de dekmantel moet? Waarom zou hij dát ook niet bedoeld hebben? Wat is er op tegen de zonde te bedekken? Van de buitenlucht te beroven? En zó tot verstikking te brengen? Dát kán natuurlijk met zaken die groeikiemen in zich dragen: ze kunnen gedood worden door ze van de buitenlucht, van licht en zuurstof af te snijden. Zoals vuur gedoofd kan worden door er een deken overheen te werpen.

Bedekken en verbergen zijn geen gelijkwaardige uitdrukkingen. Ze bedoelen niet hetzelfde. Maar ze liggen wel dicht bijelkaar. Wat bedekt wordt, wordt ook verborgen. Het wordt onttrokken aan het gezicht, aan de waarneming van anderen.

De liefde verbergt tal van zonden. Daarin kan de liefde zich uitleven. Daarin vindt de liefde haar hoogtepunt. Met name wordt ons dat duidelijk als we bij „liefde" meteen denken aan het bloed van de Heiland. Dit bloed verbergt onze zonden. Door dit verbergen wordt de zonde gedood.

Op deze wijze kan de liefde met tal van zonden klaar komen. De liefde redt het wel, zouden we kunnen zeggen. Alleen de liefde redt het. Haat kan zonde niet overwinnen. De wet ook niet. Onverschilligheid nog minder. Maar de liefde komt met tal van zonden klaar. Met alle zonden.

Ook in de gemeente. Ook in de tussenmenselijke verhoudingen in de gemeente.

De liefde kan beweging brengen in verstarde fronten. De liefde kan het grondprobleem van de verhouding tot God en tot de medemens aan.

Waar de liefde in de gemeente afneemt, geen kansen krijgt, daar nestelt zich de zonde steeds vaster. Dan krijgt de ongehoorzaamheid jegens God steeds meer ruimte. Dan wordt de onverzoenlijkheid tussen broeders en zusters zichtbaar, en toch ongrijpbaar. Dan kan de zonde carrière maken!

Voor Petrus was het helemaal geen vraag of deze liefde mogelijk is vanuit het menselijke kunnen. Vanuit een menselijk appèl. Petrus heeft in zijn lange ervaring als christen en als leider der gemeente dag in dag uit moeten konstateren, dat een horizontale liefde het niet klaarspeelt. De liefde van de christen tot de medemens moet gevoed worden vanuit de liefde van boven. Het was voor Petrus een gans duidelijke zaak: als de relatie tussen een gelovige en zijn God verstoord is, kan hij onmogelijk een goede relatie tot zijn mede-gelovigen opbouwen.

De liefde is geen deugd, geen verstandelijk overlegde levenshouding, maar een opgenomen-zijn in de beweging van God naar de mensen toe. Wie de liefde beoefent in deze zin, is afhankelijk van God.

Wie met deze liefde tal van zonden bedekt, verbergt, dat wil dus zeggen: van hun levenskracht berooft, die is medewerker Gods. Die is betrokken in het genezingswerk van God. Die ervaart de scheppende kracht van de liefde van God.

P.

Geroepen en gezonden

„Gelijk de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u".
„De Heer is mijn Herder, mij ontbreekt niets".

Op zondag 29 april werd in de Ned. Herv. Kerk „de Voorhof" te Emmen in een uitzendingsdienst afscheid genomen van Annie Bischop, Janca Loot en Janneke van Oosten.

De laatste twee zijn bij u allen wel bekend. Zij werden voor de tweede maal uitgezonden naar Kameroen: Janca Loot gaat half mei terug na een verblijf van bijna twee jaar in Europa om de opleiding voor vroedvrouw te volgen in Tübingen (Dld.); Janneke van Oosten is op 3 mei teruggegaan na een verlof van een half jaar. Ze hebben in heel veel gemeenten verteld over het zendingswerk in Noord-Kameroen, zodat we ons nu nog meer betrokken voelen bij de problemen van onze medechristenen daar.

Annie Bischop, lid van de baptistengemeente in Emmen, werd tien jaar geleden door het Gerormeerd diakonaal bureau uitgezonden als verpleegster onder de Indianen in het binnenland van Suriname. Twee jaar geleden kwam Annie terug en nu gaat ze na een periode van studie en voorbereiding weer naar Paramaribo om er een tehuis te stichten voor dubbel gehandicapte kinderen (geestelijk en lichamelijk). Voor deze kinderen is tot nu toe geen hulp aanwezig in Suriname. Dit projekt wordt mogelijk gemaakt door de Johannesstichting, het Gereformeerd diakonaal bureau, de Ned. Herv. kerk en vele anderen.

De regering van Suriname wil over drie jaar de financiële zorg voor dit werk overnemen van de genoemde instanties.

De kerk was overvol, niet alleen door de aanwezigheid van de leden van de gemeente in Emmen, maar ook door de vele familieleden, vrienden en afgevaardigden uit alle delen van het land.

De vader van Janca Loot, ds Loot uit Almelo, sprak n.a.v. Lukas 10 : 1-20 over de uitzending van de 72 leerlingen. Jezus wijst aan wie er zullen gaan. En wie gaat, moet alles achterlaten; je kunt geen extra bagage meenemen. De opdracht die Hij geeft, is: Genees de zieken en verkondig het evangelie. Bij hun terugkeer blijkt dat God kracht heeft gegeven om door te zetten, ook als er van alle kanten op hen aangevallen wordt. Zelfs de boze geesten hebben zich aan hen onderworpen. Maar, zegt Jezus, verheug je er vooral over dat jullie namen staan opgetekend in de hemel.

Ds Corporaal, die de dienst leidde, zei tijdens de uitzending: Jullie vervullen deze opdracht van God namens de gemeenten, jullie zijn eigenlijk onze handen.

Hand in hand zongen we dan ook daarna Gezang 184 vers 1 en 6:

> Heer, wij staan nu hand in hand,
> sterk in U, en houden stand.

De voorzitter van de UZC., oud-zendeling br Edens, sprak daarna: Het zijn de besten van ons die gaan, want God zelf heeft hen hiervoor geroepen!

Bij moeilijkheden en eenzaamheid mag je eraan denken dat er altijd mensen zijn die voor je bidden. Want dat is de taak van de gemeenten: bidden voor hen die namens ons gaan.

Br Kramer van de Gereformeerde kerk op Urk, waar Annie Bischop die morgen was uitgezonden, gaf de zendelingen een woord mee uit de psalmen: Mijn oog is op u! zegt de Heer.

Namens de N.B.V.B. sprak zr J. Reiling: Jullie maken het ons mogelijk te helpen in Kameroen en daarvoor is Zusterhulp jullie erg dankbaar.

Tenslotte kregen Janca, Janneke en Annie de gelegenheid iets te zeggen.

Na de dienst, die werd opgeluisterd door zang van de familie Van Oosten en door enkele liederen gezongen door de gezamenlijke koren van de gemeente, konden de aanwezigen afscheid nemen van de zendelingen.

Bij de uitgang kreeg ieder een boekenlegger met de foto's van Janneke en Janca op de kaart van Kameroen als achtergrond en het motto: Jezus zegt „Gelijk de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u".

Ook kregende aanwezigen een kaartje van Suriname met de foto van Annie en de tekst: De Heer is mijn Herder, mij ontbreekt niets.

Op de achterkant van de boekenlegger en het kaartje staan hun adressen. De boekenleggers zijn waarschijnlijk bij het Uniebureau nog te krijgen.

Na deze dienst was er voor de genodigden gelegenheid om in de baptistenkerk „Het Baken" rustig afscheid te nemen van Janca, Janneke en Annie.

Wij geloven dat het de drie zendelingen tot steun is te weten dat er zovelen achter hen staan met hun gebed en financiële steun. Maar het belangrijkste is toch wel dat zij weten: wij gaan in Gods kracht.

Het slotlied was dan ook Supplement 3 : 3

> O Heilge Geest, o wondre kracht,
> o Trooster van omhoog,
> vervul ons nu met vuur en kracht
> en doe ons zien uw macht!
> Maak ons gewillig tot de daad,
> doe ons bereid zijn tot het „gaat!"
> Ook nu zegt Gij: „Gaat heen, gaat heen,
> ga in mijn kracht alleen!"

Emmen. A. M. Blaauw-Tijman

KOFFIEBAR STADSKANAAL-ZUID

Op 26 en 27 mei a.s. wordt er in Stadskanaal een groot voorbereidingsweekend gehouden voor het koffiebarwerk. Ook anderen dan jongeren uit Stadskanaal zijn daar welkom. Er zal daadwerkelijk aan evangelisatie worden gedaan, o.a. op de markt. Er is veel instruktie en een fijne kerkdienst.

Aanmeldingen bij U. Buwalda, Utrechtselaan 166, 9501 PX, Stadskanaal; tel. 05990-17771.

Zie ook De Christen van 18 mei a.s.

L.Z.C.-VERGADERING IN HOOGEVEEN

Det gewest Drenthe/Groningen houdt haar laatste vergadering van dit seizoen, op dinsdag 15 mei a.s. in de baptistenkerk in Hoogeveen.

Het begint om 8 uur. Er komt iemand praten over kinderbijbels. We willen ook graag, dat iedereen z'n eigen kinderbijbel mee neemt.

We rekenen op een goede opkomst.

Het gewestelijk bestuur

WIJ LAZEN VOOR U

dat de baptistengemeente te BORNE pogingen doet weer tot een eigen gemeentecentrum te komen. Rondom 1950 werd het eerste gebouw in gebruik genomen; het houten kerkje heeft uitstekende diensten gedaan, totdat het te bouwvallig werd...

dat op Moederdag (13 mei) te ARNHEM de broeders zullen zorgen voor het schenken van de gebruikelijke koffie op deze 2e zondag in de maand. Wie ooit gedacht heeft dat in Arnhem de mannen twee linker huishoudelijke handen hebben, heeft het dus mis...

dat de beide gemeenten te ALMELO besloten hebben hun respektieve gemeentebodes voor elkaars leden ter beschikking te stellen. Deze zullen in de kerk aanwezig zijn, zodat ieder naar believen een exemplaar kan meenemen...

dat ds G. Claas, sekretaris-penningmeester van de *Europese Baptisten Federatie*, tevens sekretaris voor Europa van de Baptisten Wereld Alliantie, op een bijeenkomst in Moskou voorgesteld heeft, dat de Europese baptistengemeenten op de eerste zondag in de maand - vrijwel overal in Europa is dat de zondag waarop de dood des Heren bij brood en beker wordt herdacht - speciaal zullen bidden voor de vrede in de wereld...

dat in BORDEAUX kortgeleden de eerste vier broeders en zusters van Franse nationaliteit gedoopt zijn in de kleine baptisten gemeenschap aldaar. Een jongeman vertelde dat hij door zijn vrouw tot Jezus geleid was. Een jonge vrouw vertelde dat zij een christin was geworden omdat zij de jeugdgroep der gemeente bezig gezien had...

dat op 29 april jl. een dienst werd uitgezonden door de staatsradio van Oost-Duitsland van de baptistengemeente BERLIJN (Oost)-Schöneweide. Voorganger was ds Werner Piel...

dat er een nieuwe uitgave van de *griekse grondtekst* (Novum Testamentum Graece) zal komen. Er zijn 5.000 handschriften doorgewerkt. Nooit tevoren is er zo'n grondig onderzoek naar de oorspronkelijke griekse tekst van het nieuwe testament gedaan...

dat de HERVORMDE KERK volgens dr. W. J. Diepeveen, voorzitter van de vereniging van hervormde kerkvoogdijen een slagvaardig beleid mist. Ook de heer Van Dongen, voorzitter van het provinciaal kollege van toezicht van Noord-Holland kwam tot deze slotsom. In de redes die beide hielden, kwam o.a. deze zin voor: „Processen van beleidsvorming krijgen in de kerk te weinig aandacht". We menen ook in andere kerkelijke gemeenschappen wel eens dit soort opmerkingen gehoord te hebben...

P.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Motivering en toerusting waarom eigenlijk?

Een vorige keer hadden we het terloops over motivering en toerusting als de twee grote onderwerpen in elk gesprek over evangelisatie. Daarbij moet de motivering voorop staan. Waarom doen we het eigenlijk allemaal? Is het nu echt zo belangrijk als sommige enthousiastelingen ons willen doen geloven? Het gaat toch niet om een soort aktivisme als het winnen van medestanders! Dan zouden we misschien ook eens moeten overwegen om een beloning aan te bieden aan mensen, die „nieuwe leden" aanbrengen, b.v. een zilveren lepeltje of een mooi boek!

Het gaat om heel iets anders, iets dat rechtstreeks te maken heeft met onze verhouding tot Christus. Paulus zegt: de liefde van Christus dringt ons! Hoe meer Christus in mensen komt te wonen, hoe meer die mensen in zijn werk betrokken raken. Hij wilde het verlorene zoeken en behouden en Hij wil dat nog steeds doen door ons heen. Maar het staat ook in verband met onze verhouding tot de medemens. Om alweer Paulus te citeren: ik ben een „schuldenaar" van Grieken en niet-Grieken van wijzen en onwetenden. Staan we onverschillig tegenover onze medemens of zijn we ons ervan bewust, dat we een schuld in te lossen hebben? Vanuit onze geestelijke overvloed, onze kennis van Gods geheimenissen hebben wij een woord voor de wereld, die sterft aan haar twijfel en strijd.

Maar hoe dan?

Zonder deze motivatie houden we het niet vol of vervlakt ons evangelisatiewerk tot een routinegebaar. Maar met die motivatie staan we dan wel voor de vraag: hoe moeten we het aanpakken? Nog voordat we daarover praten in heel praktische zin, wil ik graag met nadruk stellen: we moeten *vervuld* worden met de Heilige Geest. In deze tijd tussen Pasen en Pinksteren valt ons eens te meer op, hoe Jezus steeds de opdracht en de gave van de Heilige Geest aan elkaar koppelt. Die twee horen bij elkaar, onafscheidelijk. Soms krijg je wel eens de indruk dat er christenen zijn, die dit over het hoofd zien. Ze organiseren, maken plannen, voeren aktie met voorbeeldige ijver. En toch blijft hun inspanning zonder kracht en zonder vrucht. Mogen we dan de vraag stellen naar de aanwezigheid van de Heilige Geest? Moeten we dan niet in de binnenkamer terugkeren en aanhoudend bidden om de volheid van Gods Geest?

Laten we die veronderstelling niet verontwaardigd van de hand wijzen, maar de moed opbrengen tot zelfonderzoek.

Wordt toerusting dan overbodig?

Toerusting wordt pas echt vruchtdragend vanuit de vervulling met de Heilige Geest. Jezus zelf trainde zijn discipelen. De apostelen gaven op hun beurt aan de gelovigen voortdurend onderricht. De gaven in de gemeenten werkten tot opbouw, ter toerusting van het lichaam van Christus om groei en vrucht mogelijk te maken.

De praktische scholing en planning wordt nu zinvol, spannend en veelbelovend.

Daarbij leren wij van elk bruikbaar model. Niet alleen van het voorbeeld van Jezus en zijn apostelen, ook niet alleen van begaafde en begenadigde evangelisten of levende gemeenten. We leren ook van puur menselijke kennis en ervaring. Jezus zegt: wees argeloos als de duif en listig als de slang. De duif is zinnebeeld voor de Geest, de slang voor de duivel! Als het niet Jezus was geweest, die onder dit beeld sprak, zouden de protesten de pan uitswingen. Maar nu moet ieder, die hier niet aan wil, zich eens afvragen of hij soms vromer wil zijn dan de Heer zelf.

Mijn indruk is: hoe meer een christen echt geproefd heeft van de Heilige Geest, hoe leergieriger hij wordt.

Hij beproeft alle dingen en behoudt het goede!

Met een hartelijke groet van uw hopenlijk weer teruggekeerde evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; tel. 010-213335.
(Vanaf maandag 14 mei mag u best weer bellen!)

BEROEPINGSWERK

Bedankt: voor Ter Apel: ds G. Bosveld te Muntendam.

uit het Uniebureau

Financiën

Verantwoording binnengekomen bijdragen in de maand januari
ECU: Deventer 120,96; Enschede 136,55; Leeuwarden 531,95; Emmeloord 27,35.
CvdO: Almelo-Geraniumstraat 23,55; Deventer 126,14; Leeuwarden 509,11; Workum 164,—.
UZC: Almelo-Geraniumstraat 514,12; Almelo-Nieuwstraat 17,96; Emmeloord 100,45; Enschede 279,18; Klazienaveen 150,—; Leeuwarden 323,84; Nieuwe Pekela 1250,—; Spijkenisse 77,26; Steenwijk 32,05; Workum 127,70.
NBJB: Deventer 5,—; Enschede 127,77.
In totaal werd ontvangen voor de ECU *f* 816,81; Voor de CvdO *f* 822,88; voor de UZC *f* 2.872,56 en voor de NBJB *f* 132,77.

Veel behoeft aan deze cijfers niet te worden toegevoegd. Ter informatie nog de bedragen (afgerond) die volgens de begrotingen binnengekomen moesten zijn: ECU *f* 6.825,—; CvdO *f* 5.930,—; UZC *f* 14.490,— en NBJB *f* 2.500,—.

Vergaderingen

Op 4 april jl. vergaderde het dagelijks bestuur van de Unie Commissie voor de eerste maal na het heengaan van broeder Van Dam. Bij de aanvang van deze vergadering werd broeder Van Dam herdacht, alle leden gaven uiting aan hun gevoelens van verslagenheid.

Een grote leegte laat hij in onze gemeenschap achter.
In de loop van de dag werd nog een bezoek gebracht aan zuster Van Dam, hetgeen door haar bijzonder werd gewaardeerd.
Bij de Unie zijn naar aanleiding van het heengaan van broeder Van Dam vele berichten van deelneming binnengekomen. Naast de afhandeling van de ingekomen stukken werd op deze vergadering de eerste aanzetten gegeven voor een voorbereiding van de vervulling van het algemeen sekretariaat. Op een aantal terreinen zijn tijdelijk broeders gevraagd de belangen te behartigen, zo zal br J. Broertjes het perssekretariaat voor zijn rekening nemen terwijl br J. Bouritius zich nog intensiever zal bezighouden met het werk van de U(nie) R(adio) T(elevisie) C(ommissie).
Vrijdag 6 april kwam het bestuur van de Unie Bouw Stichting bijeen om de agenda van de jaarvergadering verder af te werken.
Dinsdag 17 april hield de Commissie voor de Opleiding zijn vergadering op De Vinkenhof. Op woensdag 18 april vergaderde de Unie Zendings Commissie eveneens op De Vinkenhof.
Alle jaarstukken voor het A.V.-boek kwamen op deze vergadering aan de orde.
Verder vond een gedachtenwisseling plaats over de samenwerking met de E.B.M.
De vergadering koos tot voorzitter br J. ter Braak, de Bilt, terwijl het sekretariaat van de U.Z.C. bij br T. J. J. B. Wolters, Velsen-Zuid.
Alle korrespondentie voor de U.Z.C. dient aan hem te worden gezonden.
De broeders Grundmann en Stäbli van de E.B.M. brachten 19 april jl. een bezoek aan ons land en bespraken een aantal zaken met een delegatie van de U.Z.C.

E.C.U.

Eind april werd door de drukker het eerste gedeelte van de inhoud van het Werkboek voor Gemeente en Evangelisatie op het Uniebureau bezorgd. Met de verzending en verspreiding van het Werkboek is inmiddels een begin gemaakt.
Verwacht mag worden dat alle abonnees over enkele weken het door hen bestelde exemplaar zullen hebben ontvangen.

Folders

De volgende folders en boekwerken zijn op het Uniebureau nog verkrijgbaar.
Info Baptistengemeente
in de serie Kort Gezegd:
Een beetje informatie over baptisten
Autonomie
Ja, maar... ik ben al gedoopt
Unie? Ja! uniformiteit? nee!
Op hoog bevel
Operatie Agapè
Stap voor stap
Instruktie
Werven of sterven
BWA handleiding: bij het jaar van de Bijbel
We ontdekten dat de gemeente Hengelo (O.) bij haar gemeenteblad een folder Kort Gezegd had bijgesloten. Een zeer goed idee, dat zeker navolging verdient!

O. Oldenburger Rzn.
A. van den Hoeff

IK GELOOF NIET OP MIJN MANIER

Een christen is iemand die niet zegt: Ik geloof op mijn manier. Dat kán hij niet (meer) zeggen. Juist door zijn geloof in Christus erkent hij dat hij niet gerechtigd was te geloven op zijn eigen manier. In het licht van de bijbel is geloven op eigen wijze een onmogelijkheid. De bijbelse boodschap is een uitnodiging om het geloven op eigen wijze te verlaten en te geloven naar bijbelse wijze.

Dat wil zeggen: Om te geloven in de openbaring van God zoals die in de bijbel beschreven wordt.

Daarmee sta je voor een basiskwestie van het christelijk geloof. De kwestie is niet of „een God" zich kan openbaren. Als er „een God" is dan zal Hij ook wel in staat zijn zich bekend te maken.

De kwestie is veel meer of de God van de bijbel de enige God is die zich geopenbaard heeft. Of de God van de bijbel de enige God was die zich kón openbaren.

Als dat niet het geval is, waarom zou je dan per sé in de God van de bijbel moeten geloven?

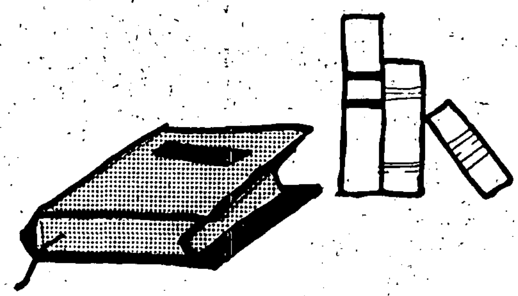
Een daarbij komende vraag is: Zou het ook kunnen zijn, dat de God van de bijbel zich zowel in de bijbel als in de Koran van de Mohammedanen als in de oude en nieuwe godsdienstige boeken bekend maakt? Ligt de waarheid alleen bij het christendom en in de bijbel, of ook bij anderen?

Het antwoord op deze vraag is een geloofsantwoord: Een christen gelooft dat God in Jezus Christus zich openbaarde op een eenmalige en onherhaalbare wijze. Dat God zich in deze openbaring in Jezus Christus eens en vooral heeft vastgelegd: zó en niet anders is de God, die door Jezus Christus ons als Vader is genoemd. Zó en niet anders is de weg die God met de mensen wil gaan. Zó en niet anders is het heil dat God de mensen aanbiedt.

Het geloof in deze God is een keuze. Gevolg van een keuze. Met deze keuze erkent een mens de waarheid van de openbaring

Gods in Jezus Christus. Met deze keuze snijdt een mens zich de weg naar andere godsdiensten (en goden) af.
Daarmee wil een christen niet zeggen, dat ook elders niet kennis van God aanwezig kan zijn. En evenmin dit aan andere godsdienstige boeken dan de bijbel niet gedachten kunnen voorkomen, die verwant zijn aan gedachten in de bijbel. Zelfs wil een christen niet ontkennen dat waarheden in zulke boeken gelijk kunnen zijn aan bijbelse waarheden.
Maar hij ontkent wel dat zulke waarheden een groter gezag hebben dan de bijbelse waarheden. En hij ontkent ook dat een mens geroepen zou zijn die waarheden te gehoorzamen.
Christelijk geloven is een geloven als gevolg van een keuze. Men kan deze keuze zien als resultaat van een weloverwogen wikken van de beschikbare mogelijkheden: Je kunt in de bijbelse boodschap geloven, en je kunt er niet in geloven. Niemand echter dwingt je om te geloven. Het is een vrijwillige keuze.
En daarmee is deze keuze het begin van een levensvisie die niet meer stoelen kan op eigen gedachten. Christelijk geloven is - hoe merkwaardig dit ook moge klinken! - een visie op de situatie van de mens! Kort en bondig gezegd: Een christen ziet zich in deze wereld niet als een los van ieder en alles staand wezen, maar als een schepsel van de God van de bijbel.
Hij ziet zich, al weer als vrucht van de bijbelse boodschap, als een zondig wezen, dat een beroep mag doen op de vergeving zijner zonden vanwege de zoendood van Jezus Christus.
Zulk een keuze voor Christus is een geloofsdaad. Wie deze keuze gedaan heeft, zegt naderhand, dat hij niet uit zichzelf tot deze keuze gekomen is. Die zegt: Het is al genade. Of: Ja, zijn liefde zocht mij, en zijn bloed dat kocht mij, door genade ben ik een kind van God.
Wat dat betekent, zullen we een volgende keer proberen onder woorden te brengen.

P.

Wat zullen we lezen?

zondag	13 mei	Psalm 26	Zonder te wankelen
maandag	14 mei	Ezechiël 12 : 1-20	Uitbeelding van de ballingschap
dinsdag	15 mei	Ezechiël 12 : 21-28	De vervulling is nabij
woensdag	16 mei	Ezechiël 13 : 1-23	Valse profeten kunnen het niet keren
donderdag	17 mei	Ezechiël 14 : 1-23	Een rest zal u tot inzicht brengen
vrijdag	18 mei	Ezechiël 15 : 1- 8	De onnutte wijnstok
zaterdag	19 mei	Psalm 7	Heer, doe mij recht

Het is al bijna weer zover:

DE NATIONALE TOOGDAG VAN DE NBJB OP HEMELVAARTSDAG, 24 MEI A.S.

Natuurlijk als vanouds in een grote tent op DE VINKENHOF

Doe je mee of kijk je toe
is het thema van de dag en we verwachten dat zo'n 1200 tot 1500 jongeren en ouderen zullen gaan meedoen!
Wie er in ieder geval meedoen? The Challengers, Nutshell, ds Joop Bouritius, dr Masamba ma Mpolo, Jan ter Braak, Marius v. d. Werf met een spel voor iedereen, ds Piet Brongers en ds Anne de Vries.
Er is een apart kinderprogramma,
dus ouders, als u zich jong van hart voelt, kom gerust!
De entreeprijzen bedragen: 0 t/m 5 jaar: gratis; 6 t/m 11 jaar: *f* 1,—; 12 t/m 15 jaar: *f* 5,—; vanaf 16 jaar: *f* 7,50. Gezinskaarten: *f* 17,50.
Iedereen is welkom: jong en oud
Aanvang: 10.00 uur. Einde 16.45 uur.

GEMEENTEBERICHTEN

Emmeloord - (G.K.). Allereerst dient te worden opgemerkt dat ook wij tekort schieten in het regelmatig mededeling doen van het wel en wee van onze gemeente. Maar dat er geruime tijd niets van ons werd vernomen, betekent niet dat er geen aktiviteit meer zou zijn in de gemeente. Het tegendeel is waar, want het bruist van leven. We zijn verleden jaar, doordat verschillende zusters en broeders van elders naar ons overkwamen, in ledental vrij sterk gegroeid. Daarbij was het verheugend dat broeder J. M. Zijlstra - toen ds Hessels naar Alblasserdam vertrok - zich bereid verklaarde, naast zijn dagelijkse taak, onze gemeente als voorganger te willen dienen. Samen gaan we voorwaarts. Zoekend naar mogelijkheden om onze arbeid uit te kunnen breiden. De wil daartoe is wel aanwezig, maar het ontbreekt ons aan ruimte, aangezien ons gebouw maar beperkt van omvang is. Gelukkig was het schoolbestuur van een nabij gelegen technische school zo welwillend ons twee lokalen af te staan voor onze zondagsschool. Later kwam daar zelfs nog een derde lokaal bij, die we nu in gebruik hebben voor onze allerkleinsten voor een chrèche.
We hebben een aktief zondagsschool-team, welk verleden jaar in de herfstvakantie voor het eerst een vakantie-bijbelschool organiseerde. Dat werd zo'n geweldig sukses dat men er niet om heen kon, ook de afgelopen paas-vakantie iets dergelijks te houden. De laatste dag mocht aan een 70-tal kinderen het Evangelie worden doorgegeven. Twee echtparen in de gemeente, de zrs en brs Mulder en Zandinga vonden elkaar op het muzikale terrein. We hebben al enkele malen mogen genieten van de zang, van het daaruit voortgekomen kwartet.
In weer andere diensten verhoogt br Te Vaarwerk met zijn trompet-begeleiding de vreugde van het samen zingen, van het samen lofprijzen van onze Heer.
De wekelijkse diensten worden goed bezocht en behoren steeds weer tot de hoogtepunten van ons gemeente zijn.
Op doordringende wijze wordt ieder zondagmorgen de Boodschap doorgegeven door onze broeder-voorganger. Verheugd mogen we dan ook vermelden dat een jong echtpaar - reeds enige tijd trouw onze diensten bezoekende - de wens te kennen heeft gegeven, gedoopt te willen worden. Binnenkort zullen we daarom een nog vreugdevoller dienst beleven. We zullen getuige zijn dat twee mensen - vrij van alle kerkelijke tradities - zullen afdalen in het watergraf om met Hem te worden opgewekt tot nieuw leven.
Naast dit alles kunnen we nog doorgeven dat het onze jongere en oudere jeugdgroep goed gaat en dat voor de bijbestudie en bidstond alsook voor zusterhulp een trouwe opkomst te melden is.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds M. Cohen, dr J. Reiling, ds C. van Wier en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de tijdelijk sekretaris ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 36,— per jaar, *f* 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland *f* 46,— per jaar.

Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Dankbaar stemt ons dit alles. En die dank willen we brengen, bij Hem, de Heer der gemeente, Wiens leiding wij ervaren.

VREUGDE EN DANKBAARHEID

Vroomshoop - (W.W.). Wij willen gaarne eens iets van ons laten horen. Wat dat betreft schrijven wij wel iets te weinig over ons gemeentelijk leven. In ieder geval kunnen wij uit de gemeente Vroomshoop weer goede berichten laten horen. Het zal voor alle oud-voorgangers en broeders die bij ons het Woord Gods eens of meerdere malen hebben verkondigd, een vreugde zijn dit te mogen lezen, maar ook voor onze hele Unie gemeenschap in de lande.
Zondagmorgen, de 4e maart mochten wij getuige zijn van een doopdienst van 5 doopkandidaten, t.w. zr Sieben-Mulder, zr Van Laar-Wetering, br Eddy Mulder, br. Jannes Wijnholds.(Zijn echtgenote werd als lid opgenomen, zij was reeds gedoopt in een andere gemeente); zr De Wekker, die ook gedoopt zou worden, mocht op medische gronden, niet gedoopt worden, maar werd wel als lid opgenomen in de gemeente, omdat haar getuigenis zo positief was. Het was een geweldige dienst door prediking van ds Kos, de spontane getuigenissen van de doopkandidaten en de doopsbediening. Iedereen kon deze dienst, in beide zalen goed meebeleven, omdat ze door een TV-circuit waren verbonden, verzorgd door een broeder uit gewest Twente. 's Avonds mochten wij, samen met de nieuwe leden het Heilig Avondmaal vieren.
De nieuwe leden werden toegesproken door ouderling Kroeze, die hen hartelijk welkom heette in de gemeente.
Eerste Paasdag, 15 april was het weer een feestdag voor onze gemeente. In de afgelopen weken hadden weer 4 mensen te kennen gegeven, gedoopt te willen worden. Ditmaal een heel gezin, familie De Groot, vader, moeder en dochter van 13 jaar, en zuster Zandbergen. De kerkzaal en middenzaal waren nu ook weer bezet en het TV-circuit was nu ook als hulpmiddel niet overbodig, om allen dit alles mee te laten beleven. Het zangkoor „Immanuël", onder leiding van mevr. Kos, gaf ook nu weer, evenals bij de vorige doopdienst, haar medewerking met mooie liederen. Na de prediking, mochten de doopkandidaten op de kansel, in vraaggesprek met ds Kos hun getuigenis geven en dat deden ze in het geloof, Jezus te kennen voor hun persoonlijk leven en de Heer te moeten gehoorzamen, ook in de doop. De doopdienst zelf was indrukwekkend.
's Avonds om 7 uur mochten wij het Heilig Avondmaal vieren, tezamen met de nieuwe leden. Ditmaal werden de nieuwe leden toegesproken en welkom geheten door ouderling Mulder.
In beide diensten mochten wij ervaren Zijn Geest, de blijdschap en vrede die er is in Jezus Christus. Wij kunnen nu reeds mededelen, dat 3 jonge zusters de doop hebben aangevraagd.
Deze doopdienst kan nu niet meer in ons eigen kerkgebouw plaatsvinden, want dinsdags na Pasen jl. is men begonnen om de kerkzaal af te breken tot in de grond toe. Want u moet weten, wij gaan bouwen! De kerkzaal zal vergroot weer te voorschijn komen (bouwen) met een kapaciteit van plm. 400 zitplaatsen (nu 200).
Het voorste gedeelte van het gebouw zal boven verbouwd worden en beneden zal ook enige verandering plaatsvinden. Wij houden nu onze diensten in het Gereformeerd verenigingsgebouw „Irene", Julianastraat te Vroomshoop. De doopdiensten hopen wij te houden in de gemeente te Westerhaar, de eerste doopdienst, 13 mei a.s. 's middags om 3 uur. Verder hebben wij de beschikking gekregen over verschillende lokaliteiten, o.a. in een oude MAVO-school, kapel van de Pinkstergemeente en nog een gebouwtje aan de Nieuwstraat. Dit alles is in gebruik door verenigingen, van onze gemeente, zodat alles normaal kan doorgaan.
Nu nog een berichtje aan vakantiegangers, die hun vakantie in Ommen-Nijverdal-Hellendoorn of andere plaatsen houden: Iedereen is van harte welkom in onze diensten 's morgens om half 10, 's avonds om 7 uur.

In het kader van mijn H.T.S.-opleiding vervul ik van augustus tot en met oktober een stageperiode bij Shell-Rijswijk.

Gedurende deze periode zoek ik van maandag tot en met vrijdag kost en inwoning in Rijswijk of direkte omgeving, bv. Den Haag.

Voor reakties kunt u schrijven aan of bellen met W. Brandsma, Meeuwerderweg 83 te Groningen; tel. 050-18.42.57.

„OMDAT HET ZO LEKKER IS..."
ook al eens, hard op of zachtjes, gezongen?
Al eens overdacht dat uw christelijke
VERANTWOORDELIJKHEID
u op dit punt zal aanklagen??
Chien J. van Beek

Op zondag 22 april jl. is in zijn Heer en Heiland ontslapen onze broeder
TIJS GOEREE
op de leeftijd van 76 jaar.
Psalm 91 : 1 en 16
Baptistengemeente Alblasserdam

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 20 - 18 mei 1979

INFORMATIE-PAKKET OVER DE "HOLOCAUST"

Evangelie en Israël, maart-nummer 1979, thema-nummer over Holocaust-drama en -film.

Van dit blad zijn extra-exemplaren te bestellen bij het Dienstencentrum Geref. Kerken Leusden, telef. 033-43244, afd. brochureverkoop. Het is te gebruiken op scholen, in catechisatie- en gesprekskringen, enz.

Los nummer *f* 1,25; vanaf 10 exemplaren 50 ct per stuk; incl. kosten verzending.

Voor de meer religieus-etische vragen: de brochure „*Vragen naar aanleiding van de Holocaust,* Universum van de Dood - de Wil tot Leven", door Willem Zuidema, serie Verkenning en Bezinning, Kok - Kampen '79, eveneens te bestellen bij het Dienstencentrum Geref. Kerken Leusden, telef. 033-43244, afd. brochureverkoop. Prijs *f* 3,75; verschijnt medio april.

Dit boekje biedt geen theologie van de Holocaust, maar is eerder een bijdrage tot de religieus-etische bezinning op de betekenis van de menselijke ervaringen m.b.t. de Holocaust.

Voorts valt te wijzen op:

a. Informatief pakket, bestaande uit:

aa. De Holocaust, kaarten en platen, *Atlas van de jodenvervolging,* door Martin Gilbert; voor Nederland uitgegeven door het Nederlands Israëlitisch Kerkgenootschap en het Verbond van Liberaal Religieuze Joden in Nederland, Amsterdam 1979.

ab. *'40/'45, de jodenvervolging, van isolement tot moord,* door drs. Judith C. E. Belinfante en rabbijn Edward van Voolen. Een beschrijving van dit gebeuren in Nederland, met gebruikmaking van ooggetuigenberichten. Een uitgave van het Joods Historisch Museum, Amsterdam 1979.

Dit pakket is voor het voortgezet onderwijs geschreven en ook geschikt voor een breder publiek. Kostprijs *f* 7,50 incl. verzending, te bestellen bij TROS, giro 33.79.00 onder vermelding „Holocaust 3".

b. Leraren-pakket, inhoudende aa. en ab., alsmede

ba. Een kleine Holocaust-didactiek, door drs Ido B. H. Abram, een uitgave van het Alg. Pedagogisch Studiecentrum, Amsterdam 1979.

bb. *De TV-serie „Holocaust",* een zevental reakties door drs I. B. H. Abram, een uitgave van het A.P.S., Amsterdam 1979.

Deze vier uitgaven aa. ab. ba. bb., zijn voor leraren beschikbaar voor *f* 8,— incl. verzending, te bestellen bij TROS, giro 33.79.00, onder vermelding van „Holocaust 1".

De beide laatste brochures (ba, bb) zijn ook apart te bestellen onder vermelding van Holocaust 2", tegen overmaking van *f* 3,25 incl. verzending op bovengenoemd gironummer.

c. *Misdaden tegen de menselijkheid,* Wiesenthal en zijn opdracht, door drs I. B. H. Abram, te bestellen bij het A.P.S., giro 53.15.79 onder vermelding van „Misdaden".

d. *Anne Frank-KRANT,* ter gelegenheid van de 50-ste geboortedag van Anne Frank op 12 juni a.s., inhoudende teksten, foto's, illustratief materiaal over de voorgeschiedenis en de geschiedenis van de Tweede Wereldoorlog, antisemietisme, diskriminatie, nazisme en facisme en de bestrijding ervan.

Deze krant kan men met een handleiding voor leraren bestellen bij de Prot. Stichting Lectuurverspreiding, Parkweg 20a, 2271 AJ Voorburg; tel. 070-861779.

e. Een A.O.-boekje „*Holocaust" de nazimoordmachine",* door Willem Zuidema.

Meer algemene achtergrondinformatie, ook over andere groepen die het slachtoffer van het nazisme zijn geweest, met name zigeuners en homofielen, met verwijzing naar de „Holocaust van de armeniërs" en andere genociden van deze eeuw. Deze informatie staat op zichzelf en is tevens aanvullend ten opzichte van bovengenoemde uitgaven. Te bestellen bij de Stichting IVIO, Maerlanthuis, postbus 37, 8200 AA Lelystad, tel. 03200-26514.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Kun je van de wereld leren?

Er zijn christenen, die op deze vraag al bij voorbaat ontkennend antwoorden. Stel je voor, mensen benaderen met het evangelie en dan gebruik maken van kennis en ervaring van de wereld! Zij hebben misschien ook met opgetrokken wenkbrauwen kennis genomen van de laatste alinea in dit hoekje, dat de vorige week werd afgedrukt. U weet wel, die opmerking over „de slang" en wat daarmee bedoeld kon zijn. Zij menen: je kunt als christen alleen door de Geest en door het Woord onderwezen worden en daarom keren we ons eerst weer even tot de bijbel.

Met name Jezus was in dit opzicht zeer nuchter en praktisch. Lees maar eens in Lukas 16 : 1-9. Daar wordt de onrechtvaardige rentmeester als voorbeeld gesteld wegens de door hem gevolgde methode. Vooral vers 8 is in dit verband waard om gelezen te worden. Jezus zegt: „Want de kinderen dezer wereld gaan ten aanzien van hun geslacht (= generatie, „soortgenoten") met *veel meer overleg* te werk dan de kinderen des lichts!"

Paulus vermaant de gelovigen om zich als wijzen te gedragen ten opzichte van hen die buiten staan. Dat was blijkbaar nodig. Met vrijmoedigheid verklaart hij achteraf: „Met list heb ik u gevangen!" Het toepassen van een slimme, wel overlegde methode vond hij blijkbaar niet in strijd met het hoge doel. Talloos zijn de verwijzingen naar puur profane voorbeelden, niet om ze klakkeloos over te nemen, maar om na te gaan wat je ervan kunt gebruiken in de dienst van de Heer.

Wie daarom op voorhand nee zegt tegen het gebruik van middelen en methoden, die je van de ongelovige wereld hebt afgekeken - na toetsing natuurlijk - is niet extra vroom of gelovig, maar bang en eigenlijk heel onzeker. Hij lijkt op de man, die bad om brood, terwijl de bakker om de hoek woonde. Hij had God beter kunnen danken voor het feit, dat er bakkerswinkels bestaan, waar je zo maar naar toe kunt stappen om je voedsel in te slaan.

Reklame, psychologie, marktonderzoek

„Ja, daar heb je 't al", zucht een enkeling, die had gedacht dat het misschien toch nog wat mee zou vallen". Wat ik gevreesd heb is mij overkomen!"

Maar van mijn kant heb ik de behoefte om een beetje konkreet te worden. Evangelisatie brengt ons in kontakt met mensen, die in het gewone leven staan. Wat zijn dat voor mensen? Waar reageren ze op? Wat denken ze? Hoe spreek je ze aan?

Wij zijn niet de enigen, die daarover hebben nagedacht. Allerlei mensen hebben hun ideeën en ervaringen daarover opgeschreven. Met geloof en christendom hoeft dat helemaal niets te maken te hebben. Maar het vertelt ons wel iets over de moderne mens en we kunnen er veel van leren.

Dr. A. v. d. Meiden heeft een boek geschreven onder de titel: „Mensen winnen". Daarin houdt hij zich kritisch bezig met methoden uit de wereld van reklame en toegepaste psychologie. Een ander interessant boek is „Enquêteren in gemeente en parochie" van dr R. G. Scholten of „Bijdragen tot de sociologie van godsdienst en kerk" geschreven door dr P. H. Vrijhof. Er is een bonte verscheidenheid van lektuur, waaruit we heel wat kunnen opsteken en kunnen leren om „met meer overleg te werk te gaan ten aanzien van ons geslacht!"

Kijk, dat wilde ik nu ook wel eens kwijt. Misschien kunnen we er eens wat over nadenken.

Met een welgemeende groet van uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; tel. 010-213335.

VAKANTIE 1979

Zou het gaan regenen of wordt het mooi weer?

Dat is altijd de vraag.
Het slagen van de vakantie hangt meestal af van het weer. Daarom trekken mensen ook steeds verder weg op zoek naar de zon (voor veel geld).
Is dat het wat we nodig hebben om de rest van het jaar aan te kunnen?
Of hebben we kontakten nodig met anderen om samen iets te beleven waar je ook iets blijvends aan overhoudt?
Daarom organiseert de N.B.J.B. zomerkampen, die met of zonder mooi weer echte vakantie mogelijk maken.

Ouderen (vanaf zo'n 60 jaar)

Is dat niet wat voor u?
Een vakantieweek, volledig pension op twee-persoons kamers op een mooie plaats langs de Vecht?
En dan nog niet eens helemaal aan je eigen lot overgelaten, maar samen met anderen van dezelfde leeftijd.
Met mogelijkheden van rust, ontspanning, een dagje uit, samen luisteren naar Gods Woord enz.
Dat alles voor de prijs van *f* 200,—.
U kunt zich nog aanmelden voor de week van 23-30 juni en voor die van 30 juni-7 juli.
Stuur een berichtje naar het Jeugdburo N.B.J.B., Zuiderdwarsvaart 25, 9203 HW Drachten (tel. 05120-15687).

Jongeren van 17 jaar en ouder

Is dat niet wat voor jou?
Kamperen in tenten.
Er valt altijd wat te beleven, onafhankelijk van het weer.
Er is nog nooit een kamp door regen in het water gevallen (meestal werd het er intiemer door).
Samen feestvieren, sporten en gek doen. Maar ook ontdekken in gesprekken dat anderen ook zitten met dingen waar jij mee zit. Veel jongeren hebben door een kamp nieuwe impulsen gekregen voor het leven (soms in het vinden van een partner).
Een programma met veel ruimte voor eigen inbreng, en niet als een stalen dwangbuis. Ervaren dat je geaksepteerd wordt zoals je bent.
Als je nog onzeker bent over je vakantie meld je dan vlug aan voor zo'n tentenkamp van jouw leeftijd. Er is nog ruimte in alle drie tentenkampen: 7-14 juli, 14-21 juli, 21-28 juli.
Stuur een berichtje naar het Jeugdburo N.B.J.B., Zuiderdwarsvaart 25, 9203 HW Drachten (tel. 05120-15687).

Tentenkampen voor jongeren van 12-14 jaar

Ouders, wilt u wel eens zonder kinderen op stap, als ze tenminste in vertrouwde handen zijn?
Ik moet het eigenlijk anders zeggen: vragen uw kinderen er al om zonder u hun vakantie door te mogen brengen.
12-14 jaar is een geweldige leeftijd.
Ze willen groot zijn, veel ontdekken, veel spanning, veel aktie enz. Dingen die ze niet altijd in hun eentje kunnen bedenken. Wat is er dan beter dan dat alles te beleven met een groep van dezelfde leeftijd? Laat ze een Vinkenhofkamp mee maken. Kamperen in tenten, onder vertrouwde leiding.
Er is nog plaats in de kampen van 14-21 juli, 21-28 juli.
Stuur een berichtje naar het Jeugdburo N.B.J.B., Zuiderdwarsvaart 25, 9203 HW Drachten (tel. 05120-15687).

VERSCHIJNINGSDATA DC

In de weken 8 en 22 juni; 6 en 20 juli; 3 en 17 augustus zal DC niet verschijnen.
Inzenders van kopij, mededelingen en advertenties dienen hier rekening mee te houden.

ds Piet Brongers

Doe je mee.....of.....kijk je toe

Er loopt een man door de straat
Hij zegt: „Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven".
Doe je mee of kijk je toe?

Als er een kind in het water valt, zou je er dan onmiddellijk achteraan springen? Ik las laatst een berichtje in de krant dat er een kind *verdronken* was, *met* honderden toeschouwers: Niemand was in beweging gekomen. Verlamd, of wachtend op de ander?

Als er een vechtpartij is op straat, zou je dan tussenbeide komen?
De statistieken vertellen dat haast niemand zich er mee wil bemoeien. Angst om klappen op te lopen en er bij betrokken te raken?

Als iemand een blunder heeft gemaakt, of een enorme misstap heeft gedaan, zou je dan voor hem in de bres springen?

Wees eens eerlijk, wie wil zich branden, of gevaar lopen vieze handen te krijgen?

Er loopt een man door de straat.
Hij zegt: „Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven".
Doe je mee of kijk je toe?

Als je weet hoe eenzaam sommige mensen zijn en hoe blij ze zouden zijn als ze alleen maar je gezicht zouden zien, of desnoods een kaartje... Zou je dan geen tijd kunnen vinden, om eventjes...?

Moet ik nu met cijfers aantonen dat het niet gebeurt, of weet je het zelf wel? (O ja, ik vergeet al die steekhoudende argumenten, behalve de tv)

Als je weet dat er zo'n grote nood is in de wereld en dat er zoveel verschillende akties gevoerd worden -- je hebt zoveel mogelijkheden om op een of andere manier te laten merken dat het je raakt - zou er dan niet één ding zijn waar jij je zelf voor wilde inzetten?

Och heden, ik word al bedolven onder de argumenten: „ik weet niet wat ik moet doen", „ik kan toch niet aan alles meedoen", „er is overal wel kritiek op te geven", „ik wil geen etiket op geplakt krijgen".
(Laat maar zitten dus).

Als er vrijwilligers worden gevraagd in de gemeente of gewoon in de straat voor werk dat je zelf ook belangrijk vindt, waarom wacht je dan net zolang tot iemand anders het doet? Of waarom laat je het van anderen afhangen of je meedoet of niet?

Er loopt een man door de straat.
Hij zegt: „Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven".
Doe je mee, of kijk je toe?

Wanneer kom jij in beweging?
Straks misschien?

Als je genoeg weet.
Als je eerst gezien hebt hoe het afloopt.
Als je eerst de kat uit de boom gekeken hebt.
Als je eerst in nood gezeten hebt.
Als het vuur je aan de schenen wordt gelegd.

Als je nu toekijkt bij het Koninkrijk, blijft er later ook niet veel meer over dan toekijken.

„Meedoen" betekent méédoen met God, méédenken en méébeleven met de dingen van het Koninkrijk.
God heeft Zelf niet toegekeken.

Hij heeft Zich er mee bemoeid.
Hij heeft meegedaan. In Jezus Christus.
Meedoen betekent: door dik en dun, door pijn en strijd meedragen en aanvaarden van de verantwoordelijkheid.
Hij heeft meegedaan: Hij is mens geworden.

Hij heeft onze zonden gedragen tot en met de dood, **opdat** wij mee konden doen met Zijn leven tot in eeuwigheid.
God vraagt:
lantaarnpalen om Zijn weg te verlichten.
Mensen die meedoen.
Mensen die bereid zijn verantwoordelijkheid te dragen zowel voor de nood in de wereld als voor Zijn aanbod van heil.
Mensen die in vertrouwen op weg gaan en die durven zeggen: „Ik ga de Weg, de Waarheid en het Leven".
Doe je mee, of kijk je toe?

Piet Brongers

P.S. O ja, het zit hem in
de eerste stap
de eerste daad
de eerste hand
de eerste kus
het eerste woord
de eerste drempel

Als er één schaap over de dam is volgen er meer!

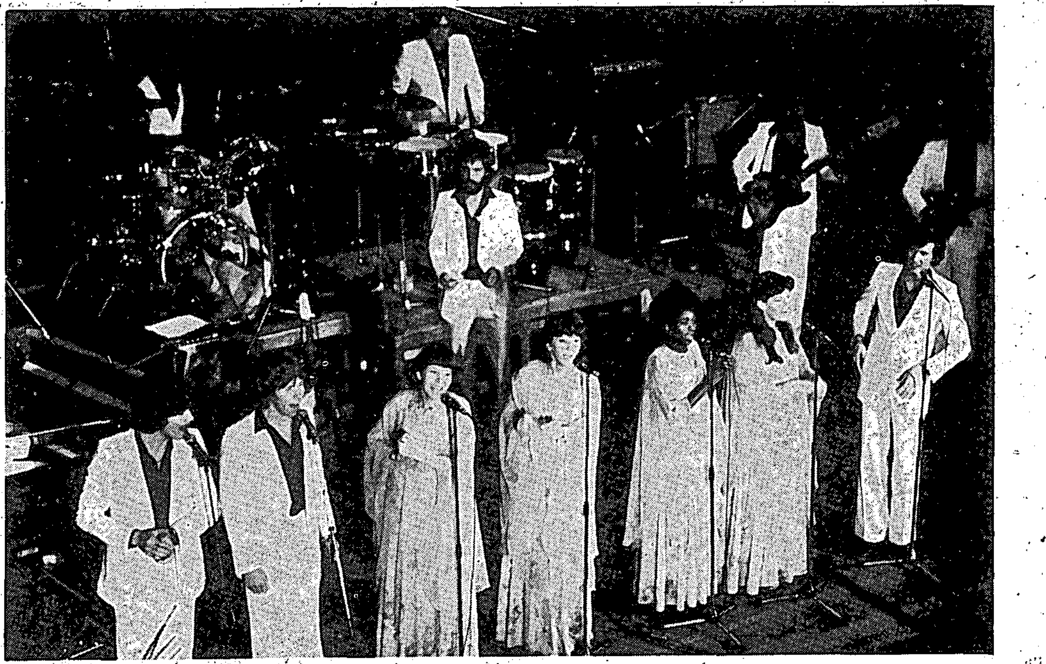
Dat geldt ook voor alles wat wij zouden willen, durven, kunnen doen. Misschien is Hemelvaartsdag 1979 op De Vinkenhof een eerste stootje in de goede richting.

OPDRACHT:

Probeer de volgende stelling te bestrijden met jezef:

Stelling: Een mens kijkt toe daar waar de klappen vallen.
Een mens doet mee daar waar wat te halen valt.

De Nationale Toogdag 1979 van de NBJB

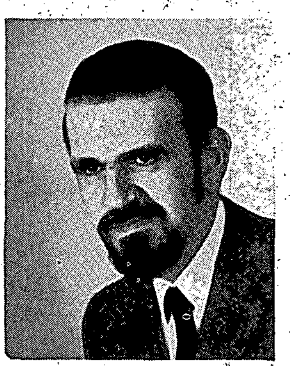

Challengers

Over het programma

Donderdag 24 mei 1979, Hemelvaartsdag, staat vlak voor de deur. Dat betekent dat een aantal N.B.J.B.-mensen zich weer erg druk heeft gemaakt voor de jaarlijkse Nationale Toogdag van de N.B.J.B. Ze hebben een programma bedacht, de nodige medewerkers daarvoor uitgenodigd, een groep werkers gevormd (zo'n 25 jonge mensen uit diverse plaatsen van Nederland) en ze proberen nu weer om iedereen op te porren om het op touw gezette feest bij te gaan wonen. Alle jongelui van baptist Nederland, hun vrienden, vriendinnen, vader, moeder, broers en zusters, jong en oud, worden hartelijk uitgenodigd om op Hemelvaartsdag uit een scala van mogelijkheden, juist de toogdag uit te kiezen om naar toe te gaan.

We geloven dat het een goede keus is, want het programma heeft veel te bieden.

ds Joop Bouritius

ds Anne de Vries

Programma

10.00-13.00 uur: Ochtendprogramma met o.a. Nutshell, muziek; ds Joop Bouritius, preek; The Challengers, muziek; br Masamba Ma Mpolo uit Zaire; drs Jan ter Braak; kollekte voor Spek de bus.

13.00-14.15 uur: Middagpauze.

14.15-16.15 uur: Middagprogramma met o.a. The Challengers, muziek; een spel voor iedereen; Nutshell, muziek; ds Anne de Vries.

De leiding van het gebeuren is in handen van ds Anne de Vries, voor de meesten onder ons al lang geen onbekende meer. Het ochtendprogramma wordt onderbroken voor een koffiepauze van een half uur.

Tijdens de pauzes is er gelegenheid om de verkoop- en informatiemarkt te bekijken en er eventueel nuttige zaken te doen. De foto's van de toogdag van vorig jaar zijn dan ook te bewonderen en desgewenst bij te bestellen.

Tevens is er, bij de stand van jeugdburo, een maquette te zien van het kamphuis dat we allen zo graag willen bouwen en waar we vorig jaar nog zo'n geslaagde handtekeningenaktie voor hielden.

Aan de ‚gastarbeiders' in het programma is in De Christen van 4 mei jl. uitgebreid aandacht besteed. Volstaan we hier dan eenvoudig met te zeggen dat op alle gebied (gesproken en gezongen woord) de medewerking van het hoogste nivo is, terwijl we wat foto's plaatsen (als dat tenminste technisch mogelijk is gebleken.

Iets heel nieuw is het spel dat we in het middagprogramma gaan spelen. Een spel waar iedereen (we mikken op 1200 tot 1500 mensen) aan mee mag (moet) doen. Voor de kinderen van 3 tot 11 jaar (plm.) is er een apart kinderprogramma dat elders op het terrein wordt gehouden.

Het toogdagprogramma vindt weer plaats in een grote tent op het zgn. voetbalveld. Dus ook bij minder goed weer kan alles gewoon doorgaan.

Tenslotte willen we nog even wijzen op de kollekte voor Spek de bus, die we in het ochtendprogramma willen houden. Vorig jaar was er een rekordopbrengst van ruim 1400 gulden. En records zijn er om te breken, dus...

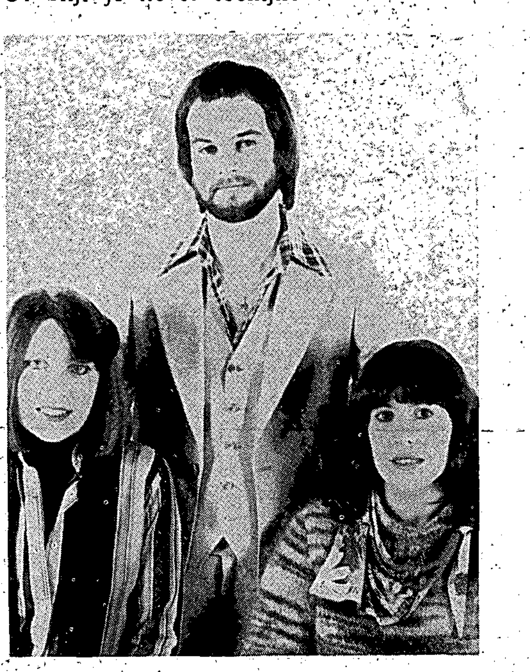
We hopen dat het weer een geweldig fijne en blijde dag zal worden vol gezelligheid, ontmoeting, evangelisatie, goede muziek, en goede toespraken, veel mensen en mooi weer op het schitterende terrein van De Vinkenhof. Onder leiding van Gods geest zullen veel van deze wensen in vervulling kunnen gaan.

Maak er een geweldig feest van.

Kom ook naar de toogdag van onze eigen N.B.J.B.

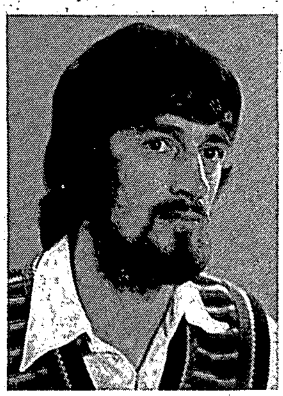
Kom en doe mee.

Of blijf je liever toekijken?

Nutshell

De organisatie van een toogdag

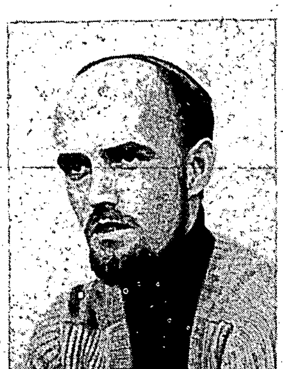
Henk Hogeburg

Jan te Lindert

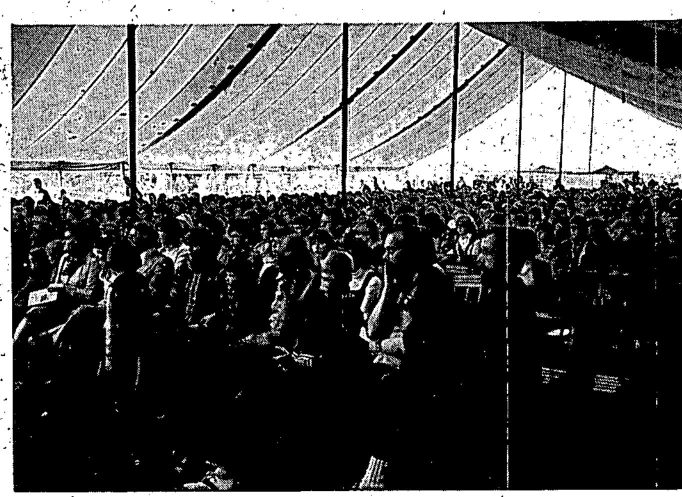

Rein Kloppenburg

Wessel Kloppenburg

Je kunt het geloven of niet maar de organisatie van een toogdag begint bijna onmiddellijk na de vorige toogdag.
Als de toogdag achter de rug is, gaan de organisatoren weer bij elkaar zitten. Napraten over wat er gebeurd is, wat er goed ging en wat er fout liep, of de formule van de dag nog deugt of bijgesteld moet worden en vooral hoe de bezoekers van de toogdag het hebben gevonden. Als de evaluatie - zoals dat deftig heet - is afgesloten, worden meteen de eerste plannen voor de toogdag van het volgend jaar gemaakt en gaan de eerste uitnodigingen de deur uit. Vooral de muzikale medewerking moet al erg vroeg besproken worden. Er zijn gospelgroepen die hun agenda voor al meer dan een jaar hebben volgeboekt!
Na de vakanties, in het begin van het najaar, begint het eigenlijke werk. Het R.J.C.-raadslid dat verantwoordelijk is voor de toogdag (de laatste jaren was dit Henk Hogebrug) zoekt dan een aantal mensen om zich heen, dat hem gaat helpen met de uitwerking van het programma en het publiciteitsplan. Deze mensen zoeken een thema uit, vullen namen in van sprekers (de muziekgroepen zijn dan al besproken!) en bedenken wegen om niet alleen baptist Nederland, maar ook de rest (en die is in de meerderheid) bij het gebeuren op Hemelvaartsdag op De Vinkenhof te betrekken. De mensen die dit jaar voor het programma en de publiciteit verantwoordelijk zijn, zijn naast Henk Hogebrug, ds Piet Brongers, Marinus v. d. Werf, Wessel Kloppenburg en Ad Everaars.
Ondertussen begint ook de verdere organisatie te draaien. De groep voor de opbouw op het terrein, wordt gevormd, de tent besproken, gegadigden voor de informatiemarkt benaderd, frisdranken en snoep besteld en er worden mensen aangezocht die voor de organisatie op de dag verantwoordelijk willen zijn en het organisatieplan uitdenken en voorbereiden.
De mensen die dit jaar aan de 25 mensen die her en der uit de jeugdgroepen uit het land komen helpen, leiding gaan geven zijn: Henk Hogebrug, Jan te Lindert, jeugdleider in Enschede, Rein Kloppenburg, v.m. jeugdwerker uit Kampen en Wessel Kloppenburg, jeugdleider in Almelo.
De groep van ongeveer 25 mensen is de dag voor de toogdag al druk aan het werk op De Vinkenhof om alles klaar te maken voor de ontvangst van de verwachte 1200 à 1500 bezoekers. De kamptenten worden opgezet, de kramen gemaakt, verwijsborden geplaatst, kassa's gereed gemaakt en de grote tent wordt ingericht. Een dag hard werken, maar dan is ook alles gereed. Als er 's avonds nog tijd over is, volgt een gezellige jeugdavond, waarna de mensen naar bed gaan om de volgende morgen om 6 uur weer in de benen te komen. De laatste dingen worden op hun plaats gezet, de taken worden nog eens doorgenomen en er wordt een bidstond gehouden voor een fijne en gezegende dag. Daarna zwermen de medewerkers uit over het terrein om hun posten achter de kassa's, de kramen, in de keuken of in de tent en op het terrein in te nemen.
Zoals je ziet, is er al heel wat gebeurd als je op het terrein van De Vinkenhof aankomt en daar bij de kassa's het koffiekraampje en in de tent door een vriendelijk lachend welkomstkomité wordt ontvangen.

De grote tent...

Het kinderprogramma

Verzorging van de inwendige mens

Entree en gezinsregeling

De toogdag kost geld, veel geld. En aangezien de N.B.J.B. geen rijke oom uit Amerika heeft, en ook geen winstgevende dochterondernemingen en er ook geen olie is gevonden onder De Vinkenhof, en ga zo maar door, zal de opbrengst van de toogdag zodanig moeten zijn dat het grootste deel van de lasten er mee kan worden betaald.

We zullen open kaart spelen. De toogdag kost ongeveer 8.000 gulden, waarvan we ongeveer de helft kwijt zijn aan huur van de tent, podium en stoelen. Vorig jaar was de opbrengst iets meer dan 5.000 gulden. We mikken dit jaar op een opbrengst van ongeveer 6.000 gulden. Dat is nog altijd 2.000 gulden te weinig, maar het bestuur van de N.B.J.B vindt dat aanvaardbaar. Met dit in het achterhoofd zal de entree hopenlijk geen bezwaar (meer) zijn. Trouwens voor andere evenementen moet men net zoveel, zo niet méér, betalen!

De entreeprijzen zijn:

0— 5 jaar	gratis
6—11 jaar	*f* 1,—
12—15 jaar	*f* 5,—
vanaf 16 jaar	*f* 7,50
max. per gezin	*f* 17,50

Per gezin hoeft dus nooit meer dan *f* 17,50 entree te worden betaald, ook al komt men met z'n tienen.

We hopen dat dit jaar weer velen van deze mogelijkheid gebruik zullen maken.

Als men van deze gezinsregeling gebruik wil maken dan moet het gezin zich wel in één keer melden bij de kassa, anders is de regeling uiteraard niet uitvoerbaar voor onze mensen.

De verkoop- en informatiemarkt

Een deel van de tent wordt, evenals vorige jaren, ingericht als verkoop- en informatiemarkt. Tijdens de pauzes is het de moeite waard om er eens langs te lopen en er eventueel wat te kopen, informatiefolders mee te nemen, of even een praatje te maken. De volgende organisaties en instellingen zijn met een stand vertegenwoordigd.

- ☆ N.B.J.B. (daar zijn o.a. de foto's van de toogdag van vorig jaar en de maquette van het kamphuis te zien).
- ☆ Onderweg.
- ☆ Spek de bus.
- ☆ Nederlands Bijbel Genootschap.
- ☆ Tear Fund.
- ☆ Tabitha (ook aanwezig in een grote tent elders op het terrein i.v.m. het „Breek er eens uit"-programma waar zij in meewerken).
- ☆ Evangelische lektuur kruistocht
- ☆ Continental Sound
- ☆ GM I (Gospel Music International).
- ☆ Amnesty International.

Zoals u ziet is dat nogal wat. Men kan er allerlei boeken, grammofoonplaten enz. kopen. Misschien een goede gelegenheid om de boekenkast en/of platenkoffer aan te vullen.

Verder is er van alles te koop om de inwendige mens te versterken, zoals koffie, frisdrank, warme worst, chips, pinda's, mars, pepermunt enz.

Helaas is er geen mogelijkheid om er allerlei warme dingen als patat, kroket en dergelijke te kopen. Dus wat de hartige hap betreft blijft het bij de warme worst. Het is dus wel zaak om boterhammen e.d. mee te nemen!

Kinderprogramma

Voor kinderen in de leeftijd van circa 3 tot circa 11 jaar is er een apart programma. Dit wordt gehouden achter op het terrein van De Vinkenhof. Voor eventueel slecht weer zijn daar 2 grote tenten opgesteld. Dus ook bij slecht weer gaat dit gewoon door.

Vorig jaar hebben we dit voor het eerst gedaan en het is zo goed bevallen dat we er mee doorgaan.

Voor babies dienen de ouders zelf te zorgen. Men mag echter gerust een beroep op ons doen om een rustig plekje te vinden voor de voeding of andere dingen. echter niet voor oppas.

Kollekte Spek de bus

Zoals elk jaar houden we ook dit jaar weer een feestelijke kollekte voor Spek de bus. Laten we, als wij feest vieren ook anderen, die het met zoveel minder moeten doen dan wij, daarin laten delen.

De opbrengst is bestemd voor schoolgeld voor kinderen in Sierra Leone. Er moet nog veel geld binnenkomen om het noodzakelijke bedrag van 10.000 gulden te halen.

Het is een goede zaak om hiervoor van te voren al geld opzij te leggen.

Spel

Een spel voor ruim 1.000 mensen.

Al jaren denken we er over om iets dergelijks te doen.

Dit jaar gaat het gebeuren.

Iedereen moet hier aan meedoen.

Het gaat hier niet om een spelletje als boompje wisselen of verstoppertje. Dat had je trouwens ook niet verwacht.

Laten we nog niet te veel onthullen. Het enige wat we er over willen zeggen is dat dit spel alles met het thema „Doe je mee of kijk je toe" te maken heeft en dat iedereen er dus aan mee moet doen.

Verder willen we iedereen nieuwsgierig houden tot de toogdag.

Kleding

We schreven al dat het programma gehouden wordt in een grote tent en dat de toogdag dus ook bij minder goed weer gewoon door kan gaan. We hopen natuurlijk dat het net zo'n mooi weer wordt als de afgelopen jaren. Maar je weet maar nooit.

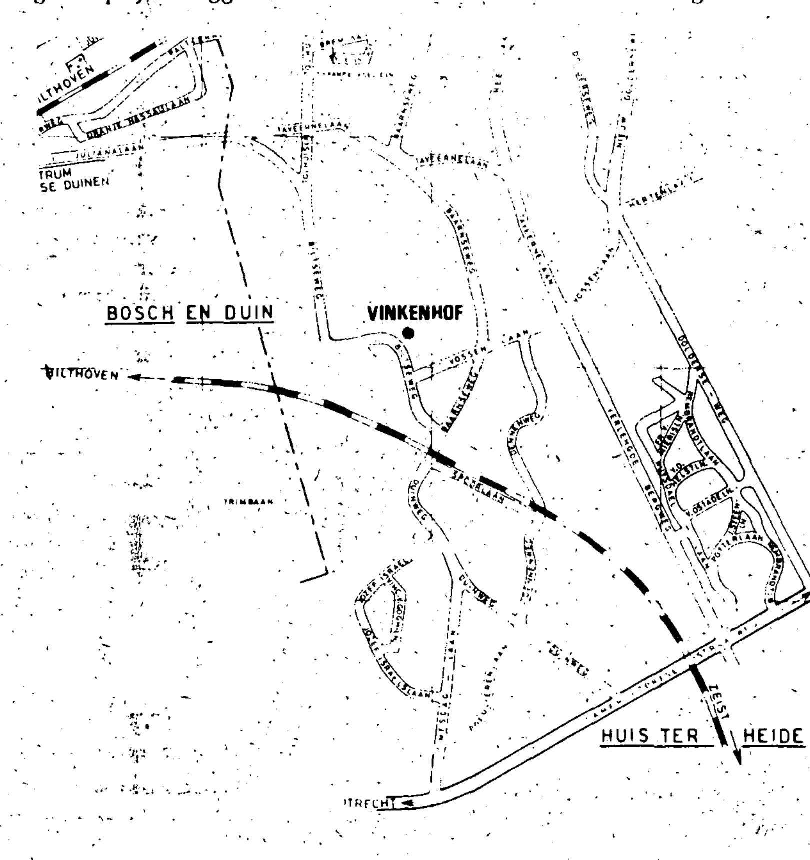
Daarom een welgemeend advies: als het slecht weer is neem dan genoeg warme en waterdichte kleding mee, ook voor de eventuele kinderen. Het is tenslotte slecht feestvieren als je kippevel krijgt (van de kou dan wel te verstaan), stijve spieren en bevende ledematen.

Hoe kom je op De Vinkenhof?

Treinreizigers hebben twee mogelijkheden (met de stoptrein!):

a. Uitstappen in Bilthoven.
Dan kun je met de bus, richting Zeist. Uitstappen bij de Vossenlaan. Deze loop je uit tot aan de Biltseweg, dan rechtsaf tot nummer 10, dan ben je er.

b. Uitstappen in Den Dolder.
Vanaf het station volgt dan een plm. 20

minuten durende voettocht naar De Vinkenhof.

Per auto, bus, motor, brommer of fiets volgt men de weg Utrecht-Amersfoort, neemt men de afslag „Bosch en Duin". Deze weg volgt men tot een tweesprong waar men links moet aanhouden en dat is dan de Biltseweg. Op nummer 10 ben je aan het goede adres. Fietsen, brommers en motoren kunnen op het terrein van De Vinkenhof gestald worden.

Auto's en bussen kunnen parkeren in de Vossenlaan. Dit is met borden aangegeven.

Het tekeningetje op pag. 6 zal een en nader duidelijker maken.

Ds DE WINKEL WEER THUIS

Ds H. G. de Winkel van Nieuw Buinen mocht na een geslaagde operatie het ziekenhuis te Assen weer verlaten. Van harte wensen wij br De Winkel een verder herstel toe.

BEROEPINGSWERK

Beroepen te Leiden: ds G. Bosveld te Muntendam.

GEMEENTEBERICHTEN

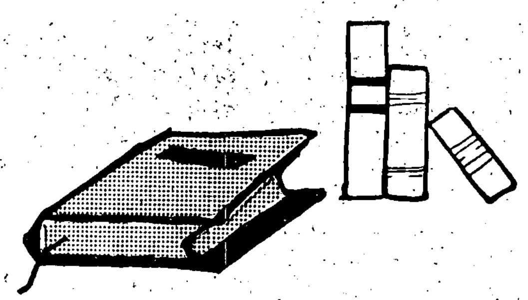
Utrecht-Silo - (W.Z.). Het is mij een vreugde om u ook eens iets van Gods trouw en liefde, die Hij ook aan onze gemeente bewijst, door te geven. Utrecht-Silo is een zgn. streekgemeente, dus met vele broeders en zusters verspreid wonend over de hele provincie.

Gevolg: gemeenschappelijke arbeid, die in andere gemeenten groeit en bloeit komt hier niet van de grond. Zo'n situatie is in de geschiedenis van de eerste gemeente niet vreemd. In Handelingen 8 lezen we van de zware verdrukking, waardoor de leden werden verstrooid, maar verder: zij dan trokken het land door, het evangelie verkondigende. Wij kennen hier in onze stad geen verdrukking, waardoor de leden zijn verstrooid. Wordt toch door *ons* in de hele provincie het evangelie verkondigd? Hier zwijgen wij beschaamd stil. Wij weten het niet en zien het (nog) niet.

Maar de Heer werkt door, door Zijn Woord en Geest. Zo mochten wij vandaag, 6 mei, het feest vieren van doop en avondmaal. Verwijzend naar het stukje van ds Van Wier in De Christen van 6 mei: Zo... zo... of zo, kunnen wij u zeggen, dat onze jonge broeder op de manier van het laatste „zo" de weg tot de gemeente heeft gevonden. Als theologisch student kwam hij in de knoop met de kinderdoop en zag dat hij zich, als vervolg op zijn geloof in de Heer moest laten dopen. De prediking van onze voorganger, ds Voorhaar, had als onderwerp: „Volg gij Mij". Een woord, waarin de Heer tot ons allen sprak.

Vanuit de herstelde relatie tussen de Heer en Petrus, de opdracht. Zonder deze relatie, die dagelijks vernieuwd en onderhouden moet worden, kunnen wij niet volgen en vruchtbaar zijn. Niet wat een ander doet is belangrijk te weten, maar wat wij zelf doen. „Wandel maar stillekens achter Hem aan. Hij kent uw krachten. Hij richt uwe schreden... Volg maar gewillig, volg Hem onverdroten. Hij gaat vooraan!"

Met deze boodschap willen we dan ook verder gaan. God zegene u en ons.

Wat zullen we lezen?

zondag	**20 mei**	**Psalm 8**	**Uw tegenstanders ten spijt**
maandag	**21 mei**	**Ezechiël 33 : 1- 9**	**De bewaker en zijn bazuin**
dinsdag	**22 mei**	**Ezechiël 33 : 10-11**	**Ik wil de dood niet van zondaars**
woensdag	**23 mei**	**Ezechiël 33 : 12-20**	**Bekering kan hen redden**
donderdag	**24 mei**	**Ezechiël 33 : 21-29**	**Een vluchteling uit Jeruzalem**
vrijdag	**25 mei**	**Ezechiël 33 : 30-33**	**Luisteren dat geen luisteren is**
zaterdag	**26 mei**	**Psalm 23**	**De Heer is mijn herder**

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds M. Cohen, dr J. Reiling, ds C. van Wier en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de tijdelijk sekretaris ds H. Ploeger, Kraalensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 36,— per jaar, *f* 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland *f*. 46,— per jaar.

Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Wij zijn dankbaar en blij met het nieuwe leven dat God ons toevertrouwde in

SAKE

zoon en broertje van

A. de Vries
H. de Vries-Klaver
Neeltje en Wobbien

15 mei 1979
Ibisstraat 12, 8916 BJ Leeuwarden

1929 1979

En Jezus was ook genood
Joh. 2 : 2a

Op 23 mei D.V. zijn onze ouders, grootouders en overgrootouders

P. G. DE HEER
en
J. J. DE HEER-HOOGERWERF

50 jaar getrouwd.

Wij willen onze dank aan God met u delen, in een dankdienst.

In deze dienst zal ds J. Reiling voorgaan, aanvang is 8 uur, en wordt gehouden in de baptistenkapel, Daelwijcklaan 3, te Utrecht (nrd.)

De deuren gaan om 19.30 uur open.

Na de dienst is er gelegenheid te feliciteren en een kopje koffie met het bruidspaar te drinken.

Hun dankbare kinderen, klein- en achterkleinkinderen

Straatweg 14, Breukelen

Op vrijdag 1 juni D.V. hopen wij met onze ouders en grootouders

A. HUIZING
en
A. HUIZING-ZOET

de dag te herdenken dat zij 50 jaar geleden in het huwelijk zijn getreden.

Gelegenheid te feliciteren 's avonds van 8-10 uur in het jeugdgebouw achter de baptistenkerk, Schoolstraat 58, Musselkanaal.

Musselkanaal, juni 1979
Schoolkade 110

Kinderen en kleinkinderen

---

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 21 - 25 mei 1979

NA DE HOLOCAUST

Nu al vind ik bovenstaande titel absurd. Er zal nooit zoiets zijn als „nà de holocaust".
De herinnering, de littekens, de nachtmerries zullen nog lang een vurig spoor trekken in het gevoelsleven van talloze mensen.
En niet alleen bij hen die de „holocaust" aan den lijve hebben ondervonden, maar ook bij hen die geen raad weten met de absurditeit van dit meest-afschuwelijke mens-onterende historische gegeven.

Een paar dagen geleden zat ik nog, met een twintigtal anderen, achter de telefoons van de TROS. Als een lawine komen dan de meest uiteenlopende reakties op je af.
„Meneer, waarom haatten de Duitsers de Joden zó erg?"
„De film doet me niet zoveel; ik heb in diverse kampen gezeten, heb alles meegemaakt; maar nu, terwijl men zegt dat je niet alleen naar de uitzendingen moet kijken, zit ik alleen en heb niemand over..."
„Vuile rot-Jood".
„Ze hadden alle Joden moeten vergassen, ze hebben hun werk niet grondig genoeg gedaan. Ik heb hard gelachen om die plaatjes..."
„Meneer, denkt u niet dat de haat tegen de Duitsers geweldig groot wordt?"
„Zouden de Joden zo vervolgd worden omdat ze Jezus aan het kruis hebben gespijkerd?"
„Meneer, nu ik dit alles zie vraag ik me af wat men nu, vooral in Duitsland, gaat doen tegen al die neo-Nazi's".
Duizend telefonische reakties in één weekend.

Wat nu?

Voor mij zijn de „holocaust-weken" voorbij.
Een stroom aan informatie en een nog grotere stroom van gevoelens zijn over ons heen gegaan. Wat doe je ermee.
Waarschijnlijk zeggen we met de meesten: dat nooit weer.
En toch, al is het op kleinere schaal, gebeurt het weer, keer op keer.
De hele grote wereld kan er schijnbaar niets aan doen wanneer een man als AMIN, die zich Hitler als voorbeeld stelde, de kans had om jaren-achtereen tegen de drie-honderd-duizend mensen te vermoorden. Opnieuw vraag je je af hoe het mogelijk is dat dergelijke absurditeiten plaatsvinden.
De „ver-van-mijn-bed-show" is ons niet vreemd.
Ik lees in de krant het volgende (Algemeen Dagblad 31.3.79):
„Frankfurt, maart 1978 - Door de straten van Hamburg loopt een stoet mannen in zwarte uniformen. Hun gezichten zijn bedekt met maskers: ezelskoppen. Ze dragen borden mee, waarop de tekst: „Ik, ezel geloof nog dat in Duitse koncentratiekampen joden werden vergast". Naast de stoet loopt een kameraad, eveneens in NSDAP-uniform, kompleet met rune-tekens, zwarte laarzen, koppelriem, en doodskoppen op de revers die folders uitdeelt. Een oproep om lid te worden van de nazi-vereniging. De voorbijgangers lijken in het minst niet verbaasd te zijn".
„In Darmstadt, honderden kilometers zuidelijker, speelt een band op een karnavalsfeest voor de verzamelde Darmstadtse prominenten een lied. De aanwezigen zingen de tekst mee: „Daar boven op de berg, daar staat een jood. Een SS-man komt en maakt hem dood". Niemand protesteert, ook een eveneens aanwezig CDU-lid van de Bondsdag (het Westduitse parlement) niet".
Dit schijnen geen incidenten, op zichzelf staande voorvallen, te zijn.
Het nationaal-socialisme is een groeiend verschijnsel in West-Duitsland.
Het anti-semitisme is geen taboe meer in dit land.
Het schijnt veelvuldig en openlijk bedreven te worden.

Ja, wat nu?

Ik heb geprobeerd voor mijzelf een antwoord te vinden.
Ik doe maar al te gemakkelijk en te graag mee aan de „ver-van-mijn-bed-show".
Ik heb immers al genoeg eigen sores?
Maar de gruwelijke absurditeit van deze volkerenmoorden, in Poolse en Duitse

koncentratiekampen, in Amin's Oeganda, zijn historische feiten.
Op de één of andere manier kan ik niet meer onberoerd en passief kennis nemen van rapporten van „Amnesty International", van het „Solidariteits-komité voor Joden in de Sovjet Unie" en andere op keiharde feiten berustende informatie.
Ik zie mijzelf als een in-God-gelovig-mens. Dit is geen pretentie, iets waarop ik me kan laten voorstaan. Dit is een kado dat een grote plaats in mijn leven weet in te nemen. Hoe groot die plaats is kan afgewogen worden tegen de mate waarin ik mij het lot van anderen aantrek.
Deze geloofsbelijdenis heeft te maken met de wegen die ik weet te vinden om heel konkreet uitdrukking te geven aan dat wat onlosmakelijk aan mijn „in-God-gelovig-zijn" verbonden is.
Er ligt een gebod in mijn leven.
Een gebod om van mensen te houden, zoveel als in mijn vermogen ligt.
Dit heeft te maken met de mensen waarmee ik samen-woon en hen waarmee ik mij op de één of andere wijze verbonden weet, zoals mijn collega's en vrienden en bekenden.
En dan komen daar die mannen en vrouwen en kinderen, die onbekenden.
Dicht bij mijn bed.
En de weg naar deze mensen zal ik moeten weten te vinden.
Een christen-dichter zei het zo:

> „We hebben godvergeten gehandeld, eeuwen,
> alsof er geen gebod was
> alsof er geen dingen waren om te doen,
> alsof een kruis alleen zegt:
> er is Iemand die voor je stierf
> en niet tevens:
> ieder die zijn leven verliest
> die zal het vinden.
>
> En wie hebben dat gemerkt
> en wie zullen dat merken
> tot de komst van de Messias?:
> armen,
> negers,
> en opnieuw -
> nee, we zijn nog niet
> genezen -
> Joden. (Geert Bogaard)

M. Cohen

81255
is het gironummer van
NOODFONDS
van de
Unie van Baptisten
Gemeenten, Bosch en Duin
Doe er wat aan !

Overzicht van evangelisatieakties voor en door jongeren — zomer 1979

1. Emmen 18-24 juni
Dit betreft een koffiebaraktie waarvan alle aktiviteiten 's avonds zullen plaatsvinden. Het is immers nog geen vakantietijd. Er is voldoende medewerking van jongeren uit de gemeente. Daarnaast is ieder die mee wil werken van harte welkom. Aangezien er geen aktiviteiten overdag zijn, is deze aktie eigenlijk alleen aantrekkelijk voor jongeren uit de omliggende gemeenten.
Inlichtingen en aanmelding H. Kroeze, Laan v/h Iemenhees 330, 7823 JR Emmen; tel. 05910-22951.

2. Stadskanaal Noord 14-28 juli
Een team jongeren, dat al ervaring heeft met **campingwerk** zal dit jaar voor het eerst met de nieuwe stijl bezig gaan.
Wat is dat: campingwerk nieuwe stijl?
Gewoon ergens kamperen met de groep en dan zorgen dat je opvalt (bv. met sport, zingen, behulpzaam zijn enz.). Dit als aanleiding tot persoonlijke gesprekken.
Als team zijn ze al kompleet.
Wil je inlichtingen (bv. met gedachten aan volgend jaar) neem dan kontakt op met ds J. H. Hofman, Iepenlaan 19, 9501 HA Stadskanaal; tel. 05990-14659.

3. Stadskanaal Zuid plm. 12-19 augustus
Hier ben je nodig!
Er is een nieuwe jeugdraad gereed gekomen. De bedoeling is nu om een permanente **koffiebar** op te zetten. Daarvoor is er een aktie nodig. En alle begin is moeilijk. Dus veel hulp van buitenaf.
Het gaat als volgt:
Op 26, 27 mei a.s. is er een groot voorbereidingsweekend in Stadskanaal. Met tegelijk oefeningen in het evangeliseren, op de markt enz. Verder praktische instruktie en een fijne kerkdienst. Jij bent van harte welkom. Meld je aan bij U. Buwalda, Utrechtselaan 166, 9501 PX Stadskanaal; tel. 05990-17771.
Op dat weekend kun je je ook opgeven voor de eigenlijke aktie die **midden augustus** gehouden zal worden.

4. Hoogeveen 4-11 augustus
Ook hier voor het eerst een **koffiebaraktie**, opgezet door een groepje enthousiaste jongeren. Ook zij kunnen een (beperkt) aantal jongeren van buitenaf gebruiken. Wil je meedoen, neem dan kontakt op met K. de Vries, Zuidwoldigerweg 20, 7908 AD Hoogeveen; tel. 05280-71397.

5. Treebeek 4-12 augustus
Het bekende adres voor de jaarlijkse terugkerende beroemde koffiebaraktie.
Deze keer is het de bedoeling dat de aktie meer door eigen kring gedragen wordt dan door mensen van buitenaf. Dus er is ruimte om mee te doen, alleen niet onbeperkt. Wil je er bij zijn geef je dan snel op bij ds C. Eijer, Hommerterweg 222, 6436 AL Amstenrade (L.); tel. 045-214505.

6. Muntendam 4-19 augustus
Vorig jaar voor het eerst: moeizaam maar toch vruchtbaar en de moeite waard. Gelijktijdig met een tentcampagne wordt weer **koffiebarwerk** gedaan. Ook hier ben je welkom, het liefst tot het einde toe (dus 14 dagen). Opgave bij ds G. Bosveld, Bredeweg 13, 9649 JH Muntendam; tel. 05987-3700.
Voel je je aangesproken?
Zoek je nog een zinvolle besteding van je vakantie of van tijd die nog over is?
Kies dan één van deze akties.
Je zult er geen spijt van hebben!
God roept niet de bekwamen, maar bekwaamt degene die Hij roept.

Werkgroep Jongerenevangelisatie

Benoeming algemeen sekretaris der Unie

Door het plotselinge heengaan van ds J. van Dam zag de Commissie der Unie zich onverwacht geplaatst voor de opdracht op welke manier zo spoedig mogelijk in de ontstane vakature zou kunnen worden voorzien.
In dit verband benoemde de Commissie der Unie een kleine Kommissie van Voordracht, die als taak meekreeg zo mogelijk op zeer korte termijn met een voordracht te komen.
Het verheugt ons u thans te kunnen meedelen, dat op de laatst leden gehouden vergadering van de Commissie der Unie van 18 mei jl. op voordracht van genoemde kommissie ds J. A. Brandsma is benoemd tot Algemeen sekretaris der Unie, die deze benoeming ook heeft aanvaard. Wij menen in broeder Brandsma de man gevonden te hebben, die deze taak op zich kan nemen en ten uitvoer zal kunnen brengen.
We spreken de wens en verwachting uit, dat in deze keuze de arbeid van de Heer in onze gemeenschap gediend zal worden. Verder bidden we broeder Brandsma en de zijnen veel wijsheid, inzicht, liefde en zegen van de Heer toe bij het vervullen van deze zo belangrijke en mooie taak temidden van onze Unie-gemeenschap.
Namens de Commissie der Unie,

O. Oldenburger Rzn.,
waarnemend sekretaris

STUDENT VERTELT (2)

Het is een goede gewoonte om je eerst aan elkaar voor te stellen voordat je nader met elkaar kennismaakt. Dick van 't Wout is mijn naam, mijn vrouw heet Janny en ons zoontje heet Gerson. Wij wonen op de Vinkenhof en het grootste gedeelte van mijn studie zit er op. Hoe mijn aanloop tot het studeren en de studiejaren zijn verlopen leest u hieronder.
Mijn eerste beroepskeuze is geweest dat ik landbouwer zou worden. Nu zit ik achter de tafel om iets te vertellen over mijzelf als student die opgeleid wordt tot voorganger. Men zou de indruk kunnen krijgen alsof het voor mij een tweede beroepskeuze is geweest. Dit is niet juist omdat bij mijn aanmelding niet voorop heeft gestaan dat ik voorganger zou worden. Het is allemaal als volgt gegaan.
Daar het een wens van mij was om inplaats van militaire dienst dienstbaar te willen zijn in ontwikkelingssamenwerking/zending vanwege mijn landbouwkundige opleiding, heb ik mij toendertijd aangemeld bij een geloofszendingsgenootschap. Maar zij hebben mij aangeraden eerst iets te doen aan mijn bijbelse ondergrond.
Vanuit die raad ben ik dan ook met de C.v.d.O. gaan praten. Deze misschien enigszins zakelijke opsomming is nodig om u zo eerlijk mogelijk te laten delen in hoe wij God in ons leven beleven. De laatste jaren zijn er veel beslissingen genomen en wij hopen „binnenkort" de gemeente dienstbaar te zijn. Onze ervaring is geweest dat dikwijls de beslissingen die je neemt erg relatief zijn, aan veranderingen onderhevig. Dit is voor ons belangrijk en boeiend want zo geven we God de ruimte met ons bezig te zijn. Natuurlijk beslissingen moeten genomen worden maar niet dat ze absoluut zijn en God in de weg staan. Op deze manier proberen Janny en ik onze roeping te vullen, ons te laten vormen. Wat betreft het laatste ervaar ik de studie als zeer positief om straks als pastor in de gemeente werkzaam te zijn. Om vooral als medediénaar van God met de anderen op te trekken. Dit vraagt een gedegen opleiding waar niet alleen geleerd wordt te preken en hoe je op een verantwoorde manier met de bijbel omgaat, maar ook dat je jezelf leert kennen en je naaste. Het met elkaar omgaan onder de leiding van de Heilige Geest en gestimuleerd vanuit het werk van Jezus Christus vraagt training. De studie beleef ik dan ook vooral als een fase van groei die nodig is om een ander te helpen in alle facetten van het leven. Je medemens te dienen vanuit je menszijn in Jezus Christus. In de toekomst hopen wij dan ook dat dit samen met de gemeente beleefd kan worden, elkander vergevensgezind en openstaand voor de liefde van God.

Dick van 't Wout

Je hoeft maar naar buiten te kijken

Terwijl hij dat zei, draaide hij zijn vergrijsd hoofd naar het raam van zijn ziekenkamer. Het was die dag stralend weer met hier en daar een wolk, die kennelijk vrolijk langs het blauw gleed. De toppen van de bomen kon hij nog juist zien. Het groen aan de takken was lichtgekleurd, teer.

Je hoeft maar naar buiten te kijken, dan weet je dat er Iets moet zijn. Ja, hij gelooft dat er iets is. Iets boven alles. Iets. Of Iemand. Dat maakt voor hem niet veel uit. Hij bedoelde, er is een macht waarboven geen macht is. Er is een al-macht die het zaakje bij elkaar houdt.

Dat geeft rust. Ook dan als je ziek bent. Misschien zelfs doodziek. Misschien zelfs is hij voor de laatste keer ziek. Dat weet je niet altijd zo precies. Je bent als leek geen dokter.

Dat er Iets, of Iemand is, dat geeft rust.

Hoewel, - laten we zeggen dat dat Iets of die Iemand God is - God zou vaker een stokje voor allerlei dingen moeten steken. God zou al die ellende die er is niet moeten toelaten. Hij is toch machtig, nou je begrijpt niet waarom Hij dan niet ingrijpt. De grote ploerten kunnen veel te lang ongestoord hun gang gaan. De kleine drommels worden altijd de dupe. De Macht boven ons heeft kennelijk geen gevoel voor rechtvaardigheid. Als dat wel zo zou zijn, zou hij de rollen eens verwisselen. Waarom altijd dezelfde mensen de klos laten worden? Hij ziet het blijkbaar niet eens. Denk eens aan al die kinderen, die toch werkelijk nog geen kwaad gedaan hebben. Ze werden vergast in Polen en in Vietnam verbrand. Jan Boezeroen betaalt altijd het gelag.

Voorzichtig probeer ik er iets tussen te krijgen. Er iets tegenin te brengen. Zo van: Je kunt God toch niet de schuld geven van wat wij mensen verkeerd doen? Mensen hebben toch die zes miljoen in Polen vergast en niet God? Mensen gooiden toch bommen in Vietnam en niet God? Mensen verdelen het eten toch zo, dat ze hier bijna zich buiten hun vel eten, terwijl elders de mensen sterven van honger?

Kijk, er gebeuren in ons land allerlei verkeersongelukken. De meeste doordat mensen zich niet aan de regels houden. Maar heel zelden gebeuren er ongevallen waar géén mens ook maar iets aan kan doen. 99% van alle verkeersongevallen zouden te voorkomen zijn als mensen zich aan de regels zouden houden.

De God van de Bijbel - over een andere God kan een christen moeilijk spreken - heeft ons zijn verkeersregels gegeven, de tien geboden. De wet van de naastenliefde. Het gebod van de solidariteit. Maar als wij als mensen ons daar niets of veel te weinig van aantrekken, is het onbillijk God verantwoordelijk te stellen voor de puinhoop die wij aanrichten. Dat vind ik niet eerlijk. Natuurlijk, er zijn natuurrampen, er zijn vloedgolven en er zijn aardbevingen, en geen sterveling kán daartegen iets doen. Maar de doden die daardoor vallen en de ellende die daardoor aangericht wordt, is maar een klein deel van alle nood die er in de wereld is.

Hij luisterde aandachtig. Keek me aan met een glimlach. Ja, u hebt gelijk. Wij, wij mensen, wij allemaal, de rijken en de armen, de groten en de kleinen, de werkgevers en werknemers, wij mensen maken er een zoodje van. Als de mensen zouden doen wat Jezus leerde, dan kwam de hemel op aarde. Of denkt u van niet?

Nou, de hemel op aarde Dat is wat erg veel. Maar het is waar, de hemel kómt op aarde. In ieder geval, wie doet wat Jezus zegt, ervaart een stuk hemel op aarde, ondanks alles. En die geeft in ieder geval God niet de schuld van alles. Die zegt niet dat God er vaker een stokje voor moet steken. Dat moeten wij doen Je ziet maar, een mens is eigenlijk nooit te oud om te leren.

Nee, goddank niet. Dank zij God niet. ***P.***

VERSCHIJNINGSDATA DC

In de weken 8 en 22 juni; 6 en 20 juli; 3 en 17 augustus zal DC niet verschijnen.
Inzenders van kopij, mededelingen en advertenties dienen hier rekening mee te houden.

Haerelhem, Haerlem, Haarlem

In samenwerking met de gemeente te IJmuiden opent Haarlem haar oude stadspoort om 17, 18, 19 oktober de algemene vergadering van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland te ontvangen. Ongetwijfeld zullen ook velen hun vakantie in of in de omgeving van Haarlem doorbrengen. De beide Gemeenten, Haarlem en IJmuiden nodigen u in dit geval hartelijk uit 's zondags haar kerkdiensten te bezoeken, u kunt dan eens kennis maken met de Gemeente(n) die u nu reeds een hartelijk welkom toeroepen.

Velen van u zullen zich misschien afvragen: Wat voor plaats, pardon, het is een stad! is Haarlem eigenlijk? Is het de moeite waard om een bezoek aan Haarlem te brengen? Dan volgt hier iets uit de geschiedenis van Haarlem, de bloemenstad van Europa!

Van ouds is Haarlem een „Gravenstad". In het jaar 1245 kreeg de plaats Haerelhem van graaf Willem II haar stadsrechten. Dat hield in dat het toen boven het „platteland" werd verheven. Het kreeg een eigen stadsbestuur van Schout en Schepenen en de bewoners werden vrije burgers, of „poorters" genoemd.

In de loop der tijden ontwikkelde Haarlem zich van een middeleeuws handelsstadje tot een voorname handels- en industriestad en werd de vijfde stad van ons land.

Het stadhuis is de voormalige gravelijke woning welke nog altijd onveranderlijk pronkt op „'t Sant" dat nu de Grote markt is.

In 1155 noemde Melis Stoke Haerelhem al een stad, waarschijnlijk uit bewondering voor de bouwwerken en de toen al geprezen schoonheid.

In 1132 drongen opstandige „Kennemers" met de (West) Friezen Haerelhem binnen en hielden naar gewoonte van die tijd er grondig huis. De huizen van de oude graven en omringende panden werden verbrand. De graaf was niet aanwezig maar nam zijn maatregelen. Toen in 1155 de Westfriezen terug kwamen wachtte hun een warme ontvangst en werden met bebloede koppen teruggeslagen. In 1204 kwamen ze nog eens terug en nu ook over de Spaarne, deze aanval mislukte grandioos. Poorten, wallen en dijken werden duchtig verdedigd. Bij de opstand van de Kennemers en Waterlanders in 1267 bood Haerelhem een veilige toevlucht voor de vele landsedel-lieden. Er werden toen verwoede bestormingen uitgevoerd maar ridder Jan Persijn met de mannen van Haerelhem joeg ze in een nachtelijke uitval grondig op de vlucht. Omdat hij al de levensmiddelen buit wist te maken hadden de Haarlemmers weer te eten.

In de 13e eeuw werd Haerlem al tot de hoofdstad van Holland gegradeerd.

De wijk „Bakenes" waar voor de oorlog en ook tijdens de 2e oorlog de Baptisten Gemeente haar vergaderlokalen had en zeer vele jaren was gehuisvest, is het oudste stadsgedeelte. Reeds in de 12e eeuw sprak men over wallen en poorten, maar de poorten waren evenals de meeste huizen van hout. Dit mocht echter geen bezwaar zijn om Haarlem toen een versterkte stad of vestingstad te noemen.

Graaf Floris de V, bekend uit onze vaderlandse geschiedenis, gebood alle tolgaarders van zijn gebied om „onze poorters van Haerlem" te laten varen „met sulken rechte alse si plagten te varen bi ons vaderstijden ende bi ons oudersvaders tijden" dat betekende „tolvrij!"

Het stadhuis van Haarlem was voorheen het jachtslot van Graaf Willem II; het werd plm. 1250 op 't Sant (Grote Markt) gebouwd en in 1274 en 1286 voltooid.

In de 14e eeuw schonk graaf Floris de Ve het jachtslot aan de stadsregering die vanaf die tijd tot nu toe nog zetelt.

De „Hoofdwacht" werd door Schout Jan van Zuren op de plaats van het oude raadhuis gebouwd (1561-69) en heette toen het „oude Raedhuis". Van 1755 t/m 1810 zetelde de „Hoofdwacht van de schutterij" hierin.

De grachten geven steeds de grenzen aan van de stad. De Bakenessergracht is de oudste. Op de Grote markt staan nog enige zeer oude gebouwen. Hiervan noemen wij: Het stadhuis, Hoofdwacht, Vleeshal en de „Grote" of St. Bavokerk. In 1572 werd Haarlem belegerd door de Spaanse troepen. De stad werd geheel ingesloten maar hield onder leiding van Wichbold Ripperda lang stand. Onder aanvoering van Kenau Simonsd. Hasselaar hielpen de vrouwen mee met aanvoer van kokende olie en teer om dat op de aanstormende Spanjaarden uit te gieten. Ondanks het moedige verzet viel de stad en vonden vele moorden en zgn. terechtstellingen plaats. Op het eind van de 16e eeuw ontstonden er vele lakenen linnenweverijen. Namen als Lakenstraat, Voldersgracht, Weverstraat herinneren ons daaraan. Wat nu de bollevelden en tuinderijen zijn, ten westen van de stad waren toen de droog- en bleekvelden. Het lijnwaaddamast werd in die tijd ook uitgevonden naast het fijnste linnen dat een pure handel met zich meebracht. Ook kende Haarlem vele bierbrouwerijen, van daar de namen „Brouwersstraat" en gracht.

Omdat het protestantisme in Haarlem vrij beleden kon worden waren vele zuidelijke Hollanders naar Haarlem gekomen. Ook zij brachten vakmanschap en kennis mee. Hun komst werkte mee aan een grotere bloei van Haarlems bedrijfsleven. De godsdiensttwisten lieten ook hier hun stempel achter door het roven van heiligen beelden. De „nieuwe" leer werd intens beleefd. Zo staat er aan de Bakenessergracht nog het pand „Onze lieve Heer op zolder" daar hielden de aanhangers van de „nieuwe leer" hun samenkomsten. In de Haarlemmerhout werden vele malen Hagepreken gehouden. De mannen stonden dan gewapend rondom de vrouwen om in tijden van gevaar hen te beschermen.

In de Haarlemmerhout was Lourens Janszn. Coster spelende met zijn mes op de bast van een boom de uitvinder van de boekdrukkunst. Toen het uitgesneden letterbeeld op de grond in het zand viel zag hij daar de afdruk van de letter en daarmee deed de boekdrukkunst zijn intrede in de wereld. In 1656 verscheen de eerste courant in Haarlem, de „weeckelijchse Courante" eerst tweemaal per week met Haarlemse-, Hollandse-, en Europese berichten. Later werd dit de Haarlemse Courant.

In 1737 werd het bedrijf overgenomen door Izak-, en Johannes Enschede en werd de naam veranderd in „De oprechte Haarlemse Courant" die nog bestaat maar in 1945 opgenomen werd in het „Haarlems Dagblad". De fa. Enschede bestaat nog in Haarlem en een groot deel van het bedrijf bevindt zich in de nabijheid van de Baptisten Begijnhofkapel. Hier worden zowel voor ons land als ook voor andere landen bankbiljetten, postzegels en andere waardepapieren gedrukt.

In en om Haarlem werden in de 17e en 18e eeuw vele buitens gesticht en gebouwd door rijke lieden van Haarlem en ook uit Amsterdam. Enkelen vindt men nog langs het Spaarne en de Heerenweg.

Het huis „Welgelegen" aan de Paviljoenslaan tegenover de Hout, nu het Provinciehuis werd gesticht door de bankier Henri Hope in 1787.

In de franse tijd was dit het paleis van koning Lodewijk.

Nog steeds 'n gebouw met allure. De eerste spoorlijn in Nederland zag in 1839 het levenslicht tussen Amsterdam en Haarlem. In 1899 kwam de eerste elektrische tram in Haarlem die de paardetram verdreef. In 1895 telde Haarlem 58 fabrieken waarin ongeveer 1000 arbeiders hun boterham verdienden. Eén van de grootste fabrieken, die nog bestaat is de machinefabriek Figee. Ook in heel Europa bekend is de spoorwagonfabriek Beynes, voorheen tegenover het spoorstationsplein te Haarlem en enkele jaren geleden overgeplaatst naar Beverwijk.

Haarlem is een vooruitstrevende plaats: In 1931 werden de tramlijnen voorgoed opgebroken om plaats te maken voor autobussen. Van omliggende gemeenten werden delen of het geheel geannexeerd.

Na 1945 werd een nieuwe wijk „Schalkwijk" bebouwd, een stad apart met ruim 30.000 inwoners.

Helaas is na 1940 veel moois verloren gegaan. Oude gevels verdwenen om plaats te maken voor de moderne architektuur.

Toch is er gelukkig nog heel veel bewaard gebleven.
Een bezoek aan Haarlem is de moeite waard. Als bezienswaardigheden noemen wij u: Het Stadhuis, Hoofdwacht, Vishal, Vleeshal, De Grote of St. Bavokerk, Klokhuis-Enschede, De Waag, Teylermuseum, Begijnhof met de uit 1348 Waalse kerk en daar tegenover de Baptistenkapel „Begijnhofkapel" genaamd. Bakenesserkerk, Bakernesserhofje, Janskerk, Amsterdamsepoort, Frans Halsmuseum, Provinciehuis, De Hout, oude hofjes, enz. enz.
Een wandeling langs het Spaarne zal het oog boeien en menigeen verleiden om een plaatje te schieten.
Ook rondom Haarlem en dan noemen wij de duitse badplaats aan de Nederlandse kust, Zandvoort, Spaarnwoude, 'n echt oud vissersplaatsje waar de eeuwen a.h.w. op je neertuimelen. IJmuiden met één van de grootste sluizen ter wereld.
Al met al, Haarlem is een mooie stad met een prachtige omgeving, water, land, bos en duinen.
Haarlem is een goede stad en... een bloemenstad.
Daarom een ieder, en heel Baptist Nederland hartelijk welkom in Haarlem, hetzij als vakantieganger hetzij als bezoeker van de Algemene Vergadering van onze Baptisten Unie!
Véél, heel veel genoegen in Haarlem en omgeving.

M. v. d. Bijl

MEDEDELING

△ Ds P. Jager woont thans: Beneluxlaan 88, 3844 AL Harderwijk; tel. 03410-22636.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Terug van weg-geweest!

Ja, we zijn weer terug uit Amerika, ds. Henk Schaap uit Stadskanaal en ondergetekende. Als mensen, die verre reizen hebben gemaakt, kunnen ook wij veel verhalen en we zullen dat ook doen in de eesrtkomende weken. Dat moet dan wel uitgaan boven dit wekelijkse praatje. Ook hier is het werk vrolijk verder gegaan en voor zo ver ik op de De Vinkenhof heb kunnen vaststellen zijn de Werkboeken voor Gemeente en Evangelisatie nu allemaal in het bezit van hun rechtmatige eigenaars. Zo niet, laat dan een noodsignaal horen aan De Vinkenhof en u wordt geholpen. Als u nog geen abonnee bent, wordt het nu toch de hoogste tijd, zou ik zo denken!

Eén-mans evangelisatie

In New York kun je tijdens het weekend heel wat zien. Zo is het ook ons gegaan. We hebben de zaak van alle kanten bekeken, zelfs vanuit een helikopter. Maar alles maakt meer indruk, wanneer je er midden in staat. Dat was gewoonlijk het geval en zo hebben we in de mensenmassa op Broadway ook evangelistische demonstraties meegemaakt. Eén keer moesten we zelfs met enige haast onze post verlaten, omdat een ongewenst element zich aan ons opdrong. Het was een zwarte broeder, die - verwachtte - wat wel vanzelf spreekt! - dat er bij br. Schaap meer te halen was dan bij mij. We konden het negerkoortje op straat niet langer trouw blijven. Zelf hadden ze het op dat moment ook wat moeilijk met het verwijderen van een dronken toehoorder, die agressief werd.
Maar heel merkwaardig was een kleine man, die 's avonds helemaal alleen op straat stond te getuigen. Met krachtige stem riep hij iedere voorbijganger toe, dat hij zich moest bekeren. Oordeel en genade waren de elementen van zijn boodschap, die hij ononderbroken predikte. De massa ging aan hem voorbij, zonder op hem te letten.
Maar hij ging onverdroten verder.

De moed om alleen te staan

Wat ik in deze man bewonderde was niet zijn methode en evenmin het feit, dat hij alleen stond. Beide zijn voor verschillende uitleg vatbaar. Wat mij imponeerde was zijn moed om alléén te staan. In een massa-situatie valt dat op. Als mensen zoveel mogelijk achter elkaar weg proberen te kruipen, onzichtbaar en onvindbaar willen zijn, is er durf - én overtuiging - voor nodig om je daaraan te ontworstelen.
Geloof en roeping brengen karakter en persoonlijkheid tot ontwikkeling, maar dat is toch niet alles. Ze geven ook de ervaring van Gods aanwezigheid, want dat moet de kleine man tussen de massa's van Manhattan hebben ervaren. Zoals iedereen, die de moed heeft om de goede boodschap uit te dragen in kwaad gerucht en goed gerucht!
Uw evangelist in algemene dienst.
Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; tel. 010-213335.

ZAND EN ZAAD

Nog iets uit „partikuliere korrespondentie"

Onlangs citeerde ik uit een brief enige regels en knoopte er een korte beschouwing aan vast. Weer ligt er iets naast me en ik heb de indruk dat u een en ander zou kunnen intersseren. Vandaar.
Ik ontving een brief, meer ter kennisneming dan om er op te reageren, van een kommissie die met zorg ontwikkelingen met name onder de jeugd, en dat vooral ten aanzien van het kerkelijk leven der jongeren, registreert.

Samenvattend leggen de leden van die kommissie vast: de kerk is voor de jongemensen weinig duidelijk; het evangelie wordt onvoldoende vertaald naar de jongeren toe; de betrokkenheid van de kerk op de maatschappij is in de ogen der jongeren onvoldoende; de kerk staat teveel geïsoleerd en op afstand; zij geeft onvoldoende gemeenschapsgevoel; zij noch de ambtsdragers hebben een vanzelfsprekend gezag meer; de kerk staat niet langer centraal in het leven van onze jeugd.

Voor alle duidelijkheid: de kommissie heeft niet één bepaalde kerk op het oog en haar hierboven geuite veronderstellingen baseert zij op uitlatingen van de jeugd.

De verleiding was groot om op de diverse „aanklachten" in te gaan. Je denkt aan de preek, aan het soms zeer introverte - naar binnen gekeerde - leven van de gemeente, aan de kille atmosfeer die sommigen menen te kunnen konstateren, aan het voorbije tijdperk waar de dominee, pastoor, de notaris en de burgemeester op verhoogde toon spraken en leefden. Maar ik zag daarvan af, want dan viel er zoveel te zeggen over de noodkreten van de jeugd.

Ik keek naar wat de kommisie aan voorstellingen en wie weet voorstellen had om aan vermelde klachten tegemoet te komen. Na ze natuurlijk eerst op hun deugdelijkheid te hebben onderzocht. Zij kwam tot 't advies om voor die onbevredigde, ontevreden jeugd, praatavonden te organiseren: ze bijelkaar te brengen, uit welke kerk ook, teneinde kontakten tussen hen te bewerkstelligen; ze te laten praten over maatschappelijk ervaren roblemen in relatie tot de kerk en verder ze tot akties te laten komen.

Zeker heb ik de kommissie geprezen voor hun zorg over de kerk en de jeugd. Waaruit moge blijken dat ik wel gereageerd heb. Het onderwerp, de onderwerpen gaan ons immers allen aan.

Ik heb de leden gevraagd welke veronderstellingen of verwachtingen zij hadden van de gewenste kerk. Liever gebruiken wij het woord gemeente, maar ik hield mij aan hun schrijfstijl. Hoe moet haar openbaring, haar samenleving, haar boodschap zijn? En indien zij niet (meer) de trekken ver-

uit het Uniebureau

Financiën

Verantwoording bijdragen binnengekomen in de maand februari.

E.C.U.: Alblasserdam 500,—; Emmeloord 77,40; Enschede 156,40; Groningen-Noord 635,25; Harlingen 130,51; Musselkanaal 268,90; Nieuwe Pekela 184,25; Nieuw Weerdinge 494,55 en Treebeek 255,—.

C.v.d.O.: Alkmaar 56,—; Apeldoorn 201,50; Deventer 68,66; Emmeloord 49,40; Enschede 123,81; Groningen-Noord 559,93; Harlingen 347,40; Heerenveen 135,15; Musselkanaal 257,— en Nieuw Weerdinge 494,—.

U.Z.C.: Alkmaar 120,50; Almelo-Nieuwstraat 110,—; Apeldoorn 175,21; Deventer 571,65; Emmeloord 79,15; Enschede 275,10; 's-Gravenhage 5.400,—; Groningen-Noord 1.352,17; Groningen-Zuid 520,40; Harlingen 384,60; Musselkanaal 513,—; Stadskanaal-Noord 2.500,—; Steenwijk 43,20; Ter Apel 300,— en Treebeek 549,—.

N.B.J.B.: Alblasserdam 170,—; Groningen-Noord 233,23 en Musselkanaal 24,—.

Aan bijdragen werd in totaal ontvangen voor de ECU 2.702,26; voor de CvdO 2.488,85; voor de UZC 12.893,98 en voor de NBJB 427,23.

Verantwoording bijdragen voor het Uniewerk te verdelen over de verschillende takken van arbeid: Arnhem 7.500,— en Siddeburen 250,—.

In januari en februari werd in totaal ontvangen: (tussen haakjes de *verwachte* bijdragen volgens de op de AV goedgekeurde begroting voor 1979).

ECU	3.518,44	(13.650,—)
CvdO	3.311,73	(11.860,—)
UZC	15.766,54	(28.980,—)
NBJB	560,—	(5.000,—)

Vergaderingen

Vrijdag 20 april werkte het dagelijks bestuur van de Unie Commissie de agenda van de vergadering van 4 april verder af. Een groot deel van de vergadering werd gewijd aan een gedachten-wisseling over de voorbereidingen voor de vervulling van de vakature van algemeen sekretaris. Besloten werd een extra vergadering van de Commissie der Unie te houden op 7 mei jl. met als enig agendapunt de voorbereiding van de vervulling van de vakature.

Op deze UC-vergadering werd besloten een kommissie van voordacht te benoemen. Deze kommissie ad hoc zal de Commissie der Unie één of meerdere kandidaten voor de vakature voorstellen. Deze kommissie houdt de eerste vergadering op 15 mei.

Op 16 mei zal de door de UC ingestelde exploitatie-kommissie van De Vinkenhof voor 'n tweede maal bijeenkomen om aan de hand van meerdere rapporten, de UC te adviseren over de toekomstige exploitatie van de gebouwen.

Vrijdag 18 mei zal de UC opnieuw vergaderen. De agenda van deze vergadering vermeldt een groot aantal punten voor de komende Algemene Vergadering.

Tenslotte

Eén der gemeenten vroeg de UC om attestatieformulieren vooı vrienden van de gemeente te laten vervaardigen. De UC heeft, na advies, naar aanleiding van deze vraag besloten de gemeenten te verzoeken om bij verhuizing van vrienden der gemeenten, een brief naar de dichtstbijzijnde baptistengemeente te zenden waarin melding van de verhuizing wordt gedaan.

A. v. d. Hoef
O. Oldenburger Rzn.

---

toont van de gewenste kerk, wat mag daarvan de oorzaak zijn? Hoe is de huidige kerk afgeraakt van de oorspronkelijke bedoeling van de Heer die de kerk stichtte? Een dokter wil de ziekte kennen eer hij wat voorschrijft. En, ging ik verder, mocht u het zoeken naar de oorzaken van het verval van krachten en invloed een bijna onbegonnen werk vinden, hoe hebt u zich dan de ontmoetingen der jongeren voorgesteld? Er is iets moois in het bevorderen van kontakten tussen mensen maar is de kerk daarmee geholpen? Er ligt waarde in het uitwisselen van inzichten, meningen, opvattingen, maar waar is het kriterium om al die uitingen aan te toetsen?

In al de kritische opmerkingen van de jeugd speurt men de armoede van de kerk. Mijn ongevraagde brief aan de kommissie besloot ik met: Het klinkt allemaal wat kritisch, maar het nut ervan is dat men zichzelf bezint op wat men als doel ziet en langs welke weg dat doel eventueel te bereiken is. Men moet zoeken naar de oorzaak van die geestelijke armoede. Ik begrijp dat u de onzekere, dwalende jongeren een hand wilt toesteken maar kan alsnog niet zien dat daarmee de kerk wezenlijk geholpen wordt. Met het opheffen van verschijnselen van armoede is de armoe zelf niet verdwenen. Het bestrijden van symptomen is niet hetzelfde als de ziekte verdrijven.

Of de kommissie mij nog zal schrijven weet ik niet.

En wat zal ik hun antwoorden als ze mij zouden vragen waar naar mijn mening de bron van de onvrede der jongeren - van hen alleen? - ligt? Wat denkt u?

Huizinga

GEWEST ZUID-NEDERLAND

Zaterdag 7 april waren een 35-tal broeders en zusters in „Het Nieuwe Verbond" aan de Jagerslaan 9 te Rotterdam-Zuid.

De bedoeling was een nieuwe start te doen voor de Radenkonferenties, welke enkele jaren stil gelegen hebben.

Een tien-tal gemeenten was aanwezig.

Het is een fijne, gezegende ontmoeting geworden, waarin duidelijk naar voren is gekomen, dat men wil doorgaan met deze konferenties, zij in wat andere vorm (bv. uitgebreider dan alleen maar raden).

Er is een voorlopig bestuur gevormd en een werkkommissie samengesteld.

Nadat de participerende gemeenten geïnformeerd zijn, zal er in het najaar tot een definitieve samenstelling besloten worden.

Prof. dr J. Reiling was in ons midden en leidde een machtig en geladen referaat in, waarvan alle aanwezigen meenden, dat het op schrift moet worden gesteld.

Het onderwerp luidde: „Levensklimaat van de baptisten in deze tijd!"

De suggestie werd gedaan om ons gewest te noemen: „Gewest Zuid Nederland", maar daar hoort u wel meer over.

J. Tessers

Landdag Deldenerbroek

Zoals u weet, wordt er elk jaar een landdag gehouden in de bossen bij Delden/Deldenerbroek.

Ook dit jaar komt er weer een landdag en wel op de tweede Pinksterdag.
De diensten beginnen zoals gewoonlijk om half elf.
organist Maarten de Groot, die reeds en-
Van te voren kan men luisteren naar de
kele maanden toegezegd had om te komen.
Verder zal er ook weer veel zang en muziek zijn van de diverse groepen.

Als spreker is uitgenodigd ds. Schouten. Hij staat sinds sept./okt. in Goor, waar de vrije Baptisten ook een gemeente hebben.
In de pauze zijn er weer de gebruikelijke wedstrijden. Wel is er afgesproken, dat vanuit iedere gemeente maar 1 voetbalteam gevormd kan worden. Dit hebben we gedaan om de middagdienst niet in het gedrang te laten komen. Natuurlijk wel onder het motto „spel" en geen „spelverruwing". Voor de goede hoorder/lezer een half woord. Ook hopen we een touwtrekwedstrijd te houden tussen de zusters en broeders en wat er zoal meer rond loopt. Voor de kinderen zijn er weer spelen (de gemeente Vroomshoop verzorgt dit).

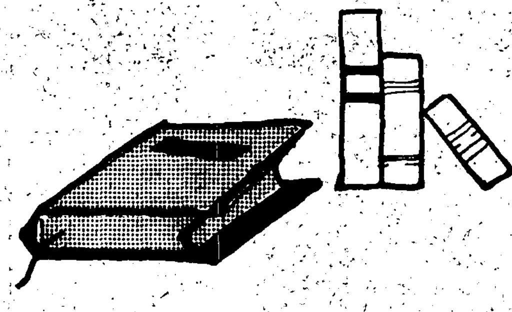
In de middagdienst spreekt ds Kos, terwijl ook dan weer Maarten de Groot aanwezig zal zijn op zijn geweldig mooie orgel. Ook dan zullen er weer diverse zang- en muziekgroepen mee werken. Vanuit ons gewest is een groot koor gevormd en dit koor zal tijdens de middagdienst haar medewerking verlenen. Wanneer elk lid van het toegezegde koor komt, kan het zijn, dat er twee honderd zangers en zangeressen voor u zullen zingen.

We hopen natuurlijk, dat iedereen komt en dat de dirigente mevr. Kos hen goed in toom zal houden. We wensen haar al vanaf deze plaats sterkte toe.

Misschien zegt u wel, ik kan er niet komen en wil zo graag. Nu, dan zou ik iedereen willen vragen: mocht u een plekje in uw auto over hebben, rij dan eens langs een broeder of zuster, die graag met ons mee wil genieten. U begrijpt het wel, het lijkt zo weinig, maar betekent zo heel veel. Ook hopen we vanuit Duitsland broeders en zusters te ontmoeten Er is al een uitnodiging naar hen onderweg Verder zal er nog kontakt gezocht worden met de Christen-Turken hier in Twente. We willen proberen hen er bij te betrekken.

Zo ziet u maar weer, er is veel gedaan en er zal nog veel gedaan worden. Nu zou het heel erg fijn zijn, als u al uw vrienden, bekenden en familie nu al op deze dag zou willen wijzen! Wilt u thuis en in uw samenkomsten voor deze diensten bidden, want er kan heel veel werk verzet worden, maar God moet zijn zegen er aan geven.

J. Otter

Wat zullen we lezen?

zondag	27 mei	Psalm 16	Ik woon in lieflijke dreven
maandag	28 mei	Ezechiël 34 : 1-6	Herders van niets
dinsdag	29 mei	Ezechiël 34 : 7-10	God zegt hun de wacht aan
woensdag	30 mei	Ezechiël 34 : 11-16	Hij zorgt zelf voor zijn schapen
donderdag	31 mei	Ezechiël 34 : 17-22	Recht voor de zwakken
vrijdag	1 juni	Ezechiël 34 : 23-31	Onder één herder
zaterdag	2 juni	Psalm 66	De hele aarde moet juichen

GEMEENTEBERICHTEN

Arnhem - (P.D.). Sinds de AV, die vorig jaar in Arnhem werd gehouden, is er weer een half jaar verstreken, zodat het nu tijd is voor een gemeentebericht uit deze kontreien.

Zoals u weet heeft de gemeente Arnhem sinds anderhalfjaar een wijkgemeente voor Ede en omgeving. En het verheugt ons dat ook daar de groei erin zit. De zondagmorgendiensten worden gehouden in een school, maar de ruimte is toch wel te klein. Dat is eigenlijk wel het grootste probleem. De oplossing daarvoor ligt niet eenvoudig. Maar wij hopen dat ook hierin zal worden voorzien.

Sinds begin van dit jaar is door de gemeente een verdere stap gedaan op de weg naar zelfstandigwording van de wijkgemeente Ede. Het werk in deze regio wordt nu reeds geheel verzorgd door een viertal broeders, die tesamen met ds Muilwijk een sub-raad vormen voor deze wijkgemeente, terwijl zij bovendien deel uitmaken van de Arnhemse raad. Iedere twee maanden is er een gezamenlijke vergadering van beide raden. Gezien het grote aantal dan aanwezig, wordt deze vergadering door sommigen weleens het „kamerbreed moderamen" genoemd.

Wij zijn blij met de goede onderlinge verstandhouding en de uitstekende samenwerking.
Eens per maand doen wij ook een kanselruil, d.w.z. dat ds Van 't Wout in Ede voorgaat en ds Muilwijk in Arnhem.

Behalve in Ede worden er ook in Zevenaar diensten gehouden. Nog maar eens per maand, op zondagmiddag, maar het begin is er toch. Verder is er iedere week iets voor de kinderen te doen in de vorm van een bijbelklub en eens per veertien dagen een bijbellezing en bidstond.

De diensten in Ede hebben er niet toe geleid dat in Arnhem het ruimteprobleem werd opgelost. Ja ook Arnhem zit wat dat betreft in de problemen. En als de zorgen niet groter worden dan waar je mensen neerzet, mogen we alleen maar dankbaar zijn. Zoals bekend, komen wij in Arnhem ook al jaren op zondagmorgen bijeen in de aula van de technische school. Er begint nu echter uitzicht te komen dat wij binnen afzienbare tijd toch weer naar de eigen kapel kunnen terug keren. Daar zal echter wel een ingrijpende verbouwing aan vooraf moeten gaan. De onlangs ingestelde bouwkommissie ziet echter mogelijkheden om de kapel te verbouwen tot een kapaciteit van 450 zitplaatsen en bovendien nog vergaderruimte extra te kreëren. Binnenkort hoopt zij met een uitgewerkt plan te komen. Wij zijn niet u benieuwd over wat wij over een half jaar hierover in het volgende gemeentebericht zullen kunnen schrijven.

Wij zijn dankbaar voor alle zegen, die de Heer ons, ondanks onszelf geeft in de gemeente. Zo vroegen twee zusters in Ede de doop aan, twee echtparen verzochten te worden opgenomen en ook in Arnhem zijn er twee zusters, die de doop aanvroegen. En zo gaan wij dan, zoals een van onze vroegere voorgangers het vaak uitdrukte: „van feest tot feest". Met daartussen door wel alle beslommeringen, die er toch ook bij ons echt bij horen. Moge de Heer zowel in uw als onze gemeente het werk zegenen zodat het alles zal mogen zijn tot eer van Zijn Naam.

Den Helder - (A.v.d.H.). Hoewel ik bepaald niet behoor tot de regelmatige schrijvers in deze rubriek wil ik u toch eens op de hoogte stellen van het wel en wee in onze gemeente.

Allereerst zou ik u willen vertellen dat het bijzonder goed gaat in Den Helder; onze gemeente is innerlijk sterker en rijper geworden, er is een hechte onderlinge band, omdat wij dichter bij de Heer zijn gekomen en daardoor ook nader tot elkaar.

Dat mag ondermeer blijken uit onze wekelijkse bidstond; velen komen dan bijéén om Gods zegen over de arbeid af te smeken. Ook de diensten op zondagmorgen worden erg goed bezocht. Ons gebouw is dan tot de nok gevuld; in de achterzaal en in de bovenzaal komen dan de zondagsschoolkinderen bij elkaar en ook in de kerkzaal zijn dan haast alle plaatsen bezet. Het is al eens voorgekomen dat er tijdens een doopdienst mensen, wegens plaatsgebrek, in het voorportaal moesten plaatsnemen en het was toch echt niet de bedoeling om kerkdienst en openluchtwerk te kombineren. Gelukkig was het goed weer.

Ook het evangelisatiewerk wordt rijk gezegend; het is fijn om te konstateren dat het overgrote deel van de gemeente zich inzet om d.m.v. folderverspreiding bekendheid te geven aan onze Welkomdiensten.

Onlangs mochten wij een week lang een evangelisatie-campagne houden; voor de slotavond was de Lutherse kerk gehuurd en ook deze grote kerk was geheel gevuld.

Een nieuw stuk arbeid voor onze gemeente ontplooit zich aan de overkant van het Marsdiep. Enige, op Texel wonende broeders en zusters hebben gekonstateerd dat het evangelisch getuigenis op hun eiland zo goed als verstomd is. Zij hebben toen onze kerkeraad benaderd in de trant van „kom over en help ons", en, na enige vergaderingen met de betrokken broeders en zusters werd besloten één in de veertien dagen op Texel een evangelisatiedienst te houden.

Op zondagavond, 29 april, vond in de Doopsgezinde kerk daar ter plaatse de eerste dienst

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds M. Cohen, dr J. Reiling, ds C. van Wier en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de tijdelijk sekretaris ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 36,— per jaar, *f* 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland *f* 46,— per jaar.

Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457. - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

plaats; naast ons zangkoor en belangstellenden uit Den Helder waren er plm. 40 Texelaars aanwezig. Ds Molema had de leiding van deze avond en zijn openingswoord had als thema „Wij hebben niets te weten onder u dan Jezus Christus en die gekruisigd". Wie weet, misschien is er die avond, op dat eeuwig fundament, de eerste steen gelegd voor een nieuwe baptistengemeente.
Ik heb beloofd u op de hoogte te stellen van zowel het „wel" als het „wee" van onze gemeente. En als eerder genoemde zaken betrekking hebben op het „wel", dan komt nu het „wee" aan de beurt, want er zijn nog wel degelijk wensen in onze gemeente.
In de eerste plaats is het zo dat onze voorganger, ds Molema, het werk in onze gemeente moet doen naast een volledige dagtaak op school. Er is veel werk in de gemeente: wij hebben een uitgebreid verenigingsleven, er is veel huisbezoek te doen en nu daar ook nog de aktiviteiten op Texel bij komen trekt e.e.a. een (te) zware wissel op zijn gezondheid.
Iets anders dat zorgen baart is ons gebouw, het is zowel te klein als te oud om optimaal als kerkgebouw te kunnen funktioneren.
Beide zaken worden heel duidelijk ervaren als een rem op de arbeid.
U zult begrijpen dat een kleine gemeente als de onze voor deze twee, voor de arbeid toch essentiële, wensen niet gelijk een passende oplossing klaar heeft.
Maar wij geloven en weten dat wij voor die oplossingen altijd mogen aankloppen bij de Heer der gemeente en dat Hij, op Zijn tijd, uitkomst zal geven. Omdat Hij nooit zal laten varen het werk, wat Hij eens ook in Den Helder, begonnen is.

Vriescheloo (H.B.). Op zondag 6 mei 1979 was het feest in de gemeente, 4 jonge zusters en 1 broeder wisten het eigendom van Christus te zijn. Zij hadden te kennen gegeven dat zij Hem wilden volgen en bij de gemeente wilden worden toegevoegd.
Zo mochten wij met een overvolle kerk er getuige van zijn, dat zij afdaalden in het watergraf, om hun oude leven af te leggen en een nieuw leven weer te beginnen met de opgestane Heer.
Onze voorganger br A. J. van de Wetering bepaalde ons bij de woorden uit Handelingen 8 : 26-40: Zie, daar is water; wat is er tegen, dat ik gedoopt word?
Indien je van ganse harte gelooft, is het geoorloofd en zij daalden samen af en er werd gedoopt.
En hij ging zijn weg verder met blijdschap.
Mogen deze 5 jonge pas gedoopten, zo ook hun weg verder gaan met grote blijdschap in de volle verzekering.
Vanuit het doopvont klonk opnieuw de uitnodiging „En nog is er plaats", waarop 3 jonge broeders hun hand op staken om zo te kennen te geven, dat zij er ook bij wilden zijn.
Bij het vieren van het heilig avondmaal werden de vier zusters en 1 broeder een woord van welkom toegesproken door de jeugdouderling br G. Smit. Het was een mooie zondagmorgen, waar wij onze Heer en Heiland alleen maar voor kunnen danken. Wij bidden veel voor de toekomst, wij moeten straks wel verder zonder voorganger, maar niet zonder onze Heer en Heiland, want Hij is gelukkig niet aan tijd en plaats gebonden, dit geeft weer nieuwe moed en kracht om door te gaan.

Na een dienend leven is in Jezus ontslapen onze lieve zuster en tante

GEERTRUIDA REILING

op de leeftijd van 85 jaar.
Jarenlang gaf zij zich met grote trouw aan het werk van de zending in Zaïre.
„Roept uit aan alle stranden,
verbreidt van oord tot oord
verkondigt alle landen
het Evangeliewoord".

Stadskanaal, 21 mei 1979
Bejaardenhuis „Tabitha",
Stationsstraat 6

Stadskanaal:
J. Reiling
A. Reiling-Hornstra
neven en nichten

Korrespondentie-adres: J. Reiling, Semskade 63, 9503 RC Stadskanaal.
De overledene is opgebaard in het rouwcentrum, Vlaanderenlaan 1 te Stadskanaal.
De rouwdienst zal worden gehouden op vrijdag 25 mei a.s. in de baptistenkerk te Stadskanaal-Noord, Handelsstraat 8a om 13.00 uur, waarna de begrafenis zal plaatsvinden op de begraafplaats te Stadskanaal-Noord.
Gelegenheid tot kondoleren na de teraardebestelling in de ds J. W. Weeninkzaal, achter bovengenoemd kerkgebouw.

Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb mijn loop ten einde gebracht, ik heb mijn geloof behouden, voorts ligt voor mij gereed de krans der rechtvaardigheid, welke te dien dage de Heer, de Rechtvaardige Rechter, mij zal geven, doch niet mij, maar ook allen die Zijn verschijning hebben liefgehad. (2 Tim. 4 : 7-8)

In een verlangend uitzien naar het hemels Vaderhuis, is ons voorgegaan onze zuster

GEERTRUIDA REILING

Stadskanaal 21 mei 1979

Baptistengemeente Stadskanaal-Noord

Plotseling heeft de Heer uit ons midden opgenomen onze zuster

MARTHA MEIJER-BRUGGE

op de leeftijd van 68 jaar.

Baptistengemeente Foxhol

Deze morgen werd besloten, door twee getuigenissen van een broeder en een zuster en met korte dankgebeden door enkele broeders en zusters.
Staande werd nog gezongen, waarbij wij elkander de hand gaven, ons laatste lied bij het avondmaal „Wij reizen niet elkander, wij wandelen hand in hand".

Bedroefd, maar dankbaar voor hetgeen hij voor ons heeft betekend, heeft na een kortstondige ziekte de Heer tot Zich genomen onze broeder

KEIMPE HOEKSTRA

op de leeftijd van 83 jaar.

Mijn genade is U genoeg (2 Kor. 12 : 9a)

7 mei 1979

Baptistengemeente Sneek

dc

DE CHRISTEN

WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

94e jaargang - nummer 22/23 - 1/8 juni 1979

DE GEEST IS GEKOMEN!

Hoera!.....of Ach.....ach.....?

Wanneer u het bovenstaande opschrift een beetje profaan vindt in verbinding met de Heilige Geest, dan is dat wel begrijpelijk.

Toch kwamen deze beide uitroepen, de ene van vreugdevolle verwondering, de andere vol teleurstelling, bij ons boven toen we onze gedachten lieten gaan over wat er, in verband met Pinksteren, over de Geest geschreven zou moeten/kunnen worden...

Wanneer de dingen van God en zijn rijk voor ons waardevol geworden zijn en we werkelijk met ons hart hebben leren bidden: „Uw koninkrijk kome"... dan worden we enthousiast als we lezen wat de Geest voor de komst van dat rijk tot stand heeft gebracht.

Het boek „Handelingen der apostelen" is beslist niet zuinig met het doorgeven van de geweldige gevolgen van de komst van de Geest.

Allereerst is er de adembenemende komst van de Heilige Geest, de verbijsterende begeleidende tekenen van stormwind en vuurtongen! Vol aanbidding, vreugde, zekerheid en moed stroomt het hart van allen. Een welicht nooit weer herhaalde straatprediking is er het onmiddellijke gevolg van, waar de apostelen met grote moed en overtuiging de opgestane HEER prediken en 3000 mensen voor Hem hun knieën buigen...

Dan is er de eerste christelijke gemeente in Jeruzalem. Intens is het verlangen der christenen om niets te verliezen van wat zij door de Geest aan zekerheid en blijdschap ontvangen hebben. Ze volharden bij onderwijs, gemeenschap, broodbreking en gebed, terwijl Christus' liefde hen nauw samenbindt. De Geest maakt het woord van Christus tot realiteit: „Gij zijt allen broeders"!

Satan ziet dit alles met lede ogen aan. Via Ananias en Saphira tracht hij te infiltreren, maar Petrus, in de kracht van de Geest, weerstaat en verslaat hem.

Vijandschap blijft niet uit; moordlust fonkelt in de ogen van hen die niet aarzelden om Gods Zoon te doden. Maar onbevreesd getuigen Christus' dienaren voor het Sanhedrin. Door de Geest is Jezus in hun leven de levende, machtige en werkelijk aanwezige HEER. Waarom dan vrezen voor kleine mensen?

De gemeente wordt uiteen gejaagd. Velen moeten alles wat ze bezitten achterlaten. Er wordt niet geklaagd! Er wordt getuigd, verkondigd, overal waar de verdreven christenen arriveren! En Gods Geest werkt door, zodat het aantal volgelingen van de levende HEER onvoorstelbaar groeit! De Geest werkt, wie kan Hem keren? Een bloeddorstige vijand wordt een vurige strijder voor Jezus: Paulus. De Geest van Jezus overtuigt en verslaat hem. En Paulus trekt de wereld in, met, zo mogelijk, nog meer ijver en vuur vechtend vóór Jezus als hij indertijd streed tegen Hem.

Steden, landen, volkeren worden door de Geest voor Jezus gewonnen. Het is onverklaarbaar, maar de feiten liegen niet! Het getuigenis van Gods Geest, „Jezus is Heer", wordt afgelegd door vele honderdduizenden, die kort tevoren nog leefden in het moeras van zonde, demonie en angst! Gods koninkrijk breekt zich baan! En het is de Heilige Geest die dit alles bewerkt.

Wie dit allemaal op zich laat inwerken, wie zelf de vreugde kent van het burgerrecht in Gods rijk, is bereid om „Hoera voor de Geest" te roepen. „Wij hebben een heerlijke Koning"!

Voor wie ogen heeft, is er ook vandaag nog reden voor dat „Hoera!" De Geest is er nog, werkt nog steeds in deze wereld. Wie zich verdiept in berichten over zending, evangelisatie, christelijke bewogenheid met een wereld in nood, kan moeilijk ontkennen dat de Geest nog steeds dezelfde is. Jezus wordt gepredikt en... aanvaard! Jezus gaat door de wereld, hongerig, naakt, ziek, gevangen... en Hij wordt door velen herkend en gediend als HEER... Jezus bewijst Zijn macht! Ja, ook vandaag: „Hoera voor de Geest"!!

— o —

En toch... We hebben meer moeite met het roepen van ons „Hoera" over wat vandaag gebeurt dan over de geweldige feiten, beschreven in het boek Handelingen...

Want we konstateren zoveel andere dingen. Wie op de hoogte is van wat er in de gemeente van Christus omgaat, is vandaag geneigd om te zuchten: „Ach... ach"...

De Geest is gekomen, de Geest van de almachtige God, van Jezus de HEER... Maar kan die Geest niet méér dan dat armzalig kleine beetje wat in millioenen christenlevens zichtbaar wordt?...

De gemeente is verdeeld; is het oneens over zelfs de meest fundamentele zaken. De een wil links, de ander rechts... Een derde wil helemaal niets... Het zal hem allemaal een zorg zijn...

Laksheid, lauwheid, ongeïnteresseerdheid, beheersen het leven van velen die zeggen Jezus als HEER te belijden. Maar voor Jezus' heerschappij zetten zij zich niet in. Hun mond, hart en handen kennen elkaar niet, werken al sinds lang niet meer samen...

De Geest is gekomen... Ach... Hij is oud geworden, blijkbaar...

— o —

Het werk van de Heilige Geest heeft veel facetten. Eén van de belangrijkste is: de Geest maakt Jezus voor ons de Zoon van God, de HEER, zodat we diep voor Hem buigen en ons aan Hem overgeven. Zó leidt de Geest Christus ons leven binnen. En naarmate we Hem niet bedroeven, maar Hem de kans geven om Jezus' glorie in ons leven te openbaren, zullen we enthousiaste volgelingen kunnen zijn! De Geest wil ons via de Heilige Schrift en een dagelijkse persoonlijke omgang met Jezus, in gebed en gehoorzaamheid, laten merken welk een HEER deze Jezus voor ons wil zijn!

Maar saboteren we de opzet van deze Geest, dan worden we christenen (zijn we dan nog wel christenen?...) door wier leven anderen kunnen gaan twijfelen aan zijn kracht en realiteit.

— o —

De Geest is gekomen! Het is een onloochenbaar feit, God zij dank!

We kunnen „Hoera" roepen vanwege het verleden. We kunnen klagen vanwege het heden! Maar belangrijker en beter is het om onze bijbel te nemen en Jezus' liefde, wijsheid, trouw en macht op ons te laten inwerken. Om daarbij te bidden om de leiding van de Geest, zodat we Jezus weer zien met de ogen van Thomas en ontroerd Hem aanbidden: „Mijn HEER en mijn God"!

Alleen zó zullen wij het wezenlijke van Pinksteren begrijpen!

C. van Wier

In memoriam Geertruida Reiling

Maandagmorgen 21 mei jl. is zr. Geertruida Reiling vanuit Tabitha-Stadskanaal, waar zij sinds 1964 verbleef, opgenomen in de heerlijkheid van de Heer der Gemeente.

Zr. Reiling, kleindochter van R. Reiling die in 1845 behoorde tot de eerste zeven baptisten in Nederland, is onder ons bekend geworden als onze eerste zendelinge. In 1923, na een opleiding aan een zendingsschool te Edinburg, vertrok zij op dertig-jarige leeftijd naar Yakusu in het destijdse Belgische Kongo. Vele jaren heeft zij daar doorgebracht. Tijdens haar verlofperioden bezocht zij onze gemeenten bij welke bezoeken zij een warme belangstelling wist te wekken voor de evangelieverbreiding in Afrika in het algemeen en in Yakusu in het bijzonder.

Door zr Reiling werd Kongo (het huidige Zaïre) hét zendingsveld voor de Nederlandse baptisten (met voorbijzien van de Nederlandse koloniën in oost en west). Door háár zijn ook de verbindingen met de Baptist Missionary Society te Londen tot stand gekomen en vooral na de oorlog versterkt.

Groot was de vreugde toen in 1945 zr Reiling uit Kongo terugkeerde op vaderlandse bodem. Nog eenmaal ging zij weer uit. In 1952 keerde zij definitief terug. Adviserend en stimulerend stond zij de in 1945 in het leven geroepen Unie-Zendings-Commissie terzijde. Het was voor haar een grote voldoening te mogen zien, dat meerdere jongemensen zich voor het zendingswerk in Kongo wilden inzetten.

Zij heeft de loop ten einde toe gelopen en het geloof behouden. Moge haar voorbeeld van toewijding en volharding ons inspireren tot eenzelfde toewijding en trouw.

P.

De grote tragedie

Er is iets misgegaan in de buitengewesten van het universum. Misschien was het ook geen miljarden lichtjaren hier vandaan. Het kan vlak voor de deur van onze planeet gebeurd zijn. Maar het moet hebben plaatsgevonden en de ziektekiemen zijn bij ons binnengedrongen. Ik bedoel het levensverwoestende kwaad dat ons allen op deze aarde aanraakt en ons uit de rechte banen werpt. De mens lijdt. Hij lijdt onder het feit dat hij denken kan maar geen afdoend antwoord kan vinden op natuurlijke vragen als: vanwaar ben ik, wat is de zin van het hier- en zózijn, en wat is er na het laatste? Hij lijdt omdat hij in tegenspraak met zichzelf leeft en het betere doodt door het slechtere. Zijn geweten achtervolgt hem. Zorgen van allerlei aard reizen met hem mee en ziekten vellen hem. Of ik geen oog heb voor de goede dingen in dit bestaan? Zeker wel. Maar dat er kwade zijn irriteert me. Zegt u niet dat we daarmee maar moeten leren leven. Wat een dooddoener voor een mens die verklaring zoekt.

In den beginne schiep God de hemel en de aarde. En God zag alles wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed. Dr Dorothee Sölle zegt: ik geloof in een God die de wereld niet volmaakt geschapen heeft, als iets dat altijd zo blijven moet. Ik houd het met de vaststelling in Genesis, al begrijp ik waarom zij zo spreekt. Zij ziet op wat de mens er hier van gemaakt heeft. Een bijna onbewoonbare woning. Vergiftigde lucht, vergiftigde aarde, vergiftigde zee, vanwege een vergiftigd leven.

En God zag dat alles mis ging. Vanwaar het kwaad ooit gekomen mag zijn - sommigen zien in Jesaja 14 en Ezechiël 28 een versluierde aanwijzing daaromtrent - wij konstateren een gaan van kwaad tot erger. Wij, mensen, met, toegegeven, een beperkte blik. God gaf wel wetten om het kwaad in te dammen, maar zelfs het uitverkoren volk heeft ze geschonden en het is een grote tragedie als God via Jesaja zegt: Wat was er nog meer aan mijn wijngaard te doen, dat Ik er niet aan gedaan heb? Hij verwachtte goed bestuur, maar zie, het was bloedbestuur, rechtsbetrachting, maar zie, het was rechtsverkrachting.

Tenslotte kwam God in Jezus van Nazaret en de waarheid vloeide als een levenwekkende stroom onze samenleving binnen. Had dat enig nuttig effekt? Hij begint met gelukkig te prijzen alle eenvoudigen, hongerenden en dorstenden, de vredestichters en de zachtmoedigen - en die woorden blijven staan -, maar in het einde stort zijn wee u! zich uit over de rechtzinnigen die de letter kennen maar de geest van het woord negeren. Geen fluitspel noch weeklacht vermag verandering te wekken.

De grote tragedie. Als ik inzicht en moed genoeg had schreef ik: Gods grote tragedie. Want wat is is er nog meer te doen aan de wijngaard en wereldtuin? Het laatste Woord heeft geklonken en wat nu nog? Dezelfde theologe zegt ook: Elke dag ben ik bang dat Hij voor niets gestorven is, omdat Hij in onze kerken begraven is, omdat wij zijn revolutie verraden hebben in gehoorzaamheid en angst voor de gezags-

dragers en bestaande orde.
Zij geeft de kerken de schuld. Zoals God het volk der Joden die met medewerking van gezagsdragers 19 eeuwen geleden de Heiland der wereld kruisigden. De mens woedt voort. De Zoon des mensen bidt: Vergeef het hun - ze weten niet wat ze doen.
Geldt het woord van Jeremia ook ons?: Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven. Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn. Ja, zegt u, want de profetie van Joël, dat God zijn Geest zal uitstorten op al wat leeft, is in vervulling gegaan. God heeft ons zijn Geest gegeven.
In Lofzangen en Gebeden komt het lied voor:

> Wanneer redt Gij de volken?
> Barmhartig God, wanneer?
> Geen staten slechts en kronen,
> maar mensen, mensen, Heer?

Het eindigt zo:

> Looft God, looft God, gij volken!
> Het licht vloeit van zijn troon.
> Een wolkeloze wereld bloeit open stil en schoon.
> Want boven smart en weedom uit
> is d'eeuwige dag dan ingeluid
> door eng'len met bazuingeluid redt de volken.

De tragedie wordt een blijspel.
Het geloof is de zekerheid der dingen die men hoopt. Is de grond van wat wij hopen.
Huizinga

LANDDAG DELDENERBROEK

Natuurlijk gaat u ook naar de landdag op de tweede Pinksterdag te Deldenerbroek, Almeloseweg 23 (achter café Het Schaafje).
Aanvang eerste dienst om 10.30 uur.
Spreker is ds Schouten uit Goor.
„VRIJHEID"
Muziek van Kleine Kracht, De Blijde Zaaiers, Maarten de Groot. Frieda van Laar (soliste).
Pauze: met voet- en volleybalwedstrijden. Kinderspelen. Touwtrekken tusen de gemeenten. Stands bekijken etc. etc.
Aanvang tweede dienst om half drie.
Spreker is ds Kos „BLIJHEID".
Muziek van Maarten de Groot wederom. Frieda van Laar. Gospelgroep Exodus. Het groot gemeente gemengd koor uit ons Gewest en anderen.
Zegt het voort en kom ook zoveel mogelijk. Neem anderen mee!
Tijdens de diensten is er kollekte. U hoort nog waar voor.

VERSCHIJNINGSDATA DC

In de weken 8 en 22 juni; 6 en 20 juli; 3 en 17 augustus zal DC niet verschijnen.
Inzenders van kopij, mededelingen en advertenties dienen hier rekening mee te houden.

Wanneer?

Hand. 1 : 6 „Here, herstelt Gij in deze tijd het koningschap voor Israël?"

Het blijft een brandende vraag: Wanneer komt het koninkrijk van God? Wanneer wordt alles aan de Vader onderworpen? Wanneer komt er een einde aan leed, verdriet, ellende, kommer, rouw, dood, verderf?
Helemaal onbegrijpelijk is de vraag van de discipelen (dus) niet. Jezus is opgestaan uit de doden? Wat moet er nog gebeuren? Het kan toch beginnen? Jezus heeft zo vaak over 't einde van déze bedeling en de komst van de nieuwe gesproken, ze wisten wat Hij bedoelde. Het feest kon, wat hun aanging, wel beginnen.
Het herstel ván Israël betekende naar het gevoelen der Joden het heil der wereld. Het heil der wereld kon naar hun besef niet komen zonder het herstel van de koninklijke waardigheid van het huis van David. Op de Messias bouwde men zijn hoop. Als de Messias zou komen, zou de troon van David weer bezet worden. De discipelen hebben in Jezus de Messias herkend; zij hebben Hem als de Beloofde aanvaard. Voor Hem hebben ze hun leven op het spel gezet (nou ja, ze waren het wel van plan geweest, maar het was er gewoon niet van gekomen), en ze hebben voor Hem hun veilig bestaan als vissers verlaten.
Men heeft deze verwachting van het herstel van de troon van David vaak als een politiek Messianisme verworpen. Men heeft gezegd: Jezus is niet gekomen voor het aardse maar voor het hemelse. Wie dat zegt, moet echter wel beseffen dat Jezus in geen geval van plan was de aarde en het aardse zo te laten als Hij het aantrof. Hij wilde verandering. Verbetering.
God heeft, zo heeft Jezus duidelijk gemaakt, geen genoegen genomen met de aanwezigheid van de zonde. God duldt geen zonde in zijn schepping. De plaats en de ruimte die de zonde nù heeft, is niet met instemming van God ingenomen. Integendeel, God is bezig de ruimte voor de zonde te verkleinen. God betwist de zonde haar plaats.
Het ging Jezus zonneklaar om de vervulling van zijn opdracht. Die opdracht was de wil van God bekend te maken. Het zojuist genoemde is de wil van God. God wil de alleen-heerschappij hebben.
Het gaat God om de nieuwwording. En wel om de nieuwwording van àlle dingen. Niets en niemand uitgezonderd. Dat heeft Jezus in zijn onderwijs voorop gesteld. Vandaar de woorden en de gelijkenissen over de toekomst van God. De toekomst van God is de toekomst van de mensen.
Terecht knoopten de discipelen dus verwachtingen aan het onderwijs van Jezus. En die verwachtingen betroffen geen bijzaken, geen bijkomstigheden, maar hoofdzaken.
Dat God in de verwerkelijking van zijn plannen een om-weg genomen heeft, werd de volgelingen van Jezus duidelijk. Het kruis van Golgotha hadden zij niet voorzien. Dat paste helemaal niet in hun ontwerp van de toekomst. Jezus wist echter waarom het ging. Hij ging naar het kruis. Hij stond op uit de doden. Hij ging door lijden . . . tot heerlijkheid. Ja echt, door lijden tot heerlijkheid.
Ook dat onbegrijpelijke hebben de jongeren aanvaard. Jezus' onderwijs na zijn opstanding is niet niet zonder vrucht gebleven.
Maar nu Jezus is opgestaan, zal nu dat rijk komen? Zullen nu de beloften aan Israël in vervulling gaan? Het kàn nu toch? Nù kan Jezus' overwinning over de machten van zonde, satan en dood toch openbaar worden? Nu kunnen de vruchten van de overwinning toch geplukt worden?
Vergeten we het niet: De discipelen vroegen naar het koninkrijk om welks komst Jezus zijn discipelen had leren bidden!
Jezus antwoordde niet: Uw verwachting is fout. Uw hoop is dus ongegrond. Jezus verwijt zijn volgelingen geen vleselijke gedachten.
Het is gewoon nog niet zover. De Vader zal het wel regelen, maar nòg niet. Maar Hij zal zijn rijk doen komen. Gewis.
Het ongeduld der discipelen was te begrijpen. Ook wij vragen zo vaak: Wanneer? Wanneer komt de nieuwe hemel, de nieuwe aarde? Wanneer wordt Gods overwinnende heerschappij duidelijk? Of . . . verlangen we niet meer naar dat rijk? We zijn, u en ik, niet meer knechten der zonde, en niet meer zonder hoop. Maar . . . we zijn er nog niet. Het rijk van God komt echter, en wij komen in dat rijk
P.

GEWEST N-W NEDERLAND

Terugblik op de Gemeentedag van het Gewest N.-W.-Nederland op zaterdag 5 mei in de Herdenkingskerk te Amsterdam.

Ons gewest is nog niet gewend aan een gewestelijke dag dit gezien de opkomst vanuit de gemeenten, die viel wat tegen.

Wat de behoefte aan een gemeentedag betreft is bewezen dat deze er wel is, er was een goede sfeer en veel aandacht tijdens de diensten.

Vanaf tien uur kwamen de mensen aan bij de kerk, waar koffie klaar stond.

Om half elf opende ds C. Molema uit Den Helder die de leiding had de morgendienst. In deze dienst werd meegewerkt door een koor samengesteld uit de gemeentekoren uit het gewest o.l.v. br J. Root (plm. 150 leden), ondermeer werd uitgevoerd het „King of Glorie" met als soliste zr. L. Sliep-Slootweg uit Heemskerk.

Naar aanleiding van het motto van deze dag „Bevrijding, wat betekent dat voor de gemeente" sprak ds A. H. Agtereek uit IJmuiden uit Handelingen 16 over de bevrijding van Paulus en Silas; zij zongen liederen in de nacht in hun gevangenschap. In deze prediking kwam naar voren hoe belangrijk het voor de gemeente is dat men kan bidden en zingen.

Tussen de middag werd het meegebrachte broodje gegeten, de gastvrije gemeente Amsterdam-West zorgde voor de koffie.

De gezamenlijke koren

De middagdienst stond in het teken van de jeugd. Ds Sj. van der Laan uit Amsterdam had de leiding en verzorgde de prediking naar Johannes 8 en Romeinen 8 met als onderwerp „Wat is vrijheid".

Medewerking was er van het Kombo „Freedom Sound" uit Heemskerk, de zanggroep „Redeemed by Jesus" uit Haarlem en de gebr. Bakker met trombone en trompet en Red Feenstra, orgel uit IJmuiden. Er werd veel gezongen en muziek gemaakt.

Om omstreeks kwart voor drie sloot ds Sj. van der Laan de dag met een woord van dank aan allen die deze dag hadden meegewerkt, maar bovenal dank aan onze hemelse Vader.

Als besluit werd gezongen met begeleiding van „Freedom Sound" en de blazers en orgel „Glorie Halleluja".

De kinderen hadden deze dag hun eigen diensten in de Koningin Julianaschool vlakbij de kerk o.l.v. zondagsschoolwerkers uit het gewest.

Het was na lange jaren dat we in ons gewest weer een gemeentedag beleefden, en we zijn er van overtuigd, dat een herhaling van zo'n dag goed zal zijn.

J. Korf

SPAANDERS

Grote en kleine kerkgeschiedenis

Ik heb het altijd leuk gevonden om de kerkgeschiedenis in te delen in de Grote en de Kleine kerkgeschiedenis.

De *Grote* is geïnteresseerd in brede stromingen, invloedrijke figuren van formaat, en veld winnende en opschudding veroorzaakte inzichten; in aan- en ingrijpende handelingen, scheuringen, hellingen, enz. Je ziet het grote terrein der kerkgeschiedenis als vanuit een vliegtuig. En als die machine dan de goede routes vliegt en het met je kijk op de overvlogen terreinen ook een beetje in orde is, is dat een adembenemende en vooral ook leerrijke affaire.

De *kleine* kerkgeschiedenis heeft z'n eigen bekoring. Ze richt haar blik vooral op de kleine „speelveldjes" en speurt in de kleine tuintjes van de kerk naar rozen en onkruid, en interesseert zich voor de kleinere tuinlieden die daarin druk bezig zijn.

Gedenkboek

Dezer dagen kreeg ik van bevriende zijde een mooi boekje te leen. Vlot en boeiend en bovenal met liefde geschreven en geïllustreerd door mij onbekende personen. Het heet: „Gedenkboek ter gelegenheid van het honderdjarig bestaan van het Nederlands Hervormd - Kerkgebouw te Musselkanaal (1878-1978). De samenstellers laten je duidelijk zien hoe het kerkelijk leven op en neer golft; het in slaap vallen en weer óp-waken; het afwijken van de goede koers en het weer terugkeren. En soms is er even een ontroerende of tot een glimlach prikkelende momentopname Ik denk aan wat er in 1919 gebeurde bij het aannemen.

„Op aannemingsavond zitten de jongelui in wijde kring om de predikant heen. Ds Wieringa vraagt: „zeg me eens, hoe zit dit, hoe zit dat". De jongelui geven bij beurte antwoord. Dan komt er een jongeman aan de beurt, wiens kwaliteiten meer in zijn stevige knuisten dan in zijn intelligentie gezocht moeten worden. Wat dominee hem ook vroeg, hij wist het niet. „Zeg me eens, wat weet je dan wel?" is de radeloze slotvraag van de pastor. Toen antwoordde die jongeman: „'k Wait er niks van, dominee, hailemoal niks. Moar 'k wait ain ding, 'k heb Jezus laif". En... hij werd aangenomen".

Over het laatste oorlogsjaar (1944) werd ook nog geschreven:

„De gemeente sleepte zich naar het einde van de oorlog. Kregen we op een keer niet een vaag teken van vrede in deze tijd van grote vervolging? Het gebeurde op een zondagmorgen tijdens een drukbezochte dienst. Waar vandaan wist niemand, maar opeens vloog daar een (vredes-) duif hoog over de hoofden van de aanwezigen. Onbereikbaar voor ieder ging het dier tenslotte zitten op een trekstang. Helaas, de volgende handeling van het beestje deed ons weer sterk aan een bombardement denken..."

Dan gaat de schrijver verder: „In deze tijd was het gebed voor de preek erg lang Iemand moet zijn buurman hebben aangestoten en gefluisterd: „Hoelang duurt het nog?" Waarop het antwoord was: „Nog wel 5 minuten, hij is nog maar bij het Koninklijk huis".

H. v. d. Werf

Schepen die elkaar in de nacht passeren

Ik had wat Zaaiers weggebracht en postzegels gehaald. Toen ging ik een boekje lezen en verheugde mij over de eenvoudige taal waarin de schrijver over de Heer en de gemeente vertelde. Ieder lammetje kon er bij.
Toen zei mijn vrouw: „er is telefoon geweest van mevrouw J. die zei helemaal ontredderd te zijn. Vannacht was mevrouw W. overleden". Er volgden nog een paar mededelingen. Ik zei ach en zweeg, denkende aan de overledene.
Vijf keer bezocht ik haar. Die nu naar mijn huis belde had haar een aantal weken geleden, mede op grond van wat de dokter omtrent de zieke had gezegd, gevraagd of ze misschien bezoek wilde van een predikant. Ze had geantwoord dat ze eigenlijk niemand kende, uitgezonderd dan de schrijver van nu die ze een aantal keren in een kerkdienst had gehoord. Een protestantse dienst, niet rechtstreeks van een bepaalde kerk uitgaande. Ik bezocht haar in het ziekenhuis.
Een werkzame, bereisde, vermoeide vrouw met veel achter de rug en weinig meer voor de boeg. Toen ik haar zag herinnerde ik mij het gezicht en ook de plaats waar ze in dat kerkje zat. En dat ze luisterde; want in de regel kun je dat zien.
Het was een aftasten mijnerzijds. Een mens is meer een geheim dan dat hij geheimen heeft. Om de mens gaat het, niet om zijn geheimen. Daar is God voor. Ik ben geen inbreker.
Bij het tweede bezoek heb ik op haar verzoek Psalm 91 gelezen. Het is het lied van de schuilplaats.
Bij het derde bezoek las ik Psalm 90, een gebed van Mozes: Here, Gij zijt ons een toevlucht geweest van geslacht tot geslacht...
Ik denk dat ik bij het vierde bezoek het woord van Hosea las: Ik zal het dal Achor maken tot een deur van de hoop - het dal der droefenis tot een poort van vreugde.
Bij het vijfde bezoek las ik Paulus' lied over de hoop van Gods kinderen, zoals hij daarover schrijft in Rom. 8.
Ik kan haar nu niets meer voorlezen noch met haar spreken. Haar schip verdween achter de horizon, eerder dan ik vermoedde. Het lag in mijn voornemen haar de eerstvolgende keer, en dat zou weer een vrijdag zijn, in de namiddag ongeveer vier uur, Jezus' woorden te lezen: Ik dank U, Vader des hemels en der aarde, dat Gij deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt... Matth. 11 : 25 v.v. Ik had de indruk dat ze wel wijs en verstandig was, maar niettemin had zij haar hoop op de Heer gesteld. Daarvan sprak zij in simpele woorden zonder ophef of opwinding. Oog in oog met het naderend einde.

Schepen die elkaar in de nacht passeren. Ze doemen op in de duisternis, geven elkaar signalen met licht of geluid en zijn dan voorbij, op weg naar andere kusten.

Telkens, als iemand sterft, overvalt mij het besef dat ik hem of haar die ging in feite maar oppervlakkig kende. Enkelen uitgezonderd. Je hoort en ziet een mens, je wikt en weegt maar weifelt over je eigen blik en twijfelt over de gewichten die je hanteert. Wie weet wat in de mens is dan des mensen eigen geest? De Here God maakte voor de mens en zijn vrouw klederen van vellen en bekleedde hen daarmee en dat woord zal wel allereerst betrekking hebben op het lichaam, maar wie gaat ook zijn binnenwerk niet beschermen tegen te indringende blikken?
Ik weet wat Jakobus schreef: Belijdt daarom elkander uw zonden en bidt voor elkander, maar de bijzin: opdat gij genezing ontvangt laat mij dan denken aan een van binnen zo verwoest en verweesd bestaan dat alleen een uit het diepst van het hart komende uitspraak de weg opent naar genezing van geest zowel als lichaam. Moet iemand zich zo voor mij uitkleden of ook, moet ik mij dermate blootgeven? Hij, die ons beoordeelt is de Heer.
Ieder mens is aandacht waard, meeleven, als u het wilt: liefde. Dat zijn bloemen bij het leven en een groet van God. Laten we ze tijdig uitdelen.

Huizinga

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Nieuw werk
De Unie is gegroeid o.a. doordat er nieuwe gemeenten bijkwamen. Soms betrof dit groepen gelovigen, die tot gemeentevorming wensten over te gaan, soms ook was het een gevolg van evangelisatiearbeid op nieuwe posten door een gemeente met visie. Vaak lag de oorzaak in het feit, dat gemeenteleden zich ergens in de een of andere plaats hadden gevestigd en de behoefte gevoelden aan een eigen geestelijk tehuis. Op dit moment zijn er verschillende plaatsen aan te wijzen, waar een dergelijke ontwikkeling gaande is. Bij de toenemende ontkerkelijking in ons land, kon er wel eens meer dan in het verleden ernstig reden zijn om ergens nieuw werk aan te pakken, waar nog helemaal geen enkele Baptist woont!
Wanneer wij als Baptisten Gemeenten in Nederland in beweging kwamen, denk ik toch dat het mogelijk zou zijn om binnen tien jaar op veertig verschillende plaatsen onder de zegen van God en met goed gevolg nieuwe arbeid te openen.
Daarvoor zijn in de eerste plaats mensen nodig, arbeiders in de wijngaard, die komen op het gebed van Gods kinderen. Daar is een goede planning nodig, zo ongeveer in de zin van Handelingen 13 en 16. Een strategie moet worden ontwikkeld en zorgvuldig uitgevoerd. Er is ook geld voor nodig, maar dat hoeft geen groot probleem te vormen, dacht ik zo. Met een kwart miljoen, verdeeld over tien jaar, kwamen we een heel eind. Dat is wel te doen en bovendien zijn er voor geld ook nog beloften.
Optimistisch gefantaseer? Nee, toch niet... Gewoon geloven en doen en dan merken, dat God nog veel meer geeft, dan we hadden durven dromen...

Oud werk
Soms is er ook sprake van „oud" werk. Dat hoeft niet zozeer een kwestie van jaren te zijn. In veel grote steden in Europa en Amerika zijn kerken verouderd, omdat de binnensteden ontvolkt raakten. De gemeente had er alleen nog een kerk, een gebouw, maar woonde en leefde en arbeidde er niet meer. Vroeg of laat veroorzaakt dit een bestaans-krisis, die gewoonlijk uitloopt op verkoop van de gebouwen en opheffing van de gemeente. Ook Baptisten kennen deze problematiek, die met name in het centrum van de grote steden ook in ons land van zich zal gaan spreken.
Als we de gemeente niet willen opheffen staan er twee mogelijkheden open. De eerste is: verplaats het werk naar de woonplaats van de leden, bv. in nieuwe stadswijken. Daarvoor is veel moed nodig en het is ook arbeidsintensief. Maar winst levert het zeker op, want na verloop van tijd heb je twee of drie gemeenten in plaats van één, zij het dan ook op een andere plaats vergaderend dan vroeger.
Er is ook een andere weg en die luidt: ga als gemeente serieus een arbeid opzetten in een oude wijk van de city, waar je kerkgebouw staat.
Dat is nog moeilijker dan verplaatsen. Je moet heel grondig onderzoeken, hoe de behoeften zijn, op welke manier je dienstbaar voor de buurt kan zijn. Je hebt er een hoop kennis, veel geloof en nog meer liefde voor nodig. Het kost tijd en geld, maar je zult onder de zegen van God ook zien, dat de oude stam weer uitloopt. Bloesem en vrucht zullen er zijn. „En er was grote blijdschap in die stad..."
Hoe was het ook alweer?
Wie het onzichtbare ziet, die doet het onmogelijke.
Of wel: wie gelooft zal de heerlijkheid Gods zien!
Uw evangelist in algemene dienst,
Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; tel. 010-213335

TABITHA — AMSTERDAM

Het is al weer geruime tijd geleden dat u informatie bereikte over de Tabitha-arbeid in Amsterdam.

Wel werd u via De Christen regelmatig op de hoogte gesteld van de resultaten van eindexamens voor de 2-jarige opleiding van Ziekenverzorgenden.

In februari 1978 werd, met vele foto's omlijst, in De Christen verslag gegeven van de officiële opening van ons nieuwe verzorgingshuis in Amsterdam-Oost.

Kort voor de opening van het verzorgingshuis in Amsterdam-Oost, kwamen Burgemeester en Wethouders met het verzoek om de als tijdelijke bedoelde woonvoorzieningen in het Tabitha-Pieter van Foreesthuis, in Amsterdam-Zuid, opnieuw in exploitatie te nemen voor het verlenen van hulp aan bejaarden welke een intensieve verzorging behoeven.

Direkt na de verhuizing van bewoners en personeel, naar het nieuwe verzorgingshuis in Amsterdam-Oost, werd begonnen met het aanpassen van het Tabitha-Pieter van Foreesthuis overeenkomstig de wensen van de Inspectie, de eisen van de brandweer en de voorschriften van gedeputeerde staten van Noord-Holland.

Na enkele maanden van intensief bezig zijn met verbouwen en inrichten en werven van personeel, konden op 3 juli 1978 de eerste nieuwe bewoners weer begroet worden.

Inmiddels is het verzorgingshuis helemaal gereed en draait op volle toeren.
In dit opnieuw geopende verzorgingshuis worden 85 bewoners verzorgd en er werken zo'n 60 personeelsleden.
In verband met de toename van zorgbehoefte van de bewoners in dit huis werd na overleg met de Inspektie en de G.G. en G.D. van de Gemeente Amsterdam overeengekomen, dat een uitbreiding van gediplomeerde ziekenverzorgenden, bejaardenverzorgenden en bejaardenhelpenden nodig is.
In dit verzorgingshuis kunnen dan ook nog enkele krachten hun diensten aanbieden.
Ook de funktie van Algemeen Hoofd is momenteel vakant.

De situatie van Tabitha Amsterdam ziet er momenteel als volgt uit:

— In Amsterdam-West een verpleeghuis voor 180 psychische, geriatrische bewoners en ca 200 personeelsleden.
— In Amsterdam-Oost een verzorgingshuis voor 128 verzorgingbehoevende bejaarden, plus 13 ziekenbedden en 75 personeelsleden.
— In Amsterdam-Zuid een verzorgingshuis ten behoeve van 85 intensief verzorgingbehoevende bejaarden en 60 personeelsleden.

Op verzoek van de overheid zijn er tevens plannen in ontwikkeling om een bestaand hotel om te bouwen tot een verpleeghuis voor 60 geestelijk gestoorde bejaarden.
We hopen dit in het begin van 1980 te hebben gerealiseerd. Daar dit gebouw in de direkte omgeving van het bestaande verpleeghuis ligt zal het als dependance van het reeds bestaande verpleeghuis gaan funktioneren.
Regelmatig zijn wij in de gelegenheid om dames van zusterhulp uit verschillende gemeenten, op hun verzoek, iets te laten zien en te vertellen over de Tabitha-arbeid in Amsterdam. Dit stemt ons blij, omdat wij ervaren dat er steeds meerderen zijn die ons steun verlenen en ons werk in hun gebeden aan de Heer opdragen.
Het veel omvattende werk wordt verricht onder de verantwoordelijkheid van een bestuur voor alle drie bestaande huizen en de te renoveren dependance.
Voor de *uitvoering* van het werk is een direktie door het bestuur aangesteld, eveneens voor de gehele onderneming.
Zo is br S. Edens de direkteur patiëntenzorg en br J. H. Meijer als ekonomisch direkteur verantwoordelijk voor het gehele financieel en ekonomisch beleid.
Voorts is ds W. Veenstra de verantwoordelijke predikant voor het gehele pastorale werk en besteedt tevens een groot deel van zijn tijd aan de kursus voor opleiding tot ziekenverzorgenden.
Uiteraard hebben deze drie broeders die de verantwoordelijkheid dragen t.o.v. het bestuur van de stichting veel betrouwbare medewerkenden.
En wij kunnen nog meerderen een *zware dienst* aanbieden die onder de Zegen des Heren tot een *vreugdevolle* dienst kan worden.
Tabitha-Amsterdam heeft vele „helpers" nodig die bereid zijn om bekwaam gemaakt te worden voor dienst aan hen die dicht bij het laatste „Zebrapad" staan.

EERSTE KEER DIENST IN GOES

De Vereniging tot Stichting van een Baptisten-Gemeente belegt haar eerste kerkdienst op zondag 10 juni a.s. in de „Oude Koorschool", Populierenstraat te Goes.
De dienst begint om 5.00 uur n.m. Ds R. Reiling uit Rotterdam zal in deze dienst voorgaan. We hopen voor die eerste keer veel gasten uit andere gemeenten te mogen begroeten.
Maar niet alleen voor de eerste keer. Vanaf 10 juni hopen we elke zondagmiddag op dezelfde tijd en plaats te komen. Een goed ontmoetingspunt voor alle Baptisten, die ergens in Zeeland in de verstrooiing wonen en voor allen, die hun vakantie in onze mooie provincie doorbrengen.
We zitten nog dringend verlegen om een piano of orgel, zangbundels (Lofzangen en Gebeden) en... een avondmaalstel!
Wie kan ons helpwen?
Wilt u in elk geval voor ons bidden?
We hopen u te zien of van u te horen!

J. S. Buisman, sekretaris,
Dongestraat 11,
Oost Souburg; tel. 01184-61932

ZANGBUNDEL COMMISSIE

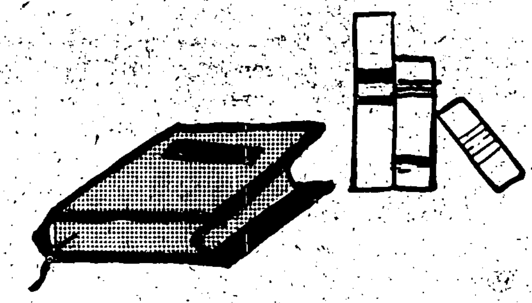
Van 14 t.e.m. 27 juni kunnen we i.v.m. vakantie geen telefonische bestellingen aannemen. Binnengekomen schriftelijke bestelingen zullen direkt na 27 juni afgezonden worden.
Adm. J. Germeraad, A. Verweystraat 21, 7552 ME Hengelo (Ov.)

Ik geloof dat ik door God bemind word

Alle geloof is bedrog.
Keihard werd het gezegd. Blijkbaar zonder enig gevoel. Kennelijk zonder spijt. Schijnbaar bedoeld om te kwetsen.
In ieder geval: er spreekt een geweldige teleurstelling uit zo'n opmerking. Er steekt bitterheid in. Een stuk wanhoop. Een peilloos stuk onvrede.
Voor mij hoeft het niet. U kunt rustig naar een ander gaan. Ik ben gesloten voor alle gepraat over godsdienstigheid. Neen, ik voel ook geen zier voor atheïstische levensbeschouwelijke visies. Zijn ook allemaal verzinsels van mensen.
Daar ga je dan. Dan ga je maar. Intussen beseffend dat zoiets je al vaker gezegd is. Zinnend op een mogelijkheid iets van je boodschap kwijt te worden. Want je gelooft dat je een boodschap hebt. Een boodschap van God die liefde is. En die mensen liefheeft. Een God die op zoek is naar mensen.
Terwijl je vroeger dacht dat het er op aankwam God te zoeken. Hetgeen trouwens in de bijbel staat: Zoek Mij en gij zult mij vinden. Zelfs: Wie mij vroeg zoeken zullen mij vinden.
Maar wáár vind je God? In de bijbel?
De bijbel lezend, ontdek je dat God op zoek is naar mensen. Naar jou persoonlijk. Naar jou helemaal. Zoals je bent. Zo mag je bij God komen. Maar Hij laat je niet zoals je bent.
Je bent - dat zegt de bijbel - een verloren zondaar.
Maar God maakt je - dat zegt de bijbel - tot een kind van God.
Als je dit gelooft, geloof je dan op een bijzondere manier? Is dit geloof in de beminnende God een verbijzondering van algemeen religieuze gevoelens? Van een algemeen geloof dat er wel „Iets" zijn zal? Neen.
De uitdrukking „kind van God" is een bijbels gezegde, dat wil duidelijk maken, dat God van Zich uit een bijzondere relatie met de mens tot stand wil brengen.
Bij het woord kind denken we onmiddellijk aan het woord vader en aan het woord moeder. Twee dingen op z'n minst worden daarbij in het oog gevat: het kind is uit vader en moeder voortgekomen; het dankt zijn ontstaan aan vader en moeder. Het dankt ook zijn bestaan, zijn bestaan-nu, aan vader en moeder. Zijn ouders verzorgden hem, hielden hem in leven. Zij omringden hem met hun zorg. Zij beschermden hem; zij wezen hem de weg in het doolhof van het leven. Zij gaven hem - althans ten dele - antwoord op zijn vragen. Mitsdien gaven zij hem de kans op eigen benen te staan. De doorlichting van zijn bestaan kwam van hen.

Zó, vergelijkenderwijs, is de relatie tussen een begenadigd zondaar en God. Als God ons zijn kinderen noemt, mogen wij Hem vader noemen. Omdat wij Hem vader mogen noemen, noemt Hij ons zijn kinderen.
Daarmee wordt dan verduidelijkt dat wij ons ontstaan en ons bestaan aan God te danken hebben. Zowel in het natuurlijke als in het geestelijke vlak gezien is dat geldig.
Wat in de bijbelse boodschap het bijzondere is, is wel dit dat God om ons zijn kinderen te kunnen noemen, zijn eigen Kind heeft gegeven. In de dood heeft gegeven. Dit Kind kwam in knechtsgestalte; het Kind was Knecht (vergelijk Hand. 3 : 13, 26; 4 : 27, 30, waar de statenvertaling van het Ned. Bijbelgenootschap knecht gebruikt).
Vragen wij: Waarom gaf God zijn Zoon, dan luidt het antwoord zonder omwegen: Omdat Hij zijn schepselen lief heeft.
Het woord liefde is het kernwoord dat in de bijbel telkens terugkeert. Dat God ons liefheeft, kunnen we geloven. Toegang tot de zegen van deze liefde hebben we alleen door het geloof. Zonder geloof in God, in Jezus Christus, in de Heilige Geest, blijft alle spreken over de liefde van God een theoretiseren. Een er omheen lopen. Aan de buitenkant blijven staan. Niet doordringen tot het middelpunt.
Als ik dus zeg: Ik geloof dat ik door God bemind word, dan is dat dus: Ik geloof in God; daarom geloof ik in zijn liefde.

P.

Wat zullen we lezen?

zondag	3 juni	Psalm 67	Jubelende volken
maandag	4 juni	Ezechiël 36 : 1-15	Herstel voor gelouterden
dinsdag	5 juni	Ezechiël 36 : 16-38	Door Gods heilige naam
woensdag	6 juni	Ezechiël 37 : 1-14	Dorre beenderen herleven
donderdag	7 juni	Ezechiël 37 : 15-23	Juda en Israël weer één volk
vrijdag	8 juni	Ezechiël 37 : 24-28	Eén herder voor hen allen
zaterdag	9 juni	Psalm 100	Het volk dat God weidt
zondag	10 juni	Psalm 113	Zijn naam zij geprezen
maandag	11 juni	Filippenzen 1 : 1- 2	Dienstknechten van Christus Jezus
dinsdag	12 juni	Filippenzen 1 : 3 -11	De dienst van het gebed
woensdag	13 juni	Filippenzen 1 : 12-18	Het getuigenis van een geboeide
donderdag	14 juni	Filippenzen 1 : 19-26	Als het mag nog harder werken
vrijdag	15 juni	Filippenzen 1 : 27-30	Komt voor het Evangelie op zoals ik
zaterdag	16 juni	Psalm 27	Vertrouwt op God

Met ingang van 1 juni 1979 is het adres van de Unie Bouw Stichting weer: het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin.

LANDDAG GRONINGER BOND

Hoe bereikt men het landdagterrein te Oude Molen (nabij Schipborg?) Vanaf de autoweg Groningen-Emmen neemt men de afslag naar Zuidlaren, richting Tinaarloo. Vóór de spoorwegovergang links af, richting Zeegse. Door Zeegse heen richting Oude Molen; na enkele kilometers vindt men het terrein links van de weg. Voor zover mogelijk is deze route ook reeds met borden aangegeven. (Zie verder DC van 4 mei jl.).
Laten we bidden om goed weer en een gezegende dag.
Tot ziens dus op de tweede pinksterdag.

De landdagkommissie

VAKANTIE-GANGERS

Te Scheveningen en omgeving zijn van harte welkom bij de baptistengemeente te Scheveningen.
De diensten vangen aan 's zondags om 10 uur in het Wijkcentrum Marcelisstraat 64. (Zijstraat van de Jurr. Kokstraat).

MEDEDELINGEN

△ Het telefoonnummer van ds H. P. de Boer, Sibeliusstraat 1, 7204 PN Zutphen wordt met ingang van heden: 05750-24796.

△ De gemeente *'s-Gravenhage/Delft* zal D.V. op zondag, 10 juni 1979, 's middags om 4.30 uur, de eerste dienst houden in *Zoetermeer.*
Vanaf genoemde datum hopen we wekelijks op dat tijdstip samen te komen in de Adventkerk aan de Julianalaan te Zoetermeer.

A. S. G.

△ Ds J. Pijpker, voorganger van de baptistengemeente Drachten-Bethel, is op 25 mei onverwacht opgenomen in het Protestants-Ziekenhuis Nij Smellinge te Drachten tengevolge van een stoornis in de bloedcirkulatie in de hersenen.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 24/25 - 15/22 juni 1979

Vrouwen in de kerk?

Vrouwen uit de kerk?

Men kan onmogelijk beweren dat de rol van de vrouw in de kerk niet besproken wordt. Allerlei berichten in dag- en weekbladen maken melding van konferenties, rapporten, protesten enz. over deze rol. „Geruisloze uittocht vrouwen uit kerk" meldde Trouw van 7 mei jl.

Op zich een verontrustend verschijnsel, want niemand mag uit de kerk weglopen. De kerk, de gemeente van Jezus Christus, is er voor alle mensen. Voor mannen èn vrouwen.

Vraag je waarom vrouwen de kerk verlaten (het bericht in Trouw van 7 mei is uit de mond van de voorzitster van de stichting Nederlandse Vrouwelijke Religieuzen) dan antwoordt deze voorzitster „omdat zij zich pijnlijk bewust worden van de achterstelling van de vrouw in de kerk".

Ook in Duitsland is dit probleem aan de orde. Als oorzaak van de uittocht uit de katholieke kerk wordt genoemd: „De ontevredenheid met de rol van de vrouw in de kerk". Beide uitspraken hebben een grote mate van overeenkomst! Zodanig dat je dus moet aannemen dat daarmee de werkelijke reden van de vrouwen die de kerk de rug toekeren wordt vermeld.

Na de uittocht van de arbeiders en de intellektuëlen uit de kerk (die voltrokken zich ook praktisch geruisloos) dus nu de - even geruisloze? - uittocht van de vrouwen. Je vraagt je dan af wat er overblijft. Wie er overblijven. Jongeren? Maar men zegt zo vaak dat jongeren geen interesse hebben voor de kerk. Dus alleen maar ouderen en een kleine groep uit de middelbare leeftijd?

In onze gemeenten worden deze zaken niet zozeer als problemen ervaren. Natuurlijk, er zijn onder ons gemeenten die geen vrouwelijke ambtsdragers wensen te aksepteren. Maar in steeds meer gemeenten zijn er vrouwelijke diakenen en ouderlingen.

Trouwens, vrouwen hebben in onze gemeenten altijd een belangrijke rol gespeeld. Dat hing wel samen met het feit dat onze gemeenten vanaf het begin zich sterk richten op evangelisatiewerk. In het evangeliserend bezig zijn onzer gemeenten hebben vrouwen (en meisjes!) een plaats ingenomen, die we met ere en met dank jegens de Heer der gemeente mogen vermelden.

Op twee terreinen vooral bewogen onze vrouwelijke leden zich. Op het terrein van het jeugdwerk en op het terrein van het vrouwenwerk.

Zondagsscholen zonder „jufs" waren ondenkbaar. Wie heeft er geen herinneringen aan? Sommigen konden verschrikkelijk boeiend vertellen. Of niet soms? Sommigen van hen deden het tientallen jaren. En met grote zegen. Het mag voor een mens soms uitermate moeilijk zijn de draden die het kleed van zijn leven geweven hebben in belangrijkheid van elkaar te onderscheiden, voor mij persoonlijk is al jaren de overtuiging onwrikbaar dat in mijn leven de zondagsschool een doorslaggevende rol gespeeld heeft.

En dan het meisjeswerk. Tientallen meisjesklubs hebben in de loop der jaren honderden meisjes voor onze gemeenten gewonnen. En hoeveel vrouwen en meisjes hebben daarvoor niet hun vrije uren gegeven? Zich moeite en inspanning getroost. Vermelden we dan ook nog het werk van onze vrouwenbeweging. Hoeveel vrouwen hebben niet via Zusterhulp de weg naar de gemeente gevonden? Bezigzijnde voor de zending, vergaten de leden van Zusterhulp niet de vrouwen in hun midden die nog niet volledig voor Jezus gekozen hadden.

Welke rol zouden meisjes en vrouwen meer kunnen spelen? Voorganger? Ouderling? Diaken?

Bezinning op de bijbelse gegevens zal nodig blijven. Daarbij mogen we niet allereerst aan een bepaald ambtsbegrip denken, maar aan de bedoeling van de Here Jezus met de stichting van de gemeente.

Vrouwen en meisjes mogen in geen geval geruisloos uit onze gemeenten verdwijnen.

P.

Het levensklimaat van de gemeenten (1)

De uitnodiging

De telefoon gaat. Kunt u binnenkort op onze radenkonferentie komen en een onderwerp inleiden? Volgens de agenda kan het: die dag geen andere dingen en een radenkonferentie is altijd een fijne gelegenheid om broeders en zusters die leiding geven in de gemeente te ontmoeten. Akkoord en wat is het onderwerp? Misschien willen ze wel iets weten van de opleiding van de aanstaande voorgangers... Neen, het onderwerp is: het levensklimaat van de baptisten in deze tijd. Mooi onderwerp vindt u niet? Ja, een heel mooi onderwerp; ik zal mijn best doen er iets over te zeggen.

Drie weken later: levensklimaat, wat is dat eigenlijk? In het woordenboek komt 't woord niet voor. Wat zouden de broeders en zusters die het onderwerp bedachten eigenlijk er bij denken? Nog eens opbellen en vragen? Ach, toen de sekretaris belde deed je net of je onmiddellijk begreep wat hij bedoelde. Kun je toch niet na een paar weken opbellen en vragen: wat bedoelde u eigenlijk met dat levensklimaat? Dat woord bestaat toch immers niet. Dus niet bellen en zelf maar eens wat verder peinzen.

Weer drie weken later: nu wordt het toch tijd dat er eens iets op papier komt, want de dag van de konferentie nadert. Nog steeds geen licht in dat levensklimaat. Wel een heleboel losse gedachten erover gehad. Maar nog geen duidelijke lijn. En niemand kan je helpen want het woord bestaat immers niet. Hoe kun je nu praten over een woord dat niet bestaat?

Ontmoeting

Zo, lieve lezers, is het gegaan en zo zal het wel vaker gaan wanneer mensen gevraagd worden om over een onderwerp te spreken. Het lijkt heel duidelijk en eenvoudig wat er van je wordt verwacht maar als 't er aan toe is blijkt dat toch even anders te zijn. En zo begin je aan een tocht met onbekende bestemming. Maar er is één geluk bij: op die tocht ontmoet je weer de mensen die je het onderwerp opgaven. Zij wisten misschien niet precies het goede woord te vinden maar ze wisten heel goed wat ze aan de orde gesteld wilden zien. Want ze wisten wat er in de gemeenten leeft.

Mijn verhaal stond maar heel schetsmatig op papier toen ik naar de radenkonferentie toog maar eenmaal in het midden van de broeders en zusters kreeg het vorm en inhoud. Dat was voor een niet gering deel aan hen te danken, want door hun lied en gebed, door hun luisteren en hun gezichtsuitdrukking bouwden ze mee aan het verhaal. Toen het verhaal verteld was, wilden ze het nog wel eens lezen en overwegen en die belofte liet ik ook bij hen achter. Maar weer terug achter mijn bureau mis ik ze toch wel erg. Want ze hebben het verhaal meegemaakt en nu zijn ze er niet bij om bij het schrijven te inspireren en uit te dagen, te herkennen en te kritiseren. Maar belofte maakt schuld en ik zal mijn best doen te schrijven vanuit de herinnering aan de ontmoeting met de mensen die midden in de gemeente leven en iedere windstoot en regenbui opmerken. Aan hen zijn dit en de volgende artikelen opgedragen.

Leefklimaat

Wanneer het woord levensklimaat valt ligt het voor de hand dat we meteen denken aan dat andere woord dat er zoveel op lijkt en toch niet hetzelfde is: leefklimaat.

Heeft de gemeente een leefklimaat? Jazeker heeft de gemeente een leefklimaat.

Beter gezegd, onze baptistengemeenten hebben een leefklimaat en dat verschilt aanmerkelijk van wat we bij andere kerken en gemeenschappen vinden. Dat verschil is op zichzelf maar betrekkelijk want er zijn hervormde en gereformeerde broeders en zusters die het leefklimaat bij ons geweldig vinden omdat er zo'n sterke onderlinge band is en er zijn christenen uit pinkstergemeenschappen die het bij ons maar koeltjes vinden omdat de vurige liefde tot elkaar ontbreekt. Maar dat onze gemeenten een leefklimaat hebben is onbetwistbaar. In het leefklimaat van de gemeente moeten de leden kunnen leven en ademhalen. Ze moeten zich er thuis en op hun gemak voelen. Modern gezegd: ze moeten in het klimaat van die gemeente zichzelf kunnen herkennen.

Dat is allemaal heel goed en gewoon. Het is nog niet godsdienstig of geestelijk; het geldt voor alle gemeenschappen waarin mensen samen leven. Wie zich er niet thuis voelt raakt aan de buitenkant en valt tenslotte af. Mogen we zo'n regel nu ook naar de geestelijke kant van de zaak overbrengen? Als dat zo is - ik kom daar later op terug - dan zouden we ons kunnen voorstellen dat de raad van de gemeente een bepaald beleid voert om het leefklimaat in de gemeente goed te houden. Verstoringen van het klimaat moeten dan worden weggewerkt. Spanningen en konflikten zijn zulke verstoringen en ze komen, als botsingen tussen mensen, in elke gemeente voor. Als ik me niet vergis, wat minder dan vroeger omdat de meesten van ons niet meer zo intensief in de gemeente leven als toen. We hebben daarbuiten ook nog onze relaties en kontakten en de oneffenheden in de persoonlijke verhoudingen hebben niet meer zo sterk als vroeger hun weerslag in het gemeenteleven.

Verstoringen van het klimaat zijn ook verschillen van inzicht tussen de leden van de gemeente op allerlei zaken en punten van leer en leven. Ik noem er een stuk of wat: bijbelbeschouwing, de wederkomst van Christus, de plaats van de vrouw in de gemeente, huwelijk of samenwonen, scheiding, homofilie, moet abortus strafbaar zijn of niet?, enzovoort. Die verschillen zijn er en zij kunnen een storende invloed uitoefenen op het leefklimaat van de gemeente. Het is dan ook heel begrijpelijk dat verstandige en wijze leiders proberen de diskussie over deze onderwerpen buiten de gemeente te houden. Of dat altijd tot zegen van onze gemeenten is waag ik te betwijfelen. Soms vrees ik wel eens dat onze naar buiten zo sterke eenheid mee bepaald wordt door het feit dat wij diskussies over levens- en geloofsvragen in de gemeente proberen te vermijden.

Maar de handhaving van een prettig leefklimaat is niet de hoogste en laatste wijsheid van een gezond gemeentebeleid. Want - en daar komt ons dat niet bestaande woord weer plagen - het ging immers niet om het leefklimaat maar om het levensklimaat van de gemeenten.

Werkklimaat

Een ander woord dringt zich op. Als het dan niet gaat om het leefklimaat, gaat het dan misschien om het werkklimaat? Ook dat woord is ons uit de samenleving wel bekend. Tenslotte is een gemeente toch een doelgemeenschap en om een doel te verwerkelijken moet er gewerkt worden. Zo eenvoudig is dat.

Wat is dan het doel van de gemeente? De gemeente is er om te evangeliseren. De boodschap moet worden uitgedragen en gehoord worden door alle mensen die Christus nog niet hebben aangenomen. Dat zijn woorden die ons uit het hart zijn gegrepen.

Iedere baptist een evangelist en waar geëvangeliseerd wordt daar groeit de gemeente. Werven of sterven. Wie zou het tegen durven spreken? Welnu, laten we er dan voor zorgen dat er voor deze arbeid een goed werkklimaat in de gemeente heerst. Daarvoor is er natuurlijk in de eerste plaats een goed leefklimaat nodig, zie boven. Maar een werkklimaat is toch nog weer iets anders. Je moet samen achter het doel van het werk staan, niet alleen maar met de lippen maar metterdaad. In

een goed werkklimaat kun je op de mensen rekenen.
Hoe zou het dan komen dat in 't algemeen gesproken onze gemeenten helemaal niet zo erg evangelisatie-minded zijn? Is niet in heel wat gemeenten het evangelisatie-werk de taak en de zaak van een kleine groep leden? Iedereen is natuurlijk voor evangelisatie en toch... Hoe komt dat?
Misschien komt dat wel omdat wij niet onderscheiden tussen een werkklimaat en een levensklimaat. Anders gezegd, wij denken misschien wel veel te vlug dat wij wel weten wat de gemeente is en waarvoor zij er is en gaan dan verder met haar zo in te richten en te organiseren dat ze aan onze gedachten beantwoordt. Dan wordt evangeliseren inderdaad werven, mensen winnen niet alleen voor de Heer maar ook voor onze gemeenten die immers groeien moeten. Dan meten we onze geestelijke groei met cijfers.

Leven

Het wordt tijd dat we ons van leef- en werkklimaat bekeren tot het levensklimaat. Beter gezegd, tot de vraag wat nu eigenlijk het leven van de gemeente uitmaakt. Is de gemeente nog meer dan een godsdienstige leef- en groeigemeenschap van min of meer gelijkgestemde mensen?
Het wordt tijd dat we ons door de Schriften laten zeggen wat de gemeente meer is dan dat. Ook de Schriften kennen niet het woord levensklimaat, maar ze kennen wel het woord leven. Ze verbinden dat woord niet maar zo een twee drie met de gemeenschap van mensen die de gemeente ook is. Want leven is allereerst leven van Christus zelf, de Heer die gekruisigd is en opgewekt uit de doden. Het geheim van het leven van de gemeente is dat zij deelt in het leven van Christus zelf. Daarom heet ze met een ongelooflijk stoutmoedig beeld zijn lichaam. Wat is een mens zonder lichaam? Wat is Christus zonder zijn lichaam? Dat is bijna een blasfemie. Wie wil Christus met een mens vergelijken? En toch, Christus kan misschien wel zonder een lichaam op aarde maar Hij doet het niet. Hij noemt de gemeente, die vergadering van mensen die in Hem geloven zijn lichaam. Zonder dat lichaam wil Hij niet op aarde bestaan.
De betekenis van deze paar zinnen is onafzienbaar groot. Maar willen we echt zinnig over onze gemeenten praten, dan moeten we hier ons vertrekpunt kiezen. En van daaruit verder.

(Wordt vervolgd) J. Reiling

VERSCHIJNINGSDATA DC

In de weken 22 juni; 6 en 20 juli; 3 en 17 augustus zal DC niet verschijnen.
Inzenders van kopij, mededelingen en advertenties dienen hier rekening mee te houden.

Een droom van Gods werkelijkheid

Daniël 2 : 31 „Gij, o koning, hadt een gezicht...
34 Terwijl gij bleeft toezien, raakte, zonder toedoen van mensenhanden, een steen los..."

Dromen zijn bedrog, zegt de volksmond. 2600 jaar geleden zei Daniël, dat God aan Nebukadnezar bekend maakte „wat er geschieden zal", vers 29. Nebukadnezar droomde van zijn werkelijkheid: een groot en machtig rijk had hij gebouwd, het beste te vergelijken met de degelijkheid van goed gezuiverd goud. Hij knikte (denk ik) goedkeurend, toen Daniël zei: Gij zijt dat gouden hoofd. Dat had hij ook al gedacht, zo te zeggen.

Maar Nebukadnezars rijk zou ondergaan. Een ander rijk zou komen. En daarna weer een ander. En daarna weer een ander. En zo voort.

Dát moet Nebukadnezar een verschrikkelijke smaak in de mond gegeven hebben: zijn rijk zou ondergaan. „Alles hoe schoon ook zal één maal vergaan". Eén maal. Daarna niet meer, omdat het niet kan. Wat vergaan is, is vergaan. Als Nebukadnezars rijk vergaan is, dan is het vergaan.

Of het een troost voor hem was, dat ook de navolgende rijken zouden vergaan? Buurmans leed is 'n schrale troost. Dat gold ongetwijfeld ook voor de grote koning der koningen, Nebukadnezar, heerser van het rijk, dat het Joodse rijk had weggevaagd en zijn bewoners had gedeporteerd naar Babel.

En uitgerekend een gedeporteerde (wel van koninklijke bloede maar niettemin een gedeporteerde) komt Nebukadnezar vertellen dat het de God van het overwonnen volkje uit Juda is die aan de koning heeft bekend gemaakt wat na dezen geschieden zal! De God van Israël is de God der wereld. De God der geschiedenis. De God die alles in zijn handen heeft en houdt. Ook Nebukadnezar. Ook het gouden hoofd van het schrikwekkende beeld is in de handen van de God van Israël. Trouwens, heel dat beeld is in Gods handen.

Dat er ná Nebukadnezar andere heersers zouden komen, was wellicht voor de machtige man nog wel aanvaardbaar. Maar onaanvaardbaar was zonder twijfel dat een klein steentje, dat op de een of andere wijze (maar zonder toedoen van mensen, dat wel!) van de top van de berg kwam rollen, dat beeld omverwierp. En niet alleen dat het dat beeld omverwierp, het verbrijzelde dat beeld en vermaalde het tot stof. En het steentje, dat kleine steentje, dat ongevaarlijk uitziende steentje, werd tot een berg die de gehele aarde vulde.

God zal een koninkrijk oprichten dat in eeuwigheid niet te gronde zal gaan. Het is klein begonnen. Maar het zal wereld- en tijdenomspannend eindigen. Het voor-werk werd gedaan in de roeping van Abraham. Van Israël uit Egypte. Van Juda uit de babylonische ballingschap. Het begon duidelijker kleuren te krijgen in de geboorte van Jezus Christus. Neen, fout. Engelen zongen wel van de geboren Heiland der wereld, maar wie luisterde er? Toen het Kind groter werd, viel het niet op. Er was gedaante noch heerlijkheid dat wij hem zouden begeerd hebben, zei een profeet eens. Nu, aan Jezus was niets bijzonders te zien. Niet iemand aan wien men grootse verwachtingen kon knopen. De Joden in ieder geval niet. Zij hadden van de Messias andere voorstellingen.

Toch hebben we het over de Messias. Als we Joodse geleerden vragen: Wat mag toch bedoeld worden met de steen, die zonder mensenhanden los raakt en het beeld van Nebukadnezar verbrijzelt, zij antwoorden: Daarmee wordt de Messias bedoeld.

Maar óók de Joden hebben in Jezus van Nazareth niet de Messias herkend. In de gemeente der gelovigen echter is de herkenning doorgebroken. Ja, juist omdat mensen Jezus als Messias, als Christus, erkennen en herkennen, worden zij christenen genoemd.

Daniël zag de steen in zijn steeds snellere vaart tegen het beeld aanrollen. Onweerstaanbaar. Niet op te houden. Eén moment heeft Daniël niet gezien: Dat de steen een ogenblik gerust heeft op Golgotha. Dáár was God in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende, hun hun ongerechtigheden niet toerekenende. Sinds pinksteren is het rijk van God in opmars. Overal waar rijken en rijkjes vernield worden, begint het koninkrijk Gods gestalte te krijgen. Als uw en mijn koninkrijkje ondergaan in de liefde van Christus, wordt ons meteen het burgerschap van het nieuwe rijk aangeboden. Dit rijk zal eeuwig bestaan.

P.

DE BIJBEL IN DE GEMEENTE

Het is van belang dat wij de bijbel werkelijk een plaats gaan geven in de gemeenten, veel meer dan nu het geval is. Zo sprak dr J. Reiling ter gelegenheid van de afsluiting van het bijbelseminarium op zaterdag 21 april jl. In de zondagse diensten wordt naar aanleiding van de Schrift gesproken, maar als dit de enige manier is waarop de gemeente met de bijbel bezig is (afgezien van persoonlijk bijbellezen), dan is het een armetierige gemeente. We hebben als gemeenten een achterstand in te halen, willen we gemeenten worden die werkelijk leven bij de schrift. Br Reiling sprak de hoop uit dat op langere termijn het bijbelseminarium daarin zou kunnen deelnemen, en dat de oud-leerlingen van het bijbelseminarium daarbij aktief zouden zijn op het plaatselijk nivo.

Ook de voorzitter van de Commissie voor de Opleiding, de kommissie die nauw bij het bijbelseminarium is betrokken, sprak in zijn openingswoord over het belang van de bijbel, naar aanleiding van de geschiedenis van de Emmaüsgangers. Zij die met de Schrift om gaan moeten niet proberen de Schrift te laten zeggen wat zijzelf willen, maar zij moeten zich door de Schrift laten gezeggen, willen zij Jezus echt leren kennen zoals Hij is.

Dat de bijbel in het middelpunt van de belangstelling had gestaan tijdens de tweejarige kursus, bleek wel uit de reakties van de kursisten. Men is tot een betere omgang met de schrift gekomen, is bedachtzamer geworden, heeft veel geleerd en veel afgeleerd, heeft dieper inzicht en meer visie gekregen. En er is ruimte gekomen voor het denken van de ander. Met name voor hen die leiding hebben gegeven aan deze zuster en broeders was het hartverwarmend.

Een belangrijk ogenblik die morgen was het uitreiken van de getuigschriften. De rektor merkte erbij op dat het de kenmerken van „Bestek 79" vertoonde: het was eenvoudig uitgevoerd op seminarium-papier. Hij voegde eraan toe dat dit niet het bewijs is dat de eigenaar gediplomeerd prediker is, of op grond daarvan kan solliciteren naar een post bij het godsdienstonderwijs. Prediker word je alleen als een gemeente je ertoe uitnodigt. Daar hebben de broeders in de groep trouwens ervaring mee, want ze gaan vaak voor in een dienst. Dat was ook de reden dat ze deze speciale kursus volgden, speciaal opgezet voor hen die wel in een dienst voorgaan.

De enige zuster in het gezelschap, die overigens niet gewend is in diensten voor te gaan, hield een toespraak, keurig in drie punten, om de docenten de dank van de kursisten over te brengen. Voor elk van hen, br J. Reiling, br Th. van der Laan en br O. H. de Vries was er een set Parker pennen, en voor hun dames een orchidee. Zr Jannie van 't Wout, die de kursisten van eten en drinken had voorzien, kreeg een zeer toepasselijke attentie: een prachtig droogboeket, gehecht op een grote houten lepel en vork.

Het was een mooie, en zinvolle morgen, opgeluisterd door de echtgenoten van de kursisten. Ze gingen niet mee op de foto die na afloop voor de deur van De Vinkenhof werd gemaakt als herinnering aan twee jaren van ijverig bezig zijn met het Woord, tot welzijn van de Gemeenten.

P. v. d. Werf

STUDENT VERTELT (3)

Wanneer ik zo achter mijn bureau zit te denken wat ik u van mijzelf vertellen kan, dan moet ik vaststellen dat dit een moeilijke taak is. Want tot wie richt ik mij, een zuster, een broeder, jong, oud, wat verwacht u van mij, een levensbeschrijving, een getuigenis, ervaringen van mij tijdens de studie, een uiteenzetting waarom ik studeer op ons seminarie misschien?

Echt kennis maken is op deze manier niet mogelijk, maar ik zal proberen u iets van mijzelf en mijn gezin te vertellen, dit als een aanzet tot een betere kennismaking in de toekomst wellicht.

Mijn naam luidt Henk Schouten en ik ben drie jaar geleden getrouwd met Betty van Ham en samen wonen we op de negende etage van een flat in Utrecht, waar we eind september ons eerste kind hopen te ontvangen. Terwijl ik studeer werkt Betty als direktie-sekretaresse om op die manier in ons levensonderhoud te voorzien.

De studie zelf nadert 'n beslissend stadium. Dat wil zeggen, het kollege-lopen behoort vrijwel tot het verleden terwijl we aan het eind van het jaar met de praktijkstage hopen te beginnen ergens in onze uniegemeenschap. De praktijkstage is een kombinatie van parttime werk als pastoraal medewerker in een van de gemeenten en daarnaast de mogelijkheid om de studie verder af te ronden.

Hoe kom je er nu toe je aan te melden bij de C.v.d.O.? U zult begrijpen dat dit niet komt door een gesprek met een beroepskeuze adviseur. Het zou anderzijds ook te eenvoudig zijn om te zeggen: „God heeft mij geroepen". Natuurlijk geloof ik dit, maar dit is een heel gebeuren, langzaam groeit eerst nog vaag, maar later duidelijker het besef dat God je roept. Wanneer ik dan ook terug zie op mijn leven, dan ontdek ik een lijn daarin. Deze heb ik niet tevoren uitgestippeld, nee die lijn ontdek je pas achteraf. God heeft een plan met iedere gelovige, we zijn niet alleen geroepen tot het heil in Christus' verlossingswerk geschonken, maar we zijn ook geroepen tot een taak, voor ieder kind van God is die weer anders en wordt aan hem/haar ook weer anders duidelijk gemaakt. God heeft mij ernaar toe laten groeien, laten leren en laten afleren, ondanks menselijk falen en momenten van twijfel en vertwijfeling, die ieder zeker te verwerken krijgt, ook, misschien juist, wanneer je theologie studeert. Met betrekking tot mijn melding bij de C.v.d.O. kan ik dan ook niet anders dan getuigen: God wil het.

Henk en Betty Schouten

Friese ontmoetingsdag 1979

Thema: „Hij is Heer! - Is Hij Heer?"
Op zaterdag 21 april waren ruim 400 Friese baptisten bijeen in Leeuwarden op de twee-jaarlijkse ontmoetingsdag - een voortzetting van de vroegere Paasbondsdagen.

Het programma had heel wat te bieden. Onder de welluidende klanken van muziekkorps „Hosannah" uit Leeuwarden, dat het voorprogramma verzorgde, en ook in het ochtendprogramma meewerkte, liep de kerk zo tegen half elf aardig vol.

Het ochtendprogramma stond onder leiding van de voorzitter van de Friese Bond, ds Evert J. Huizing. Ds Fred Nijland sprak n.a.v. Phil. 2 : 5-11 over het thema „Hij is Heer!"

Medewerking was er van een groot koor, gevormd door de negen koren van Friesland, o.l.v. Jaap de Haan, en van een in Heerenveen wonende Amerikaanse zangeres, Evelyn Fisher.

Met recht kan gezegd worden dat zowel het optreden van het koor, als dat van zr Fisher één van de hoogtepunten van deze dag was!

Ds Piet Brongers verzorgde een leuk, gezellig tussenprogramma, waarin enkele echte of „blikken" dominees wat anekdotes vertelden en zo lieten zien, dat zij ook maar heel gewone mensen zijn. Gezien de hilariteit en het meeleven van de zaal, mag ook dit onderdeel geslaagd worden genoemd.

Het slotprogramma stond onder leiding van ds Marinus J. G. de Vink. Ds Berend Stuut bepaalde ons n.a.v. Openb. 5 bij de vraag „Is Hij Heer?" Het lam, als geslacht, dat waardig is om de boekrol te nemen en de zegels te openen, om de wereld tot zijn eind te leiden, is dat lam Heer in uw leven? Het Kurios-kombo uit Leeuwarden verleende zijn medewerking en ds Fred Nijland zong een lied voor ons (zijn vrouw had niet voldoende stem om hem te helpen).

Voor begeleiding van de samenzang zorgden Fraukje ten Cate op het orgel en ds Anne de Vries op de piano.

Voor de kinderen was er een apart programma in een school naast de kerk en voor de allerkleinsten was er in één van de bijzalen een crèche ingericht.

Terugziend mogen we konstateren dat de dag goed was. Alles verliep keurig volgens plan, we eindigden alleen een beetje te laat. Het was jammer dat er tegelijk - ook in Leeuwarden - een regio-dag van de E.O. was georganiseerd, dit was vooral 's middags aan het bezoekersaantal te merken.

Financieel gezien is alles, zonder veel gebedel en gehengel rond. Misschien dat er in de toekomst nog wel iets gedaan moet worden aan de formule van deze dagen, zodat ook de jeugd er meer bij betrokken raakt.

Namens de ontmoetingskommissie,

Berend Stuut

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Wat doe je met De Zaaier?

Vanmorgen kwamen de drukproeven van De Zaaier binnen. Dat betekent steeds weer een stukje aangename spanning: wat hebben ze er bij de drukker deze keer van gemaakt? Het doet me plezier om te zeggen, dat het bijna altijd voldoening geeft om te zien hoe zorgvuldig en kreatief men bij Bosch en Keuning te werk gaat. Trouwens, het resultaat ziet u zelf elke maand opnieuw. De vraag is nu maar: wat doen we met dit blad? Voor wie is het bestemd?

Het schijnt, dat hierover nog steeds misverstand bestaat. De Zaaier is *niet* bedoeld voor gemeenteleden, voor mensen die Christus kennen en belijden als hun Heer en Heiland. Ze mogen het blad gerust lezen, als ze het daarna maar weer doorgeven. We willen wel graag met hulp van onze vele broeders en zusters door middel van De Zaaier een boodschap overbrengen aan de mensen, die Christus *niet* kennen en voor wie het geloof een onduidelijke zaak is.

Daarom is het fout om ons evangelisatieblad te vergelijken met bladen, die een ander doel nastreven. Je komt dan steeds tot een beoordeling, die niet van toepassing is. Jammer genoeg moeten we dit nog iedere keer weer herhalen.

Jammer, want daaruit blijkt hoe weinig men eigenlijk nog van evangelisatie begrijpt. Jammer ook, omdat door deze benadering de redaktie ontzettend aan banden wordt gelegd in haar mogelijkheden. We moeten nu eenmaal rekenen met onze verspreiders - wat we ook zo goed mogelijk proberen te doen - en dat gaat vaak ten koste van een wat meer gedurfde en opvallende aanpak.

Onze lezers . . .

We weten nog steeds niet precies wie dat nu eigenlijk zijn! Maar al bijna 70 jaar probeert de redaktie van De Zaaier het Woord te richten tot de mens zonder God. In al die jaren is er in de wereld zo het een en ander gewijzigd. Ongeloof is meer verspreid en vaak ook harder, opzettelijker en dieper geworteld. Om daar doorheen te prikken moet je natuurlijk anders te werk gaan dan 70 jaar geleden. Je taal, je wijze van aanpak moet zo zijn, dat de niet gelovende mens van vandaag je blad in de hand neemt en begint te lezen. Het is wel mogelijk om een dergelijk blad te schrijven, maar er zijn twee vragen, waarover u allemaal eens moest nadenken. In de eerste plaats: bent u bereid om met dergelijke mensen in verbinding te treden en hen niet alleen een dergelijk blad te overhandigen, maar ook daarna voor hen beschikbaar te zijn? Ten tweede: Bent u bereid om ons toe te staan een blad van die opzet te maken, of zou u het niet kunnen verwerken, omdat u allerlei dingen gaat missen, die u zelf zo mooi vindt en die u sterken in uw geloof?

Weet u, wat ik wel eens denk? Christus, die uit de hemel kwam, stond dichter bij de zondaars dan wij, die het zondigen nog steeds niet hebben afgeleerd. Het wordt tijd, dat we daar eens wat verandering in brengen en ons bekeren. Want - en daarom is het zo erg - deze instelling verraadt dat we de echte liefde voor mensen, die verloren gaan afdammen door liefde voor onszelf en ons eigen christelijk ghetto.

Uw evangelist in algemene dienst,
Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; tel. 010-213335

DOCTORAALOPLEIDING PASTORAAT

Aan de Theologische faculteit van de Universiteit van Amsterdam kan men het vak Pastoraat een plaats geven in zijn doctoraalprogramma. Het staat dan als hoofd- of als bijvak in een van de drie kaders (waaruit men een keuze kan maken): maatschappijvakken; dogmatiek; christelijke ethiek. De kolleges pastoraat en psychologie worden op woensdagavond van 19.30-22 uur op het Theologisch Instituut in Amsterdam gegeven (Herengracht 514-516). Voor het hoofdvak loopt men twee, voor het bijvak één jaar kollege. In het programma van het eerste jaar is een groepspraktikum opgenomen, in het tweede jaar een gesuperviseerde stage en een Klinisch Pastorale Training. De pastoraatstaf wordt gevormd door prof. dr C. H. Lindijer, drs. A. D. H. Roscam Abbing, ds M. B. Blom en drs. E. A. A. Cornelissen.

Voor schriftelijke of mondelinge informatie kan men zich wenden tot prof. Lindijer, Middenweg 213, Amsterdam 1098 AN, tel. 020-942910 (afwezig van 8 juli tot 15 augustus).

MEDEDELINGEN

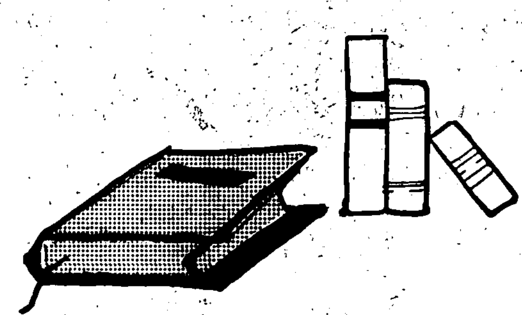
△ Het adres van de heer A. J. van de Wetering luidt thans: Bolognalaan 13, 5632 RK Eindhoven; tel. 040-424442.

△ Het adres van de heer K. Hessels luidt thans: Van Echtenlaan 55, 7742 XE Coevorden.

△ Met ingang van 17 juni a.s. beginnen de diensten van de baptistengemeente te Amsterdam-Centrum, die gehouden worden in de Dr Martin Luther King-kapel, Kerkstraat 20, Amsterdam-Centrum om 9.30 uur.

DE ALGEMENE VERGADERING TE HAARLEM

De gemeenten Haarlem en IJmuiden bereiden zich intensief voor om de 99e Algemene Vergadering op 17, 18, 19 oktober te ontvangen.
Wellicht zullen er zijn die geen gebruik zullen maken van gastadressen maar de voorkeur geven aan een hotel.
In dit geval kunnen wij u aanbevelen Hotel RUSTHOEK, Bloemendaalseweg 141 te Bloemendaal; tel. 023-257050.
Dit is een eenvoudig maar goed hotel, goede parkeergelegenheid. De kamers zijn ruim en keurig ingericht. Vaste wastafels met koud en warm stromend water. De meeste kamers hebben een douche, het geheel is centraal verwarmd.
De prijs is vanaf *f* 26,— tot en met *f* 27,50 p.p. inkl. ontbijt.
Indien u hiervan gebruik wilt maken adviseren wij u zo spoedig mogelijk kontakt op te nemen met mevr. E. E. van der Weide-Meskes, Jan Haringstraat 20a te Haarlem; tel. 023-264447.

Wat zullen we lezen?

zondag	17 juni	Psalm 28	Hij is een machtige hulp
maandag	18 juni	Filippenzen 2 : 1-11	Het voorbeeld volgen van Jezus
dinsdag	19 juni	Filippenzen 2 : 12-18	Vasthoudend aan het woord des levens
woensdag	20 juni	Filippenzen 2 : 19-30	Timotheüs en Epafroditus
donderdag	21 juni	Filippenzen 3 : 1- 6	De ware besnedenen
vrijdag	22 juni	Filippenzen 7 : 7-16	Door het geloof in Christus
zaterdag	23 juni	Psalm 93	De Heer is koning
zondag	24 juni	Psalm 94	De Rots van ons heil
maandag	25 juni	Filippenzen 3 : 17-21	De hemel als vaderland
dinsdag	26 juni	Filippenzen 4 : 1- 3	Houdt stand in de Heer
woensdag	27 juni	Filippenzen 4 : 4- 9	Verheugt u in de Heer
donderdag	28 juni	Filippenzen 4 : 10-16	Ik dank u voor uw hulp
vrijdag	29 juni	Filippenzen 4 : 17-23	Ik zoek alleen jullie voordeel
zaterdag	30 juni	Psalm 17	Doen wat recht is

24, 25 en 26 september a.s. wordt in Dalfsen de

konferentie voor gemeente en evangelisatie

weer gehouden.

Thema is deze keer: „Navolgen"

U kunt zich als deelnemer opgeven bij het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-78 44 57.

De kosten, *f* 75,— p.p., kunnen worden overgemaakt op gironummer 9260 t.n.v. de Unie van Baptisten Gemeenten, onder vermelding van Konferentie Dalfsen.

Abonnement op het werkboek is verplicht!

GEMEENTEBERICHTEN

Amsterdam-Centrum - (H.V.). Graag laten we weer iets van ons horen.
Wat waren we blij dat ds J. van Dam, nadat onze voorganger ds N. J. van Beek met emeritaat gegaan was, bereid was de gemeente als adviseur te dienen. U begrijpt, dat, ook daarom, het plotseling heengaan van ds Van Dam voor Amsterdam-Centrum een enorm verlies betekende.
Tijdens de jaarvergadering was een nieuw raadslid gekozen: br Douwe Buurma. Hij werd echter ziek en de Heer haalde hem op 21 april 1979 thuis. Velen waren de daarop volgende woensdag op de begraafplaats Vredenhof bijeen om hem de laatste eer te bewijzen. Toch gaat het werk door. Ook wij ervaren dat waar soms een deur dicht gaat, een andere deur voor ons geopend wordt.
Tot het einde van het jaar hebben we voor elke zondagmorgen reeds een spreker mogen noteren. Ds Sj. van der Laan van de gemeente Amsterdam-West doet één dag per week pastoraal werk voor Amsterdam-Centrum.
Er kwam een mogelijkheid ons kerkgebouw en zalen te verhuren op dagen en tijden, dat deze niet bij ons in gebruik zijn. Voor onze huurders kwam dit als een gebedsverhoring en voor ons als een geschenk uit de hemel ter verlichting van onze lasten. Het gevolg hiervan is, dat met ingang van 17 juni a.s. de kerkdiensten in de **dr Martin Luther King-kapel te Amsterdam op zondagmorgen om 9.30 uur** beginnen.
Zondag 27 mei 1979 was het feest. Ronald Snip wilde graag zijn geloof belijden in de doop en daardoor lid van de gemeente worden. Onze oud-voorganger ds N. J. van Beek leidde de dienst en het zangkoor verleende medewerking door het zingen van enkele liederen. Het onderwerp was naar aanleiding van 2 Kor. 3 : 18. De verandering die Jezus in een mensenleven teweeg kan brengen. Wanneer we Jezus toelaten in ons leven en Hem dat leven laten beheersen, dan straalt dat leven Zijn heerlijkheid uit. Het kan zijn, dat er iets in ons leven moet veranderen en wanneer dat veranderen al begonnen is, moet het doorgaan. Elke dag weer ons leven openstellen voor Jezus, dàn kan Hij Zijn heerlijkheid uitstralen en worden we naar Zijn beeld veranderd; van heerlijkheid tot heerlijkheid. Na de doopsbediening werd onze jonge broeder namens de gemeente en het jongerenkontakt gelukgewenst en welkom geheten.

Harderwijk - (J.S.). Daar zit je dan als sekretaris, met een wat vreemd gevoel. Niet goed wetend wat je nu moet doen. Zo'n gevoel ontstaat dan, wanneer heel snel aan een drukke periode een eind komt.
Maanden ben je bezig, met o.a. afscheid nemen van ds De Winkel, een vakante periode breekt aan; sprekers moeten gevraagd worden. Dan pas besef je welk een groot voorrecht het is om een voorganger in je midden te hebben.
Dan de voorbereidingen voor het beroepingswerk. „Ja", zei ds Jager. En dan de intrede- en bevestigingsdienst op zondag 20 mei. Een hoogtepunt in iedere gemeente. Zeker ook in onze gemeente. Je wilt als gemeente toch graag zo goed mogelijk voor de dag komen. Niet alleen voor je nieuwe predikant, maar ook voor de genodigden. Om 15.00 uur was het dan zo ver. De bevestiger was prof. dr J. Reiling, dit in verband met een zware operatie die ds H. G. de Winkel kortgeleden onderging. Het was niet zeker of hij deze dienst kon leiden. Wie schetste onze verbazing toen om 15.00 uur ds. De Winkel en zijn vrouw toch binnenkwamen. Ook Joyce van Veen, onze zendelinge was aanwezig wat ons tot grote dankbaarheid stemde. Prof. dr Reiling sprak over „het ambt der verzoening" en ds Jager sprak over „het gezantschap Gods, niet met macht, maar in liefde ben ik gezonden". Ik spreek u als gemeente aan op uw belofte, die u gedaan hebt bij uw doop".
Vanaf deze plaats willen wij alle voorgaande broeders bedanken voor het spreken in de vakante tijd. Ook zijn we dankbaar voor de genodigden die gehoor hebben gegeven aan onze uitnodiging. Zoals gebruikelijk hebben 's avonds alle verenigingen en klubs zich gepresenteerd aan onze nieuwe voorganger en zijn vrouw.
Het is onze innige wens dat de Heer van de gemeente ook mag voorzien in de lege plaats te Noordbergum. Moge de Heer ons helpen biddend rondom onze nieuwe voorganger te staan.
Mocht u gelegenheid hebben om in uw vakantie een bezoek te brengen aan onze diensten dan bent u van harte welkom.
Wij danken de Heer van de gemeente voor alle zegeningen die Hij ons ook in Harderwijk heeft gegeven.

Krommenie - (J.J.D. de B.). Als men u zou vragen namen te noemen van plaatsen waar een baptistengemeente is gevestigd dan zal misschien één op de honderd de naam Krommenie laten vallen. De gemeente is ontstaan in de tijd van de oliekrisis met het zondagsrijverbod. Zie, hoe bij God alle dingen kunnen meewerken ten goede.
De gemeente telt 32 leden en zo'n 10 vaste vrienden.
Als zo'n kleine gemeente zijn we bijzonder bevoorrecht door God met het feit dat we een part-time voorganger hebben te weten, ds F. J. Visscher die het pastorale werk in de gemeente weet te kombineren met zijn werk in het bejaardenhuis van Patrimonium te Amsterdam.
Als kerkgebouw huren we van een muziekvereniging een houten gebouwtje met daarin een zaaltje

waar ongeveer 50 mensen kunnen zitten. Een nadeel van zo'n houten gebouw is dat het 's winters te koud en 's zomers te warm is, bovendien staat het nogal achteraf.
Een voordeel is wel het redelijk ruime parkeerterrein wat wel nodig is daar niet alle leden in Krommenie wonen maar ook Wormer, Wormerveer, Assendelft en Zaandam.
Met zo'n kleine groep gemeente van de Heer te zijn geeft bepaalde lasten die je in een grote gemeente niet zo zeer beleeft maar zeer zeker ook rijke zegeningen zowel voor de gemeente als ook voor het persoonlijke leven.
Tijdens de grote vakantie zoals die nu voor de deur staat wordt ieder ook node gemist. Gaat u met vakantie soms naar onze omgeving, dan bent u ook hartelijk welkom zondagsmorgens om 10 uur in het gebouw De Spinner aan het Spinnerspad t/o Zuiderhoofdstraat 137.
De Zuiderhoofdstraat is de winkelstraat bij het stoplicht tegenover de spoorwegovergang.

Spijkenisse - (J.M.-T.). Sinds de instituëring van de gemeente op 15 januari 1978, mogen we ons verheugen in een gestadige groei.
Zondag 3 juni de 1e pinksterdag was een dubbele feestdag. 's Morgens werd de baby van een jong echtpaar opgedragen en in de middagdienst werden vier jonge mensen op de belijdenis van hun geloof gedoopt. Het was een rijk gezegende dag.
Reeds eerder dit jaar waren 3 mensen door de doop aan de gemeente toegevoegd. Ook kwamen gedoopte christenen uit andere geloofsgemeenschappen zich bij ons aansluiten. Voor dit alles zijn we de Heer bijzonder dankbaar.
Een groot voorrecht is, zonder de ouderen te kort te doen, dat we veel jonge mensen in onze gelederen hebben die daadwerkelijk hun gaven en krachten ten dienste van de gemeente stellen. Sommigen hebben reeds een gedegen studie aan een bijbelschool gehad, anderen zijn bezig zich verder te bekwamen in de dienst van de Heer.
Naast het verenigingswerk wat reeds gedaan wordt, zijn er plannen na de zomervakantie te beginnen met een kleuter-zondagsschoolklasje; kleuters zijn te groot voor de crèche en nog te klein voor de dienst op zondagmorgen. De bestaande zondagsschool wordt na de dienst gehouden, wat voor ouders met kleine kinderen vaak een bezwaar is. Zo gaan wij dan ook in Spijkenisse van kracht tot kracht steeds voort.
Nog een berichtje voor de mensen die hun vakantie aan een van de stranden van Oostvoorne, Rockanje of Hellevoetsluis doorbrengen: wij houden onze diensten in de Oranjeschool, Oranjelaan 29, Spijkenisse, elke zondagmorgen om 9.45 uur. Het is vandaar ongeveer een half uur rijden en u bent hartelijk welkom!

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 26/27 29 juni/6 juli 1979

DUURT EERLIJKHEID HET LANGST?

Er zijn veel mensen die het standpunt huldigen:
„de waarheid en niets anders dan de waarheid".
Zonder in allerlei diepzinnige bespiegelingen terecht te komen over de vraag: wat is waarheid?, wil ik in de volgende regels een groot vraagteken plaatsen bij dit opschrift.
Ik weet niet of eerlijkheid het langst duurt.
Ik weet niet of de uitspraak „eerlijk is eerlijk" wel zo waar is.
Pas-verliefden bijvoorbeeld vinden vaak dat ze eigenlijk alles aan elkaar moeten kunnen vertellen.
Pas later komen ze dan tot de ontdekking dat deze opstelling nogal onbarmhartig kan zijn.

Het leven en de leer

Het leven leert ons dat we niet altijd de waarheid kunnen zeggen.
Gedurende de oorlog hebben heel wat mensen ten behoeve van mij gelogen om mijn leven te beschermen. Gelukkig voor mij en talloze anderen bleek bij vele Nederlanders het belang van het leven groter dan het belang van de waarheid.
In het Jodendom wordt wel geleerd dat geboden soms moeten worden opgeschort wanneer het gaat om het belang van het leven èn de toekomst. Tenslotte staan die geboden in dienst van het leven zèlf... Zo vertelt de bijbel dat die mens die de geboden houdt zal leven (Levitikus 18 : 5). Dat betekent dan OOK dat die geboden, in ieder geval tijdelijk, moeten wijken, als de naleving van die geboden het LEVEN in gevaar brengt.

De vrede boven de waarheid

De beroemde rabbi Loew van Praag (16e eeuw) stelde dat de waarheid niet alleen voor het leven, *maar ook voor de vrede tussen mensen onderling,* had te wijken!!
Voor hem was vrede niet het ontbreken van een konflikt of strijd.
Voor hem was vrede een in harmonie samen-leven met andere mensen.
De waarheid ziet er niet voor iedereen hetzelfde uit.
Waarheid wordt zichtbaar in mensen en in allerlei individuele situaties.
Waarheid zonder of los van mensen en situaties kennen we eigenlijk niet.
Waarheid vraagt om vertaling van de ene situatie naar de andere.
Waarheid vraagt om vertaling van de ene mens naar de andere.
Zo kan de waarheid voor de één ook de waarheid worden voor de ander.
Anders gezegd:
Menige relatie kan bedreigd worden door altijd woordelijk de waarheid te willen zeggen.
In de tussen-menselijke relaties kan men met elkaar spreken op een manier die de ander helpt zodat hij er verder mee kan komen.
Het gaat niet en nooit om de waarheid zelf. De waarheid kan gebruikt worden in dienst van het leven, de toekomst en de vrede tussen mensen.
Zo kun je beter - samen leven en samen - werken; met elkaar werken aan een leefbaarder stukje wereld.

Maximale openheid en maximale kommunikatie

zijn daarom loze kreten. Je kunt er niets mee, behalve brokken maken.
Openheid staat in dienst van het leven, van de vrede en de toekomst.
Hoe vaak gebeurt het niet dat mensen ervaren dat hun innerlijke vrede verstoord werd omdat een ander zo nodig schoon-schip wilde maken. Zo kun je een ander tot in zijn ziel treffen door zo nodig die dingen te zeggen die jij zo nodig kwijt moet...
De waarheid is geen god die wij dienen.
De waarheid en de openheid zijn gaven zolang zij ons kunnen helpen de waarde van het leven te verhogen.
De waarheid is een goede zaak zolang zij de harmonie tussen mensen doet toenemen.
De waarheid is een geschenk als je er verder mee kan komen; je geestelijke groei bevordert.
Leve de waarheid?
Eerlijk is eerlijk?
Eerlijkheid duurt het langst?
De waarheid en niets anders dan de waarheid?

Een nieuw begin in Zeeland!!!

. . . en wel in *Goes.*

„Luctor et ementor"
. . .ik worstel en bezwijk. . .

Ja, rustig nu even, geachte lezer(es) ik zou er helemaal naast zitten, als ik beweerde, dat dit de wapenspreuk van Zeeland is.
Maar dat *is* het juist. Onze Zeeuwse broeders en zusters hebben hun echte wapenspreuk weer waargemaakt. „Luctor et emergo" ik worstel en kom boven!
Wat jaren geleden al hebben broeders en zusters uit onze gemeenschap en onder pastorale zorgen van ds G. Vegter veel moeite gedaan om tot gemeentevorming te komen. Hoewel er in Middelburg nog een vrije groep is, werd toch de arbeid destijds gestopt. Zij zijn blijven worstelen en toch weer boven gekomen.
Zeer kort voor zijn overlijden is onze br ds J. van Dam met de landelijke evangelisatie-predikant ds R. Reiling nog naar Zeeland getrokken en al vergaderende en gesprekken voerende heeft eerstgenoemde het resultaat niet meer mogen zien. Toch zijn wij dankbaar voor wat hij óók hier weer deed.
Wat is dat resultaat dan tot nu toe? Nu, onder auspiciën van de ECU hebben de broeders en zusters aldaar (waarvan sommigen lid zijn van Rotterdam-Centrum) de eerste dienst gehouden in Goes als baptistengemeente.
U begrijpt, zo treden zij naar buiten, maar in werkelijkheid is er dus een vereniging tot oprichting van een baptistengemeente.
Zondagmiddag 10 juni (om 17.00 uur begon de dienst) werden de vroeg gekomen gasten al hartelijk onthaald op koffie met toebehoren. De blijdschap was van de gezichten te lezen. Ze hadden een schoolzaaltje, na noeste arbeid, omgetoverd in een smaakvolle ruimte van samenkomst, waar menige beginnende gemeentepost blij mee zou zijn. Het is een geweldige fijne dienst geworden. Ook voor ds R. Reiling, die 25 jaar geleden al „Eilandenwerk" deed!
Ds R. Reiling leidde deze dienst. Afgevaardigden van 9 gemeenten waren aanwezig, waarvan naast goede woorden sommigen ook stoffelijke blijken van meeleven doorgaven. Aanwezig waren: Den Haag, Dordrecht, Rotterdam-Centrum, Rotterdam-Zuid, Alblasserdam, Spijkenisse, Zutphen, Arnhem en Sittard.
Bij de giften (aangeboden en toegezegd) waren een Avondmaalsstel, een aantal stoelen, tafels, 25 zangbundels, e.a. Dat de broeders en zusters daar blij mee waren behoeft geen betoog. Geestelijke en stoffelijke steun, ach, je hebt beiden nodig. „Komt 't een, komt 't ander" hoorde ik eens een door ervaring wijs geworden moedertje zeggen.
Ds Reiling ging in zijn prediking uit van Hand. 2 : 41-47 het begin en de voortzetting van die jonge gemeente in Handelingen past ook wel bij het begin in Goes. Hij riep op tot liefde voor de Heer en voor elkaar, maar ook voor een wereld die Hem ook nodig heeft: evangelisatie. Een machtig voorbeeld en wonder was ook die jonge gemeente. . . ze hadden ook hun diepte- en hoogtepunten. Maar in de kracht van de heilige Geest die volharding uitwerkte trokken zij door de geschiedenis en zij is er nu nog.
Nu weer een loot daarvan hier in Goes.
Moge uw relatie met Jezus Christus ook de bron zijn om te blijven volharden, tot het einde.
Het bestuur bestaat uit: Voorzitter ds R. Reiling; ds W. Hessels; sekretaris J. S. Buisman; penningmeester: A. Ensing; lid mevr. Schreuder.
Vakantiegangers: u bent hartelijk welkom in Goes, „Oude Koorschool" in de Populierenstraat, aanvang: 17.00 uur.

J. T.

Nee, lang niet altijd!
Je bent zelf verantwoordelijk voor wat je bent en wat je doet èn *wat je zegt.*

Ja maar. . .
Doet het er dan weinig toe wat je zegt? Is dit dan een pleidooi voor een leugentje om bestwil?
Is je „ja" dan nog wel „ja" en je „nee" „nee"?
Waar blijf je dan als je elkaar niet meer vertrouwen kan?, zingt een liedje van een paar jaar geleden.
Weet je, het gaat niet zozeer om betrouwbaar spreken, maar eerder om betrouwbaar zijn.
Het gaat niet om het beantwoorden van een verwachting maar eerder om het beantwoorden ààn een verwachting die je zelf hebt gewekt!
Het gaat erom dat een mens in dat wat hij is en doet een mens is waar je op kunt bouwen.
Dat betekent wanneer iemand ongeneeslijk ziek is je hem dat vertelt wanneer het kàn.
Dat betekent dat je kinderen die dingen vertelt die ze kunnen verwerken.
Dat betekent dat je binnen een relatie elkaar niet altijd dient door elkaar alles te vertellen; ook al spreek je van een intieme vertrouwens-relatie. . .
Openheid en eerlijkheid staan in dienst van de mens en niet omgekeerd.

M. Cohen

Nationale Bijbelweek 1979

Voor de Nationale Bijbelweek, die de gezamenlijke kerken en bijbelorganisaties van 2 t/m 8 september a.s. houden onder de titel:
„. . .worden als kinderen. . ." verschijnt in de derde week van juli een speciale Handreiking. Het boekwerkje bevat talrijke suggesties om deze week in de plaatselijke kerken en groepen tot een levendig gebeuren te maken. Bovendien geeft het aanwijzingen voor het verder werken met de bijbel vanuit het weekthema, dat gekozen is in verband met 1979 als „Jaar van het kind".

Deze Nationale Bijbelweek wil met ondersteuning van velen de waarde van 't bijbelgebruik beklemtonen in een zo konkreet mogelijke situatie. Daarom begint de startzondag met de tekst uit Romeinen 15 : 4 waaruit duidelijk wordt, dat de bijbel lering, volharding, troost en hoop geeft, wat gekonkretiseerd en toegelicht kan worden aan de hand van de overige voor deze zondag aan de orde gestelde schriftlezingen.

In de daarop volgende week of weken kunnen gespreksgroepen, verenigingen en klubs verder doordenken over de betekenis van de bijbel aan de hand van Jezus' woorden „als gij niet opnieuw wordt als de kinderen, zult gij het Rijk der hemelen zeker niet binnengaan" (Mattheüs 18 : 3).

„Over het kind heeft de bijbel nogal wat frisse en onverwachte dingen te zeggen, bijna steeds in relatie tot ons, „grote" mensen. Veel romantisch gefoezel, dat ook dit jaar wel weer rondom het kind te horen zal zijn, kan vanuit het bijbels getuigenis heilzaam ontnuchterd worden.

Dat het kind, ook in de derde wereld, ons een grote zorg zal zijn, kan hierdoor wellicht aangescherpt worden en verdiept worden" - zo schrijft ds N. K. van den Akker uit 's-Hertogenbosch in het voorwoord.

Ds Van den Akker is voorzitter van de Raad voor Contact en Overleg betreffende de Bijbel (R.C.O.B.), de Raad, die kerken en bijbelorganisaties in zijn overleg betrekt en deze arbeid koördineert.

Veelzijdige inhoud

De Handreiking is onder een brede redaktie van een door de RCOB ingestelde speciale Begeleidingskommissie samengesteld. De schrijvers komen uit de verschillende kerken en hebben bijdragen geleverd, die bijzonder behulpzaam zijn voor de plaatselijke organisatoren. Drs L. van den Bogaard heeft de exegetische handreikingen geschreven. Ds. C. van Gelder geeft gespreksuggesties. Aanwijzingen voor de katechese, de kinder(neven)diensten en zondagsscholen zijn van de hand van dr

G. J. D. Dingemans en ds H. Aalbers. Mevrouw A. P. van Woudenberg verzorgde een literatuurlijst.

Groepsgewijze voorbereiding

Allen, die op 2 september diensten voorbereiden, kunnen in de handreiking stof vinden voor het gezamenlijk doordenken van opbouw en inhoud van de „startzondag". Het is van groot belang, dat deze daarmee direkt na de vakanties beginnen. In de daaropvolgende week of weken kunnen de verschillende groepen het thema verder uitwerken, wat kan uitgroeien tot een dienst of ontmoeting later in het jaar. Zo wordt de bijbelweek een versterkte aanzet tot het steeds bezig zijn met de bijbel in allerlei werk.

De Handreiking wil daarvoor vrijblijvend hulp bieden, en wordt via de landelijke kerkelijke instanties aan de pastores en/of kerke- en parochieraden gezonden. Voor alle groepen en belangstellenden is het boekje van ruim 32 pagina's onder bestelnummer BK 121 aan te vragen bij de Centrale voor Vormingswerk/HVD, Postbus 1100, 3970 BC Driebergen, postrekening 42618 voor de prijs van *f* 3,— per exemplaar, inklusief verzendkosten.

Veel wordt verwacht van de vindingrijkheid van de plaatselijke kerkelijke instanties, van de lokale groepen van de bijbelorganisaties, van verenigingen en klubs, om samen vorm en inhoud aan deze Nationale Bijbelweek te geven.

Ds J. Broertjes, sekretaris

GODDELIJKE VOORZORG

Matth. 10 : 29-31:

Worden niet twee mussen te koop aangeboden voor een duit? En niet één daarvan zal ter aarde vallen zonder uw Vader. En de haren van uw hoofd zijn ook alle geteld. Weest dan niet bevreesd: gij gaat vele mussen te boven.

Jezus laat er geen enkele twijfel over bestaan: er vallen mussen ter aarde. En ze worden gekocht ook. Maar de vraag was blijkbaar niet altijd even groot. Lukas weet tenminste te melden, dat je bij besteding van twee duiten zelfs één musje gratis kreeg (Lukas 12 : 6).

Jezus laat er geen twijfel over bestaan: er vallen haren van het hoofd. Bij de een wat meer, bij de ander wat minder. Maar bij het ouder worden is er nauwelijks iemand, die er niet mee te maken krijgt.

Roerend is het godsvertrouwen dat Jezus leert: niet één musje valt ter aarde zonder de Vader. Zonder God. Zonder de Schepper. Zelfs onze haren zijn geteld. Mussen waren in massa aanwezig in het oosten. Je kon ze niet tellen. Trouwens, wie had ook lust om zulke waardeloze wezens te tellen?

God. Ja, God kent ze. God houdt ze alle in het oog.

Wie telt er zijn hoofdharen? Niemand toch! Maar God wel, zegt Jezus.

Zó over God te kunnen spreken veronderstelt een liefde die niet leeft bij passen en meten en rekenen en tellen. Neen, zulk een vertrouwen veronderstelt een liefde, die geen grenzen kan ontdekken. Die in de meest letterlijke zin van het woord overloos is.

Betekent zulk een vertrouwen dat alles goed gaat?

Zeker niet. Mussen vallen immers ter aarde, alsmede haren.

Het leven ging ook in Jezus' dagen gewoon door. Hemzelf trof het leven met al zijn diepten en hoogten evenzeer als andere mensen.

Hij wist wat honger was, en dorst.

Hij wist wat verachting was en levensbedreiging.

Hij wist wat tegenstand en wat praten tegen dovemansoren was.

Hij had geen steen om het hoofd neer te leggen.

In de rede die Jezus bij de uitzending van zijn discipelen hield (waaruit onze tekst genomen is), komt het overduidelijk naar voren: Gevaar dreigt altoos. De discipelen zijn als schapen; de mens is hun een tegenstander; zij zijn niet meer dan hun Meester, die vervolgd wordt.

Jezus windt er geen doekjes om: discipel van Jezus zijn betekent niet een garantie te hebben voor een gemakkelijk en prettig leven.

Integendeel: juist het discipelschap brengt extra moeilijkheden, beperkingen, bedreigingen.

Jezus verheelt niet dat de discipelen een zware tocht zullen moeten maken.

Maar Hij verheelt evenmin dat God er is.

God is er. Wakend. Zorgend. Begeleidend.

Niets gebeurt er buiten God om. De God van de schepping, de God van Israël is niet een God die iets te zeggen heeft over een deel van het leven, van het gebeuren in de wereld. Israëls God was geen oogstgod, of een oorlogsgod. Israëls God was en is een alles- en allenomvattende God. Niets ontgaat Hem.

Jezus' prediking kon wat dat betreft moeilijk de Joden verbazen. Zó zagen zij het ook. Zó geloofden zij het ook.

Jezus bevestigde zijn tijdgenoten in dit geloof.

En vooral ook zijn volgelingen. Door Hem te volgen kregen zij het niet met een andere God te doen, maar met de bekende God.

Ons geloof dat God regeert, ontspringt niet aan onze behoefte aan zekerheid en veiligheid. Ons geloof dat God zelfs de mussen in het oog houdt, ontspringt aan de zekerheid der verzoening.

Als God zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, zal Hij ons dan met Hem ook niet alle dingen schenken?

P.

VREEMDELINGEN EN BIJWONERS

is de titel van Doperse Stemmen 3 en handelt over vredesgetuigenissen uit het Nederlandse Doperdom.

De Doperse gemeenten zijn bekend vanwegens hun pacifistische houding en getuigenis in verleden en heden. Uit de voorliggende brochure blijkt dat deze houding en getuigenis niet altijd en niet overal in ons land op dezelfde wijze werd ervaren. Er was veel variatie, met name ook in de houding tegenover de overheid.

Waar - voorzover bekend - het baptisme in 1609 in Amsterdam ontstaan is uit een meningsverschil met de Amsterdamse doperse gemeenten over de taak en de plaats van de overheid is voor baptisten deze brochure (64 pagina's) bijzonder belangwekkend.

Zij is te verkrijgen bij de Doopsgezinde Historische Kring, Singel 454, Amsterdam. De prijs is *f* 8,—.

Van harte aanbevolen.

P.

Geen inmenging van de staat in kerkelijke aangelegenheden

„Het gaat de staat niets aan wat Christus wil dat ik prediken zal" zegt *Georgi Vins.*

Op 17 mei gaf de „Baptist times" een TV-interview weer met de leider van de niet geregistreerde baptisten in de Sovjet Unie, ds Georgi Vins, dat de zondag daaraan voorafgaande door de BBC was uitgezonden. In dit interview onderstreepte ds Vins dat christenen zich moeten onderwerpen aan alle staatswetten, voor zover ze betrekking hebben op de burgerlijke verhoudingen. „Met andere woorden: wij moeten werken, belasting betalen, de staat eerbiedigen. Daartoe gevoelen wij ons verplicht. Maar de staat heeft geen recht om zich te bemoeien met de dingen van ons geestelijk leven en ons geloof. Daarover gaat God alleen. Deze dingen behoren tot de geestelijke zaken.

Wij zijn van gevoelen, dat wij, wat de gemeentelijke verhoudingen betreft, volledig onafhankelijk behoren te zijn van regels en verordeningen van de zijde van de staat. Ons innerlijk leven moet geheel onafhankelijk zijn van de staat en alleen bouwen op het woord van God".

Met gemengde gevoelens in de USA

Direkt nadat hij overgevlogen was naar de V.S., samen met vier Russische dissidenten en uitgewisseld tegen twee Russische spionnen, hield Vins een toespraak. Hij verklaarde, dat hij met zeer gemengde gevoelens had vernomen dat hij was uitgewezen naar de V.S. „Aan de ene kant realiseerde ik mij, dat ik vrij was. Maar aan de andere kant was ik diep ongelukkig vanwege het feit dat ik mijn land en mijn gevangen geloofsgenoten moest achterlaten. Maar ik begreep, dat ik hier niets tegen kon doen.

Op dat moment wist ik niets van een uitwisseling met spionnen. Ik meende dat het een kwestie van welwillendheid was dat ik naar hier gestuurd werd. Pas later hoorde ik van de uitwissel ing".

Vins vertelde, dat hij zijn hotelkamer in New York binnen was gegaan en dat hij daar had gebeden.

„Ik dankte God voor wat Hij voor mij had gedaan. De hele nacht kon ik niet slapen. Ik keek uit over New York, de stad, de auto's, het verkeer, het drukke leven, voortdurend in gebed voor mijn land, mijn broeders en mijn gezin.

Zelfs nu nog heb ik het gevoel, dat ik veel liever in de Sovjet Unie terug zou willen zijn, maar alleen dan, wanneer ik vrijuit het evangelie kan prediken. Maar dat is mij volledig onmogelijk gemaakt. Ik ben verbannen uit mijn land.

Men heeft mij mijn staatsburgerschap en mijn vaderland afgenomen. Maar ik heb een hemels vaderland, dat niemand van mij af kan nemen. Ik heb hier mensen ontmoet die eveneens dit vaderland en de bijbel hoog waarderen. En van hieruit zal ik mijn broeders in Rusland helpen en Christus verkondigen".

Christen zijn zonder kompromis

De reporter Peter France vertelde de kijkers, dat men de bezoekers van de overvolle kerkdiensten in Moskou en andere plaatsen eigenlijk niets verwijten kan, wanneer ze geen erg hebben in de behoefte aan hulp van de christenen. „Er zijn ruimschoots bewijzen (en men krijgt die te zien) voor de vrijheid van godsdienst, die door de Sovjet-wetgeving gegarandeerd wordt. Maar de overvolle kerken moeten door de staat worden geregistreerd. En ze zijn zo vol, omdat er veel te weinig kerkgebouwen zijn.

Het is verboden om het christendom te verkondigen aan kinderen. Hun godsdienst is ingeperkt binnen de vier geregistreerde kerkmuren. Er zijn christenen, wier opvatting van het christendom zo ver verwijderd is van het kompromis, dat zij zich verzetten tegen elke vorm van staatsinmenging en registratie door de staat afwijzen. Zulke christenen krijgen geen toestemming voor het bouwen van kerken en ze houden daarom hun bijeenkomsten in privé woningen, of komen samen in afgelegen bossen of op het platteland.

Aangezien deze vorm van godsdienst niet met de wet overeenkomt, kunnen hun samenkomsten, gebeden, liederen en geloofsbeleving aanleiding worden tot arrestatie en zelfs verbanning. Het is deze vorm van christendom die door ds Vins vertegenwoordigd wordt".

Dominee Vins herinnerde aan zijn konflikten met de Sovjet-autoriteiten. In 1966 werd hij in Moskou veroordeeld wegens godsdienstige aktiviteiten en hij bracht drie jaar in gevangeniskampen door. Na slechts gedurende 18 maanden weer thuis geweest te zijn, waar hij getrouw zijn predikantsdienst verrichtte, werd hij opnieuw aangeklaagd, zodat hij genoodzaakt werd zijn huis te verlaten en illegaal zijn werk te doen.

„Ik heb op deze ondergrondse wijze 3½ jaar gewerkt. In 1974 werd ik weer gearresteerd en naar Kiev gebracht, waar ik ongeveer één jaar in de cel heb doorgebracht, samen met drie of vier andere gevangenen. De omstandigheden waren zwaar. Gedurende 2½ maand had ik een agent van de KGB bij mij in de cel, die zich voordeed als een medegevangene. Hij zette mij voortdurend onder druk en het was een bijzonder moeilijke tijd voor mij.

Daar, in de gevangenis van Kiev, ging ik in hongerstaking. Gedurende 12 dagen at ik niets en de eerste 4 dagen dronk noch at ik iets. Toen ik er weer mee ophield, heb ik, dunkt mij, er wel profijt van gehad. De hongerstaking hielp mij bij de voorbereiding van mijn rechtszaak in januari 1975".

De keus tussen geloof en vrijheid

Peter France vertelt de kijkers: „Deze Georgi Vins, die voor zijn rechters verscheen, stond voor de keuze tussen het bewaren van zijn geloof of de vrijheid. In zijn dagboek schreef hij de gedachten neer die bij hem opkwamen toen hij tegenover zijn aanklagers stond.

„Onze ondervragers, vervolgers en rechters zijn niet veel verder gekomen dan degenen die deelnamen aan het procés tegen Jezus. Ze gebruiken dezelfde methoden: laster, onwaarheid en haat jegens de waarheid Gods. Van rechtvaardigheid is geen enkele sprake. Atheïsme in kombinatie met macht schept tyrannie. Ik bereid me op de rechtszitting voor: de behandeling van Christus' zaak wordt hier voortgezet. Jezus zweeg, vervuld van kracht des Geestes en Hij geloofde in de overwinning van het evangelie. Zijn godsvertrouwen is in ons overgegaan.

De regionale rechtbank in Moskou: mijn laatste toespraak. Ik wil graag zeggen, dat ik mijzelf als bevoorrecht beschouw, omdat ik hier getuigen mag en omdat ik hier terecht sta als gelovige. Ik sta hier niet als een rover, terrorist of als iemand die

GEORGE VINS

inbreuk heeft gemaakt op de rechten van anderen. Ik sta voor u als iemand die een zuiver geweten heeft. Ik heb me eerlijk gehouden aan de burgerlijke wetten en trouw Gods wetten geëerbiedigd".

Vaste principes

Dominee Vins zei, dat hij behoort tot dat deel der Russische baptisten, dat van mening is dat onze principes in de eerste plaats zijn volledige gewetensvrijheid, vervolgens volledige scheiding tussen kerk en staat en tenslotte de verkondiging van het evangelie, als de fundamentele taak van de gemeente hier op aarde. Wij zijn er van doordrongen, dat we deze beginselen moeten doorvoeren. De andere groep baptisten voelt het zo aan, dat dit alleen maar mogelijk is wanneer de overheidspersonen het toestaan.

Wij zijn niet tegen normale kontakten met de overheid, maar deze kontakten moeten volledig in overeenstemming zijn met de

wet, op basis van onze Sovjet-grondwet, namelijk dat er scheiding is tussen kerk en staat.
Wanneer we ons dagelijks gezinsleven nemen, dan zijn daar verschillende voorbeelden. Laten we zeggen, er wordt een kind geboren en wij laten het inschrijven. We nemen het kind mee naar de autoriteiten en ze registreren het voor ons. Maar hoe wij verder dat kind willen verzorgen, gaat de overheid niets aan. Het is onze zaak, of we dat kind kornflakes willen geven of vruchtensap. Dat is een zaak van het gezin en vader en moeder hebben daarover te beslissen.
Wij hebben het gevoel, dat de kerk van Christus op dezelfde manier moet kunnen werken. De overheid mag gerust weten dat er ergens, in een huis, bos of straat een samenkomst wordt gehouden, maar ze moeten er ook van doordrongen zijn dat het niet een stel rovers, terroristen of mensen met immorele bedoelingen betreft. Het gaat om een vergadering van christenen, baptisten, die het evangelie brengen, niets anders.
Maar wij kunnen er ons niet in vinden, dat ik, voor ik een preek ga houden, een resumé daarvan moet laten lezen door de KGB. Ik geloof, dat het alleen Christus aangaat wat ik van plan ben te gaan zeggen en wat ik Gods volk leren wil".

Wij wensen normale betrekkingen met de regering

„Wanneer wij vervolgd worden, is dat enkel en alleen omdat wij principiële christenen, baptisten, willen zijn. Wij wensen niets anders dan volkomen loyaal te zijn tegenover onze Heer. Onze interne gemeenteleven moet ten enen male vrij zijn van regeringsverordeningen en regels. Wij accepteren registratie, maar ons interne leven moet onafhankelijk zijn en gegrond op Gods woord".
Peter France: „Welk verschil ziet u tussen uw eigen protest en dat van de overige dissidenten"?
„Wij sympathiseren met allen in ons land, ook niet-gelovigen, die lijden onder onrecht. Maar we zijn van mening, dat onze aktiviteiten van puur religieuze aard moeten blijven. We kunnen geen nationale of politieke vragen in onze verkondiging opnemen. In het evangelie staat, dat alle overheden van God zijn. God laat dat toe en dat geldt ook de regering van ons land. Wij wensen normale betrekkingen met de regering. We koesteren ten opzichte van hen geen vijandige gevoelens, ook al zijn wij al jarenlang voorwerp van onderdrukking en vervolging. Haat jegens het Sovjetbestuur kennen wij niet omdat Christus zegt: „Zegent wie u vervolgen, bid voor degenen die u haten". Wij hebben alle mensen lief en willen graag dat de kommunisten, die ons vervolgen, onze normale, heilige, juiste levenswandel zullen zien, zodat ze ook tot geloof in Christus kunnen komen.
We trachten hen er ook van te overtuigen, dat de enigste remedie tegen moreel verval van het Russische volk de verspreiding van de bijbel is, en dat alleen Christus de jeugd en de natie kan helpen de juiste morele weg te vinden".

Sympathie van medegevangenen

Dominee Vins zei, dat zijn belevenissen in koncentratiekampen, gedurende de laatste vijf jaar, hem dichter bij God hadden gebracht.
„Christus kwam mij nader en kreeg steeds meer waarde voor mij. In het kamp bad ik, temidden van de niet-gelovigen, en samen lazen we uit de bijbel. Ik bezat geen komplete bijbel, doch slechts enkele gedeelten.
We lazen en baden samen. Maar de kampleiding pleegt zulke mensen onmiddellijk over te plaatsen en ik werd geïsoleerd. Zodra ik kontakt met mensen begon te krijgen werden ze naar een ander kamp overgebracht. In het algemeen gesproken

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Eigenlijk heb ik vakantie en mijn wederhelft heeft - na mededeling, dat ik nog even met u wilde praten - gevraagd of die vakantie ook de evangelist gold. En dat is natuurlijk zo, maar even nog moet ik iets spuien over de voorbijgegane week.

Muntendam

In de eerste plaats was daar het weekend in Muntendam met bijeenkomsten om na te denken over dingen, die belangrijk zijn voor het uitvoeren van de grote opdracht. De gemeente bereidt zich voor op een tentcampagne in augustus. Men wilde niet alleen de zaak aan de „buitenkant" goed voorbereiden, maar dacht ook aan toerusting van de gemeente, van de leden Zij kunnen zoveel betekenen, zijn het beste middel om medemensen te bereiken en kosten aanmerkelijk minder dan dure advertenties of folders.
Alleen vraag je dan aan je zelf: hoe moet ik dat doen? Misschien nadat je eerst hebt gedacht: moet ik dat eigenlijk wel doen? Daarom zijn een paar dagen om samen na te denken, te luisteren naar de bijbel en naar elkaar van echte betekenis. Het fijne was, dat ook dit weekend een heel praktische toepassing kreeg. Op zondagavond was er nl. een evangelisatiedienst en iedereen kon alvast oefenen door voor die avond mensen persoonlijk uit te nodigen. Hoe goed dat gebeurd is kan een buitenstaander natuurlijk niet beoordelen, maar de kerk zat wel bomvol en er waren verschillende onbekende gezichten. Al met al een goede vooroefening. Dit weekend is een eerste begin van een hele serie in verschillende gemeenten, waarmee we in september van start hopen te gaan. Wanneer u denkt, dat dit ook in uw eigen gemeente van waarde zou kunnen zijn, ben ik daarvoor graag beschikbaar. Het aardige is, dat hier nu eens niet de financiën om de hoek komen kijken, want dit is een mogelijkheid, die u door de E.C.U. gratis ter beschikking wordt gesteld. Ook vakante gemeenten kunnen op gelijke manier profiteren. Zelfs de afstand maakt geen verschil. Wel is het belangrijk om tijdig afspraken te maken, want onwillekeurig moeten we nu al vrij ver in de toekomst plannen.
Bij die „gratis aanbieding" moeten we natuurlijk wèl bedenken, dat de E.C.U. alleen maar zo royaal kan zijn dank zij het besluit van de A.V. in Arnhem om een full-time evangelist aan te stellen. Een besluit, dat een aanmerkelijke verhoging van de vrijwillige bijdragen meebrengt!
Maar als de zaak het wààrd is, dan mag dat ook!

Jongeren-evangelisatie

Onderweg ga je natuurlijk zo hier en daar even langs. Zo wipte ik even binnen bij De Bron, waar onze werk-bijeenkomst in september weer wordt gehouden. We krijgen een fijne, nieuwe akkommodatie tot onze beschikking. Het programma ziet er trouwens ook uitstekend uit. Maar gauw aanmelden, zou ik zeggen!
Op De Vinkenhof vergaderde de werkgroep „Jongeren-Evangelisatie". Deze groep bereidt ook deze zomer weer een aantal akties voor in camping- en koffiebarevangelisatie. Het is daarbij vooral niet de bedoeling om te betuttelen, maar wèl om te koördineren, te helpen bij toerusting en uitwisseling. Misschien wordt met deze zaak nog niet genoeg aan de weg getimmerd, maar ik wil er toch eens de aandacht op vestigen. Wanneer u iets op het terrein van typische jeugd-evangelisatie in uw gedachten hebt, neem dan eens kontakt op met ds J. H. Hofman, Iepenlaan 19 in Stadskanaal; tel. 05990-14659 Hij is sekretaris van deze werkgroep en kan alle inlichtingen verschaffen. Ik schrijf dit hier vooral met het oog op onze raden, voorgangers en evangelisatie-werkgroepen. Steek de koppen eens bij elkaar, overleg met uw jongeren en stel u in verbinding met bovengenoemde werkgroep. U krijgt daar beslist geen spijt van.
En nu: een prettige vakantie! Tot over veertien dagen!
Uw evangelist in algemene dienst,
Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; tel. 010-213335

waren de gevangenen zeer tegemoetkomend tegenover mij. Ze begrepen mij en wisten dat ik een christen was en geen kontakten onderhield met de autoriteiten, zodat ze mij konden vertrouwen. Ze volgden allen de persberichten over mij. De Sovjetpers heeft de laatste vijf jaar veel over mij geschreven. Ze zorgden op de hoogte te blijven van alle verzoekschriften en gebeden voor mij. Ze wisten ook, dat het Amerikaanse kongres gevraagd had om pogingen tot mijn vrijlating te ondernemen.

Ze waren allen hoogste geïnteresseerd en sympathiseerden erg met mij en mijn geloof. Ze stelden veel vragen aangaande God en de bijbel. Ik ontving zeer veel brieven van gelovigen, uit alle delen van de Sovjet Unie. Sommige waren erg kort, maar de inhoud was steeds dezelfde: „Blijf trouw aan God, vertrouw op Hem". Met andere woorden: al deze christenen voelden met mij mee en geloofden dat, wat er ook met mij zou gebeuren, ik trouw zou zijn aan mijn Here Jezus Christus.

„Liever rechtopstaande sterven, dan kruipen voor de goddelozen"

Ik ondervond bijzonder veel steun van mijn famlie. Mijn moeder schreef mij: „Het is beter rechtopstaande te sterven dan te kruipen voor de goddelozen. Een christen moet trouw zijn en volhouden tot het einde". Mijn vrouw en volwassen kinderen dachten er net zo over. Ze ondersteunden mij voortdurend en wekten mij op om niet te wankelen.

Trouw zijn aan Christus betekent bereid zijn om te lijden in gevangenissen en kampen, gescheiden leven van vrouw en kinderen, vrienden en gemeente. Getraind voor het leven via verlies, gevangenschap en kampen. Ondanks alle tegenstand blijven de baptisten in Rusland trouw aan Christus.

Ik geloof, dat dit de grote verdienste is van Christus' gemeente in de Sovjet Unie: dat we kunnen verdragen wat de eerste apostolische gemeente verdroeg onder het Romeinse bestuur in de eerste eeuw. Het Romeinse keizerrijk stond uiterst vijandig tegenover het christendom. Maar onbevreesd waren de christenen, ze getuigden van Christus, gingen de gevangenis in, lieten zich aan stukken scheuren door wilde dieren in de amphitheaters. Ze werden levend verbrand, gekruisigd, maar ze hielden vol in hun trouw aan Christus en verspreidden zijn leer over de gehele wereld.

Zo vatten de baptisten in de Sovjet Unie hun taak ook op: We zijn geroepen om van Christus te getuigen voor ons Russische volk, voor Oekraïners en allen in Rusland. En vanwege deze dienst en hun trouw aan Christus zijn vele van onze broeders en zusters door gevangenissen en kampen gegaan".

(Overgenomen uit het weekblad der Deense baptisten. Vertaling C. v. Wier)

IK GELOOF, DAT IK GELOOF

En als je dat zegt, waar is dan de zekerheid van het geloof? Waar is de triomf van de apostel Paulus over alle twijfel: Ik ben verzekerd dat ... niets mij kan scheiden van de liefde van God? Zulk een verzekerdheid heeft toch de klank van een gewisheid die rekenkundig tot de laatste cent klopt. Of niet soms?

Inderdaad: niet. Wetenschappelijk gezien: niet.

Geloven is geloven. Het geloof is een geloof. Het christelijk geloof is ook een geloof. Een voorwaar houden. Zo zal het wel zijn. En niet anders.

Ga eens in de schoenen van een ander staan. van een ongelovige. Bv. van iemand die zegt: U kunt niet bewijzen, dat God bestaat. Denkt u dat u wél kunt bewijzen dat God bestaat? Dat kan geen mens. Men heeft het wel geprobeerd maar elke poging tot bewijs dat God bestaat is bij voorbaat tot mislukken gedoemd. Het loopt falikant af.

Als iemand tegen mij zegt: U kunt niet bewijzen dat God bestaat, kan ik hem antwoorden (en ik doe dat meestal ook): Dan zijn u en ik evenver. Want u kunt niet bewijzen dat God niet bestaat. Zeggen dat er geen God, geen Macht, geen Opperwezen bestaat, is evenzeer een geloofsuitspraak als de tegengestelde bewering. Neen, bewijzen dat God bestaat is onmogelijk. Maar we kunnen wel hier en daar misverstanden opruimen. We kunnen wel hier en daar denkfouten verbeteren. Aan beide kanten van het front, wel te verstaan. Als er geen God is, dan zou Hij de puinhoop van deze wereld moeten opruimen. Als God liefde is, dan zou Hij de oorlogen niet toelaten. Als God het werkelijk goed met de mensen meent, zou Hij wat krachtdadiger moeten ingrijpen. Als God werkelijk vóór de mensen is, zou Hij dat wel eens wat duidelijker mogen laten zien.

Een misverstandelijk denken ligt hieraan ten grondslag, menen wij, als christenen. Daarbij oriënteren we ons op de bijbel. Vanuit de bijbel weten we allerlei over God. Over zijn bedoelen, zijn werken. Zijn scheppen. Zijn geboden. Zijn raad.

De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. De gelovige zegt in zijn hart: Ik loof u Here, want Gij zijt groot.

Wie heeft het bij het rechte eind? Wat is ten diepste het verschil tussen de dwaas en de gelovige? In geen geval dit, dat de gelovige een sluitende bewijsvoering voor het bestaan van God en voor de aanwezigheid van zijn grootheid op zak heeft!

Maar wel dit, dat de gelovige gelooft, dat hij gelooft. En dat dit geloven niet dwazer is dan de ontkenning van de dwaas.

Ik schaam mij het Evangelie van Jezus Christus niet, zei Paulus. Dát betekent ook: Ik voel me niet dwazer dan iemand die dit Evangelie verwerpt.

Ja, in zijn brief aan de gemeente in Korinthe gaat hij nog verder en stelt dat wat dwaas is in de ogen der mensen (nl. het geloof in Jezus) in Gods ogen wijsheid is. Terwijl wat wijs is in de ogen der mensen (nl. de verwerping van dit evangelie) in Gods ogen dwaasheid is.

Telkens wordt het kind van God aangesproken op zijn geloof. En zijn levenservaringen doen een dure duit in hetzelfde zakje. Waar is uw God? Waar wás uw God? Toen de aarde beefde? Toen bommentapijten steden en levens verwoesten? Toen de dijken doorbraken? Toen de tegenligger door de binnenbocht ging? Toen de gevel neerstortte? Toen de droogte heerste? Waar was uw God, toen het lichaam van uw man, uw vrouw door kanker gesloopt werd? Ja, dán zegt een mens: O, als ik niet had geloofd... Ja, als je dan niet gelooft dát je gelooft...

En ineens, soms ook na lange worsteling, wordt het je duidelijk: Het geloof zelf is de zekerheid der dingen die men hoopt en het bewijs der zaken die men niet ziet.

Dan is het je duidelijk: Het geloof zelf is van een andere orde dan alle andere zaken in het leven.

P.

VAKANTIES UNIEBUREAU

In verband met vakanties zal het Uniebureau gedurende de eerste drie weken van juli onregelmatig „bemand" zijn:

In de week van 2 tot 7 juli zal het bureau alleen 's morgens bereikbaar zijn, terwijl in de weken 9 tot 14 juli en 16 tot 21 juli het bureau alleen 's middags telefonisch bereikbaar zal zijn.

PLAATSELIJKE BEROEPBAARSTELLING

De Commissie der Unie heeft op voorstel van de Commissie voor de Opleiding een plaatselijke beroepbaarstelling voor de gemeente Drachten-Bethel verleend aan broeder J. Pijpker te Drachten, dit overeenkomstig het Reglement inzake Voorgangers.

We wensen br Pijpker en de gemeente Drachten-Bethel samen Gods rijke zegen voor de toekomst.

O. Oldenburger Rzn., wnd. sekretaris

NIEUW AMSTERDAM

De in dit dorp - tot de gemeente Emmen behorend - bestaande Vrije Baptisten Gemeente heeft van de gemeente Emmen - naast financiële steun voor de vervanging van een vervallen verenigingsgebouw - nu ook een bouwterrein aangeboden gekregen van ongeveer 1040 m2 voor de prijs van *f* 52.000,— eksklusief BTW, voor de bouw van een kerk.

Binnen twee jaar na aankoop moet de bouw verwerkelijkt zijn.

SPAANDERS

Begaafd

Baptisten hielden en houden nog altijd van een goede „spreker" op de kansel. Er zijn in de loop der jaren heel wat beroepen uitgebracht die voornamelijk gebaseerd waren op de „sprekers-kapaciteiten" van de voorgangers. De man op de preekstoel moest het Woord onversneden, maar bovendien boeiend, met élan, en met de nodige stem-verheffingen brengen. Hij moest de snaren van het gemoed goed kunnen bespelen. Als hij dat deed, kon hem wat zijn verdere bezigheden betreft, veel vergeven worden. Gelukkig zijn ook wij bezig te ontdekken dat bv. pastoraat en vorming belangrijke zaken zijn die goede aandacht van de voorganger dienen te ontvangen. En ook raken we een beetje van de voorstelling af, dat de prediker een soort preekwonder, een woorden-waterval, een stem-verheffer moet zijn; een man die door transpiratie zijn inspiratie moet zichtbaar maken.

We willen nu wel graag dat iemand niet alleen transpireert, maar ook wat zegt dat hout snijdt, waar we wijzer van worden, dat tot nadenken stemt, de weg wijst en helpt om in dit verwarde leven verder te kunnen op een goede manier.

Natuurlijk is het fijn een begaafd spreker op de kansel te hebben. Er zit echter ook een andere kant aan de zaak. Onlangs zei iemand die gepreekt had: Vanmorgen mocht ik in S. het Woord brengen. Ik had een b e g a a f d g e h o o r. Deze Voorganger had het zijn hoorders die morgen niet te gemakkelijk gemaakt. Op een paar heel belangrijke zaken was hij echt even diep ingegaan. Maar ze hadden geluisterd, zich ingespannen om alles goed in zich op te nemen, en na de preek waren er allerlei fijne gesprekjes gekomen.

Misschien moesten wij, kerkgangers, van wie ik zelf er nu één ben, niet steeds naar de graad van begaafdheid van de spreker vragen, maar ook onze eigen begaafdheid als hoorders eens onder de loep nemen.

Hoe lang mag een preek duren?

Dicht bij Delft ligt een heel interessant gehucht, *'t Woudt*. Enkele jaren geleden hebben we daar eens rondgekeken. Het plaatsje bestaat uit wat boerderijen, kleine huisjes en een heel mooi kerkje, alles schilderachtig ingekapseld in het veelkleurig groen van bomen en struikgewas. Het kerkje dateert van 1277 en heeft een mooie, eikenhouten kansel. Op de rand ervan is een zandloper geplaatst. Wij merkten die destijds niet op, maar lazen dat dezer dagen. Die zandloper diende om de dominee te helpen, zijn tijdslimiet bij het preken niet te overschrijden. Het was blijkbaar in die tijd ook al moeilijker, een korte, dan een lange preek te houden. Wat dat betreft lazen we over Dordrecht-van-vroeger dat daar een boete van maar liefst drie stuivers stond op langer preken dan anderhalf uur.

Of korte preken beter zijn dan lange preken?

Natuurlijk niet. Zo kun je dat nooit zeggen. Het kan je gebeuren dat je een lange preek hoort die heel kort duurt, ook al vertelt je horloge het je anders, en waarbij je na het amen verzucht: was die man nog maar even door-gegaan.

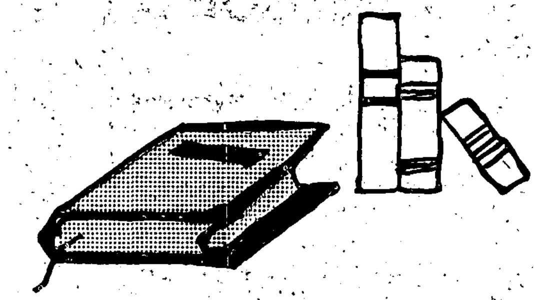
En er zijn korte preken, die niets om hakken hebben.

De algemene tendens is om korter te preken. Ds M. Groenenberg merkte daarover onlangs op: „Vroeger hielden de predikanten „leerredenen", daarna hielden ze „preken", daarna hielden ze „toespraken", vervolgens „toespraakjes"; tenslotte gingen de mensen zich afvragen: zouden wij het zo ook niet kunnen, dan spaar je een heleboel geld.

De grote Augustinus (de kerkvader) verstond de kunst om op tijd te stoppen. Als hij soms merkte dat de aandacht van zijn hoorders verslapte, kon hij tamelijk abrupt een eind aan de preek maken. Hij was van mening dat je niet noodzakelijk alles in één dienst hoefde te zeggen. Er waren meer zondagen in een jaar.

Augustinus wist het: Het gaat er niet om dat de spreker tot zijn recht komt, maar om het Woord van God tot zijn volle recht te doen komen.

H. v. d. Werf

Wat zullen we lezen?

zondag	1 juli	Psalm 49	Hoort, rijken en armen
maandag	2 juli	Jakobus 1 : 1-11	De waarde van de beproevingen
dinsdag	3 juli	Jakobus 1 : 12-18	Zalig die standhouden
woensdag	4 juli	Jakobus 1 : 19-27	Daders van het woord
donderdag	5 juli	Jakobus 2 : 1-13	Door naastenliefde vooral
vrijdag	6 juli	Jakobus 2 : 14-26	Geen geloof zonder daden
zaterdag	7 juli	Psalm 14	Dwazen verliezen
zondag	8 juli	Psalm 15	Wie mag Gods gast zijn
maandag	9 juli	Jakobus 3 : 1-12	De tong: een zegen of een vloek
dinsdag	10 juli	Jakobus 3 : 13-18	De ware wijsheid
woensdag	11 juli	Jakobus 4 : 1-17	Hoogmoedigen en nederigen
donderdag	12 juli	Jakobus 5 : 1-11	De juiste manier van leven
vrijdag	13 juli	Jakobus 5 : 12-20	Vergeven en bidden
zaterdag	14 juli	Psalm 9	Trek mij omhoog

MUTATIES IN HET ADRESSENBOEKJE 1979

Blz. 18 Emeriti: toevoegen N. J. van Beek, Amsterdam.

Blz. 35: Het telefoonnr. van H. P. de Boer, Sibeliusstraat 1, Zutphen wordt 05750-24796.

Sekretaris van baptistengemeente Leeuwarden wordt J. de Boer, Paulus Potterstraat 20, 8932 KL Leeuwarden; tel. 05100-51688.

Mevr. L. J. van Beek, Fred. van Eedenplaats 303, 2902 VH Capelle a/d IJssel; tel. 010-500879.

N. J. van Beek, Hectorstraat 28-1, 1076 PS Amsterdam; tel. 020-791061.

Blz. 37: Toevoegen: H. Bijleveld, Chopinplein 7, 7522 KK Enschede; tel. 053-352239.

Blz. 39: Het nieuwe adres van K. Hessels is Van Echtenlaan 55, 7742 XE Coevorden. Nieuwe penningmeester van baptistengemeente Nieuw Weerdinge is F. Huigen, Weerdingerkanaal ZZ 150, 7831 AJ Nieuw Weerdinge.

Blz. 43: Toevoegen: A. Niessink, Woestijnweg 46, 8172 CS Vaassen; tel. 05788-1771.

Blz. 47: A. J. v. d. Wetering, Bolognalaan 13, 5632 RK Eindhoven; tel. 040-424442. Voor het abonneenummer van J. W. de Vos en L. Ruiter uit Steenwijk behoort een 1 te staan.

MEDEDELING

△ Het sekretariaat van de baptistengemeente Leeuwarden berust thans bij: broeder J. de Boer, Paulus Potterstraat 20, 8932 KL Leeuwarden; tel. 05100-51688.

VERSCHIJNINGSDATA DC

In de weken 6 en 20 juli, 3 en 17 augustus zal DC niet verschijnen.

Inzenders van kopij, mededelingen en advertenties dienen hier rekening mee te houden.

BEROEPINGSWERK

Aangenomen: naar Leiden ds G. Bosveld te Muntendam.

Bedankt: voor Drachten-Elim E. Huizing te Harlingen.

Beroepen: te Muntendam J. Bouritius te Musselkanaal.

Wij zijn blij u te kunnen vertellen dat God ons gezin heeft verrijkt met de geboorte van onze dochter

LIZANNE

Dineke Venema-Duit
Rolf Venema

Doorgrond mij en ken mijn hart, o God
toets mij en ken mijn gedachten en
kijk of er bij mij een heilloze weg is
en, leid mij op de eeuwige weg.
Ps. 139

15 juni 1979
Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin.

Op DV zaterdag 7 juli a.s. hopen wij met onze lieve ouders

ARIE DE VRIES
en
WILLY DE VRIES SMEDES

de dag te herdenken dat zij 25 jaar geleden in het huwelijk zijn getreden.

Gelegenhed te feliciteren zaterdag 7 juli van 5-7 uur in wijkcentrum „De Kem", Rembrandtlaan 72a, Hoogezand.

Finsterwolde: Ger Meijer
Wiesje Meijer-de Vries
Hoogezand: Eddy de Vries

Hoogezand, juni 1979
Pieter de Hooghstraat 4, 9601 XW Hoogezand

Heden nam de Here tot Zich, in de volle zekerheid des geloofs, mijn geliefde echtgenote

HENDERIKJE LINDEMAN

op de leeftijd van 82 jaar, geliefde echtgenote van H. de Jonge.

2 Korinthiërs 5 vers 1
Want wij weten dat indien de aardse tent, waarin wij wonen, wordt afgebroken, wij een gebouw van God hebben, in de hemelen, niet met handen gemaakt, een eeuwig huis.

Namens de familie:
H. de Jonge

Zr De Jonge was gedoopt op 5-3-1911 door ds K. Kuipers en zij is dus ruim 68 jaar lid van onze gemeente geweest.

Baptistengemeente Nieuw Weerdinge

Door de Heer is thuisgehaald in het Vaderhuis met de vele woningen onze zuster

SJOUKJE VISSER-ZWAAN

op de leeftijd van 78 jaar.
Jesaja 40 : 26

Baptistengemeente Stavoren

Psalm 27 : 1
Nog vrij plotseling overleed in haar Heer en Heiland mevrouw

FEMMIGJE KUPERUS
wed. van R. J. Maters

in de leeftijd van 78 jaar.

Familie Maters

Duiven, 24 juni 1979
De begrafenis heeft reeds plaatsgevonden.

Op de leeftijd van 71 jaar, werd door haar Heer thuisgehaald onze zuster

G. VOS-ROOS

op 22 juni 1979

Baptistengemeente 's-Gravenhage

Voor de derde keer binnen één maand moesten we van een lid van de gemeente afscheid nemen.
Nu werd door de Heer thuisgehaald, vrij plotseling, maar op Zijn tijd, broeder

HENDRIK KLOEK

nog maar 62 jaar oud, geliefde echtgenoot van zr R. Kloek-Snippe.

11 juni 1979

Baptistengemeente Veendam

Voor geestelijke en lichamelijke rust
Camping DE BETTELD, Zelhem
Telefoon 08342-1935

Bejaarde man 76 jaar zoekt vrouw van 60 tot 70 jaar, liefst baptist, tel. 05973-1816.

TE HUUR:
Caravan, vanaf begin juli. Bosrijke omgeving met water en strand. De standplaats is het Ronostrand, dat in de gemeente Roden (Dr.) ligt en 3 km vanaf de baptistengemeente Haulerwijk.
Te bevragen: 05908-16191. In Roden.

Studenten-echtpaar zoekt, in verband met te beginnen studie aan De Vinkenhof, dringend woonruimte in de plaats Zeist of Bilthoven of naaste omgeving. Wie kan ons helpen.
Korrespondentie: A. Wijchers, Jan Evenhuisstraat 47-1, 8923 EE Leeuwarden.

**De waarnemend sekretaris van de Unie, ds O. Oldenburger, Zijlroede 18, 8604 BB Sneek (tel. 05150-11042) is wegens vakantie afwezig van 2 t/m 30 juli.
In de periode van 2 t/m 21 juli kunt u zich voor dringende zaken wenden tot ds A. Visscher, A. van Scheltemaplein 85, 2624 PJ Delft (tel. 015-564162).
Van 22 t/m 30 juli kunt u terecht bij ds J. A. Brandsma, Troelstralaan 39b, 9722 JD Groningen (tel. 050-262088).
Daarna weer bij ds Oldenburger.**

24, 25 en 26 september a.s. wordt in Dalfsen de

konferentie voor gemeente en evangelisatie

weer gehouden.
Thema is deze keer: **„Navolgen"**
U kunt zich als deelnemer opgeven bij het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-78 44 57.
De kosten *f* 75,— p.p., kunnen worden overgemaakt op gironummer 9260 t.n.v. de Unie van Baptisten Gemeenten, onder vermelding van Konferentie Dalfsen.
Abonnement op het werkboek is verplicht!

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 28/29 - 13/20 juli 1979

ZO PRIESTER ZO VOLK

En dat stond niet in Trouw of Telegraaf - om maar rijp en groen te noemen - maar in uw bijbel staat het. Dat geeft te denken. Ik weet wel, de priester is uit het volk voortgekomen en daarom geldt tot op zekere hoogte ook: Zo volk zo prieser, want niemand leeft los van de gemeenschap waarin hij geboren wordt. Maar toch.

Je verwacht van een agent van politie dat hij zuiver reageert op rood, geel of groen; geen diefstallen pleegt noch andere misdaden begaat. Hij kent de wet en weet wat er zwaait als hij die aan z'n laars lapt. Maar daarom niet alleen. Wij willen hem zien als een wandelend of rijdend voorbeeld van goed gedrag.
Je verwacht van een leraar Nederlands dat hij zijn moedertaal volmaakt spreekt en schrijft en we ergeren ons als hij zit te knoeien.
Als deze mensen het niet meer zo nauw nemen, waarom zullen wij ons dan uitsloven. Zo priester zo volk. Een priester gelooft en leeft puurder en schrijdt leidend voorop aan de stoet van het gewone volk. Dát wil zeggen: een goeie priester.
In Hosea 4 staat het. De boodschap is dan daar allereerst voor de priesters en als u het leest zult u ontdekken dat woorden als: geen kennis, geen inzicht enige keren voorkomt. In andere hoofdstukken overigens ook. De priesters zijn in gebreke gebleven en het volk gaat te gronde door gebrek aan kennis.
Hoe lang is het geleden dat u Hosea las? Het is ook niet altijd gemakkelijke lektuur, maar als u eenmaal zijn stijl kent valt het mee en blijft u met hem voortstappen in zijn wereld vol tegenstellingen.
Eigenlijk is het een dramatisch boekje. De schrijver moet aan zijn huwelijk met een hoer demonstreren hoe de verhouding tussen God en Israël is geworden. Kinderen uit het opgedragen huwelijk krijgen sprekende namen. De een heet: Geen ontferming, de andere: Niet mijn volk. Als die kinderen in de straat genoemd of geroepen worden slaan die namen als een klepel tegen de brandklok. Een beangstigend, wakkerschuddend geluid.
Israël leeft met de afgoden. Het is een hoer geworden, ontrouw aan de man van de jeugd. De priesters zijn geen wachters op de muren van Sion. Al tijden niet meer. In Elia's dagen, een honderd jaar eerder, was het al mis. „Ik ben alleen overgebleven". De priesters hebben de trend gevolgd en zich aangepast als kameleons met hun schutkleuren. Het zijn ook maar mensen. Zo volk zo priesters.
Wij gebruiken het woord niet. Als we priester zeggen denken we prompt aan de r.k. kerk. 't Is overigens een bijbels, zij het verbasterd, woord. Een presbyter was een oudste en nam verder geen door mensen gewijde positie in. Volgens het nieuwe testament zijn alle gelovigen priesters. Petrus schrijft over ons als een koninklijk priesterschap. Er staat tussen God en ons geen mens als verbindingsman.
Uw voorgangers zijn geen priesters. Als u ze door woord of gedrag toch tot die stand „promoveert", „degradeert" u uw eigen positie in de omgang met God. U zet ze dan op een voetstuk en plaatst uzelf onderaan als onderdaan en haalt zo het oude en het nieuwe verbond door elkaar.
Toch, tegen alle theorie in, zien we soms in de werkelijkheid iets gebeuren dat lijkt op het juist gewraakte. Men kan daarvoor respektabele redenen aanvoeren. Elke voorganger trekt met name die mensen aan die bij hem passen. Is hij een meer verstandelijk type, dan zullen zij, die ook de Heer met heel hun verstand willen liefhebben, zich tot zijn prediking en omgang aangetrokken voelen. Beweegt hij zich op het terrein van de bevindelijkheid en ontroert hij (zichzelf) bij gevoelige, het hart aansprekende gebieden, dan ziet u de licht bewogenen aan zijn voeten. Is hij een christelijke aktivist, dan scharen de doeners zich achter hem. Zaait hij rustig, bestendig en vol vertrouwen Gods boodschap, zo zullen de stillen in den lande zich bij hem thuis voelen. Zo priester zo volk. Grenst zijn prediking en levensstijl aan de wet, gebiedt en vermaant hij voortdurend, dan zullen gelijkgezinden zich tot hem wenden. Leeft hij in vreugde en vrijheid met zijn God aller genade, dan verheugen zich met hem de bevrijden.
Zo scherp liggen de grenzen niet altijd en overal. Maar de geschiedenis van mensen

DOMINEE HEKHUIS[1]

Een man die heel veel goeds gedaan heeft in Muntendam, was dominee Hekhuis. Hij was predikant bij de baptistengemeente en had een vrolijke, opgewekte natuur en was de vriendelijkheid zelf. Z'n hoofd zat heel los op zijn lichaam, want als hij op de fiets door het dorp ging, dan knikte en knikte hij naar alle kanten, zowel naar de kinderen als naar de groten. Voor sommige mensen ging de hoed ook nog met een grote zwaai af.
Toen mijn vader hem voor het eerst meemaakte, zei hij: Ik weet het niet, maar het lijkt mij maar een pias! Er waren er ook die vertelden dat hij vroeger als clown in het circus gewerkt had. Maar dat doet er allemaal niet toe. Mensen willen nu eenmaal wat te praten hebben.
Dominee Hekhuis is een zegen geweest voor Muntendam. Hij spande de strijd aan tegen de jenever, die bij wijze van spreken bij sloten vol gedronken werd. Hij kreeg daarbij vooral de steun van de vrouwen, die geregeld met een lege beurs de huishouding moesten doen en moesten zorgen dat de kinderen wat te eten kregen. Door de drank werden er heel wat dingen gedaan, waaraan de mannen met hun nuchter verstand niet gedacht zouden hebben. Heel vaak kwamen ze dan in aanraking met de politie en dan had je de kat in de gordijnen. Als die mannen in de benauwdheid zaten en bang waren dat ze in de gevangenis in Winschoten terecht zouden komen, gingen ze heel vaak naar dominee Hekhuis of die hun uit de rats kon halen. Dominee was verbonden aan de reklassering en kon vaak wel zorgen dat ze een voorwaardelijke straf kregen. Hij maakte heel handig gebruik (geen misbruik) van de omstandigheden en raadde hun dan aan eens naar een kerk te gaan - als ze daar vóór waren sprak het vanzelf dat ze bij hem naar de kerk gingen. Zo kreeg hij van lieverlee heel wat klanten, die hij probeerde op het goede pad te houden, en meestal ging dat met sukses gepaard.
Ook wist hij de jongelui bijzonder goed te lijmen en zo koppelde hij heel wat paartjes aan elkaar. Als er in de kerk voor de jongelui wat te doen was, stond dominee in de kerkdeur en zei tegen de wachtende jongelui: Komt binnen jongelui, paar aan paar.
Naturulijk kwamen de enkelingen er ook in; die konden dan binnen kijken of er nog een deksel was die op hun potje paste.
Een van zijn weldaden wil ik u nog vertellen; dat is het verhaal over Barreld en Diene (onvertaald gelaten, P). Barreld Pluim en Diene Holman, zijn vrouw, hadden een hele beste groentezaak en een beetje een grossierderij, vooral in sinaasappelen, in de Kerkstraat op de hoek van de laan, die bij smid Ruben achteruit ging. Diene was een knappe vrouw, schoon en netjes en ze hadden een mooie huishouding. Ze had een opgewekte natuur en ieder kocht er graag. Barreld en Diene hadden geen kinderen.
Bareld ging vooral de venters helpen, als deze met hun sinaasappelkorven voor wat handel bij hem kwamen. Diene hielp de mensen die in de winkel kwamen voor groenten. Als de mannen of vrouwen dan voor het huis van Barreld stonden te wachten tot ze geholpen werden, stonden wij als jongens er met de neus vooraan bij als de sinaasappelkisten opengebroken werden. Wij loerden dan op de aangestoken sinaasappelen, die opzij gelegd werden en heel vaak nog goed eetbaar waren. Als Barreld een goede bui had (hij was erg gek op kinderen) gaf hij ons een paar waar alleen maar een week plekje aan was. Maar het kon evengoed zijn dat hem het hoofd dwars stond en dan riep hij: Wat moeten jullie hier weer met de neus vooraan, maak dat je wegkomt!
Als je dan niet vlug weg was, kon het zijn dat je een totaal verrotte sinaasappel tegen je hoofd kreeg.
Barreld en Diene hadden een best leven zolang ze zonder drank waren, maar ze lusten die beide maar al te graag. Zo kon het soms gebeuren als ze weer in de olie waren, dat de winkeldeur openvloog en Diene met een smak in de witte kool neerkwam die voor het huis was opgestapeld. Of in de modder. Barreld greep dan een bijl en hakte de hele huishouding tot brandhout. Heel vaak draaide het er dan op uit, dat er een oploop voor het huis ontstond; ieder was nieuwsgierig of de ruiten nog zouden sneuvelen, want dat gebeurde ook wel eens. De politie stoorde zich er weinig aan want die was helemaal niet happig er naar binnen te gaan, naar de reus, die hen met een bijltje in de hand opwachtte.
Diene kreeg ergens onderdak en de volgende dag als ze beiden weer nuchter waren, ruimden ze de rommel op en werden er weer nieuwe spullen gekocht want geld hadden ze genoeg.
't Gebeurde op een keer, dat Barreld en Diene elk op een splinternieuwe fiets naar de Allerheiligenmarkt in Winschoten gingen. 't Was begin november en het weer liet heel wat te wensen over; het was miezerig.
Ik zag ze beiden in hun beste spullen op hun blinkende fietsen langs ons huis gaan. 'k Heb ook gezien hoe ze terug kwamen. Beiden waren zo dronken, ja meer dan dronken. Diene haar haar~hing wild om haar hoofd, op haar fiets slingerde ze

De raad der baptistengemeente van Muntendam bij het (eerste) afscheid van ds Hekhuis in september 1935.
Zittend van links naar rechts: F. Raber sr., ds J. Hekhuis, J. Bosma, A. Faber.
Staand van links naar rechts: Joh. Jager, P. Jager, J. Boiten, G. Boiten, H. van der Deen.
Van de genoemden zijn de brs G. Boiten en H. v. d. Deen nog in leven.

---

en gemeenten ligt er om te lezen.
Tegelijkertijd moet opgemerkt worden dat voorgangers in de regel mobiele figuren zijn die na een aantal jaren verder reizen en de kans is groot dat de opvolger weer een ander aksent meebrengt, anders denkt, spreekt, handelt en dat kan bijdagen aan een evenwichtige samenleving in de gemeente.
Hosea leefde rondom 750 jaar voor Christus' geboorte, kort voor het einde van het rijk Israël.
Profeten hebben het zelden goed kunnen vinden met priesters. Je vraagt je wel eens af: verandert er werkelijk iets?

Huizinga

over de weg, en als ze even bleef staan, schopte Barreld, die achter haar aan zwaaide, haar in haar achterste en riep: Vooruit, varken. Diene had op de Bredeweg met de fiets in de sloot gelegen. Ze hadden bij Geert Hartman op het tolhek hun laatste borrel gekocht en hadden nog geprobeerd op de fiets te stappen om thuis te komen. Het volk dat in de kroeg op het tolhek zat, had hen nagekeken en gezegd: Dat gaat nooit goed. En zo was het ook, want even later zeilde Diene de sloot in. Met elkaar schoten ze toe om haar op het droge te krijgen. Barreld die geen hand uitstak (kon hij ook niet), zei: Laat haar maar verdrinken!

Onder het vuil en de kroos kwam Diene weer op de kant en de fiets ook. Ze moesten nu maar verder lopen. Zo kwamen ze bij ons over de brug en ook voor de pastorie van dominee Hekhuis langs. Dat is een droeve zaak, dacht dominee en hij ging zich meteen met Barreld en Diene bemoeien, vooral met steun van de familie Johannes Boiten. Boiten kan men als één van de voornaamste grondleggers van de baptistengemeente van Muntendam beschouwen. Zijn vrouw was een zuster van Diene. Dominee kreeg Barreld en Diene zover, dat ze een keer bij hem in de kerk kwamen. Iedereen was stomverbaasd, maar dominee Hekhuis heeft het klaargespeeld, dat deze, in hun aard heel beste mensen, op het goede pad kwamen en daar ook op bleven. Later gingen ze uit de zaak, kochten zich een mooi renteniershuisje en hebben noch heel wat jaren geleefd als trouwe kerkgangers. Alleen met dit geweldige resultaat was dominee z'n leven al goed besteed geweest.

Dit was nog maar één van zijn vele weldaden, die hij de Muntendammers bewezen heeft. Daarom is het ook goed, dat het gemeentebestuur destijds een straat naar hem vernoemd heeft om hem te eren. Zo blijft ook de naam Hekhuis voor het nageslacht bewaard. Dat heeft hij verdiend!

1) Met toestemming van de schrijver K. J. Looijenga, vertaald uit „Jeugdherinnerns van 'n Muntendammer Kouvreter", een uitgave van „Het Grünneger Genootschap".
Ds Hekhuis werkte van 1921-1935 en van 1946-1953 in Muntendam.

P.

Ds G. VISSER OPGENOMEN IN ZIEKENHUIS

Br G. Visser, emeritus-voorganger te Sneek, is maandag 9 juli opgenomen in het Academisch Ziekenhuis te Groningen.

Hij is ernstig ziek. Het is op dit moment niet bekend of hij nog geopereerd kan worden.

Br en zr Visser met hun kinderen bevelen wij gaarne in aller voorbede aan.
Onze broeder weet zich geborgen in de handen van de Heiland.

FEEST VAN DANKBARE MENSEN

Ps. 116 : 13: „De beker der verlossing zal ik opheffen, ik zal de naam des Heren aanroepen".

Het avondmaal is geen feest voor heiligen, als men daaronder volmaakte mensen verstaat. Dan was er nooit avondmaal gevierd; dan zal er nooit avondmaal gevierd worden.

Het avondmaal is een feest voor zondaren, voor geredde zondaren. Voor mensen op wier leven zonde en satan hun greep verloren hebben. Voor mensen in wier leven Jezus Christus de eerste plaats is gaan innemen.

De psalmist spreekt over de beker der verlossing. Verlossing is het hoofdwoord in de paschaviering. Verlossing uit de macht van de pharao; bevrijding uit het diensthuis van Egypte, zoals dat genoemd werd. Onderdrukking, slavernij, ontering, ontwaarding, vernedering, het zijn allemaal woorden die de Jood bekend in de oren klonken. Maar duidelijk klonk in zijn oren het woord verlossing. De God van Israël is de God der verlossing, der bevrijding. Israëls God is altijd de God der uitleiding uit de slavernij. Op een andere wijze werd God door Israël niet gekend.

Verlossing is heil, is hulp in nood. Verlossing is kracht voor de toekomst. Ja, heil is toekomst.

Zo ervoer Israël dat. Zo beleefde een Jood dat. Elk jaar weer. Israëls God is een God voor mensen.

In Jezus Christus is dat allemaal verduidelijkt. Is dat zó duidelijk gemaakt dat wie nu de Naam des Heren aanroept, behouden zal worden.

Jezus Christus, Gods Zoon, is mens geworden. Door de menswording heeft God gezegd welke waarde Hij aan de mens toekent. De mens is beelddrager Gods; God erkent dat die hoedanigheid nog altijd aanwezig is. Door de menswording van Jezus Christus geeft God blijk van zijn verbondenheid met de mens. Met de zondige mens. Met de opstandige mens.

Door mens te worden, heeft Jezus Christus verkondigd, dat het eigenlijke mysterie van de mens juist zijn schepsel-zijn, zijn geschapen-zijn is. De ongeschapen en niettemin mens geworden Zoon van God verklaart zich solidair met het schepsel Gods.

Vanuit deze solidariteit van Jezus met de mens is Hij de verlosser geworden.

Het avondmaal is de herinnering aan Jezus' dood en opstanding. Jezus' dood was geen nederlaag, maar een bewust kiezen voor de weg van God. Jezus' opstanding is Hem niet Zijns ondanks overkomen, maar de bewuste keuze voor het nieuwe leven van mensen met God.

Bij brood en beker gedenken wij de dood des Heren. De dood van die Heer die leeft.

De beker is ook voor ons de beker der verlossing, der bevrijding.

Ook wij roepen de naam des Heren aan. Of, zoals een andere vertaling zegt: Wij roepen in de naam des Heren. Wij roepen in Zijn naam de vrijheid uit.

Zó wordt de beker der verlossing tegelijk de beker der dankzegging, der lofprijzing.

Loven, prijzen, lofprijzen, verheerlijken, eer betuigen, aanbidden, het zijn woorden die uitdrukking willen zijn voor die gevoelens van Godskinderen die uit dankbaarheid voortkomen en die door dankbaarheid begeleid worden.

Lofprijzen, dat is applaudiseren. Applaudiseren voor God. Dat is bijval betuigen. Dat is (dus) beamen wat God gedaan heeft. De weg die Hij ging goedkeuren. Dat klinkt vermetel. Want wat hebben wij eigenlijk in te brengen als het over Gods weg met de mensheid door de geschiedenis heen gaat?

Ja, juist, onze bijval hebben we in te brengen. Onze dankbaarheid. Begrijpen doen we het wel niet (helemaal), maar we ervaren wél de vreugde van de verlossing. Zó kan het een mens vergaan. Zó, dat hij Jezus Christus boven alles en iedereen wil uitsteken. Gewoon zeggen: Er is geen Heiland als onze Heiland.

Lofprijzen, dat is ook je buigen in het stof, zoals een overwonnen vijand in het stof moest buigen. Maar Jezus richt overwonnen vijanden op, en gaat met hen, met zijn gemeente, de weg door deze wereld naar de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

P.

HET LEVENSKLIMAAT VAN DE GEMEENTEN (2)

De doop

Het leven van de gemeente is meer dan alleen dat van een godsdienstige gemeenschap. Leven is in de eerste plaats het leven van Christus en de gemeente bestaat alleen maar als zijn lichaam. Zo ongeveer stelden we aan het eind van het eerste artikel vast. Maar dit betekent niet dat we dus alleen maar moeten letten op de echt geestelijke dingen met voorbijzien aan de konkrete dingen die het leven nu eenmaal uitmaken. We verkeren voortdurend in gevaar uitsluitend geestelijk, in de zin van niet helemaal met de beide benen op de grond, over de gemeente te willen praten. Het geestelijke leven van de gemeente voltrekt zich in konkrete dingen, gedaan door konkrete, gewone mensen, die elkaar broeder en zuster noemen. Het klimaat in de gemeente wordt dan ook bepaald door de wijze waarop wij als gewone christenen omgaan met de dingen van de Heer. Die omgang is eigenlijk het leven van de gemeente.
Op een aantal van die dingen willen we in dit en de komende artikelen eens wat nader ingaan. Allereerst houden we ons bezig met de doop. Dat doen we niet alleen vanwege onze naam maar omdat de wijze waarop wij de doop verstaan en bedienen in hoge mate bepalend is voor het klimaat in de gemeente. Over de doop zelf is natuurlijk veel meer te zeggen dan in het bestek van dit artikel mogelijk is. Voor ons doel is vooral belangrijk hoe wij de doop verstaan en toepassen.

Grensteken

Doop en gemeente horen bij elkaar. De doop wordt in het midden van de gemeente bediend, en dat is meer dan alleen maar een plaatsaanduiding. De gemeente beschikt niet alleen over de technische middelen voor de bediening van de doop maar zij is ook voor die bediening zelf verantwoordelijk. Zij wijst iemand aan die de doop bedient, zij laat tot de doop toe, zij hoort de belijdenis van hen die gedoopt willen worden. Toegespitst gezegd: de gemeente bedient de doop. Die nadruk op de gemeente is voor het leven en daarom ook voor het klimaat van de gemeente van grote betekenis. De betrokkenheid van de gemeente en haar verantwoordelijkheid voor de doop verbiedt een vrijblijvende en slordige omgang met deze gave van de Heer. Dat heeft belangrijke gevolgen.
Ook nog in een ander opzicht horen gemeente en doop bij elkaar. Doop wil immers zeggen inlijving in de gemeente. Wij worden tot één lichaam gedoopt. Nu zullen we daarbij niet over het hoofd zien dat dat ene lichaam - het lichaam van onze gemeenten maar evenmin aannemen datd at ene lichaam - hèt lichaam van Christus - onzichtbaar is en dat de toetreding tot een zichtbare gemeente hoogstens een zwakke weerspiegeling op afstand is van de inlijving in het echte en onzichtbare lichaam van Christus. Dat is een veelgekozen vluchtweg, vooral populair bij degenen die de zichtbare gemeente maar knap moeilijk vinden om te dragen. De doop maakt de gemeente *zichtbaar* en konkreet. Wie zich laat dopen wordt lid van de gemeente die hem doopt. Met de keuze voor de doop gaat de keuze voor de gemeente gepaard. Daarom kan de doop nooit vrijblijvend worden bediend in die zin dat ieder die dat wil gedoopt kan worden en daarna weer zijns of haars weegs gaat, alsof de gemeente die de doop bediende niet meer bestaat. De gemeente is geen doophuis.
De zg. vrije doopsbedieningen, die niet leiden tot keuze voor de konkrete gemeente die de doop bedient, maken van de doop een individueel gebeuren dat in laatste instantie alleen de dopeling aangaat. Zo'n omgang met de doop staat in het teken van de vrijblijvendheid en kan alleen maar tot klimaatbederf in de gemeente leiden. We moeten hierbij ook aan iets anders denken. De vrije doop is in ons land niet onpopulair. Geregeld komen wij mensen tegen die toen en toen door die en die zijn gedoopt op hun belijdenis en daarna weer gewoon verder zijn gegaan zonder dat dit leidde tot opneming in een gemeenschap. De gemeenschappen die met zulke doopsbedieningen verbonden zijn, worden doorgaans gekenmerkt door een even grote vrijblijvendheid. Nu gebeurt het nogal eens dat vrij gedoopten het in de losvaste gemeenschap waar ze bij horen niet goed kunnen volhouden en op zoek gaan naar een meer geordend gemeenteleven. Dan willen ze nog wel eens bij een baptistengemeente aankloppen en zich op de duur ook aansluiten. Daar is niets tegen en veel voor. Maar nu wordt nogal eens de vergissing gemaakt te menen dat deze mensen eigenlijk al baptisten waren, omdat ze op hun belijdenis waren gedoopt. Dat is een vergissing, want zij hadden nog niet het inlijvingskarakter van de doop onderkend. Dàt is wezenlijk voor ons verstaan van de doop, dat wie gedoopt wordt aan de dopende gemeente wordt toegevoegd. Zijn of haar inlijving in het lichaam van Christus krijgt gestalte in de inlijving in de plaatselijke gemeente die de doop bedient. De ervaring leert dat wie deze samenhang niet ziet en niet van harte aanvaardt, het eigenlijk maar moeilijk heeft in een baptistengemeente. Het gemeentebesef ontbreekt.

Belijdenis

Doop en belijdenis horen eveneens bij elkaar. Een doop zonder belijdenis van het geloof in Christus is inkompleet. Dat is niet een specifiek doperse overtuiging maar de laatste jaren meer en meer gemeengoed van verreweg de meeste christelijke kerken. Ook wanneer ze in de tijd ver van elkaar liggen, wordt toch aan hun bij elkaar horen vastgehouden. Onze opvatting is dat ze niet alleen bij elkaar horen maar ook samen moeten gaan. Geen doop zonder dat de dopeling zijn geloof in de Heer belijdt, ja de doop zelf is een belijdenis van dat geloof. Natuurlijk weten wij wel dat de doop meer is dan alleen een daad van belijdenis. In de doop handelt de Heer. Maar de doop is daarnaast en daaraan gepaard ook een geloofsbelijdenis. Daarom moeten we ook niet van volwassenendoop spreken maar van belijdenisdoop. Het gaat er niet om dat wie gedoopt wordt volwassen is maar gelovig. Een aantal jaren geleden begonnen de leeftijden waarop in onze gemeenten gedoopt werd opzienbarend te dalen. Was het vroeger zo dat de meesten toch wel zo rond hun achttiende jaar werden gedoopt, toen leek de doop van kinderen van tien, elf jaar gewoon te worden. Dat verontrustte destijds velen omdat ze vonden dat we toch eigenlijk op weg waren om de kinderdoop in te voeren. Nog meer schrokken we toen we merkten dat in Engeland en Amerika de doopleeftijd nog lager lag en heel vaak kinderen van een jaar of acht, negen werden gedoopt. Het verhaal gaat dat een russisch-orthodox professor (in die kerk worden de kinderen op driejarige leeftijd bij onderdompeling gedoopt) tegen een baptisten kollega zei: jullie moeten nog een paar jaartjes verder dalen en dan worden we een.
Ik wil graag bekennen dat ik in dit opzicht vroeger ook bij de verontrustten hoorde. Meer en meer echter ben ik tot de overtuiging gekomen dat door een zo sterke verbinding tussen leeftijd en doop we psychologische argumenten in het spel brengen op een plaats waar ze niet horen. Waarom zou een kind niet echt kunnen geloven? Uiteraard op de wijze van een kind en niet op die van een volwassene. Wat geeft ons het recht om het geloof van een kind onvoldoende te achten om er belijdenis van af te leggen in de doop en dat van een achttienjarige wel? Ook het geloof van een kind is echt geloof en kan beleden worden in de doop.
Dit heeft natuurlijk enorme konsekwenties voor het leven van onze gemeenten en ik ben er niet zeker van dat dit voldoende wordt beseft. In vele gemeenten wordt de klacht gehoord dat de gemeente weinig of niets doet voor haar jonggedoopten. Als je eenmaal gedoopt bent, neemt men aan dat je er bent en verder niet behoeft te groeien. Dat is al een kwalijke zaak wanneer het gaat om mensen die op betrekkelijk volwassen leeftijd worden gedoopt, maar het is natuurlijk levensgevaarlijk wanneer we ook met de zeer jonge jonggedoopten zo omgaan. Zij hebben vrijwel alle grote krises van het volwassen worden nog voor zich. Dat is, zoals gezegd, geen reden om ze niet te

dopen maar wel een reden om ze als gemeente na de doop te begeleiden en steun te bieden op de weg door die krises heen. Als het goed is is een ontwikkelingskrisis altijd ook een geloofskrisis, want krisis is de voorwaarde voor groei en vernieuwing en het zou niet best zijn wanneer zij wel als individuën en als leden van de samenleving groeiden en tot nieuwe ervaringen kwamen maar niet als gelovigen. De gemeente die kinderen doopt op hun kinderlijk geloof neemt daarmee een grote verantwoordelijkheid op zich.

Handeling

Zo werkt de doop gemeente-openbarend en gemeente-bepalend. Wie zich laat dopen kan aan de gemeente niet voorbijgaan en de gemeente die doopt kan aan haar eigen dopelingen niet voorbijgaan. Maar daarmee is de betekenis van de doop voor de gemeente niet uitgeput. De gemeente, zoals wij kortheidshalve zeggen, is een baptistengemeente, een die staat in de traditie van de doperse christenen van de 16e en 17e eeuw. Dat relativeert ons spreken over de gemeente een beetje, want er zijn ook andere tradities en dus ook andere kerken en gemeenten. Daaraan kunnen wij dan ook niet voorbijgaan. De vraag hoe de verschillende christelijke kerken met elkaar willen omgaan is een existentiële vraag in een tijd waarin het christelijk geloof langzamerhand het geloof is geworden van een minderheid.

Op dit punt nu spreekt onze omgang met de doop een duidelijker taal dan onze woorden en beschouwingen. Wij dopen bij onderdompeling, zoals de particular baptists dat vanaf 1644 hebben gedaan. Wij menen dat wij daarbij de praktijk van de apostelen volgen en dat is hoogstwaarschijnlijk ook wel waar. Gezien de rijke symboliek van de onderdompeling en haar nauwe verband met het beeld van begraven en opstaan is er ook geen enkele reden om in deze praktijk verandering te brengen. Problematisch wordt het alleen wanneer het gaat om een doop op belijdenis die niet op deze wijze is bediend. Waneer iemand die zo is gedoopt zich bij onze gemeenten zou wilen aansluiten, rijzen er overal problemen. Een recente bliksemenquête heeft uitgewezen dat bijna geen enkele gemeente deze mensen als lid zou wilen aanvaarden zonder dat ze zich eerst laten onderdompelen. Wij beschouwen hen nl. als niet gedoopt. De ernst van hun belijdenis speelt daarbij geen rol. Ook al menen ze dat ze naar hun eigen beleving en inzicht wel terdege gedoopt zijn, dan laten wij hen niettemin niet toe.

Daarmee scheppen we aan de grenzen van onze gemeenten een probleem dat alleen maar kan worden opgelost doordat de betrokkenen hun eerdere doop verloochenen.

Maar we scheppen een nog veel groter probleem in onze verhouding tot de kerken of gemeenten waar deze mensen zijn gedoopt. We spreken tegenover hen nl. uit dat er in die kerken niet wordt gedoopt en dat impliceert toch eigenlijk dat we ze niet als kerken, d.w.z. als gestalte van het lichaam van Christus erkennen. Onze doopvorm scheidt ons af van alle christenen die de doop op een andere wijze bedienen. Zij kunnen en zullen best echte gelovigen zijn maar de gemeenschappen waartoe ze horen kunnen geen aanspraak maken op de naam gemeente van Jezus Christus want wat daar als doop wordt bediend, is naar onze overtuiging alles behalve een doop. Ik schrijf dit hier zo ongenuanceerd neer, niet omdat het mijn persoonlijke overtuiging weergeeft, maar omdat het goed is om zo met de konsekwentie van onze eigen praktijk te worden gekonfronteerd. Wij komen hierop terug.

(Wordt vervolgd) J. Reiling

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Uithuilen en opnieuw beginnen

Bij mijn weten hoort deze kreet bij de oudejaarsstemming. Maar een beetje oudejaarsgevoel zit er toch wel in, als je het werkseizoen afsluit. Hoe is het geweest? Hebt u een goed jaar achter de rug als gemeente of bent u teleurgesteld? In het laatste geval zou u misschien iets kunnen aanvangen met het opschrift boven deze ontboezeming van uw evangelist, al zal ik u bij het snikken geen gezelschap komen houden. Ik hoor bij de groep van de dankbaren en heb daar ook ruimschoots aanleiding toe.

Maar daarover wil ik nu niet schrijven. Mij speelt een gesprek door het hoofd, dat ik met iemand heb gehad over de vraag: Hoe lang moet je het volhouden om te proberen de hele gemeente in beweging te krijgen? Nou ja, de hele gemeente, daarvan heeft al niemand meer verwachting. Maar laat me zeggen: de grote meerderheid in de gemeente. Je weet dan ook al niet meer precies waarover je praat, want wat is de grote meerderheid? 80%? 60%? Of 51%?

In veel gevallen ben je al blij met dat laatste percentage, ga maar eens na. Hoeveel mensen bezoeken de bijbel- en gebedsavonden? Ik ben er zeker van, dat dit nergens de helft van de gemeenteleden betreft. Graag bericht van het tegendeel! Hoeveel medewerking hebt u gehad bij uw evangelisatieaktie? Bij de verbouwing van de kerk? Hoeveel leden werken werkelijk mee in de een of andere tak van arbeid? Reken het maar eens uit, het is een leerzaam spelletje.

Maar goed, de vraag was: hoe lang moet je proberen de grote meerderheid op gang te krijgen? Moet je daar altijd mee bezig blijven?

Ik ben van mening, dat je het nooit op moet geven, maar dat je tegelijkertijd een nieuw begin kunt maken met die mensen, die er van harte achter staan. Wie steeds aan de gemeente blijft dokteren, komt nooit aan de wereld toe. Dat is een gevaarlijke ontwikkeling! Ik denk wel eens: wanneer je in een gemeente van 250 leden net meer dan 10 mensen kunt vinden, die zich echt willen laten vormen en gebruiken voor evangelisatie, dan is dat erg weinig. Maar tien waren genoeg geweest om het oordeel van Sodom af te wenden! Jezus had 12 discipelen! De baptisten in Nederland begonnen met 7 mensen! Een paar vastberaden, toegewijde mensen kunnen een zegen worden voor de stad of het dorp, waarin u woont. En ook voor de gemeente, aan wie dit niet voorbij kan gaan.

Soms praten we te lang en durven te weinig.

Uw evangelist in algemene dienst,
Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK. Rotterdam; tel. 010-213335

Zeer tot onze spijt moeten wij meedelen dat een verslag van de toogdag van de NBJB op Hemelvaartsdag de drukker niet heeft bereikt.

Na enkele weken wachen is helaas nu wel zeker dat dit verslag verloren is gegaan.

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Groningen-Zuid, P. v. d. Werf te Apeldoorn.

Betdankt: voor Muntendam, J. Bouritius te Musselkanaal.

24, 25 en 26 september a.s. wordt in Dalfsen de

werkbijeenkomst voor voor gemeente en evangelisatie

weer gehouden.

Thema is deze keer: „Navolgen"

U kunt zich als deelnemer opgeven bij het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-78 44 57.

De kosten, *f* 75,— p.p., kunnen worden overgemaakt op gironummer 9260 t.n.v. de Unie van Baptisten Gemeenten, onder vermelding van Konferentie Dalfsen.

Abonnement op het werkboek is noodzakelijk!

ZAND EN ZAAD

Mijn broeder, mijn zuster

Inderdaad korrespondeer ik met een zeer bejaarde dame, dat wil zeggen drie tot vier brieven per jaar, en de aanhef luidt altijd „beste zuster" en als ik aan het einde van mijn verhaal ben teken ik met „je broeder".
De betekenis van de aanspraak, wij laten ons immers in de gemeente zo aanspreken, dringt vaak niet tot je door. Tot je door, een paar voorvallen er op geattendeerd wordt. De gemeente in Borne geeft een maandblaadje uit en op de voorpagina richt ik mij tot de leden: beste broeders en zusters. De gereformeerde predikant uit die plaats nam me eens een eindje in zijn auto mee en hij zei o.m.: Ik zie dat je je stukjes ondertekent met: uw broeder. Ik antwoordde dat ik dat vanzelfsprekend vond. Dat ben ik toch ook?, vroeg ik. Ja, antwoordde hij. Ik zag in zijn gemeentebode dat hij het niet deed. Laten we zeggen: nog niet deed.
Maar een dezer dagen werd ik er toch zeer bij bepaald. Ik moet nu een stukje uit een brief overnemen en ik vertrouw dat u begrijpt waarop het aan komt.
„Onze hartelijke dank voor de brief die wij van u ontvingen. Ikzelf zie u nog altijd als dominee Huizinga en het heeft mij dan ook erg getroffen dat u ondertekende met „je broeder".
Het is werkelijk overweldigend om telkens weer te ervaren dat het één zijn in het geloof realiteit is en dat je echt broeders en zusters van elkaar bent door de grote liefde die wij van God hebben gekregen".
De schrijfster heb ik gekend als een kind, meisje, jonge dame en in die dagen zag ze mij als de dominee. Nu is dat woord opeens gebarsten en er kwam een kleurrijke vlinder uit: een broeder. Plotseling zag ze het en beschreef het. Toen zag ik het. Niet dat ik gedachteloos ondertekende, maar het nieuwe licht dat bij haar opging toen ze het las was voor mij - ik overdrijf - het opgaan der zon in de morgen. Het haast versleten woord, soms achteloos in de mond genomen, blijkt een bergplaats van gedachten.
Voor wie gaat deze aanspraak op? Toen ik het werk van een voorganger begon te verrichten was ik, met nog een vriend, kostganger - onze hospita sprak altijd van haar kommensaals, dat klinkt beter - in een kinderloos gezin. We gebruikten onze maaltijden bij hen aan tafel. Voorafgegaan door enige ogenblikken van stilte. Ze waren vrijzinnig. Ik herinner mij dat we eens grondig van mening verschilden over het woordgebruik van broeder en zuster. Hij stond aan de kant van hen die deze beide woorden lieten gelden voor alle mensen, terwijl wij het broeder en zuster zijn reserveerden voor de medegelovigen en dan het liefst nog in engere zin: de rechtzinnigen; waarbij wij dan wel met name dachten aan de baptisten. Wij waren nog jong. Nu wij wat ouder geworden zijn en nu en dan geluisterd hebben naar woorden van christenen met een andere voornaam, woorden die ze tot ons richtten en tot God, zijn we minder scherp bij de kontrole aan de grens van ons koninkrijk.
Wat zijn er al een toespraken gehouden over het onbarmhartig woord van Kaïn: ben ik mijns broeders hoeder? Wat hebben we ons soms verbaasd over het woord van de oudste zoon, die zich ergert over zijn vader en ten aanzien van zijn broer dat woord niet eens in de mond neemt maar zegt: Nu *die zoon van u* gekomen is, die uw bezit heeft opgemaakt met slechte vrouwen, hebt gij voor hem het gemeste kalf laten slachten...
Wat is de draad tussen mensen van dezelfde ouders en tussen broeders en zusters in de gemeente soms sterk gespannen. Hoe gauw zijn wij geïrriteerd, hoe licht laten wij hen vallen die ook in Jezus hun enige hoop en troost vinden.
Het zijn zulke goede woorden: broeder, zuster. Geladen met liefde, respekt, begrip.
Laten we ze veel gebruiken. Ze herinneren ons aan de Heer en zijn liefde.
„Het is werkelijk overweldigend om telkens weer te ervaren dat het één zijn in het geloof *realiteit* is, en dat je echt broeders en zusters van elkaar bent..."

PERSBERICHT

De Centrale Pinkster Bijbelschool te Zeist organiseert van 17 tot 20 juli een seminaar over het onderwerp Muziek en Zang in kerk en gemeente.
Lezingen worden gehouden door mej. M. Bauermann, Utrecht; de heer D. Mc Clellan, Ver. Staten en de heer K. de Jong.
Inlichtingen over prijzen en programma C.P.B. Tel. 03404-15135 Postbus 1005 3700 BA Zeist.

DE STOPPELBERG

Elders in dit blad vindt u een advertentie van het rekreatie- en vormingscentrum De Stoppelberg te Beekbergen. Dit centrum gaat uit van de christelijke drankbestrijding in ons land. Gebouwen en terreinen moeten absoluut alkoholvrij gehouden worden. Vandaar dat vervelende dingen niet voorvallen.
Voor onze vrouwenverenigingen, zondagsscholen, jongens- en meisjesklubs lijkt me dit centrum buitengewoon geschikt voor kortere of langere verblijven. Weekendkonferenties en vergaderingen kunnen er uitstekend terecht.
Voor velen verklappen we geen geheim als we nog vermelden dat het beheerdersechtpaar, br en zr van der Schaaf, leden zijn van de baptistengemeente te Arnhem.

P.

WELKOM IN OOSTERHOUT

Wie in augustus in West-Brabant met vakantie is, is hartelijk welkom in de dienst van de baptistengemeente in Oosterhout (evangelisatiepost van de gemeente Dordrecht).

De diensten worden gehouden in „De Beuk", naast de N.H. kerk, nabij winkelcentrum Arendshof, en beginnen om 16.00 uur.

12 augustus voorganger ds A. Kleijne uit Heverlee.

26 augustus voorganger ds A. J. van de Wetering uit Eindhoven.

Inlichtingen: J. v. d. Roest, tel. 01623-12618.

OUDERENKAMP „DE BRON" VAN 23/6-30/6 1979

Tot onze spijt is het nu weer achter de rug. We hebben een zeer gezegende, leerzame en prettige week beleefd.
De geloofsgemeenschap was zeer innig en de leiding was voortreffelijk.
Met dank aan het jeugdburo NBJB.
Namens allen:

H. W. Stuut

VERSCHIJNINGSDATA DC

In de weken van 20 juli, 3 en 17 augustus zal DC niet verschijnen.
Inzenders van kopij, mededelingen en advertenties dienen hier rekening mee te houden.

VAKANTIEGANGERS OPGELET

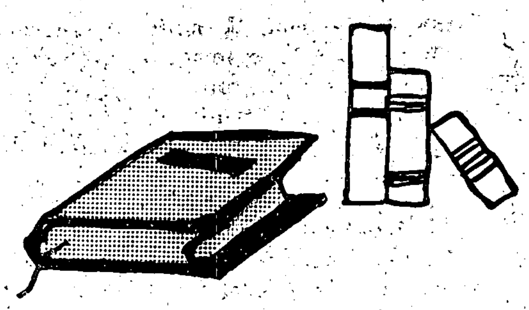
De diensten van de baptistengemeente te Vroomshoop, worden gehouden in het Gereformeerd Jeugdcentrum „Irene", Julianastraat. Het gebouw staat tussen spoorlijn en Gereformeerde kerk. De diensten beginnen 's morgens om half 10 en 's avonds om 7 uur.
Allemaal van harte welkom.

MEDEDELING

△ Nieuwe penningmeester van de baptistengemeente Valthermond is J. H. Grooten, Valtherblokken Z 18, 7876 TB Valthermond, tel. 05996-1331.

SPREKERSLIJST

H. G. Boskamp, Zaandam, woont nu Musselweg 82, 9584 AG Mussel.

Wat zullen we lezen?

zondag	15 juli	Psalm 10	Steek uw hand uit
maandag	16 juli	2 Petrus 1 : 1-11	Groeien in geloof
dinsdag	17 juli	2 Petrus 1 : 12-21	Gods woord onze kracht
woensdag	18 juli	2 Petrus 2 : 1-10	Hoedt u voor dwaalichten
donderdag	19 juli	2 Petrus 2 : 11-22	Het zijn bronnen zonder water
vrijdag	20 juli	2 Petrus 3 : 1-18	Wachten op het volmaakte
zaterdag	21 juli	Psalm 12	Er zijn geen vromen meer
zondag	22 juli	Psalm 146	Maar God blijft trouw voor eeuwig
maandag	23 juli	Ezechiël 16 : 1-14	Gods liefde voor een vondeling
dinsdag	24 juli	Ezechiël 16 : 15-34	Ondank als loon
woensdag	25 juli	Ezechiël 16 : 35-43	Lichtekooi, luister!
donderdag	26 juli	Ezechiël 16 : 44-58	Slechter dan je zuster Sodom
vrijdag	27 juli	Ezechiël 16 : 59-63	Toch blijf ik aan je denken
zaterdag	28 juli	Psalm 103	Zondaars verdorren als gras

De waarnemend sekretaris van de Unie, ds O. Oldenburger, Zijlroede 18, 8604 BB Sneek (tel. 05150-11042) is wegens vakantie afwezig van 2 t/m 30 juli.
In de periode van 2 t/m 21 juli kunt u zich voor dringende zaken wenden tot ds A. Visscher, A. van Scheltemaplein 85, 2624 PJ Delft (tel. 015-564162).
Van 22 t/m 30 juli kunt u terecht bij ds J. A. Brandsma, Troelstralaan 39b, 9722 JD Groningen (tel. 050-262088).
Daarna weer bij ds Oldenburger.

GEMEENTEBERICHTEN

Nieuw Weerdinge - (A.v.K.) Verleden jaar eindigde ik, dat het de bede was van ruim 100 baptisten Nieuw Weerdingers, dat wij samen met de familie Kroeze een gezegende tijd tegemoet mochten gaan.

Wel langs deze weg zal ik trachten al onze broeders en zusters in Nederland een indruk te geven van hetgeen in Nieuw Weerdinge gebeurt. In de eerste plaats wordt er elke zondagmorgen een kerkdienst gehouden om half tien, en tegelijkertijd wordt er in het lokaal naast de kerk voor kinderoppas gezorgd. De diensten worden goed bezocht, en het gebeurt niet zelden, dat de keurig opgeknapte kerk voor het grootste gedeelte gevuld is.

Na de dienst is het veelal de gewoonte, dat deze met gene meegaat om nog wat na te praten over de preek onder het genot van koffie met koek en dat noemen wij het voordeel, van een kleine gemeente, in een klein dorp (plm. 4000 inwoners) waar men ieder bij naam en voornaam kent.

Op maandagavond repeteert het zangkoor „Looft den Heer" (met 47 leden) waar dirigent broeder J. Onrust vaak met een nat bezweet overhemd vandaan komt.

De „Immanuël Singers", is een muziek- en zanggroep bestaande uit plm. 20 enthousiaste jongens en meisjes, die al spelende en zingende getuigen van hun Heer en Heiland, onder leiding van broeder Huigen.

„The Expressions" is de naam van een muziek- en zanggroep, bestaande uit 11 mensen die niet alleen in eigen kerk meewerken, maar ook in andere plaatsen. Van hen is al eens een lp gemaakt, en het geheel staat onder leiding van broeder B. W. Ophof.

Het muzikale gedeelte is pas kompleet met het vermelden van de 4 organisten, die bij toerbeurt het orgel bespelen tijdens de diensten.

De gemeente bestaat „gelukkig" hoe mooi het ook is, niet alleen uit zangers en muzikanten; dat zou ook niet goed zijn, want er is meer te doen in een aktieve gemeente.

Er is ook nog een Zusterhulp van plm. 24 zusters die eens in de 14 dagen samenkomen in het 200 zitplaatsen tellende jeugdgebouw.

Ook een heel belangrijk stukje werk in onze gemeente is de Ouderengroep van plm. 35 mensen, van verschilende richtingen, zoals Baptist, Pinkstergemeente, Leger des Heils en R.K. Dit werk wordt met veel liefde verzorgd door broeder H. Lever.

Verder zijn er 2 gespreksgroepen, 1 van plm. 20 tot plm. 35 jaar en één van 35 jaar en ouder. Eén, zo niet de grootste vereniging van de gemeente (en misschien wel van de Unie) is de meisjesklub. Om 140 meisjes elke week een uur nuttig bezig te houden, is echt geen kleine opgave (over talenten gesproken) maar ook hier zijn gelukkig een aantal zusters doelbewust mee bezig.

Het is broeder De Boer die elke zondagavond „opoffert" voor de 38 leden tellende jeugdvereniging.

De jeugd zelf organiseert droppings, koffiebars, tuinfeesten enz.

Dan zijn er nog de zondagsscholen; dit stukje werk wordt geleid door een aantal jonge mensen o.l.v. broeder en zuster De Vries.

De evangelisatiekommissie krijgt ook niet zoveel kans om stil te zitten, daar er regelmatig evangelisatiediensten worden gehouden, openluchtsamenkomsten en tentweken; op dit moment wordt een evangelisatiecampagne voorbereid in samenwerking met evangelist ds R. Reiling.

Al het werk dat ik u tot zover heb opgesomd wordt nauwlettend in de gaten gehouden door voorganger Kroeze, terwijl hij zelf nog de bidstond voor de jeugd en voor de ouderen verzorgt. Alle aktiviteiten, mededelingen, ziekenrubriek, bijbelkwis, enz. worden maandelijks door middel van het gemeenteblad „Gemeenschap" bekend gemaakt.

Nieuw Weerdinge zit beslist niet stil. Wij leven tussen Emmen en Stadskanaal, naar welke gemeenten nog al eens een attestatie verstuurd wordt. Wanneer er in Nieuw Weerdinge een bijzondere dienst is, zoals gezinsdiensten, zang- en muziekavonden, dan komen ex-Nieuw Weerdingers nog graag eens terug.

Vanaf 25 februari 1979 zijn hier 3 broeders en zusters gedoopt en op dit moment ((zondag 17 juli) zijn er nog 2 doopaanvragen; waarvan één volgende zondag zal plaats vinden.

Wij zijn blij dat bij elke evangelisatiedienst het jeugdgebouw eigenlijk te klein is. Ik ben mij ervan bewust dat ik veel met getallen heb geschreven, maar zonder dat zou u geen goede indruk krijgen van een kleine gemeente in de z.o.-hoek van Drente.

Tot slot wensen wij al onze broeders en zusters in het land Gods rijke en onmisbare zegen toe, en nodigen u graag uit om tijdens uw vakantie eens de sfeer te proeven in de baptistengemeente te Nieuw Weerdinge.

Tweede Exloërmond - (W.v.d.V.): In mei mochten we hier onze evangelisatiesamenkomsten houden, waar op velerlei wijze de blijde boodschap werd verkondigd. Groot was de medewerking en samen hebben we gezegende diensten gehad, waarbij we mensen mochten ontmoeten die gewoonlijk niet opgaan onder hét evangelie.

De toren van onze kerk, al enige jaren het onderwerp van gesprek, moest nodig worden vernieuwd. De kosten waren dermate hoog, dat het direkt niet verwezenlijkt kon worden. De bouwkommissie en meerderen met hen namen het belangrijke besluit: „we doen het samen". Wij prijzen ons gelukkig dat we zoveel vaklui onder ons mogen hebben en ook niet-gemeenteleden gaven hiervoor hun vrije tijd. Behalve het leidekken werd alles met eigen krachten gedaan. De spits werd met een grote kraan naar beneden gehaald. Het metselwerk werd tot de klok afgebroken. Op een betonplaat van 3,5 ton staat nu het metselwerk van witte geglazuurde steen, zodat het houtwerk is vervallen. Dit alles gebeurde op de grond. 30 juni was het zover dat de toren werd geplaatst. Het plm. zeven ton wegende gedeelte werd door een kraan op zijn plaats gezet, evens de spits. De klok die jaren op dezelfde tijd heeft gestaan werd gerepareerd en om 12 uur werd het in werking gesteld. Van de vele omstanders hoorde men niets dan lof over dit mooi stuk werk. Ook de pastorie werd onder handen genomen en is nu reeds gereed de nieuwe bewoners te ontvangen.

17 juni hadden we onze jeugdzondag, waarin 's morgens de kinderen het programma verzorgden en 's avonds de oudere en tussenjeugd, waarbij tevens de avonddiensten werden afgesloten.

Nu de vakantie is aangebroken ligt het werk grotendeels stil maar we hopen straks met onze nieuwe voorganger die op 12 augustus komt maar bovenal met onze grote Meester weer voorwaarts te gaan.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds M. Cohen, dr J. Reiling, ds C. van Wier en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de tijdelijk sekretaris ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie - De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 36,— per jaar, *f* 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland *f* 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 30/31 - 27 juli/3 augustus 1979

Een interessante pagina van 'Trouw'

Hoewel het momenteel „komkommertijd" is en de nieuwsmedia verondersteld worden weinig of geen nieuws te hebben, kan het toch alleszins de moeite waard zijn om de krant in de gaten te houden.

Zo bevat de kerkpagina van „Trouw" van 9 juli een groot aantal artikelen die we met interesse lazen en waarvan we u graag het een en ander willen doorgeven.

„Zuid-amerikaanse evangelie van de bevrijding"

Zo luidt het opschrift van het eerste artikel, waarin de verschijning wordt aangekondigd van het boekje van een Columbiaanse priester, Toro. Hij is een van de velen die begaan zijn met de ellendige levensomstandigheden van de bevolking in vele Zuidamerikaanse staten, terwijl hij niet aarzelt om de kerk zwaar in gebreke te stellen wat betreft haar houding ten opzichte van het vele onrecht, de kleine man aangedaan.

We citeren uit het artikel: „....verdrukking van de oorspronkelijke bevolking, in een tijd toen „gouden kerken" werden gebouwd (ruim 300 in San Salvador) ten bate van de handel en „de kerk", ten koste van de bevolking en beslist niet tot meerdere glorie van God".

Eveneens met veel anderen is Toro blijkbaar van mening, dat, dankzij de falende kerk, het „oude evangelie" zijn waarde en zin voor de mensen heeft verloren en dat er een nieuw, aangepast evangelie moet worden gepredikt, dat beter past in de strijd der armen voor gerechtigheid. Dat „nieuwe evangelie" zet hij in zijn boekje uiteen. Het gaat over „bevrijder" Jezus, die zich afzet en verzet tegen uitbuiters, wetsverkrachters, en de Voorvechter is van ieder die in de knel zit en die, blijkbaar volgens Toro's evangelie, gekomen is voor de stichting van een rechtvaardige samenleving op aarde. Voor deze zaak offert Hij tenslotte zijn leven op. Van een opstanding uit de dood wordt niet gerept. Integendeel: Jezus blijft dood. Maar Hij leeft verder in de harten van een zelfverzekerde en feestvierende menigte, die, op de derde dag na zijn dood, de straat op gaat, roepend dat Jezus leeft in het hart van allen die sociale gerechtigheid beminnen en bevrijding nastreven...

☆

Zo'n bericht maakt je triest. Omdat je, aan de ene kant, weet van de gruwelijke armoede, het grote onrecht, miljoenen mensen aangedaan, terwijl de kerk zweeg of zelfs collaboreerde. Terwijl je aan de andere kant gevoelt, dat een dergelijk aangepast evangelie voor deze mensen alleen maar een nog veel groter gevaar betekent... een nog grotere „armoede"!

☆

Eén weg of meer wegen?

In de rubriek „Uit de kerkbladen" staat, op dezelfde pagina van het genoemde dagblad een verhaal naar aanleiding van wat Douwe van der Sluis schreef in „Wending", over de verhouding van Joden en christenen. De schrijver, die docent is aan de Vrije Leergangen van de Vrije Universiteit in Amsterdam, is van mening, dat de belijdenis van Jezus als de Christus, onvermijdelijk voert tot anti-jodendom.

Zal er een betere verhouding komen tussen Joden en christenen, dan zullen laatstgenoemden hun pretentie moeten laten varen dat Jezus de enige weg is „naar de Vader". Want deze bewering is voor de Jood een onneembare hindernis.

Evenals in de midrasj, de Joodse uitleg van de Schriften, verschillende, soms tegenstrijdige, uitleggingen van het Oude Testament naast elkaar bestaan, zonder elkaar dat bestaansrecht te betwisten, zou het evangelie van het Nieuwe Testament er genoegen mee moeten kunnen nemen om netjes in de rij te gaan staan met andere rabbijnse verklaringen van de Tora en de profeten. Het zou dan niet meer zijn dan één van de vele visies en mogelijkheden en zeker niet de enige ware en betrouwbare boodschap, aangaande Gods vervulling van al wat van tevoren gesproken en geschreven is door de profeten.

Van der Sluis schrijft: „Een dergelijke open uitleg, een open theologie, zal een geweldige uitdaging betekenen voor het gebruik van het Nieuwe Testament. Sommige teksten zullen radikaal anders gelezen moeten worden. Anderen zullen zo belast zijn, dat ze niet meer bruikbaar blijken te zijn".

We veronderstellen, dat tot die teksten dan ook wel gerekend zal worden Joh. 5 : 40: „Gij onderzoekt de Schriften, want gij meent daarin eeuwig leven te hebben, en deze zijn het **welke van Mij getuigen"**. Jezus zelf verkondigt blijkbaar dat dé inhoud en betekenis van het oude verbond in Hém, en in Hem alleen, gevonden wordt. En Hij is kennelijk niet van zins om zijn boodschap, zijn levenswerk, te laten degraderen tot een mogelijkheid, een theorie, een exegese naast vele andere, inplaats van de enige weg ter verlossing voor een zondig mens.

☆

Onder hetzelfde hoofd „Uit de kerkbladen", komt ook aan het woord Ben van der Maas, die vanuit de r.k. kerk lid is van het oekumenisch team van studentenpastores in Groningen.

Hij is van mening, dat het niet langer zinvol is om de bijbel (overigens met een kleine b geschreven...!) in de liturgie een monopolie-positie te geven als dé openbaring van het geheim.

Hoewel in dit artikel niet duidelijk gesteld wordt, wat met „het geheim" bedoeld is, nemen we aan, dat het gaat om dat wat God aan mensen te zeggen en te geven heeft.

Dat geheim vinden we niet alleen in „een deel van de werkelijkheid en een bepaalde periode uit de geschiedenis van de mensen", het deelt zich vandaag ook mee, aan mensen van nu. En daarom hebben „de ervaringen met het goddelijke, die er geweest zijn in de geschiedenis van het joodse volk en in de geschiedenis van Jezus" voor de mens van vandaag geen „aanspraken van absolute geldigheid". „We hebben onze bekomst van absolute uitspraken".

Hoewel we, door een vrij uitvoerig citaat van bedoelde schrijver zeer sterk te comprimeren, het gevaar lopen zijn bedoeling niet volledig recht te laten geschieden, menen we toch te mogen zeggen, dat hij van mening is, dat het luisteren naar woorden van mensen die nu leven, even belangrijk kan zijn als het luisteren naar Gods woorden in de Heilige Schrift. Temeer, daar de bijbel zoveel oude symbolen bevat, die voor de moderne mens niet of nauwelijks meer verstaanbaar zijn...

☆

Het laatste artikel op de gedenkwaardige Trouw-pagina, waarop we even de aandacht vestigen, gaat over de toekomstplannen van het Bijbelinstituut-België, te Heverlee, een school, die „de naam heeft van een ,schriftgetrouwe' bijbelschool". De bestaande driejarige opleiding krijgt in 1980 een tweejarige bovenbouw en wordt aldus opgetrokken tot het niveau van een theologische fakulteit.

Een redakteur van „Trouw" had een gesprek met dr Th. J. W. Kunst, die de leiding van de school in handen zal krijgen.

Hij stelde aan dr Kunst enkele vragen en één zinsnede uit zo'n vraag trof ons even, in verband met de tendens van de artikelen die we hiervoor hebben genoemd. Wet citeren de aanloop tot de vraag.

„Het is niet uitgesloten, dat heel wat evangelische, reformatorische, verontruste Nederlandse jongeren, die de opleiding van hun eigen kerk in Nederland niet meer vertrouwen, op Heverlee zullen afvliegen als bijen op de stroop..."

Jongeren, die de opleiding van hun eigen kerk niet meer vertrouwen... Het valt niet te ontkennen, dat er zulke jongeren zijn en dat hun aantal groeiende is. Wie de strekking van de eerste drie gesignaleerde artikelen opgemerkt heeft, zal zich daarover niet verwonderen. Aan theologische fakulteiten en hogescholen zijn dergelijke invloeden en opvatingen merkbaar. Dankbaar mogen we konstateren, dat vele hoogleraren, docenten, leraren en predikanten, die met het onderwijs van jongeren belast zijn, zich verre houden van standpunten als bovenbedoeld. Maar er zijn mensen als Toro, ook in ons land, die het evangelie reduceren tot een programma voor sociale revolutie en van Jezus de politieke agitator maken. De man is dood, maar zijn ideeën leven.

Er zijn aan onze onderwijsinstellingen mensen die het eens zijn met Van der Sluis en die bereid zijn om, terwille van de dialoog met Joden, Moslims of aanhangers van de andere wereldgodsdiensten, de woorden, of desnoods zelfs de persoon van Jezus ter diskussie te stellen. En ook Ben van der Maas staat zeker niet alleen, wanneer hij de waarde van de bijbel relativeert, en de woorden van de moderne, mondige mens opwaardeert.

Het is bemerkenswaardig, dat zowel Van der Sluis als Van der Maas verkeren in de kringen van de studenten, de jongeren dus.

Wie deze (en vele andere) namen en feiten kent, verwondert zich er niet over, dat jongeren hun vorming en toerusting gaan zoeken aan scholen als het Bijbelinstituut te Heverlee en instellingen met een gelijke basis. Jong als ze zijn, hebben zij nochtans zoveel vertrouwen in de goddelijke inspiratie van de Schriften en de persoon van Jezus Christus, dat zij niet wensen dat daaraan getornd wordt. Overigens hebben wij hier niet te doen met een geheel nieuwe taktiek van satan. Zijn aanvallen op het evangelie zijn zo oud als het evangelie zelf. Maar dat mag voor ons geen reden zijn om dus maar rustig over te gaan tot de orde van de dag, omdat het evangelie het deze keer ook wel weer winnen zal! Het moet ons waakzaam maken. En deze waakzaamheid zou zich kunnen manifesteren in een hernieuwd en vurig gebed voor allen, docenten en studenten, die betrokken zijn bij de eigen predikantenopleiding aan „De Vinkenhof". Onze gemeenten, het gehele werk van God, zijn er bij gebaat, dat daar mannen worden gevormd, die bereid zijn om geen „pretenties te laten varen", die Christus zelf voert aangaande zichzelf en het Woord Gods. Mannen, die, naar 2 Cor. 5 : 20, „het woord der verzoening" doorgeven en de betrouwbaarheid en onmisbaarheid van de bijbel erkennen, waar het gaat om zaligheid, weerleggen, verbeteren en opvoeden in de gerechtigheid (2 Tim. 3 : 14-16).

C. van Wier

RADIODIENST VANUIT DELFZIJL

Liturgie voor de radiodienst van zondag 5 augustus 1979 te 17.00 uur.

Plaats: baptistenkerk Delfzijl. Voorganger: ds Jac. Schouten, voorganger van de baptistengemeente te Delfzijl. Organist: de heer M. Meddejonge.

Begroeting, Zingen Gez. 426, Votum en groet, Zingen Gez. 202 : 1, 2, 3, 4, Schriftlezing Jesaja 53 : 1-7, Zingen Gez. 519 : 1, 3, 5, Gebed, Schriftlezing Johannes 1 : 29-34, Zingen Ps. 103 : 1, 2, 6, 9 (kollekte), Prediking n.a.v. Joh. 1 : 29b, „Zie, het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt", Zingen Gez. 412 : 1, 3, 4, Dankgebed, Zingen Gez. 489 : 1, 2, 3, Zegen, Zingen Gez. 489 : 4.

De te zingen liederen zijn uit de bundel Lofzangen en Gebeden, ten dienste van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland.

24, 25 en 26 september a.s. wordt in Dalfsen de

werkbijeenkomst voor gemeente en evangelisatie

weer gehouden.

Thema is deze keer: **„Navolgen"**

U kunt zich als deelnemer opgeven bij het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-78 44 57.

De kosten *f* 75,— p.p., kunnen worden overgemaakt op gironummer 9260 t.n.v. de Unie van Baptisten Gemeenten, onder vermelding van Konferentie Dalfsen.

Abonnement op het werkboek is noodzakelijk!

Een bericht uit Kameroen van één van onze zendingswerkers

Een brief van Janneke van Oosten

Beste broeders en zusters.
Al weer bijna twee maanden geleden ben ik hier na m'n verlofperiode. Ik ben goed aangekomen en er lag veel op mij te wachten; een hartelijke ontvangst, een huis, werk. Intussen weten heel velen onder u wat mijn werk inhoudt. Kort samengevat komt het er op neer dat we proberen de zieke mensen te helpen en anderen op te leiden om hetzelfde te kunnen doen. Eerst moest ik weer even wennen, sommige dingen lopen nu anders dan toen ik vertrok.

Het dagelijks leven geeft veel stof tot nadenken. Deze week was hier een heel ernstig ziek kind, verschillende dagen probeerden we van alles en het leek er op dat het iets beter ging, toen wilden de ouders plotseling naar huis. Ze hadden het gevoel dat ze dit doen moesten om thuis de medicijnman te kunnen raadplegen en van hem dan de laatste redding te verwachten. Het was moeilijk dit zo te aksepteren, maar zo zijn de mensen hier opgevoed; als je het niet meer ziet zitten, is het de hoogste tijd om de medicijnman op te zoeken. Dan is er die oude man die chronisch ziek is, hij heeft verzorging nodig, maar die kunnen zijn kinderen hem thuis ook geven. Ik heb hem dit gezegd, maar ach, hij wil liever hier blijven, elke morgen hoort hij een preek en voor zijn lichaam komt hij ook niets tekort, waar zou hij heen kunnen gaan waar hij het beter krijgt? Hier bij ons is het het beste, vindt hij, dus hij blijft. Käte Petersen is de vroedvrouw met wie ik hier samenwerk. Door de zorg voor de kleine kinderen komen we veel met elkaar in kontakt en werken we samen. Als er bij mij een zieke kleuter komt, is één van mijn vragen aan de moeder: ‚bent u ook altijd trouw met uw kind naar het konsultatiebureau gegaan?' Het antwoord is meestal negatief, anders zou het kind niet ondervoed zijn. Samen maken we dan vaak een plan voor de behandeling van zo'n kind en we proberen de moeder in het hoofd te prenten dat ze haar kind regelmatig laat onderzoeken. De laatste tijd probeer ik ook wat meer laboratoriumonderzoek te doen.

Dankzij de tropenkursus in Tübingen, ben ik daar nu beter toe in staat. Het is wel tijdrovend, je kunt zoiets niet even snel doen, dan wordt het resultaat onnauwkeurig en onbetrouwbaar.

De regentijd is nu begonnen en we zijn er allemaal kontent mee, nu kan de gierst weer groeien en het is niet meer zo heet. Hierbij wil ik het voorlopig laten. We hebben uw gebed nodig - bidt u er voor dat we kracht ontvangen om de opgaven die hier liggen, aan te kunnen. Bidt voor onze Kameroense naasten, dat hun geloof mag groeien, hier zowel als overal is het zo gemakkelijk af te dwalen.

Bidt dat de liefde zijn plaats mag hebben in ons werk zodat we ook steeds weer de moeite kunnen nemen om elkaar de weg te wijzen.

Ik groet u heel hartelijk en wens u Gods zegen toe.

Dagai 26-6-'79 Janneke van Oosten

VERLIES INBEGREPEN

„Een zaaier ging uit om te zaaien..."
Matt. 13 : 1-9; 18-27

In deze (eerste) gelijkenis gaat het over het lot van het zaad dat de zaaier uitstrooide. Nauw verbonden met het lot van het zaad is het lot van de zaaier.
Alle zaad dat de zaaier uitstrooit, is voedsel. Het kan hem tot voeding dienen. Zodra hij het uitgestrooid heeft, is hij het kwijt. Hij moet maar afwachten of hij iets terug krijgt, en zo ja, hoeveel. In het zaaien van het zaad zit een geweldig stuk risiko.
Aan de andere kant: als het zaad niet uitgestrooid wordt, komt er gewis geen oogst, geen vrucht, geen meervoudige opbrengst. Er zit voor de zaaier nauwelijks iets anders op dan het eten uit te strooien in de hoop op een goede oogst.
Jezus heeft ze vaak gezien in het voorjaar, de zaaiers die met een ritmische stap over het veld gingen om het zaad in brede zwaaien van hun hand op de aarde te werpen.
Vóóraf moest het land bewerkt worden; aan de zaaier ging de ploeger vooraf.
Des te beter de bodem bewerkt - en gezuiverd - werd, des te meer kans was er op een redelijk goede oogst. Wie het vóór-werk schuwde, werd wel afgestraft met een schamele oogst.
Maar perfekt kon het voorwerk niet zijn. Het pad dat door het veld liep, bleef - of werd - weer hard door de voetstappen die er over gingen. De regen spoelde van steenachtige, rotsachtige bodem gemakkelijk de teelaarde weg. En alle wortelstokken van doornen en distelen, en alle zaden van onkruid kreeg je er niet uit. Dat wist je als zaaier.
Trouwens, het ging ook niet speciaal om die plekjes. Het ging om de goede bodem. Om de oogst te kunnen verwerven, moest je risiko's nemen. Op de oogst moest je het verlies van vruchtloos blijvend zaad in mindering brengen. Verlies was inbegrepen bij het werk.
Er zijn mensen die aan de hand van deze gelijkenis hun ongeloof of hun kleingeloof verontschuldigen. Ze kunnen er niets aan doen. De bodem van hun hart is nu eenmaal niet anders. Ze voelen niet voor het Evangelie, niet voor de kerk. Af en toe misschien, maar niet altijd.
Jezus laat duidelijk uitkomen dat de bodemgesteldheid niet een onafwendbaar noodlot is, maar gevolg van een wordingsgeschiedenis. De gesteldheid van het hart is geen gevolg van een goddelijke uitverkiezing maar resultaat van menselijk denken en handelen.
Een mens moet voor zichzelf uitmaken waarom hij niet gelooft. Waar het verzet tegen de boodschap van Jezus Christus uit voortkomt. Waarom is er weerstand tegen de eisen van Gods Woord?
Velen vergeten dat God geen excuus aanvaardt als het gaat over de gesteldheid van het menselijk hart. God immers doet de toezegging van de reiniging des harten. God wil door het bloed van Jezus Christus het hart van een zondaar zuiveren van alle smetten. Dát is ook een goede boodschap van God.
Er viel ook zaad op goede plaatsen. Waar het Evangelie van Jezus' zondaarsliefde verkondigd wordt, daar komen mensen tot geloof. Er zullen ook vandaag en ook in de toekomst mensen gehoor geven aan de blijde boodschap van verlossing. Er zullen mensen leven uit en door het Woord van God. Zij zijn vruchten van de Evangelieprediking, en zij zullen vruchten dragen.
Ondanks verlies, ging Jezus door. Ondanks tegenstand, gaat de gemeente door met de vervulling van haar opdracht.
De zaaier is uitgegaan. Jezus Christus ging uit de hemel. Hij ging in de nood en dood van deze wereld. Hij is het reddende woord. Hij stierf op Golgotha, niet als slachtoffer van satanisch verzet, maar om de vreugde welke voor Hem lag. Het was de vreugde van de oogst.

P

VERSCHIJNINGSDATA DC
In de weken van 3 en 17 augustus zal DC niet verschijnen.
Inzenders van kopij, mededelingen en advertenties dienen hier rekening mee te houden.

Kongres van de Europese Baptisten Federatie te Brighton (27 juni - 1 juli 1979)

ZWAK, MAAR TOCH STERK !

Zo luidde het thema van het kongres dat de Europese Baptisten Federatie (EBF) in de Engelse badplaats Brighton eind juni heeft gehouden. Uit vele landen van Europa kwamen baptisten tezamen. Er waren flinke delegaties (30-50 personen) uit de Oost-Europese landen, zoals Polen, de USSR, Roemenië en Hongarije.

De zwakte waarvan in het kongresthema sprake is, had in de eerste plaats te maken met het feit dat in de meeste landen van Europa de baptisten meer een kleine minderheidsgroep vormen. Bovendien hebben in enkele landen de baptisten met niet geringe problemen te kampen.

In zijn toespraak over het kongresthema zei ds Knud Wümpelmann, de scheidende voorzitter van de EBF, dat men aanvankelijk een veel uitbundiger thema in gedachten had. Maar de realiteit onder ogen ziende, kwam men tot een bescheiden opstelling. Doch juist in zwakheid heeft men elkaar het meeste nodig, om met elkaar het geheim van het evangelie te ontdekken, nl. dat Gods kracht in zwakheid het sterkst is (2 Cor. 12 : 6-10).

Het kongres kwam bijeen in een heel nieuw kongrescentrum in Brighton. Dit was bijzonder plezierig. Hoewel je met honderden mensen bijeen was, had je nooit het idee dat je in de massa verdween. Er waren ruim 1200 mensen die voor het gehele programma hadden ingeschreven. Op twee bijzondere avonden (waarvan één met Cliff Richard) waren er meer dan 3000 aanwezigen.

Op twee middagen werd er in afzonderlijke groepen gesproken over diverse onderwerpen (o.a. over samenwerking met overzeese kerken, bijbelstudie in de gemeente, evangelisatie, mensenrechten, gezinsleven, werkloosheid).

's Morgens om 9 uur begon de dag met bijbelstudie en gebed in verschillende taalgroepen.

Allereerst moet de betekenis van een kongres zoals in Brighton gezien worden in de mogelijkheid van ontmoeting van baptisten uit zo verschillende streken. Ik heb dit zelf bijzonder positief ervaren.

Het elkaar ontmoeten en elkaar aanvaarden als broeders en zusters in de Heer Jezus Christus werkt op zich reeds inspirerend en bemoedigend. In de tweede plaats is het van belang te letten op de inhoudelijke kant van het kongres. Wat was de grote lijn?

De nadruk kwam niet te liggen op de leer, eerder op wat we er in de praktijk van maken. Er bestond geen behoefte om zich af te zetten tegen bepaalde groepen of tegen bepaalde ontwikkelingen, wel kon men merken dat men een coöperatieve houding voorstond ten opzichte van al het goede dat in de Naam van Jezus Christus gedaan wordt, ongeacht waar of door wie. De kritische geluiden die men kon vernemen, waren primair uitingen van zelfkritiek. Voor mezelf vertaal ik de kritische (doch opbouwende) toon aldus: in onze gemeenschap wordt veel waarde gehecht aan een doorleefde persoonlijke relatie met God. Op zich is dit uiterst belangrijk, maar de vraag is: wat voor gevolgen heeft die relatie voor onze houding t.o.v. de wereld waarin we leven en t.o.v. onze medebroeders en -zusters dichtbij en ver weg. Op het kongres viel te beluisteren dat onze plaats in de wereld en in de gemeente te veel bepaald wordt door faktoren die buiten onze verhouding tot God omgaan.

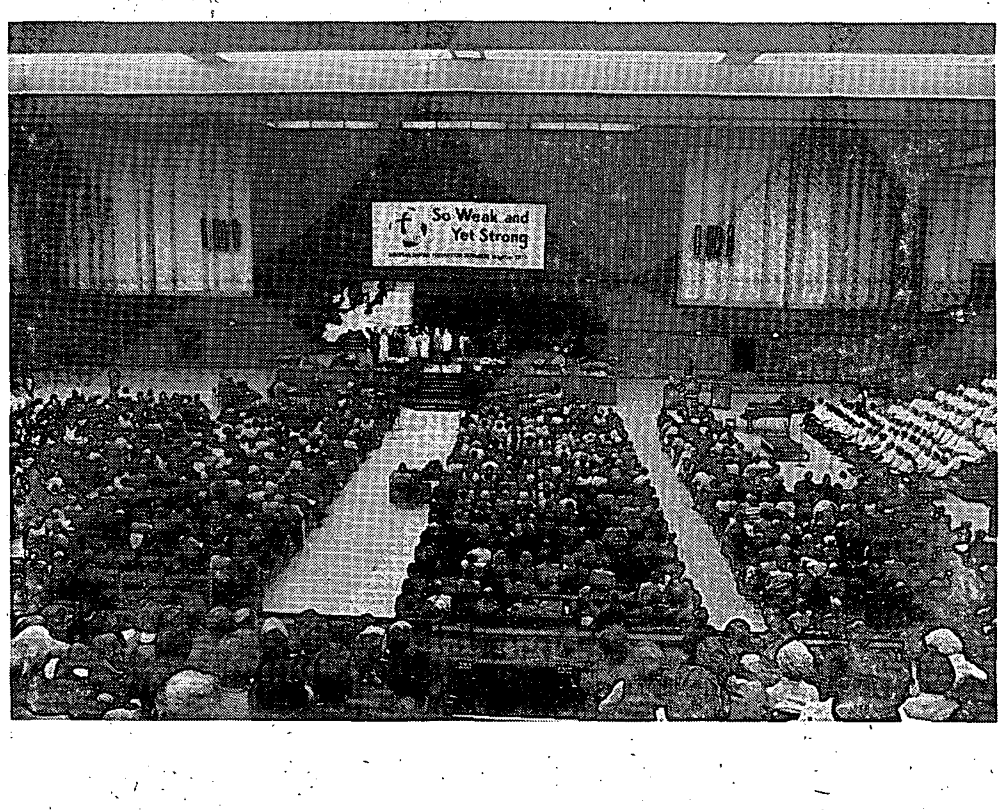
Zo vergeleek ds Wümpelmann, wat hij noemde, de fundamentele goddelijke wet „als ik zwak ben, ben ik sterk", met de waarden in onze maatschappij. Zowel in Oost- als in West-Europa geldt dat we in een maatschappij leven waar alleen degenen die sterk en bruikbaar zijn, werkelijk meetellen. We groeien op in een atmosfeer waarin we er toe gebracht worden te geloven dat als we inzetbaar en knap zijn, als we evenwichtig, vriendelijk en goed gehumeurd zijn, als we geestelijk in topvorm zijn, als we ons fijn voelen, dat we dan pas sterk zijn.

En daarom doen we vaak net alsof we beter, sterker en knapper zijn, dan in werkelijkheid het geval is. Echter, als we werkelijk de genoemde goddelijke wet in ons hart aanvaarden, dan, aldus nog steeds ds Wümpelmann, kan deze waarheid veel dingen op z'n kop zetten.

Soortgelijke gedachten werden ook geuit door dr Thorwald Lorenzen. Sprekend over de gebrokenheid in de gemeente, bracht hij naar voren dat deze het gevolg kan zijn van zowel gehoorzaamheid als ongehoorzaamheid aan Christus. Er kan sprake zijn van gehoorzaamheid in gevallen waarin gelovigen Christus op een radikale wijze willen volgen, en er over teleurgesteld zijn, dat andere gelovigen daarin niet in meegaan. Graag wil ik een tamelijk lang citaat (uit het Engels vertaald) van dr Lorenzen laten volgen:

„Onze ongehoorzaamheid houdt verband met een ontoereikende theologie. Zo lang we menen dat we over God kunnen denken zonder dat het kruis er aan te pas komt, zijn we niet in staat God te verbinden aan de werkelijke vraagstukken van onze tijd. En we zullen niet in staat zijn de gaven van Gods geest op hun waarde te schatten.

Alleen de Geest maakt ons bereid om in de naam van God uit te gaan om de hongerigen te voeden, dorstigen drinken te geven, vreemdelingen op te vangen, die geen kleren hebben te kleden, de zieken en gevangenen op te zoeken. We moeten opnieuw horen dat alleen in zoverre we diep medeleven tonen t.a.v. degenen wier rechten genegeerd worden en wier menselijke waardigheid aangetast wordt, we Jezus Christus dienen: Wat je voor de minste van mijn broeders hebt gedaan, heb je voor mij gedaan (Matt. 25 : 40). Indien de gemeente gevonden wil worden waar haar Heer is, dan moet zij partijdig worden in haar dienst. Zij moet gaan naar de minste der broeders - de aan drugs verslaafden, de eenzamen, de alkoholici - omdat dat de plaats is waar Christus is. Onze ontoereikende theologie heeft bijgedragen tot een toenemend verlies aan identiteit. Van oudsher bevatte de bap-

tistische identiteit een sterk gevoel van gemeenschap en een sterke nadruk op zending. Ons hechten aan kulturele waarden als sukses, respektabel zijn, en welvaart, heeft onze visie in nevelen gehuld. We zijn bezorgd over onszelf geworden. We zijn er op uit ons leven veilig te stellen. En waar deze tendenzen zich voortzetten, daar wordt de Geest van God die ons uit doet gaan en die ons voor elkaar open doet staan, niet meer gevoeld. De God van dynamische liefde wordt een God, gevangen gehouden in leerstellingen en regels".

Ik zou best nog even door willen gaan met citeren, maar de ruimte laat het niet toe.

Konkluderend zou ik willen zeggen dat het een goed kongres was. Zo goed zelfs dat de aanwezige Nederlanders van mening waren dat we in onze unie meer aan onze internationale kontakten moeten doen.

Het lijkt me een goede zaak dat we in onze unie iemand aanstellen die het internationale sekretariaat gaat behartigen. Hier openbaart zich een zwakte bij ons, waar we niet veel tegenover kunnen stellen. De kontakten tussen baptisten in Europa is belangrijk voor onszelf, daarnaast wil ik wijzen op het belang van deze internationale ontmoetingsmogelijkheden voor onze medegelovigen in Oost-Europa. Zij openen de weg tot ontmoeting ondanks politieke barrières.

In een volgende bijdrage wil ik u iets vertellen over de zendingsopdracht en hoe die op het kongres ter sprake kwam.

TW

VAN „DE VINKENHOF"

De opening van het kursusjaar 1979-1980 van het seminarium vindt plaats op **zaterdag 15 september a.s.**

Nadere mededelingen en uitnodigingen volgen. Men houde deze datum vrij.

J. Reiling, rector

Kopij voor het nummer van DC, dat op 10 augustus a.s. zal verschijnen, moet uiterlijk 2 augustus gezonden worden aan het adres van dr J. Reiling, Merellaan 5, 3722 AK Bilthoven.

Voor de daarna volgende nummers weer naar het adres van de tijdelijke redaktiesekretaris.

We wijzen er nog eens op dat kopij slechts aan één kant beschreven mag worden.

Verder willen we vragen dat handgeschreven kopij duidelijk leesbaar is, opdat fouten zoveel mogelijk vermeden kunnen worden.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Zomer-indrukken

Het mag misschien niet zo'n stralende zomer zijn, er wordt toch op allerlei manieren vakantie gehouden. Het is een verkwikking om te zien, hoe ook deze tijd van het jaar wordt benut door gemeenten om de goede boodschap uit te dragen. Op allerlei plaatsen worden openluchtsamenkomsten gehouden en tentakties. Er wordt geëvangeliseerd op campings en aan het strand. Alles bij elkaar een bewijs dat de kansen er altijd zijn, wanneer we er maar oog voor hebben.

In **IJmuiden** was een week lang aan het strand allerlei evangelisatiewerk gedaan door de jongeren van de baptistengemeente. Kinderwerk, gesprekken, folderen, alles wat maar mogelijk was werd aangepakt. Op zondagmorgen werd de aktie afgesloten met een kerkdienst in de Zeeloods, dat is een eenvoudig gebouwtje aan het strand, waar wel vaker diensten worden gehouden. Toen we aankwamen troffen we de jeugd bijeen in gebed. In de dienst werd gezongen met begeleiding van trompet en gitaar. Een meisje zong buitengewoon goede evangelisatie-liederen, modern van vorm en oer-evangelisch van inhoud. Het was een genot om daar te mogen meewerken.

's Avonds waren we op het eiland **Texel**. In de Doopsgezinde Kerk werd de dienst van de gemeente Den Helder gehouden. Ds Molema had de leiding, een man, die ongelooflijk veel werk verzet in Den Helder, naast een fulltime baan als godsdienstleraar op een middelbare school. Ook de altijd aktieve voorganger van Nieuw Weerdinge hield zijn vakantie op 't eiland, maar dat verhinderde hem niet om 'n aantal broeders op te sporen en samen met hen een mannenkwartet te vormen. Na enkele uren repeteren zongen ze voortreffelijk! Waar een wil is, daar is ook een weg. Hoe belangrijk muzikale perfektie ook mag zijn, deze enthousiaste, bezielde medewerking van mensen, die eigenlijk er eens aan toe zijn om te relaxen, was niet te overtreffen geweest. Er waren ongeveer honderd bezoekers in de dienst uit allerlei gemeenten, maar ook bewoners van het eiland Texel. Voor mij opnieuw een voorrecht om daar in de prediking te te kunnen meewerken. Als u het mij vraagt, zullen we van dit eiland nog wel meer horen.

Velen van u zijn ongetwijfeld nieuwsgierig naar de eerste ervaringen in **Goes**. Wel, ook daar kunnen we positieve dingen over schrijven. Er wordt nu regelmatig dienst gehouden op zondagmiddag in een voormalige kleuterschool, Populierenstraat 37 in Goes. Het bezoek is goed te noemen. Steeds zijn er broeders bereid om in de diensten voor te gaan en de onderlinge verstandhouding en de verwachtingen voor de toekomst zijn prima. In Goes wordt iedereen ontvangen met koffie of limonade! Natuurlijk is er na de dienst ook nog wel iets over, maar ik denk dat er weinig gemeenten zijn, waar de bezoekers zo hartelijk worden ingehaald! Het lijkt me toe dat dit de juiste instelling is voor echte pioniers, die weten dat de mensen, die in de dienst komen, voor een groot deel een hele afstand moeten afleggen.

Ook Goes is - denk ik - een naam, die u moet onthouden. En als u vakantie hebt in Zeeland, weet u waar u welkom bent, elke zondagmiddag om 5 uur.

Terwijl u jodelend door de bergen trok heeft uw evangelist zich met wat schrijfwerk belast. De bijdragen voor het Werkboek, zijn naar de drukker, die z'n best zal doen om alles netjes op tijd klaar te krijgen. U mag weer een paar goede artikelen verwachten, waarmee u uw winst kunt doen.

Als u nog niet geabonneerd bent voor *f* 10,— per jaar, dan wordt dat nu toch wel de hoogste tijd, waar of niet! Verder heb ik nog wat andere lektuur voor u aan het papier toevertrouwd, dat u in boekvorm zal bereiken. Maar daar hoort u later nog wel wat meer van. Geniet eerst nog maar een paar weken van de rust!

Straks genieten we weer verder in de arbeid!

Hartelijk groetend, uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; tel. 010-213335

MEDEDELINGEN

△ De penningmeester van 2e Exloërmond P. Baptist, is nu ook telefonisch bereikbaar: 05997-1870.

△ Ds G. Visser, emeritus-voorganger te Sneek, is weer in het ziekenhuis te Sneek opgenomen. Zijn toestand is ernstig. Wij bevelen de fam. Visser gaarne in uw voorbede aan.

△ Zondag 12 augustus hoopt ds A. Nijland zijn intrede te doen als voorganger van de baptistengemeente 2e Exloërmond. In de morgendienst van 10.00 uur vindt de bevestiging plaats door ds H. C. Schaap van Stadskanaal-Zuid.

De intrededienst is 's middags om 15.00 uur.

Bij deze nodigen wij u hartelijk uit tot bijwoning van deze diensten.

Namens de baptistengemeente 2e Exloërmond. W. van der Veen, sekretaris

Gedachtenis-resolutie*)

MEJUFFROUW GEERTRUIDA REILING

(overleden 21 mei 1979, oud 85 jaar)

Mejuffrouw Geertruida Reiling werd geboren in Drouwenermond, nabij Stadskanaal in Nederland. Zij werd genoemd naar haar grootmoeder Geertruida Reiling-Teissens, één van de eerste zeven Nederlandse baptisten.
Mejuffrouw Reiling diende als eerste Nederlandse baptist in BMS-verband in Zaire. Toen zij in 1923 naar dit zendingsveld ging, werd zij slechts door één gemeente ondersteund. Op de duur ontving zij steun van alle Nederlandse baptistengemeenten. Haar intrede in het overzeese zendingswerk gaf de stoot tot de oprichting van de Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging, die ook vanuit één gemeente begon en nu in alle gemeenten werkt.
Van 1923 tot 1952 heeft mejuffrouw Reiling haar dienst vervuld in Yakusu, in 't distrikt van de Boven-rivier in Zaire. Ze werkte hoofdzakelijk onder de meisjes op het internaat en altijd stond ze klaar om mee te helpen bij het vrouwenwerk in de omliggende dorpen en ook op de scholen van het zendingsstation.
Haar toewijdings- en plichtsbesef waren voorbeeldig. Onvermoeid heeft zij zichzelf gegeven voor de belangen van de meisjes. Op allen die haar leerden kennen heeft dat diepe indruk gemaakt.
Het leven van vele vrouwen in Kisangani en andere steden en dorpen is vandaag-de-dag een bewijs voor hun christelijke vorming, die ze kregen in onze internaten; zo worden nog de vruchten gezien van mejuffrouw Reiling's getuigenis voor Christus.
Het zal niet mogen worden vergeten, dat zij onder de Nederlandse baptisten veel invloed heeft uitgeoefend om zendingsliefde te bevorderen. De belangstelling voor en toewijding aan de zending is mede door haar optreden algemeen geworden. Ze heeft het ook mogen zien, dat verscheidene jonge mensen zich aanboden om in het zendingswerk te gaan dienen.
De koning der Belgen heeft haar de Gouden Medaille verleend van de Orde van de Leeuw (1954).
In 1952 werd zij gepensioneerd. Sinds augustus 1964 woonde ze in één van de baptisten tehuizen voor bejaarden, Tabitha, in Stadskanaal. Haar wijsheid, vriendelijkheid en geduld deed haar het vertrouwen verwerven zowel van de bejaarde bewoners als van de jonge assistenten. Er ontstond zo'n sterke band, dat het personeel het heeft verhinderd, dat zij werd overgebracht naar een verpleeghuis toen haar lichamelijke en geestelijke gesteldheid voortdurende zorg vereiste. Ze werd door hen liefderijk verzorgd, totdat ze werd opgeroepen in de tegenwoordigheid van haar Heer.
Wij eren de nagedachtenis van een standvastige afgezant van Jezus Cristus en wij bieden onze oprechte gevoelens van deelneming haar familieleden aan.

*) Uitgegeven op 10 juli 1979 door het algemeen comité van de Baptist Missionary Society te Londen, in wier dienst zr Reiling was.

We plaatsen deze resolutie gaarne, met name voor de vele ouderen onder ons, die zr Reiling gekend hebben. P

JANCA LOOT

Zoals u vast weet, is zr Janca Loot in mei weer naar Kameroen vertrokken, enkele weken na zr Janneke van Oosten.
Zr Loot werkt nu in het plaatsje Zidim, niet zo ver van de stad Maroua in het noorden van Kameroen.
Onlangs kreeg ik een brief van haar (gedateerd 1-7-'79), waarin zij iets over haar nieuwe start in Kameroen meedeelt.
Helaas had ze in de eerste weken al met ziekte te kampen. Ze schrijft: „Twee weken na aankomst had ik m'n eerste malaria te pakken, en, nauwelijks daarvan opgestaan, een bacteriële dysenterie. Vanwege de nogal beroerde algemene (lichamelijke) toestand, lag ik een paar maal languit op straat en loop nu rond met 'n blauw-zwart gezwollen kin".
Ze schrijft verder dat het nu weer beter gaat en dat ze haar werk als vroedvrouw opgevat heeft. Er komen momenteel veel miskramen voor omdat det vrouwen in deze tijd van het jaar zwaar werk op het veld verrichten.
Zr Loot schrijft ook dat ze het met haar kollega's goed getroffen heeft, waar ze erg blij mee is.
Graag wil ik onze gemeenten oproepen de komende weken onze beide zusters in het noorden van Kameroen in het bijzonder in hun gebeden te gedenken!
Bovendien zou het leuk zijn als lezers van DC die op vakantie gaan onze zusters een kaart of brief sturen. Hun adres is: BP 82, Maroua, Kameroen.

Teun Wolters (sekr. UCZ)

EEN VOORLOPIG AFSCHEID

Wegens hun aanstaand vertrek naar het zendingsveld in Zaire (Afrika) namen ds en mevrouw Van Barneveld (beter bekend als Theo en Tineke) in een volle Kruiskerk op zondag 8 juli 1979 afscheid van de baptistengemeente in Dordrecht.
Zij hadden hun werkverlof van een jaar in Nederland doorgebracht. Het was echt geen verlof van uitrusten, want zij hebben niet stil gezeten en Theo vervulde in die periode een groot aantal spreekbeurten.
De feestelijke dienst stond onder de sympathieke leiding van ds R. Reiling. Theo van Barneveld hield een indringende prediking n.a.v. Jesaja 6 : 1-8 en 2 Corinthe 5 : 11-21. Uit zijn betoog, dat door voorbeelden uit de praktijk werd geïllustreerd, kwamen drie punten naar voren:

1. De **bereidheid** om de HEER te dienen. De profeet zegt dan ook: „Hier ben ik, zend mij" (Jesaja 6 : 8).
2. De **noodzaak** om het Evangelie te brengen. In 2 Cor. 5 : 11 wordt immers op het oordeel van GOD gewezen.
3. De **volmacht** om het Evangelie te prediken. Als gezanten van CHRISTUS smeken wij de mensen: „Laat u met GOD verzoenen (2 Corinthe 5 : 20).

Samenvattend zei ds. Van Barneveld: „God kan ook het Evangelie in de lucht schrijven, maar Hij gebruikt instrumenten' Zó is Zijn Verlossingsplan. Hij wil dat mensen zoals u en ik het Evangelie doorgeven met woord en daad!"
Een jeugdkoor onder de enthousiaste leiding van Wil. Sigtermans zong op spontane wijze enige liederen waar onder een liedje in de Zairiaanse taal. Hiermee oogstten zij veel bijval.
Br Stringer van het zendingsgenootschap sprak een ernstig en bezielend woord.
Daarna bracht br v. d. Leer namens de raad der gemeente zijn gedachten op originele wijze over.
Wij kunnen niet anders doen dan 2 verzen te citeren van lied 291, dat ds Reiling tot slot liet zingen:

> Moge Gods almachtig Woord
> heersen tot in 't verste oord,
> 't Woord van Hem, Die alles schiep,
> mensen tot de hemel riep.
>
> Woord des levens, op u wacht
> Van geslachte tot geslacht
> 't hart des mensen, opdat gij
> daarin komt tot heerschappij!

R. J. van Rhijn, sekretaris

ZENDINGSWEEKEND

De Unie Zendings Commissie en de Werkgroep „Dienst aan een wereld in nood" houden D.V. op vrijdag 16 en zaterdag 17 november a.s. een zendingsweekend te Apeldoorn, waar de plaatselijke gemeente als gastheer zal fungeren.
Het weekend is speciaal bedoeld voor leden van de gewestelijke en plaatselijke zendingswerkgroepen en -kontaktpersonen.
Het weekend begint vrijdagavond en eindigt zaterdag in de namiddag.
Noteert u alvast de data?

HET UNIE JAARBOEKJE 1978

Naast een bijna komplete adressenlijst geeft het boekje dat we hier boven als Unie-jaarboekje heben aangeduid (maar dat in werkelijkheid geen titel draagt) uiteraard veel informatie over de samenstelling der vele kommissies, besturen, vertegenwoordigingen enz. Wie wat wil weten, vindt er veel in.

Voor elk meelevend lid onzer gemeenschap een belangrijke bron van gegevens dus.

Niet het minst wordt dan onze interesse gewekt door de cijfer-gegevens over onze gemeenten.

Per 31 december 1978 waren er 81 gemeenten lid van de Unie; tezamen hadden zij 11.807 leden. Dat waren er 188 meer dan op 31 december 1977.

Waardoor ontstond de toename?

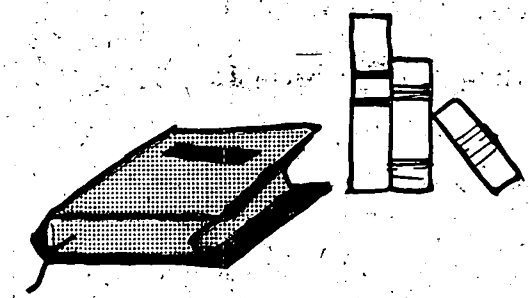
gedoopt werden	484	
uit andere gemeenschappen kwamen	128	
weder opgenomen werden	44	
totaal		656
overleden	156	
er onttrokken zich	317*	
uitgesloten werden	19	
totaal		492
toename		164
er werden meer attestaties ontvangen dan afgegeven, nl.		14
totaal		178
na korrekties van de ledenlijsten bleken er meer leden te zijn, nl.		10
netto totale aanwas		188

De gemeenten

De ledentallen der aangesloten gemeenten verschillen aanzienlijk. De kleinste gemeente, Zuidlaren, telt 19 leden, de grootste, Emmen, 627.

Splitsen we verder uit, dan blijkt dat 63 gemeenten minder dan 200 leden hebben, 18 gemeenten hebben meer dan 200 leden.

Deze 63 gemeenten hebben totaal 6.090 leden; de 18 gemeenten 5717. Anders gezegd: 77,7% onzer gemeenten hebben 51,6% der leden onder hun hoede.
Een andere uitsplitsing zegt:
er 34 gemeenten met minder dan 100 leden, er zijn 47 gemeenten met meer dan 100 leden. Deze 34 gemeenten tellen 2045 leden, de 47 gemeenten tellen 7962 leden, 42% der gemeenten tellen 17,3% der leden, 58% der gemeenten tellen 82,7% der leden.

Wat zullen we lezen?

zondag	29 juli	psalm 126		God blijft barmhartig
maandag	30 juli	Ezechiël 17	: 1-10	Spreek tot het volk in beelden
dinsdag	31 juli	Ezechiël 17	: 11-21	Weet je wat dit betekent?
woensdag	1 augustus	Ezechiël 17	: 22-24	De belofte van het kleine takje
donderdag	2 augustus	Ezechiël 18	: 1-20	Loon naar leven
vrijdag	3 augustus	Ezechiël 18	: 21-32	Wie zich bekeert blijft leven
zaterdag	4 augustus	psalm 140		Red mij, o God!
zondag	5 augustus	psalm 143		Op U blijf ik hopen
maandag	6 augustus	Ezechiël 19	: 1-14	Klaaglied
dinsdag	7 augustus	Ezechiël 20	: 1-12	De wandaden van Israëls voorouders
woensdag	8 augustus	Ezechiël 20	: 13-26	Ik richtte hen niet ten gronde
donderdag	9 augustus	Ezechiël 20	: 27-38	Ook later misdroegen zij zich
vrijdag	10 augustus	Ezechiël 20	: 39-44	Toch zal ik hun lot ten goede keren
zaterdag	11 augustus	psalm 106	: 1-23	Het zondige Israël in de woestijn

Nog verder uitgesplitst zien we dat in 13 gemeenten, met minder dan 50 (is 16% van het totaal) 476 leden zijn (is 4% van het totaal).

De Algemene Vergadering

wordt samengesteld uit leden der gemeenten, met dien verstande dat gemeenten voor de eerste honderd leden 2 afgevaardigden en voor elke volgende 100 of gedeelte daarvan 1 afgevaardigde mogen zenden.

De 99ste Algemene Vergadering in oktober a.s. kan mitsdien in totaal door 216 afgevaardigden van gemeenten worden bezocht. De 34 gemeenten met minder dan 100 leden zenden daarvan 68, oftewel 31,5%. De 63 gemeenten met minder dan 200 leden zenden in totaal 125 afgevaardigden, oftewel 57,9%.

Stoeien met cijfers (zoals dat tegenwoordig heet) is boeiend. Vergeten willen we niet, dat van achter al deze cijfers twee dingen zichtbaar worden: de noeste en vaak moeitevolle arbeid van mensen, èn de zegen van God.

* Waarvan 117 uit de gemeente Rotterdam-Zuid zijn uitgetreden. P

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 34 - 24 augustus 1979

IK BEN GEEN KIND MEER ....

Onder deze titel schreef Rogier van Aerde een boekje dat op een fijne gevoelige manier ingaat op de problemen die er ontstaan in de relatie tussen opgroeiende kinderen en hun ouders.

Ouders en kinderen hebben vaak zo hun eigen verlangens en verwachtingen. Voor deze verlangens en verwachtingen ontmoeten ze soms maar weinig begrip bij elkaar.

In het voorwoord . . .

van dit boekje schrijft prof. dr. D. J. Levita over de nieuwe tijd van het kind. De positie van het kind wordt hoe langer hoe meer wettelijk beschermd. Als voorbeelden worden aangegeven de wetten betreffende kinderarbeid, kinderrechtspraak, kindergeneeskunde, kinderbescherming etc.

De Levita: „Centraal in de aandacht staan vandaag aan de dag adolescenten, kort geleden nog pubers genoemd. Lange tijd vielen zij tussen de wal en het schip en dat bovendien nog onhoorbaar; vandaag wordt de maatschappij door de vele luide plonzen maximaal gealarmeerd en schieten de ter zake hulpverlenende instanties als paddestoelen uit de grond".

De overgang . . .

van kind naar volwassene vormt een moeilijke tijd.

Waar voorheen alles soepeltjes verliep beginnen nu, vrij plotseling, schijnbaar zonder enige belangrijke aanleiding, de botsingen te komen. Thuis voelt niet meer zo als thuis. Als „puber" ga je op zoek en probeer je een cirkel te vinden, een sfeer, een klimaat, een manier van denken, waarin je jezelf herkent, waar je schijnbaar veel beter begrepen wordt dan thuis. En om de haverklap kun je vanuit de verwarring, die door de verandering ontstaat, de uitspraak horen: *Ik ben geen kind meer.*

Nee, je wilt je ouders geen pijn en verdriet doen, maar het lijkt alsof ze soms tot een andere wereld behoren. Waar komt toch die barrière vandaan, vraag je je dan als jongere af, je vroeg er toch niet om?! Toch vind je het het wel fijn. Je voelt iets als vrijheid in je bloed, en ondanks de plotselinge tranen beleef je er soms toch plezier aan.

Moeilijker en pas echt verdrietig wordt het als je denkt dat de ander je niet meer *wil* begrijpen; wanneer je je afvraagt of die ander nog wel van je houdt; wanneer je aan elkaar gaat twijfelen en het vertrouwen geschokt wordt. Ja dan komt soms de eenzaamheid als een verstikkende golf over je heen. Je stemmingen wisselen zo snel; dan weer voel je je vijandig ten opzichte van de omgeving en dan ben je neerslachtig alsof je nooit meer vrolijk kunt zijn.

Loslaten . . .

Ieder gezond kind voelt vaak de neiging in zich opkomen om zich los te maken van de ouders. En van de ouders wordt, al heel vroeg, gevraagd hun kind, tot op zekere hoogte, los te laten. Voor sommige moeders is de geboorte van een kind al een verlies. Daarna komt het kind de ruimte geven vóór de ontwikkeling van een eigen wil, voor een eigen verantwoordelijkheid, voor het nemen van eigen beslissingen. Dit vormt vóór de ouders vaak genoeg een groot probleem. Loslaten heeft voor je gevoel te maken met verliezen. En dàt willen we niet, totdat we gaan begrijpen dat je een kind niet behoeft te verliezen door het een eigen vrijheid, een eigen ruimte te geven. Het kind zal deze dingen toch voor zichzelf gaan opeisen. En dat is maar goed ook. Een jongere heeft eigen benen om op te staan, en zal hoe langer hoe minder geholpen moeten worden om staande te blijven.

De jongere wil zelf gaan bepalen hoe laat hij 's avonds thuis wil komen. Hij wil zijn eigen vrienden en vriendinnen kiezen. Hij wil zelf uitmaken of hij zal roken. En of hij een biertje wil drinken en of hij naar die bepaalde discotheek zal gaan, of hij samen met zijn vriendin zal gaan kamperen, of hij voorbehoedsmiddelen zal gebruiken, of hij een super-strakke broek wil dragen en hoe lang zijn haar zal zijn, of hij nog mee gaat naar oma, enzovoorts enzovoorts, het zijn allemaal vragen die gigantische problemen kunnen oproepen in een vroeger zo rustig en ontspannen

HET LEVENSKLIMAAT VAN DE GEMEENTEN (4)

De bijbel

Naast de doop en het avondmaal is ook de bijbel in hoge mate bepalend voor het geestelijk klimaat in de gemeente. Er is echter een belangrijk verschil: bij doop en avondmaal komt het er vooral op aan hoe je het doet, bij de bijbel hoe je het zegt. Doop en avondmaal zijn handelingen, de bijbel is een boek en een boek blijft stom als het uitgelezen wordt. Lezen is, met of zonder gebruik van stembanden, een ter sprake brengen en dus een vorm van spreken.
Wie doopt, bedient de doop, wie brood en beker uitreikt, bedient het avondmaal, maar wie bedient de bijbel en hoe? Is dat alleen uit de bijbel voorlezen, zoals dat in de samenkomsten van de christenen van de eerste eeuwen in de samenkomsten zo'n grote plaats innam? Of is er meer voor nodig dan alleen de herhaling van het geschrevene? Er is inderdaad meer voor nodig en in dat „meer" schuilt de betekenis in de problematiek van de bijbel in de gemeente. Want wie meer doet dan voorlezen alleen legt de bijbel uit. Of dat gebeurt in de kerkdienst, in de bijbelkring of in persoonlijke bijbellezing maakt in wezen niet veel uit. De bijbel „werkt" uit zonder uitleg of toepassing.

Traditie

Dit is altijd al zo geweest. De behoefte aan uitleg en toepassing is in de christelijke kerk niet zo sterk geweest dan in het Jodendom met de Tora, maar de uitleg is er vanaf 't eerste begin. Wat zijn de preken in Handelingen en wat zijn de brieven van de apostelen anders dan een op Christus betrokken uitleg van het Oude Testament? Er is een brede en diepe traditie van bijbeluitleg in het christendom.

Wie vandaag de dag de bijbel leest, leest hem uit alsof hij hem nog nooit eerder had gelezen. Onze omgang met de Schrift is beperkt door de traditie waarin wij staan. Wij lezen de bijbel als doperse gemeentechristenen en wij verstaan hem ook als zodanig. Vòor ons is niet verbond 't sleutelwoord dat de toegang tot Oude en Nieuwe Testament opent, zoals voor de gereformeerden maar veeleer het woord doop als teken van het met Christus begraven zijn en het opstaan tot een nieuwe levenswandel. Wij hebben om zo te zeggen ons eigen focus bij het lezen en uitleggen van de Schrift. Is dit een zegen of gevaar? Ik denk beide.

In de eerste plaats is het een zegen want maar heel weinig mensen zouden in staat zijn om de Schrift helemaal onbevangen en als het ware zonder wil te lezen. De overgrote meerderheid is aangewezen op het gemeenschappelijke lezen en uitlegging, precies zoals wij op elkaar zijn aangewezen om met elkaar te geloven. Dat geldt ook van de wedergeboren mens: hij wordt geboren in een gemeenschap van mede-gelovigen en daarmee opgenomen in een bepaalde geloofstraditie. Zo werkt de Heilige Geest (1 Kor. 12 : 13). Onze omgang met de Schrift is een bemiddelde omgang, bemiddeld door de Geest en door de gemeente. Daar kunnen we niet dankbaar genoeg voor zijn.

Maar deze medaille heeft ook z'n keerzijde. Wie gemeente zegt, zegt traditie. Hoeveel positiefs er ook van geloofstraditie gezegd kan worden, de traditie kan ook een macht worden die de Geest blust en de Schrift niet aan het woord laat komen. De tradite bepaalt dan wat in overeenstemming is met Woord en Geest. Het schoolvoorbeeld is - of moeten we zeggen was? - de rooms-katholieke kerk, maar ook de reformatorische kerken zijn hiervan niet vrij gebleven. Evenmin trouwens als de doperse kerkgemeenschappen. In feite is geen enkele kerk of gemeente er immuum voor gebleken en inzonderheid waar men meent en zegt geen geloofsbelijdenis nodig te hebben, omdat de Schrift onze enige geloofsbelijdenis is, is het oppassen geblazen. Het gevaar is dan immers niet gering dat eigen oordelen en vooroordelen regelrecht in de Schrift worden geprojekteerd.
De omgang met de bijbel in de gemeente - want daar gaat het om - is dus allerminst een probleemloze zaak. Deze omgang is aangewezen op de gemeente en daarmee op de traditie van de gemeente. De Schrift spreekt in en door de gemeente, krijgt als het ware stem door de gemeente en tegelijkertijd kan de stem van de gemeente de Schrift overstemmen. Hoe behouden we de zegen van de gemeente die de Schrift uitlegt en ontkomen we aan de dreiging van de overstemming van de Schrift door de gemeente?

Woord Gods

Tot dusver hebben we het steeds gehad over de Schrift en de bijbel, woorden die er vooral aan herinneren dat het gaat om een boek. In zekere zin is een boek weerloos. Het is geschreven om gelezen te worden, maar als niemand het opent, blijft het dicht en de inhoud onbekend. Als het wel wordt gelezen kan het verkeerd worden gelezen, uitgelegd en gebruikt. Het boek kan daar niets aan doen. Het kan niet protesteren of korrigeren. Zo is het de bijbel in de loop van de geschiedenis ook dikwijls vergaan. Toch leert diezelfde geschiedenis ook dat diezelfde bijbel er evenzo vaak in is geslaagd om door dit misverstaan en misbruik heen te breken en toch aan het woord te komen. Dat is

---

gezinsleven. Waar liggen dan de grenzen. Hoeveel ruimte kan je geven? In hoeverre moet je loslaten?

Vechten om de macht?

Dan wordt het soms. Daar koop je niets voor. Dat biedt geen soelaas voor de toekomst. Ja maar, hoor je veel ouders zeggen: een kind moet toch gehoorzamen? Wij zijn toch verantwoordelijk voor hem? En wat zal de omgeving wel niet zeggen als we onze achttienjarige Henk met zijn meisje op vakantie laten gaan? Die laatste zin prikt ons op de vraag die wij aan onszelf moeten stellen: waarom willen wij dat kinderen ons gehoorzamen? Zijn daar motieven die meer te maken hebben met onze zwakte, onzekerheid, vrees voor buitenstaanders, onze behoefte om te overheersen?
Of hebben we, weloverwogen en zo mogelijk samen met de jongere geprobeerd een standpunt in te nemen!? Zijn we bereid om los te laten, het kind de ruimte te geven eigen verantwoordelijkheid te ontwikkelen en een eigen wil te vormen.

Soms heeft een jongere „gewoon" behoefte om tegen de draad te zijn, om nee te zeggen en rebels te zijn en zullen ouders bereid moeten zijn om rustig en weloverwogen toch aan eigen standpunt vast te houden. Ouders die te gemakkelijk uit handen geven; de jongere tè-veel ruimte geven, lopen het levensgrote gevaar een te grote verantwoordelijkheid te leggen op het opgroeiende kind, waardoor de sfeer waarin dit kind opgroeit onveilig en in zekere zin liefdeloos is. Tè grote tolerantie ondermijnt de geborgenheidgevoelens die het kind bij zijn ouders kan beleven. Ook nodig heeft. Tolerantie kan verwaarlozing betekenen!
Het evenwicht tussen het kind een eigen ruimte geven èn het kind grenzen stellen, is lang niet gemakkelijk te vinden. Toch wil je daar naar streven.

M. Cohen

24, 25 en 26 september a.s. wordt in Dalfsen de

werkbijeenkomst voor gemeente en evangelisatie

weer gehouden.

Thema is deze keer: **„Navolgen"**

U kunt zich als deelnemer opgeven bij het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-78 44 57.

De kosten *f* 75,— p.p., kunnen worden overgemaakt op gironummer 9260 t.n.v. de Unie van Baptisten Gemeenten, onder vermelding van Konferentie Dalfsen.

Abonnement op het werkboek is noodzakelijk!

natuurlijk niet helemaal goed gezegd want een boek is geen persoon, ook de bijbel niet. Maar wat dit boek van andere boeken onderscheidt is dat dit het Woord van God is. In dit boek spreekt God, de God van Israël en de Vader van Jezus Christus. Hij spreekt in dit boek en door dit boek, en omdat Hij bij machte is om zich stem te verschaffen, daarom wordt zijn boek gelezen, verstaan en geloofd.

Omdat de bijbel het Woord van God is is de gemeente voor haar omgang met God op de bijbel aangewezen. Zij kan er om zo te zeggen geen dag zonder. Het is zeker waar dat God ook door doop en avondmaal aan de gemeente werkt, maar dat geldt in nog sterkere mate van de bijbel. Niet doop en avondmaal zijn Woord van God maar de bijbel; doop en avondmaal „werken" alleen in samenhang met de bijbel. Daarom is de omgang met de bijbel in hoge mate bepalend voor het klimaat van de gemeente en het is van levensbelang voor de gemeente hoe zij met de bijbel omgaat. Omgaan is eigenlijk niet het goede woord. Het gaat om ontvangen en doorgeven, om luisteren en verwoorden. Dat speelt zich af in het vlak van de gemeente en dus in het vlak van de traditie, èn in het krachtveld van de Geest die het Woord sprak in het verleden en spreekt in het heden.

Preek

Vanuit deze gezichtshoek willen we nader bezien hoe de bijbel werkt in de gemeente. Het valt niet te betwijfelen dat het voornaamste medium in de omgang met de bijbel nog altijd de prediking is en wel in de vorm van de zondagse preek. Nu wordt allerwege de preek aangevochten: de alleenspraak van één mens, doorgaans ook nog een man, zou in onze tijd niet meer passen. Wij leven immers meer bij gesprek en dialoog dan bij monoloog en getuigenis. Bovendien kan de mens van vandaag niet zo lang achter elkaar luisteren, want hij is dank zij de televisie meer een zie-mens dan een hoor-mens. En - ergst van alles - je hoort van de kansels zo vaak hetzelfde met andere woorden en wat de predikers zeggen heeft soms maar weinig met het echte dagelijks leven van de luisteraars te maken. Kortom: de preek heeft z'n tijd gehad.

Toch is daarmee m.i. de kern van de zaak niet geraakt. Er wordt gepreekt niet omdat de predikers dat zo graag doen of omdat de traditie het zo wil, maar omdat God het eerste woord heeft. De monoloogpreek is daarvan een teken. Wie preekt heeft de luisteraars niet alleen iets te zeggen - dat heeft als 't goed is iedere spreker - maar iets aan te zeggen. Hij is een aanzegger, een boodschapper, niet vanwege zichzelf of de groep maar vanwege God en daarom en daartoe heeft hij alleen het woord.

Daar zijn echter een paar kanttekeningen bij te plaatsen.

In de eerste plaats heeft wie preekt een eenzame dienst. Hij staat alleen tegenover de gemeente, terwijl hij toch eigenlijk niet meer is dan de andere leden van de gemeente. Hij kan dat dan ook niet lang volhouden, niet eens een hele kerkdienst lang. Gelukkig hoeft dat ook niet. Hij mag met de gemeente mee zingen en voorgaan in gebed en de afkondigingen doen. Dan is hij weer gemeentelid met een funktie.

Maar als hij preekt staat hij alleen, want dan brengt hij het Woord van God. Als zodanig maakt hij aanspraak op gezag. Niet voor zichzelf en voor zijn eigen inzichten maar voor het Woord van God. Het is onverdragelijk wanneer een prediker zijn eigen inzichten uitdraagt met het gezag van het Woord van God, om het even of dat nu de bootvluchtelingen, de bevrijdingsbewegingen, Zuid-Afrika, de Oostbloklanden, de energie, het milieu, de vrije sex, de belastingfraude of de abortus betreft. Paulus maakt ook verschil tussen het woord van de Heer en zijn eigen inzicht en het is duidelijk dat niemand kan preken zonder dat zijn eigen persoon en inzichten daarin meespelen. Maar het komt er wel op aan dat hij zichzelf en zijn meningen niet beleedt met het gezag van het Woord van God.

Inspiratie

In de tweede plaats moet iets worden gezegd over de rol van de Heilige Geest. In het gebed voor de dienst wordt meestal gebeden of de prediker mag worden gezalfd met de Heilige Geest, terwijl toch de preek al op papier staat en in zijn binnenzak zit. Als 't goed is was de Geest er al bij toen hij - kort of lang - in zijn studeerkamer met de preek bezig was. Het gebeurt maar zelden dat de Geest een prediker drijft om de preek maar preek te laten en regelrecht zomaar tot de gemeente te spreken. Regel is dat de preek goed wordt voorbereid. Want wie preekt is geen profeet maar leraar. Hij is de bijbelleraar van de gemeente. Daarmee komen we tot de kern van de zaak, de vraag nl. hoe in de prediking de bijbel werkt.

Uitleg

In de prediking moet de bijbel worden uitgelegd en toegepast. Toch is de kerkdienst geen bijbelles en de kerk geen leerhuis. De preek wordt veeleer op een grondstramien, een samenvatting van zijn inhoud die in het Nieuwe Testament het kerugma wordt genoemd. Die samenvatting - geen mooi woord overigens - bevat in korte woorden het verhaal van Gods doen met Israël en in Jezus van Nazaret, de Messias van Israël en de Heer van de wereld. Dit verhaal moet in de gemeente telkens opnieuw aan de orde worden gesteld en wel zo dat duidelijk wordt dat dit verhaal ons aangaat, ons verleden, heden en toekomst. Het komt aan de orde in de straalbreking van het getuigenis van het Woord van God, de bijbel en wordt zo transparant in zijn betekenis voor de verscheidenheid van de levens van degenen die luisteren.

Om deze drie dingen gaat het in iedere preek: allereerst om het verhaal van Gods verlossend handelen aan Israël en in Jezus Christus, in de tweede plaats om de wijze waarop dit handelen in de tekst van de preek aan de orde komt, in de derde plaats om dat wat dit verhaal wil uitwerken in het leven van de hoorders van de preek. Met opzet kies ik deze woorden. Een verhaal en geen dogma's of algemeenheden; een bijbeltekst en niet een onderwerp; de hoorder van de preek en niet de mens in het algemeen. Aan deze drie dingen moet elke preek worden getoetst. Een preek die aan deze voorwaarden voldoet is goed voor het klimaat in de gemeente. Het is geen toespraak voor een groep en in de taal van een groep maar een boodschap voor iedereen. Zo werkt de bijbel groeibevorderend in de gemeente.

In de preek werkt de bijbel als het ware vertikaal, van boven naar beneden. Daarnaast behoort de bijbel echter ook horizontaal te werken, in de aktieve omgang van de gemeente met het boek waaruit zij leeft. Daarover in het volgende artikel.

(Wordt vervolgd) J. Reiling

AFSCHEID DS J. W. BOK

Ds. J. W. Bok, voorganger van de baptistengemeente te Assen, heeft per 1 september 1979 een benoeming aanvaard als geestelijk verzorger bij de Rijksinrichting voor jongens „Op de Berg" te Amersfoort.

In een bijzondere kerkdienst op zondag 2 september a.s. neemt ds J. W. Bok afscheid als voorganger van de gemeente te Assen wegens zijn benoeming tot pastortherapeut aan de Rijksinrichting voor jongens „Op de Berg" te Amersfoort. Deze dienst wordt gehouden in het kerkgebouw Oranjestraat 13 te Assen en begint om 15.00 uur.

Broeders en zusters, die deze dienst willen bijwonen, zijn van harte welkom.

OPROEP AAN DE ZONDAGSSCHOOLLEIDING

Noteert u vast in uw agenda: 8 september a.s. L.Z.C. dag te Zwolle.

G. Pots-v. d. Veen

JAARVERGADERING VAN DE N.B.J.B.!

De N.B.J.B. houdt haar jaarvergadering (= Centraal Comité) op zaterdag 29 september 1979 in „De Samenhof" te Zwolle (Baptistenkerk). Aanvang 9.45 uur.

Het C.C. boek wordt u in de laatste week van augustus toegezonden.

IJMUIDEN - IJMOND

In DC van 25 mei jl. heeft u iets kunnen lezen over de stad Haarlem, met de gemeente die daar gevestigd is, mogen wij als gemeente IJmuiden in oktober u ontvangen als afgevaardigden van de gemeenten uit ons gehele land voor het houden van de Algemene Vergadering.

Voor degene die niet zo ingewijd zijn vermelden wij dat u tijdens deze Algemene Vergadering te gast bent bij de moeder (gem. Haarlem) en de dochter (gem. IJmuiden).

De geschiedenis van IJmuiden is een geheel andere dan die van Haarlem, u vindt er geen statige Herenhuizen en geveltjes. Reeds uit de middeleeuwen bestaat de kerk van het dorp Velsen, de bevolking van het dorp Velsen beleefde plm. 1865 een zekere welvaart, de buitenplaatsen in de buurt van het dorp bezorgden een deel van de bevolking die bestond uit boeren en handswerklieden werk. In deze tijd begon men met het graven van het Noordzeekanaal, deze kwam gereed in 1876. Overal kwamen de kanaalgravers vandaan.

Er ontstonden nieuwe woongemeenschappen, ten noorden van het kanaal, nu Velsen-noord, bij de Watertoren en richting Velsen, het huidige IJmuiden-oost en tegen de duinrand nu IJmuiden-west, dit alles behoort bij de gemeente Velsen, daarbij behoren ook Driehuis en Santpoort.

Na het graven van de Vissershaven die in 1896 klaar was groeide IJmuiden snel, veel vissersmensen uit andere plaatsen trokken naar IJmuiden. Dit alles bracht met zich mee dat er een zeer gemengde bevolking kwam, ook van levensbeschouwelijke aard, van socialistisch tot zwaar orthodox. Toen in de krisisjaren aan de noordzijde van het kanaal het Hoogovenbedrijf begon te groeien, kwamen er ook mensen uit het noorden, oosten en zuiden van ons land naar IJmuiden, er was werk en dat was belangrijk. Er werd toen terecht gesproken over „klein Amerika".

Kerkgenootschappen van allerlei aard waren er in IJmuiden zoals de Gereformeerden, Hervormden, Chr. Gereformeerden, Oud-Katholieken, Rooms-Katholieken, Doopsgezinden.

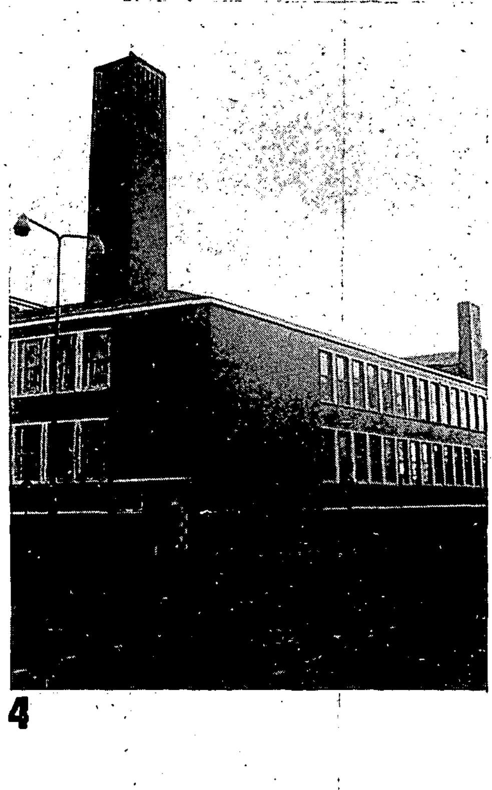
Vanuit de Hervormde Kerk werd aan Evangelisatie gedaan, daarnaast ontstond er een Evangelisatievereniging die verwant was aan de Maranathabeweging van Joh. de Heer. Een aantal Baptisten van de gemeente Haarlem woonde in IJmuiden, na enige tijd besloot men om diensten in IJmuiden te gaan houden, in het Cultureel Centrum te IJmuiden. Als voorganger fungeerde br Jac. Schouten (lerend ouderling). De gemeente IJmond (er woonden ook leden in Heemskerk-Beverwijk, vandaar IJmond) werd geïnstitueerd op 10 januari 1960, door een latere splitsing ontstond de gemeente Heemskerk. Enkele aktiviteiten in IJmuiden werden samen gedaan met bovengenoemde Evangelisatievereniging „Elon". Deze samenwerking werd steeds nauwer, waarop men besloot samen te gaan. De eerste gezamenlijke dienst werd gehouden op zondag 17 maart 1963 in de Elon-kapel, waarin voorging ds Sj. Zijlstra, die konsulent werd van de gemeente, omdat br Schouten een beroep had aangenomen naar Westerhaar.

Zestien zegenrijke jaren hebben wij achter ons, waarin de voorgangers ds G. van 't Wout, en ds R. Reiling mochten en nu ds A. H. Agtereek mag werken.

Wij zien het als een opgave maar zijn ook dankbaar om samen met onze moedergemeente u te mogen ontvangen op het jaarlijkse Uniefeest.

J. Korf

Stadhuis van Velsen te IJmuiden

Baptistenkapel te IJmuiden

MEDEDELINGEN

Langs deze weg geven wij kennis van de kerkdienst op zondag 26 augustus 1979, aanvang 15.00 uur in de baptistenkerk, Kerkstraat 120 te Muntendam.
Deze zal staan in het teken van het afscheid van ds G. Bosveld.
Zusters en broeders, die deze dienst zouden willen bijwonen, zijn van harte welkom.
Namens de kerkeraad,

A. Kor, sekretaris

Het afscheid van ds G. van Mameren als voorganger van de baptistengemeente Leiden vindt plaats op 26 augustus a.s. om tien uur 's morgens.
De intrede van ds G. Bosveld vindt plaats op 9 september om 15.30 uur.
Belangstellenden zijn van harte welkom.

△ Vanaf heden is het sekretariaat van de baptistengemeente Assen bij G. Molenaar, Ereprijsstraat 32, 9404 KH Assen; tel. 05920-14113.

Br G. Leuvenink, voorganger van de gemeente te Veendam brak tijdens zijn vakantie op twee plaatsen zijn enkel. Hij zal tot eind september moeten rusten.

JOHN MPAAYEI VERVANGT BISSCHOP KIVENGERE OP NBG-LUSTRUMDAG

Niet de Oegandese bisschop Festo Kivengere, maar de Keniase bijbelvertaler, ds John Mpaayei zal spreken op de lustrumdag van het Nederlands Bijbelgenootschap. Deze wordt gehouden op zaterdag 8 september in Utrecht. Evenals bisschop Kivengere is ds Mpaayei vice-president van de Wereldbond van Bijbelgenootschappen.

De uit Oeganda ontkomen bisschop Kivengere kon 11 mei naar zijn land terugkeren. Hij is door zijn kerk benoemd tot voorzitter van de hulpkommissie die de internationale hulpverlening aan Oeganda coördineert. Tevens heeft hij op verzoek van de president de taak op zich genomen om zich in te zetten voor de verzoening tussen de verschillende bevolkingsgroepen van zijn land. Het NBG meende dat deze taken voorrang moesten hebben boven een aantal spreekbeurten in Nederland.

John Mpaayei behoort tot de kleurrijke nomadenstam, de Maasai. Al jong werd hij een christen. Hij was zeer begaafd en behaalde onder meer een graad aan de Universiteit van Cambridge. Hij was één van de eerste grondig opgeleide Afrikaanse bijbelvertalers en werkte mee aan vertalingen in verschillende talen. Op het ogenblik is hij bezig de bijbel in zijn eigen stamtaal, het Maasai, te vertalen.

Ook op andere manieren eeft hij de bijbelgenootschappen gediend. Zo was hij bijvoorbeeld de eerste algemene sekretaris van het Keniase Bijbelgenootschap dat onder zijn leiding uitgroeide tot een van de sterkste bijbelorganisaties van Afrika. Enkele jaren geleden trok hij zich terug om zich geheel aan het vertaalwerk te kunnen wijden en aan de opbouw van de snel groeiende Maasaikerk. Tevens wilde hij op die wijze meehelpen aan de overgang van zijn stam van een nomadenleven naar een landbouwgemeenschap.

Het Nederlands Bijbelgenootschap viert op 8 september zijn 165-jarig bestaan. Thema van de lustrumdag zal zijn „De bijbel docrgeven... hoe?... waarom?"

Voor de ochtendvergadering schrijft Jan Filius een speciale podiumpresentatie waarin het thema wordt uitgewerkt. Vervolgens zullen dr J. J. Buskes, prof. dr K. Runia en mevrouw S. van Kleef er op reageren. De samenzang zal worden geleid door de heer Wim ter Burg.

De lustrumbijeenkomst wordt gehouden in het Stefanus-centrum aan de Braziliëdreef te Utrecht/Overvecht. Gratis toegangskaarten kunnen worden aangevraagd bij het NBG, postbus 620 te Haarlem.

BEROEPINGSWERK

Aangenomen: naar Groningen-Zuid: P. v. d. Werf te Apeldoorn.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

De wereld kan weer lachen

Onder dit motto zal het Kerstnummer van de Zaaier in 1979 worden uitgebracht. Op de voorkant komt een schitterend, lachend kindergezicht. Een negermeisje of jongetje. Dat weet ik niet zeker, maar het maakt voor de foto niets uit. U begrijpt dat het opschrift een vrije weergave is van de uitspraak van de engel: „Ziet, ik verkondig u grote blijdschap, die heel het volk ten deel zal vallen".

Opnieuw zullen wij worstelen met de vertaling van dit goede nieuws naar een wereld, die meer verdriet heeft dan ooit, naar een mensheid die wanhopiger is dan in voorgaande geslachten. Dat is geen geringe opgave. Ik kan u verzekeren, dat de mensen, die ermee belast zijn, er zwaar aan tillen. Misschien denkt u daar niet vaak aan, als u achteloos De Zaaier doorbladert en daarbij in uw ogen meerdere ongerechtigheden ontdekt. Dingen, die u nooit zou hebben gedaan of geschreven!

Maar denkt u er wel eens aan om voor uw schrijvers te bidden? Gebeurt het wel eens, dat op de bidstond aan deze mensen wordt gedacht? Over de kanselgebeden zal ik het nu maar niet hebben. Die zijn al overladen, daar kan geen punt of komma meer bij. Denk eens aan ons in uw gebed, juist in de periode waarin de grootste oplage van ons evangelisatie-blad wordt verspreid.

Over lachen gesproken

Hoe groot zal de oplage dit jaar worden? Het hangt veel af van de vraag hoe de gemeenten deze zaak voorbereiden. Moet het verspreiden van de Kerstnummers altijd *WINST* opleveren? Moet het zichzelf tenminste bedruipen? Of mogen we er nu eens geld voor uittrekken en een grote oplage *gratis* verspreiden in ziekenhuizen, gevangenissen, middelbare scholen enz.? Zullen we onze gemeenteleden uitsturen om dit blad als groet van de Baptisten Gemeente te overhandigen aan al hun familieleden en vrienden?

Het zou én aan de gemeente én aan de ontvangers en niet het minst aan de samenstellers een geweldige voldoening geven, wanneer we dit jaar nu eens de 100.000 zouden halen! Het kan wel, maar dan moeten we royaal zijn.

Met de hartelijke groeten van

Uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; tel. 010-213335

NBJB REIS ZWITSERLAND

Maandag 2 juli begon voor 42 personen de reis naar Meiringen, in hartje Zwitserland. De busreis verliep voorspoedig en na een overnachting in de jeugdherberg te Wiesbaden arriveerden we dinsdagavond tegen 19.00 uur in Meiringen. We dachten hier bergen te zien maar we zaten in de wolken.

De volgende ochtend zagen we pas hoe mooi de omgeving was: hoge bergen, sommige met sneeuw bedekt, watervallen, snel stromende riviertjes en erg veel natuurschoon.

Ons programma was heel afwisselend. Zo maakten we excurscies naar: de Aareschlucht, een door water uitgeslepen doorgang door de bergen, een Kraftwerkzentrale, een Handweberei, een boottocht op de Brienzersee en een bezoek aan de stad Interlaken, de gletscherschlucht Rosenlani, een passentocht, naar de hoogste toppen van de Alpen met de Brienzer Rothornbahn (stoomtandradbaan), Melchtal, waar we met een gondelbaan door de wolken naar een bergmeer op 2000 meter hoogte gingen (Melchsee).

Zondags bezochten we de Evangelische Gemeente. Tijdens de dienst zongen we 4 liederen.

Dominee Frits Schneider had voor deze dienst ons thema „Samen onderweg" gekozen. Hij vergeleek onze vakantie met een oase in de woestijn, hier kunnen we kracht op doen om onze levensreis voort te [illegible] sprak naar aanleiding van Deutronomium 26 : 1-11.

Na de dienst bezochten we de restanten van de oude kerk onder de huidige kerk en het graf van Johanna Hendrika Kuyper, de vrouw van Abraham Kuyper.

's Middags gingen we samen met 12 Zwitserse jongelui naar het openluchtmuseum Ballenberg in Brienz. Hier maakten we groepjes met Zwitsers. Elk groepje kreeg enkele stencils met vragen, welke in het museum en door gesprekken konden worden opgelost.

Dit was een zeer geslaagde dag. Kontakten werden er over en weer gelegd.

Naast alle exkursies en vrije tijd werden er ook enkele ochtenden besteed aan ons thema en verder kwam het thema terug in de dagsluitingen.

Na een voorspoedige terugreis en een overnachting in de jeugdherberg te Worms kwamen we zondag 15 juli weer in Nederland aan.

Achteraf bekeken zeggen wij dat de reis zeetr geslaagd is en voor herhaling vatbaar.

Wini Meijer - Drachten
Arie Liebe - Drachten
Bram de Veen - Hardenberg
Coby de Veen - Hardenberg
en de 38 kampers

In memoriam ds G. Visser

Maandagavond, 13 augustus 1979, is oud-voorganger G. Visser ingegaan in het Vaderhuis met de vele woningen. Na enkele maanden van ziekte en lijden is hij uit zijn familiekring en uit onze gemeenschap weggenomen.

Br Visser, zoon van voorganger Hartman Visser, ging in 1922 naar Brussel om aldaar een opleiding tot voorganger te ontvangen. In 1925 deed hij zijn intrede te Emmer-Erfscheidenveen. Vandaar vertrok hij naar Hoorn-Workum-Stavoren; daarna naar Noordbergum, waar hij in de dertiger jaren een geweldige opwekking meemaakte, waaruit o.a. de huidige gemeente Kollumerzwaag ontstond. In 1942 volgde hij een roep van de gemeente Muntendam, maar Friesland bleef trekken. Vanaf 1945 tot zijn emeritering in 1967 verbleef hij in deze provincie en diende de gemeente Harlingen, Workum-Makkum en Heerenveen. Daarna vestigde het echtpaar Visser zich in Sneek.

Wie br Visser nader gekend heeft, zal zich hem blijven herinneren als de man, voor wie de gemeente het centrum van Gods werken is. Als je de Heiland wilt beleven, dan kan dat het allerbeste gebeuren binnen de kring van de gemeente. Zijn prediking was daarom gericht op de opbouw van de gelovigen. Hij was op en onder de kansel een zielzorger. Met grote bewogenheid trachtte hij de mensen te overtuigen, ook de twijfelenden, de aarzelenden.

Br Visser bezat een grote kennis van de Heilige Schrift, zodat hij in zijn prediking altijd boeiend bleef.

Nu is hij niet meer.

Nu moet zijn vrouw alleen verder. Haar en hun kinderen willen wij gedenken in onze gebeden.

Met dankbaarheid jegens de Heer die zulk een dienaar aan onze gemeenschap schonk, hebben wij afscheid van hem genomen.

P.

NATIONALE KONFERENTIE N.B.V.B. IN ZWOLLE 4 SEPTEMBER A.S.

Ook door middel van ons weekblad De Christen willen we graag even uw aandacht vestigen op onze Nationale Konferentie 4 september a.s.. Ook dames die geen lid van Zusterhulp zijn en graag deze dag willen mee maken zijn van harte welkom.

Het programma ziet er gezellig en veelbelovend uit.

Ds Jaap Zijlstra uit Vorden zal spreken over het Hooglied. Ook zal hij voordragen uit eigen werk. Het combo „Get Back" uit Hoogeveen zorgt voor zang en muziek en zal ons begeleiden bij de samenzang.

Het zal velen bekend zijn dat het precies 25 jaar geleden is dat Fenny v. d. Veen-Vorsteveld voor het eerst werd uitgezonden als zendelinge naar Afrika. Wij hopen haar op onze konferentie in ons midden te hebben en willen aan dit bijzonder jubileum graag extra aandacht besteden. Hoe en wat precies dat moet nog even een verrassing blijven.

Wij hopen op een volle zaal. Wat is het een voorrecht om daar met honderden vrouwen uit alle delen van ons land aanwezig te mogen zijn.

De entree voor de konferentie is *f* 4,— inklusief één kop koffie, die al bruin is vanaf kwart over negen. Om nog even tijd te hebben voor een handdruk en een praatje is het wenselijk om vroeg genoeg aanwezig te zijn. Om 10 voor 10 begint de samenzang en om precies 10 uur willen we graag de konferentie beginnen. Het is de bedoeling om uiterlijk één uur te sluiten.

Plaats van de konferentie: Buitensociëteit in Zwolle t.o. het station.

Willen we nu reeds bidden om een gezegende dag.

Namens het hoofdbestuur,

J. M. O.

VRIJE EVANGELISCHE GEMEENTEN EN EVANGELISATIE

Bij dat woord evangelisatie moet ook het woord zending vermeld worden. Beide begrippen, beide aktiviteiten hebben altijd een grote rol gespeeld in de V.E.G. Maar beide aktiviteiten ontmoeten meer tegenstand en ondervinden meer moeilijkheden dan vroeger. Wat moet er gebeuren?

In 1977 werd het initiatief genomen een onderzoek in te stellen naar de betekenis van evangelisatie en zending in het leven van de V.E.G. Tussen januari 1978 en februari '79 werd dit onderzoek uitgevoerd door ds G. Siebert in samenwerking met werkgroepen uit V.E.G. en organisaties van de Bond van V.E.G. De resultaten zijn verwerkt in een rapport: Demissionair of... missionair?

In het rapport wordt de huidige stand van zaken weergegeven, worden de vragen aangeroerd die aan de orde zijn en worden de relaties aangegeven tussen de gemeenten, de samenleving en de andere kerken. Een serieus rapport - en zó wordt dit rapport aangeboden! - zal zeker invloed hebben, ook in de V.E.G.

In maart 1980 zal in een Bondsvergadering aandacht aan dit rapport besteed worden. Er zullen dan ongetwijfeld besluiten genomen worden die van verstrekkende betekenis voor de Bond zullen zijn.

Intussen heeft de Bond van V.E.G. vergaderd en is besloten met de Ned. Herv. Kerk tot een ambtsdragerskonsensus te komen (de Ned. Herv. Kerk-synode had daartoe reeds eerder besloten). In de praktijk betekent dat de predikanten van beide kerken in elkaars diensten kunnen voorgaan.

P.

AFSCHEID DS STUUT

Op zondag 26 augustus a.s. neemt de fam. Stuut afscheid van onze gemeente.

De dienst zal worden gehouden om 14.30 uur in ons kerkgebouw „Pniël", Leliestraat 3-5 t.o. de schouwburg.

Uw aanwezigheid wordt op prijs gesteld.
Namens de baptistengemeente Heerenveen,

H. Bouman, sekretaris

INTREDE DS G. VAN MAMEREN

De raad van de baptistengemeente te Dordrecht heeft het genoegen u uit te nodigen tot het bijwonen van de bevestigings- en intrededienst van ds G. van Mameren door ds R. Reiling op D.V. 2 september 1979 om 10.00 uur in de „Kruiskerk", Vrieseweg 64 te Dordrecht.

Namens de gemeente,

br Pieterson
br Kuiters

Groot is uw trouw, o Heer -

Op DV donderdag 6 september a.s. hopen wij met onze lieve ouders

S. METZ
A. METZ-FIETJE

de dag te herdenken dat ze voor 60 jaar in het huwelijk zijn getreden.

Hun dankbare kinderen, klein- en achterkleinkinderen

Gelegenheid te feliciteren van 19-21 uur in de zaal achter de baptistenkerk, Schoolstraat 59, Musselkanaal.

Bejaadentehuis „Rulea" de Brink 7a, 9581 TR Musselkanaal.

Dankbaar en blij berichten wij u, dat God ons gezin verrijkte door de geboorte van ons zoontje en broertje

ROELAND JAN

Jan en Flora Steenhuis
Pieter
Trinette

9 augustus 1979
Marcus Buschstraat 88, 9934 GN Delfzijl.

Jongeman 1e klas „H.E.A.O.er", zoekt kamer in Groningen of direkte omgeving.

B. Hollander, Liaukemastraat 78, 8607 AM Sneek; tel. 05150-14022.

WIJZIGINGEN ADRESSENBOEKJE

Het telefoonnummer van het Jeugdburo van de NBJB wordt weer 05120-15687, tevens dient u op blz. 47 van het adressenboekje mevr. J. Visser-Dijkstra, Zuiderdwarsvaart 25, 9203 HW Drachten; tel. 05120-15687 toe te voegen.

Op blz. 42: het adres van G. van Mameren luidt thans Regenboogstraat 10, 3328 HW Dordrecht; tel. 078-181030.

Blz. 6: Het adres van de peningmeester C. v. d. Mei (Tabitha-Uitbouw-Aktie) luidt thans Louis Couperusstraat 14, 3451 AW Vleuten en het banknr. St. Tabitha van punt 5c wordt 3675. 14.508, Rabobank te Vleuten.

NIEUWE TSJECHISCHE BIJBEL TER PERSE

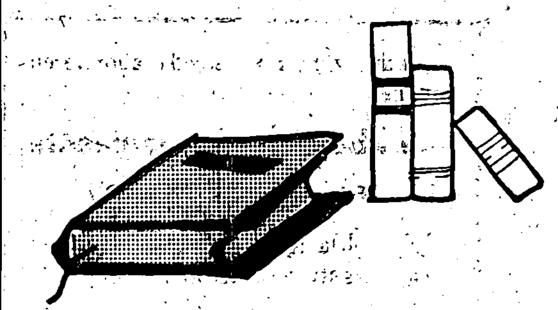
In Brno, Tsjechoslowakije, wordt dezer dagen een begin gemaakt met het drukken van de nieuwe Tsjechische bijbelvertaling. Deze verschijnt precies vierhonderd jaar na de eerste Tsjechische bijbel. In Brno zullen 60.000 exemplaren worden gedrukt. Later in het jaar zal nog eens een zelfde aantal ter perse gaan.

Het papier voor de eerste editie is verzonden vanuit Oostenrijk en Finland. De kosten zijn gedragen door de Wereldbond van Bijbelgenootschappen.

Aan deze vertaling is 18 jaar gewerkt door een interkonfessionele groep vertalers uit de Rooms-Katholieke kerk, de Orthodoxe kerk en vijf protestantse kerken. Voor het eerst zullen de Tsjechische christenen kunnen beschikken over een bijbelvertaling die in alle kerken zal worden gebruikt.

Op het Uniebureau zijn nog een aantal NZR ZENDINGSKALENDERS aanwezig. Indien u nog geen bestelling hebt gedaan, kan dat als nog.

De prijs bedraagt ƒ 5,— per exemplaar.

Wat zullen we lezen?

zondag	26 augustus	Psalm 136	Maar Gods genade duurt eeuwig
maandag	27 augustus	Ezechiël 29 : 1-16	Profeteer tegen Egypte
dinsdag	28 augustus	Ezechiël 30 : 1-19	Ik zal Egypte een lesje geven
woensdag	29 augustus	Ezechiël 30 : 20-26	Door de koning van Babel
donderdag	30 augustus	Ezechiël 32 : 1-16	Klaaglied over Egypte's Farao
vrijdag	31 augustus	Ezechiël 32 : 17-32	Egypte: één groot kerkhof
zaterdag	1 september	Psalm 18 : 1-20	Tussen machtige tegenstanders

---

Verlost en thuisgehaald door haar Heer en Heiland onze lieve en zorgzame moeder en oma

JOHANNA ELIZABETH HONDELINK-VAN EGGELEN

Zij werd 79 jaar.

„Want ik ben verzekerd dat noch dood noch leven, noch engelen noch machten, noch heden noch toekomst, noch krachten noch hoogte noch diepte noch enig ander schepsel mij kan scheiden van de liefde Gods welke is in Christus Jezus onze Heer".
Romeinen 8 : 38 en 39

Schöppingen (W.Dld): W. J. Hondelink
A. Hondelink-Bruins
Ellen en Cally - Ingeborg - Henk Jan

Hengelo (Ov.): J. J. M. Hondelink
W. I. Hondelink-v. d. Meer
Silvia - Astrid - Inge

De Bilt: J. E. ter Braak-Hondelink
J. ter Braak
Frank - Bart - Saskia - Evelyn - Christy

Stadskanaal: M. C. A. de Haan-Hondelink
J. de Haan
Jeroen - Esther - Judith

Hengelo (O.), 20 augustus 1979
„Dr. P. C. Borsthuis"

Korrespondentieadres: Glanestraat 3, Hengelo (Ov.).

De rouwdienst zal gehouden worden op vrijdag, 24 augustus om 11.00 uur in het Baptisten kerkgebouw aan de Jacob Catsstraat te Hengelo (O.), waarna de teraardebestelling zal plaats vinden om 12.00 uur op de Algemene Begraafplaats, Oldenzaalsestraat te Hengelo (O.).

Onze moeder en oma is opgebaard in de Aula Deldenerstraat 157 te Hengelo (Ov.).

Gelegenheid tot kondoleren na de begrafenis in het kerkgebouw „'t Venster", tegenover de begraafplaats.

Na een ernstige ziekte heeft de Heer thuisgehaald onze zuster

GEPKE DE VRIES-HANSMA

op de leeftijd van 73 jaar.

30 jaar diende ze de gemeente als kosteres.

Dan ga ik op tot Gods altaren. Ps. 43 : 4.

26 juli 1979

Baptistengemeente Kollumerzwaag

„Onze God en Vader nu zij de heerlijkheid tot in alle eeuwigheid". Filip.4 : 20.

Op de leeftijd van 75 jaar overleed in haar Heer en Heiland onze zuster

GERRITJE ANTONIDES-LEENSTRA

Zij was jarenlang diakones en ziekenbezoekster van onze gemeente.

5 augustus 1979

Baptistengemeente Heerenveen

De Heer nam tot Zich onze zuster

FENNIE BOES-KNIGGE

weduwe van B. Boes

op de leeftijd van 71 jaar.

Geen smart meer daar omhoog.

Eindhoven, 21 juli 1979

Baptistengemeente Eindhoven

„Hij is verlost, God heeft hem welgedaan"

Op 2 augustus 1979 nam de Heer tot Zich onze broeder

BERNARDUS KOSMIS

op de leeftijd van 84 jaar.

Baptistengemeente Delfzijl

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds M. Cohen, dr J. Reiling, ds C. van Wier en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de tijdelijk sekretaris ds H. Ploeger, Kraalensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 36,— per jaar, f 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland f 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

In de volle zekerheid des Geloofs, is in de vrede des Heren ingegaan, mijn innig geliefde man, onze lieve vader en opa

ALLIE NIEMAN

op de leeftijd van 66 jaar, echtgenoot van Antonia Boers.

Psalm 91 : 1.

	A. Nieman-Boers
Willemstad, Curaçao:	A. Nieman L. T. Nieman-Trip
Rotterdam:	H. L. Nieman J. Nieman-Tees
Hoogeveen:	H. P. Nieman J. Nieman-Leegstra
Emmen:	A. H. G. Nieman en kleinkinderen

Emmen, 13 augustus 1979
De Strubben 9

Op 1 juli is in zijn Heer en Heiland ingeslapen, mijn lieve man, onze vader, behuwd- en grootvader

GERARDUS MARINUS HEIJNEN

in de leeftijd van 82 jaar.

„Wij zijn erg dankbaar, zo lang met hem verbonden te zijn geweest".

Lethbridge Canada	G. Heijnen-Blaauw Gordon en Ann John en Alice
Pincher Creek	Leny en Jan
Whitehorse	Klaas en Joanna Cor en Ursulla
Calgary	Jack en Vangy
Amsterdam	Marijn en Auk en kleinkinderen

Korrespondentieadres: Bamberghof 8, 1068 VZ Amsterdam.

Op de leeftijd van 78 jaar werd onverwacht door zijn Heer thuisgehaald onze broeder

EME LUTTJE

De begrafenis heeft 9 augustus plaats gevonden.

Baptistengemeente Muntendam

Door de Heer is thuisgehaald op 14 augustus 1979 onze broeder

MATTHEUS PLATJE

op de leeftijd van 88 jaar.

Baptistengemeente Nieuw Buinen

Op 3 augustus 1979 heeft de Heer tot Zich genomen onze broeder

PETER VAN LOENEN

in de leeftijd van bijna 90 jaar.

Baptistengemeente Deventer

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 35 - 31 augustus 1979

Wat heet evangelisch?

Tot voor kort was het woord evangelisch wel niet onbekend maar toch niet erg in gebruik. We kenden het als onderdeel van de naam van de evangelisch-luthersen en van de vrije evangelischen en we wisten van het bestaan van gemeenschappen die zich evangelische gemeente noemden.

Kwamen we over de duitse grens dan leek het er op dat daar - kerkelijk gezien - maar twee soorten mensen bestonden nl. evangelischen en katholieken en dus was evangelisch daar zoiets als protestants.

In het oude gezangboek van de ned. hervormde kerk stonden evangelische gezangen en er was in diezelfde kerk een richting die zo heette en die min of meer tussen orthodox en vrijzinnig instond en eigenlijk boven die tweedeling uit probeerde te komen.

Vandaag is het beeld wel wat anders geworden. We kennen nu een evangelische omroep, een evangelische hogeschool, een evangelische bijbelschool en sinds kort ook een evangelische alliantie. Er is sprake van evangelische christenen en van evangelische theologie. Kortom het woord is tegenwoordig veel meer in gebruik dan een paar tientallen jaren geleden. Als ik het goed beluister heeft het ook een wat andere klank gekregen. We kunnen dat misschien het beste illustreren door de ontwikkelingen in Duitsland. Zoals gezegd was het woord evangelisch daar vrijwel hetzelfde als protestant, reden waarom onze zustergemeenten daar ook worden ingedeeld bij de vrijkerkelijk-evangelischen. Naast het oude vertrouwde woord gebruikt men daar een nieuw woord om de stromingen en groeperingen mee aan te duiden die ook in ons land van dit woord gebruik maken. Dat woord is „evangelikal" en het is de duitse vertaling van het engelse „evangelical" dat gewoonlijk met evangelisch wordt vertaald. Dit invoeren van een onvertaald engels woord in het duits (het komt hier en daar in ons taalgebruik ook al voor) is veelzeggend. Het wijst er op dat de aldus aangeduide christenen terug willen grijpen op de evangelische tradities van de angelsaksische landen die stammen uit de 19e eeuw.

Herleving

Hoe moeten we ons deze herleving van het evangelicalisme indenken? Ik beweer niet dat ik alle daarin werkzame faktoren overzie maar meen dat toch een paar dingen wel duidelijk zijn. Deze dingen lijken me ook van belang voor onze plaatsbepaling als baptistengemeenten tegenover dit hernieuwde evangelicalisme.

Het woord evangelisch drukt natuurlijk uit dat degenen die dit woord voor zich claimen trouw aan en in overeenstemming met het evangelie zoals dat in de Schrift is geopenbaard, willen zijn. Nu willen alle serieuze christenen dat en toch is daarover, nog heel wat verschil van mening. Toen in 1846 de Evangelische Alliantie werd opgericht werd het woord evangelisch nadrukkelijk gekozen om zich te onderscheiden van de toen in Engeland zeer sterke herleving van de katholieke tendenties in de kerk van Engeland. „Het doel van de Alliantie was dus ten dele negatief maar ook en vooral positief", schrijft K. Sc. Latourette in zijn grote werk over de geschiedenis van het Christendom (p. 1170 v.). Dat positieve doel was de vele evangelische christenen van alle dominaties bijeen te brengen voor gemeenschap en gebed. Daarmee werden bedoeld christenen niet alleen uit de kerk van Engeland maar ook uit de zg. vrije kerken, Congregationalisten, Presbyterianen, Baptisten en Methodisten. Vanaf het begin was de Alliantie erop uit te verenigen. De eenheid die men nastreefde was een „eenheid boven de kerkelijke verdeeldheid. Maar ook een eenheid die eigenlijk niets deed aan de kerkelijke verdeeldheid. Zo ver was men toen nog niet in het oekumenisch denken". (Prof. K. Runia in Centraal Weekblad 17-2-1979). Runia citeert uit de dokumenten van de oprichtingsvergadering ook dat de nieuwe alliantie bedoeld was „om de kracht van een *verlicht Protestantisme* (kursivering van mij J. R.) te bundelen en de koncentreren... en om de belangen van een schriftuurlijk christendom te bevorderen".

derland

Het zou te ver voeren om de geschiedenis van de evangelische beweging of richting sinds het midden van de vorige eeuw te schetsen. Voor een goed begrip van de zaken die thans aan de orde zijn lijkt mij dit ook niet zo erg noodzakelijk. Want de opleving van de evangelische beweging in onze jaren is meer dan alleen een aanknopen bij wat de pioniers van honderdvijftig jaar geleden bezielde. Als ik het goed zie dan is die opleving vooral te danken aan het feit dat zich in christelijk en vooral in prostetants Nederland enkele ontwikkelingen hebben voltrokken die nog niet zijn uitgewerkt.

Twee dingen mogen hier worden genoemd. In de eerste plaats het verval van de kerkelijke en theologische middenorthodoxie. Na de oorlog is in kerk en theologie gepoogd verder te komen dan alleen een konfessionele orthodoxie. Onder de invloed van de oorlog die zoveel oude posities aan het wakelen had gebracht en op inspiratie van theologen als vooral Karl Barth is alom gezocht naar vernieuwing van het kerkelijk leven door een nieuwe oriëntering van de bijbel. Zo ontstond een soort bijbelse orthodoxie, die, sinds Berkhof het woord introduceerde, ook wel middenorthodoxie wordt genoemd. De oude tegenstellingen tussen vrijzinnig en rechtzinnig leken overwonnen te kunnen worden, niet alleen in de boeken van de theologen maar ook in het kerkelijke leven. Deze beweging bleef niet alleen tot de hervormde kerk beperkt maar maakte ook veel opgang in de gereformeerde kerken. Deze kerken hadden de pijn van de vrijmaking nog in hun leden en zochten en vonden heroriëntering in een richting die veel overeenkomst vertoonde met die van de hervormde middenorthodoxie. Ditzelfde verschijnsel deed zich in andere kerken voor en men kan zeggen dat zich zo op een breed front een gemeenschappelijke overtuiging en een gemeenschappelijk beleven baan braken waarvan velen heil voor de toekomst van kerk en christendom verwachtten. Deze verwachtingen zijn niet uitgekomen. Op de duur bleek het middenorthodoxe denken en geloven toch niet in staat om de nodige vernieuwing te brengen. De opkomst eerst van de volle evangelie-beweging, later de charismatische beweging heeft duidelijk gemaakt dat er op het stuk van de geloofsbeleving tekorten overbleven waarin de middenorthodoxie spiritualiteit niet kon voorzien. De voortgaande sekularisatie tastte de christelijke substantie van kultuur en samenleving steeds meer aan en het middenorthodoxe denken en scheppen kon geen weg wijzen naar een evangelisch geïnspireerde kultuur. Het miste daarvoor de geestelijke kreativiteit. Evenmin had het antwoord op de ontsluiting van de wereldsamenleving die de vragen van arm en rijk, oorlog en vrede, recht en onrecht in het bewustzijn van de christenen neerlegde en vroeg om politieke antwoorden.

Het is naar mijn mening deze krisis van de middenorthodoxie geweest die de herleving van de hedendaagse evangelische beweging voor een groot deel heeft opgeroepen. Juist daardoor echter heeft deze beweging toch ook een ander gezicht dan in de vorige eeuw. De Evangelische Omroep is daarvan een duidelijk voorbeeld. Deze omroep wordt bepaald niet alleen gedragen door die christenen die zich reeds van oudsher evangelisch noemden maar ook zeer sterk door echt konfessionele christenen. De zg. gereformeerde gezindte is er in rijke mate in vertegenwoordigd.

Twee wegen

In dit krachtenveld van de nieuwe evangelische beweging is nu ook een nieuwe Evangelische Alliantie verschenen. Deze beweging krijgt aanstonds met de bijzondere problematiek van de huidige situatie te maken. Als ik het goed zie staat zij reeds in het begin van haar bestaan aan de grens van twee wegen. Zij heeft te maken met een hernieuwd streven naar konfessionele orthodoxie, zoals dat in de groeperingen van verontrusten gestalte heeft gekregen. Binnen de evangelische groeperingen in de oudere zin van het woord uit zich dit in een versterkte nadruk op het dogma van de letterlijke inspiratie van de Schrift. Deze tendenzen zijn duidelijk exclusief gericht. Zij zoeken in de eerste plaats af te grenzen en zuiver te houden. Daarnaast is er echter de oorspronkelijke traditie die er vooral op uit was te verenigen, te bundelen en te koncentreren, natuurlijk niet zonder deugdelijke basis maar dan toch wel met de nadrukkelijke bedoeling om zoveel mogelijk inklusief te zijn. De geschiedenis heeft ook uitgewezen dat de kracht van de Evangelische Alliantie het grootst is geweest daar waar zij zocht bijeen te brengen. In haar basis is zij steeds er op uit geweest hen te verenigen die geloofden dat het wezenlijke van het evangelie ligt in het heil door het verzoenend sterven en opstanding van Christus. Zo staat het in het engelse woordenboek en dat is onverdacht getuige. Wat daarnaast het bijzondere accent van de evangelische beweging heeft uitgemaakt is de nadruk op de persoonlijke toeëigening van dit heil in bekering en geloof. Wanneer de nederlandse Evangelische Alliantie erin slaagt om deze twee zaken tot de kern van haar belijden te maken dan is van haar een belangrijke bijdrage te verwachten in de het huidige tijdsgewricht van het christendom in Nederland.

J. Reiling

VAN DE REDAKTIE

— alle kopij moet aan één kant beschreven worden. Dit geldt ook voor gemeenteberichten. Een vriendelijk verzoek dus om zich hieraan te houden opdat vertraging in de plaatsing voorkomen wordt.

— doordat ons blad in de zomermaanden (slechts) één keer per veertien dagen verschijnt, is er nogal enige kopij blijven liggen. We hopen die in de komende maanden te plaatsen.

— advertenties voor De Christen (ook familieberichten) behoren aan de administratie gezonden te worden; alle andere kopij, ook betreffende beroepingen, afscheid en intrede van voorgangers e.d. moeten naar de tijdelijk sekretaris gezonden worden.

— een broeder bood ons een zeer oude foto uit het verleden onzer gemeenschap aan ter plaatsing bij gelegenheid. Graag voldoen we aan zulk een verzoek. Temeer nu we onderweg zijn naar het honderdjarig bestaan van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, kan het interessant zijn „plaatsjes uit de oude doos" te publiceren. Foto' die niet terugverlangd worden, komen in het Unie-archief. Uiteraard zal het - als er een grote stroom van foto's komt - niet mogelijk zijn alles te plaatsen.
Er zij nog bij gezegd dat onze drukker ook van niet-al-te-beste foto's vaak nog wat weet te maken.

H. Ploeger

N.B.V.B. NATIONALE KONFERENTIE 4 SEPTEMBER A.S. IN ZWOLLE

Nog even een herinnering aan onze Konferentie. Misschien overbodig? U hebt al besloten om te gaan, prachtig! Misschien een stimulans voor de twijfelaars? We reken juist op u!
Neemt u uw zangbundel mee voor de samenzang?
Mocht u nog inlichtingen wensen, in de Kandelaar van juni-juli en van augustus en in De Christen van de vorige week kunt u alle bijzonderheden vinden.

J. M.-O.

ZANGERSDAG GEWEST TWENTE

Gezien het geringe aantal aanmeldingen van zangkoren en zang- of muziekgroepen dat uit de gemeenten is binnengekomen voor de op 3 november a.s. geplande Zangersavond van het gewest Twente, die in Enschede zou worden gehouden, lijkt het ons goed deze avond te laten vervallen.
Namens zangkoor Marantha Enschede,

de sekretaresse
mevr. A. Huizing-v. d. Ploeg;
nieuw adres: Timorstraat 13,
Enschede; tel. 053-319325

Als dat maar goed gaat

Dat hoor je soms mensen zeggen. Als dat maar goed blijft gaan. Ze bedoelen dan: Het gaat ons voor de wind, maar dat blijft natuurlijk niet zo. Dat kàn zo niet blijven. Dat gaat nooit goed. Anderen hebben tegenslag, wij zullen het ook wel krijgen. Na zonneschijn komt regen, misschien wel onweer. Je kunt het niet altijd goed hebben in het leven. Neen, dat kan niet.

Het zijn niet bepaald ongelovigen die dat zeggen. Het zijn ook vaak mensen die geloven. Die het goede in het leven als zegen ervaren. Die tegelijk weten dat ze er geen recht op hebben. Die beseffen dat ze niet beter zijn dan andere mensen. Andere mensen gaat het soms ook miserabel slecht, dus wat wil je als het jou ook eens slecht gaat?

Is dat een primitieve denkwijze? Past zulk denken niet bij een kind van God? Is dat beneden zijn stand als gelovige, als volgeling van Jezus Christus?

Hoe dan ook, mensen worden de gedachte niet kwijt dat als het héél, héél goed gaat, er een zware klap zal komen. Een klap, die ze misschien niet meer te boven komen.

Ik denk dat tenminste twee gedachten hierin een rol spelen.

Ten eerste dat een mens eigenlijk geen recht heeft op het goede. Als het hem goed gaat, vooral als het hem tegen alle verwachtingen in goed gaat, dan is dat een bijzondere zegen van God (of van het Opperwezen, de Voorzienigheid, de Alregelaar, of hoe men maar wil zeggen). Een zegen die de mens niet waard is. Een soort vergissing dus van God (enzovoort), die eigenlijk een andere dat goede had moeten doen toekomen.

Onmiddellijk komt dan het verzet tegen die konklusie, want die ander is immers geen haar beter dan zijn medemensen. Slotkonklusie is dan dat het eigenlijk doodeng is dat het een mens goed gaat.

Dat hangt dan samen met het tweede, dat nl. de mens zich kennelijk op de een of andere wijze altijd bedreigd voelt. Hij weet kwetsbaar te zijn.

Op alle mogelijke en onmogelijke manieren probeert een mens zich tegen de gevaren te beschermen en in te dekken, maar dat is o zo moeilijk. Als het dan blijkbaar gelukt is, als het een hele tijd goed blijft gaan (niemand ziek, ook de kinderen niet, geen gezeur met de familie, geen werkeloosheid, geen ellende met de kinderen noch met de buren, mooi weer met de vakantie en veel groente in de tuin, geen pech met de auto en nog een extraatje door de trenduitkering, enz., enz.) dan bekruipt een mens dat angstig-beklemmende gevoel: het zit ergens niet goed, er wordt een vergissing begaan.

Zulk een uiting is dan opnieuw een lucht geven aan dat besef kwetsbaar te zijn. Het zit nù wel allemaal goed, maar je weet maar niet wat je boven het hoofd hangt.

Of zulke gedachtenflitsen nu primitief zijn of niet, ze zijn werkelijkheid, althans voor veel mensen. En werkelijkheden doe je niet zo gemakkelijk verdwijnen.

Door het geloof? Ja zeker, door het geloof kunnen dergelijke angsten worden weggenomen. Het geloof in de God van de bijbel is nl. het geloof in de God van de liefde, die gebeden verhoort. Die niet een God van willekeur is. Niet een God die een spel met de mens speelt zoals de kat een spel met de muis speelt. Op voorhand is de muis al verloren, maar hij moet het spel wel meespelen, willens of onwillens.

Neen, zo ziet het geloof de relatie tussen God en de gelovige mens niet.

Maar het geloof ziet die relatie ook niet zo, dat er dus geen tegenslagen kunnen komen. Geloven is geen garantie voor welvaart (hoewel er in de wandel voor het aangezicht van de Heer een zegen ligt, ook voor het aardse!), en evenmin een garantie voor een lang en gezond leven in een lichaam zonder gebreken, en nog minder een garantie voor een lang en ongestoord huwelijksleven. Enerlei kwaad wedervaart de rechtvaardige en de onrechtvaardige moge dan in het oude testament staan en niet in het nieuwe, feit is, dat ook de leden van het nieuwe verbond nood, verdrukking, ellende, tegenslagen, verdriet kennen.

Maar . . . en dáár gaat het om, het gaat gelovigen niet slecht omdat het hun eerst zo goed ging. De Vader van Jezus Christus is Vader. Hij is geen God van luimen, leuke of vervelende luimen. Noch minder van grillen. God zegent, God onthoudt zegen, maar zelfs dát kan de gelovige als zegen ervaren.

P.

·OE GEBRUIKEN WIJ ONZE OREN?

Vindt u **luisteren** óók zo moeilijk?
Tijdens een preek of bijbelstudie wordt er soms op d r i e manieren geluisterd.
Welke gedachte zit er achter het praktisch n i e t luisteren?... O, dat weten we allemaal al, dat is niets nieuws. Die toespraak is volkomen overbodig! Het gaat hier dus het **ene oor in en het andere uit.**
Verder is het mogelijk dat wij s l e c h t luisteren. Dan zeggen we herhaaldelijk tegen onszelf: „Wat hij daar zegt, is bekende stof. Dat had ik óók wel kunnen zeggen en nog bèter ook! Dat sommige dingen gewoon aan ons voorbijgaan, merken we niet eens... Je zou dit kunnen noemen: **luisteren met één half oor.**
De derde manier waarmee we behept kunnen zijn is luisteren met een **vooroordeel.**
O, als die spreekt, kan het niet veel wezen.
Gelukkig doet er een muziekgroep mee, zoals „The Challengers" of „Double Sound" (dat klinkt dubbel goed, in het Engels natuurlijk...).
Zó wordt het nog wát. Maar die dominee is niks!
Dat is luisteren met dovemansoren.
Wat zou echt luisteren kunnen betekenen? In de eerste plaats moeten we dan de kritiek laten varen... **Echt luisteren** betekent allereerst: b e r e i d zijn om te luisteren, om g o e d te luisteren.
Anders zullen we nooit een zegen ontvangen in een samenkomst of tijdens een toespraak.
De basis van werkelijk luisteren is onze persoonlijke band met God. Het geheim ligt in het h o r e n van de Geest tot de gemeenten en tot ieder persoonlijk zegt. En wij weten dat Gods Geest gebruik maakt van instrumenten. Die instrumenten kunnen mensen zijn naar wie onze belangstelling nu niet bepaald uit gaat. Wij hebben door zo onze gedachten over... Maar Gods gedachten zijn geheel ánders dan de onze!

Want de G e e s t waait waarheen hij wil.
Daarom: Geest van God, kom in mijn hart. Kom opnieuw tot mij.
Hebt u in déze gezindheid uw oor al eens te luisteren gelegd?
Met andere woorden: laten we voortaan biddend luisteren!
Dubbeldam W. J. v. d. Leer

U kunt zich nog steeds abonneren op het

werkboek voor gemeente en evangelisatie

een losbladige uitgave, t.b.v. het evangelisatiewerk in al zijn facetten.

Niet alleen zeer bruikbaar voor voorgangers en raadsleden, maar ook voor ieder meelevend gemeentelid of belangstellende.

De abonnementsprijs is *f* 10,— per jaar.

U kunt zich bij het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-78 44 57 opgeven als abonnee.

Landelijke Maranatha ontmoetingsdag

zaterdag 29 september 10.30 uur en 13.30 uur. Buitensociëteit, Stationsweg, Zwolle.

Sprekers:
Ds. J. A. Malgo, Hengelo
ds W. Verbaan, Enkhuizen.
Muzikale medewerking:
Gert en Hermien
Esther Tims en Genesis
Alex v. d. Graaf (hammondorgel)
Thema:
Jezus' komst voor de gemeente en voor Israël!
Speciale kinderdiensten!
Toegang vrij - Hartelijk welkom!

ONTMOETINGSDAG IJSSELGEWEST

Apeldoorn, de „parel van de Veluwe", is de plaats waar op zondag 2 september honderden mensen samenkomen voor een fijne ontmoeting met bekende en onbekende geloofsgenoten...
Aanvang: 16.00 uur. Vooraf, van 15.30-16.00 uur is er gelegenheid tot begroeting en theedrinken.
Motto: „Worden... als kinderen", i.v.m. de komende bijbelweek.
Avondbijeenkomst om 18.45 uur. **Sluiting** om plm. 20.30 ur.
Er is gevarieerde medewerking van **zang- en muziekgroepen.**
Sprekers voor 's middags en 's avonds zijn resp. **ds G. Vegter en ds H. Ploeger.**
Plaats van samenkomst: de baptistenkerk aan de Boslaan 77.
Tijdens de middagbijeenkomst is er **een apart programma voor uw kinderen.**
Welkom! !

15 AUGUSTUS BROEDERSCHAPSDAG IN ZWOLLE

38 voorgangers ontmoetten elkaar op 15 augustus in het mooie Centrum van de baptistengemeente te Zwolle. Het was ter gelegenheid van de tweede broederschapsdag in 1979.
Naturlijk is een belangrijke trekpleister het ,even kunnen bijpraten". Nu dat is op grote schaal gebeurd. Alleen daarom zijn deze ontmoetingsdagen al onmisbaar.
Naast al dit goede informele was er - zoals altijd - ook weer een officieel programma.
Vergaderd werd onder de prettige leiding van ds J. Broertjes, die in zijn openingswoord het overlijden van onze broeder ds G. Visser memoreerde en alle aanwezigen opriep niet alleen met rouwdragenden mee te leven, maar ook met elkaar tijdens het leven.
Vanuit Amsterdam was prof. dr J. Veenhof, hoogleraar aan de Vrije Universiteit naar Zwolle gekomen om het onderwerp: ,de plaats van het charismatische in de gemeente" in te leiden. Prof. Veenhof, die sterk meeleeft met de charismatische beweging had vele vragen te beantwoorden. Zoveel zelfs, dat de antwoorden beknopt waren en vragen om een verdere doordenking. Uit het geanimeerde gesprek bleek echter hoezeer het onderwerp leeft in onze kring van voorgangers.
Na de middagpauze werd een nieuwe penningmeester gekozen. Ds G. Liebe was aftredend en niet herkiesbaar. Verkiezingen zijn binnen de broederschap traditioneel een ludieke aangelegenheid. Misschien wel vanwege het vanzelfsprekende vertrouwen dat alle broeders in principe leiding kunnen geven, zodat er nooit iets mis kan gaan bij een dergelijke verkiezing. Tot nieuwe penningmeester werd gekozen ds B. Posthumus.
Het tweede onderwerp van deze dag werd 's middags - zoals altijd: smakelijk - ingeleid door ds J. Bouritius. Het betrof de preek en de liturgie. Hoe moet de predikant preken? Wanneer komt de preek over? Een alleszins praktisch onderwerp waarop - evenals 's morgens - weer gretig werd ingegaan.
Ds C. van Wier dankte aan het slot van deze goede dag de Heer en vroeg om Zijn nabijheid op de thuisreis.

J. Schuil

81255
is het gironummer van
NOODFONDS
van de
Unie van Baptisten
Gemeenten, Bosch en Duin
Doe er wat aan !

Onze vakantiereis naar Oostenrijk

Op donderdag 14 juni begon onze 14daagse vakantiereis naar Oostenrijk, Spittal a/d Drau in Karinthië.
Via Stadskanaal, Emmen, Almelo, Hengelo ging het naar Arnhem, waar de laatsten instapten en de bus geheel gevuld met 50 vakantiegangers zijn weg vervolgde richting Duitsland.
Onze reisleidster zr Grietje van Veen heette ons allen hartelijk welkom en wenste ons een prettige vakantie. Het was voor haar de 13e keer dat ze een reis als deze organiseerde. Dat het ook dit jaar weer zou slagen stond wel bij voorbaat vast omdat plm. de helft meermalen, zelfs 5 keer van de partij was en dat Berend als chauffeur voor de 3e keer meeging.

Nadat br Gebel de Heer gevraagd had om een zegen voor deze vakantie en Zijn bewaring ook op de weg, werd in snel tempo de grens gepasseerd, richting Sauerland, waar het landschap steeds mooier werd en de stemming er meteen inzat. We overnachtten in Marktheidenfeld en vertrokken vrijdagmorgen in de beste stemming. We meden zoveel mogelijk de autobaan en reden via Munchen, richting Oostenrijk naar Fügen, waar we weer zouden overnachten.
Onder leiding van br Gebel werd menig lied gezongen van ons liederenblad en ook L. en G. was meegenomen. Daar we de volgendee dag Kufstein zouden passeren, leerde Berend ons het Kufsteinlied.
Zaterdagmorgen vertrokken we van Fügen, via Kufstein, waarna we in een fikse sneeuwbui terechtkwamen, door de Felbertauern-tunnel reden en tegen 5 uur op onze bestemming aankwamen, nl. Hotel Kassmannhuber in Spittal, waar we 8 dagen zouden logeren.

We hebben het hier zeer prettig gehad, keurige kamers en prima verzorging. Een mooie stad, omringd door bergen.
's Zondagsmorgens om 10 uur hadden we in het hotel een eigen kerkdienst waarin br Gebel voorging en de dienst werd opgeluisterd door een koortje van 6 zusters. Het verdere van de dag hadden we vrij en werden verkenningen uitgevoerd in de omgeving.
Vanuit Spittal maakten we elke dag weer tochten met de bus. Het verhaal zou te lang worden om elke dag te beschrijven, maar wel dat we prachtig weer hadden en geweldig genoten hebben van het prachtige landschap in Karinthië. Geweldig het uitzicht op de Pyramidenkugel in Keutschach.
Nog indrukwekkender de reis met de vele haarspeldbochten naar de Grossglockner op een hoogte van 2571 meter. Rondom sneeuw en rotsen. Dan voel je je klein als je die machtige rotsen aanschouwt. Maar we wisten dat Hij ook ons zag en ons liefhad, Christus als de vaste rots van ons behoud.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Voor wie doen we het?

„Wat is eigenlijk onze bedoeling? Willen we mensen winnen voor de Heer of voor de gemeente? We zijn er toch niet op uit om te proberen zoveel mogelijk mensen baptist te maken?"

Zulke vragen kom je wel eens tegen, in de een of andere vorm. Dan moet je ineens heel diep nadenken. Je kunt zelfs lichtelijk in de war raken. In je onbevangenheid had je gedacht, dat mensen, die voor de Heer „gewonnen" worden ook best aan de gemeente mogen worden gevoegd. Tenslotte verkeer je zelf ook onder deze broeders en zusters en je hebt er niet meer kwaad gevonden dan elders. Ook heb je gemerkt, dat het in de gemeente over het algemeen goed toeven is. Dus waarom niet!

Mij verbazen zulke vragen altijd opnieuw, vooral wanneer ze door leden van de eigen gemeente worden gesteld. Wat is er op tegen om de mensen op de doop en op de gemeente te wijzen, wanneer ze hun leven aan Christus hebben toevertrouwd? In feite is het de meest bijbelse weg. Daar gaven ze zich eerst aan de Heer en daarna ook aan ons, zoals Paulus ergens vertelt.

Want we moeten opmerken, dat evangelisatie begint met de prediking en eindigt met de doop! De doop is een gebeurtenis in het midden van de gemeente en tevens voor het aangezicht van God.

Dus moet je wel bezwaar hebben tegen elke anonieme of vrijblijvende methode van evangeliseren. Als de gemeente de boodschap van Christus uitdraagt door middel van haar leden, dan hoeft zij haar visitekaartje niet onder de tafel te stoppen. Als we menen iemand te mogen aanspreken, mag hij weten wie we zijn. Hij moet het zelfs weten, heeft er recht op! We moeten als gemeente stáán voor de konsekwenties van ons evangelisatiewerk. Men mag ons achternakomen en thuis opzoeken. Men moet zelfs merken, dat we dáár ook rekening mee hebben gehouden en klaar zijn voor een hartelijke ontvangst.

Een normale gemeente is niet afkerig van groei. Zij wil niet alleen steeds vromer en wijzer worden, ze wil ook groter worden, opdat in haar midden steeds meer mensen tot geestelijke volwassenheid komen. Een gemeente, die niet wil groeien is geen normale, maar een zieke gemeente. Een gemeente met een afwijking om het maar eens zo te zeggen.

Soms kán een gemeente niet groeien in ledental om de een of andere reden. Dat is lang niet altijd een teken van zwakheid. Maar er is een verschil tussen niet kunnen en niet willen.

Met hartelijke groeten,

Uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

We zouden nog een dagtocht maken naar Traviso in Italië, waar de vrouwen konden markten. Kort voor de grens liet de oliekrisis zich gelden. Het oliepeil in de bus was niet voldoende op te voeren en Italië zou ons zonder volle tank vermoedelijk niet toelaten. Dan maar terug tot grote voldoening van de mannen, die liever de hand op de beurs hielden.

De laatste zondag zijn we te gast geweest in de Holländische Mission in Göteborg, waar we samen met meer buitenlanders een kerkdienst hebben meegemaakt, waarin br Gebel voorging. De preek werd meteen vertaald in het Duits door zr Seip, die hoofd was van deze Missie. Een koortje van 6 zusters zong enkele liederen.

Machtig het bidden en zingen, ieder in zijn eigen taal en toch één, verbonden in Christus. Daarna werd nog koffie gedronken in de mooie tuin.

Elke avond werd in het hotel een gezellige avond gehouden, met spelletjes, bingo en verdere bijdragen, waarna de avondsluiting volgde en werd verzorgd door verschillende leden van het gezelschap.
's Maandags vertrokken we weer uit Spittal en ging het richting huis.
We overnachtten die nacht in Traunstein in Duitsland.
Dinsdag vertrokken we weer door het prachtige Sauerland en overnachtten weer in ons eerste hotel in Marktheidenfeld, waarna woensdag de thuisreis werd aanvaard maar de stemming bleef er geweldig in.
Toen een gedeelte in Arnhem was uitgestapt werd het stiller en drong het pas goed tot ons door dat de vakantie ten einde liep.
Hartelijk dank aan onze reisleidster Grietje voor de goede leiding en verzorging. Br Gebel ook hartelijk dank voor de geestelijke verzorging en leiding bij het zingen van de liederen. Ook Berend een woord van dank voor zijn voortreffelijke wijze van rijden.
Maar bovenal dank aan de Heer van ons leven, die ons heeft willen bewaren op de weg en het ons mogelijk heeft gemaakt dat we twee weken mochten genieten van onze vakantie en ons weer veilig bij de onzen heeft gebracht.

Haulerwijk F. Heidema

UITNODIGING

De baptistengemeente te Scheveningen nodigt vriendelijk uit tot bijwoning van de dienst op zondag 9 september a.s. om 10 uur in gebouw Marcelisstraat 64 te Scheveningen.
In deze dienst zal br J. A. van der Harst door ds H. Jut worden ingezegend tot gemeentewerker.
Onmiddellijk daarop zal br J. A. van der Harst zijn intredeprediking houden.
Namens de Raad van de baptistengemeente te Scheveningen,

J. G. Nieuwstraten-Bogerd, sekretaresse

GEORGI VINS

Deze naar de Verenigde Staten uitgewezen baptisten voorganger zal in september een bezoek aan Duitsland brengen om vooral kontakt op te nemen met de honderden geloofsgenoten van duitse oorsprong die uit Rusland vertrokken zijn en nu in de Bondsrepubliek leven.
Br Vins zal in de volgende steden spreken:
7 september om 20.00 uur in Bremen, Stadthalle, Bürgerweide
16 september om 16.00 uur in Mannheim, Rosengarten, Am Wassertum
22 september om 18.00 uur in Düsseldorf, Philips-Halle.
(De aanvangstijden zijn naar nederlandse begrippen een uur later!).

L.Z.C.-DAG

Waar: In de baptistenkerk „de Samenhof" aan de Zamenhofsingel te Zwolle.
Wanneer: Op zaterdag 8 september van 10- 4 uur. Voor 10 uur is er koffie.
Wat gaan we doen: Praten over een verhaal; Een lied leren; Bezig zijn met verschillende verwerkingsvormen bij dat verhaal.
Tussen de middag is er gelegenheid om materiaal van de diverse uitgeverijen te bekijken.
Er is ook soep, voor brood moet u zelf zorgen.
's middags: praten in verschillende groepen over:
a. vragen over de verwerking
b. vragen rondom de vertelling
c. geloofsvragen
Kosten: 5,— per persoon.
Tot ziens in Zwolle!
Namens de werkgroep van de L.Z.C.

Bertha Pots-v. d. Veen

GESLAAGD

In het Verpleeghuis Tabitha Amsterdam werd op 13 augustus 1979 examen afgenomen ter verkrijging van het staatsdiploma Ziekenverzorging.
De geslaagden zijn: mej. R. Ajodhia; mej. C. J. M. Calli; mej. T. M. M. Hilgevoord; mej. A. C. Monster; mej. I. Y. Sanches.

MEDEDELINGEN

△ Ds A. Nijland, 2e Exloërmond is telefonisch bereikbaar onder nr. 05997-1428.

△ Ds G. Bosveld woont thans Merelstraat 41, 2333 XK Leiden, tel. 071-154149.

POSTZEGEL-AKTIE

Geachte broeders en zusters.
Het is een hele tijd geleden dat u wat van de postzegelman hebt gehoord. Nu dat komt zo, ik ben op de postzegelmarkt onwel geworden en met een taxi thuis gebracht, zondags het ziekenhuis ingegaan en na 23 dagen weer naar huis gegaan met evenwichtsstoornis, wat er precies aan hapert weten ze nog niet. Ik ga van het ene lab naar het andere en moet nu nog naar een onderzoek naar een ouder lab.
Ik mocht eerst ook niet alleen op straat maar nu wel weer. Hierbij wil ik u allen hartelijk bedanken voor wat u allen hebt bijeen gebracht. Sinds 9 december 1978 hebben we tezamen weer voor twee duizend zes honderd en 41 gulden bijeen gebracht en ik ben ons aller Vader erg dankbaar dat ik weer naar de markt kan gaan en dat we samen dit werk nog mogen voortzetten om onze zendelingen in moeilijke omstandigheden op deze manier tot steun te zijn.
Dit kan ook in gebed maar praktische steun is ook erg belangrijk. Nu, de A.V. is weer in zicht ik hoop u daar weer met u gaven te ontmoeten of de Heer moet anders beslissen maar als ik er niet kan zijn dan zal het toch wel in orde komen, maar de mens wikt en God beschikt en verder laten we het aan Hem over.
Ik reken op uw aller medewerking en denkt u nu niet die paar postzegels van mij zijn de moeite niet. We hebben ongeveer 12 duizend leden en de man 10 zegels is 120 duizend, en wie het kleine niet eert is het grote niet waard.
Zijt allen hartelijk gegroet,

Familie K. Kuperus, Simsonstraat 5[1]
1076 V GAmsterdam

GEMEENTEBERICHTEN

STAVOREN - (H.Z.)

Onze gemeente is sinds 29 juli jl. vakant geworden door het vertrek van onze voorganger naar de gemeente 2de Exloërmond. Na 3 jaren onder ons te hebben gewoond en gewerkt. 's Middags om half drie nam de familie Nijland afscheid in een dienst met vele afgevaardigden.
Naar aanleiding van 1 Petrus 2 : 9 „Gij echter zijt een uitverkoren geslacht om de grote daden Gods te verkondigen", werd gesproken.
Voor die taak staat de gemeente ook zonder herder en leraar. Eén ding is zeker: de Grote Herder en Leraar blijft ons leiden en weiden ook in de komende tijd. Verschillende afgevaardigden hebben deze middag ds Nijland toegesproken waar uiteraard ook mevr. Nijland bij werd betrokken.
We hopen dat het hun onder Gods Zegen in alle opzichten goed mag gaan.
Wanneer u de gemeenten in de lande wat volgt in hun wel en wee dan zult u weten dat het ledental van de gemeente Stavoren de laatste tijd niet stijgt maar veeleer daalt. Dit betekent echter niet dat de moed en het geloof vermindert. De Heer maakt het ook onder ons waar dat Hij zegt „Ik heb voor u gebeden dat uw geloof niet ophoudt".
Metertijd hopen we weer van de Heer een voorganger te mogen begroeten. Ons oog is daar bij gericht op onze Overste Leidsman en Voleinder des Geloofs.
Nog even en dan zijn de vakanties weer voorbij en begint de aktieve tijd te komen. We zullen door Gods kracht datgene doen wat onze hand vindt om te doen.
Verschillende sprekers mochten we reeds bereid vinden om zondags tot ons over te komen met het Woord van God. Dat Woord van God dat we zo nodig hebben als stuwende kracht om voorwaarts te gaan achter onze Heiland aan.
Weest allen gegroet en Gode bevolen.

LEZERS AAN HET WOORD

EEN TRIESTE PAGINA VAN DC

Na het lezen van het artikel Een interessante pagina van „Trouw" in DC van 27 juli van mijn collega Van Wier was ik boos en verontwaardigd. Boos en verontwaardigd waarschijnlijk omdat het van de hand van een collega-vriend, vóórganger was.
Ook mij stemde het artikel triest, zoals Van Wier triest gestemd werd door de door hem gememoreerde artikel in „Trouw".
Met hem hoorde ik heel veel anderen binnen onze geloofsgemeenschap meepraten. Mensen die er nog steeds niet van doordrongen zijn hoe moeilijk wij het elkaar kunnen maken als er verschillen in geloofsdenken blijken en dan tot uitspraken en houdingen komen die anderen ver-ont-waardigen, niet in hun waarde laten als volgelingen van de éne Heer.
Wat deed br Van Wier in zijn artikel? En wat doen wij gelovigen vaak in de diskussie met elkaar?
Dan maken we kwetsende opmerkingen, nemen kwetsende houdingen aan. Niet omdat we daarop uit zijn, maar omdat we iets vergeten.
Ik citeer Van Wier: „overigens hebben wij hier niet te doen met een geheel nieuwe taktiek van satan. Zijn aanvallen op het evangelie zijn zo oud als het evangelie zelf".
En dan komt het er even later zwart op wit te staan: laten we waakzaam zijn. Want in mensen als Toro, v. d. Sluis en v.d. Maas en vele anderen is de satan aan het werk.
Ik las de gememoreerde artikelen ook. „Trouw" is nl. ook onze krant en vooral pagina 2 heeft mijn belangstelling.
Toro, v. d. Sluis en v.d. Maas ken ik niet, maar bij het lezen herkende ik in hen mensen, die, net als ik vanuit het evangelie bezig willen zijn. Ik ervaarde hen als broeders dus.
Niet dat ik het in alles met hen eens ben. Maar éénheid en broederschap komen immers ook ver uit boven één mening, één opvatting hebben. En wat ook Van Wier weer vergat in zijn heilige ijver is dat niet alles wat met zijn heilige opvatting strookt van de satan is.
Het is toch ook niet óf het een óf het ander? Of van God, óf van satan?
Bovendien: jouw opvatting, onze opvatting, jouw visie, jouw manier van zien op Jezus, onze visie is toch niet dé opvatting, dé visie?
Van Wier en ik verschillen in denken als het over sommige theologische zaken gaat. Maar ik beschouwde me altijd nog één met hem in de Heer. Niet eens, maar wel één.
Maar na het lezen van zijn artikel voel ik me door hem in het gevolg van satan geplaatst zodra hij van me gewaar wordt dat ik een beetje of soms veel lijk op mensen als Toro, v. d. Sluis en v. d. Maas.
Terwijl ik juist graag behoren wil tot het gevolg van Christus, die ook mij tegenkwam en zei: volg Mij.
In een onlangs uitgezonden interview met prof. Schillebeeckx zei deze dat hij weigerde geloofsbelijdenissen af te leggen tegenover inquisiteurs en alleen in en met de gemeente van Christus zijn geloof wilde belijden.
Ook hij had ervaren hoe gauw we inquisiteurs

voor elkaar worden, nl. dán als we opvattingen en meningen, hoe heilig door ons ook geacht, hoe traditioneel ook behorend tot het geloofsgoed van onze vaderen, hanteren als zwaarden, in plaats van uitspraken te doen als kleine mensen over een grote God met Wien we het te doen kregen en krijgen. Een God zó groot dat Hij niet gevangen kan worden in ons blikveld, laat staan vastgelegd kan worden in uitspraken van mensen. Waarom stuur ik mijn reaktie naar DC en laat ik het niet bij een kollegiaal briefje?

Vooreerst. dat kollegiale briefje schreef ik. Eindigend met de woorden: „houd je overtuigd van mijn genegenheid" (dit tot sommiger geruststelling misschien).

Ik richt me echter ook tot de lezers van DC omdat ik mijn gevoelens, dit keer gewekt door een kollega-vriend, maar overeenkomend met vaker voorkomende gevoelens binnen onze gemeenschap, nu eens heel openlijk wil laten blijken. In de hoop dat het kan bijdragen tot een anders met elkaar omgaan.

We zullen moeten leren, vooral als grondige verschillen blijken, met elkaar in dialoog te blijven, in plaats van voort te gaan op de weg van konfrontatie met daaraan de veroordeling gekoppeld.

Eerlijk gezegd hoop ik ook dat er meerderen binnen onze gemeenschap zijn die openlijk blijk zullen geven van gevoelens zoals ze kunnen worden gewekt door hen die het evangelie, hoe goed bedoeld ook, zo éénzijdig interpreteren en zo weinig ruimte laten voor andere medegelovigen. Voor een juiste manier van omgaan met elkaar heeft de bijbel vele teksten.

Met br. groet,

H. P. de Boer

Antwoord op het schrijven van H. P. de Boer

Br De Boer is boos en verontwaardigd. Verblijdend is het, dat hij desondanks zijn gevoelens van verontwaardiging en boosheid dermate in toom kan houden, dat de broederlijke gevoelens jegens ons er niet door versmoord worden. Hij mag, van onze kant, er van overtuigd zijn dat wij dezelfde gevoelens jegens hem (blijven) koesteren, geheel in de lijn van Spr. 27 : 5-6.

Zijn verontwaardiging vloeit voort uit het feit, dat hij zichzelf aangetast gevoelt in de waarde van zijn geloof. Dat is uiteraard een erg tere zaak en ons past daarin het nodige respekt.

Maa onze verontwaardiging, zoals die in het bewuste artikel tot uitdrukking komt, kwam voort uit de overtuiging dat door uitspraken als die van Toro, v. d. Sluis en v. d. Maas, persoon en werk van Jezus Christus worden aangetast, alsmede het gezag van de Heilige Schrift; en daarmee onmiddellijk samenhangend de enige weg tot redding voor zondaren. Mogen we in zulke gevallen zwijgen? Naar onze mening: Neen! Natuurlijk is het niet de bedoeling om dan mensen in hun persoonlijke gevoelens te kwetsen. Maar dikwijls zal dat haast onvermijdelijk zijn, omdat de persoon en zijn mening nauwelijks te scheiden zijn. Dat kan iemand dan voor een moeilijk dilemma plaatsen. Dat we desniettemin schreven wat we schreven moet dan ook verklaard worden vanuit Gal. 1 : 10.

Dank zij het feit, dat br De Boer zich in sommige opzichten verwant gevoelt aan de genoemde schrijvers, krijgt hij het gevoel, dat wij hem, samen met die anderen, indelen bij de volgelingen van satan. Dat hebben we echter nergens beweerd noch bedoeld.

De zin: „Want in mensen als... is de satan aan het werk" die br De Boer schrijft alsof het een citaat uit ons artikel zou zijn, komt in dat artikel niet voor... Bedoeld is wel, dat wij, als christenen, soms zonder het te willen of te weten, de vijand in de kaart kunnen spelen. Maar dat is iets geheel anders dan wat De Boer uit ons schrijven haalt. We herinneren ons een uitspraak van wijlen ds Louw: „In de geemente wordt Christus soms meer bestreden dan beleden". Daarmee zijn we het eens en we achten onszelf in dat opzicht even schuldig als een ander... Wie van ons is niet dikwijls meer bedacht op de dingen der mensen dan op de dingen Gods? En in zulke zaken aarzelt Christus niet, zelfs niet wanneer het om Petrus gaat, satan achter zijn camouflage vandaan te halen. En toch is en blijft Petrus een volgeling van Jezus!

Wanneer br De Boer dan ook schrijft: „Terwijl ik toch graag behoren wil tot het gevolg van Christus..." dan zullen wij de laatsten zijn die hem uit de kring van Jezus' volgelingen willen bannen. We kunnen ons er slechts over verheugen, dat ook hij de stem van Jezus heeft verstaan: „Volg Mij" en dat hij oprecht tracht die navolging waar te maken. Dat zijn visie op bepaalde facetten van het evangelie dan verschilt van de onze is in wezen niet zo erg. Met namen in baptisten kringen zijn wij, dachten wij, niet zo licht geneigd om elkaar vast te pinnen op geijkte geloofspatronen. Althans, dat behoort tot de baptisten principes. Inderdaad, gaan eenheid en broederschap ver uit boven één mening, één opvatting hebben.

Alleen... Wat die eenheid en broederschap betreft is er, o.i. toch ergens een „totdat"! Ergens houdt de eenheid op. De grens mag soms moeilijk te bepalen zijn, maar, naar ons gevoel, komen we gevaarlijk dicht bij de grens, wanneer de persoon van Jezus Christus en de betekenis van zijn werk op aarde ontwaard worden. En dat doen mensen als Toto, v. d. Sluis, c.s., naar ons gevoelen. Jezus maken tot een ijveraar voor puur aardse gerechtigheid en zijn opstanding verzwijgen, c.q. loochenen, zoals Toro doet, is een ontwaarding van Jezus Christus en zijn heilswerk. We willen eerlijk belijden, dat we het moeilijk vinden om ons één te gevoelen met deze mensen, hoe sympathiek hun strijd voor recht overigens ook bij ons mag overkomen.

Wanneer br De Boer schrijft, dat hij het zeker niet in alle opzichten eens is met deze en gelijkdenkende mensen, nemen we aan dat hij doelt op deze konsekwenties van hun theorieën. We menen te weten, dat hij de Jezus die hij volgen wil, belijdt als „het Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt".

Verder schrijft hij, dat wij, in onze heilige ijver, vergaten dat niet alles wat niet (dit woordje moet in zijn zin ingevoegd worden...) met onze heilige opvatting strookt van de satan is. Het is de vraag of we dat vergeten hebben. We zijn ootmoedig genoeg om te beseffen, dat wij beslist niet dé pachters van Gods waarheid zijn. Onze opvattingen kunnen en zullen er dikwijls naast zijn. Maar wanneer we protesteren, om dat iemand zegt, dat christenen hún pretentie aangaande Jezus als de enige weg tot de Vader, moeten laten varen, is dat omdat het hier niet gaat over ónze opvatting aangaande Jezus, maar over wat Hij van zichzelf beweerde! Onze opvattingen mogen best gerelativeerd worden, maar niet Christus' eigen opvattingen! Wanneer sommigen zich dááraan schuldig maken, mogen wij niet aarzelen om satans pogingen, om Jezus de overwinning van Golgotha afhandig te maken, te signaleren.

We hoorden en zagen óók het interview met prof. Schillebeeckx. Zijn bewering, dat hij weigerde om zijn geloofsbelijdenis af te leggen voor „inquisiteurs", had, dachten we, te maken met het feit dat het hem meermalen was overkomen, dat hij, sprekende over een bepaald onderwerp, vragen gesteld kreeg over zaken die met zijn lezing niets te maken hadden, maar die kennelijk bedoeld waren om hem op ketterse opvattingen te betrappen.

Wat dat betreft, behoeft br De Boer niet bang te zijn dat we hem, al of niet in het openbaar, ter verantwoording zullen roepen aangaande datgene wat hij wel of niet gelooft. We ageerden in ons artikel immers slechts op datgene wat bepaalde mensen in het openbaar beweren en belijden. Het zal hen zeker niet bevreemden, dat er op zulke „belijdenissen" kommentaar komt.

Tenslotte: Br De Boer schrijft, dat er onder ons (óók onder ons) mensen zijn die er nog steeds niet van doordrongen zijn, hoe moeilijk wij het elkaar kunnen maken als er verschillen in geloofsdenken blijken. We maken dan kwetsende opmerkingen en nemen kwetsende houdingen aan...

Dat is helaas wel dikwijls waar. In de strijd om de waarheid (elke andere strijd valt te veroordelen) is de balsem der liefde dikwijls schaars. We verzuimen zo licht om ons, bij gebleken verschillen van inzicht, af te vragen in hoeverre die, ander ook gedreven wordt door de behoefte en de wil om God te dienen en lief te hebben boven alles! En in zo'n geval ligt een hard en definitief woord ons maar al te zeer voor in de mond. God vergeve ons en schenke ons meer van zijn wijsheid en barmhartigheid.

Het zou wellicht winstgevend kunnen zijn, wanneer we tenslotte allen nog eens aandachtig wilden lezen Joh. 17 en Phil. 1 : 27 v. tot 2: 18.

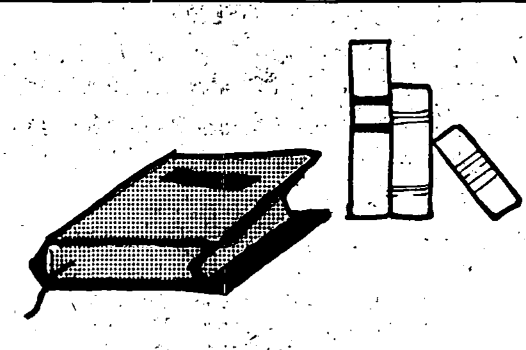
C. van Wier

Naschrift

Na lezing van woord en wederwoord van de broeders De Boer en Van Wier blijven er toch een paar vragen over waar wij denkend, pratend en schrijvend beslist verder op in zouden moeten gaan.

1. Maakt de gerechtigheid deel uit van de heilsboodschap van God in Jezus Christus of is zij er alleen maar een (gewenst) gevolg van? Is Jezus' woord: zoekt eerst het Koninkrijk van God en zijn gerechtigheid, een oproep tot bekering of een vermaning aan gelovigen?
2. Waaraan kan het al of niet aanvaarden van het gezag van de Schrift worden getoetst, aan de Shriftbeschouwing of aan de wijze van omgaan met de Schrift? Heeft Jezus' woord over het horen en doen van het woord Gods hiermee ook iets te maken?

J. R.

Wat zullen we lezen?

zondag	2 september	Psalm 18 : 21-51	Een veilige weg
maandag	3 september	Ezechiël 38 : 1-16	De eindstrijd
dinsdag	4 september	Ezechiël 38 : 17-23	Gods grootheid
woensdag	5 september	Ezechiël 39 : 1-10	Door Israël bekeerd
donderdag	6 september	Ezechiël 39 : 11-24	Het einde der heidenen?
vrijdag	7 september	Ezechiël 39 : 25-29	God maakt zijn belofte waar
zaterdag	8 september	Psalm 21	Ik ga opnieuw bij hen wonen

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds M. Cohen, dr J. Reiling, ds C. van Wier en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de tijdelijk sekretaris ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 36,— per jaar, *f* 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland *f* 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

„Niets kan ons scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus".
In deze overtuiging ging ons voor en van ons heen mijn lieve man, onze vader en grootvader

GERARD VISSER

Emer. Bapt. predikant

op de leeftijd van bijna 77 jaar.

Sneek, 13 augustus 1979
Frittemahof, kamer 204

Romeinen 8 : 31-39

Sneek:	D. Visser-Gorter
Drachten:	H. G. Visser K. Visser-Grondsma
Sutton Goldfield (Eng.):	M. Hawkins-Visser P. Hawkins
Harlingen:	C. Visser M. Viser-Hamer
Sneek:	B. Tollenaar-Visser A. Tollenaar
Grouw:	A. v. d. Wal-Visser P. v. d. Wal
Drachten:	J. Visser S. Visser-de Jong
Sneek:	T. Hoen-Visser W. Hoen
Heerenveen:	A. de Voldere-Visser J. de Voldere

De begrafenis heeft inmiddels plaatsgehad op vrijdag 17 augustus.

1944 30 augustus 1979
HINDRIK AEILKEMA
FROUKJE A. AEILKEMA-OLDENBURGER
35 jaar getrouwd

1967 7 maart 1979
HENK AEILKEMA
ETTY AEILKEMA-ROZEMA
12½ jaar getrouwd

Hierbij nodigen wij u hartelijk uit op onze receptie (gezellige avond) die wij D.V. zaterdag 8 september hopen te houden in de J. W. Weeninkzaal Handelsstraat 8 te Stadskanaal.
Wij hopen dat u van 20.00 tot 22.00 uur wilt blijven.

Sporttereinstraat 6
Stadskanaal

Hoofdstraat 116
Stadskanaal

De Heer nam tot Zich onze broeder

GERARD VISSER

op de leeftijd van bijna 77 jaar.

13 augustus 1979

Baptistengemeente Sneek

Met diepe verslagenheid geven wij kennis van het plotseling overlijden op 17 augustus 1979 van onze broeder

TJAARD GEZINUS PIJNING

op de leeftijd van 30 jaar.

„Zie, Ik maak alle dingen nieuw"
Openb. 21 : 5

Baptistengemeente Winschoten

Eenvoudige gelovige vrouw, 57 jaar zoekt bij deze kennismaking met een eenvoudige gelovige man.
Brieven onder nummer 6050 van dit blad.

Op 20 augustus 1979 nam de Heer tot Zich in het Vaderhuis met de vele woningen onze zuster

LOLTJE KOK-DE VRIES

op de leeftijd van bijna 83 jaar.

Joh. 14 : 1

Baptistengemeente Heerenveen

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 36 - 7 september 1979

ZOALS JE STAAT ZO ZIE JE HET

De Keukenhof is niet alleen de moeite waard vanwege de prachtige bloemen, er is meer te beleven. Je kunt nl. veel plezier beleven aan de driftige pogingen van fotografen en filmers om hetgeen zij zien te bewaren voor het nageslacht. Je ziet ze sjouwen met statieven en lichtmeters. Ze doen een stapje links of rechts, vooruit of achteruit, het hoofd een beetje schuin houdend om het resultaat van de nieuwe standplaats te taxeren.

En wat komt er tenslotte uit? Een foto van een vijver met aan de overzijde bomen, gras en bloembedden. Of een restaurant op de achtergrond. Of alleen maar een groepje pronkende tulpen.

Dezelfde ervaringen doe je op als je op het plein voor de dom van Keulen staat. Of ergens aan een van de Amsterdamse grachten. Beide zijn goed voor een plaatje. Hoe gevarieerd de staanplaatsen, standplaatsen van de fotografen ook mogen zijn, ze richten hun kamera praktisch altijd op dezelfde dingen. Het gevolg is dat er wel een grote variatie in gezichtshoek is, maar niet in onderwerp.

Zó zijn eenmaal de Evangelisten bezig geweest toen zij de dingen aangaande Jezus, die onder hen hun beslag hadden gekregen, op schrift stelden. De vier Evangeliën zijn niet woordelijk gelijk, maar wel inhoudelijk. Ze hebben echter niet op dezelfde stoel en aan dezelfde tafel gezeten toen zij schreven. Markus heeft het heel krap gehouden, bijna telegramstijl, zou je kunnen zeggen. Lukas is veel uitvoeriger. En Mattheüs deed het systematischer en voegde een serie soortgelijke uitspraken en daden van Jezus bijeen. Johannes geeft minder gebeurtenissen en meer redevoeringen van Jezus.

Maar ze hebben het steeds over dezelfde Jezus van Nazareth, de Zoon van God, de boodschapper en brenger van het Koninkrijk van God. De prediker van vergeving en herstel. De uitvoerder van het raadsbesluit Gods en de grondlegger der gemeente. De Man die stierf en die opstond. Die ten hemel voer en Zijn Geest uitstortte en die eenmaal zou terugkeren.

De plaats waar wij ons bevinden is bepalend voor wat wij zien. Standpunten over allerlei zaken, ook ten aanzien van het Evangelie en de gemeente van Christus, hangen nauw samen met de staanpunten. Waar sta je? Vanuit welke hoek bekijk je de zaak? Hoe is de stand van de zon ten opzichte van je staanplaats en hoe zijn daarom de schaduwpartijen gesitueerd? Kun je het centrum, het hart van wat je ziet in het midden van je plaatje plaatsen, of manouvreer je het (een beetje) naar de kant? Ja, wat vind je eigenlijk dat het centrum, het hart van de zaak is? Het merkwaardige van mensen is, dat ze vaak hun staanplaats, van waaruit zij kijken, als de enig-juiste beschouwen. Mitsdien beschouwen zij ook hun standpunten als de enig-juiste. Verabsolutering van eigen standpunt - ook in de gemeente - blokkeert de weg naar het gesprek met de zuster en broeder.

Zo'n blokkade kan alleen opgeheven worden als de erkenning doorbreekt dat nooit één mens in staat zal zijn de volle rijkdom van het Evangelie van Jezus en daarom de volle breedte van de gemeente van Hem te omvatten. Niet alleen de voorkant van de dom in Keulen is interessant en imposant, ook de andere kanten zijn prachtig. Ze zijn trouwens ook noodzakelijk.

Zoals ze in de gemeente noodzakelijk zijn. De gemeente heeft niet alleen lengte en breedte, maar ook diepte.

Een visie - hopelijk zelden voorkomend - op de gemeente is deze: De gemeente is er voor mij, dus mag ik vragen: Wat heb ik aan de gemeente, wat wordt ik er beter van? Ontzettend veel mensen gaan niet (meer) naar de kerk, omdat ze er niets (aan) vinden. Ze gaan er leeg uit (dus kwamen ze er ook leeg in!). Daarom gaan ze maar niet. Alsof een mens lid van de gemeente zou moeten zijn om te ontvangen? Alsof er niet geschreven staat: Het is zaliger te geven dan te ontvangen....

Een andere visie - hopelijk veel voorkomend - op de gemeente is deze: Wat kan ik in de gemeente kwijt? Wat ben ik de zusters en broeders schuldig aan meeleven, meebidden, genegenheid, liefde?

Ons spreken over de gemeente hangt samen met de standplaats die we innemen. Ons standpunt is afgeleid uit onze verhouding tot de gemeente. Wie zijn staanplaats zó kiest dat hij het volle licht van Gods liefde op de gemeente ziet, wordt door de schaduwen niet ontmoedigd.

P.

SPAANDERS

Roerige jongelui

In „Kerkbank in Kerkbank uit" van Hk de Jong lazen we een aardige notitie over roerige jongelui en slapers in de kerk. „Te Wissenkerke op Noord Beveland had men vroeger een „Stokman". Deze kerkdienaar had tot taak om roerige jongelui op de vingers te tikken en slapers een por in de zij te geven".

Om maar met de roerige jongelui te beginnen: Dit blijkbaar oude probleem bestaat nog steeds en af en toe ontmoet je eens een oudere kerkganger die onaardig doet over die roerigheid en als ie hoorde van zo'n „stokman", misschien wel erg gecharmeerd van dit idee zou zijn.

Naar het schijnt is die roerigheid het grootst op de galerijen van kleine kerken. Die galerijen zijn eigenlijk ondingen en bedacht om zoveel mogelijk mensen in een te kleine ruimte op te bergen.

Vroeger was ikzelf een roerige kerkganger. Op een bepaald moment werd ik vanwege dit ongeneselijke euvel tot orgeltrapper gepromoveerd. Het orgel stond op een galerij achter in de kerk en daar was ook ruimte voor een tiental mensen om er te zitten. Zo maakte ik kennis met de galerij. Als het orgeltrappen en zingen gedaan was, ging ik netjes achter de „borstwering" zitten en schouwde naar beneden in de „arena", waar de gemeente zat met wie de dominee bezig was.

Opeens was ik *toeschouwer* geworden, die min of meer los stond van het gebeuren in de ruimte beneden mij. De neiging werd onweerstaanbaar om allerlei kommentaar te geven over wat beneden te zien en te horen was en te gnuiven over leuke dingen die ik zag, als ik tenminste geschikt gezelschap had. En was er niets te zien, wel dan kon je je nog gezellig onderhouden met je buurman...

Galerijen isoleren je van de grote gemeente. De aandacht van de predikant gaat grotendeels naar de mensen beneden voor hem. Hen spreekt hij voornamelijk toe. Met hen zoekt hij kontakt. Op de galerij zitten de verweesden, zij zijn de minder-bedeelden. Verbaas u er niet over. Een predikant kan niet zonder kontakt met zijn hoorders. Die van de galerij achterboven zijn te ver weg om dat te verwezenlijken.

En zo kan er iets groeien tussen boven en beneden dat op een konflikt-situatie lijkt. De aandacht van de predikant wordt naar boven getrokken door het rumoer, en de bovenzitters ontmoeten zijn boze blikken. Zijn vriendelijke blikken blijven zo bestemd voor beneden...

Intussen valt het met die roerge jongelui in het algemeen best mee. Jeugd is gelukkig wel iets levendiger dan de ouderen. Maar stel je eens voor dat dat niet zo zou zijn. Maar boze opzet, op-roerigheid, is er nauwelijks bij.

Ja, galerijen zijn ondingen... voor hen die er zitten, want ze zijn minder-bedeelden; voor de gemeente in de echte kerkruimte - want zij voelen zich gestoord; voor de voorganger - want voor hem is het bijna onmogelijk om met boven evenveel kontakt te maken als met beneden en zo dreigt de rumoerigheid hem uit zijn koncentratie te halen.

Slapers in de kerk

De echte slapers-in-de-kerk tref je bijna niet meer aan, behalve dan in sommige plattelandsgemeenten waar nog vroege middagdiensten gehouden worden vanwege bepaalde werkzaamheden en waar men met de maag vol zondagse heerlijkheden in de kerkbanken neerstrijkt. Dan kan het nog wel eens moeilijk wezen om de ogen open te houden.

De bekende Amerikaanse prediker ds Vincent Norman Peale heeft eens gezegd dat het in zijn land vandaag onmogelijk is om mensen met een preek in slaap te krijgen. Ze zij er te nerveus voor. Het is jaren geleden dat ik iemand in de kerk heb zien zitten dutten, en dat is een treurige toestand", zo verklaarde hij.

Over de slapers in de kerk zullen we ons maar niet al te bezorgd meer maken. Er zijn minder opvallende en storende eigenschappen van kerkgangers die hen van het echte luisteren afhouden. En wegblijven is altijd nog erger dan roerig aanwezig zijn of bijwijlen duttende de dienst toch bij te wonen.

Wf.

LOFZANGEN EN GEBEDEN

Tot ons genoegen kunnen we u meedelen, dat D.V. de Grootdrukbundels van L & G op de A.V. te Haarlem, aanwezig zullen zijn.

Ter besparing van veel verzendkosten hopen we de afgevaardigden de door hun gemeente bestelde exemplaren ter hand te stellen en we verzoeken hen vriendelijk zich daarvoor te melden op de stand van de Z.B.C.

Verder zijn we weer gaarne bereid vroegtijdig geplaatste bestellingen mee te nemen naar de A.V., op de normale bundels, Supplementen, Harmonisaties en vanzelfsprekend op de nieuwe aanwinst: Grootdruk L & G (van 8 t.e.m. 22 september zijn we NIET telefonisch bereikbaar).

Voor de goede orde nog even de juiste selektie met prijzen:

L & G PVC zwart, rood, bruin L, bruin D	*f* 16,75
L & G PVC rood opdr. „eigendom der gemeente"	*f* 16,75
L & G bruinleren band luxe uitv.	*f* 35,—
L & G PVC bruin D met koker, grootdruk	*f* 32,50
(alle uitv. met ingebonden suppl.)	
Supplementen	*f* 2,25
Harm. L & G deel 1	*f* 20,—
Harm. L & G deel 2	*f* 35,—
Harm. Suppl. 1 L & G	*f* 7,50
Harm. 150 Psalmen	*f* 9,50

Besteladres: Adm. penningm. Z.B.C., J. Germeraad, A. Verweystraat 21, 7552 ME Hengelo (Ov.); telefoon 05400-21911

ZBC-NIEUWS MOET DAT NOU?!

Moet je nu altijd blijven melken, totdat iedereen gereageerd heeft? Moet je nu boos worden om zoveel onverschilligheid ten aanzien van de zaak van het lied in dienst van de Heer?

Neen! Dat moet niet, dat hoeft ook niet, want de ZBC-sekretaris ontvangt alle enquêteformulieren en adreslijsten spoedig in de bus! Hartelijk dank aan hen, die reeds ingezonden hebben en veel sterkte en inzicht toegewenst aan hen, die daar nog mee bezig zijn. Samen willen we spreken in psalmen, lofzangen en geestelijke liederen, samen willen wij dit spreken ook doordenken! Met hartelijke groeten, namens de ZBC,

A. Nijland, ZBC-sekretaris
Middenlaan 28, 9571 CJ 2e Exloërmond; tel. 05997-1428

ZONDAGSSCHOOLLEIDING

Denkt u aan de L.Z.C. dag van 8 september a.s. voor het programma zie De Christen van 31 augustus.

Namens de werkgroep van de L.Z.C.,
Bertha-Pots- v. d. Veen

DANKBETUIGING

In verband met de benoeming tot algemeensekretaris der Unie en het afscheid van Groningen-Zuid hebben we heel veel reakties ontvangen. Omdat het ons helaas niet mogelijk is om ieder daarvoor persoonlijk te bedanken, willen we dat langs deze weg doen. Voor alle blijken van belangstelling, voor alle goede wensen en woorden zeggen wij u hartelijk dank!

J. A. Brandsma
R. Brandsma-Gorter

UITNODIGING

De baptistengemeente Scheveningen nodigt u hartelijk uit tot het bijwonen van de „Dankbaarheidsdienst", waarin br Joh. Knoester zijn blijdschap wil uitspreken in de prediking dat God hem in de gelegenheid gesteld heeft 50 jaar te mogen arbeiden in dienst van het Evangelie.

Deze dienst zal D.V. worden gehouden op zondag 16 september a.s. om 17.00 uur in de Mirtekerk, Vierheemskinderenstraat 91 te 's-Gravenhage.

J. G. Nieuwstraten-Bogerd

Mij best. Jezus? Mij best. Jezus: mij best. Jezus, mij best!

Hierbij nodigen wij julle uit voor ons jaarlijkse happeningsweekend op de Bron in Dalfsen.
Een weekend voor jongeren.
Een weekend gevuld met aktiviteiten die helemaal afgestemd zijn op jou en op de dingen die voor jouw leven belangrijk zijn.
Het heeft alles met het geloof te maken. Niet droog en koud in de vorm van het leren van wetten en regels, wel warm en levend op het persoonlijke vlak, uitgaande van de overtuiging dat je pas kunt geloven als je het zelf ervaren hebt.

We hopen dat er net als andere jaren veel te beleven en te ervaren valt.
Grijp de gelegenheid aan om er met de gehele jeugdgroep naar toe te gaan, als mogelijkheid om de onderlinge band te verstevigen en als inspiratie voor de inhoud van de jeugdavonden.

Het onderwerp is: Jezus? Mij best!
Op aktuele wijze d.m.v. schetsjes, muziek, gesprek en spel zal het voor iedereen duidelijk gemaakt worden.
Jezus? Mij best.
Het slaat op een stuk vrijblijvendheid. Het slaat op jongeren die het zelf nog niet aan den lijve ondervonden hebben. Of die het allemaal liever op een afstandige manier bekijken dan dat ze kleur durven bekennen.
Misschien slaat het wel op jou.
Of op jullie jeugdgroep. (Het vuur is er misschien wat uit).
Kom en meld je aan (en neem een ander mee).
We verwachten veel jongeren die van dichtbij wel iets willen beleven van het geloof.

Tijd: vrijdag 5 oktober plm. 20.00 uur tot zaterdag 6 oktober 16.00 uur.

Plaats: De Bron, Oudleusden.

Kosten: f 25,— (inkl. warme maaltijd).

Aanmelden: Graag vóór 1 oktober a.s. bij het Jeugdburo N.B.J.B., Zuiderdwarsvaart 25, 9203 HW Drachten; tel. 05120-15687.

Namens de Werkgroep Jongerenevangelisatie,

P. Brongers

VEERTIENDAAGSE REIS NAAR ISRAEL

Vanuit de gemeente Arnhem is een veertiendaagse reis naar Israël voorbereid in de tweede helft van maart 1980.
Reisleider is ds G. van 't Wout, voorganger van de gemeente Arnhem.
Er is plaats voor belangstellenden uit andere gemeenten.

Inlichtingen en opgaven bij mevrouw J. Maandag-Schrijvers, Oude Velperweg 47 6824 Arnhem, tel. 085-613872.
De inschrijvingstijd is wel beperkt.

VRUCHTEN

Lukas 3 : 8 „Brengt dan vruchten voort, die aan de bekering beantwoorden".

De plaats waar dit woord gezegd werd, moet in het oog worden gehouden: het werd gezegd in de woestijn. Dat is een stuk land waar geen vruchten te bekennen zijn. Niet omdat er geen groeikracht in de bodem zit. Er is geen water. Zonder water is er geen leven. Laat water stromen in de woestijn en er is leven. De woestijn zal bloeien als een roos, sprak de profeet. En hij wist: dat is heel goed mogelijk als er water is. De vraag voor de mensen toen was: Waar halen we het water vandaan?
Nader aangeduid: Johannes de Doper sprak aan de oever van de Jordaan. Bij Enon, omdat daar veel water was, Joh. 3 : 23. De Jordaan had zich een bedding in de woestijn uitgesleper. Zijn water bevochtigde de oevers, zodat daar plantengroei was. Een profeet duidde deze plantengroei aan als de pronk van de Jordaan.
Vaak wordt dit woord van Johannes de Doper (Johannes Baptist, zeggen katholieken soms) in onze kringen gericht tot jongbekeerden. En ook voor hen die reeds langer op de Weg zijn, wordt het menigmaal aangehaald ter vermaning. Johannes richtte het tot onbekeerden. Tot mensen die verontrust waren geworden. Hun bestaan schudde op zijn grondvesten. Het was allemaal niet meer zo vanzelfsprekend: de offers in de tempel, de boetedoeningen, de diensten in de synagogen, de onderhouding van wet en wetsuitlegging. Een nieuwe stem sprak woorden die de komst van het messiaanse rijk aankondigden.
Wáár verlangde een Jood meer naar dan naar de komst van de Messias? Welke hindernissen moesten overwonnen worden om deel te hebben aan het rijk en het werk van de Messias?
Johannes zei: Bekeert u.
Wat bedoelt God als Hij oproept tot bekering? Wat klinkt ons tegen uit de mond der profeten en uit de mond van de Zoon van God als dit woord valt? Och, er zijn veel definities mogelijk. Eén zij genoemd: bekering is overgave. Overgave betekent: het heft uit handen geven. Het heft van het mes, één der oudste verdedigings- en aanvalswapens. Het heft uit handen geven maakt je weerloos. Brengt geen overwinning. Je bent kwetsbaar. Overgave aan God, dat is je kwijt worden aan God. Je voor Hem beschikbaar houden. Je onderwerpen aan Zijn bevelen. De weg gaan die Hij wijst. Ook als dat een moeilijke weg is. Zonder bekering is het onmogelijk vruchten voort te brengen. Maar ook: als je je een bekeerd mens noemt, of je nu Jood bent of niet, zal het leven in overeenstemming moeten zijn met de bekering, met de overgave aan God. Het leven van de bekeerde mens wordt geregeld en bepaald vanuit God.
Johanes sprak tot onbekeerden. Tot kandidaat-burgers van het koninkrijk Gods. Hij wilde duidelijk maken, dat het geen zin heeft over bekering te denken, te praten als er niet de bereidheid is voor 100% de gevolgen van de kapitulatie aan God te aanvaarden.
Wat zijn vruchten die aan de bekering beantwoorden? Dat zijn vruchten die bij God passen. We kunnen het - als christenen - nader verduidelijken door te zeggen: Dat zijn vruchten die bij Jezus Christus passen. Bij zijn onderwijs, zijn daden, zijn kruisdood, zijn opstanding, zijn hemelvaart, zijn geest-uitstorting, zijn wederkomst.
Want de mens bekeert zich tot God, tot Jezus Christus, Zijn Zoon. Niet de moraal of de traditie, niet het menselijk inzicht of de eis van het ogenblik bepalen het doen en laten van de gelovige. Enkel en alleen God is richtingwijzend. De woestijn kan bloeien als een roos dank zij water. Het dorre leven van een zondig mens kan opbloeien dank zij de Geest van God, die als zegenrijk water het dorre land vruchtbaar maakt. De waarachtige bekering opent altijd de weg naar de ontvangst van de Heilige Geest. Van God uitgezien zou de oproep tot bekering onbarmhartig zijn zonder de belofte van de Geest. De woestijn kan alleen bloeien door water. De zondaar wordt alleen levend door de Geest.
Men kent de boom aan de vruchten. Ten allerdiepste zijn niet wij de boom, maar God. Jezus noemde zich de wijnstok; wij mogen ranken zijn. Als de wijnstok liefde is, zullen de vruchten daarvan het stempel dragen, het keurmerk.

P.

EEN HANDVOL HOOP

„Ik hoor Jezus zeggen: Gij hebt gehoord dat tot Noach gezegd is: Bouw je een schip en ga aan boord opdat je je redt. Ik echter zeg u: Stap over de verschansing. Betreed het water. Verlaat het schip en vertrouw je aan de weg over het water toe! Het zal een weg zijn naar mij!
Ik hoor Jezus zeggen: Gij hebt gehoord dat de gemeenschap der geredden in een schip over de wateren voer. Ik echter zeg u: Uw *toekomst is niet een schip.* Schepen blijven tenslotte aan de oever liggen. Jullie weg gaat verder. Zelfs als de kerk een schip mocht zijn - schepen blijven ergens liggen. Als de hele wereld als een schip gedacht is - schepen blijven liggen als de nieuwe hemel komt.
Als u wilt: Verlaat de schepen. Wandel op het water! Kom naar mij toe, gaande over het water, uw blik op mij gericht en het water zal u dragen.
Geloven betekent: Deze werkelijkheid in het oog houden. Zich in haar verankeren. Tegen alle schijn in. Geloven betekent: Nagaan of dat wij voor werkelijkheid houden, werkelijk zo werkelijk is als wij veronderstellen. Ons gevoel voor werkelijkheden is bedriegelijk. Een steen is voor ons werkelijker dan ons gevoel. Waarschijnlijk is hij niet werkelijker, alleen maar anders werkelijk. Een storm is voor ons werkelijker dan een woord. Misschien is het woord werkelijker dan de storm. Militaire macht is voor ons werkelijker dan duldende goedheid. Misschien is goedheid werkelijker dan macht. Wij moeten wel, als we zekerheid zoeken, onze maatstaven voor dat wat werkelijk is meten aan de oer-maat, aan God zelf.
De nieuwe mens over wie het evangelie spreekt is waarschijnlijk die die zo veranderd is dat voor hem het werkelijke werkelijkheid wordt en dat hij zich, ondanks alles wat in deze wereld gangbaar is, op *deze ene werkelijkheid* verlaat". Jörg Zink.
Zo wordt het geloof het reddende waagstuk. Zo wordt het leven gered en dat is wat meer dan de hemel in de hemel beërven. Jörg Zink, ik kondigde eerder in DC boeken van hem aan, een Duitse theoloog, heeft nu een boekje (189 pag.) het licht doen zien dat tot titel draagt: Eine Handvoll Hoffnung. Ja, in zijn taal, maar ik neem aan dat sommigen onder ons die kunnen lezen. Direkt gemakkelijk is de lektuur niet, afgezien van de taal; dat is althans mijn ervaring. Sommige gedeelten las ik enige keren om door te kunnen dringen tot wat de schrijver bedoelde. Maar ben je eenmaal zover, dan heb je wel wat gewonnen.
Ik wist het wel, maar nooit zo duidelijk: In de reddende ark van Noach voer ook het kwaad mee en toen Noach uit zijn schip aan land stapte, stapte het boze glimlachend over de loopplank naar de schoongespoelde aarde. Het boek is ook voor wie tussen de regels kunnen lezen; die achter de regels horen wat de schrijver zegt. Het zit vol doordenkers, (Jezus heeft zich niet met Noach vergeleken, wel met Jona), en je begint aan alle arken te twijfelen. Zink schrijft ergens: „Het gevaar van de kerk is telkens weer dat ze zich als schip beschouwt. Op z'n best is ze een open boot".
De schrijver staat kritisch in deze wereld, ook tegenover de vandaagse kerk. „Ik hoop op een kerk, van welke belijdenis ook, die de moed heeft de vleespotten van haar geschiedenis te verlaten. Tegelijk echter ook af te zien van wensdromen die geboren worden uit de tegenwoordige armoede. Die aan de toekomst wil beginnen, waarin Christus haar voeren zal en waarin de Geest van God haar dát woord geeft waarvan zij lééft".
Zó'n zin geldt niet alleen voor Duitsland. Tekenend voor de schrijver en zijn woord aan ons, christenen, zijn de twee citaten op het schutblad. Het eerste, donker van wreedheid, is van de uitvinder van de waterstofbom, Edward Teller: Een optimist is een mens die gelooft dat de toekomst onzeker is. Het tweede, licht van geloof, is van Paulus: Ik ben zeker dat niets ons kan scheiden van de liefde van God.
EINE HANDVOLL HOFFNUNG is uitgegeven door het Kreuz Verlag Stuttgart-Berlin. Uw boekverkoper weet de weg wel. Het kost ongeveer een tientje en dat is hier geen geld.

Huizinga

Afscheid ds J. A. Brandsma

Negentien jaar min eenentachtig dagen diende ds Brandsma de baptistengemeente Groningen-Zuid als herder en leraar.

Het was br Striesenau die zo nauwkeurig over deze en tal van andere bijzonderheden uit de ambtsperiode van ds Brandsma beschikte en die daarmee bewees, dat hij óf over een ijzersterk geheugen beschikt, óf zich uitermate nauwkeurig voorbereidde op de afscheidstoespraak die hij namens de gemeente tot de scheidende voorganger richtte. Hij kwam ook met verschillende getallen die betrekking hadden op het aantal dopelingen, trouwdiensten, begrafenissen etc. gedurende de bijna negentienjarige predikantenloopbaan. Getallen die toch wel iets zeiden over zegen op het werk, het samen delen van vreugde en verdriet, het samen werkzaam zijn in de wijngaard. Ds Brandsma mag terugzien op een boeiende, gezegende en vruchtbare tijd, alsmede op een stuk echte dankbaarheid en waardering vanuit de gemeente.

De afscheidsdienst op zondagmiddag 26 augustus was een eenvoudige dienst, zonder enige vorm van mensenverheerlijking. De vele aanwezigen, die de kerkzaal nagenoeg geheel vulden, gemeenteleden alsmede een groot aantal afgevaardigden van kerkelijk, interkerkelijke en Unie-instanties, luisterden met grote aandacht naar de afscheidspreek, waarin de scheidende voorganger, vanuit 2 Kor. 4 : 7 de nadruk legde op de rijkdom van het evangelie, een schat, voor iedereen bereikbaar en beschikbaar, en op het eigenlijk onbegrijpelijke wonder dat God deze schat toevertrouwt aan gebrekkige mensen, om er uit te leven en om er van uit te delen. Dat heb ik getracht te doen, aldus ds Brandsma.

Als een aarden vat heb ik mij door die schat laten vullen, althans getracht om dat zo veel als mogelijk is te doen, en van die goddelijke rijkdommen in Christus door te geven. Ook in mijn toekomstig werk zal ik feitelijk niets anders doen dan dit.

Enkele afgevaardigden voerden het woord: br Kruizinga namens de baptistengemeente Groningen-Noord, ds Broertjes namens de Groninger bond en ds O. Oldenburger namens de Unie van baptistengemeenten, in wier dienst ds Brandsma in de komende tijd zal staan.

Ds Broertjes droeg in gebed de nieuwe Uniesekretaris aan de Heer op en leidde hem daarmee zijn nieuw werkkring binnen. Velen maakten uiteraard na afloop van de dienst gebruik van de gelegenheid om ds Brandsma en zijn gezin de hand ten afscheid en ter begroeting te drukken.

C. v. W.

PAPIEREN VLIEGTUIGJES NAAR DE KANSEL

Een man uit Edinburgh die onlangs in Moskou met vakantie was, besloot daar een ochtenddienst in de baptistenkerk bij te wonen.

Deze kerk, een groot gebouw met van binnen rondom een galerij in de vorm van een hoefijzer, zat stampvol met gelovigen die overal een plaatsje hadden bemachtigd: op vensterbanken, trappen van de galerij en zelfs op de treden van de preekstoel! Hoewel de kerk gebouwd is voor maximum 1000 personen zaten er wel 2500 opeengepropt. Plotseling, halverwege de dienst, haalde tot grote verbazing van onze Schot de man die naast hem zat een papieren vliegtuigje uit zijn zak, ging staan en gooide het naar de preekstoel! Tot zijn verwondering zag hij er nog enkele tientallen van de balkons over de hoofden van de gemeente neerdalen. Sommige mensen vouwden stukken papier tot proppen en schoten ook die naar voren. Mensen die vlak vooraan zaten vingen ze op en gaven ze door aan de dominee. Deze streek ze glad en las hardop voor wat erop stond, terwijl de gemeente met gebogen hoofd zat te bidden.

Eindelijk was er een ogenblik stilte - en terwijl de dominee aan het einde der dienst naar buiten ging, nam hij al de papieren mee en ook de papieren vliegtuigjes.

Niemand in de kerk sprak genoeg Engels om het allemaal uit te leggen en was ook niemand in het hotel om onze verbijsterde Schot te vertellen wat dit allemaal had te betekenen.

Wij vroegen het aan Andrew McRae uit Glasgow, een baptisten-dominee, die regelmatig bezoeken brengt aan landen achter het IJzeren Gordijn. Hij heeft diverse malen in de kerk van Moskou gepreekt, en zegt dat de namen van mensen die de diensten niet kunnen bijwonen door ziekte of dergelijke, op stukken papier worden geschreven. Omdat de kerk altijd stampvol is, blijft er geen andere weg over om de papieren te verzamelen dan door ze aan elkaar door te geven of ze naar voren te gooien.

Vervolgens worden de namen door de predikant voorgelezen en de gemeente bidt voor hen.

Later neemt de predikant de papieren mee en kan hij er nader op ingaan door bijvoorbeeld de mensen in het ziekenhuis te bezoeken.

Uit Vervolgd Christendom

GOSPELCONCERT DOOR LIVING SOUND
uit de U.S.A.

in de baptisten kruiskerk, Vrieseweg 66, Dordrecht.

Donderdag 13 september 1979 20.00 uur. Toegang is gratis.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Beraad in Friesland

Het was voor de eerste keer, dat kontaktpersonen uit een gewest bijeen waren gekomen om een gesprek te hebben met elkaar en met de landelijke evangelist over het onderwerp dat eigenlijk elke baptist bezighoudt: evangelisatie. Er waren een dertigtal aanwezigen en slechts een paar gemeenten lieten verstek gaan. Helaas, zonder bericht van verhindering! Het was een moedgevend kontakt en er bleek in de eigen regio ook zo het een en ander te gebeuren, dat voor de anderen nog verborgen was. Een volgende ontmoeting zal dan ook gewijd zijn aan het uitwisselen van ervaringen en misschien kan het gevolg daarvan weer zijn een stuk samenwerking.

Want om die samenwerking gaat het uiteindelijk. Niemand weet het alleen en verkeert daarom in de positie, dat hij het wel eens even vertellen zal hoe het moet. Maar als je bijeenkomt, naar elkaar luistert en de handen in elkaar slaat, gaan er nieuwe impulsen door ons werk. We kunnen elkaar helpen door onze ervaringen én onze problemen te delen.

Een tip voor De Zaaier

In een blad van een van onze gemeenten trof ik een stukje aan over het gebruik van De Zaaier, dat ik graag wil doorgeven. Het leek me een goed idee om ook elders te worden geprobeerd. Leest u maar mee:

„Een volgend punt was: De Zaaier. Zoals u al in vorige „Gemeenteberichten" gelezen hebt, willen we adressen van doktoren, ziekenhuizen, poliklinieken etc. verzamelen en met een begeleidend briefje een Zaaier sturen, met het verzoek elke maand een exemplaar in hun wachtkamer te mogen neerleggen. Zr. K. zal hiervoor zorgen. Zij verzorgt dit al voor de leeszalen in Zaanstad.

Wilt u ook hiervoor bidden?

Maar het onderwerp „Zaaier" was hiermee nog niet van de baan. Eigenlijk is dit werk „het Zaaiers verspreiden" een beetje in de slop geraakt.

Hoe komt dat?

Zien we het nut er niet van in, of zijn we gewoon een beetje laks aan het worden? In elk geval vinden we, dat we hier als gemeente *met elkaar* iets aan moeten doen. We willen dan ook voorstellen, om per lid *twee* Zaaiers te nemen en die aan iemand te geven. En dit dus ook regelmatig elke maand te doen!

Ook op de derde zondag in september willen we hier, na de dienst met u over spreken".

Een goed idee, vindt u ook niet?

Daarbij laten we het dan voor deze keer.

Een hartelijke groet van uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

BIJBELGENOOTSCHAPPEN VERDUBBELEN WERK VOOR CHINA

De Wereldbond van Bijbelgenootschappen heeft besloten om het aantal radio-uitzendingen voor China te gaan verdubbelen. Naast de programma's waarin de bijbel wordt geciteerd, zullen in het vervolg ook programma's worden gemaakt waarin de bijbel op normale snelheid wordt gelezen. Tevens is besloten om een programma te gaan uitzenden waarin de bijbel zowel in het Mandarijn-Chinees, als Engels wordt gelezen.

Uit recente reakties blijkt dat de programma's erg goed beluisterd worden.

Ook is het sinds kort mogelijk voor luisteraars om te reageren. Vorig jaar ontvingen de radiostations slechts enkele brieven uit China, de laatste maanden komen er per maand per programma minstens duizend brieven binnen.

De programma's zullen worden uitgezonden door zenders van de Far Eastern Broadcasting Company in Manilla op de Filippijnen en door zenders van Trans World Radio.

Veel luisteraars vragen een bijbel of nieuw testament aan. Deze kunnen nu per post worden verzonden. De Wereldbond van Bijbelgenootschappen heeft de aangesloten nationale bijbelorganisaties verzocht nog dit jaar £ 340.000 extra ter beschikking te stellen voor bijbeluitgaven en dit radiowerk voor China.

Neem de mensen zo ze zijn;
wees zoals gij hen zoudt wensen.
Dan zult gij met alle mensen,
zij met u tevreden zijn.

GELOOF EN GELOOFWAARDIGHEID

Ook baptisten hebben niet het vermogen in het hart van hun medemensen te kijken. Of iemand die lid van hun gemeente wil worden, werkelijk meent wat hij zegt, en helemaal zegt wat hij meent, is niet zonder meer vast te stellen. Tussen geloof en geloofwaardigheid kan soms een brede kloof liggen. Of juister gezegd: tussen de belijdenis van het persoonlijke geloof en de geloofwaardigheid van de belijder kan soms een ruimte zijn, die wij niet goed weten te vullen.

Baptisten beoordelen niet iemands geloof als iemand zich meldt voor het lidmaatschap der gemeente. Wat de inhoud van het geloof betreft, zijn ze rijkelijk mild. Wij vragen geen ondertekening van een strak geformuleerde geloofsbelijdenis. Maar we weten intussen heel schoon wat bijbels is en wat niet. We zijn echt niet krenterig als het gaat om meningen die overal in de christenheid in mindere of meerdere mate zijn aan te treffen. We pennen elkaar niet vast op uitspraken van deze of gene grote geleerde in het rijk van de theologie en de bijnatheologie. Neen, ieder vogeltje zingt zoals het gebekt is. Elke christen mag iets vertolken van de veelkleurige wijsheid Gods.

Maar ondertussen willen we natuurlijk niet vergeten dat een christen iemand is, die Jezus Christus volgt. „En het geschiedde; dat de discipelen het eerst te Antiochië christenen genoemd werden", Hand. 11 : 26.

Discipelen, dat zijn leerlingen. Dat zijn dus mensen die in de leer zijn. Die nog het een en ander moeten leren. Die er nog niet zijn, maar die wel onderweg zijn naar het doel. Leerlingen, dat zijn mensen die wel geneigd zijn tot tegenspraak, en die soms op zeer zinnige wijze de inspraak beoefenen, maar die zich niettemin altijd nog het stempel „leerling" moeten laten opdrukken. Die in de leer blijven totdat ze volleerd zijn.

Christenen zijn leerlingen, die onderweg zijn. Die wat hebben. Als ze niets hadden, zouden ze geen leerlingen geworden zijn. Aan het begin van het christen-zijn staat een beslissende ervaring. Niet een alomvattende ervaring, maar wel een beslissende ervaring. De bijbel brengt in dit verband woorden als bekering en wedergeboorte onder onze aandacht. Beide woorden hebben dit gemeen, dat ze een diepingrijpende gebeurtenis willen verwoorden, en aanduiden. Als iemand zich bekeerd noemt van de mening, dat het ei er eerder was dan de kip, is dat interessant, maar niet levenswendend. Als iemand zegt dat hij zich bekeerd heeft tot Jezus Christus, dan is dat radikaal, tot in de wortels van het bestaan gaand. Dan is dat radikaal omdat de persoon van Jezus Christus in het geding is, niet omdat iemand zijn mening gewijzigd heeft.

Jezus Christus is oorzaak en basis van bekering en wedergeboorte. In deze zin kunnen we alleen van werkelijke bekering en wedergeboorte spreken. Wie zich tot Jezus Christus wendt, wie zijn lot in Jezus' handen legt, wie erkent dat alleen de Naam van Jezus Christus hem gered heeft die is een leerling, een discipel van Jezus Christus geworden. Dat is een geloofsbelijdenis, die aanvaardbaar is: Ik geloof in Jezus Christus als mijn persoonlijke verlosser en zaligmaker.

Het is waar, dat Jezus Christus verlosser en zaligmaker is. Is het ook waar, dat degene die dat zegt, zich dat werkelijk persoonlijk toegeëigend heeft? Met andere woorden: Is hij geloofwaardig?

Nu, dat is niet zo eenvoudig te bestrijden. Men moet de persoon kennen. Met hem omgang gehad hebben. En nog hebben. Maar zelfs dan is het niet eenvoudig te zijn: wat deze man zegt, is van a-z gelogen. Van a-z is namelijk een heel eind... Als regel zal het dan zo zijn, dat men in een twijfelgeval de toelating tot de gemeente door de doop enige tijd uitstelt.

Hoe men het ook bekijkt, de beoordeling van de geloofwaardigheid van iemand die tot de gemeente wil toetreden, blijft een moeilijke zaak. Men moet over een behoorlijke psychologische kennis beschikken om een mens op een duidelijke oneerlijkheid in de meningsuiting te kunnen betrappen. Men moet vooral echter door de heilige Geest geleid worden. En ook dán kunnen er vergissingen zijn.

Het Nieuwe Testament laat ons mensen zien, die wèl door belijdenis van hun geloof tot de gemeente kwamen maar niettemin niet de Geest des Heren hadden; we kunnen Ananias en Sapphira noemen, alsmede Demas.

Ook wij kennen mensen die de gemeente na korte of langere tijd weer verlaten.

Niet om zich elders bij een gemeenschap aan te sluiten, maar gewoon omdat ze niet meer geacht willen worden een christen, een baptist te zijn. Dat is verdrietig. Verdrietig omdat velen hun weg zo vrolijk begonnen. Verdrietig omdat ze vaak velen meeslepen in hun struikeling.

Ontbreekt het ons aan de gave van de onderscheiding der geesten? Misschien. Maar lang niet altijd is daarmee te verklaren dat mensen blijkbaar op een onware geloofsbelijdenis gedoopt werden. Nogmaals, ook in de nieuwtestamentische tijd kwam dat voor.

We moeten misschien voorzichtiger zijn. We moeten oppassen dat we het leven ener gemeente (of de aktiviteiten en kundigheden van een voorganger) niet afmeten aan het aantal dopelingen. Velen die nu (nog) aktief in onze gemeenten leven en werken, weten te vertellen dat er soms een onbehoorlijke druk op hen is uitgeoefend om zich te laten dopen. Ze deden het, maar niet altijd van harte.

Ongeloofwaardig? Neen! Zo goed als een mens kan groeien in het geloof, zo kan hij ook groeien in geloofwaardigheid. Er kan een bevestiging komen van het geloven. Een bevestiging die zich uitwerkt naar de kant van de belijder, en naar de kant van de gemeente.

Als die bevestiging zich uitwerkt naar de kant van de gemeente, kan men ook gevoeglijk stellen dat de gemeente zèlf op die bevestiging invloed heeft gehad. Een gezonde gemeente, waarin het leven uit de Geest Gods kansen en ruimte krijgt, zal ook het gemeentelid de weldadige werking van de Geest doen merken.

Als we vaststellen dat geloof en geloofwaardigheid twee verschillende dingen zijn, stellen we daarmee nog niet vast dat er binnen de gemeente gelovigen èn ongelovigen zijn. We zeggen niet, we kunnen het niet zeggen, dat de gemeente bestaat uit gelovigen èn ongelovigen, die nog op bekering wachten. Die hun wedergeboorte nog moeten beleven.

Neen, de gemeente bestaat uit gelovigen, en zij bestaat uitsluitend uit gelovigen. Dat sluit niet uit, dat er binnen een baptistengemeente ook ongeloofwaardigen zijn.

We werken in de richting van de gemeente van gelovigen. Daarom proberen we ieders geloofwaardigheid te bevorderen.

In prediking en zielzorg willen gelovigen elkaar helpen te komen tot de volwassenheid in het geloven. P

24, 25 en 26 september a.s. wordt in Dalfsen de

werkbijeenkomst voor gemeente en evangelisatie

weer gehouden.

Thema is deze keer: „Navolgen".

U kunt zich als deelnemer opgeven bij het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-78 44 57.

De kosten ƒ 75,— p.p., kunnen worden overgemaakt op gironummer 9260 t.n.v. de Unie van Baptisten Gemeenten, onder vermelding van Konferentie Dalfsen.

Abonnement op het werkboek is noodzakelijk!

Onafh. Baptistengem.

Deze twee beknipte woorden las ik in Trouw onder de rubriek Beroepingswerk. Iemand ergens had een beroep van een zich zo noemende gemeente aangenomen. Namen doen hier niet ter zake. Ik bleef haken achter dat onafhankelijke. Soms lees je ook vrije, als het om een niet in de unie samenlevende en -werkende gemeente gaat. Het woord verdriet is voor mijn gevoelens misschien wat groot, maar ik zat wel in de buurt. Jammer, zei ik, waarom nou toch.

Ik gebruik het woord verdriet wel overwogen. Het is het enige woord dat ik gebruiken kan. Er zijn daarnaast ook niet nog andere gevoelens die enige rol spelen. Ik veronderstel dat de meesten van u eveneens met lede ogen tegen woorden als onafhankelijk en vrij aanzien. Wat bedoelen onze broeders die ze gebruiken voor hun gemeenschap? Ik weet het niet. Het eerste wat bij je opkomt is: Zijn wij, in een unie levend, afhankelijk, onvrij? Van wie zijn wij afhankelijk en waarin bestaat dan onze onvrijheid?

Krijgen onze raden, onze voorgangers voorschriften van een instantie, die zij zonder meer hebben op te volgen? Stuurt de uniekommissie, want zij zou die instantie moeten zijn, richtlijnen waaraan een gemeente moet gehoorzamen?

Elke gemeente en haar raad draagt toch zelf de verantwoordelijkheid voor eigen leven, besluiten, werken? Het is mij niet bekend dat van ‚bovenaf' ooit is ingegrepen in het bestaan ener gemeente. Als er al ooit door de unieraad - ik prefereer raad boven kommissie - middels enige leden van die raad een bezoek aan een gemeente werd gebracht, dan was dat op uitdrukkelijk verlangen van die gemeente. Zelf was ik in de loop der jaren enige malen in gemeenten voor overleg en kan betuigen dat het de gezondenen altijd ging om het welzijn van de gemeenten. De bezoekende broeders brachten ook altijd slechts adviezen uit.

Wat is het dat ‚vrije' gemeenten op een afstand houdt en waarin bestaat de onafhankelijkheid? Zowel daar als hier wordt dezelfde bijbel gelezen, hetzelfde evangelie gepredikt. We hebben, voor zover ik weet, dezelfde opvattingen inzake gemeentevorming en de basis er van. Wij zijn toch broeders en zusters. En één in onze Heer.

Is er iets wat men zou kunnen aanduiden met klimaatsverschil? Maar dat verschil is er ook binnen onze gemeenschap. Dat was er al in de dagen der apostelen, hun brieven getuigen daarvan, en de zeven brieven in de Openbaringen zijn er zeven en niet één. Elke gemeente heeft haar eigen geschiedenis, haar eigen inhoud en gezicht, haar eigen roeping.

Wat kunnen we, mogen we en wellicht zelfs moeten wij doen om wat ons scheidt te verwijderen? Daartoe zouden we eerst moeten weten welke bezwaren er zijn bij hen die de gemeenschap met ons tot dusver meden. Moeten wij wachten op hen of ze ons dat willen meedelen of moeten wij van onze kant hen vanwege de liefde Gods benaderen en zeggen dat we in oprechtheid begeren kontakt met hen te hebben? Indien er dan bij ons ‚schadelijke' wegen zijn moeten wij die onder ogen zien en ons daarvan bekeren.

Vanmorgen vond ik in de trein een krantje De Wachttoren, een blad van Jehova's getuigen. Op de voorpagina las ik: Stel geloof in een zegevierende organisatie.

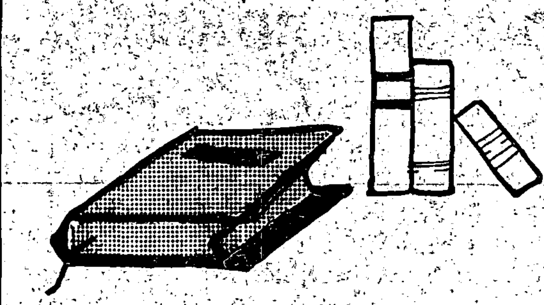
Dat bracht me op de gedachte dat de van ons gescheiden broeders en zusters misschien vrezen dat wij een wat straffe organisatie hebben. Mocht dat een buitenstaander zo voorkomen, dan denke hij maar aan het beeld dat Nebukadnezar zag: het stond op lemen voeten. Wij maken van organisatie geen geloofsartikel. De geunieerde gemeenten zijn vrijwillig leden van onze federatie. In sankties geloven we niet en zou een gemeente ons willen verlaten, dan is dat haar vrije wil. Natuurlijk zouden we het betreuren en met liefde proberen dat te voorkomen.

Dat brengt mij op nog een mogelijkheid om bezwaren te koesteren. De financiën. M.i. zouden daar nooit onoverkomelijke bezwaren mogen liggen. Mocht een onafhankelijke, vrije gemeente, vanwege gegroeide verplichtingen die zij, naar ik aanneem, vrijwillig op zich nam - zoals wij het onder ons doen voor meerdere gezamenlijke werkzaamheden - mocht zulk een gemeente daarin een verhindering zien om met ons samen te leven en te werken, dan moet het mogelijk zijn haar vrij te stellen van bijdragen aan onze taken. Geld mag bij het grote goed van geestelijke gemeenschap geen rol spelen. En zeker geen beslissende rol, noch bij hen noch bij ons.

Wat ik schreef zijn eigen gedachten, suggesties uit eigen hart opgekomen en ter overweging aangeboden aan u en hen die met ons één Heer, één geloof en één doop belijden.

Wat nu?

Huizinga

Wat zullen we lezen?

zondag	9 september	Psalm 24	De Koning der koningen
maandag	10 september	Ezechiël 43 : 1-12	Gods intrede in de nieuwe tempel
dinsdag	11 september	Ezechiël 43 : 13-27	De inwijding van het altaar
woensdag	12 september	Ezechiël 44 : 1- 9	Geen tempeldienst door onbesnedenen
donderdag	13 september	Ezechiël 44 : 10-14	Het dienstwerk der levieten
vrijdag	14 september	Ezechiël 44 : 15-31	De levitische priesters
zaterdag	15 september	Psalm 52	Als een groene olijfboom

GEMEENTEBERICHTEN

2e Exloërmond - (W. v. d. Veen). Eindelijk was de grote en blijde dag daar, waarnaar we al enige tijd verlangend hadden uitgezien. 12 augustus bevestiging en intrede van onze nieuwe voorganger ds Nijland. In de morgendienst de bevestiging door ds Schaap, oud-voorganger der gemeente. Na zijn loftuiting over de nieuwe toren, paste hij dit toe op zijn prediking: de toren wijst naar boven. Ook de voorganger en gemeente moeten wegwijzers zijn naar Jezus, zie het Lam Gods dat de zonde der wereld wegneemt. Niet ds Nijland of wij zijn belangrijk, maar Jezus is belangrijk. Na de prediking vond de bevestiging plaats onder handoplegging van ds Schaap en twee ouderlingen. Samen hebben we gezongen: *Heer, wij staan nu hand in hand.*

's Middags intrededienst en ook nu was de kerk weer overvol. Ds Nijland had als schriftgedeelte gekozen 2 Timotheüs 2: 1-7. In zijn prediking zei hij o.m.: Wij kunnen overal over spreken, maar laat ons beginnen met het allerbelangrijkste, nl. met Jezus Christus. Er zijn twee partijen, God en mens. Maar wij hebben in Jezus een Middelaar, een Verzoener. Hij heeft de losprijs betaald. Dit is het wonder van het evangelie. Om deze boodschap door te geven roept God mensen. Ook ik ben een gezondene om de boodschap te verkondigen. Maar dat geldt ons allen. Na de prediking was er gelegenheid het woord te richten tot ds Nijland en de gemeente.

Achtereenvolgens: br ouderling Joh. van Klinken namens de gemeente 2e Exloërmond, br. Klein Haneveld namens de U.C., ds Bouritius namens Gewest Z.O. Drenthe en Konvent van voorgangers. Van Stavoren waren velen gekomen en namens die gemeente sprak br Zeldenrust. Ook werd het woord gevoerd namens de Herv. Gemeente en de Ger. Kerk. Ds Schaap sloot de rij van sprekers. Dat Gods kinderen in vreugde samen kunnen zijn bleek wel deze middag. Onder de vele genodigden was ook wethouder A. J. Brouwer aanwezig, die het gemeentebestuur van Odoorn vertegenwoordigde. De grote verrassing was wel de muzikale medewerking van ds en mevr. Nijland. Ondanks de vakanties was er ook 's avonds een goed programma, zodat ons voorgangersechtpaar enigszins een overzicht kon krijgen van het werk in de gemeente, vooral onder de jeugd. Na deze derde dienst zijn we met dankbare harten naar huis gegaan in de wetenschap, dat wanneer wij trouw zijn, de Heer ons Zijn getrouwheid zal bewijzen.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds M. Cohen, dr J. Reiling, ds C. van Wier en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de tijdelijk sekretaris ds H. Ploeger, Kraalensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 36,— per jaar, f 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland f 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

ZENDINGSWEEKEND

De Unie Zendings Commissie en de Werkgroep „Dienst aan een wereld in nood" houden D.V. op vrijdag 16 en zaterdag 17 november a.s. een zendingsweekend te Apeldoorn, waar de plaatselijke gemeente als gastheer zal fungeren.
Het weekend is speciaal bedoeld voor leden van de gewestelijke en plaatselijke zendingswerkgroepen en -kontaktpersonen.
Het weekend begint vrijdagavond en eindigt zaterdag in de namiddag.
Noteert u alvast de data?

Psalm 23. De Heer is mijn Herder!

Op zaterdag 22 september hopen wij met onze ouders

L. R. WIND
L. WIND-POUTSMA

de dag te herdenken dat zij 25 jaar geleden in het huwelijk zijn getreden.

Gelegenheid tot feliciteren van 19.30 uur tot 21.00 uur in de tuinzaal van de Herdenkingskerk. Potjesweg 150, Amsterdam-West.

Amsterdam, september 1979

Pootjesweg 152 hs 1061 AX Amsterdam

Peter - Cees
Johan - Margriet
Karin

UITNODIGING

12 september: Groot feest!!

Waarom? Pap en Mam KONING-HOBé, Bontekoestraat 9 IV, Arnhem
Opa en Oma 50 jaar geleden getrouwd

Uitnodiging: We nodigen u hierbij uit hen te komen feliciteren met dit heuglijk feit

Waar? In de Bethlehemkerk beneden zaal Honigkamp, Presikhaaf, Arnhem

Hoe laat? van 18.30 uur tot 21 uur
Tot ziens!

Hannie en Jaap Euwema en kinderen

Door God thuisgehaald onze lieve moeder, groot en overgrootmoeder

MARGARETHA WIJCHERS-VAN WIJK

op de leeftijd van 76 jaar.

Sedert 30 september 1973 weduwe van Pieter Wijchers.

Psalm 23.

Groningen, 1 september 1979
Huize „Bernlef" k. 707.

Korrespondentieadres: S. A. Wijchers, Millystraat 10a, Zuidlaren.

Uit aller naam:
Kinderen, klein- en achterkleinkinderen

De begrafenis heeft plaatsgevonden op woensdag 5 september op de algemene begraafplaats te Hoogkerk.

Mijn ziel is gelukkig in Jezus,
in Hem is hij zalig en blij
Zijn stem is muziek in mijn oren
Zijn blik is een hemel voor mij.

Diep bedroefd, maar dankbaar voor wat hij voor ons is geweest, is na een kortstondig doch geduldig gedragen lijden ons voorgegaan naar het Vaderhuis met de vele woningen, mijn innig geliefde man, onze liefhebbende en geliefde vader en fijne opa

WILLEM POTS

op de leeftijd van 74 jaar.

„Zijn leven was liefde".

31 augustus 1979
Naarsdreef 72, 9501 AP Stadskanaal

W. Pots-Bils
Hoogezand: L. Pots
J. F. Pots-Konduur
Eric en Frank

De begrafenis heeft reeds plaatsgevonden.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 37 - 14 september 1979

DE CHRISTEN DE BESTE BURGER ! of ?

Vroeger - maar dat was ook al voor mijn tijd - werd wel gezongen van de christen die de beste burger van het volk zou zijn. Wat men dan ook maar verstaan moge hebben onder beste burger en volk.

We vragen ons wel af: hoe ervaren onze volksgenoten ons maatschappelijk gedrag. Ons gedrag in de maatschappij. Is dat maatschappelijk of onmaatschappelijk? Wat is eigenlijk maatschappelijk gedrag? En wat is christelijk gedrag?
Christelijk gedrag zou je kunnen omschrijven als een gedrag dat in overeenstemming is met het onderwijs van Jezus Christus. Een gedrag dat Zijn visie op de mens en de mensen weerspiegelt.
Zou je maatschappelijk gedrag kunnen omschrijven als een gedrag dat het onderwijs van de maatschappij weerspiegelt? De moeilijkheid is dat er geen (eensluidend) onderwijs van de samenleving is. Daar is nogal wat verscheidenheid. Met alle gevolgen vandien.
Toch... maatschappelijk gedrag is dát gedrag dat de belangen van de maatschappij niet schaadt, dat het welzijn van de enkelingen in de samenleving bevordert.
De christen is dan wellicht niet de beste burger van het land, hij behoort wel iemand te zijn die niet tegen de belangen van de samenleving ingaat en die geen enkel individu schaadt.
De christen moet zout der aarde zijn. Dus bewarend optreden, helend en gezondmakend werken.

☆

Het ging over een man die de leeftijd heeft bereikt waarop velen arbeidsongeschikt worden. Zijn kwaal, handicap is niet van dien aard dat arbeidsongeschiktheid eruit voortvloeit. Maar met een beetje overdrijving en het voorwendsel van voortdurende pijn kom je een eind. Is zoiets maatschappelijk of onmaatschappelijk? Is het christelijk of onchristelijk? Kortom: Mag een gelovige een verkeerd gebruik maken van de sociale voorzieningen die ons volk in de loop der tijden geschonken zijn? Al die voorzieningen kosten enorm veel geld, dat opgebracht moet worden door de bevolking. Praktisch: door de werkende bevolking. Ten gunste van hen die er minder goed voorstaan. Daaruit - uit de opzet van deze verzekeringen - spreekt een stuk solidariteit, die we als opdracht terugvinden in de leer van Jezus. De naastenliefde stond bij Hem hoog in het vaandel.

☆

Het gezelschap bestond uit mensen voor wie het jaarlijks invullen van het aangiftebiljet voor de inkomstenbelasting een onontkoombare noodzaak (en kwelling) is. Hoe gaat het dan, er wordt gesproken over de mogelijkheid om het belastbare inkomen zo laag mogelijk te houden. Dat kun je doen door inkomsten te verzwijgen. Door verkeerde opgaven te verstrekken. Door foutieve cijfers op tafel te leggen.
Is dat maatschappelijk? Is dat christelijk?
Wat betekent: „Aldus naar waarheid ingevuld?"

☆

Wie schrijft over maatschappelijk gedrag in het verkeer - dus over de betrachting van de naastenliefde op de weg - durft nauwelijks verder te gaan. Want of je nu fietser bent of berijder van een Mercedes van 122 duizend gulden, er is er wel niet één, die eerlijk kan zeggen: Ik overtreed nooit een verkeersregel. Heer en vrouw zijn in het verkeer, het is moeilijk...

☆

Ik weet niet of de christen persé de beste burger moet zijn. Ik weet wel dat mijn christen-zijn ook in mijn gedrag in de samenleving zichtbaar moet worden. Wat ik binnen de muren van de kerk niet tegen een broeder zou durven zeggen, mag ik ook niet buiten de muren van de kerk tegen een willekeurige burger zeggen.
De vraag is: Wat ben ik als christen mijn medemens schuldig? P

OP BEZOEK BIJ EEN GEMEENTE IN BULGARIJE

Twee leden van een Hervormd-Gereformeerde wijkgemeente in Amstelveen hebben afgelopen zomer tijdens hun vakantie de baptistengemeente bezocht in Varna, een Bulgaarse haven- en badplaats aan de Zwarte Zee, met ongeveer 250.000 inwoners. Zij geven ons de volgende impressies van dit bezoek, waarin vooral het **verzoek om onze voorbede** aandacht verdient.

Voor ons vertrek hadden wij ons via het Algemeen Diakonaal Bureau van de Gereformeerde kerken in Leusden laten informeren door middel van de „Informatiemap ten behoeve van de literatuurverspreiding in Oost-Europa". Deze map geeft uitgebreide informatie over de mogelijkheden voor het verspreiden van bijbels en theologische studieboeken, een aktiviteit die steeds meer leden van Westerse kerkgenootschappen aanspreekt.

Vervolgens geeft men de adressen van baptisten-, methodisten, adventisten-, Evangelische- en Pinkstergemeenten, alsmede per Oost-europees land de behoeften aan kinderbijbels, bijbels, theologische studieboeken en ander studiemateriaal.

Na een hartelijke ontvangst - men herkende in ons direkt buitenlanders en toen men vernam, dat wij uit Nederland kwamen, werd de ontvangst zo mogelijk nog hartelijker en spontaner - werd ons door een dienstdoend kerkeraadslid een plaats gewezen en gevraagd, of wij zelf vanuit Nederland in het Duits of in het Engels groeten en ervaringen wilden overbrengen na de preek van de voorganger. Deze gelegenheid hebben wij inderdaad aangegrepen en na het beëindigen van onze toespraak hebben wij tezamen met baptisten, methodisten, adventisten en leden van de pinkstergemeente het „Onze Vader" gebeden.

Een voor ons ontroerende ervaring was het, dat meteen hierna verschillende leden van deze gemeente, alsmede een Poolse en een Tsjechische vakantieganger, voor al de kerkelijke gemeenten in Nederland en voor ons gezin Gods zegen afsmeekten.

Het is ons in deze dienst bijzonder opgevallen wat wij nu ook op deze wijze doorgeven, dat er dringend verzocht werd om de voorbede, terwijl ook bezoeken zeer op prijs worden gesteld. Wij hopen in de toekomst onze relatie met de voorganger van deze gezamenlijke gemeente te kunnen voortzetten, hoewel toch veel voorzichtigheid geboden is.

Hetgeen voor alle Oost-europese landen geldt, is tevens van kracht voor deze Bulgaarse christengemeente: Bijbels, kinderbijbels of theologisch studiemateriaal niet aan voorgangers of predikanten overhandigen; zij mogen persé geen geschenken aannemen.

Door de dienstdoende kerkeraadsleden met wie wij gelukkig Duits en Engels konden spreken, werden we na afloop van de kerkdienst enige tijd aan de praat gehouden en nadat een handjevol kerkgangers was achtergebleven, die kennelijk voor 100 procent werden vertrouwd, konden wij twee bijbels op de stoelen achterlaten.

Meerdere bijbels zijn nog steeds dringend welkom. Dit geldt eveneens voor theologisch studiemateriaal. Voor elke gemeente zal echter een andere behoefte gelden.

Ook voor studieboeken en buitenlandse literatuur geldt: niet aan de predikanten of voorgangers overhandigen - onopvallend in het kerkgebouw op de stoelen achterlaten.

Binnen de gemeenten bevinden zich regelmatig leden van de veiligheidspolitie; elke misstap kan leiden tot sluiting van het betreffende kerkgebouw.

Na een tweede bezoek aan deze gemeente, waarin men elkaar op ontroerende wijze steunde en bemoedigde, en de daarop volgende gesprekken met gemeenteleden kunnen wij vaststellen dat de leefsituatie voor de oudere, maar ook voor de jongere gemeenteleden bijzonder moeilijk is.

„Verlos mij o God, want het water is mij tot aan de lippen gekomen" enz. in alle letterlijkheid ervaren.

Kinderen vanaf de kleuterleeftijd tot de volwassen leeftijd mogen geen godsdienstonderwijs ontvangen. Derhalve komt men op de zondagen om 9 uur 's morgens met het hele gezin bijeen in het kerkgebouw en ontvangen de jongeren eerst een uur bijbelonderricht. Dit geldt ook voor de oudere gemeenteleden. Daarna volgt om 10 uur liturgie, koorzang en preek.

Daar de kleine gemeenschappen van adventisten, methodisten en pinkstergemeenten in Varna op last van de overheid zijn gesloten, beschikt men nu nog slechts over het gebouw aan de Blv. G. Dimitrov van de baptistengemeente.

Hoewel ook hier de nood helaas weer tot deugd is geworden, heeft men elkaar in deze nood over grenzen heen gevonden, zeker niet in de laatste plaats tot vreugde van vele gemeenteleden - hoewel niet allen - die nu inzien dat de kerk als lichaam van Christus verscheidenheid kent.

Men heeft de woorden van Psalm 69

De kerk als lichaam van onze Heer Jezus Christus kent verscheidenheid die echter bijeengehouden kan worden door de liefde van alle delen voor elkaar. Deze gemeenten zoeken niet zichzelf maar zijn blij met elkaar, leven in verbondenheid met elkaar en misschien het allerbelangrijkste - zoeken de waarheid bij elkaar.

Wij hebben ons in alle ernst afgevraagd of wij ons niet schuldig maakten als wij deze gelegenheid voorbij zouden laten gaan om u iets mee te delen over deze getuigenissen en deze vormen van gemeenschap met elkaar. Mocht u van uw kant hierop nader willen ingaan, dan zijn wij gaarne bereid tot verder kontakt.

Fam. Olie-Prins,
Prof. Lorentzlaan 43,
1181 WJ Amstelveen

LEGE HANDEN

Heer, zie mijn lege handen.
Maak een einde aan mijn zoeken.
Ik wil U toegeven
dat ik niet bij machte ben
met mijn leven om te gaan.

Ik ben tekort geschoten.
Ik heb mooie kansen verspeeld.
Tenslotte leefde ik zonder gevoel
voor wat hoort en niet hoort.

Ik ben aan het einde van mijn krachten.
Ik heb niet de moed
opnieuw te beginnen.
Ik voel me verlaten.

Niemand houdt van mij.
Van wie houd ik?
Ik ben een niemand zonder doel.
Het leven ging boven mijn krachten.

Ik heb gelogen
en bedrogen
Als een bloedzuiger heb ik geleefd.
Ik was slechts bedacht
op mijn voordeel
en heb zwakken misbruikt.

Ik dacht
dat ik flink was
als ik hard optrad.
Tranen lieten mij koud
en beloften hield ik niet.

Ik zie geen uitweg meer.

Heer, ik vraag U:
neem
mijn lege handen.

Meer heb ik
U
niet te bieden.

Gebed van een verslaafde

HET LEVENSKLIMAAT VAN DE GEMEENTEN (5)

Omgang met de bijbel

Het zou niet best zijn wanneer de zondagse prediking de enige vorm was van de omgang van de gemeente met de bijbel. Want hoe noodzakelijk de prediking als toespraak ook is - daarover hadden we het in het vorige artikel - toch is het niet in overeenstemming met het wezen van de gemeente wanneer het bij dit eenrichtingsverkeer zou blijven. Omgang met de bijbel behoort tot het ambt van ieder christen en daarom moet er in de gemeente meer gebeuren dan de zondagse prediking alleen als het op de bijbel aankomt. Daarover moeten we het ter afsluiting van deze artikelenreeks nog hebben.

Beleidsboek

Hoe moeten we in de gemeente dan met de bijbel omgaan en wat mogen we daarvan verwachten? Om met het laatste te beginnen, we mogen van de bijbel verwachten dat wij er licht en kracht door ontvangen voor ons persoonlijk, ons gemeentelijk en ons maatschappelijk leven. Dat is nogal wat. Kunnen we dat ook waarmaken?

Onder de gemeenten die ik in de loop der jaren als konsulent gedurende kortere of langere tijd heb gediend was er een waar altijd alle leden van de raad hun bijbel niet alleen bij zich hadden maar naast de agenda van de vergadering voor zich op tafel legden. De bijbel was voor hen een gemeentelijk beleidsboek waarin de antwoorden op de vragen en problemen van de gemeente te vinden waren. We begonnen de avond altijd met een korte bijbelstudie en daarna bleef de bijbel meestal open liggen bij het besproken gedeelte. Het gebeurde maar zelden dat er bij de verdere agendapunten nog weer naar werd gegrepen. Was die open bijbel een vorm van vrome zelfmisleiding? Stonden er dan toch geen antwoorden in waar de broeders mee uit de voeten konden?

Die antwoorden stonden er wel maar niet zo direkt als we dat wel altijd zouden willen. Soms kunnen woorden uit de bijbel zo vrijwel zonder uitleg worden toegepast op de situatie in de gemeente. Een bekend voorbeeld daarvan is te vinden in Romeinen 15 : 7: Aanvaardt elkander, zoals ook Christus ons aanvaard heeft. Dat is een goed beleidspunt in de gemeente van Christus maar tegelijkertijd beseffen we dat het nu maar op de konkrete situatie waarin dat aanvaarden moet gebeuren aankomt. Zijn aan dit aanvaarden geen grenzen gesteld? Nu ben ik persoonlijk geneigd zover als maar immer mogelijk is te gaan wanneer het op aanvaarden aankomt maar dat neemt niet weg dat er ook dan nog grenzen overblijven. Met andere woorden: het komt er maar op aan hoe wij zo'n bijbelse richtlijn toepassen. En dat toepassen hangt weer af van onze uitleg van de Schrift en die uitleg wordt voor een groot gedeelte bepaald door het kader waarin wij de Schrift lezen. Zonder zo'n kader is de bijbel wel niet onleesbaar maar haast niet toepasbaar voor de lezers.

Dat kader moet aan de bijbel zelf worden ontleend. Voor het aangeven van dat bijbelse kader is de prediking op de zondagmorgen mede bestemd, misschien moeten we wel zeggen: in de eerste plaats bestemd. Ik verwijs daarvoor naar het vorige artikel in DC van 24 augustus. Geruggesteund door de prediking kan de gemeente zelf de Schrift lezen, uitleggen en toepassen.

Toegang

Het zou mij niet verbazen wanneer velen dit te moeilijk en te ingewikkeld vinden. Wij willen immers de bijbel toch ook en misschien wel in de eerste plaats lezen als een boek dat ons persoonlijk en rechtstreeks aanspreekt. Waarom moet er dan zonodig zo'n theologische omweg bij worden gemaakt? Is het niet voldoende wanneer wij ons bijbeltje zomaar openleggen en lezen wat de Heer ons te zeggen heeft? Er zijn verschillende manieren om in de bijbel te lezen. Er is deze direkte en persoonlijke manier. Vergis ik mij wanneer ik meen dat deze manier vooral verrijkend en vertroostend werkt in ogenblikken van zorg en verdriet? Hellmut Gollwitzer las in de trein die hem met vele anderen als krijgsgevangene naar Siberië bracht de brief aan de Philipenzen zoals hij hem nog nooit eerder had gelezen.

In zo'n situatie werkt het bijbelwoord met een direktheid en een kracht die door niets wordt overtroffen. Deze manier van bijbellezen zal altijd blijven bestaan en z'n werk doen. Maar het kan niet de enige manier van bijbellezen zijn die in de gemeente wordt beoefend.

Naast de prediking en de persoonlijke omgang met de bijbel dient er in de gemeente een gezamenlijke omgang met de Schrift te zijn. Ik ben bang dat op dit punt onze gemeenten stuk voor stuk een groot gat vertonen. De catechese heeft onder ons nooit gebloeid. De bijbelstudie evenmin. Onze theologie beperkt zich doorgaans tot de doop op belijdenis, de autonome gemeente van gelovigen en het al of niet gesloten avondmaal. Als kader in de zin zoals hierboven beschreven is dat ten enenmale onvoldoende. Er is in het leven en in het geloof zoveel meer aan de orde en daar hebben wij eigenlijk geen plaats voor. Wij kunnen het niet plaatsen en weten daarom niet wat wij aan moeten met dingen die anderen op ons pad brengen.

Mondigheid

Wij kunnen dit probleem niet oplossen door ons vast te leggen om op de standpunten die ons door onze leiders worden aangereikt. Als het goed is moeten leiders helemaal geen standpunten aanreiken maar de gemeente mondig maken door haar te leren en te helpen zelf in de bijbel de weg te weten, en dat niet alleen maar in technische zin. De gemeente zal echter bereid moeten zijn om zich te laten helpen en zich er voor in te zetten dat ze inderdaad die bijbelse mondigheid verwerft en waarmaakt.

Het is hier niet de plaats om daarvoor een soort programma op te stellen. Dat is trouwens ook geen eenmanswerk en er zijn gelukkig mensen die aan een dergelijk programma werken en hopelijk binnen afzienbare tijd de gemeenten iets kunnen aanbieden waarmee gewerkt kan worden, overigens geen geringe onderneming. Aan het slot van deze beschouwingen alleen een paar algemene opmerkingen over de uitlegging van de bijbel.

In de eerste plaats zullen we moeten leren dat de boeken van de bijbel niet allereerst voor ons geschreven zijn. Ze zijn ontstaan - dat is misschien voor vele boeken met name van het Oude Testament een beter woord dan geschreven - in een zeer bepaalde situatie van de geschiedenis van het volk van God van het oude en van het nieuwe verbond. Wij zijn er zoals Paulus zegt, later op geënt en er dus ook pas later bij gekomen. Als we dus de boeken van de bijbel goed willen leren verstaan moeten we leren om als het ware mee te lezen over de schouders van de mensen voor wie de boeken in de eerste plaats waren bestemd.

Bijbellezen moet gebeuren in gemeenschap met de eerste lezers. We moeten in de oorspronkelijke geloofsgemeenschap binnenstappen en in de huid van de eerste gelovigen kruipen.

Dat kan tot gevolg hebben dat het wat verder van ons komt af te staan. Het is tenslotte duizenden jaren geleden gebeurd en wij leven in een heel andere tijd. Dat moet ons niet afschrikken, want wie volhardt zal merken dat de diepste vragen ook in onze tijd in laatste instantie dezelfde zijn. Wie dat merkt zal tegelijkertijd merken dat de bijbel heel veel te geven heeft.

In de tweede plaats moeten we ons hoeden voor een uitleg die onderscheidt tussen de letterlijke en de zgn. geestelijke betekenis van de bijbelwoorden. Dat was in de oudheid een bekende en ook algemeen aanvaarde manier om oude geschriften uit te leggen, die heus niet alleen bij joden en christenen gevonden werd. Zij bedienden zich ervan omdat ze op die manier de boodschap van hun heilige geschriften konden overdragen. Dat is vandaag niet meer het geval. Daarom kan 'n allegorische uitlegging ons nu eigenlijk ook niet meer helpen. Het staat wel erg geestelijk maar het is het niet. De hervormers, Luther en Calvijn voorop, hebben ons geleerd dat de letterlijke betekenis voorop moet staan. De dopers waren in dat opzicht trouwe zonen van de reformatie.

Vertikaal

Met deze opmerkingen willen we deze artikelenreeks besluiten. Het zal niemand ontgaan zijn dat het eigenlijk vooral ging om die invloeden op het klimaat van de gemeente die typisch vertikaal zijn: doop, avondmaal, prediking en bijbelstudie. Allemaal middelen waarvan God zich bedient om met zijn gemeente om te gaan en waarin de omgang van de gemeente met God tot uitdrukking komt. Daar zou nog een artikel over het gebed bij moeten komen. Misschien komt dat later in een ander verband nog eens.

Het is bepaald niet mijn bedoeling om met de keuze van deze onderwerpen te suggereren dat het klimaat van de gemeente alleen door deze dingen wordt bepaald. Klimaat is nu eenmaal iets dat zich in het horizontale vlak afspeelt en ook dat horizontale aspekt is van belang en verdient aandacht. Vragen als: hoe gaan wij met elkaar om?, wat is onze opstelling als christenen in de wereld?, wat kan wel en wat kan niet een plaats hebben in de gemeente?, wat hebben wij in en aan de wereld te getuigen?, en nog vele andere zouden dan aan de orde moeten komen.

Ze komen in andere artikelen van andere redakteuren aan de orde. Verschillende visies op deze vragen klinken daarin door. Mij ging het er om als het ware een draagvlak onder deze vragen en problemen te schuiven, het draagvlak van de omgang van de gemeente met haar Heer die ook de Heer van de wereld is en wiens heerschappij over de wereld wij belijden en tegemoet zien.

J. Reiling

IN DAT SPOOR DAN OOK VERDER

In het blad Tweeklank, een uitgave van de hervormde gemeente en gereformeerde kerk in Hengelo, vond ik het volgende in een rubriek van mededelingen der hervormde gemeente:

„H. Avondmaal: Op zondag 18 juni a.s. ('78 H.) zal de viering van het H. Avondmaal voor het eerst in de wijken Tuindorp en de vroegere wijk Nijverheid opengesteld worden voor niet-lidmaten (doop- en geboorteleden), die volwassen zijn en jongeren van 12 jaar en ouder. De gezinnen zullen hierover een brief ontvangen en voor nadere toelichting wordt daarnaar verwezen. In de dienst van zondag 4 juni a.s. zal ds Ten Broecke, die ook zelf het Avondmaal op 18 juni zal bedienen, in zijn preek aandacht wijden aan deze ruimere openstelling en een voorbereiding op de viering geven. Wij hopen, dat vele niet-lidmaten en jongeren nu zullen willen overwegen of zij ook niet aan het Avondmaal moeten deelnemen".

Ja, zei ik, waarom niet. In elk geval horen in de visie van deze kerkgemeenschap de kinderen er toch bij. Ze hebben weliswaar Jezus Christus nog niet als hun Heiland en Heer officieel in het midden van de gemeente beleden, maar je mag kinderen niet in de weg staan als ze dat nu graag willen: het Avondmaal vieren, waarom dan niet.

Ik vond het altijd al vreemd dat men ze wel doopte, en dat reeds als zuigeling, maar hen verhinderde te eten en te drinken aan de tafel des Heren. Beschouwt men de kinderen als „erfgenamen van het rijk Gods en van zijn verbond" en worden ze derhalve gedoopt omdat „zij in Christus geheiligd zijn en daarom als lidmaten zijner gemeente behoren gedoopt te wezen", waarom zal men hen niet uitnodigen met het volk Gods aan het feest van het Avondmaal deel te nemen. Als er bij de doop niet gevraagd wordt naar het geloof van de te dopenen - hetgeen o.i. wel moet geschieden als we de boodschap van Johannes, de Doper, van Jezus en van zijn apostelen goed hebben begrepen -, waarom zal men, uitgaande van het geloof dat de jonge kinderen er dank zij Gods genade en het verzoenend werk van Jezus Christus bij horen, waarom zal men dan nog aarzelen ze brood en wijn te geven. Waarom ook gewacht tot het kind twaalf jaar is? Omdat ze het eerder niet begrijpen? Was dat bij de doop niet nodig? Maar goed: hoe diep peilt ons begrip? Valt er bij het Avondmaal iets te begrijpen? Kennis van historische achtergronden staat niet gelijk aan be-grijpen, aan door-zien, aanvaarden, beleven.

Wordt u er ook moe van? Van al dat haren kloven, kissebissen, elkaar met bijbelteksten en (on)heilige tradities op de tenen staan of op de hakken trappen? Verlangt u er ook naar om eindelijk eens uit het strijdgewoel weg te komen en uit te rusten op grazige weiden, ver van dat theologische geharrewar. Ik wel. En dan alle aandacht besteden aan wat in deze tijd werkelijk op de agenda staat: het verdorren van de geestelijke kracht der kerken; de verruwing van de samenleving; het uitoefenen van allerlei soorten macht over mensen, stammen en naties door machtige rijken. Wat betekenen daarbij vergeleken onze ver van die werkelijkheden rokende en smeulende binnenbrandjes, die niet bijdragen aan de glorie van de Heer.

En toch, ondanks de schaamte die ons overvalt als we onze kerkelijke toestanden overzien, als we ons nauwelijks of niet kunnen verweren tegen de kritiek die onkerkelijken op ons hebben, - zij hebben begrip voor de konsekwenties waartoe het volgen van Jezus moet leiden -, toch moet ons eerste woord gericht zijn aan medechristenen die t.a.v. doop en avondmaal andere overtuigingen huldigen dan wij. Wij kunnen niet anders, ook al twijfelen wij soms aan ons vermogen hen te bereiken.

Niemand van ons zal beweren dat baptisten dé christenen bij uitstek zijn. Dat onze gemeenten torenhoog uitsteken boven andere gemeenten. Op grond van een betere kwaliteit kunnen wij ons inzicht niet als „beter" waarmaken. Toch hebben wij de opdracht onze medechristenen telkens onze overtuigingen voor te leggen: doop hen die geloven dat Jezus het Woord van God aan hun adres is en dat willen betuigen in een doop die duidelijk spreekt van sterven en opstanding en vier samen met hen het avondmaal omdat zij „recht" hebben op de tekenen van het nieuwe verbond: brood en wijn.

Protestanten geloven niet in magie. Tenzij er geloof is, een ankeren in het woord van God door de ontvangende mens, zal geen doop noch avondmaalsviering baat en zegen brengen. Aan beide door de Heer gegeven tekenen gaat het door God gewekte geloof vooraf. Als wij dat zo zeggen schrijven wij God geen orde voor. Het is de Heer die ons deze orde voorhoudt.

In dat spoor zullen wij verder gaan.

Huizinga

81255
is het gironummer van
NOODFONDS
van de
Unie van Baptisten
Gemeenten, Bosch en Duin
Doe er wat aan !

„GODE ZIJ ONS LIED" DEN HAAG 1919-1979

Dit jaar herdenkt het zangkoor „Gode zij ons lied" van de baptistengemeente te Den Haag het feit dat het 60 jaar geleden werd opgericht. Ter gelegenheid van dit jubileum hopen wij op zaterdag 22 september a.s. van 19.00 tot 21.00 uur een receptie te houden in een van de zalen van de Mirtekerk, Vierheemskinderenstraat 91 te Den Haag. U bent van harte welkom. Zondag 23 september daaraan volgend hoopt het zangkoor in het midden van de gemeente zijn dankbaarheid aan de Heer tot uitdrukking te brengen door het zingen van een aantal liederen in de morgendienst.

Het 60-jarig jubileum van het zangkoor is voor het bestuur aanleiding geweest om de korendag, die de laatste twee keer in Haarlem is gehouden, dit jaar in Den Haag te laten plaatsvinden. Deze korendag is vastgesteld op zondag 21 oktober 1979 in de Mirtekerk, aanvang 13.30 uur. Een negental koren uit baptistengemeenten uit het westen en midden van het land zullen deelnemen. 's Avonds zal om 19.15 uur in de Julianakerk aan de Kempstraat in Den Haag een evangelisatiedienst worden gehouden, waar de gezamenlijke koren als één koor, met Jan van Weelden aan het orgel, zullen meewerken.

In Haarlem hebben we geleerd, dat zo'n dienst een geweldige belevenis kan zijn, die u eigenlijk niet zou mogen missen. De Julianakerk is groot genoeg.

De jubileumkommissie

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Met de mond vol tanden?

In een gezelschap, waarin ik het voorrecht had aanwezig te mogen zijn, kwam ter sprake hoe moeilijk het kan zijn om een goed antwoord te geven aan familieleden, die buiten de gemeente en het geloof leven. Iemand haalde een voorbeeld aan: Opa was jarig en kreeg een felicitatiekaart van de gemeente. Tevens was daarbij ingesloten een envelopje met het verzoek om er een bijdrage in te stoppen. Een feestgave voor een gemeentelijk doel.

De kleinzoon bekeek de kaart en zei: „Kijk opa, nou weet je meteen waarom ze aan je verjaardag denken! Het is de bedoeling om geld te geven!"

En dan - zei opa - sta je toch even met de mond vol tanden!

Er zijn veel van die gelegenheden, die ons in het nauw kunnen drijven. Mensen, die afwijzend staan tegenover het christendom, staan snel klaar met hun oordeel. Hoe moet je dat nu aanpakken?

Ik denk dat elke vorm van kritiek tegelijk een gelegenheid biedt om het gesprek een positieve wending te geven en een goed woord van Christus en zijn gemeente te spreken. In opa's geval was er eigenlijk helemaal geen reden om zich schaakmat gezet te voelen. Hij had bv. kunnen zeggen: „Nee vriend je vergeet één ding, nl. dat ik zelf ook lid van die gemeente ben en maar wat graag aan een extra inzameling wil meedoen. We zijn een kleine gemeente en samen moeten we de schouders er onder zetten. Het is juist fijn om zulke gelegenheden aan te grijpen. Dus: ik doe het met plezier en dat weten ze in onze gemeente heel goed".

Met zo'n antwoord zou het negatieve beeld van de gemeente door een positief exemplaar vervangen zijn en dat zonder de waarheid ook maar enigszins te kort te doen.

Tenzij opa liever z'n geld op zak zou houden, maar ik heb goede reden om te veronderstellen, dat dat niet het geval is.

Misschien was er op deze manier ook een kansje geweest om duidelijk te maken, dat leven met God geen zure plicht maar blijde levensvervulling is. In elk geval zou dan een heel persoonlijk getuigenis in de familiekring mogelijk zijn geweest.

We hoeven eigenlijk nooit echt met de mond vol tanden te staan.

Maar... dan moeten we ons zelf er wel aan wagen.

Uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling,
Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam;
tel. 010-213335

DE 99e ALGEMENE VERGADERING TE HAARLEM

Woensdag 17, donderdag 18 en vrijdag 19 oktober 1979 in de Ontmoetingskerk, Frankrijklaan 6 te Haarlem.

Aan de sekretarissen van de gemeenten zijn de aanmeldingsformulieren verzonden.

Allen, zowel afgevaardigden als gasten die voor logies in aanmerking willen komen worden dringend verzocht deze voor 22 **september** in te zenden aan de voorbereidingskommissie van de AV.

Adres: Mevr. E. E. van der Weide-Meskes, Jan Haringstraat 20 A, 2023 KD Haarlem; tel. 023-264447.

UITNODIGING

Zusterhulp en het zangkoor „Immanuel" van de gemeente Hoogeveen willen graag gezamenlijk hun 25-jarig jubileum vieren en wel op DV zaterdag 29 september a.s. 's avonds half acht in het kerkgebouw „Bethel".

Oud-leden van harte welkom.

Namens de kommissie van voorbereiding,
S. de Vries-Jager

IK WORD GEROOKT

Als een mens de gewoonte heeft te roken, en hij doet dat in gezelschap van anderen, dan kunnen die anderen zeggen: Wij worden gerookt. Dát is nu zo langzamerhand wel duidelijk: roken is nadelig voor de roker èn voor hen die in zijn gemeenschap passief moeten roken.

Onderzoekingen wijzen zelfs uit - zo zegt de arts F. Wafelbakker, adviseur van het ministerie van volksgezondheid en milieuhygiëne - dat niet-rokers meer schadelijke bestanddelen van de tabak binnen krijgen dan rokers.

Bij het roken onderscheidt men de hoofdstroom, die door de roker wordt binnengehaald, en de nevenstroom, die de roker binnenkrijgt. Merkwaardig is nu dat de schadelijke bestanddelen in de nevenstroom in grotere hoeveelheden aanwezig zijn dan in de hoofdstroom.

Met name in sigarettenrook zitten zo'n 1000 schadelijke bestanddelen, waarvan nikotine, koolmonoxyde, nitrosamines, benzypreen en amoniak de bekendste zijn. Van deze stoffen is nikotine een verslavende stof, bovendien een zwaar vergif. Niet ieder die passief rookt, zal daarvan (direkt) de schadelijke gevolgen ondervinden. Er zijn echter zeker vier groepen die wel vrij snel de vervelende gevolgen van rook ondervinden. Dat zijn de mensen die last hebben van asthma en van allergie. Verder de mensen met chronische hart- en longaandoeningen. Ook kontaktlensdragers, kunnen door rook gekweld worden omdat zij tranende ogen kunnen krijgen. Zuigelingen en kinderen gaat het evenmin goed wanneer zij in een rokerige omgeving moeten leven.

— 0 —

Kerkeraadsvergaderingen werden vroeger nogal eens gesitueërd in een konsistoriekamer die blauw van de rook was. De rook hoeft echter niet zo dik te zijn dat je er een fiets tegenaan kunt zetten om vervelend te zijn voor een aantal mensen die niet roken.

Ook in dit opzicht zou je kunnen zeggen: Een ieder lette niet alleen op zijn eigen belang maar ook op dat van anderen. Gewoon gezegd: roken is niet een gewoonte die de niet-rokende mens als een weldaad zal ervaren.

Overigens, het is een minderheid die nog rookt. 47% van de Nederlanders van 20 jaar of ouder houdt deze gewoonte nog in stand. Het moet niet uitgesloten worden

uit het Uniebureau

Vergaderingen UC en DB-UC
Het dagelijks bestuur van de Commissie der Unie vergaderde op 21-22 juni, 10 augustus en 22 augustus. De UC, die op 22 juni haar laatste vergadering vóór de zomervakantie hield, komt op 14 september in vergadering bijeen. Daarover een volgende keer.

Beroepbaarstellingen
Nadat van de CvdO bericht was ontvangen, dat daartegen door en vanuit de gemeenten geen bezwaren waren kenbaar gemaakt, heeft de UC ten behoeve van de gemeente Drachten-Bethel een plaatselijke beroepbaarstelling verleend aan br J. Pijpker te Drachten.
De UC verleende een algemene beroepbaarstelling aan br C. de Jong te Den Helder. Ook daar tegen waren van de kant van de gemeenten geen bezwaren ingediend, zo had de CvdO aan de UC laten weten.

Geloof en leven
De Commissie der Unie heeft een Werkgroep ‚Geloof en leven' ingesteld. Leden zijn de zusters W. A. M. van Dam-Deursen, M. Horjus-Boiten en T. Pel-Duursma, en de broeders J. A. Brandsma, B. Posthumus (is in principe bereid, maar kon nog geen definitieve toezegging doen) en H. C. Schaap. Een eerste werkbespreking zal waarschijnlijk in november (of in de eerste helft van december) plaatsvinden.

Grootdruk ‚Lofzangen en Gebeden'
Binnenkort - u hebt er al enkele malen iets over kunnen lezen - verschijnt een uitgave van ons liederenboek ‚Lofzangen en Gebeden', waarvoor we nog eens uw aandacht willen vragen. Het wordt een uitgave-in-grootdruk, kompeet met ingebonden Supplement, die in het bijzonder de slechtzienden onder de leden en vrienden van onze gemeenten van pas zal komen. Men richte zijn bestelling aan de penningmeester-administrateur van de Zangbundelkommissie, br J. Germeraad, Albert Verweystraat 21, Hengelo (O.), liefst via de sekretarissen der gemeenten.

Algemene Vergadering 1979
De 99ste Algemene Vergadering der Unie van Baptistengemeenten wordt gehouden op 17, 18 en 19 oktober in de Ontmoetingskerk, Frankrijklaan 6, Haarlem. Woensdagavond is er een openingsbijeenkomst, terwijl donderdagmorgen de eerste plenaire zitting en een tweetal sektievergaderingen plaatsvinden. Donderdagmiddag is er een konferentie met als thema ‚De bijbel in de gemeente', voorbereid door de Werkgroep Toerusting, terwijl 's avonds in het midden van de ontvangende gemeenten Haarlem en IJmuiden het avondmaal wordt gevierd. Vrijdagmorgen en -middag worden opnieuw enkele plenaire zittingen, drie in totaal, gehouden. Het AV-boek en de daarbij behorende stukken zijn reeds in het bezit van de gemeenten, die daaraan wel de nodige aandacht willen schenken.

100 jaar Unie (1881-1981)
In 1981 - en dat is het gauwer dan u denkt - hoopt onze Unie haar 100-jarig bestaan te vieren. De UC vroeg de broeders M. G. Boeschoten, J. Bouritius, J. A. Brandsma, F. E. Huizinga, Y. Horjus en O. H. de Vries, daarover hun gedachten te laten gaan en met suggesties te komen. Op 2 juli vergaderde een viertal broeders - twee broeders waren verhinderd - te Amersfoort. Het resultaat van hun gezamenlijk beraad zal op korte termijn aan de Commissie der Unie worden gerapporteerd.

Algemeen sekretariaat
Sedert het overlijden van br J. van Dam in maart van dit jaar was br O. Oldenburger Rzn te Sneek belast met de waarneming van het algemeen sekretariaat.
Wij zijn hem grote dank verschuldigd voor de nauwgezette wijze, waarop hij zich van zijn taak heeft gekweten. Op 1 september is br J. A. Brandsma, die in verband met zijn benoeming tot algemeen sekretaris der Unie door de Algemene Vergadering is aangewezen als ‚voorganger in algemene dienst met een bijzondere opdracht' krachtens artikel 10, lid a van het Reglement inzake voorgangers, in funktie getreden.

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

---

geacht dat in de toekomst dit percentage sterk zal dalen. In dat geval zal het voor rokers steeds moeilijker worden hun gewoonte op de vanzelfsprekende manier te demonstreren waarop dat nu veelal gedaan wordt. Voor niet-rokers gaat het er dan wel prettiger uitzien. Ze hoeven dan niet meer als dwarsliggers en spelbrekers gezien te worden.

— o —

Van verschillende, christelijke, kanten wordt als het om de moderne verslavende genotmiddelen gaat - alkohol, drugs, barbituraten, tabak enz. - steeds weer naar voren gebracht het woord van de apostel Paulus: Uw lichaam is een tempel van de Heilige Geest.
Het zou wellicht van grote betekenis voor de gelovigen kunnen zijn indien over de bedoeling van Paulus met dit woord een goede verklaring werd gegeven.

Heeft eten en drinken er inderdaad mee te maken? Of had de apostel iets heel anders op het oog?

Wie van onze voorgangers of studenten biedt ons eens een studie over deze tekst (1 Kor. 6 : 19) aan?

P.

WIJZIGINGEN IN HET ADRESSENBOEKJE

Blz. 39. De heer H. G. Hoppentocht woont vanaf heden, Westereind 32, 9636 CD Zuidbroek.

Blz. 47. De heer A. J. Visser woont vanaf heden Weerribben 17, 1112 KJ Diemen.

Landelijke Maranatha ontmoetingsdag

zaterdag 29 september 10.30 uur en 13.30 uur. Buitensociëteit, Stationsweg, Zwolle.

Sprekers:
ds J. A. Malgo, Hengelo
ds W. Verbaan, Enkhuizen.

Muzikale medewerking:
Gert en Hermien
Esther Tims en Genesis
Alex v. d. Graaf (hammondorgel).

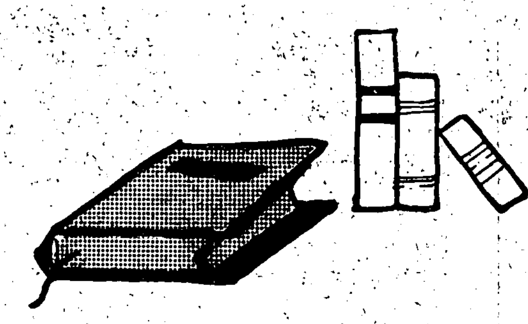
Thema:
Jezus' komst voor de gemeente en voor Israël!

Speciale kinderdiensten!
Toegang vrij - Hartelijk welkom!

FILM VAN BAPTISTEN OP CHINESE TV

„Symphony", een produktie van de Radio en Televisie Commissie van de Zuidelijke Baptistenkonventie (USA) werd op de Chinese televisie vertoond toen Premier Teng een bezoek bracht aan de Ver. Staten.

De film werd op de Chinese televisie gebracht nadat de Chinese regering de Amerikaanse televisiemaatschappijen om filmmateriaal had gevraagd dat het volk zou kunnen informeren over de Ver. Staten. In „Symphony" treedt het Fort Worth Symphonie Orkest op en wordt nagegaan welke betekenis muziek kan hebben voor de verrijking van het geestelijke leven van de mens.

Wat zullen we lezen?

zondag	**16 september**	**Psalm 54**	**God is mijn helper**
maandag	**17 september**	**Ezechiël 45 : 1-17**	**Indeling van het heilig gebied**
dinsdag	**18 september**	**Ezechiël 45 : 18-25**	**Feesten en offers**
woensdag	**19 september**	**Ezechiël 47 : 1-12**	**De leven brengende tempelstroom**
donderdag	**20 september**	**Ezechiël 47 : 13-23**	**De verdeling van het land**
vrijdag	**21 september**	**Ezechiël 48 : 30-35**	**De heilige stad**
zaterdag	**22 september**	**Psalm 40 : 1-6**	**Gelukkig wie op God vertrouwen**

24, 25 en 26 september a.s. wordt in Dalfsen de

werkbijeenkomst voor voor gemeente en evangelisatie

weer gehouden.

Thema is deze keer: **„Navolgen"**

U kunt zich als deelnemer opgeven bij het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-78 44 57.

De kosten, *f* 75,— p.p., kunnen worden overgemaakt op gironummer 9260 t.n.v. de Unie van Baptisten Gemeenten, onder vermelding van Konferentie Dalfsen.

Abonnement op het werkboek is noodzakelijk!

GEMEENTEBERICHTEN

Dordrecht - (H.d.B.). Onder grote belangstelling heeft op zondag 2 september jl. 's morgens de intrede van ds G. van Mameren plaatsgevonden. Vele genodigden van zowel binen de baptistenwereld als daarbuiten waren hier getuigen van. Het is voor het eerst in de geschiedenis van de baptistengemeente Dordrecht, dat wij een full-time predikant mochten begroeten. Dat is iets om erg blij mee te zijn. Dat betekent voor ons dat we een proces doorgemaakt hebben van enorme groei.

Als inleiding op de intrede van ds Van Mameren sprak onze konsulent (en tevens vorige voorganger) ds R. Reiling n.a.v. Matth. 16 : 13-20 „de belijdenis van Petrus". Het aksent werd door hem gelegd op vers 19 „Ik zal u de sleutels geven van het Koninkrijk der hemelen..."

Het belangrijkste wat we van een voorganger verwachten is dat hij middelaar is. Hij zal, ondanks al zijn menselijke kanten (en daardoor ook menselijke fouten) de sleutel moeten zijn tussen de Vader in de hemel en de gemeente hier op aarde. Na deze inleiding werd ds Van Mameren in gebed aan de Heer opgedragen.
Daarna overhandigde ds Reiling als symbool de sleutels van de Kruiskerk aan zijn opvolger.

Een kort begroetingswoord namens de gemeente en de raad werd door de voorzitter br K. Kolbe uitgesproken. Anderen die een welkomstwoord spraken, waren br M. H. Hoeksema (sekretaris van de gemeente Leiden) en br A. Klein Haneveld (namens de Commissie der Unie).

De Schriftlezing die onze nieuwe voorganger gebruikte voor zijn intredepreek vinden we in Hand. 8 : 4-8 en 35-40.

De boodschap die wij door deze prediking mochten ontvangen zou als volgt samengevat kunnen worden: laat ons het Evangelie persoonlijk zodanig gestalte geven, dat de blijde boodschap geloofwaardig wordt voor onze kritische medemensen. Na afloop van deze dienst - waaraan ook het zangkoor haar medewerking had verleend - was er voor de gasten gelegenheid om de nieuwe voorganger en zijn vrouw de hand te drukken.

's Middags heeft in een gezinsdienst de begroeting van ds Van Mameren, zijn vrouw en familieleden plaatsgevonden, waaraan alle takken van arbeid binnen de gemeente hun medewerking hebben verleend.

Heerenveen - (H.B.). Voor de gemeente Heerenveen werd op 26 augustus jl. een periode van zes jaar afgesloten, waarin ds B. Stuut voorganger was. Een periode waarin hij en zijn vrouw met ons samen werkten en leefden, waarin droefheid en vreugde elkaar afwisselden.

Eén en dertig mensen werden door ds Stuut gedoopt; vele jonge, maar ook oudere, zelfs enkele zeer oude mensen werden aan de gemeente toegevoegd. Het werd nodig de kerkruimte te vergroten. Het evangelisatiewerk in de Greiden werd gestart en zal nu worden voortgezet.

Zondag 26 augustus namen we afscheid van ds Stuut en zijn gezin. De middagdienst, waarbij vele genodigden van allerwege aanwezig waren, stond in het teken van 2 Kor. 12 : 1-10: Mijn genade is u genoeg. Van genade leven ligt ons niet zo: het betekent afhankelijkheid, hand ophouden, vernedering. Toch: onze schuld en onvermogen zijn vastgesteld, we kunnen alleen leven uit de genade van God. En: die genade is genoeg! Ook voor een gemeente, die de onzekerheden van een „herderloos" tijdperk tegemoet gaat.

Na de prediking werd door verschillende afgevaardigden het woord gevoerd. Ds E. Huizing sprak namens de Friese Bond: (kan niets origineels bedenken: altijd de zelfde verkondiging uit genade leven). Namens Rotterdam-Zuid br Spruit: (voor ons toekomst, voor u goede herinnering). Br Bross, Ditzumer-Verlaat Dld. (niet de mens danken, die Gods opdracht uitvoert, de dank komt God toe). Ds V. d. Berg namens predikantenkonvent en Herv. Gem.: (Stuut bleef altijd zichzelf, akteerde niet, altijd nuchter en gewoon). In zijn antwoord aan de sprekers en zijn afscheidswoord tot de gemeente zei ds Stuut: Wij hebben ons vergroeid gevoeld met de gemeente, het kost ons moeite ons los te maken.

's Avonds werd door de gemeente en verschillende verenigingen op gezellige wijze afscheid genomen van Berend en Imtje en Willem Jan en Jan Berend. Zo hebben ze bij ons willen werken, zo zullen ze bij ons in dankbare herinnering blijven.

In Heerenveen zal het werk, dat na de zomerpauze weer op gang komt, gedaan worden in vertrouwen op de Heer, Die gezegd heeft: Mijn genade is u genoeg.

Leiden - (O.D.). Zondag 26 augustus jl. nam de Leidse baptistengemeente afscheid van zijn voorganger, ds G. van Mameren.

Ds Van Mameren die met Gods hulp gedurende zeven jaar mocht voorgaan in Leiden, is zoals misschien bekend, m.i.v. 2 september dienende in de baptistengemeente te Dordrecht.

Nadat ds Van Mameren 's morgens voor de laatste maal als voorganger had gediend, werd 's middags op een informele wijze ingevolge de wens van de scheidende voorganger, afscheid genomen.

Het was, ondanks een tikkeltje weemoed (zeven jaar zijn nu eenmaal geen zeven dagen) een bijzonder gezellige en geslaagde middag.
Na het gebed werden door de verscheidene takken van arbeid der gemeente, vaak zeer leuke bijdragen geleverd in de vorm van sketches, zang en een kwis en werden bloemen en geschenken aangeboden.

Tenslotte werden namens de gehele gemeente een fotogedenkboek van de gemeente-aktiviteiten gedurende genoemde zeven jaar en voor ds Van Mameren en zijn echtgenote ieder een fiets aangeboden, welke geschenken zéér welkom waren en dan ook in grote dank aanvaard werden.

Nadat ds Van Mameren en zijn echtgenote, in dichtvorm, hun dank en beste wensen hadden uitgesproken, werd deze fijne middag met gebed besloten.

Wij hopen en vertrouwen, dat de Van Mamerens voor de Dordtenaren net zo'n fijn voorgangersechtpaar mogen zijn, als zij voor ons Leidenaars waren, en bidden de Heer, dat Hij hun werk daar zal zegenen en steunen.

„Wonder van leven, geschapen door God"

Geboren op 11 september 1979 in het Revajaziekenhuis te Stadskanaal 's morgens om tien over half vijf:

ANDRé PIETER

H. C. Schaap
A. Schaap-Brongers
Willem
Hendrik Jan

Omloop 83, 9502 PH Stadskanaal.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds M. Cohen, dr. J. Reiling, ds C. van Wier en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de tijdelijk sekretaris ds H. Ploeger, Kraalensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 36,— per jaar, *f* 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland *f* 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Psalm 23, De Heer is mijn Herder!

Op zaterdag 22 september hopen wij met onze ouders

L. R. WIND
L. WIND-POUTSMA

de dag te herdenken dat zij 25 jaar geleden in het huwelijk zijn getreden.

Gelegenheid tot feliciteren van 19.30 uur tot 21.00 uur in de tuinzaal van de Herdenkingskerk. Postjesweg 150, Amsterdam-West.

Amsterdam, september 1979

Postjesweg 152 hs 1061 AX Amsterdam

Peter - Gees
Johan - Margriet
Karin

Heden is in volle vrede en rust in zijn Heer en Heiland ontslapen onze lieve man, vader, opa en broer

ALBERTUS GERHARDUS HOBELMAN

echtgenoot van A. L. Wolsink

op de leeftijd van 59 jaar.

Jezus, Uw verzoenend sterven is het rustpunt van mijn hart.

A. L. Hobelman-Wolsink
Alie en Evert
Gerhard
Marty
Kleinkinderen
F. A. Hobelman

Zelhelm, 7 september 1979
De Betteld, Aaltenseweg 11

De begrafenis heeft op 12 september plaats gevonden te Zelhelm.

Op 31 augustus nam de Heer tot Zich onze zuster in Christus

TRIJNTJE KAMPHUIS-VAN DER LAAN

in de ouderdom van 86 jaar.

Baptistengemeente Veendam

Op 31 augustus jl. overleed onze broeder

W. POT

Joh. 11 : 25.

Baptistengemeente Stadskanaal-Noord

God is de Schepper van al wat leeft!

Dankbaar en blij willen we u vertellen, dat God aan onze zorg heeft toevertrouwd

THEODOOR ALEXANDER RAZKUMAR
geboren 25-4-1971

en

LYDIA MARIA ELEONORA
geboren 7-1-1973

aangekomen in Nederland 23-8-1979

Wim, Rini, Gerdien en Heleen de Zwart
Van Toutenburglaan 15, 7742 XR Coevorden

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 38 - 21 september 1979

GELOVEN IS EEN WERKWOORD

Dat wil dus zeggen dat met geloven bedoeld wordt de ontwikkeling van een activiteit. Geloven is niet werkeloos-zijn. Tot geloof komen betekent niet op non-aktief gesteld worden.

Natuurlijk, als we zeggen: geloven betekent werken, bedoelen we niet dat een zondig mens door goede werken zijn zaligheid kan verdienen. Maar het laat zich vanuit de Heilige Schriften niet betwisten dat geloven zonder werken een lege zaak is. Als geloven een werk-woord is, zou je ook kunnen zeggen dat men al doende leert. Dat men geloven al doende leert.

En waarachtig, dat is ook zo. Mensen die zogezegd het geloof verliezen, hebben dat te wijten aan te weinig aktiviteit. Mensen die bezig zijn, kunnen niet anders dan zich in het geloof vasthouden aan de Heer der gemeente. In het midden der gemeente geloof je. Daar werk je. Van daaruit werk je. Daar ben je bezig met je geloof. Daar ben je bezig met het Evangelie van Jezus Christus. Daar is Jezus Christus met je bezig. Daar láát je Hem met je bezig zijn.

Als we zeggen: geloven moet je al doende leren, dan wil dat eigenlijk ook zeggen: geloven kun je niet leren in een mondelinge (en helemaal niet in een schriftelijke) kursus. Leren doe je niet alleen op school. Leren doe je in het leven. Geloven leer je uitsluitend in de school van het leven. Al doende.

☆

Geloven als werkwoord is een proces van verandering.
Aan het begin van alle geloven staat de bekering. Zonder bekering geen geloof. Hoewel: zonder geloof ook geen bekering. Dat is ook waar. Er is een wisselwerking. Het begint met het geloof dat God gehoorzaamd moet worden; Hij stelt de eis der bekering. Het begint met het geloof dat God vergeving van zonden wil schenken om Jezus' wil. Het begint met de overtuiging dat de keus voor Jezus Christus een keus is die zich zegenrijk zal uitwerken in het leven van elke zondaar.

Bekering is (volgens het griekse woord) een andere wijze van denken betrachten. Anders denken over God: God houdt van ons. Anders denken over Jezus Christus: Hij is méér dan een sociaal hervormer en méér dan een filosoof. Anders denken over de mens: De mens is niet een gewild of ongewild produkt van menselijke oerdriften, maar een schepsel van God. Voor zijn schepsel heeft God zich ingezet. Voor mij.

Geloven is een werkwoord en daarom een bezig zijn met verandering. Een christen is nooit een mens, die er is; hij is altijd onderweg. Altijd bezig. Of hij is geen christen.

☆

Al werkende krijgt je leven steeds meer te maken met het leven rondom. De samenleving is er en omringt je. Mensen met hun ideeën, hun gedrag, hun sympathie en hun antipathie oefenen invloed uit. Mensen en situaties kunnen je uitdagen tot aktiviteit. Ze dagen je uit tot stelling nemen. Tot het betrekken van posities. Dat wil dus zeggen: het leven stelt je steeds voor de noodzaak om keuzen te doen. Om te kiezen. Al kiezende maak je duidelijk wat je gelooft. Al gelovende komen je keuzen tot stand.

Tenminste, als je geen scheiding maakt tussen zondagschristendom en alledagchristendom. Sommige mensen zeggen zich zeer goed te herinneren hoe (vooral vroeger) mensen in de kerk heel anders beleden dan ze in de week deden. Dat is fout. Als je alleen in de kerk gelooft, heeft dat geen invloed op je gedrag buiten de kerk.

☆

Het woord kerk is genoemd. Wat heeft de kerk, wat heeft de gemeente te maken

AGENDA ALGEMENE VERGADERING

17—19 oktober 1979

1. Opening door de algemeen adjunkt van de Commissie der Unie, O. Oldenburger Rzn. te Sneek.
2. Verkiezing van een voorzitter van de 99ste Algemene Vergadering; kandidaat: J. Broertjes, Groningen.
3. Opneming van de presentielijst door de sekretaris van de AV.
4. Mededelingen.
5. Benoeming van twee leden van de Notulenkommissie, overeenkomstig art. 2f van het Huishoudelijk Reglement der Unie.
6. Voorstel van de Commissie der Unie.
   1. De Algemene Vergadering besluit, overeenkomstig art. 10 lid c van het Reglement inzake Voorgangers, br P. Brongers, wonende te Drachten te beschouwen als voorganger in algemene dienst met een bijzondere opdracht vanaf het moment dat hij in dienst is getreden als Jeugdkonsulent der N.B.J.B.
   2. De Algemene Vergadering besluit, overeenkomstig art. 10 lid b van het Reglement inzake Voorgangers de gemeente Drachten-Elim te verzoeken br P. Brongers te Drachten te beroepen als voorganger met een bijzondere opdracht voor de tijdsduur van deze opdracht, en hem voor de hem toegedachte taak af te staan.
7. Voorstel van de baptistengemeente te Muntendam.

   De Algemene Vergadering der Unie van Baptisten Gemeenten, in vergadering bijeen te Haarlem, besluite,
   dat moties en amendementen, die tenminste 24 uur voor de aanvang van de Algemene Vergadering zijn ingediend, zullen worden vermenigvuldigd, en uiterlijk bij het begin van de desbetreffende vergadering aan de afgevaardigden ter beschikking gesteld.

   Toelichting:

   De gemeente Muntendam is van oordeel, dat dit:
   1. de inspraakmogelijkheden van gemeenten tussen de verschijning van het A.V. boek en de Algemene Vergadering maximaal honoreert;
   2. een weloverwogen overleg en beraad - in allerlei stadia - zeer ten goede komt;
   3. de kwaliteit van de vergaderingsbesluiten bevordert;
   4. geheel overeenkomstig de ruimte is, die onze statuten en huishoudelijk reglement bieden;
   5. overeenkomstig de praktijk is, die tot en met de Algemene Vergadering 1977 onder ons gegroeid is.

   Deze procedure biedt ook aan gemeenten, die niet de beschikking hebben over welbespraakte afgevaardigden de mogelijkheid op een volwaardige wijze hun mening te uiten en hun inbreng te leveren voor het gemeenzaam overleg.
8. Jaarverslag van de Unie over 1978.
9. Verslag van de werkzaamheden van de Financiële Commissie der Unie over 1978.
10. Rapport van de Financiële Commissie der Unie.
11. Verklaring van de kontrole-arbeid der financiële administraties.
12. Resultatenrekening van „De Vinkenhof" 1978.
13. Balans van „De Vinkenhof" per 31 december 1978.
14. Verkiezing van twee leden van de Commissie der Unie - aftredend en herkiesbaar; A. Klein Haneveld, Enschede en A. Visscher, Den Haag/Delft.
    Kandidaten: dezelfden.

    Verkiezing van één lid van de Commissie der Unie - vakature door benoeming J. A. Brandsma, Groningen tot algemeen sekretaris.
    Kandidaten: J. C. T. van Beek, Oosterhout; mevr. R. J. D. Bosma-Boiten, Arnhem; H. Jut, Voorschoten; A. R. Schaap, Buitenpost.
15. Verkiezing van één lid van de Financiële Commissie der Unie - aftredend en herkiesbaar is R. Miedema.
    Kandidaat: dezelfde.
16. Resultatenrekening van de Unie over 1978.
17. Balans van de Unie per 31 december 1978.
18. a. Jaarverslag over 1978 van de Unie Zendings Commissie.
    b. Jaarverslag over 1978 van de Werkgroep „Dienst aan de Wereld in nood".
19. Resultatenrekening over 1978 van de Unie Zendings Commissie.
20. Balans per 31 december 1978 van de Unie Zendings Commissie.
21. Verkiezing van één lid van de Unie Zendings Commissie - aftredend en niet herkiesbaar: S. Edens.
    Kandidaten zijn: mevr. J. Bos, Hoogezand; mevr. W. A. M. van Dam-Deursen, Bilthoven; G. van Mameren, Leiden en S. A. Wijchers, Delfzijl.
22. Mededelingen van de Unie Zendings Commissie.
23. Begroting 1980 van de Unie Zendings Commissie.
24. Jaarverslag over 1978 van de Unie Bouw Stichting.
25. Resultatenrekening over 1978 van de Unie Bouw Stichting.
26. Balans per 31 december 1978 van de Unie Bouw Stichting.
27. „Tien-Cents-Fonds" van de Unie Bouw Stichting.
28. Mededelingen van de Unie Bouw Stichting.
29. Jaarverslag over 1978 van de Evangelisatie Commissie der Unie.
30. Resultatenrekening over 1978 van de Evangelisatie Commissie der Unie.
31. Balans per 31 december 1978 van de Evangelisatie Commissie der Unie.
32. Resultatenrekening over 1978 van het Evangelisatieblad De Zaaier.
33. Balans per 31 december 1978 van het Evangelisatieblad De Zaaier.
34. Verkiezing van twee leden van de Evangelisatie Commissie der Unie.
    Aftredend en herkiesbaar: W. Hessels en H. G. de Winkel.
    Kandidaten: dezelfden.
35. Mededelingen van de Evangelisatie Commissie der Unie.
36. Begroting 1980 van het Evangelisatieblad De Zaaier.
37. Begroting 1980 van de Evangelisatie Commissie der Unie.
38. Jaarverslag 1978 van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds.
39. Resultatenrekening over 1978 van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds.
40. Balans per 31 december 1978 van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds.
41. Begroting over 1980 van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds.
42. Jaarverslag over 1978 van de Commissie voor de Opleiding.
43. Jaarverslag over 1978 van het Seminarium.
44. Resultatenrekening over 1978 van de Commissie voor de Opleiding.
45. Balans per 31 december 1978 van de Commissie voor de Opleiding.
46. Verkiezing van twee leden van de Commissie voor de Opleiding.
    Aftredend en herkiesbaar: J. M. Zijlstra.
    Kandidaat: dezelfde.
    Aftredend en niet herkiesbaar: W. Stuut.
    Kandidaten: M. v. d. Bos, Brunssum; M. P. Kuilman, Oostzaan; J. Schipper, Lisse; R. E. Schültz, Groningen; B. Stuut, Heerenveen en F. Zandinga, Emmeloord.
47. Voorstellen van de Commissie voor de Opleiding.
    a. tot erkenning als Unie voorganger van: br G. Bosveld, Muntendam
    b. tot definitieve toelating tot de opleiding van R. J. Loot, Utrecht; P. Prijt, Eindhoven; K. Touwen, Bosch en Duin en R. Venema, Bosch en Duin
    c. tot wijziging van de artikelen 1 en 2 van het Reglement inzake voorgangers.
    De Commissie voor de Opleiding stelt voor de artikelen 1 en 2 van het Reglement inzake voorgangers als volgt vast te stellen:

---

met mijn doen en laten? Wat heeft de kerk te maken met mijn geloof-als werk-woord? Eerlijk: heel veel. Alles. Als geloven niet een leerstellig onderschrijven van een aantal religieuze waarheden is, maar een wijze van leven, een manier van bestaan, dan heeft de gemeente daarmee alles te maken. De gemeente van Jezus Christus - een andere bestaat niet - is de plaats waar een mens moet leren met God en met de mensen te leven. In de gemeente mag een mens leren ervaringen op te doen met geloven. In de gemeente leer je geloven en leer je lief te hebben. Als je het in de gemeente niet klaar speelt om lief te hebben, hoe wil je dat buiten de gemeente klaar spelen? In de gemeente leer je hopen. Gelukkig wel. Want je kunt makkelijk de moed verliezen.

In de gemeente mag een mens aan het Woord komen. Het Woord is wegwijzend. Het wijst je weg van jezelf, en tegelijk wijst het de weg tot jezelf. Al doende leer je te geloven dat je op de goede weg bent.

P.

I. OPLEIDING

Artikel 1

a. De Unie draagt zorg voor de opleiding van de voorgangers. De uitvoering van deze taak is opgedragen aan de Commissie voor de Opleiding (C.v.d.O.) en voor wat betreft de zendelingen-voorganger aan de C.v.d.O. en de Unie Zendings Commissie.

b. De opleiding tot voorganger vindt als regel plaats aan het seminarium der Unie, met dien verstande dat praktijkstages met het oog op de beroepbaarstelling onder direkte verantwoordelijkheid van de C.v.d.O. plaatsvinden. De opleiding van de zendelingen-voorganger wordt door de C.v.d.O. en de U.Z.C. in gemeenschappelijk overleg bepaald.

c. Leden van de bij de Unie aangesloten gemeenten of de daarmee naar het oordeel van de C.v.d.O. gelijk te stellen gemeenten die zich tot één van deze diensten geroepen achten en hiertoe opgeleid willen worden geven hiervan kennis aan de gemeente waarvan zij lid zijn. Indien de gemeente het verzoek steunt en de betrokkene tenminste één jaar lid is van een gemeente als bedoeld in de voorafgaande volzin, draagt de gemeente hem of haar voor aan de C.v.d.O., of in het geval van een aanmelding voor opleiding tot zendeling-voorganger, aan de U.Z.C. In dit laatste geval geeft de U.Z.C. deze aanmelding door aan de C.v.d.O. die de aanmelding behandelt in overleg met de U.Z.C.

d. De C.v.d.O. stelt een onderzoek in naar roepingsbewustzijn, karakter, ontwikkeling en levenswandel van de aangemelde. De C.v.d.O. kan besluiten dat aan de aanvaarding, bedoeld in lid f van dit artikel een oriënterende periode van praktisch werk als deel van het onderzoek dient vooraf te gaan, waarvan aard en duur door de commissie worden bepaald. Bij het onderzoek kan de commissie zich laten bijstaan door deskundigen.

e. Is gelijk artikel 1 lid d huidig reglement.

f. Indien de resultaten van dit onderzoek gunstig zijn kan de C.v.d.O. besluiten de aangemelde voorlopig te aanvaarden voor opleiding, mits hij tenminste 2 jaren lid is geweest van een gemeente als bedoeld in lid c van dit artikel en medisch is goedgekeurd voor de dienst waartoe hij wenst te worden opgeleid.

g. De voorlopige aanvaarding geeft recht op financiële ondersteuning uit de daarvoor aangewezen middelen van de Unie, indien de betrokkene of zijn ouders niet bij machte zijn de kosten van de opleiding geheel te dragen.

Artikel 2

a. De definitieve aanvaarding voor opleiding geschiedt door de Algemene Vergadering op voorstel van de C.v.d.O.

b. Tenminste een jaar voor de beroepbaarstelling beslist de C.v.d.O. over het al of niet indienen bij de Algemene Vergadering van een voorstel inzake definitieve aanvaarding voor opleiding. Indien de C.v.d.O. besluit zulk een voorstel in te dienen geeft hij van zijn beslissing kennis aan de betrokkene, aan de gemeente die hem heeft voorgedragen en aan de Unie-Commissie.

c. Ongewijzigd.

d. Ongewijzigd.

Toelichting

Nu het meer dan eens voorkomt dat studenten met de theologische studie aan de universiteit te Utrecht beginnen voordat zij zich voor de opleiding tot voorganger hebben aangemeld, doet zich voor de Commissie voor de Opleiding de situatie voor dat zij studenten aanvaardt die al een eindweegs met de studie gevorderd zijn. De meesten van hen hebben dan ook reeds voor eigen rekening en risiko deelgenomen aan het onderwijs op „De Vinkenhof". In zulke gevallen kan bezwaarlijk worden gesproken van een toelating tot de opleiding, zoals thans in artikel 1 e staat.

Een oplossing zou zijn de toelating tot de opleiding geheel vrij te maken en pas tegen het einde van de opleiding een aanvaardingsprocedure in te stellen, die meteen zou moeten leiden tot aanvaarding door de Algemene Vergadering.

De C.v.d.O. heeft deze oplossing echter niet willen kiezen omdat zij mede-betrokkenheid van de gemeenten vanaf het begin zeer gewenst acht en de mogelijkheid tot het inlassen van een proefperiode, nu genoemd oriënterende periode, open wil houden...

Met het oog op de gevallen hierboven beschreven dient echter niet meer van toelating tot de opleiding te worden gesproken maar van aanvaarding voor opleiding.

Een tweede punt van wijziging betreft de praktijkstages tijdens de opleiding. Meer en meer vallen deze in de laatste fase van de opleiding. In overleg met het rectorium en de seminariumraad heeft de C.v.d.O. besloten dat de praktijkstages geen deel meer zullen uitmaken van het programma van het seminarium maar onder direkte verantwoordelijkheid van de C.v.d.O. zulllen vallen omdat zij eigenlijk de laatste fase vóór de beroepbaarstelling vormen. Een gesprek over ervaringen van deze stage is meer op zijn plaats in een beroepbaarstellingsgesprek dan op een examen.

d. tot wijziging van artikel 6 van de werkorde van de Commissie voor de Opleiding. De C.v.d.O. stelt voor artikel 6 van de Werkorde van de Commissie voor de Opleiding te vervangen door het volgende:

Artikel 6

Het bestuur van het seminarium wordt in opdracht en onder verantwoordelijkheid van de C.v.d.O. gevoerd door een curatorium in samenwerking en overleg met een seminariumraad, een en ander overeenkomstig een seminarium-reglement dat wordt opgesteld door de C.v.d.O.

Toelichting

Reeds lang heeft de C.v.d.O. moeten vaststellen dat de zorg voor aanmeldingen voor de opleiding, beroepbaarstellingen en erkenningen een zeer groot deel van de tijd en de aandacht van de commissie in beslag nemen. Al deze zaken hebben immers met mensen te maken en vragen daarom veel gesprekken met de betrokkenen en een zorgvuldige afweging van alle mogelijkheden en omstandigheden.

Daardoor blijft te weinig tijd beschikbaar voor het bestuur van het seminarium, zoals deze taak is omschreven in het huidige artikel 6 van deze werkorde.

Daarom stelt de C.v.d.O. voor deze taak te delegeren aan een curatorium dat de status heeft van een subcommissie van de C.v.d.O., zodat tegenover de Algemene Vergadering de C.v.d.O. de verantwoordelijke instantie blijft. Wanneer dit voorstel wordt aangenomen stelt de C.v.d.O. zich voor dat een en ander zal geschieden volgens het hieronder volgende reglement van het seminarium. De artikelen 1 tot en met 5 regelen de wijze waarop het curatorium zal werken. De taakomschrijving is vrijwel gelijk aan die van het huidige artikel 6 van de werkorde.

De artikelen 6 tot en met 9 zijn door de C.v.d.O. in 1977 in overleg met de studenten vastgesteld met het oog op de seminariumraad. Deze raad heeft nu twee jaren volgens deze regels gewerkt tot aller tevredenheid.

De artikelen 10 tot en met 18 leggen vast wat sinds jaren gebruikelijk is geweest met betrekking tot docenten en studenten.

Na aanvaarding van dit voorstel worden de gemeenten uitgenodigd om kandidaten te stellen voor de benoeming van leden van het curatorium.

Bijlage:

Reglement van het seminarium

Art 1

Het bestuur van het seminarium der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland wordt in opdracht en onder verantwoordelijkheid van de C.v.d.O. gevoerd door een curatorium waarvan de leden benoemd worden door de C.v.d.O. in samenwerking en overleg met een seminariumraad, een en ander overeenkomstig de navolgende bepalingen.

Hoofdstuk I: het curatorium

Art. 2

Het curatorium, bepaald in art. 1, bestaat uit tenminste drie en ten hoogste zeven leden. De leden worden door de C.v.d.O. benoemd uit kandidaten gesteld door de bij de Unie aangesloten gemeenten, de U.C., de seminariumraad bedoeld in art. 1 en de C.v.d.O., voor een periode van vijf jaren. Na afloop van deze periode zijn zij onmiddellijk herbenoembaar. Na afloop van een tweede periode van vijf jaren zijn zij niet onmiddellijk herbenoembaar.

Tenminste één lid van het curatorium dient tevens lid te zijn van de C.v.d.O.

Art. 3

De rector en de conrector van het seminarium wonen de vergaderingen van het curatorium bij met raadgevende stem.

Art. 4

De taak van het curatorium omvat:

a. de toetsing van het studieprogramma aan de doelstellingen en middelen van de Unie;

b. de benoeming van de docenten en de vaststelling van hun taken en arbeidsvoorwaarden met dien verstande dat
   1. benoemingen voor onbepaalde tijd de goedkeuring behoeven van de C.v.d.O.; en
   2. de benoeming van de rector, de conrector en de docenten in volledige of nagenoeg volledige dienst de goedkeuring van de A.V. behoeft;

c. het beheer van de bezittingen van het seminarium;

d. vaststelling en toekenning van studiebeurzen aan hen die in opleiding zijn voor voorganger in de Unie overeenkomstig art. 1 g Reglement inzake Voorgangers;

e. het opstellen van de begroting van het seminarium.

Art. 5

a. Het curatorium brengt tenminste eenmaal per jaar verslag uit aan de C.v.d.O. of zoveel vaker als de C.v.d.O. dan wel het curatorium dit wensen;

b. het jaarverslag, de jaarrekening en de begroting van het seminarium worden door het curatorium opgesteld en door de C.v.d.O. na goedkeuring aan de A.V. ter goedkeuring voorgelegd.

Hoofdstuk II: de seminarium-raad

Art. 6

a. De seminariumraad wordt gevormd door vertegenwoordigers van het curatorium, van de door de A.V. benoemde docenten en van de studenten van het seminarium van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland te Bosch en Duin;

b. Het curatorium wijst één lid aan. De docenten benoemen uit hun midden twee leden; bij voorkeur zijn dit de rector en

de conrector. De rector is qualitate qua voorzitter van de seminarium-raad, terwijl de sekretaris uit de studenten-leden wordt gekozen.
De studenten wijzen uit hun midden vier leden aan die lid zijn van een baptistengemeente. Deze leden worden gekozen voor een periode van één jaar en zijn na hun aftreden onmiddellijk herkiesbaar.

Art. 7
De seminariumraad fungeert als orgaan van overleg, advies en beslissing en wel op de hieronder aangegeven wijze.

Art. 8
De seminariumraad is orgaan van:

a. **overleg**
in alle zaken die door één van de drie geledingen aan de orde worden gesteld; in aangelegenheden die de kontakten naar buiten betreffen.

b. **advies**
— aan het kollege van docenten inzake het studieprogramma;
— aan de Commissie voor de Opleiding inzake het beleid betreffende de praktijkstages;
— aan het curatorium inzake de benoeming van docenten in vaste dienst;
de opstelling van een ontwerp-begroting van het seminarium met dien verstande dat het salarisbeleid t.a.v. docenten en staf niet tot de competentie van de seminariumraad behoort;
— aan de Commissie der Unie inzake woonfaciliteiten in het hoofdgebouw en op het terrein van „De Vinkenhof".

c. De seminariumraad dient de adviezen als aanbevelingen in bij de in lid b genoemde beleidsorganen. Indien deze aanbevelingen niet onveranderd worden overgenomen, worden zij met de gemaakte bezwaren teruggezonden naar de seminariumraad. De daarop eventueel gewijzigde aanbevelingen worden opnieuw de beleidsorganen ter aanvaarding voorgelegd. Deze aanbevelingen in tweede aanleg kunnen mondeling worden toegelicht door de seminariumraad of een delegatie daaruit in een vergadering van de beleidsorganen.

d. **Beslissing**
In alle aangelegenheden die de studie en samenleving op de campus betreffen inzake alle aktiviteiten tijdens en buiten de semesters die vorming en gemeenschapsbeoefening van de hele seminariumgemeenschap beogen;
inzake het beleid betreffende de bibliotheek;
inzake het beleid betreffende de spreekbeurtencentrale.

Art. 9
Alle leden hebben één stem behalve de docenten die twee stemmen mogen uitbrengen.

Hoofdstuk III: de docenten

Art. 10
De leiding van het seminarium berust bij het rectorium dat bestaat uit de rector en de conrector.

Art. 11
Het rectorium en de overige docenten in vaste dienst vormen tesamen het college van docenten.

Art. 12
Het college van docenten stelt het studieprogramma en de examen- en tentameneisen vast en neemt de examens af.

Art. 13
Het rectorium maakt, gehoord het college van docenten en de seminariumraad de voordracht op voor de benoeming van alle docenten met omschrijving van de onderwijstaken.

Hoofdstuk IV: de studenten

Art. 14
Onder studenten worden verstaan zij die voor volledig onderwijs zijn ingeschreven en zich voorbereiden op het eindexamen van het seminarium.

Art. 15
Als studenten worden ingeschreven zij die overeenkomstig art. 1 Reglement inzake Voorgangers zijn aanvaard voor de opleiding tot voorganger dan wel (tot) voorganger-zendeling.

Atr. 16
Anderen dan de onder art. 15 genoemden kunnen als student worden ingeschreven indien zij voldoen aan de door het rectorium gestelde eisen van vooropleiding en indien het onderwijs aan de ex art. 15 ingeschreven studenten daardoor niet wordt geschaad.

Art. 17
Inschrijving als toehoorder of voor het volgen van enkele lessen is mogelijk zolang het onderwijs aan de als studenten ingeschrevenen daardoor niet wordt geschaad.

Art. 18
De inschrijving van studenten en toehoorders geschiedt door het rectorium.

e. tot bepaling van de datum van ingang van het door de Algemene Vergadering 1978 ingestelde docentschap in de systematische theologie en de geschiedenis van het Doperdom.
De Commissie voor de Opleiding stelt voor dit docentschap te doen ingaan op 1 juli 1980.

Toelichting
Op de A.V. namens de C.v.d.O. de in haar voorstel tot instelling van dit docentschap genoemde datum van ingang terug, teneinde het de gemeenten mogelijk te maken een principiële uitspraak te doen.
De C.v.d.O. kon dit doen omdat toen verwacht mocht worden dat de werksituatie van de rector aan de universiteit en aan het seminarium zich in de loop van 1979 zou normaliseren zodat uitstel tot 1981 een redelijke mogelijkheid zou zijn. Dit is echter door bezuinigingsmaatregelen van het departement en het ontstaan van nog een vakature in de vakgroep waarvan de rector deel uitmaakt geheel anders uitgepakt. Daarom meent de C.v.d.O. dat toch aan de oorspronkelijke datum moet worden vastgehouden.
Bij aanvaarding van dit voorstel zal de Commissie voor de Opleiding ter vergadering een voorstel tot goedkeuring van een benoeming indienen en toelichten.

48. **Mededelingen van de Commissie voor de Opleiding.**
49. **Begroting 1980 van de Commissie voor de Opleiding.**
50. **Jaarbericht 1978 van het weekblad De Christen.**
51. **Resultatenrekening over 1978 van het weekblad De Christen**
52. **Balans per 31 december 1978 van het weekblad De Christen.**
53. **Begroting 1980 van het weekblad De Christen.**
54. **Verkiezing van één lid van de redaktiekommissie De Christen** - Vakature wegens overlijden J. v. Dam.
Kandidaten: A. v. d. Berg, Rotterdam; J. Bouritius, Musselkanaal; J. G. Brongers, Wormer; F. E. Huizinga, Hengelo en H. Ploeger, Arnhem.
55. **Verslag van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging.**
56. **Financiële verslagen van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging.**
57. **Mededelingen van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging.**
58. **Jaarverslag over 1978 van de Stichting Tabitha.**
59. **Financiële verslagen van de Stichting Tabitha.**
60. **Mededelingen van de Stichting Tabitha.**
61. **Eventuele (interim) rapporten:**
a. Werkgroep Uniestrukturen.
b. Bouwkommissies.
62. **Begroting 1980 van „De Vinkenhof".**
63. **Begroting van de Unie.**
64. **Rondvraag.**
65. **Sluiting.**

Maatschappelijke ontwikkelingen

In de redaktiekommissie van dit blad werd uitgesproken dat het goed zou zijn om naast andere onderwerpen ook te schrijven over maatschappelijke ontwikkelingen.
Waarom zou dit van belang kunnen zijn? Als redaktie probeer je, zo goed en zo kwaad als dat gaat, over allerlei onderwerpen informatie te geven die van betekenis is voor het funktioneren van de gemeente en voor het christen-zijn.
Schrijven over maatschappelijke ontwikkelingen in ons blad is dan alleen gerechtvaardigd indien men een duidelijke relatie ziet tussen gemeente/geloof en maatschappij.
Op historische gronden zou men betrekkelijk eenvoudig kunnen aantonen dat deze relatie aanwezig is, er is zelfs sprake van een goede mate van verwevenheid van beide.
De historische terugblik maakt vele zaken zo ontzettend menselijk terwijl toen ze aktueel waren, het net leek alsof God zelf ervan afhing.
Bij niet weinigen leeft er toch wel een vrees dat pogingen om relaties te leggen tussen de menselijke geschiedenis en het christen-zijn, er een stuk ontluistering van het laatste zal plaatsvinden. Dat komt omdat het christen-zijn verbonden wordt met de dingen die blijvend zijn, waar zijn, echt zijn, wezenlijk zijn, in tegenstelling tot de grillige gebeurtenissen om ons heen.
Ga je nu het christen-zijn in zijn verschillende vormen dateren, inklusief je eigen christen-zijn, dan moet je de vraag naar waar het op aankomt opnieuw stellen, en dat kan een enerverende en diepingrijpende aangelegenheid zijn.
Vandaar ook dat het veel gemakkelijker is het christen-zijn van anderen te dateren dan dat van jezelf.
In dit verband wil ik wijzen op het in onze kring spreken van de nieuw-testamentische gemeente. Wij willen gemeente-zijn volgens de richtlijnen van het NT. Het wezenlijke van deze benadering is niet het willen kopiëren van het gemeentemodel zoals je

dat in het NT vindt. Het NT geeft hoogstens wat fragmenten doch geen kompleet beeld. Bovendien lijkt het erop dat het NT reeds wijst in de richting van pluriformiteit.

Het essentiële van het spreken van de nieuw-testamentische gemeente is dat wij zeggen dat we het historische christendom dateren en relativeren. Daarmee bestempelen we heel wat dingen als gewoon menselijk ongeacht het goddelijk stempel wat men er in de loop der tijden heeft opgedrukt. We behouden ons het recht voor naar de bijbel terug te gaan en op grond van de raadpleging nieuwe vormen voor ons gemeente-zijn en christen-zijn te ontwikkelen.

Maar probeer nu eens deze gedachtengang in je eigen kring, die toch ook weer een hele geschiedenis achter de rug heeft, toe te passen.

Er gaat zoveel energie zitten in het „de kool en de geit" sparen, dat voor kreatieve vernieuwing heel weinig ruimte overblijft. De gemeente is zelf een stukje maatschappelijke ontwikkeling, met alle aspekten van dien.

Als wij echter maatschappelijke ontwikkelingen, w.o. politieke, ekonomische en sociaal-kulturele ontwikkelingen, in verband willen brengen met het duidelijke geloof, dan kan dat echter zelf ook een geloofszaak zijn. Ik weet dat velen onder ons het daarmee niet eens zijn, maar goed, dat is niet zo erg zolang je bereid bent naar elkaar te luisteren.

Het voornoemde als een geloofszaak zien veronderstelt dat de gemeente onderdeel uitmaakt van de sociale werkelijkheid en daardoor onderhevig is aan faktoren die bepalend zijn voor de sociale werkelijkheid. Daarnaast echter is de gemeente het organisme waarin het Evangelie geloofwaardig bewaard en uitgedragen wordt. De gemeente heeft daarom de mogelijkheid in zich de bestaande wetmatigheden te overstijgen. Maar aanpassing ligt toch maar voor de hand. Een belangwekkend voorbeeld is de problematiek van de kernbewapening. De wapenwedloop wordt beheerst door de strategie van de afschrikking.

Het dreigen met vernietiging moet de vernietiging verhinderen. Dit is een mechanisme dat bepaald niet met het evangelie overeenkomt, maar toch zijn we allen bij deze strategie betrokken. Paulus' vermaning om vanuit de vernieuwing van het denken te leven, zou er dus toe moeten leiden, van de afschrikkingsstrategie af te zien, vooral nu de afschrikking, indien geëffektueerd, totale vernietiging betekent. Andere gelovigen weten echter hun verweer op de juiste punten in te zetten. De andere gedachtengang komt niet voort uit een evangelische vernieuwing van het denken, doch uit bepaalde ideologische vooroordelen. Wie heeft nu gelijk? Dat is een vraag die iedere gelovige zou moeten interesseren.

TW

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

LUCTOR ET EMERGO!

Dat is voor de verandering nu eens Latijn. Het staat in het wapen van Zeeland en betekent: ik worstel en kom boven! Voor de bevolking van deze provincie is dat al menig keer meer dan een mooie leus geweest. Alleen al sinds het begin van de laatste wereldoorlog is de zee drie keer over de dijken gestroomd en heeft de groene polders met zout water bedekt. Toch is Zeeland er bovenop gekomen en wie nu door deze mooie provincie reist kan zich daar met eigen ogen van overtuigen.

In Goes zijn we begonnen met een stukje nieuw werk. Dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan. Onze leden wonen verspreid over de provincie en dus begint de kleine gemeenschap direkt met het probleem van de „streek-gemeente".

Voor een volwassen werk is dat al moeilijk genoeg, als je pas begint telt het dubbel. Toch is er moed en enthousiasme. Een schitterende gelegenheid mochten we vinden in een voormalige (houten) kleuterschool op een stukje vrije grond. Het bevat twee lokalen en we hebben er de hele week de beschikking over voor een geringe huur. De broeders en zusters hebben gezorgd voor een opknapbeurt, die er zijn mag en elke zondagmiddag worden er diensten gehouden.

Maar daarmee heb je nog geen gemeente gesticht! Er moet natuurlijk begonnen worden met bijbelstudie- en gebedsbijeenkomsten, met jeugd- en vrouwenwerk. Er is een dringende noodzaak tot evangelisatie. Maar zijn daar dan de krachten voor aanwezig?

In Goes woont op de kop af één gezin, waarvan man en vrouw beide tot de gemeente behoren. De dichtstbijzijnde gemeente ligt zo'n 80 km ver. Geen wonder, dat we ons hebben afgevraagd: hoe kunnen we dit prille begin helpen groeien tot een levend getuigenis voor Christus? Wij worstelen daarmee en... we kwamen boven.

Op onze weg verscheen br Johan Zijlstra met zijn vrouw Renee. Ze werken voor het Instituut voor Evangelisatie in Vijfhuizen na de Bijbelschool in Doorn te hebben gevolgd. Hun hart gaat uit naar een stukje werk vanuit en temidden van de gemeente. Bovendien heeft br Zijlstra het verlangen om verder te studeren en opgeleid te worden tot voorganger in onze gemeenschap. Om een lang verhaal kort te maken: hun hart werd warm voor Zeeland en ze besloten in Goes naar een woning te zoeken en te beginnen met - zoals Paulus dikwijls deed - in hun eigen levensonderhoud te voorzien.

Een huis is inmiddels gevonden, naar een werkkring wordt nog steeds gezocht. We zijn dankbaar met deze oplossing en geloven dat de Heer ook in materieel opzicht alles wel zal maken. Johan en Renee bevelen we in uw voorbede aan. In december verwachten ze hun eerste kindje.

Bij het schrijven van dit stukje denk ik onwillekeurig: Waar zijn de maaiers, bezield met vuur? Jonge mensen, die hun bestaan durven wagen voor de dienst van Jezus Christus?

Misschien leven er wel meer van zulke pioniers onder ons, zonder dat we van hun bestaan op de hoogte zijn. Mogelijk kan er een team met Johan en Renee meewerken in de komende zomervakantie. Wellicht zijn er mensen toegerust tot de arbeid en in de kracht van hun leven, die zich willen laten inzetten op plaatsen, waar zulke hulp zoveel zou kunnen betekenen. De plaatsen weten we wel, maar waar zijn de maaiers?

Luctor et emergo!

Met de beste wensen van uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

24, 25 en 26 september a.s. wordt in Dalfsen de

werkbijeenkomst voor gemeente en evangelisatie

weer gehouden.

Thema is deze keer: „Navolgen"

U kunt zich als deelnemer opgeven bij het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457.

De kosten *f* 75,— p.p. kunnen worden overgemaakt op gironummer 9260 t.n.v. de Unie van Baptisten Gemeenten, onder vermelding van konferentie Dalfsen.

Abonnement op het werkboek is noodzakelijk!

CHRISTENEN IN OOST-EUROPA

De Christenen van Oost-Europa leven allen min of meer in een reservaat. Er zijn voor hen grenzen getrokken: tot hiertoe en niet verder. Het liefst zou de overheid, die het als schriftgetrouwe Marxisten toch al een doorn in het oog moet zijn dat die Christenen er 50 jaar na de Russische revolutie nog zijn, de grens trekken bij de kerkmuur. Binnen mag best, buiten is het verboden.

De praktijk loopt niet helemaal zo precies langs deze rechte lijnen. Verschillend van land tot land en van regime tot regime varieert de werkelijkheid. Het komt er meestal op neer dat ook binnen de muren van de kerk niet alles mag - en buiten niet alles onmogelijk blijkt.

Met deze wisselende speelruimte hebben de kerken leren leven en overleven. Met kompromissen, en dus vaak met vuile handen.

Maar wij hebben makkelijk praten - wij kunnen op een afstand veilig onze handen in onschuld wassen.

Toch is er ook in Oost-Europa een voortdurende, zij het vaak een zich binnenskamers afspelende diskussie over de konsekwenties van de kompromis-politiek. De basis is bekend uit de politiek: do ut des (ik geef opdat gij ook geeft, geven en nemen). Maar mag de kerk dat doen? Een studie van onze kerken in 1940-1945 noopt tot enige bescheidenheid in ons oordeel...

De kernvraag is en blijft: gaat het om kerk zijn in het socialisme, of kerk zijn tegen het socialisme? Er is (dachten sommigen) nog een derde weg: Kerk zijn naast het socialisme in een soort neutraliteit: we zijn niet voor, we zijn niet tegen, we zijn onszelf.

Daarbij moet dan niet vergeten worden, dat de kerk niet de enige partner is die kiest. Ook de staat doet dat, heeft dat meestal al gedaan - wanneer die staat zich aan Moskou oriënteert is de keuze duidelijk: in een socialistische staat is geen plaats voor het geloof in God, en dus ook niet voor de kerk. Voor die in socialistisch denken achtergebleven personen die dit niet willen aksepteren mag de kerk nog wel even blijven bestaan, maar dan wel op het laagst mogelijke pitje - de kerkmuur is de absolute grens, daarbuiten bestaat geen kerk, mag de kerk niet bestaan, heeft niets te zeggen en mag niets zeggen. En verder is het wachten op het „afsterven van godsdienst en kerk in het socialisme". Maar in bv. Polen en de DDR liggen de dingen anders.

In Polen is de R.K. Kerk nog steeds het symbool van de poolse identiteit, de door de eeuwen heen geschonden en verkrachte poolse ziel, die het socialisme wel aanvaardt als gegevenheid, maar niet van harte.

Maar in de DDR spitst zich de diskussie steeds sterker toe (en er is een zekere polarisering merkbaar) tussen twee denkwerelden:

— enerzijds het socialisme is als samenlevingssysteem een vooruitgang, daarbinnen kunnen wij als kerken en christenen een eigen (eventueel korrigerende) bijdrage hebben: „De bevrijdende Christus, zijn solidariteit met de lijdenden, de belofte van vrijheid, nodigt de christenen in de DDR er toe uit het socialistisch protest tegen de ellende van de mens over te nemen en mee te werken aan de opdracht om onmenselijke situaties te veranderen, meer gerechtigheid en vrijheid te realiseren" (Prof. dr. Heino Falche).

— en anderzijds: een kerk mag zich nooit met een staat noch met een staatsideologie identificeren, of dat nu kapitalisme, fascisme of socialisme is. Er moet een wederzijds afstand houden zijn. Ook van de staat naar de kerk. En als die staat de afstand niet weet te bewaren, moet de staat op de vingers getikt worden, dan moet de kerk de mond open doen. En de kerk doet dat ook in de DDR. Als dat konsekwenties heeft: zo zij het. In de DDR minder sterk, maar daarbuiten meer, zijn er nog twee andere gedachtengangen.

— De kerk trekt zich zwijgend en zonder protest in onze zin terug binnen de kerkmuren. Niet toevallig dat de oostersorthodoxie dat met de minste moeite doet. Dat ligt al in hun traditie van het „mysterie binnen de vier muren" besloten en straalt naar buiten. In Rusland zijn de kerken vol met jongeren. Liturgie is op zich een vorm van getuigenis.

— en tenslotte: Het Marxisme is heel simpelweg de georganiseerde anti-christ, steekt dat ook niet onder stoelen of banken, gaat daar integendeel prat op en er is maar één reden waarom we niet allemaal in kampen en gevangenissen zitten: ze denken dat we op den duur vanzelf wel te gronde gaan. Maar om dat proces toch niet al te langzaam te laten verlopen verbieden ze zondagsscholen, godsdienstonderwijs, jeugdwerk, evangelisatie, bijbelverspreiding etc., benadelen christenen bij beroepsopleiding, beroepskeuze en karrière en beantwoorden kritiek met krankzinnigenverklaring. En als wij onze kinderen niet „opvoeden in de geest van de morele kode van de bouwer van het Communisme" worden we uit de ouderlijke macht ontzet en neemt de staat ons onze kinderen af. En waar dat vandaag nog niet zo is, daar proberen ze het morgen. Of overmorgen. Want dat is het doel waarnaar zij streven.

Konklusie: verzet!

Wie heeft nu gelijk? Wie handelt in gehoorzaamheid aan Christus? Wie het antwoord al klaar heeft, stel ik voor toch even opnieuw na te denken. Want het is geen eenvoudig probleem. Dat weten de mensen in Oost-Europa zelf het beste! In elk geval kunnen we niet uitsluitend voor hen antwoorden. Wij worden gevraagd kerken elders en de mensen daar te dienen en te doen wat zij van ons vragen.

(bron: SOH)

BERICHT VOOR ALLE AFDELINGEN VAN DE LZC, JMC EN RJC

Voor u allen deze oproep om de jaarvergadering bij te wonen die gehouden zal worden op 29 september a.s. in de Samenhof te Zwolle. Aanvang 9.45 uur.

Daar is de kans om landelijk mee te denken over dingen waar u plaatselijk voordeel van hebt.

BIJBELLEES-ROOSTER

Zojuist is 't nieuwe bijbelleesrooster „Vandaag lezen wij...1980" van de pers gekomen [1])

Dit rooster verschijnt al vele jaren. Het is zo opgebouwd dat wie het dagelijks gebruikt in een periode van zes jaar vrijwel de gehele bijbel leest.

De NCRV en de KRO gebruiken het rooster voor hun dagelijkse ochtendlezingen. Het wordt afgedrukt op de Zendings- en Missiekalender. Het staat in tal van bladen. En ieder jaar neemt het aantal personen dat voor persoonlijk gebruik een exemplaar bestelt toe.

„Vandaag lezen wij..." wordt gezamenlijk uitgegeven door het Nederlands Bijbelgenootschap, de Katholieke Bijbelstichting, de Bijbel Kiosk Vereniging en de Internationale Bijbelbond.

De eerste drie organisaties geven er bovendien een jaarlijkse bijbelleesgids bij uit met korte aantekeningen bij de te lezen gedeelten.

[1]) Prijzen:
1-20 ex.: ƒ 1,50 per stuk
20-49 ex.: ƒ 1,25 per stuk
50-99 ex.: ƒ 1,— per stuk
100 stuks en meer: ƒ 0,75 per stuk

C.C. vergadering van de N.B.J.B.
zaterdag 29 september a.s.
De Samenhof, Zwolle, 9.45 uur.

Landelijke Maranatha ontmoetingsdag

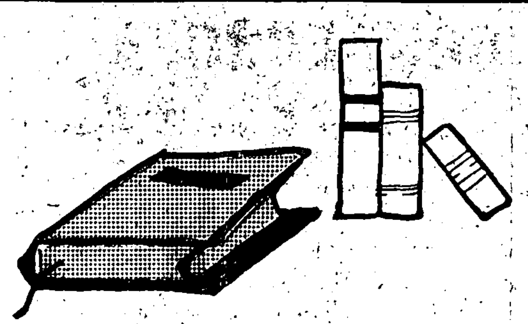
zaterdag 29 september 10.30 uur en 13.30 uur. Buitensociëteit, Stationsweg, Zwolle.

Sprekers:
ds J. A. Malgo, Hengelo
ds W. Verbaan, Enkhuizen.

Muzikale medewerking:
Gert en Hermien
Esther Tims en Genesis
Alex v. d. Graaf (hammondorgel).

Thema:
Jezus' komst voor de gemeente en voor Israël!

Speciale kinderdiensten!
Toegang vrij - Hartelijk welkom!

Wat zullen we lezen?

zondag	23 september	Psalm 40 : 7-18	Hij verlangt meer dan offers alleen
maandag	24 september	Leviticus 1 : 1-17	Brandoffers
dinsdag	25 september	Leviticus 2 : 1-16	Spijsoffers
woensdag	26 september	Leviticus 3 : 1-17	Vredeoffers
donderdag	27 september	Leviticus 4 : 1-5 : 6	Zonde-offers
vrijdag	28 september	Leviticus 5 : 7-26	Nadere bepalingen
zaterdag	29 september	Psalm 90	Gods hulp aan vergankelijken

U kunt zich nog steeds abonneren op het

werkboek voor gemeente en evangelisatie

een losbladige uitgave, t.b.v. het evangelisatiewerk in al zijn facetten.

Niet alleen zeer bruikbaar voor voorgangers en raadsleden, maar ook voor ieder meelevend gemeentelid of belangstellende.

De abonnementsprijs is *f* 10,— per jaar.

U kunt zich bij het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-78 44 57 opgeven als abonnee.

ADRESWIJZIGING

van H. G. Hoppentocht, nu Westeind 32, 9636 CD Zuidbroek, tel. 05980-98342, is van belang voor de sprekerslijst alsmede voor de administratie van „Onderweg".

CC VERGADERING VAN DE NBJB

Zaterdag 29 september a.s.

De Samenhof, Zwolle; 9.45 uur.

GEWEST NOORD-WEST NEDERLAND

Op een tiental zaterdagen in het komende winterseizoen zal er in het Gewest N.-W. Nederland een kursus worden gegeven in de volgende vakken:
Bijbelse geschiedenis - ds C. de Jong, Den Helder
Secte en Stromingen - ds Sj. v. d. Laan, Amsterdam-West
Dogmatiek - ds J. A. Scholte, Haarlem.

Op de volgende zaterdagen wordt de kursus gehouden:
6 oktober 1979, 20 oktober 1979, 10 november 1979, 24 november 1979, 8 december 1979, 19 januari 1980, 2 februari 1980, 16 februari 1980, 1 maart 1980, 15 maart 1980.

De kursus wordt gehouden in de Baptistenkapel te Heemskerk, Maerten van Heemskerckstraat 41.

J. Korf

FRIESE RADEN-KONFERENTIE

De Najaars Radenkonferentie op D.V. *zaterdag 6 oktober* a.s. zal in verband met verbouwingswerkzaamheden *NIET* te Leeuwarden, maar in de zalen der baptistengemeente te *HARLINGEN* worden gehouden.

We beginnen 's morgens om 9.30 uur en sluiten 1 uur 's middags, nadat we eerst samen ons zelf meegenomen brood hebben genuttigd.

Op het programma staat o.a. informatie over en bespreking van een bepaalde evangelisatie-methode. Daarom worden de raden en de voorgangers verzocht om deze konferentie ook onder de aandacht van de evangelisatie-werkgroepen te brengen omdat dit onderwerp voor hen zeer zeker mede van belang is.

We hopen, dat alle gemeenten van onze Bond vertegenwoordigd zullen zijn. Belangstellenden zijn natuurlijk eveneens hartelijk welkom.

Namens het bestuur der Friese Bond,

M. J. G. de Vink, sekretaris

RADENKONFERENTIE GEWEST NOORD-WEST NEDERLAND

Op zaterdag 22 september wordt in de Baptistenkapel te Heemskerk de najaarsradenkonferentie van het gewest gehouden.

Als gezamenlijke gemeenten in ons gewest zullen we de agenda van de komende algemene vergadering behandelen.
Verder zal gesproken worden over evangelisatiecampagnes in onze provincie en zullen enkele huishoudelijke zaken aan de orde komen.
De konferentie begint 's morgens om 10.00 uur en zal omstreeks 15.00 uur afgelopen zijn.
Belangstellende broeders en zusters in de gemeente zijn van harte welkom.

J. Korf, sekretaris

DE 99e ALGEMENE VERGADERING TE HAARLEM

Woensdag 17, donderdag 18 en vrijdag 19 oktober 1979 in de Ontmoetingskerk, Frankrijklaan 6 te Haarlem.

Uw laatste kans!

Indien u het aanmeldingsformulier voor deelname aan de AV nog niet verzonden hebt en u toch in aanmerking wilt komen voor logies, dan moet u er nu voor zorgen dat dit **voor vrijdag 28 september** in bezit is van de voorbereidingskommissie van de AV.

Adres: Mevr. E. E. van der Weide-Meskes, Jan Haringstraat 20 A, 2023 KD Haarlem; tel. 023-264447.

Aanmeldingen die na dit tijdstip binnenkomen lopen het risiko dat onzerzijds niet meer voor logies gezorgd kan worden.

Daarom rekenen wij graag op uw medewerking.

De voorbereidingskommissie

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds M. Cohen, dr J. Reiling, ds C. van Wier en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de tijdelijk sekretaris ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 36,— per jaar, *f* 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland *f* 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

81255
is het gironummer van
NOODFONDS
van de
Unie van Baptisten
Gemeenten, Bosch en Duin
Doe er wat aan !

GEMEENTEBERICHTEN

„OMDAT HIJ LEEFT"

Muntendam - (A.K.). Het bovenstaande betrof een koor dat tijdens de tentcampagne veel werd gezongen. We mochten ervaren dat onze Heer nog steeds dezelfde is, in 3 tentdagen in Meeden, waar velen de boodschap hebben gehoord. Vóór de avonddiensten werd Meeden door middel van tractaten en openluchtsamenkomsten bekend gemaakt met het aloude woord. In Muntendam waren er 5 zonnige tentdagen.

Met broeders en zusters uit diverse gemeenten (dit waren jonge strijders) ging onze voorganger ds Bosveld iedere morgen bijbelstudie, gebed en besprekingen houden, waarna 's middags de tractaten huis aan huis werden verspreid.

's Avonds was de tent zeer goed bezet met enkele honderden mensen.

Medewerkingen van combo's, zangkoor en fanfare deden het geheel een blij en vrijmoedig samen-zijn zijn. Na de diensten hield de jeugd haar koffiebar, waar door de jongelui veel werd gevraagd en verteld van Hem die alles volbracht heeft aan het ruw houten Kruis. Jonge mensen gaven hun hart aan de Heer, en wensten gedoopt te worden.

Helaas, de gemeente Muntendam moest op 26 augustus afscheid nemen van haar voorganger. 's Morgens werd het Heilig Avondmaal gevierd, waarin ds Bosveld het verheugende bericht mocht doorgeven van 5 jonge mensen die de doop hadden aangevraagd. 's Middags om 15.00 uur was in een stampvolle kerk de afscheidsdienst. Medewerking aan deze dienst werd verleend door ons zangkoor „Looft den Heer" o.l.v. Joh. Pots.

Als afscheidstekst had ds Bosveld gekozen Philippenzen 1 : 27-2 : 18. Hij bracht naar voren, dat je soms weleens denkt, na plm. 750 spreekbeurten: wat brengt het op, of wat is de vrucht? Gelukkig is dit niet aan ons omdat te beoordelen, doch alleen onze Heer en Heiland. In 5½ jaar zijn er oude en jonge mensen gekomen naar het kruis.

De gemeente moet wakend zijn, want de tijd dringt om te getuigen, voordat het te laat zal zijn.

Br. Hamminga nam na de prediking de leiding over, en sprak de plm. 70 genodigden toe, waarbij enkelen het woord richtten tot de scheidende voorgangersfamilie. Br Haan sprak namens de gemeente waarderende woorden, en wenste de voorganger met zijn gezin Gods rijke zegen toe in Leiden.

Op de leeftijd van 61 jaar is door haar Heer thuisgehaald onze zuster
ABELINA HULSHOF-BRINS
„Veilig in Jezus' armen"
Baptistengemeente Stadskanaal-Zuid

Op deze voor ons enige manier willen wij u allen die op welke wijze dan ook belangstelling en medeleven hebben getoond gedurende de ziekte en bij het overlijden van mijn lieve man en onze lieve vader
GERARD VISSER
heel hartelijk bedanken.
Ons gevoel met u verbonden te zijn is daardoor bevestigd.

D. Visser-Gorter
en kinderen

Sneek, september 1979

---

met grote blijdschap en dank aan God geven wij kennis van de geboorte van onze zoon
JOB JOHAN

paul prijt
anja prijt-sol

11 september 1979
frederiklaan 104
5616 nk eindhoven

tijdelijk adres: diaconessenhuis, 3e etage

In het naseizoen en herfstvakantie is ons zomerhuisje te huur. H. Bröring, Kwakstraat 10, 7054 AS Westerdorp, tel. 08359-261.

WIJZIGINGEN IN HET ADRESSENBOEKJE

Blz. 20: punt B.a., red. van „De Belhamel" wordt mevr. J. Kingma-van Dam, Emmen en de adm. J. Koops, Emmen.
Blz. 41 toevoegen: J. Koops, Ruinerbrink 144, 7812 RL Emmen, tel. 05910-5620.
Blz. 38 verhuisd: A. Goldberg, Costerijweg 3, 9628 BD Siddeburen, tel. 05983-2390.

Op de gezegende leeftijd van 90 jaar ging van ons heen naar haar Heer en Heiland onze lieve moeder, groot- en overgrootmoeder

HIKE OLDENBURG-VAN EERDEN

Sinds 27 mei 1952 weduwe van Pieter Oldenburg.

Delfzijl, 17 september 1979

Delfzijl: M. Oldenburg-Pleysier
T. Oldenburg
H. Oldenburg-Bos
P. Oldenburg
T. Oldenburg-Zwiggelaar
A. Oldenburg
A. Oldenburg- v. d. Wal
Wierden: A. Timmer-Oldenburg
Tj. Timmer
Delfzijl: J. J. Oldenburg
E. Oldenburg-van der Wijk
Zwijndrecht: A. Oldenburg
E. Oldenburg-Ottevanger
Delfzijl: H. Damhof-Oldenburger
H. Damhof
Klein- en achterkleinkinderen

De begrafenis heeft plaatsgevonden op vrijdag 21 september.
Korrespondentieadres: Kon. Julianalaan 29, 3941 EB Delfzijl.

Na lange tijd van ziek zijn nam God tot Zich onze broeder
W. LEEUWIS
Want Gij zijt mij een hulp geweest.
Ps. 63 : 8
Baptistengemeente Haarlem

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 39 - 28 september 1979

Zestig jaren „Het Zoeklicht"

Op de eerste juli van dit jaar was het zestig jaren geleden dat „Het Zoeklicht" werd opgericht. Omdat dit blad ook in onze gemeenten veel wordt gelezen en omdat velen bij de boodschap die door het blad wordt uitgedragen leven, willen we er ook in DC aandacht aan besteden.

Het is eigenlijk zo dat niet het blad maar de Vereniging „Het Zoeklicht" op die datum werd opgericht en het is die vereniging die het blad uitgeeft. Dat moge zo zijn, wie het heeft over „Het Zoeklicht", denkt aan het blad en niet aan een organisatie. Zestig jaren is dit blad verschenen, gewijd aan het onderzoek der Schriften en het letten op de tekenen der tijden, zoals het al die tijd in de kop van het blad heeft gestaan en nog staat. Op dezelfde plaats is te lezen dat het wordt uitgegeven onafhankelijk van enige kerk of kring.

Johannes de Heer

Ter gelegenheid van dit jubileum is een jubileumnummer van het blad verschenen. Aan dit nummer zijn de meeste gegevens van dit artikel ontleend. Het blad is tot vanaf het begin verbonden geweest met de naam van zijn stichter, Johannes de Heer. Deze was in ons land toen reeds een bekend opwekkingsprediker. Geboren in 1866 kwam hij in aanraking met de opwekkingen die in het begin van deze eeuw in Engeland en Wales plaatsvonden en die in hun voortgang geweldig gesteund werden door de liederen van Moody en Sankey. Johannes de Heer begreep de betekenis van het eenvoudige evangelielied en bewerkte zijn bundel die sindsdien in tal van kringen en gemeenten grote opgang heeft gemaakt, ook al hadden en hebben de mensen van het kerklied er over het algemeen geen goed woord voor over. Maar in 1919, reeds over de vijftig, begon Johannes de Heer aan de uitgave van „Het Zoeklicht". Hij was altijd al een vruchtbaar schrijver geweest en is dat zolang hij aktief was gebleven. Op zijn naam staan niet alleen talloze artikelen in het blad maar ook een indrukwekkende reeks van boeken en kleinere geschriften. Daarnaast was hij zeer aktief in het spreken van Maranathasamenkomsten alom in den lande. Grote bekendheid verwierf hij ook door zijn radiouitzendingen, waarin hij zelf liederen uit zijn bundel zong met een korte verbindende tekst. Ik kan mij nog wel herinneren dat we er bij ons thuis in Hengelo naar luisterden. Hij had, vond ik, geen mooie stem, hij was tenslotte ook al een man van zeventig, het harmonium vond ik ook niet al te best maar toch ging er van die liederen iets uit. Zoals ik van iemand in het jubileumnummer las: je voelde dat hij achter de liederen stond die hij zong. Ik heb hem nooit ontmoet maar op de foto's die in het jubileumnummer staan afgedrukt komt hij duidelijk uit als een bijzonder man: in het zwarte pak, wit overhemd met puntboord en een grijze das, fijnbesnaard gezicht en zilveren haren. Zijn oogopslag heeft iets voornaams en sereens maar ik stel mij voor dat ze wel degelijk vuur zouden kunnen schieten.

Geen geschiedenis

Het jubileumnummer bevat geen geschiedenis van „Het Zoeklicht" in de zestig jaren van zijn bestaan en dat is erg jammer. Hier en daar wordt een enkele opmerking over dingen uit het verleden gemaakt maar daar blijft het bij. In een aantal artikelen worden persoonlijke herinneringen aan Johannes de Heer verteld, o.a. van Chr. van Duuren en ds W. Glashouwer, die de laatste wijkpredikant van Johannes de Heer is geweest in Driebergen. Kleinzoon Lex de Heer geeft enkele herinneringen aan „Opa" door maar daar blijft het bij. In de overige artikelen worden aspekten van het in „Het Zoeklicht" uitgedragen boodschap belicht. Het is duidelijk dat de redaktie zich bij de samenstelling van dit nummer niet heeft laten leiden door de behoefte om het verleden te gedenken maar veeleer door de wens ook in dit nummer de boodschap te brengen, een keuze waarvoor begrip en respekt geboden is maar die de behoefte van velen om (nog) eens te lezen hoe het in de loop van die zestig jaren gegaan is, niet bevredigt. Misschien heeft nog eens iemand

de lust leven en werken van Johannes de Heer te gaan onderzoeken en te beschrijven in een gedegen studie. Waarom zou er niet eens een proefschrift aan hem gewijd kunnen worden?

Aktiviteiten

Wanneer het gaat over „Het Zoeklicht" moeten we toch ook bepaald niet alleen denken aan het blad. Dat was onder Johannes de Heer al niet zo en nu ook niet. Naast het blad moet melding gemaakt worden van de grote jaarlijkse Zoeklichttoogdag in de Expohal te Hilversum en de Zoeklichtkonferenties en samenkomsten in het land. Het winterprogramma '79-'80 vermeldt 48 samenkomsten in 26 plaatsen. Voorts is er de Zoeklicht-evangelisatietelefoon en „Zending '69", de „Actie Berea", bedoeld om een nieuwe kapel op het terrein van „Het Brandpunt" te bouwen, en de Zoeklicht-boekhandel. Apart mogen nog worden vermeld de Zoeklicht-Israëlreizen, jaarlijks 25 in getal. Voorwaar een welgevuld programma. Wanneer we hierbij dan ook nog de aktiviteiten in aanmerking nemen die organisatorisch zelfstandig, toch nauw met „Het Zoeklicht" verbonden zijn, „Het Brandpunt" en de Evangelische Bijbelschool, dan is het beeld min of meer kompleet. Het laat niet na indruk te maken.

Israël

Keren we terug naar het blad zelf. Ik denk dat het blad 't meest bekend is geworden en ook het meeste invloed heeft uitgeoefend door zijn duiding van het Profetisch Woord, het toepassen van bijbelse profetenwoorden op wereldgebeurtenissen. De rubriek Tijdspiegel is daaraan vooral gewijd. Ik moet eerlijk bekennen dat ik met de daar gegeven duidingen nogal eens wat moeite heb, maar daarop in te gaan past niet in dit artikel. Veeleer wil ik er op wijzen dat in ieder geval op één cruciaal punt Johannes de Heer een profetische blik heeft gehad. Lang voordat er sprake was van de staat Israël heeft hij gewezen op de plaats van dit volk in Gods heilsplan. Het was sinds eeuwen in kerk en theologie gebruikelijk om alles wat op Israël sloeg te betrekken op het z.g. geestelijke Israël, de christelijke kerk. Deze vergeestelijking is door Johannes de Heer altijd krachtig bestreden.

Pas na de tweede wereldoorlog, toen het tot ons doordrong wat er werkelijk met de joden was gebeurd en toen de staat Israël een feit was geworden begonnen vele theologen te begrijpen dat ze op dit punt de bijbel met nieuwe ogen moesten gaan lezen. Een van de bekendste manifestaties daarvan was toen op de tweede konferentie van de Wereldraad van Kerken in Evanston (1954) een aantal theologen een afzonderlijke verklaring over Israël aan de konferentie aanboden, ondertekend o.a. door onze landgenoot prof. Berkhof.

Trouwens wie Berkhofs boek Christus de zin der geschiedenis kent, weet dat daarin aan de plaats van Israël in de heilsgeschiedenis grote aandacht wordt besteed. Of in dit laatste geval sprake is van bewuste invloed van „Het Zoeklicht" weet ik niet. Het zou kunnen want het boek is in Driebergen geschreven...

Anders

In een aantal bijdragen aan het jubileumnummer viel mij op dat de schrijvers van huis uit met het blad en de prediking van Johannes de Heer vertrouwd waren. Dat is mij niet te beurt gevallen. Ik kan mij eigenlijk niet herinneren of mijn vader „Het Zoeklicht" las of niet. In ieder geval ben ik er thuis nooit echt mee in aanraking gekomen. In de prediking van mijn vader nam de toekomstverwachting wel degelijk een grote plaats in maar als ik er op terug zie en probeer me dat weer een beetje voor de geest te halen, dan zou ik zeggen: die verwachting was eenvoudiger, minder uitgewerkt, minder een systeem, minder dogmatisch maar wel levend en oprecht. Ik herinner me nog een preek over 1 Thessalonicensen 4 : 13-18. Van de inhoud weet ik niets meer maar de bewogenheid waarmee gesproken werd is me altijd bijgebleven.

Soms vraag ik me wel eens af of er ten aanzien van de toekomstverwachting in onze gemeenten niet twee uitersten gevonden worden. Aan de ene kant zij die leven uit de visie zoals die door „Het Zoeklicht" wordt uitgedragen en aan de andere kant de mensen die met de toekomstverwachting eigenlijk geen raad weten. De Maranathaboodschap in deze vorm spreekt hen niet aan maar er staat eigenlijk niets tegenover. Dat wijst op een vacuum dat we niet dan tot onze schade kunnen laten voortbestaan.

Deze gedachten kwamen bij mij op toen ik bezig was met het zestigjarige Zoeklicht. Ik wens leiders en medewerkers veel zegen op hun verdere arbeid. Ik zou wensen dat wij elkaar wat beter verstonden want daaraan schort het dacht ik wel eens. Tenslotte gaat het ons om dezelfde zaak, neen om dezelfde Heer door wie wij behouden worden en wiens komst wij verwachten.

J. Reiling

Waarom slaat gij mij?

Gedachten naar aanleiding van dierendag 1979

De sprekende ezelin van Bileam (Num. 22 : 28 v.v.) is meermalen oorzaak geweest van spotternij. Een sprekende ezelin, hoe bestaat het?

Wat volgens de gewijde schrijver gezegd is, is een regelrechte aanklacht tegen de mens. Wat heb ik u gedaan, dat gij mij slaat? Dat gij mij drie maal geslagen hebt?

Het sprekende dier vraagt. En zijn eerste vraag is een vraag naar het rechtvaardige, juister gezegd: onrechtvaardige handelen van de mens. Zo'n vraag gaat ongetwijfeld gepaard met zuchten. Dat woord brengt ons bij Paulus, die spreekt over een zuchtende schepping, die in barensnood is, Rom. 8 : 19 v.v. Tot die zuchtende schepping behoort het dier en behoort de mens. En is het kreunen van de bomen onder de razende orkaan ook tot die zuchtende schepping te rekenen?

Hoe dan ook: Paulus is van mening, dat heel de schepping, in al haar delen, haar huidige situatie als onjuist, als onrechtvaardig, als ongoddelijk ervaart.

En tweedens is Paulus van mening, dat heel de schepping moed voor de toekomst put uit de aanwezigheid van Gods kinderen. Want zij zijn de eerstelingen van de nieuwe schepping. En als de kinderen Gods openbaar zullen worden, zal heel de schepping nieuw worden. De schepping ziet daarnaar uit met reikhalzend verlangen. Paulus maakt de schepping tot een denkend persoon, die zich op iets moois kan verheugen en met intens verlangen de grote dag tegemoet gaat.

☆

Het scheppingsverhaal ademt vrede. In het paradijs was harmonie. Al het geschapene had een eigen plaats, een eigen domein. De sterren zijn in het luchtruim, en ver daar beneden mogen de vogels vliegen. De vissen zijn in het water. Op de aarde groeit en bloeit het dat het een lieve lust is. Temidden van al dat groen, soms ook in de aarde, is het gedierte.

En ook de mens.

We lezen nergens van botsingen van de dieren onderling. En evenmin lezen we van konflikten tussen mens en dier. De heerschappij van de mens over de dieren is van beperkte aard. Het is de mens gegeven de dieren te benoemen, Gen. 2 : 19 v.v. Ze komen allemaal tot Adam, zonder angst, schroom. Ze komen op goddelijk bevel. Ze gaan na de naamgeving weer naar het eigen territorium.

De mens, Adam, en later Adam en Eva samen, voeden zich met wat uit de aarde opkomt. Geen dier hoeft zijn leven te laten opdat de mens te eten hebbe.

Om die toestand te kunnen handhaven, moet Adam de aarde onderwerpen.

Kennelijk wordt daarmee bedoeld: het beoefenen van de landbouw. De natuur is partner van de mens.

☆

Alles wordt anders, als de breuk tussen God en de mens een feit is geworden.

De kloof is onoverbrugbaar. In hun val sleuren Adam en Eva heel de schepping mee. Het leed doet zijn intrede. De eerste doodskreten worden gehoord als God enkele dieren slacht om Adam en Eva daarmee te bekleden, Gen. 3 : 21. Wat de Joodse schrijver daarmee bedoeld heeft, is wel duidelijk. De kleding is nodig vanwege de zonde. Omdat er nog geen kleding was, nam God zijn toevlucht tot een noodmaatregel: dieren laten hun leven ten behoeve van de mens. Maar we lezen niet dat de mens het dier mag gebruiken als voedsel. Kaïn werd een landbouwer, Abel een schaapherder. Van zijn vee offerde Abel zijn schepper, Gen. 4 : 4.

☆

Als de maat van de boosheid van de mensheid vol is, kondigt God de grote verdelging aan. Mens en dier delen gelijkelijk in het onafwendbare oordeel Gods. Maar mens en dier zullen dóór de zondvloed heen bewaard blijven. De ark des behouds zal niet alleen het gezin van Noach herbergen. Van alle dieren moet één paar binnen gelaten worden, Gen. 6 : 19 v.v. De toekomst moet gewaarborgd worden en God zelf draagt daarvoor zorg en verantwoordelijkheid.
Na de zondvloed horen we van een belangrijke uitbreiding van het voedselpakket van de mens. Hij krijgt verlof alle dieren te eten, Gen. 9 : 2 v.v.
Er wordt geen motief aangegeven voor deze nieuwe regeling. Er wordt zelfs geen onderscheid gemaakt tussen reine en onreine dieren. In Israël zal dit onderscheid later een belangrijke rol gaan spelen!
Hoe overheersend de rol van de mens in de schepping ná de zondvloed zou zijn, blijkt uit de zinsnede: in Uw hand zijn zij gegeven. Dat is een term die ten tijde van de schriftelijke vastlegging van dit verhaal in de oorlogvoering werd gebruikt. De overwonnen vijand was in de hand van de overwinnaar, de overwinnaar kon met de overwonnene doen wat hem beliefde. Slechts één beperking wordt van Gods zijde gesteld. De mensen mogen geen bloed eten. Bloed is leven. Alleen de schepper heeft recht op het leven. God geeft mens en dier vlees en bloed uit de aarde; tot de aarde zal het bloed terugkeren.
Het is in strijd met de Bijbelse gegevens om te veronderstellen dat dit gebod teruggaat op een Joods ritueel, om bij het slachten het bloed van het dier weg te laten lopen. Het gaat daarop niet terug. Het is veeleer zó, dat dit algemene gebod voor heel de mensheid in Israël een verbijzondering ontvangen heeft. Vanuit Israël is het overgegaan in de gemeente van Jezus, Hand. 15 : 20.

☆

Als Israël een volk zal worden in Palestina, krijgt het in de wet der tien geboden een „grondwet". Op deze basis-wet worden een groot aantal verordeningen geplaatst. Doel van al deze verordeningen is: leven en samen-leven mogelijk maken.
Uit alle geboden spreekt de zorg van God voor elk menselijk wezen, voor ieders welzijn.
In deze zorg deelt ook het dier. Dat komt wellicht het duidelijkst tot uitdrukking in het sabbat-gebod, Deut. 5 : 14. Op de sabbat zal niet alleen de jood en zijn gezin rusten, ook de knecht en de vreemdeling zal van de wekelijkse rustpauze genieten. En evenzo het dier: Noch uw rund, noch uw ezel, noch uw overige vee. Duidelijker kan het niet. Zomin als het verduidelijking behoeft wanneer Jezus er heel gewoon van uitgaat, dat een dier, dat op de sabbat in een put is gevallen, daaruit gehaald wordt, Matth. 12 : 11. Niet alleen dat de dood van een schaap een schadepost is, het laten sterven van een dier zonder noodzaak gaat tegen Gods wil in.
Zonder twijfel moet gesteld worden, dat ook in Israël veel onschuldig dierenbloed is vergoten. In de offerdiensten hebben miljoenen dieren plaatsvervangend voor de mens, en vooruitwijzend naar de dood van Jezus Christus, het leven moeten laten. Dit feit moest de Jood temeer van de schuld des mensen ook ten aanzien van de schepping, overtuigen.

☆

Het is niet alleen de bio-industrie, die dierenbeschermers vandaag de dag in het geweer brengt. Er leven in West-Europa en Amerika miljoenen dieren beneden een dierwaardig niveau. Miljoenen huisdieren kennen geen enkele vrijheid, ze worden gevangen gehouden in een kooi, of binnen vier wanden van een kamer. Miljoenen (kleine) tropische dieren worden uit hun natuurlijk milieu gehaald en op transport gesteld naar koude streken. Is dat nodig? Of het nodig is dat miljoenen dieren bij proefnemingen zo lijden als ze lijden? Dat nieuwe medikamenten op dieren beproefd worden, kan wellicht gerechtvaardigd zijn. Het dier staat tenslotte in dienst van het menselijk welzijn.
Maar of er zoveel dieren gebruikt worden voor dat doel, is een vraag die in veel landen om beantwoording schreeuwt.

☆

Het grote punt lijkt echter de bio-industrie. Het mesten van varkens en kalveren in veel te kleine hokken. Het houden van kippen in legbatterijen. Het kweken van forellen in vijvers. Moet dat nou zo? Er is duidelijk sprake van een konflikt tussen ekonomische belangen der mensen en het welzijn der dieren. Er zijn door mensen, die ook aan de kost moeten komen enorme investeringen gedaan in mesterijen en fokkerijen. Uitgangspunt van alle bedrijfsvoering is: met zo weinig mogelijk investeringen en kosten zoveel mogelijk produkt te krijgen. Alleen op deze wijze kan er winst gemaakt worden.
En vaak kan alleen op die wijze overleefd worden.
Het is volkomen onbillijk de mensen die hun brood in dit soort bedrijven verdienen, scheel aan te kijken. De groei van de welvaart is mogelijk geworden door verlaging van de kosten van levensonderhoud. Als mensen bereid zijn meer te betalen voor eieren en vlees, kan er veel veranderen. Het nu door West Duitsland aangekaarte verbod op legbatterijen zal onontkoombaar prijsverhogend werken. Dat is echter de prijs, die de mens voor het welzijn van het dier zal moeten betalen!

☆

Niet zonder reden stellen sommigen de vraag: Waarom zijn wij eigenlijk niet allemaal vegetariërs? De verwachting is uitgesproken, dat over honderd jaar de beschaafde mens het niet meer zal wagen een (zoog)dier te doden.
Verder dan deze verwachting reikt echter de visie van de profeet Jesaja, 11 : 6-10. Deze Jood zag een herschapen schepping, waarin geen kwaad meer gedaan zal worden. Wolf en schaap zullen met elkaar verkeren... Ja, een zuigeling zal bij het hol van een adder spelen.
In de zegen van de verlossing die door Jezus Christus aan het kruis van Golgotha is verworven, zal ook het dier delen. De zuchtende schepping zal deel krijgen aan de openbaarwording van de gemeente van Christus in de nieuwe schepping. Het misstaat gelovigen niet reeds hier en nu iets zichtbaar te maken van die verwachting, ook als het gaat om de houding tegenover het dier.

P.

NIEUWE MACHINIST VOOR DE S.S.C.

Per 1 oktober a.s. wordt de Studenten-Spreekbeurten-Centrale bemand door Nico van der Leer, inwonend student op „De Vinkenhof". Telefoon 030-791093 (studentenetage), b.g.g. 078-160528 (fam. V. d. Leer, Dordrecht). Dick van 't Wout heeft de centrale vier jaar geleid, waarvoor namens gemeenten en studenten: „Hartelijk bedankt!"
Zoals u weet is de S.S.C. een dienstverlening in de letterlijke zin van het woord, van studenten aan de gemeenten. De S.S.C. zorgt voor 'n goede koördinatie van studentenspreekbeurten die door (sekretarissen van) de gemeenten aangevraagd worden bij de centrale. In feite is het uniek in ons kerkelijk vaderland dat zo theologische studenten reeds tijdens hun opleiding de nodige preekervaring kunnen opdoen. Zo leren de gemeenten de verschillende studenten ook beter kennen. Als studenten hopen we dan ook via de studentenspreekbeurtencentrale veel van u te horen, opdat u van ons kunt horen!
Voor de goede orde dient vermeld te worden dat de eindverantwoordelijkheid ligt bij het seminarium.
Namens de Seminarium-Raad,

N. A. v. d. Leer

Jaarverslag van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

uitgebracht door de Commissie der Unie aan de 99ste Algemene Vergadering van de Unie, te houden op 17, 18 en 19 oktober 1979 te Haarlem/IJmuiden.

Niemand zal ons het euvel duiden, dit jaarverslag te beginnen met een gebeurtenis, die, strikt genomen, niet in het te beschrijven jaar 1978 thuishoort. We doelen op het heengaan op 21 maart jl. van onze algemeen sekretaris, br J. van Dam. In hem hebben onze gemeenten een toegewijde voorganger verloren. Onze Uniegemeenschap verloor in hem een medewerker, die met grote gaven van hoofd en hart zich op verscheidene terreinen heeft ingezet. In hem verloor de Unie ook een algemeen sekretaris, die vanuit een duidelijke, op de gemeente gerichte, visie zijn werk met en onder ons heeft verricht.
Het overlijden van br Van Dam heeft vele gevolgen gehad. Eén daarvan: het jaarverslag 1978 moest worden opgesteld door één der leden van de Commissie der Unie; het is om die reden beknopter dan wij gewend waren. De Commissie der Unie houdt zich ervan overtuigd, dat de afgevaardigden der gemeenten voor deze omstandigheid begrip zullen hebben.
Daar br Van Dam de Kroniek 1978 reeds geschreven had, is deze onveranderd in dit verslag opgenomen.

1. DE UNIE IN 1978

a. Algemeen

Wat ook van het verslagjaar gezegd moge worden, één ding staat vast: de gemeenten die zich in de Unie hebben verbonden tot gemeenschappelijke arbeid, hebben de zegen van deze gemeenschappelijkheid ervaren. Evenzo moet gezegd worden, dat deze vele en veelomvattende arbeid de zegen van de verbondenheid der gemeenten heeft gespeurd.
Het doel der Unie, onder haar leden, liefde, achting en samenwerking te bevorderen, en de gemeenten te helpen bij de uitvoering van de taak die elke gemeente heeft, moge dan niet in alle opzichten verwerkelijkt zijn, er is, voortbouwend op voorgaande jaren, ongetwijfeld vooruitgang geboekt.
Het evangelie is ook in en door onze gemeenten verkondigd in binnen- en buitenland. Er is met noeste ijver gewerkt aan de innerlijke opbouw der gemeenten. Jeugd- en kinderwerk wierpen vruchten af. Vrouwenwerk en allerlei andere takken van arbeid werden voortgezet en veelal van nieuwe impulsen voorzien. Daarbij was de zegen van de Heer der gemeenten merkbaar.
Er was echter ook tegenstand, die hier en daar pijnlijk zichtbaar werd. Broeders en zusters gingen uiteen en hebben elkaar niet terug kunnen vinden. Hier en daar dreigden ingenomen standpunten te worden tot visies, die door allen zouden moeten worden gedeeld op straffe van uitsluiting van de gemeenschap met de kinderen Gods.
De veelvormige en veelkleurige wijsheid Gods, die ook zichtbaar wordt in een grote verscheidenheid van geloofsbeleving en gemeenschapservaren, lijkt wel eens te groot voor kleine mensen.
Wie de verschillende jaarverslagen, financiële rapporten en begrotingen leest zal ontdekken, dat er niet slechts bevestiging van het voorgaande was, maar gelukkig ook uitbreiding. Uitbreiding kan het antwoord zijn op uitdagingen, die ons in verlegenheid brengen. Uitbreidingen kunnen een onhandig proberen zijn, de groei in de hand te houden. Maar uitbreidingen kunnen ook het gelóófs-antwoord zijn op zegeningen, die de Heer geeft en bij voortduring aanbiedt.

De Commissie der Unie durft met grote dankbaarheid jegens de Heer te stellen, dat onder leiding des Geestes telkens weer gewerkt wordt in gehoorzaamheid aan de opdracht waarmee de gemeente de-wereld-in gezonden is: wat aan uitbreiding tot stand gekomen is dan wel werd voorbereid, diende niet tot meerdere glorie van mensen, maar tot opbouw van het rijk van God.
In dit licht moeten de besluiten van de Algemene Vergadering van Arnhem worden gezien tot het aanstellen van een evangelist en van een jeugdkonsulent in volledige dienst; zo ook het besluit tot het aantrekken van een tweede docent aan het seminarie.

2. DE COMMISSIE DER UNIE

a. Samenstelling

Tot aan de Algemene Vergadering te Arnhem was de Commissie der Unie als volgt samengesteld:

Dagelijks Bestuur:
voorzitter: br J. Broertjes, Groningen
vice-voorzitter: br O. Oldenburger, Rzn., Sneek
algemeen adjunkt: br J. A. Brandsma, Groningen
leden: br A. Klein Haneveld, Enschede; br A. Visscher, Delft
adviserende leden: br J. van Dam, Bilthoven (algemeen sekretaris); br A. v. d. Hoef, Zeist (penningmeester-administrateur)
overige leden: br H. Bijleveld, Enschede (C.v.d.O.); br S. Edens, Wormer (U.Z.C.); br W. Kos, Vroomshoop (E.C.U.); br H ter Braak, Hengelo (O.); br A. Scheerhoorn, Stadskanaal; br W. Veenstra, Alphen aan de Rijn; zr R. J. D. Bosma-Boiten, Arnhem (N.B.V.B.); br J. Hofman, Stadskanaal (N.B.J.B.)
adviserende leden: br Th. v. d. Laan, De Bilt (buitenlandse relaties); br J. Reiling, Bilthoven (rector van het seminarium)

Vanaf de Algemene Vergadering te Arnhem was de Commissie der Unie als volgt samengesteld:

Dagelijks Bestuur:
voorzitter: br J. Broertjes, Groningen
vice-voorzitter: br J. A. Brandsma, Groningen
algemeen adjunkt: br O. Oldenburger, Rzn., Sneek
leden: br A. Klein Haneveld, Enschede; br A. Visscher, Delft
adviserende leden: br J. van Dam, Bilthoven (algemeen sekretaris); br A. v. d. Hoef, Zeist (penningmeester-administrateur)
overige leden: br H. Bijleveld, Enschede (C.v.d.O.); br S. Edens, Wormer (U.Z.C.); br H. G. de Winkel, Nieuw Buinen (E.C.U.); br H. ter Braak, Hengelo (O.); br H. Ploeger, Arnhem; br W. Veenstra, Alphen aan de Rijn; zr. M. T. Oosterloo-De Jong, Treebeek (N.B.V.B.); br J. H. Hofman, Stadskanaal (N.B.J.B.)
adviserende leden: br Th. v. d. Laan, De Bilt (buitenlandse relaties); br J. Reiling, Bilthoven (rector van het seminarium)

Op de Algemene Vergadering te Arnhem werd dank gebracht aan hen, die gedurende langere of kortere tijd zich beschikbaar stelden voor de Commissie der Unie. We leggen het hier gaarne vast in de analen onzer Unie-geschiedenis.

b. Werkzaamheden

De taak van de Commissie der Unie is een veelzijdige. Zij richt zich op het ontwikkelen van een beleidsplan voor heel het Uniewerk; en daarmee tevens op het stimuleren van verschillende onderdelen tot deelneming in het geheel. Er moge dan het verschijnsel zijn, dat het ene stuk werk zich meer in de belangstelling verheugt dan het andere, in werkelijkheid beseffen de gemeenten en de kommissies, dat ieder stuk werk verbinding heeft met het andere, zodat er een onderlinge samenhang is en wederzijdse beïnvloeding en bevruchting. Want ook in het gezamenlijke werk van onze gemeenten is het woord uit de Heilige Schrift van toepassing, dat geen lid tegen het andere kan zeggen: Ik heb u niet nodig!

De taak van de UC is een aanmoedigende en bemoedigende, een samenbindende en samenvattende, een mogelijkheden-uitbuitende en moeilijkheden-overwinnende taak. In verband daarmee werden er besprekingen gehouden met delegaties van kommissies en van besturen en met personen, die een bijzondere taak in ons werk verrichten. Op deze wijze neemt de UC kennis van standpunten en posities van werkzaamheden en plannen, van vreugden en tegenslagen.
Bij de doordenking van de onderlinge samenhang der werkzaamheden en het zoeken naar nóg betere vormen van samenwerking en een doelmatig gebruik van de beschikbare middelen weet de Commissie der Unie zich gedragen door de voorbeden der gemeenten en de warme belangstelling van zeer velen.

c. Uniebureau

In de loop van het verslagjaar aanvaardden de dames Tineke Timmerman en Hansje Amelink een andere betrekking. Hun plaatsen werden ingenomen door mevr. Ella Donkerbroek-Wind en de heer Roy Harkisoen.
Alle medewerkers hebben zich op voortreffelijke wijze van hun taak gekweten.
Br A. v. d. Hoef, onze penningmeester-administrateur, kon na een lange tijd van ziekte per 1 september zijn werkzaamheden weer gedeeltelijk hervatten.
De algemeen sekretaris, br J. van Dam, zette zich, naast de behartiging van de direkte sekretariaatstaken, met speurbare interesse in ieders wel en wee in voor de versterking en verdieping van de kontakten met de gemeenten, de raden der gemeenten en de voorgangers.

3. IN- EN EXTERNE KONTAKTEN

a. Permanente Commissies

De koördinerende taak van de Commissie der Unie komt vooral ook tot uitdrukking in haar verhouding tot de Permanente Commissies. Met deze kommissies deelt zij de verantwoordelijkheid voor de uitvoering van de deeltaken; maar haar verantwoordelijkheid is van een andere aard dan die der PC's.
Het is derhalve erg nuttig en nodig, dat de UC in haar vergaderingen kennis neemt, van alles wat er in de PC's gaande is.

b. Nevenorganisaties

Zowel de Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging (N.B.V.B.) als de Nederlandse Baptisten Jeugdbeweging (N.B.J.B.) zijn belangrijke pijlers in ons gezamenlijke werk. Zr R. J. D. Bosma-Boiten, die vele jaren de NBVB in de UC vertegenwoordigde, nam afscheid van deze kommissie; zij werd opgevolgd door zr M. T. Oosterloo-De Jong.
De samenbindende en vormende arbeid van de NBVB is een waardevolle aanvulling op de overige vormen van scholing in onze gemeenschap, maar tegelijkertijd ook een uitdaging om daarmee verder te gaan.
De NBJB zag een lang gekoesterde wens in vervulling gaan: in het verslagjaar kon zij namelijk overgaan tot de benoeming van br P. Brongers tot jeugdkonsulent in volledige dienst met ingang van 1 januari 1979. Daarvóór was br Brongers reeds gedeeltelijk voor deze taak vrijgesteld.
De diverse takken van arbeid binnen de NBJB (rijpere en tussenjeugdwerk, jongens- en meisjesclubwerk en zondagsschoolwerk) verheugen zich in de medewerking van velen, zowel jongeren als ouderen.

c. Internationale kontakten

De verbindingen met de Baptisten Wereld Alliantie (BWA) en de Europese Baptisten Federatie

(EBF) werden onderhouden door br Th. van der Laan (primus) en br J. van Dam (secundus). Br Van der Laan was tevens vice-president van de Europese Baptisten Zending (EBM). Br R. Reiling maakt deel uit van de Evangelisatiecommissie van de EBF. Br J. Reiling en br Th. van der Laan hebben zitting in enkele studiekommissies van de BWA.
De zrs F. Kavelaar-Palstra te Delft en R. Kos-Servaas te Vroomshoop gaven zich veel moeite in de arbeid van de Europese Baptisten Vrouwen Unie (EBWU).
Mevr. Ch. Buitenhuis-Boiten te 's-Gravenhage is sekretaresse van de Europese Baptisten Vrouwen Unie en uit dien hoofde eveneens nauw bij het werk van de E.B.V.U. betrokken.
Zowel het werk van de BWA als dat van de EBF is van groot belang voor met name de kleinere baptistengemeenschappen in de wereld.
Voor onze geloofsgenoten in landen met weinig of geen godsdienstvrijheid betekent de verbondenheid met miljoenen geloofsgenoten elders een bemoediging, omdat zij zich gedragen weten door de gebeden van velen. Het veelomvattende hulpwerk van BWA en EBF wordt door de daarvoor in aanmerking komende broeders en zusters ervaren als een teken van daadwerkelijke broederschap. Samen met anderen zetten BWA en EBF zich ook in voor de verlening van hulp bij natuurrampen en oorlogshandelingen.
Verder moge hier vermeld worden, dat door de bemoeiingen van de EBF de evangelisatiecampagne van Billy Graham in Polen en de verzoening van bijbels en liedboeken naar enkele landen in Oost-Europa mogelijk werden gemaakt.

d. Interkerkelijke kontakten

In de Raad voor Contact en Overleg inzake de Bijbel (R.C.O.B.) wordt de Unie vertegenwoordigd door de brs G. Vegter (primus) en J. Broertjes (secundus).
Br J. ter Braak vertegenwoordigt ons in de Stichtin Oecumenische Hulp aan Kerken en Vluchtelingen (S.O.H.). Nóg enkele vertegenwoordigingen. In de Europa-Commissie: br J. ter Braak; in het Interkerkelijk Contact inzake Israël: br M. Cohen; in het Interkerkelijk Contact in Overheidszaken: br A. Klein Haneveld; in het Interkerkelijk Contact in Schoolzaken: br. J. Pabon.
De UC neemt gaarne kennis van de bevindingen van de vertegenwoordigers. De Commissie Contact in Overheidszaken hield zich bezig met twee belangrijke zaken, nl. met de vraag, of zij die een geestelijk ambt bekleden of daarvoor worden opgeleid, moeten worden vrijgesteld van de militaire dienstplicht; verder studeerde de kommissie op de vraag, of zij die een geestelijk ambt bekleden als werknemers moeten worden beschouwd en derhalve onder de sociale wetten dienen te vallen.

4. SUBCOMMISSIES

a. Zangbundelcommissie

We verwijzen naar het verslag, dat als bijlage aan dit verslag is gehecht.

b. Werkgroep Uniestrukturen

De samenstelling van die werkgroep onderging in het verslagjaar geen wijzigingen. De vele facetten die onze arbeid heeft maakt het niet eenvoudig, een organisatiestruktuur te ontwerpen die recht doet aan elk van deze facetten.

c. Unie Radio en Televisiekommissie

De kontakten met de daarvoor in aanmerking komende instanties werden intensief onderhouden. Tengevolge op het besluit van de 94ste Algemene Vergadering 1974 te Rotterdam-Zuid besprak de Algemene Vergadering te Arnhem de vraag betreffende al of niet aansluiting bij de IKON; de afgevaardigden stemden in met de mening van de UC, dat de situatie terzake geen beslissing toeliet.

d. Publiciteitscommissie

In het verslagjaar kwamen in de serie „Kort Gezegd" enkele nieuwe folders uit. De voorbereidingen voor de tweede druk van het boek „Geschiedenis van het Baptisme in Nederland" door br J. van Dam werden afgerond, zodat de aanvullingen en wijzigingen aan het einde van 1978 naar de drukker konden worden gezonden. Door omstandigheden kon nog geen uitvoering worden gegeven aan het plan om te komen tot de uitgave van een „Jaarboek".

e. Bouwkommissies

Zowel de kommissie voor de bouw van een konferentiecentrum als die voor de bouw van een dienstwoning zijn in het verslagjaar weinig verder gekomen met hun bemoeiingen. De bezwaren van overheidszijde en partikulieren zijn hieraan niet vreemd.

4. TOEKOMST

Het is een mens of een gemeenschap zelden vergund, zonder enige zorg de toekomst in te blikken. Ook gelovigen, ook gemeenschappen van gelovigen, dragen hun zorgen mee in dit leven.
Men zou zorgen kunnen hebben over het betrekkelijk grote aantal vakante gemeenten. Daarbij dringt zich de vraag naar voren, op welke wijze vooral de kleine gemeenten (34 gemeenten hebben minder dan 100 leden) kunnen worden geholpen in de verzorging van verkondiging, pastoraat en evangelisatie.
Men zou zorgen kunnen hebben over de vraag, of de vele kansen en mogelijkheden tot uitbouw der gemeenten volledig kunnen worden benut; ofdat onze financiële reikwijdte wellicht onvoldoende is.
Men zou zorgen kunnen hebben over de vraag, of de verdraagzaamheid binnen onze gemeenten voldoende is om de veelkleurige wijsheid Gods tot uitdrukking te laten komen.
We duidden het al aan: Vele kansen zijn waarneembaar, talrijke mogelijkheden dienen zich aan. Dat hier niet de wens de vader van deze bewering is, blijkt allerwege waar gemeenten bereid zijn, de handen uit de mouwen te steken. Wat zouden wij met dit laatste anders bedoelen dan dat zij, gemeenten van wedergeboren zijnde, zeker door de Heer der gemeente gebruikt zullen worden?!
Met deze blijde zekerheid besluiten wij dit jaarverslag.

Voor de Commissie der Unie,
H. Ploeger

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Is tent-evangelisatie uit de mode?

VERGEET HET MAAR!

Niet lang geleden hoorde ik vertellen, dat je in deze tijd ook al niet meer met een tent hoeft aan te komen, als je eens iets extra's wilt doen. Ik was het daar natuurlijk niet mee eens, want elke methode is goed, als je hem maar goed toepast.

Het is met elke inzet zo, dat je er alleen dan wat aan hebt, als je er eerst iets instopt. Goede, gedegen geestelijke en materiële voorbereidingen zijn voor alles onmisbaar. Dat geldt ook voor de tent. Onafhankelijk van elkaar vertelden twee van onze voorgangers over hun recente ervaringen met een serie tentsamenkomsten. Ds Van Wier uit Zwolle was de een, ds Hessels van Alblasserdam was de ander. Beide deden hun nieuwste indrukken op in de nazomer van dit jaar. Beiden vertelden van mensen, die de tentsamenkomsten bezochten en daar tot geloof kwamen, onder wie mensen die nooit in de kerk kwamen.
Ik wilde u dit nog even laten weten, voordat de koffers weer worden gepakt voor een paar weken aktie in het land. Tentsamenkomsten zijn nog steeds belangrijk, niet alleen wanneer je er een koffiebar in houdt, maar ook voor gewone, „ouderwetse" evangelisatie. Met de tent staat de gemeente weer eens bewust onder de mensen, op straat. De kerk - ook de onze - is voor buitenstaanders al dermate een instituut geworden, dat de drempelvrees van de buitenstaander nog regelmatig toeneemt.

Aktie in Nederland

Misschien zijn er enkelen onder u, die niet alleen dit artikeltje lezen, maar ook bidden voor uw evangelist. Ook evangelisten hebben dat nodig, net zo goed als zendelingen en plaatselijke voorgangers. Vrijdag 28 en zaterdag 29 september vindt een toerustingsweekend plaats in de beide gemeenten Almelo. Op 1 oktober begint een week van evangelisatie in Nieuw Weerdinge. De eerste drie dagen zijn bedoeld voor toerusting en voorbereiding. Dan volgt een huisbezoek-aktie en tenslotte een evangelisatie-weekend. Deze beide laatste staan onder leiding van de plaatselijke voorganger br. Kroeze, de eerste drie dagen vallen onder mijn verantwoordelijkheid. Wij zullen het merken, wanneer velen voor ons bidden!

Hartelijk groetend, uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

U kunt zich nog steeds abonneren op het

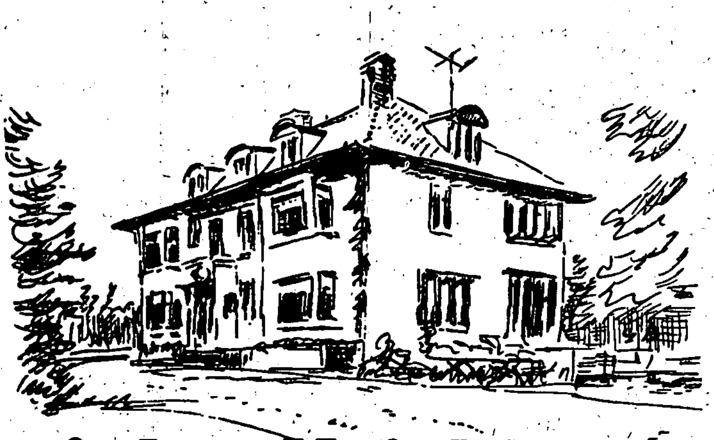
werkboek voor gemeente en evangelisatie

een losbladige uitgave, t.b.v. het evangelisatiewerk in al zijn facetten.

Niet alleen zeer bruikbaar voor voorgangers en raadsleden, maar ook voor ieder meelevend gemeentelid of belangstellende.

De abonnementsprijs is *f* 10,— per jaar.

U kunt zich bij het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-78 44 57 opgeven als abonnee.

uit het Uniebureau

UC-vertegenwoordiging
Bij de intrede van een nieuwe voorganger laat de UC zich, als het maar even kan, door één van haar leden vertegenwoordigen. Op 12 augustus bij de intrede van br A. Nijland te Tweede Exloërmond door br A. Klein Haneveld. Op 2 september bij de intrede van br G. van Mameren te Dordrecht, ook door br A. Klein Haneveld. Op 9 september bij de intrede van br G. Bosveld te Leiden door br W. Veenstra. Eveneens op 9 september bij de intrede van br B. Stuut te Rotterdam-Zuid door br J. A. Brandsma.

Perssekretariaat
Met ingang van 1 september valt het perssekretariaat, dat sedert maart van dit jaar werd waargenomen door br J. Broertjes, onder de verantwoordelijkheid van br J. A. Brandsma.

Unie en BWA/EBF
Vele jaren heeft br Th. van der Laan de Unie vertegenwoordigd in de Baptisten Wereld Alliantie en de Europese Baptisten Federatie. Sedert 1 september is zijn taak overgenomen door br J. A. Brandsma, die als primus optreedt. We zijn br Van der Laan grote dank verschuldigd voor de inzet, waarmee hij de internationale kontakten van de Unie heeft behartigd. De UC is dankbaar, dat br Van der Laan in dit verband als secundus beschikbaar blijft.

Twee benoemingen
De UC heeft in haar vergadering op 14 september tot bestuurslid van de Stichting Pensioen- en Invaliditeitsfonds der Unie van Baptisten Gemeenten benoemd br A. J. Mulder te Havelte (vakature br L. L. Drijfhamer). Tot bestuurslid van de Bouw Stichting der Unie van Baptisten Gemeenten werd benoemd br W. Lindeman te Arnhem (vakature br W. Veenstra). We danken de beide afgetreden broeders voor het belangrijke werk, dat zij in PIF- resp. UBS-verband hebben verricht, en wensen de nieuwbenoemden vreugde in en zegen op hun arbeid.

Twee publikaties
In de eerder genoemde vergadering had de UC een gesprek met br R. Reiling, die vertelde over de ervaringen met de gemeentebijbelschool in de Verenigde Staten en de Duitse Bondsrepubliek en sprak over de mogelijkheden voor onze gemeenten. Van zijn hand zal in een oplage van 2.000 eksemplaren binnenkort een boekje verschijnen dat onder auspiciën van de ECU wordt uitgegeven en dat *f* 4,95 gaat kosten.
Zoals u zult weten, valt over enkele weken de verschijning te verwachten van de tweede, uitgebreide druk van het boek „Geschiedenis van het Baptisme in Nederland" door wijlen br J. van Dam. Onvoorziene omstandigheden voorbehouden, zal deze uitgave ter Algemene Vergadering verkrijgbaar zijn. De prijs is door de UC vastgesteld op *f* 25,— per eksemplaar.

Algemene Vergadering
Op 17, 18 en 19 oktober vindt de Algemene Vergadering der Unie van Baptisten Gemeenten plaats. Deze wordt gehouden in de Ontmoetingskerk, Frankrijklaan 6 te Haarlem. Donderdagmorgen is er - zoals gebruikelijk de laatste jaren - een tweetal sektievergaderingen. Sektie A vergadert onder leiding van br A. Visscher, sektie B onder leiding van br O. Oldenburger. Als sekretarissen fungeren de broeders H. Ploeger (sektie A) en J. H. Hofman (sektie B).

Honderd jaar Unie
De in dit nummer van 14 september genoemde broeders hebben ideeën en suggesties voor de viering van het 100-jarig jubileum van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland - in 1981 - aangedragen. Thans is door de UC een jubileumkommissie in het léven geroepen, die bestaat uit de zusters R. Kos-Servaas en A. M. Nederlof-Grobben, en uit de broeders J. Bouritius, J. A. Brandsma, A. van den Hoef, Y. Horjus en R. Reiling. Het ligt in de bedoeling dat de jubileumkommissie in de eerste helft van november vergadert.

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

Groninger Bond van Baptisten Gemeenten

Graag vestigt het bestuur van de Bond nu reeds uw aandacht op de studiemiddagen, die in het komende najaar zullen worden gehouden.

Er zullen twee maal drie studiemiddagen worden gehouden t.w. drie in 1979 en drie in 1980. Elke zaterdagmiddag zullen twee onderwerpen worden behandeld.

Om deze reden zal de najaarskonferentie min of meer komen te vervallen omdat de studiemiddagen de hoofdmoot zullen zijn. Vier voorgangers hebben zich bereid verklaard deze studiemiddagen voor te bereiden. Deze broeders zijn: ds W. P. van Berkel; ds J. Schouten; ds G. Bosveld; ds A. J. v. d. Wetering. Door het vertrek van beide laatstgenoemde broeders uit ons gewest, is er een kleine stagnatie ontstaan in de voorbereiding, waardoor nu nog maar twee data genoemd kunnen worden. Deze data zijn 6 oktober en 20 oktober. Ds H. C. Schaap heeft reeds de plaats ingenomen van ds G. Bosveld.

De onderwerpen die behandeld zullen worden zijn voor 1979:

1. Taakverdeling van de raad.
2. Gesprekstechniek.
3. Huisbezoek o.a. rapportage aan de raad.
4. Schriftgebruik.
5. Spreken met zoekenden.
6. Doopbezoek.

In het voorjaar van 1980 komen de volgende onderwerpen aan bod:

1. Moderne levensvragen.
2. Op de nieuwe weg.
3. Ziekenbezoek.
4. Gesprek met buitenkerkelijken.
5. Evangelisatie tot huisbezoek.
6. Pastorale zorg.

Zo u ziet, zeer interessante onderwerpen, dus zeg het voort.

De studiemiddagen worden gehouden te Hoogezand, aanvang 14.00 uur.

Gelukkig nieuwjaar

Zo'n achttien miljoen joden over de gehele wereld zullen elkaar 23 september jl. gelukkig nieuwjaar hebben gewenst.
In die dagen wordt ROSJ HASJANA gevierd.
Voor het jodendom is het jaar 5739 hetzelfde als 1979 voor de christelijke jaartelling.
De Joden beginnen hun jaartelling met de voor hen geldende eerste scheppingsdag, terwijl de christelijke jaartelling begint vanaf de dag van de geboorte van Jezus.

Geen vuurwerk

„Terwijl niet-joodse volkeren over het algemeen hun nieuwjaarsdag feestelijk vieren doet het joodse volk dit op ingetogen wijze. Het is een dag van inkeer, van gedenken. Rosj Hasjana is een dag van verantwoording: „elke jood is verantwoordelijk voor zichzelf en voor geheel Israël en gans Israël is verantwoordelijk voor de wereld. Verantwoordelijk voor God" (W. Zuidema) Gods partner - W. Zuidema. Uitgever: Ten Have.

De tien dagen vanaf dit nieuwjaar zijn dagen van inkeer en berouw en eerbied. Voor het gevoel van het Jodendom zijn het de meest beslissende dagen van het jaar. Deze tien dagen monden uit in Yom Kippur - Grote Verzoendag. Yom Kippur 1973 zal in onze herinnering blijven als de vierde grote oorlog in het Midden Oosten. Op deze tiende dag, de boetedag moest Israël opnieuw een vreselijke prijs betalen voor haar vrijheid en zelfstandigheid. 2500 nieuwe graven moesten worden gedolven.

Terug naar Rosj Hasjana.. Enerzijds een ernstige dag, waarop de mens zichzelf onderzoekt en zich schuldig weet tegenover God. De Sjofar, de bazuin wordt geblazen om de jood op te roepen tot inkeer en het denken aan de Schepper. Anderzijds is het toch een feestdag. Er wordt dan wel een zoete appel gegeten, waarbij de wens wordt uitgesproken: „Ik hoop dat u bent opgetekend voor een goed en gelukkig jaar".

In de maaltijd na de synagoge-dienst worden zure en bittere etenswaren geweerd en wenst men elkaar een zoet en heilzaam jaar.

In het hoofdgebed op Rosj Hasjana wordt gebeden voor Israël en voor het heil van alle mensen op aarde. Ook dit kan duiden op het universele karakter van de joodse godsdienst.

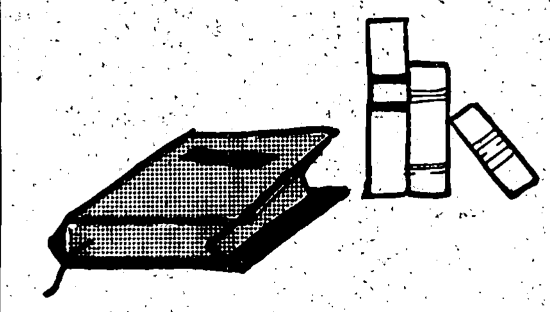
Zuidema: „In de namiddag gaan nog altijd sommigen - naar een oude traditie - naar een oude plek waar stromend water is, dat liefst in verbinding moet staan met de zee, en schudden dan hun zakken en kleren uit terwijl zij Micha 7: 18-20 citeren, waarin de woorden voorkomen „en wil hun zonden wegwerpen in de diepten van de zee". Gods partner - W. Zuidema. Uitgever: Ten Have.

Gelukkig nieuwjaar

Graag wensen we Israël een gelukkig nieuw jaar! De konstante staat van oorlog met de omringende landen kreupelt de Israëlische ekonomie. De inflatie is ongekend. Met Egypte is vrede gesloten. We hopen op een blijvende... Jordanië begint toenaderingspogingen te ondernemen. Andere Arabische landen lijken niet te vermurwen.

Ook Israël schijnt soms een halsstarrige houding aan te nemen wanneer voor haar gevoelige snaren geraakt worden. Als het gaat om het loslaten van Judea en Samaria en de claim van de miljoenen Arabieren op Jeruzalem, ook hun heilige stad, naast Mekka en Medina. Heel wat wonderen zullen nog moeten gebeuren voordat de vrede in het Midden-Oosten een feit is. Een vrede die moet beginnen in Jeruzalem. Shalom voor Israël in haar nieuwe jaar.

M. Cohen

Wat zullen we lezen?

zondag	30 september	Psalm 91	Bij God zijn wij veilig
maandag	1 oktober	Leviticus 16 : 1- 5	De dag der verzoening
dinsdag	2 oktober	Leviticus 16 : 6-10	De twee bokken
woensdag	3 oktober	Leviticus 16 : 11-19	De bok die aan Jahwe gewijd wordt
donderdag	4 oktober	Leviticus 16 : 20-28	De zondebok in de woestijn
vrijdag	5 oktober	Leviticus 16 : 29-34	Zo zult gij weer rein zijn voor Jahwe
zaterdag	6 oktober	Psalm 123	Gods ontferming

BESTE JEUGDLEDEN

Het nieuwe seizoen is weer aangebroken voor de jeugdavonden, zo ook weer voor de gewestelijke aktiviteiten.

In verband hiermee hebben we besloten om voor de afdeling van het gewest Groningen en voor wel de Rijpere Jeugd weer een vergadering te houden op 28 september a.s. Hiervoor worden één of twee van de jeugdgroep uitgenodigd om deze in Hoogezand bij te wonen.

Is het niet mogelijk dat er iemand van de jeugdgroep kan komen, dan graag even een berichtje, zodat we weten op wie we wel en niet kunnen rekenen.

De vergadering begint om 19.30 uur.

Sekretaresse Gewest Groningen
Anneke Bosma, Ankerstraat 17,
9934 KA Delfzijl;
telefoon 05960-17529

POSTZEGEL-AKTIE

Het is nog niet zo lang geleden, maar ik wil u bedanken voor wat u meebracht naar de Zusterhulpkonferentie in Zwolle.
En nu komt de Algemene Vergadering in Haarlem! Wilt u postzegels en oude ansichtkaarten meenemen naar Haarlem? Bij gezondheid hoop ik u daar te ontmoeten. Bij voorbaat mijn dank.
En ja, willen de voorgangers vanaf de kansel nog eens wijzen op onze postzegelaktie? De afgevaardigden kunnen dan veel meenemen.
Dit jaar zijn we de *f* 3.100,— gepasseerd. Onder de zegen van onze Vader hoop ik dat het bedrag nog flink zal stijgen. Laten we ons best doen!
Hartelijke groeten van fam. K. Kuperus, Simsonstraat 5[1], 1076 VG Amsterdam.

Noot van de redaktie:
Niet vergeten dus, beste afgevaardigden.

BUITENLANDSE REIS IN 1980

We gaan D.V. van maandag 30 juni t.e.m. zaterdag 12 juli 1980 weer naar Oostenrijk en wel naar de plaats Vandans in het Vorarlgebergte en logeren daar in hotel Brunella. Dit is een goed hotel.
De prijs voor deze reis is *f* 850,— per persoon.
Reis- en verblijfkosten, verzekering en reisbelasting, alsmede overnachtingen onderweg en annuleringsverzekering zijn inbegrepen, evenals de te maken uitstapjes met eigen bus, tijdens het verblijf aldaar.
De inschrijfkosten bedragen, inklusief annuleringskosten, *f* 75,—. Deze kosten zijn in de prijs inbegrepen.
Nà storting van het inschrijfgeld wordt men ingeschreven.
Opgave kan weer plaatsvinden bij mej. G. van Veen, Nijkampenweg 123, 7815 GD Emmen, gironummer 81 89 88; telefoon 05910-11363.
Spoedige aanmelding is zeer gewenst!

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 40 - 5 oktober 1979

HET GEBED VAN DE RECHTVAARDIGE...

Toen, nu al weer enkele jaren geleden, op initiatief van de bekende Anne van der Bijl, die het meeste van zijn tijd, aandacht en energie besteedt aan de christenen achter allerlei „gordijnen", een konferentie werd gewijd aan China en een gebedsoffensief voor dat land werd begonnen, rezen er ongetwijfeld bij sommigen vragen en twijfels.

Immers, dit machtige land met zijn schier ontelbare inwoners was zo volledig in de macht van het atheïstisch kommunisme, dat redding en bevrijding een onmogelijke zaak scheen. Elke vorm van godsdienstvrijheid was volkomen weggenomen en de christenen waren gedoemd tot een volledig ondergronds leven. Kontakten met het buitenland waren eveneens uitgesloten.
Zou God hier, althans op korte termijn, verandering in kunnen brengen?
In samenwerking met 't christelijk radiostation „Far Eastern Broadcasting Company" financierden de verenigde bijbelgenootschappen gedurende een aantal jaren dagelijkse uitzendingen voor China. Het aantal reakties op deze uitzendingen was minimaal.

Maar opeens, eind 1978 kwam er een duidelijk merkbare verandering. Het aantal brieven vanuit China begon te groeien en nog iedere dag neemt de stroom van brieven toe. In totaal kwamen er nu zo'n 10.000 brieven binnen.
De leiding van het radiostation deelde in een verslag over de maand april van dit jaar mee, dat er die maand 2.345 reakties waren ontvangen. Dat aantal mag voor een kommerciële zender weinig zijn, maar voor de medewerkers aan de christelijke programma's betekende dit aantal een fikse bemoediging, zodat inmiddels al besloten werd om het aantal uitzendingen te gaan verdubbelen. Daar uit allerlei brieven bleek, dat veel Chinezen ijverig bezig zijn Engels te leren, zullen er ook aanvullende Engelstalige programma's komen.

Het Bijbelgenootschap in Hong Kong deelde mee, dat het op verzoek van briefschrijvers gedurende de eerste vier maanden van dit jaar ca. 3000 bijbels heeft verzonden. Ter vergelijking: in 1976 kwamen er slechts 30 van deze verzoeken binnen, terwijl de meeste andere brieven anoniem waren.
Met christen leiders in China zijn besprekingen begonnen, teneinde de import van bijbels te verhogen. Een verzoek in deze richting is zelfs in behandeling bij de regering in Peking.

Het Bijbelgenootschap hoopt zeer binnenkort gereed te komen met een bijbelvertaling in modern Chinees. Het N.T. was al enkele jaren klaar.
Bijzonder treffend zijn de berichten, die via de brieven, de radio-medewerkers bereiken.

> „Toen mijn grootmoeder nog bij ons was, vertelde ze ons van God, maar ze had weinig bijbelkennis. Alleen in haar jeugd kreeg ze de kans om in de bijbel te lezen. Ik geloof en hoop, dat er een God is. Het ontroert mij als ik naar uw programma's luister en bedenk hoe barmhartig God voor mij is geweest".

> „Gedurende twee jaar heb ik uw uitzendingen gevolgd. Ze hielpen mij om de beste vriend te leren kennen, Jezus. Wilt u mij vertellen hoe ik mijn geloof in Jezus versterken kan?"

> „Ik ben 36 jaar en was een aanhanger van het kommunisme. Later kreeg ik het gevoel dat ik op verkeerd spoor zat. Toen ik erg in de put zat, hoorde ik uw uitzending en dat gaf mij troost en vrede. Dat ik mij nu tot u wend kan mij in grote moeilijkheden brengen. Maar wie dorst heeft naar de waarheid laat zich daardoor niet tegenhouden".

Ook langs andere wegen wordt steeds meer bekend, dat er in China ingrijpende veranderingen bezig zijn zich te voltrekken. Sommigen mogen dit toeschrijven aan allerlei aktiviteiten op politiek terrein, o.a. de verbeterende betrekkingen tussen China en de V.S.

Maar mensen die metterdaad voor China gebeden hebben weten, dat God gebeden verhoort en daarvoor desnoods de politici gebruikt. Ze vinden er een bevestiging in van het bijbelwoord dat we als opschrift boven dit artikel plaatsten: „Het

Ontmoeting met Georgi Vins in Rotterdam

In De Zaaier van november zal een uitvoerige impressie staan van een ontmoeting met Georgi Vins op 18 september jl. Op die dag werd een perskonferentie belegd door de Stichting Friedensstimme Nederland. Ik weet niet wie er allemaal waren uitgenodigd, maar mij viel het aantal aanwezigen tegen. Wel was de E.O. ter plekke en ik meen ook enkele vertegenwoordigers van evangelisatie achter het IJzeren Gordijn te hebben opgemerkt. In De Christen mag een kort verslag over deze gebeurtenis niet ontbreken.

Stichting Friedensstimme Nederland

De voorzitter van deze kersverse instelling sprak een paar woorden ter inleiding. Uit het verdere verloop van het gesprek, zou blijken, dat deze stichting een onderafdeling is van een instituut met dezelfde naam, dat in Duitsland is opgericht om allerlei hulpverlening en evangelisatie aan en in Oost-Europa te bundelen, misschien zelfs te vervangen. Dat laatste zal zeker niet gelukken, het eerste waarschijnlijk evenmin. Waarom deze nieuwe instelling nodig is, werd mij niet duidelijk. Een beetje teleurstellend voor de mensen van Kruistochten e.d. vond ik het wel, te meer daar deze Vredesstemmen worden voortgebracht door de broeders uit de z.g. Rusland-Duitsers, onder wie zich zeer veel Baptisten en Mennonieten bevinden. Hun reserves tegen het Westerse christendom zijn inmiddels vrijwel overbekend. Zowel voor henzelf als voor de christenen in de Bondsrepubliek is dit een probleem van eerste orde. De ook onder ons welbekende baptist dr Günther Wieske besteedt een groot deel van zijn tijd en energie aan deze zaak. Hij staat daarvoor in zeer nauw kontakt met de geloofsgenoten uit Rusland alsook met de regering in Bonn. Dat men het nu ook nodig gevonden heeft om een eigen apparaat op te bouwen voor het werk in Rusland, spreekt boekdelen. Het is niet duidelijk geworden wie hier in Nederland deze stichting bemannen. Een beetje nieuwsgierig ben ik daar wel naar!

De familie Vins

De familie Vins munt uit door eenvoud. Georgi is een op het eerste gezicht onopvallende man, maar als hij begint te praten proef je grote vastberadenheid. Dit is een leider van de bovenste plank. Of zijn vrouw aanwezig was, weet ik niet zeker: ze is niet voorgesteld. Wel was oma Vins ter plekke, een strijdbare, in het zwart geklede vrouw, en eveneens een dochter, die evenveel pit uitstraalde als de rest van de familie.

Broeder Vins vertelde zijn verhaal, eenvoudig en zonder fanatisme. Hij kwam bij mij

over als een man, die gelouterd is door het lijden, dat hij moest doorstaan. Zijn vader stierf de hongerdood in gevangenschap, zelf werd hij meerdere malen veroordeeld en ook zijn moeder en zoon Peter werden tot gevangenisstraffen veroordeeld.

Een uitvoeriger verslag van zijn leven en ervaringen zal wellicht nog in De Christen worden afgedrukt. In elk geval kan ieder een indruk van deze strijdbare baptisten opdoen in het boek, dat bij uitgeverij Gideon is verschenen onder de titel „Georgi Vins, drie generaties vervolging". Een hartelijke aanbeveling is hier op z'n plaats.

De Unie en de Wereldraad

Twee dingen vielen mij op. In tegenstelling met het interview dat Vins enkele maanden geleden in het Bundeshaus van de Duitse baptistenbond gaf, kwam deze keer de kontroverse tussen de officiële Unie en de Iniatiwniki, waarin Vins een vooraanstaand leider is, niet aan de orde. Mijns inziens terecht: deze diskussie hoort in Rusland gevoerd te worden tussen de mensen, die het aangaat en niet door buitenstaanders, die zelf onbekommerd in het veilige westen wonen. Het gaat niet aan om dan stenen te gooien naar mede-christenen, die stuk voor stuk moeten leven onder de druk van een totalitair atheïstisch regiem.

Het tweede dat opviel was Vins' kommentaar op de hulp van de Wereldraad van Kerken.

Men vroeg hem wat hij hiervan dacht. Zijn antwoord was voorzichtig: Ik kan er niet over oordelen, want ik weet te weinig van de Wereldraad af. Na mijn vrijlating heb ik geen kontakt gehad. In Rusland en met name in de gevangenis heb ik nooit iets van de Wereldraad gemerkt. Ik kan er dus niets van zeggen!

Geen aanvallen dus, maar... ook een blijk van het weinige direkte effekt, dat de bemiddelingspogingen van dr Philip Potter, sekretaris van de Wereldraad van Kerken, hebben uitgewerkt.

In dit verband wil ik ook nog memoreren, dat Vins en de zijnen zich zeer nadrukkelijk van de zg. dissidenten distancieerden. Vins zei: Deze mensen streven politieke doelen na en sommigen zijn bereid de regering met geweld omver te werpen. Wij willen geen geweld en streven geen politieke doelen na. Wat ons voor ogen staat is uitsluitend een volledige scheiding van kerk en staat en de vrijheid om onze godsdienst te beleven en uit te dragen, zoals we dat zelf wensen. Wij willen het volk van Rusland het evangelie kunnen prediken zonder belemmeringen.

Lijden voor Christus

Wanneer je zo van aangezicht tot aangezicht gekonfronteerd wordt met medechristenen, die zo bitter hebben geleden voor het evangelie en je hoort hun verhalen over de gruwelen die ook nu nog plaatsvinden, dan komt er een gevoel van schaamte over je. Wat hebben we nog weinig voor de onzen daarginds gebeden en wat hebben we nog weinig voor hen gedaan. Ze bevestigen opnieuw, dat publiciteit in het Westen zichtbaar verlichting brengt voor de christenen in het Oosten. Daarom is het belangrijk om in deze dingen meer aktief op te treden en minder geheimzinnig te doen. Dit verdient natuurlijk een goede afweging van belangen, maar het getuigenis van christenen uit Rusland is in dezen wel heel eensluidend. Maar er is meer reden tot verootmoediging. Wat leven wij vaak goedkoop als christenen. Hoe weinig inspirerend en offerbereid. Ik hoop, dat in de e.k. nummers van ons blad nog wat meer informatie over het leven en werken van ds Vins kan worden gegeven en dat we er winst mee zullen doen.

R. Reiling

---

gebed van een rechtvaardige vermag veel, doordat er kracht aan verleend wordt". (Jac. 5 : 16).

We mogen, moeten, dit ervaren als een oproep van Godswege tot vernieuwd, intensief en gelovig gebed voor allen die vervolgd worden om hun geloof, voor alle arbeid in de wijngaard van onze Heer. En misschien moeten we ook wel erkennen, dat veel arbeid voor Jezus daarom zo weinig vrucht oplevert, ook in onze gemeenten, omdat er te weinig gelovig gebed achter staat.

> O Christus, doe Uw vuur ontbranden
> van Oost tot West, van Zuid tot Noord.
> Dan weten weldra alle landen
> dat U de wereld toebehoort!
> Wij zien het somtijds helder schijnen,
> het vlamt omhoog, nu hier, dan daar;
> dan zeggen wij: „God kent de zijnen;
> de Heer maakt zijn beloften waar!"

C. van Wier

Opening van het seminarium

kursus 1979-1980

Het openingskollege van de rektor van ons seminarium, prof. dr. J. Reiling, over de identiteit van onze gemeenten in de jaren tachtig, was een belangrijk deel van de bijeenkomst, die gehouden werd ter gelegenheid van de opening van het 22e kursusjaar van ons seminarium.

Velen houden zich bezig met de vraag hoe onze gemeenten zich de komende jaren zullen ontwikkelen. Het lag voor de hand dat meerderen met gespannen verwachting uitkeken naar wat br Reiling zou vertellen. Deze begon met te zeggen dat hij zich vanwege die verwachtingen niet zo op zijn gemak voelde, en dat hij niet de toekomst zou voorspellen, maar zou spreken over de identiteit van onze gemeenten.

Daarover sprak ook in zijn openingswoord de voorzitter van de Commissie voor de Opleiding, ds P. van der Werf, die de leiding van deze bijeenkomst had. De vraag naar de identiteit van onze gemeenten, en naar het recht van bestaan als afzonderlijke geloofsgemeenschap doet zich geregeld voor, zowel buiten als binnen onze gemeenten. De vraag rijst daarbij of de nederlandse baptisten wel zo baptist zijn als de naam zou doen vermoeden. Br Van der Werf benadrukte het belang van het vertrouwd zijn met de baptisten geschiedenis, en moedigde voorgangers en toekomstige voorgangers aan om in de gemeenten hier aandacht aan te besteden. De konrektor van ons seminarium, ds Th. van der Laan, gaf een kort overzicht over de aktiviteiten van het seminarium in het afgelopen kursus-jaar. Hij sprak over de studie, het curatorium, de seminariumraad en het bijbelseminarium. Ruime aandacht gaf hij aan de studenten, die voor het merendeel aanwezig waren veelal vergezeld van echtgenote of vriendin.

De wijze waarop hij de studenten en enige echtgenotes één voor één aan de aanwezigen voorstelde wekte nogal eens de lachlust op. Al met al was dit een hartverwarmende belevenis. Het was bovenal belangrijk, omdat de aanwezigen, voorzover ze het nog niet wisten, konden weten wie er aan ons seminarium studeren, voor wie ze bidden, en voor wie zij ook financieel hun steentje bijdragen.

Het openingskollege van de rektor ging over een onderwerp dat ons allen diep raakt. De jaren tachtig zijn op zichzelf niet anders als andere jaren, maar het proces van overgang waarin we nu zijn, zal zich in die jaren voortzetten. De vraag is hoe de gemeenten er dan uit zullen zien, en hoe ze zich in de veranderende maatschappij zullen gedragen.

Gemeenten die zich wel eens wat afzijdig van de maatschappij hebben opgesteld, ondergaan er nu toch de invloed van. En deze beïnvloeding zal nog doorgaan.

Dit raakt de basis van onze identiteit, die door br Reiling ongeveer als volgt werd verwoord: de leden van de gemeenten hebben elk eenzelfde ervaring van de verlossing door het bloed van Jezus Christus, van de wedergeboorte door de Heilige Geest, van de doop der gelovigen, en het behoren bij een gemeenschap van mensen die deze zelfde ervaring hebben.

Onze identiteit heeft bepaalde kenmerken. Om iets te noemen: onze gemeenten hebben de invloed ondergaan van de opwekkingsbeweging van het begin van deze eeuw, en ze dragen daar kenmerken van; onze gemeenten leven bij de bijbel en niet bij geloofsbelijdenissen, ook al hebben we die wel in de statuten van de gemeente. De vraag is wat wezenlijk is, en wat moet blijven.

Onze gemeenten verkeren in het grensgebied tussen de kerken en de vrije groepen. De kerken worden opengebroken, en velen die hun houvast kwijt zijn, zoeken hun heil bij ons of in de vrije groepen. Sommigen vrezen dat onze gemeenten daardoor hun identiteit zullen kwijtraken, en bijvoorbeeld bolwerken van fundamentalisme zullen worden. Hoe het ook zal gaan, duidelijk is dat de namen van Jezus en van de Heilige Geest hoop geven voor de toekomst. We zullen ons als gemeenten moeten laten leiden door de Geest van Jezus.

Deze notities van het openingskollege, die ik uit mijn geheugen heb opgediept, zijn wel erg summier. Maar mogelijk krijgt u het hele kollege nog wel eens in DC te lezen.

De bijeenkomst, die gehouden werd in de sfeervolle Zuiderkapel te Bilthoven, werd besloten met dankgebed door ds H. Bijleveld, die tevens bad voor allen die bij het seminarium betrokken zijn, met name voor docenten, studenten en gemeenten.

Daarna was er in De Vinkenhof een voortreffelijke broodmaaltijd, verzorgd door zr Janny van 't Wout, haar echtgenoot en anderen.

Het was een goede en tegelijk leerzame dag, waar we met dankbaarheid op terug mogen zien.

P. van der Werf

Hun God is de buik

Zó sprak Paulus over sommige mensen. In zijn brief aan de gemeente in Philippi heeft hij het over hen, die wandelen als vijanden van het kruis van Christus, 3 : 18v. Wie als vijand van het kruis van Christus wandelt, gaat zijn verderf tegemoet. Hun God is de buik, zegt hij dan. En verder: hun eer stellen zij in hun schande, zij zijn aardsgezind.

Dat laatste zou je ook als samenvatting kunnen nemen: Zij zijn vijanden van het kruis van Christus, zij leven voor zichzelf, kortom: zij zijn aardsgezind.

In zijn brief aan de gemeente in Rome heeft hij, Paulus, het over soortgelijke mensen, 16 : 18. Hij heeft daar vooral die mensen op het oog, die het apostolisch onderwijs minachten. Zij wijken daarvan af, en veroorzaken op die wijze onenigheden en verleidingen. Zij dienen hun buik. Verder bladerend in de brieven van Paulus komen we in 2 Tim. 3 : 4 zijn uitspraak tegen „met meer liefde voor genot dan voor God". Ik denk dat dit woord genot ons op het spoor zet als we willen weten wat Paulus toch wel met die uitspraken over de buik bedoelde. Hij heeft het dan duidelijk over mensen, die bevrediging van hun genotsdrift zoeken.

Bevrediging van deze genotsdrift kan zowel - nog steeds volgens Paulus - plaats grijpen door materiële als door geestelijke zaken. Eten en drinken kan deze genietingsdrift bevredigen, maar ook het zich afzetten tegen het Evangelie of het belachelijk maken van de boodschap des Heren. Sommigen scheppen er behagen in het werk van Jezus te verstoren.

In de oudheid bestond er zelfs een filosofische richting, die het genieten als de hoogste levenshouding betitelde. Waarvoor leef je? Voor de genieting! Die genieting kan grof zinnelijk zijn of verfijnd kunstzinnig, het gaat om het gevoel van bevrediging wat verwekt wordt.

☆

Het zinnelijke genieten, het genieten met de zintuigen, staat vandaag hoog genoteerd op de wens-ladder van de mensen.

Eten en drinken vormen belangrijke handelingen van de mens. Het gaat dan niet om eten en drinken-zo-maar, maar om lekker eten en lekker drinken. Wie in de buurt van scholen woont, ergert zich er nogal eens aan, dat boterhammen in de struiken gegooid worden, terwijl het zakje patat met frikandel-speciaal naar binnen gewerkt wordt. Bij personeelsrestauraties is het soms niet anders: het pakje brood van thuis verdwijnt in de prullebak en maakt plaats voor het verse broodje uit de vitrine. Wie veel bij de weg is, ziet menigmaal pakjes brood aan de kant liggen; ze waren niet meer nodig.

Op de wensen van de mensen om lekker te eten en te drinken is een industrie gebouwd, die miljarden aan investeringen gevergd heeft, maar die investeringen leveren een hoog rendement.

Dat geldt met name voor het gebruik van

Het Summer Institute of Theological Education

Afgekort als „Site"

Rüschlikon, Zwitserland organiseerde in de maand mei 1979 in het Baptisten Seminarium een gelegenheid voor mannen en vrouwen die graag een opleiding als predikant hadden willen volgen, maar door omstandigheden de boot hadden gemist of niet afgemaakt. Ook anderen waren welkom.

Er waren veel deelnemers uit de landen achter het IJzeren gordijn zoals Rusland, Polen, Roemenië, Joegoslavië, Hongarije, Oost-Duitsland. Verder waren Denemarken, West Duitsland en ondergetekende uit Nederland vertegenwoordigd.

We hadden daar een geweldige maand! Alleen al het kontakt met zoveel mensen uit verschillende landen maar één in geloof was een belevenis. Ook de omgeving werkte mee en zelfs het weer; we hadden bijna altijd zon.

Het was daar net een aards paradijs. De verschillende gebouwen zijn tegen de berghelling gebouwd met uitzicht op het meer en de stad Zürich. Vooral in de avond is dat een sprookjesachtig gezicht.

Overdag moesten we hard werken en studeren. We hadden les in verschillende vakken zoals: Inleiding Oud en Nieuw Testament, Kerkgeschiedenis, Praktische Theologie enz.

's Avonds waren er verschillende lezingen en ontspanningsavonden. Ook maakten we ekskursies om Zwitserland te leren kennen. Vaak werden deelnemers uitgenodigd om op zaterdag of zondag te komen eten of thee te drinken. Ook leden van de baptistengemeente te Zürich nodigden ons uit. De voertaal was Engels. Omdat verschillende mensen de taal slecht spraken werd een spoedkursus Engels gegeven, waarin aan 't eind van de maand eksamen werd gedaan.

We hadden professoren uit Frankrijk, Hongarije en Duitsland, allemaal doctor in de theologie, maar fijn in de omgang.

Er werden voor deze maand ook speciale onderwerpen gekozen waar we steeds op doorwerkten. Aan het eind van ons verblijf moesten we allemaal een scriptie over een onderwerp naar eigen keuze schrijven en kregen dan een getuigschrift. Een van de thema's was: „Het Anabaptisme en zijn gevolgen voor de Reformatie".

Het andere ging over de vrouw in de bijbel, de vrouw als discipel van Jezus en dan de vrouw in het ambt. Dit laatste onderwerp werd alle deelnemers op het hart gedrukt. De meesten van hen waren voorgangers van gemeenten in de Oostbloklanden. In sommige van deze landen was het al heel gewoon om vrouwen in te schakelen, ook als voorganger. Voor velen was het een zeer moeilijke zaak. Het was dan ook voor enige vrouwelijke deelnemers een hele gebeurtenis toen ze op de sprekerslijst van de morgen- en avonddienst in de kapel werden geplaatst! Maar na het grondige onderzoek dat we deden in het Oude zowel als het Nieuwe Testament, kon iedereen er over nadenken.

Met een opdracht keerden we terug naar onze landen om mensen te winnen voor het Site programma, dat is om thuis te studeren, ééns in het jaar een maand naar Rüschlikon te gaan, en in 3 jaar de opleiding tot voorganger af te sluiten met een erkend diploma.

We kregen daarvoor een mini-bibliotheek, opdrachten en literatuurlijsten mee.

De kosten zijn laag gehouden; er zijn ook beurzen beschikbaar.

Inlichtingen kunt u krijgen bij:
Dr Denton Hotz, „Site". Gheistrasse 31, 8803 Rüschlikon, Zwitserland.

Hoogeveen — Willy de Vlas

---

dranken. De frisdrankenindustrie zit ietwat in het slop; geen wonder, zeggen sommigen, want frisdranken zijn voor kinderen. Maar voor ouderen, neen die drinken wat anders. De aandelen van Heineken, Bols e.a. geven zeer goede dividenden.

De omzet stijgt nog steeds. En de drankindustriëlen beweren dat de omzet nog hoger kan. Hoewel, Nederland gebruikte in 1978 toch al ruim 85 liter bier, meer dan 12 liter wijn en 3,1 liter gedistilleerd à 100%. In totaal bijna 9 liter pure alkohol. En dat alles per hoofd en per jaar! Voorlopig resultaat van dit gebruik van alkohol is een aantal van 16.000 ingeschreven alkoholpatiënten bij de konsultatiebureaus voor alkohol en drugs. Meer dan een half miljoen Nederlanders behoort echter tot de zware drinkers. Ruim 130.000 bewoners van ons land zijn alkoholisten.

☆

Genieten, je zou het kunnen noemen de bevrediging van lustgevoelens en de bestrijding van onlustgevoelens. Vooral dit laatste mag niet uit het oog verloren worden. Onlustgevoelens passen niet in het raam van het leven en van de samenleving waarvan een mens leert dromen. Angsten hebben, verdriet hebben, pijn lijden, ongelukkig zijn, het past niet in dat raam. Onlustgevoelens-van-elke-aard moeten overwonnen worden. Daar hebben we dan middelen voor. Pillen en poeders, tabletten en dragee's, en vooral drankjes. Drank.

Pijn lijden was vroeger een bittere ellende. Onontkoombaar. We kunnen dankbaar zijn voor de vele en goede pijnstillende middelen die we hebben. Maar de keerzijde is wel, dat mensen een steeds lagere pijndrempel krijgen. Anders gezegd: we kunnen steeds minder verdragen.

Nu het bestaan van de wieg tot het graf omringd en beschut wordt door talloze sociale voorzieningen, is de angst om het bestaan sterk afgenomen. Het kan niet zó gek gaan in het leven of je krijgt te eten. Verhongeren is er - normaal gesproken - niet meer bij. Dus geen zorgen voor morgen. Geen angst voor de ouderdom.

Merkwaardig is echter dat alom een verhoging van angstniveau gekonstateerd wordt. Dat wil zeggen, dat mensen zich angstiger maken om duizenderlei dingen dan voorheen.

Wellicht hangt dat samen met het feit, dat we steeds grotere individualisten wor-

den. We komen steeds meer op onszelf te staan. Dat willen we ook. We willen afstand hebben tussen ons en de ander. De alleenstaande villa in het bos-met-licht-en-gas, kompleet met zwembad, wordt in advertenties afgeschilderd als de meest-begerenswaardige woongelegenheid, die dan ook best enkele tonnen méér waard is dan het rijtjeshuisje met de éèndere deur als de buurman.

Jongemensen willen al vroeg de deur uit, op kamers wonen, eigen baas zijn. We individualiseren om het leven. Maar het leven gaat eraan! Psychiaters weten er over mee te praten. De eenzaamheid is schrijnend; schreiend ook. De angst voor de avond die alleen doorgebracht moet worden, doet velen naar een middel grijpen dat de onlustgevoelens verdrijft. Alkohol is dan favoriet. Makkelijk te krijgen, en niet zo gek duur.

☆

Hun god is de buik.
Christenen ontkomen niet aan dat wat in de samenleving aan de hand is. Ook wij doen mee. We willen genieten. We willen het goed hebben in onze vakantie. Onze verjaardagsvisite moet in de herinnering blijven voortleven vanwege enkele eksklusieve hapjes en drankjes.

Natuurlijk, dit is zwart wit (op drukpapier wil dat ook moeilijk anders...). Maar waar het om gaat, is hopelijk duidelijk.

Soberheid is een bijbels woord. Onthouding trouwens ook. Niet toegeven aan alle begeerten heette vroeger goed voor de harding van het leven. Onlust en pijn inberekenen in je bestaan was nodig.

Natuurlijk, dat was ook niet alles.
Maar is het vandaag wel alles?

☆

Angstig wordt de situatie als van mensen, van christenen, onthouding gevraagd wordt om der wille van de medemens. Bv. onthouding van alkoholhoudende dranken om der wille van de mens die een zwak voor alkohol heeft. Onthouding van tabak als het er om gaat de jongeren te laten zien dat niet-roken een heel normaal leven niet in de weg staat.

Angstig, staat er. Bedoeld wordt uiteraard: Het is beangstigend van christenen te moeten horen dat zij aan de drankzucht en de nikotineverslaafdheid van hun medemensen geen boodschap hebben.

Ja, dán vraag je je toch af, wie er belangrijker is: God of genot.

P.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Terug van De Bron

Het jaarlijks feest van de werkbijeenkomst voor Gemeente en Evangelisatie ligt weer achter ons. Er waren meer deelnemers dan vorig jaar en onder hen waren weer meer voorgangers. Beide was een reden tot dankbaarheid. Wie er geweest is kan er over mee praten. Wie er niet bij was zal wel genoegen moeten nemen met deze vrij oppervlakkige omschrijving, tenzij hij „werkelijk kennis wil nemen van wat op deze konferentie werd aangeboden. Dat kan heel eenvoudig door een abonnement te nemen op het „Werkboek voor Gemeente en Evangelisatie", waarin de lezingen zijn opgenomen. Zo'n abonnement behoort nog steeds tot de mogelijkheden, want we hebben de oplage gedeeltelijk laten herdrukken en voor de toekomst verhoogd. Dat komt, omdat steeds meer mensen beseffen, hoe veel nut ze van dit werkboek kunnen hebben. Als samenstellers zijn we daar dankbaar voor.

Maar nu nog even terug naar Dalfsen. We hebben gebruik kunnen maken van de steeds beter wordende akkommodatie in dit unieke konferentieoord. Niet alleen konden we aan ruim 90 deelnemers een goede slaapplaats bieden, maar er was ook voldoende ruimte voor het werk in gespreksgroepen en in de royale eetkamer, waar de gezellige maaltijden van uitstekende kwaliteit werden genuttigd. Voor ons meer dan voldoende reden om alvast weer af te spreken voor het volgende jaar. Zo de Heer wil zal de volgende werkbijeenkomst vallen op 22, 23 en 24 september 1980. Dat is nog ver weg, maar misschien kunt u er toch alvast een notitie over maken.

Bezinningsdagen in gemeenten

In Almelo zijn we met de beide gemeenten samengekomen voor een drietal bezinningsbijeenkomsten. Het heeft ons allemaal goed gedaan, ook al vroeg het van de deelnemers een behoorlijke inspanning. Maar juist het feit, dat je samen echt bezig bent, maakt het ook de moeite waard. Inmiddels staan de avonden van toerusting en bezinning in Nieuw Weerdinge nu voor de deur. De verwachtingen zijn gespannen, want een groot aantal gemeenteleden en vrienden heeft toegezegd te zullen komen. Vóór de A.V. staat nog een dergelijke konferentie op het programma voor Coevorden, terwijl met enkele andere gemeenten een nader overleg gehouden zal worden. Meerdere gemeenten hebben al weer vaste afspraken gemaakt of data gereserveerd. We hopen van harte, dat hierdoor de plaatselijke arbeid zal worden opgebouwd. Steeds duidelijker wordt, dat we als gemeenten vaak een nieuwe aanzet nodig hebben om onze opdracht uit te voeren. Het gaat daarbij echt niet alleen om nieuwe vaardigheden aan te leren, maar ons hele gemeente-zijn heeft er mee te maken.

Gratis geholpen, maar wèl betalen

De diensten van de evangelist aan een gemeente zijn kosteloos: geen reiskosten, geen honorarium! Op die manier kan ook een kleine of financieel zwakke gemeente hiervan gebruik maken en dat is een goede zaak. Iemand zei: Dat is een geweldige service van de E.C.U. aan de gemeenten! Eigenlijk zouden we het nog iets anders moeten omschrijven: Wat een geweldige onderlinge hulpverlening van de gemeenten aan elkaar! Want dit werk wordt gedaan op *voorstel* van de E.C.U. en onder haar verantwoordelijkheid, maar in *opdracht* van de Algemene Vergadering, die ook heeft uitgesproken de kosten te zullen opbrengen. De Algemene Vergadering vertegenwoordigt de gemeenten in ons land, die in de vorm van dit werk elkaar een belangrijke handreiking geven in de dagelijkse praktijk van de arbeid.

Het gaat niet om wat oppervlakkig lawaai, maar om een stuk werk aan de basis, samen met voorgangers en gemeenteleden. Moge de E.C.U. ook de financiële steun ontvangen, die haar is toegezegd. Dan kunnen we samen verder.

Uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

ZUID-NEDERLAND

Er worden pogingen ondernomen om te komen tot de oprichting van een Bond van Baptisten Gemeenten in Zuid-Nederland. Zaterdag 27 oktober a.s. zal daarover in Alblasserdam worden gesproken.

EMMEN KOOPT SCHOOL

De baptistengemeente te Emmen (de grootste van ons land, met ruim 600 leden) heeft van de burgerlijke gemeente Emmen de voormalige kleuterschool 't Meertje met bijbehorende grond gekocht ten behoeve van haar jeugdwerk, voor de prijs van ƒ 40.000,— eksklusief BTW.

We kunnen onze broeders en zusters alleen maar van harte feliciteren met deze uitbreiding van werkmogelijkheden!

TELEVISIE-DIENST VANUIT ZWOLLE

Zondag 7 oktober zal om 17.00 uur vanuit de gemeente Zwolle een dienst door de tv worden uitgezonden op Hilversum 2.

Voorganger is ds C. van Wier.

Het orgel wordt bespeeld door Sip v. d. Werf, terwijl H. de Vries er als koorleider optreedt.

GEMEENTE-ZENDINGSDIENST
Kruiskerk Dordrecht

Op zondag 16 september '79 werd bovenbedoelde dienst gehouden onder de bezielende leiding van ds Gerard van Mameren, terwijl ds Jan van der Veen, zendeling in Afrika (Kameroen), de prediking verzorgde.

Tevens werd aan de gemeente voorgesteld br Van Burg, die het verlangen heeft als zendeling-arts in Afrika te gaan werken en gaarne door de baptistengemeente in Dordrecht zou worden uitgezonden.

Voordat de vreugdevolle dienst een aanvang nam, moest ik onwillekeurig denken aan de zaterdag daarvoor, 15 september dus, toen in de kapel te Bilthoven het 22e kursusjaar van het Seminarium werd geopend. Tijdens zijn openingscollege gaf prof. Reiling immers tekst en uitleg over de *identiteit* van de Nederlandse baptistengemeenten. Hij zei o.m. dat wij een bijbelbeweging zijn en dat onze handel en wandel altijd getoetst dient te worden aan de Heilige Schrift.

De konfrontatie dichtbij en veraf

In de Kruiskerk werden wij meteen gekonfronteerd met de praktische toepassing van onze identiteit als zodanig. Na het zingen van het prachtige lied „Wij hebben een heerlijke Koning: Hij is onze hulde zo waard" kondigde ds Van Mameren een evangelisatie-aktie aan in Dubbeldam op zaterdagmiddag 22 sept. Hij merkte op dat het evangelie zowel dichtbij als veraf moet worden gepredikt en stelde toen ons gemeentelid, br Jan van Burg, in de gelegenheid zijn getuigenis te geven.

Deze jonge arts vertelde daarna dat hij in zijn studententijd door kontakt met de chr. vereniging „Ichtus" tot levend geloof was gekomen.

Zijn studie in de genaecologie werd gevolgd door die in de kindergeneeskunde en met die kennis gewapend had hij een stage-periode van 3 maanden doorgebracht in Liberia.

Roeping voor het zendingsveld

Hij wilde verder de Goede Herder volgen en sprak over zijn roeping voor het zendingsveld waartoe vele mogelijkheden open waren. Hierna verzocht ds Van Mameren de Raad der gemeente, bestaande uit 10 broeders, op het podium te komen en elkaar de broederhand te reiken. Het was een ontroerend moment toen zij allen tesamen met br Van Burg in het midden daar stonden en ds Van der Veen in een door de Geest gedragen gebed onze jonge toekomstige zendeling-arts aan de trouwe zorg van onze hemelse Geneesheer opdroeg.

Daarna zong de gemeente het mooie koor „Ja, GOD is goed!".

Het volgen van onze Koning in de strijd

Vervolgens sprak ds Jan van der Veen naar aanleiding van Joh. 17 : 18 t/m 21 nadat het toepasselijke koor gezongen was (op zijn verzoek) „Hij is de Koning van mijn hart, mijn JEZUS". Hij zei dat het altijd de moeite waard is om voor Jezus te strijden, omdat Die zélf steeds vooraan is gegaan. Hij is als eerste gesneuveld, maar heeft door Zijn opstanding ook als eerste gezegevierd! De HEER JEZUS heeft van het begin tot het einde volgehouden en is nooit teruggedeinsd. Hij moet dan ook de Koning van ons *hart* zijn!

Na deze indringende toespraak zongen wij het bekende koor „In de Naam van JEZUS overwinnen wij; in de Naam van JEZUS vluchten demonen voor mij".

Gemeente en zending

Tenslotte zei ds Van Mameren, met een variant op de vaderlandse uitspraak „Een volk dat leeft, bouwt aan zijn toekomst": Een gemeente die léeft, doet aan zending. Wij doen echter niet aan zending zoals iemand aan duivensport doet. Neen, de gemeente is ZENDING, en wel door de GEEST *gezonden* ter verkondiging van GODS WOORD. Wij dienen van onze Meester te getuigen tot het uiterste der aarde...

☆

Voor een aantal buitenlanders, die de dienst bijwoonden, onder wie enige Amerikanen en Finnen, gaf ds Van Mameren nog een korte samenvatting van het gesprokene in het Engels.

Tot slot van deze belangrijke bijeenkomst werd het lied gezongen „Wij staan thans in de laatste strijd".

Iedere baptist een evangelist

Mogen wij allen ook hierdoor opnieuw herinnerd worden aan onze identiteit als *opwekkingsbeweging,* welk woord prof. Reiling gebruikte, zodat iedere baptist daadwerkelijk een evangelist zal zijn.

De oogst is immers groot...

Dordrecht W. J. van der Leer

BOEKBESPREKING

Tim LaHaye: Het begin van het einde. Novapress, Laren; paperback, 174 pag. *f* 18,90.

Het boek van deze baptistenpredikant uit Californië gaat over de wederkomst van Christus. Daarmee wordt het boek geplaatst op de (kilo?)meters lange boekenplank over dit onderwerp.

Enkele uitgangspunten van de schrijver zijn:

1. de brieven aan de zeven gemeenten, vermeld in Openb. 2 en 3, duiden de loop der geschiedenis aan (overigens gaat de schrijver daarop niet nader in);
2. de eerste wereldoorlog 1914-1918 is het begin van de vervulling van de profetieën uit de bijbel. Het is het eerste grote teken. Alles wat na deze oorlog gebeurd is, past wonderlijk goed in de voorzeggingen over de komende gebeurtenissen;
3. de schrijver is van mening, dat de gemeente van Jezus niet door de grote verdrukking zal gaan, maar voordien opgenomen zal worden; d.w.z. zij zal uit deze wereld worden weggerukt;
4. de huidige staat Israël is niet de vervulling van de profetieën omdat hij niet is ontstaan uit het geloof in Jezus als de beloofde Messias;
5. voor Rusland is een grote, maar kwalijke rol weggelegd in de komende gebeurtenissen. De schrijver geeft blijk van grote sympathie voor zijn vaderland, en daarin past dan een sterke afweer tegen het kommunisme;
6. Jac. 5 : 1-5, waarin de rijken gewezen worden op de gevaren die hen bedreigen, wordt naar de toekomst verwezen;
7. bij de haat tegen het kommunisme voegt zich de verwerping van de oekumenische beweging, welke beweging de grote hoer, Openb. 17, is;
8. merkwaardigerwijze komt de roomskatholieke kerk er niet bepaald slecht af; voor het aanhalen van bijbelteksten heeft men gebruik gemaakt van de Willibrord-vertaling van de Katholieke Bijbelstichting.

Voor wie bezig is zich te oriënteren op de veelheid van meningen over de bijbelse toekomstverwachting, biedt dit boek veel dat kan bijdragen tot gedachtenvorming.

P.

ROUTE BESCHRIJVING

Voor de bezoekers van de 99e Algemene Vergadering van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, op woensdag 17, donderdag 18 en vrijdag 19 oktober 1979, in „De Ontmoetingskerk" Frankrijklaan 6 te Haarlem (Schalkwijk).

A De *treinreizigers* die uitstappen op het N.S. station te Haarlem kunnen gebruik maken van *buslijn 2, richting Schalkwijk.* U dient goed op te letten dat u richting Schalkwijk neemt omdat er nog een lijn 2 is die de tegenovergestelde richting uitgaat.

De N.Z.H. bussen staan voor het station, hoofduitgang.

U stapt uit Belgiëlaan (Shellstation); schuin daartegenover is de Frankrijklaan. (plm. 250 meter van de kerk). Wat de busreis betreft krijgt u waar voor uw geld!

B De volgende aanwijzingen gelden voor degenen die met *eigen vervoer* komen: Komende uit de richting *Utrecht-Amstelveen* neemt u de afslag Haarlem-Zuid, Zandvoort. U rijdt dan op de Schipholweg; bij het eerste verkeerslicht (links voorsorteren) linksaf; u rijdt dan op de *Amerikaweg.* (Rechts van u ziet u het grote Elisabethgasthuis). Bij het tweede verkeerslicht gaat u rechtsaf (aan uw linkerhand op de hoek een Renaultgarage). U rijdt dan op de *Kennedylaan.* U steekt de *Europaweg* over (verkeerslichten) en u is op de *Belgiëlaan;* vervolgens 1e weg links *Frankrijklaan,* aan uw rechterhand „De Ontmoetingskerk".

C Komend uit de richting Alkmaar, *(Velsertunnel)* ziet u een richtingsbord *Haarlem-IJmuiden,* deze rijbaan *neemt u niet, u gaat rechtdoor* (richting Utrecht-Den Haag) tot de grote rotonde met verkeerslichten; u houdt goed de rechterrijbaan en neemt dan de afslag *Haarlem;* u rijdt dan op de *Amsterdamsevaart.* (Hoe bestaat 't en toch is 't waar!) Bij de eerste verkeerslichten die u ziet gaat u geheel links voorsorteren, links af en u rijdt op de Prins Bernhardlaan. (Oriënteringspunten: Als u de verkeerslichten nadert heeft u voor u een hoge flat *Bosch,* rechts werkplaats van de spoorwegen, links een technische school).

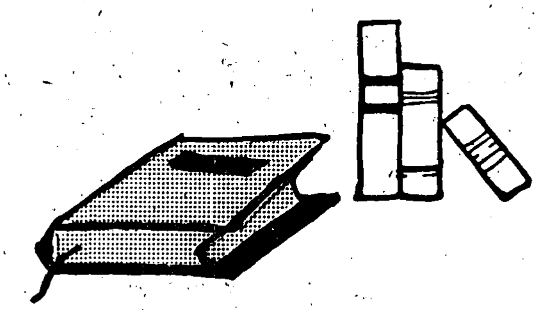
Op betrekkelijk korte afstand krijgt u op de Prins Bernhardlaan 2 maal verkeerslichten, als deze op groen staan trekt u zich er niets van aan maar u rijdt recht door totdat u komt bij de *Schipholweg.* (Tegenover u ziet u het grote St. Elisabethgasthuis). Verkeerslichten, u houdt de middelste rijbaan en nadat u de Schipholweg bent overgestoken is u op de Amerikaweg. Zie vervolgens onder B.

D Komende uit de richting *Hoofddorp-Heemstede* houdt u rechtsaan, u krijgt eerst een ANWB bord richting Haarlem, Zandvoort, Alkmaar. Vervolgens een bord Motorvoertuigen *Amsterdam, Schalkwijk, Diakonessenhuis.* Deze richting houdt u aan. Nadat u 4 verkeerslichten bent doorgegaan krijgt u een bord Voorsorteren: *Amsterdam-Schalkwijk* (geheel rechts voorsorteren; u kunt dus het beste de rechterrijbaan houden. Rechtsaf en u rijdt dan op de Cesar Franklaan. U blijft doorrijden.

(Aan uw linkerhand ziet u het Diakonessenhuis), gaat de brug over van het Spaarne, u rijdt dan op de *Europaweg.* (Voorrangsweg). U blijft deze weg volgen.

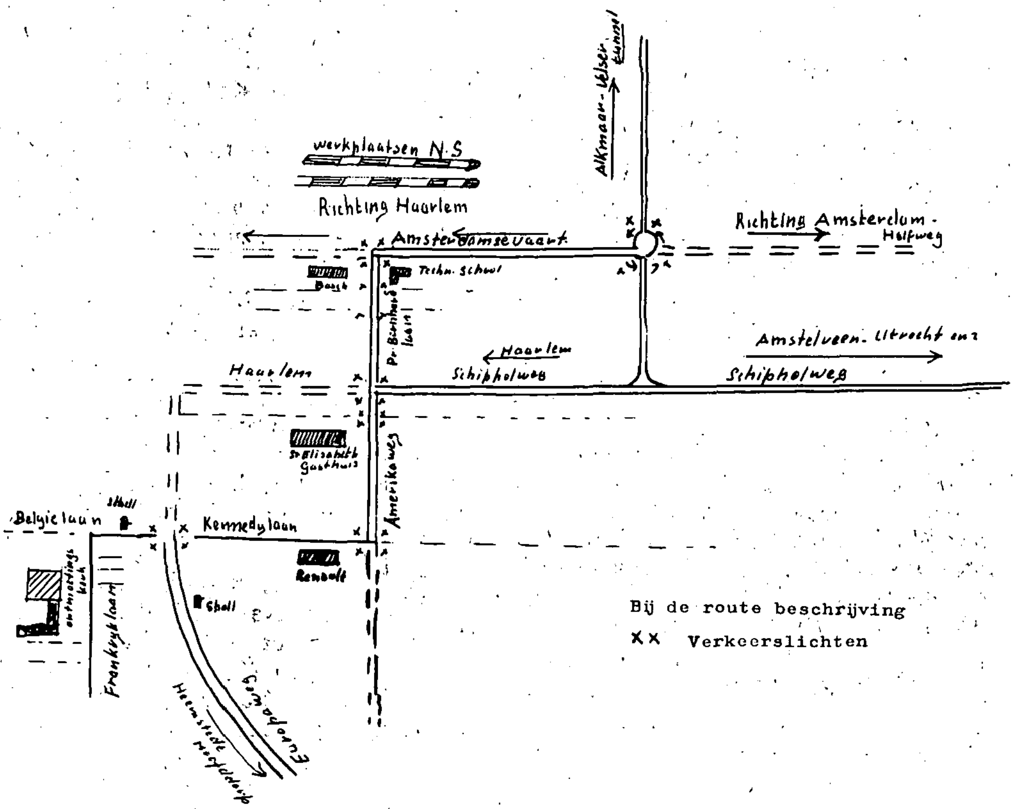
U passeert 't winkelcentrum (rechts). Vervolgens krijgt u een Shellstation aan uw rechterhand en gaat dan direkt links voorsorteren. Linksaf en u rijdt op de Belgiëlaan, eerste weg links de *Frankrijklaan.*

De kommissie van voorbereiding

Wat zullen we lezen?

zondag	7 oktober	Psalm 121	God heeft zorg voor ons leven
maandag	8 oktober	Leviticus 19 : 1- 8	De heiliging van het leven
dinsdag	9 oktober	Leviticus 19 : 9-10	Voorschriften over de oogst
woensdag	10 oktober	Leviticus 19 : 11-16	Regels van naastenliefde
donderdag	11 oktober	Leviticus 19 : 17-18	Liefdevolle terechtwijzing
vrijdag	12 oktober	Leviticus 19 : 32-37	Eerbied voor bejaarden en vreemdelingen
zaterdag	13 oktober	Psalm 125	De berg die niet wankelt

KURSUS N.W. NEDERLAND

De eerste kursus is niet op 6 oktober, maar op 20 oktober; de laatste zaterdag zal dan 29 maart 1980 zijn.

LOFZANGEN EN GEBEDEN

Graag willen we u er nogmaals op attenderen dat bestellingen vroegtijdig vóór 17 oktober opgegeven, op de a.s. A.V. te Haarlem afgehaald kunnen worden van onze stand.
Voor prijzen en specifikaties verwijzen we naar De Christen van 7 september jl.
Met vriendelijke groet,

Uw Z.B.C.
J. Germeraad, adm.-pen.m.
A. Verweystraat 21, 7552 ME Hengelo (Ov.), tel. 05400-21911

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 41 - 12 oktober 1979

Ik wil wel, maar ik mag niet

Zo ongeveer was de uitspraak van de bejaarde dame. Ze wil wel gedoopt worden, ze wil zelfs heel graag gedoopt worden, en wel op de manier zoals dat in een baptistengemeente gebruikelijk is. De dochter heeft echter op medische gronden bezwaren en verbiedt haar dus deze plechtigheid. Hoe heeft een gemeente te handelen, die met dit probleem te maken krijgt?

Allereerst:
de raad dient zich ervan te vergewissen dat de begeerte om door de doop tot de gemeente toe te treden een oprechte begeerte is. Onderzocht moet worden - als bij ieder ander - of het getuigenis van geloof en wedergeboorte betrouwbaar en geloofwaardig is. Zijn de motieven zuiver? Spelen geen onzuivere faktoren een doorslaggevende rol?
Tweedens zal men met de betrokken arts (spcialist) een gesprek moeten hebben.
Kent hij onze dooppraktijk? Weet hij bv., dat het water in het doopvont verwarmd wordt, desnoods tot een vrij hoge temperatuur? Weet hij dat de doophandeling door meer dan één man voltrokken kan worden? De voorganger kan immers assistentie krijgen van anderen.
Mocht de medicus zijn bezwaren handhaven, dan rijst de vraag: Wat nu?

☆

Wij weten dat niet alle doperse gemeenschappen de band tussen doop en toetreding tot de gemeente zo nauw leggen als dat in onze gemeenten nog gebeurd.
Vooralsnog menen wij, dat de doop de toegangspoort tot de plaatselijke gemeente is. Dat wil zeggen, dat de doop daarmee de zichtbare belijdenis is van de begeerte om met Jezus te wandelen in nieuwheid des levens en met Jezus' volk door het leven te gaan. Zonder doop geen lidmaatschap der gemeente.
Maar ook: geen lidmaatschap der gemeente zonder doop? Welke doop? Die door onderdompeling of die door besprenging? Laten we aannemen dat de in de eerste zin van dit artikel genoemde dame de doop die zij als kind onderging, niet meer ziet als een bijbelse, geldige doop. Dat zou dus betekenen, dat zij naar haar gevoelens niet gedoopt is. Wat dan?
In ieder geval moet duidelijk zijn, dat hier met twee zaken rekening gehouden moet worden: met het belijden van de gemeente én met de begeerte van de mens, die tot geloof in Jezus gekomen is.
De gemeente belijdt, dat zij die tot geloof in de Here Jezus Christus gekomen zijn, recht hebben op de doop. Zij hebben ook de plicht zich te laten dopen. Ongedoopte gelovigen waren in de eerste eeuw een onmogelijkheid! Door de doop werd men opgenomen in het lichaam van Christus. Wie tot geloof gekomen is, wil belijden bij Jezus te horen, en bij niemand anders dan bij Jezus én bij zijn gemeente!
Maar... de medicus acht de doophandeling door onderdompeling niet verantwoord! Er zijn er die zeggen: Dan moet je je, tegen de waarschuwing van de arts in, in geloof dat de Heer je voor alle kwaad kan behoeden, toch laten dopen.
Wie dat zeggen, zullen er echter rekening mee te houden hebben, dat er niet alleen iemand is, die gedoopt wil worden, er zal ook iemand moeten zijn om de doop te voltrekken! De gemeente moet toestemming geven tot de doop: ook de gemeente moet in geweten verantwoord zijn voor deze handeling. Met het geweten der gelovigen in de gemeente moet rekening worden gehouden.
Anderen zeggen: Als het de Heer behaagt, dat je door onderdompeling gedoopt wordt, zal Hij je lichaam te eniger tijd zo sterk maken, dat het deze handeling zonder nadeel kan ondergaan. Zo zeker als de doop een zegen is voor de inwendige mens, zo zeker zal de doop geen schade mogen toebrengen aan de uitwendige mens.

☆

Men zou in deze situatie zijn toevlucht kunnen nemen tot een beperkte doophandeling. Men zou kunnen volstaan met enkele druppels water te gebruiken en daarmee het voorhoofd kunnen bevochtigen, ervan uitgaande, dat een deel voor het geheel kan, en in dit geval moet werken.

Instruktiedag in Thabitha Amsterdam

Eind augustus zijn we met z'n negentienen (diakonessen, leden van zusterhulp, 2 broeders van de raad en de voorganger) een dag te gast geweest bij Tabitha in Amsterdam. We hebben daar een zg. instruktiedag gehad en u zult zich afvragen wat dit inhoudt. Eigenlijk kan ik misschien beter zeggen „een ontmoeten met Tabitha".

We waren 's morgens om 10 uur present in Tabitha aan de van Ingenhouszhof en werden daar ontvangen door ds Mostert, de heer Kruithof en de heer Wiersma. Na het gebruik van een heerlijk kopje koffie hield de heer J. Meyer (ekonomisch direkteur van Tabitha) een inleiding over het ontstaan, alsmede het reilen en zeilen van Tabitha Amsterdam, De stichting Tabitha Amsterdam bestuurt momenteel 3 tehuizen (verzorgings- en verpleegtehuizen) voor bijna 400 verzorgingbehoeftigen.

1. Geuzenveld voor geestelijk gestoorde bejaarden;
2. van Ingenhouszhof voor bejaarden die verzorging behoeven;
3. Pieter van Foreesthuis voor hen, die niet in een bejaardentehuis kunnen worden opgenomen.

In 1967 is „op verzoek van de overheid" met de bouw van één van deze tehuizen begonnen. U kunt hierover uitgebreid lezen in het boekje „een steen in het water".

Ik zet het „op verzoek van de overheid" ekstra tussen aanhalingstekens omdat het ons trof dat bij iedere verbouw-uitbreiding of nieuwbouw, dit zinnetje steeds weer terug kwam. Reden om aan te nemen dat het kontakt met de overheid erg goed is. Op het ogenblik is men druk bezig een hotel dusdanig te verbouwen dat er weer plaats is voor 60 mensen. Er zijn eveneens plannen voor een nieuw gekombineerd verpleeghuis waar ook somatische patiënten kunnen worden opgevangen.

De ruimte voor het personeel dat in opleiding is, is te klein zodat men nu een geschikt opleidingsgebouw zal huren. Tabitha heeft een erkende opleiding voor ziekenverzorgster.

De staf van Tabitha gaat van het standpunt uit dat de mensen zo goed mogelijk moeten worden verzorgd. Er wordt door ieder hard en met liefde gewerkt.

De opgenomen patiënten zijn deels protestant, deels katholiek en deels niet kerkelijk. Het is dus bedoeld voor alle gezindten. De leiding van Tabitha is er zich ten volle van bewust dat zijn missionaire opdracht ligt in haar uitstraling door de werken ten dienste van de ander.

Na het 2de kopje koffie hield ds Mostert een inleiding over „verkenning van de situatie van de ouder wordende mens in samenleving en gemeente".

Ds Mostert attendeerde er op dat de ouder wordende mens in de gemeente vaak niet genoemd wordt. We hebben het wel over jeugd-zending-opleiding enz. maar gaan nogal eens voorbij aan de problemen van de 3e levensphase (de ouderdom).

In de 3e levensphase komen ingrijpende veranderingen. De ouder wordende mens gaat uit het arbeidsproces en krijgt dus een oase van vrije tijd, maar vaak ook tegelijk een lichamelijke beperking. Als christen kunnen we hieraan niet voorbijgaan en we zullen hen als volwaardige mensen moeten tegemoet treden, naar hen luisteren, vertroosten en trachten nieuwe perspektieve voor hen te openen maar hen tegelijkertijd er van te doordringen dat de mens in zijn 3e levensphase toch ook nog een taak en opdracht in de gemeente heeft.

De heer Kruithof sloot hierbij aan en sprak over „de opstelling en benadering ten opzichte van de ouder wordende mens vanuit onze opdracht". De heer Kruithof wees ons erop dat de ouder wordende mens geschiedenis heeft gemaakt en verwees naar Lev. 19 : 32.

Hierna hadden we een uur pauze en konden genieten van de heerlijke lunch die ons werd aangeboden.

De middag werd besteed aan een groepsdiskussie naar aanleiding van enkele geformuleerde vragen. Na de thee was er de mogelijkheid tot vragen stellen en een open diskussie. Met enkele dia's over het Tabithawerk en de tehuizen werd deze dag besloten.

Wij hebben deze dag als heel zinvol ervaren en eerlijkheidshalve moeten we bekennen dat we nu heel anders tegen het Tabitha-werk aankijken. Het was ons „dichterbij gebracht".

Arnhem was de eerste gemeente die zo'n instruktiedag meemaakte. Voor Tabitha èn voor Arnhem dus een proef die ons in Arnhem heel goed bevallen is. Wij hopen dat ook andere gemeenten eens gebruik maken van zo'n instruktiedag opdat Tabitha en de baptistengemeenten wat dichter bij elkaar komen.

Hartelijk dank aan de staf van Tabitha. Wij wensen hen veel sterkte in hun arbeid.

Arnhem J. Maandag-Schrijvers

Een andere oplossing voor het probleem verdient echter de voorkeur.

Deze oplossing namelijk, dat de doopkandidaat op belijdenis van zijn geloof wordt opgenomen in de gemeente. De gemeente erkent zo iemand als een broeder, als een zuster, omdat hij/zij herkend is als een die met Jezus is gestorven en opgestaan. De doophandeling wordt echter voorlopig uitgesteld, totdat de medische bezwaren niet meer aanwezig zijn. De tot geloof komende behoudt dus het recht gedoopt te worden als ieder lid der gemeente. De gemeente behoudt het recht te bestaan, uit gelovigen, die op de belijdenis van hun geloof gedoopt zijn.

☆

En als de lichamelijke bezwaren nooit worden opgeheven Welnu, in dat geval is aan een gelovige niets onthouden, wat hem tot zegen kan zijn.

De gemeente heeft niets afgedaan van haar opdracht om het Evangelie te prediken aan alle kreaturen, ook aan zieken en gehandicapten, en de discipelen te dopen. En de wil des Heren is volbracht, want Hij wil, dat Zijn Huis vol zal worden met bedelaars, misvormden, en blinden en lammen. (Lukas 14 : 23).

P.

ZANGBUNDEL COMMISSIE GROOTDRUK LOFZANGEN EN GEBEDEN

Tot onze grote teleurstelling ontvingen we hetdenmiddag 8 oktober van de drukker bericht, dat de Grootdruk bundel niet tijdig voor de A.V. te Haarlem gereed kan zijn, vanwege een technische storing.

Zodra meer nieuws omtrent het gereedzijn bekend is, zullen we het u laten weten.

Met ekskuses voor het ook voor u veroorzaakte ongerief, verblijven we, gaarne de uwen,

Namens de Z.B.C.,

J. Germeraad, admin.-pennm.
A. Verweystraat 21, 7552 ME
Hengelo (Ov.); tel. 05400-21911

GEWESTELIJKE NAJAARSKONFERENTIE VAN DE L.Z.C. AFDELING ZUID-HOLLAND

Datum: D.V. zaterdag 13 oktober 1979
Plaats: baptistengemeente te 's-Gravenhage
Adres: Vier Heemskinderenstraat 91
Aanvang: 2 uur n.m.

Ds Hessels uit Alblaserdam zal een inleiding houden over het onderwerp: „Hoe brengen wij de bijbel dichterbij de kinderen?"

Na de pauze is er gelegenheid om hierover van gedachten te wisselen.

Verder zullen we wat bijbelteksten zingen en ook leren we een mooi kerstlied.

Tevens zal een goed en bijbels verantwoord kerstdeklamatorium worden besproken dat u mee krijgt naar huis.

Alle leiders en leidsters in het gewest Zuid-Holland worden hierbij hartelijk uitgenodigd! !

8E ONE WAY DAY

Zaterdag 20 oktober 1979 in de Irene-hal, Utrecht om 11.00, 14.00, 16.15 en 19.00 uur. Toegang gratis!

Georgy Vins in Apeldoorn

Onder het motto „God is getrouw" werd op dinsdag 25 september jl. in de Grote Kerk te Apeldoorn een bijeenkomst gehouden waarin de bekende baptistenleider uit Rusland, Georgi Vins, het woord voerde. De bijeenkomst werd georganiseerd door de stichting „Friedensstimme Nederland", die op eenvoudige wijze aandacht wil vragen voor de nood van de vervolgde christenen in de Sovjet-Unie.

De leiding van de bijeenkomst was in handen van ds Hovius, hervormd predikant (Gereformeerde Bond) te Apeldoorn. Hij verzocht de aanwezigen de psalmen, die zouden worden gezongen, niet ritmisch te zingen. Het was wel indrukwekkend om de psalm „Geloofd zij God met diepst ontzag" zo nadrukkelijk te horen zingen door ongeveer veertienhonderd mensen in de geheel gevulde Grote Kerk.

Ook het openingswoord ademde duidelijk de sfeer van de Gereformeerde Bond. Daarmee werd duidelijk dat Georgi Vins, hoewel hij tot de baptisten behoort, in een andere traditie leeft als wij. De bevindelijkheid van deze Russische baptisten is blijkbaar meer verwant aan de geloofsbeleving van de Gereformeerde Bond en de Gereformeerde Gemeente dan aan de onze. Dit verklaart waarschijnlijk ook waarom de zogenaamde Rusland-Duitsers die naar het Westen zijn uitgeweken, en onder wie veel baptisten zijn, weinig of geen kontakten leggen met andere baptisten.

Er was enige verwondering toen Vinns de hoge kansel beklom. Want de foto die van hem was gepubliceerd, vertoonde meer gelijkenis met zijn vertaler dan met hem. Hij zag er aanmerkelijk jonger en enegieker uit. Toen hij sprak bleek zijn wilskracht en temperament. Zijn stem was sterk en hij sprak vlot.

Overigens hebben de jaren van gevangenschap wel hun sporen nagelaten; want om die avond te kunen spreken, had hij de hele dag moeten rusten. Daarom was er ook geen perskonferentie georganiseerd, of een mogelijkheid om met hem in gesprek te komen. Dat neemt niet weg dat meerderen na afloop van de bijeenkomst kans zagen om hem en zijn moeder Lydia de hand te drukken.

Br Vins legde er in zijn toespraak de nadruk op dat hij en andere christenen zich beschouwen als gezanten van Christus. Zij riskeren daarmee niet alleen gevangenschap, maar ook in de kampen en gevangenissen prediken ze het evangelie. Hij getuigde dat God trouw is. Gevangenen komen tot geloof, en zelfs bewakers raken onder de indruk van Christus.

Hij vertelde over de vervolgingen die al tientallen jaren in Rusland plaatsvinden. Tussen 1929 en 1949 werden 25.000 voorgangers gearresteerd, waarvan zeker 22.000 in gevangenschap omkwamen. Hij vertelde over zijn belevenissen in gevangenschap en over zijn vrijlating. Veel daarvan is al elders gepubliceerd, zodat ik daar niet verder op in ga.

Hij vertelde van het gebrek aan bijbels, en hoe de christenen in het geheim op zelf gemaakte drukpersen het evangelie drukken.

Hij riep de aanwezigen op om de vrijheid en de bijbel hoog te houden, en bereid te zijn om lijden terwille van Christus op zich te nemen, en in de gebeden te denken aan de broeders en zusters in Rusland.

Zijn moeder wilde ook nog iets zeggen, en dus klom de bejaarde Lydia, met de hoofddoek om, ietwat gebogen, langzaam de hoge trap op naar de kansel. Rustig en vrijmoedig deed ze haar woord.

Ze was betrokken bij het komité dat hulp biedt aan gezinnen van gevangen genomen christenen. Zij riep de aanwezigen op om het grote ongelukkige land, dat God en de bijbel is ontnomen, niet te vergeten.

U kunt zich voorstellen dat het een bijzondere belevenis was om twee mensen te horen spreken, die om hun geloof hebben geleden in gevangenschap, maar die getuigen dat God trouw is en door de moeilijkheden heen leidt. Als vanzelf ga je jezelf vragen stellen. Het is waar wat br Vins zei: Het lot van de gemeente in Rusland en van de gemeente in het Westen is niet zeker. Velen moeten lijden. Zijn wij ook bereid om voor Christus te lijden? Christus heeft levend en toegewijd geloof nodig. Gezien de situatie lag het voor de hand dat hij zich zou beperken tot het vertellen van wat hij en andere christenen hebben beleefd. Het was anders wel waardevol geweest als hij iets had kunnen zeggen over de onderlinge verhouding van verschillende groepen christenen in Rusland; over de wijze waarop christenen worden belemmerd zodat ze ondergronds gaan werken. Ik vroeg mij ook af of alleen de leiders van de gemeenten gevangen worden genomen, en hoe minder sterke persoonlijkheden dan Vins de gevangenschap verwerken.

Het leek me zinvol een korte impressie van deze bijeenkomst door te geven. Voor het geval u meer informatie wenst over de stichting „Friedensstimme Nederland", kun u zich vervoegen bij de sekretaris van de stichting, de heer P. Stijnen, Groeneweg 23, 3131 VE Vlaardingen.

P. van der Werf

Wie zei dat hij God kende?

Wij zijn wijs-gerig, leer-gierig. We kunnen niet alemaal filosofen zijn, die zich het liefst omringen met medeminnaars van de wijsheid of hun ingebonden gedachten. Er zijn ook broodbakkers nodig en automonteurs. Wat niet betekent dat de laatstgenoemden ontbloot zouden zijn van de begeerte om na te denken over het leven en zijn zin. Nu en dan kom je ze tegen en ze verrassen je door blijken van grotere diepten te geven dan je op grond van hun verschijning zou aannemen. Ze praten niet zo ingewikkeld en kennen niet de juiste termen om vermogen en onvermogen, scherpzinnig door professionele woordgoochelaars bedacht, te openbaren of te versluieren.

De bijbel is een rijk gebied vol waterbronnen en goudaders. De dorstige delver kan hier aan zn' trekken komen. Ik heb de laatste weken in de buurt van Hosea verkeerd en het was geen bezwaar dat tussen hem en mij zo'n 2700 jaar liggen. Zolang er mensen waren is er gedacht. Hun wereld zag er voor wat water en licht betreft wat anders uit, maar ze schreiden en lachten net als wij nu.

In zijn boekje keren de woorden kennis en kennen herhaaldelijk terug. En dat dan toegespitst op het kennen van God. Is dat mogelijk? Soms denken wij in schepping en geschiedenis een hand aan de wand te zien, maar die schrift te duiden is moeilijk. We komen nauwelijks tot onaanvechtbare konklusies. Wij kunnen God niet aan de hand van kontroleerbare feiten aan het volk tonen. Hij blijft de Onbekende. Wij zijn op geloof aangewezen.

Dat betekent niet dat we ten aanzien van de Euwige een onzeker uitgangspunt hebben. Het enige is dat we ons veelgeprezen, zeer gewaardeerd verstand naar een lager geplaatste zetel moeten verwijzen. Dat kan nerveus maken. We spreken voortdurend in alles het verstand, de rede aan. Bij vele beslissingen stellen we

de vraag: Is dat wel verstandig? Zodra het woord God valt beginnen we te aarzelen. Jammer, want het grotere leven hangt af van Hem. Juist God kan ons leven in een allesovertreffend kader zetten. Dat wil zeggen: als God met dit hemellichaam en de daarop wonenden te maken wil hebben; als er een relatie is tussen deze zandkorel in het heelal en de Heer van wat wij zien en niet zien.

Als Hosea herhaaldelijk spreekt over: God kennen, kennis van God, over het te gronde gaan door gebrek aan kennis en aan inzicht, weten wij dat de mens van toen even weinig wist als wij. Ook de Israëliet. Misschien juist de Israëliet had zijn problemen. De profeet zal gesproken hebben over wetten, over openbaringen en door alles heen zijn gedachten over God binnengedrongen in het volk. Voortdurend werden ze gekonfronteerd met hun geschiedenis en hoorden zij van zijn grote daden. Met name sedert Mozes en de vaderen Egypte verlieten. Zo kon er een vertrouwensrelatie groeien tussen de Eeuwige en de tijdelijken. Wat er werkelijk van terecht kwam maakt Hosea duidelijk aan zijn huwelijk. Israël ging vreemd. Kennis van God. Een dichter beschrijft een woestijnstorm, schurend zand, verschrikkend, verstikkend. Dan wordt het stil. De hemel is blauw. „Doodstil liggen wij te wachten als een zieke op het bezoekuur, want nu zult U komen, in de stilte... En dan zullen wij U kennen". U dacht even aan Elia, die God nog moest leren kennen. Als de Andere.

Charlotte Brontë schrijft in Jane Eyre:

> „Wij weten dat God overal aanwezig is, maar ongetwijfeld voelen wij zijn tegenwoordigheid het sterkst als zijn werken in de grootste afmetingen om ons heen gespreid liggen, en het is een onbewolkte nachtelijke hemel, waar zijn werelden lang hun stille baan wentelen, dat wij zijn Almacht, zijn Alomtegenwoordigheid en zijn Oneindigheid het duidelijkst kunnen lezen... Toen ik met betraande ogen opkeek, zag ik de machtige melkweg. Ik herinnerde mij wat dat was, een oneindigheid van stelsels die als een zacht spoor van licht door de ruimte zwierven, en ik voelde de macht en de kracht van God. Ik was ervan overtuigd dat zijn zorg behouden zou wat Hij geschapen had. Ik wist toen dat noch de aarde, noch een van de kostbare zielen daarop zou vergaan".

Het aangehaalde laat even denken aan Psalm 8: Aanschouw ik uw hemel... en aan Romeinen 1, waarin Paulus schrijft dat hetgeen van God gekend kan worden in mensen openbaar is, want God heeft het hun geopenbaard. Sedert de schepping der wereld kan men het verstand uit Gods werken zijn kracht en goddelijkheid doorzien. Ik zal Paulus niet tegenspreken, toch zou ik hem om een nadere verklaring vragen als hij hier was. Als Job onder de indruk van de schepping is, zegt hij: „Zie, dit zijn nog maar de uitlopers zijner wegen, en slechts een fluisterend woord vernemen wij van Hem".

Het spoor in de sneeuw verraadt mij wel dat iemand passeerde. Hier wás iemand, maar wie was hij?

Sedert Jezus hier was zeggen wij: God was hier. Jezus is meer dan een fluisterend woord. Hij was het Woord zonder meer. De bron van onze Godskennis. Maar dat zegt slechts hij die verstaat wat er staat: ‚Zalig zijt gij, Siman *Barjona,* want *vlees* en *bloed* heeft u dat niet geopenbaard, maar mijn Vader die in de hemelen is".

Men moge als mens zijn gedachten hebben over God, het kennen is een geschenk. Als u het bovenstaande allemaal las raad ik u aan 1 Kor. 2 : 6-16 te lezen. U viert dan het pinksterfeest met meer diepte, meer vreugde en vrucht.

Huizinga

Aan de vooravond van de AV — **Koers negentientachtig**

Kenners en liefhebbers van het reilen en zeilen van de Unie plegen elkaar in deze weken te vragen: wat denk je van de AV? Dan komen de meningen en prognoses los. Dat voorstel zal 't wel halen, maar dat van die kommissie dat moet ik nog zien. Broeder A maakt een goede kans voor kommissie zus en zuster B zou het wel eens van al de mannelijke kandidaten kunnen winnen voor een plaats in kommissie zo. Er staan ook niet zulke ingrijpende voorstellen op de agenda en de vaste verplichte nummers ontbreken niet. Wat dan van de AV in Haarlem te verwachten.

Niet aan de orde

Het is niet mijn bedoeling een prognose te geven en evenmin om nog net voor de vergadering even kenbaar te maken hoe ik vind dat er gestemd en gehandeld zou moeten worden. Liever wil ik een paar overwegingen doorgeven die betrekking hebben op de Unie en haar jaarvergadering en haar organen in het algemeen.

Een buitenstaander die onze agenda leest zal ongetwijfeld opmerken dat je er niets op vindt datop het ogenblik de gemoederen van kerkelijk en christelijk Nederland bezighoudt. Behalve enkele vermeldingen in de verslagen is er niets te merken van onze relaties tot andere gelovigen en gemeenschappen. Toch is dat geen zaak waar onze gemeenten en hun leden in de praktijk niet mee te maken hebbben. Iedereen wordt overal gekonfronteerd met het feit dat wij niet de enige christenen in de wereld zijn.

Evenmin is er op de agenda iets te vinden van de grote en kleine vragen waarvoor de huidige samenleving ons plaatst en toch hebben we er stuk voor stuk dag in dag uit mee te maken.

Nu wil ik niet pleiten voor een agenda waarop al deze dingen wel voorkomen. Onze AV is eenvoudig ongeschikt voor de bespreking van deze zaken omdat de Unie er het orgaan niet voor is. Een federatief samengaan van gemeenten is van andere aard dan een kerkverband. Wel moeten we konstateren dat ons de instrumenten voor het bespreken van zulke vitale zaken op landelijk niveau ten enenmale ontbreekt. Misschien zouden we zoiets moeten hebben als een landelijk pastoraal beraad waar geen besluiten worden genomen maar hoogstens adviezen worden geprobeerd. We zouden het echter dan wel echt eerst moeten leren om over deze dingen te praten.

Toetsing

De AV is er allereerst om de gang van zaken in de Unie te bepalen en om de uitvoering te toetsen aan de doelstellingen. Dat is al een heel grote taak en het is de vraag of de AV bij de huidige werkwijze daartoe wel in staat is. Ik denk dat bij vele afgevaardigden het gevoel leeft dat ze eigenlijk geen greep hebben op wat er gebeurt en ook geen wezenlijke inbreng in de diskussies. Het voorstel van orde dat de gemeente te Muntendam heeft ingediend is blijkens de toelichting een poging om „ook aan gemeenten die niet beschikken over welbespraakte afgevaardigden de mogelijkheid" te geven „op een volwaardige wijze hun mening te uiten en hun inbreng te leveren". Daaruit valt een zekere onvrede over de mogelijkheden tot eigen inbreng af te leiden en dat is ook wel begrijpelijk. Ik ben er niet van overtuigd dat dit verbeterd kan worden door middel van een verandering van procedures,, want waar het aan schort is voldoende overzicht en informatie. De tijd is voorbij dat elk meelevend gemeentelid wel zoveel van de Unie wist dat zij of hij op de AV wist waar het om ging en als 't moest mee kon praten. Wil de AV beter in staat zijn om de taak van beleidsbepaling en -toetsing goed te volbrengen dan zal die vergadering moeten bestaan uit goed geïnformeerde afgevaardigden.

Daarvoor is in ieder geval nodig dat men de AV een aantal jaren achter elkaar bijwoont. De vorming van een kommisie voor Uniezaken bestaande uit de vaste afgevaardigden en enkele leden van de raad van de gemeente in iedere plaatselijke gemeente verdient serieuze overweging. Zo'n kommissie zou het hele jaar aktief

moeten zijn en openbare vergaderingen houden zodat ieder geïnteresseerd gemeentelid er bij zou kunnen zijn. Bovendien zou de voorbereiding van de AV in de gewesten serieuzer kunnen worden aangepakt.

Er zou voor ieder gewest een informatieteam beschikbaar moeten zijn vanuit de organen van de Unie die op de gewestelijke voorbereidingsbijeenkomsten aanwezig is om op elk gewenst punt informatie te geven. En de gedachte aan een via de gewesten opgebouwd lichaam dat twee keren per jaar met de UC en de PC's bijeenkomst voor de bespreking van het gevoerde en het te voeren beleid verdient toch wel serieuze aandacht.

Uitvoering

Sinds 1953 opereert de Unie als een soort republiek van kommissies: de Unie-commissie en de Permanente Commissies staan in principe naast elkaar en zijn elkaar geen verantwoording schuldig. Boven de kommissies staat alleen de AV. De bedoeling van de reorganisatie van 1952 was ook inderdaad de drie takken van gezamenlijke arbeid in de Unie: zending, evangelisatie en opleiding, ruimte te geven voor een eigen ontplooiing. In de UC zouden de kommissies elkaar ontmoeten en samen overleggen en daar zou dan ook een zekere koördinatie moeten plaatsvinden. We kunnen niet anders konstateren dan dat de organisatievorm in dit opzicht aan het doel heeft beantwoord. De drie takken van arbeid zijn in de kwart eeuw die sindsdien is verlopen enorm in omvang en intensiteit gegroeid. Er was om zo te zeggen in Unieland een grote ruimte vrij voor deze expansie. Dit ondanks het feit dat tegen de aanvankelijke bedoeling in de Uniekontributie veel sneller steeg dan was verwacht en daardoor de financiële ruimte voor de PC's metterdaad inperkte. In dit opzicht weerspiegelden de ontwikkelingen in de Unie de gang van zaken in de maatschappij. Het waren de jaren dat het niet op kon.

Die tijd is nu voorbij, niet alleen in de maatschappij maar ook in de gemeenten. Er is gelukkig nergens nog sprake van een krisis maar het is toch wel zo dat de ruimte voor expansie vrijwel op is. Dat is geen ramp maar het vraagt om bezinning en overleg. Het vraagt ook om het stellen van prioriteiten en dat is bij de huidige struktuur van de uitvoerende organen eigenlijk niet goed mogelijk. Het gebeurt in feite dan ook niet. Niet omdat men het niet wil maar omdat het in de bestaande struktuur eigenlijk niet kan. Het zou zeer onbillijk zijn hier kritiek op personen te oefenen. In een organisatie verander je de manier waarop met de zaken wordt omgegaan niet zo maar. Een struktuur is meer dan een onderlinge afspraak om het zo en niet anders te doen, het is tegelijk een regulering waarbinnen je kunt funktioneren en die nodig is om je bij dat funktioneren ook wel te bevinden.

Daarom zal ook een snelle verandering van de statuten en reglementen dit probleem niet een-twee-drie kunnen oplossen. De werkgroep Uniestrukturen komt dan ook niet met haastig in elkaar gezette voorstellen maar wil dieper graven. We zien uit naar haar bevindingen. Maar misschien moeten we op korte termijn een wijziging in de reglementen aanbrengen die de UC verplicht de voorstellen van de PC's van een beredeneerd prae-advies te voorzien. In zo'n advies zou de UC het betreffende voorstel (ook een begroting is een voorstel!) dan moeten plaatsen in het raam van al de gezamenlijke arbeid. Het daarvoor nodige samenspel zouden de kommissies dan moeten leren maar ik ben er van overtuigd dat het zegenrijk zou kunnen werken en er toe bijdragen dat er in de Unie een duidelijk, herkenbaar en kontroleerbaar beleid wordt gevoerd. Met minder kunnen wij langzamerhand niet meer toe.

Er bestaat een boekje over kerkelijke organisaties dat als titel heeft: Liefhebben met het verstand. Het bovenstaande is zeker geschreven vanuit een oude en sterke liefde voor onze Unie. En misschien is het ook niet geheel zonder verstand geschreven. Het oordeel daarover is aan de lezers.

J. Reiling

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Het Kerstnummer

De verleiding is groot om in dit rubriekje iets te schrijven over de gebeurtenissen in Nieuw-Weerdinge gedurende de afgelopen week. Er zou alle reden toe zijn, maar misschien krijgt u het bericht wel van de sekretaris van de gemeente. Dan hoort u het eens van iemand anders.

Aan mij het genoegen om nog eens met u van gedachten te wisselen over het Kerstnummer.

Er wordt nu hard gewerkt aan de afwerking van dit blad. De kopij is binnen, voor het grootste deel. U weet al iets van het omslag en het thema: DE WERELD KAN WEER LACHEN! Dat is eigenlijk hetzelfde als: „Ik verkondig u grote blijdschap!". Een heel bijbelse gedachte derhalve, maar wel moeilijk over te dragen in een wereld, die ziek is van ellende. We zijn deze uitdaging niet uit de weg gegaan. De diepe, overwinnende blijdschap van het geloof in Jezus Christus wordt verwoord in artikelen van de vaste Zaaierstaf, een gedicht van Georgi Vins, een bijdrage van mevr. W. A. M. van Dam-Deursen en een bijdrage uit Spanje (Cadiz), waar de Zaaier elke maand zijn weg vindt naar een aantal Nederlanders, dat daar gevangen wordt gehouden. In datzelfde bericht ook een verhaal over Antonio Gonzalez, die in IJmuiden werd gedoopt en nu in zijn woonplaats meehelpt aan de opbouw van een kleine gemeente. Ds J. A. Brandsma, de nieuwe sekretaris van de Unie, die anders is dan we het tot nu toe gewend waren.

Het wordt een goed kerstnummer van De Zaaier en met vrijmoedigheid nodigen we de gemeenten uit om hun bestelling dit jaar met 20% te verhogen. Het is goed, wanneer we als gemeenten ook in dit opzicht een stap vooruit durven te doen.

Er zijn verschillende mogelijkheden om dit blad te verspreiden. De kolportage is nog steeds een goede methode en wordt op vele plaatsen toegepast. Het is voor de meeste mensen een ervaring, wanneer ze eens in groepsverband van deur tot deur gaan met de blijde boodschap. Je moet daarvoor wat schaamte overwinnen, maar het is een goede oefening. „Ik schaam mij het evangelie niet", roept de apostel Paulus uit.

Dan is er de mogelijkheid om dit blad als een groet van de gemeente aan te bieden in ziekenhuizen, bejaardentehuizen en gevangenissen. Je kunt hem ook aan je kennissen sturen in plaats van kaarten!

Heeft uw gemeente de bestelling al opgegeven?

Uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

DE AANGESPOELDE BIJBEL

Nadat een Duitse kustvaarder voor de Spaanse kust vergaan was, spoelden enkele dagen later enige wrakstukken en kledingstukken aan. In één van de jacks zat een nieuw testament. Aan de binnenkant was te lezen:

Markus Rottmann, Kolkwiese 12, Hamburg.

De eerste keer heb ik gelezen op verzoek van mijn zuster.

De tweede keer las ik uit angst voor het gericht van God.

De derde keer en daarna steeds weer las ik uit liefde tot mijn Heiland Jezus Christus.

uit het Uniebureau

Financiën

Verantwoording van de ontvangen bijdragen van gemeenten in het 2de kwartaal 1979

E.C.U.:
Alkmaar 235,30; Almelo-Geraniumstraat 180,58; Almelo-Nieuwstraat 92,—; Amsterdam-Noord 120,75; Apeldoorn 519,48; Deventer 195,50; Drachten-Elim 209,13; Emmeloord 133,40; Emmen 825,27; Emmercompascuum 402,35; Enschedé 303,99; Foxhol 100,—; Groningen-Noord 635,25; Harderwijk 546,24; Harlingen 461,43; Heemskerk 105,86; Hengelo 1100,—; Leeuwarden 844,21; Lemmer 236,50; Musselkanaal 454,90; Nieuw-Buinen 600,—; Pernis 300,—; Rotterdam-Zuid 236,25; Treebeek 125,—; Vroomshoop 305,—; Winschoten 348,—; Workum 155,—; Zutphen 300,— en Zwolle 50,—.

C.v.d.O.:
Alblasserdam 840,—; Alkmaar 88,—; Almelo-Geraniumstraat 137,96; Amsterdam-Noord 105,—; Apeldoorn 137,74; Arnhem 1803,27; Borne 44,96; Deventer 183,48; Drachten-Elim 128,70; Emmen 1033,79; Emmercompascuum 404,35; Enschedé 161,85; 2e Exloërmond 50,—; Foxhol 100,—; Groningen-Noord 599,93; Harderwijk 265,13; Harlingen 238,45; Heemskerk 115,82; Hengelo 900,—; Leeuwarden 883,37; Musselkanaal 401,15; Nieuw-Buinen 600,—; Pernis 500,—; Rotterdam-Zuid 208,24; Treebeek 248,—; Vroomshoop 330,—; Winschoten 406,—; Zutphen 300,— en Zwolle 50,—.

U.Z.C.:
Alkmaar 250,85; Almelo-Geraniumstraat 370,—; Almelo-Nieuwstraat 153,—; Amsterdam-Noord 256,35; Apeldoorn 935,55; Borne 230,67; Deventer 429,50; Drachten-Elim 250,34; Emmeloord 454,52; Emmen 1896,12; Emmercompascuum 998,38; Enschedé 455,31; 2e Exloërmond 675,—; Foxhol 100,—; Groningen-Noord 1352,17; Harderwijk 483,56; Harlingen 873,45; Heemskerk 98,55; Hengelo 1100,—; Leeuwarden 1254,50; Musselkanaal 936,50; Nieuw-Buinen 1165,—; Nieuw-Weerdinge 800,—; Noordbergum 1379,99; Pernis 800,—; Rotterdam-Zuid 865,66; Spijkenisse 73,45; Stavoren 100,—; Steenwijk 299,09; Ter Apel 350,—; Treebeek 600,—; Vroomshoop 2156,—; Winschoten 812,— Zuidlaren 266,13; Zutphen 300,— en Zwolle 50,—.

N.B.J.B.:
Almelo-Geraniumstraat 182,34; Amsterdam-Noord 14,75; Apweldoorn 219,56; Drachten-Elim 44,96; Emmeloord 43,70; Foxhol 30,—; Enschedé 130,10; Groningen-Noord 233,23; Harlingen 104,—; Heemskerk 109,25; Hengelo 580,—; Musselkanaal 53,55; Pernis 200,—; Rotterdam-Zuid 86,74; Vroomshoop 256,— en Winschoten 58,—.
In totaal werd aan bijdragen ontvangen gedurende dit kwartaal: voor de ECU 10.121,39; voor de CvdO 11.225,19; voor de UZC 23.571,64 en voor de NBJB 2.346,18.
Het resultaat over het eerste halfjaar van 1979 ziet er als volgt uit:

ECU	15.581,88
CvdO	17.277,89
UZC	44.355,92
NBJB	3.826,50

Voor een juist beeld vermeld ik hierna de bedragen, die op grond van de aangenomen begrotingen in het eerste halfjaar binnen hadden moeten komen:

ECU	40.937,50
CvdO	36.070,—
UZC	86.925,—
NBJB	15.000,—

Zoals uit deze vergelijking blijkt, zijn de inkomsten ver beneden de verwachtingen gebleven.
Hopelijk zal het overzicht na het 3de kwartaal een meer positief beeld vertonen.

Nieuwe salaris-adviezen

Tegelijk met enkele andere brieven en mededelingen heeft de Commissie der Unie één dezer dagen de nieuwe salaris-adviezen ter kennis van de gemeenten gebracht. Het kan zijn nut hebben eraan te herinneren, dat hier ***adviezen*** voor de ***minimaal*** uit te keren salarissen betreft, waarbij de UC het advies van de Financiële Commissie der Unie heeft overgenomen.

Breed beraad in Zwolle

Op 24 september vond in „De Samenhof" te Zwolle een breed beraad plaats in verband met de voorgenomen bouw van een konferentiecentrum. Daarbij waren aanwezig c.q. vertegenwoordigd het dagelijks bestuur van de Commissie der Unie, idem van de Jeugdraad der NBJB, de FCU, de Permanente Commissies (CvdO, ECU en UZC) en br H. ter Braak, lid van de financiële sektie der UC.
Tijdens het breed beraad legde br A. Klein Haneveld, lid van de financiële sektie der UC, een door hem geschreven ontwerptekst van een brief aan de gemeenten ter tafel. Deze brief is door de Commissie der Unie aanvaard en inmiddels, na enkele veranderingen in de tekst, aan de gemeenten gezonden.

Kerstnummer „De Zaaier"

Zoals reeds per brief aan kerkeraden, werkgroepen-voor-evangelisatie en kontaktadressen is meegedeeld, zijn de voorbereidingen voor het Kerstnummer van „De Zaaier" in volle gang. De redaktie heeft deze uitgave als thema meegegeven: „De wereld kan weer lachen!" Het belooft weer een goed Kerstnummer te worden. De daad is nu aan de gemeenten.
Men bestelle zo spoedig mogelijk, in ieder geval vóór 15 oktober a.s.

J. A. Brandsma
A. v. d. Hoef

VERTREK Ds P. v. d. WERF

In verband met het aannemen van een beroep van de baptistengemeente te Groningen-Zuid, zal onze voorganger ds P. v. d. Werf op 14 oktober a.s. afscheid nemen van onze gemeente.
Hierbij nodigen wij u uit tot het bijwonen van de afscheidsdienst die zal worden gehouden om 15:30 uur in ons kerkgebouw aan de Bosweg 77 te Apeldoorn.
Na afloop van deze dienst zal er gelegenheid zijn om persoonlijk afscheid te nemen van ds en mevr. V. d. Werf.

Baptistengemeente Apeldoorn

UITZENDING

De baptistengemeente te Vroomshoop maakt bekend, dat zondag 30 september jl. zr Kenna Velema als zendelinge uitgezonden is naar de Philipijnen.
Zij werd uitgezonden namens de „Overzeese Zendings Gemeenschap" (O.Z.G.).

Zendingsconferentie Apeldoorn

Een retourtje Afrika

- ☆ Moet je er zelf geweest zijn om iets te kunnen vertellen over het zendingswerk in Sierra Leone en Kameroen?
- ☆ Zit u ook vaak verlegen om een goed antwoord op vragen over zending in Afrika?
- ☆ Zou u als lid van een zendingswerkgroep, predikant of raadslid graag meer willen weten over zending in Afrika?

Kom dan naar Apeldoorn: vrijdagavond 16 en zaterdag 17 november a.s.:

Mensen die in Afrika gewerkt hebben vertellen er over het werk van de Afrikaanse gemeenten in Kameroen en het medisch werk in Sierra Leone. (br Max Staubli uit West-Duitsland en zr Joyce van Veen).

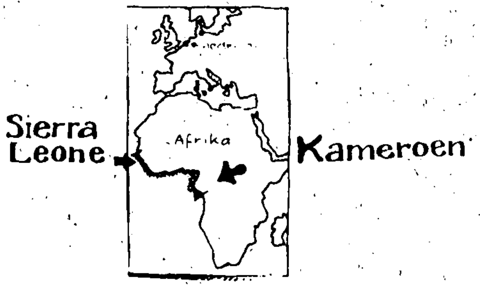
Daarnaast is er nog meer informatie over zending nu, diskussie en gelegenheid voor vragen stellen en advies voor het stimuleren van de belangstelling voor de zendingsopdracht in eigen gemeente.

Vooral bedoeld voor leden van zendingswerkgroepen en verder die belangstelling heeft voor de zending.

Er is plaats voor max. 50 deelnemers.

Prijs: *f* 20,— per persoon, een overnachting inbegrepen.

Inlichtingen en opgaven: Unieburo, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin.

ZUSTERHULP DEVENTER

hoopt D.V. vrijdag 26 oktober a.s. haar 50-jarig jubileum te vieren. De avond begint om half acht en zal gehouden worden in ons kerkgebouw Binnensingel 16.

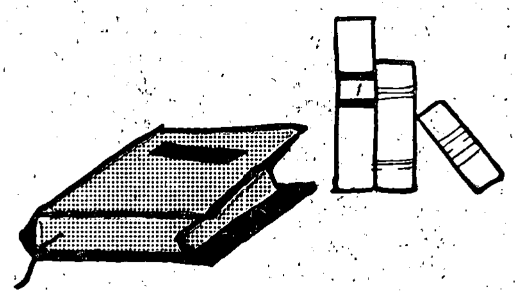
Oud-leden die dit feest mee willen maken worden hartelijk uitgenodigd.

J. Koopmans-Kooy, sekretaresse,
Havezatelaan 147, 7414 GH Deventer

MEDEDELINGEN

△ Het telefoonnummer van ds C. Molema, Hulkstraat 41, 1784 RH Den Helder moet zijn 02230-32786.

△ Het telefoonnummer van J. Euwema, Vurenlaan 30, 4006 XS Tiel moet zijn 03440-18024.

Wat zullen we lezen?

zondag	14 oktober	Psalm 122	Een huis om feest te vieren
maandag	15 oktober	Leviticus 23 : 1- 3	De sabbat
dinsdag	16 oktober	Leviticus 23 : 4- 8	Het paasfeest
woensdag	17 oktober	Leviticus 23 : 9-22	Van pasen tot pinksteren
donderdag	18 oktober	Leviticus 23 : 23-32	De grote verzoendag
vrijdag	19 oktober	Leviticus 23 : 33-44	Het loofhuttenfeest
zaterdag	20 oktober	Psalm 104 : 1-18	Gods machtige werken

BOND VAN BAPTISTEN GEMEENTEN IN ZUID-WEST NEDERLAND

Zaterdag 27 oktober is de Najaarskonferentie, welke gehouden wordt in Alblasserdam, Plantagelaan 142.

Belangstellende gemeenteleden zijn ook hartelijk welkom.

De konferentie begint om 10.30 uur en zal eindigen om plm. 14.00 uur.

Het onderwerp dat behandeld zal worden is: „Geloven in deze huidige maatschappij en hoe stellen wij ons als gemeenten van gelovigen op in die maatschappij?"

De inleider is ds M. G. Boeschoten uit Bunnik.

Namens het bestuur,

J. Tessers, sekretaris

GEMEENTEBERICHTEN

Rotterdam-Zuid - (J.T.). Zondag 9 september was het feest in Rotterdam-Zuid. Na een periode van 16 maanden vakant zijn, mochten we onze nieuwe voorganger ds B. Stuut en zijn gezin begroeten. Onder grote belangstelling begon 's middags 15.30 uur de bevestigingsdienst, welke geleid werd door prof. dr. J. Reiling.

Zowel van de Unie en zustergemeenten waren er afgevaardigden, maar ook van Hervormde en Gereformeerde zijde, de Ned. Prot. Bond, het N.B.G. en de Interkerkelijke Raad voor Straatevangelisatie, waarin wij met 8 andere kerken en geloofsgemeenschappen participeren.

De bevestiger sprak naar aanleiding van 1 Kor. 3 : 10-4 : 5. Het aksent werd gelegd op 1 Kor. 4 : 1 en 2: „Zo moet men ons beschouwen: als dienaren van Christus, aan wie het beheer van de geheimenissen Gods is toevertrouwd. Voor zulke beheerders is tenslotte het vereiste: betrouwbaar te blijken".

Alvorens de bevestiging plaats vond, zong het zangkoor Psalm 118.

Daarna stelde ds J. Reiling zowel de gemeente als ds Stuut vragen betreffende deze van God gegeven taak, welke zowel de gemeente als ds Stuut, bevestigend beantwoordden.

Het was een plechtig moment toen de bevestiger, ds Stuut en de voorzitter van de gemeente, br Spruit hand in hand staande, door het zangkoor de „Zegenbede" werd toegezongen.

Bij de intredepredikatie ging ds Stuut uit van 1 Kor. 1 : 18-2 : 5.

De klemtoon werd gelegd op 1 Kor. 2 : 2: „Want ik had niet besloten iets te weten onder u, dan Jezus Christus en Dien gekruisigd".

Nadat we gezongen hadden, dat Gods trouw zo groot is, hetgeen deze middag ook weer bleek, heette de sekretaris J. C. de Bruyn alle gasten hartelijk welkom in het bijzonder de fam. Stuut en de fam. Kloppenburg en mevr. Van Dam-Deursen.

Tevens las de sekretaris berichten van verhindering en goede wensen voor.

Ds J. A. Brandsma sprak namens de Unie goede en hartelijke woorden ten opzichte van onze gemeente en het Unieverband. Hij memoreerde nog, wat ds J. van Dam ook voor onze gemeente betekend heeft.

Ook ds. A. v. d. Berg sprak namens het Konvent van predikanten voor Rotterdam-Centrum en Groot Rotterdam, zijn blijdschap uit met deze dag voor onze gemeente.

(Zelf nog maar kortgeleden bevestigd in deze zelfde kerk, vatte hij vorig jaar meteen de pastorale draad op welke was weggevallen. J.T.).

De heer B. Quispel sprak voor het N.B.G. De heer H. v. d. Graaff deed dit namens de Ned. Prot Bond.

De afgevaardigde van Heerenveen sprak de wens uit dat „hun" dominee gezegend zal mogen arbeiden in de grote stad Rotterdam (Zuid).

's Avonds bij de begroeting in de sfeer van eigen gemeenten werkten alle verenigingen mee, kreatief en met originele ideeën, waarbij het voor fam. Stuut zichtbaar werd welke „takken" van arbeid in de gemeente werkzaam zijn.

Het was een hoogtij-dag waarvoor we de Heer dankbaar zijn!

Winschoten - (S.v.d.L.). Wij zullen een behoorlijke tijd terug moeten gaan, wilt u het vorige gemeentebericht van Winschoten ontdekken.

Het gezegde, „Geen bericht, goed bericht", gaat echter ook op in onze gemeente.

In het afgelopen jaar mochten we onder leiding van ds Van Berkel verder groeien. Het was vaak feest in onze gemeente als er door middel van doop of wederopname mensen tot de beslissing kwamen, dat God hen kon gebruiken en dat zij God van dienst kunnen zijn, opdat ook zij gezegend worden met de band, welke gelegd is door onze Heer.

Deze band werd zeer sterk gevoeld toen door een tragisch ongeval een jonge broeder werd thuisgehaald.

Temeer beseften wij toen de woorden van Paulus aan de Korinthiërs „Als er één lid lijdt, lijden alle leden mee". We begrepen, dat God ons in zijn gemeente samenbindt.

Velen uit onze gemeente hebben begrepen, dat Jezus de hoeksteen is dat de gemeenteleden zich moeten richten op deze Steen. Richten alleen is echter niet voldoende. We moeten ons ook laten voegen, opdat we tot één geheel worden.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds M. Cohen, dr J. Reiling, ds C. van Wier en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de tijdelijk sekretaris ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 36,— per jaar, *f* 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland *f* 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Zo mochten we ook onze eerste evangelisatiedienst houden in Midwolda. Een eerste aanzet, waarvan wij verwachten dat met Gods hulp, mensen nader tot Jezus Christus zullen komen. We bidden en verwachten, dat de Heer ons hierin zal helpen en dat het werk gesteund en gezegend mag worden.

BORNE EEN EIGEN KERK GEMEENTE

Borne - (G.G.). Droomwens wordt na jaren vervuld.
Omdat de houten noodkerk het voor enkele jaren geleden begaf, moesten we zoeken naar een andere akkommodatie.
Deze werd gevonden, door het huren van de gereformeerde kerk, waar we overigens zeer blij mee waren.

Maar de ontplooiing van onze gemeente had onder deze omstandigheden ernstig te lijden.
Voor het verenigingswerk was helemaal geen ruimte, zodat onze jeugd haar toevlucht moest zoeken bij de gemeente Hengelo of Almelo.
De aanvangstijden voor onze ere-diensten waren ook verre van ideaal te noemen, zodat u kunt begrijpen hoe blij we zijn dat de Heer ons heeft willen helpen bij de realisatie van een eigen kerkgebouw.
Inmiddels is de aannemer begonnen en zit de fundering er nagenoeg in.
Het nieuwe kerkgebouw zal op de oude plaats gezet worden, waar de noodkerk ook gestaan heeft.

Deze kerk wordt opgetrokken van steen en het dak wordt met leien gedekt.
Er zijn ruim 40 zitplaatsen in het gebouw.
De huidige omgeving is ook aanzienlijk verbeterd.
Dit alles kan nu tot stand komen, omdat de toenmalige raad zo'n 25 jaar geleden al begonnen is met bouwaktiviteiten voor het bouwfonds.
Eén van deze aktiviteiten de nu alom bekende landdagen te Deldenerbroek, waar we volgend jaar ons 25-jarig lustrum hopen te vieren.
Verder zijn er natuurlijk meerdere aktiviteiten geweest.
Ook onze zusters hebben hun steentje bijgedragen en doen dat nog, door middel van een jaarlijkse verkoopdag die geweldig aanslaat.
We zijn ons echter terdege bewust dat het met 35 leden + vrienden van de gemeente een hele opgave is deze zaak te financieren.

We hebben weliswaar een gunstige hypotheek van de U.B.S. gekregen, maar evengoed zullen we er met ekaar de schouders onder moeten zetten. We vertrouwen op de Heer, en mogen weten dat Hij ons wil en kan helpen, en we zijn blij te mogen dienen en werken in zijn gemeente.

LEZERS AAN HET WOORD

EEN PAPIEREN VLIEGTUIGJE

Het is een niet alledaagse en nog minder bekende manier om boodschappen door te geven. Maar zoals werd bevestigd in DC van 7-9-1979 kwamen de berichten door en de boodschappen over. Er werd iets mee gedaan.
Aan bovenstaande moest ik denken toen ik las hetgeen ds F. E. Huizinga schreef, in hetzelfde nummer van DC onder het hoofd „Onafhankelijke baptisten". Het is een papieren vliegtuigje (fig.) onderweg en inmiddels al geland bij DC lezend baptist Nederland.
Waarom reageer ik? Omdat het geschrevene mij aansprak en niet loslaat.
Komt of kwam de vraag over: „Wat scheidt ons?" Ongetwijfeld lazen (lezen) dit ook de „andere" baptisten (weer zo'n raar woord „andere") ik bedoel dan natuurlijk diegene die geen deel uitmaken van onze Unie-gemeenschap.
Wie geeft de aanstoot om te komen tot een dialoog?

Dat er verschillen zijn in benamingen in andere geloofsgemeenschappen, kan ik begrijpen. Zij hebben dan ook aanwijsbare leergeschillen. Maar in tegenstelling tot hen hebben wij toch Goddank **een Heer, een geloof, een doop.**
En nu citeer ik tussen aanhalingtekens een regel van ds Huizinga „Wat kunnen we, mogen we en wellicht zelfs moeten wij doen om wat ons scheidt te verwijderen?"
Zou het met een groot geloof en met dat wat het grootste van de drie genoemd wordt, nl. de liefde, niet gerealiseerd kunnen worden in de toekomst samen het lied 168 vers 4 aan te heffen: Wij reizen met elkander tezamen hand in hand - in een gemeenschap - De een zij tot troost - en steun - de ander op weg naar 't Vaderland.

Vriezenveen — G. Koning

BOEKBESPPREKING

William H. Stephens: De Mantel van Elia. Novapress, Laren. Paperback, 265 pag., *f* 19,90.
Het vertolken van een bijbels verhaal in een roman is een gewaagde onderneming. Niet altijd slaagt deze. In het voorliggende boek dat in de vorm van een roman een deel van het leven van de profeet Elia verhaalt is deze onderneming geslaagd. De schrijver houdt zich aan de bijbelse gegevens. Natuurlijk speelt zijn fantasie een rol. Maar deze fantasie tast de kern en de strekking van de bijbelse gegevens niet aan. En dat is een niet geringe verdienste.
Het gaat over Elia, een profeet die de tegenvoeter was van de Israëlietische koning Achab (875-854 voor Christus) en diens Fenicische vrouw Izebel. Dit echtpaar, maar vooral de vrouw, heeft een geweldige inbreng gehad in de terugdringing van de Jahwedienst in Israël en de bevordering van de Baäl- en Astartedienst in het land der vaderen. De strijd tussen Elia en de zijnen en Achab c.s. werd beslissend beslecht op de Karmel.
De schrijver voert ons binnen in de leef- en gedachtenwereld van beide godsdiensten en verheldert de positie die beide innamen in Israël. Bijbelse romans moet men, dunkt mij, lezen met de gedachte de eigen denkwereld te voeden. Men moet zijn inzicht willen vergroten. Het is Stephens gelukt de lezer te helpen.
Voor hij en aleer hij zijn boek kon schrijven, heeft hij zich grondig moeten verdiepen in de stof. Het bestaande materiaal heeft hij getoetst en geordend.
Historisch gezien is het leven en het werk van de profeet Elia van doorslaggevende betekenis geweest voor de bewaring van het geloof in de ene God, niet alleen voor het noordelijke rijk, maar vooral ook voor het zuidelijke rijk.
Graag aanbevolen!

P.

Op 16 september jl. werd door zijn Heer thuisgehaald onze broeder

JOHAN BUITENKAMP

in de leeftijd van 82 jaar.

Baptistengemeente Deventer

Voor ons onverwacht maar op Zijn tijd nam de Heer tot Zich onze lieve moeder en oma

JANTINA BLAAUW

weduwe van J. Kuilder

op de leeftijd van bijna 74 jaar.

„De Heer is mijn Herder" - Ps. 23.

Hengelo (O.)	Nel en Henk
Letbridge, Canada:	Eef en Tiede
Zaandam:	Wim en Marianne
	en kleinkinderen

Hengelo (O.), 5 oktober 1979
't Swafert 1022

Korrespondentieadres: Hengelo (O.), Willem Kloosstraat 8.

De begrafenis heeft reeds plaatsgevonden.

Psalm 126 : 3

Als dankbare kinderen en kleinkinderen delen wij u mede, dat onze ouders en grootouders

A. GEBEL
en
A. A. E. GEBEL-KROES

D.V. op 23 oktober a.s. hun 50-jarig huwelijksfeest hopen te gedenken.

Annie, Piet, Erik Dijk
Diny, Dries, Dorette, Judith Gebel

Gelegenheid tot feliciteren van 17.30-19.00 uur op 23 oktober in „Le Coq d'Or", Leyweg, hoek Hengelolaan te Den Haag.

Vledderstraat 115, 2545 RK Den Haag.

De overweldigende blijken van medeleven tijdens de ziekte en na het overlijden van mijn man, onze vader en opa

WILLEM POTS

hebben ons zeer gesterkt en daarom onze oprechte dank.

W. Pots-Wils
L. Pots
J. F. Pots-Komduur
Eric en Frank

Stadskanaal, oktober 1979

Korrespondentieadres: W. Pots-Wils, Maasdreef 72, Stadskanaal.

AANVULLING ADRESSENBOEKJE

Baptistengemeente Zuidlaren. Voorganger: br. S. A. Wijchers, De Millystraat 10a, 9471 AH Zuidaren; tel. 05905-1170.

gemeente" krijgt uitgereikt, als er voldoende missionair élan is te bespeuren. Deze neiging komt wellicht voort uit de wens om zichtbare vruchten en zichtbare groei te kunnen aanwijzen. Wanneer alles zo kalm voortkabbelt - zo horen we soms vragen - is er dan wel voldoende Heilige Geest, is er dan wel een levendige gebedssfeer, is er dan wel geestelijk leven?

Hoezeer we het evangelische vuur ook toejuichen, laat ons oog hebben voor de „gewone" gebeurtenisen, die zo weinig opvallen, maar van grote waarde zijn: goede onderlinge verhoudingen, trouw in de arbeid, wederzijdse hulp bij problemen, liefde voor de Heer en de naaste. Dat stille gebeuren van de pastorale betrokkenheid jegens elkaar geeft rijke vruchten. Daarin kan de liefde als het blijvende element in alle situaties tot ontplooiing komen, Zo beantwoordt de gemeente aan doel en opdracht, hoe weinig spektakulair dit ook lijkt. De Heer is immers in haar midden!

In dit verband wijs ik graag op de toespraak, die de bekende Engelse zendingsman dr Lesslie Newbigin elf maanden geleden hield voor de gezamenlijke vergadering van de synoden van de gereformeerde kerken en de hervormde kerk (later gepubliceerd in „Wereld en Zending", tijdschrift voor opbouw van de missionaire gemeente, mede uitgegeven door de Nederlandse Zendingsraad). Hij had ontdekt, dat bij velen, die zich tot Christus bekeerd hadden, bepaalde dingen altijd aanwezig waren als achtergrond:

☆ de aanwezigheid van een aanbiddende, vierende, liefhebbende gemeenschap van gelovigen. Deze gemeenschap is de plaats waar het Koninkrijk zich reeds in een voorsmaak laat proeven, waar de kracht van de Geest reeds tegenwoordig is met zijn getuigenis van een Koninkrijk, dat werkelijk bestaat, ofschoon nog niet zichtbaar.
Deze tegenwoordigheid maakt de boodschap van het kruis tot iets, waarvan de hoorder meer wil weten.

☆ Het feit, dat de leden van deze gemeenschap diep betrokken zijn bij het leven van hun naaste. Niet levend voor zichzelf maar geheel deel uitmaken van de wereld rondom hen, de lasten dragend, aanvaardend de schuld, delend in de smarten van hun naaste.

☆ Het feit, dat leden van de gemeenschap bereid zijn om, als de gelegenheid zich voordoet, „rekenschap te geven van hun hoop met nederigheid en zachtmoedigheid".

Het was Newbigins ervaring, dat wanneer deze dingen aanwezig waren, men er op vertrouwen mocht, dat de Heilige Geest zijn eigen werk zal doen in het getuigen van Christus voor onze naaste. Dat geeft uitzicht op de weg, die de gemeente mag gaan. De zorgen die we hebben, en het verdriet, dat we voelen, kunnen we dus zó tegemoet treden, dat daaruit iets groeit, dat grote zegen afwerpt. De plaats, waar dat gebeuren moet, is onze gemeente; dáár begint het.

Zo dwingen we elkaar onze ogen te richten op de rijkdom van het gewone gemeenteleven, waar trouw, geloof en liefde, gedragen door Gods Geest, hand in hand gaan. Daarom hebben onze gemeenten ook allereerst en allermeest behoefte aan mensen, de daar willen verkeren als *dienenden,* in navolging van de Heer, Die in ons midden is als *dienaar.* Dienen is een last, die we op ons mogen nemen en die we op verschillende manieren mogen volbrengen, maar die wel tot zinvol leven leidt. We kunnen dienen door te luisteren, te helpen, te spreken. In die volgorde.

Dienst van het luisteren

Dat God naar ons luistert, als we in gebed tot Hem komen, is een aanmoediging, die niet is mis te verstaan. God is nooit zo druk bezet, dat Hij Zijn „luisterdienst" zou nalaten. Zoals God luistert naar ons, mogen wij luisteren naar de ander.
Dat vraagt tijd, maar zijn onze eigen plannen en belangen zo veeleisend, dat we geen tijd hebben voor de ander? Is, wat we zelf te zeggen hebben, belangrijker dan wat de ander heeft door te geven? De dienst van het luisteren staat vóórop.

Hoewel we die in eigen gemeente mogen uitvoeren, kunnen we er hier en nu op de algemene vergadering al mee beginnen, zodat we niet langs elkaar heenpraten.
Natuurlijk begrijpt u wel, dat ik nu niet proberen wil mijn voorzitterstaak te vergemakkelijken door het aantal sprekers wat in te dammen. U hebt geluisterd naar wat uw gemeente heeft gezegd en u geeft dat door. Maar luister ook naar wat in andere gemeenten is gezegd.

We zijn zulke verschillend geaarde mensen met even zovele verschillende meningen en inzichten. Dat kan het luisteren bemoeilijken. Maar luisteren naar de ander biedt hem de ruimte zich voor ons te openen, zodat we in zijn hart kunnen kijken. Zo groeit de gemeenschap naar een diepte, die een sterke verbondenheid mogelijk maakt en die de samenwerking inhoud geeft. De bereidheid tot luisteren betekent, dat we de ander belangrijk vinden. Dan kunnen we elkaar ook helpen om misverstanden te voorkomen of uit de weg te ruimen, om de banden in de gemeente en Unie-gemeenschap hechter te maken.

Luisteren naar elkaar geeft ook een *open gemeenschap.* Want de dienst van het luisteren zet zich naar buiten voort - naar andere gelovigen, die zich in soortgelijke gemeenten als de onze hebben verenigd, maar die zich niet aangetrokken voelen tot ons Unie-verband. We vragen ons af: waarom niet? Als we de kunst van het luisteren beoefenen, horen we uit hun midden wellicht signalen, waarop we kunnen ingaan.

Er zijn ook vele gelovigen in andere kerken bijeen, waarin God op gezegende wijze werkt. We zullen door naar hen te luisteren nieuwe ontdekkingen doen, hoe gemeenschap rondom de ene Heer mogelijk is. Wat dat betreft is onze participatie in verschillende gespecialiseerde instellingen, gericht op bijbelwerk, schoolzaken, zendingswerk, overheidskontakten, hulp aan kerken en vluchtelingen, Israël een mogelijkheid de dienst van het luisteren naar die kant mede te volvoeren.

Want de dienst van het luisteren maakt het ons mogelijk onszelf terug te trekken op eigen privé-leven, op eigen familie, of op eigen gemeente. Het isolement is dan uitgesloten. Luisteren als dienst jegens de ander voorkomt, dat we te snel met een oordeel, soms ook met een veroordeling te voorschijn komen. Oordelen breekt de relaties. Luisteren geeft ruimte aan de verscheidenheid in onze gemeenten, verrijkt de gevarieerde aanpak, waaraan we samen bezig kunnen zijn. Zo vangen we ook de groeiende mondigheid, de steeds meer gewenste inspraak op.

Het spreekt vanzelf, dat het luisteren naar God, naar het bijbels getuigenis, naar de Heilige Geest aan deze dienst-van-het-luisteren voorafgaat, maar ook omgeeft en draagt. Toerusting en opleiding zijn er op gericht het luisteren naar Gods bedoelingen te verbeteren. De voorbereiding voor een „gemeente-bijbelschool" zijn blijde tekenen van onze verlangens om sámen te luisteren naar wat de Geest nu tot de gemeenten zegt.

Dienst van het helpen

De dienst van het luisteren is een gevaarlijke dienst. Want daarmee komt de nood van de ander op ons af - de nood van de naaste dichtbij en veraf. Dat heeft konsekwenties. Dat vraagt de bereidheid wat te dóen om de dienst van het luisteren te laten uitgroeien tot de dienst van het helpen. Helpen in Unieverband, maar ook helpen in wereldverband. Helpen in eigen gemeente, maar ook helpen in eigen buurt of omgeving.

Voor het helpen in Unieverband hebben we onze instanties, maar die hebben onze steun nodig als ze in de gemeenten komen, waar hulp gevraagd wordt.

Eén van de voornaamste vormen van onderlinge samenwerking in de dienst van het helpen is momenteel onze Unie-Bouwstichting. Daar heeft men het zgn. tiencentsfonds, dat zeker aller bijdrage verwachten mag. Maar daarnaast is er de „eigen spaarrekening voor partikulieren". We kunnen rente krijgen, maar ook renteloos ons geld daar in bewaring geven. Als we nu allen eens jaarlijks een flink bedrag

leenden op de bijbelse manier van Lukas 6 : 35, dan zou de UBS op korte termijn over miljoenen beschikken; met de rente daarvan zou de stichting wonderen kunnen doen. Dat is hulp die weinig kost.

Heel ons Uniewerk is eigenlijk gericht op deze dienst van het helpen. De Unieorganen zijn onze handen, waarmee we elkaar hulp bieden. Geestelijk en materieel. Omdat we samen in deze dienst staan, is niemand boven de ander verheven. In het dienen is geen rangorde meer. We zijn in elkaars midden als dezulken die dienen. Wie kan zich dan nog groot en verheven voelen?

> Iets van dit wederzijdse dienen ervaren we hier in Noord-Holland dank zij de gastvrijheid van de gemeenten Haarlem en IJmuiden. Haarlem is één van onze oudste en IJmuiden één van onze jongere gemeenten. Ze hebben de handen ineengeslagen en zie: heel de Unie kon op bezoek komen.
>
> Tegelijkertijd kunnen onze afgevaardigden zich eens vergewissen van de problemen in deze provincie. Negen gemeenten met bijna 800 leden in één van onze dichtstbevolkte streken. Toen we de laatste keer in het Westen vergaderden - Rotterdam 1974 - heeft de toenmalige Uniesekretaris gesproken over „Terug naar de steden" (Hand. 15 : 36). Als Unie zijn we nu terug in déze stad en laat ons de dienst van het luisteren, hoe het de zusters en broeders hier vergaat, verbinden met de vraag: wat kunnen we doen?

De dienst van het helpen in verre landen is alleen mogelijk van uit geestelijk sterke gemeenten en vanuit een krachtige Unie. Daarom moet er een goed evenwicht zijn in wat we voor de gemeenten en de Unie dóen en wat we naar elders zenden. Ons helpen mag niet selektief zijn en slechts onze eigen voorliefdes betreffen. Geen onderdeel in ons werk mag onze „lieveling" zijn ten koste van de andere. Alle takken van arbeid hebben ons nodig en wij hebben alle takken nodig.

Dankbaar mogen we vaststellen, dat hetgeen naar de zgn. zendingsterreinen ging, zegen heeft gebracht. Bijna dertig jaren geleden - zo vond ik in onze bladen - vreesden we, dat het ontwaken der miljoenen van Azië en Afrika de kleine groepen christenen als verdwijnende minderheden zou elimineren. Maar de groei van de gemeenten in Afrika is indrukwekkend en bemoedigend. De dienst van het helpen is goud waard, al is de voortgang van het Evangelie daarvan gelukkig niet afhankelijk. Dáárvoor schakelt de Heilige Geest de gewone mensen in, die Hij de kennis en liefde van Jezus laat doorgeven van mens tot mens. Zich aan die dienst te geven is het gevolg van de dienst van het luisteren: het is de dienst van het spreken, getuigen en verkondigen.

Dienst van het spreken

Wie veel zegt, moet veel verantwoorden. Wie zo'n grootse boodschap mag „zeggen" als het wereldomspannende evangelie, heeft een haast te zware verantwoordelijkheid op zich genomen. De schouders van mensen kunnen daaronder bezwijken. Maar toch kan, wie geluisterd heeft naar Gods stem en wie zich niet onttrokken heeft aan de dienst van het luisteren in gemeente en wereld, niet nalaten om ook verantwoordelijkheid af te leggen van de hoop die in hem is, en te spreken over wat God gedaan heeft en waartoe Jezus de Heiland ons bevrijd heeft. Maar dit spreken heeft dan de achtergrond van het luisteren en helpen, die als een klankbord de boodschap versterkt overbrengt.

Aan deze dienst van spreken en verkondigen mogen we alle aandacht geven. Daarom zijn de besluiten van Arnhem van veel betekenis, omdat die er op gericht zijn van onze luister- en hulpdiensten gebruik te maken om het Evangelie wijd en zijd te doen verkondigen. Het Evangelie dient er toe de mensen terecht te *brengen.* Dat is wat anders dan ze terecht te *wijzen.* Terechtbrengen is een daad van liefde: naast de ander gaan staan en hem bescheiden op zijn weg begeleiden. Terechtwijzen kan uit dezelfde liefde voortkomen, maar heeft een meer (ver)oordelend en wettisch karakter, waarbij we tegenóver de ander gaan staan. Het tonen en getuigen van Christus' liefde kan bij een mens schuldbesef tevoorschijn roepen, terwijl het terechtwijzen onwillekeurig een verdedigende en afwerende houding kan kweken. De dienst van het spreken is het volop verkondigen van de liefde van Christus, die bevrijdt van alles, wat een mens maar onder-druk zet en die hem in staat stelt een zinvol leven in navolging van zijn Heer te leiden op weg naar Zijn Koninkrijk.

Zo blijft de dienst in al zijn facetten een dienst van liefde en daarmee ook een dienst van vergeving en verzoening. Ook weer in die volgorde.

Deze dienst doet God voor ons. We behoren Hem toe. We horen bij Hem. Christus heeft daarvoor Zijn leven gegeven.

Wij mogen deze dienst voorzetten: tegenover elkaar en tegenover al onze naasten. Deze dienst hebben we ook van elkaar nodig, want hoe zouden we anders kunnen samenwerken bij zo'n grote verscheidenheid aan gaven en gedachten, aan temperamenten en omstandigheden! Christus' bede doet ons één zijn in deze liefdedienst van luisteren, helpen en spreken. Voor de vervulling van deze dienst willen we ons samen zonder reserve inzetten.

Dat geldt onze nieuwe Uniesekretaris ds J. A. Brandsma, die we op deze vergadering in zijn nieuwe funktie hartelijk verwelkomen en nogmaals Gods kracht en zegen wensen.

Dat geldt allen, die op ons centrum „De Vinkenhof" werken en leven. Het geldt onze zendelingen en voorgangers, onze werksters en werkers in onze 81 gemeenten overal in het land. Het geldt alle leden en vrienden, die met ons verenigd zijn in het geloof in de ene Heer, in Wiens Naam we zijn gedoopt en Wiens verschijning we liefhebben.

Zo willen we het honderdste jaar van ons Unieverband aanvangen „in liefde saâm verbonden, want Jezus' dienst is goed!" In het vertrouwen, dat onze vergadering daar alle tekenen van zal dragen en we geïnspireerd en geleid door de Heilige Geest samen mogen zijn, verklaar ik gaarne de negen en negentigste algemene vergadering van onze Unie voor geopend.

J. Broertjes,
voorzitter van de Commissie der Unie

CONFLICTEN

De recente stakingen laten zien dat in bepaalde gevallen openlijke konflikten gehanteerd worden om een bepaald doel te bereiken. Het gaat daarbij niet om een spontane ruzie die uit de hand gelopen is, nee, het konflikt funktioneert dan als een middel tot besluitvorming.

Hoewel de meeste mensen konfliktsituaties liever vermijden, kunnen we konstateren dat het recht om voor een openlijk konflikt te kiezen vrijwel algemeen erkend wordt. In afzonderlijke gevallen kun je verschillend denken over het te bereiken doel en de wijze waarop de strijd gestreden wordt. Dat neemt niet weg dat de principiële keuze van protest, burgerlijke ongehoorzaamheid en staking brede erkenning vindt.

Deze opstelling gaat uit van twee grondgedachten die wellicht ook voor het funktioneren van de gemeente van belang kunnen zijn.

Ten eerste wordt erkend dat de samenleving aanleiding geeft tot allerlei tegenstellingen en stof tot konflikt.

Ten tweede wordt uitgegaan van de gedachte dat de wijze waarop met tegenstellingen omgegaan wordt, niet buiten de partijen omgaat, doch in principe op een keuze berust.

Inhakend op het eerste uitgangspunt, heb ik de indruk dat een aantal christenen er een nogal naieve harmoniegedachte op nahoudt. Hierbij geldt de redenering dat konflikten onder gelovigen niet thuis

horen zodat je er geen rekening mee dient te houden.
Het klinkt goed bedoeld, maar wat gebeurt er als er toch een konflikt dreigt? Er gebeurt iets wat niet zou kunnen, waardoor de kans dat een konflikt ongekontroleerde vormen aanneemt, vergroot wordt. Ik meen dat het goed zou zijn dat we duidelijker onder ogen zien dat er ook onder gelovigen tegenstellingen bestaan die tot konflikten kunnen leiden. En dat niet alleen bij andere kerken, ook in eigen gemeente. Echter, direkt daarop moet m.i. gezegd worden dat de wijze waarop men in de gemeente met tegenstellingen omgaat, berust op een keuze waarvoor men verantwoordelijk gesteld kan worden. Het zou goed zijn daar verder over na te denken. Welke mogelijkheden hebben we om konflikten op te lossen?
Een aantal vormen van konflikthantering kan voorgesteld worden uitgaande van twee ‚krachten'. De ene kracht kan omschreven worden als ‚zorg om de ander' en de andere als ‚zorg om zichzelf'.
Al naar gelang de ene kracht sterker is dan de andere, kan men kiezen voor de volgende vormen van konflikthantering.

1. **Doordrukken**
Op alle mogelijke manieren forceert men een winnen van het konflikt, ongeacht de gevolgen voor de ander.

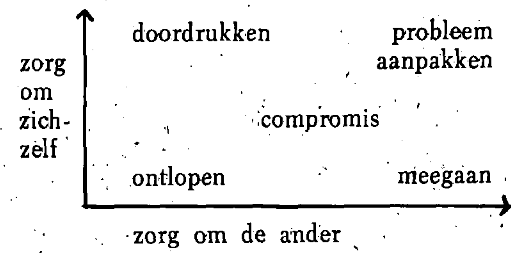
2. **Ontlopen**
Men doet net of het konflikt niet bestaat. Het wordt gebagatelliseerd. Men doet of z'n neus bloedt, men houdt de strijdpunten zo vaag mogelijk; als het gaat spannen komt men gewoon niet opdagen enz.

3. **Meegaan**
Om de relatie goed te houden, geeft men gemakkelijk toe.

4. **Compromis**
Het konflikt wordt gezien in termen van gelijk oversteken en geven en nemen.

5. **Probleem aanpakken**
Het konflikt wordt gebruikt om zoveel mogelijk inzicht in de situatie te krijgen. Verschillende oplossingen worden getoetst op hun mogelijkheid om beide partijen er op vooruit te laten gaan.

Me baserend op een artikel van Mastenbroek (Intermediair, 4.6.76), kunnen de 5 genoemde vormen in een grafiek gezet worden met op de assen de twee ‚krachten'.

Natuurlijk zijn er veel mogelijkheden om onderscheidingen te maken, en er zou over konflikten nog veel te schrijven zijn. Het gaat mij slechts om een aanzetje te geven tot nadere reflektie.
Wat hierbij ook van belang is, is de rol die een derde partij kan spelen bij het tot een oplossing brengen van een konflikt. Aan welke eisen zou een derde partij moeten voldoen en hoe zou hij moeten optreden? TW

REUNIE 29 september HOOGKERK

Eindelijk was het dan zover: de reünie van oud-gemeente- en jeugdleden van de baptistengemeente te Hoogkerk (sinds 1972 opgeheven).
Als voorbereidingskommissie waren we in maart al begonnen met de besprekingen. Wij hebben er veel vreugde aan beleefd. Een programmablad werd gemaakt, waarin ook de te zingen liederen stonden en de adressen van de reünisten.
Deze dag zou in het teken staan van de blijdschap. Blijdschap in de Heer en het weerzien van elkaar.
Zaterdag 29 september, een stralende herfstdag. Tegen 10 uur kwamen de reunisten en hun gezinnen van heinde en ver Hoogkerk binnenstromen. De aankomst bij het Herv. Jeugdgebouw en de begroetingen onder elkaar, waren een vreugde om te zien. Eindelijk waren dan allen binnen; plm. 120 personen in leeftijd variërend van 4 tot 80 jaar.
Nadat we allemaal koffie gedronken hadden, werd deze dag geopend door onze br Sip Wijchers, die de leiding had.
Ons NBJB-lied van Hoogkerk werd gezongen, wat al veel herinneringen opwekte. We werden bepaald bij de woorden uit de bijbel: **„Verblijdt u in de Here te allen tijde! Wederom zal ik zeggen: verblijdt u".** Dat is het wat wij elkaar toewensen, en dat is ook wat wij gebeden hebben. Dat de blijdschap in de Heer groot mag zijn.
We zongen nog ons reünisten lied, dat speciaal voor die dag gemaakt werd.
Ook stelden we ons allemaal aan elkaar voor (één van een gezin deed het woord), een soort appèl dus. Het was ons een vreugde te horen, dat velen nog steeds werkzaam zijn in de gemeente en dus in dienst van de Heer.
Uit de baptistengemeente in Hoogkerk is voortgekomen: één dominee, één evangelist en twee studenten aan „de Vinkenhof". Zo zagen we dat het werk in Hoogkerk niet voor niets is geweest. Velen die daar hun Heer en Heiland vonden en die nog werkzaam zijn in Zijn gemeente.
We zongen nog enkele koren met elkaar en toen was het tijd voor de lunchpauze geworden en we konden genieten van soep, salade en onze meegebrachte lunchpakketten.
Direkt daarna werden we in vier groepen verdeeld, want er werd een wandelpuzzeltocht door Hoogkerk gehouden. Daar werd enthousiast aan deelgenomen, ook mede door het prachtige weer.
Terug gekomen van de tocht stond de thee al voor ons klaar. De uitslag was zo spannend alsof het om geweldige prijzen ging. Toch kreeg elke deelnemer(ster) 'n kleinigheidje.
Er was daarna ook nog gelegenheid voor een vrij woord of anekdote en velen wisten nog wel een aardige herinnering te vertellen. Veel te gauw kwam aan deze mooie dag een eind. Want een fijne dag was het zeker. Dat was aan de sfeer en de blijde gezichten te merken. De sluiting was gepland om plm. 5 uur, we kregen nog koffie en broodjes en daarna zongen we tot slot met elkaar het mooie lied: **„Gezegend zij de band, gelegd door door onze Heer".**

Ida Meijer-ten Cate

ZORGEN OVER ZENDING

☆ Wie maakt uit wat er aan zendingswerk moet gebeuren. Wij die over het geld beschikken of zij in Afrika?

☆ Is zendingswerk niet teveel een soort ontwikkelingshulp geworden. Teveel mensenwerk?

☆ Zijn er eigenlijk nog wel zendelingen nodig in Afrika. Er zijn daar nu toch ook christenen. Kunnen die het nu niet alleen?

☆ Is zending iets voor Afrika of Azië of ook voor Europa. Zijn wij zelf ook zendingsgebied. Kunnen wij iets leren van afrikaanse christenen?

☆ Wat wil dat eigenlijk zeggen een zendingsgemeente te zijn? Moeten we ons meer zorgen maken over ons gemeente zijn dan over de zending.

Vragen die te maken hebben met de verhouding tussen gemeenten in Nederland en Kameroen, Sierra Leone en andere landen. Vragen die te maken hebben met onze visie op zending en zendingsgemeente zijn. Vragen waarmee we soms geen raad weten. Vragen die ons dwingen te luisteren naar wat de bijbel ons leert over zendingsgemeente zijn.

Vragen die aan de orde komen tijdens de zendingskonferentie o 16 en 17 november in Apeldoorn.

Vooral van belang voor leden van plaatselijke en gewestelijke zendingswerkgroepen. Er is plaats voor max. 50 personen. De kosten bedragen *f* 20,— per persoon, één overnachting inbegrepen.
Inlichtingen en opgaven: Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 Bosch en Duin.

Zendingskonferentie Apeldoorn 16 en 17 november.

Een brief van Janca Loot

Zidim, 5 september

Beste vrienden!

Tegen de tijd dat u dit leest, zal er in Nederland niet veel meer van de zomer over zijn. Misschien ziet u ook al wel een beetje uit naar de gezelligheid die de winter met zich meebrengt. Hier in Kameroen gaan we daarentegen de „zomer" tegemoet of liever gezegd, het einde van de regentijd. De temperaturen zullen voorlopig nog niet erg hoog oplopen (30-35°), maar door de droogte hebben er meerdere ingrijpende veranderingen plaats. Ik weet niet, of ik er blij of verdrietig om moet zijn? Eén ding is zeker: het frisse groen zal ik erg missen, en ik zal vast zo nu en dan naar regen verlangen! Aan de andere kant verheug ik me er nu al op, dat de wegen weer beter begaanbaar zullen zijn, zodat we zonder al te veel waaghalserigheid het kontakt met de rest van onze toch al niet zo erg grote wereld kunnen uitbreiden. Maar zover is het nog niet, nog een paar weken geduld. Eerst komt nog het grote moment van de oogst, waarvan voor onze dorpsgenoten zoveel afhangt!

Vannacht kwam Kosma, een vrouw uit het nabijgelegen dorpje Koréel in de stromende regen naar Zidim. Haar jongste kind, een jongetje van een jaar of vier, was ernstig ziek en kreeg in de dispensaire een eerste-hulp-behandeling. Daarna werden Dorothea en ik door de dienstdoende verpleeghulp uit bed getrommeld. Dorothea, omdat er niet veel kans bestond dat het jongetje 't zou halen, en haar hulp en goede raad nodig waren. Ik, omdat Kosma, die sinds zeven maand in verwachting was, door dit alles weeën had gekregen. Toen ik haar onderzocht, zag ik, dat ze haar kind nog deze nacht zou krijgen: de eerste weeën hadden hun werk gedaan. Om vier uur werd er een piepklein meisje geboren, dat zich schijnbaar best thuis voelde in deze wereld en er gelukkig gezond uitzag. Ik zal haar de eerste weken hier moeten houden en sonde voeding geven, omdat ze te klein is om zelf te kunnen drinken. Haar moeder kon om vijf uur weer opstaan, om naar het zieke zoontje te gaan kijken, waarvoor we helaas niet veel meer konden doen. Het had een akute hersenvliesontsteking opgelopen. Het jongetje stierf vanmorgen om half zeven.

Kosma, die geen christen is, reageerde zoals zovelen hier, gedreven door een sterk fatalisme: „dan heeft God het zeker zo gewild"; - ze heeft zelfs niet gehuild. (Misschien later, toen ze alleen was?) Leven en dood - dood en leven, vragen waarmee we dagelijks gekonfronteerd worden.

Vragen, waarmee we gelukkig tot God kunnen gaan. Hij kent de antwoorden en wil Zich telkens opnieuw openbaren, aan ons, maar ook aan hen die Hem nog niet kennen.

In Hem met u verbonden,

Janca Loot

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Een drukfout

In ons laatste praatje hebt u kunnen lezen over het Kerstnummer, waarin o.a. een bijdrage van ds J. A. Brandsma. Volgens de bedoeling had daar moeten staan, dat de opzet van zijn artikel over de baptisten in Nederland anders is dan we gewend zijn. Om zo te zeggen: gehuld in een nieuwe (en mooie!) jas. Per abuis staat er afgedrukt, dat ds Brandsma de nieuwe Uniesekretaris, heel anders is dan we gewend waren. Een uitschieter van de zetmachine, zoals u wel zult begrijpen!

Overigens had ik nog wel kunnen schrijven, dat ook mevr. W. A. M. van Dam een getuigenis geschreven heeft en dat er een bericht wordt opgenomen over de voorganger in Cadiz, die gevangenen van De Zaaier voorziet en hoe het gaat met Antonio Conzalez, een Spaanse boer, die in Nederland gedoopt werd (in IJmuiden, om precies te zijn).

Wilt u nu - als u het nog niet hebt gedaan - uw bestelling opgeven aan het Uniebureau? Het gevaar bestaat, dat u anders niet meer aan uw trekken komt.

Coevorden

Op het moment dat ik deze woorden opschrijf is het zondag 14 oktober. Plaats van handeling: Coevorden, waar we bezig zijn met een bezinningsweekend over Gemeente en Evangelisatie. De gemeente is klein en woont verspreid over verschillende dorpen. In elke plaats is het weer anders, maar toch is het ook overal een belevenis, die de gemeenteleden tot nadenken stemt. De eerste avond wordt vooral gesproken over de plaats, die evangelisatie in de gemeentelijke struktuur moet innemen. De reakties daarop zijn zeer positief. Het is goed om samen na te denken over de opbouw van ons werk. Veel belangrijker dan een incidentele aktie is een zorgvuldige manier, waarop we bezig zijn. Ik hoop van harte, dat dit soort bezinningsdagen een echte bijdrage zullen leveren voor de arbeid op vele plaatsen.

„En zij bleven volharden"

Onder deze titel verschijnt op de A.V. een boekje, waarin over gemeente en bijbelstudie geschreven wordt. Dank zij de inspanning van de drukker is het gelukt om de zaken op tijd gereed te krijgen. Het is de bedoeling, dat zeer veel mensen onder ons dit boekje zullen lezen en dat het in de gemeenten onderwerp van gesprek zal vormen. Er is alle reden om te zoeken naar nieuwe wegen voor bijbelstudie en gemeenschapsopbouw in onze arbeid. We moeten ons daar gezamenlijk voor inzetten, elkaar helpen. Bijbelstudie moet in een vakante gemeente net zo goed verlopen als daar waar een voorganger aanwezig is. We moeten ook een veel groter deel van onze leden en vrienden hierin betrekken. Minstens de helft tot twee derde van de gemeenteleden moet hiervoor gewonnen worden, anders zijn we heel spoedig geen „bijbelse" gemeente meer (als we tenminste nog recht hebben op deze benaming!?).

Een projektgroep is samengesteld om te zoeken naar praktische wegen om dit plan te verwerkelijken in ons midden. De leden zijn: ds J. Bouritius, ds K. Corporaal, mevr. J. Kingma-van Dam, ds B. Posthumus, ds R. Reiling en ds H. C. Schaap. We hopen een ruwe schets nog voor het einde van dit jaar gereed te hebben.

Wilt u voor dit projekt ook bidden? En hebt u suggesties, graag!

Als altijd, uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

Is olie een probleem?

Wat me opviel in president Carter's rede over de energie van enige tijd geleden, is dat Carter met nadruk moest zeggen dat het om een echt probleem gaat.

Meestal word je gekonfronteerd met het tegenovergestelde. Onder de bevolking leeft allang het besef dat er iets aan de hand is terwijl de autoriteiten zich ontkennend en verbloemend opstellen.

Wat betreft de energieproblemen, blijken veel mensen hun twijfels te hebben. Sinds de oliekrisis in 1974 loopt alles immers weer op rolletjes. Toen reeds waren er vreemde dingen aan de hand.

Terwijl men aan de autobezitters bonnen uitdeelde, waren de olievoorraden in Rotterdam nog nooit zo groot geweest. Ook dit jaar werd er over gesproken dat de wintervoorraden tekort zouden kunnen gaan schieten. Intussen moet de bevoorrading zodanig zijn geweest dat de opslagtanken behoorlijk gevuld zijn. De schok die m.n. de omwenteling in Iran heeft teweeg gebracht, is al weer voorbij.

Heeft Carter dus ongelijk? In ieder geval kan men stellen dat er ten aanzien van de energievoorziening zich een aantal ernstige politieke en ekonomische problemen voordoen. De oplossing van deze problemen heeft echter, en daar zit waar-

ZAND EN ZAAD

Trouw aan het kopje, ooit geboren in mijn hoofd, zal ik u deze keer niet bezighouden met de vraag of en hoe wij kontakten zouden moeten zoeken met gemeenten die zich vrij en onafhankelijk noemen, daarmee aanduidend dat zij zich niet met ons in een unie hebben verenigd noch verder praten over een ontwikkeling in sommige kerken, waar nu ook kinderen het Avondmaal meevieren.

Vanmorgen bezocht ik een begrafenis, 'n teraardebestelling. Voor mijn gevoel de meest natuurlijke wijze van het terzijde leggen van een lichaam waaruit het leven is geweken. Terug naar de aarde waaruit het was opgebouwd. Vroeg was ik in de aula waarin een rouwdienst zou worden gehouden en bekeek vanaf de achterste bank de voor mij staande lege banken, de vloer, de vensters en het plafond. Alles was even sober, keurig en nietszeggend. Langzaamaan vude zich het gebouw. Ik kende nauwelijks iemand. Ergens in het verborgene had iemand een technisch apparaat in beweging gezet want, eerst heel zacht en ver weg, dan aanzwellend hoorde ik een orgel spelen, vastgelegd op een band of plaat. Ik kende het lied. De pijpen zongen over Jeruzalem. Van binnen zong ik mee. Wat een naam voor 'n stad, meestal in onze taal stad van de vrede geheten.

Het was vol geworden. Alleen vooraan waren nog twee rijen stoelen leeg. Daar zou de familie zitten. Je bekijkt de mensen die voor je zitten. Hun kleding, hun haar, hun gedrag. Sommigen schijnen te moeten praten. Het is zo angstwekkend stil anders. Vóór mij werd gepraat over de nog lege stoelen voor en over de onze waar wij op zaten. Zegt de ene vrouw tegen de andere: Onze stoelen zijn voor de toeschouwers.

Dat woord had een langdurige echo in mij. Het is alleen maar een woordassociatie, toch komen woorden boven als: En al de scharen, die voor dit schouwspel samengekomen waren, keerden terug... Je staat of zit er dan wel bij, maar je staat of zit er naast. Want op weg naar het graf over prachtige paden, omzoomd door nog onbebouwde grasvlakten, heerlijke beuken en bloemperken, dan gaande tussen graven als over straten in een dodenstad, keuvelden de levenden verder, de enige schepselen die hier en nu zouden kunnen nadenken over de dag of de nacht die ook voor hen naderde.

Sommigen waren slechts toeschouwers; geen nadenkers. Zeg ik dan als toeschouwer, die ook maar oppervlakkig kan zien en niet schouwen wat er in het hart der mensen omgaat?

Wij zullen wel toeschouwers blijven. Ik ken niet de roerselen van harten der mensen om mij. Wat zal er in die vrouw omgaan, die tientallen jaren met de overledene en hun kinderen samen leefde?

Welke herinneringen zullen als onstuimige golven op deze ogenblikken bij haar binnenrollen? Hoeveel dankbaarheid maar ook zelfverwijt? We zien haar zitten, wij kondoleren straks, zeggen dat we medelijden en gaan op de terugweg naar de slager om vlees te halen, want het leven gaat verder nietwaar? Tenslotte zaten we op de stoelen der toeschouwers.

Op de goudsakker nog zag ik hoe in de bochten der paden velen, die velen voor zich zagen, omkeken om te zien hoevelen nog volgden. Zo meten wij de belangstelling. Toen schaarden we ons om het graf. De kist was met bloemen bedekt en ik zag ook dat menigeen probeerde te lezen van wie de bloemstukken wel kwamen.

De Schrift werd geopend en het gedicht van de herder David, God en het leven beschrijvend, werd gelezen. Of nu de toeschouwers toehoorders worden of zijn? Zagen wij wat geschied was en hoorden we de geloofsbelijdenis in de psalm?

Er kunnen wel stichtelijke, meestal vermanende, opmerkingen gemaakt worden over wat de vrouw vóór mij zei: dat van die stoelen voor de toeschouwers. Ik zal ze niet maken, maar wel voor mijzelf en u de wens uitspreken dat we zullen uitgroeien tot aandeel-hebbers die mee dragen. Oog-opslag en hand-druk zijn vaak welsprekender dan onze armzalige woorden. De menigte van hen, die tot het geloof gekomen waren, was één van hart en ziel... en zij hadden alles gemeenschappelijk. Ook het verdriet. En niemand was alleen.

Wij willen geen toeschouwersstoelen.

Huizinga

---

schijnlijk de twijfel van het publiek, maar ten dele te maken met bezuinigen.

Een kernpunt is dat de voorziening van aardolie gekoncentreerd is in een beperkt aantal landen, vooral in de Arabische.

Deze landen boden in het verleden de oliemaatschappijen een politiek veilig klimaat en gunstige ekonomische omstandigheden. En toen men daar volop goedkope olie had gevonden ontbrak het de oliemaatschappijen in hoge mate aan motieven om in andere landen naar olie te zoeken.

Een aantal belangrijke olielanden heeft zich inmiddels georganiseerd in de OPEC. Doordat de OPEC bijna 60% van de markt in handen heeft, kan deze grote macht uitoefenen door de prijzen te verhogen of de produktie te beperken of te stabiliseren (bij toenemende vraag).

Wat is nu in grote lijnen de houding van de overheden in de industrielanden? Men gaat ervan uit dat in de toekomst het aanbod van olie steeds minder toereikend zal zijn. Daarom tracht men de afhankelijkheid van aardolie en aardgas uit het buitenland te verminderen door bezuinigingen door te voren en z'n toevlucht te nemen tot andere vormen van energie (vooral kernenergie en kolen). Daarnaast echter zijn andere tendenzen in het beleid merkbaar.

Zo ziet men dat veel westerse landen eigen bronnen willen konserveren door de importen van gas of olie te vergroten. Bovendien bestaat de vrees dat aanzienlijke bezuinigingen de ekonomische groei kunnen tegenhouden.

Volgens prof. Odell is dit een verkeerd beleid dat bovendien de macht van OPEC vergroot (ESB van 23.5.1979).

Volgens hem moeten de industrielanden volle aandacht geven aan andere oliebronnen. Er zijn nog grote voorraden elders ter wereld die voor lange tijd voor voldoende aanvoer kunnen zorgen. Door het aantal bronnen te vergroten kan de macht van OPEC aan banden gelegd worden. Bovendien wijst Odell op een Britse studie waarin gekonkludeerd wordt dat de ekonomie van het Verenigd Koninkrijk nog wel 50 jaar kan groeien zonder het gebruik van meer energie dan nu het geval is.

Men kan zich daarbij tevens de vraag stellen of een voortgaande ekonomische groei in de rijkste landen wel zo wenselijk is. Ik noem slechts drie punten ter overweging.

1. De belasting van het milieu kent z'n grenzen. Rust, natuur en schone lucht zijn van grote waarde, al worden ze niet in het nationale inkomen opgenomen.

2. Schaarste aan energiedragers, mineralen en grondstoffen kunnen in ernstige mate de ontwikkeling in de arme landen blokkeren. Prijsopdrijving treft de armste landen doorgaans het meest. Afremming van de konsumptie in het westen kan ten goede komen aan de armere gebieden in de wereld. Uiteraard kan dit pas het geval zijn als een dergelijke matiging ingepast is in een goed ontwikkelingsbeleid.

3. De reeds lange tijd aan de gang zijnde vervanging van mensen door machines (die zorgt voor de groei per werker) dient bij de huidige werkloosheid en dure energie herzien te worden.

Bovenstaande brengt met zich mee dat we bij de energieproblematiek niet alleen kritisch naar OPEC doch ook naar onszelf moeten kijken. OPEC is niet meer dan een koekje van eigen deeg.

TW

INTREDE DS VAN DER WERF TE GRONINGEN

Op zondag 28 oktober a.s. hopen wij in ds P. v. d. Werf, komende van de baptistengemeente Apeldoorn, onze nieuwe voorganger te begroeten.
In een dienst, die zo de Heer wil, 's middags om 16.00 uur in ons kerkgebouw aan de Meeuwerderweg 75 zal worden gehouden, zal ds V. d. Werf zijn intrede doen bij ons in de gemeente, na in diezelfde dienst te zijn bevestigd door onze oud-voorganger ds J. A. Brandsma.
Wij nodigen u uit om deze dienst bij te wonen.
Na afloop van de dienst zal er gelegenheid zijn om met ds en mevr. V. d. Werf kennis te maken.

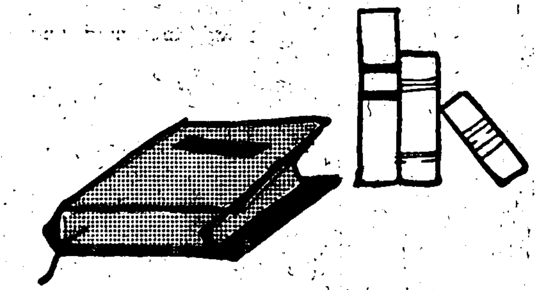
H. Eppinga, sekretaris

MEDEDELINGEN

△ W. G. Renken, Delfzijl, woont vanaf heden Uitwierderweg 24, 9933 GS Delfzijl, tel. 05960-18090.
△ H. Stellinga, Sneek, woont vanaf heden Leeuwarderkade 28, 8603 CC Sneek, tel. 05150-12703.
△ Sekretaris van de baptistengemeente Assen is thans: br A. T. Duursema, Sivelingostraat 104, 9405 EH Assen; tel. 05920-51106.
△ Penningmeester van de baptistengemeente Assen is thans: br W. Gorter, Omloop 26, 9401 VH Assen; tel. 05920-14150.

SPREKERSLIJST

Broeder B. Vos, thans wonende Elandstraat 1e, 2513 GL Den Haag, tel. 070-647191, moet wegens gezondheidsredenen van de Sprekerslijst worden afgevoerd.

Wat zullen we lezen?

zondag	21 oktober	Psam 104 : 19-35	Heel mijn leven wil ik voor u zingen
maandag	22 oktober	Leviticus 24 : 1- 4	De gouden kandelaar
dinsdag	23 oktober	Leviticus 24 : 5- 9	De toonbroden
woensdag	24 oktober	Leviticus 24 : 10-16	De heiliging van Gods naam
donderdag	25 oktober	Leviticus 24 : 17-20	De waarde van een mensenleven
vrijdag	26 oktober	Leviticus 24 : 21-23	Ook dieren tellen mee
zaterdag	27 oktober	Psalm 37 : 1-20	Benijdt de zondaars niet

GEMEENTEBERICHTEN

Hoogezand - (R.v.d.S.-K.). Het was voor onze gemeente afgelopen zondag weer een feestdag. 2 jongemensen, broer en zuster, hadden te kennen gegeven onze Heer te willen volgen in de doop. Onze voorganger ds Pflaum had als schriftlezing gekozen 2 Korinthiërs 1 vers 15 tot 22 waarin de apostel Paulus tot de gemeente spreekt over de beloften Gods die ja en amen zijn. Een ontroerend moment is het steeds weer wanneer de dopelingen binnen komen en in het water afdalen, zo ook met deze jongemensen, die reeds enkele jaren met ons optrokken en 's Heren stem niet langer ongehoorzaam wilden zijn. Als afsluiting van deze plechtige aangelegenheid mochten we het Heilig Avondmaal gebruiken; een grote schare kon door onze voorganger welkom worden geheten, gasten uit andere gemeenten alsmede een broeder en zuster die om wederopname in de gemeente hadden verzocht.
Door attestatie waren nog een broeder en zuster tot de gemeente toegevoegd. Zo groeit de gemeente Hoogezand gestadig, want al laten wij niet vaak van ons horen, het werk gaat door en blijdschap en droefheid wisselen elkaar af. Blijdschap om zielen die gewonnen worden voor Gods Koninkrijk en droefheid om diegene die door de Heer worden thuisgehaald, ook onze gemeente kent zijn langdurige zieken. In onze avondmaalsdienst werd voor hen gebeden, alsmede door velen gedankt voor de genade die ons door Christus is geschonken.
Voor de komende tijd staan vele dingen op het programma, onze bejaarden mogen herdenken dat voor tien jaar terug het initiatief werd genomen voor het houden van bejaardenmiddagen, zo de Heer wil zal dit feestelijk worden herdacht met de gemeente.
Zusterhulp en J.V.C. gaan 2 dagen verkopingen organiseren, t.b.v. het Zendingswerk. Verder hebben we een evangelisatieavond samen met Operatie-Mobilisatie. Reden te over om te danken en te bidden voor deze arbeid. Moge de Heer geven dat onze voorganger de kracht ontvange om de arbeid met blijdschap te vervullen en dat de gemeente waakzaam mag blijven tot het einde.

Scheveningen - (J.G.N.-B.). 't Gaat goed in Scheveningen. Sinds kort hebben we weer een voorganger: br J. A. v. d. Harst is op 9 september zijn werk in onze kleine gemeente begonnen. We zijn daar blij om. Ds Jut heeft ons bijna 3 jaar voortreffelijk geholpen. We zijn hem daar reuze dankbaar voor en vinden het jammer dat daar een eind aan is gekomen, maar we wisten van het begin af aan dat het voor tijdelijk was. Op de laatste zondag voor zijn afscheid mocht hij een jonge zuster op haar belijdenis dopen. Het was feest in de gemeente. En dit feest gaat door. Binnenkort hopen we de doop te mogen beleven van een jonge broeder.
Er liggen ook plannen voor evangelisatiewerk. Ja, we zitten vol leven al zijn we klein. Er is een hechte band tussen de broeders en zusters. Er wordt veel gebeden, want we weten dat we het alleen niet kunnen. Maar samen met onze Hemese Vader durven wij het aan. We zijn vol goede moed.

INTREDE DS G. BOSVELD

Leiden - (M.v.d.B.). Zondag 9 september jl. was het een vreugdevolle dag voor onze gemeente. In een bijzondere middagdienst vond onder grote belangsteling de bevestiging en intrede plaats van onze nieuwe voorganger, ds G. Bosveld. Mochten wij nog slechts twee weken geleden afscheid nemen van ds G. van Mameren, nu was het ogenblik daar dat een andere herder en leraar zijn arbeid in de gemeente Leiden mocht aanvangen.
De bevestiging vond plaats door ds G. van Mameren, waardoor hij aan de gemeente werd verbonden. Begroetings- en welkomstwoorden werden daarna uitgesproken. Namens raad en gemeente sprak br J. Chr. Schipper. Naar aanleiding van Jozua 1 :5b-9 benadrukte hij de opdracht die ds Bosveld van de Heer heeft ontvangen. Tevens gaf hij de nieuwe voorganger vanuit dit schriftwoord de bemoediging mee: De Here, uw God zal met u zijn, op de weg die voor u ligt. Wij zullen een zegenrijke weg gaan! De Unie Commissie werd vertegenwoordigd door ds W. Veenstra, en namens deze sprak ook hij de nieuwe voorganger toe. Met Markus 3 als uitgangspunt wees hij op de nederigheid van het dienen, waarin Christus ons tot voorbeeld is. Naar aanleiding van de roeping der apostelen stelde ds Veenstra dat niemand geroepen is vanwege kwaliteiten, maar dat Christus roept om Hem te dienen. Eveneens wees hij op het belang van het houden van stille tijd. „Als wij onze stille tijd verliezen, dan verarmen de gemeenten", aldus ds Veenstra.
Ook namens de gemeente Muntendam werd het woord gevoerd. Velen waren mee naar Leiden gekomen, en namens die gemeente sprak br Haan. In enkele woorden vertolkte hij de dankbare herinneringen die de broeders en zusters aldaar hebben aan de 5½ jaar die de familie Bosveld in Muntendam doorbracht, en de zegenrijke arbeid daar verricht. Hij wenste de gemeente Leiden een evenzo goede periode toe.
In dezelfde dienst deed onze nieuwe voorganger zijn intrede. Als tekstwoord voor zijn intredepredikatie had ds Bosveld gekozen: Romeinen 1 : 16a: „Want ik schaam mij het evangelie niet; want het is een kracht Gods tot behoud voor een ieder die gelooft...".
In duidelijke bewoordingen schetste hij hoe de apostel Paulus in Rome wilde gaan arbeiden. Paulus schreef de Romeinen welk een blijdschap en eer het voor hem was het evangelie te verkondigen. Paulus komt niet met wetenschappelijke, ernstige of gepolijste woorden, maar met een evangelie dat een kracht tot behoudenis is. Ds Bosveld: „Mijn komst naar Leiden is een opdracht van de Heer. Ik ben geroepen, en stel er een eer in het evangelie door te geven. Het is een kracht Gods. Daarvan dienaar te mogen zijn is geweldig. Het evangelie is een kracht tot behoudenis. Ook anno 1979!"
Na deze dienst waar ook het gemengd koor haar medewerking verleende, was er gelegenheid voor genodigden en gemeenteleden het voorgangersechtpaar de hand te drukken en op informele wijze anderen te ontmoeten. Daarvan werd dankbaar gebruik gemaakt.
Zondag 30 september jl. werden in een daarvoor belegde begroetingssamenkomst de takken van arbeid van de gemeente aan het voorgangersechtpaar voorgesteld. Oudere jeugd, Tussenjeugd, zondagsschool en kindercrèche deden dit ieder op geheel eigen wijze. Naast bijdragen van Zusterhulp, Glory Sisters (een zanggroepje bestaande uit enkele zusters), de werkgroep Evangelisatie en Zending, presenteerde het gemengd koor zich namens de gemeente, waarbij de familie Bosveld vele geschenken werden overhandigd.
Ons voorgangersechtpaar kon een goed overzicht krijgen van het werk in de gemeente. Na deze

samenkomst zijn we met dankbare harten huiswaarts gekeerd, wetende dat God onze gemeente verder zal leiden in de tijd die voor ons ligt.

Vroomshoop - (W.W.). Zondag 17 juni was voor de gemeente weer een blijde dag. We mochten als gemeente een doopdienst hebben in het kerkgebouw van onze zustergemeente Westerhaar onder leiding van onze voorganger ds Kos. Er waren 5 doopkandidaten, t.w. broeder en zuster Homans, broeder en zuster Mol en zuster De Lepper (broeder de Lepper was reeds elders gedoopt en werd tegelijk lid van de gemeente). Het zangkoor van onze gemeente zong voor de prediking 2 liederen.
De tekst voor deze doopdienst was genomen uit 2 Korinthiërs 5 : 17. Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping: het oude is voorbij gegaan, zie het nieuwe is gekomen.
Het nieuwe is te ontvangen in Christus, niet door naar een kerk te gaan, maar door persoonlijk geloof in Christus. 't Oude leven gaat niet eerder weg of het nieuwe moet eerst in ons doorbreken. Door de nieuwe schepping, moet iets te zien zijn van Gods liefde in ons.
Na de prediking gaf ouderling Mulder in het kort een verslag van het bezoek aan de doopkandidaten. Ook gaven zij allen een bijbelgetuigenis.
Na beantwoording van de vragen, door de voorganger aan hen gesteld, werd Gods zegen over deze zusters en broeders gevraagd. De doopsbediening is een belevenis op zichzelf.
Het zangkoor zong daarna nog een mooi lied.
Het Heilig Avondmaal werd de volgende maand gevierd.
Zondag 5 augustus mochten wij als gemeente weer bijeenkomen voor een feestelijke dienst in het kerkgebouw van onze zustergemeente te Westerhaar.
Drie zusters en een broeder hadden te kennen gegeven gedoopt te wilen worden en dat waren nog jeugdige, t.w. zr Bloemhof-v. d. Ende, zr Rianne Nieuwlaar, zr Sylvia Kos, en br Hans Dogger.
Ds Kos begon in de prediking te zeggen (tekst was uit Efeze 4 : 4 en 5) dat het zeer belangrijk is te groeien in het geloof. We moeten groeien naar Christus toe.
Belijdenis doen is nooit een eindstation, maar een verder gaan met Jezus.
We zijn toegevoegd tot dat ene lichaam, de gemeente, waarvan Christus zelf het hoofd is.
Na de prediking zongen wij als gemeente „Volle verzekering, Jezus is mijn".
Ouderling Mulder gaf van iedere doopkandidaat een kort verslag van het bezoek dat de ouderlingen aan hen gebracht hadden.
De getuigenissen waren hartverwarmend.
Nadat de vragen beantwoord waren, die door ds Kos gesteld waren, en een zegen was gevraagd, volgde de doopsbediening. Het is een geweldig iets, dat in deze tijd jonge mensen kiezen voor Jezus en gehoorzaam willen zijn in de doop.
Met deze blijde zondagen, mogen wij zien dat Gods werk doorgaat en Hij wil nog veel meer geven, als wij op Hem vertrouwen en Zijn wil doen.
Zondag 30 september werd vanuit onze gemeente zr Kenna Velema als zendelinge uitgezonden naar de Philippijnen. Deze dienst werd gehouden in de Gereformeerde Kerk.
Zr Kenna heeft plm. een half jaar in onze gemeente gewerkt, om kennis op te doen van het gemeentelijk leven en bezoeken afgelegd bij leden en vrienden.
Zij is lid van de baptistengemeente te Vriescheloo. Ds Kos had de leiding van deze dienst. De prediking werd verzorgd door ds Van de Wetering uit Eindhoven.
Namens de „Overzeese Zendings Gemeenschap" (O.G.) sprak ds J. Schouten, want zr Kenna werd door deze Gemeenschap uitgezonden.
Hierna volgde de uitzending en zegenbede door handoplegging.
Namens de gemeente sprak ouderling Snippe een kort woord tot Kenna en overhandigde haar een envelop met inhoud.
Zr Slotman, presidente van zusterhulp overhandigde haar, na een kort woord, een fototoestel, om bij verlof eens foto's of dia's te kunnen laten zien.
Medewerking was er deze middag van ons zangkoor „Immanuel", de jeugdgroep uit Vriescheloo en een koor samengesteld uit zusters van Zusterhulp.
Vanuit de gemeente Vriescheloo was er een volle bus met zusters en broeders aanwezig.
Na deze dienst konden we in het Gereformeerd Verenigingsgebouw afscheid nemen van zr Kenna onder het genot van een kop koffie.
Het was een gezegende middag en we wensen Kenna Gods onmisbare zegen toe en als thuisfront zullen we voor haar en ook de anderen bidden.

En weest dankbaar!

Het is mij een behoefte om u, die blijk hebt gegeven van uw medeleven, op zondag 16 september ll. tijdens de „Dankbaarheidsdienst" in de Mirtekerk te 's-Gravenhage, nog eens hartelijk te danken.
Vooral het bestuur van het verpleegtehuis „Tabitha", waar mijn arbeidsterrein ligt, wil ik bijzonder danken. Eveneens de koorleden uit Leiden met de dirigent, alsmede de tenor uit Leidschendam.
De vele attenties in de vorm van bloemen en boekenbonnen hebben mij verblijd.
Indien mijn gezondheid het toelaat hoop ik te mogen volharden in de prediking en het breken van het brood!
Met vriendelijke groet en heilbede uw:

br. Joh. Knoester
Pat. medewerker „Tabitha"

ADRESSENBOEKJE

Tot nieuwe RJC-raadsleden zijn gekozen (in de vakatures Henk Hogebrug en Harry Veldman):
Bert Wijchers, Kerklaan 84, 3731 EJ De Bilt; tel. 030-763580. Wim Meyer, Uitgang 22, 9202 NT Drachten; geen telefoon.

„Ik loof U, wonderbaar zijn Uw werken!"
Ps. 139

Dankbaar en blij zijn wij met de geboorte van

MARKUS CHRISTIAAN

Wij noemen hem MARK

Matthijs van den Berg
en
Thea van den Berg-Brongers

14 oktober 1979
Bachstraat 426, 2324 GZ Leiden

„Ik zie een poort wijd open staan".
In volle zekerheid des Geloofs is van ons heengegaan, onze broeder

JAN BROUWER

op de leeftijd van 75 jaar.
6 oktober 1979

Baptistengemeente Vriescheloo

Heden ontslapen in zijn Heer en Heiland mijn lieve man en onze zorgzame vader en opa

FREERK EDENS

op de leeftijd van 73 jaar; geliefde echtgenoot van Geeske Jacobs.

Bellingwolde, 12 oktober 1979
Koloniesweg 11

G. Edens-Jacobs
Wormer: S. Edens
C. J. Edens-Veldman
Ter Apel: A. Edens
A. Edens-Lohof
Rotterdam: F. Edens
J. Edens-Zwoferink
Hengelo: M. de Veen-Edens
L. de Veen
en kleinkinderen

De begrafenis heeft plaatsgevonden op woensdag 17 oktober jl.

Door zijn Heer en Heiland werd thuisgehaald onze broeder

ALDRIK HARTMAN

in de leeftijd van 69 jaar.

Baptistengemeente Muntendam

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 43 - 26 oktober 1979

In deze ruime kerk voelden we ons uit en thuis

Na de negen en negentigste AV

VOORTGANG IN VERTROUWEN

Terugziende op de Algemene Vergadering van de Unie in Haarlem kan ik eigenlijk geen hoogtepunten of dieptepunten aanwijzen. Het was een goede vergadering, een prettige vergadering zelfs en er was een grote mate van eenheid en verbondenheid. Er werd geen wanklank gehoord en er was een groot vertrouwen. Dat bleek alleen reeds uit de verkiezingen. Voor het eerst werd er gestemd over de mensen die voor hun funktie alleen kandidaat waren. Dat zijn de voorzitter van de AV en de aftredende en herkiesbare leden van de kommissies. Zij werden allen met bijna algemene stemmen gekozen of herkozen: ieder van hen kreeg meer dan tweehonderd van de 210 uitgebrachte stemmen.

Vertrouwen was er ook in de uitvoerende organen. Over geen van de voorstellen deed de vergadering moeilijk en ook werd het onvermijdelijke hanteren van een tamelijk strakke procedure nu door iedereen aanvaard en gewaardeerd. Dat is wel eens anders geweest.

Geen hoogtepunten dus. Tenslotte is de AV een jaarvergadering van een organisatie ook al heet die organisatie tegenwoordig kerkgenootschap, en daarom moet die vergadering als business van de organisatie in geregelde orde behandelen: jaarstukken vaststellen, decharge verlenen, verslagen bespreken, begrotingen goedkeuren en funktionarissen kiezen. Daarin onderscheidt de Unie zich van geen enkele andere organisatie. Toch bleek ook uit deze agendapunten wel dat de Unie zich in een gezonde voortgang mag verheugen. Het werk van evangelisatie, zending, opleiding en jeugdvorming gaat voort en ontwikkelt zich. Daar is dan niet elk jaar veel opzienbarends van te vertellen maar juist deze voortgang is belangrijk.

Met lof

De organisatie van de AV was in handen van de gemeenten te Haarlem en IJmuiden.

Een goede organisatie werkt geruisloos, zegt men. Welnu, dat was hier het geval. Het is wel eens voorgekomen dat er op een AV organisatorisch enkele dingen de mist ingingen en dan moest er worden geïmproviseerd, maar daarvan was hier niets te merken. Alles iep goed en toch ging het om een vergadering van tussen de 350 te merken. Alles liep goed en toch ging het om een vergadering van tussen de 350 en 400 mensen waarvan het merendeel ook nog onderdak moest worden gebracht. Zoiets goed te organiseren is geen geringe klus. De kombinatie Haarlem-IJmuiden is

Moties

Haarlem was de AV van de moties. Het zijn middelen om de AV een uitspraak te laten doen over dingen die wel aan de orde zijn maar niet in de vorm van een voorstel of een beleidsnota. Soms gebeurde het dat er over een onderwerp zoveel moties ingediend werden dat de voorzitter vreesde dat de vergadering er niet uit zou komen. Twee keer werd een tweetal van achter de tafel naar de raadkamer gestuurd om te proberen de gevoelens en gedachten van de broeders en zusters afgevaardigden samen te vatten in één overkoepelende motie die de anders moties overbodig maakte. Dat lukte beide keren.

Toch denk ik dat die vele moties ook een bepaald signaal zijn. De vergadering vindt in de voorstellen en verslagen dan eigenlijk niet helemaal wat ze zoekt, niet in de zin van punten, komma's en uitroeptekens maar ten aanzien van de koers die moet worden gevaren.

Lasten

De eerste motie had betrekking op de financiën. Zijn de verschillende takken van arbeid in de Unie wel voldoende op elkaar afgestemd? Houden ze rekening met de optelsom of vult ieder zijn eigen lijstje in en wordt de optelsom overgelaten aan de gemeenten? Worden de lasten van het werk van de Unie niet te zwaar vóór de kleinere gemeenten? Wordt wel rekening gehouden met de gemeenten die voor eigen huis en huishouding veel moeten opbrengen? Moet er niet eens een onderzoek ingesteld worden naar de grenzen van het draagvermogen van de gemeenten voor het landelijke werk? Die vragen leefden en vonden hun neerslag in enkele moties die dan weer uitmondden in de ene motie die werd aangenomen.

Nu moeten de verantwoordelijke organen zich maar eens met deze vragen gaan

bezighouden en daarover aan de gemeenten rapport uitbrengen. Er moet een raam komen waarbinnen het werk moet voortgaan. Zeer ter zake werd opgemerkt dat dit de thans bestaande struktuur van de Unie-organisatie niet ongemoeid laat. Het wordt de hoogste tijd dat die wordt herzien.

Een ding is hierbij wel duidelijk geworden. Ook voor de gemeenten en dus voor de Unie zijn de grenzen van het financieel mogelijke in zicht. De behoeften van het gezamenlijke werk van Unie en NBJB komen voor 1980 in de buurt van de *f* 90,— per lid. Als we de gemiddelde bijdrage per lid per jaar stellen op *f* 450,— dan betekent dit dat een vijfde deel daarvan nodig is voor het gezamenlijke werk.

In een tijd waarin het Nederlandse volk door de ekonomische situatie in ons land op de z.g. nullijn is geplaatst voor wat betreft inkomensverbetering, is daarmee de grens misschien niet bereikt maar wel duidelijk in zicht. Bovendien is de groei van onze gemeenten niet zo groot dat daardoor nieuwe mogelijkheden van betekenis ontstaan.

Koers

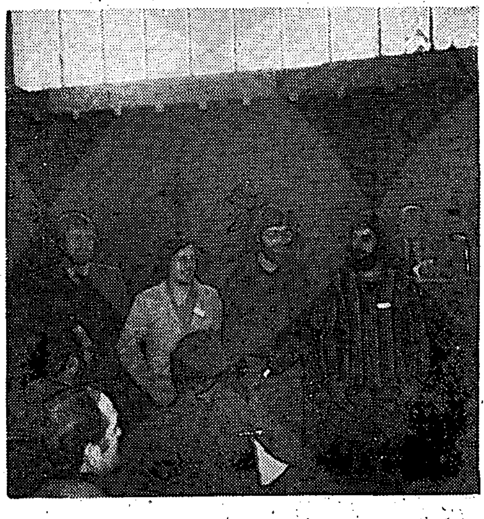
Heeft de AV nu de koers voor de jaren tachtig uitgezet? Ik denk dat die verleden jaar al was uitgezet. Toen is besloten om de evangelist in gezamenlijke dienst en de jeugdkonsulent van de NBJB volledig in dienst van hun werk te stellen en ze los te maken van de gemeente die ze voor de helft van hun tijd dienden. Toen is ook besloten om de staf van het seminarium van één op twee full-time docenten te brengen. Dit laatste besluit vond dit jaar zijn afronding in de goedkeuring van de benoeming van drs O. H. de Vries. Voor een toch betrekkelijk kleine organisatie als de Unie is dat heel wat. Bovendien blijkt hieruit dat de Unie in mensen heeft geïnvesteerd. Wie een jaar vooruitdenkt, zaait een zaadje; wie een generatie vooruitdenkt, plant een boom, wie denkt aan verdere geslachten plant mensen, zegt een oud chinees spreekwoord. Bovendien is de dienst van deze mannen gericht op de basis. Dat geldt heel direkt voor de evangelist en de jeugdkonsulent. Hun werk is gericht op het plaatselijke werk van evangelisatie en jeugdvorming. Maar ook het seminarium werkt voor de basis want daar is de plaats van de voorgangers. De AV van dit jaar heeft dat nog eens weer onderstreept door vier jongemannen aan te nemen voor opleiding tot voorganger.

Centrum

De meeste tijd is dit keer gaan zitten in de diskussie over het bouwen van een konferentiecentrum op het terrein van „De Vinkenhof". Dat was te voorzien zoals ook te voorzien was dat daarover geen besluiten zouden kunnen vallen. Het besluit om een kamphuis te bouwen is al in 1976 genomen maar niemand had toen al voldoende inzicht in de financiële gevolgen daarvan.

Die zijn zelfs nu nog niet geheel te overzien terwijl bovendien nog niet zeker is of we wel een bouwvergunning zullen krijgen. Ook is de diskussie over de funktie van dit centrum en de daar te verrichten aktiviteiten nog lang niet afgerond. We zullen er nog meer van horen en misschien moet er wel een bijzondere AV tussentijds worden gehouden om de echte beslissing te nemen.

Het is niet mijn bedoeling om hierover in dit verband nog meer te schrijven. Als enig overgebleven Vinkenhof-werker van het eerste uur stel ik met vreugde vast

Vier jonge broeders werden definitief tot de voorgangersopleiding toegelaten.

dat de oude idealen van een huis voor ontmoeting, bezinning en scholing nog steeds leven, evenals overigens de oude illusie dat zoiets eigenlijk niet veel hoeft te kosten.

Een ding is in ieder geval heel duidelijk geworden. De gemeenten willen duidelijkheid voordat er definitieve beslissingen vallen. Het moet duidelijk zijn wat de te verwachten mogelijkheden voor het werk zijn wanneer het konferentiecentrum gebouwd gaat worden. Het moet ook duidelijk zijn wat de te verwachten lasten zullen zijn. Het moet ook duidelijk zijn welke weg we met elkaar moeten inslaan wanneer blijkt dat we die lasten niet kunnen dragen. Die duidelijkheid moet komen van de verantwoordelijke leiders die in zo ruime mate het vertrouwen van de gemeenschap genieten.

J. Reiling

De conferentie-middag

Zoals al jaren onze gewoonte is, wordt één middag van de AV gebruikt voor kennismaking met en bespreking van een bepaalde kant van ons gemeentelijk leven. Dit keer was het onderwerp: De bijbel in de gemeente. Dit onderwerp bleek uitermate aktueel te zijn! De werkgroep Toerusting had alles voorbereid. En wel zodanig dat van een bijzonder geslaagde middag gesproken kan worden. Dr Reiling, die de leiding had, en de voorgangers P. Brongers, C. Eijer en A. de Vries die meewerkten, hebben op een voortreffelijke wijze ons de problemen rondom het funktioneren van de bijbel in de gemeente voor ogen gesteld.

Niet in de vorm van één of meer lezinkjes, maar in de vorm van een rollenspel werd ons een spiegel voorgehouden.

Dat de bijbel onmisbaar is voor het persoonlijke en gemeentelijke geloofsleven, daarvan zijn we ons bewust. Maar hoe maken we dat waar? Ds brs Brongers, Eijer en De Vries speelden een aantal korte scenes, als vrucht van hun rondzien in de gemeenten, in de gezinnen en in het (hun) leven. Zij kwamen tot de ontdekking dat plm. 12.000 baptisten plm. 15.000 bijbels bezitten. Daarvan zijn een plm. 4.000 trouwbijbels, plm. 3.000 zondagsschoolbijbels, plm. 1.000 kinderbijbels, de rest is op andere wijze in bezit gekomen. Inklusief afstoffen gaat de bijbel plm. 50 keer open per week, welke handelingen echter slechts in totaal 60 minuten kosten.

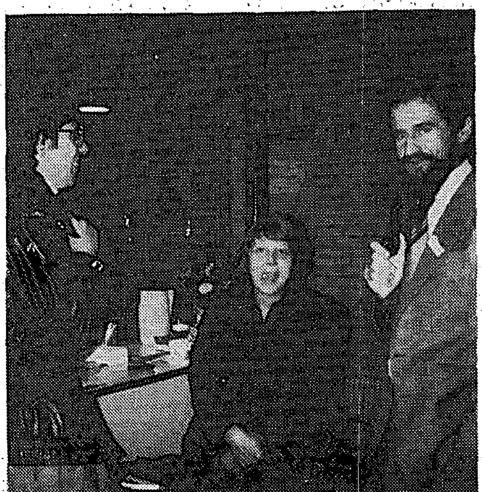
Hoe staat het met de bijbel in de kerkdienst, op de zondagsschool, op de klubs, op de verenigingen (inklusief Zusterhulp), in de gezinnen, in het gesprek met gelovigen van andere kerken, in het gesprek met buitenkerkelijken?

Ds P. Brongers en ds C. Eijer

Het werd ons voorgespeeld, en het spel was indrukwekkend. Wellicht hier en daar ietwat overdreven, maar wat we zagen konden we in de zak steken, zegt men dan.

Dat niet alleen een mager gebruik van de bijbel zich kwalijk moet uitwerken is duidelijk, een verkeerd verbruik is levensgevaarlijk. De broeders noemden dat in hun spel „een verkeerd gedrag met de bijbel in de hand goed praten". Als verduidelijking werd o.a. verteld (het is een oud verhaal, u weet dat) van die friese boer, die niet op zondag per schaats naar de kerk durfde uit vrees de heiligheid van de rustdag te schenden. Totdat hij las „Ik zal mij buigen op uw reis naar uw paleis".

„Zendingspraatje" v.l.n.r. kandidaat-zendelinge Anneke Oppenhuizen; zendelinge Joyce van Veen; oud-zendeling ds J. ter Braak

Na de pauze (waarin het gehoorde en geziene van diverse kanten bekeken werd!) trad o.l.v. br Reiling een forum op het podium, bestaande uit de zusters Speelman-Kruit en Kingma-van Dam, en de broeders T. Wolters, J. Schuil en K. Corporaal. Zij bespraken enkele urgente en aktuele onderwerpen, die vanuit de zaal konden worden besproken door wie dan ook maar. Hoe moet de bijbel funktioneren in het dagelijkse leven? Dat is geen makkelijk onderwerp. Enkele aanwezigen gaven een getuigenis van hun omgang met de bijbel, en van de omgang van de bijbel met hun leven.

De indruk die overbleef was deze: we hebben in de bijbel een geweldig rijk geschenk van het Hoofd der gemeente gekregen, des te zorgvuldiger en verkwistender we met dit geschenk omgaan, des te beter is het. Voor de instandhouding van een gezond persoonlijk geloofsleven. Voor de instandhouding van een gezond gemeentelijk leven. Voor de uitwerking van de getuigende opdracht van de gemeente in de wereld.

Dat betekent ook: we zijn als gelovigen zulk een omgang met de bijbel schuldig aan de Heer der gemeente. Maar ook aan de wereld. Want de bijbel is het woord van de Grote Liefde. En Gods schepping, ook de huidige mensenwereld, kunnen alleen leven van deze liefde.

P.

De AV-begroetingsavond

De grote ruimte van de Ontmoetingskerk in Haarlem-Schalkwijk was vrijwel geheel gevuld toen op woensdag 17 oktober jl. ds J. A. Scholte, voorganger van de gemeente aldaar, om precies 19.30 uur de begroetingsavond opende.

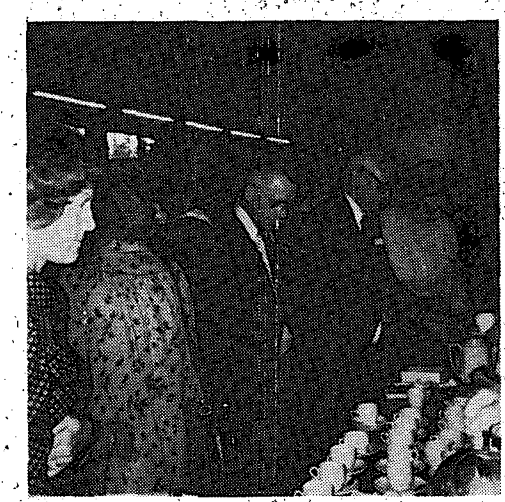
De gezamenlijke kerken van Haarlem, IJmuiden, Heemskerk, Krommenie en Alkmaar hadden met z'n vijfentachtigen het podium in bezit genomen, vanwaar zij hun machtige liederen lieten horen.

Een goed en goed-bespeeld orgel deed „van achteren" zijn werk, terwijl trompetklanken zorgden voor een feestelijke noot.

Feestelijk was het. Want zó zijn we dan, als we elkaar ontmoeten uit bijna alle gemeenten in ons land. We voelen ons zowel uit als thuis op het terrein van een andere gemeente. Een verheugend besef van saamhorigheid kan men ons niet ontzeggen!

Ds Scholte ruimde na zijn woorden van welkom en van dankbaarheid, dat de 99e AV in Haarlem kon plaatsvinden, de kansel voor ds. O. Oldenburger, die als algemeen adjunkt van de Commissie der Unie de leiding overnam.

Hij heette alle afgevaardigden en gasten leden van de buurt-gemeenten en gastgevers welkom. In dit welkom deelde ook wethouder Van den Berg van Haarlem,

Koffiedrinken in de pauze

alsmede br en zr Van Polen, die namens de Broederschap van Pinkstergemeenten aanwezig waren. Uit het buitenland waren br en zr Fallis onze gasten; br Fallis is perssekretaris van de European Baptist Press Service.

Ook was aanwezig mevrouw Van Ingen, presidente van de Algemene Doopsgezinde Sociëteit, het is de eerste keer in haar geschiedenis dat de ADS een vrouw als presidente heeft!

Het diner viel er goed in in „De Zoete Inval"

Van deze gasten kwam allereerst wethouder Van den Berg aan het woord. Hij riep ons op (als zijn broeders en zusters) de mooie stad Haarlem met een bezoekje te vereren, sprak over brandende problemen, die ons ongetwijfeld zouden bezighouden (alsof hij bang was dat deze brandende problemen de mooie gebouwen van zijn stad in brand zouden steken!) en wenste ons een goede vergadering.

Vervolgens kreeg zendelinge Joyce van Veen het woord, (nadat zij hartelijk welkom was geheten) die er haar vreugde over uitsprak, dat zij deze 99e AV kon meemaken.

De openingstoespraak van de voorzitter van de Commissie der Unie, ds J. Broertjes, hebt u verleden week kunnen lezen, de volgende morgen werd - zoals gebruikelijk DC met deze toespraak aan alle afgevaardigden en gasten uitgereikt.

„Dienen" blijft verplichtend èn verheffend. Slechts een mens, een gemeenschap, die dient, komt hoger op, komt verder.

De Regelingskommissie gaf ons nog bij monde van br. W. Blanken op vrolijke wijze nog een paar goede aanwijzingen.

Met een opgewekt en tegelijk ootmoedig „Daal bij 't huiswaarts gaan Uw zegen, Vader, op ons van omhoog" verlieten we de kerkzaal om in de hal en buiten oude en nieuwe bekenden de hand te schudden.

Ieder ging zijns weegs, maar niet dan nadat het „tot morgen" duidelijk was uitgesproken.

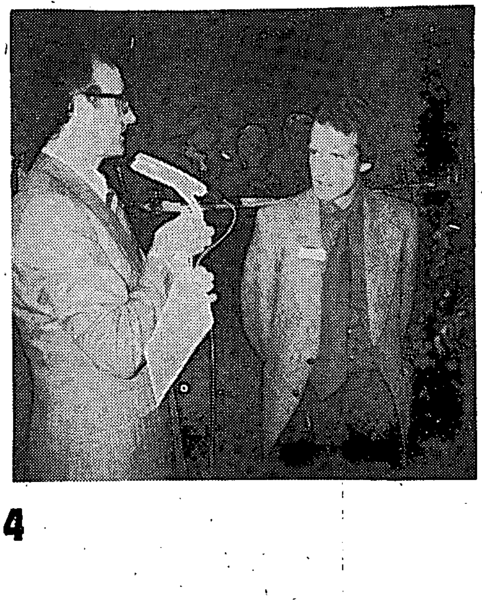
P.

Drs O. H. DE VRIES BENOEMD TOT DOCENT VAN HET SEMINARIUM

De Algemene Vergadering te Haarlem heeft de benoeming goedgekeurd die de Commissie voor de Opleiding had uitgebracht op drs O. H. de Vries te Den Haag voor de nieuwe post van full-time docent in de systematische theologie en de geschiedenis van 't doperdom aan 't seminarium „De Vinkenhof". Op het eerstgenoemde gebied zal hij ds G. Vegter opvolgen die het volgende jaar de pensioengerechtigde leeftijd hoopt te bereiken, terwijl hij op het andere gebied taken van de rector zal overnemen.

Drs De Vries werd in 1941 geboren. Hij bezocht de HBS te Arnhem en ging na het behalen van het einddiploma scheikunde studeren in Utrecht. Tijdens deze studie kwamen echter andere zaken als levenstaak binnen zijn gezichtskring en groeide bij hem de overtuiging dat hij het moest gaan zoeken in de dienst van de verkondiging van het evangelie. Het gevolg was dat hij in 1963 na het kandidaatsexamen in de scheikunde te hebben afgelegd ging studeren aan „De Vinkenhof" en later ook aan de faculteit der godgeleerdheid van de universiteit in Utrecht. Daar legde hij in 1968 het kandidaatsexamen af en liet de studie nog enige jaren prevaleren boven de arbeid in een gemeente. In 1972 legde hij als eerste oud-leerling van „De Vinkenhof" het doctoraal examen in de godgeleerdheid af met systematische theologie als hoofdvak en dogmengeschiedenis en Nieuwe Testament als bijvakken. In augustus van dat jaar verbond hij zich als pastoraal werker voor de helft van zijn tijd aan de gemeente in Utrecht-Noord. In de andere helft legde hij de grondslag van een wetenschappelijk onderzoek dat te zijner tijd moet uitmonden in een proefschrift.

In augustus 1975 werd hij full-time voorganger in de gemeente te Den Haag. Van 1977 tot 1979 werkte hij ook mee aan het bijbelsemenarie. Hij hoopt zijn taak aan het seminarium in de tweede helft van 1980 te aanvaarden. J. R.

VRIJ-EVANGELISCHE STEMMEN OVER DE DOOP

In onze tijd van kerkelijke toenadering ligt het voor de hand dat die zaken die in alle kerken worden gevonden voorwerp van gesprek worden. Alle christelijke kerken bedienen in een of andere vorm de doop in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Met de doop zijn in de verschillende kerken ook zeer verschillende gedachten verbonden. Langzamerhand echter merken we dat die verschillende gedachten zich meer en meer koncentreren rondom de vraag van de doop op belijdenis of kinderdoop.

Die diskussie loopt allang niet meer tussen de doperse gemeenschappen en de kinderdopende kerken alleen. We zien veeleer dat zij dwars door de kinderdopende kerken heen loopt. Als baptisten hebben wij weinig of geen zicht op deze diskussies. Binnen onze gemeenten bestaat geen wezenlijk verschil over de doop, al zou het weinig moeite kosten op enkele punten in de kortste keren een heftige diskussie te laten ontstaan. Daarover gaat het echter nu niet. Het is te betreuren dat wij eigenlijk zo weinig aandacht hebben voor wat in andere kerken gedacht wordt ten aanzien van de doopvraag. Want de eigenlijke doopvraag is en blijft: moet de doop gepaard gaan met een belijdenis van geloof van de kant van de dopeling of staat het geloof van de ouders c.q. de gemeente daarvoor als het ware in? Het is daarom voor ons erg nuttig kennis te nemen van de problematiek die bij andere kerken wordt gevonden. In dit artikel willen we iets doorgeven van de diskussie binnen de ons zo na staande Vrije Evangelische gemeenten.

Rapport

De bondsvergadering van 1978 ontving in het agendaboek een dooprapport van de hand van die theologen. Zij hebben het niet als hun taak gezien „de eeuwenlange diskussie over het pro en kontra van kinderdoop en doop op belijdenis nog eens op te halen en tot een standpuntbepaling te komen op basis van een exegetisch of dogmatisch betoog". Daaruit klinkt een zekere berusting als zou daar toch niet uit te komen zijn. Aan de andere kant wordt wel duidelijk gemaakt dat de Vrije Evangelische gemeenten wel terdege een keuze hebben gemaakt en wel voor de kinderdoop. Hun vaderen hebben zich geplaatst in de „vaderlandse, calvinistische dooptraditie".

In de traditie van de Vrije Evangelischen werken echter ook nog andere krachten door en wel die van de opwekkingsbeweging. Evenals bij de baptisten hebben de opwekkingen een spoor door hun geschiedenis getrokken. Dat is ook de grond van de verwantschap die over en weer wordt gevoeld. Bij de opwekkingsbeweging past de bekering tot een levend en persoonlijk geloof in de levende Heer en dit leidt vrijwel als vanzelf tot een doop die dat tot uitdrukking brengt, de doop op belijdenis. Als ik het goed zie worstelen deze twee invloeden met elkaar in de boezem van de Vrije Evangelische gemeenten in ons land.

Elders

Het is daarom van betekenis om kennis te nemen van hetgeen ten aanzien van de doop bij de zustergemeenten in het buitenland wordt gedacht en gedaan. In het juli/augustusnummer van Ons Orgaan worden daarover interessante dingen verteld en uit het artikel van de hand van redakteur J. W. Delwig nemen we het volgende over:

„Doop op belijdenis

Als we naar de Vrije Evangelische Gemeenten in het buitenland kijken, kunnen we in het algemeen zeggen dat de doop op belijdenis (groot- of volwassendoop) daar meer voorkomt dan de kinderdoop. Toch zegt iedere buitenlandse Bond dat beiden, kinderdoop en volwassendoop, geoorloofd zijn.

Beide vormen van doop worden erkend. Men erkent dat men het niet met elkaar over dit onderwerp eens hoeft te zijn om toch samen te kunnen werken. Men respekteert elkaars standpunt.

Hoe komt het dat men in het buitenland vaker kiest voor de doop op belijdenis? Het gaat daarbij om de vraag: wanneer kun je toetreden tot de gemeente?

De buitenlandse Bonden zeggen veelal: op basis van geloof. Je wordt christen door het geloof, niet door de doop. Het geloof en niet de doop is de basis voor het lidmaatschap.

Daarom is de doop op belijdenis in het buitenland meer gebruikelijk.

In Nederland leggen we meer de nadruk op de eenheid van de gemeente. Het gaat daarbij niet om de menselijke geloofsopvatting en het gaat er niet om dat je eerst wordt opgevoed tot geloof. De doop wordt meer gezien als aanbod van genade. Deze verschillen in opvatting van de doop hebben natuurlijk ook hun weerslag in de avondmaalsopvatting.

Gemeenten in Europa

In *Zwitserland*, bakermat van de vrije gemeenten, zegt men over de doop: de Verlosser heeft de doop ingesteld als symbool en pand van de redding die Hij voor ons heeft bewerkstelligd. De doop is teken van de reiniging door het bloed en de geest van Jezus Christus.

In de *Franse* v.e.g. wordt de doop vooral gezien als uitdrukking en bezegeling van het geloof. Het geloof is de enige voorwaarde voor redding en men wordt christen door het geloof, niet door de doop. De kinderen, gedoopt of ongedoopt, hebben nadrukkelijk een plaats in de gemeente, maar ze worden niet als lidmaat beschouwd tot ze hun geloof openlijk belcden hebben.

Gösta Nicklasson schrijft over de *Zweedse* situatie: „Als mensen onder invloed van het Woord en de Heilige Geest tot geloof komen, hebben ze deel aan het leven van Christus.

Dan is de gemeenschap in Christus gevormd. Tezelfdertijd wordt de gelovige naar een geestelijke gemeenschap geleid met hen die aan Christus toebehoren. Deze dubbele gemeenschap is de meest innige geest van de Christelijke kerk.
Deze levende gemeenschap met Christus is enige eis voor lidmaatschap.

Daarom is er ruimte voor verschillende opvattingen over de doop. Zowel zij die geloven in de kinderdoop als zij die menen dat alleen de gelovige doop goed is, hebben de ruimte binnen de Bond".

Het standpunt van de v.e.g. in *Tsjecho-Slowakije* vindt zijn oorsprong bij Johannes Hus. Men vond een interessante oplossing voor de status van de kinderen van de gelovigen in een tijd dat de Calvinisten geloofden dat de „kinderen van de uitverkorenen" recht hadden op de doop en aansluiting bij de kerk.
Kinderen van gelovigen moeten aan dezelfde geestelijke eisen voldoen als andere personen als ze als lid willen worden opgenomen. Ze moeten een eigen wedergeboorte beleven. Als ze na hun 18e jaar geen geloofsbelijdenis doen worden ze als leden geschrapt. In de tijd van de kinderdoop tot het 18e jaar is men „wachtend lid". De doop is bijbels vrij, zodat kinderdoop en volwassendoop gelijkwaardig zijn.

In *Duitsland* wordt het tijdstip en de vorm van de doop geheel vrijgelaten. Maar langzamerhand heeft in het algemeen de overtuiging, dat de doop op belijdenis het meest beantwoord aan de doop in het Nieuwe Testament, de overhand gekregen. De doop hoort wezenlijk bij bekering. Ze wordt meestal na - maar soms ook voor - de opname in de gemeente voltrokken. De kinderen van de gemeenteleden horen tot de vriendenkring van de gemeente. Ze worden door de gemeente biddend aan de Heer opgedragen. Omdat het christelijk geloof niet automatisch van de ouders op de kinderen over gaat, worden ze pas na bekering en wedergeboorte als lid in de gemeente opgenomen.

Amerika

Amerika kent twee bonden van v.e.g. De Evangelical Free Church of America heeft haar wortels in de geestelijke opwekking in Scandinavië.
In de eerste jaren was het kontakt tussen de Noors-Deens groepering enerzijds en de Zweedse groepering anderzijds erg moeizaam. Maar sinds 1950 treedt men gezamenlijk als één organisatie naar buiten. De eerste voorgangers van de E.F.C. waren natuurlijk, vanuit Scandinavië, beïnvloed door de Lutherse kerk en volgden die methode en opvatting van dopen. Maar later ging men er steeds meer toe over om de volwassendoop door onderdompeling te praktiseren. Maar slechts heel weinig E.F.-gemeenten eisen de doop als voorwaarde voor lidmaatschap in de kerk. Daarnaast is er nog een Bond: The Evangelical Mission Covenant Church of America. Deze Bond, van echte Amerikaanse oorsprong, is wat fundamenteler dan haar van oorsprong Scandinavische zusterorganisatie.
In beide Bonden werd en wordt de doop niet gezien als heilsmiddel".

Het is niet mijn bedoeling hierop nog nader kommentaar te leveren. Dat zou alleen zin hebben in het kader van een doopgesprek tussen de Vrije Evangelischen en ons en daarvoor is de tijd nog niet gekomen. Van beide kanten niet.
Omdat echter kennis van zaken over en weer een voorwaarde voor zo'n gesprek is, geef ik deze informatie door aan de lezers van ons blad.

Om de gemeente

In hetzelfde nummer komen nog twee artikelen voor. Het ene onder de titel: Waarom kies je voor de kinderdoop?, van de hand van ds H. Postma, dat geheel staat in de „vaderlandse, calvinistische traditie" en geen overwegingen bevat die niet evengoed in hervormde of gereformeerde geschriften zouden kunnen voorkomen.
Het tweede is getiteld: Waarom kies je voor de doop op belijdenis?, en bevat het relaas van twee alleen met voornaam genoemde ouders die voor zichzelf en hun kinderen voor deze doop hebben gekozen. Hun overwegingen voor die keuze zijn ons welbekend en behoeven hier niet te worden afgedrukt. Wat van meer belang is is het volgende dat m.i. goed de sfeer weergeeft waarin de problematiek van de doop in de Vrije Evangelische gemeenten wordt gezien door hen die met de vaderlandse calvinistische traditie moeite hebben. Deze ouders hebben hun kinderen laten opdragen en schrijven daarover het volgende:
„Nu moeten wij er wel meteen bij zeggen dat wij vinden dat de doop geen breekpunt mag zijn in de gemeente. Wij konden na overleg met onze predikant en kerkeraad de kinderen laten opdragen in de gemeente en dat vonden we erg fijn. Maar als men daar in de gemeente vreemd tegenover had gestaan, hadden we het niet gedaan. Het liefdevol funktioneren van de gemeente zou niet door verdeeldheid over doop en opdragen in gevaar gebracht moeten worden.
Want juist die gemeente vinden we zo belangrijk.
Iedereen zou zich ervan bewust moeten zijn waarom en dát hij bij de gemeente wil horen. Het geloven gaat niet automatisch over van geslacht op geslacht. Je moet daar steeds bewust voor kiezen. En zo'n gemeente van bewuste mensen kan een sterk getuigenis zijn.
Natuurlijk is het niet zo dat iemand die gelovig gedoopt is, beter zou kunnen funktioneren in de gemeente dan iemand die als kind gedoopt is.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

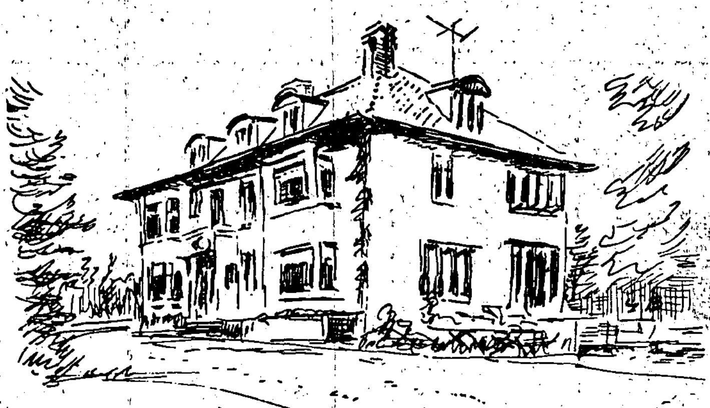
Terug van de Algemene Vergadering

Het zou me niet verbazen, wanneer er vandaag enkele blikken terug geworpen worden op de A.V. te Haarlem/IJmuiden. Er zal zeker vermeld worden, hoe voortreffelijk alles geregeld was, hoe verzorgd de maaltijd, hoe goed de gemeenschap. We hebben dit als een weldaad ervaren. Er was een duidelijke wil om samen te overleggen en besluiten te nemen, meer bekwame schrijvers zullen u wel hun inzicht hierover ter beschikking stellen.

De ontmoeting heeft ook de aangename kant, dat je eens persoonlijk kunt praten over het materiaal dat de E.C.U. de laatste tijd beschikbaar heeft gesteld voor de gemeenten. Er zijn weer heel wat werkboeken besteld en meegenomen. Wist u, dat de we de oplage hebben moeten vergroten Daardoor is er enige stagnatie geweest, maar ik ben er zeker van, dat we nu even vooruit kunnen. Ook de nieuwste opgave van de Unie, het boekje „En zij bleven volharden...", **is zijn weg** onder ons begonnen. Ik heb **het** niet bijgehouden, maar in elk geval **enkele** honderden eksemplaren zijn **reeds in** de gemeenten. Misschien nog niet in de uwe? Vraag er even naar bij de boekentafel of bij de sekretaris. Het spaart allemaal portokosten.
Er was ook een voorganger, die mij toefluisterde: „We bespreken altijd een boek op onze raadsvergaderingen. Anders verlies je je zo heel erg in praktische vragen alleen. We nemen nu dit boekje maar eens onder de loep. Een goed idee, leek me dat. Waard om te worden nagevolgd door andere raden, wijkkringen en wat dies meer zij.
Het is nl. de bedoeling, dat we in onze gemeenten weer eens grondig met elkaar aan de praat komen over bijbelstudie. Wat staat er geschreven en hoe moeten we daarmee aan in de dagelijkse praktijk van ons leven?
Er zijn ook een paar opmerkingen gemaakt over de E.C.U. en de problemen van de kleine gemeenten. Een belangrijk onderwerp, waarop ik in de toekomst wat dieper in wil gaan.

Hartelijk groetend, uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

uit het Uniebureau

Algemene Vergadering 1979

De 99ste Algemene Vergadering, gehouden van 17 t/m 19 oktober, is weer voorbij. De gemeenten van Haarlem en IJmuiden, waar wij deze dagen te gast waren, hadden alles voortreffelijk geregeld. Elders in dit nummer leest u daar meer over. De notulen zullen de gemeenten zo spoedig mogelijk worden toegezonden. Reakties daarop worden ter beoordeling voorgelegd aan de notulen-kommissie, bestaande uit de broeders J. Broertjes te Groningen, W. Lindeman te Arnhem en J. L. Muilwijk te Ede.

Gekozen c.q. herkozen

In de UC werden herkozen de broeders A. Klein Haneveld en A. Visscher; in de vakature br J. A. Brandsma werd gekozen br A. R. Schaap te Buitenpost.
In de CvdO werd herkozen br J. M. Zijlstra, terwijl br B. Stuut te Rotterdam werd gekozen in de vakature br W. Stuut.
In de ECU werden herkozen de broeders W. Hessels en H. G. de Winkel.
In de UZC werd in de vakature - br S. Edens gekozen zr W. A. M. van Dam-Deursen te Bilthoven.
In de Redaktiekommissie van „De Christen" werd in de vakature, ontstaan door het overlijden van br J. van Dam, gekozen br H. Ploeger te Arnhem.
In de ECU werd, tenslotte, herkozen br R. Miedema.
De afgetreden kommissieleden willen wij voor hun inzet en trouw hartelijk danken!

Enkele AV-besluiten

De Algemene Vergadering heeft o.m. besloten:

1. br P. Brongers te Drachten te beschouwen als voorganger in algemene dienst met bijzondere opdracht (jeugdkonsulent van de NBJB) volgens artikel 10, lid c van het Reglement inzake voorgangers;
2. de benoeming door de CvdO van br O. H. de Vries te 's-Gravenhage tot docent aan het seminarie goed te keuren;
3. br G. Bosveld te Leiden te erkennen als Unievoorganger;
4. definitief tot de opleiding toe te laten de broeders R. J. Loot te Utrecht, P. Prijt te Eindhoven, K. Touwen en R. Venema beiden te Bosch en Duin.

UC in nieuwe samenstelling

☆ Dagelijks Bestuur:

voorzitter	:	br J. Broertjes
vice-voorzitter	:	br O. Oldenburger
algemeen adjunkt	:	br H. Ploeger
overige DB-leden	:	br A. Klein Haneveld
		br A. Visscher
adviserende leden	:	br J. A. Brandsma
		br A. v. d. Hoef

☆ Overige UC-leden:

		br H. ter Braak
(namens de UZC)	:	zr C. Brouwer
(namens de CvdO)	:	br H. Bijleveld
(namens de NBJB)	:	br J. H. Hofman
(namens de NBVB)	:	zr M. T. Oosterloo-De Jong
		br A. R. Schaap
		br W. Veenstra
(namens de ECU)	:	br H. G. de Winkel
(adviserend lid)	:	br J. Reiling

Plaatselijk beroepbaar

De UC heeft ten behoeve van de gemeente te Nieuwe Pekela een plaatselijke beroepbaarstelling verleend aan br B. Hofman, aldaar.

Een nieuw ZBC-lid

Tot lid van de Zangbundelkommissie werd door de UC benoemd br W. Mulder te Emmeloord.

Vergaderingen november

Enkele vergaderingen, die binnenkort worden gehouden:

☆ 6 november Publiciteitskommissie (Bosch en Duin, 10.00 uur)
☆ 9 november Dagelijks Bestuur der UC (Zwolle, 9.30 uur)
☆ 13 november UZC (Bosch en Duin, 14.00 uur)
☆ 13 november WIN-groep (Bosch en Duin, 19.30 uur)
☆ 14 november Jubileumkommissie (Bosch en Duin, 10.00 uur)
☆ 16 november Werkgroep „Uniestrukturen" (Zwolle, 14.00 uur)
☆ 16/17 november Zendingsweekend (Apeldoorn, van vrijdagavond t/m zaterdagmiddag)
☆ 19 november Werkgroep „Geloof en leven" (Bosch en Duin, 10.00 uur)

Kommissies en werkgroepen in onze Unie, die hun vergaderingen graag in deze rubriek zien aangekondigd, willen hun (schriftelijke) opgaven wel tijdig richten aan het Uniebureau (t.a.v. de algemeen sekretaris), Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin.

J. A. Brandsma
A. v. d. Hoef

Maar de doop op belijdenis kan in je leven als christen wel een extra steuntje in de rug zijn.

Voor onszelf en onze kinderen kiezen we dus voor de volwassendoop en we hopen dat beide vormen van doop elkaar kunnen ontmoeten in de gemeente; dat kinder- en volwassendopers elkaar in liefde kunnen aanvaarden.

Niet omdat wijzelf als personen meer geaksepteerd wensen te worden, maar omdat het veel strijd en verdriet zou voorkomen!"

J. Reiling

VAN DE REDAKTIE

De Algemene Vergadering van de Unie heeft voorzien in de vakature die er in de redaktiekommissie was sinds het overlijden van ds J. van Dam, en wel door ds H. Ploeger daarin te benoemen. Hij is voor onze lezers reeds lang geen onbekende, want vanaf het overlijden van br Van Dam is hij opgetreden als tijdelijk sekretaris van de redaktie en heeft in feite het werk van de eindredakteur gedaan. We mogen wel stellen dat de AV met deze verkiezing ook de erkentelijkheid en de waardering van de gemeenten voor dit tussentijdse werk tot uitdrukking heeft gebracht en we wensen daarom br Ploeger van harte geluk met deze verkiezing.

Officieel is het zo dat een nieuwe redakteur pas op 1 januari in funktie treedt, maar de redaktiekommissie neemt de vrijheid daarvan in dit geval af te wijken. Wij hebben br Ploeger verzocht om met ingang van 1 november zich maar te willen beschouwen als gekozen redakteur en tevens om de eindredaktie te blijven voeren. Hij heeft daarin toegestemd en daarom zult u de aanduiding „tijdelijk sekretaris van de redaktie" niet meer bij zijn naam zien staan. Voortaan is het „eindredakteur". Wie hem kent weet dat hij er zijn werk niet beter of slechter om zal doen.

Namens de redaktiekommissie,

J. Reiling, voorzitter

EN ZIJ BLEVEN VOLHARDEN.....

Onder deze titel heeft ds R. Reiling, evangelist van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, een boekje geschreven over de Gemeente-Bijbel-School. In heldere en begrijpelijke taal (maar wat mag je ook anders van een evangelist verwachten?) heeft hij in ruim tachtig bladzijden getracht duidelijk te maken dat de Bijbel, en kennis van de inhoud en de geest van de Bijbel, absoluut noodzakelijk is om als christen te kunnen leven en in dit leven te volharden. Zoals de eerste gemeente in Jeruzalem het getuigenis kreeg: En zij bleven volharden bij het onderwijs der apostelen, de gemeenschap, het breken van het brood en de gebeden, Hand. 2.: 42, zo zullen ook wij als gemeenten ons dit getuigenis moeten verwerven.

De Gemeente-Bijbel-School (GBS) is niet iets nieuws, maar reeds vele jaren in Amerika bekend, waar de gemeenten de zegenrijke werking ervan ervaren. Hun ledentallen stijgen voortdurend, omdat de evangelisatiedrang door het meedoen aan de GBS steeds gestimuleerd wordt. Ook in Duitsland wordt in vele baptisten en vrije evangelische gemeenten de GBS als een bron van zegen voor gelovige en gemeente ervaren.

Hoe werkt de GBS? Dát nu wordt in dit boekje verteld en wel zo uitvoerig, dat men zonder meer kan starten.

Wat valt op in het geschrift van ds Reiling? Dat hij allercerst een tekening van het leven van gelovige en gemeente zoals het in grote trekken overal herkenbaar is, soms een beetje aangescherpt, maar toch waarheidsgetrouw. Ergens staat dan de zin dat de gemeente van Jezus Christus het waard is om er de beste aandacht aan te besteden die maar mogelijk is, en de beste krachten er aan te wijden die men maar bezit (zo ongeveer dan).

Nu, als dàt waar is (en wie twijfelt daaraan?) dan zal er wat moeten gebeuren. Tegen de achtergrond van bedoelde tekening moet zich een nieuw persoonlijk en gemeentelijk geloofsleven ontwikkelen dat beter dan voorheen Jezus Christus zichtbaar maakt in deze wereld.

Tweedens valt op de grote ernst waarmee gepleit wordt voor een zeer, zeer goede voorbereiding en een zeer, zeer goede uitvoering van de GBS. Niemand die mee wil doen, mag of kan denken dat een GBS iets is wet er nog wel bij kan. Neen, zo gaat dat niet.

☆

Het behoeft geen betoog, dat bestudering van dit boekje voor raadsleden, leiders van zondagsscholen, verenigingen, klubs, Zusterhulp en gespreksgroep verplicht is.

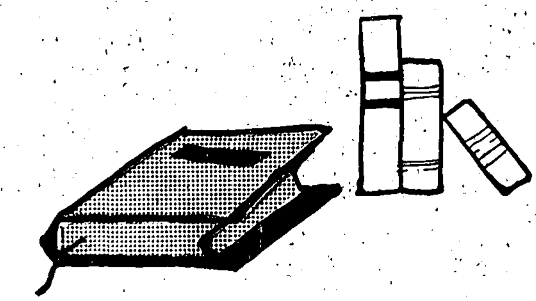
Voorts voor elke gelovige, die ernst maakt met zijn lid zijn van de gemeente. Kortom, de komende wintermaanden vallen er belangrijke beslissingen in de gemeenten, want allen beginnen aan de GBS.

Neen, de GBS is geen wondermiddel.

Maar wel een middel dat de Heer wil zegenen, gelezen en gehoord: de getuigenissen van hen, die er al mee bezig zijn.

P.

Het boekje is à *f* 4,95 (bij aantallen goedkoper) te bestellen bij het Unieburo, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457.

Wat zullen we lezen?

zondag	28 oktober	Psalm 37 : 21-40	Doet enkel wat goed is
maandag	29 oktober	Leviticus 25 : 1- 7	Het sabbatjaar
dinsdag	30 oktober	Leviticus 25 : 8-22	Het jubeljaar
woensdag	31 oktober	Leviticus 25 : 23-34	Huisbezit en jubeljaar
donderdag	1 november	Leviticus 25 : 35-46	Vrijlating der slaven
vrijdag	2 november	Leviticus 25 . 47-55	Verhouding tussen rijk en arm
zaterdag	3 november	Psalm 25	Toon ons uw wegen

Unie Zendings Werkgroep Gewest Holland

Graag wil ik een financieel verslag geven van de gelden die binnen komen t.b.v. de aktie „4 x 5", de zendingsaktie binnen het Gewest Holland.

Gemeenten:	
Amsterdam-Centrum	*f* 1.454,98
Den Haag	*f* 1.800,—
Dordrecht	*f* 2.080,80
Heerlen-Sittard	*f* 116,05
Krommenie	*f* 645,57
Leiden	*f* 3.924,78
Rotterdam-Zuid	*f* 604,50
Utrecht-Noord	*f* 910,52
Utrecht-Silo	*f* 1.250,—
Totaal	*f* 12.787,20

Verenigingen:	
Zusterkring Utrecht-Silo	*f* 207,85
Zusterkring Rotterdam-Zuid	*f* 72,50
Oudere Jeugd Eindhoven	*f* 250,—
Totaal	*f* 530,35

Partikulieren:	
Fam. K.B. te E.	*f* 185,—
N.N. te E.	*f* 12,50
mevr. S.v.d.W. te A.a.d.R.	*f* 250,—
Totaal	*f* 447,50

Bovengenoemde bedragen zijn binnen gekomen van 1 januari tot en met 31 augustus 1979. Bij elkaar opgeteld is dat in acht maanden tijd *f* 13.765,05.

Een zeer goed resultaat. Al met al zitten we al boven het gestelde bedrag.

Inmiddels heeft uw zendingswerkgroep of raad van de gemeente reeds een verslag en voorstel ontvangen van het bestuur van de Unie Zendings Werkgroep Gewest Holland.

We zijn blij met uw inspanning en het zou fijn zijn als u nog een poosje hiermee doorging.

Dit zal mijn laatste financieel overzicht zijn. Ik heb mijn funktie neergelegd. Ik wil u dankzeggen voor het gestelde vertrouwen.

Het gironummer voor gelden van voornoemde zendingsaktie blijft 2.81.09.75 t.n.v. Unie Zendingwerkgroep Gewest Holland.

De plaats blijft voorlopig ook nog Alphen aan den Rijn. Dit laatste wordt verandert als er een nieuwe penningmeester is.

Met hartelijke groeten,

Harry Veldman

MEDEDELINGEN

△ Penningmeester Deventer, R. Piet woont thans Manegestraat 13, 7413 XA Deventer; tel. 05700-32333.

△ (WIN) J. G. Brongers, Wormer woont thans Pr. Irenestraat 6, 6661 EA Elst (Gld.); tel. 08819-5062.

△ Ds J. W. Bok, Assen woont thans Niersenseweg 28, 8171 RG Vaassen.

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Heerenveen, J. Hofman te Stadskanaal-Noord.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds M. Cohen, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 36,— per jaar, *f* 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland *f* 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

ZENDINGSKONFERENTIE APELDOORN 16 EN 17 NOVEMBER 1979

Al enkele keren hebt u in DC iets kunnen lezen over de komende zendingskonferentie te Apeldoorn. Inmiddels hebben de gemeenten ook de folder met het aanmeldingsformulier ontvangen. Als u als lid van de gemeentelijke of gewestelijke zendingswerkgroep nog geen folder hebt gekregen, moet u wel even kontakt opnemen met de sekretaris van uw gemeente, want aan hem hebben wij de folders toegezonden. Mocht per ongeluk niets gearriveerd zijn, dan wilt u wel kontakt opnemen met het Unieburo, waar men u graag zal voorthelpen.

Ten overvloede vermelden we ook hier nog maar eens, dat we er wel op rekenen, dat u *uiterlijk 1 november a.s.* uw aanmelding inzendt.

Op de konferentie zullen we erg intensief met elkaar werken. Ook kan de gemeente Apeldoorn niet onbeperkt onderdak verlenen voor de nacht van vrijdag op zaterdag. Daarom moeten we het aantal deelnemers aan de konferentie beperken tot 50! Mocht er meer belangstelling zijn, dan zullen we de konferentie graag een keer herhalen. Meldt u zich daarom gerust aan. Mocht er nu onverhoopt geen plaats meer zijn, dan laten wij u dit tijdig schriftelijk weten.

Tenslotte: de konferentie is speciaal bedoeld voor hen die zich op de één of andere manier in de gemeente of gewestelijk inzetten voor het zendingswerk. Natuurlijk zijn ook andere welkom. Maar het lijkt ons het meest rechtvaardig, dat we - als we onverhoopt moeten gaan selekteren - de mensen die bij het zendingswerk betrokken zijn, laten voorgaan.

W. Kloppenburg

HERINGEBRUIKNEMING KERK TE STADSKANAAL-NOORD

Met vreugde en dankbaarheid kan de baptistengemeente Stadskanaal-Noord meedelen dat het gemeentecentrum, aan de Handelsstraat, een geweldige interieur verbetering heeft ondergaan.

Door het aannemingsbedrijf van br Koning te Stadskanaal in samenwerking met het architektenburo van br Drenth te Delfzijl, werd onder verantwoordelijkheid van de bouwkommissie een goed geheel geschapen. Veel van de wensen die er bij velen waren zijn vervuld.

Oud-leden en alle belangstellenden willen wij hartelijk uitnodigen om met ons op een feestelijke wijze de kerkruimte opnieuw in gebruik te nemen. Deze bijzondere dienst is gepland op zondag 28 oktober 1979, 's middags om 15.30 uur.

Na het officiële gebeuren zullen we, onder het genot van een verrukkelijk kopje koffie met echte Groninger-koek, elkaar op een ongedwongen manier kunnen ontmoeten en gelegenheid ontvangen om de veranderingen in ogenschouw te nemen.

Eventuele vragen m.b.t. de technische snufjes en andere wijzigingen zullen door de aanwezige deskundigen kunnen worden beantwoord.

Dus... oude (en ook nieuwe) bekenden op naar Stadskanaal!

Indien u ons ook nog zou willen verrassen met bijvoorbeeld enige hartelijke woorden, wilt u dit dan doorgeven aan: mevr. G. Pots-Snijders, Gasselterstraat 5, Stadskanaal; tel. 05990-14601.

Graag tot ziens.

Namens de gemeente Stadskanaal-Noord,

L. Drijfhamer

Op de leeftijd van 64 jaar is door haar Heer thuisgehaald onze zuster

TOOS v. d. VEN-v. DOORN

Baptistengemeente Sittard-Heerlen

Op 14 oktober 1979 werd plotseling door de Heer thuisgehaald onze broeder

DERK SPREEUWERS

op de leeftijd van 79 jaar.

Baptistengemeente Delfzijl

GERT EN HERMIEN
en
Ds J. A. MALGO
gaan door met de
EVANGELISATIE-KRUISTOCHT

Zij komen bv. in de volgende plaatsen:

Emmeloord, woensdag 31 okt. Chr. Geref. Kerk 8 uur
Hoogeveen, woensdag 7 nov. baptistenkerk 8 uur
Pernis, woensdag 14 nov. Geref. Kerk, 8 uur
Assen, woensdag 21 nov. baptistengemeente gebouw De Ark, 8 uur
's Hertogenbosch, woensdag 28 november Het Gemeenschapshuis „De Helftheuvel" 8 uur

DRIE GROTE KERSTSAMENKOMSTEN

Haarlem, zondag 16 december, Koningskerk, 7 uur
Zwolle, vrijdag 21 dec., Buitensociëteit, 8 uur
Hengelo, dinsdag 25 december, Concertgebouw, 10 uur v.m.

Het onderwerp van deze diensten is:

„GODS STEM IN HET WERELDGEBEUREN"

Hartelijk welkom!
De toegang is vrij!

NIEUW

Zo juist is een nieuwe pocket van de pers verschenen met als titel

„EN ZIJ BLEVEN VOLHARDEN"

Schrijver is ds R. Reiling

Prijs per boekje *f* 4,95; bij 10 of meer exemplaren *f* 4,50 en bij 25 of meer *f* 4,— per boekje.

Bestellingen kunt u bij voorkeur schriftelijk doen bij het Unieburo.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 44 - 2 november 1979

TWIJFEL

Noord Frankrijk. Een stukje grond van tien bij tien kilometer

Op dit stukje grond was dagen achtereen het geschutsvuur niet van de lucht. In deze maanden van de eerste wereldoorlog lieten op dat plekje 700.000 mensen het leven. Daar in en rondom Verdun is heel wat geloof in een almachtig liefhebbend God verstikt in angst.

De tweede wereldoorlog. Warschau. Een Jood heeft gezien hoe zijn familie is omgekomen.

Nu is hij aan de beurt. De verschrikking van het getto bereikt zijn hoogtepunt. De laatste resten van Joods leven worden weggevoerd en omgebracht. De man staat in zijn laatste levensmomenten. Hij staat voor God. Hij schreeuwt zijn verdriet uit en zegt: God, u heeft alles gedaan om mij m'n geloof te ontnemen. U heeft alles gedaan om ons te doen wegzinken in vertwijfeling. Het lukt u niet!

In deze en soortgelijke woorden staat hij naast de dichter van psalm 44. Daar horen we ondermeer:

„Nochthans hebt U ons verstoten en te schande gemaakt..." (v. 10).
„U hebt ons overgeleverd als slachtvee..." (v. 12)
„U hebt uw volk verkocht voor een spotprijs..." (v. 13)
„DIT ALLES IS ONS OVERKOMEN, MAAR WIJ VERGATEN U NIET..." (v. 18)

Wij herkennen dit wel. Alhoewel we het geweldig sterk vinden wanneer iemand na al zijn ellende kan zeggen: „maar wij vergaten U niet". Eigenlijk begrijpen wij dat niet goed...

Want al dat diepe verdrietige kunnen wij niet rijmen met een God die liefdevol is en almachtig, zoals wij vaak genoeg zingen.

Zien wij God dan zo verkeerd? Of kijken we naar één kant van Zijn gezicht? Of is God eigenlijk niet te brengen binnen de grenzen van ons begrijpen en waarnemen?

Is Hij degene die ons overstijgt? Ons verstand te boven gaat?

Maar we menen uit de bijbel te kunnen afleiden dat God liefdevol is. Dat Hij almachtig is. En als Hij dan van ons houdt, en alles kan, waarom doet Hij dit dan niet?

We kunnen het maar niet kloppend en begrijpelijk maken.

Het is alsof God zich terugtrekt in sluiers. En we kunnen er niet door heen kijken. En dan komt de twijfel, als sluipend vergif, ons gevoel en onze gedachten binnen en raken we van twijfel tot vertwijfeling.

Twijfel in de bijbel

Volgens Heine is het boek Prediker een boek dat enkel twijfel ademt. Volgens hem is het „Het hooglied van de twijfel".

Ik denk dat dit niet zo is. Ik denk dat in het boek Prediker geloof en twijfel naast elkaar bestaan.

Er rust op de twijfel een geweldig taboe in onze kerkelijke kringen. Eigenlijk is dat vreemd. Als je weet dat vooral ook de twijfel zo vaak voorkomt in de bijbel. Op een bepaald moment is het zelfs Johannes de Doper die aan Jezus vraagt: „Bent U werkelijk de Messias die zou komen?"

En dan, aan het einde van Jezus' loopbaan op aarde staan ze daar samen op de berg en lezen we in Mattheüs 28 : 17:

„En toen zij Hem zagen aanbaden zij, maar sommigen twijfelden".

Jezus ziet de geloofs-problemen ook bij zijn discipelen en zegt met name aan Petrus: „Simon, Simon, zie de satan heeft verlangd jullie als koren in een zeef te schudden, maar ik heb voor u gebeden dat uw geloof niet zou bezwijken". (Lukas 22 : 31, 32)

Het taboe van de twijfel

Vooral in evangelische kringen wordt weinig ruimte gelaten aan de twijfel. Ze wordt ontkent ook daar waar ze aanwezig is. Ik vind dat gevaarlijk. Op die manier dient men het geloof iets kunstmatigs toe. In de ontkenning van de twijfel ligt een stuk

ontkenning van jezelf en van datgene wat in je leeft.
We begrijpen immers heel goed waar het over gaat?
Soms vragen we aan onszelf, in de beslotenheid van onszelf „Hou ik mezelf voor de gek; bedrieg ik mezelf niet en word ik niet bedrogen?" Laten we het maar toegeven dat er soms gedachten in ons naar boven komen die ons ontredderen, verwarren.
In de nieuwe R.K. Catechismus lees ik: „Tijden van zekerheid kunnen afwisselen met tijden van ontreddering... Ja, juist sterk geloof kan vaak grote twijfel kennen. Naarmate iemand meer bemint, zich volkomener overgeeft, heeft hij het eigene meer verlaten. Er staat meer op het spel". Het verlossende woord vinden we in datgene wat een vader van een heel zieke jongen tot Jezus zei: „Heer, ik geloof, kom mijn ongeloof te hulp". Deze man geloofde geheel.
Dr W. J. Aalders zei van dit onderwerp: „Wie nooit heeft getwijfeld, heeft nooit geloofd. Het geloof en de twijfel staan in nauw verband met elkaar en het geloof moet altijd weer worden veroverd op de twijfel en tegen hem verdedigd. Twijfel leidt tot vertwijfeling als het zijn meerdere niet ontmoet".
„Twijfel maakt de overgave bewuster. Twijfel zuivert het geloof van bijmotieven. Twijfel maakt het geloof ruimer, doordat nieuw-ontdekte werkelijkheden en waarden - de bronnen van veel twijfel - niet *buiten* maar *van* onze God blijken te zijn. De krisis verinnigt en verwarmt ieders kontakt met God..."

Van twijfel tot geloof
God is groter dan wat ons verstand en gevoelsleven kan omvatten. Hij over-stijgt ons.
Het prikt ons dat we eigenlijk niet kunnen zeggen wie God is.
Het hindert ons dat we God niet kunnen omschrijven en zeggen wat Hij niet en wel zal, kan of wil.
Natuurlijk zijn sommige eigenschappen van God in de bijbel omschreven. Maar meer dan de bijbel na-zeggen kunnen we niet. God is liefde. Maar hoe die liefde vorm krijgt in mensen-levens weten we maar heel gedeeltelijk. Dat zal de Jood in Warschau ons hebben duidelijk gemaakt...
God geeft geen Gods-bewijzen en dat vinden we eigenlijk niet juist. Hij maakt ons duidelijk dat we Hem nooit zullen kunnen narekenen en brengen binnen de grenzen van ons verstand.
Het kwetst ons dat hij ons geen redelijke bewijzen geeft, maar van ons geloof vraagt. Daarom schreef de wijze Pascal: we moeten een sprong maken, geen *redelijke* stap. Dat doet ons gevoel van eigenwaarde pijn. Helmuth Thielicke: „Er kàn geen Godsbewijs zijn en wel uit zeer ernstige en billijke oorzaken, die samenhangen met het *wezen* van God".
Er zijn mensen die zeggen dat ze niet kùnnen geloven. Een ander kan het wel en ik kan het niet. Je schijnt het te moeten krijgen. Wat kun je er verder aan doen? Er is heel wat aan te doen! De beslissende vraag is alleen of je het werkelijk wilt; de vraag is: of ik werkelijk zou willen geloven!" (L. M. van Minnen)
Voor mij zelf is het bevrijdend te weten en te merken dat niet de vele onbeantwoorde vragen naar God's doen en laten bepalend zijn voor mijn geloof. Noch zijn mijn momenten van twijfel bepalend. Wat bepalend voor mij is en rust en zekerheid brengt is de wetenschap dat God èn boven mij staat en om mij heen is. Dat ik het niet meer nodig vind de vragen beantwoord te krijgen en de lege plekken ingevuld te krijgen. Ik begrijp Hem meestal niet, maar ik wil wel geloven, dat wil zeggen: ik wil wel vertrouwen stellen in Hem, me aan Hem toevertrouwen. Maar dat zal soms dwars door de hevigste pijn, de diepste ellende, de ernstigste ziekte en de onvermijdelijke dood heengaan. Jawel, met God spring ik over een muur, zei een psalmdichter, aan de andere kant van de muur moet hij ook bereid zijn gelovig het donkere dal van de dood door te trekken.
Ik vind twijfel niet meer zo ernstig als vroeger. Nu weet ik dat God ook boven mijn twijfel uit-stijgt.
Als je geplaagd wordt door twijfel ontken dit dan niet.
Ga niet lopen met een geloofsmasker als daaronder enkel twijfel schuil-gaat. Twijfel vraagt niet om verdringing maar om z'n meerdere, om geloof dat durft te zeggen tot een gedeeltelijk verborgen God: Heer, ik geloof, kom m'n ongeloof te hulp. Geloven in God, Hem willen vertrouwen, kan de twijfel overheersen.
Kierkegaard: „het geloof is een waagstuk, dat het hele leven verandert; we kunnen de twijfel slechts overwinnen door de handeling van geloof".
Dan is het geloof niet een veroverde zekerheid, maar eerder losgelaten vertwijfeling. Als je dan zegt: ik geloof, dan zeg je niet: ik ben zeker, maar: ik geef mij over. In de vlucht naar God ligt de overgave van eigen leven. (dr G. v. d. Leeuw in TWIJFEL en GELOOF)
Hij die zoekt, vindt.

M. Cohen

Algemene Vergadering 1979

SECTIE A

In sektie A werden de stukken van de Unie Zendings Commissie (UZC), de Evangelisatie Commissie van de Unie (ECU) en het Pensioen- en Invaliditeitsfonds van de Unie behandeld. Vanuit de sekties worden aanbevelingen aan de plenaire vergadering gedaan.
Wat betreft de grote lijnen van het zendingsbeleid kon de sektie zich verenigen met de UZC. Voor enige diskussie zorgden enkele opmerkingen van de Financiële Commissie der Unie. De UZC had de projekten op de begroting voor 1980 geplaatst, om aan te geven dat het uiteindelijk om één stuk werk gaat waar de UZC zich verantwoordelijk voor voelt.
Het meedoen in de Europese Baptistenzending brengt de morele verantwoordelijkheid met zich mee op z'n minst voor kontinuïteit in de financiële bijdragen te zorgen. De UZC zegde toe voor een beleidsnota te zorgen waarin de AV duidelijk gemaakt wordt hoe de relatie tussen de UZC en de Europese Baptistenzending momenteel ligt en welke konsekwenties daaraan verbonden zijn. Door deze toezegging kon de woordvoerder namens de FCU een motie, die om een dergelijke nota vroeg, intrekken.

Enige kritische opmerkingen werden gemaakt over het Noodfonds. Nu ressorteert het Noodfonds rechtstreeks onder de Uniecommissie; maar het financieel overzicht van dit fonds was opgenomen onder de UZC-stukken daar de werkgroep „Dienst aan een wereld in nood", een subkommissie van de UZC, een adviserende funktie t.a.v. het Noodfonds vervuld. Ds Liebe uit Hengelo vroeg zich af welke kriteria er gehanteerd werden bij het bepalen van wie voor hulp in aanmerking komt, het tijdstip van overmaking en de hoogte van het te schenken bedrag.
Het zal ongetwijfeld een goede zaak zijn als ook het beleid inzake het Noodfonds eens nader op papier gezet wordt zodat het bespreekbaar wordt. Alleen wat cijfertjes is inderdaad wat mager.
Enige afgevaardigden vroegen zich af waarom er blijkbaar geen steun wordt gegeven aan het Tearfund en EO-metterdaad.
Duidelijk gemaakt werd dat in de eerste plaats steun wordt gegeven via organen waar de unie als zodanig een band mee heeft. Meestal ging 75% van een gift uit het fonds via de Baptisten Wereld Alliantie (BWA) en 25% via de Stichting Oecumenische Hulp aan Kerken en Vluchtelingen (SOH). Als Unie zijn we lid van de SOH. De voorzitter van de UZC, ds J. ter Braak, maakte duidelijk dat niet zelden via de SOH ook baptistengemeenten elders geholpen worden; onlangs wat dit het geval t.a.v. de baptisten in Italië. Vervolgens is het zo dat de SOH ook relaties met Tearfund onderhoudt.

Door middel van op schrift gestelde mededelingen maakte de UZC bekend dat zij voornemens is om zr Anneke Oppenhuizen, lid van de gemeente te Emmen. en br Jan Oosterloo, lid van de gemeente te Treebeek, te aanvaarden als kandidaatzendelingen. De gemeenten zullen hierover nog schriftelijk benaderd worden daar hun kandidatuur niet meer in de AV-stukken opgenomen kon worden. Ook werd medegedeeld dat br en zr Van der Leur te Utrecht zich voorbereiden op een toekomstige uitzending naar Sierra Leone.
Br Klein Haneveld, lid van de Uniecommissie, liet blijken dat hij de konsekwenties van de UZC-plannen wel graag doorgesproken zag. Ook de FCU liet merken dat in de toekomst de UZC-financiën enige problemen kunnen opleveren, vandaar dat de FCU nu al bezorgd was. Wel grappig, als men bedenkt dat vorig jaar nog melding gemaakt werd van een, naar het heette, te grote algemene reserve. Het kan verkeren, zeker in het zendingswerk.

Van UZC-zijde werd naar voren gebracht dat de gegeven informatie juist bedoeld was om ruim van te voren op mogelijke knelpunten te wijzen. De UZC is bereid om met alle betrokken partijen in overleg te treden om tot zo goed mogelijke oplossingen te komen. Bij alle bezorgdheid moeten we niet vergeten dat de knelpunten die zich waarschijnlijk gaan voordoen, voortkomen uit een toegenomen belangstelling voor het uniezendingswerk en de vergrote inspanning op het gebied van de publiciteit (het blad „Gemeente en Zending"). Dit is op zich iets om blij mee te zijn.
De sektie ging unaniem akkoord met 'n positieve aanbeveling wat betreft de resultatenrekening, de balans en de begroting van de UZC.

Voor de ECU was wat minder tijd beschikbaar, vandaar misschien dat er niet zoveel van de ECU-aktiviteiten aan de orde kwam.
De diskussie beperkte zich m.n. tot het subsidiebeleid van de ECU. De gemeente Delfzijl, bij monde van ds J. Schouten, bleek bijzonder begaan te zijn met het lot van de kleine gemeenten.
Volgens hem zijn de uniekontributies zo zwaar dat de kleine gemeenten in de knel komen. Deze gemeenten zouden een flinke subsidie dienen te krijgen om uit de problemen te komen. Een bedrag van *f* 8.000,— zoals begroot voor 1979 kan nauwelijks als echte subsidiëring worden beschouwd, aldus laatstgenoemde spreker.

Nu vroeg ik me tijdens het luisteren naar ds Schouten twee dingen af. In de eerste plaats is het de vraag of de problemen van de kleine gemeenten primair de zorg behoeven van de ECU. Naar mijn idee zitten er zoveel kanten aan dat het niet in de lijn van de ECU ligt, op dit terrein een totaalbeleid te ontwikkelen. In de tweede plaats vond ik dat in de

HERDER-OUDERLING

Hand. 20 : 28 „Ziet toe op uzelf en op de gehele kudde, waarover de Heilige Geest u tot opzieners gesteld heeft, om de gemeente Gods te weiden, die Hij Zich door het bloed van zijn Eigene verworven heeft".

Paulus heeft veel zorgen gehad over de gemeenten die door zijn zendingswerk tot stand waren gekomen. Hij had ook veel zorg voor de gemeenten. Zijn vermaningen aan de gemeenten zijn vele geweest. Ook tot de opzieners, de ouderlingen, richtte hij zich. Naar oudtestamentisch gevoelen waren de oudsten niet zo maar mensen, maar mensen die van Godswege een bijzondere plaats hadden. De vrijheid van elke Jood werd ingeperkt door het gezag van de oudsten. Maar dat gezag van de oudsten was geen heersend, maar een dienend gezag. Het ging om de handhaving van de wet en de wil Gods, het volk ten goede.
In de nieuwtestamentische gemeente mag dat doorklinken. De opzieners, de ouderlingen, hebben een opdracht van Christus' wege. Zij zijn dienaars der gemeente. Van dit dienen mag de gemeente geen misbruik maken. Zij heeft zich integendeel te stellen onder de zin van dat dienen. En dat is: de gemeente van Jezus Christus weiden om haar te bewaren. De vrijheid van elke gelovige vindt binnen de gemeente haar begrenzing in deze van God gewilde en van God gegeven opdracht van de Heer aan de oudsten.

☆

Paulus legt op het strand van Milete er de nadruk op dat de gemeente gemeente Gods is. God is Eigenaar. Hem behoort zij toe. Hem staat zij ten dienste. Hem heeft zij te verheerlijken. Met Hem - en tenslotte met niemand anders - heeft zij rekening te houden. Aan Hem - en aan niemand anders - is zij verantwoording verschuldigd.
God is Eigenaar - in juridische zin is een eigenaar meer dan een bezitter; een bezitter kan iets wederrechtelijk in zijn macht hebben; een eigenaar is wettelijk de machthebber over iets - God is Eigenaar der gemeente omdat Hij haar met het bloed van zijn Eigene, zijn eigen Zoon, gekocht heeft. Een hogere prijs was niet denkbaar. Méér hoefde niet, minder kón niet. Gekocht met het bloed van een onberispelijk Lam, (1 Petrus 1 : 19). Dat duidt op een offer dat God bracht. Christus heeft Zich voor de gemeente overgegeven, Efeze 5 : 25. Wij zijn inderdaad duur gekocht. 1 Korinthe 6 : 20, 7 : 23.
De gemeente bestaat uit gekochten, vrijgekochten. Voorheen waren dat dwalende schapen, die geen herder hadden, 1 Petrus 2 : 25. Zij hebben zich bekeerd. Zij zijn gelovig geworden. Zij zijn een andere richting uitgegaan. Zij hebben een vast doel voor ogen. Zij weten waarheen en tot Wien zij onderweg zijn.
Bekering is - helaas? Of gelukkig? - geen automatische gebeurtenis. Het gaat niet vanzelf. Bekering is veelmeer een voortdurende worsteling. Denkend aan „dwalende schapen" zou je kunnen zeggen: bekering is een voortdurende strijd tegen het eigen dwaalzieke hart. En tegen het dwaalzieke hart van anderen.

☆

Opzieners hebben de taak de kudde Gods te weiden, te hoeden. Dat betekent ongetwijfeld dat zij de kudde moeten voorgaan. Het wordt nogal eens vergeten dat de westeuropese herders, die achter de kudde aanlopen, ons geen bijbels beeld van de herder geven. In het oosten ging de herder de kudde vóór. De herder bepaalde de weg want de herder bepaalde het reisdoel. Hij wist de weg naar „grazige weiden en stille wateren". Soms konden die alleen bereikt worden door een dal van duisternis, een rotskloof heen. Maar de herder ging voor. Hij ving de eerste klap op. De kudde moest volgen. Vol vertrouwen dat de herder de juiste weg wist. Oudsten moeten in de gemeente zeker zijn van het reisdoel. Het gaat om het koninkrijk van God. Om de heerschappij van God. Welke weg moet de kudde gaan? Ouderlingen zullen de Schriften als reiskompas hoog moeten houden. Zij moeten vooruit zien, maar ook achterom. Want zij moeten zorgen dat ieder mens die Jezus wil volgen, bij de kudde blijft. Het tempo van de kudde bepaalt het tempo van de herder. Maar de herder zal de kudde telkens moeten aanvuren. De herder, de oudste, zal bijzondere zorg moeten hebben voor de zwakken, de jongen, de doolzieken en dwalenden. Liefde zal zijn wezen, en daarmee zijn doen, moeten doortrekken.
Hij is er niet om gehoorzaamd te worden, maar om gevolgd te worden. Als hij geen toezicht op zichzelf houdt, kan het verkeerd gaan. Hij zal moeten beseffen, dat hij in eigenlijke zin „maar" een hulpherder is. De laatste verantwoordelijkheid berust bij de Opperherder, 1 Petrus 5 : 4. Wie dát voor ogen houdt, zal altijd weer moed vinden om verder te gaan.
Bid dan de Herder der kudde, dat Hij goede helpers geeft. P.

woorden van ds Schouten een aantal anti uniesentimenten doorklonken waar de ECU nauwelijks een boodschap aan heeft. Er werd namelijk gesuggereerd dat de Unie een overdreven groot bestuursapparaat met betaalde krachten zou hebben. Hoe bepaal je zoiets? Als ik alleen maar denk aan al die mensen die op vrijwillige basis op allerlei wijze ingeschakeld zijn in dienst van gemeenten en de uniegemeenschap, dan kan het nogal eens meevallen. Juist de aanwezigheid van 'n ondersteunend professioneel kader maakt dat het vrijwilligerswerk in onze gemeenschap, ondanks de toenemende eisen die onze tijd stelt, in stand gehouden kan worden. Maar goed, ieder kan hierover z'n eigen mening hebben. Het punt is dat m.i. de ECU met sentimenten gekonfronteerd werd, die eigenlijk bij de Uniecommissie op tafel dienen te komen. Overigens vind ik wel dat de ECU t.a.v. de subsidiëring van gemeenten onvoldoende duidelijkheid heeft weten te geven. Ik herinner mij nog een vraag naar de kriteria die de ECU hanteert bij de beoordeling van subsidie-aanvragen op de vorige AV. Er werd geantwoord dat de ECU iedere aanvraag zorgvuldig bekeek, maar wat nu de kriteria zijn, werd niet duidelijk. Ook nu nog is er behoefte aan meer duidelijkheid. M.i. moet je in een folder of iets dergelijks duidelijk kunnen maken wat voor aktiviteiten gesubsidieërd worden en welke voorwaarden gesteld worden. Dit moet zo duidelijk zijn dat een gemeente na het lezen van de folder voor 95% zekerheid kan hebben over de mogelijkheid van subsidie. Het lijkt me nl. helemaal niet leuk om hierover in grote onzekerheid te moeten verkeren terwijl wel inzage moet worden gegeven in de boeken van de aanvragende gemeente. Daarnaast zou er een kontaktpersoon aangesteld kunnen worden, bij wie gemeenten op informele wijze informatie over het subsidiebeleid kunnen inwinnen.
Tenslotte dienen mededelingen over de subsidie-aanvragen niet alleen in „De Christen" gedaan te worden. Waarom niet een bericht hierover aan iedere gemeente? Of wil de ECU liever van de subsidie af?

Ook de ECU-begroting werd ter aanbeveling aanvaard, zij het dat er een aantal tegenstemmen en onthoudingen waren.
De strukturele toename van het ECU-budget heeft waarschijnlijk een zekere terughoudendheid in de hand gewerkt. Maar goed, in haar jaarverslag zegt de ECU „Wij hopen in de toekomst nog meer voor u te kunnen betekenen".
En het jaarverslag werd unaniem aanvaard.
Tenslotte kwamen de vertegenwoordigers van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds achter de tafel. Niemand had vragen. Dit is een bewijs dat het bestuur van dit fonds in onze gemeenschap een onbeperkt vertrouwen geniet.
Dat is iets om jaloers op te zijn. Het is misschien wel een beetje sneu om eerst een paar uur naar allerlei UZC- en ECU-verhalen te moeten luisteren om dan tenslotte stilzwijgend drie minuten achter de tafel te mogen zitten. Zou niet iemand in het vervolg toch één vraag kunnen voorbereiden, bv. over de gemiddelde verwachte levensduur. Daar heeft iedereen een tenslotte wat aan.

T.W.

A.V. 1979
Verslag van de plenaire zittingen

Tijdens de morgenvergadering van de eerste vergaderdag plegen, nu al meerdere jaren, de afgevaardigden uiteen te gaan voor twee afzonderlijke sektievergaderingen (A en B), waar respektievelijk de zaken van de UZC, de UBS, de ECU, het Pensioenfonds en die van de CvdO, „De Christen", de NBJB alsmede „Tabitha" worden behandeld.

Daarvoor en daarna komen ze echter als één vergadering bijeen, in de zgn. „plenaire" (voltallige) zittingen en deze bijeenkomsten omvatten toch wel het grootste deel van de AV. We menen dat er deze keer 217 afgevaardigden aanwezig waren. Samen met de gasten, leden die geen gemeente vertegenwoordigen, bedroeg het aantal aanwezigen in deze plenaire zittingen zeker ruim 300.

We volgen voor dit overzicht maar de agenda, zoals die vermeld stond in het nog steeds groeiende AV-boek.

„Ik bid, dat uw liefde nog steeds meer overvloedig moge zijn in helder inzicht en alle fijngevoeligheid, om te onderscheiden, waarop het aankomt" (Phil. 1 : 9) las ds O. Oldenburger ter inleiding. Bij als ons werken voor de Heer, dus ook hier ter AV, komt het aan op de liefde. Als de liefde groeit, zullen ook de andere voorwaarden voor een goede samenwerking, zoals een helder onderscheidingsvermogen, zeker meegroeien en aanwezig zijn.

Nu we achter de vergaderingen staan, kunnen we dankbaar konstateren, dat 't aan broederlijke liefde en waardering niet ontbroken heeft. De gesprekken en diskussies stonden op een hoog peil en wanklanken werden er niet gehoord. Dat mag (zelfs onder gelovigen) toch wel eens vermeld worden.
Aan de broederlijke sfeer droegen zeker ook de bijzonder prettige en bekwame leiding van de voorzitter een aanzienlijk deel bij. Ds J. Broertjes bleek de rechte man op de juiste plaats te zijn.
Het UC voorstel, inzake onze jeugdconsulent, ds P. Brongers, ondervond geen tegenstand, zodat deze onder ons thans mag worden aangeduid als „voorganger in algemene dienst met een bijzondere opdracht". Hij blijft voorganger van de gemeente Drachten (Elim) maar wordt door deze gemeente afgestaan voor zijn speciale taak.
Muntendam wilde, via een ingediend voorstel dat ingediende moties en/of amendementen op voorstellen, wanneer ze minstens 24 uren voor de aanvangsdatum van de AV zijn ingediend, op papier aan de afgevaardigden ter hand worden gesteld. Hetgeen voortaan zal geschieden.
Het jaarverslag van de Unie over 1978 leverde enkele vragen op, maar de antwoorden waren bevredigend, zodat goedkeuring niet uitbleef.
Ook het rapport van de FCU (financiële commissie der Unie) werd aanvaard, inklusief de waarschuwende geluiden aan het adres der gemeenten om te zorgen, dat de vrijwillige bijdragen gelijke tred blijven houden met de stijgende uitgaven van de PC's. De kritische notities t.a.v. het centrum bij „De Vinkenhof" werden verschoven naar het moment waarop dit centrum aan de orde zou komen.
Resultatenrekening en balansen van „De Vinkenhof" en de Unie passeerden vlot de kontrole. Voor de vakatures in de UC werden respektievelijk herkozen en gekozen, de broeders A. Klein Haneveld, A. Visscher en A. R. Schaap, terwijl br R. Miedema terugkeerde in de FCU.
Het moet ons hier toch even van het hart, hoeveel redenen wij hebben om dankbaar te zijn voor het feit, dat de Heer der gemeente steeds weer zorgt voor mensen met allerlei bekwaamheden, waardoor t' doorgaan van zijn werk verzekerd is.
De tweede plenaire zitting werd door ds J. Brandsma op de vrijdagmorgen geopend met enkele woorden vanuit 1 Cor. 13. De liefde telt, overwint en houdt vol! „Het verschil tussen Gods kinderen en de kinderen der wereld is... de liefde" (Augustinus).
Aan de orde kwamen vervolgens de aanbevelingen van de sektievergaderingen, waar de voltallige vergadering zich nagenoeg zonder kommentaar bij aansloot. Wel kwam er, naar aanleiding van een door de FCU in sektie A ingediende motie, ondersteund door enkele gemeenten, een motie van de UC aan de orde, die er op gericht was om de ingediende moties op te vangen en samen te vatten. Deze motie, door de voorzitter omschreven als „een motie van samenwerking", werd aanvaard en luidde aldus:

> De AV, van oordeel, dat de ontwikkeling van de verschillende takken

van arbeid in de Unie van de huidige situatie slechts mogelijk is bij een duidelijke onderlinge afstemming van plannen, verzoekt de UC en de FCU om, in overleg met alle betrokken instanties, nader onderzoek te doen, teneinde te komen tot een financieel raam, waarbinnen de gehele arbeid der Unie zich kan ontwikkelen, rekening houdende met de financiële mogelijkheden der gemeenten.

Aanvullend op de behandelde CvdO-punten in de sektie, werd doorgegeven dat ds Bosveld erkend is als Unievoorganger. Tevens werden de definitief tot de opleiding toegelaten broeders voorgesteld: R. J. Loot, P. Prijt, K. Touwen, R. Venema. Met dankbaarheid introduceerde de voorzitter van de Opleidingscommissie, ds P. v. d. Werf, de nieuw benoemde tweede docent aan ons seminarie, drs O. de Vries. Leraar en leerlingen werden in gebed opgedragen aan Hem, zonder wiens hulp niemand tot iets goeds in staat is.
In hetzelfde kader kwam ook de UZC nog even voor het forum der vergadering. Zr Joyce van Veen richtte een kort woord tot de aanwezigen. Ze is de laatste maanden bezig geweest met een opleiding voor vroedvrouw en zal binnenkort weer terug gaan naar Sierra Leone. Ze vertelde iets over haar persoonlijke ervaringen en gevoelens en vroeg nadrukkelijk om de voorbede der gemeenten.
Nieuwe kandidaten meldden zich inmiddels voor het zendingsveld.
Genoemd werden: zr A. Oppenhuizen uit Emmen, br en zr v. d. Leur en br J. Oosterloo. Ze zullen binnenkort schriftelijk aan de gemeenten worden voorgesteld.
Vanuit „Tabitha" werd meegedeeld, dat het gemeentebestuur van Den Haag het pand aan de Badhuisweg in Scheveningen wil overnemen en grond beschikbaar wil stellen voor nieuwbouw. Triest was het om te moeten horen, dat het bejaardentehuis te Lunteren zal moeten worden opgeheven, aangezien geen toestemming voor de noodzakelijke renovatie kon worden verkregen. Gezocht wordt naar een fusie met een bejaardentehuis in de omgeving.
En toen was het tijd voor hét punt van de AV, naar de behandeling waarvan zeker alle afgevaardigden met de nodige spanning hadden uitgezien: de begroting van „De Vinkenhof" en met name, naaraanleiding van deze begroting, de zaken rondom de nieuwbouw van een kamphuis, annex konferentie-oord en een dienstwoning.
Was reeds enige jaren terug besloten tot uitvoering van dit projekt, thans diende zich het probleem van de enorm gestegen bouwkosten aan, een stijging van *f* 475.000,— naar *f* 1.150.000,—. Er was wel niemand die verwachtte, dat deze zaak als een hamerstuk zou worden afgedaan... Immers, de FCU had reeds ernstige bezwaren gemaakt in haar rapport over de Uniebegrotingen, mede gezien de h.i. onvoldoende inzichten in de exploitatiemogelijkheden van het geheel. Dezelfde bezwaren bleken trouwens ook wel te zijn gerezen in de onderscheidene gemeenten.
Enkele duidelijk naar voren komende knelpunten waren:

☆ Een lastenstijging als die welke de voorgestelde plannen met zich meebrengen, zou wel eens erg schadelijk kunnen zijn voor kleinere en financieel zwakkere gemeenten.

☆ De reëel aanwezige mogelijkheid dat de exploitatie jaarlijks aanzienlijke tekorten gaat opleveren, zodat we niet alleen zitten met de sterk gestegen jaarlijkse aflossingen en rente, maar ook nog samen die tekorten moeten dragen, waardoor de uniekontributie tot schrikbarende hoogte zou kunnen stijgen...

☆ Een lastenverzwaring zou er toe kunnen leiden, dat de andere taken in ons Uniewerk er onder gaan lijden of zelfs bevroren zouden moeten worden...

Toch mogen de financiële konsekwenties de inhoudelijke kant van de zaak, de praktische noodzakelijkheid voor de ontwikkeling van onze, door Jezus zelf gegeven taak, niet overschreeuwen. Geld mag niet het laatste woord hebben, waar het om Gods werk gaat.
In deze trant sprak ds P. Brongers namens de NBJB en het was een weldoordachte en doorwrochte toespraak die hij hield. Z'n pleidooi werd beloond met een spontaan applaus, wel bemoedigend, maar weinig zoden aan de dijk zettend, wanneer het alleen bij applaus zou blijven...
Al met al overheerste toch wel het gevoel, ook al in enkele moties naar voren

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

De Gemeente-Bijbelschool
Met vreugde mogen we opmerken, dat steeds meer mensen zich bewust worden van de noodzaak om tot een nieuwe aanpak van bijbelstudie in de gemeenten te komen. Een uitstekende mogelijkheid biedt daarvoor de gemeente-bijbelschool, waarover de laatste tijd door zovelen wordt gesproken. Het ontbreekt ons nu niet meer aan materiaal om hierop te studeren. Gisteren was ik in één van onze kleinste gemeenten en vestigde de aandacht op het boekje: „En zij bleven volharden..." Tien eksemplaren had ik meegenomen en verwachtte daar nog wel wat van over te houden. Niets was minder waar dan dat: niet alleen waren ze in een ommezien uitverkocht, er werden ook nog evenzoveel nabestellingen gedaan!
Het gaat natuurlijk niet om de „handel", maar om materiaal voor gesprek. In de eerste plaats moet er door onze gemeenteleden over nagedacht worden. Daar behoren de raden en de voorgangers vanzelfsprekend ook bij! Maar... de zaak van de omgang met de bijbel raakt iedereen in de gemeente en we moeten er allemaal in betrokken worden.

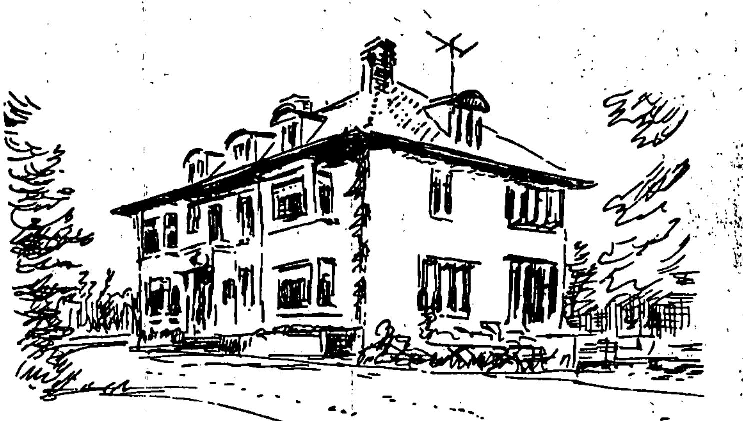
Van over de grenzen
De belangstelling voor het projekt neemt nog steeds toe. Op 1 september heeft de bond van baptisten in de *D.D.R.* een begin gemaakt. Daar worden de lessen afgedrukt in hun blad, dat elke maand verschijnt. De baptisten in *Estland* hebben besloten om tot de vorming van een gemeente-bijbelschool over te gaan. In hun omstandigheden zal dat problemen opleveren met het vervaardigen van materiaal. Maar daar gaat het niet in de eerste plaats om. Het principe is belangrijk: we moeten als gemeenten er alles op zetten, dat we samen opnieuw met de bijbel aan het werk gaan. We hebben dat nodig voor onszelf, voor ons leven in de wereld, voor ons getuigenis naar buiten en niet in de laatste plaats voor de mensen die om ons heen leven of tot ons komen met hun vragen en problemen.

„Bekenntnistag" in Essen
Op 21 november a.s. vindt in Essen in de GRUGA-HALLE een belijdenisdag plaats waaraan zowel door Rusland-Duitsers als inwoners van de Bondsrepubliek zal worden deelgenomen. Men verwacht daar ongeveer 8000 deelnemers. Medewerking wordt verleend door een verenigd mannenkoor en een koor van Rusland-Duitsers bestaand uit ongeveer 350 zangers en zangeressen. Het is de eerste keer, dat op zo grote schaal een ontmoeting plaats vindt tussen de broeders en zusters uit Rusland en uit het Westen. Het belooft een indrukwekkend samenzijn te worden en ik zal graag de gelegenheid benutten om namens u allemaal hartelijke groeten over te brengen. Maar misschien zijn er sommigen, die er graag bij willen zijn. Ze zijn van harte welkom. Van de aanvangstijden weet ik niet veel af, maar het zal wel niet ver van half elf zijn, lijkt me zo.

Voor vandaag is dat weer alles.

Hartelijk gegroet van uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

uit het Uniebureau

Financiën

Verantwoording van de ontvangen bijdragen van gemeenten in het 3e kwartaal 1979.

E.C.U.: Alkmaar 275,—, Almelo-Geraniumstraat 329,10, Amsterdam-Noord 120,75, Apeldoorn 287,98, Borne 67,56, Deventer 93,06, Doetinchem 325,18, Drachten-Elim 155,71, Eindhoven 903,18, Emmeloord 178,05, Emmercompascuum 220,15, Enschede 280,50, Groningen-Noord 635,25, Haarlem 284,31, Harderwijk 166,89, Harlingen 447,81, Haulerwijk 503,38, Heerenveen 203,90, Hengelo 468,66, Hoogezand 1370,—, Leiden 657,56, Muntendam 100,—, Musselkanaal 394,—, Rotterdam-Zuid 236,25, Sneek 350,—, Stavoren 100,—, Treebeek 579,—, Utrecht-Centrum 1000,—, Utrecht-Noord 402,55, Veendam 1300,—, Vroomshoop 380,—, Zwolle 128,25.

C.v.d.O.: Alkmaar 204,28, Almelo-Geraniumstraat 31,07, Almelo-Nieuwstraat 125,—, Amsterdam-Noord 105,—, Apeldoorn 645,02, Deventer 103,60, Doetinchem 256,78, Drachten-Elim 121,17, Eindhoven 1204,27, Emmeloord 135,11, Emmercompascuum 226,70, Enschede 364,84, Groningen-Noord 559,93, Haarlem 222,01, Harderwijk 478,97, Harlingen 460,13, Haulerwijk 436,20, Heemskerk 59,80, Heerenveen 256,17, Hengelo 702,59, Hoogezand 1200,—, Leiden 841,24, Muntendam 284,69, Musselkanaal 336,50, Rotterdam-Zuid 208,24, Sneek 1000,—, Stavoren 100,—, Treebeek 444,—, Utrecht-Centrum 1000,—, Utrecht-Noord 354,82, Veendam 1200,—, Vroomshoop 355,—, Winschoten 36,—, Zwolle 314,80.

U.Z.C.: Alblasserdam 2180,45, Alkmaar 479,95, Almelo-Geraniumstraat 571,84, Almelo-Nieuwstraat 140,—, Amsterdam-Noord 281,35, Amsterdam-West 475,—, Apeldoorn 1221,84, Borne 146,92, Deventer 278,40, Doetinchem 614,39, Dordrecht 536,45, Drachten-Elim 381,98, Eindhoven 1690,14, Emmeloord 266,25, Emmercompascuum 725,35, Enschede 1128,25, Foxhol 344,75, Groningen-Noord 1352,17, Haarlem 160,67, Harderwijk 553,17, Harlingen 1054,70, Haulerwijk 928,73, Heemskerk 143,56, Heerenveen 557,41, Hengelo 1419,84, Hoogezand 2915, Leiden 953,47, Muntendam 1261,90, Musselkanaal 1132,25, Noordbergum 459,10, Rotterdam-Zuid 502,87, Sneek 2800,—, Stavoren 120,—, Steenwijk 119,40, Ter Apel 725,—, Treebeek 1406,—, Utrecht-Centrum 2000,—, Utrecht-Noord 856,85, Veendam 2800,—, Zwolle 50,—.

N.B.J.B. Almelo-Geraniumstraat 85,70, Amsterdam-Noord 14,75, Apeldoorn 203,26, Borne 28,66, Deventer 5,—, Drachten-Elim 17,30, Eindhoven 519,81, Emmeloord 143,81, Enschede 195,25, Groningen-Noord 233,23, Haarlem 115,57, Harlingen 231,10, Haulerwijk 51,66, Heemskerk 112,95, Heerenveen 81,55, Hengelo 285,46, Hoogezand 500,—, Leiden 159,50, Muntendam 177,25, Musselkanaal 119,95, Rotterdam-Zuid 86,74, Stavoren 50,—, Treebeek 200,—, Utrecht-Noord 147,80, Veendam 200,—.

In totaal werd aan bijdragen ontvangen gedurende dit kwartaal: voor de ECU 12.944,03, voor de CvdO 14.373,93, voor de UZC 35.735,40 en voor de NBJB 3.966,30.

Het resultaat aan ontvangsten over negen maanden van 1979 ziet er als volgt uit (tussen haakjes de cijfers van 1978 ter vergelijking)

ECU	28.525,91	(27.562,17)
CvdO	31.651,82	(29.022,35)
UZC	80.071,30	(73.672,41)
NBJB	7.792,80	(7.944,42)

De cijfers van de begrotingen voor 1979 zoals deze werden aanvaard op de Algemene Vergadering te Arnhem luiden:

ECU	81.875,—
CvdO	72.140,—
UCZ	173.850,—
NBJB	30.000,—

Een aftreksom leert dan dat gedurende het laatste kwartaal van dit jaar nog door de gemeenten zal moeten worden overgemaakt om de begrotingen te halen: (tussen haakjes de cijfers van 1978 ter vergelijking)

CvdO	40.488,—	(40.318,—)
ECU	53.350,—	(41.638,—)
UZC	93.779,—	(96.083,—)
NBJB	22.207,—	(21.056,—)

Wanneer alle gemeenten zich inspannen moet het mogelijk zijn om de begrotingen te halen.

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

---

gebracht, dat er nog te veel onzekerheden en onduidelijkheden in het voorstel scholen om tot een verantwoord besluit te kunnen komen. Met name de exploitatiebegroting, ingediend door de UC, kwam velen irreëel en als niet te verwezenlijken voor.

Vandaar, dat er opnieuw een motie van de UC ter tafel kwam, waarin zoveel mogelijk de ingediende moties vervat waren. Ook deze motie vond genade in de ogen van de afgevaardigden. We beschikken niet over de letterlijke tekst, maar menen de inhoud als volgt te kunnen omschrijven:

Overtuigd van de grote betekenis van een centrum als waarover gesproken is, en voorshands uitgaande van de voorliggende plannen, zal er worden gezocht naar een wijze van financiering die zo weinig mogelijk ten laste van de uniekontributie komt. Zo nodig, wanneer de ontwikkelingen daartoe aanleiding geven, zal binnen 4 maanden een bijzondere AV. worden gehouden, waar de gemeenten zich alsnog zullen kunnen uitspreken, aan de hand van nog te verstrekken bijzonderheden.

T.a.v. een goedkopere financiering werd een suggestie gedaan aangaande geld uit eigen werk.

Zo is het kamphuis/konferentieoord derhalve een vervolgverhaal geworden, maar, hopelijk, wel een met een happy end.

De begroting van „De Vinkenhof" werd, met uitzondering van de bedragen die slaan op het bouwprojekt, aanvaard, evenals de Uniebegroting. Dit laatste impliceert, dat de uniekontributie voor '80 komt op *f* 49,40.

Een uur later dan begroot, konden de toch wel wat vermoeide en doorgezeten afgevaardigden de thuisreis aanvaarden, dankbaar voor een fijn stuk broederlijke en zusterlijke saamhorigheid. God zegene ook in de komende tijden onze Uniegemeenschap.

Besluiten we dit verslag met ook hier onze hartelijke dank uit te spreken aan het adres van de gemeenten Haarlem en IJmuiden voor de fijne ontvangst en de goede verzorging.

C. v. Wier

GROEP SILO

In 1973 raakten een aantal jongelui van en rond de baptistengemeente Utrecht-Silo zo onder de indruk van een optreden van de Continental Singers in Nederland, dat ze bij elkaar kwamen om „It's getting late!", de musical die de Continentals het jaar daarvoor hadden uitgevoerd, te gaan vertalen en instuderen.
Na een jaar lang oefenen vond in juni 1974 de première plaats van „Het wordt al laat!". Kort daarna werd de groep uitgenodigd om de musical te komen zingen op een landelijke ontmoetingsdag van de Nederlandse Baptisten Gemeenten, waar ongeveer 3.000 mensen aanwezig waren. In de daarop volgende anderhalf jaar werd de musical nog elf maal uitgevoerd in diverse kerken en zalen in heel Nederland.

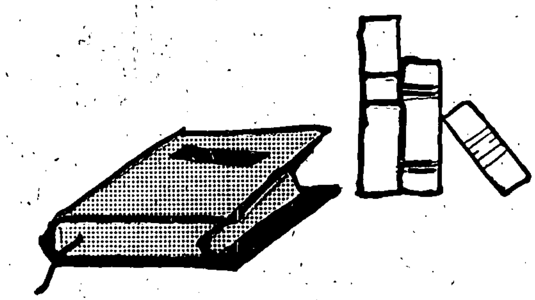
Intussen werd de organisatie van de groep die uit louter amateurs bestaat, meer geregeld: er kwam een bestuur, er werden bezinnings- en ontmoetingsdagen georganiseerd en er werd een naam gekozen: „groep Silo". Hiermee wil men de verbondenheid met de baptistengemeente Utrecht-Silo aangeven, die materieel en geestelijk de groep steunt, en hen een thuis geeft. Net zoals in het Oude Testament de twaalf stammen onder leiding van Jozua in Silo, een plaats in Efraim, samenkwamen om van daaruit het land Kanaän in te trekken, wil groep Silo telkens in de kerk met die naam samenkomen om van daaruit het land in te gaan. Dit betekent niet dat de hele groep lid is van deze gemeente: meer dan de helft van de leden is aangesloten bij andere kerkgenootschappen.

Intussen werd ook hard gewerkt aan een tweede musical, „Groot Nieuws!", die handelde over het leven van Jezus, zoals het ons verteld is door de vier evangelisten, ieder op zijn eigen manier. De première vond plaats in februari 1976, en tot september 1978 werd „Groot Nieuws!" 32 maal uitgevoerd.
Groep Silo ziet onder andere als haar doelstelling: het verkondigen van het evangelie van Jezus, dat evangelie in 'n aansprekende vorm vertalen naar deze tijd, anderen aanzetten tot het nadenken en praten over levensbeschouwelijke vragen uitgaande van een christelijke levensbeschouwing. Om deze doelstellingen te verwezenlijken maakt de groep gebruik van moderne middelen als geluid- en lichtapparatuur.

Bij de uitvoeringen heeft groep Silo altijd veel nadruk willen leggen op gesprekken met luisteraars. Dit behoort volgens hen wezenlijk bij de uitvoering, en heeft voor een deel ook de richting bepaald waarin deze derde musical „Geloof in uitvoering" is geschreven. Na „Het wordt al laat!" en „Groot Nieuws!" die respektievelijk helemaal en voor een deel vertaald zijn, is „Geloof in uitvoering" de eerste musical die, wat de tekst betreft, helemaal door groep Silo zelf is geschreven. Hierin willen ze naast het verkondigen van het evangelie ook ingaan op twijfels en vragen die het evangelie oproept, vragen die hen en, naar bleek uit de gesprekken, velen bezighouden.

Nadat in februari 1979 de première heeft plaatsgevonden, brengt groep Silo overal waar ze gevraagd wordt deze musical, in de hoop dat velen aangesproken zullen worden door deze verwoording van het geloof in Jezus Christus.

(persbericht)

Wat zullen we lezen?

zondag	4 november	Psalm 36	De bron van het leven
maandag	5 november	Leviticus 26 : 1-13	Zegen voor de getrouwen
dinsdag	6 november	Leviticus 26 : 14-20	Straf voor de trouwelozen
woensdag	7 november	Leviticus 26 : 21-26	Zolang wij blijven zondigen
donderdag	8 november	Leviticus 26 : 27-39	Ook de ergste straf is niet uitgesloten
vrijdag	9 november	Leviticus 26 : 40-46	Tenzij zij zich bekeren
zaterdag	10 november	Psalm 51 : 1-11	Maak mij rein van zonden

Met name voor de twentse gemeenten attenderen wij op de Troubadoursavond, die onder auspiciën van het gewestelijk bestuur van de Rijpere Jeugd Centrale van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging op zaterdag 10 november 1979 gehouden wordt in gebouw „De Cirkel" te Hengelo (bij het stadhuis).

Groep Silo zal daar „Geloof in uitvoering" ten gehore en voor het voetlicht brengen. De entree bedraagt slechts *f* 2,50 per persoon. De aanvang is gesteld op 20.00 uur; de zaal is open vanaf 19.30 uur.

P.

VAKANTIE AAN DE COSTA BLANCA, SPANJE

Het volgende zouden wij ter overweging willen geven aan ieder die van plan is voor kortere of langere tijd met vakantie naar Spanje te gaan.
De baptistengemeente in Denia (Alicante) hoopt het volgend jaar (1980) het schitterend gelegen konferentie-centrum bij Denia gereed te hebben voor het ontvangen van gasten. De gebouwen zijn geheel gemoderniseerd en voldoen aan de eisen des tijds. Er is een nieuwe eetzaal bijgebouwd en op het terrein is een groot zwembad en gelegenheid tot het beoefenen van sport. Vanaf de kamers is er een magnifiek uitzicht op Denia en de Middellandse Zee.
De kok die voor een eerste klas voeding garant staat is werkzaam geweest als kok aan het hof van koning Juan Carlos en koningin Sophia. Hij heeft nu de Heer Jezus aangenomen als zijn Heer en Heiland, en wil op deze wijze de gemeente van de Heer ten dienste staan.
De baptistengemeente in Denia heeft 240 leden. Er zijn zondags twee diensten, om 11 uur en om 7 uur. Ook zijn er 's zomers in Denia Hollandse kerkdiensten welke gehouden worden in een lokaliteit die door de baptistengemeente beschikbaar is gesteld.

Het is de bedoeling van de baptistengemeente in Denia om de aanzienlijke kosten die met de modernisering van het konferentie-centrum gemoeid zijn enigszins te bestrijden door het centrum, vooral in voor- en naseizoen open te stellen voor gasten. De volledige pensionprijs bedraagt thans ongeveer *f* 25,— per persoon per dag.
Wij zelf hebben er de afgelopen zomer een bezoek gebracht en kunnen u wel zeggen dat een verblijf aldaar in alle opzichten zeer de moeite waard is. Voor verdere informatie en boekingen kunt u schrijven naar: (in het Engels, Duits of Spaans)
Residencia Bautista, Apartado 57, Denia

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds M. Cohen, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wieren drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 36,— per jaar, f 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland f 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

(Alicante), Spanje. Telefoon (965) 78-2756.
Mocht u niet met eigen auto reizen, maar reist u per vliegtuig (bv. op een zgn. camping-charter) dan kunt u Denia bereiken:
a. vanuit Valencia per bus (van 8 vm - 7 nm),
b. vanuit Alicante per bus (van 8 vm - 6 nm) of per smalspoor, trein (6.15 vm - 5.15 nm).

Fam. D. Diederix,
Ant. van Dijcklaan 8, 2251 XP Voorschoten

R.C.O.B.

De door u opgedane ervaringen en ideeën bij het opzetten van de tweede Nationale Bijbelweek van 2 tot 8 september jl. zouden we gaarne verzamelen en ten goede willen laten komen aan de voorbereiding van een soortgelijke week in 1981.
Op 8 november a.s. hoopt de Begeleidingscommissie de gehouden week te evalueren en zou dan bijzonder graag over uw gegevens beschikken. Ze zijn van grote betekenis voor de toekomstige plannen.
Daarom verzoeken we u vriendelijk ons zo mogelijk voor 7 november a.s. uw reakties te zenden. We zullen deze zorgvuldig bestuderen en zeggen u gaarne oprecht dank voor uw medewerking.
Met vriendelijke groeten en alle hoogachting,

Ds J. Broertjes, sekretaris Raad voor Contact en Overleg betreffende de Bijbel,
Planetenlaan 113, Groningen

Punten van betekenis:
☆ uw eigen aktiviteiten, initiatieven of publikaties
☆ de u bekende reakties
☆ gebruik van het door de RCOB aangeboden materiaal
☆ suggesties en wensen voor 1981 t.a.v. thema, materiaal en organisatie.

GEMEENTEBERICHTEN

INTREDE B. HOFMAN

Op zondag 4 november zal, zo de Heer wil, br B. Hofman bevestigd worden als voorganger van de baptistengemeente te Nieuwe Pekela.
De bevestigings- en intrededienst zal worden geleid door ds G. Winston, direkteur van het Bijbelinstituut België Heverlee en vangt aan om 9.30 uur.
Na de dienst, om 11.00 uur, is er voor genodigden en belangstellenden gelegenheid de fam. Hofman te begroeten in de zaal achter de kerk.
's Avonds, om 7.30 uur, is er een begroetingsavond voor gemeente en vrienden.

Al de weg leid mij mijn Heiland
Na een kortstondige ziekte heeft de Heer tot Zich genomen onze lieve moeder en oma
BONJE VAN KOMEN
weduwe van Jan Duursma, in de ouderdom van 86 jaar.

Canada: H. Duursma
M. Duursma-Bergman
Deventer: H. Duursma
S. Duursma-Cornelissen
Klein- en achterkleinkinderen

Amsterdam, 26 oktober 1979
Huize „de Schutse”,
Hemsterhuisstraat 123
Korrespondentieadres: Fam. H. Duursma, Dreef 242, 7414 EL Deventer.
De begrafenis heeft inmiddels plaats gevonden.

MEDEDELINGEN

△ Ds P. v. d. Werf woont thans Helene Swarthlaan 98, 9721 TX Groningen.
△ Mevr. W. A. M. van Dam-Deursen woont thans Jasker 107, 8608 VZ Sneek; tel. 05150-15881.

Heden ontslapen in zijn Heer en Heiland onze broeder
FREERK EDENS
op de leeftijd van 73 jaar,
12 oktober 1979
Baptistengemeente Vriescheloo

Heden ontslapen in haar Heer en Heiland onze zuster
HEIJO MULDER
op de leeftijd van 76 jaar.
17 oktober 1979
Baptistengemeente Vriescheloo

Na een langdurige ziekte werd door de Heer der gemeente van ons weggenomen onze broeder
MARTEN WIELENGA
4 oktober 1979
Baptistengemeente Leeuwarden

Op 17 oktober jl. nam de Heer tot Zich onze broeder
FRANS SPIJKER
op de leeftijd van 70 jaar.
Baptistengemeente Utrecht-Silo

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 45 - 9 november 1979

Zij is verlost God heeft haar welgedaan

Laten we vooropstellen dat het om een teer onderwerp gaat als we het hebben over overlijdens-advertenties. Soms wordt het na(ast)bestaanden makkelijk gemaakt doordat de overledene zelf de tekst voor de rouwkaart opstelde. Sommigen die moeten sterven, krijgen daartoe de kans. Sommigen die moeten sterven, durven daar niet aan te denken. Zij laten het aan anderen over. Die weten het soms wel, soms niet. Soms wel. In alle duidelijkheid laten zij weten hoe zij over het heengaan van een dierbare denken. „Zij is verlost, God heeft haar welgedaan". Wellicht dat de betrokkene reeds lang ziek is geweest. Veel pijn geleden heeft. En de omringende kinderen, familieleden, vrienden hebben meegeleden. Zij is verlost. En de achterblijvenden ervaren dit sterven als een bevrijding. Voor de beminde. En voor zichzelf. Lijden moeten aanzien van een geliefde is pijnlijk. Ontzettend pijnlijk. Slopend. Je kunt er aan vertwijfelen.

Wie als gelovige zo'n advertentie leest, begrijpt de bedoeling. Maar heeft onmiddellijk wel een aantal vragen. Heeft God ingegrepen in het handelen van de medicus? Heeft God een einde gemaakt aan het pogen van de arts om het léven te verlengen? En heeft God ingegrepen om het lijden te beëindigen? Hadden God en medicus een konflikt over één en dezelfde mens?

Dat het medisch handelen, vooral bij ongeneeslijke zieken, veel vragen oproept, is bekend. Ik bedoel dit niet in negatieve zin. Ik konstateer alleen maar. Immers, ook veel artsen hebben met deze kwestie problemen. Moeten zij altijd maar door het leven trachten te bewaren? Of mogen zij op zeker ogenblik de behandeling staken? Mogen zij zelfs middelen, pijnstillende middelen toedienen, die levensbekortend werken?

Wie meedeelt dat een geliefde is gestorven en wie dit als een verlossing ziet, bedoelt als regel toch echter vooral te zeggen, dat niet alleen de zieke verlost is van de ziekte, maar dat de-zieke-als-mens-in-zijn-totaliteit verlost is. Het sterven is gewin, zegt broeder Paulus.

Wie als ongelovige overlijdens-advertenties van christenen leest, heeft er vaak moeite mee. Zo vertelde mij iemand dat hij niet kon begrijpen dat ouders boven de mededeling over de dood van hun zestienjarige zoon lieten schrijven: „Het heeft de Here behaagd, door een noodlottig ongeval, uit ons midden weg te nemen..." De man zei: Hoe kun je nou in vredesnaam het met de liefde van God rijmen dat Hij er behagen in gehad heeft een jongen van zestien jaar te laten verongelukken! Wat voor behagen is dat dan? Wat beweegt God dan zó te handelen? Waarom neemt God dan niet een leven van een jongen weg die geen normale toekomst kán hebben?

Wat te antwoorden? In ieder geval dat de betreffende ouders vanuit hun overtuiging zó hebben gesproken. Zij hebben bij de verwerking van deze ontstellende klap rust gevonden in de zekerheid dat het sterven van hun zoon niet buiten God is omgegaan. Bij alle twijfel en vertwijfeling en wanhopigheid die in zo'n situatie op mensen, ook op gelovige mensen, aanstormt, is er de doorbrekende zekerheid dat God er bij was. God was niet elders, ongeïnteresseerd, kil en koud. God was er bij. Maar of God het gedáán heeft? Heeft God - daar komt het dan tenslotte duidelijk op neer en op aan - heeft God de dood van die jongen op dát moment en onder díe omstandigheden gewild?

Zou er één mens zijn die deze vragen geldig voor nu en voor altijd zou kunnen beantwoorden? Moeten wij niet met Paulus zeggen dat we nu nog in een duistere spiegel zien? Wie kan de leiding Gods in zijn leven en in het leven van anderen doorzien?

Eén ding is echter duidelijk: overlijdens-advertenties die door christenen worden opgesteld, en die christenen aangaan, mogen de taal van het geloof spreken. Ze mogen de dankbaarheid voor een leven vertolken. Ze mogen vooral ook de toekomstverwachting vertolken. Ze mogen de Heer, die Schepper, Onderhouder en Bevrijder is, prijzen. Zij mogen duidelijk maken, dat christenen niet geloven in een zelfstandig werkende dood, die buiten ieder en allen en alles om werkt. Ook de dood is beperkt door Gods liefdeswerken.

P.

NEDERLAND - ZENDINGSLAND?

Nederland gelóóft het wel...
Nederland wordt steeds minder gelovig en minder kerks, vooral het katholieke volksdeel, aldus een persbericht anno oktober 1979.
Nader toegelicht: „Nog een derde deel van alle Nederlanders gelooft in een God, Die zich met ieder mens persoonlijk bezighoudt".

Als wij er op uitgaan in stad en land om het EVANGELIE, het Goede Nieuws van GODS Genade, in woord en lied door middel van de geluidswagen uit te dragen, dan moet ik vaak denken aan ds R. Reiling, die vroeger op de Rijdende Kansel zat. En om in dit beeld te blijven, laten wij bij openluchtwerk soms de mensen van déze tijd weten: Wellicht hebt u nog nooit een kerk van binnen gezien, maar nú komt de kerk naar u toe!
Vanzelfsprekend blijft het daar niet bij in de praktijk. Dit is slechts de inleiding.

De Enige Naam
Wat wij er meteen aan toevoegen is over het algemeen het volgende: Wé willen u de helpende hand bieden, want we zijn samen op weg naar een onherroepelijke *eeuwigheid* en alleen JEZUS CHRISTUS brengt weer het kontakt met onze Schepper tot stand. Jezus is de *weg* naar het Vaderhuis. Dat doel hebben wij namelijk door de *zonde* gemist...
Jezus Christus is ook de Waarheid zoals we die vinden in **de bijbel.**
Terwijl alle wereldgodsdiensten een *dode* leider hebben, is de HEER JEZUS tenslotte het LEVEN Zélf. Wie in Hem gelooft, hééft het beste leven voor *eeuwig!* JEZUS CHRISTUS is de Enige Naam, die onder de hemel gegeven is waardoor wij mensen *moeten* behouden worden.

Een unieke gelegenheid
Tijdens een fietstocht in augustus van dit jaar naar de provincie Noord-Brabant, zag ik in Oosterhout een bord waarop stond dat de eerste zaterdag in okotober Abrahamdag gevierd zou worden. Vele 50-jarigen en ook nieuwsgierigen verzamelen zich dan in deze Brabantse plaats. Dat kon een unieke gelegenheid zijn om een groot aantal mensen met het vredebrengende Evangelie te konfronteren. Onrustig is immers het hart...
De aangevraagde vergunning om met een geluidswagen door Oosterhout te rijden, werd verkregen en *zaterdag 6 oktober* was het dan zo ver.
De HEER gaf prachtig, zonnig weer en welgemoed vertrok ik met zr V. d. Ent uit Zwijndrecht, die een vurig getuige is van het Evangelie en steeds trouw haar medewerking verleent. We hadden die middag vergunning van 2 tot 6 uur en kwamen tijdig aan in de gastvrije woning van br en zr Burggraaf aan de Mezenlaan 24. Bea, de vrouw des huizes, had de koffie al klaar en na deze lichamelijke versterking ontvingen we geestelijke kracht door de bidstond, die wij altijd houden voordat we gaan getuigen.

De eerste openluchtprediker
Daarna haalde Bea het programma van deze „Abraham-viering" voor de dag, waaruit we o..a zagen dat er om ca. half 4 een muziekkorps in het centrum van de stad zou optreden. Zodoende wisten we dat vóór die tijd vele mensen daarheen zouden trekken. Met de zeer gewaardeerde hulp van br Simon Burggraaf, bemachtigden wij op een parkeerterrein in het centrum een prachtige stek om zielen te „vangen". Terwijl we daar met de geluidswagen stonden, flaneerden honderden mensen door de straten. Toen we al die mensen zagen, realiseerden we ons dat CHRISTUS de Eerste Openluchtprediker genoemd kan worden. We behoefden dus onze vrijmoedigheid niet prijs te geven om in het spoor van de Meester te treden als Zijn hedendaagse volgelingen.

Abraham, de vader aller gelovigen
Aan de overkant van het plein stond een grote kerk, die de Basiliek van St. Jan bleek te zijn. Thuis had ik de muziek van twee E.O.-platen onder het motto „Meer zendtijd voor het EVANGELIE" op cassette-bandjes gezet. En na de hartverheffende melodie gespeeld te hebben van „Heer in de Hemel, zie ons aan!" klonk het weldra door de drukke straten van Oosterhout „Beste mensen, hartelijk gefeliciteerd met deze Abrahamsdag, alle vijftig-jarigen geluk gewenst. Wij wensen u echt het *geluk* toe zoals Abraham dat gekend heeft, want u weet waarschijnlijk dat hij een figuur is uit de Heilige Schriftuur. Hij was de vader van alle gelovigen. Als u dan Abraham herdenkt, vergeet toch bij alle feestvreugde niet te GELOVEN in de GOD van Abraham. Hij wil uw leven vernieuwen en al uw problemen oplossen".

Vrijmoedig getuigen
Terwijl vele mensen stil bleven staan om te luisteren, deelde zr V. d. Ent en br Burggraaf traktaten uit met een korte Evangelie-boodschap. De feestvierders dachten, dat het allemaal op de Abrahamdag sloeg en sommigen kwamen aanlopen en zeiden: „Mag ik ok zo'n papierke?"
Na een kort woord via de microfoon weerklonken steeds weer de liederen van de E.O. door de twee luidsprekers. De laatste klanken van het Ambrosiaans lofgezang „Heer, God, U loven wij! Heer, U belijden wij!" waren net weggestorven en toen klonk het door de zonnige herfstlucht: „Beste feestgangers, we staan op deze gedenkwaardige Abrahams-dag op het plein bij de Basiliek van St. Jan, u allen welbekend. Welnu, Sint Jan getuigt in het Evangelie van de Man die gezegd heeft: „Eer Abraham was, ben Ik". Dat was immers het antwoord van die Man toen de Joden vragenderwijs tot Hem zeiden: „Gij zijt nog geen vijftig jaar en hebt gij Abraham gezien?"
Deze herdenking dankt zijn oorsprong dus aan de bijbel. Diezelfde St. Jan, de apostel Johannes, zag die Man, Jezus Christus, lopen door de straten van Palestina en riep het uit: „Zie het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt!" Deze JEZUS, vrienden, gaat ook heden voorbij. Zijn Woord is nóg onder ons... Ieder die zich bekeert en in Hem gelóóft, wordt gered van het komende Oordeel..."

Licht en duisternis
Toen wij ruim een uur in het centrum gestaan hadden, kwam het harmoniekorps aangemarcheerd en wij vertrokken naar andere wijken van de stad. We hielden ons op bij winkelcentra en flats en stonden ook enige tijd stil bij een bejaardenhuis.
Dat wij ons op „vijandelijk" gebied bevinden als we in deze wereld evangeliseren, is ook die middag gebleken. Immers: de duisternis van de zonde kan het licht van het *Evangelie* niet verdragen. We kunnen dat o.a. lezen in het Evangelie van Johannes, hoofdstuk 3, vers 19.
Zo waren we maar nauwelijks bij een flatkompleks aangekomen terwijl slechts de mooie liederen door de luidsprekers weerklonken, of er kwam een fel protest van enige bewoners. Na een kort woord waarin de tekst uit Handelingen 4 vers 12 de mensen duidelijk werd gemaakt, reden wij weer naar een andere wijk. Dat onze vrienden-flatbewoners hardnekkig waren in hun afkeer van het Evangelie en bovendien een ondemokratische houding aannamen, merkten wij toen opeens 2 rode motorfietsen van de politie verschenen om

poolshoogte te nemen. Overigens lieten de agenten mij eerst uitspreken en ik had de muziek weer aangezet, toen zij vroegen om de vergunning te mogen zien. Die had ik bij de hand, want op dergelijke situaties zijn we in de praktijk al voorbereid. We hebben voor hetere vuren gestaan. (De mensen bellen de politie om van het Evangelie af te zijn, maar ze blijven GOD in hun leven tóch tegenkomen!). Na nauwkeurige kontrole gaven de agenten de vergunning terug en zeiden: „Het is in orde, u kunt doorgaan. Veel sukses!"

Dankbaar volharden

Tegenstand en kritiek bij het uitdragen van het christelijk getuigenis kunnen er de oorzaak van zijn dat wij terugdeinzen. De vijandschap welke we ontmoeten, is afkomstig van de mensenmoordenaar, de duivel, die niet graag ziet dat het *bevrijdende* Evangelie van Jezus Christus wordt verbreid. Wat een *geluk* dat satan een overwonnen vijand is. Halleluja!

Naar menselijke maatstaven was ik daarom voor de interventie van de politieagenten bijzonder dankbaar en niet het minst voor hun goedkeurende opmerking „U kunt doorgaan". Ik was er zelfs door bemoedigd! Inderdaad moeten we *volharden* met grote dankbaarheid voor de vrijheid van godsdienst die nog in *Nederland* heerst...

Epiloog

Er wordt soms in evangelisatie-kommissies - hoe goed op zichzelf - zo veel gepraat en té weinig *gedaan*. Er wordt tegenwoordig te veel gewikt en gewogen over de juiste methode. Zo gaan veel kansen *verloren* in deze genadetijd, die snel ten einde spoedt!

Wáár zijn de werkers van de PRAKTIJK?

De z.g. Abrahams-dag te Oosterhout heeft bewezen dat 1 Korinthe 9 vs. 19 t/m 22 nog steeds gerealiseerd kan worden...

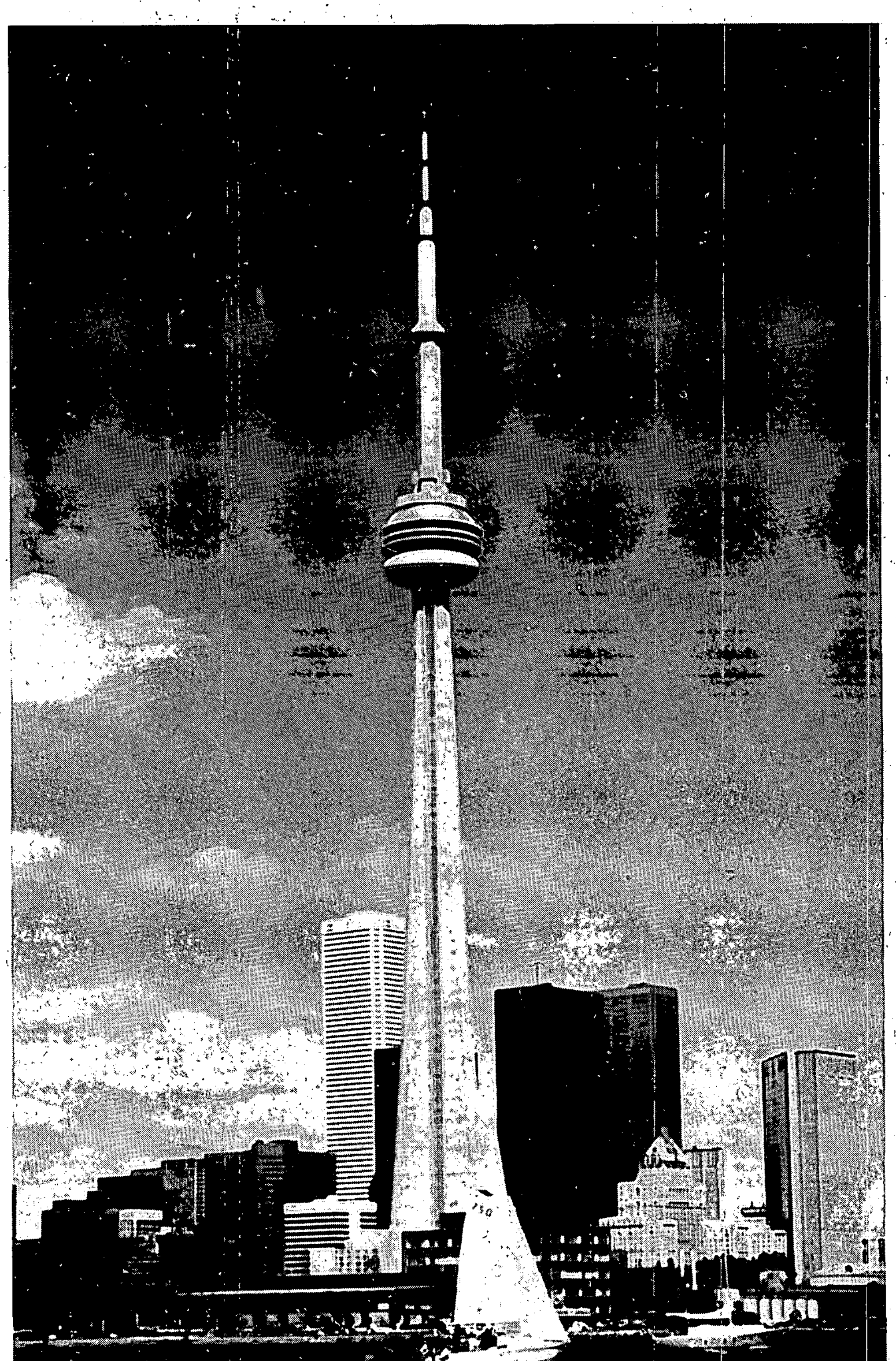
Want:

> Hoe kan de wereld weten, dat JEZUS is de HEER,
> als wij haar niet vertellen van Zijn LIEFDE telkens weer?
> De Heer wil door de Zijnen tot de verlorenen gaan;
> Hij wil dat Zijn gemeente haar opdracht zal verstaan!
>
> Mensen gaan ten onder in hun nood...
> Zielen vinden *ongered* de dood...
> Dringend spreekt de HEILAND: ga tot hen die 'k min,
> Kom, draag GODS WOORD de wijde *wereld* in!

En *Jezus*, de scharen - de mensenmassa's - ziende, werd met innerlijke ontferming over hen bewogen, want zij waren als schapen, die géén herder hebben...

Willen we van díe HEILAND DER WERELD dan niet de navogers zijn?!

Dordrecht, W. J. van der Leer

Van 8-13 juli 1980 wordt in Toronto, Canada, het 14e Baptisten Wereld Congres gehouden. Het wil ons voorkomen dat er onder ons broeders en zusters zijn, die dit kongres zouden willen bijwonen. Laten zij vroegtijdig kontakt opnemen met het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Het is wellicht mogelijk om samen iets te organiseren. Ons is bekend, dat door de Duitse baptisten groepsreizen georganiseerd worden. Misschien lukt ons dat ook, of kunnen we met onze oosterburen samenwerken.

P.

HET KOMENDE UNIE-JUBILEUM

Neen, over wat er dan gebeuren zal, kan ik u niet inlichten. Dat is opgave van anderen. Maar het zal veel lezers interesseren iets uit die lang-jarige geschiedenis te horen. En te zien. Af en toe kunnen we via foto's daaraan wellicht meewerken.

Van br Kruizinga te Amelo ontvingen we een zeer oude foto van niet al te beste kwaliteit van een Unie-vergadering van rondom 1920 of daarvoor.
Zomin als het jaar is ons de plaats van samenkomst bekend.

Voor br G. L. Kruizinga is de foto waardevol omdat zijn beide overgrootvaders er op staan: br L. Kruizinga en br C. Kuilman. Uit het archief van de gemeente Vriescheloo is over deze br L. Kruizinga nog het een en ander bekend, dat we meedelen, niet om het doopceel van de fam. Kruizinga te lichten, maar wél om te laten zien met welke problemen men in vroeger jaren zich op raadsvergaderingen bezig moest houden

1887 - Br L. Kruizinga en zijn vrouw worden vermaand en van de gemeente afgedaan wegens schulden, groot *f* 100,—.

15-10-1893 - Br L. Kruizinga en vrouw kunnen nog niet weer worden opgenomen in de gemeente, omdat hun zoontje op zondag een roggebrood van de winkel heeft gehaald.

26-11-1893 - Br Kruizinga en zijn vrouw worden weer in de gemeente opgenomen.

13-5-1894 worden verschillende mensen door ds Kuipers gedoopt, maar br Harm Kruizinga (kennelijk een zoon van L. Kruizinga), moet nog wachten omdat „hij een dode geit heeft geslacht". Op 26-8-1894 wordt hem dit vergeven, gelukkig maar.

Br Kruizinga schrijft: de tijden zijn wel veranderd. Dát zijn we van harte met hem eens.

Mochten er onder onze lezers zijn die ons foto-materiaal ter beschikking kunnen stellen en daarbij tevens enige gegevens kunnen verschaffen, ze kunnen op onze erkentelijkheid rekenen. P.

CAMBODJA

Ver van ons bed, en toch elke dag heel dichtbij gebracht, speelt zich een drama af, dat terecht vergeleken wordt met de uitroeiing van zes miljoen Joden door Hitler. Holocaust (1933-1945) heeft tot nu toe (1945-1979) niet zijn weerga gehad. Cambodja zal echter de geschiedenis ingaan als een drama, dat door mensen is veroorzaakt. Een volk, machteloos, weerloos, wordt het slachtoffer van politieke machtswellust. Miljoenen mensen - en voor alle duidelijkheid: dan gaat het voor de helft om kinderen beneden de 15 jaar, en voor een groot deel om bejaarden! - sterven. En miljoenen zullen nog moeten sterven.
Hulp wordt geboden. Een druppel op de bekende, altijd aanwezige gloeiende plaat, zegt men. Is het onze schuld dat de druppel zo klein is? De plaat is nu eenmaal niet kleiner, en niet koeler. Die is heet. En groot.
Hulp moet worden geboden. Hulp wordt echter maar sporadisch toegelaten.
Toch zal er wat gedaan moeten worden. Verschillende wereldwijd werkende instanties hebben mogelijkheden. De UNO, de Wereldraad van Kerken, enz. Hun handen moeten gevuld worden opdat zij kunnen uitdelen.
81255 is het gironummer van het NOODFONDS der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, 3735 MC Bosch en Duin. De Unie Commissie beslist over de binnenkomende gelden, aan de hand van de ontvangen aanvragen om hulp.
Maar de Unie Commissie kan niets verdelen als er niets is.
Daarom, doe wat aan de nood in de wereld. U kunt via de penningmeester van uw gemeente storten, of rechtstreeks op het bovenvermelde nummer van het Noodfonds. P.

TABITA-AMSTERDAM

Voor het op 15 oktober 1979 afgenomen eksamen ter verkrijging van het staatsdiploma Ziekenverzorging zijn in Tabitha geslaagd mej. C. van Duinen, de heer H. P. van Gelderen, mej. D. F. M. Jelsema en mej. M. Kamperman.

ZENDINGSKONFERENTIE APELDOORN 16 EN 17 NOVEMBER

☆ **Een retourtje Afrika?**
Zover hoeft u niet te reizen om informatie te krijgen over zending in Afrika. Apeldoorn is daarvoor ver genoeg.

☆ **Zorgen over zending?**
Samen luisteren naar de bijbel en de ervaringen van zendelingen kan ons uit die zorgen helpen. Dat doen we in Apeldoorn.

☆ **Zending: zaak van de gemeente!**
Zending is een zaak van de hele gemeente en niet alleen van de dominee of een paar hobbyisten uit een zendingswerkgroep.
Hoe bereik je dat? In Apeldoorn hoort u er daar meer over.

☆ **Hebt u zich al opgegeven? Doen!**
Er is maar plaats voor vijftig personen. Het duurt van vrijdagavond acht uur tot zaterdagmiddag 4 uur. Het kost maar *f* 20,—.

Opgave en inlichtignen: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457.

HET JOHANNES EVANGELIE IN MODERN RUSSISCH

Door geleerden van de universiteit van Leningrad is in 1969 begonnen met de vertaling van het Evangelie van Johannes in modern russisch. Deze geleerden, die op initiatief van de bekende en enkele jaren geleden gestorven metropoliet Nikodim bijeen kwamen, waren van mening dat de oude vertaling niet dicht genoeg aansloot bij de griekse tekst en dat zij niet genoeg de huidige betekenis van het moderne russisch weergeeft.
Gehoopt wordt dat de vertaling van het Evangelie van Johannes de weg zal openen naar de vertaling van de gehele bijbel in modern russisch. Men denkt te beginnen met de vertaling van het nieuwe testament.

BOND VAN BAPTISTEN GEMEENTEN IN ZUID- EN WEST-NEDERLAND OPGERICHT

Zaterdag 27 oktober jl. had genoemde Bond (in oprichting) haar najaarskonferentie. Ds M. G. Boeschoten uit Bunnik behandelde het hem opgegeven onderwerp: „Geloven in deze huidige maatschappij en hoe stellen wij ons als gemeenten van gelovigen op in die maatschappij". Geen gemakkelijk onderwerp, maar bij de gesprekken en diskussies kwamen we toch steeds dichter bij de kern van de zaak. Ds Boeschoten verwerkte o.a. ook zijn ervaringen als gevangenispredikant in het onderwerp en het „aangeven" van hem lukte prima; er volgden interessante gesprekken en gedachten uit voort.
Alblasserdam trad als gastvrouw op en het was een goede, gezegende konferentie.

In het tweede en huishoudelijk gedeelte kwamen wij tot het vaststellen van een beknopt „Reglement" en de oprichting van de bovengenoemde Bond. Alle in dit rayon zijnde gemeenten krijgen nog uitvoerig bericht.
Het gekozen bestuur bestaat uit: voorzitter: K. Brongers (Eindhoven), J. Tessers, sekretaris (Rotterdam-Zuid), penningmeester J. L. Kik (Rotterdam-Zuid), algemeen adjunkt A. Gebel (Den Haag).

J. Tessers, sekretaris
Geuneberg 33a, 3085 ZG Rotterdam; tel 010-808440

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Een verslagje van drie dagen evangelisatie-kursus Dalfsen

Indrukken op papier te zetten is voor mij bijzonder moeilijk, maar toch zal ik het proberen.
Het materiaal dat ons aangereikt werd om mee te gaan evangeliseren, in en buiten de gemeente, hebben we meegekregen in gedrukte vorm en dat is ook voor u verkrijgbaar. U hoeft zich maar op te geven voor het „Werkboek voor Evangelisatie", dat u per jaar *f* 10,— kost en u heeft een tientje nog nooit zo goed besteed, is mijn mening.
U krijgt er steeds weer aanvullingen voor gratis thuisgestuurd.
Nog nooit had ik zo'n kursus meegemaakt, maar de sfeer en alles wat ik daar voelde aan op één en dezelfde golflengte afgestelde mensen (plm. 90) was overweldigend.
'k Had het gevoel alsof zelfs de poriën van m'n huid openstonden om het levende water in te drinken.
Met elkaar luisteren naar verschillende sprekers en met elkaar in groepen van acht rangschikken van voorrang en minder voorrang hebbende onderwerpen.
Met elkaar met „De Zaaier" evangeliseren en mensen uitnodigen voor een aansluitende openluchtdienst.
Ik kan me niet herinneren wanneer ik op de straat, tussen hoge flats in, van mijn Heer en Koning heb staan zingen, getuigenissen zo vrijmoedig heb horen geven.
Een broeder uit Ede was mijn partner met het Zaaier-aanbieden en we hebben zo de aanwezigheid van de Heilige Geest ervaren, dat we deze middag nooit van ons leven meer zullen vergeten.
We mochten de mensen ook nog uitnodigen voor een evangelisatie-dienst voor donderdagavond in een school in diezelfde omgeving, die georganiseerd was door de gemeente Vroomshoop.
We hebben ook heerlijk gelachen, echte humor die je haast niet meer tegenkomt.
Had u dit ook wel mee willen beleven?
U bent *allemaal* hartelijk uitgenodigd voor volgend jaar, op 22, 23 en 24 september.
Noteert u het even voor drie vrije dagen volgend jaar. De kosten waren *f* 75,— all-in.
Zet u het even bij 31 december in de agenda van 1979, dan neemt u het zeker over in uw nieuwe voor 1980.
Een dringend verzoek kregen we mee om vooral onze voorganger mee te nemen. Bij deze.

Uw zuster in de Heer,

H. R. J. Schultz-Heijnen

Naschrift:
NU HOORT U HET OOK EENS VAN EN ANDER!
Uw evangelist in algemene dienst,
Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

NIEUWS VAN DE POSTZEGEL-AKTIE

Hierbij mijn hartelijke dank, broeders en zusters, voor de 50 kilo postzegels en 26 kilo ansichtkaarten die u meebracht naar de Algemene Vergadering in Haarlem. Dat was een goede oogst.
De stand van de opbrengst is inmiddels opgelopen tot *f* 3.500,—.
Bij gezondheid hoop ik u in december het resultaat over 1979 te kunnen meedelen. De postzegels die ik nu heb ontvangen, moeten weer aan de man gebracht worden, en dat zal onder de zegen van onze Vader wel lukken.
Ik wens u allen Gods zegen toe!

K. Kuperus,
Simsonstraat 5[1], 1076 VG Amsterdam

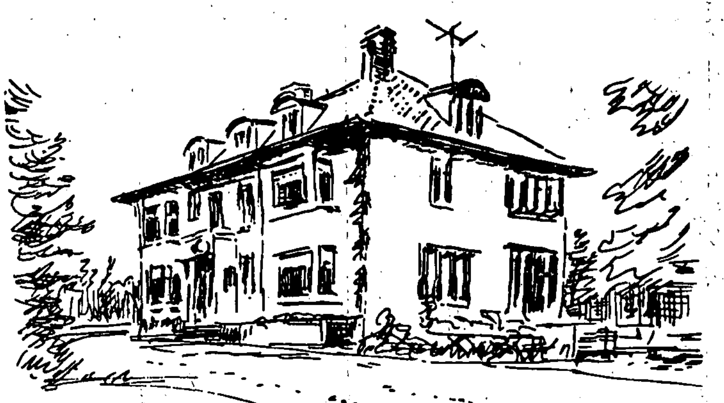
Noot van de redaktie:
Wie br en zr Kuperus eens wil bellen, draaie nummer 020-714992.

ADRESWIJZIGING

Met ingang van 1 november 1979 woont ds P. van der Werf, voorganger van de gemeente Groningen-Zuid en voorzitter van de Commissie voor de Opleiding, op het adres Hélène Swarthlaan 98, 9721 TX Groningen.

JEUDDAG HOOGEVEEN

Het Gewestelijk Bestuur van de Rijpere Jeugd Centrale van de NBJB voor Zuid-Oost Drente laat u weten dat er op zondag 11 november a.s. om 15.30 uur een JEUGDDAG begint in de kerk te Hoogeveen.
Het thema luidt: *Leven.*

uit het Uniebureau

Rektifikatie

In het nummer van 26 oktober stond in deze rubriek te lezen, dat br R. Miedema door de Algemene Vergadering werd herkozen als lid van de ECU. Maar het is voor de FCU, de Financiële Commissie der Unie, dat br Miedema zijn werkzaamheden zal voortzetten!

Perssekretariaat

Het is sinds 1 september de taak van de algemeen sekretaris om pers, radio en televisie, onze internationale zusterorganisaties (Baptisten Wereld Alliantie en Europese Baptisten Federatie), maar daarnaast op bescheiden schaal ook andere kerken en kerkelijke instellingen te informeren over de Unie en ons werk.

Als kommissies (permanente kommissies, subkommissies, kommissies ad hoc), werkgroepen, stichtingen en nevenorganisaties iets hebben mee te delen, dat voor publikatie in wijdere kring geschikt of interessant is, dan willen de sekretarissen wel onmiddellijk het Uniebureau bellen (telefoon 030-78.44.57) of hun bericht(en) zenden aan: Perssekretariaat der Unie van Baptistengemeenten, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin?

Mochten lezers(-essen) van ons blad in krant of tijdschrift artikelen tegenkomen, die de Unie tot onderwerp hebben, dan bewijzen zij ons met spoedige toezending onder vermelding van bron en datum een grote dienst. Op deze wijze krijgen we een betere kijk op wat, waar en door wie over de Unie en de bij haar aangesloten gemeenten wordt gepubliceerd. Alvast hartelijk dank voor uw medewerking!

Representatie

Op 29 september hield de NBJB haar jaarvergadering, de z.g. CC-vergadering, in „De Samenhof" te Zwolle; de Commissie der Unie werd daarbij vertegenwoordigd door br O. Oldenburger. Br J. Broertjes was op 28 oktober namens de UC aanwezig bij de intrede van br P. van der Werf te Groningen-Zuid. Bij de intrede van br B. Hofman te Nieuwe Pekela op 4 nov. was het br A. Klein Haneveld, die de Commissie der Unie vertegenwoordigde.

Radio-uitzending

Onlangs had dr R. M. Nepveu, wetenschappelijk medewerker van de Rijksuniversiteit te Utrecht, een gesprek met br J. A. Brandsma over de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland. Dit gesprek wordt op 15 november uitgezonden van 17.55-18.05 uur in het AVRO-programma „Richting", een rubriek over levens- en wereldbeschouwingen, via de zender Hilversum 2.

Vergaderingen

Nogmaals vestigen wij er de aandacht op, dat kommissies en werkgroepen in de Unie, die hun vergaderingen en bijeenkomsten graag in deze rubriek zien aangekondigd, hun (bij voorkeur: schriftelijke) opgaven wel tijdig willen richten aan het Uniebureau (t.a.v. de algemeen sekretaris), Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin.

J. A. Brandsma
A. v. d. Hoef

GEMEENTEBERICHTEN

GEMEENTE-EVANGELISATIE IN NIEUW-WEERDINGE

(A.v.K.) Dat iedere baptist een evangelist is gaat niet altijd op, maar dat er veel mensen zijn die zich geroepen voelen om te evangeliseren hebben wij in Nieuw-Weerdinge onlangs weer mogen ervaren.

Nou is het niet zo dat men anders in ons dorp stil zit, integendeel.

Via evangelisatiediensten, openluchtsamenkomsten, die altijd druk bezocht worden, was men het er over eens dat héél Nieuw-Weerdinge eens grondig „bewerkt" moest worden. Dus werd onze Unie-evangelist, ds R. Reiling, uitgenodigd om ons voor te lichten hoe zo'n week het best opgezet kan worden.

In de week van 1 t.em. 7 oktober ging het dan gebeuren.

De eerste drie avonden kwamen plm. 40 gemeenteleden naar het jeugdgebouw om zich te bezinnen aangaande het werk van de Heer. Deze avonden werden geleid door ds Reiling en onze voorganger br P. G. Kroeze, die bepaald ook geen leek meer is op dit terrein. Zoals gezegd, drie avonden dus om veel kennis van zaken op te doen, die steeds met een korte bidstond werden besloten.

Het waren niet steeds dezelfde mensen die kwamen, zodat men dus ook niet mag spreken van 40 enthousiaste medewerkers.

Dat waren er wel meer, en ongetwijfeld hebben veel aan huis gebondenen deze week biddend meebeleefd.

De donderdag en vrijdag waren bestemd om het „zendingsveld" op te gaan met een gratis Zaaier met daarin een uitnodiging voor de 2 laatste avonden.

Deze Zaaiers nu werden niet zomaar als een reklamefolder in ieder huis gegooid, nee, aan iedere deur werd aangebeld om zodoende met de mensen in kontakt te komen.

Bovendien hadden alle leden en vrienden enkele weken daarvoor al een vragenlijst ingevuld, met o.a. waar het in onze gemeente aan ontbrak, en of er suggesties waren voor zo'n week.

Aan alle kinderen van onze klubs werd een briefje meegegeven, waarop de ouders bekend konden maken of zij interesse hadden voor een huisbezoek. En alleen door deze briefjes hadden wij al een aantal adressen die bezocht moesten worden door de raad.

Het briefje, ingesloten in de Zaaier bevatte een uitnodiging voor de zaterdag (een filmavond in de kerk, titel „Bergbeklimming").

Helaas moesten wij konstateren dat de kerk niet geheel gevuld was.

Maar in goed vertrouwen hebben we met een verlangend hart uitgekeken naar de laatste avond, een evangelisatie-avond in de kerk. Reeds een half uur voor de aanvang was het gebouw voor de helft gevuld, en toen br Kroeze de preekstoel opstapte kon hij een geheel gevulde kerk welkom heten. Zelfs op het balkon, waar vroeger alleen de organist zat, zaten nu mensen te luisteren naar de overduidelijke en blijde boodschap van het evangelie.

Broeders en zusters, ik mag u uit ervaring doorgeven dat het een vermoeiende week was, maar dat mag geen naam hebben, als je bedenkt, dat 's avonds om kwart over elf twee mannen broeders op de stoep van de pastorie stonden en br Kroeze vertelden, dat zij voortaan met diezelfde Heer en Heiland door dit woelige leven wilden gaan.

Rest mij nog om te vermelden dat wij verschillende „vreemde" gezichten in de banken zien zitten zondagsmorgens. Het is niet aan mij om te oordelen wat u doen en laten moet, maar wij spreken uit ervaring dat evangeliseren niet alleen noodzakelijk, maar onze opdracht is. Wie oren heeft, die hore.

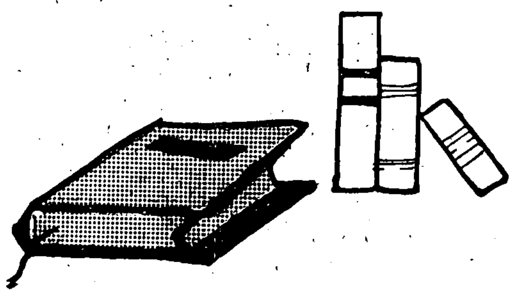
Coevorden - (J.R.P.V.). Het is al weer een hele tijd geleden dat wij iets van ons hebben laten horen.

In ons vorige bericht mochten wij u laten delen in onze vreugde met het opnieuw in gebruik nemen van ons gerenoveerde gebouw. Nu willen wij u laten delen in wat er zich zo in de laatste maanden heeft voorgedaan.

Allereerst moeten wij dan melding maken van een tentcampagne die we in juni jl. mochten houden. U weet wel hoe dat gaat: „och dat wordt niks, anderhalve man en een paardekop". Maar degene die deze en soortgelijke opmerkingen maakten, werden wel beschaamd, want de opkomst was veel groter dan werd verwacht. Elke avond was er zang en muziek, en het bezoek varieerde tussen de 80 à 100 mensen. En de avond dat Gert en Hermien optraden was de tent nagenoeg vol ruim 200 mensen. Voorwaar geen gek resultaat, ook als je bedenkt dat we maar een paar weken van voorbereiding hadden. Maar dit is nog niet alles, we hebben ook vruchten mogen zien, want er waren er die zich hebben omgekeerd tot de levende Heer. En de eerste zondag in oktober mochten we als gemeente beleven dat een jonge zuster werd gedoopt, als teken van bevestiging

van haar geloof. Br De Zwart, onze „Werkstudent"- pastoraal werker leidde deze dienst op een voortreffelijke wijze in een goed bezette kerk, waarbij ook onze andere vrienden, „overgebleven" van de tentcampagne aanwezig waren, die overigens bijna elke zondag de dienst bezoeken.
Dan is er nog een ander belangrijk gebeuren te melden, nl. het bezinningsweekend van 12, 13, 14 oktober, toen wij onze landelijk evangelist br. Reiling in ons midden mochten hebben. Het laat zich zo niet één, twee, drie op papier zetten wat er in dit weekend allemaal is gezegd en gebeurd en beleefd, want dan zouden wij de halve Christen nodig hebben om dit uit de doeken te doen. Eén ding is ons wel duidelijk geworden, wie de ploeg wil hanteren zal vooruit moeten zien en niet achterom. Ook is ons duidelijk geworden dat de evangelisaticarbeid, zoals dat in veel gemeenten gebruikelijk is en ook in de onze, is gericht op de verre buitenstaander, terwijl juist de hongerige naast de deur staat.
Vrijdagavond 12 oktober 19.30 uur is er door br Reiling een overduidelijke uiteenzetting gegeven over gemeente en evangelisatie. Na deze inleiding werd er in groepen gesproken over het behandelde. Zaterdag 10.30 uur: Onze verantwoording, inleiding en gesprek over het behandelde aan de hand van een aantal vragen. Zaterdag 12.30 uur: broodmaaltijd met de aanwezigen. Zaterdag 13.30 uur: laatste onderwerp: Onze mogelijkheden. Dit nam zoveel tijd in beslag, dat we niet meer aan groepsgesprekken zijn toegekomen.
Konklusie: die moet herhaald worden met dan misschien andere onderwerpen, maar toch zeker één keer per jaar.
Zondag 10 uur: voorganger br Reiling, die in deze dienst, in een goed bezette kerk, in zijn prediking, keihard ons voorhield hoe de zaken er voor staan. Na de dienst werd er in de „wandelgangen" dan ook stevig nagepraat.
Zondag 19.00 uur: Evangelisatiedienst met br Reiling en de groep Manna uit Hengelo. Stampvolle kerk, onderwerp: „Wie is God?" Ook deze prediking zowel als de liederen van Manna, hard, duidelijk waar, velen waren er dan ook goed van „ondersteboven". En of dat alles nog niet genoeg was, kwam de zondag daarop onze oud-voorganger ds Nieman uit Rotterdam ons ook nog even zeggen dat ons leven geheiligd in de Heer dient te zijn. Al met al een tijd waarin we als gemeente en individu in positieve zin, „op de kop zijn gezet". Maar ook de „gewone" diensten worden goed bezocht; ook dit is vermeldenswaard, want anders zou men wel eens kunnen denken, dat we alleen maar in de Christen schrijven als er iets bijzonders aan het handje is. Br De Zwart leidt ons in deze diensten op een fijne manier recht op de man af vanuit de Schrift. En ook op zieken- en huisbezoek komt hij bij ons als een echte pastor over.

Misschien is er spoedig weer iets te melden, we weten het niet maar we hebben wel afgesproken de hand aan de ploeg te slaan en voorwaarts te gaan in de kracht van de Heer.

Wat zullen we lezen?

zondag	11 november	Psalm 51 : 12-21	Geef mij een zuiver hart
maandag	12 november	Zacharia 1 : 1- 6	Bekeert u en ook Ik keer terug
dinsdag	13 november	Zacharia 1 : 7-17	Mijn huis zal worden herbouwd
woensdag	14 november	Zacharia 1 : 18-21 (2 : 1-4)	De ondergang van Babel
donderdag	15 november	Zacharia 2 : 1- 5 (2 : 5-9)	Jeruzalem: een stad zonder muren
vrijdag	16 november	Zacharia 2 : 6-13 (2 : 10-17)	Ik zal in uw midden wonen
zaterdag	17 november	Psalm 41	Richt ons weer op

ZIJN NAAM ZIJ GEPREZEN

Stadskanaal-Zuid - (B.G.J.). Met dit opschrift zou ik graag willen beginnen na een lange periode van niets van ons laten horen via de gemeenteberichten in ons zo gewaardeerd blad „De Christen". Sinds de komst van ds Schaap, maken wij een gemeente-opbouwende periode door en daar bovenop ook nog de uitbreiding van het grote gezin dat Stadskanaal-Zuid heet. Ook de verbondenheid met onze moedergemeente Stadskanaal-Noord begint al bepaalde lijnen te ontwikkelen dat zich, zo de Heer wil, uit in samen onderweg zijn. Schouder aan schouder de naam van onze Heer groot maken.
Geïnspireerd door wat ds Schaap mocht meemaken tijdens zijn Amerika-trip ging ook de evangelisatiekommissie weer een nieuwe periode beginnen. We hebben een fijne tentcampagne achter de rug, die was gebaseerd op de liefde voor elkaar. De kindermiddagen zijn en blijven 'n onvergetelijk gebeuren. Wij zijn de Heer dankbaar dat wij een kader hebben in de gemeente dat zich volledig wil geven voor kinderen, tussen- en oudere jeugd, en het klubwerk. Daarbij wil ik ons kinderkoor en gemengd koor zeker niet vergeten. Ook de bijbelstudie onder de jeugd verdient zeker vermeld te worden, alsmede de bijbelstudie op woensdagavond voor leden en vrienden van de gemeente. Zelfs kinderopvang en crèche is op vootreffelijke wijze geregeld. Dat onze voorganger en de raad der gemeente hierin een rol spelen behoeft geen betoog.

Allerlei aktiviteiten worden ondernomen, o.a. zusterhulp organiseerde enkele fijne bejaardenmiddagen Het leidinggevende team van zondagsschool en klubs organiseerde samen met enkele andere kerken ter plaatse een geweldige vakantiebijbelschool. Wij mochten ook gaan starten met het koffiebarwerk. De koffiebarmedewerkers(sters) zijn druk bezig onder de bezielende leiding van ds Schaap, zich hierin verder te bekwamen om zo ook aan jonge mensen van buitenaf te vertellen van hun Heer en Heiland. Er moest worden gebouwd om dit waar te kunnen maken en alzo gingen wij dan ook aan de slag. De bouwkommissie heeft inmiddels het gebouwde overgedragen aan de gemeente. Twee zalen + uitbreiding van de garderoberuimte alsmede een nieuwe achteringang. Dit alles te betreden via een hernieuwd aangelegd parkeerterrein. In de grote zaal vindt dan het koffiebarwerk plaats alsmede het werk voor en door de oudere jeugd. In de kleinere zaal het jongensklubwerk. Het nieuw gebouwde gedeelte heeft de naam „'t Kompas" meegekregen, dit ontsproten uit het brein van br De Vries Sr. Dat de Heer doorgaat zielen te winnen en daarvoor ook ons wil gebruiken blijkt wel uit het feit dat een oudere br en zr afdaalden in het watergraf. Voor de eerste maal mocht ds Schaap de doop bedienen in zijn nieuwe gemeente. Wij mogen ons verheugen in goede diensten; vooraf begint de gemeente al koren te zingen, en evenzo in de appélavonden die gehouden worden.

In het bijzonder denken wij nog aan de avond waarin ds Stukker de woordverkondiging had. Jonge mensen hebben toen die avond hun hart aan de Heer gegeven, waarop een zondag volgde waarop 2 jonge mensen de Heer beleden; zij getuigden zowel 's morgens als 's avonds, en zijn gedoopt en nog een meisje zal worden gedoopt, zo de Heer wil, op de eerste zondag in december. Op de avond van de doopsbediening had onze voorganger zijn woordverkondiging gekozen uit Ps. 103, en stelde één woord centraal nl. „vergeving". Het was een avond van grote dankbaarheid aan de Heer, wat ook wel tot uiting kwam in de gebeden tijdens de avondmaalsviering na afloop van de doopsbediening.
Wij moesten in de afgelopen periode ook afscheid nemen van een jonge- en oudere zuster. Maar wij weten naast hun echtgenoten dat zij veilig in Jezus armen zijn.

GODS WERK MAG EN ZAL DOORGAAN, OOK IN WORKUM

Workum - Naar menselijke maatstaven gerekend had de baptistengemeente in Workum al ter ziele moeten zijn, want in de zestiger jaren zeiden de ouderen tegen elkaar: „Na ons is het gebeurd". Maar God heeft nog veel plannen voor Workum en haar omgeving.
Dat mogen we steeds weer ervaren.
Daar is de jeugd.
De beide jeugdgroepen tellen een aanzienlijk aantal jonge mensen en een enthousiaste leiding. De oudere jeugd is onlangs met ruim vijftig mensen naar Ameland geweest. Een geweldig aantal. Zij mocht genieten van een gezegend weekend.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds M. Cohen, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 36,— per jaar, *f* 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland *f* 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

In de zomermaanden zijn er de jaarlijkse jeugdkampen - nu al meer dan 15 jaar - die elk een week duren en per week zo'n veertig jongelui een gevarieerd programma bieden. Steeds weer blijken de kampen in een grote behoefte te voorzien, niet in de laatste plaats vanwege het geestelijke voedsel dat de kinderen mogen ontvangen.

Dan mogen we ervaren dat God steeds weer toevoegt aan de schare die behouden is. Reeds voor de zomermaanden mochten we in een indrukwekkende doopdienst een broeder als lid verwelkomen.

Ruim een maand geleden gaf zijn vrouw haar hart aan de Heer. Ook zij werd in een geweldig fijne dienst door de doop aan de gemeente toegevoegd.

Er was zelfs een gesloten tv-circuit aangebracht om de mensen in de bijzaal de gelegenheid te bieden de dienst „life" te volgen.

Wat is het nuttig om op deze manier bepaald te worden bij Gods grote liefde in Jezus Christus en de gemeenschap met Zijn Geest en Zijn kinderen te beleven.

Dat Gods Geest mensen tot grote dingen in staat stelt en dat wij steeds weer ons vertrouwen mogen stellen op Hem die de wasdom geeft aan het zaad dat wij mogen strooien, bleek en blijkt nog steeds.

Het bleek bij de voorbereiding en de realisering van een vierdaagse evangelisatiecampagne, enkele maanden geleden. Bij de voorbereiding heeft God ons op wonderbaarlijke wijze gezegend en was alleen dat al een grote stimulans voor ons allen. Maar de campagne zelf overtrof alle verwachtingen. En nog, als wij terugkijken op die vier dagen, verwonderen wij ons over Gods genade en liefde die ons in alle andere bezoekers van de diensten ten deel viel.

Velen zijn getrokken door de boodschap van Gods Woord, velen zal het nimmer meer loslaten.

Ook nu, bij de wekelijkse diensten en de „gewone" evangelisatiediensten worden we erbij bepaald dat God nog vele plannen voor Workum heeft.

Onze kerk puilde uit bij de evangelisatiedienst in september, zodat we in oktober uitgeweken zijn naar het plaatselijke gemeenschapscentrum. En opnieuw stonden wij beschaamd en opnieuw was God zegevierend in ons midden.

Wij hebben als gemeente en vrienden van de gemeente het gevoel dat wij mogen gaan van feest tot feest.

Daarom richten wij onze blikken verwachtingsvol op de toekomst en vragen ons af welke grote dingen God nog met en door ons wil doen. Wel hebben we geleerd en weten we: „Doe grote dingen voor God, verwacht grote dingen van God".

MEDEDELINGEN

△ Sekretaris van de baptistengemeente Assen is thans geworden A. T. Duursema, Fivelingostraat 104, 9405 EH Assen; tel. 05920-51106.

△ Het telefoonnummer van de heer W. G. Renken, Uitwierderweg 24, 9934 GS Delfzijl, stond eerder in De Christen fout vermeld. Het moet zijn: 05960-18070.

AANVULLING ADRESSENBOEKJE

Blz. 7: **Unie Radio- en Televisiekommissie:** 3. ds J. A. Brandsma, Zeist

Blz. 8: **Bouwkommissie konferentiecentrum:** idem.

Blz. 18: **Voorgangers in algemene dienst:** ds P. Brongers, Drachten; jeugdkonsulent.

Blz. 44: S: A. R. Schaap, Kuipersweg 75, 9285 SR Buitenpost; tel. 05115-2329.

Blz. 37: A. T. Duursema, Fivelingostraat 104, 9405 EH Assen; tel. 05920-51106.

DANK VAN EEN DANKBAAR ECHTPAAR

Voor de vele, zeer vele persoonlijke wensen, de felicitaties per telefoon, brief en kaart, de bloemen en planten, de geschenkenbonnen etc., die ons bereikten ter gelegenheid van ons 50ste huwelijksjaar, willen wij u allemaal recht hartelijk danken.

Het deed ons soms stille zijn van alle streken uit ons land, ja zelfs van over de grenzen, o.m. Afrika en Zwitserland deze bewijzen van vreugdebetoon en blij medeleven te ervaren.

„Gezegend zij de band, gelegd door onzen Heer!"
Allen Gode bevolen.
de Uwe in Hem.

A. Gebel
A. Gebel-Kroes

Vledderstraat 115, 2545 RK Den Haag

Op 4 oktober nam de Heer tot Zich onze zuster
MIENTJE VAN ACHTEREN-KLINKENBERG
op de leeftijd van 80 jaar.
Baptistengemeente Groningen-Zuid

Heden nam God tot Zich, Zijn moegestreden kind, mijn lieve man, vader en onze opa
WILLEM SABEL
echtgenoot van G. Visscher
op de leeftijd van 72 jaar.

„Hij is verlost, God heeft hem welgedaan"

Hengelo (O.): G. Sabel-Visscher
Vries (Dr.): J. Sabel
J. Sabel-Bergmeester
Willem
Tanja Margriet
Mario

Hengelo (O.), 28 oktober 1979
Balistraat 3

De crematie heeft plaatsgevonden op 1 november jl.

Omdat Hij leeft, ben ik niet bang voor morgen.

Zo werd onze broeder
HENDRIK VAN DER LAAN
door zijn Heer thuisgehaald. Op de leeftijd van 59 jaar.
Baptistengemeente Muntendam

De Heer nam tot Zich onze zuster
NEELTJE AUKEMA-DOKTER
op de leeftijd van 78 jaar.
16 oktober 1979
Baptistengemeente Sneek

Heden behaagde het de Here in Zijn Heerlijkheid op te nemen onze zuster
ALIDA-NOUWT-WILBRINK
op de leeftijd van 73 jaar.
Eindhoven, 17 oktober 1979
Baptistengemeente Eindhoven

Door zijn Heer en Heiland werd plotseling thuisgehaald onze broeder
ANDRIES SELIER
begiftigd met de Medaille der Rechtvaardigen (Yatvashem) van de staat Israël.
Op de leeftijd van 62 jaar.
Baptistengemeente Eindhoven

De bouwkommissie van de baptistengemeente Muntendam maakt bekend dat zij een pentekening van hun kerk hebben laten maken, t.b.v. nieuwbouw, Jeugdzaal.
Deze is verkrijgbaar voor *f* 15,— ekscl. portokosten, *f* 17,— inkl. portokosten.
Betaling: Rabobank nr. 3650.36.404 t.n.v. mevr. E. N. Moes, 't Voorste Streekje 27, Muntendam.
Telef. 05987-20584 (voor bestelling).

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 46 - 16 november 1979

TERUG NAAR DE DONKERE MIDDELEEUWEN

Hopelijk is het gijzelingsdrama in Teheran voorbij als u dit leest. Wat zich daar afspeelt, grenst aan het onwaarschijnlijke. Nadat de staten in een eeuwenlange moeizame ontwikkeling tot een aantal afspraken zijn gekomen over de positie van de vertegenwoordigers van het ene volk bij het andere, worden in onze dagen al die afspraken met voeten getreden.

Zestig mensen worden vastgehouden en met de dood bedreigd, als niet een man wordt uitgeleverd aan de gijzelaars. De vraag of de sjah zich schuldig heeft gemaakt aan schending van de mensenrechten en aan uitbuiting van zijn volk is hier niet primair aan de orde. Hij werd begin dit jaar gedwongen Iran te verlaten; hij heeft dat gedaan. Hij heeft asyl gevonden elders in de wereld, en is nu - waarschijnlijk - ongeneeslijk ziek. Zelfs dit laatste punt zou geen belemmering behoeven te zijn voor de Verenigde Staten hem uit te leveren, ware het niet dat de schuldvraag bij machthebbers altijd moeilijk is vast te stellen.

Bovendien, en dát speelt dan wél een rol, er is op geen enkele wijze te verwachten dat de sjah een eerlijk proces zal krijgen. De haatgevoelens zijn zó hoog opgezweept dat hij bij aankomst in Teheran waarschijnlijk al vermoord zal zijn.

We snijden deze kwestie echter niet aan omdat we ons bevoegd zouden achten een oordeel over déze kwestie uit te spreken. Er is iets anders, wat ons bezighoudt. En dat is dit: wéér is eens te meer bewezen dat een religieus fanatisme tenslotte alle normen van menselijkheid uit het oog verliest. Dat was in de middeleeuwen zo met de kruistochten. Er is toen onder het motto „God wil het" op een zielloze, verschrikkelijke manier gemoord, ontrecht, uitgebuit, verkracht. Alle sporen van menselijkheid verdwenen in de vloedgolven van dit fanatisme. De barbaarse methoden van kwelling, foltering, marteling werden vlot gehanteerd, zonder schijnbaar ook maar enige tegenstand te ontmoeten van de kant van de bedrijvers van zulke wandaden.

De inquisitie, als wapen der rooms-katholieke kerk om de reformatie te vernietigen, heeft dezelfde verschijnselen gekend. In het geloof, dat de wil van God op die wijze voltrokken werd, heeft men mensen in hun overtuiging miskend, hun geweten aangetast, hun lichamen geteisterd.

Het religieus-getinte fanatisme van de nazi's ligt ons nog vers in het geheugen dan dat er veel woorden aan gewijd behoeven te worden. Onbegrijpelijke dingen zijn gebeurd.

Als we proberen een verklaring voor dit soort verschijnselen te vinden, dan komen we terecht bij de konstatering, dat fanatici mensen zijn, die zó in beslag genomen worden door één zaak, dat ze daardoor alle andere dingen uit het oog verliezen. Ze hebben, het wordt terecht gezegd, een balk in het oog, waardoor ze verblind zijn. Wie nu beweert dat religieus fanatisme een gevolg is van het wezen van de religie - dat nl. elke religie een totaal-beslag op zijn aanhangers legt - zit er naast. Althans, voor wat de bijbelse boodschap betreft.

Inderdaad, Jezus heeft mensen geroepen Hem volkomen te volgen en elke andere leider uit te sluiten. Hij heeft een radikale ommekeer geëist, en eist die nog. Hij sprak over wedergeboorte, en er is geen woord dat beter zijn bedoelingen in dezen weergeeft dan juist dit woord.

Maar Jezus heeft zijn eigen persoon, zijn eigen werk, gebonden aan de naastenliefde. Aan de liefde tot God en aan de liefde tot de mensen. En Hij heeft zijn volgelingen gesteld onder het gezag van de liefde. Wát Hij ook van hen vraagt, nooit is dat een aantasting van de liefde.

Het lijkt moeilijk voor bestrijding vatbaar, dunkt ons, dat Mohammed in dit opzicht een fundamenteel andere houding heeft aangenomen. Zijn visie op de samenleving van mensen is een andere dan die van Christus. Zoals - en dáár ligt wel de diepste oorzaak van deze verscheidenheid in zienswijze - de god van Mohammed een andere god is dan de God van Israël, Die de Vader van Jezus Christus is.

De bijbelse godsbeschouwing heeft regelrechte gevolgen voor de bijbelse mensbeschouwing. Als de bijbel zegt: God is liefde, dan mag deze uitspraak nooit losgekoppeld worden van de houding van God jegens de mens. God laat zich in zijn doen en laten jegens de mens leiden door zijn liefde. Een mens télt voor God.

Dat de christenen, beter gezegd: dat de zogenaamde christenen, dit niet altijd begrepen hebben, is niet te ontkennen. De kerkgeschiedenis heeft de bewijzen geleverd: kruistochten, inquisitie, en er is nog wel meer te noemen. Maar dat neemt niet weg, dat God het ánders bedoeld heeft dan mensen in zijn naam hebben beweerd.

Als we terugkeren naar Teheran en naar de gijzeling van amerikaanse ambassadepersoneel, alle diplomatieke gewoonten en rechten te spijt, dan stellen we vast, dat „theologen' zonder politieke scholing een immens groot gevaar voor de mensenrechten vormen. Als het waar is dat politiek zonder theologie absurd is, dan is het evenzeer waar dat theologie zonder politieke ervaring en voorzichtigheid nooit tot welzijn van mensen kan dienen.

Het is ronduit schokkend dat een heel volk zich laat meeslepen door een religieus fanaticus. Zich laat meesleuren, terug naar de donkere middeleeuwen.

Het gebed voor de overheden waartoe de christen wordt opgeroepen, krijgt in dit verband een bijzondere betekenis. De humanisering die door het evangelie in de wereld is gekomen, wordt bedreigd. En nu gaat het niet om een bepaald mens-visie. Het gaat om mensen die door God geschapen zijn. Het gaat om mensen, voor wie Jezus Christus is gestorven.

P.

WIE IS MIJN MEESTER?

Wie is van hout?

Onder deze titel schreef de psychiater Jan Foudraine een boek dat binnen de kortste keren een bestseller werd. Met deze Foudraine is sinds zijn opzienbarend sukses een heleboel gebeurd. In het weekblad De Tijd van 14 september jl. schrijft Helen Knopper over een beschadigd mens - Jan Foudraine.

Terwijl tallozen WIE IS VAN HOUT? in alle toonaarden prijzen, wordt hij een vreemde voor zijn kollega's. Door sommigen wordt hij ronduit uitgelachen. Hij komt alleen te staan en vereenzaamd.

Een nieuwe ontwikkeling komt tot stand wanneer hij leeg en zoekend terecht komt in het boek 'And the flowers showered', wat zoveel betekent als ‚Bloemen-regen' (?)

Hij gaat op zoek naar de schrijver RAJNEESH te Poona in India. Daar vindt hij zijn meester en verliest hij, volgens Helen Knopper zijn identiteit.

De meester

Wat Helen Knopper tegenkomt, in de voor-Indiase tijd van Foudraine, is verlatenheid. Hij voelt zich volstrekt alleen, en zoekt geborgenheid, die hij dan meent gevonden te hebben in zijn meester Rajneesh.

UIT DE TIJD:

> „Uit alle hoeken en gaten van de wereld duiken leraren, profeten en meesters op. Is het nu werkelijk nodig een calvinistisch gezicht (wat is dat?) te trekken en te zeggen dat 't allemaal leugenaars en bedriegers zijn?
>
> In de Brieven van de Apostelen (het Nieuwe Testament) wemelt het van de waarschuwingen met betrekking tot de zogeheten valse leraren. Moet daaruit de konklusie getrokken worden dat alle religieuzen uit het Oosten duivelse verleiders zijn?
>
> Zeker niet. Maar de echt religieuze mens zal zich nooit tot meester uitroepen, dan wel zich de titel laten welgevallen".

Veel mensen schijnen een diep-geworteld behoefte te hebben aan een MEESTER. Iemand die, als het erop aankomt, zegt wat je moet doen. Iemand die beslissingen voor je neemt. Iemand op wie je je verantwoordelijkheid kan afschuiven. Iemand bij wie je je onzekerheid en zwakheids-gevoelens kunt schuilen.

Je voelt je on-voldoende en zoekt naar de sterke persoonlijkheid. Iemand waar je je aan wilt overgeven of aan ondergeschikt maken. Je begint je te identificeren met jouw ‚held', jouw ‚sterke man'. Wanneer die ‚sterke' op deze gevoelens van klein-zijn, je geringe zelf-gevoel, gaat inspelen en bevredigen, kan het gebeuren dat je jezelf voor een deel in die ander verliest...

Je hebt een ‚meester' en bent een stuk van jezelf kwijt.

Dit kan gebeuren binnen een huwelijk, in een werk-situatie, kortom op al die plaatsen waar mensen samenleven of samenwerken.

Jan Foudraine en zijn meester

Foudraine raakt helemaal onder het beslag van zijn goeroe. Zijn meester biedt hem een nieuwe naam aan. Voortaan heet Jan Foudraine Deva Amrito.

Dan maakt hij de fout die ik hierboven omschreef. Hij gaat zijn meester adoreren. Hij stelt zich niet meer kritisch op. De meester is volmaakt. Volgens Helen Knopper gebeurt dit omdat Jan Foudraine aan identiteitsverlies lijdt.

Als het erop aankomt gaat Foudraine lijden aan zelfverlies.

Knopper: „Als je denkt een goeroe tegengekomen te zijn, kun je het beste twee dingen doen:

> 1. Van hem leren als hij iets te zeggen heeft en hem daarom respekteren.
> 2. Hem vaarwel zeggen als je met het geleerde je eigen leven beter kunt inrichten".
>
> „Je goeroe overal ter wereld volgen of aan zijn voeten blijven zitten is toegeven aan een verkeerde indentifikatie en daarmee win je niet aan innerlijke kracht, integendeel je maakt je voorgoed afhankelijk van de zogenaamde volmaaktheid van de meester".

Iets verder schrijf Helen Knopper nog: „Het erge nu is, dat de goeroe de indentiteit van de leerling opslorpt door te claimen dat hij de Bagwan, de Volmaakte is".

Even later vraagt de schrijfster zich af wat er van Foudraine terechtkomt als zijn Bagwan sterft. Waar is dan zijn thuis gebleven? „Het is een eigenaardig gegeven dat het - in alle milieus - heel hip staat Boedha te citeren, maar zodra je met 'n gezegde van Jezus aankomt, lig je eruit. Toch wil ik hier aanhalen dat Jezus tegen bovenstaande ontwikkelingen uitdrukkelijk waarschuwt. Hij zei in Johannes 5 : 43: „Ik ben gekomen in de naam van mijn Vader en jullie nemen mij niet aan. Anderen die in hun eigen naam komen, die nemen jullie wel aan". „Bedoelde hij met die anderen dat het ordinaire egotrippers zijn? Wat is het voor een gimmick om jezelf Bagwan, God, te laten noemen?" vraagt Helen Knopper zich af.

Tenslotte

Dit artikel uit DE TIJD bevat veel lezenswaardige gedachten. Ik heb er een paar genoemd en er hier en daar wat gekombineerd.

Eén is onze Meester en samen mogen wij broeders zijn.

M. Cohen

BEROEPINGSWERK

Bedankt voor Heerenveen: J. H. Hofman te Stadskanaal-N.

Beroepen te Drachten-Elim: G. Liebe te Hengelo.

De gemeente te Enschede deelt mede dat zij ds Ph. Lindeman Wzn. beschouwt als voorganger in bijzondere dienst, afgestaan voor de arbeid van de Dienst Protestants Geestelijke Verzorging bij de Koninklijke Luchtmacht, voor de tijd dat hij in genoemd dienstverband werkzaam is en met ingang van 23 december 1974.

KORENDAG GEWEST HOLLAND 1979

Eindelijk was het dan weer zover! Zondag 21 oktober: de 3e Korendag! Reeds tweemaal gehouden in Haarlem en deze keer was het jubilerende zangkoor „Gode zij ons Lied" te Den Haag onze gastvrouwe.

Na maandenlange studie met onze koren (in totaal 9) om maar zo goed mogelijk voor de dag te komen werden we 's middags beoordeeld door de heren Arie Pronk en Jan van Weelden. Van alle open aanmerkingen hebben we veel opgestoken om zodoende in de toekomst nog beter het Evangelie zingende te kunnen uitdragen. We hebben ook van elkaar kunnen leren en natuurlijk ook genoten van elkaars zang. Het was een fijne middag, die werd afgesloten met een bidstond voor de evangelisatiedienst die 's avonds gehouden zou worden.

Ook werd er een generale repetitie gehouden met de 9 koren tesamen. (in totaal plm. 250 zangers) onder de enthousiaste leiding van de beide dirigenten Ary Noordhoek en Eddy de Jong. Het klonk geweldig en wat zong het fijn zo met elkaar!

Om half acht begon de avonddienst, gehouden in de Julianakerk. Het was goed bezet en er was goede aandacht. De algehele leiding had ds A. Visscher te Delft en de spreker was de heer D. G. Durieux. En met de massale koorzang mochten we het na een geweldig fijne dag uitjubelen: „Ik wil U verhogen mijn God, Uw Naam wil ik loven en prijzen!"

Een kompliment is zeker op z'n plaats voor het Haagse zangkoor, dat op voortreffelijke wijze deze dag heeft voorbereid.

Leiden J. J. N.

EEN BEETJE ZILVER

Op zekere dag komt Mozes bij de rabbi en vraagt: Rabbi, zeg mij, wat is er aan de hand met de rijkdom? Waarom zijn de rijken altijd zo koud en hard?

Ga naar het venster en kijk naar buiten, antwoordde de rabbi. Wat zie je? Wat moet ik dan zien?, vraagt Mozes verbaasd. Ik zie de straat, de mensen, de huizen, de synagoge.

Goed, ga dan voor de spiegel staan, en kijk; wat zie je? ging de rabbi verder. Ik zie mijzelf, zei Mozes. Ik zie mijzelf staan, rabbi.

Zie je, antwoordde de wijze man, als je door en gewoon venster kijkt, zie je mensen, zie je de anderen, zie je de wereld. Maar als je in de spiegel kijkt zie je slechts jezelf. Het is hetzelfde glas, maar er zit aan de achterkant een beetje zilver, anders niet. Maar dat zilver belemmert je om de anderen te zien, je ziet alleen jezelf. Zo is het met de rijkdom en de rijken. Ze zien alleen zichzelf.

UIT EN THUIS

Markus 3 : 13-15 „En Hij stelde er twaalf aan opdat zij met Hem zouden zijn en opdat Hij hen zou uitzenden..."

Wie de keuze van de twaalf apostelen tegen de achtergrond van Jezus' tijd ziet, ontdekt dat Jezus handelde zoals andere leraren handelden. Zoals mensen die menen een boodschap te hebben, altijd handelden. Men zoekt leerlingen om een groter bereik te hebben. Om meer mensen te kunnen benaderen. Om sukses te hebben.

Wie de keuze van de twaalf ziet tegen de achtergrond van Jezus' zending, begrijpt dat Jezus mensen ingeschakeld heeft, op aarde, voor een werk dat in de hemel begonnen is, en de hemel, het Koninkrijk Gods, als doel heeft.
Jezus was zich altijd bewust van zijn roeping. Van déze roeping.

Jezus heeft mensen ingeschakeld. Dat was riskant. Want Jezus kon niet te kust en te keur gaan. Want wat is er te kiezen? Zijn niet alle mensen zondaren en derven niet allen de heerlijkheid Gods? Zijn zij niet allen afgeweken? Is niet het hart van ieder mens dwaalziek? Wat kun je met zulke mensen eigenlijk bereiken?

Jezus heeft twaalf mannen geroepen „opdat zij met Hem zouden zijn". De bedoeling was niet, dat voormalige vissers aan de zee van Galilea (en enkele anderen) als heren van gezelschap zouden optreden. Ook was de bedoeling zeer duidelijk niet dat de twaalf als lijfwacht zouden optreden, of als knokploeg. Jezus wilde hen bij zich hebben om hun de zaken van het Koninkrijk Gods te onderwijzen. Dat is een bijzonder moeizame bezigheid voor Jezus geweest. Want de twaalf hebben maar schoorvoetend willen aanvaarden wat Jezus hun zei. Het konk hun allemaal nogal vreemd in de oren. Zij waren het eens met de mensen die Jezus niet volgden: Hij leerde als gezaghebbende; Hij leerde wonderlijke dingen. Petrus dacht soms dat Hij Jezus een beetje moest bijsturen; hij wilde niet dat Jezus zich zou overgeven in de handen van de opperheren in Jeruzalem. Maar Jezus noemde hem een tegenstander, een satan.

Diezelfde Petrus heeft, samen met de anderen, echter ontdekt dat bij Jezus alles te vinden was wat een mens maar kan zoeken of wensen: Gij hebt woorden van eeuwig leven. Tot wien moesten zij gaan? Op die vraag bleef Jezus het antwoord schuldig.

In de kring der twaalf kon Jezus zich vrij uitspreken. Hier kon Hij kwijt wat Hij te zeggen had. Hier bouwde Hij een gemeenschap op, waaraan Hij zelf deel had. Hier legde Hij het fundament van zijn gemeente. Jezus' levensdoel was immers, zondaren redden, en deze geredde zondaren in zijn gemeente, in zijn nieuwe volk, bijeen te brengen.

Jezus riep twaalf mannen „opdat Hij hen zou uitzenden". De bedoeling van deze uitzending was geen andere - het werd reeds opgemerkt - dan mensen winnen voor de leer van Jezus. De roeping van de twaalf is een regelrechte imperialistische daad geweest. Een coup, een putsch. Jezus heeft een greep naar de macht in deze wereld gedaan door de twaalf te roepen. Hij heeft duidelijk gemaakt dat Hij geloofde aan zijn roeping, de enige wereld-redder te zijn. Jezus heeft de twaalf bezield met de gedachte dat de boze overwonnen moest worden. De verlorenen de blijde boodschap moesten horen. Dat Gods liefde gepredikt moest worden.

Toen Jezus' leven in de krisis kwam, hoefde Hij hen niet uit te zenden: ze gingen vanzelf. Ze lieten Hem allemaal in de steek.

Maar Hij haalde hen weer bij zich. Opdat Hij hen opnieuw zou kunnen uitzenden.

Christen zijn, is geroepen te zijn om met Jezus te zijn. In zijn nabijheid, luisterend naar zijn stem. „Neem tijd om te knielen, te lezen, te luisteren. Spreek dikwijls met Jezus". Maar laat u ook uitzenden, een werk opdragen. Alleen bij Jezus willen zijn, is te mager. Alleen te willen werken, is dodelijk vermoeiend. Christen zijn, dat is: bij Hem zijn én door Hem uitgezonden te worden. Een christen zoekt Christus als het middelpunt; hij is middelpunt-zoekend. Maar ook middelpuntvliedend. Niet om bij Jezus vandaan te zijn, maar om zijn naam uit te dragen. Want allen moeten weten welk een Heiland Jezus is. Het is goed, bij Hem te zijn. En het is goed, zich door Hem te laten uitzenden.

P.

Gebed verandert alles...!

Die spreuk hebt u waarschijnlijk hier en daar wel eens zien hangen?
Is het alleen maar een vrome wens, of ligt er een werkelijkheid achter?
De kans is groot, dat sommigen teleurgesteld, of zelfs verbitterd reageren. Ze hebben gebeden voor vele dingen, maar.. er veranderde niets. Er kwam geen vurig begeerde genezing, geen terugkeer van een weggezworven zoon of dochter, geen opwekking in de gemeente...
En dat allemaal ondanks de belofte: „Bidt en gij zult ontvangen!" Veler gebedsleven is door deze teleurstellingen verschraald. God reageert immers toch niet! Waarom dan „volharden in het gebed?"...

☆

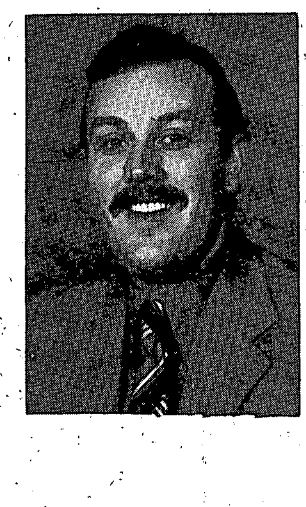
Maar kun je ook niet op een andere manier tegen het gebed en wat er mee samenhangt aankijken?
Het mag dan in de praktijk gebleken zijn dat gebed niet altijd de dingen, de omstandigheden waarvoor men bidt, verandert, maar mogen we niet stellen, dat waarachtig gebed wel iets verandert in 't hart van degene die bidt? De bidder verandert. En dáárdoor kan het gebeuren, dat de omstandigheden ook veranderen...
Een voorbeeld.

Een christen lag overhoop met een van zijn medechristenen en het liep uit op 'n laaiende ruzie. Daar had de man erg veel last van, temeer, daar hij er van overtuigd was dat de schuld niet bij hem lag. Bittere gedachten vulden zijn hart en hij had geen vrede. Toen besloot hij om voor die ander te gaan bidden. Hij vroeg of God de man tot andere inzichten wilde brengen.
Maar... al biddende begon hij zichzelf af te vragen: Ben ik nou echt wel wie ik zou moeten zijn? Die ander mag dan wel de schuldige zijn, maar is mijn innerlijke houding ten opzichte van hem wel de juiste? Hij werd er steeds onrustiger onder. Totdat hij tenslotte besloot om eerlijk en broederlijk met de tegenpartij te gaan praten... Kunt u raden wat het resultaat was? Inderdaad, er werd vrede gesloten!
Het gebed veranderde alles, maar... allereerst de houding en gesteldheid van de bidder. Hij kwam op één golflengte met de Heer. En dat is toch wel een van dé voorwaarden voor een vruchtbaar bidden! „Niet mijn, maar Uw wil geschiede"...
Een ander voorbeeld, dat in de praktijk vaak echt gebeurt.
Iemand hoorde van de grote problemen, de eenzaamheid, waarmee een vrouw worstelde die haar man kort geleden had verloren. Ze besloot voor deze vrouw te gaan bidden. En weer kunt u al raden wat het gevolg was. Ze kreeg het gevoel, dat dit bidden toch wel wat erg goedkoop was. Kon ze niet beter eens deze vrouw gaan opzoeken? En dat deed ze. Aan het eind van dat bezoekje liet ze een vrouw achter, die kennelijk bemoedigd was geworden door dit blijk van belangstelling en medeleven! Het gebed veranderde alles, maar allereerst in het hart van de bidder zelf!
Voor de waarheid van het volgende kunnen we instaan. Twee mensen praatten over hun predikant, een erg sympathiek mens.
Maar z'n preken waren wat „schraal". Zou het helpen wanneer ze samen voor hem gingen bidden? Dat gebeurde toen. Maar na het „amen" vroegen zij zich af: Zouden we nu ook niet eens eerlijk met de voorganger moeten gaan praten? En ook dat gebeurde. En niet tevergeefs.
De predikant voelde zich aangesproken en zag dit alles als een „hint" van boven. Er veranderde iets in hem en in zijn manier van preken. Maar uiteindelijk, omdat er eerst iets veranderd was in het hart van de bidders.
Gebed verandert alles! Daar zit toch meer waarheid in, dan gedesillusioneerde bidders soms geloven.
Zouden misschien gebeden dáárom onverhoord blijven, omdat de bidder niet bereid is om zelf innerlijk eerst veranderd te worden? Zouden genezingen soms uitblijven, omdat wij niet bereid zijn vóór alles naar Gods wil en eer te vragen? Om onszelf te verloochenen?
Zouden vetes en spanningen in gezin, familie of gemeente misschien nooit echt opgelost worden, ondanks veel gebed, omdat wij niet bereid zijn om waarachtig in de gezindheid van Christus die ander tegemoet te treden?
Zou een opwekking in de gemeente wellicht uitblijven, omdat wij er niet aan toe zijn om onszelf volledig in de hand van de Heer te geven? Er verandert niets, 't gebed verandert niets, omdat wij zelf niet veranderen...
Bewust of instinktief voelen velen deze dingen wel aan. Velen bidden niet voor hun vijanden, omdat ze het wel weten: als ik voor die ander ga bidden, zou het best eens kunnen zijn dat ik zelf ga veranderen, móét veranderen...
Anderen bidden niet voor de gemeente, de voorganger, het gemeentelijke werk, omdat ze niet bereid zijn tot een innerlijke ommekeer, waardoor ze zichzelf volledig gaan geven aan de gemeente. Ze willen niet veranderen en dáárom is hun gebedsleven een povere zaak geworden. Willen we ons laten veranderen? Willen we meer bewust dáárom bidden? Wanneer ons verlangen om zelf anders te zijn uitgaat boven de wens om onze omstandigheden aangenamer te doen zijn, zou ons gebed wel eens meer kunnen gaan worden „het gebed van een rechtvaardige" dat veel vermag, omdat er kracht aan verleend wordt: een gebed dat alles verandert. Ook het verdriet en de vraagtekens.

C. v. Wier

STUDENT VERTELT (3)

Toch wel een lastige opdracht; schrijf eens wat over jezelf. De toegewezen ruimte is te klein om jezelf goed voor te stellen, als dat sowieso mogelijk is via deze weg.
De ruimte is echter te groot om het te laten bij wat zakelijke gegevens zoals naam, adres, leeftijd enz.
Maar al met al toch goed om langs deze weg a.s. voorgangers te leren kennen; achter de naam gaat toch iets meer oplichten, je kent die man iets beter dan van die ene spreekbeurt in de gemeente.
Vanaf 1975 ben ik nu bezig met het volgen van de colleges op de Vinkenhof en de universiteit. Dat heeft wel een verandering in ons leven gegeven!
Tot dan toe was mijn vrouw getrouwd met een onderwijzer, ik was hoofd van een tienklassige basisschool en dan... terug naar de schoolbanken! Je blijft een paar dagen per week lesgeven want van de wind heeft nog niemand kunnen leven maar verder veranderde je leven totaal: van voor de klas naar in de klas.
Een verandering die zich echter voltrok op vele fronten van het leven; qua arbeid, qua maatschappelijke positie, qua financiën, qua tijdsbesteding enz. Niet alleen voor mij maar voor het hele gezin. Als vader-echtgenoot breng je natuurlijk allen onder de gevolgen van deze beslissing. Vandaar dat we het ook van het grootste belang vinden, dat ook mijn vrouw volledig achter de studie en het toekomstige werk staat.
Het begon allemaal jaren geleden bij 'n gesprek met een zuster uit de gemeente; ik geloof dat zij niet eens weet welk effekt dit gesprek gehad heeft. We kregen het over zending en roeping en terwijl we het over anderen hadden kregen mijn vrouw en ik steeds meer het idee dat we meer tegen onszelf spraken, deze roeping

gold juist ons. Maar u weet hoe dat gaat; je hebt een goede baan en ook het chr. onderwijs heeft toegewijde mensen nodig. Maar ook al schoven wij het wat opzij, de Heer had geduld en bleef aan het werk.

Dat Hij alles ten goede doet meewerken, hebben wij in die jaren aan den lijve ondervonden en in de zomer van 1975 werd de knoop doorgehakt.

Je begint dan aarzelend - kan ik het nog wel - maar al gauw bleek dat de hersens niet zo vastgeroest zaten als gevreesd kon worden bij iemand van 30 jaar die op z'n twintigste de studieboeken gesloten had. De colleges en tentamens op de universiteit heb ik ondertussen achter de rug en voorjaar 1980 hoop ik af te studeren op de Vinkenhof.

Zeker de laatste jaren hebben we het gevoel ons als het ware in een stroomversnelling te bevinden. Elke studie heeft natuurlijk zijn verstandelijke aspekten maar zeker met theologie gebeurt er meer, veel meer! Je bent intens bezig met het Woord van God, intenser dan vroeger, als onderdeel van de studie. En dat het Woord van God niet ledig weerkeert is een waar woord. Bij de studie word je persoonlijk geloof betrokken en mijn ervaring is daar louter positief bij geweest. Mag ik het zo zeggen: ik heb als een leerling wat beter en scherper leren horen om te verstaan waarop het aankomt!

Maar niet alleen een stroomversnelling in het geloofsleven; ook ons gezinsleven is danig veranderd. Mede door de stageperiode die ik vanaf augustus '78 vervul in de baptistengemeente Alphen aan den Rijn-Noord, hebben wij al aan den lijve ondervonden wat het leven van een voorganger met zijn gezin is. En dat ziet er toch wel anders uit dan het gezinsleven wat we hadden toen ik bij het onderwijs werkte.

Veel drukker en ongeregelder, minder vrije tijd, maar ook veel boeiender en rijker dan we ooit gedacht hadden. Kortom: een nuttige en fijne voorbereiding om ons straks full-time in te zetten in een gemeente.

Natuurlijk kost het wel eens moeite om de tijd te verdelen tussen werk, studie en gezin; 2 zoons van 2 en 8 jaar vragen ook hun aandacht en daar hebben ze ook het volste recht op, het is uiteindelijk je eerste verantwoording!

Dat kost wel moeite en vraagt veel wijsheid en kracht.

Wat is het dan ook machtig om te ervaren dat de Heer Zijn Heilige Geest wil uitstorten in zwakke mensen die Hem willen dienen!

Van Hem hebben we alles gekregen; van Hem willen we het ook verder verwachten.

Een groet van huis tot huis van

Mart en Gré v. d. Vlugt
Heiko en Stefan

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Mèt of zonder?

Zo luidt de gebruikelijke vraag bij aankoop van een zakje patat. Iedereen weet dan dat het gaat om mayonaise. Het zal u duidelijk zijn, dat de vraag boven dit artkel over een ander terrein van het leven zal gaan.

U zult hebben opgemerkt, dat wij - vanuit ons landelijk evangelisatiewerk - bijna altijd praten over „Gemeente én Evangelisatie". Zo noemen we onze werkbijeenkomsten in Dalfsen, zo luidt de titel van ons werkboek. Eigenlijk gaat het ons nooit om evangelisatie alleen, maar altijd in samenhang met/vanuit de gemeente. Dat doen we niet alleen omdat onze opdracht luidt, dat de gemeenten moeten worden geholpen bij het vervullen van deze primaire opdracht. We nemen in deze uitspraak ook stelling tegen allerlei „wilde" evangelisatiearbeid. We zijn van mening, dat evangelisatie ons niet dezelfde keuze laat als het zakje patat. Je kunt niet zonder de gemeente of buiten de gemeente om. Dat is niet alleen onbijbels - op zichzelf al reden genoeg! - het doet aan de zaak van het evangelisatiewerk in de gemeente en in de wereld op de lange duur meer kwaad dan goed. De buitenstaanders hebben vaak een fijne neus voor deze individualistische aanpak, de gemeente wordt er door geïrriteerd. In beide gevallen komt deze aktiviteit over als een soort persoonlijke hobby.

In de praktijk is dit ook meestal het geval. Veel vurige evangelisten zijn even grote individualisten. Ze hebben graag volgelingen, mensen die met hen meegaan en doen wat ze zeggen. Samenwerken met anderen in de gemeente is hun eerder een last dan een lust. Op het eerste gezicht zijn ze goed voor een indrukwekkend verhaal, maar de insider weet dat het losse flodders zijn en dat een stuk geestelijke energie aan de gemeenschap werd onttrokken ter voldoening van pure geestelijke zelfbevrediging.

Wanneer u mensen tegenkomt, die klagen over gebrek aan evangelisatiedrang in de gemeente, waartoe ze behoren, moet u eens zien uit te vinden welk aandeel ze nemen in het gewone gemeentelijke werk. Komen ze in de kerk, of bijbellezing en bidstond? Hoeveel Zaaiers worden maandelijks door hen verspreid? Grote verhalen betekenen niets. Waar het op aankomt is of we gewoon trouw en liefdevol willen samenwerken in en met de gemeente waarin we onder de leiding van Gods Geest een plaats hebben gevonden. Langs die weg kan iedereen binnen onze gemeenschap een open deur vinden, daarvan ben ik overtuigd. Als dat niet het geval zou zijn, zou trouwens onze eerste opdracht liggen in de opbouw van de gemeente.

Op deze plaats is voortdurend aangespoord tot een bewuste keuze voor de grote opdracht, die de Heer ons toevertrouwde. Een gemeente zonder evangelisatie is geestelijk niet gezond. Maar het omgekeerde is even waar: wie evangeliseert zonder de gemeente zit er volkomen naast. Dat kan een smeuïg verhaal niet ongedaan maken.

Uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

ZBC-NIEUWS

Enquête: Op de AV te Haarlem kon nog geen mededeling gedaan worden met betrekking tot de uitslag van de enquête '79. Het aantal binnengekomen formulieren is nog een te smalle basis om de gemeenten op verantwoorde wijze te kunnen adviseren. Ondergetekende verwacht nog een aantal antwoorden vanuit de gemeenten.

Wel is al komen vast te staan dat er behoefte is aan koorzettingen c.q. harmonisaties van liederen uit L & G. Hieraan zal gewerkt worden.

Voor koorleiders, die in L & G op zoek gaan naar liederen, welke voor koorzang geschikt zijn, volgt hier een lijst van liederen (4-stemmige harmonisaties) gezongen door het zangkoor „Immanuël" te Hengelo.

Eenvoudige zetting: lied 3, 5, 11, 12, 14, 19, 20a, 22, 25, 37, 40, 47, 48, 49, 52, 59, 62, 63, 66, 75, 76, 83, 85, 89, 95, 96, 102, 110, 111, 134, 137, 164, 171, 174, 176, 184, 205, 226.

Moeilijker zetting: lied 6, 7, 8, 17, 20, 21, 27, 34, 36, 38, 39, 41, 51, 67, 78, 100, 123, 162, 172, 188, 220, 261, 275, 310, 311, 347, 361, 372, 392.

Zeer moeilijke zetting: lied 77, 243.

Onze dank voor deze lijst gaat uit naar br Joh. Fischer. Het hoeft geen betoog dat ook in L & G voor onze koren een kerstrepertoire (en meer dan dat) te vinden is getuige dit voorbeeld uit de koorpraktijk.

Deze lijst biedt aan onze zangkoren in ieder geval een mogelijkheid om de gemeenten met meer liederen bekend te maken! Indien u het vermoeden hebt, dat uw koorleider niet op DC geabonneerd is, wilt u hem/haar dan op deze lijst attenderen en tevens een geschenkabonnement op DC verstrekken?

Dat laatste is van belang - ook voor de koorleider - omdat de ZBC in de toekomst hoopt te beginnen met „het lied

uit het Uniebureau

Brief aan de Staatssekretaris van Justitie

De UC heeft op 12 november jl. een brief geschreven aan de Staatssekretaris van Justitie, Mevrouw Mr. E. A. Haars, waarvan de inhoud luidt als volgt:

Excellentie,

Het is met groeiende bezorgdheid, dat de Commissie der Unie van Baptistengemeenten in Nederland kennis heeft moeten nemen van het beleid van de Nederlandse regering met betrekking tot de christen-Turken, die momenteel in ons land verblijven en die - helaas - met uitzetting daaruit worden bedreigd.

De direkte aanleiding voor een indringende bespreking in onze Commissie van de situatie, waarin zij - én verschillende andere christenen, eveneens afkomstig uit Turkije - zich bevinden, was een „Open brief aan alle kerken in Nederland" van de Syrisch-Orthodoxe en Armeense christenen uit Turkije, die zich op dat moment schuil hielden in de Grote Kerk te Almelo.

Het zal u bekend zijn, dat de Wereldraad van Kerken de mening is toegedaan, dat de christen-Turken in hun land, vooral in het oosten van Turkije, zodanig worden vervolgd, dat zij recht hebben op een z.g. vluchtelingenstatus. De Commissie der Unie kan, op grond van krantenpublikaties en informatie uit andere bron, niet anders dan deze mening delen.

Wij dringen er dan ook met klem bij u op aan, dat u wilt bevorderen, dat de christen-Turken in ons land mogen blijven tot in hoogste instantie, i.c. door de Raad van State, over hun asiel-aanvraag een beslissing is genomen, die, naar wij oprecht hopen en verwachten, in voor hen positieve zin zal uitvallen.

Met de meeste hoogachting,
namens de Commisie der Unie,

w.g. J. A. Brandsma
algemeen sekretaris

Wij menen er goed aan te doen, onze gemeenten en haar leden (en vrienden) van de inhoud van de UC-brief langs deze weg in kennis te stellen.

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

---

van de maand", een kolom waarin één (onbekend) lied uit L & G besproken zal worden naar achtergrond, muzikale aspekten en theologische inhoud. De bedoeling is natuurlijk dat dit lied van de maand in alle gemeenten in die maand gezongen wordt - een teken van eenheid en verbondenheid in de Heer!

Tot slot nog één korrektie op de lijst van psalmen en gezangen met dezelfde melodieën: onder „Gezangen" staat dat Gez. 102 gelijk is aan Gez. 387, 137, dit moet zijn: gez. 102 - gez. 378, 137.

Verder staat op de nieuwe lijst nog het oude adres van ondergetekende. In de hoop u hiermede van dienst te zijn geweest, met vriendelijke groeten namens de ZBC,

A. Nijland, sekretaris,
Middenlaan 28, 9571 CJ
2e Exloërmond

PROBLEMEN ROND KALENDERS EN ZAKAGENDA'S

Het wordt meer en meer duidelijk dat er ook op het bovengenoemde terrein wat aan het veranderen is. Vroeger was het normaal dat op kalenders en in zakagenda's de week begon met de zondag. Dat gaf blijkbaar (wel eens) moeilijkheden bij werkgevers en handelslieden voor wie de week eigenlijk op maandag begint. Na vijf dagen werken krijgt een werknemer dan twee vrije dagen. De grote zakenman gaat in het weekend de koersen bestuderen en de kleine probeert vóór de zondag zijn waren kwijt te worden.

Of de oude indeling van de kalender en de zakagenda aan het verdwijnen is? Kennelijk wel. Als relatiegeschenk ontving ik in het verleden zelfs zakagenda's waarin de zaterdag en de zondag op één vakje waren samengeperst, met tussen de data een /. Toch wel leuk dat men blijkbaar verwachtte dat er op zaterdag en zondag nauwelijks afspraken werden gemaakt. Voor een predikant dus eigenlijk geen geschikte agenda.

Nu, er zijn ook nog andere. In evangelische boekwinkels zijn er zelfs te krijgen met voor elke dag een tekst.

Of je nu aan de ontwikkeling van kalenders en zakagenda's met een weekindeling die niet met de zondag begint, zo'n belangrijke betekenis moet toekennen? Dat we niet meer in een christelijk Nederland leven, wisten we allang. Dat er zelfs kalenders en zakagenda's verspreid worden waarop de christelijke feestdagen niet meer apart zijn vermeld, moet dus ook niet verbazen. Het tekent de werkelijkheid. En die is niet meer gelijk aan die van voor 40 jaar.

P

GROOTDRUK LOFZANGEN EN GEBEDEN

Voor de goede orde delen wij u mee, dat we D.V. de grootdruk bundels in de 1e helft van december a.s. kunnen afleveren. Wetend dat velen dit zal interesseren, verblijven me met vriendelijke groet, gaarne de uwen,

De Zangbundel Commissie
J. Germeraad, adm.-pennm.
A. Verweystraat 21, 7552 ME
Hengelo (Ov.)
tel. 05400-21911

MEDEDELINGEN

△ Penningmeester baptistengemeente Heemskerk woont thans J. Ligthartstraat 773, 1964 HT Heemskerk; tel. 02510-33053.

△ Sekretaris baptistengemeente Stavoren, H. Zeldenrust is vanaf heden te bereiken op tel. 05149-1821.

△ Ds P. v. d. Werf kunt u vanaf heden bereiken op tel. 050-262088.

GEMEENTEBERICHTEN

BEVESTIGING EN INTREDE VAN Ds P. VAN DER WERF

Groningen-Zuid (H.V.) — Zondag 28 oktober was voor onze gemeente een blijde dag. In de middagdienst vond onder zeer grote belangstelling de bevestiging en intrede plaats van onze nieuwe predikant ds P. van der Werf. De bevestiging geschiedde door ds J. A. Brandsma van wie we op 26 augustus afscheid moesten nemen. Het was fijn, dat ook mevr. Brandsma, Joke en Auke in ons midden waren. De bijna negentien jaren die ds Brandsma onze gemeente als herder en leraar heeft gediend, kunnen niet zomaar „verleden tijd" zijn.

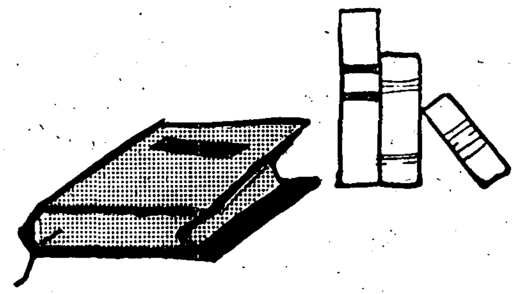
Medewerking aan de dienst verleenden br A. H. Kosmeier, die het orgel bespeelde, en het Gemeentekoor „Soli Deo Gloria" o.l.v. de heer J. A. Buikema. Ds Brandsma sprak naar aanleiding van 2 Timothéus 3 : 16 - 4 : 5. De apostel Paulus had slechts één hartstocht: Mensen winnen voor Gods Koninkrijk! Verkondig het Woord! En de inhoud van dat Woord moet zijn: Jezus Christus!

Nadat gemeente en predikant door woorden uit de Heilige Schrift en met een duidelijk „Ja" (van zowel gemeente als van ds Van der Werf) aan elkaar waren verbonden, zong het Gemeentekoor de „Zegenbede". Na het zingen van lied 76 („Wij knielen voor uw zetel neer") hield ds Van der Werf, uitgaande van Matthéus 28 : 16 -20, zijn intredepreek. Hij hield ons allen voor, dat gemeente en predikant het zendingsbevel van de Heer hebben te gehoorzamen; mét de talenten, die zij van Hem hebben ontvangen om ze te gebruiken in zijn dienst Onder de talrijke genodigden waren ook aanwezig de heer H. G. Buiter (burgemeester van Groningen) en echtgenote, die na afloop zeiden dat zij dit een fijne dienst hadden gevonden, waar warmte van uitging. Zusters en broeders, laten we dat in de tijd die vóór ons ligt, waarmaken!

Als eerste sprak namens onze gemeente br D. Striezenau. Negen weken geleden had hij ook gesproken bij het afscheid van ds Brandsma. Nu mocht hij aan ds Van der Werf een woord van welkom toeroepen Het stemde hem - en velen - tot dankbaarheid, dat de gemeente niet lang vakant was geweest. Vele gebeden zijn opgezonden dat ds Van der Werf dit beroep zou aannemen. Br Striezenau bepaalde ons erbij, dat we de predikant moeten helpen bij zijn taak. Opnieuw bleek, dat br Striezenau bijna alles van Baptist Nederland afweet, zelfs hartsgeheimen uit de verlovingstijd van ons nieuwe voorgangersechtpaar! Br A Niessink uit Apeldoorn zei, dat onze gemeente erg vlot met het beroep was geweest, zodat Apeldoorn ds Van der Werf nu reeds weer moest afstaan. Hij hoopte echter, dat deze met zegen zou mogen werken en wenste Groningen-Zuid een zeer goede tijd. Namens de Unie sprak ds J. Broertjes, die de familie Van der Werf van harte aan de gemeente kon aanbevelen en omgekeerd: „De Groningers zijn fijne mensen". Voor de Groninger Bond sprak br F. Brongers die memoreerde, dat ds Van der Werf in het verleden veel voor de Groninger Bond had gedaan. Hij sprak de hoop uit, dat de samenwerking ook nu weer prettig zou zijn. Br J. J. Bolman sprak enige woorden namens de gemeente van Groningen-Noord. Hij hoopte, dat onze gemeente met haar nieuwe voorganger het goed zou hebben

De dienst werd afgesloten met het zingen van lied 29 („Jezus zal heersen") en de zegen. Na het officiële gedeelte was er gelegenheid om een kopje koffie te drinken en met het gezin Van der Werf kennis te maken; daarvan werd ruimschoots gebruik gemaakt

Wij hier in Groningen-Zuid bidden en vertrouwen dat wij met onze nieuwe predikant en zijn gezin een goede tijd tegemoet zullen gaan.

Wat zullen we lezen?

zondag	18 november	Psalm 11	Schuilen bij de Heer
maandag	19 november	Zacharia 3 : 1-10	De schuld in één dag gedelgd
dinsdag	20 november	Zacharia 4 : 1-14	De gouden luchter en de twee olijfbomen
woensdag	21 november	Zacharia 5 : 1- 4	De vliegende boekrol
donderdag	22 november	Zacharia 5 : 5-11	De vrouw in de korenmaat
vrijdag	23 november	Zacharia 6 : 1- 8	De vier strijdwagens
zaterdag	24 november	Psalm 129	Zondaars verdorren als gras

LEZERS AAN HET WOORD

Waarde broeders,

Als reaktie op het verslag van sectie A van de A.V. 1979 te Haarlem, in DC 2 november zou ik graag enkele opmerkingen willen maken met de vraag of u dit schrijven dan in het eerstvolgende nummer van DC zou willen opnemen. Bij voorbaat hartelijk dank.

Het eerste deel van dit verslag, waarbij br. T. W. zijn bevindingen meedeelt over de besprekingen van de stukken van de U.C. is inderdaad een verslag.
Maar als de stukken van de EC.U. aan de beurt komen verandert dit. Het verslag wordt dan een commentaar. De verslaggever wordt commentator. Van de vele sprekers die bij de bespreking van de E.C.U. stukken het woord vragen en krijgen, wordt er door Br T.W. maar één bij name genoemd, en dat is de naam van ondergetekende. En dat gebeurt in dat ene stuk zelfs drie maal. Dit in totale tegenstelling met de andere verslagen van de A.V. gegeven. Tientallen sprekers, maar geen namen. Onze vraag is waarom dit moest gebeuren, terwijl door ons met nadruk was gesteld dat ik sprak namens de gemeente Delfzijl. En dat betrof dan zaken die Delfzijl al enkele jaren aan de orde heeft gesteld, lang voordat ik dat vooragnger was.
Bijzonder kwalijk wordt dit echter als Br. T.W. hier het woord ANTI UNIESENTIMENTEN invoert. Op wat voor uitspraken wordt dit gebaseerd? Als dit gaat over de zorg die is uitgesproken ten aanzien van de kleine gemeenten en daar tegenover staande van jaar tot jaar hoger wordende begrotingen, waarbij we ons dan inderdaad afvragen of onze top niet te zwaar wordt, dan zijn dergelijke anti-uniesentimenten door velen op de vergadering en in de wandelgangen onder woorden gebracht.
Want algemeen was de zorg aanwezig of we met elkaar dit alles nog wel kunnen opbrengen.
Als deze onder woorden gebrachte zorg echter betiteld wordt met het begrip „anti-uniesentimenten" dan is dit een ergelijke zaak, en begrijpen wij niet dat de eindredakteur dit heeft laten passeren.

Dat wij deze zaken bij de E.C.U. hebben gebracht ligt in de eerste plaats daaraan, dat we ook in de daarvoor gehouden plenaire zitting al hadden geprobeerd de zorg over die kleine gemeenten ter discussie te stellen. Het antwoord dat van UC zijde werd gegeven op onze vragen, was, op zijn vriendelijkst gezegd, onbevredigend. Vandaar dat we dit bij de E.C.U. opnieuw hebben geprobeerd. De E.C.U. heeft daar wel een boodschap aan want sinds jaar en dag is de E.C.U. de commissie die belast is met deze zaken.
Het spijt mij bijzonder dat Br. T.W. zich tot dergelijke uitspraken heeft laten verleiden. Het zal waarschijnlijk mij en wellicht ook anderen, de lust benemen ons ter A.V. nog eens te laten horen. Wel vragen we ons af door welke sentimenten Br. T.W. zich heeft laten leiden bij het schrijven van zijn commentaar
Met vriendelijke groeten,

Jac. Schouten

Antwoord aan Ds. Schouten.

Naast weergave van de belangrijke punten van bespreking moet een redacteur de vrijheid hebben om een eigen mening of visie naar voren te brengen. Je mag dit zelfs van hem verwachten. Niet alleen wanneer de ECU doch ook wanneer de UZC ter sprake kwam, heb ik een aantal opiniërende uitspraken gedaan. De lezer kan dat zelf nachecken. Weliswaar ben ik bij de UZC terughoudender geweest vanwege het feit dat ik zelf lid ben van de UZC.

Hoewel er tijdens de bespreking van de ECU-stukken verschillende mensen aan het woord zijn geweest, drukte het door ds. Schouten aangekaarte onderwerp, n.l. het subsidiebeleid van de ECU, zijn stempel op de discussie. Er waren wel enkelen die op bepaalde punten een korte verklaring aflegden, ds. Schouten was, naar m'n beste weten, de enige van de afgevaardigden die op uitdrukkelijke wijze iets aan de orde heeft gesteld. Daarmee wordt niet beweerd dat wat anderen gezegd hebben, onbelangrijk zou zijn. In de wetenschap echter dat je je in je artikel moet beperken, sprong het door ds. Schouten aan de orde gestelde onderwerp er uit. Dit is dan ook de enige reden dat ik aan deze zaak zoveel aandacht heb besteed. Vervolgens heb ik ook in de tekst uit laten komen dat ds. Schouten sprak voor de gemeente Delfzijl. Kijkt u maar na.
Dat ik de term „anti-uniesentimenten" heb laten valen, komt niet voort uit het feit dat de spreker in kwestie de hoogte van de unie-contributies ter discussie stelde. Het was meer de wijze waarop. Nu ga ik niet meer herhalen wat ik allemaal al geschreven heb. Kort gezegd vond ik dat ds Schouten op een vrij ongenuanceerde manier de kleine gemeenten plaatste tegenover het uniewerk. Het kwam bij mij een tikkeltje demagogisch over. En voor de ECU vond ik het wat pijnlijk omdat juist de begroting van deze commissie de laatste jaren flink omhoog gegaan is. Dit bij elkaar deed mij vermoeden dat er toch wel een aantal antiuniegevoelens in het spel was. Dat mag best, het werd alleen gesignaleerd.
Trouwens een aantal opmerkingen van ds. Schouten in zijn brief bevestigt de juistheid van de gebezigde term (al enkele jaren aan de orde gesteld...... UC-antwoord op z'n vriendelijkst gezegd onbevredigend).
Laten we er echter geen punt van maken.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds M. Cohen, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraalensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling. *f* 36,— per jaar, *f* 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland *f* 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel.: 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Er is dacht ik geen reden om in het vervolg op de AV te zwijgen. Mochten er onjuistheden geschreven zijn, dan kan dat naderhand recht gezet worden. Het heeft echter geen zin om zodanig te reageren dat redacteuren het een volgende keer af laten weten Daar is niemand mee gebaat.

Tot slot spreek ik de hoop uit dat mijn verslag plus commentaar ertoe zal bijdragen dat het subsidiebeleid in de naaste toekomst zo zal zijn, dat ook de gemeente Delfzijl er vrede mee heeft.

T Wolters

Wie kan het baptistenzangkoor-Doetinchem helpen aan een behoorlijke

PIANO

tegen niet te hoge vergoeding?

Reakties aan: H. E. W. Dierssen, J. van Stolbergstraat 23, Varsseveld; tel. 08352-2112

Wij zoeken dringend en op zeer korte termijn voor een van onze gemeenteleden (nette jongeman, 16 jaar) voor (on)bepaalde tijd

INWONING
EN STUDIEBEGELEIDING (MAVO)

Wegens gezinsomstandigheden reakties op de advertentie naar br W. de Raaf, Beverhof 51, Winschoten.

Hierbij willen wij u allen hartelijk bedanken voor de liefde en steun die wij van u mochten ontvangen na het overlijden van mijn innig geliefde man, onze lieve man en opa

ALLIE NIEMAN

	A. Nieman-Boers
Curacao:	Albert Nieman, Lammy Nieman-Trip Aldrik Annemarie Inez Barth Albert
Rotterdam:	Luuk Nieman, Janny Nieman-Tees Ineke Annette Marc
Hoogeveen:	Piet Nieman, Jenneke Nieman-Leegstra Allie Henry
Emmen:	Allie H. G. Nieman

Emmen, november 1979
De Strubben 9

Heden ontslapen in zijn Heer en Heiland onze broeder

HEIJO MULDER

op de leeftijd van 76 jaar.

17 oktober 1979

Baptistengemeente Vriescheloo

'k Zal eens mijn Heiland in heerlijkheid zien
Plotseling is door zijn Heer en Heiland thuisgehaald onze zeer geliefde broeder

GEERT BRINK

op de leeftijd van 49 jaar.
12 november 1979
1 Joh. 3 : 1

Baptistengemeente Zuidlaren

Geheel onverwacht nam de Heer op 12 november tot Zich onze jeugdleider

G. BRINK

„Waar uw schat is daar zal ook uw hart zijn"
Matth. 6 : 21

Zuidlaarder jeugd

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 47 - 23 november 1979

ONZE KINDEREN & GESTOORD VERTROUWEN

Nodig als brood!

Bij vertrouwen tussen ouders/ouderen en kinderen gaat het niet om de noodzaak een „open boek" voor elkaar te zijn. In die relatie behoef je elkaar niet alles te zeggen.

In de vertrouwensrelatie gaat het om de vraag of de ouder er is, er duidelijk ook voor jou is, werkelijk bereikbaar is, ontvankelijk voor je! Het gaat om die *brug-verbinding* tussen het kind en de ouder.
Het kind wil dat de ouder hem aksepteert, niet om wat hij zegt, doet of geeft, terug-geeft, maar aksepteert om wat hij is, zoals hij is.
Het kind wil vertrouwen ontvangen, niet omdat hij altijd de zogenaamde waarheid spreekt...
Het kind wil vertrouwen zien en ervaren hoe vertrouwen werkt tussen ouders onderling, tussen ouderen en tussen ouders(en) en zichzelf.
Het kind is mijns inziens volstrekt afhankelijk van wat het *vóór*-geleefd krijgt. Dan gaat het kind, God-zij-dank, ervaren dat vertrouwen fantastisch is.
Sterke nog, dan gaat het kind ervaren dat vertrouwen een „zoete" noodzaak is. Fundamenteel voor eigen bestaan.
Want vertrouwen brengt je in aanraking met (andere) mensen en dat heeft het kind als sociaal wezen nodig als brood...
Het kind voelt en weet zich dan geaksepteert, waardoor zijn zelf-gevoel, zijn zelf-vertrouwen, groeit. Dit verhoogt zijn eigen betrouwbaarheid en ontwikkelt hij positief in relatie tot zijn omgeving.

De verlatenheid van gestoord vertrouwen

Het bovenstaande zal ons duidelijk maken hoe intens verlàten een kind zich moet voelen als het vertrouwen gestoord is. Hij komt nauwelijks of niet tot wezenlijke persoonlijke kontakten met z'n ouders, met ouderen, met z'n familie en vrienden en zal ook later de grootste moeite hebben tot een vertrouwensrelatie te komen met zijn eventuele partner en kollega's.
Als bijvoorbeeld een ouder geen vertrouwen kan geven, hoe kan een kind vertrouwen leren ontvangen? Hoe desolaat, alleen, blijft zo'n kind, terug-geworpen op zichzelf.
Wie niet heeft leren vertrouwen, *wan*-trouwt en leeft, in peilloze armoede.
As een kind ervaart hoe slecht het geregeld is tussen het geven en ontvangen van vertrouwen in zijn omgeving, hoe slecht wordt zo'n kind dan opgevoed, slecht voorbereid op het leven, samen met anderen. Dis-harmonie is het gevolg. In die dis-harmonie kun je dan denken aan fundamenteel onbetrouwbaar gedrag en kriminaliteit.
Een kind mag al heel jong een ongekompliceerde manier van vertrouwen ervaren, om dàn, wanneer z'n ervarings-wereld zich uitbreidt, te bemerken dat de direkte omgeving problemen kan opleveren, zodat het niet meer op zo'n onbevangen wijze kan vertrouwen.
Z'n omgeving kan iets gevaarlijks en bedreigends voor hem krijgen en een reserve bij hem oproepen.
In de puberteitsfase kan er een sterkere vertrouwens-*krisis* ontstaan, waardoor vroegere zekerheid en veiligheid voor een deel wegvallen. Terwijl z'n omgeving in feite weinig is veranderd kan hij die zelfde omgeving wèl als veranderd beleven.
Als er dan bij het kind in die fase wel een basis-vertrouwen aanwezig is, kan het een sterke behoefte ervaren aan nieuw-gewekt-vertrouwen.
Wellicht zal een kind in z'n puberteit meer de neiging in zich voelen opkomen om NEE te zeggen tegen z'n omgeving. Maar wanneer een kind met gestoord vertrouwen NEE wil/moet zeggen, omdat het niet anders kan, omdat het niet echt (nog) heeft leren vertrouwen, is z'n verlatenheid gevaarlijk groot geworden.

Een poging tot genezing van gestoord vertrouwen
Een kind wordt geholpen als het leert JA-zeggen tegen zijn omgeving, omdat het zijn omgeving vertrouwt.
Een kind mag JA leren zeggen, ook al denkt hij in z'n zelfbeschikkingsrecht te worden aangesproken.

Het kind doet dit dan vanuit vertrouwen. Een vertrouwen dat voor het kind een BRON nodig heeft, een vertrouwen waar áánleiding voor is.

Als er dan gestoord vertrouwen is, dan behoeft dat herstel, genezing.
Dit kan evenwel tot stand komen door:

— Het kind vertrouwen te geven, niet om wat het zegt, doet of wil, maar om het kind-zélf, oprechte akseptatie.

— Het kind vertrouwen te geven, ook al ontvang je het (nog) niet terug; en wat daarin dan gebeurt aan gevoelens, gedachten en gedrag, proberen terug te brengen bij het kind, zodat het überhaupt begrijpt wat vertrouwen is en waar het in vertrouwen om gaat en wat voor goeds vertrouwen teweeg-brengt en, niet te vergeten, ervaart hoe ellendig wantrouwen is.

— Het kind hierdoor tè laten zien dat je de ander kunt vertrouwen, „zelfs" voordat de ander daar duidelijk aanleiding toe heeft gegeven. Met andere woorden: je behoeft bij een vreemde niet te beginnen met wantrouwen. Dit kan een geweldige revolutie teweeg brengen in zijn denken.

— Het kind kan vertrouwen leren door de zekerheid, de veiligheid, de liefde, de trouw en de aanvaarding die je het kind aanbiedt.

Het vertrouwen zal, misschien tot de verbazing van het kind, bij de gratie van die goede menselijke mogelijkheden, tot ontwikkeling komen.

Het kind zal die „spoortjes" van vertrouwen, die het ervaart, dan verder willen ontwikkelen en versterken.

— Het kind zal in deze „nieuwe" sfeer lèren behoefte te hebben aan een omgeving waarin vertrouwen hoogtij viert en zo'n sfeer zoeken!

— Blijft het gestoorde vertrouwen aanwezig als een hardnekkig kwaad, en hoe vaak zal dat kunnen gebeuren, probeer dan na te gaan welke te benoemen oorzaken aanleiding zijn geweest en probeer daar dan iets aan te doen, zonodig met de hulp van een psycholoog of psychiater.

— Het kan ook zijn dat waan-ideeën een rol spelen en vragen om verduidelijking, vragen om ontdekking, zodat er eventueel mee kan worden afgerekend.

— Het kind zal in de weg tot herstel vragen om zo groot mogelijke openheid en duidelijkheid; het voorkomen van misverstanden, het strikt nakomen van afspraken; het zal de betrouwbaarheid van het kontakt vergroten.

— In deze hele ontwikkeling is de rol van de ouders, datgene wat het kind is voorgeleefd, van vitaal belang. Kun je samen met het kind het gestoorde vertrouwen te lijf gaan, als de oorzaak van deze storing vermoedelijk bij de ouders ligt?, bij jou als ouder ligt? Vanwege de band die de ouder heeft met het kind, en omgekeerd, hoe die dan ook is, kunnen de ouders nauwelijks uitgesloten worden van de poging tot genezing van de storing. Zo mogelijk moeten de ouders betrokken worden.

Ook al zal het eventueel niet meer mogelijk zijn de vertrouwensband met de ouders te herstellen, zo die er al was, dan kan een zekere betrokkenheid van de ouders, dus tot op bepaalde hoogte, de duidelijkheid voor het kind groter maken. Dat is soms al een begin...

— Vaak genoeg is gebleken dat wanneer het kind de weg vrij ziet om op God te vertrouwen, het hierin een aansporing ervaart positiever de medemens tegemoet te gaan.

Ik heb een sociaal-psycholoog eens horen zeggen:
„Godsdienst herstelt vertrouwen;
godsdienst is een bron van basisvertrouwen".

Ik vind dat deze uitspraak juist is, ook al zullen sommigen moeite hebben dit te beamen.

M. Cohen

Onderweg in de bijbel

Met dit artikel begint een nieuwe rubriek in ons blad, althans een rubriek die er vroeger in verschillende vormen wel was maar de laatste jaren niet meer. We voelden het als een gemis dat ons blad geen hulp bood aan mensen die een beetje systematisch in de bijbel willen lezen maar daarvoor te weinig eigen systeem hebben. Voor hen is deze bijbelstudie in de eerste plaats bedoeld.

Een boek lezen is iets anders dan bladeren en hier en daar een stukje lezen. Een boek moet je eigenlijk van voren naar achteren lezen zonder bladzijden over te slaan. Nu is de bijbel eerder een bundeling van boeken en boekjes dan zelf 'n boek. Uit praktische overwegingen is het daarom beter om niet van Gen. 1 : 1 tot en met Openbaring 22 : 21 te lezen, althans niet in een bijbelstudie-rubriek.

Bovendien is het ook zo dat elk boek van de bijbel zijn eigen kring van lezers en gebruikers heeft gehad. Dat geldt zeker van de brieven van het Nieuwe Testament. Wij gaan in onze omgang met de bijbel daaraan meestal voorbij, zeer tot onze schade. Want zo'n nieuwtestamentische brief is juist als brief van een bepaalde schrijver aan een bepaalde lezerskring een stukje van Gods Woord en niet daarnaast of onafhankelijk daarvan. Wie hem als Gods Woord wil lezen moet hem eerst lezen als brief aan geadresseerden. De schrijver wil iets doorgeven aan zijn lezers. Hij wil iets overdragen waaraan juist die mensen behoefte hebben. Wie vandaag die brief leest moet om zo te zeggen proberen met de ogen en de oren van de eerste lezers mee te lezen en te horen en vervolgens dat overbrengen naar zijn eigen situatie. Dat is niet eenvoudig maar waarom zou dat eenvoudig moeten zijn? Het verstaan van Gods Woord is wel enige geestelijke inspanning waard.

Genoeg hierover. Niet de theorie maar de praktijk moet uitwijzen of deze manier van bijbellezen vruchtbaar is. In de komende weken willen we in deze rubriek lezen in en luisteren naar **de brief aan de Hebreeën.**

Wie schreef deze brief en wie zijn de Hebreeën? De schrijver noemt zichzelf niet bij name zoals Paulus dat doet.

Evenmin identificeert hij zijn lezers. Het opschrift „aan de Hebreeën" is er later aan toegevoegd, vermoedelijk omdat men vermoedde dat mensen die deze brief konden begrijpen en gebruiken wel Joden moesten zijn. Toch is er reden om aan te nemen dat de lezers vroeger heidenen waren geweest. Bij Joden hoefde niet een fundament van bekering van dode werken, geloof in God, opstanding der doden en eeuwig oirdeel gelegd te worden (6 : 2), want daarmee waren zij grootgebracht.

Misschien waren deze Hebreeën proselieten, d.w.z. heidenen die tot het joodse geloof waren overgegaan, en waren ze daarna gewonnen voor Christus. We zullen ze in de loop van onze studie nog wel weer tegenkomen.

Wie de schrijver is weet alleen God, schreef in de derde eeuw na Christus de kerkvader Origenes en zo is het inderdaad. Latere traditie meende dat het wel een brief van Paulus moest zijn en plaatste zijn naam in het opschrift (zie de Statenvertaling) maar dat is zeker niet terecht. Al lezende komen we de schrijver ook nog weer tegen.

Wie meer over deze vragen wil lezen kan terecht in de bijbelse encyclopedieën en in boeken als H. Mulder, Gids voor het Nieuwe Testament.

Deze rubriek wil een hulpmiddel zijn bij de studie van de bijbel, een soort leeshulp, die in het kort attent maakt op de dingen waarop bij het lezen moet worden gelet. Het lezen is de hoofdzaak. Wie op deze leestocht meegaat moet onderweg geregeld de hele brief lezen en herlezen, totdat hij helemaal zijn bezit is geworden. Ondertussen gaan we er stap voor stap

door heen. Ik stei me de route als volgt voor, gerangschikt naar onderwerpen:
De weg van de Zoon van God 1 : 1 - 2 : 18
God + volk onderweg 3 : 1 - 4 : 13, 5 : 11 - 6 : 8
Christus de Hogepriester 4 : 14 - 5 : 10, 7 : 1 - 28
Het nieuwe verbond 8 : 1 - 10 : 18
Binnengaan in het heiligdom 10 : 19 - 39, 12 : 18 - 29
Die zijn voorgegaan 11 : 1 - 40
Gemeente in uitvoering 12 : 1 - 17, 13 : 1 - 25

Echte bijbelstudie is een reis. Er is een vertrekpunt en een eindpunt met veel tussenstadia. Het komt er vooral op aan geen enkel stuk tussen begin en eind over te slaan omdat het ons misschien niet zo interesseert of aanspreekt. Aanspreken kan alleen datgene wat wij tot ons hebben laten spreken. Daarbij kan een gids of een uitlegger nuttig zijn maar het gaat niet om zijn uitleg.
Het gaat om wat er staat. Dat moet spreken, want alleen zo komt God aan het woord.
Wie op reis gaat moet een passende uitrusting hebben. Voor een reis door een bijbelboek zijn tenminste twee bijbels nodig, de vertaling die we dagelijks gebruiken en een wat vrijere vertaling. De eerste zal meestal de NBG-vertaling zijn, de andere kan Groot Nieuws voor u zijn of de Willibrord-vertaling van de Kath. Bijbel Stichting, die van A. M. Brouwer of de Leidse Vertaling. Verder een bijbelse encyclopedie voor informatie en een schrift of blocnote om aantekeningen te maken. Die aantekeningen moeten worden bewaard, ook al denken we dat ze niet veel voorstellen. Het gebeurt dikwijls dat we in een volgend stadium er aan worden herinnerd. Een studiebijbel, al of niet losbladig kan ook erg nuttig zijn.
Is dat alles wat aan uitrusting nodig is? In technische zin ja, in geestelijke zin is er nog wel iets meer te zeggen. Daarover hoop ik binnenkort nog eens iets te schrijven in een apart artikel. Voorlopig wil ik volstaan met wat we minimaal mee moeten brengen. Dat is heel eenvoudig dit: de verwachting dat God ons door wat wij lezen iets te zeggen heeft, zoals Hij dat ook door middel van de schrijver had voor de eerste lezers.

J. Reiling

OUD EN NIEUW

Mt. 9 : 14-17 „Niemand zet een niet-gekrompen lap op een oud kledingstuk...
Ook doet men jonge wijn niet in oude zakken..."

Versleten kleren herstellen is altijd al een (bittere) noodzaak geweest voor veel huismoeders. Al vroeg deden deze de ervaring op, dat een nog niet gebruikt stuk stof afscheurde van een vele malen gewassen kleed. Die twee te verbinden, dat oude kleed en die nieuwe lap, was eigenlijk onmogelijk. En ook nog zeer schadelijk.
Bij de wijnoogst deed men al vroeg de ervaring op, dat jonge wijn, pas aan de druiven ontnomen sap dus, niet in oude zakken gedaan moest worden. Die oude zakken misten alle soepelheid; de rek was er uit. En jonge wijn laat zich niet temmen. Het gistingsproces gaat door, ondanks alles. Alle suiker moet door de gistcellen omgezet worden in alkohol, en pas als de alkohol zó sterk is geworden dat de gistcellen daardoor gedood worden, houdt het proces van uitdijing op.

Jezus' optreden, Jezus' leer, moest onvermijdelijk leiden tot een botsing met het Jodendom. In ons schriftgedeelte blijkt deze noodzakelijkheid uit Jezus' antwoord op de vraag naar de praktijk van het vasten. Jezus' volgelingen beoefenen deze oude gewoonte kennelijk niet.
Jezus maakte duidelijk waarom niet.
Ter verdere verduidelijking gebruikte Hij de beelden van de niet-gekrompen lap en de nieuwe wijn.
In ieder geval zouden we deze gelijkenissen - die niet precies hetzelfde zeggen! - kunnen toepassen op drie situaties:

1. de verhouding Jodendom-christendom: Jezus' zending en Jezus' onderwijs waren niet bedoeld om te dienen als lapmiddelen, als herstelstukken voor slijtageplekken in het Jodendom. Jezus zou niet aanvullen wat in het Jodendom ontbrak. Het christendom is niet een uitgebreid Jodendom, niet een gerestaureerd of gerenoveerd Jodendom. Jezus' boodschap brengt iets geheel nieuws. Jezus was de Zoon van de God van Abraham, van Elia, van Jesaja. Jezus stond in de Joodse traditie. En toch... de relatie van de mens, van de Jood, tot God zou voortaan niet bepaald worden door de houding van de mens tegenover de wet en jegens Mozes, maar door de houding tegenover de gekruisigde Jezus van Nazareth. En dat kruis was de Joden een ergernis. Maar zonder dat kruis, zonder de zoendood van Jezus Christus is er geen christendom, geen evangelie, geen gemeente.

2. de verhouding heidendom-christendom: Jezus' zending en Jezus' onderwijs waren niet bedoeld om de ergste uitwassen van het heidendom af te snijden, te verbeteren. Jezus wilde het heidendom niet opkalefateren met hier en daar een ietwat betere leer en praktijk. Hij sprak mensen aan met de boodschap: Bekeert u. Dat is niet: Doe het een beetje beter, een beetje anders. Bekering is een tot in de wortels van het bestaan gaande daad en ervaring. Jezus wilde niet het heidendom met een christelijk sausje overgieten. Dát is - helaas - wel vaak de werkelijkheid geweest. Men kan terecht zeggen dat de kerkgeschiedenis er een geweest is van een verchristelijkt heidendom, of van een verheidenst christendom. De poging van de zogenaamde Deutsche Christen in Hitler-Duitsland is waarachtig niet de laatste poging geweest heidendom en Christendom te verenigen. Maar altijd was het christendom dat daarbij het loodje legde.

3. de verhouding oude mens en Jezus: wie het evangelie van Jezus Christus alleen maar ziet als versiering, als verfraaiing van zijn leven, pleegt moord op dit evangelie. Jezus' boodschap is méér dan vernis. Het is een gif voor de oude mens. Het dicht geen gaten. Het breekt door de oude levenswijze heen. Zoals nieuwe wijn oude zakken doet scheuren, zo breekt het evangelie door de beperking van het oude leven heen en zoekt zich een uitweg naar elders. Zonder echte, waarachtige, honderd-procentige wedergeboorte kan de boodschap van de gekruisigde en opgestane Heer niet tot haar recht komen in ons leven. Oud en nieuw moeten niet vermengd worden. Het oude moet sterven om plaats te maken voor het nieuwe. Wie het oude wil behouden, kan het nieuwe niet ontvangen. Wie het nieuwe niet aanvaard, zal met het oude ten onder moeten gaan. Zó is de wet van het Koninkrijk Gods.

P.

MINDERHEDEN IN DE GEMEENTE

Minderheden hebben het nog nooit makkelijk gehad in de wereld. Soms maken minderheden het zich moeilijker dan nodig is omdat zij met geweld proberen een eigen staat of status te verwerven. Anderzijds: minderheden worden meestal gekortwiekt in hun mogelijkheden, beknot in hun vrijheid, veracht om hun afwijkend gedrag, bespot vanwege hun ideeën. Minderheden in de gemeente lijken onbestaanbaar. Als de gemeente één is, als de leden eensgezind zijn, één van hart en één van ziel, kunnen minderheden niet bestaan. Minderheden *mógen* zelfs *niet* voorkomen in de gemeente, zegt men.
Maar, desalniettemin, er zijn minderheden in de gemeente.
Er zijn in elke kerkelijke gemeenschap, en (dus) ook in een baptistengemeente, meestal zogenaamde etnische minderheden. In ons landje kunnen dat medeburgers van surinaamse, antilliaanse, spaanse, italiaanse of andere afkomst zijn. Zij proberen zich als regel snel aan te passen aan de gewoonten der Nederlanders (of moet je hier nu schrijven: der Hollanders, Groningers, Geldersen, enz.?).
Zij willen onze taal spreken maar raken zo moeilijk hun aksent kwijt. Ze blijven daaraan vaak herkenbaar. En daardoor soms ook (ietwat) geïsoleerd.

Mag je ook spreken over „binnenlandse" minderheden? Groningers in een hollandse gemeente? Friezen in Gelderland? Drenten in Twente? Ze hebben het vaak moeilijk gehad, dat is niet te ontkennen. Maar het is nergens een drama geworden. Alles is letterlijk zonder bloedvergieten verlopen.

Dat neemt echter niet weg dat de positie van etnische minderheden altijd een positie is die enige, en soms veel, zorg behoeft. Het behoort tot de opdracht der broederlijke liefde ook in dit opzicht de zwakken bij te staan met woord en daad. Als ze nu reeds van oost en west en noord en zuid in een plaatselijke gemeente samenstromen, zal nu reeds getoond moeten worden dat in Christus en door Christus inderdaad alle scheidsmuren zijn opgeheven, en dat kulturele en politieke tradities geen storende faktoren meer zijn in de beleving van de eenheid en eensgezindheid der gemeente.

Er zijn ook sociale minderheden in elke gemeente. Het zijn niet allen werknemers en het zijn niet allen werkgevers. Het zijn niet allen goed-gesitueerden en het zijn niet alleen minimumloners. Het zijn niet allemaal mensen met alleen lager onderwijs of met allemaal een universitaire opleiding. Het loopt aardig door elkaar heen. Er zit van alles in, zo te zeggen.
Baptistengemeenten hebben in dezen sinds de 2e wereldoorlog wel een ontwikkeling doorgemaakt, die parellel loopt met de ontwikkelingen in de maatschappij. Overal is het ontwikkelingsniveau gestegen. Er zijn gewoon veel minder landarbeiders dan vroeger en veel meer programmeurs dan voorheen. Ook in onze gemeenten is de scala van beroepen die door gemeenteleden worden uitgeoefend, sterk gestegen.
Toch kan het - ook daardoor - voorkomen dat enkele beroepen, enkele ontwikkelingsniveaus, enkele inkomensgroepen over- of ondervertegenwoordigd zijn.
Duidelijker gezegd: de verschillen zijn toegenomen. En daardoor vinden mensen, vinden althans sommige mensen, in de gemeente niet die aansluiting met broeders en zusters die zij zouden wensen.
Want een mens wil ook wel eens over zijn dagelijkse leven met broeders en zusters praten, nietwaar? Problemen met het dagelijkse werk kun je wel in kringen van vakgenoten bepraten, maar zien die hun werk ook in het perspektief van de bijbelse verkondiging?
Er zijn ook theologische minderheden in elke gemeente. Mensen met een (ietwat) afwijkende mening overbijbels-theologische zaken. Dat kunnen zaken zijn als de schepping, de geestesgaven, de toekomstverwachting, de gemeente-opbouw, de Uniegemeenschap, enzovoort (ja letterlijk: en zo voort!).
Soms worden mensen vanwege hun afwijkende mening op een deeltje of op een onderdeeltje daardoor niet volledig in de gemeenschap opgenomen. Staan ze er een beetje naast. Tellen ze niet mee. Komen ze niet voor een funktie in de gemeente in aanmerking.
Dat is bijzonder betreurenswaardig. Daardoor gaan veel talenten verloren. Daardoor wordt niet altijd duidelijk en niet altijd zichtbaar dat er een veelkleurige wijsheid Gods is, die zich weerspiegelen mag in het leven der gemeente.
Waarom hebben minderheden het moeilijk? Omdat ze afwijken. Afwijken in huidskleur, in inkomen, in sociale plaats, in geestelijk denken. Afwijken van de meerderheid. De meerderheid - dat is nu eenmaal gewoon een gegeven - denkt altijd het bij het rechte eind te hebben. De juiste kijk te bezitten.
In de gemeente zal het dunkt mij nooit openlijk gezegd worden, maar diep in 't binnenste van de blanke Nederlander leeft toch wel het besef dat de blanken, en dat vooral de blanke westerlingen meerwaardig zijn, superieur zijn aan de anderen. We ontkomen zo moeilijk aan die gedachte, want we worden omringd door die gedachte.
Het zal nooit in de gemeente gezegd worden, maar af en toe wordt het wel eens gefluisterd. Dit nl. dat broeder die en die nu ook in de raad zit: een geweldige verrijking... maar niet echt. Opleiding, inkomen, afkomst, milieu en dat soort uiterlijkheden spelen toch vaak een rol mee. Helaas.
Wat de geestelijke minderheden betreft, de meerderheid denkt ook hier - als mensen al zelfstandig denken - het bij het rechte eind te hebben. Dat geeft aanleiding tot spanningen.
Ook tot uitsluitingen, tot breuken, tot splitsingen. Tot uit-een-gaan. De eenheid wordt verbroken. Men gaat niet meer samen, maar ieder apart. En men rechtvaardigt zo'n besluit dan - en dát is merkwaardig, of toch niet? - niet met de eigen meerderwaardigheid, maar de minderwaardigheid van de anderen. De anderen zijn beneden het niveau waarop 'n christen behoort te staan...
Het zal wellicht nooit gelukken de eenheid der gemeente zó te beleven als de diepste betekenis van dit woord eist. Eén zijn, dat is... ja wat is dat eigenlijk?
Ze waren vandaag ergens bezig met het leggen van een telefoonkabel. Eén kabel. Met daarin ik weet niet (werkelijk, ik wéét het niet) hoeveel draden. Door al die draden gaan straks stemmen. De stem die door die ene draad gaat, gaat niet door een andere draad. Elke draad is in beginsel bereid om èlke stem verder te leiden. Toch is het één kabel.
Misschien is dat éénheid? Allemaal individuën, maar bijeengehouden door een omhulsel dat ánders is dan de draden, die omhuld worden. Christus omvat ons in zijn liefde. We leven van Hem. We worden door Hem bijeengehouden.
Bij EEN. P.

EEN FOTO

In het nummer van 9 dezer plaatsten we een foto van een Unie-vergadering
Uit enkel mededelingen van belangstellende lezers is duidelijk geworden dat de foto een deel van een Unievergadering te Sneek laat zien. De vergadering werd gehouden in de voormalige baptistenkerk, de Vredekerk aan de Oppenhuizerweg.
De preekstoel is door velen zeker herkend. Op de foto staat (naast br Kruizinga,, wiens naam al genoemd werd) ook ds Hartman Visser, br W. Gorter, br Wouter van der Werf, zr Scholte, ds Karsiens (grootvader van ds Scholte, Haarlem).
We herhalen graag ons verzoek ons oud fotomateriaal, zo mogelijk met bijschriften, te doen toekomen, in verband met het komende Unie-jubileum.
Adres: Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.

MEDEDELING

△ H. ter Braak, Hengelo woont thans Krabbenbosweg 48, 7555 EL Hengelo, tel. 5400-29084.

Het Nederlands Bijbelgenootschap

Nu in ons blad een nieuwe rubriek ONDERWEG IN DE BIJBEL van de hand van dr J. Reiling begonnen is, lijkt het me nuttig nog weer eens te verwijzen naar het NBG. Leden van verschillende kerkgenootschappen hebben aan het begin van de vorige eeuw de hoofden bij elkaar gestoken om een brandende vraag te beantwoorden: Hoe kunnen wij ons volk aan de echte bijbel tegen een zo laag mogelijke prijs helpen? Het antwoord was de oprichting van het NBG. Dit bijbelgenootschap heeft aanvankelijk de statenvertaling verspreid. Later kwamen daar nieuwere vertalingen bij.. Alle vertalingen zijn nog altijd te krijgen!

Het NBG heeft niet alleen de bijbel verspreid, maar - vooral na de 2e wereldoorlog - ook hulpmiddelen verspreid die het lezen van de bijbelse boodschap kunnen bevorderen.

Als we nu enkele dingen gaan noemen dan is dat een onvolledige en vrij willekeurige greep uit het rijke assortiment dat bij het NBG voorradig is.

Onder de titel „Mensen, mensen, mensen" met als ondertitel: Voor de dagopening op scholen voor lager beroepsonderwijs en de benedenbouw van scholen voor algemeen vormend onderwijs, verscheen een boekje dat, ja dat wil zijn wat in de ondertitel staat geschreven. Prijs *f* 3,—. Schrijver is de heer W. E. Westerman, die verbonden is aan het Christelijk Pedagogisch Studiecentrum.

Er is eveneens een Handreiking bij de dagopening op scholen voor voortgezet onderwijs verschenen. Prijs *f* 7,50. Ondertitel: Alle dagen, en deze duidt op alle dagen van het scheppingsverhaal.

Christenen verkijken zich nogal eens op de kennis van de bijbel van de doorsnee Nederlander. In mijn werk ontmoet ik mensen die reeds AOW-er zijn, en die in alle eerlijkheid zeggen dat ze nog nooit in de bijbel hebben gelezen, zelfs nog nooit een bijbel in de hand hebben gehad. Als zulke mensen de bijbel zullen moeten gaan lezen - en dat moet naar ons gevoelen wel! - dan zullen ze enorme hulp moeten hebben. Bijbeluitgaven in eenvoudig Nederlands kunnen daarbij helpen. Helpen in deze zin dat de bijbelse boodschap wat vertrouwder gaat worden. Ook hierin voorziet het NBG. Mensen met geringe leesvaardigheid en met een beperkt taalgebruik kunnen hier dus goed terecht.

Tenslotte willen we nog wijzen op de bijbelroosters die uitgegeven worden. Vandaag lezen wij... 1980. Voorafgaande aan de vermelding van de bijbelgedeelten wordt een korte inleiding gegeven op de inhoud daarvan.

Uitgebreider is de leesgids 1980. Daardoor iets duurder, maar uiteraard krijgt men dan ook veel meer wegwijzing in de betreffende te lezen schriftgedeelten.

Wie zich op de hoogte wil stellen van de uitgave van het NBG kan schrijven naar NBG, Postbus 620, 2003 RP Haarlem.

P.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Over kleine gemeenten gesproken

Op de Algemene Vergadering is enkele keren gesproken over „onze kleine gemeenten". Het doet er niet toe in welk verband dit gebeurde. Het leek me goed hier eens wat op in te gaan in een paar artikeltjes. Misschien volgen ze niet precies op elkaar, maar dit is niet belangrijk.

De eerste vraag, die je in deze zaak naar boven voelt kruipen is: Wanneer moet je spreken van een „kleine gemeente?" Dat zal wel afhangen van de maatstok waar mee je meet.

De lat van de ledenlijst

Als je kijkt naar het aantal leden dan kun je vanuit de statistiek van 1 januari 1979 berekenen, dat er onder ons 1 gemeente is met minder dan 25 leden, 12 gemeenten staan tussen 25 en 50 leden, 10 tussen 51 en 75, 11 tussen 76 en 100 en 10 tussen 101 en 125 leden.

Waar wilt u nu de betiteling „kleine gemeente" laten ingaan? U ziet het is niet zo gemakkelijk. Eigenlijk zijn ze allemaal klein in ledental, een waagstuk in de wereld. In totaal gaat het hierbij om 44 gemeenten, dat is meer dan de helft van onze bij de Unie aangesloten gemeenten.

Maar zijn dit wel echt kleine gemeenten?

De lat van het bezit

Je kunt ook een andere maatstaf aanvoeren. Bv. de vraag: welke gemeente heeft een voorganger? Van de bovengenoemde gemeenten hebben 30 een voorganger, volledig of in part-time dienst. In totaal hebben we 57 broeders in aktieve dienst. De meesten werken dus in kleine gemeenten.

Van de 44 kleine gemeenten beschikken 35 over een eigen gebouw. De 9 die moeten huren zijn daarin voor het grootste deel redelijk geslaagd, al zouden ze natuurlijk liever een volledige akkommodatie tot hun beschikking hebben.

Van de 44 gemeenten hebben 41 geen financiële steun van de E.C.U. gevraagd, hetgeen er op wijst, dat zij binnen het kader van hun tegenwoordige plannen en werkzaamheden zich in staat voelen hun eigen zaken te financieren.

De „andere" maatlat

Er is nog een andere maatlat, die in geen enkele statistiek kan worden gevonden. Een gemeente kan klein of groot zijn in geestelijk vermogen. Dat heeft niets te maken met het ledental. Een grote gemeente kan in dit opzicht zeer klein zijn en een kleine gemeente zeer groot. Het zijn dingen, die iedereen weet en begrijpt ook al kun je er moeilijk over spreken. Dat ik er toch over schrijf is omdat we geroepen zijn om elkaar te helpen. Dan is het belangrijk eerst eens te overwegen waar de werkelijke noden liggen. Een eerste handreiking daartoe is dit artikeltje.

Uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

TABITHA-LUNTEREN

Moest ter Algemene Vergadering in Haarlem half oktober worden meegedeeld, dat het Bejaardenhuis Tabitha te Lunteren geen overheidsvergunning kon verwerven voor een grondige renovatie, uit krantenberichten is nu duidelijk geworden, dat het tehuis over enig tijd gesloten zal moeten worden.

Het bestuur is er in geslaagd tot overeenstemming te komen met het bestuur van het Ned. Herv. Bejaardentehuis Bethanië te Ede om tot samenwerking te geraken. Ook dit bejaardencentrum was aan renovatie en uitbreiding toe, waarvoor echter ook al zeer moeilijk vergunning verkregen kon worden.

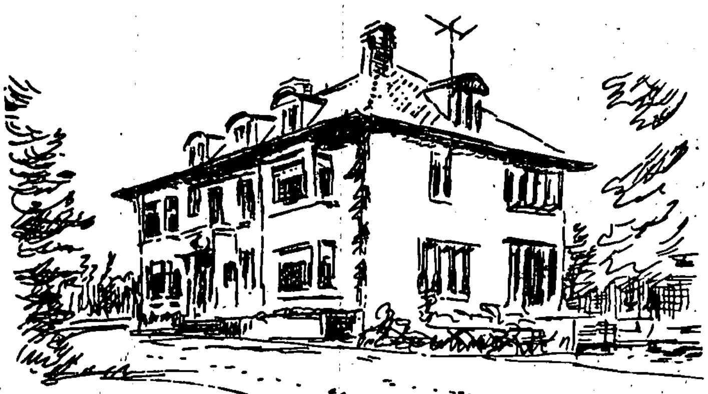
Door nu Tabitha te sluiten en het beddental van dit tehuis te voegen bij het beddental van Bethanië, zal wél een vergunning ontvangen kunnen worden voor renovatie van Bethanië. De huidige bewoners van Tabitha kunnen te eniger tijd opgenomen worden in Bethanië.

Als de renovatie van Bethanië haar beslag gekregen heeft - over waarschijnlijk ongeveer drie jaar - kan tot samenvoeging van beide bejaardentehuizen besloten worden.

Op dit moment is nog niet te voorzien wanneer Tabitha gesloten zal worden. Dat zal in ieder geval pas kunnen gebeuren als alle bewoners elders een plaats gevonden hebben. Het is bekend dat niet alle huidige bewoners naar Bethanië zullen verhuizen.

Tenslotte zij nog vermeld, dat de samenwerking en later de fusie geen gevolgen zullen hebben voor het personeel.

P.

uit het Uniebureau

UZC-vergadering

Op 13 november vergaderde de UZC in Amersfoort. De verschillende funkties en taken werden verdeeld. *Het sekretariaat berust thans bij zr W. A. M. van Dam-Deursen, Jasker 107, 8608 VZ Sneek. Alle stukken, die voor de UZC zijn bestemd, dienen voortaan aan haar te worden gezonden.* Vice-voorzitter is br T. J. J. B. Wolters. Zr C. Brouwer vertegenwoordigt de kommissie in de UC; secundus-vertegenwoordiger is br J. ter Braak. Verder zijn er geen wijzigingen.

Jubileumkommissie

Deze kommissie werd door de UC ingesteld met het oog op de voorbereiding van de viering van het 100-jarig bestaan der Unie. Zij heeft op 14 november haar eerste werkbespreking op „De Vinkenhof" gehouden. Aan de Jubileumkommissie werd zr L. J. van Beek toegevoegd, zodat deze nu acht leden telt. De volgende vergadering is op 13 december, aanvang 10.00 uur, in Zwolle.

CvdO-vergadering

De CvdO kwam op 15 november op „De Vinkenhof" in vergadering bijeen. Voorzitter is thans br H. Bijleveld, terwijl br J. M. Zijlstra als vice-voorzitter optreedt. De kommissie wordt in de UC vertegenwoordigd door br P. van der Werf; zr L. J. van Beek is secundus-vertegenwoordiger. Voor het overige zijn er geen veranderingen te melden.

Uniestrukturen

De Werkgroep „Uniestrukturen" kwam op 16 november bijeen in Zwolle. De broeders H. C. Schaap en A. de Vries waren helaas verhinderd. Er is uitvoerig gesproken over het doel, de bedoeling van een eventuële herstrukturering. Tijdens deze vergadering werd een drietal doelstellingen geformuleerd, dat nader ingevuld zal worden. Op 18 januari vergadert de werkgroep in Zwolle, aanvang 14.00 uur.

Zendingsweekend

UZC en WIN-groep hadden een zendingsweekend georganiseerd, dat op 16 en 17 november te Apeldoorn is gehouden. Er waren zo'n vijftig deelnemers(-sters) plus verschillende kommissieleden. Onder de aanwezigen bevond zich br M. Stäubli uit Bad Homburg (Dld.). 't Was voor het eerst, dat een dergelijk weekend werd gehouden. Men was unaniem van mening, dat het initiatief geslaagd mag heten en voor herhaling vatbaar is. Een verslag zal in DC worden gepubliceerd.

EBM-beraad

Zoals u zult weten, participeren wij met nog tien andere Unies in de EBM, de Europese Baptistenzending. De EBM, in 1954 opgericht, heeft zendingswerk in Noord- en Zuid-Kameroen en in Sierra-Leone. Op 26 en 27 november vergadert het uitvoerend komité in Bad Homburg. Namens onze Unie zullen de broeders J. A. Brandsma en Th. van der Laan aan de besprekingen deelnemen. Wilt u ook deze belangrijke bijeenkomst in uw voorbede gedenken?

J. A. Brandsma
A. v. d. Hoef

Ds VAN 'T WOUT 25 JAAR VOORGANGER

Eind 1954 werd br Gerrit van 't Wout, komende van een evangelisatiepost in Roden, bevestigd tot voorganger van de plm. 40 leden tellende en kort daarvoor in de Unie opgenomen baptistengemeente te Daarlerveen. Sindsdien is de naam van br Van 't Wout in onze gemeenschap een bekende en graag vermelde geweest. Niet het minst ook door het feit, dat br Van 't Wout - en zulks met instemming van zijn vrouw - binnen onze gemeenschap de kans kreeg aan een reeds jaren gevoelde begeerte gehoor te geven, nl. in de zendingsarbeid te gaan. In 1959 vertrok het gezin Van 't Wout naar het toenmalige Belgische Kongo. De onafhankelijkheidsverklaring en de daarop volgende moeilijkheden dwongen het gezin in 1960 tot terugkeer. Sindsdien ijverde br Van 't Wout echter met élan en overtuigingskracht voor de zendingsopdracht der baptistengemeenten in Nederland. En daarbuiten!

In onze gemeenschap voerde zijn weg door de gemeenten Coevorden, Muntendam, IJmond via Utrecht naar Arnhem waar hij sinds de herfst van 1976 werkzaam is.

In zijn prediking klinkt immer een duidelijke boodschap door die de gemeenten bouwt en zondaren tot de Heiland brengt. We groeten hem - en zijn gezin - gaarne door middel van ons blad en wensen hem van harte Gods rijke zegen voor de toekomst.

Fam. Van 't Wout woont Gerh. Voetstraat 21, 6824 AR Arnhem.

P.

Br Van 't Wout bediend de doop aan een Kongolese vrouw

Christenen in China vragen bijbels en voorbede

Christenen in China hebben bij hun regering in Peking een invoervergunning aangevraagd voor enige honderden bijbels. Bovendien hebben ze een drukvergunning aangevraagd. Ze verzoeken Christenen buiten China te bidden dat de beide vergunningen ook zullen worden verstrekt. Met dit nieuwe keerde dezer dagen dr. W. Heyward Wong terug uit China. Hij is sekretaris van het Bijbelgenootschap van Hongkong en tevens president van de Baptisten Wereld Alliantie.

Dr. Wong, die uit Shanghai afkomstig is, was in de gelegenheid om China een maand lang te bezoeken. Hij zocht familieleden op en legde kontakten met christenen.

Hij ontmoette onder meer leiders van de Christelijke Patriottisihe Drie Maal Zelf-Beweging, die op last van Mao Tse Toeng indertijd door de kerken moest worden geformeerd. Tijdens de culturele revolutie moesten ze een teruggetrokken leven leiden, maar nu mogen ze weer wat meer in de openbaarheid treden. Dr. Wong legde ook kontakten met kleine huisgemeenten. Omdat tijdens de culturele revolutie heel veel bijbels vernietigd zijn is de behoefte

aan dat boek erg groot, deelde dr. Wong mee.

Om de bijbelnood toch enigszins te kunnen lenigen, zijn de bijbelgenootschappen indertijd begonnen de bijbel over de radio te dikteren. Over vijf radiostations worden per week twee programma's van vijftien minuten uitgezonden.

Tot voor kort werden slechts zo nu en dan reakties op de uitzendingen ontvangen. De laatste maanden is dit sterk veranderd. Op het ogenblik ontvangt ieder radiostation per maand zo'n duizend brieven. Opmerkelijk is dat ze voor slechts drie procent afkomstig zijn van christenen.

Al de andere briefschrijvers delen mee geen christenen te zijn, maar graag meer over de bijbel te horen. Ruim 3500 mensen in China vroegen langs die weg een volledige bijbel aan.

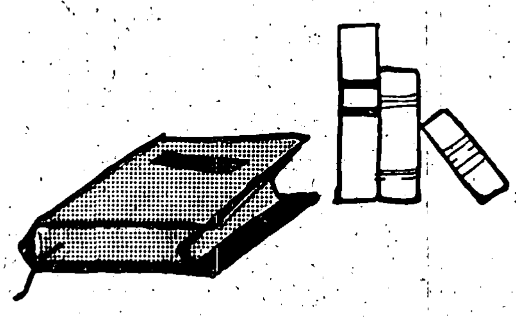
Gebleken is dat deze mensen de door hen aangevraagde bijbels ook ontvangen. Daarom zijn de bijbelgenootschappen begonnen hun gratis bijbels te zenden.

DE ZAAIER

Ter aanvulling van de redaktie van De Zaaier heeft de E.C.U. benoemd ds H. van der Werf te Delfzijl en ds Y. Horjus te Workum. Ds Van der Werf is een oude bekende ds Horjus is nieuw in het redaktieteam. Beide broeders grijpen graag de mogelijkheid aan om de boodschap van de Heer in hun eigen stijl weer te geven, en samen met de anderen het blad zo aantrekkelijk mogelijk te maken.

Namens de E.C.U.,

H. G. de Winkel, sekretaris

Wat zullen we lezen?

zondag	25 november	Psalm 130	Ook voor hen is er overvloed van verlossing
maandag	26 november	Zacharia 6 : 9-15	Messiaane belofte
dinsdag	27 november	Zacharia 7 : 1-14	Geen vasten maar geloof
woensdag	28 november	Zacharia 8 : 1- 8	Gods ijver voor Sion en Jeruzalem
donderdag	29 november	Zacharia 8 : 9-17	Hoopvolle toekomst voor een rest
vrijdag	30 november	Zacharia 8 : 18-23	Hoop voor alle volken
zaterdag	1 december	Psalm 20	De ideale koning

GEMEENTEBERICHTEN

BEVESTIGING VAN Br B. HOFMAN TE NIEUWE PEKELA

Nieuwe Pekela - (P.S.). Onder zeer grote belangstelling is br B. Hofman zondag 4 november jl. bevestigd als voorganger aan onze gemeente. Het was in de morgendienst dat onze voorzitter br J. Koster de genodigden, belangstellenden en gemeente, maar vooral ook ds G. Winston uit België, hartelijk welkom heette. Ds Winston, die de bevestigingsdienst leidde, las ondermeer uit Gal. 4 : 15, 16 en vertelde dat br Hofman ook vanaf z'n geboorte geroepen was voor de dienst van de Heer en in deze dienst werd hij in deze roeping bevestigd. Het zangkoor verleende zijn medewerking met enkele mooie liederen, met als laatste „de zegenbede", die speciaal voor het voorgangers-echtpaar werd toegezongen. Aan het einde van de dienst werd br en zr Hofman een hartelijk welkom in de gemeente toegesproken door br J. Koster.

Na afloop was er gelegenheid de fam. Hofman te begroeten en van die gelegenheid werd door velen gebruik gemaakt. Tijdens die begroetingsbijeenkomst sprak br Klein Haneveld namens de Unie Commissie. br Verwoerd van Stadskanaal-Zuid en br W. Bruyneel namens de gemeente Gent te België. 's Avonds was er een begroetingsavond voor de gemeente en vrienden waar ook alle verenigingen zich presenteerden. Het was een fijne avond.

Volledigheidshalve moet worden vermeld dat br Hofman vanaf eind augustus reeds officieus in onze gemeente werkzaam is. Het gaat goed in onze gemeente, die 3 jaar vakant is geweest. Negen jonge mensen hebben voor de Heer gekozen en zijn reeds gedoopt. Wij danken de Heer voor deze zegeningen en voor onze nieuwe voorganger en wij bidden de Heer dat het werk van onze gemeente en voorganger mag bijdragen tot uitbreiding van de gemeente van Christus tot Gods eer.

Valthermond - (G.G.). Met veel vreugde en veel dankbaarheid wil de baptistengemeente Valthermond verslag doen van de aktiviteiten en gebeurtenissen in de gemeente.

Allereerst kunnen we u meedelen dat ons kerkgebouw, daterend uit 1914, een geweldige verandering ten goede heeft ondergaan. Vorig jaar is reeds een nieuwe entree gemaakt, waarin de garderobe is ondergebracht. Het interieur van de kerk is, uitgezonderd de stoelen, geheel vernieuwd. Alle wanden zijn geïsoleerd en met houtmateriaal bekleed. Een nieuwe preekstoel is gemaakt, er is vaste vloerbedekking gelegd en nieuwe gordijnen kompleteren het fraaie geheel. Ook het exterieur is goed aangepakt, d.w.z. de muren zijn gereinigd door middel van droogstralen en zijn opnieuw ingevoegd. Het afgelopen jaar is het oude gebouwtje achter de kerk, wat dienst deed als konsistorie, en niet meer als zodanig kon funktioneren vanwege ouderdomskwalen, geheel vernieuwd.

We zijn, nu alles klaar is, dankbaar en ook een beetje trots op het fraaie resultaat, mede door het feit dat vrijwel alle werkzaamheden door de gemeenteleden zelf zijn uitgevoerd.

We hebben de neiging nu een beetje te gaan uitrusten, maar dat mag niet gebeuren. Want het werk dat we van onze Heer Jezus Christus hebben opgekregen, is niet dat we goede en mooie gebouwen moeten maken, maar dat we Zijn getuigen in deze wereld moeten zijn. Dat we onze naaste vertellen van Gods liefde doordat Hij Zijn Zoon aan het kruis liet sterven, tot redding van de zondige mens. En dat willen we blijven doen. De mogelijkheden zijn nu weer gemakkelijker, wat ook de verschillende klubs en verenigingen ten goede komt.

De dienst op zondagmorgen wordt erg goed bezocht, ook door buitenkerkelijke mensen.

's Avonds komt de jeugd bijeen voor hun „eigen-stijl" dienst. Eén keer in de maand houden we een speciale evangelisatiedienst met medewerking van een zang- of muziekgroep.

We werden de vorige maand bijzonder verblijd met de doopaanvrage van twee broeders en twee zusters. Ons ledental is daarmee gekomen op 39. De doopdienst heeft inmiddels plaatsgevonden. Ook de bidstonden en bijbelbespreking worden goed bezocht en dat is erg verheugend, evenals de meisjesklub waar ook veel buitenkerkelijke kinderen komen.

Zusterhulp is pas opgericht; de dames zijn erg ijverig zodat we daar veel van kunnen verwachten. De zondagsschool kan nu ook weer „draaien", zodat we met veel moed en vertrouwen verder kunnen gaan.

Het verslag is wel wat lang geworden broeders en zusters, maar u had ook een poos niets van ons gehoord, dus nu in één keer wat meer. Al hebben we dan als gemeente met ons kerkje de pensioengerechtigde leeftijd bereikt, we zijn als leden jong en springlevend.

Het is trouwens niet uit eigen kracht, dat de werkzaamheden door kunnen gaan. De kracht van Gods Geest wil ons daarin helpen en leiden. God heeft beloofd, dat wanneer wij „in Hem

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds M. Cohen, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraalensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 36,— per jaar, f 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland f 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

blijven", Hij ons niet in de steek zal laten.
Als u eens onze gast wilt zijn, bent u van harte welkom.

Veendam - (J.B.). In DC van 13 oktober 1978 heeft u voor het laatst iets van de gemeente te Veendam kunnen lezen. Dat gemeentebericht had als aanleiding de intrede van ds G. Leeuvenink, en eindigde met de woorden dat we geloofden in een zegenrijke periode.

We zijn thans ruim een jaar verder en willen ten behoeve van de lezers van DC graag opnieuw iets van ons laten horen.

Welnu, we mogen vaststellen dat onze voorganger en zijn gezin zich al vanaf het begin in onze gemeente (namelijk hun eerste Unie-gemeente) thuisvoelen, en andersom, dat de gemeente dankbaar is dit voorgangersgezin in haar midden te hebben. Samen trekken wij op, met onze voorganger als enthousiaste en stuwende kracht, om te trachten gestalte te geven aan ons gemeente-zijn.

Dat laatste geeft een grote verantwoordelijkheid jegens de Heer der gemeente, en daarom ten opzochte van de leden onderling, haar vrienden en de omgeving waarin de gemeente is geplaatst. Om te beseffen dat het mensen zijn die werken, maar dat het desondanks geen mensenwerk is, maar dat het de Heer is Die de gemeente bouwt, zullen we onze kracht steeds van de Heer moeten vragen. Zullen wij ons onder de leiding van Zijn Geest moeten stellen. Daarom is het ook zo fijn dat onze bijbelstudie- en bidstondavonden steeds beter bezocht worden, en we de laatste tijd al tegen de 40 bezoekers mogen tellen.

De diensten worden redelijk tot goed bezocht. Kan ons gemeentecentrum de normale diensten nog wel aan, voor bijzondere diensten is ons gebouw helaas, neen, gelukkig, te klein.

Bv. bij een doopdienst. Op 4 november hadden we onze vierde doopdienst van dit jaar, waarin 3 jonge mensen en een wat oudere zuster werden gedoopt. Van te voren wisten we dat voor dit gebeuren zóveel belangstelling bestond van „buitenaf", dat we eigenlijk de gemeenteleden zouden moeten adviseren thuis te blijven. Maar dat hebben we natuurlijk niet gedaan. We vonden de Gereformeerde broeders bereid hun kerk aan ons af te staan, en de zustergemeente Zuidlaren stelde graag haar mobiele doopvont ter beschikking. En we beleefden een geweldige dienst, een getuigenis ten overstaan van... zo'n 450 mensen. Terwijl ons eigen gebouw met 150 mensen al overvol is.

We hadden het op de doopdienst volgende avondmaal nauwelijks of niet in eigen gebouw kunnen houden. Voor de wat grootser opgezette evangelisatiediensten gebruiken wij al enige jaren het ontmoetingscentrum „Veenlust". We zoeken naar mogelijkheden om een groter en beter onderkomen te krijgen, maar dat is geen eenvoudige zaak, nog afgezien van de financiële haalbaarheid. Toch voeren we al geruime tijd akties voor het bouwfonds, zo bakken en verkopen wij jaarlijks op oudejaarsdag meer dan 20.000 oliebollen. Verder o.a. rommelmarkten, guldenaktie, terwijl Zusterhulp nu helpt met een bazar-verkoopavond

Ook moeten we nog even melden dat we in juni jl. voor het eerst sedert 12 jaar weer een tentaktie hebben gehouden, met 4 kinderdiensten en 4 evangelisatiediensten, die alle goed werden bezocht. Wat daarbij ook zeer belangrijk was, is dat een groot deel van de gemeente werd geaktiveerd. Er werd met toewijding en enthousiasme voor gewerkt, o.a. werden 8000 uitnodigingsbrieven huis-aan-huis in Veendam bezorgd. Dit alles had tot gevolg dat er een groei naar binnen toe merkbaar was, en ook dat heeft een gemeente als impuls nodig.

We geloofden in een zegenrijke periode. Uit bovenstaande blijkt dat dit geloof niet op zand was gebouwd. Intussen hebben opnieuw mensen zich gemeld voor de doop.

We hebben u iets van ons gemeente-leven willen meedelen. Natuurlijk maar een deel daarvan. Ook minder mooie dingen maakt de gemeente mee, zoals iedere gemeente. Maar de Heer wil ons, mensen, die hun hart aan Hem hebben gegeven, gebruiken. Hij heeft ons geroepen tot Zijn dienst, en daarom gaan wij verder.

Hierbij willen wij u allen hartelijk bedanken voor de liefde en steun die wij van u mochten ontvangen na het overlijden van mijn innig geliefde man, onze lieve vader en opa

ALLIE NIEMAN

A. Nieman-Boers

Curacao: Albert Nieman, Lammy Nieman-Trip
Aldrik
Annemarie
Inez
Barth
Albert

Rotterdam: Luuk Nieman, Janny Nieman-Tees
Ineke
Annette
Marc

Hoogeveen: Piet Nieman, Jenneke Nieman-Leegstra
Allie
Henry

Emmen: Allie H. G. Nieman

Emmen, november 1979
De Strubben 9

„Mijn genade is u genoeg"

Toch nog onverwacht op 75-jarige leeftijd riep God tot Zich Zijn kind, onze lieve moeder en oma

ARENTINA JETSKALINA HARDENBERG

sinds 1975 weduwe van H. H. Olijslager

Tijdens haar leven hielp ze anderen zoveel ze kon.

Jetsy en Dethmer Drenth-Olijslager
Jan en Hilda Olijslager-Schillern
Jantina en Harro van den Arend-Olijslager
Grieta Olijslager
Johanna Buwalda
en kleinkinderen

Veenendaal, 19 november 1979

Korrespondentieadres: Pollux 45, 3902 TB Veenendaal.

De begrafenis heeft inmiddels te Groningen plaatsgevonden.

Op 30 oktober 1979 heeft de Heer tot Zich genomen onze broeder

W. BOUWKNECHT

in de leeftijd van 90 jaar.

Baptistengemeente Deventer

Zeer plotseling is thuisgehaald mijn innig geliefde man en onze zorgzame vader

GEERT BRINK

op de leeftijd van 49 jaar.

1 Joh. 3 : 1

„Ik ben een kind van God bemind"

Groningen, 12 november 1979
Multatulistraat 44

H. Brink-van Achteren
Gert en Barbara
Mia en Ben

De begrafenis heeft plaatsgehad vrijdag 16 november.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 48 - 30 november 1979

Baptisten en de volkstelling van 1971

Lang geleden plachten de meeste baptisten bij een volkstelling hun kinderen die nog niet gedoopt waren te rangschikken onder de rubriek niet behorend tot enig kerkgenootschap. Daarmee hielden ze het beginsel hoog dat alleen zij die op hun belijdenis waren gedoopt en tot de gemeente toegetreden met recht baptist genoemd konden worden. Dat principe is onder ons nog volop van kracht en toch is de houding ten opzicht van de volkstelling wel een beetje veranderd. Daarbij gaat het immers niet om vast te stellen wie bij welke kerk hoort maar wie bij welke bevolkingsgroep hoort.

Ook als baptisten vormen wij niet alleen gemeenten met op hun belijdenis gedoopte leden maar evenzeer een bevolkingsgroep. De bezwaren tegen de volkstelling zijn nu wel grotendeels verdwenen en dat geeft aanleiding om de eerder dit jaar gepubliceerde gegevens over kerkelijke gezindten van de volkstelling van 1971 eens wat nader te bezien.

Bevolkingsgroep

De analyse van deze gegevens geeft ter vergelijking ook de cijfers van de beide eerdere volkstellingen van na de oorlog, die van 1947 en 1960. Voor wat onze gemeenschap betreft zien die er als volgt uit:

1947	15584
1960	17591
1971	19740

In diezelfde jaren bedroeg het ledental van de bij de Unie aangesloten gemeenten:

1947	6013 of 38.5%	van de bevolkingsgroep
1960	8438 of 48%	van de bevolkingsgroep
1971	9664 of 49%	van de bevolkingsgroep

Hieruit blijken twee dingen. Het lendental van de gemeenten is sneller gegroeid dan dat van de bevolkingsgroep. Van degenen die bij de volkstelling van 1971 als baptist werden genoteerd is een groter percentage lid dan in 1947, terwijl men juist het tegendeel zou verwachten. Verder was in de periode 1947-1960 de groei van het ledental groter dan de groei van de baptisten bevolking en in de periode 1960-1971 was dit andersom. In de eerste periode nam de baptisten bevolking toe met 2007, de gemeenteleden met 2425. In de tweede periode daarentegen nam de bevolking toe met 2149, het ledental met 1251. In deze laatste cijfers zou de tendens om bij een volkstelling om ook de gezinsleden en vrienden van de gemeente als baptisten op te geven zichtbaar kunnen worden.

Bevolkingsgroei

Het verloop van het ledental en van de baptisten bevolkingsgroep ten opzichte van de gehele Nederlandse bevolking geeft ook enkele interessante dingen te zien. Per 100.000 van de bevolking waren er in

1947	162 als baptist opgegeven	waarvan 62 lid van de gemeente,
1960	153 idem	waarvan 74 lid,
1971	151 idem	waarvan 74 lid.

In de periode 1947-1971 groeide de Nederlandse bevolking met 35.6%, de baptisten bevolking met 26.6%, de gemeenteleden met rond 60%. De groei van het aantal gemeenteleden ligt dus belangrijk boven de bevolkingsgroei; de groei van het baptisten deel van de bevolking blijft daarbij achter.

Kleine gemeenschap

Omdat wij maar een kleine gemeenschap zijn, zijn de als baptist opgegevenen in vele interessante uitsplitsingen niet apart opgevoerd maar met vele anderen ingedeeld in de rubriek „overige". Dat is jammer want daardoor blijven veel gegevens voor ons verborgen. Ik noteerde nog het volgende.

Ten aanzien van de leeftijdsopbouw bleef de baptisten bevolkingsgroep konstant ten opzichte van 1960 in de groep 0-19 jaar, ging 1.9% achteruit in de groep 20-39 jaar en ging ongeveer 1 procent vooruit in de groepen 60-64 jaar en boven 65. Dat zijn dus geen grote verschillen. De leeftijdsopbouw lijkt dus tamelijk konstant te zijn.

Verder bestond de baptisten bevolkingsgroep uit 6060 kinderen beneden de 15 jaar en 13680 personen van 15 jaar en ouder. Laatstgenoemde groep bestond uit 6420 mannen en 7260 vrouwen. Van de mannen waren 1515 ongehuwd, 4685 gehuwd, 35 gescheiden en 185 weduwnaar. Van de vrouwen was 1295 ongehuwd, 5160 gehuwd, 60 gescheiden en 740 weduwe. Opvallend is het verschil tussen weduwnaren en weduwen, maar dit is in overeenstemming met de rest van de bevolking.

De gegevens over beroepsgroepen en opleidingsniveau vermelden de baptisten niet apart maar als onderdeel en dat is te betreuren want daaruit zouden wel eens interessante dingen kunnen blijken.

Plattelandsgemeenten?

Onlangs kwam ik in een Amerikaans verhaal over de Nederlandse baptisten weer eens de opmerking tegen dat onze gemeenten in hoofdzaak op het platteland worden aangetroffen. Die opmerking leek mij in z'n algemeenheid wel juist. Des te meer troffen mij de gegevens van de volkstelling die daarop betrekking hebben.

De 19740 die zich als baptist hebben opgegeven of zijn opgegeven zijn daarin uitgesplitst naar de omvang van de burgerlijke gemeente waarin ze wonen. Die gegevens vertonen het volgende beeld.

Gemeenten minder dan 5000 inwoners	885 of 4,5%
van 5000 tot 20000 inwoners	4345 of 22 %
van 20000 tot 50000 inwoners	4915 of 24 %
van 50000 tot 100000 inwoners	4745 of 24 %
van 100000 tot 200000 inwoners	2970 of 15,1%
boven 200000	1880 of 9,5%

Hieruit blijkt dus dat bijna de helft (48,6%) woont in de gemeenten van meer dan 50000 inwoners. Ter vergelijking: bij de christelijk-gereformeerden is dit 33,9%, bij de geref. gemeenten 21,3%, bij de vrije evangelische gemeenten 39,6%, bij de Jehova's getuigen 57,2%. Laastgenoemde groepering heeft zelfs 28,3% van haar aanhang in de grote steden boven 200000 inwoners.

Waarde

Tenslotte rijst de vraag welke waarde wij aan deze cijfers mogen hechten. Ik denk dat die waarde betrekkelijk gering is. In de eerste plaats zijn de cijfers onderhand bijna negen jaar oud. Vervolgens zijn ze tamelijk algemeen, want ze hebben vrijwel uitsluitend betrekking op typische bevolkingsgegevens zoals leeftijdsopbouw, spreiding naar gemeentegrootte, geslacht. In de derde plaats ontbreken voor ons alle sociaal-kulturele gegevens zoals beroepen, opleiding enz. Tenslotte zijn we in het grote geheel maar een klein groepje. Om ontwikkelingen en tendensen op het spoor te komen zijn veel grotere groepen nodig. Bij onze gemeenten spelen vaak heel persoonlijke en plaatselijke omstandigheden een grote rol en die zijn weer a-typisch voor het geheel.

Eén ding springt echter wel in het oog. In de grote steden zijn wij om zo te zeggen ondervertegenwoordigd. Boven de 200000 inwoners zijn in ons land niet zoveel steden en in sommige daarvan zijn geen baptistengemeenten. Ik laat het graag aan de echte statici over om dit verder uit te werken maar heb tegelijkertijd zo het vermoeden dat ons gemeentepatroon voor de grote metropolen van ons landje wel eens niet het meest geschikte zou kunnen zijn. Want dat patroon is eigenlijk ingesteld op geregelde kontakten tussen gemeenteleden ook buiten de gemeentelijke aktiviteiten en daarvoor is de grote stad niet bevorderlijk. Daarvoor is blijkbaar een andere aanpak nodig. Voor een aantal jaren is er al eens een initiatief geweest om de leiding van de grote stadsgemeenten eens bij elkaar te brengen om over deze problemen te praten. Het is nooit van de grond gekomen. Zijn wij op dit punt wel voldoende bij de tijd?

J. Reiling

Niet alleen in het jaar van het kind

Heb je vandaag je kind reeds geprezen? Die vraag staat op een sticker op de auto van westduitse baptisten.

Een uitdagende vraag.

Moeten we ook in Nederland op de situatie van het kind opmerkzaam maken? Is die situatie niet al te rooskleurig?

Dagelijks sterft er wel één door een verkeersongeval.

Dagelijks zijn er die medicijnen slikken die niet voor hen bestemd zijn; die drinken uit flessen met afwismiddelen; die struikelen over onnodige obstakels; die ergens vanaf vallen waar geen bescherming is.

Het aantal zware kindermishandelingen neemt toe; preciese aantallen zullen we wel nooit in handen krijgen. Wat zichtbaar wordt, is het topje van de bekende ijsberg.

Vaak speelt alkohol daarbij een rol.

Het aantal kinderen dat begint aan alkohol en drugs verslaafd te raken, is schrikwekkend hoog.

Kinderen zien soms geen andere uitweg dan de alkoholfles, en niemand bekreunt er zich blijkbaar om. De samenleving gaat gewoon door met haar kulturele en „sociaal-verantwoorde" drinkgewoonten.

Kinderspeelplaatsen en trapvelden zijn schaars; het ontwerpen van nieuwe stadswijken lijkt meer door de afwezigheid dan door de aanwezigheid van kinderen te zijn ingegeven.

Kinderrijke gezinnen komen moeilijk aan een woning, want kinderen maken lawaai; baby's huilen wel eens en jongeren laten weleens de radio erg hard spelen. Kinderen met een afwijkend gedrag moeten zoveel mogelijk van de samenleving worden afgezonderd. Tehuizen voor hen mogen in geen geval in villabuurten.

Veel ouders - het is een schande dat het gezegd moet worden - ervaren hun eigen kinderen als een last. Ouders moeten zich wel eens beperkingen opleggen vanwege hun kinderen; in hun vakantiebesteding zijn ze gedwongen met hun kinderen rekening te houden.

Dat de kriminaliteit onder kinderen toeneemt, verwondert niemand. Dat sleutelkinderen niet de beste startpositie in het leven hebben, wie wil het bestrijden?

Kinderen van gastarbeiders en van voormalige rijksgenoten van overzee hebben het meestal het moeilijkste.

Kinderen zijn eenzaam, ontzettend eenzaam vaak.

Het ongeboren kind is vaak niet gewenst. Ze ontvangen een slecht voorbeeld van ouderen.

En dat alles in een land, waar tweederde van de bevolking op- en toegeeft bij een kerk te behoren. Men mag veronderstellen dat deze mensen de bijbel lezen. Dat hun derhalve het woord van Jezus Christus niet onbekend is: Laat de kinderen tot mij komen en verhindert hen niet, want voor hen is het koninkrijk der hemelen.

Wat merken ze van de hemel?

Wat merken ze van de liefde waarvan Jezus de boodschapper was?

In het jaar van het kind zouden de kerken de vraag kunnen stellen:

> waaraan moet een samenleving voldoen
> waar kinderen, voor wie het koninkrijk der hemelen is, zich thuis kunnen voelen
> en waar zij zich kunnen ontplooien
> en waar zij de weg naar de Kindervriend bij uitstek kunnen vinden?

P.

SEKRETARIAATSWIJZIGING

Sekretaris van de baptistengemeente te Hengelo (O.) is thans br H. W. Germeraad, Balistr. 16, 7556 AJ Hengelo (O.).

Ds FABRIE

Ons werd meegedeeld dat ds B. Fabrie, emeritus-voorganger te Workum, in het St. Antoniusziekenhuis te Sneek is opgenomen. Voorlopig zal hij daar nog moeten blijven. Wij bevelen hem gaarne in aller voorbede aan.

DIALOOG

Een aktueel onderwerp op het terrein van kerk en wereld is de zogeheten dialoog. Dialoog wil zeggen dat men met de ander, bv. de aanhangers van een andere godsdienst, echt in gesprek komt.

In de praktijk is gebleken dat hoewel groepen van verschillende godsdiensten in veel delen van de wereld tot eenzelfde samenleving behoren, zij nagenoeg geheel naast elkaar en langs elkaar heen leven. Wel bestaan er allerlei vooroordelen jegens elkaar die zelden gunstig van aard zijn.

Nu geloof ik dat de dialoog ook voorkwam toen het woord zelve nog nauwelijks gebruikt werd. Vooral zendingsmensen die voor lange tijd in een bepaald gebied gingen wonen, vonden het belangrijk goede banden te onderhouden met de mensen uit het dorp of de stad waar zij woonden. Tegen iemand waarmee je bevriend bent, kun je niet „aanpreken"; vriendschapelijkheid brengt juist met zich mee dat men op voet van gelijkheid wederzijds aandacht voor elkaar heeft. Het benadrukken van de dialoog echter heeft ongetwijfeld zijn historische gronden: het isolement van groepen christenen in met name in de derde wereld, en ook het onbegrip voor de ander en de agressie die de westerse zending voor een deel heeft gekenmerkt en waar zij nog niet vrij van is.

Het pleidooi voor de dialoog heeft echter ook kritiek ontmoet.
Uit de niet-christelijke wereld kwam de kritiek dat de dialoog in wezen een verkapte poging is om anderen tot het christelijk geloof over te halen. Door christenen werd als kritiek naar voren gebracht dat het aangaan van een dialoog met niet-christenen zou inhouden dat men eigen overtuiging ter diskussie zou moeten stellen en dat de dialoog in de plaats van de evangelisatie zou komen.

Nu meen ik dat bij het komen tot een juist oordeel, het van belang is onderscheid te maken tussen theorie en praktijk. Wat die theorie betreft zou ik willen verwijzen naar een uitgave van het NZR-blad „Allerwegen" (10e jaargang no. 2 - 1979) onder de titel „Richtlijnen voor de dialoog met aanhangers van levende godsdiensten en ideologieën". Het is een vertaling van een geschrift van de Wereldraad van Kerken. De gedachtengang er van wordt mede bepaald door het uitgangspunt dat het christelijk geloof betrokken dient te zijn op de wereld waarin wij leven en dat christenen mede verantwoordelijk zijn voor de kwaliteit van het bestaan in de gehele wereld. In de voornoemde publikatie wordt o.a. gezegd: „Juist in het geven van ons getuigenis is vandaag bijna onder alle omstandigheden een dialogische instelling noodzakelijk. Daarom staan dialoog en getuigenis ook niet tot elkaar in tegenstelling.

De geboorte van een nieuwe gedachte

1e adventszondag

Genesis 44 : 33 „Nu dan, laat toch uw knecht in de plaats van de jongen als slaaf voor mijn heer achterblijven, en de jongen trekke met mijn broeders mee".

Juda zat in het nauw. Jozef, zijn onbekende broer die het tot onderkoning van Egypte gebracht had, legde hem het vuur zeer na aan de schenen. Benjamin, broer van Jozef, half broer van Juda, zou gegijzeld worden. Als pand moeten dienen. In bewaring worden genomen totdat aan de wensen van Jozef voldaan zou zijn.

Juda had zich borg gesteld voor Benjamin bij vader Jacob. Dáár kon Juda niet onderuit. Hoewel, in liegen waren Juda en zijn broers niet onbekwaam. Het was zeer wel mogelijk geweest Jacob een dramatisch verhaal te vertellen over een overval door Bedoeienen waardoor Benjamin het leven had verloren. Maar Juda deed het niet. Hij koos voor de plaatsvervanging. Hij, in de plaats van Benjamin, zou blijven in Egypte.

Dat was de geboorte van een nieuwe gedachte. De gedachte van de plaatsvervanging. Een woord dat in de bijbel zo'n belangrijke plaats inneemt. Een woord dat eigenlijk het nieuwe testament vult. Wie de plaatsvervanging uit het nieuwe testament haalt, haalt het hart eruit.
Maar de gedachte is oud. Zeer oud.
En eigenlijk van God afkomstig.

In het paradijs, na de zonde van Adam en Eva, liet God dieren sterven om met hun vellen Adam en Eva te bekleden. Dieren lieten hun leven voor mensen. Heel de offerdienst stoelt op dit beginsel: dieren laten hun leven voor mensen. Zij sterven - plaatsvervangend - voor hen die de bezoldiging der zonde aan hun leven moeten inkasseren.
De vromen uit het oude verbond wisten: geen mens kan voor een mens voldoen, Psalm 49 : 8.

De komst van Jezus Christus in het vlees is het hoogtepunt in de geschiedenis van de plaatsvervanging. Niet slechts de lijdensgeschiedenis van Jezus laat dat zien, maar heel zijn leven. Hij wist vanaf het begin wat deze door hem ingenomen plaats voor hem zou betekenen: lijden, dood. Maar Jezus' leven zou een ander leven geweest zijn als hij niet de betekenis van de plaatsvervanging begrepen zou hebben.

Maar Jezus begreep die betekenis. Daarom weigerde hij van stenen broden te maken, en van het dak van de tempel te springen, en zich voor satan neer te buigen. Daarom weigerde hij aan de leiband van de geestelijke leidslieden van Israël te lopen, noch aan die van zijn volgelingen. Hij ging zijn eigen weg, vanaf het begin, tot aan het einde.

Advent, dat is: komst.
Jezus' komst in het vlees. Naar de beloften. Niet alleen in de zin van: een maagd zal zwanger worden. Maar vooral ook in de zin van Jesaja 53, de lijdende knecht des Heren.

Ondanks het falen van Israël, ondanks de tegenstand van mensen, is God z'n gang gegaan. In de volheid der tijden werd Jezus geboren.

De ware plaatsvervanger. De geboorte van de nieuwe gedachte, eeuwen geleden in een bijzonder benauwd ogenblik in het leven van Juda, is volwassen geworden in de volheid der tijden.

De gemeente van Jezus Christus bestaat uit mensen die in de plaatsvervanging als Gods redmiddel geloven. Dat geloof verplicht. Zonder de bereidheid tot het offer, tot plaatsvervanging dus, kan de gemeente niet funktioneren in deze wereld. Jezus maakte toekomst mogelijk door zijn plaatsvervanging. De gemeente maakt die toekomst zinvol door de plaats in te nemen op aarde die de hemelse Jezus haar toegedacht heeft. Gij zult mijn getuigen zijn, sprak hij. Bij afwezigheid van de heer neemt de knecht zijn plaats in. Zó blijft „de heer" niet zonder „zaakwaarnemer" en de „klant" niet zonder „leverancier".

P.

Juist als wij vanuit onze verbondenheid met Jezus Christus in dialoog treden, geeft zulk een dialogische ontmoeting telkens weer gelegenheid tot een authentiek getuigenis".

Ik moet zeggen dat de theorie zoals in genoemde boekje beschreven, mij sympathiek en juist voorkomt. Zo vaak zijn we geneigd te denken dat het evangelie afhankelijk is van onze leer en onze exklusieve opstelling.

Ik geloof in de kracht van het Woord van God die op onberekenbare wijze doorwerkt. Uit de kerkgeschiedenis in Afrika bv. is gebleken dat heel veel gemeenten ontstonden gewoon door het op informele wijze verder vertellen van het evangelie door gewone dorpsbewoners die op reis waren.

Dit gewone vertellen wekte nieuwsgierigheid en men ging vragen of er niet eens iemand kon komen die nadere informatie kon geven over dit nieuwe geloof in Jezus Christus.

Het aangaan van kontakten waarbij men de ander als mens serieus neemt, is niet alleen een goed uitgangspunt voor het pastoraat doch ook voor het apostolaat (verkondiging) en het diakonaat (dienst in nood).

In het pleidooi voor de dialoog zie ik een poging om dit uitgangspunt sterker te laten doorwerken. Wat dat betreft kunnen we nog veel leren, en dat niet alleen in de kontakten met niet-christenen, doch ook in de kontakten met mensen van andere kerken (als die al bestaan) en binnen onze eigen gemeenten. Doordat de laatste jaren nogal wat mensen uit gereformeerde kring lid van één van onze gemeenten zijn geworden, is het gevaar van eksklusivisme in onze gemeenschap toegenomen. De juiste leer dreigt hierbij telkens als selektiemaatstaf te fungeren en als middel om de ander uit te sluiten, terwijl men de genade van God, ook voor zichzelf, uit het oog dreigt te verliezen.

De gereformeerden presteerden het om in oorlogstijd tot kerkscheuring over te gaan. Toen later gereformeerde zendingsmensen naar Nederland kwamen, begrepen die aanvankelijk niet eens waarom men tot een scheuring was gekomen, terwijl men gewoonlijk toch niet de domsten voor de zending opleidde.

Hoewel konflikten niet altijd onafwendbaar zijn, moet er in principe een andere weg mogelijk zijn. Er zijn tekenen dat men ook in gereformeerde kring hier naar op zoek is.

En inderdaad, waar de dialoog, dus het echte gesprek, intern nauwelijks bestaat, zal die naar buiten toe ook niet van de grond komen.

Zoals het voornoemde boekje zegt, is dialoog moeilijk exact te omschrijven. „Als mensen hebben we geleerd om te spreken; we praten, babbelen, geven en ontvangen informatie, voeren diskussies, maar dat is allemaal nog geen eigenlijke dialoog. Zo nu en dan verdiepen onze gesprekken en relaties zich tot een echte ontmoeting, tot een openheid - meer dan een loutere verstandelijke belangstelling - voor elkaars diepste zorgen".

Maar goed, zoals ik al opmerkte, bevatte het genoemde boekje slechts theorie. De kritiek van diverse kanten op de dialooggedachte zou ik bepaald niet zo maar van de hand willen wijzen, vooral als ik denk aan de praktische invulling (zoals dat tegenwoordig heet) van de opvoer tot dialoog.

Voor alle partijen geldt Jezus Woord: „Gelukkig de mens die aan mij geen aanstoot neemt" (Matth. 11 : 6). TW

EEN STUDENT VERTELT (4)

God vindt de mens belangrijk

Onder dat motto wil ik dit verhaaltje over mijn leven plaatsen. In de eerste plaats slaat dat op mijzelf en op mijn vrouw Rini. God vindt ons belangrijk. Zo belangrijk, dat Hij beloofd heeft zich persoonlijk met ons bezig te houden, Zelf voor ons te zorgen. Dat Hij deze belofte wáár maakt, mogen we daadwerkelijk in ons leven ervaren. Het was deze ervaring van Gods persoonlijke zorg, dat het ons mogelijk maakte, vijf jaar geleden, ons leven vrij radikaal te veranderen.

Tot op dat moment studeerde ik Technische Natuurkunde in Enschede, op weg naar een toekomst waarin het woord „karrière" centraal stond. Samen met Rini werd het mij duidelijk, dat de Heer mij riep tot dienst: dienst in zijn gemeente.

God vindt de mens belangrijk. Dat verklaart ook onze betrokkenheid met de nood in de derde wereld. Tijdens mijn studie aan de Rijks Universiteit in Utrecht was ik in de gelegenheid me diepgaand bezig te houden met de problemen, waarmee dat deel van de wereld te maken heeft, dat we vroeger het „zendingsveld" noemden.

Alle ellende bij elkaar genomen, lijkt de nood te groot om er ook maar iets aan te doen. Het geweldige van het evangelie is dan, dat je eruit kan leren, dat God toch de enkeling in het oog houdt.

Vanuit dat gezichtspunt konden Theo (8 jaar oud) en Lydia (6 jaar) uit Suriname in de afgelopen zomer een plaatsje vinden in ons gezin, waartoe Gerdien (3 jaar) en Heleen (1 jaar) al behoorden. Het woord „studie" is al even gevallen en het lijkt me goed om wat van mijn ervaringen daarbij aan u door te geven.

Nu ik terugkijk op een periode van vier jaar studie aan de universiteit en op de Vinkenhof, moet ik zeggen dat ik die studie niet altijd even positief heb ervaren. Voor mijn gevoel stond het allemaal erg veraf van het werk in de gemeente. In tegenstelling tot vele anderen, heb ik nooit mijn studie als doel op zichzelf kunnen zien, maar meer als een rijstebrijberg, die „genomen" moest worden, om het eigenlijke doel te bereiken. Nu ik op half-time basis in de gemeente aan het werk ben, blijkt die studie toch een noodzakelijkheid te zijn. Telkens weer ben je plotseling in een situatie waarin je moet terugvallen op datgene wat je in de afgelopen jaren geleerd en meer nog doordacht en doorleefd hebt.

Een van de belangrijkste dingen daarbij is misschien wel, dat ik andere meningen ben gaan respekteren, waardoor een werkelijk gesprek, een werkelijk „samen-op-weg-gaan" mogelijk wordt.

God vindt de mens belangrijk. Dat ben ik steeds meer gaan ontdekken in het werken in de gemeente. Vanuit dat besef kun je mensen in nood, binnen èn buiten de gemeente troosten en moed geven. Vanuit die liefde van God, om eens een andere term te gebruiken, zijn we in staat als gemeente te funktioneren naar Gods heerlijke toekomst toe.

Ik loop nu ruim een jaar stage in de gemeente in Coevorden. Daarbij komt veel op je af, zaken van leven en dood, van huwelijk en gezin, van de gemeente met zijn goede en kwade kanten. Maar van één ding ben ik meer dan ooit overtuigd: God gaat dóór met Zijn gemeente. En daar wil ik graag bij betrokken zijn.

Dit jaar nog in Coevorden en volgend jaar, zo mogelijk in een andere gemeente. Wim de Zwart

Uit de gemeentebladen

Delft

De gemeente-in-wording vergadert hier in de bijzonder fraai gerestaureerde synagoge, Koornmarkt 12.

Ter plaatse worden maandelijks Introductiediensten gehouden, die zich in een goede belangstelling mogen verheugen. Wie of wat geïntroduceerd wordt, hopen we nog nader te vernemen.

The walls came tumbling down.....

De bekende Corrie ten Boom vertelt hoe zij op een van haar reizen opeens kwam te staan tegenover een man, een Duitser, die tijdens de tweede wereldoorlog een van de ergste beulen was in het koncentratiekamp, waar Corrie en haar zuster lange tijd gevangen werden gehouden. De zuster stierf in dat kamp als gevolg van mishandeling en uitputting.

De man wilde haar een hand geven en vertelde, dat hij een christen geworden was. Toen ontstond er een moment van felle strijd in het hart van Corrie ten Boom. Haar eerste, door en door begrijpelijke en menselijke gedachte was: Deze man geef je nooit en te nimmer een hand!... Maar toen overwon de liefde van Christus haar menselijke gevoelens. Ze aksepteerde de uitgestoken hand en sprak haar vreugde uit over het feit, dat deze man vergeving had ontvangen voor zijn zonden en een kind van God was geworden. De scheidsmuur van haat was weggevallen en twee kinderen van God ervoeren hun eenheid en verbondenheid in Christus. Wat een wonder!

Onwillekeurig gingen even de woorden van een bekende negro spiritual door onze gedachten. Ze staan boven dit artikeltje. Jozua won de slag van Jericho... en... de muren gingen neer. Een wonder van goddelijke kracht. Geen mens had dat ooit kunnen presteren.

Eigenlijk past dit lied niet zo goed in dit onderwerp. Daar bij Jericho vond geen intermenselijke verzoening plaats. Er werd gevochten en gedood. De muur die er tussen mensen, allen schepselen van God, kan staan wordt hier wel duidelijk gaksentueerd.

Maar deze muur kan eveneens slechts worden geslecht door de macht van Gods liefde. Hoe vol van haat, wraakgevoelens, afgunst en wrok onze mensenwereld is, behoeft hier niet uitvoerig uiteengezet te worden. We botsen er iedere dag wel ergens tegenaan. En we hebben weet van de eenzaamheid en het verdriet die hand in hand gaan met oorlog en spanningen. Allerlei goed bedoelde pogingen worden ondernomen om de afgronden te overbruggen, de muren neer te halen. Maar de resultaten zijn meestal bedroevend en ontmoedigend klein.

Het verhaal van Corrie ten Boom bewijst dat er slechts één werkelijke oplossing is voor de menselijke verdeeldhedi: de grote, onbegrijpelijke liefde van God, in Jezus. Wanneer die liefde ons kille hart heeft verwarmd en omgetoverd, doordat we hebben ontdekt hoe veel God óns heeft moeten en willen vergeven, pas dan kunnen gevoelens van haat en wrok jegens medemensen gaan smelten. Dan blijkt het zelfs mogelijk om de moordenaar van je zuster, man of kind te vergeven...

Van christenen, mensen die wedergeboren zijn, van binnenuit veranderd door de macht van Gods liefde, mag worden verwacht dat zij andere mensen, met al hun gebreken, aanvaarden en vergeven. Ze zullen niet gaan proberen om die ander te veranderen, te maken zoals zij hem zouden wensen, maar ze nemen hem zoals hij is! Ze redeneren niet in de trant van: Als hij nou eerst maar eens dit zei of deed... Niet dat ze geen oog zouden mogen hebben voor andermans misdaden, maar ze haten hem er niet om, bannen hem niet uit hun hart!

Het verhaal van Corrie ten Boom toont wel aan, dat zoiets niet vanzelf gaat, dat het een vreselijke strijd met zich meebrengt. Maar óók: er is een goddelijke overwinning mogelijk!

Christenen doen hun best om anderen te dragen, te verdragen, te helpen bij het volgen van de Heer. Ze hebben belangstelling voor elkaar, delen in elkaars vreugde en verdriet.

Volgens 1 Joh. 3 : 14 is dat hét bewijs dat ze werkelijk bekeerd zijn. Waar dat bewijs ontbreekt, is de kans groot, dat er geen echte bekering heeft plaatsgevonden, of dat er een angstaanjagende geestelijke achteruitgang gaande is.

Waar dat aanvaarden en vergeven van anderen gevonden wordt, wordt God verheerlijkt. Paulus schrijft:

> „Aanvaardt elkaar, zoals ook Christus ons aanvaard heeft, tot heerlijkheid van God". (Rom. 15 : 7).

En waar God, Christus, verheerlijkt wordt, waar alles gaat naar zijn wil en bedoeling, ontstaat een geestelijk klimaat waarin het goed vertoeven is, waar mensen eerder Christus zullen ontmoeten en aanvaarden. Vruchten rijpen nu eenmaal sneller in de zonnewarmte dan in de vrieskou van een poolklimaat.

Elkaar aanvaarden, verdragen en vergeven gaat niet automatisch. Het zit van nature niet in ons. Het vraagt de kracht en warmte van Gods liefde en, van onze kant, waakzaamheid, gebed, gemeenschap met de Heer en bereidheid tot opoffering van eigen gevoelens en wil.

Zijn wij christenen? Laten we dat dan ook tonen. Help mee bij het slopen van de muren! Om Jezus' wil. Om wille van die ander die, al zou je het vaak niet zeggen, krepeert onder zijn zonden.

CvW.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Hulp aan (financieel) zwakke gemeenten

We hebben al eerder gezien, dat het niet helemaal duidelijk is, wanneer je praat over kleine gemeenten. Het gaat eigenlijk over zwak en - laten we maar zeggen - minder zwak.

Op financieel gebied kan dat een groot verschil zijn, hoewel in de kleine gemeenten doorgaans beter geofferd wordt dan in de grotere. Dat zal wel komen, omdat men dan meer bij het werk betrokken is.

Wanneer en op welke manier moet je nu een financieel zwakke gemeente helpen?

De ECU heeft vanoudsher financieel zwakke gemeenten met evangelistisch perspektief gesubsidieerd. Gewoonlijk hing dat samen met het beroepen van een voorganger.

Nu is het - afgezien van de financiën - billijk om te vragen: hoe groot moet een gemeente zijn om een voorganger in haar midden een volledige taak te kunnen bieden? Dat is niet alleen een zaak van geld, maar ook van werk.

Een week heeft nu eenmaal 7 dagen en zes daarvan zijn - volgens de scheppingsorde - bedoeld om te werken.

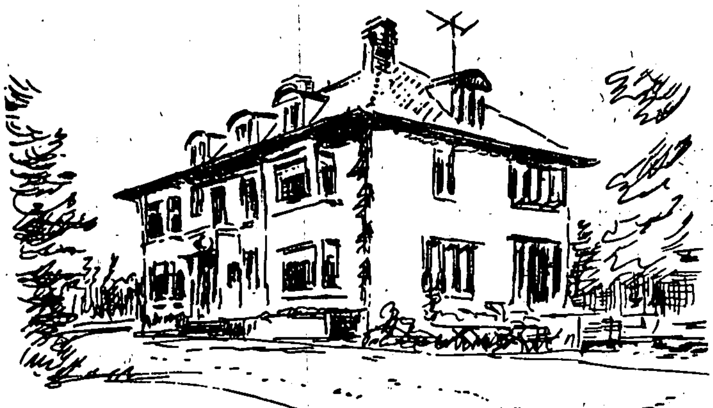
Een volwassen man heeft recht op een volwassen taak. Hij kan zijn tijd niet vullen met de geestelijke begeleiding en verzorging van twintig gezinnen. Zelfs al zou dat financieel haalbaar zijn dan nog is de vraag of het op die manier moet.

In de resterende tijd moet een andere taak aanwezig zijn. Misschien een nevenfunktie bij het onderwijs of in ander geestelijk werk. De meeste maatschappelijke funkties worden dusdanig betaald, dat je als halftimer al gauw driekwart van een voorgangerssalaris boven water hebt. In verschillende kleine gemeenten heeft men deze oplossing gevonden en is er tevreden mee.

Een andere mogelijkheid zou zijn: enkele kleine gemeenten beroepen samen een voorganger. Dat is niet de meest begeerde oplossing. Misschien speelt hierbij het gevoel van zelfstandigheid een woordje mee bij de gemeenten, waarschijnlijk komt het ook omdat een verkeerde voorstelling bestaat van de eigenlijke taak van een voorganger. Men wil hem nu eenmaal op huisbezoek zien, op de bijbellezing en zondags op de kansel. In een kombinatie is dat natuurlijk onmogelijk en het legt een grote last op de schouders van de man die maar moet zien hoe hij dit allemaal boven water brengt. Toch is dit een weg, die veel te weinig wordt gezocht en toegepast. Maar daar zullen we een andere keer verder over praten.

Uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling,
Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam,
tel. 010-213335

uit het Uniebureau

Verantwoording van binnengekomen bijdragen en giften en bijdragen projekten gedurende de maanden januari tot en met september 1979 (partikulieren en instanties en gemeenten).

ECU:
JB,B 125,—; WB,H 250,— PvH,H 20,—; Zusterhulp Utrecht-Silo 86,—; NBVB 1.000,—; en St. Evangelie in nood, Stadskanaal 1.000,—.

CvdO:
WAvdV,Z 150,—; GB,B 115,—; WB,H 250,—; ES,H 100,—; PvH,H 20,—; Zusterhulp Nieuwe Pekela 50,—; NBVB 100,—; NBVB 1.000,— (bibliotheekfonds).

UZC:
GK,S 100,—; JvdL,U 25,—; LvdB-vD,P 20,—; HGdW,E 7,507,50; HS,G 40,—; JW,H 205,—; HK,H 10,—; JvdL,U 25,—; HGvdW,E 7,50; HK,H10,—; WB,H 250,—; JvdL,U 25,—; HGdW,E 7,50; HS-W,H 25,—; HK,H 10,—; JvdL,U 25,—; ES,H 100,—; HGdW,E 7,50; HS-W,H 25,—; GB,B 115,—; HK,H 10,—; HR,M 1.000,—; HGdW,E 7,50; AH-S,G 100,—; JW,H 100,—; HK,H 10,—; JvdL,U 25,—; HGdW,E 7,50; PK,U 10,—; WL,V 25,—; DZ,W 81,—; KK,A 500,— (postzegels); HK,H 10,—; SvdV,E 25,—; HB,H 250,—; HGdW,E 7,50; TD,A 0,70; TP,A 3,35; LR,NP; KK,A 1400,—; (postzegels); JvdL,U 25,— HK,NB 25,—; 1045,30; HK,H 10,—; NN 509,—; GM,H 500,—; HGdW,E 7,50; JvdL,U 50,—; JT,R 20,—; HK,H 10,—; PK,U 10,—; SE,W 100,—; HGdW,E 7,50; JvdL,U 25,—; HS-W,H 25,—; PVH,H 20,— (WIN); St. Evangelie in nood, Stadskanaal 4000,—; Landdagcie. Coevorden 300,—; G. van Veen, deelnreis Oostenrijk 109,—; St. Evangelie in nood, Stadskanaal 2000,—; (WIN); NBVB 14.695,06; NBVB 14.883,05; usterhulp Groningen-Zuid 200,—; dr. Visserschool Hengelo 107,—; RH,S 1000,—; (Irema); NBVB (Ndiki) 10.000,—; NBVB 15.000,— (med. werk Kameroen); NBVB 5.000,— (Lunsar); IJsselgewest 5.000,— (isolatiehutten); IJsselgewest 6.000,— (jeugdwerk Douala); Gewest Holland 1.007,— (geven voor zeven); Gewest Holland 3.880,18 (4 x 5); Werkgroep Drachten-Eim 100,—; Zusterhulp Groningen-Zuid 200,— (isolatiehutten); LZC 10.000,— (school Paramaribo); Gewest Holland 69,— (4 x 5); Werkgroep Harlingen 200,—; St. Unie School en Evangelie 15.000,— (school Sierra Leone); Landdag Noordelijke Bond, 1000,— (school Paramaribo); Gewest Friesland 203,54; Harderwijk 126,— (Malambay); E,D 350,— (Lunsar); CvD,R 100,— (medisch werk); IJsselgewest 5.000,— (Malambay; Almelo-Geraniumstraat 3350,— (med. werk Kameroen); Harlingen 200,—; Gewst Holland (4 x 5) 8.000,—; Basisschool Rheden 400,— (school Malambay); Almelo-Geraniumstraat 50,— (WIN); Gewest Holland 5000,— (4 x 5); Zusterhup Stavoren 125,— (Mambolo); Zusterhulp Stavoren 125,— (Douola); Den Haag 10,— (WIN); Den Haag (medisch werk Kameroen) 500,—.

Allen die zo geweldig hebben bijgedragen hartelijk dank. Binnenkort zal in deze rubriek een verantwoording worden vermeld van de bijdragen voor het Noodfonds.

Hulp aan Cambodja:
De U.C. heeft op voorstel van de Werkgroep „dienst aan een wereld in nood" besloten, uit het Noodfonds een bedrag van *f* 10.000,— beschikbaar te stellen voor hulp aan hongerlijdenden in Cambodja. Daarvan zal *f* 5.000,— worden overgemaakt via de „Stichting Oecumenische Hulp aan Kerken en Vluchtelingen" te Utrecht, terwijl eenzelfde bedrag naar de Stichting ‚Comité Hulpverlening Zuidoost-Azië te Groningen zal gaan.

SITE Rüschlikon:
Ook besloot de U.C. om ten behoeve van een deelnemer uit Oost-Europa aan SITE *f* 1.500 over te maken. De afkorting SITE staat voor het Summer Institute of Theological Education, dat is gevestigd te Rüschlikon, Zwitserland.
Aan dit instituut kunnen studenten en predikanten, zowel uit West- als uit Oost-Europa, in bepaalde theologische vakken in de zomer kollege lopen.
U hebt daarover nog niet zo lang geleden in ons weekblad uitvoerig kunnen lezen.

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

EEN VERHEUGEND INITIATIEF

Een bevriende relatie zond ons een knipsel uit het Nijmeegse Dagblad van 12 november jl., handelend over een gehouden rommelmarkt ten bate van een baptist ziekenhuis in Nicaragua.

Dit prikkelde ons tot een nader onderzoek, waarvan we de resultaten hierbij aan u doorgeven.

De rommelmarkt is georganiseerd door de buurtvereniging „Schildersbuurt" in (het overwegend katholieke) Nijmegen, met de aankondiging „Voor het ziekenhuis van de baptistengemeenschap in Managua-Nicaragua".

Of veel mensen geweten hebben wie en wat die baptistengemeenschap in Nicaragua eigenlijk is? In Nijmegen wonen enkele baptisten en wellicht hebben enkele mensen geweten dat president Caretr baptist is. En toch, dit was het niet hè? Het was gewoon dat mensen zich gedrongen voelden wat te doen voor anderen: de restanten van onze welvaart rendabel maken voor mensen in nood.

Nu, zó maar voor mensen in nood was het nu ook weer niet. In Nijmegen is ook een zogenaamde Benediktusgroep, een leefgemeenschap van uitgetreden en nog aktieve Benedictijnen. Eén van hen - een Benedictines - heeft jarenlang in Nicaragua gewerkt en daar kennis gemaakt met de baptistengemeente en het ziekenhuis, dat ooit door een baptistenarts werd gesticht en dat na zijn dood aan de baptistengemeenschap werd verkocht.

De kliniek ligt ongeveer vier kilometer buiten het centrum van Managua, de hoofdstad. Bij het uitbreken van de burgeroorlog kon door gebrek aan medikamenten het werk niet worden voortgezet. Nu is er weer gelegenheid om te werken. De rommelmarkt bracht... *f* 20.000,— op. Een formidabel bedrag, dat zeer binnenkort naar Managua gebracht zal worden.

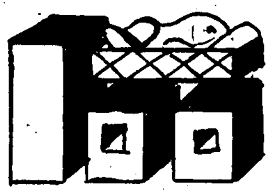
Ik heb de neiging, en ik geef aan die neiging toe, om te zeggen: bedankt, beste mensen in Nijmegen! Bedankt, Schildersbuurt! Bedankt, Benedictusgroep!

Bedankt voor uw initiatief! Bedankt voor uw ruimhartigheid! Bedankt dat u gedaan hebt wat uw hart u ingaf! P.

Uit de gemeentebladen

Groningen
Op 25 januari 1980 zal het 100-jarig bestaan van de baptistengemeenten in deze stad worden gevierd. De voorbereidingskommissie noemt zich CC-100, hetgeen wil zeggen: Coördinatie Commissie 100-jarig bestaan Baptisten Gemeente Groningen.

Er is ook een vignet ontworpen.

Dit vignet stelt een mandje met broden en vissen voor op het getal 100; deze cijfers hebben de vorm van bouwstenen en stellen de drie kerkgebouwen in Groningen voor.
Er zijn balpennen met dit vignet verkrijgbaar ad *f* 1,25.
Een jubileumboekje is in de maak en zal *f* 6,— kosten.

Scheveningen
heeft sinds begin september in de persoon van br J. van der Harst weer een werker. In deze gemeente woont - voorzover ons bekend - de oudste predikantsweduwe uit onze gemeenschap, nl. zr E. Barendregt-Louw. Zij vierde op 3 november haar 83e verjaardag. Haar man, br J. Barendregt, overleed in 1942 te Muntendam, waar hij de gemeente enkele jaren diende.

Als geldt dat we onze voorgangers niet mogen vergeten, laten we dan ook de vrouwen van de voorgangers niet vergeten.

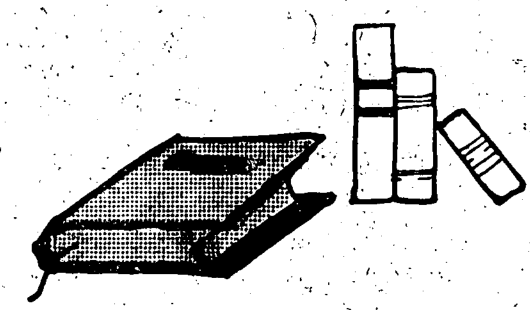
Utrecht
De beide gemeenten alhier geven een bijzonder goed verzorgd maandblad uit. Dat moet allereerst vermeld worden. En verder dat in Utrecht-Noord op 14 oktober jl. de kapel werd omgetoverd tot een klein stukje tropen: Suriname zou in het centrum van de belangstelling staan. Door foto- en ander informatiemateriaal, door een tentoonstelling van houtsnijwerk en vruchten van Suriname werd getracht een indruk te verschaffen van dit land, waar de fam. Rob Sussenbach al 15 jaar bij betrokken is. Er kon ook gegeten worden: pindasoep, pisang goreng, mango e.d. werden met de bekende hollandse voorzichtigheid geproefd en daarna (meestal) graag gegeten.

Den Haag
De raad van deze gemeente (waartoe de wijkgemeente Delft behoort) kwam op 6 oktober jl. in Noordwijk bijeen, samen met de voorgangers, om zich te „beraden" (dit woord stond inderdaad tussen aanhalingstekens) over de liefde en de verootmoediging. Er was een inleiding over Galaten 5 : 22-26. Het te berde gebrachte werd in kleine groepjes besproken. 's Middags werd geluisterd naar een medidatie over Romeinen 12 : 2, waarover een uitvoerige gedachtenwisseling plaatsvond.

De dag werd afgsloten met de viering van het avondmaal.

Liefde en verootmoediging, ze horen bij elkaar.

Dit initiatief van de Haagse raad verdient zeker navolging.

Wat zullen we lezen?

zondag	**2 december**	**Psalm 72**	**Hij komt op voor de armen**
maandag	**3 december**	**Zacharia 9 : 1- 8**	**De zegetocht van Jahwe**
dinsdag	**4 december**	**Zacharia 9 : 9-17**	**Uw koning rijdt op een ezel**
woensdag	**5 december**	**Zacharia 10 : 1-12**	**Hij maakt u tot een volk van helden**
donderdag	**6 december**	**Zacharia 11 : 1-14**	**De profeet die tevergeefs werkte?**
vrijdag	**7 december**	**Zacharia 11 : 15-17**	**Het volk gestraft**
zaterdag	**8 december**	**Psalm 24**	**Uw Koning is in aantocht**

BOEKBESPREKING

Bruce Narramore en Bill Counts: Innerlijke vrijheid ook voor u. Novapress, Laren. Paperback, 174 pag. *f* 17,90.

Het gaat in dit boek over een zaak die christenen altijd heeft beziggehouden en ook wel zal blijven bezighouden. Theologisch gezien is dat het probleem van de verhouding van wet en genade in het leven van de gelovige.

Praktisch gezien is dat het probleem van de schuldgevoelens als een gelovige het sterker wordende gevoel krijgt, niet te voldoen aan de eisen Gods.

Schuld, en schuldgevoelens, worden door de schrijvers vooral geweten aan een verkeerde opvoeding. Zij menen dat elke opvoeding gebruik maakt van twee dingen, die vaak als oorzaak optreden voor het ontstaan van schuld en schuldgevoelens. Elke opvoeding - aldus de schrijvers - gaat uit van de veronderstelling dat goede daden beloond en slechte daden bestraft moeten worden. Door deze houding van ouders (en andere opvoeders) tegenover kinderen, dragen kinderen in hun geloofsleven de gedachte mee naar de volwassenheid, dat God zegent als wij het goede doen en dat God straft als wij het verkeerde doen. „Waaraan heb ik dat verdiend?" is dan vaak niet een verwonderde vraag in de zin van: Hoe kan mij dat overkomen? Maar veelmeer de angstige vraag naar mogelijke verborgen zonden.

Een gelovige is echter tot vrijheid geroepen. Tot een leven uit de genade. Dat is: tot een leven uit de vergeving der zonden.

De schrijvers, respektievelijk psycholoog en theoloog, belichten vele aspekten van het christen-zijn in een begrijpelijke taal en onder verwijzing naar bijbelse gegevens.

Wie zichzelf en anderen wil helpen verder te komen in zijn geestelijk leven, kan zeker veel plezier, ja zegen, ervaren door dit boek grondig te bestuderen.

Men hoeft het niet in alle opzichten met de schrijvers eens te zijn, om toch geholpen te worden.

Daarom graag aanbevolen. P.

GRONINGER BAPTISTEN STUDENTEN

Sinds kort bestaat er in de stad Groningen een kontaktgroep welke speciaal bedoelt is voor de baptisten die studeren aan de universiteit of aan een instelling voor hoger beroepsonderwijs.

Deze kontaktgroep is overigens niet ontstaan uit onvrede met de aktiviteiten van het (interkerkelijke) Groninger Studentenpastoraat. Er is veeleer sprake van een navolging. We hebben eens per zes weken een avond met de hele groep (ongeveer 25 mensen) en daarnaast zijn er gesprekskringen in groepjes van ongeveer acht mensen.

Hoogstwaarschijnlijk zijn er hier nog baptistenstudenten waarvan wij de namen en adressen noet kennen. Met name de HBO'ers zijn moeilijk te achterhalen. Daarom doen we hierbij aan u het verzoek om de betreffende mensen op het bestaan van onze kontaktgroep te wijzen. De groep is te bereiken via André Kuperus, Bataviastraat 39a, 9715 KK Groningen.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds M. Cohen, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraalensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 36,— per jaar; f 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland f 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

LOFZANGEN EN GEBEDEN

1. **Grootdruk L & G:** Een dezer dagen bereikte ons het bericht dat we in eerste instantie niet alle bestelde grootdruk bundels zullen ontvangen. De gemeenten die een groter aantal besteld hebben, ontvangen een deel van hun opdracht, opdat we alle gemeenten kunnen helpen. Hiervoor zult u zeker begrip hebben.
In de diverse regio's vonden we enkele broeders bereid in hun omgeving de bundels te willen bezorgen, waarvoor we hen zeer erkentelijk zijn. Hierdoor kunnen we een groot deel van de verzendkosten besparen.
2. **Normale Uitv. L & G:** Om tijdig over de benodigde bundels voor de a.s. feestdagen te kunnen beschikken, zouden we de gemeenten willen verzoeken, hun behoefte aan bundels voor de zondagsscholen en kerstgeschenken, reeds nu te willen plaatsen.
Voor de goede orde onderstaand nog even de prijzen:

L & G uitv. PVC, zwart, rood, licht- en donkerbruin met ingeb. suppl.	f 16,75
idem met opdruk ,eigendom der gemeente'	f 16,75
L & G zeer luxe band, verguld op snee, met ingeb. suppl.	f 35,—
Losse supplementen 1 L & G	f 2,25
Harm. L & G deel 1	f 20,—
Harm. L & G deel 2	f 25,—
Harm. Suppl. 1 L & G	f 7,50
Harm. Orgelbegel. 150 Ps	f 9,50

Besteladres: J. Germeraad, A. Verweystraat 21, 7552 ME Hengelo (O.); tel. 05400-21911.
In afwachting van uw bestellingen verblijven we, met vriendelijke groet, gaarne de uwen,

de ZBC

OOST-TIMOR

Deze voormalige Portugese kolonie wordt - zo bewijzen en bevestigen berichten van onafhankelijke waarnemers - stelselmatig door de Indonesische reegring uitgehongerd. Driehonderdduizend mensen zijn reeds gestorven van honger.
Hulp moet worden geboden.
De Wereldraad van Kerken tracht - samen met andere instanties - de ergste nood te lenigen.
Ook op onze gemeenschap wordt een beroep gedaan. Wie zich aangesproken voelt - door deze en andere noden - kan zijn gift storten op de rekening van ons Noodfonds: 81255, Bosch en Duin.

BEROEPINGSWERK

Bedankt voor Drachten-Elim: G. Liebe te Hengelo (O.).

WIJZIGING IN HET ADRESSENBOEKJE

Blz. 37, W. Bijma, Flevohof 184, Drachten wordt Wimerts 55, 9204 GS Drachten.

GEMEENTEBERICHTEN

Alblasserdam - (L.B.). Het is al weer enige tijd geleden dat we u iets meedeelden aangaande het werk in onze gemeente.
We zijn de Heer dankbaar voor de vele zegeningen die ons deel zijn. Onze voorganger is nu al weer ruim een jaar in ons midden en hij geeft met veel blijdschap het woord des Heren aan ons door.
In deze periode werden reeds 19 broeders en zusters door de doop tot de gemeente toegevoegd. U begrijpt dat dit tot dankbaarheid stemt.
In augustus hadden we een zeer gezegende tent-campagne. De tent was alle avonden goed bezet. We weten dat er nog velen bereikt moeten worden met het evangelie en daarom zullen we er op uit moeten gaan. Enige keren mochten we in het afgeopen jaar openlucht-samenkomsten houden, een werk wat we ook in het komende jaar nog verder willen uitbouwen. We zullen nog meer de straat op moeten.
We houden nu tweemaal per maand een dienst in Papendrecht; ook deze diensten worden goed bezocht. Vooraf houden we dan altijd een bidstond want we weten dat het evangelisatie-werk door gebed gedragen moet worden.
Ook ons verenigingswerk gaat erg fijn. Elke avond is ons kerkgebouw bezet door Zusterhulp, zangkoor, jeugd enz. Op donderdagavond komen we altijd bijeen voor bijbelstudie en gebed. We vergaderen dan in de kerk omdat we met zovelen zijn dat we niet meer in de zaal kunnen.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 48 - 30 november 1979

HET KERKELIJKE JAAR

Zondag jl. was de eerste adventzondag. Dan volgen er nog drie. Daarna wordt op 25 en 26 december het kerstfeest gevierd.

Vanwaar een kerkelijk jaar dat afwijkt van het burgerlijk jaar?

We moeten dan terug naar de geschiedenis.

Het jaar in Israël

Oorspronkelijk kende men in Israël een indeling van het jaar naar de maanstanden. „Maandelijks" was de cyclus van de maan. Zo ongeveer 28 à 29 dagen. D.w.z. men beleefde tussen de elkaar opvolgende volle maanstanden 28 keer de opkomst van de zon.

Dat er ook een verschil in zonnestanden was, bleef natuurlijk evenmin opgemerkt. Winter en zomer wisselden elkaar af, Hoewel, het verschil tussen die beiden was in Israël niet zo groot als b.v. bij ons. Maar er was verschil.

Vandaar dat steeds meer het zonnejaar z'n intrede deed in denken en leven van de Joden. Het jaar begon in de herfst. Na de oogst. Dan was het werk gedaan. De feestviering kon beginnen. Maar daarna moest onmiddellijk begonnen worden met het bewerken van het land om een nieuwe oogst in het komende jaar te kunnen hebben.

Echter, al heel vroeg, was er ook een tendens te bespeuren dat het jaar in het voorjaar moest beginnen. In Exodus 12 : 2 lezen we: Deze maand zal u het begin der maanden zijn; zij zal u de eerste van de maanden van het jaar zijn. En dan gaat het om de instelling van het Pascha dat zoals bekend is in het voorjaar gevierd wordt. Een tegenstelling, dus met wat ook nu nog voor de Joden geldt dat nl. het jaar begint in de herfst. Misschien hebben de geleerden gelijk die beweren dat toen Israël onder het juk van Babylonië was (vanaf plm. 600 voor Christus), het Joodse volk het jaar moest laten beginnen in het voorjaar. Hoe dan ook, de Joodse gemeente hield zich aan het begin van het nieuwe jaar in de herfst, tot op de dag van vandaag dus.

Kerstfeest

De gewoonte om de geboorte van Jezus te vieren op 25 december is al heel oud. De vier zondagen die aan de geboortedag van Jezus voorafgingen, werden adventszondagen genoemd. Op de eerste adventszondag begint het kerkelijke jaar.

Heel vaak valt deze eerste adventszondag op de eerste zondag in december. Op de eerste zondag van de twaalfde maand dus. Maar naar de betekenis van het woord december gerekend, is december de tiende maand... Pas in de zestiende eeuw is ons burgerlijk jaar definitief ingevoerd, en wel door Paus Gregorius de XIII, via de beslissing van een pauselijke kommissie, in 1582, (dus ná het begin van de Hervorming).

Voordien waren er andere kalenders. Eén daarvan, de Juliaanse, wordt door de oosterse christenheid nog altijd gehandhaafd.

Het jaar rond

Als het kerkelijk jaar begint op de vierde zondag vóór het kerstfeest, eindigt het op de vijfde zondag vóór het kerstfeest. Die laatste zondag van het kerkelijk jaar was vanouds de zondag waarop de overleden gelovigen herdacht werden. In vele kerken wordt dat nog zo gedaan. In onze gemeenten merk je daar nauwelijks iets van. Het ligt vaak aan de instelling en de interesse van de voorganger of er op die zondag voor het kerstfeest over de voleindigde gemeente gesproken wordt.

Maar het ligt beslist niet aan de instelling of interesse van de voorganger of hij aandacht aan de adventszondagen zal besteden! De gemeente maakt hem er wel op attent wat er van hem verwacht wordt.

Toch - om dat hier gelijk op te merken - is het ook in onze gemeenten en in gemeenschappen die met ons sterke verwantschap hebben voorgekomen, dat men het kerkelijk jaar volkomen negeerde. Dat was dan vooral een protesthouding jegens

de grote kerken. Er werd dan op kerstfeest over goede vrijdag gepreekt, bij wijze van spreken.

Advent

Dat is een woord van latijnse afkomst, heel gewoon in de roomse liturgie, en zonder bezwaar overgenomen door de protestantse kerken.

Het betekent komst. En de theologische inhoud daarvan richt zich op de eerste komst van Christus. Zijn komst in het vlees op deze aarde.

Sinds de zesde eeuw maakt „advent" deel uit van het kerkelijk jaar. Het aantal zondagen dat als adventszondagen bekend stond, was niet overal en altijd gelijk. In de elfde eeuw, onder paus Gregorius VII, werd het aantal adventszondagen in het westen beperkt tot vier. Dat is tot op de huidige dag zo gebleven.

Het is echter ongemerkt zó geworden dat op de adventszondagen niet alleen over de kómst van Christus wordt gesproken, maar ook - en vooral? - over Zijn wéderkomst.

Spreken over de wederkomst op de adventszondagen is op zich gezien niet fout, maar in het kader van het kerkelijk jaar zou dat spreken moeten plaats vinden enkele weken na pinksteren!

Vanouds her zijn de adventszondagen dagen geweest die zich kenmerkten door verwachting, verootmoediging, inkeer. In de liturgieën van zowel de katholieke als de lutherse kerken wordt de lofzang minder sterk benadrukt. Het is meer het gebed om hulp dat plaats krijgt (of kreeg?).

Adventsgebruiken

Van duitse oorsprong is de adventskrans. Een krans gemaakt van dennengroen waarop in vier weken vier kaarsen worden ontstoken. Het dennengroen wil iets duidelijk maken van de eeuwige jeugd. Van de hoop die we door de toekomst mogen hebben. Vooral omdat de jeugd toch niet eeuwig is. Want de tak die van zijn stam is afgescheurd, moet sterven.

Zoals de mens die van God is losgescheurd, moet sterven.

Leven is er alleen in verbinding met God. God is in Christus tot ons gekomen.

Op kerstfeest gedenken we dat.

Tijdens de adventszondagen laten we ons daarop voorbereiden door de prediking van het Woord. Dat dat Woord vooral het woord uit het oude testament is, zal niet verbazen. Het oude testament is het boek der belofte. Het nieuwe testament is het boek dat de vervulling der belofte verkondigt.

Op de eerste adventszondag liggen oud en nieuw testament heel dicht bij elkaar.

P.

Onderweg in de bijbel

De weg van de Zoon van God

Hebreeën 1 : 1-2 : 18

Anders dan Paulus begint de onbekende die de brief aan de Hebreeën schreef niet met zichzelf en zijn lezers te noemen en hen te groeten. Daartoe gunt hij zich als het ware niet de tijd. Hij komt meteen ter zake. Twee zaken houden hem bezig. In de eerste plaats de weg die zijn lezers moeten gaan en waarop ze bedreigd worden door gevaren van vervolging, verslapping en onvolwassenheid in het geloof. Daarom noemt hij zijn brief een woord van vermaning (13 : 22).

In de tweede plaats de weg van de Zoon, de voorloper in het heiligdom (6 : 20), de leidsman en voleinder van het geloof (12 : 2), de leidsman van hun behoud (2 : 10), want Hij heeft de weg van de gemeente gebaand en ingewijd (10 : 20). De gemeente kan haar weg niet gaan als zij niet zijn weg gaat en daarom begint de schrijver aanstonds met de weg van de Zoon.

Sprekende daden

Israëls geschiedenis is omringd en bepaald door het spreken van God maar in het laatst der dagen zijn het niet meer profeten die spreken maar de Zoon. Profeten komen en gaan maar de Zoon is geen voorbijganger.

God sprak door Hem bij de schepping en God stelde Hem als erfgenaam van alles. Door Hem is het begonnen en op Hem loopt het uit. Van eeuwigheid tot eeuwigheid. Daartussen ligt een klein stukje tijd, het laatst der dagen, waarin Hij spreekt op aarde.

Wie is Hij? Daar zijn eigenlijk maar net woorden voor: afstraling van Gods heerlijkheid, afdruk of evenbeeld van Gods wezen. Dat zijn woorden die voor de gewone man of vrouw van toen nauwelijks begrijpelijker waren dan voor ons. Zelfs Groot Nieuws weet er geen omschrijvende vertaling van te geven. Misschien mogen we 't zo zeggen: Hij is net als God. Wat we van God zeggen geldt ook voor Hem, ja überhaupt wie over God praat, praat over Hem. Daarom kunnen woorden uit het Oude Testament die over of tot God spreken ook voor Hem gelden.

Maar eerst koncentreert zich alles op dat kleine stukje tijd, het laatst der dagen. Daarin heeft de Zoon reiniging van de zonden „gemaakt". Het hoe en wat van die reiniging komt later aan de orde. Hier in de aanhef wordt het als het ware even in 't voorbijgaan gezegd. De weg van de Zoon is daarna omhoog gegaan, naar de plaats aan Gods rechterhand in de hemel. Wat Hij daar doet is nu ook nog niet aan de orde. Wel aan de orde is zijn onvergelijkelijke positie: boven de engelen.

Getuigenis der Schriften

In de rest van hoofdstuk 1 wordt deze stelling „bewezen" uit het Oude Testament. „Bewezen" want sommige van de aangehaalde teksten slaan heel duidelijk op God, zoals bijv. de verzen 8-12. De bewijskracht ligt echter in het feit dat de Zoon is die hij is (1 : 2) net als God. Maar begin en eind van deze bewijsgang worden gevormd door messiaanse woorden, d.w.z. woorden die spreken van de Heer en zijn gezalfde (vs. 5 en 13). Met het woord uit Psalm 110 zijn we weer daar waar vers 3 ons bracht: aan de rechterhand van God.

Waarschuwing

De eerste vier verzen van hoofdstuk twee lijken intermezzo. Nu gaat het niet meer over de Zoon maar over de gemeente. Waar zulke dingen gezegd zijn moet geluisterd worden. Het is opvallend hoe vaak woorden als spreken en luisteren voorkomen (zie 1 : 1 en 2, 2 : 1-3, 3 : 5, 4 : 8, 5 : 5).

Woorden zijn daden maar vragen ook om een antwoord. Openbaring van God wil zeggen: God doet, spreekt en wil antwoord. Daarom is de waarschuwing in 2 : 1-4 geen intermezzo. Veeleer komt in deze zinnen de schrijver tot zijn eigenlijke punt, het woord van vermaning. Wie het heeft over de weg van de Zoon van God heeft het ook over de weg van het volk van God. In 2 : 3 en 4 tekent de schrijver de weg van Gods heil op aarde door de tijden heen. Het kreeg zijn begin in het spreken van de Heer Jezus zelf, het werd gehoord en door hen die 't gehoord hadden getrouw doorgegeven. Horen leidt tot getuigen. Maar er gebeurt meer: niet aleen bevestigen de getuigen wat zij hebben gehoord zoals getuigen voor de rechtbank, ook God getuigt mee door het werk van de Heilige Geest dat zich uit in tekenen, wonderen en krachten die evenzovele toedelingen van de Heilige Geest zijn.

De weg naar beneden

De schrijver keert terug naar de weg van de Zoon. Twee keer reeds duidde hij aan dat die weg leidde naar de plaats aan Gods rechterhand (1 : 3, 13). Nu wordt het tijd dit nader in te vullen. Want de weg van de Zoon is allereerst een weg naar beneden. Dat wordt duidelijk gemaakt aan een uitleg en een toepassing van Psalm 8. Het gaat vooral om vers 7a: een korte tijd beneden de engelen gesteld. Die korte tijd is de weg van de Zoon op aarde en die staat in het teken van het duidelijke lijden van de Zoon. Want dat lijden was voor Hem de weg der volmaking, d.w.z. de voltooiing van zijn weg en daarmee van de weg van het heil (5 : 9).

Daar gaat het pas later over. De schrijver vervolgt behoedzaam zijn weg. Hoe kon Jezus de leidsman tot behoud (vs. 10) worden? Daarvoor was nodig dat Hij in de eerste plaats de gelijke werd van degenen

om wier behoud het gaat. Hij wordt hun broeder (vs. 11) en hun in alle opzichten gelijk. Hij wordt een barmhartig en getrouw hogepriester (vs. 17).
Het hoge woord is er uit. Hogepriester is het sleutelwoord want met behulp van dit woord worden de weg van de Zoon ter verzoening van de zonden (1 : 3, 2 : 17) en zijn dienst aan de rechterhand van God geduid.
Hier onderbreekt de schrijver zichzelf opnieuw. Evenals aan het begin van het hoofdstuk moet nu de gemeente weer aan de orde komen. Er is van de Zoon zoveel gezegd dat er nu eerst weer een antwoord van de gemeente moet komen.
(wordt vervolgd) J. Reiling

WAARTOE VOLHARDING KAN LEIDEN

Bovenstaand opschrift werd mij als het ware gesuggereerd door het boekje van ds R. Reiling, dat als titel heeft „En zij bleven volharden..."
Deze woorden uit Handelingen 2 vers 42 zijn zeer zeker van toepassing op christenen in Thailand waarover ik een verslag las in het nummer van oktober 1979 van „The Baptist World". De inhoud daarvan spreekt voor zichzelf en ik laat deze hieronder volgen:

> Het vluchtelingenkamp „Songkla" in Thailand heeft een geestelijke opwekking doorgemaakt. Meer dan 100 nieuwe christenen zijn gedoopt; anderen wachten op voltooiing van het onderwijs in de christelijke leer.
> Een evangelisatie-aktie resulteerde in 160 beslissingen voor Christus.
> De opwekking begon spoedig nadat een jonge baptisten-dominee, Dao Ven Chink, in het kamp arriveerde en samenkomsten begon te houden met 10 tot 15 christenen.
> Regelmatige bijbelstudie, gebed en aanbiddingsdiensten trokken anderen aan en de groep begon te groeien. Chink merkte dat er belangstelling en openheid kwam bij veel mensen in het kamp.
> Hij en de andere christenen gingen bidden en plannen maken voor een evangelisatie-campagne.
> Samen maakten zij borden en aanplakbiljetten om de 3000 kampbewoners van de samenkomsten op de hoogte te stellen.
> Ongeveer 400 mensen kwamen elke avond bijeen in een oud gebouw om de diensten bij te wonen, terwijl alle 3000 in het kamp de boodschap konden horen door de aldaar aanwezige geluidsinstallatie.

Laten wij met dit voorbeeld voor ogen eveneens *volharden* bij het onderwijs der apostelen en de gemeenschap, het breken van het brood en de *gebeden*.
En laten we nooit vergeten te vertrouwen op de HEER van de oogst, Die Zélf voor de wasdom zal zorgen!
Dordrecht W. J. van der Leer

Gods duidelijke reaktie

Genesis 3 : 15 „Ik zal vijandschap zetten..."

Met evenveel recht zou je kunnen zeggen: Gods dadelijke reaktie. De grote ongehoorzaamheid van Adam en Eva heeft plaatsgevonden. Het is gebeurd wat eigenlijk niet had mogen gebeuren. De zondeval is de onmogelijke mogelijkheid genoemd. Daarmee heeft men willen aanduiden dat er geen enkele reden voor Adam en Eva aanwezig was om Gods geboden te overtreden. Er was geen enkele dwingende noodzaak. Er was ook geen zinnige reden te bedenken waarom Adam en Eva aan het woord van de verleider gehoor moesten schenken.
De zondeval is derhalve een mysterie.
Tot op onze dag zitten we met dat mysterie.
God kwam na die onmogelijke gebeurtenis tot Adam en Eva. God zocht hen beiden op. Ook de verleider werd erbij geroepen. Opdat hij zijn straf zou horen. God reageerde dadelijk. God wachttte niet eerst eeuwen af vóór Hij zijn toekomstplannen bekend maakte. Neen, de daad was nog heet, zo te zeggen, en God was er al bij.
Inderdaad, Adam en Eva zijn op heterdaad betrapt.
God reageerde dadelijk.
En God reageerde duidelijk. In verstaanbare taal. Met een duidelijk beeld: Ik zal vijandschap zetten. Vijandschap, dat is haat, liefdeloosheid, tranen, verwijdering. Vooral verwijdering tussen mensen die in vijandschap met elkaar leven, wordt de kloof steeds dieper, steeds breder, steeds onoverkomelijker, steeds minder makkelijk overbrugbaar.
God zal vijandschap zetten tussen de satan en de mens. De mens zal het bij satan niet kunnen vinden. De grote verleider brengt de mens niet terecht. Ten onrechte denken mensen dat. De duivel brengt niemand terecht. Hij heeft immers geen thuis. Geen paradijs. Geen hof van Eden. Dáaruit is de mens verdreven. Maar dáarheen moet hij terug. Niet naar een ander land. Maar naar het paradijs. Naar het huis des Vaders.
God zelf baande de weg voor de mens naar dat huis. De weg terug. Door vijandschap te zetten. Door de onverzoenlijkheid van des mensen diepste verlangen en des satans diepste begeren aan te tonen.
Maar... is de natuurlijke mens niet een vriend van de boze? Is vriendschap met de wereld niet vijandschap tegen God? Ligt het eigenlijk niet net anders dan God bedoeld heeft? Is er door satan niet veeleer vijandschap gezet tussen God en de mens?
Het lijkt zo. Maar God heeft de vijandschap van de mens weggebroken. God heeft zich door de vijandschap van de zondige mens niet laten verleiden tot een houding, die met zijn wezen in strijd is. God heeft de vijandschap van de mens geen kans gegeven tot voleinding te komen. God laat niet de haat maar zijn liefde triomferen.
Ik zal vijandschap zetten...
Dit woord wordt de moeder-belofte genoemd. De moeder van alle beloften Gods aan de mens. Van alle heilsbeloften. Want God belooft heil. Heling. Redding. Behoudenis. Terugvoering.
God overzag de gevolgen van de zonde. Adam en Eva niet. Zij kònden de gevolgen niet overzien. Er was nooit zonde geweest. Er was geen vergelijking mogelijk. De zonde bracht een volkomen nieuwe situatie. Die was voor de mens onoverzienbaar. Maar God overzag haar wel. Als God geen halt zou toeroepen aan de zonde, zou zijn schepping verloren zijn. Zou de kroon van zijn schepping, de mens, verloren zijn.
Dáárom begon God onmiddellijk aan het herstel. En daarin was God duidelijk. En ook dodelijk. Dodelijk voor de duivel. Voor hem is de toekomst begrensd. Voor de mens die in Jezus Christus gelooft is de zonde-toekomst berensd, de heilstoekomst onbegrensd.
Het gaat inderdaad in deze belofte Gods ten diepste om de komst van Jezus, de Christus. De redder. „U is heden de Heiland geboren". De behouder. Die de dood - bezoldiging van de zonde - zou ondergaan en overwinnen. Die het leven zou verliezen op Golgotha om het op pasen voor eeuwig terug te ontvangen. De kop van de slang zou vermorzeld worden, was de belofte. De belofte is is vervuld. God heeft het laatste woord.

P.

Als je mij niet gelooft, houdt alles op

U kunt het zich voorstellen: het jongmens dat te laat thuis komt en beweert dat nu écht de spoorbaan gesloten was. Of het kind dat te laat op school komt en volhoudt, dat mamma zich écht verslapen had. Ernstiger is het als een vrouw twijfels aan de trouw van haar man heeft, of omgekeerd, en de ander beweert dat alle geruchten dienaangaande op verdachtmakingen berusten.

Als je mij niet gelooft, houdt alles op. zonder geloof in de oprechtheid en eerlijkheid en betrouwbaarheid en soliditeit van de ander houdt alles op. Als mensen met elkaar moeten optrekken met de gedachte dat de ander het achter de ellebogen heeft is het verschrikkelijk moeilijk om tot een enthousiaste samenwerking te komen, die vruchten zal afwerpen.

Dat echter de gedachte aan oprechtheid en onbetrouwbaarheid opkomt, is natuurlijk niet zonder verklaring. Er zijn mensen, ook christenen, waarvan je niet weet welke kant ze met je op willen. Er zijn christenen, ook leidinggevenden hebben de naam dat ze handig zijn. Als dat wáár is, als dat maar vóór een déél waar is, dan ontstaat er afstand. Niemand wil er graag met open ogen inlopen, niet waar?
Zonder vertrouwensrelatie kan er niet vruchtbaar (samen) gewerkt worden.
Als mensen niet het gevoel hebben op elkaar aan te kunnen, nemen ze afstand. Het is heel natuurlijk dat mensen zich wapenen tegen vermoede maar onbekende en onbewezen gevaren.
In het huwelijk en daarbuiten is betrouwbaarheid absolute voorwaarde voor geluk en welbevinden.

In de gemeente geldt ook dat vertrouwen niet maar gewenst maar noodzakelijk is. Er moet vertrouwen zijn tussen voorganger en raad, tussen voorganger plus raad en gemeente. Er moet vertrouwen zijn tussen de leden van een vereniging, een komité, een bestuur. Mensen kunnen niet werken aan een zaak en tegelijkertijd hun energie besteden aan een vijfde kolonne.

Waar belemmeringen zijn, moet gepraat worden. Wantrouwen moet afgebroken worden voor het zich verhardt tot een betonnen vesting. Er moet een van harte met elkaar schouder aan schouder staan aanwezig zijn, wil het werk van de Heer gezegend kunnen worden.

Als je me niet gelooft, houdt alles op. Dan heeft praten geen zin.
Sommige mensen zijn diep beledigd als aan hun betrouwbaarheid getwijfeld wordt. Daarom moet je ook erg voorzichtig te werk gaan in dit opzicht.

Maar christenen moeten óók leren hun tenen geregeld te laten bijwerken door de Heilige Geest en een plaat voor de schenen is belangrijker dan een plaat voor je hoofd. En al zou dat ook een met goud beslagen plank zijn, het is en blijft een plank.

☆

In veel diepere zin komt de betekenis van dit woord naar voren in de bijbel. Daar wordt ons van de kant van de Eeuwige gezegd: Als jullie me niet geloven, houdt alles op. Jezus Christus heeft het glashelder onderstreept dat mensen alleen maar door geloof deel aan Hem kunnen krijgen.
Wat twijfelen veel mensen aan de juistheid van Jezus' woorden. Wat hebben veel mensen er een behoefte aan tegenover Jezus' aanbod der liefde hun kritische vragen te stellen.
Geloven, dat is vertrouwen. Alle omgang met Jezus begint en gaat voort op basis van vertrouwen. Hij geeft ons zijn belofte van zijn tegenwoordigheid; dan is Hij ook tegenwoordig. Hij geeft ons zijn belofte van de vergeving der zonden; dan zijn onze zonden ons vergeven. Hij geeft de belofte dat Hij Zijn gemeente zal bouwen; dan zál Hij wasdom geven. Enzovoort.
En zo gaat Jezus voort met de Zijnen. Maar als we Hem niet geloven, dan houdt alles op.

P.

Een brief van Janneke van Oosten

Beste broeders en zusters in Nederland

Vanavond wil ik u maar weer eens groeten en een beetje vertellen over ons leven hier. Zojuist heb ik gegeten; galaadzjie, dat zijn peulvruchten die, zoals aardappels en pinda's in de grond groeien maar naar bruine bonen smaken. Iemand kwam ze me gekookt en wel, brengen en ik was er blij mee. Nu deze brief zo tegen Kerst verschijnt, wil ik maar even doorgaan over „eten" want vooral dan is dat toch wel een veelbesproken onderwerp.

De bewoners van ons dorp zijn dit jaar erg tevreden over de oogst. Eerst kwam er niet genoeg regen en iedereen rekende met een misoogst. Gelukkig, en vast ook: dankzij de gebeden, ging het anders. Er is gierst genoeg. Er zijn pinda's, bonen en galaadzjie - deze kunnen evenals de gierst, gedroogd, bewaard blijven. Wat mooi, dat we in dit stukje Sahel-gordel dit jaar geen gebrek aan voedsel hoeven te lijden of aan te zien. Een reden om God te danken.
De ziekenstroom gaat intussen gewoon door. Er zijn er zelfs véél, die komen en behandeld moeten worden. Ja en dan kom ik als vanzelf weer in mijn gewone straatje, berijd ik mijn stokpaardje, want dan wil ik u vertellen dat de meeste mensen alleen maar ziek zijn om dat ze de belangrijkste hygiënische grondregels niet kennen en/of in acht nemen, en dat weet u immers allang (?) Ik schreef er al vaak over.

Gelukkig kan ik u, in dit opzicht iets hoopvols meedelen. Mijn gedachten over hygiëne en het gebrek eraan, heb ik doorgegeven aan de hele medische groep. We zijn het er met elkaar over eens geworden, dat we veel te weinig doen aan het veranderen van deze zaak. We schrijven nu een brief aan de Baptisten Unie van Kameroen en aan het hoofdbestuur van de E.B.Z., waarin we vragen of ze willen zoeken naar iemand die zich uitsluitend hiermee gaat bezighouden. 't Zal moeilijk zijn iemand te vinden. Hij/zij zal zich intensief met de gewoonten, de taal en de misvattingen van de mensen moeten gaan bezighouden.

Wij verpleegsters en voedvrouwen die meestal met behandelen doende zijn, kunnen het nooit *zo* grondig. We bidden nu dat er iemand komt die dit werk wil en kan doen.

Over de afgelopen tijd wil ik tenslotte schrijven dat wij - mijn medewerkers en ik - in goede harmonie mochten werken; daarvoor ben ik erg dankbaar. Er was en is veel werk maar we hebben het goed met elkaar. Moge God ons ook verder helpen. Ik dank u dat u er voor bidt.

Fijne Kerst en Nieuwjaar toegewenst!
Dagai/Kameroen

Uw Janneke van Oosten

BOEKBESPREKING

Dr G. Ubbink: Christendom en politiek. Uitg. Zomer en Keuning, Ede. Paperback, 96 pag. *f* 14,50.

In zijn in 1978 verschenen boek „De wondere wereld van het geloof" vond de schrijver te weinig ruimte om over de verhouding christendom en politiek te schrijven. Daarom gaf hij deze gedachte uit in een apart boekje.
De ontwikkelingen in het denken der kerk omtrent de verhouding kerk en politiek worden helder beschreven in een prettige stijl. Of christelijke politiek mogelijk is? De schrijver is kritisch. Maar hij waarschuwt er voor te denken dat als kerk en politiek onverenigbaar zijn, de gelovigen dan maar niets moesten doen in de wereld. Zij zijn het zout der aarde, licht der wereld. En dát heeft konsekwenties. Dáárom komen onderwerpen als de christelijke staat, het sociale evangelie, versobering, enz. aan de orde.
Wie voor zijn eigen denken en zoeken naar een juiste houding in deze kwestie geholpen wil worden, zal ongetwijfeld zeer veel aan dit boekje kunnen hebben.
Daarom gaarne aanbevolen.

P.

KERSTDECLAMATORIUM

Br Van der Leer maakte een tweetal kerstdeclamatoria, één voor een school en één voor een andersoortige samenkomst.
Men kan één of beide declamatoria in gedrukte vorm bestellen bij hem. Kosten zijn daaraan niet verbonden.
Adres: W. J. van der Leer, Meidoornlaan 41, 3319 HP Dordrecht.

SPREKERSLIJST

Br M. N. Looije die al vele jaren op de sprekerslijst staat, is door de z.g. V.U,T.-regeling vervroegd uitgetreden en heeft nu meer tijd om zo men dit wenst 's zondags de gemeenten te dienen met het woord. Het adres is Janseniushof 28, 1216 KL Hilversum; tel. 035-16598.

U kunt zich nog steeds abonneren op het
werkboek voor gemeente en evangelisatie
een losbladige uitgave, t.b.v. het evangelisatiewerk in al zijn facetten.
Niet alleen zeer bruikbaar voor voorgangers en raadsleden, maar ook voor ieder meelevend gemeentelid of belangstellende.
De abonnementsprijs is *f* 10,— per jaar.
U kunt zich bij het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-78 44 57 opgeven als abonnee.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Opnieuw: de kleine gemeenten!

Zondagavond
Het is zondagavond en dus een geschikte tijd om nog even met Baptist Nederland te praten.
Sinds mijn vorige artikeltje ben ik teruggekeerd van verschillende kleine gemeenten.
U moet weten, dat het grootste deel van mijn tijd besteed wordt aan hulp en overleg ten behoeve van hun werk en bij hun problemen. Dat is altijd weer een vreugde, want er is vaak iets in deze kleine gemeenschappen, waar de grotere jaloers op zijn.
Weet u wat dat is? Juist, hun nauwe verbondenheid onder elkaar. Je kunt nu eenmaal niet langs elkaar heen leven. Soms betekent dat botsen, maar altijd is het met elkaar meeleven.

De kracht van de kleine gemeente
Ik zou dit de kracht van de kleine gemeenten willen noemen. Veel kerken bieden alles, behalve echte gemeenschap. Men kent elkaar nauwelijks, is de algemene klacht. Dat spreekt des te meer aan, omdat in deze tijd veel mensen eenzaam zijn. Ook al krijg je een uitkering wegens invaliditeit, ouderdom of werkloosheid, dan is dat toch niet genoeg om te leven. Om te kunnen leven heb je andere mensen nodig, vrienden, die met je meeleven en naast je staan. Dat missen velen, omdat de samenleving harder is geworden, naar het schijnt. Een kleine, warme gemeenschap van gelovigen heeft juist dat aan te bieden, waar duizenden naar verlangen. En daar heb je nu net een van de ware kenmerken van de bijbelse gemeentegedachte: gemeenschap, liefde! Onlangs zei 'n broeder tegen me: „Een paar jaar geleden ging het bij ons niet goed. We hadden veel onderlinge strijd, hielden elkaar in de gaten. Daar heeft de gemeente (het was maar een kleine gemeente!) onder geleden. Gelukikg is dat nu voorbij". En dat kon je merken. Een gemeente is nooit zwak, wanneer ze echt geméénte is! Het is niet een kwestie van kerkgebouw of predikant. Dat is natuurlijk allemaal waardevol en goed, maar hét beste is de kracht van de liefde, die door Christus in zijn gemeente is geïnvesteerd.
Laten we dat niet vergeten en niet te snel in termen van materiële dingen denken, als het gaat over hulp. Begin van binnen en ruim de stenen weg. Vergeef elkaar - zo nodig -, aanvaard elkaar en draag zorg voor elkaar. Dat is het halve werk!

Hartelijk groetend uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

God moest wat duidelijker zijn

Je kunt natuurlijk de bijbel lezen om gewaar te worden wat God (van je) wil. Daar staat genoeg in. Maar, nu ben je ziek, en je vraagt je af: Wat wil God van me? Hij moest wat duidelijker zijn, zei een man. Zo in de zin van: Beste Herman, Ik wil dat je trouwer naar de kerk gaat. Of: Ik wil dat je meer tijd besteedt aan het kerkewerk. Of: Ik wil dat je meer van je inkomen voor de kerk beschikbaar stelt. Maar je hoort niets. Toch - zei de man - denk ik wel dat God met me bezig is. Maar ik weet niet welke kant Hij met me heen wil. Wist ik dat maar!
We kunnen deze man best begrijpen. We zouden willen dat God ons wat minder liet gissen naar zijn bedoelingen met allerlei ervaringen in ons leven. Het wordt zo gemakkelijk gezegd: God heeft overal een bedoeling mee. Maar welke bedoeling dan? Ik vertelde hem van Abraham. Ga uit uw land, uw dorp, uw familie, naar een land dat Ik u wijzen zal. Er staat niet: Dat Ik u wijs. Nee, dat Ik u wijzen zál. De schrijver van de brief aan de Hebreeën (of was dat een preek?) zegt dat Abraham uitging, niet wetende waar hij terecht zou komen (Genesis 12 : 1, Hebreeën 11 : 8). Dàt noemt de bijbel dan geloof. Niets in handen hebben en tòch geloven dat ze gevuld zijn. Niets zien en tòch geloven dat alles er is. Niets horen dan een stem en op gezag van die stem je boeltje pakken en vertrekken.
Dat is geloof. Dat is in de meest letterlijke zin van het woord geloof.
Geloven. Hij en ik, we gingen in gedachten achter Abraham aan. Abraham uitgewuifd èn uitgelachen door de achterblijvers. Abraham die door een vreemde onrust voortgedreven werd. Abraham die een gezicht gezien had van een stad waarvan God ontwerper en bouwer zou zijn. Een andere stad dan welke stad van Mesopotamië ook.
Dat was geloof. Echt geloof. Geen aanschouwen. Elke dag het oor te luisteren leggen bij Gods stem. Maar of die stem elke dag sprak? Misschien was Abraham al wel een maand onderweg, misschien wel twee maanden voor hij opnieuw die stem hoorde. Die stem die hem duidelijk moest maken dat hij de goede kant uitging.
God moest zich wat duidelijker uitdrukken. Daaruit sprak geen dooddoenerige betweterij, maar een hartekreet. Natuurlijk, je kijkt terug als je bestaan op het spel staat. Je beseft zo enigermate dat er hier en daar wat kleerscheuren zijn opgelopen. Dat er builen en deuken in het leven zijn gekomen. 't Is niet alles goud wat er blinkt. Je beseft het op je ziekbed, Je was niet altijd zo trouw in de dienst van de Heer. De bijbel nam niet altijd zo'n voorname plaats in je denken en doen. Je was een middelmatige christen maar wel met een net leven. Dat wel. Niemand had wat op je aan te merken.
Wat wil God nu van je?
Bekering? Dat zeer zeker. Toewijding? Dat niet minder. Moet er wat veranderen? Ongetwijfeld.
Maar wat precies? Op welke punten? Waarom laat God er naar raden?
We zullen moeten wandelen in geloof. Maar, we mogen daarbij zien op Jezus Christus. Ook Hij wandelde door, in geloof.
De kracht van zijn geloof was de diepe overtuiging dat God in al Zijn werken en bedoelen gedreven werd door Zijn liefde. Paulus stemde daarmee van harte in: Ik ben er zeker van dat niets mij kan scheiden van de liefde van God die in Jezus Christus geopenbaard is.
Daarmee zei Paulus niet dat hij precies wist wat hem boven het hoofd hing. Maar wél dat er zegenende handen over hem waren uitgebreid.

P.

uit het Uniebureau

Verantwoording van de binnengekomen bijdragen voor het Noodfonds over de maanden januari tot en met september 1979 (gemeenten, partikulieren en instanties).
Groningen-Noord 506,17, Enschede 74,97, Leeuwarden 640,—, Almelo-Geraniumstraat 500,—, Stavoren 70,—, Utrecht-Noord 1430,32, Vroomshoop 545,—, Alkmaar 150,—, Hengelo 300,—, Enschede 30,50, Den Haag 65,—, Sneek 1935,96, Stavoren 129,—, Deventer 247,45, Enschede 105,15, Steenwijk 65,96, Stavoren 85,40, Vriescheloo 750,07, Stavoren 115,45, Deventer 5,—, Musselkanaal 1733,02, Utrecht-Noord 451,69, Dordrecht 319,93, Workum 270,—, Stavoren 99,66, Groningen-Noord 1490,55, Almelo-Geraniumstraat 70,—, Steenwijk 66,28, Enschede 105,85, Stavoren 113,60, Zwolle 50,—, Hoogezand 246,75, Stavoren 85,35, Steenwijk 66,60, Enschede 112,30, Alkmaar 95,—, Stavoren 10,—, Almelo-Geraniumstraat 100,—, Heemskerk 107,66, Zwolle 282,10, Stavoren 72,95, Almelo-Geraniumstraat 706,88, Zwolle 50,—, Utrecht-Noord 493,05, Stavoren 100,—, Sneek 300,—, Enschede 197,18, Stavoren 78,75, Heerenveen 206,90, Apeldoorn 204,80, Drachten-Elim 282,97, Utrecht-Centrum 100,—, Drachten-Elim 50,—, Utrecht-Centrum 90,—, Heemskerk 81,37, Utrecht-Centrum 135,45, Harderwijk 117,91, Haarlem 95,87, Emmen 516,37, Hengelo 150,—, Utrecht-Centrum 754,50, Drachten-Elim 73,40, Treebeek 100,—, Utrecht-Centrum 106,—, Hengelo 329,23, Treebeek 668,—, Eindhoven 714,50, Utrecht-Centrum 65,—, Harlingen 400,—, Drachten-Elim 102,56.WB,E 50,—, DP,N20,—, WB,E 50,—, CV,L 546,—, WB,E 50,—, WB,E 50,—, WB,E 50,—, WB,E 50,—, HS-W, H 25,— HtC,A 100,—, RV,U 100,—, WB,E 50,—, WB,E 17,50, WB,E 70,—, DvW,BD 50,—, JC,E 25,—, HH,G 25,—, JB,H 10,—, PT,A 100,—, TW,V 20,—, GK,S 100,—, JvW,H 50,—, JP,N 100,—, RS,G 50,—, WB,E 50,—, WS,G 691,54, JdH-S,H 10,—, GBvdB,H 25,—, HS,G 25,—, LD-S,R 100,—, PK,U 10,—, MP,D 25,—, EB,Z 50,—,JW,O 75,—, RN-O,NB 50,—, DB,A 15,—, WB,G 50—, JR,E 30,—, DS,E 25,—, MJ-L,A 10,—, MvD,H 25,—, AH-S,G 250,—, FvN,S 20,—, LvdB-vD,P 20,—, HdV,H 40,—, AV-S,E 25,—, AvdA,V 50,—, HK,V 25,—, EB-B.B 50,—, AK-B,E 10,—, HM,G 20,—, PA,A 100,—, PK,U 10,—, LB,Z 10,—, AGB-S,Z 10,—, JT,R 15,—, HS,G 25,—, AS-W,H 25,—, HR,M 500,—, HB,K 100,—, HS,L 25,—, JS,H 25,—, HA,S 15,—, JV,K 10,—, GvdW-vN, S 50,—, BB,E 100,—, SH-S,S 10,—, WK,N 25,—, JdB,E 50,—, FS,S 100,—, JV,S 100,—, JdV-S,L 200,—, JT,Y 10,—, MB,H 100,—, AK-B,E 25,—, DB,A 15,—, JB,H 10,—, AK,E 100,—, FdR,U 5,—, JB,H 10,—, BP,S 25,—, HT-S,D 50,—, HdV,H 40,—, CV,L 155,—, EB,Z 40,—, JW,O 73,50; GM,D 10,—, JB,H 10,—, HS,G 25,—, HM,G 10,—, JW,O 30,—, HS,Z 15,—, JvW,H 25,—, AK,A 50,—, HS,G 25,—, CV,L 208,50, BB,E 25,—, NNN,X 5000,—, JB,H 10,—, R,A 15,—, JS,H 25,—, JW,O 73,50, FdR,U 5,—, HB,K 100,—, GBvdB,H 25,—, HS,G 25,—, JB,H 10,—, R,A 15,—, AK,E 100,—, EB,Z 50,—, RN-O, NB 100,—, HdV,H 40,—, WB,H 250,—, FdR,U 5,—, AB-S, Z 10,—, LB,Z 10,—, JB,H 10,—, R,A 15,—, CV,L 165,—, NN,E 506,—, AS-W,H 25,—, FdR,U 5,—, AK,E 100,—, GN,E 50,—, JC,E 50,—, JS,H 25,—, GB-vdB,H 100,—, HD, M 10,—, JW,H 100,—, JB,H 10,—, R,A 15,—, FvdW,K 50,—, FdR,U 5,— GB,B 100,—, FD,E 10,—, AH-S,G 50,—, DvdW,BD 10,—, GO,H 50,—, JW,O 30,—, WdG-vS,U 200,—, LdV,S 500,—, JT,Y 25,—, JB,H 10,—.
NBVB 5000,—, NBVB 2.005,50; NBVB 2.500,—, NBVB 1.500,—, Zusterhulp Drachten-Elim 58,18, Emmen 571,74, St. Evangelie in Nood, Stadskanaal 2.500,—.
Hartelijk dank voor alle bijdragen en giften. Gaarne vermeld ik nog het gironummer van het Noodfonds: 81255.

J. A. Brandsma
A. v. d. Hoef

Uit de gemeentebladen

AMSTERDAM-NOORD
meldt dat de Amsterdamse gemeenten ieder een van de Tabitha-tehuizen hebben „geadopteerd". Deze adoptie houdt voorlopig in dat er iedere zondag een vertegenwoordiger van de gemeente bij de eredienst in het geadopteerde tehuis aanwezig is.

ARNHEM
Ter versterking van het onderlinge kontakt worden in deze gemeente niet alleen wijkavonden gehouden, maar ook werd op 10 oktober een „koffiemorgen" gehouden. En wel in hotel „Dreyeroord" in Oosterbeek. Voor de baptisten is dit echter geen vreemd terrein zomin als voor de fam. V. d. Straaten de baptistengemeente vreemd terrein is.

Dat het een koffiemorgen was, was vooral ten gerieve van die zusters en broeders die 's avonds niet naar een wijkavond of naar andere gemeentelijke samenkomsten kunnen, bv. bejaarden.

DEVENTER
Tijdens de schoolvakanties in de herfst worden er in verschillende plaatsen vakantie-bijbel-scholen gehouden. We vermelden die van Deventer, die in de Chr. Gereformeerde kerk werd gehouden. Was dit interkerkelijk opgezet? We vermoeden het.

EINDHOVEN
attendeert erop dat „even napraten" na de kerkdienst erg belangrijk is. Vooral voor mensen die wellicht voor de eerste keer de dienst bijwonen. Misschien wacht iemand er op, aangesproken te worden. Vreemdelingen willen als regel opgemerkt worden, maar missen vaak de moed de aandacht op zich te vestigen. Echter, ook voor trouwe leden der gemeente is het een zegen met deze en gene in kontakt te komen. Gemeente is immers gemeenschap. Dat moet blijken.

MUSSELKANAAL
was de eerste en enige gemeente met een eigen bejaardentehuis, later zelfs met twee. Eén daarvan de Beukenhof, mag uitgebreid worden. De bewoners worden tijdens de bouwperiode ondergebracht in hotel Homan te Sellingen.

HOOGEVEEN
is begonnen met het beleggen van kontaktavonden in Meppel. Betekent dat dat in de toekomst daar met openbare samenkomsten begonnen zal worden?
De raad der gemeente Hoogeveen heeft een brief doen uitgaan naar de gemeente over „trouwen of samenwonen?" We citeren daaruit: „Als gelovigen toch gaan samenwonen, zal - naast het advies niet aan het avondmaal deel te nemen, zolang zij samenwonen - getracht worden hen te bewegen naar de instelling en de bedoeling van de Heer te leven. Het is moeilijk om voor deze zielszorgerlijke bemoeiingen een tijdsduur vast te stellen, maar het zal duidelijk zijn, dat bij het gaan samenwonen men zelf de band met de gemeente in gevaar brengt".

P.

Verslag van de Tussenjeugddag van het Gewest Holland

Op 27 oktober 1979 was het „de beurt" van de afdeling Spijkenisse om de halfjaarlijkse gewestelijke dag te organiseren. De afdelingen van het Gewest Holland trokken dus naar deze snel-groeiende plaats op Voorne-Putten. Plaats van samenkomst was de aula van een christelijke school, waar de baptistengemeente van Spijkenisse zondags ook samenkomt.

Vele tientallen jongens en meisjes kwamen om gezellig met elkaar bezig te zijn in een verbazend vreemde kwis, om te luisteren naar en mee te zingen met een team van „Jong en Vrij" en om te luisteren naar de boodschap uit Gods Woord.

Het *thema* van deze dag was: *KIEZEN*. Dit thema was verwerkt in de kwis, waarin door de deelnemers kon worden gekozen uit verschillende antwoorden, in het uitdelen van de soep (2 soorten), de gezongen liederen, het spel van „Jong en Vrij" en tenslotte in de toespraak van br Hoffmanns.

Eén van de hoogtepunten in het middagprogramma was wel het opvoeren van een mime-spel door „Jong en Vrij". Op een bijzonder fijne wijze werd uitgebeeld wat het resultaat is, wanneer je kiest vóór Jezus (nl. vrijheid, blijdschap en geluk op aarde en eeuwig leven) èn wanneer je kiest voor de satan (gebondenheid en dood). Het spel maakte op iedereen een diepe indruk.

Na de avondboterham sprak br Hoffmanns over het thema van de dag, nl. kiezen. Hij zei o.a., dat je hele leven bestaat uit het maken van keuzes.

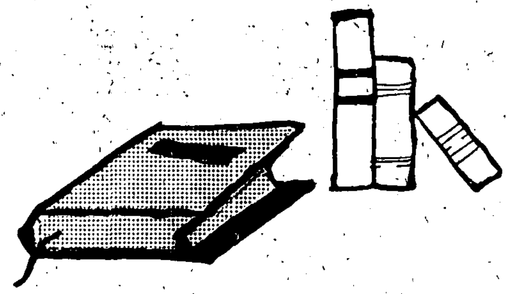
Ook de bijbel spreekt over het maken van een keuze: voor of tegen Jezus. God vraagt nú op dit moment een keuze van iedereen, die de boodschap hoort, wie dat nog niet heeft gedaan.

Na zijn toespraak vroeg br Hoffmanns, of diegenen, die deze keuze voor Jezus al gedaan hebben, naar voren wilden komen, om samen het lied: Ik koos Jezus als mijn Leidsman, doe jij dat ook? te zingen. Aan dit verzoek verbond hij tevens de uitnodiging om ook naar voren te komen, wanneer iemand zijn of haar leven aan de Heer wil geven. Geweldig fijn was het, dat veel jongens en meisjes naar voren gingen. Laten we bidden, dat deze jongens en meisjes geworteld en opgebouwd zullen worden in Jezus Christus en bevestigd zullen worden in het geloof (Kol. 2 : 6, 7).

Br Oetze Veen en de zijnen hebben veel werk verricht voor deze dag en de Heer heeft gezegend. Het was fijn om zo met elkaar bezig te zijn.

Namens het bestuur van de Tussenjeugd, Gewest Holland,

Hans Stapper

Wat zullen we lezen?

zondag	9 december	Psalm 47	De volken trekken met Hem mee
maandag	10 december	Zacharia 12 : 1-14	Het bekeerde Jeruzalem
dinsdag	11 december	Zacharia 13 : 1- 9	Dit is mijn volk
woensdag	12 december	Zacharia 14 : 1- 5	Gods zorg voor deze rest
donderdag	13 december	Zacharia 14 : 6-11	Veilig wonen in Jeruzalem
vrijdag	14 december	Zacharia 14 : 12-21	Ook voor bekeerde volken
zaterdag	15 december	Psalm 45	Gods huwelijk met zijn volk

RUSLAND

Men krijgt de indruk dat naarmate de Olympische Spelen in Moskou naderbij komen, de aktiviteiten van de Russische autoriteiten tegen de gelovigen toenemen. Met name de op evangelisatiegebied aktieve groepen moeten het ontgelden.

Het lijkt er ook op dat het optreden van de geheime staatspolitie bruter en brutaler wordt.

Met name probeert men er achter te komen waar vlugschriften en dergelijke gedrukt worden. Ontdekt men deze geheime drukkerijen dan worden ze zonder meer in beslag genomen en de aanwezigen gearresteerd. De veroordelingen zijn zwaar.

Desondanks laten de gelovigen zich niet afschrikken. Het Russische volk heeft veel moedige mensen. Dat blijkt ook uit de beweging voor de mensenrechten. Worden daaruit mensen gevangen genomen, dan staan anderen klaar om hun plaatsen in te nemen.

P.

VROUW EN WOORD

is een bulletin dat 6 x per jaar verschijnt. Het wil informatie en uitwisseling bewerken rondom het thema vrouw-geloof-samenleving.

Het wil laten zien hoe vandaag de dag vrouwen hun geloof beleven, hoe zij hun lid zijn van een kerk ervaren, hoe zij bezig zijn in kerk en samenleving.

De abonnementsprijs bedraagt *f* 24,— per jaar. Administratie: Parkweg 20a, 2271 AJ Voorburg.

UNIE-ZENDINGSWERKGROEP GEWEST HOLLAND

De nieuwe penningmeester van de Unie-Zendingswerkgroep van het Gewest Holland is thans br L. G. Nobbe, wonende te Alphen aan den Rijn, Krammer 28; tel. 01720-21842.

Gelden voor de aktie „4 x 5" dienen nu te worden overgemaakt op postgirorekening 2810975 t.n.v. Unie-Zendingswerkgroep, Gewest Holland, Krammer 28, Alphen aan den Rijn.

Ter aansporing en bemoediging zij hierbij nog vermeld, dat voor de aktie „4 x 5" tot dusver *f* 32.115,41 werd bijeengebracht. En dat in slechts 19 maanden!

Aan alle gevers en geefsters heel hartelijk dank.

Het streefbedrag is hiermee nog niet gehaald, maar wij vertrouwen er op, dat het er binnen de gestelde termijn zal komen. Wilt u bij uw kerstgave de aktie „4 x 5" niet vergeten.

Namens het bestuur U.Z.W.G., van het Gewest Holland,

K. Brongers, sekretaris

GROETEN UIT PORTUGAL

Vele broeders en zusters bezoeken tijdens hun vakantie in het buitenland een baptistengemeente. Veelal krijgen zij dan de groeten mee voor hun thuisgemeente. Die groeten hier alle te publiceren, zou te veel ruimte kosten.

Een uitzondering maken we voor de groeten van de gemeente te Viena do Castelo in Noord-Portugal, die ons meegedeeld worden door fam. Van Antwerpen te Amsterdam-West.

GEHOORD

Met onwillige voorgangers is het slecht zielen vangen.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds M. Cohen, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 36,— per jaar, *f* 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland *f* 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

BIJBEL VERTALEN IS MOEILIJK EN KRITIEK IS GEWENST

Groot Nieuws voor U, de vertaling van het nieuwe testament in modern Nederlands, d.w.z. in de huidige omgangstaal, is tot nu toe in 600.000 exemplaren verkocht. Deze worden gebruikt voor persoonlijke bijbelstudie, op bijbelstudieklubs, ook in de erediensten. Ze worden gelezen door mensen die weinig of geen binding met de kerken hebben.

Eigenlijk was deze nieuwe vertaling ook bestemd voor mensen die zich met de kerk niet bemoeien en bezighouden. Het kerkelijk-bijbels taalgebruik is nu eenmaal anders dan de gewone omgangstaal. Groot Nieuws voor U was wat men noemt een missionaire vertaling.

Inmiddels is ook de vertaling van het oude testament in de omgangstaal gereed gekomen. Er komt nu weer één bijbel in modern Nederland. Maar vóór het Ned. Bijbel Genootschap overgaat tot de uitgave van deze bijbel, hoort het graag kritiek op de moderne vertaling van het nieuwe testament.

Gevraagd wordt om zakelijke en gefundeerde kritiek te leveren. Wat daarmee bedoeld wordt? Wel, er moet rekening gehouden worden met beginselen die voor vertalen in het algemeen gelden, maar dan ook heel in het bijzonder voor het vertalen van het griekse nieuwe testament. Dat nieuwe testament werd 2000 jaar geleden geschreven in de omgangstaal van toen. Wat tóen geschreven werd, moet vertaald worden. En dat moet zó vertaald worden, dat het nú begrijpelijk is omdat onze dagelijkse woorden gebruikt worden. Daarbij zal men moeten bedenken dat wij in ons dagelijks spraakgebruik niet overal dezelfde woorden gebruiken. Om het maar duidelijk te stellen: men kan heel gewoon maar netjes praten, én men kan vulgair, platvloers praten.

En bedacht moet ook worden - als men kritiek op Groot Nieuws voor U wil uitoefenen - dat de vertaling vooral bedoeld was en is voor de niet-kerkelijke medemens.

Voorstellen tot wijzigingen kan men indienen bij het Ned. Bijbel Genootschap, afd. bijbelwerk, Postbus 620, 2003 RP Haarlem.

P.

MEDEDELING

△ R. Kievit, F. Kazingastraat 19, Engelum woont thans Aronskelk 11, 8935 RH Leeuwarden.

Uit de gemeentebladen

HEERENVEEN

is een kleine gemeente, die op 1 januari 1979 107 leden telde. Momenteel zonder voorganger. Maar wél met een administrateur voor uitsluitend de vaste/vrijwillige bijdragen der leden en vrienden aan de gemeente. Deze meldt per kwartaal de ontvangen bijdragen. Van de 83 nummers stonden er over het derde kwartaal 26 zonder bedrag. Dat kan verschillende oorzaken hebben. De overige 57 nummers (een gek woord eigenlijk!) brachten in het derde kwartaal echter *f* 10.595,— bijeen.

J.M.C.-RAAD

De J.M.C.-raad heeft wijzigingen ondergaan. Ds H. C. Schaap uit Stadskanaal was aftredend en niet-herkiesbaar en heeft hierdoor tevens zijn taak als voorzitter beëindigd. Aan de J.M.C.-raad zijn toegevoegd: Ds Sj. v. d. Laan, Biesbos 35, 1112 KA Diemen; tel. 020-900265.

Mevr. E. Groenhuyzen-Brongers, Briljantstraat 331, 9743 NM Groningen; tel. 050-775334.

Hetty de Winkel, Kon. Wilhelminalaan 89, 3527 LC Utrecht; tel. 030-937566.

Ds Sj. v. d. Laan werd tot voorzitter gekozen en Hetty de Winkel tot sekretaresse i.p.v. mevr. R. Hofman-Bischop, die overigens nog wel deel uitmaakt van de J.M.C.-raad.

LEZERS AAN HET WOORD

Het antwoord dat br T. Wolters mij geeft in DC van 16 november, noodzaakt mij om nog eenmaal op deze zaak terug te komen, met het verzoek dit opnieuw in ons weekblad te plaatsen. Zelf had ik gehoopt dat br Wolters zou inzien dat hetgeen hij heeft geschreven onrechtvaardig en bovendien ongegrond was. En dat hij dientengevolge het woord „anti-uniesentimenten" zou terugnemen.

Hij heeft dit echter niet gedaan en daarmee bewijst hij dat hij niet weet waarom het gaat. Dat hij niet begrijpt welk een zware en ongegronde beschuldiging hij hier naar voren brengt en bovendien begrijpt hij ook niet de macht van het geschreven woord.

Het is natuurlijk dwaasheid om iemand, die met een bepaalde gang van zaken in de Unie, wat of dit ook is, niet mee kan gaan en dat onder woorden brengt, te betichten van „anti-uniegevoelens". Dat zou betekenen dat er zeer veel „anti-uniegevoelens" onder ons bestaan. Want iedereen die tegen een bepaald voorstel is, zou dan een dergelijk stempel opgedrukt kunnen krijgen.

Als br Wolters in zijn antwoord niet het woord „anti-uniesentimenten" terugneemt, maar dit zelfs nog aanscherpt en daarnaast ook het woord „demagogisch" invoert, maakt dit ons duidelijk dat diskussie onmogelijk is en houden wij de zaak verder voor gesloten.

U dankend voor de plaatsing,

Met vriendelijke groeten,

Jac. Schouten

dc

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummer 50 - 14 december 1979

Chantage

Chanteren, wat is het anders dan misbruik maken van de macht die een mens op een gegeven ogenblik heeft? Op een gegeven ogenblik. Want de rollen kunnen erg snel verwiseld worden. Dan worden de machtsverhoudingen gewijzigd. En zo kan het dan gebeuren dat de onderliggende partij boven komt en de bovenliggende partij in het zand moet bijten.

Iran houdt nog steeds zo'n vijftig gijzelaars gevangen. Amerika kan weinig doen. Ja, de graanleveranties stoppen. Maar inderdaad worden dan de armen in Iran - en de meerderheid der bevolking is arm, zeer arm - de dupe. Diplomatieke pogingen het konflikt op te lossen zijn tot nu toe mislukt.

Frankrijk weigert de zoutlozingen in de Rijn te stoppen. Mitsdien wordt deze prachtige rivier, die eenmaal een massa voedsel verschafte, meer en meer verontreinigd. Onze drinkwatervoorziening komt in gevaar. We zijn immers afhankelijk van schone rivieren. Maar Frankrijk heeft macht. Het water van de Rijn stroomt nu eenmaal van boven naar beneden. Niet andersom. Zelfs de warme golfstroom die ons klimaat zo gunstig beïnvloedt, komt langs Frankrijk en nooit andersom. We zitten zo te zeggen in het voeteneind van dat land.

Chantage is machtsmisbruik.
Macht corrumpeert.
Dat betekent in gewoon nederlands dat een mens die macht heeft, slecht wordt. Bederft. Kapot gaat. Innerlijk afbreekt.
Macht geeft de mogelijkheid alleen aan de eigen belangen te denken. Alleen de eigen belangen te behartigen. De belangen van anderen op het tweede plan te plaatsen. De mogelijkheden van anderen beknotten.

Machtsmisbruik is zo veelvuldig voorkomend dat uitroeiing ervan onmogelijk lijkt. Zij vindt haar plaats in het gezin waar het oudere broertje/zusje het jongere dreigt met een pak rammel als het verklapt wat er gebeurd is. Zij vindt plaats - soms - in de relatie tussen man en vrouw waar - soms - de kostwinner zijn zin kan doordrijven. Zij vindt plaats - regelmatig - in het bedrijfsleven waar uitbuiting als gevolg van scheve machtsverhoudingen normaal geacht wordt. Zij vindt plaats - periodiek - in de verhouding tussen werkgevers en werknemers; de laatsten gebruiken hun macht in tijden van schaarste aan arbeiders en de eersten in tijden van arbeidsschaarste.

Machtsmisbruik vindt plaats - soms?, regelmatig?, bij uitzondering? - in de gemeente van Jezus Christus. Een voorganger kan in de verleiding komen van zijn zogenaamde onmisbaarheid misbruik te maken door de raad te dwingen aan bepaalde wensen zijnerzijds te voldoen. Zoals een raad eveneens van zijn machtspositie misbruik kan maken als hij het niet eens is met de voorganger, die te oud geworden is voor een beroep, of wiens kundigheden niet bij andere gemeenten opvallen.

Het tegendeel van chantage is solidariteit. Het tegendeel van machtsmisbruik is rechtvaardigheid / gerechtigheid.
Je leest in de Evangeliën nooit dat Jezus misbruik gemaakt heeft van zijn macht. Heeft Hij eigenlijk wel gebruik gemaakt van zijn macht? Ik bedoel: als het er om ging zijn doeleinden te bereiken? Jezus weende over Jeruzalem dat te horen kreeg: „Hoe vaak heb ik uw inwoners willen vergaderen zoals een hen haar kuikens vergadert maar... gij hebt niet gewild". Hij had legioenen van engelen kunnen laten komen en de machtsverhoudingen in de hof van Gethsemané grondig kunnen wijzigen, maar Hij deed het niet.
Wie Christus volgt, zal moeten leven, niet uit de mogelijkheden van de macht, maar uit de mogelijkheden van de liefde. In een operette komen de woorden voor: Die Liebe ist eine Himmelsmacht. Als je dát kunt geloven, staat het misbruiken van de macht op de tocht. Als je je door de liefde wilt laten leiden, kom je voor grote verrassingen te staan. De grootste verrassing zou wel eens kunnen zijn de ontdekking dat de liefde van Christus ons dringt tot een leven dat haaks staat op wat gewoon is in de samenleving.
Het „gij geheel anders" heeft bekende opdrachten en onvermoede kansen. P.

Ik heb er niets op tegen dat er een God is

Zo antwoordde een man op mijn vraag of hij in God geloofde. Neen, zei hij, maar ik heb er niets op tegen dat er een God is. Dat moet dan voor God wel bijzonder bemoedigend zijn, vindt u ook niet. Want er zijn immers ook mensen die God bestrijden. Die tegen Hem vechten. Die Hem geen plaats op aarde gunnen.
Maar deze man kon best het bestaan van God verdragen. Hij gunde God best een plaats in deze wereld. Waarom niet? Wat kun je er op tegen hebben, dat als jezelf bestaat, God ook bestaat? Waarom zou dat niet mogen?

In het verdere gesprek was en werd wel duidelijk wat de man bedoelde. Hij bemoeide zich gewoonweg niet met God. Hij was niet vóór God en hij was niet tégen God. Gewoon neutraal. Hij gunde God best een plaats in deze wereld, zoals zoveel mensen en machten een plaats hebben in deze wereld. Maar hij gunde God geen plaats in zijn leven. Waarom zou hij?
Die vraag moest ik trachten te beantwoorden.

Waarom zou een mens ruimte geven in zijn leven aan God?
Hij maakte mij duidelijk: wat heeft God mij te bieden? Als ik zie naar mensen die steeds maar door naar de kerk lopen, nou dan zie ik geen verschil. Waarin zijn die kerkmensen anders dan ik ben? Als ze ziek zijn zijn ze net zo bang voor een operatie als de anderen. En als het om het geld gaat, zijn ze net zo hebberig als de rest. En laten we zwijgen over de eerlijkheid van zogenaamde christenen. Zei een minister niet eens dat hij altijd zijn vingers natelde als hij een CDA-er een hand gegeven had?
Nou, wat wil je!

De kerk van Christus heeft een zware dobber aan zulke mensen. Ze zeggen waarheden. Waarheden als koeien. Zwart-wit. Ja, dat is het wel.

Want er zijn natuurlijk ook christenen die het (redelijk) goed doen in deze wereld. Er zijn toch nog steeds honderdduizenden Nederlanders die in verreweg de meeste dingen van hun leven zich laten inspireren door de bijbelse boodschap. Door leer en leven van Jezus Christus. Om maar eens een ding te noemen: Waar vindt je mensen die uit liefde tot God en Zijn kerk/werk per maand één, soms twee, drie honderd gulden geven? Wie heeft dat voor z'n voetbalklub over? Een sponsor? Ja, kunst. Die maakt reklame. Maar wie anders dan de gewone mensen sponsoren, steunen het werk van Jezus Christus? En wat levert dat op? De rente is niet meetbaar en hoeft niet op het aangiftebiljet voor de inkomstenbelasting aangegeven te worden. Maar vind je relatief gezien zóveel mensen die vrijwillig uren en uren geven voor pastoraal werk, voor klubwerk, voor diakonaal werk, voor ziekenbezoek, voor meeleven met de medemens?
God mag er wel zijn. De man had er geen bezwaar tegen.
Gelukkig voor hem, menen wij, dát God er is. Dat een liefdevolle God zich bezighoudt met mensen. Met mensen van allerlei slag. En huidskleur. En wijze van denken. Met gelovigen en ongelovigen.
De God van de bijbel is de Vader van Jezus Christus. En Jezus Christus is de redder der wereld.
De man uit mijn verhaal meende dat de christenen er wat meer van zouden moeten maken. Dat ben ik wel met hem eens. We, u en ik, zouden er wat meer van moeten maken. Want de blijde boodschap, dát is toch wel wat geweldigs. Daar kun je mee verder. Daar ben je voorlopig nog niet klaar mee. Daar heb je de handen aan vol. En wat gebeurt er als mensen dan maar één hand gebruiken?

P.

Een brief van Janca Loot

Ook ik wens u prettige en gezegende kerstdagen, en ik zou meteen van de gelegenheid gebruik willen maken, u allen hartelijk te bedanken, ook namens Janneke, voor de vele kaarten die elke keer weer in Maroua op ons liggen te wachten, en waaruit blijkt, dat u aan ons denkt. Het is fijn, te weten dat we niet alleen staan. Soms lijkt het daar wel een beetje op, vooral als we in de strijd tegen bijgeloof en traditie door onze Afrikanen zo slecht begrepen worden en onze hulp alleen bij God kunnen zoeken.

De laatste tijd kwam het een paar keer voor, dat een jonge moeder haar kind geen borstvoeding wilde geven. Ze meende namelijk, dat het kind zou sterven, als het haar melk dronk. Waarom? Het overtuigende bewijs is een scherf van een kalebas met daarop een plasje van de beruchte melk en... een handvol dode mieren. Als namelijk mieren van deze melk drinken en sterven, waarom zou haar kind dan in leven blijven? Het helpt niet, als je probeert duidelijk te maken dat zulke kleine mieren in zo'n grote hoeveelheid vloeistof verdrinken, ook als die vloeistof water of nog iets anders is, waaraan een kind niet sterft. Het is me nog niet duidelijk, waarom soms deze „melkproef" genomen wordt. Bestaat er een reden voor, dat de „goden" deze vrouw of dit kind niet gunstig gezind zijn en wordt daarom het zekere voor het onzekere genomen? In elk geval is iedereen het er over eens, dat je zo'n kind beter kunt laten verhongeren dan het van deze melk te laten drinken.

Ook het krijgen van tweelingen is een vergrijp tegen de hogere machten. De moeder moet een jaar lang „geïsoleerd" leven. Ze mag niet in een andere saré (huishuttenverzameling) komen, en niemand mag haar bezoeken. Het helpt een beetje, als haar man veel geld heeft en bereid is, een groot feest te geven. Dan mogen de anderen haar tenminste op straat goedendag zeggen, en zelfs een praatje met haar maken. Maar meer consessies kunnen er niet gedaan worden.
Toen ik dat ontdekte, kreeg ik haast een slecht geweten. Er zijn namelijk bij mij al heel wat tweelingen geboren! Sommige moeders proberen wel één van de beide kinderen „kwijt te raken"... maar de goden kun je immers niet voor de gek houden! Het is geloof ik erg belangrijk aan deze mensen duidelijk te maken, dat wij ze niet veroordelen. Dat we proberen ze te begrijpen, en samen met hen een andere weg te zoeken. En weg waarop ze niet angstig om zich heen hoeven te tasten omdat het zo donker en zo gevaarlijk is. Een weg, waar de zon schijnt, en waarop Jezus hen tegemoet komt. Jezus, die niet minder Kameroenees dan Hollander is, en die hen zoveel beter begrijpt dan wij.

Zidim/Kameroen — Janca Loot

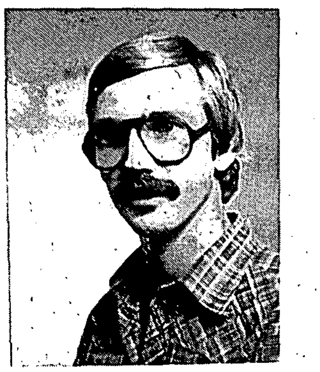
STUDENT VERTELT (V)

Mensen vragen me vaak hoe ik er toe gekomen ben om voor het „beroep" van predikant te kiezen. Bij mij is dat gekomen doordat ik gegrepen werd door de geweldige boodschap van het evangelie, maar ook door het feit dat in mijn omgeving zo weinig mensen waren, die begrepen waar het in het evangelie om ging. Dat heeft mij de aanzet er toe gegeven om over het voorgangerschap na te denken.

Na een tijd van overwegen en van gebed kwam ik tot de konklusie dat dit inderdaad mijn weg was. Ik heb ook mogen ervaren dat de Heer dat tot nu toe steeds heeft bevestigd.

Op dit moment heb ik er al 5 jaren van opleiding opzitten, waarvan 2 jaar vooropleiding (grieks en latijn) en 3 jaren theologie. Dit is een tijd geweest, die ik met gemengde gevoelens heb beleefd. De studie heeft veel vragen losgemaakt en ik ben gaan inzien dat de taak van voorganger veel moeilijker, complexer en verantwoordelijker is dan dat ik aanvankelijk had gedacht.

Ik heb het voorrecht gehad om 5 jaren op De Vinkenhof te kunnen wonen en daar een brok gemeenschap en vorming te beleven. Toch ben ik nu weer naar mijn eigen woonplaats teruggekeerd om daar de studie af te ronden en op die manier ook

wat in de gemeente mee te kunnen werken. Want uiteindelijk heeft het werk in de gemeente altijd je hart.

Aan de ene kant zie ik wel een beetje op tegen de verantwoordelijke taak van voorganger. Aan de andere kant groeit het verlangen om op deze wijze bezig te mogen zijn in dienst van de Heer. Wetende, dat de tekst, die ik van onze gemeente meegekregen heb, waar is:

> Die u roept is getrouw;
> Hij zal het ook doen.
> (1 Thess. 5 : 24).

Ik hoop dat dit getuigenis er toe bij zal dragen dat u zich bij het werk van de opleiding betrokken zult weten, zowel met ons als studenten als met onze docenten, opdat we ons gedragen mogen weten door uw voorbeden.

Hoogeveen — Gert de Jonge

Waar is uw God?

Psalm 42 : 4d (11d) „Waar is uw God?"

De dichter van psalm 42 woonde kennelijk buiten Jeruzalem, ja zelfs buiten Israël. Waarom, weten we niet. In ieder geval: hij zag zich verhinderd naar Jeruzalem en naar de tempel te komen. Daarnaar verlangde hij echter zeer.
Wanneer zal hij weer kunnen opgaan?
Vreemdeling zijn was in de oudheid niet alleen: buiten je land en je volk staan, maar ook: buiten je god zijn. Want de goden hadden ieder een eigen gebied, een eigen territorium. Daarbuiten hadden zij geen zeggenschap, geen taak, geen opdracht.
Onze man leefde temidden van vreemdelingen. Zonder god. Zonder God? De heidenen vroegen hem nieuwsgierig, wellicht ook spottend: Waar is uw god? Want wie gaat er nu op reis zonder zijn god? Zonder een beeld van zijn god? Een afbeelding van zijn god was toch wel het minste dat men mee moest nemen? Zonder beeld van god was zonder god.
De heidenenen hadden goden. Aanwijsbare goden. Hanteerbare goden. Goden die te gebruiken waren. Waarover men kon beschikken.
Het onbegrijpelijke van Israëls godsdienst - naar oud-oosterse maatstaven - was dat Israël geen beelden mocht maken van zijn god. Israël bezat helemaal geen af-beeld-ing van zijn god. Zelfs geen symbolen van zijn god. Ten strengste had God dat verboden.
Het hebben van afbeeldingen van zijn god en goden had één groot voordeel: men kon vergelijken. Er was in de meest letterlijke zin van het woord vergelijkingsmateriaal. Want de goden werden van materiaal gemaakt! Van tastbare stoffen. Niet van gassen, b.v.
Israël kon nooit wedijveren door zijn godenbeelden te vergelijken met andere godenbeelden. Met wien dan wilt gij Mij vergelijken, spreekt de Here, volgens Jesaja. God is onvergelijkbaar. Dat te aanvaarden, sluit in de onmogelijkheid om zijn god aan te wijzen. De God van Abraham, Izaäk en Jacob is een onaanwijsbare God.
De Joden waren trots op hun geloof. Voorzover zij althans dit geloof konden opbrengen. Want Israëls geschiedenis zit vol met voorbeelden van afvalligheid. Israëls hoereren, zeggen de profeten, is dat het andere goden naloopt. Daaraan heeft het volk zich bij herhaling schuldig gemaakt.
Het geloof in een onzichtbare, ontastbare en daardoor onaantastbare God is voor Israël eigenlijk teveel geweest.
Waar is uw god? Waar is uw God?
Men vraagt het ons. Als de beelden van vernietiging door een orkaan, door een vloedgolf, door een vulkanische uitbarsting over ons scherm trekken, vraagt men ons: Waar was dáár uw God? Als de foto's van hongerlijdenden in Cambodja zich vastzetten op ons netvlies en het hart in ons binnenste omkeert van walging en machteloze woede, vraagt men ons: Waar is uw God? Als herinneringen aan de roken crematoria van Auschwitz worden opgehaald, komt onvermijdelijk de vraag naar voren, boven: Waar was God toen?
Bij alle innerlijke verwarring over de onontwarbaarheid van Gods leiding in het leven van mensen en volken komt vanuit de Heilige Schrift het antwoord: Zie, hier is uw God. En we worden door de engelenstem mét de herders naar Bethlehem's stal gevoerd. „U is heden de Heiland geboren, de Christus".
Verwonder u niet als mensen gaan lachen als u dit zegt! Want dit is onvatbaar. God in de gestalte van een baby...
Als we dit kind volgen op zijn weg, horen we dertig jaar later, terwijl de Man door de golven van de Jordaan omspoeld wordt: „Deze is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, hoort naar Hem". En doen we dat, horen we naar Hem, de wonderdoener en grote prediker, dan komen we tenslotte bij Golgotha. Met bijna verstikte stem probeert Hij uit te roepen: „Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?"
Waar is uw God? Aan het kruis van Golgotha!
Maar nu opgestaan en gezeten aan Gods rechterhand! Zie, als mensen alleen maar knielen bij het kind in de kribbe, kunnen zij God nooit ontmoeten. Mensen moeten de Man van Smarten volgen, dan zijn zij in Zijn gezelschap en gemeenschap. Dan komen ze bij het open graf terecht. De echte, beloftevolle, op het doel afgaande weg des mensen begint bij het open graf. Dáár is de overwinning over de machten zonde en dood, satan en dodenrijk bevochten.
Waar is uw God?
De reinen van hart, die zien God. En zij zullen Hem zien.

P.

Verslag van de zendingskonferentie te Apeldoorn op 16 en 17 november jl. ☆)

Wij zijn dus gezanten van Christus

Dit zijn de bijbelwoorden die voorkwamen in de bijbelstudie die ds J. ter Braak hield op de zendingskonferentie in Apeldoorn. Zowel uit Jesaja 43 (de verzen 10-13 en 18-21) als uit 2 Korinthe 5 (vers 14 tot 21) kwam de gedachte van de gezamenlijkheid in de opdracht „Zijn lof te verkondigen". Zending is al oud. Je ziet het al bij Abraham. In zijn levensverhaal ontvouwt zich het beeld van de zoekende en roepende God en de zich voor Hem verbergende mens.

De moderne zending, zoals we die nu kennen, begint aan het eind van de 18e eeuw. Het heil van God brak baan in werelddelen, die hiervan tot dusverre nog niet hadden gehoord, en dat zelfs ondanks tegenstand van eigen rasgenoten door slavernij en koloniale uitbuiting. Het is voorts opvallend, dat de groei van het aantal christenen maar voor een beperkt deel het werk is van zendelingen uit het westen. In Zaïre is bv. 70 tot 80% van de gemeenten ontstaan zonder tussenkomst van zendelingen. God blijkt op bijzondere wijze door de gemeenten te werken.

Ook vandaag geldt het zendingsbevel van de Heer. Ook vandaag gebruikt God hiervoor in de eerste plaats de gemeente. Twee begrippen zullen bij ons centraal moeten staan: vernieuwing en gezantschap die God mensen zowel individueel als gemeenschap geeft.

Gods bouwplaats

Op de vrijdagavond begon de zendingskonferentie met informatie over het werk in Afrika. Ds M. Stäubli en zr Joyce van Veen waren daarvoor gekomen. Ds Stäubli is de tweede algemeen sekretaris van de Europese Baptistenzending waar wij als unie bij aangesloten zijn. Hijzelf werkte meer dan tien jaar in het noorden van Kameroen..

Ds Stäubli vertoonde na een korte inleiding over de EBM de film „Gods bouwplaats". De film ging over het gemeentewerk in Noord-Kameroen, dat vergeleken werd met een bouwplaats. God bouwt zijn gemeente. Daarna vertelde zr Joyce van Veen over de geweldige uitdaging waarvoor zij staat.

Zij hoopt weer te gaan werken in een zeer primitief gebied waar mensen drinken van hetzelfde water als waar ze zich mee wassen en waar geen sanitaire voorzieningen zijn. Het is daarom beslist noodzakelijk om naast de bestaande medische hulp een programma te ontwikkelen dat is gericht op het voorkómen van ziekten en een gezondere levenswijze. Dit zal een zaak van lange adem worden. Maar ook dit werk dat vanuit de gemeenten in Afrika gedaan zal worden, gebaseerd op het getuigenis dat God naar mensen omziet.

Gastvrijheid

De konferentie te Apeldoorn was mogelijk dankzij de gastvrijheid van de baptistengemeente aldaar. De verzorging was prima en droeg zeker bij tot het slagen van de konferentie. Bij navraag is mij gebleken dat in het verleden nog nooit een UZC-konferentie is gehouden. Dat dit nu wel mogelijk is, toont aan dat de aandacht voor de zending in onze gemeenschap op een hoger plan is gekomen. Het geheim van het kunnen houden van een dergelijke konferentie is de beschikbaarheid van een flink aantal mensen dat een bijdrage kan en wil leveren.

Ik schat dat zeker 15 mensen bij de organisatie en het programma betrokken zijn geweest.

Er waren 50 deelnemers uit alle delen van het land gekomen.

De meesten zaten in een zendingswerkgroep in hun gemeente of waren op andere wijze met de zending bezig.

Zending als relatie

Br T. Wolters hield een inleiding over de relatie in de zending. Wat de gemeenten in Nederland in hoofdzaak van de zending zien, zijn de zendelingen en de projekten waarvoor geld ingezameld wordt.

Daarbij valt vooral de aandacht op de werkkring van de zendeling en de evangelieverkondiging. Dit beeld is te eng. Aan de hand van een relatieschema werd dit nader toegelicht. De zending heeft tal van relaties te onderhouden. In eigen land zijn dit de relaties met de UZC, de werkgroep WIN, de gemeenten en ook familie en vrienden.

Op Europees niveau is er de Europese Baptistenzending, in menig opzicht de feitelijke „baas" van de zendeling.

In Afrika zijn belangrijk de relaties met de leiding van de unie aldaar, de plaatselijke gemeente, met andere zendelingen en mensen van andere kerken en zendingsorganisaties.

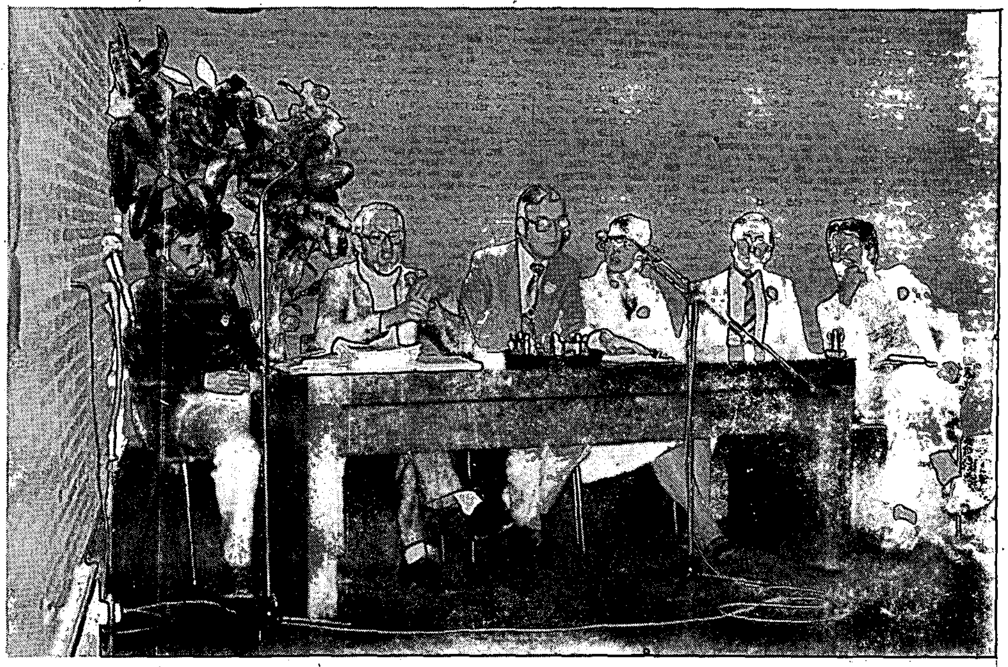
Al deze relaties zijn van groot belang voor het goed funktioneren van een zendeling. In de verbreding van het gezichtsveld van de gemeenten kunnen de gewestelijke en plaatselijke werkgroepen een belangrijke rol vervullen.

Zending en Gemeente

Br J. Brongers maakte duidelijk dat als we ons zorgen maken over het zendingswerk dan moeten we eerst naar onze eigen gemeente kijken. Het aantal christenen in Europa loopt terug. Dit betekent dat we in aktie moeten komen. Niet met geweld, zoals in het verleden is gebeurd, maar met het bijbelse wapen van de gast-vriendschap. Europa is ook zendingsgebied.

Ondertussen wordt de positie van christenen uit Europa in de overzeese zendingslanden steeds moeilijker. Er ligt nog steeds een schuld vanuit het verleden. En steeds sterker klinken de verwijten van de andere werelddelen, dat er fundamenteel in de verhoudingen tussen arm en rijk nog niets is veranderd: de armen worden armer en de rijken rijker. We moeten konstateren dat ons antwoord via projekten niet toereikend is.

Het forum. V.l.n.r. de broeders T. Wolters, J. Brongers, J. Brandsma, zr J. van Veen, br Stäubli, br J. ter Braak.

Het gaat er echter niet om te vervallen in eenzijdig aktivisme. De zending stelt eisen aan het gemeenteleven in zijn geheel: de verhoudingen in de gemeente moeten goed zijn; de gemeente moet solidair zijn, intern maar zeker met de andere gemeenten die op haar weg komen. En de gemeente moet naar buiten treden.

Dit laatste kan niet alleen met het woord. De daad is hiermee onlosmakelijk verbonden en zal hieraan zelfs in veel gevallen aan vooraf gaan. Jezus zelf is ons hierin een voorbeeld: vanuit zijn ontferming kwam hij in aktie.

Paneldiskussie

Naar aanleiding van de verschillende voordrachten werd er een paneldiskussie gehouden o.l.v. ds J. Brandsma. Een van de vragen die aan het panel gesteld werd, luidde: „welke houding neemt de UZC aan tegenover het zendingswerk dat sommige gemeenten steunen buiten de UZC om?"

Ds Ter Braak antwoordde dat wij dit respekteren. Zending is het werk van de gemeente van Jezus Christus en kan dus nooit het alleenrecht van de UZC zijn. Br Brongers voegde daar aan toe dat het mogelijk is dat gemeenten ander zendingswerk willen gaan steunen uit ontevredenheid met de aanpak van de UZC. Dan zou er een gesprek mogelijk moeten zijn. Vooral als gemeenten alleen geloofszendingen zouden willen steunen, zou een gesprek op z'n paats zijn. Deze visie is naar onze overtuiging veel te eng. Ds Van 't Wout bracht aanvullend naar voren dat het niet zelden voorkomt dat geloofszendingen de plaatselijke gemeenten voor de voeten lopen.

Dit risiko is bij het werk van de UZC niet aanwezig, aangezien gewerkt wordt samen met de gemeenten.

Een van de zeven gespreksgroepen aan het werk.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Over de evangelist en de theoloog

Zoals u merkt onderbreek ik even het verhaal over kleine gemeenten. Het onderwerp is belangrijk genoeg om even te pauseren en er later op terug te komen. Maar ook interessant is de relatie tussen de theoloog en de evangelist.

Dezer dagen ontving ik een boek, geschreven door Anton Schulte, een bekende Duitse evangelist. Hij schrijft onder de titel: „Evangelisation, practisch". Dat laatste is het dan ook bij uitstek en graag beveel ik deze leerzame lektuur aan bij mensen, die nu wel eens willen weten hoe het allemaal moet of kan.

Hij schrijft op blz 17 en 18 iets aardigs over de rol van de theoloog en de evangelisatie en omgekeerd.

Er is een kloof tussen beide, konstateert Schulte. De theoloog heeft vaak de indruk, dat evangelisten aan de oppervlakkige kant zijn. Evangelisten daarentegen verwijzen de theologen zonder aarzelen naar het studeerwerk. Beide hebben het gevoel dat de ander geen wezenlijke bijdrage heeft te bieden op hun terrein. Dat ligt enerzijds aan de evangelisten: ze knutselen graag alleen en onafhankelijk aan hun eigen arbeidsmethoden. Aan de andere kant - zegt - Schulte hebben theologen de neiging om vanuit de hoogte op het activisme van evangelisten neer te zien. Ik geef geen letterlijk citaat, anders wordt dit praatje te lang.

Belangrijk is zijn opmerking, dat er een merkbare verandering aan de gang is in de kring van evangelisten. Velen bemerken, dat ze in de botsing der geesten, waarin ze in onze tijd terecht komen, hulp nodig hebben en dat deze hulp moet komen uit de hoek van de theologie. Er moet dringend een „Theologie van de evangelisatie" komen om de gemeente te helpen op een zuivere manier aan haar eerste opgave te voldoen.

Evangelisten moeten naar college en theologen moeten naar tentsamenkomsten , straat- of kolportagearbeid. Er moet een regelmatige en voortdurende gedachtenwisseling tussen beide bedieningen zijn en de plaats daarvoor is - zo zegt Schulte - de gemeente.

Tot zover deze weergave, die waard is te worden overwogen. Zeker is dat zending of evangelisatie zonder theologische onderbouw nergens terecht komen. En even zeker geraakt - denk ik - de theologie in een doodlopende straat, wanneer de verbindingslijn met het apostolaat niet funktioneert.

Met de beste wensen, uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; telef. 010-213335

Diskussie in groepen

De deelnemers gingen op een gegeven moment in groepen uiteen om een antwoord te formuleren op een aanta lvragen. Over de wijze van aanpak in de gemeenten kwam naar voren dat in veel gemeenten er een zendingswerkgroep bestaat die de gemeente voorstelt voor een bepaald projekt aktie te voeren. De informatie hierover wordt meestal via een folder doorgegeven of via het gemeenteblad.

De ervaringen met zendingsavonden door zondagen blijken een veel betere manier de week zijn niet zo gunstig. Ze worden vaak maar matig bezocht. Zendingste zijn om de gemeente te laten kennis maken met het zendingswerk. Aan zo'n dienst kan dan ook heel goed een zendeling meewerken. In een paar gemeenten gaan leden van de zendingsgroep bij alle gemeenteleden op bezoek om informatie te geven en om deelname te vragen. Het gaat om de geestelijke kant van de zaak. Gemeenten die in dat opzicht het juiste aksent weten te leggen, hoeven van het geld geen problemen te maken.

Op een aantal punten gaat het dikwijls nog niet zo goed. Er blijkt nog steeds onvoldoende informatie te zijn. Ook is het zo dat men te weinig moeite doet, om de informatie er wel is, binnen zijn bereik te

uit het Uniebureau

UC- en DB-vergaderingen

Op 7 december kwam de UC op „De Vinkenhof" in vergadering bijeen. Daarvóór werden vergaderingen gehouden op 14 september en 19 oktober (tijdens de Algemene Vergadering). Het Dagelijks Bestuur van de Commissie der Unie vergaderde op 24 september, 9 november en 21 november. We hebben nu in deze rubriek over verschillende agendapunten (benoemingen, uitspraken en verrichtingen) geïnformeerd. De volgende week zal een aantal zaken, dat op de UC-vergadering van 7 december aan de orde kwam, worden genoemd.

Zending aan de gemeenten

Op geregelde tijden worden vanuit het Uniebureau allerlei brieven en andere stukken aan de gemeenten gezonden. Op of omstreeks 16 november is opnieuw een zending aan de gemeenten de deur uitgegaan, die, behalve een artikel in de serie „De Unie dichterbij", ook enkele eksemplaren bevatte van de ontwerp-notulen van de 99ste Algemene Vergadering. De definitieve tekst zal door een Notulenkommissie overeenkomstig artikel 2, lid f van het Huishoudelijk Reglement der Unie worden vastgesteld.

Bezoek aan de gemeenten

Onlangs besloot de UC een begin te maken met het bezoeken van de gemeenten, waartoe bezoekteams (van elk 2 personen) zouden moeten worden samengesteld. De bedoeling was, dat in drie jaar tijd alle gemeenten zouden worden bezocht, om zo het onderlinge kontakt te versterken en ervaringen en gedachten uit te wisselen. De algemeen sekretaris heeft in de DB-vergadering op 21 november een uitgewerkt plan voorgelegd, waarin het Dagelijks Bestuur zich kon vinden. Inmiddels heeft ook de Commissie der Unie zich daarachter geplaatst, zodat het bezoek aan de gemeenten in januari 1980 van start kan gaan. We zullen u daarover op korte termijn nader informeren.

Algemeen sekretaris

De algemeen sekretaris ontving uitnodigingen van de gemeenten te Dordrecht en te Rotterdam-Zuid om op een gemeenteavond over de Unie, haar ontstaan, doel en werkwijze te komen spreken. Deze avonden zijn in de tweede helft van november gehouden. Mochten er gemeenten zijn, die ook een dergelijke avond zouden willen beleggen, dan doen zij er goed aan om met de algemeen sekretaris zo spoedig mogelijk kontakt op te nemen voor het maken van een afspraak. Sedert 5 december is hij thuis (adres: Griffensteijnseplein 26, 3703 BG Zeist) telefonisch te bereiken onder nummer 03404-13998. Overdag kunt u hem meestal op het Uniebureau in Bosch en Duin onder nummer 030-784457 bereiken.

Algemene Vergadering 1980

De Commissie der Unie ontving enige tijd geleden een uitnodiging van de gemeenten van Groningen-Noord en Groningen-Zuid om de Algemene Vergadering in 1980, de honderdste in een lange reeks van jaren in „Stad" te doen houden. De uitnodiging hield - en houdt - verband met de omstandigheid, dat het dan honderd jaar zal zijn geleden, dat in Groningen een baptistengemeente ontstond. De UC besloot - u hebt het al begrepen - om de uitnodiging aan te nemen. De 100ste Algemene Vergadering zal dus in Groningen worden gehouden, en wel van 15 t/m 17 oktober 1980. Noteert u de data alvast?!

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

---

krijgen. Voorts is gebleken dat raden van gemeenten veelal te weinig steun aan het zendingswerk geven. Dan komt het op een paar mensen aan: dat is een verkeerde gang van zaken, zending is niet alleen voor enkele „liefhebbers". Verschillende deelnemers wezen op de grote invloed van de predikant bij het bepalen of er in de gemeente wel of niet zendingsaktiviteiten op gang komen.

Er werd een aantal voorstellen tot verbetering gedaan.

Betere informatieverstrekking kan tot stand komen door nauwere kontakten tussen de plaatselijke en de gewestelijke zendingswerkgroepen, door het doorgaan met het blad „Gemeente en Zending" en door briefwisseling met de zendelingen.

De gemeente kan nader bij de zending betrokken worden door te zorgen voor een zendingswerkgroep met vertegenwoordiging uit verschillende groepen uit de gemeente. De voorgangers hebben de taak in de prediking en bijbelstudie de bijbelse achtergrond van zending toe te lichten. Een gerichte voorbede kan totstandkomen door een maandelijkse gebedsbrief of een soortgelijke aanpak.

Tot slot

Uit de reakties van de deelnemers viel op te merken dat de konferentie als geslaagd kan worden beschouwd.

Men was van mening dat er meer van dergelijke konferenties moeten komen. De UZC heeft er dus een nieuwe opgave bijgekregen.

Indien er ook in de toekomst op een brede medewerking gerekend kan worden zoals in dit geval, dan zal het best lukken.

TW

☆) Met dank aan W. Kloppenburg en J. Brongers voor toegezonden notities.

BIJBELGENOOTSCHAP AKTIEF

Het NBG heeft een nieuwe handbijbel in een „handzaam" formaat uitgegeven. Het in rood of bruin gebonden bijbeltje heeft als afmetingen 9,5 keer 14,5 cm.

Die kun je dus makkelijk meenemen. De vertaling is die van 1951. Het is ook te krijgen met een opzoekflap.

Het dundrukpapwier zorgt er voor dat het niet te dik is. De tekst is gezet in twee kolomm per pagina. Per pericoop zijn er tekstverwijzingen waardoor dit bijbeltje ook als studiebijbel waardevol is. Die waarde wordt nog verhoogd door de opneming van drie gekleurde landkaartjes, terwijl tevens twee plattegronden van resp. Jeruzalem en de tempel in Jezus' dagen zijn opgenomen. Een lijst met eigennamen, een lijst van onderwerpen en een jaartallenoverzicht kunnen bijzonder helpen bij de studie, het wegwijs worden in de Heilige Schrift.

De prijs zonder opzoekflap is *f* 34,50 en met opzoekflap *f* 37,50. Een cassette wordt meegeleverd.

Boekbespreking

Robert D. Brinsmead: Dit is echt leven. Uitg. Aktueel Evangelie, Postbus 25, Borger. Paperback 104 pag. ƒ 7,95.

De schrijver is kweker van avocado's en andere tropische vruchten in Australië. Al een aantal jaren houdt hij zich als christen bezig met de leefwijzen van de moderne mens. Deze is naar zijn mening onjuist. Wil je echt kunnen leven dan zul je gezond moeten zijn. Daarvoor is een gezonde leefwijze nodig met goed en juist voedsel, met goede lichamelijke ontspanning en vooral met geloof in Jezus Christus. Gezondheid gaat niet alleen de enkeling aan maar ook de gemeenschap.

De schrijver heeft een groot aantal voorbeelden van een gezonde leefwijze, in korte op de praktijk gerichte stukjes, die een sterk belerend en motiverend karakter hebben, Niet altijd wordt even duidelijk waar de grenzen tussen gezond lichamelijk en gezond geestelijk leven liggen. Je ontkomt ook moeilijk aan de indruk dat de schrijver de zaken wel erg optimistisch ziet. En vooral, de mens die al jarenlang tobt met organische afwijkingen, die vaak al jarenlang een bepaald dieëet moet volgen, zal zich niet licht laten meeslepen door het optimisme van Brinsmaed.

De Stichting Aktueel Evangelie - opgericht in 1974 - ziet als haar belangrijkste aktiviteit de verspreiding van literatuur waarin de basisgedachten van de hervorming in de 16e eeuw gestalte gegeven zijn. Dus een teruggrijpen op het Evangelie. Maar daarbij ook een teruggrijpen op oudtestamentische gegevens over gezond leven. Ongetwijfeld zijn in de wetgeving aan Israël aanwijzingen te vinden die de moderne mens bijzonder zullen kunnen helpen bij de vormgeving van zijn leven.

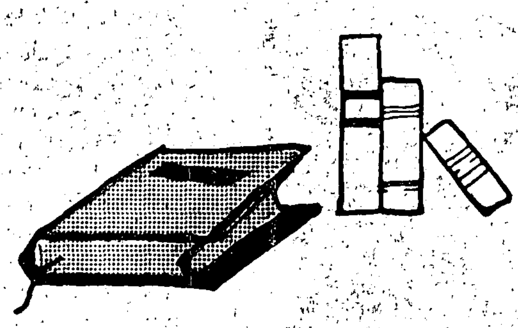
P.

BIJBELS VOOR RUSLAND

Voor de twee keer heeft de Orthodoxe Kerk van Sowjet-Armenië toestemming gekregen tot het drukken van het nieuwe testament. Tienduizend exemplaren zullen in een nieuwe vertaling worden gedrukt. Voor het verkrijgen van geschikt papier is de hulp ingeroepen van de Wereldbond van Bijbelgenootschappen.

In 1975 werden eveneens tienduizend nieuwe testamenten gedrukt, die in enkele maanden waren uitverkocht.

Uit mededelingen van de genoemde wereldbond blijkt dat de kerken in de oosteuropese landen toestemming hebben om 180.000 bijbels en nieuwe testamenten te drukken. Voor dit doel is door de wereldbond bijna acht honderdduizend gulden beschikbaar gesteld. Ook het Nederlands Bijbelgenootschap zal daarin bijdragen. Giften voor dit doel kunnen gestort worden op giro 44.000 t.n.v. Ned. Bijbelgenootschap, Haarlem.

Wat zullen we lezen?

zondag	16 december	Psalm 48	De stad van ons aller God
maandag	17 december	Maleachi 1 : 1- 5	Gods liefde voor Israël
dinsdag	18 december	Maleachi 1 : 6-14	Priesters, doet uw plicht!
woensdag	19 december	Maleachi 2 : 1-17	Jullie zijn God een ergernis
donderdag	20 december	Maleachi 3 : 1- 5	Ik kom zelf recht verschaffen
vrijdag	21 december	Maleachi 3 : 6-18	Op de dag die Ik ga maken
zaterdag	22 december	Psalm 84	Barmhartig voor zondaars

ZENDINGSBERICHT

Zr Joyce van Veen is de 2e helft van januari en in februari beschikbaar voor deputatie-werk. Gemeenten of Zusterhulpen die graag willen kennis maken met onze zendelinge kunnen zich in verbinding stellen met de sekretaresse van de U.Z.C. Alle zondagochtenden zijn reeds volgeboekt.

Namens de U.Z.C.,
W. A. M. van Dam-Deursen,
Jasker 107, 8608 VZ Sneek

POSTZEGELAKTIE

Dit is de laatste keer dat u dit jaar van de aktie hoort. Er is dit jaar ƒ 4.000,- bijeengebracht. De Heer heeft ons gezegend. Allen die meewerkten heel hartelijk dank. In Gods kracht willen we in 1980 verder gaan. Binnen zes jaar is er totaal ƒ 18.000,— verzameld, en dat is toch mooi meegenomen.

Mijn vrouw en ik wensen u allen gezegende kerstdagen en een goed 1980 toe.

Met vriendelijke groeten,
fam. K. Kuperus,
Simsonstraat 5/1, 1076 VG Amsterdam

AANVRAGEN E.C.U.-SUBSIDIE 1980

Gemeenten, die in 1980 in aanmerking wensen te komen voor subsidie, kunnen voor 31 december 1979 de formulieren hiervoor aanvragen bij het Uniebureau, De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin.

Namens de E.C.U.,
H. G. de Winkel, sekretaris

WIJZIGING TELEFOONNUMMER

Br R. W. Trip, Keurvorstlaan 23, 6832 JM Arnhem, penningmeester der gemeente Arnhem en voorkomend op de sprekerslijst, heeft een nieuw telefoonnummer: 085-214811.

GEHOORD

Bij de afkondigingen werd door de gastspreker meegedeeld dat de door de gemeente beroepen predikant het beroep had aangenomen. Daarna zei hij: Laat ons nu samen zingen: Gij, die treurt, komt met uw smart...

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland.
Redaktie: ds M. Cohen, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 36,— per jaar, f 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland f 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

VAN DE REDAKTIE

In verband met de komende feestdagen verzoeken wij u eventuele kopij vroegtijdig te willen inzenden aan de eindredakteur, ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.

MEDEDELING

△ De heer R. W. Trip, Arnhem is vanaf heden te bereiken op tel. 085-214811.

In zijn Heer en Heiland ontslapen onze broeder

J. B. VAN OOST

De begrafenis heeft inmiddels plaatsgehad.

Baptistengemeente Zwolle

Op 4 december 1979 is op 81-jarige leeftijd in haar Heer en Heiland ontslapen onze zuster

AALTJE WESTERDIJK

weduwe van Bareld van der Wal

Baptistengemeente „Elim", Drachten

Heden ontsliep in zijn Heer en Heiland onze geliefde broer en zwager

JAN TIMMER

echtgenoot van T. Timmer-Pinkster

op de leeftijd van 70 jaar.

C. Timmer
S. Timmer-Flobbe
aan boord van Sica

M. Weiland
J. Weiland-Pinkster
Ruysdaelstraat 28, Zwolle

Zwolle, 6 december 1979

De begrafenis heeft plaatsgevonden, maandag 10 december op de begraafplaats „Kranenburg" te Zwolle.

In zijn Heer en Heiland is ontslapen onze broeder

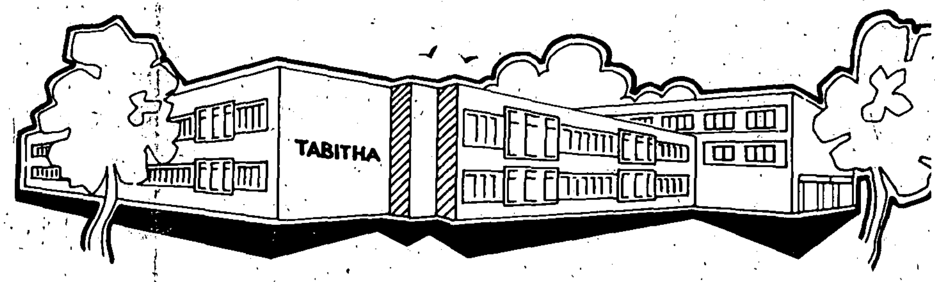
JAN TIMMER

De begrafenis heeft inmiddels plaatsgehad.

Baptistengemeente Zwolle

Tegen vergoeding gevraagd het boek: Opkomst en vestiging van het Baptisme in Nederland, geschreven door dr G. A. Beumkes, in 1912 uitgegeven door Boeyenga in Sneek.

Reakties richten aan S. Postma, Van Kronenburgweg 12, 9257 VW Noordbergum; tel. 05110-2530.

TABITHA is een instelling waar een Christelijke levensovertuiging uitgangspunt en inspiratiebron is voor het scheppen van een goed leef- en werkklimaat.
In verband met een komende vakature van:

HOOFD VAN DE VERZORGING

in ons Verzorgingshuis Tabitha, Ingenhouszhof 15 te Amsterdam, nodigen wij verpleegkundigen uit, die in aanmerking willen komen voor deze funktie.

Reeds verworven ervaring in het leidinggeven is noodzakelijk voor uw taakuitvoering.

Onze verwachting is dat u het prettig vindt om zorg-behoevende bejaarden te begeleiden en er tevens ook plezier in hebt om jonge mensen dit fijne vak te leren.

Uw taak bestaat uit het koördineren van 5 afdelingen en een ziekenboeg, welke geleid worden door afdelings-oudsten.

Bij afwezigheid van het Algemeen Hoofd wordt u geacht hem funktioneel waar te nemen.

Salariëring en overige arbeidsvoorwaarden zijn vastgelegd in de CAO-Bejaardenhuizen.

Aanstelling vindt plaats in de rang van Hoofd-Verpleegkundige.

Meer informatie kunt u telefonisch inwinnen bij de heer Wiersma, Algemeen Hoofd, telefoon 020-938840.

Uw schriftelijke sollicitatie verwachten wij op onze afdeling Personeelszaken.

Stichting verpleeg- en verzorgingshuizen „Tabitha"

Jan Bongastraat 5, Amsterdam
Telefoon 020-110011

TE HUUR GEVRAAGD
Een caravan, zomerhuisje of étage etc. Graag in omgeving Zeist, Utrecht.
Reakties richten aan brieven onder nummer 8075 van dit blad.

VAKANTIE IN FRIESLAND STAVOREN
Nabij bos aan IJsselmeerstrand leuk 10 pers. huis, idem 6 pers. bungalow aan water, veilig voor kinderen. Alle comfort. Tel. 05100-25186.

Welke vriend intell. heer zou een vriend kunnen zijn voor een zelfst. 36 jaar gesch. vrouw met 3 jonge kinderen.
Brieven onder nummer 8050.

AANVULLING ADRESSENBOEKJE
Blz. 37 L. L. Drijfhamer, Omloop 61, 9502 RH Stadskanaal; tel. 05990-13993.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
94e jaargang - nummers 51/52 - 21/28 december 1979

Woorden over „Het Woord" dat vlees en bloed werd

Wat een woorden worden er in deze dagen weer gewijd aan het wonder van Bethlehem!
Woorden van welbespraakte kanselredenaars, vloeiend en boeiend...
Woorden van eenvoudige mensen, gebrekkig en soms minder gelukkig gekozen misschien...
Maar al deze woorden met elkaar, gesproken in welhaast alle talen der wereld, kunnen nooit volwaardig vertolken wat God in Jezus' menswording tot stand bracht. Altijd is het geheim, altijd is het wonder groter!

Zo ergens, dan juist wel bij Joh. 1 is het dat je dit ervaart.
Hier staat meer dan er staat!
Deze woorden zeggen meer dan woorden zeggen kunnen!
Zou u het op kunnen brengen om eerst eens te lezen wat er geschreven staat in die eerste achttien verzen?...

☆

Je krijgt het gevoel, dat je te doen hebt met een gedicht! De woorden boeien je.
Er is iets wat je raakt. Hier wordt iets onvoorstelbaar moois gezegd, ook al doorzie je de bedoeling niet aanstonds.
Je leest nog eens! En nóg eens...
Dan denk je even, dat je het begrijpt...
Maar het volgend moment besef je, dat je waarnemingsvermogen, je verstand, je zintuigen, hopeloos tekort schieten.
Achter deze woorden ligt een andere wereld, waarin je met verstand en verstaan niet zo ver komen zult.

☆

Er is een groot verschil tussen het kerstverhaal van Johannes (want dát is het eerste hoofdstuk toch wel!...) en dat van Mattheüs en Lukas.
De beide eerste evangelisten laten zien „wat voor ogen is", waar mensen het eerst op letten. Ook al hebben ze natuurlijk weet van het goddelijk wonder achter de dingen, toch laten zij ons de feiten zien.
Een meisje, nog maagd. Een jonge man, met een levensgroot probleem! Een romeinse keizer en een vermoeiende reis. Een zwerftocht die eindigt in een verlaten stal. Een geboorte, als miljoenen andere... En... een kind, dat zich van geen ander kind onderscheidt...
Natuurlijk is er ook de engel, bij Jozef. En de engelenzang in de kerstnacht.
De hemel laat zich niet onbetuigd, is rechtstreeks bij de dingen betrokken.
Maar het dekor is menselijk, zichtbaar, begrijpelijk!

☆

Johannes laat het dekor voor wat het is, rept er niet van. Hij kijkt achter de feiten met door Gods Geest verlichte ogen.
Hij ziet de achtergrond van Bethlehem.
Hij neemt ons mee terug naar „den beginne", naar het door God geschapen Paradijs, waarvan God zag „dat het zeer goed was". Maar niemand kan meer paradijs zeggen, zonder aan verbanning te denken.
Gods schepping werd geschonden en de mens werd een angstige, God-vijandige zwerver...
Bij het scheppingswonder draaide alles om het Scheppingswoord: „En God zeide"... ‚En het wás alzo"...
Dat Woord was Jezus. „Zonder Hem is geen ding geworden, dat geworden is".
Zijn werk was volmaakt. En dáárom was alles wat God zag „goed"!...
De schepping is Jezus' schepping! En de geschonden, met zonde en zorg gevulde wereld, is Gods, is Jezus' wereld! voorwaarde: Gods Scheppingswoord zal

☆

Is het denkbaar, dat deze wereld ooit weer eens zal worden zoals zij was? Ieder weldenkend mens zegt: „Neen"!
Maar geloof en hoop zeggen: „Op één voorwaarde: Gods Scheppingswoord zal opnieuw over de duisternis van de aarde moeten klinken, Gods machtswoord"...
In de kerstnacht is dat Woord gekomen. Jezus is dat Woord.
Jezus heeft gezegd: „Ziet, Ik maak alle dingen nieuw"!

En Hij begon met de mensen. Hij ontving zondaars en zei: „Uw zonden zijn vergeven"!
Hij bood zichzelf aan als betaling voor de door mensen aangerichte schade. En ieder die dit aanbod aanvaardt, ontvangt het recht om zichzelf „kind" van God" te noemen.
Eerst een weg terug voor de mens! En straks een nieuwe wereld!

☆

Johannes ziet het wonder: de Schepper wordt mens, daalt af naar de ruïnes van zijn geschonden paradijs...
De nacht houdt de adem in... De ogen der sterren sperren zich wijd open...
De duivel vloekt...
Maar de engelen zingen „Gloria", want voor hen staat het kennelijk bij voorbaat vast, dat God opnieuw, wanneer het genezende scheppingswoord over de geteisterde aarde zal hebben geklonken, zal rond zien en zeggen: „Het is goed! Het is zéér goed"!
Zij weten van en geloven in een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.

☆

„Het Woord is vlees en bloed geworden en het heeft onder ons gewoond".
De mens Adam zondigde, en in hem wij allen.
De mens Jezus Christus betaalde en verzoende. En Gods scheppingswoord weerklonk, schallend door de hemel en over de aarde: „Het is volbracht"!

☆

Woorden over „Het Woord" dat vlees en bloed werd: Hét Woord gaat alle woorden te boven. Woorden kunnen niet zeggen wat er in feite gebeurd is.
Maar het kan worden ervaren in het hart van een ieder die gelooft.

C. van Wier

De plaats van Zacharias in het heilsgebeuren

Wie vergeleek tijdens het zondagsschoolverteluur Zacharias niet met de figuur van Sint Nicolaas? Zó moet Zacharias eruit hebben gezien hebben. Oud en een lange sneeuwwitte baard met een heel vriendelijk gezicht, en ook heel ernstig kijkend. Want hij was een priester van God. En bij God hoort ernst.

Zo denk je als kind. En als volwassenen doemen die herinneringen telkens op. Je zoekt naar iemand in wien je Zacharias zou kunnen herkennen. Laten we eerlijk zijn: we weten weinig van deze man.
Wel dat hij en zijn vrouw Elisabeth op jaren gekomen waren, Lc 1 : 7. Elisabeth was onvruchtbaar. Dát, en niet de hoge leeftijd, was de reden van de kinderloosheid. De hoge leeftijd maakte het echter wel heel onwaarschijnlijk dat beiden nog eens vader en moeder zouden worden.

De last der geslachten

Geen mens vraagt om het leven. Noch om de plaats waar hij terecht gekomen is door zijn geboorte. Je bent er. Nimmer wordt een mens buiten enige relatie geboren. Je komt uit een moeder. Die moeder bepaalt voor een derde deel zo ongeveer hoe je huidskleur zal zijn en je gelaatsvorm. Je vader doet dat voor tweederde, zegt men. Je kunt je aan dit dichtbije voorgeslacht niet onttrekken. Je kunt een andere naam aannemen. Je kunt door plastische chirurgie je gezichtsvorm laten wijzigen. Maar het bloed der voorgeslachten pers je er nimmer uit.

Zacharias behoorde tot de afdeling van Abia. Dáárom was hij een priester, uit het geslacht van Aäron. I Kron. 24 : 10 zegt dat op Abia het achtste lot viel.

Deze Abia was een loot uit het geslacht van Eleazar, een der twee overgebleven zonen van Aäron. In de verzen 3-5 lezen we dat bij de regelingen voor de tempeldienst besloten werd 24 afdelingen te vormen. Bij toerbeurt vervulden deze afdelingen de dienst in de tempel. Zo deed men ook in Zacharias' dagen, Lc 1 : 8v. Door zijn geboorte was Zacharias voorbestemd tot deze dienst. Hij zou als priester door het leven moeten gaan. Dat betekende niet alleen een plaats in het religieuze leven van Israël, maar tegelijk ook een plaats in het sociale leven.
Er golden nogal wat voorschriften voor het leven van de priesters; u kunt ze vinden in Lev. 21 en 22.

Ook huwelijksvoorschriften. Dat maakte de keuze beperkt. Zacharias heeft volle ernst gemaakt met deze huwelijkse voorwaarden. Hij trouwde met Elisabeth, die eveneens uit een priesterfamilie kwam.

De last der geboden

Beiden, Zacharias zowel als Elisabeth, krijgen het getuigenis uit de Heilige Schrift, dat zij rechtvaardig voor God waren, Lc 1 : 6. Daarom leefden zij naar alle geboden en eisen des Heren. Maar je kunt ook zeggen: Zij leefden naar de geboden en eisen des Heren, en dáárom waren zij rechtvaardig voor God. Je kunt het leven van een gelovige nooit losmaken van de openbaring van God. God heeft zich geopenbaard. God maakte Mozes zijn wegen bekend, de kinderen Israëls zijn daden, Ps. 103 : 7.

Sommige mensen maken daar problemen mee. Met de geboden en eisen des Heren bedoel ik. Zacharias kennelijk niet. Hij „wist" gewoon niet anders dan dat van hem gehoorzaamheid gevraagd werd. Onderwerping aan de inzettingen des Heren. Tot het volk van God behoren, betekende nu eenmaal voor de Joden, voor alle Joden: gebonden zijn aan het gesproken woord van God.
Dáárin zou Zacharias ons vandaag een lichtend voorbeeld kunnen zijn.

De last van de uitverkiezing

Een engel des Heren verscheen Zacharias op de dag dat hij zijn dienst in de tempel mocht doen, Lc 1 : 11. Hij mocht het reukoffer brengen en bevond zich derhalve in de tempel, in het heilige. Het volk stond buiten te wachten. Geheel alleen was Zacharias in het donkere heiligdom. Alles de grillige figuren van het vuur in de reukpan verlichtten spaarzamelijk de ruimte. Een ruimte die plotseling gevuld werd met een lichtschijn van een engel. Verwondert het ons dat Zacharias ontroerde en bang werd?

De toespraak van de engel begint terecht met een woord van bemoediging: Vrees niet, vs 13. Want waarom zou Zacharias vrezen voor de verhoring van zijn gebeden? En dát staat op Gods programma. Zacharias en Elisabeth zullen - ondanks onvruchtbaarheid en hoge leeftijd - vader en moeder worden.

Nu, daar hadden ze zeker niet meer op gerekend. Of toch wel? We weten het niet. Maar het lijkt waarschijnlijk dat beiden hun verlangen naar een kind bij de andere onvervulde wensen hadden opgeborgen. Zacharias zag het niet zitten met de vervulling van zijn gebeden, vs 18.

Nu is het bij dit woord van Zacharias trouwens niet helemaal duidelijk waaraan Zacharias zijn twijfels had. Aan de mogelijkheid van de geboorte van een kind uit een oud geworden vrouw. Of aan de mededeling van de engel dat hun kind een bijzondere plaats zou innemen in de heilshuishouding Gods.

Want zóveel werd Zacharias meteen duidelijk dat hun zoon de voorloper van de Messias zou zijn. En daarmee werd dan veel meer vervuld dan de wens van een enkel ouderpaar. De wens van een volk (of van een volk-in-een-volk) werd vervuld. De beloften Gods aangaande de Messias, de redder van Israël en de wereld, zouden ingelost worden.

En Zacharias en Elisabeth werden uitverkoren voedingsbodem en voorbereidingsruimte te zijn voor dit heilswerken Gods. Dat was een zeer belangrijke taak die zij kregen toebedeeld. Maar tegelijk was het een taak die smart zou brengen. Als het kind er is, dicht Zacharias een loflied waarin hij zijn zoon een profeet van de Allerhoogste noemt, Lc 1 : 76. Dat was een uiting van vreugde en van dankbaarheid, maar tegelijk van huiver. Want pro-

feten verging het in Israël nooit goed; zij werden gestenigd, Lc 13 : 34; Mt. 5 : 12; 23 : 29; Openb. 16 : 6; Hand. 7 : 52 e.a.

De last van de stomheid

Het ging het begrijpen van Zacharias te boven. Volgens hem kan het helemaal niet. Maar dat zegt hij niet. Hij wil een teken van God hebben. Een teken tot bevestiging van de toegezegde belofte. Dat een stuk twijfel in deze wens dóórspeelt is niet te ontkennen.

Het antwoord dat de engel geeft gaat duidelijk in de richting van een bestraffing van deze twijfel. Maar niet zo dat de belofte niet vervuld zal worden, door Zacharias en Elisabeth heen. Zacharias zal moeten zwijgen. Hij zal de last van het niet kunnen spreken moeten aanvaarden. Hoe Zacharias dit heeft ervaren, blijkt overduidelijk uit zijn antwoord aan de mensen ná de geboorte van zijn zoon. De omstanders willen hem naar Zacharias noemen, maar deze maakt duidelijk dat hij Johannes moet heten, Lc 1 : 57 vv. Via een schrijfplankje maakt hij dit duidelijk. Zó zal hij het ook aan Elisabeth hebben „verteld".

De lofzang van een blijde gelovige

We spraken voorheen over de verschillende lasten die Zacharias te dragen had. Zijn rol in de heilsgeschiedenis is echter niet alleen een van lastdrager geweest.

Hij is ook de man die een bijkans onvergelijkelijk mooi loflied gedicht heeft op de grootheid van God, Lc 1 : 68-79. Het benedictus (zo genoemd naar de latijnse beginwoorden) bevat een aantal gedachten die de overgang van het oude naar het nieuwe verbond markeren. Hij bindt - evenals trouwens de lofzang van Maria - het oude aan het nieuwe, het nieuwe aan het oude. Beiden maken duidelijk dat de God van Israël bezig is. En Israëls God is de God der ganse aarde.

God zocht zich in Israël een volk, en God vond in Israël een volk. Maar door Israël heen gaat God op zoek naar heel de mensheid. En door de dienst van Johannes de Doper zal God tot alle volken komen in de persoon van Jezus, neef van Johannes naar den bloede, maar tegelijk de Heer.

Het is te weinig te zeggen dat de plaats van Zacharias in de heilsgeschiedenis zich beperkt tot de rol van de vader van de heraut des Heren. Zacharias is een schakel tussen oud en nieuw. Aan het begin van het Evangelie van Lucas kan de Christus-gelovige uit de heidenen over Zacharias lezen. Maar deze priester daagt de lezer uit, het oude testament ter hand te nemen om te ontdekken dat de Vader van Jezus Christus, Die Hem uit de doden opwekte en tot Hoofd zijner gemeente maakte, de God is van Abraham, Izaäk en Jacob. Ja, de God van Abraham. Ja, de schepper van hemel en aarde.

P.

Omkering van het bestaande

Lukas 1 : 52 „Hij heeft machtigen van de troon gestort en eenvoudigen verhoogd; hongerigen heeft Hij met goederen vervuld en rijken heeft Hij ledig weggezonden".

Men kan onmogelijk ontkennen dat in de lofzang van Maria de boven vermelde woorden een politieke betekenis hebben. Het gaat bij de machtigen inderdaad om politieke machthebbers, en het gaat bij rijken inderdaad om ekonomische machthebbers.
Vaak lopen politieke en ekonomische macht door elkaar heen. Het ene steunt op het andere. Dan is het geen wonder dat als politieke machthebbers verdwijnen, ook ekonomische machthebbers verdwijnen.
Echter: ook heel vaak maakt het voor de armen niets uit wie er aan het roer staat en wie het bewind in handen heeft. De volksmond zegt: het maakt niet uit of je door de hond of door de kat gebeten wordt. Gebeten word je toch. Alle politieke veranderingen zijn slechts van beperkte betekenis. Ze komen zelden heel het volk ten goede. Natuurlijk, de val van een diktator kan een radikale omkeer brengen voor een volk, ja voor heel de wereld. Maar dan moet de diktatuur wel vervangen worden door een duidelijke tegenstelling van de diktatuur, bv. door de demokratie. Vervanging van de ene diktatuur door de andere is verhanging van naambordjes en wijziging van banknummers, maar de uitbuiting en machtswellust blijft.

Wat Maria van God zegt, gaat verder. Het gaat verder dan wijziging van briefhoofden. Het gaat er om dat machtigen niet vervangen worden door machtigen, maar door eenvoudigen. Die dan eenvoudig blijven. Die nederig blijven. Die weten dat zij in afhankelijkheid van hun Heer moeten leven. Ja dat zij alleen maar kúnnen leven, alleen maar léven hebben, als zij gewoon, nederig, eenvoudig zijn. Als zij hun afhankelijkheid kennen en erkennen.
Dat hongerigen niet alleen maar te eten krijgen, maar ook nog met goederen vervuld worden, dus rijk worden, dát was helemaal onbegrijpelijk. Dat er een enkele keer een hongerige rijk werd en een rijke arm, dát kwam voor. Door allerlei gebeurlijkheden van het leven was zoiets nooit uit te sluiten. Maar dat de hongerigen als groep, als massa, goed te eten zouden krijgen, ja rijk zouden worden, en dat rijken als (veel kleinere) groep arm zouden worden, dát was meer dan ooit in de geschiedenis vertoond was.

Maria laat er geen twijfel over bestaan dat zij God als bewerker van deze gebeurtenissen ziet. De God van Israël heeft plannen die ver uitgaan boven de behartiging van de belangen van Israël. God heeft heel de wereld in het oog. God is niet alleen niet tevreden met de situatie in Israël, Hij is ook niet tevreden met de situatie in de wereld. Hij wil niet dat er rijken zijn ten koste van armen, en dat er machthebbers zijn ten koste van eenvoudigen.
God heeft er geen vrede mee dat er op aarde geen vrede is maar oorlog en revolutie. God laat zijn zon opgaan over bozen en goeden en regent over rechtvaardigen en onrechtvaardigen, en kan het daarom niet aanzien dat de oogst alleen maar een kleine groep ten goede komt terwijl de massa op de rand van het bestaansminimum moet balanceren.

Het moet duidelijk zijn, dat Maria hier een voorspel geeft op het gebed dat haar Zoon Zijn discipelen zou leren: Uw Koninkrijk kome... geef ons heden (óf: elke dag) ons dagelijks brood...
Wie bidt om de komst van het Koninkrijk van God, bidt om de verwerkelijking van Gods plannen met de satan en met de zonde. God heeft het plan de satan te werpen in de poel die brandt van vuur en zwavel, Openb. 20 : 10. Daarin zal ook de zonde verdwijnen. Er komt een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, Openb. 21 : 1. Al het bestaande zal verdwijnen.
Wij kunnen dat rijk niet brengen. Maar we kunnen tekenen oprichten van dat rijk. Dat doen we o.a. door het veroordelen van de machtswellust van enkelingen en door te streven naar brood voor heel de wereld. We verwachten het niet van kracht noch van geweld, maar wel van de Geest. We zullen ook niet de Geest een handje gaan helpen, maar moeten wel bereid zijn, handen en voeten te worden van Jezus Christus. Hij stierf voor zondaren, om het koninkrijk te brengen. Voor heel de wereld. Ter vervanging van de huidige wereld.

P.

Onderweg in de bijbel

De weg van het volk van God

Hebr. 3 : 1 - 4 : 13

Het sleutelwoord van de Hebreeënbrief ‚hogepriester' is gevallen (2 : 17). Het zal nog vele keren terugkeren wanneer de weg van de Zoon van God in het laatst der dagen verder beschreven wordt. Zover is het echter nog niet. Eerst moet de weg van het volk van God worden getekend, althans weer een stap verder. Tot ernst maken met het heil dat haar is verkondigd is de gemeente reeds in 2 : 1-4 opgeroepen en dat thema wordt nu weer opgenomen en verdiept. Die verdieping ligt vooral in een sterke koncentratie op Jezus, de apostel en hogepriester die de gemeente belijdt. Daarmee zijn we bij het begin van hoofdstuk 3.

Meer dan Mozes

Geen moeite is de schrijver teveel om de superioriteit van de Zoon van God duidelijk te maken. Dat is al gebeurd voor wat betreft de hemelse wereld: Hij is boven de engelen. Nu gebeurt dat met betrekking tot de aarde, beter gezegd tot de weg van het volk van God vóór het laatst der dagen. Die weg is getypeerd door één naam, die van Mozes. Hij is wel geen hogepriester maar wel de middelaar tussen God en zijn volk. Wie Mozes zegt, zegt verbond en straks zal de schrijver duidelijk maken dat dit verbond oud is geworden omdat er een nieuwe middelaar is en dus een nieuw verbond (8 : 1 - 9 : 28). Nu volstaat hij ermee Mozes en Jezus tegenover elkaar te stellen; beiden hebben te maken met het huis van God, Mozes als bediende, Christus (!) als Zoon, Mozes in het huis, Christus aan het hoofd van het huis (3 : 2-6a). Het huis is het volk, d.w.z. wij, de gemeente in het laatst der dagen. Daarmee is de schrijver weer terug bij de gemeente (3 : 6b).

Vasthouden

Vasthouden was het woord waarmee 3 : 6 eindigde. Dat is wat de door vervolging en twijfel bedreigde gemeente voor alles moet doen. Zij moet haar vrijmoedigheid en haar hoop vasthouden. De inhoud van die hoop wordt in het volgende omschreven als ingaan in de rust. Dat heeft hier geen betrekking op het hiernamaals maar op de open toekomst van het heil. Rust wil zeggen voleinding.

De gemeente moet vooral niet denken dat haar niet kan overkomen wat Israël overkwam omdat Christus meer is dan Mozes. Integendeel, het ernstige woord uit Psalm 95 geldt ook voor haar, ja eerst recht voor haar want als het er op aankomt is de rust niet het beloofde land Kanaän maar Gods toekomst.

Hoe belangrijk dit voor de schrijver is blijkt ook uit de lengte van het citaat uit Psalm 95. Meestal bedient hij zich van korte aanhalingen of zinspelingen maar wanneer de tekst uit de Schrift erg belangrijk is voor zijn betoog, dan citeert hij uitvoerig. Dat doet hij hier en in 8 : 8-12 (het nieuwe verbond).

De opbouw van dit gedeelte is van belang. Eerst het citaat (3 : 7-11), daarna een eerste, voorlopige toepassing (3 : 12-14), daarna een korte historische uitleg: het gaat over Israël in de woestijn dat tenslotte niet de rust kon ingaan vanwege het ongeloof (3 : 15-19). Het woord ongeloof was ook reeds in vs 12 gevallen. Toen had het betrekking op de gemeente, nu op Israël. Als Israël niet kon ingaan door ongeloof, dan zal ook een ongelovige gemeente niet binnengaan.

Dat staat er niet met zoveel woorden maar het is wel als het ware de vooronderstelling van de tweede, definitieve toepassing van het Psalmwoord.

Ingaan in de rust

Een krachtige opwekking om met deze belofte in het vooruitzicht niet achter te blijven opent het vierde hoofdstuk (vs 1). Het voorbeeld van Israël dat wel hoorde maar niet geloofde (vs 2) moet een waarschuwing zijn. Maar tegelijk stelt dat voorbeeld een probleem aan de orde. Was de rust waarin Israël zou binnengaan en waarin een volgende generatie onder Jozua ook binnengegaan is niet het land Kanaän? Hoe zit het dan met de rust voor de gemeente?

Om te beginnen is die rust verbonden met de rust van God op de zevende dag na de schepping en daarom heeft de rust meer dan een enkele gestalte.

Kanaän was een eerste, voorlopige gestalte. Dat blijkt uit het feit dat er ook na Jozua en de intocht nog steeds sprake is van een heden waarin opgeroepen wordt om in te gaan. Wat nog te wachten staat is een sabbatsrust voor het volk van God (vs 9). Dat woord komt nergens anders in de bijbel voor en is ook uit andere bronnen niet bekend. Waarschijnlijk heeft de schrijver het zelf gemaakt om de verbinding met de rust van God voorgoed tot uitdrukking te brengen. De rust van het begin, de rust van de goede schepping, is ook de rust van de toekomst.

Later zal de schrijver deze toekomst met een ander beeld beschrijven als een stad met fundamenten, waarvan God de ontwerper en bouwmeester is (11 : 10). In hoofdstuk 4 wordt de uiteenzetting over de sabbatsrust afgesloten met een laatste appèl er ernst mee te maken (vs 11).

Het woord van God

Dit appèl wordt in de volgende verzen 12 en 13 nog toegespist. Er is al eerder sprake geweest van het woord (2 : 2): bij de Israëlieten had dit woord niet gebaat omdat het geen geloof had gewekt. Maar met die konstatering is nog niet het laatste woord over de prediking gezegd. Het woord van de prediking (om die gestalte van het woord van God gaat het hier!) is het eens modern te zeggen: het heeft ook meer dan alleen een aanbod van heil. Om een kritische werking (het griekse woord staat in vs 12 en is weergegeven met ‚schiften'). Het legt onbarmhartig de overleggingen en gedachten van het hart bloot. Het maakt alles zichtbaar voor de ogen van God. Het gaat niet om de oppervlakte maar om de diepte en om wat daar leeft.

De vermaningen van de schrijver van de Hebreënbrief zijn over het algemeen niet licht van toon. Dat zijn vermaningen doorgaans niet maar bij Paulus bijvoorbeeld staan ze toch vaak in een wat ander licht, nl. dat van de liefde van God in Christus waarvan niets ons kan scheiden (Rom. 8 : 39).

Het is misschien geen toeval dat de uitdrukking ‚liefde van God'. in onze brief niet voorkomt. De schrijver is diep doordrongen van de ernst van de zaak. God is heilig, een verterend vuur (12 : 29) en de verzoening van onze zonden door het bloed van Christus is een hoogst ernstige zaak. Daarom mag, ja moet een diep indringend beroep worden gedaan, niet alleen om te geloven maar vooral om vast te houden.

Waaraan vasthouden? Aan het volbrachte werk van Christus, of - in de termen van deze brief: zijn dienst als hogepriester. Daarop gaat het vervolg weer dieper in.

(Wordt vervolgd). J. Reiling

MEDEDELING

△ De sekretaris van de NBJB de heer W. Steenbergen, Looxmaweg 25, Noordbergum woont voor tijdelijk: Rijksstraatweg 64, 9257 DV Noordbergum, door de weeks van 9.00 tot 16.00 uur te bereiken op tel. nr. 05780-15841 en weekends op tel. nr. 05110-2788.

AFSCHEID Ds O. DE VRIES

In verband met het feit dat onze voorganger ds O. de Vries een jaar met studieverlof gaat naar Rüschlikon in Zwitserland, hoopt de gemeente Den Haag-Delft op zondag 6 januari 1980 van hem en zijn gezin afscheid te nemen.

De dienst wordt gehouden in de Mijntekerk, Vierheemskinderenstraat 91 te Den Haag en begint om 16.00 uur.

Na afloop van deze dienst is er gelegenheid om persoonlijk afscheid te nemen van de familie de Vries.

Zij die een en ander wensen mee te maken zijn van harte welkom.

A. S. Gebel, sekretaris

SPAANDERS

Ik ben de grote uitzondering

We weten het allemaal: Spelen met vuur is gevaarlijk. Behalve wanneer het bittere noodzaak is, moet je geen gevaarlijke grapjes uithalen.

Knoop geen relaties aan met twijfelachtige zakenlui, sluit geen vriendschap en verbroeder je niet met hen die van God afgekeerd leven. Want vroeg of laat brand je je vingers, raak je op het verkeerde pad, lijd je geestelijk schade en buigt je weg af naar beneden.

Maar wij zeggen dan, wanneer men ons waarschuwt: dat zal **mij** niet overkomen, **ik** pas wel op, **ik** loop niet in zeven sloten tegelijk .Die waarschuwing mag dan goed zijn voor anderen, wat **mij** betreft hoef je niet bang te zijn. M.a.w.: Ik ben de grote uitzondering.

Iemand schreef ergens: „GEK TOCH: als iemand anders ergens lang over doet, doet hij het sloom. Als ik ergens lang over doe, doe ik het grondig. Als een ander iets niet doet, is hij lui. Als ik iets niet doe heb ik geen tijd. Als een ander iets ongevraagd doet, gaat hij buiten zijn boekje. Als ik iets ongevraagd doe, toon ik initiatief. Als een ander met kracht aan zijn mening vasthoudt, is hij eigenwijs. Als ik met kracht aan mijn mening vasthoudt, ben ik standvastig. Als de ander er geen rekening mee houdt hoe het hoort, is hij onbeschoft. Als ik er geen rekening mee houd, ben ik een individualist".

Randschrift

Op de rand van onze gulden staat nog altijd de vrome wens: God zij met ons. De gulden is nog steeds niet „ontkerstend". Op zijn minst eigenaardig als je bedenkt dat ook een troonrede geen christelijke zegenwens meer mag bevatten.

Speelt bijgelovigheid hier nog een kleine rol en zijn we bang dat het ons financieel minder goed zou gaan als we zo uitdagend Zijn naam verwijderen? Zo van: Je kunt maar nooit weten...?

Van mij mag die Naam op de gulden wel verdwijnen. Beter een gekerstend hart en een ongekerstende gulden, dan omgekeerd.

Maar toch: Laten wij die geloven, ons eens aan gaan trekken wat er staat. Laten we wat meer gaan bidden dat God met ons zij wanneer wij met geld omgaan. Dat Hij ons helpt het op een goede wijze te verdienen en het op even goede wijze uit te geven. Want als we ergens zijn hulp nodig hebben is het hier wel.

Een merkwaardige overeenkomst

U kent de lijdensgeschiedenis. U herinnert zich hoe Pilatus probeerde Jezus vrij te laten. Toen alle pogingen mislukten, nam Pilatus water, wies zich de handen, schoof de verantwoordelijkheid voor de dood van Jezus op de Joodse oversten en het volk en zei: „Jullie moeten zelf maar zien wat er van komt".

Het hele volk antwoordde toen in koor:

> **„Zijn bloed kome over ons en over onze kinderen".**

Velen denken dan meteen aan de verwoesting van Jeruzalem, en de dood van vele duizenden Joden.

Is Gods anwoord op de hierboven geciteerde uitspraak w r a a k?

Het Kruiswoord: „Vader vergeef het hun..." wijst al in een andere richting.

En dan is er een ander Godswoord dat heel kort daarna in Jeruzalem opklinkt uit de mond van Petrus: „Bekeert U en ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus", tot vergeving van uw zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen, want:

Voor u is de belofte en voor uw kinderen..."

Is dat geen koninklijk antwoord op de uitdagende uitroep van de menigte voor Pilatus?

Inplaats van slachtoffer van de wraak te worden, mogen ze via de weg van bekering en doop ontvangers worden van de Heilige Geest. En in plaats van vernietigd te worden door hun eis dat het bloed van Jezus moest vloeien, kan dat kostbare bloed nu ánders over hen komen, nl. reinigend van alle zonden.

Wie denkt hier niet even aan het woord dat Jozef tegen zijn broers sprak toen vader Jacob gestorven was en ze vreesden dat Jozef nu wel wraak zou nemen?

> „Vreest niet. Jullie hebben wel kwaad gedaan, maar God heeft dat ten goede gedacht, om een groot volk in het leven te behouden". (Gen. 50 : 20).

Wf.

IN GESPREK OVER EVANGELISATIE

Kerstfeest = Christusfeest

Voor de eerste keer in 35 jaar zal ik op het kerstfeest niet op de kansel staan. Aan de ene kant voel ik dat als een gemis: het blijft toch een groot voorrecht om de komst van Jezus Christus te verkondigen. Aan de andere kant betekent het ook een hele verlichting, want preken op de feestdagen is niet de gemakkelijkste opgave.

In de eerste plaats is het onderwerp al overbekend en het is erg moeilijk om met name op het kerstfeest origineel en fris te spreken. Mijn collega's wens ik dan ook van harte sterkte bij de voorbereiding!

Een ander probleem is - en dat geldt ook heel speciaal voor het kerstfeest - dat er zoveel bijkomende dingen zijn, die zich in het middelpunt van de feestviering hebben weten te nestelen. Daar moet je dan wel doorheen zien te prikken en tijdens de preek op eerste kerstdagmorgen, als die dienst tenminste niet is opgelost in de z.g. „kerstnachtdienst", denk je soms wel even dat het is gelukt. Maar aan het eind van de tweede feestdag weet je wel weer beter. Ook als gemeente zijn we er weer in geslaagd het kerstfeest in te passen in ons eigen verwachtingsof behoeftenpakket.

Inplaats van ons tot bezinning en verootmoediging te laten brengen, hebben we weer een fijn feest gebouwd rondom romantische symbolen en met enkele heerlijke maaltijden. Dat is erg - zeggen sommigen onder ons - als je let op de armoede en de honger in de wereld.

Ze hebben gelijk, maar erger is het tegenover de geboorte van Jezus Christus. Kerstfeest is het Christusfeest. Hij heeft het alleenrecht om de aandacht op te eisen. En toch: de meesten van ons zijn op 25 en 26 december niet in de eerste plaats blij over zijn komst, maar over de bijkomstigheden, de aanhangels van het kerstfeest.

Helaas zitten we daarmee niet alleen te tobben op de feestdagen. In heel het gemeentelijk leven nemen de bijkomstigheden een te grote plaats in. Organisatorisch en materiële dingen vragen de meeste tijd en de meeste mankracht. Gezelligheid en gemoedelijkheid worden vaak meer ontzien dan de verspreiding van het evangelie.

Terwijl om ons heen de mensheid steeds verder afdrijft van Jezus Christus, zitten wij samen op een kluitje en vieren zijn feest.

Maar Hij verliet de hemel en verscheen in de wereld: arm en hulpeloos.

Denk daar ook nog even over na, a.u.b.!

Uw evangelist in algemene dienst,

Romke Reiling,
Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam,
tel. 010-213335

uit het Uniebureau

BWA-hulp aan Cambodja
De afgelopen week kwam op het Uniebureau het bericht binnen, dat door (bemiddeling van) de Baptisten Wereld Alliantie voor $ 25.000 aan voedsel en medicijnen is verzonden naar de Cambodjaanse vluchtelingen in Thailand ($ 15.000) en de hongerende bevolking van Cambodja's hoofdstad Phnom Penh ($ 10.000). Tachtig procent van de kinderen lijdt aan ondervoeding, schrijft dr C. Ronald Goulding uit Washington, waarbij de jongste kinderen er veelal het slechtst aan toe zijn. Hij brengt in zijn brief deze situatie met klem onder de aandacht van de Unies (en de gemeenten en haar leden), die bij de Baptisten Wereld Alliantie zijn aangesloten.

Hulp vanuit de Unie
In het nummer van 30 november hebben wij u meegedeeld, dat de Commissie der Unie voor hulp aan de hongerenden in in Cambodja (en Thailand) reeds een bedrag van *f* 10.000,— uit het Noodfonds beschikbaar heeft gesteld. Tal van gemeenten en partikulieren hebben eveneens bijdragen voor dit doel aan het Uniebureau overgemaakt. Mede naar aanleiding van de brief van dr. Goulding wijzen wij u op de mogelijkheid om de medemens-in-nood de helpende hand te reiken. U kunt giften, groot of klein, overmaken of storten op postrekening 8.12.55 ten name van het Noodfonds der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, onder vermelding: Cambodja. Daarvoor hartelijk dank!

Enkele benoemingen
In de vergadering van de Commissie der Unie, die op 7 december is gehouden, werd br J. ter Braak benoemd tot vertegenwoordiger van de Unie in de Nederlandse Zendingsraad. Tot opvolger van br H. Ploeger als UC-vertegenwoordiger in de Jeugdraad der NBJB - hij moest zich wegens drukke werkzaamheden terugtrekken - werd br A. R. Schaap aangewezen, terwijl br J. A. Brandsma zich tot lid van de Radio- en Televisiekommissie én van de Werkgroep „Uniestrukturen" benoemd zag.

UC-vergaderingen 1980
In 1980 zal de UC vergaderen op 7 maart, 8 mei, 17 september en 9 december. De vergaderingen van het Dagelijks Bestuur moeten nog worden vastgesteld. Op 26 januari zal een ekstravergadering van de Commissie der Unie worden gehouden, waarschijnlijk in Zwolle. In de morgenvergadering, die door de Werkgroep ‚Toerusting" en andere instanties binnen de Unie zal worden bijgewoond, komt de Gemeente Bijbelschool ter sprake. Des middags zal opnieuw een breed beraad plaatsvinden. De desbetreffende kommissies kunnen over niet al te lange tijd een schriftelijke uitnodiging tegemoet zien.

Kerstmis en Oud/Nieuw
Op 24 en 31 december, de (maan)dag vóór Kerstmis en de Oudejaarsdag, zal het Uniebureau gesloten zijn. Mede namens de anderen, die op en vanuit „De Vinkenhof" hun werk verrichten, wensen wij u fijne Kerstdagen en een voorspoedig Nieuwjaar!

J. A. Brandsma
A. van den Hoef

NIEUWS UIT ISRAËL

In Jezus' dagen ergerden orthodoxe Joden zich aan Joodse jongelingen die deelnamen aan Griekse spelen. Gewoonlijk liep men in het stadion nogal hard, en ongehinderd door kledingstukken. Joodse jongelingen schaamden zich voor de besnijdenis die zij ondergaan hadden. Sommigen lieten zich dan bewerken om deze besnijdenis onzichtbaar te maken.

Gezien in het licht van het verleden, verwondert het ons niet dat Joodse orthodoxe leidslieden zich met hand en tand verzetten tegen de bouw van een voetbalstadion in Jeruzalem. Niet dat men het naakt zou vrezen maar wel het lawaai, en vooral speelt de verstoring van de sabbathrust een belangrijke rol in dezen.

Overigens, ik las ooit dat de Joden het eerste volk waren dat balspelen beoefende... op sabbath.

Wanneer is iemand een Jood? Het Hooggerechtshof in Israël wordt regelmatig gevraagd daaromtrent uitspraak te doen. De Wet op de Terugkeer zegt dat een persoon, geboren uit een Joodse moeder, een Jood is. Wie de Joodse godsdienst aanhangt, is eveneens Jood. Mits men niet ook nog lid is van een andere godsdienst. Wie als Jood christen geworden is, is dus geen Jood.

Kriminaliteit in Israël is een zaak, die steeds meer mensen bezighoudt. Het is een steeds groter wordend probleem. Zoals ook het toenemend alkoholisme een probleem is. Achterbuurten heeft Israël ook. Ja, Israël is een volk als andere volken...

Olie blijft voor Israël een vloeistof van levensbelang. Zolang er water stroomt, zal er olie nodig zijn. Een modern uitgerust Frans onderzoekschip is bezig voor de kust van het land te zoeken naar olie.

Door de grote droogte van de afgelopen zomer bereikte het peil van het meer van Galilea een zodanig dieptepunt dat verdere afvloeiing van water uit het meer stopgezet moest worden. Vermindering van de totale hoeveelheid water zou het zoutgehalte op een riskante hoogte brengen.

Antisemitisme is een ziekte die overal de kop opsteekt, en die soms de vorm van een epidemie aanneemt. Zowel in Frankrijk als in Italië zijn daarvan de laatste maanden duidelijke voorbeelden geweest.

Naarmate de sympathie voor de PLO toeneemt, neemt de antipathie jegens Israël toe. Zij die met beide te maken hebben, vermogen blijkbaar niet beide volken in hun belangstelling een gelijke en gelijkwaardige plaats te geven.

Ondanks het feit dat Israël enorme kapitalen heeft moeten betalen voor de oorlogen die het gevoerd heeft, en hoewel het land nog een boven zijn mogelijkheden uitgaande krijgsmacht op de been moet houden, staat Israël toch op de 27ste plaats op de lijst van de rijke landen. Nederland staat op de 9de plaats. Ja, toch nog wel enig verschil...

Niet zonder verband met het voorgaande bericht is dit: de werkloosheid in Israël is laag, nl. 2,8% van de beroepsbevolking.

De vraag naar komplete bijbels blijft in Israël toenemen. Men wil meer weten over één der grootste zonen van Israël, Jezus van Nazareth. Het nieuwe testament wordt ook in scholen gelezen. Ook onder soldaten worden nieuwe testamenten verspreid.

P.

GELOVEN (I)

Geloven is een stadium op de weg. Je moet het zeker doen, maar bepalend is veel meer de verbondenheid met Christus, en de manier van leven die daarbij hoort. Het gevaar van geloven is, dat je het los kunt maken, los van je verdere leven: je kunt het op elk gewenst tijdstip tevoorschijn halen en toepassen, om het dan weer in zijn laatje op te bergen. 's Zondags, in de kerk, gaat het kistje open en op de weg naar huis gaat het deksel er weer op.

Op die manier is geloven ongevaarlijk; je kunt het hanteren zonder dat iemand er zich een buil over valt. Maar geloven als vertrouwen, duurt langer (dan een kerkdienst, cvw). Dan heeft het met de gewone dingen te maken. Het is een manier van leven!

GELOVEN (II)

Soms denk ik, dat we van die nadruk op het woord „geloof" afmoeten. Als je dat zou vertalen met „Vertrouwen", zouden „gelovigen" dus „vertrouwenden" zijn.... Dan gaat de vaagheid er af, dan wordt meer gevuld, dan moet er ook bij gedacht worden op wie er vertrouwd wordt. Vertrouwen op God, dan komt er meteen een heleboel mee.

Vertrouwen betekent dan ook: toekomst zien, hoop hebben voor de wereld.

(Anneke Geense in de gereformeerde Groninger kerkbode.
Overgenomen uit ELK, blad der evang. Luth. kerk). C. v. Wier

LEZERS AAN HET WOORD

Geachte eindredakteur,

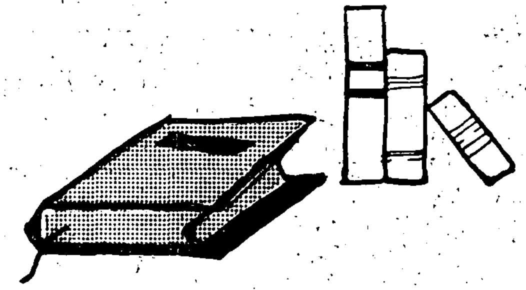
U mag gerust weten dat ik wel schrok, toen ik in de rubriek „Uit de gemeentebladen" las, dat de raad van de gemeente Hoogeveen gelovigen die gaan samenwonen adviseert niet aan het Avondmaal deel te nemen, zolang ze samenwonen. Persoonlijk geloof ik, dat het huwelijk niet zo maar uit de lucht is komen vallen, maar zo oud als de mensheid is en van God gegeven, al heeft in ons land nog niet zo lang geleden - pas in de vorige eeuw - de overheid de taak van het voltrekken van een huwelijk aan zich getrokken. Maar om gelovigen die gaan samenwonen te adviseren niet aan het Avondmaal deel te nemen, dat is nogal wat.

Er was een tijd in onze gemeenten dat men onze zusters ernstig adviseerde om het haar niet kort te laten knippen, omdat de Schrift dat heel duidelijk verbood. Als ik nu zo rondkijk in onze bijeenkomsten, moet ik toch wel konkluderen, dat wij òf anders met de bijbel omgaan òf wat milder zijn geworden. Kunt u zich voorstellen dat ik erg benieuwd ben welke motieven door de raad van Hoogeveen worden aangevoerd om gelovigen die samenwonen dit advies te geven?

Waarom juist het advies niet deel te nemen aan het Avondmaal? En waarom deze kategorie gelovigen dit advies?

Berokkenen gelovige jongelui die samenwonen de gemeente meer schade dan bv. oudere broeders of zusters die heel vrekkig alles voor zichzelf en niets voor de gemeente en hun naaste over hebben of hun belastingpapieren oneerlijk invullen? Misschien dat de raad van onze Hoogeveense gemeente ons wat meer zou kunnen informeren over de motieven die geleid hebben tot dit pastoraal advies.

Utrecht R. J. Voorhaar

Wat zullen we lezen?

zondag	23 december	Psalm 97	God doet wonderen
maandag	24 december	Maleachi 4 : 1-6 (3 : 19-24)	De zon der gerechtigheid
dinsdag	25 december	2 Johannes : 1- 3	De waarheid: voor eeuwig met ons
woensdag	26 december	2 Johannes : 4- 6	Laten wij elkaar liefhebben
donderdag	27 december	2 Johannes : 7-11	De verleiders van deze wereld
vrijdag	28 december	3 Johannes : 1- 8	Dient de zaak van de waarheid
zaterdag	29 december	Psalm 87	In Gods stad geboren

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds. M. Cohen, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, ds C. van Wier en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraalensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 36,— per jaar, *f* 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland *f* 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

VAN REDAKTIE EN ADMINISTRATIE

In verband met de dit jaar ietwat ongelukkig vallende feestdagen en de daardoor in het bedrijfsleven ontstane neiging om op 24 en 31 december, soms ook op 27 en 28 december te sluiten, hebben we ons genoodzaakt gezien ons blad niet op 28 december a.s. te doen verschijnen.
Het eerstkomende nummer zal - zo hopen wij - bij u op vrijdag 4 januari 1980 in de bus glijden.

ADRESWIJZIGING

W. F. Steenbergen, sekretaris van de NBJB, woont thans Rijksstraatweg 64, 9257 MT Noordbergum; telefoon 05110-2788. Van 9 tot 16 uur is hij ook te bereiken onder nummer 05780-15841.

Fam. Veenstra te Alphen aan den Rijn wenst alle broeders en zusters een voorspoedig en gezegend 1980.

Alleenstaande man, baptist, gescheiden 44 jaar, zoekt langs deze weg een vrouw die met hem de eenzaamheid wil oplossen. Huwelijk wordt niet uitgesloten.
Brieven onder nr. 9000 Bureau van de Christen.

In Noord-Denemarken een vrij apartement bij boerderij te huur. Unieke, rustige omgeving bij zee, meer, fjord, bos en hei. Veel zon. Inlichtingen bij: R. A. Visser, Zuiderdwarsvaart 25, 9203 HW Drachten; tel. 05120-15687.

VAKANTIE IN FRIESLAND STAVOREN
Nabij bos en IJsselmeerstrand leuk 10 pers. huis, idem 6 pers. bungalow aan water, veilig voor kinderen alle komfort. Tel. 05100-25186.

Wij wensen de lezers gezegende kerstdagen en het allerbeste voor 1980
F. v. d. Werf
B v. d. Werf-Gorter
Prinsengracht 20, 8607 AD Sneek

Graag wil ik iedereen gezegende kerstdagen en een gelukkig nieuwjaar toewensen.
D. Visser-Gorter, Sneek

Op 13 december werd plotseling door haar Heer thuisgehaald onze zuster

GRIETTE NIEMEIJER-DE JONGE

Zij mocht de leeftijd van 81 jaar bereiken en was 62 jaar lid der gemeente

Baptistengemeente 2e Exloërmond